

یوخنه ی نه فسیری قورئان

له گهل هوئی هاتنه خواره وه وه ره مووده ده رباره ی نایه ته کان

ناماده کردنی
محمد ملا صالح

چاپی هه شته م

التصوير ورفع
منتدى افلاک الثقافى
www.qla.afilamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دائلود كتاپههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

یوخنه ی نه فسیری قورئان

له گهل هو ی هاتنه خواره وه وه رمووده ده رباره ی نایه ته کان

ناماده کردنی
محمد ملا صالح

چاپی هه شتم

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ مَلِكِ يَوْمِ

الدِّينِ ٣ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

نَسْتَعِينُ ٤ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ٥

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا الضَّالِّينَ ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خورای به خشنده و مېهروا (۱)

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هه موو سوپاس و ستایش بق خورای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په یوه ردگاری
جیهانیان (۲) ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به خشنده ی مېهروا (۳) ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خاوه نی
برقی سزا و پاداشت دانه وه (۴) ﴿إِلَهِكَ تَعَالَى﴾ (خوایه) ته نها تو ده په رستین ﴿وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
و ته نها له تو داوای یارمستی ده کسین (۵) ﴿أَعْدَابُ الْعَبِيدِ الْمُسْتَعِينِ﴾
رینموونیمان بکه بق ریگای راست (۶) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ریگای نه وانه ی که
چاکه ت له گه ل کردوون ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نه که (پی) نه وانه ی خه شمی (تویان) لن
گیراوه (به هوی نه ووه ده یزانن لایان داوه وه ک جوله که کان و هاو کرداریان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وه
نه که (پی) گومایان (به هوی لاساری و نه زانیان نه ووه وه گاوره کان و هاو کرداریان) (۷) .

سوره فاتحه

سوره فاتحه

سوره فاتحه

سوره فاتحه

سوره فاتحه : قال رافع بن المعلى قال لي رسول الله (ﷺ) : (ألا أعلمك أعظم سورة في القرآن قبل أن تخرج من المسجد؟) فأخذ بيدي فلما أردنا أن نخرج قلت : يا رسول الله إنك قلت : لا أعلمك أعظم سورة في القرآن قال : (الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني والقرآن العظيم الذي أوتيته) (رواه البخاري). رافعي كوفي موهللا (به زای خورای لن بن) ده لن پیغه مېهروا خوا (ﷺ) (به رموی بهم) (ثایا که وده ترین سوره تی قورشانان لیرکه م پېش نه ووه له مزگوت بېیته ده ووه ؟) نه دجا ده سستی گرم ، کاتی که ویستمان بېیته ده ووه ووتم : نه ی پیغه مېهروا خوا تو به رموی که وده ترین سوره تی قورشانان لیرده که م، به رموی (الحمد لله رب العالمين که نه ویش حوت ثایه تی دوپاره بووه و قورشانان که وده یه که به من به خطراوه) .

عن أبي بن كعب قال : قال رسول الله (ﷺ) : (والذي نفسي بيده ما أنزلت في التوراة ، ولا في الإنجيل ، ولا في الزبور ، ولا في الفرقان مثلها ، وإنما سبع من المثاني والقرآن العظيم الذي أعطته) (رواه الترمذي والنسائي). ثوبی کوفی که عب (به زای خورای لن بن) ده لن پیغه مېهروا (ﷺ) (به رموی) (سویند به و خورای گیانی منی به ده سته ، نه له ته ورات و نه له نیجیل و نه له زه بوود و نه له قورشانان و نه ی سوره تی فاتحه دانه به زقنراوه ، بیکومان فاتحه حوت ثایه تی دوپاره بووه و نه و قورشانان که ووه و پیغده یه که به من دراوه) .

سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الَمْ ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ

فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ

مِّن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ

عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناری خورای به خمنده و مهره‌ها

﴿الر﴾ به (ئه‌لیف ، لام ، میم) ده‌خوینرتیه‌وه * (۱) ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَٰبُ﴾ نه‌م
قورئانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانیک‌ی تیدا نی به ﴿مَدٰی﴾ بی نیشاندیری
﴿الْمُتَّقِیْنَ﴾ بۆ پارترکاران (۲) ﴿الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌روا ده‌مینن ﴿بِالْقَبْرِ﴾
به‌شته په‌نهان و نادیاره‌کان ﴿وَلِیَقْمُوْنَ الصَّلٰوةَ﴾ وه نویژ ده‌کن ﴿وَمَا رَزَقْنٰهُمْ یُسْفُوْنَ﴾
له‌وه‌ی کردوومانه به‌ه‌و‌زی یان ده‌به‌خشن (له‌به‌ر خوا) (۳) ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ﴾
﴿اِلَیْكَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که به‌روا ده‌مینن به‌و قورئانه‌ی که بۆ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د
(ﷺ)) نیدراوه ﴿وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به‌و کتیبانه‌ی که بۆ تیراوانی پیش تو
نیدراونه‌ته خواره‌وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ مُرْبُوْنُوْنَ﴾ وه به‌روایان هه‌یه به‌ه‌و‌زی دوا‌یی (۴)
﴿اُولٰٓئِكَ عَلٰی مَدٰی مِّنْ رَّبِّهِمْ﴾ نه‌وانه له‌سه‌ر به‌ی راستن له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه
﴿اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾ وه هه‌ر نه‌وانن به‌زگاری (۵).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورته‌ی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ): (لا تجعلوا بيوتكم مقابر، إن الشيطان يفر من البيت الذي تقرأ فيه سورة البقرة) (رواه مسلم). پیغه‌مه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت (ماله‌کانتان
مه‌که‌نه‌ گۆرستان، بیگومان هه‌ر مالیک سورته‌ی (البقرة) تیدا بخوینرت شه‌یتان لێ ی
را‌ده‌کات).

* نه‌م پیتانه‌ی له‌سه‌ره‌تای هه‌ندی له‌ سورته‌که‌انی قورئاندا هاتوون ته‌مه‌نا خوای گه‌وره‌ ده‌زانیت
مه‌به‌ستی پێیان چی به‌ نه‌مه‌ راستین ته‌فسیره‌ بۆ نه‌م پیتانه، به‌لام به‌ چه‌ندجۆری تریش ته‌فسیرکراوه
له‌وله‌: نه‌م پیتانه‌ ناوون بۆ نه‌و سورته‌تانه‌ی له‌ سه‌ره‌تایانه‌وه‌ن، یان ناوون بۆ خوای گه‌وره‌، یان بۆ
ده‌سته‌وسان کردنی عه‌ره‌یه‌ بۆ باوه‌ره‌که‌نه‌ که‌ده‌یان ووت نه‌م قورئانه‌ له‌خواره‌ نه‌هاتووه‌، پێیان ده‌لالت
ده‌ی وێنه‌ی قورئان بلێن که‌ هه‌ر له‌و پیتانه‌ پێکه‌هاتووه‌ ئێوه‌ به‌کاری بنین.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُونَ الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُم لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُم ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

نہایتی (۲۹)

سورۃ البقرۃ :

قال رسول الله

(ﷺ) : (ما من يوم

يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ

إلا مَلَكٌ

يَنْزِلُ، فَيَقُولُ

أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ اعْطِ

مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ

الْآخَرُ: اللَّهُمَّ اعْطِ

مُصْصِكًا تَلَفًا) (متفق

عليه). پیغمبر

(ﷺ) دہ قہ رمویت :

(لہ مہ موہ رتھ کدا

کہ رتھ دہ بیتہ وہ

نور فرشتہ

دادہ بن

یہ کیکیان دہ لیت

خوابہ ہر کہ سیک

بہ خشنده بہ

شوینے کہی بق

پریرکہر وہ

نور وہ مہ کہ شیان دہ لیت خوابہ نو کہ سہی چروکہ و نابہ خشتیت مالہ کہی لہ ناو بہرہ .

نہایتی (۲۴) سورۃ البقرۃ : قال رسول الله (ﷺ) : (لو كنت امرأةً أماً لأمرت المرأة

أن تسجدَ لزوجها) (رواه الترمذي). پیغمبر (ﷺ) دہ قہ رمویت : (نہ گہر فہ رمانم بکردایہ یہ کیکی سورۃ

بہ ریت بق یہ کیکی تر، فہ رمانم دہ دا نافرت سورۃ بہ ریت بق میردہ کہی).

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌ی بره‌ا برون ﴿سَاءَ عَلَيْهِمْ﴾ بق‌نه‌وان چرون
 به‌که ﴿وَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بیانترسینیت یان نه‌یان ترسینیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بره‌ا
 نامین. ۶ ﴿خَسِمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ خوا موری ناوه به‌سر دل و گویاندا ﴿وَعَلَى
 أَنْصُرِهِمْ عِشْوَةً﴾ وه‌پرده به‌سر چاویانه‌وه‌یه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزای نقد
 که‌ورده‌یان بق‌مه‌یه. ۷ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ وه‌له‌ناو خه‌لکید مه‌ندی کس مه‌یه که
 ده‌لی: ﴿إِنَّا بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بره‌امان مه‌ناوه به‌خواو به‌رقی دواپی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾
 له‌کاتیکدا نه‌وان بره‌ادار نین. ۸ ﴿تَحَدَّيْهُمْ اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (به‌لای خویانه‌وه) خواو
 نه‌و که‌سانه ده‌خه‌له‌تین که‌بره‌ایان مه‌ناوه ! ﴿وَمَا تَحَدَّيْهُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ کس
 ناخه‌له‌تین ته‌نیا خویان نه‌بیت ﴿وَمَا يَفْعَلُونَ﴾ به‌لام مه‌ستی پی‌ناکه‌ن. ۹ ﴿فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ﴾ له‌دلایندا نه‌خوشی (ناپاکی) مه‌یه ﴿فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه‌خوشی به‌که‌ی
 زورتر کردن (به‌هاتنی قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ کاهو یکنیون. وه‌سزای سه‌ختیان بق
 مه‌یه به‌موری نه‌و درویانه‌وه که‌ده‌یانکرد (وده‌یان ووت بره‌امان مه‌یه). ۱۰ ﴿وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمْ﴾ وه‌کاتیک پی‌یان بووترایه ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مه‌تینه‌وه له‌زه‌وی دا -
 ناژاوه به‌ریا مه‌کن له‌ولاتدا ﴿قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ده‌یان ووت: نیمه‌هر
 چاکه‌کارین (ریکخه‌رین). ۱۱ ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ مِمَّ الْفٰسِدُونَ﴾ ناگدارین که‌به‌راستی هر نه‌وانن
 ناشوبگیر ﴿وَلٰكِن لَّا يَفْعَلُونَ﴾ به‌لام مه‌ستی پی‌ناکه‌ن. ۱۲ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی پی
 یان بووترایه ﴿إِنَّمَا هُمْ زٰنٌ﴾ بره‌ا بینن وه‌که نه‌و خه‌لکانه‌ی که‌بره‌ایان مه‌ناوه
 ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ﴾ ده‌یان ووت: چون نیمه‌هر بره‌ا بینن ﴿كَمَا هُمُ السَّافِهَاءُ﴾ وه‌که نه‌و گیل و
 نه‌فامانه‌ی که‌بره‌ایان مه‌ناوه ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ مِمَّ السَّافِهَاءُ﴾ بیدارین که‌به‌راستی هر خویان
 گیل و نه‌فامن ﴿وَلٰكِن لَّا يَفْعَلُونَ﴾ به‌لام نازانن. ۱۳ ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌کاتی
 (ناپاکان) بگه‌شتنایه به‌وانه‌ی که‌بره‌ایان مه‌ناوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا﴾ ده‌یان ووت: نیمه‌ش
 بره‌امان مه‌ناوه ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُطُوبِهِمْ﴾ کاتیکش به‌ته‌نیا بوونایه له‌گه‌ل که‌وره
 فیلبازده‌کانیان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده‌یان ووت: نیمه‌هر له‌گه‌ل نیوه‌ین ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَعِزُّونَ﴾
 بیگومان نیمه‌هر گالته‌که‌رین (به‌وان). ۱۴ ﴿اللَّهُ يَنْتَهِیٰ عَنْهُمْ﴾ خوا گالته به‌وان ده‌کات
 (له‌به‌رانبه‌ر گالته‌کردنه‌که‌یان) ﴿وَيُمْسِكُ فِي طَعْنِهِمْ﴾ وه‌ماوه‌یان ده‌دات تا
 له‌سر که‌شی خویاندا سر له‌شویاو بن. ۱۵ ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَفْزَؤُا الضَّلٰلَةَ﴾ نه‌مانه
 نه‌وانه‌ن که‌گومراییان کری ﴿يَا لَهْدٰی﴾ به‌رینموونی ﴿فَمَا رَجَعْتَ بِحُكْمِهِمْ﴾ جا نه
 بازرگانی به‌که‌یان قازاجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُنْهَدِينَ﴾ نه‌ریبازی راستیان گرت. ۱۶

نہایتی (۲۵)

سورۃ

(البقرۃ): قال

رسول الله (ﷺ):

(استوصوا

بالنساء خيراً فإن

المرأة خلقت من

ضلع، وإن أعوج

مالي الخلل

أعلاه، فإن

نعمت ثقیمة

کسرت، وإن

ترکتہ لم یزل

أعوج، فاستوصوا

بالنساء) (متفق

عليه).

پیغمبر (ﷺ)

دہ فرموی:

(چاک بن لہ گہل

ٹاٹھ تاندا چونکہ

ٹاٹھرت لہ ہشہ

لارہ کہی سہ روی

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ
 بَكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْصِعَهُمْ فِيءًا إِذَا نَهَمَ مِنَ الصَّوْعِ
 حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
 أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّا اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
 النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

پہر اسوہ دیوست کراوہ، نہ گہر بہتوی پاستی بکہیتوہ دہیشکینیت وہ نہ گہر وازی لی بینیت
 بہ لاری دہمینیتوہ، لہ بہر نہوہ چاک بن لہ گہل ٹاٹھ تاندا).

نہایتی (۲۵) سورۃ البقرۃ: قال رسول الله (ﷺ): (الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة،
 ورمضان إلى رمضان مكفرات لما بينهن إذا اجتنبت الكبائر) (رواه مسلم). پیغمبر (ﷺ) دہ فرموی:

﴿تَنْظُمُ كَمَلِ الَّذِي أَسْتَوْفَدَ نَارًا﴾ (دو ډوډه كان) وینه یان وهك په كيكه وايه كه (له شه ويكي تاريخدا) ناگريكه مه لكير سينيت ﴿لَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ كه كه گل دده وويي ډوډه ډوډه كړده وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بَسْمِمْ﴾ خوا (خيرا) ډوډاكي په كه يان لن بكورنيته وه ﴿وَنَزَّاهُمْ فِي ظُلْمَتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بيانه يليتته وه له ناو چه ند تاريخه كي وادا كه ميع نه بينن. (۱۷)

﴿مَنْ يَكُنْ غَنِيًّا﴾ كه ډو لال و كوين ﴿فَهُمْ لَا يَزْجُمُونَ﴾ بزيه (له گومراي خويان) ناگريته وه. (۱۸) ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ يا وهك (كه ساتيك له چولييه كدا) بارانيكي ليزمه و به خويان (لن داكات) له ناسمانه وه ﴿يَوْمَ ظَلَمْتَ وَرَعْدٌ وَنَزَّاهُمْ فِي ظُلْمَةٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ كه تاريخي نډو تريشه و بروسكي تيدا بيت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي ثَاظِهِمْ مِنَ الْمَرْوَعِ﴾ (په جوريكه كه) په چه كانيان ده كن به گوياندا له بهر گرمي ه وړه تريشه ﴿عَذْرَ الْمَوْتِ﴾ بق خو پراسستن له مردن ﴿وَاللَّهُ غِيظٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا ددوي بي برواياني دوه. (۱۹)

﴿بَكَدَ الْبَرِّيُّ﴾ نزيك يي نو و بروسكيه ﴿يَخْتَلِفُ أَتْصَرَمُ﴾ (بينايي) چاويان بفريني ﴿لَمَّا أَضَاءَتْ لَهُمْ﴾ هر كاتي ډوډاكي بق بدنايه ته وه ﴿نُفُوزًا يَوْمَ﴾ تاييدا بړقشتنايه ﴿وَلَمَّا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه كاتي تاريخي بگردايه ليسان ﴿فَأَنزَلْنَا﴾ له جيگي خويان راده مان (دده ستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه كه ر خودا يي ويستايه ﴿لَذَهَبَ بِسَمِمْ وَأَتَصَرَمُ﴾ (په) گرمه و بروسكانه (كه ډو كويري ده كړن) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بيگومان خوا به سر ه موو شتيكدا ده سه لاتداره. (۲۰) ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ي خلكينه ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ په وړه دگارتان به رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه نيوه نه وانه ي پيش نيوه نسي دروست كړموه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لكو به و پرسته خوتان بپارينن. (۲۱) ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ لِيَرْكَبُوا﴾ نه و (خوايه ي) كه زه وي بق راخستون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ناسماني بق كړموو به كوشك - ناسماني بق گيراوون به گومه زي ﴿وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ناوي (باراني) له ناسمانه وه ميناو ته خواره وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ نينجا ددوي ميناو به و ناو ه موو جوده ميوه و به ريك بق ډنزي نيوه ﴿فَلَا تَحْمِلُوا اللَّهَ آثَادًا﴾ كه واته هاوتا بق خوا په پيدا مه كن ﴿وَأَسْمُ تَلْمُوسَ﴾ كه نيوه خوتان ده زلنن (بي هاوتايه). (۲۲)

﴿وَأَنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه نه كه ر نيوه له گومان دان ﴿بِمَا تَزْلَعَا عَلَى عِبْدِنَا﴾ له م (مورثانه ي) كه ناروومانه ته خواره وه بق بنده ي خومان (موحه ممد) ﴿فَأَنزَلْنَا بِسُورَةٍ مِنْ بَلَدٍ﴾ ده سوره تيك بينن به وینه ي نه و ﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بانگي هاوكاره كاتان بكن (له روه وان بيژان و شاعيران) بيجه له خوا ﴿إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه كه ر راست ده كن (به به رمووده ي خواي نازلنن). (۲۳) ﴿فَلَنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نينجا نه كه ر نه مه تان نه كړد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هرگيز نايشي كن (نيتري يي برومه بين) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ أَتَى﴾ ده ي خوتان بپارينن له و ناگريه ي ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ وَالْجِبَارَةِ﴾ كه سووته مه نيه كي خه لك (ي به دكار) و به رده ﴿أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بق يي بروايان ساز كړلوه (ناماده كړلوه). (۲۴)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ
رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِی رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾
﴿۲۶﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۷﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۸﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۹﴾ هُوَ
الَّذِی خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِی الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

- (پتینج نویژہ
فہرزدہ کان و
نویژی مہینی تا
نویژی مہینی و
رہ مہران تا
رہ مہران مایہی
لن خوش بوونہ
بق گوناہہ کانی
نیوانیان نگہر لہ
گوناہہ گہورہ
کان حق
بیاریزنت)

نایہتی (۶۵)

سورۃ

(البقرۃ): قال
رسول الله (ﷺ):
(لا ترتكبوا ما
ارتكبت اليهود،
فتستحلوا محارم
الله بأدنى الحيل)
(رواه أبو عبد الله
ابن بطه).

پیغمبر (ﷺ) دہ فرمویت: (تو خرابانہ مہکن کہ جوولہ کہ کان دہیان کرد، تہویش تہوہیہ
کہ بہ بجوکتین قیل حہرامہ کانی خوا حہلال بکن).

نایہتی (۸۲) سورۃ البقرۃ: جاء رجل إلى رسول الله (ﷺ) فقال: يا رسول الله، من أحق الناس بحسن
الصحبة؟ قال: (أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أَبَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ فَأَدْنَاكَ) (متفق عليه) پیاریک ہات بق لای -

﴿وَنَبِّهِ الَّذِينَ﴾ (ئەبى موحەممەد ﷺ) مژدە بدە بەوانەى ﴿ءَاثُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ كە باوەريان میناوە و کرەوه بەشەکانیان کردووہ ﴿أَنْ لَّمْ جَسَسْ﴾ کە بیگومان بۆ ئەوان ھەب بەھەشتانیک ﴿عَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کە جۆگە ئاوى زرد بەرپرێاندا دەروات ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا﴾ ھەر کاتى لەوچ خوار دەھەنى بەکیان بدریتى لە میوھەات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دەلین: ئەمە ئەوھەبە کە لەمەو پێش پیمان درا ﴿وَأَنزَلْنَا بِهِ مُنَشِّبَهَا﴾ تێستا وێنەیان میناوە ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا أَنْجَارٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ وە لەو بەھەشتانەدا بۆ ئەوان ھەبە ژنانى پاکیزە ﴿وَمَنْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وە ئەوان لەو (بەھەشتانە) دا ھەتا ھەتایین. (٢٥) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْخَنُ﴾ بیگومان خوا ھەرم ناكات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا﴾ بەوھى كە (بۆ تێگەیاندننى خەلك) ھەر نموونە بەك بویقتەوہ ﴿بِعُرْضَةٍ لَّمَّا نَوَّهَا﴾ بە مێشولە و بچوكتەر (یا گەورەتر) لەویش ﴿قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئینجا ئەوانەى كە باوەردارن ﴿يَتَلَقَّوْنَ أَنَّهُ الْخَلْقُ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ئەو چاك دەزانن كە ئەو (نموونە مینانەوھە) راست و دروستە لە پەرورەدگاریناوەہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەش كە بێ باوەردن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دەلین: خوا چى ویستووہ بەم نموونە مینانەوھەبە ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زرد كەسى بێ گومرا دەكات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وە رێنموونى زرد كە سێگى بێ دەكات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وە گومرا ناكات بەو نموونە مینانەوھەبە مەگەر بەدكاران. (٢٦) ﴿الَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئەوانەى كە پەیمانى خوا دەشگینن (ھەلدەوہ شەقینەوہ) ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ پاش بەستنى ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وە ئەبچرێنن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ ئەو (پەيوەندیانە) كە خوا فرمانى داوہ بە پەيوەستى كرنى ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وە لە زەویدا خراپە دەكەن ﴿أَوَلَيْكَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ھەر ئەوانن زەرەرمەندن. (٢٧) ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ چۆن بێ باوەردەبن بەخوا؟! ﴿وَكُنْتُمْ أَشْرَاقًا﴾ ئەو كاتێكدا كە تێوہ بێ گیان بوون، و گیانى بەبەردا كردن ﴿ثُمَّ يُعِيتْكُمْ ثُمَّ يُخَيِّبْكُمْ﴾ لە پاشان دەتان مرینى ئواى ئەوہ زیندووێتان دەكاتەوہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئینجا بۆ لای خۆى دەگەرێنێنەوہ. (٢٨) ﴿مَنْ الَّذِي﴾ خوا ئەو خواپەبە. ﴿خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ كە ھەرچى لە زەوىی داپە دروستى كړیووہ بۆ تێوہ ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ئاسمان دروست بكات ﴿فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ ئینجا رێكى خستى بە ھەوت ئاسمان ﴿وَمَنْ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە ئەو ناگادارە بە ھەموو شەیتەك. (٢٩)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
 قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ
 نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ
 فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا لَا
 سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتَكَادَمُ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
 حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾
 فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾
 فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ مُّبْرَكَةٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

= پیغمبر صلی علیہ وسلم خوا
 (کَلَّمَ) دوتی: نہی
 پیغمبر صلی علیہ وسلم خوا
 کنی له مہمور
 کہ سیک شیاوترہ
 بہ چاک
 ماورینیہ تی له کہ لا
 بکری؟ مہموری:
 (دایکت، پاشان)
 دایکت، پاشان
 دایکت، پاشان
 باوکت، پاشان
 خزمہ نزیکہ کانت
 پاشان نہوانہی
 دوی نہوان دین
 نینجا دواتر
 لهوان).
 (۸۷) سورۃ البقرۃ:
 قال رسول
 اللہ (ﷺ): (إِنَّ

رُوحُ الْقُدُسِ نَفَثَ

فی روعی أَنْ نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَكْمَلَ أَجَلَهَا وَتَسْتَوْعِبَ رِزْقَهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاجْعَلُوا فِي الطَّلَبِ (رواہ
 الحاکم وأبو نعیم). (پیغمبر صلی علیہ وسلم خوا (کَلَّمَ) مہموری: (جبریل پی سی راگہ یاندم کہ هیچ
 کہ سیک ناموریت تا ماورہی زیانی تہاوانہ کات و مہمور ہزنیہ کہی (نہ خوات و) وہرنہ گزیت
 کہواتہ له خوا بترسن و ہزنیہ چن له پیداکردنی دا).

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بینه وه) کاتیک که په روه ردگاری تو به فریشته کانی ووت ﴿جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ به راستی من جی نشینیک دروست ده کم له سر زه وی ﴿قَالُوا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ﴾ (فریشته کان) ووتیان: نایا که سیکي وای تیا دروست ده کهیت ﴿یَفْسِدُ فِیْهَا﴾ که خرابه وه به دیی تیدا بکات ﴿وَنُفِثَ الدَّمَاءُ﴾ وه خوینی تیا بریزئی؟ ﴿وَحَنُّ نَسِیحٍ مِّمَّكَ﴾ له کاتیکدا که نیمه یادت ده کهین به ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَکَ﴾ وه به پاک رات ده گرین ﴿قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ (خوا) فرمووی: بیگومان نه وهی من ده یزانم نیوه نایزانن، (۳۰) ﴿وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ کُلَّهَا﴾ (خوا) ناوی هه موو شتیکی فیری نادهم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَہُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ له پاشان نه و شتانهی نیشانی فریشته کان دا ﴿فَقَالَ اَنْبِیْیَیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وه (خوا پئی) فرموون: ناوی نه مانهم پی بلین ﴿اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر راست ده کهن (که نیوه له نادهمی باشترن) (۳۱) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَکَ﴾ (هه موو) ووتیان: خواجه تو پاکیت له هه له ﴿لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ نیمه هیچ نازانین، مه گهر نه وهی که خوت فیرت کردیین ﴿اِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ﴾ به راستی هر تویت زانو دانا. (۳۲) ﴿قَالَ یٰۤاٰدَمُ﴾ (خوا) فرمووی: نهی نادهم ﴿اَنْۢبِیْہِمۡ بِاَسْمَآئِہِمۡ﴾ ناوی نه و شتانه یان پی بلن ﴿فَلَمَّا اَنْۢبَاہُمۡ بِاَسْمَآئِہِمۡ﴾ جاکاتیک که ناوه کانی پی ووتن ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّکُمْ﴾ (خوا) فرمووی: نهی پیم نه ووتن؟ ﴿اِنِّیْ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بیگومان من ناگادارم به نهینیی ناسمانه کان و زه وی ﴿وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ﴾ وه ناگادارم به وهی که ناشکرای ده کهن ﴿وَمَا کُنْتُمْ تَکْتُمُوْنَ﴾ به نه وهش که ده یشارنه وه. (۳۳) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک ووتمان به فریشته کان ﴿اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾ سوژده بیین بق نادهم ﴿فَسَجَدُوْا﴾ جا (هه موو) سوژده یان برد ﴿اِلَّا اِبْلِیْسَ اٰلٰی وَاَسْتَكْبَرَ﴾ شهیتان نه بیت که گویی نه دایه و خوی به گوره زانی ﴿وَکَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وه له پی بره یان بوو. (۳۴) ﴿وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ﴾ وه ووتمان: نهی نادهم ﴿اَسْکُنْ اَنْتَ وَزَوْجُکَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنه کهت نیشته جی بن له م به هه شته دا ﴿وَكُلَا مِنْہَا رَغَدًا﴾ وه له هه موو خوارده مانی به کی بخون به تیرو ته سالی ﴿حَیْثُ شِئْتُمَا﴾ له هر شویتیک که خز ده کهن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وه نزیکی نه م دره خته مه که وون ﴿فَتَکُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ تا له سته مکاران نه ژمیردرین - تا نه بنه سته مکار - (۳۵) ﴿فَاَزَلٰہُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْہَا﴾ نجا شهیتان هلی خه له تاندن له به هه شته دا ﴿فَاَخْرَجَہُمَا مِنْہَا کَانَ فِیْہِ﴾ وه له و خوشگوزه رانیی که تتییدا بوون ده ری په راندن ﴿وَقُلْنَا اٰمِطُوْا﴾ وه ووتمان: (به نادهم و حه و او شهیتان) بچنه خواره وه (بر سر زه وی) ﴿بَنَنْکُمْ لَیْسَ عَزَّ﴾ هه نیتکان نوژمن نه بن له گه له هه نیتکاندا ﴿وَلَکُمۡ فِی الْاَرْضِ مَسَکِنٌ﴾ وه بقتان هه به جیگیر بوون له سر زه وی ﴿وَمَتَّعَ اِلٰی حَیْنٍ﴾ وه به مره مهنی (و ناره زوی دوتیا) تا ماوه به که. (۳۶) ﴿نَظَرْنَا اِۤیْہِمْ﴾ نینجا نادهم چه ند و ته به کی (پارانه وی) له په روه ردگاری به وه و رگرت ﴿فَنَابَ عَلَیْہِ﴾ (نه ویش) لئی گیرا کرد ﴿اِنَّہٗٓ مِنْ اَلثَّوَابِ الرَّحِیْمِ﴾ به راستی هر نه و گیرا که ری میهره بانه. (۳۷)

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَّبَعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَارِهُبُونَ ﴿٤٠﴾ وَعَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكُنُوا لِلْحَقِّ غَافِلِينَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
 وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
 ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
 يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

نابہتی (۹۴)

سورہتی (البقرة) :

قال رسول الله

(ﷺ) : (من أحب

لقاء الله أحب الله

لقاءه ومن كره

لقاء الله كره الله

لقاءه) (متفق

عليه). پیغمبر می

خواست (ﷺ)

فرمودی (مر

که سبیکه حزن بکات

به بیدہنی خوا نہوا

خواست حزن

به بیدہنی نہوا

دہکات، و ہر

کہ سبیکه حزن له

بیدہنی خوا

نہ بیت، خوایش

حزن له بیدہنی

نہونی یہ).

نابہتی

(۱۰۷) سورہتی (البقرة) : قال رسول الله (ﷺ) : (اجتنبوا السبع الموبقات) قالوا: يا رسول الله، وما هن؟

قال: (الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم

الزحف، وقذف المحصنات المؤمنات الفاحشات) (متفق عليه). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی

(خفتان له جهنم تاوانه فرمودی کہ بیاریند) و تیان: ہی پیغمبر می خوا کما نہن فرمودی :

﴿فَلَمَّا أَتَوْهَا مَتَّحُوا صُبُحًا﴾ ووتمان: هم‌وو بچه خواره‌وه له‌به‌ه‌شت ﴿فَلَمَّا بَأْنَيْتُمْ مَنَىٰ هَدَىٰ﴾ تنجا نه‌گه‌ر له‌منه‌وه ریج نموونی په‌کشان بق‌هات ﴿فَمَنْ تَبَعَ هَذَا﴾ نه‌وکه‌سه‌ی دوی پی نموونی من که‌وت ﴿فَلَا خَرْبَ عَلَيْهِمْ وَلَا مُمْحِزُونَ﴾ نه‌ترسیان له‌سه‌ره‌وه نه‌خه‌م ده‌خون .
 (۲۸) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌بی بره‌وابوون و نیشانه و نایه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌هاوه‌ل و هاوده‌می شاگرد ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا نه‌میننه‌وه به‌ه‌تا مه‌تایی . (۳۹) ﴿يَسْئَلُونَكَ عَنِ إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی نیسرائیل (یه‌عقوب) ﴿أَذْكُرُوا يَتَعَنَّيَ إِلَٰهِي أَنْتُمْ عَلَيَّ﴾ بی‌ری نه‌و چاکانه بکه‌نه‌وه که‌پرشتوومن به‌سه‌رتاندا ﴿وَأُولُوا بَهْدِي﴾ وه‌په‌یمانی من بی‌نه‌سه‌ر ﴿أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش په‌یمانی نیوه بی‌مه‌سه‌ر ﴿وَالَّذِينَ نَزَّاهُمْ﴾ وه‌مه‌ر له‌من بترسن . (۴۰) ﴿وَأَيُّهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ مه‌روه‌ها بره‌وا به‌پنن به‌و‌قورنانه‌ی که‌ناردوومه‌ته‌خواره‌وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا تَعْبُدُونَ﴾ که‌پرشتیوانی په‌یامه‌که‌ی لای نیوه‌یه (ت‌هورات و ئینجیلی ده‌ستکاری نه‌کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ﴾ وه‌مه‌بن به‌یه‌که‌مین بی‌بره‌وا پیی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا بَنَاتِي بِمَا قَلِيلًا﴾ وه‌نیشانه و نایه‌ته‌کانی من مه‌گه‌ر نه‌وه به‌شتیکی که‌م نرخ ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا﴾ وه‌مه‌ر له‌(بی‌فه‌رمانی) من خوتان بی‌پارین (۴۱) ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ وه‌راست و په‌وا تیکه‌ل مه‌که‌ن به‌ناپه‌وا و درو . ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حه‌ق و راستی مه‌شارنه‌وه، له‌کاتیکدا که‌خوتان نه‌مه‌ده‌زانی . (۴۲) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَارْكَعُوا مَعَ الرُّكُوعِ﴾ وه‌له‌گه‌ل که‌رنوش به‌راندا که‌رنوش به‌رن . (۴۳) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ نایا فه‌رمان به‌سه‌ر خه‌لگیدا ده‌ده‌ن به‌چاکه‌؟ ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنْكَ﴾ وه‌خوتان فه‌راموش ده‌که‌ن ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا) که‌نیوه ده‌وری په‌پاوه‌که‌(ت‌هورات) ده‌که‌نه‌وه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایازین‌نابن وتی ناگه‌ن؟ (۴۴) ﴿وَأَسْأَلُوكُم بِالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ﴾ په‌نابیه‌نه‌به‌ر نارام گرتن و نویژ بق‌گیشتن به‌مه‌به‌ست ﴿وَالَّذِينَ لَكُمْ﴾ وه‌بیگومان نویژ (نه‌رکیکی) که‌وره‌و گرانه ﴿إِلَّا عَلَىٰ الْقَائِمِينَ﴾ مه‌گه‌ر لای نه‌وانه نه‌بنی که‌له‌خوا نه‌ترسن (خو‌یان به‌زل نازانی) . (۴۵) ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ أَهُمْ مَلَكُوا رَبَّهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی دل‌نیا‌ن به‌خزمت په‌روه‌دگاربان ده‌گه‌ن ﴿وَأَنَّهُم إِلَٰهٌ جَدُّونَ﴾ وه‌نه‌وان دل‌نیا‌ن بق‌لای نه‌و ده‌گه‌ر نه‌وه . (۴۶) ﴿يَسْئَلُونَكَ عَنِ إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی نیسرائیل (یه‌عقوب) ﴿أَذْكُرُوا يَتَعَنَّيَ إِلَٰهِي أَنْتُمْ عَلَيَّ﴾ یادی نه‌و به‌خششانه بکه‌نه‌وه که‌پرشتوومه به‌سه‌رتاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه‌من (کاتی خو‌ی) پی‌زی نیوه‌مدا به‌سه‌ر مه‌مواندا . (۴۷) ﴿وَأَقْرَبُوا بِرَبِّكُمْ﴾ وه‌خوتان بی‌پارین له‌بریکه‌ک ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ که‌که‌س هیچ سوودیک به‌که‌س ناگه‌نه‌ی ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَيْءٌ﴾ وه‌هیچ تکیه‌یکی بق‌گیرا ناگریز ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه‌بارمه‌تی لی و درناگریز ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه‌نه‌مانه یارمه‌تی نادری‌ن . (۴۸)

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنِّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

(- هارو بهر په پيدا
كردن بلى خولو
جانور، كوشتنى
كهسى كه خوا
كوشتنى ياساغ
كرببیت، مه گهر
(له كاتيكدا)
كوشتنى دروست
مى و، ريبا و سود
خواردن، خوارنى
مالى مه تيور،
پخت مه لكورن
(هاكړدن) له غزا،
تقمه تى دلوړن
پيمى دروست
كردن بلى نافرمانى
دلوړن پاكى
نيماندارى بى
ناكا).

نهيستى

(١٠٨) سورته

(البقرة)؛ قال

رسول الله (ﷺ) : (لَوْنِي مَا تَرَكْتُكُمْ، كَلِمَةً مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا
أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ) (بواه مسلم). پوهه مېرى خبرا (ﷺ)
دده رمويت: (وازم لن بهيئن لهوى واظم لن بهيئون، چونكه كه لاتى بهيى ثبوه له تاوچوون به مزى
تقد پرسيار كړيځيان و جياوازي يان سپارم د به پوهه مېرانيان، جا به گهر له زمانم بهي كړاوى -

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که پزگارمان کردن ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له‌ده‌ست و پیوه‌ندی فیرعه‌ون ﴿يُسْأَلُونَكَ سَاءَ الْعَذَابِ﴾ که سزای سه‌ختیان پی‌ نه‌چه‌شتن ﴿يَذُحُّونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ کوره‌کانتانیاں سه‌ر ده‌برین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ﴾ وه‌که‌کانتانیاں ده‌میشته‌نوه ﴿وَقِي ذَٰلِكُمْ﴾ وه‌له‌مه‌تاندا (له‌م سزا سه‌خته‌ی به‌سهرتاندرا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی کردنه‌ویه‌کی گه‌وره بوو له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه. ۴۹ ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَ الْبَحْرِ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که ده‌ریامان بۆ له‌ت کردن ﴿فَأَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ و پزگارمان کردن ﴿وَأَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌ده‌ست و پیوه‌ندی فیرعه‌ونمان خنکاند ﴿وَأَنزَلْنَا نَظْرَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه ته‌ماشاتان ده‌کردن. ۵۰ ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که به‌لینی چل شه‌ومان دا به‌مووسا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له‌دوای نه‌و (پوشتنی مووسا بۆ کیوی طور) گویره‌که‌تان کرد به‌په‌رستراو ﴿وَأَنزَلْنَا ظِلُّمَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه سه‌تمکار بوون. ۵۱ ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ ئینجا دوای نه‌و (گویره‌که‌په‌رستی یه‌تان) لیتان خوش بووین ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْكُرُونَ﴾ تا سوپاسی (خوا) بکن. ۵۲ ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک ته‌ورات و جیاکه‌ره‌وه (له‌نیوان دروست و نادرست) مان دا به‌مووسا ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی رینمونی پی‌ بکن. ۵۳ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که مووسا به‌گه‌له‌کی ووت ﴿يَقُولُوا إِنَّكُمْ تَطْلِمُونَ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌پاستی ئیوه سه‌تمتان کرد له‌خوتان ﴿وَأَتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ﴾ به‌گویره‌که‌په‌رستی که‌تان ﴿فَقُولُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ﴾ که‌واته بگه‌رینه‌وه به‌په‌شیمانی بۆ لای به‌دی هینه‌رتان ﴿فَأَقْبَلُوا أَنفُسَكُمْ﴾ و خوتان بکوژن (بی تاوانتان تاوان بارتان بکوژیت) ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌مه‌تان باشتره بۆ خوتان ﴿عِندَ بَارِئِكُمْ﴾ لای به‌دیهینه‌رتان ﴿فَنَابَ عَلَيْكُمْ﴾ ئینجا (خواس) په‌شیمانی که‌ی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ الْوَأْتِ الرَّحِيمُ﴾ به‌پاستی هر خواجه گیراکه‌ری په‌شیمانی و میهره‌بان. ۵۴ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتی ووتتان ئه‌ی مووسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ﴾ به‌روات پی‌ ناهینین ﴿حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ تاخوا نه‌بینین به‌ناشکرا ﴿فَأَخَذْنَا الضُّعِفَةَ﴾ له‌په‌ره‌وره تریشفه‌یه‌که‌لی ی دان ﴿وَأَنزَلْنَا نَظْرَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه ته‌ماشاتان ده‌کرد. ۵۵ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا لَه‌پاشان زیندوومان کردنه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ له‌دوای مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْكُرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی (خوا) بکن. ۵۶ ﴿وَنُفِثْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ﴾ وه‌به‌مه‌ور سیبه‌رمان کرد به‌سهرتانه‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وه‌که‌زقو شیلقه‌مان به‌سهردا رشتن و بۆ ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وه پیمان ووتن) بخون له‌و خواردنه پاکانه‌ی که کردمان به‌رقتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (نه‌وانه‌ی ناسوپاسی یان کرد) سه‌تمیان له‌ئیمه نه‌کرد ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو سه‌تمیان له‌خوین کرد. ۵۷

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَى مُوسَى
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
أَثْنَاءَ عَشْرَةِ عَيْنٍ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُوا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثَبِّتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَافِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصِلَها قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ
اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيَّ كَ غَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

= به عتبتک

نمودند و ده تولد

جی به من ی

بکن و نه گهر

قهده غسی هر

شتیکم فی کربن

فی ی دورک و نه و نه

فایهتی

(۱۱۷) سورہ قی

(البقرة) قال

رسول الله (ﷺ):

(قال الله

تعالی: کتبني ابن آدم

ولم یکن له ذلک،

وشتمنی ولم یکن له

ذلک: فاما تکتبته

ایای فرم آنی لا

اقدیر ان اعمده كما

كان واما شتمته

ایای فقولہ لی ولد،

فسبحانی ان الکذ

صاحبة او ولدان

(رواه البخاری). پیغمبر (ﷺ) فرمود: خدای گزیده فرمود: (ناده میزاد دروی دایه پال من که

مافی نه و نه نبوی و نه جتوی پی دام که مافی نه و نه نبوی درق دانه پال که ی بق من نه و نه که

واده زلقت من قولانی نه و نه نی به زیندوی بکه نه و نه شیوهی که له بیا کورم، و نه جنیق دانه کی

به من نه و نه که ده لیت من (خوا) بکنی و نه پاک و نه گهری یز من نه و نه خیزان یا کورم نه و نه).

﴿وَبَدَّلْنَا آذَانَهُمَا فِي الْقَرْيَةِ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که ووتمان: بچه شه شاره
 (که قودسه) ﴿تَكَلَّمُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ نینجا له ری (هرچی شاره زوو ده‌کن)
 بخون به تیرو ته‌سلی له‌هر لایه‌ک که حه ز ده‌کن ﴿وَأَدْخَلُوا الْبَابَ حِدًّا﴾ وه له
 دمرگاهه بچه ئوره وه به‌مل که چی (به که‌نوشه وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوایه)
 له گونا‌هه کانهان خوش بیه. ﴿نَفِيزَ لَكُمْ فَطَنَكُمْ﴾ هه‌هوسا له‌گونا‌هه کانهان خوش ده‌بین
 ﴿وَمَنْ يَزِدْ الْمُخِيبِينَ﴾ وه له تاینده‌دا پاداشتی چاکه‌که‌ران زورتر ده‌که‌ین. ۵۸ ﴿فَبَدَّلَ
 قَبِيلَ عَمَلٍ﴾ که چی نه‌وانه‌ی سته‌مکار بوون (نه‌وه‌ی پییان ووترا بوو) گزپیان
 ﴿قَوْلًا غَرَّ الَّذِي قَبْلَ لَهْمٍ﴾ به‌سه‌یه‌ک که پییان نه‌وترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نیترا
 نیمه‌ش رشتمان به‌سهر نه‌وانه‌ی که‌سته‌میان کرد ﴿رَجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزا له
 تاسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی شه و ناه‌رمانی یه‌ی که کردیان. ۵۹ ﴿وَإِذْ
 أَتَيْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که موسا داوای باران بارینی کرد بق
 گله‌ک‌ی ﴿فَلَمَّا أَضْرَبَ بِعِمَّاكٍ الْغَجْرَ﴾ نیمه‌ش پیمان ووت: گزچانه‌ک‌ت بده به‌و
 (تاشه) به‌رده‌دا ﴿فَأَنفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَارًا﴾ (که لیلی دا) له‌پر دوانزه‌ک‌انی لی
 مه‌لقولا ﴿فَذَرَّ كُلُّ أُنْاسٍ فُتْرَتَهُ﴾ بیگومان هه‌موو تیره‌یه‌ک چاوگ‌ی (شاه
 خورده‌ی) خزی ناسی ﴿كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (نینجا ووتمان) بخون و بخونه وه له
 بق‌ی خوا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا الْأَرْضَ مُفْسِدِينَ﴾ وه بلایومه‌بنه وه له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کردن.
 ۶۰ ﴿وَإِذْ لَقَّيْنَاهُمَا بِمِصْرَ﴾ (بیریکه‌نوه) کاتیک که ووتمان: شه‌ی موسا ﴿لَمَّا تَصَبَّرَ عَلَى طَعَامِ
 وَجَرٍ﴾ هرگیز خومان راناک‌یین له‌سهر یه‌ک جود خوراک ﴿فَنَادَىٰ لَكَ رَبُّكَ﴾ که‌واته
 دلوامان بق بکه له په‌روه‌ردگارت ﴿خُذْ لَنَا عَمَّا ثَمَّتِ الْأَرْضُ﴾ بق‌مان ده‌ره‌بینی له‌وه‌ی
 که‌زه‌وی ده‌سروینی ﴿مِنْ ثَمَرِهَا وَطَائِفُهَا﴾ له‌سه‌وزه‌واتی و ترق‌یزی و خه‌یاری ﴿وَقُولِهَا
 وَغَدِهَا وَتَصْلَحُهَا﴾ و سپری و نیسکی و پیانی ﴿قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ الَّذِي هُوَ أَذَىٰ بِالَّذِي هُوَ
 خَيْرٌ﴾ (موسا) فه‌رموی: نایا داوای شه‌و‌شته خراپانه ده‌که‌ن له جیاتی شتی
 باهتر له‌وان ﴿أَمْ يَطْلُبُوا بَعْثًا﴾ دابه‌ن بق شاریک (له‌م شارانه‌ی فه‌لستین) ﴿فَلَمَّا لَكُم
 مَا سَأَلْتُمْ﴾ شه‌وسا به‌پاستی چیتان داوا کردوه ده‌ستتان ده‌که‌ووت ﴿وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْأَذَلَّةَ
 وَالْمُسْكَنَةَ﴾ وه درا به‌سهریاندایه‌سوا‌ی و مین نه‌وایی (هه‌زاری) ﴿وَبَنَاتُوهُمْ بِفَضْرِ مَن
 اللَّهِ﴾ وه خه‌شمی خویان بق خویان مینایه وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 شه‌مه له‌به‌ر شه‌وه بوو که‌یی به‌روابوون به‌نیشانه و فه‌رمانه‌ک‌انی خوا ﴿وَنَقُطُوا
 النَّارَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت به‌ناره‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
 يَعْتَدُونَ﴾ شه‌مه به‌هوی شه‌وه بوو که‌سه‌ره‌چی و ده‌ست درینی یان ده‌کرد. ۶۱

نہایت (۱۲۰)

سورۃ

(البقرۃ)؛ قال

رسول اللہ (ﷺ) :

(الرجل علی دین

خلیلہ فلینظر

أحدکم من یطال)

(رواہ الترمذی).

پیغمبر (ﷺ)

دہ فہرمویت

(مرفوع لہ سے)

بینی

ہا وہ لہ کہ بی تی

جابا ہر یہ کہ لہ

تہوہ سیر بکات

و ورد بی تہوہ

ما و ملتی کی

دہ کات).

نہایت

(۱۲۰) سورۃ

(البقرۃ)؛ قال

رسول اللہ (ﷺ) :

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ
 مِنْ ءَٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَآذِكُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
 بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ ءَاعَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنُؤْخِذُكَ
 هٰذَا قَالِ اعْزُذْ بِاللّٰهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
 آدَعْ لِنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
 وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
 قَالُوا آدَعْ لِنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا لَوْ نُهِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

(من تشبہ بقوم فهو منهم) (رواہ ابوہریرہ و احمد). پیغمبر (ﷺ) دہ فہرمویت: (ہر کہ سبک خوی
 بجوینیت بہ کہ سبک نہ وہ لہ کہ سانہ یہ).

نہایت (۱۲۲) سورۃ (البقرۃ)؛ قال زید وقف رسول اللہ (ﷺ) خطیباً ، فحمد اللہ ، وأثنی علیہ ، ووعظ
 وذكر، ثم قال: (أما بعد، ألا أيها الناس، إنما أنا بشر يوشك أن يأتي رسول ربي فأجيب، وأنا تارك فيكم -

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ به راستی نه‌وانه‌ی ایماندان (موسلمانن) وه نه‌وانه‌ی
 جوه‌لگن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ وه گاورو نسته‌تیره یان فرشته پهرسته‌کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ هر کامیک له‌مانه بره‌وی می‌نا به‌خوار بوقی مویسی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه
 کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وه پاداشتیان بق‌ه‌یه له‌ای
 په‌روه‌ردگارانه‌وه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌ترسیان له‌به‌روه‌نه‌خفت
 ده‌خون. ۶۲ ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وه (بیریکه‌نه‌وه) کاتیک په‌یمانمان لی وه‌رگرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ وه (کیوی) طورمان به‌رزکرده‌وه به‌سار سه‌رتانه‌وه ﴿خُذُوا مَا
 آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ وه پیمان ووتن) نه‌وه‌ی پیمان دلوون (له‌ته‌ورات) باش کاری پی بکن
 ﴿وَأَذْكُرُوا مَا بَيْنَ يَدَيْ﴾ وه بیر بگه‌نه‌وه له‌وه‌ی که تیدایه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو خوتان بیاریزن
 و له‌خوابرسن. ۶۳ ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ نیمان پشتتان ه‌لکرد دوی په‌یمان
 وه‌رگرتنه‌که ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نینجا نه‌گر به‌خشش و میهره‌بانی خوا
 نه‌بولیه به‌سه‌رتانه‌وه ﴿لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه‌وه نیکوه له‌زه‌ره‌مندان ده‌بوون.
 ۶۴ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیکوه (ده‌نگ‌ف‌باسی) نه‌وانه‌تان زانیبوو
 ﴿أَعْتَدُوا بِكُمْ فِي النَّبِيِّ﴾ له‌خوتان که ده‌ست دریزان کرد له‌شه‌مه‌دا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ نینجا
 پیمان ووتن ﴿كُونُوا فِرَقًا حَبِيبِينَ﴾ بین به‌مه‌جموونی دوور خراوه له‌به‌زه‌یی خوا. ۶۵
 ﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ نینجا هم سزایمان کرده پند بق‌خه‌لکانی نه‌و
 سار ده‌مه‌و نه‌وانه‌ی دوی نه‌وان ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه به‌ناموزگاری بق‌پاریزکاران.
 ۶۶ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ وه (بیریکه‌نه‌وه) کاتیک که موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ
 بَاثِرُكُمْ﴾ بیگومان خوا فه‌رمانتان پی ده‌دات ﴿أَنْ تَدْعُوا بِقُرْءٍ﴾ که مانگایه که سار بپرن
 ﴿قَالُوا أَتَدْعُونَا إِلَىٰ مَا كَانَتِ مَنَاةُ مَدْعَايَ؟﴾ قال اَعْرِضْ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنْ
 لَدُنْكَ ﴿وَوَيْتِي﴾ وه‌تی: په‌نا نه‌گرم به‌خوا که له‌نه‌فامان بم. ۶۷ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان:
 دوامان بق‌بکه له‌په‌روه‌ردگار ﴿يَبَيِّنْ لَنَا مَا بَيْنَ يَدَيْ﴾ پیمان بلی نه‌و مانگایه کامه‌یه؟ ﴿قَالَ
 إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بیگومان خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا بِقُرْءٍ لَا نَارِضٌ وَلَا بَكْرٍ﴾ مانگایه که بی نه
 نقد پیرو نه‌نقد جوان ﴿عَوَانُ بَقَرٍ ذَلِكَ﴾ مام ناوه‌ندی بی له‌نیوان هم نه‌وانه‌دا ﴿قَالُوا
 مَا تَقُولُونَ﴾ زوو بیکن نه‌وه‌ی فه‌رمانتان پی درلوه. ۶۸ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان:
 دوامان بق‌بکه له‌په‌روه‌ردگار ﴿يَبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا﴾ پیمان بلی ره‌نگی مانگاکه چون
 بی؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: به‌راستی خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا بِقُرْءٍ صَفَرَاءَ قَالِقٍ لَوْثُهَا﴾
 مانگایه‌کی زه‌ردی تیر بی ﴿تَشْرُ الْأَشْطَرِ﴾ دلی ته‌ماشاکاران خوش بکات. ۶۹

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 آلَئِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذُبُّهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأُوهَا فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
 فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ أَفَتُظْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ الْقَوَّالُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
 وَإِذَا خَلَا بِعَضْبُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا لَهُمْ سَمَاتٍ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

- تَکَلِّفِینِ: اُولَہُنَّ

کتابُ اللہ، فیہ الہدی

والنور، فخذوا بکتاب

اللہ، واستمسکوا بہ

فعدُّ علی کتاب اللہ:

ورغب فیہ، ثم قال:

(وامل بیٹی، انکرکُم

اللہ فی امل

بیٹی) (وہ مسلم).

زمید دہلی:

پیغمبر (ﷺ)

ہستایہ سرہئی و

ووتاریکی دا جا

سویاسی خوائی کرد

و نامزدگاری کردو

پاشان نہ رموئی:

(پاشان: بیدار بن

نہی خہ لکینہ، من

مرفیکم نزیکہ

تیر

پہرہ رکارم بیت :

بزلام و بہ

وہ ہستایہ

دہمیہ وہ بچم (مہرم) وہ من لہنا و تیوہدا دوشتی سہنگینتان بڑ بہجی دیلم: یہ کہ میان قورٹانہ کی

خوابہ، کہ رینموونی و روٹاکی تیدیہ و دہست بگرن بہ قورٹانی خواوہ و شوینی بکھون،

ٹینجا ہانی خہ لکی دا بڑدہست گرتن بہ قورٹانہ وہ، پاشان نہ رموئی: (دوہ میان

کس و خزمہ گانہ خوتان بیردہ خہ وہ نامزدگاریتان دہکم چاک بن دہبارہی کس و کارم).

﴿قَالُوا اَدْعُ لَنَا زُلْفًا﴾ ووتیان: داوامان بق بکه له په روه ردگارت ﴿يَتَيْن لَنَا مَا مَي﴾ بومان
 پوهن بکاته وه چنن مې نهو مانگايه ؟ ﴿اِنْ اَلْبَقَرُ تَشَبَهَ عَلِيًّا﴾ به پراستی مانگا که مان لئ
 تیکه چوه ﴿وَإِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ وه به پراستی نیمه نه گره خوا بیه وی پښموونی
 ورده گرین. ۷۰) ﴿قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: خوا نه فرموی ﴿اِنَّا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ﴾
 به پراستی مانگایه که مې پانه هینرابن نه به کیلانی زهوی ﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نه به
 ناوینیری کشت وکال ﴿سَلْمَةً لَا شَيْءَ لَهَا﴾ مې نه گره و مې په له مې ﴿قَالُوا اَلَنْ جَعَلَ بِالْحَقِّ﴾
 ووتیان: نا ئیستا مه والی راست هیڼا ﴿فَلَمَّا رَوَوْا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ئینجا سهریان بری و
 خه ریک بوو نهو (سهریرینه) نه گره. ۷۱) ﴿وَاِذَا قُطِرَتْ النَّفْسُ﴾ (وه بیریکه نه وه) کاتیک
 که په کیکتان کوشت ﴿فَلَمَّا رَوَوْا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ وه مه مو له خوتانتان دور ده خسته وه و
 ناژاوه تان بوو ﴿وَاللّٰهُ خَرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وه خوابش ناشکرای کرد نه وهی که نه تان
 شاره وه. ۷۲) ﴿فَلَمَّا اَضْرَبُوهُ بَغْيَتًا﴾ ئینجا ووتمان به نه ندایکی (مانگا
 سهریراوه که) له کوژاوه که بدهن ﴿كَذَلِكَ يُخَيِّ اللّٰهُ الْمَوْتِ﴾ شاوا خوا مردوان زیندو
 ده کاته وه ﴿وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ﴾ وه نیشانه کانی خوتیان پیشان ده دات ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بق
 نه وهی تی بگن. ۷۳) ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دلتان په ق بوو دوی
 نه م (مه مو) موعجزانه ﴿فَبَيَّ كَلِمًا مَّا اَوْفَتْ نَفْسُ﴾ دلتان وه که به رده به لکو نذر
 ره قتره ﴿وَإِنْ مِنْ الْحِجَابَةِ لَمَّا تَفْجُرُ مِنْهُ الْاَتْرُ﴾ به پراستی به ردی واهیه له چه ند لوه جوگه
 ناوی لئ مه ل ده قولی ﴿وَإِنْ مِمَّا لَنَا يَتْلُو تَخْرُجُ مِنْهُ الْاَتْرُ﴾ وه بیتگومان می وایان مهیه که له ت
 له ت ده مې و ناوی لئ دینه دهوی ﴿وَإِنْ مِمَّا لَنَا يَتْلُو مِنْ حَقِيَّةِ اللّٰهِ﴾ وه به پراستی می وایان
 مهیه له ترسی خوا (له لوتگی شاخه کان) بهر نه بیته وه ﴿وَمَا اللّٰهُ يَفْعَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه
 خوا مې ناگا نه په له وهی که ده یکه. ۷۴) ﴿اَلَتَكْفُرُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ﴾ جا ئایا به ته مان
 (نهی موسلمانینه) که (جووله که) بهر یینن به ئایینه که تان ﴿وَقَدْ كَانَ لَرِيقٍ بَيْنَهُمْ﴾
 له کاتیک دا که ده سته یه که له وان ﴿يَتَمَتُّونَ كَلِمَ اللّٰهِ﴾ فرموده ی خویان نه بیست
 (له ته ورات) ﴿ثُمَّ عَزَّزُوهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ که چی له پاش تی که یشتنی ده ست کارییان
 ده کرد ﴿وَمَنْ يَتْلُو﴾ وه نه وان ده شیان زانی (که کاریکی ناره وایه). ۷۵) ﴿وَإِذَا لَقُوا
 الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا﴾ (جووله که کان) کاتیک تووشی موسلمانان بپونایه ده بیان ووت:
 ﴿اَسَأْتُمْ﴾ نیمه ش بهرمان هیڼاوه (به پیغه مبه رده که تان) ﴿وَإِذَا خَلَا بِعَضُوبِهِمْ اِلَى بَعْضِهِمْ قَالُوا﴾
 به لام کاتیک له په نایه که وه مه ندیکیان به مه ندیکیان بگه شتتایه ده بیان ووت: ﴿اَلَمْ نَكُنْ
 بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ شَاكِرِينَ﴾ وه نه وستانه به موسلمانان ده لین که خوا بق ئیوهی باس
 کردوه (له ته ورات دا) ؟ ﴿لِيُخَاجِرُكُمْ بِهٍ﴾ تا بورتان بدهن به وته وراته ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای
 په روه ردگارتان (له بولی دوا می دا) ﴿اَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ ئنجا ئایا زیر نابن و تینا گن؟ ۷۶)

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
أَتُخَذَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
وَأَحْطَطَ بِهَا خَطِئَتْ بِهِ خَطِئَتْهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

ہوئی حالتہ

خوار موئی

نایبہتی (۷۹)

سورۃ البقرۃ:

﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾

یکتوبون الکتاب

بایستہیں...

بخاری لہ

عبداللہ کبریٰ

عہ بیاسوہ

دہ گپیتوہ و

دہ لیت: ہم ثابہتہ

لہ سر خاوند

کتیبہ کان ماتہ

خوار موہ.

نایبہتی

سورۃ (۱۲۶)

(البقرۃ): من

ابی مریرہ (۸۰)

قال کان اہل

الکتاب یقرءون

التورۃ بالعبرانیۃ

ويفسرونها بالعربية لأهل الإسلام، فقال رسول الله (ﷺ): (لا تصدقوا أهل الكتاب ولا تكذبوهم،

وقولوا: آمنا بالله وما أنزل إلينا .. الآية) (رواه البخاري). ثبو هو مودہتہ (پہزای خوائ لى بیت)

دہ لیت: جوہلہ کہ کان بہ زمانی عبیری تہ وراتیان دہ خویندہوہ و بہ عہرہ ہی رافہیان دہ کرد یق

موسلمانہ کان، پیغمبر (ﷺ) فرموی: (خاوند کتیبہ کان نہ باوہ بیان پی بکن و =

﴿أَوَلَا تَقْلُتُونَ﴾ ثایا نه‌وان نازانن ﴿أَنَ اللَّهُ يَغْلِبُ مَا يُشْرُونَ﴾ و ما یغلبون که به‌راستی خوا
 ناگاداره به‌وه‌ی که‌په‌نهانی نه‌کن و نه‌وه‌ی ناشکرای نه‌کن. ۷۷ ﴿وَبَشِّرِ هُمَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ و
 مه‌شیکیان نه‌خوینده‌وارن ﴿لَا تَقْلُتُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَنَا﴾ له‌په‌راوه‌که (تورات) نازانن،
 ته‌نها تاوات و هیوای هیچ و پوچ نه‌می ﴿وَلَا تَقْلُتُونَ﴾ و نه‌وان هر دوی گومان
 ده‌که‌ون. ۷۸ ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ﴾ ثینجا هاوار و تیاچوون بق نه‌وانه‌ی ﴿يَكُونُ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾
 که ته‌وراته (تیکدراوه) که به‌دهستی خو‌یان ده‌نوسنه‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان
 ده‌لین: ﴿مُعَذِّبِينَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ هم (نامه‌ی) له‌خو‌لوه‌یه ﴿يَلْمِزُوا بِهِ﴾ تا شتیکی
 که‌می پی بکن ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ﴾ سا هاوار و تیاچوون بو نه‌وان له‌وه
 که ده‌ستی نه‌وان نووسیه‌یه‌وه ﴿وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ﴾ و هاوار بق نه‌وان له‌وه‌ی
 که‌په‌یدای ده‌که‌ن. ۷۹ ﴿وَقَالُوا لَن نَّمُتَّكَ النَّارَ﴾ و (جوله‌که‌کان) ووتیان: ناگری
 دوزمخمان لن ناگویی ﴿إِلَّا أَنَا نَعْتَدُكَ﴾ مه‌گر چه‌ند یوژیکی ژمیراو ﴿قُلْ أَخَذْتُ عِنْدَ
 اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: ثایا په‌یمانتان له‌خو‌لوه‌ و ده‌رگرتووه؟ ﴿فَلَن نُّخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا
 خواش پیچه‌وانه‌ی په‌یمانی خوی نه‌کات؟ ﴿ثُمَّ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان
 شتیکی و مه‌لده‌به‌ستن به‌دهم خودلوه که‌نایزانن. ۸۰ ﴿بَلْ مَن كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ نه‌خیر
 وانییه: هر که‌سیک خراپه بکات ﴿وَأَخْطَأْتُ بِهِمُ خَطِئْتُهُ﴾ و ته‌وانه‌که‌ی خوی
 ده‌وری دابن و دایگریته‌وه ﴿ثُمَّ تَقُولُونَ﴾ تا نه‌وانه‌ هاوده‌می ناگرن ﴿ثُمَّ
 يَهْمُ الْخَلْدُونَ﴾ تیایدا ده‌میننه‌وه به‌نیجگاری. ۸۱ ﴿وَلَا تَقْلُتُونَ﴾ و غلبوا الصلوات
 و نه‌وانه‌ی که به‌روایان هیناو کرده‌وه‌ی باشیان کرد ﴿ثُمَّ تَقُولُونَ﴾ ته‌وانه
 هاوده‌می به‌مه‌شتن ﴿ثُمَّ يَهْمُ الْخَلْدُونَ﴾ تیایدا ده‌میننه‌وه به‌نیجگاری. ۸۲ ﴿وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وه بیریکه‌نه‌وه) کاتیک که‌په‌یمانمان له‌جوله‌که‌ و ده‌رگرت
 ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که هیچ شتیک نه‌په‌رستن جگه له‌خوا ﴿وَيَا أُولَئِیْنَ إِحْسَانًا﴾ و
 چاکه بکن له‌گه‌ل باوک و دایک ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ و
 مه‌تیوان و بیچاران (به‌سته‌زملانن) ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ و قسه‌ی جوان
 بکن له‌گه‌ل خه‌لکیدن ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژ بکن ﴿وَوَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ و
 زه‌کات بدهن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ثینجا پشتتان مه‌لکرد که‌می‌کتان
 نه‌بیعت ﴿وَأَشْرَ لِعُرْضُون﴾ و نیوه به‌ر به‌ره‌کاتیکرن (پشت مه‌لکرن). ۸۳

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْثُو مُنُونٍ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

- نہ بہ در بیان
 بخنہ وہ بلین
 (باوہرمان مہیہ
 بہ خواو و بہ
 (قورنسان) ی
 تیراوتہ خواروہ
 بومان تا کرتایی
 ثابہ تہ کہ)۔

ناسی

(۱۴۲) سورہ ناسی

(البقرة) قال

رسول الله (ﷺ)

(یسی نوح یوم

القیامۃ، فیقول:

لبیک وسعدیک

یارب، فیقول هل

بلغت؟ فیقول: نعم

، فیقال لامتہ: هل

بلغکم؟ فیقولون: ما

اثاننا من نذیرہ

فیقول من یشہد

لک؟ فیقول محمد و

امتہ، فیشہدون انه قد بلغ، ویكون الرسول علیکم شہیداً فذلک قوله عزوجل ﴿و کذلک جعلناکم امۃ
 وسطاً﴾ (رواہ البخاری). پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: (لہ روضی دوایدا نوح بانکہ دہکرت، تہ ویش
 دہلی تہی پەرور دگارم بہ دہم فرمانتہ وہاتم، ولہ خرمۃ دام خوائ گہ ورہش دہفرموی ثایا تہوہی
 پیمان سپاردی گہ یاندت؟ نووخیش دہفرموی: بہ لی، تہ نجا بہ گہ لہ کہی دہوتیریت: ثایا پیتانی راگہ یاند، -

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ و (بیریکه نه وه) کاتیک په یمانمان لی وه رگرتن ﴿لَا تَقُولُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خوینی به کتری نه ریږن ﴿وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه خوتان دهریه دهر نه کهن له ولاتقان ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا وَاشْتَرَيْنَا﴾ پاشان بریارتان دا (له سر نه په یماننه) وه ثیوه (خوتان) شایه تی له سر نه دهن. ۸۴ ﴿ثُمَّ أَشْمَقْنَا﴾ نینجا ثیوه هر نه وانن ﴿تَنْظُرُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ که به کتری ده کوښن ﴿وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه هندیکه له خوتان دهریه دهر ده کهن له ولاتیان ﴿تَنْظُرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانه) ده کهن دئی نه وان ﴿بِالْإِيمِ وَالْعَدْوِ﴾ به به دی و ده ست دریږی ﴿وَأَنْتُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه نه کهر دیلتان بق بینن (له خوتان نه یانکر نه وه و) ﴿تَقْدِرُونَ﴾ بریتی یان بق دهن دهن ﴿وَمَوْعِدُكُمْ عَلَىٰ خُرَاجِهِمْ﴾ له کهل نه مه شدا که دهریه دهر کردنیان قه دهغه کراوه لیتان (بوچی کار به وه یان ده کهن و به مه یان نا کهن) ﴿أَنْفُزُوا عَلَى الْأَنْفُسِ الْكَثْبِ وَتَكْفُرُونَ﴾ بیتن ﴿جَا نَا بَرُوا دهمینن به هندیکه له تورات و بی بړوا دهمینن به هندیکی تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتوله ی نه و که سانه که وا بکهن له ثیوه ﴿إِلَّا جَزَاءُ الْخَيْرِ﴾ دوایشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَّا أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ده که ریتر نه وه بق ناو سهخت ترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بی ناگانی به له وه ی که ده یکه. ۸۵ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه مانه نه وانن ﴿أَشْكُرُوا الْخَيْرَ الَّذِي بِالْآخِرَةِ﴾ که ژبانی جیهانیان کړی به دوا پوڅ ﴿فَلَا تَخْلَفْ عَنْهُمْ الْعَذَابِ﴾ نیر نه سزایان له سر سووکه ده کړیت ﴿وَلَا مُمْ يُصْرُونَ﴾ وه نه یارمه تی دهرین (نه پشتگیری ده کړین). ۸۶ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه ته ورتانمان دا به موسا ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالنُّورِ﴾ وه دوا به دوا ی نه و پیغه مبه رانمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ بِالْحَقِّ﴾ وه چه ند نیشانه یه کی پوښمانمان دا به عیسیای کوری مریه م ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ رُوحَ الْقُدُسِ﴾ وه پشتیوانیمان کرد به جویره نیل ﴿أَنْكَلْنَا خَائِبًا وَسُوءًا﴾ جا هر کاتی پیغه مبه ریکتان بق بهاتیانیه ﴿وَمَا لَا نَجْزِي أَنْفُسَكُمْ﴾ به جزیکه که ریکی نارهنووتان نه بوايه ﴿أَنْتُمْ كَرِيمُونَ﴾ لووت به رزیوون و خوتان به که وره گرتوه ﴿فَرِيقًا كَذِبًا﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درق زانیوه ﴿وَفَرِيقًا تَنْظُرُونَ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتوون. ۸۷ ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وه (جووله که کان) ووتیان (به پیغه مبه ران) دلمان داپوښراوه (له پوښگایه قسه ی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خوا نه فرینی لیکردن به هوی بی بړوایی یانه وه ﴿فَلْيَلَا مَا يُؤْمِنُونَ﴾ بویه که م جار بړوا دهمینن - که میان هه یه بړوا بهینن. ۸۸

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كُنُوبٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
 مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
 بِئْسَمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْتِنَا
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ
 بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

ہوئی ہاتھ

حوار ہوی نایہ تی

(۸۹) سورہتی

(البقرة) ﴿٨٩﴾

من قبل يستفتحون

على الذين كفروا

ثمين ثيسماق له

عاصى كورى

عومرى كورى

فما داموه تويش له

پياريك له ملى

خويان

ده كپيت

كوتوروان

به راستى نرهى

كهوى لى كرمين

موسلمان بين جگ

له حممت و

پنمونيى خوى

په رومگار بومان

نم روتانه بوو له

كسانيكى

جوهله كه مان ده بيسټ له كاتيكما نيمه بت په رست بووین و نه وان خاوه نى نامو زانبارى بووین كه نيمه نه زان
 بووین وه بږده وام له نيوان نيمه و نه واندا نازاره و شه په بوو جا هر كاتيك ده ستيكمان لى بوه شاندينايه
 كه جيكاى دل گراني نه مان بولايه پتيان دهوتين به راستى نيسټا سرده مى ناردنى پيقه مبريك نزيك بوقته وه نيمه
 له كه ليدا نيوه ده كوژين به وينه ي كوشتارى عاد و نبره م نيمه نه م ووتيه مان زور لى ده بيسټن نينجا =

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ﴾ کاتیک که نامه به کیان بقرهات (که قورئانه) ﴿مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ له لایه ن
 خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ که پشتیوانی ته وراته کی نه وانه (په سه ندکری نه و
 ته وراته کی که لایانه) ﴿وَكَاثِرًا مِّنْ قِتْلٍ﴾ وه نه وان (جووله که کان) له وه پیش ﴿بِشَفْعِ خُورِ
 عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای زال بوونیان نه کرد له خوا به سه نه وانه کی که بی بهوایون ﴿فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ که چی کاتیک نه و (پیغه مبه ر) هی ده یان ناسی بویان هات ﴿كَفَرُوا
 بِهِ﴾ بی بهوایون پیی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ که واته نه فرینی خوا له بی بهوایان بیی.
 ۸۹ ﴿بِسْمَا أَشْتَرُوا بِمِۀ أَنفُسُهُمْ﴾ شتیکی زور خراپ بوو که خویانیان پیی فروشت ﴿أَن
 يَّكْفُرُوا بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ (نه و خراپه ش) بی بهوای یان بوو به و قورئانه کی که خوا
 ناردویه تیه خواره وه ﴿يَعْلَمُ أَنَّ يَنْزِلَ اللَّهُ﴾ به هوی حه سوودیانه وه بوو به وه کی که خودا
 بریزنی ﴿مِّنْ فَضْلِهِ عَلٰی مَن يَّشَاءُ﴾ له به خششی خوی به سه هر که سیکدا که خوی بیه وی
 ﴿مِّنْ عِبَادِهِ﴾ له به نده کانی (که موحه مده ده) ﴿فَبَاءُوا بِقُصْبٍ عَلَىٰ غُصْبٍ﴾ نیجا
 تووشی خه شم و رقی یه که له دوایه کی خوا بوون ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُُّهِمٌ﴾ وه بقره بی
 بهوایان هه یه سزای پسواکه ر. ۹۰ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا﴾ کاتیک پی یان بووترایه: بهوا
 بهینن ﴿بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ به وه کی که خوا ناردویه تیه خواره وه (که قورئانه) ﴿قَالُوا نَحْنُ بِمَا
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا﴾ نه یان ووت: نیمه بهوا به وه ده هینن که بقره خومان نیردراوه ته خواره وه
 ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَزَّاءَهُ﴾ وه بی بهوا نه بوون به نه وانه کی که دوا (ته ورات) تیراوه (وه که
 قورئان) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا که نه و قورئانه راسته و پشتیوانی
 ته وراته کی نه وانه و به راستی ده زاتیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِمَّنْ قَبْلُ﴾ بلی: بقره
 له وه پیش پیغه مبه رانی خواتان ده کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه که ر بهوادار بوون.
 ۹۱ ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِآلِهَتِكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی مووساتان بقره هات به چهند
 نیشانه یه کی بره شنه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ﴾ که چی له دوا نه و گویره که تان
 په رست ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بیگومان نیوه سته مکارن. ۹۲ ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾
 (وه بیری که نه وه) کاتیک که په یمانمان لی وه رگرتن ﴿وَوَعَدْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ﴾ وه کیوی
 طورمان به زر کرده وه به سه رتاند ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (وه ووتمان) نه وه
 پیمانداون (ته ورات) باش کاری پی بکه ن (توند ده سستی پیوه بگرن) ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ وه
 گوئی بگرن ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (به زیان) ووتیان: بیستمان و (به کرده وه) بی
 فه رمانیمان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا لِأَلْوَبِهِمْ أَتَجْعَلُ بِهِمْ كُفْرَهُمْ﴾ وه به هوی بی بهوایی یانه وه دلیان
 تاودرا بوو به خوشه ریستی گویره که که ﴿قُلْ بَسْمًا بِأَمْرِكُمْ بِمِۀ إِيْمَانِكُمْ﴾ بلی: بهواکه تان
 ج فه رمانیکی به تان پی ده دات ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه که ر نه مه تان داناه به بهوا. ۹۳

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِّجٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾
مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
أَوْ كَلَّمَآ عَاهِدُوا عَهْدًا أَبَدَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

- کاتے خوی
گہرہ پیغمبر
(ﷺ) ی نارد کہ
بانگی کرین بن
لاي خوا نيمه
باوه پمان پي ميناو
نمى هره شاندى
جوله كه كان
به هاتنى نمى
پيغمبره لتيان
ده كرين زانيبمان
بقيه به پله
پيشتين
به پيرى وه
باوه پمان پي ميناو
نمى وان
(جوله كه كان)
باوه پمان پي
نمى ميناوا
ده رياره ي نيمه و
نمى وان نمى نايه تانه
هاتنه خواره وه

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا مَرَّلُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾.

هوى هاتنه خوارموى نايهتى (٩٧) سورتهتى (البقرة): ﴿قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ...﴾ نيمامى
نمى همد و به ييه قى له نيين عه بياسوه ده گيژنه وه كه فهرموى بهتى ده سته يه كه جوله كه هاتنه لاي-

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نهی موحه ممد (ﷺ)) بلی: نه گهر مالی
 دوايي (به هشت) بق نيوهيه لای خوا (وهك خوتان ده لين) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾
 به تاييه تي بی نه وهی كه س بیی به هاويه شتان ﴿تَمَتُّوا الْعَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ كه واته
 داواي مردن بكن نه گهر راست گون. ۹۴ ﴿وَلَنْ تَمَتُّوا أَبَدًا﴾ وه هر گيز داواي مردن
 ناكه ن ﴿يَمَّا قَدِمْتُمْ أُنْدِيَسَ﴾ به هزی نهو (گوناهانه) كه به ده سستی خویان پیشیان
 خستوهه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ناگاداره به سته مكاران. ۹۵ ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾ سوتیند
 بیت نهو (جولهك) انه دمينيت ﴿أَخْرَصَ النَّاسَ عَلَىٰ خَيْرِهِ﴾ له هه موو كه س زیاتر حه ز
 له ژيان ده كهن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه له وانهش كه هاويهش بق خوا په یدا ده كهن
 ﴿يَبُذُّهُمْ﴾ (له بهر نه وه) هه ر په ككيان ناوات ده خوازي ﴿لَوْ يَمُنُّوا لَفَسَدُوا﴾ كه هه زار
 سال بژايه ﴿وَمَا هُوَ بِمُزْجِجٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذَّبَ﴾ وه نهو ته مه نه (كه به سهری ده بات)
 بزگاری ناكات له سزا ﴿وَاللَّهُ يُعَذِّبُ بِمَا يَتَعَمَّلُونَ﴾ وه خوا بينايه به وهی كه ده يكه ن.
 ۹۶ ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (نهی موحه ممد (ﷺ)) بلی: هه ر كه سيك دوزمنی
 جویره نیل بیت (نه وه دوزمنی خوابه) ﴿فَنَزَّلْنَا عَلَیْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ چونكه نهو به
 فه رمانی خوا قورنانی هیناوه ته خواره وه بق سهر دلی تق ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به
 پشتیوانی نامه كانی پیش خوی ﴿وَمَذَىٰ وَفُتْرَتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به رینموونی كه رو مژده
 دهر بق بهروداران. ۹۷ ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ هه ر كه سيك دوزمنی خوا و
 فروشته كانی خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پیغه مبه رانی و جویره نیل و میكائیل بیت
 (نه وه بی بهوایه) ﴿قُلْتُ اللَّهُ عَذَّابٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان خواش دوزمنی بی بهوایانه.
 ۹۸ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سوتیند به خوا بیگومان بزمان ناردوویت ﴿إِنَّا بَنَيْنَا﴾ چه ند
 نیشانه یه کی بوون و ناشكرا (كه قورنانه) ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وه كه س بی
 بهوا نابیت پیان ، مه گهر به دكاران. ۹۹ ﴿أَوْ كَلَّمَا عَلَيْهِمْ عَهْدًا﴾ نایا (بی بهوا نه بن
 به نایه تانی نیمه) هه ر جارتیك په یمانیک بیه ستن (له گه ل پیغه مبه ردا) ﴿بِذَلِكَ فَرَّقَ
 بَيْنَهُمْ﴾ ده سته یهك له وانه په یمانه كه یان هه لوه شان دوته وه؟ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به لكو نذریه یان هه ر بهوا نامه یین. ۱۰۰ ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ كاتیک
 كه پیغه مبه رکیان بق هات له لایه ن خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ به پشتیوانی
 ته وراته كه یان ﴿بِذَلِكَ فَرَّقَ بَيْنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ ده سته یهك له وانه ی كه خواوه ن
 نامه بوون نامه كه ی خوابان فرهی دایه ﴿وَرَأَىٰ ظُفُورِهِمْ﴾ پشت خویان (پشت
 گوییان خست) ﴿كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وهك نه زانن (كه نه وه نامه ی خودایه). ۱۰۱

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوْتَ
 وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
 فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
 وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ
 مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
 مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
 وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ
 ﴿١٠٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
 انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
 مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

- پیغمبری خوا
 (ﷺ) ووتیان: نهی
 پیغمبر (ﷺ)
 وه لامان بدهرموه
 دهرساره ی جهنم
 پرسیارکه لبث
 دهکین که هیچ
 کس وه لامه کانیان
 نازنبت که سبک
 نه بیت که
 پیغمبر بیت
 نهویس فرموی:
 هر پرسیارکتان
 مهیه لیم بکن
 نینجا
 پرسیاره کانیان لی
 کردوه لامی
 دانه وه پاهان
 ووتیان کن دوست
 و خورشه ویستی
 تریه له
 فرشته کاندا له م

خاله دا له گه لندا ده بین یان لیت جیاده بین وه پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی دوست و خورشه ویستی من
 جویره نیله وه خوا هر پیغمبر یکی دارد بیت تنها هر جویره نیل دوست و خورشه ویستی بووه
 ووتیان که واته نیت لیت جیاده بین وه نه که فرشته یکی تر جگه له جویره نیل خورشه ویست بوايه
 هویت دهکوتین و باوه پمان پی ده مینای پیغمبر فرموی: چ شتیک به رگری کردون له وه ی-

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ﴾ (جوولہ کہ کان) دواى نعو (شتانہ) کہ وتن کہ شہیتانہ کان
 دہیان خویندہ وہ (بق خہ لکی) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سَلِيمٌ﴾ لہ سہ ردمی
 پاشاہی سولہ یمان دا، وہ سولہ یمان بی بہوا نہ بوو ﴿وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾
 بہ لام شہیتانہ کان بی بہوا بوون ﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ خہ لکیان فیری جادو دہ کرد
 ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هِرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ ہہ روہا نہ وہی نیردراوہ تہ خواوہ وہ لہ
 بابل بق سہر ہارووت و مارووت (دو فریشتہ بوون) ﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا﴾
 وہ (نہ مانہ) کہ سیان فیرنہ دہ کرد تا پتیاں نہ وتاہی ﴿إِنَّمَا هُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ نیمہ
 ہہر تاقی کہ رہ وہی (نادہ میزاد) ین کہ واتہ بی بہوا مہ بہ ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا
 يُفْرُقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ نینجا فیری جادوی وا دہ بوون لیانہ وہ کہ زن و
 میردی پی لہ یہ ک بکہن ﴿وَمَا هُمْ بِضَآئِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ نہ وان بہم جادوہ ناتوان
 زیان بہ کہ س بگہ یہ نن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہ ریہ ویستی خواہ ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
 يَنْفَعُهُمْ﴾ وہ فیری شتیکی دہ بن کہ زینان پی دہ گہ یہ نن نہ ک قازانچ ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا
 لَمَنِ اشْتَرَاهُ يَأْتِيهِمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (بہ
 فہر موودہی تہ ورات) لہ پوڈی دوا پیدا بی بہش دہ بی ﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِمُ أَنْفُسَهُمْ﴾
 بہ پاستی زور بہ دہ نہ و شتہی کہ (بروای) خوینان پی فروشت ﴿لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ﴾ نہ گہ ربیان زانیایہ (۱۰۲) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ نہ گہر بہ پاستی نہ وان
 بروایان بہینایہ و پاریزکار بونایہ ﴿لَمْ تُثَبِّتْ لَهُمُ اللَّهُ خَيْرٌ﴾ نہ و پاداشتیکی چاکتر
 لہ لایہن خواوہ بق نہ وان دہ بوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر ربیان زانیایہ (۱۰۳) ﴿يَتْلَاهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نہی نہ وانہی کہ برواتان ہیناوہ ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مہ لین ﴿رَعَيْنَا﴾ ووشہی
 جوین و بی ریزیہ بہ لای جولہ کہ وہ ﴿وَقُولُوا﴾، وہ بلین ﴿نَنْظُرُنَا﴾ بہ لہ مان لی مہ کہ و
 چاوہ پوانیمان لہ سہر بکہ ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ و ببیستن ﴿وَلَا تَكْفُرُوا﴾ عذاب الیمؑ وہ بق بی
 بروایان مہ یہ سزای سہخت. (۱۰۴) ﴿مَا يُوَدُّ﴾ حہ زنا کہن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا
 الْمُشْرِكِينَ﴾ نہ وانہی کہ بی بروان لہ خاوہن نامہ و ہاویہش پیدای کہ رہ کان ﴿أَنْ يُزَلَّ
 عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ کہ ہیچ شتیکی باشتان لہ خواوہ بق بنیرد ریتہ خواوہ وہ
 ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ لام خواش بہ خششی خوی بق کہ سیک کہ
 بیہوی تہ رخان دہ کات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا خاوہنی چاکہی گہ ورہ یہ (۱۰۵)

﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ لَا يُؤْمِنُ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَذَكَرْنَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْلِيَدُكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِكُمْ كَقَارِاحَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

- ساروہ بہ

جو پرہ نبل بین؟

روایان: نہ و سولہ

نیمہ بہ لہر کاتہ دا

نہم نایہ ہاتہ

خواروہ ﴿قُلْ مَنْ

كَانَ عَدُوًّا

لِّجَبْرِیلَ...﴾

ہوئی ہاتہ

خواروہ نایہ ہ

(۱۰۹) سورہتی

(البقرة): ﴿فَاعْفُوا

وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ

اللَّهُ بِأَمْرٍ...﴾ ابو

الشیخ لہ

کتیبی (الأخلاق) دا لہ

نوسامی کوہی

نہیدوہ دہ گہرہ

کہوہوہی:

پیغہ مہری خوا

(﴿سَوَارَىٰ كَوْنٍ

دریژک سورہو

فرموی بہ سہ عد: (نہت بیستوہ نہوہی عہ بدولای کوہی ثوبہی ووتوہی نہی؟ نہوہو نہوہی ووتوہ سہ عدیش

ووتی: نہی پیغہ مہری خوا چاوپوشی لہ بگو لہ بیورہ پیغہ مہریش (﴿چاوپوشی لہ کردوہ وازی لہ مینا،

وہ پیغہ مہرہ ہاوہ لانی لہ بوردنیاں ہہ بوہ رامبہر بہ خاوہن نامہ کسان و ہاویہش ہر پارہرہ کسان خواہی

گہورہش نہم نایہ تہی ناردہ خواروہ ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ...﴾

﴿ مَا تَسْخُ مِنْ مَّاءٍ أَوْ تُسْبَا ﴾ نه‌گه ر‌ئایه‌تیک (له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان) بس‌رینه‌وه‌ یان
 پشت‌گوئی بخه‌یین ﴿ثَلَاثَ يَوْمٍ نَّبْتِئُهَا أَوْ بَظُلْمًا﴾ یه‌کیکی تری باشتر له‌و ، یان وه‌که نه‌و
 ده‌هینین ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئایا نازانیت خوا به‌سه‌ره‌موو شتی‌کدا
 به‌ده‌سه‌لاته . ۱۰۶ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئایا نازانیت که مولکی
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی هر بق خواجه ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ اللَّهِ مِنْ وَلٍ وَلَا تَحِمْيَ﴾ وه‌ هیچ
 پشتیوان و یارییده‌ده‌ریکتان نی به ، خوا نه‌بیعت . ۱۰۷ ﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا
 رَسُولَكُمْ﴾ یا ئیوه‌ش ده‌تانه‌وی داوا (ی شتی ناقولا) بکه‌ن له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان؟
 ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌که له‌مه‌و پیش داواکرا له‌ موسا ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ
 بِالْإِيمَانِ﴾ وه‌ هر که سیک بی بره‌ایی بگوریته‌وه‌ به‌ بره‌ا ﴿فَنَذَلَ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نه‌وه
 بیگومان ره‌ی راستی وون کردوه . ۱۰۸ ﴿وَذُكِّرْتُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ زکر له‌ خاوه‌ن
 نامه‌کان ئاواته‌ خوانن ﴿لَوْ يَرَوْكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ که بتانکه‌نه‌وه‌ به‌ بی بره‌ا،
 دواى بره‌اهینانتان ﴿حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌ به‌ر حه‌سوودیه‌که که له‌
 سرووشتیانه‌وه‌یه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (نه‌مه‌ش) دواى نه‌وه‌ی که راستیه‌که‌یان
 بق ده‌ون بق‌ته‌وه‌ ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا﴾ به‌لام ئیوه‌ لییان خوش بن و چاو پو‌شیان لی
 بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا له‌رمانی خویتان بق ده‌نیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌ده‌سه‌لاته به‌سه‌ره‌موو شتی‌کدا . ۱۰۹ ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکه‌ن وزه‌کات بده‌ن ﴿وَمَا تَقْذِرُوا لِأَنْفُسِكُمْ خَيْرٌ﴾ وه‌ هرچی
 پیش‌بخه‌ن له‌چاکه بق خوتان ﴿عَجْزُهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده‌ستان ده‌که‌ویته‌وه‌ ﴿إِنَّ
 اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینایه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن . ۱۱۰ ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ
 الْجَنَّةَ﴾ (جوله‌که و گاوره‌کان) روتیان: که‌س ناچپته به‌مه‌شته‌وه‌ ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرِي﴾ مه‌گه‌ر یه‌کیک که جوله‌که یا گاور بیت ﴿تِلْكَ أُمَمَاتٌ﴾ نه‌مه
 ئاواتیانہ ﴿قُلْ مَا تَوْفِيقُكُمْ﴾ پیمان بلی: به‌لگه‌تان به‌یین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن . ۱۱۱ ﴿قُلْ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ (نه‌ه‌ وانیه‌ه‌) به‌لکو
 هرکه‌سیک به‌راستی روو بکاته خوا ﴿وَمُؤْمِنِينَ﴾ و له‌ه‌مان کاتدا چاکه‌کار
 بیت ﴿فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ نه‌وه‌ بقی هه‌یه پاداشت له‌لای په‌روه‌ردگاریه‌وه
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌ترسیان له‌به‌روه‌نه‌ خه‌میش ده‌خون . ۱۱۲

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسِعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا لِيُخْاطِبُوا فِيهَا وَلَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٢٧﴾ وَاللَّهُ الشَّرِيفُ الْغَرِيبُ
فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ عَلَيْهِ ﴿١٢٨﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَلِيلٌ ﴿١٢٩﴾ يَدْعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٣١﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بِشِيرَازٍ وَنَذِيرًا وَلَا تَسْتَلِ عَنْ أَهْلِ الْجَحِيمِ ﴿١٣٢﴾

ہوئی حالتہ

عوارموئی

نایہتی (۱۱۵)

ورمائی

(البقرۃ): ﴿۱۲۶﴾

المتفرق والمغرب

فأینما تُولُوا...

نیامی موسلم

له عیولائی

کبریٰ عومرموه

ده کجیوتسموه

له رموموهتی: له

کاتیکدا پیغمبر

(کَلَامُ) له

مه ککوره دهعات

بق مہینہ بهسار

ولافه کیموه

نویژی ده کرد

پوی له هر

کوی بوابه لومدا

تم نایهت هات

خوارموه

﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ...﴾

= تہوانیش دہلین: هیچ پیغمبریکمان بق نہاتووہ، جا خوا دہلرموی: کئی گہرامیت بق

دهعات؟ (نوح) دہلرموی: موہمہد و توجہتہ کئی، تنجا تہوانیش گہوامی تہدہن کہ

راسپارده کئی گہیانموہ، وہ پیغمبریش نایہتہ بهساریکیموه، تہمہ لہرموہدہ کئی خوابہ -

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَبِيِّ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ﴾ جووله که نه لین: گاورد له سره میچ (تایینیک)
 نین ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى لَنَبِيِّ الْيَهُودِ عَلَى شَيْءٍ﴾ وه گاورد ده لین: جووله که له سره میچ
 (تایینیک) نین ﴿وَمَنْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له کاتیکدا نهوان دهوی نامه کان (یان)
 ده که نهوه، (یه کیکیان ته ورات و نهوی تریش نینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
 قَوْلِهِمْ﴾ هر بهم رهنگه یان ده ووت، نه وانهی که ته رانن (له بت په رسته کان) ﴿قَالَ
 حَكَمٌ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نینجا خوا له روقی دواپی دا له تیوانیادا بچیار ددهات ﴿يَمَّا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانهی که تیایدا جیاواز و نا کوکن. ۱۱۲ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ﴾ کی
 ستمکار تره له و که سهی ﴿مَنْ مَسَّجِدَ اللَّهِ﴾ که قه ده غهی مزگ و تانی خوا ده کات ﴿أَنْ
 يُذَكِّرَ بِآيَاتِهِ﴾ له وی که ناوی خولیان تیدا بیرن ﴿وَمَنْ فِي خِلَافِهَا﴾ وه مه ول ددهات بق
 ویران کردنیان ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه (که قه ده غهی خوا په رستی ده که نه
 له مزگ و ته کاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِبِينَ﴾ بویان نی یه
 بچنه مزگ و ته کانده مه گریه تر سه وه ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا جَزَاءٌ﴾ هیه بق نه وان له نیادا
 ریسوایی ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له روقی دواپی سزای گوره. ۱۱۴ ﴿وَاللَّهُ
 لَشَدِيدٌ﴾ روقه لات و روقاوا هر بق خوابه ﴿فَأَنبَأْنَا ثَوْرَانِمْ وَجْهَ اللَّهِ﴾ که واته
 هووکه نه هر لایه که (له نو یز کردندا) نه وه هووگی خوا له و بیه ﴿إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ
 عِلْمُهُ﴾ بی گومان خوا (به زه می و میهره بانی) فرلوانه و زانیه. ۱۱۵ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَاكًا
 ﴾ (گاورد و جووله که و بت په رسته کان) ووتیان: خوا مندالی بق خرقی داناه
 ﴿نَحْنُ﴾ نه و (خوا) پاک و به دوده له وه ﴿هَلْ لَّهُ شَيْءٌ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لکو
 هرچی هیه له ناسمانه کان و زهوی دا می نه وه ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُورٌ﴾ هه موو فرمان
 بهری نهون. ۱۱۶ ﴿يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به دی هینه ری ناسمانان و زهوی
 به ﴿وَإِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه کاتی که ویستی شقی بکات ﴿فَأَنبَأْنَا بِقَوْلِ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ فَيَكُونُ﴾ هر
 نه وندهی پی نه وی که پی ی بلن: بیه نیت نه می. ۱۱۷ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا
 يُعَذِّبُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه کان ووتیان: بچی خوا خرقی قسه مان له گول ناکات ﴿أَوْ نَأْتِينَا بِآيَةٍ﴾
 یا نیشانه یه کمان بق نایهت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ نه وانهی که له پیش
 نه مانیش دا بوون هه مان شتیان ده ووت ﴿تَضَيَّبَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده ووتیان له یه که
 ده چیت ﴿فَدَبَّيْنَا آلَآئِبَ لِقَوْمِ يُونُسَ﴾ بی گومان نیشانهی زقرمان باس کردیوه بق
 که ساتیک به شوین دلنیایی دا ده گه رین. ۱۱۸ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾
 بیگومان نیمه تو مان نارد به تایینیکی راست و سووسته وه به مژده ده و ترستنه ر
 ﴿وَلَا تُنْفِلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجُبْرِ﴾ وه تق بهر پرسیار نیت له یارقی حق و ده. ۱۱۹

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنِ
 هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ
 مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
 الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
 أَنْعَمْتُ عَلَيْهِمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ أُنْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
 فَأَتَمَّهُنَّ قَالِ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا
 يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 أَهْلَهُ مِنَ الشَّرَائِعِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأُتِمِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

ہوئی ہاتلہ

خوارموی نایہتی

سورہتی (۱۲۰)

(البقرہ): ﴿وَلَنْ

تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ

وَلَا النَّصَارَىٰ...﴾

نہ علیہ لہ

عہ ہدایتی کہہ

عہ بیاسیہ

دہ گنہ گری

دہ لپیٹ:

جودہ کہہ کانی

مہ دینہ و

کاوردہ کانی

نہ جہان بہ

ناواترہ ہون کہ

پیغمبر (ﷺ)

پوویکاتہ

قبیلہ کہہ بیان

کاتبہ کہہ خوی

کہوردہ ہورگی

گہری بل (کہہ)

بہمہ نذر ناپہرہمت ہون و دلگہانی کردن ، وہ بنی ثومید ہون لہودی کہ دینہ کہی پیغمبر (ﷺ)

لہ کہل دینہ کہ بیان یہ کہ بگرتہ و بہ کانگہین ، خوی گوردہ ش نہم نایہتی ناردہ خوارہ وہ: ﴿وَلَنْ

تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ...﴾

ہوئی ہاتلہ خوارموی نایہتی (۱۲۵) سورہتی (البقرہ): ﴿وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...﴾ -

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ هرگز نه جووله که و نه گاوور لیت رازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبْعَ
 یُکَمَّ﴾ تا دواى نایب‌نیا نکه‌ویت ﴿فَلَا اِنَّ مَدَىٰ اَللّٰهُ مُوْاْخِذٌ﴾ (پى یان) بلى: هر
 رینمونی خواجه رینمونی راست ﴿وَلَنْ اَنْتَبَھُ اَفْرَءَهُمْ﴾ وه نه‌گەر دواى ناره‌زووه‌کانی
 نه‌وان بکه‌ویت (ئى موحه‌مه‌د (ﷺ)) ﴿بَعْدَ الَّذِیْ جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى نه‌و زانینه‌ی
 که (له‌خواوه) بۆت هاتووه ﴿مَّا لَكَ مِنَ اَللّٰهِ مِنْ وَلِیٍّ وَلَا نَصِیْرٍ﴾ هیچ سه‌رپه‌رشتی که‌رو
 یاریده‌ده‌ریکت نابی له‌لایه‌ن خواوه. ۱۲۰ ﴿الَّذِیْنَ اَتَتْهُمْ اَلْکِتَابُ﴾ نه‌وانه که‌نامه‌مان
 پیداوون ﴿تَتْلُوْهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ به‌راستی ده‌وری ده‌که‌نه‌وه ﴿اُولٰٓئِکَ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ﴾ نه‌وانه به‌روا
 نه‌مین به‌ری نمونی خوا (که نیسلامه) ﴿وَمَنْ یَّکْفُرْ بِهٖ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی بی به‌روا بی ی
 ﴿فَاُولٰٓئِکَ مُمْ اَلْقَسِرُوْنَ﴾ هر نه‌وان زه‌ره‌ره‌مه‌ند. ۱۲۱ ﴿یَتَّبِعِ اِتْرَیْوَلْ اَذْکُرُوا یَعْتَمِدُ اَلْحٰی اَعْمَسَتْ
 عَلَیْکُمْ﴾ ئى نه‌وه‌ی به‌عوب بی‌ی نه‌و چاکانه بکه‌نه‌وه که‌رشتوون به‌سه‌رتاندا ﴿وَلَنْ
 نُضَلِّکُمْ عَلٰی اَلْقَلَمِیْنَ﴾ وه‌بیگومان من (پیشتر) ریزی ئیوهم دا به‌سه‌ره‌موواندا. ۱۲۲ ﴿وَاَتَقُوا نَزْأً﴾ وه‌خوتان بیاریزن له‌رۆزیک ﴿لَا تَجْزٰی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ که‌که‌س له‌بری
 که‌س تۆله‌و پاداشت نادرته‌وه ﴿وَلَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه‌بارمه‌ی لی وه‌رناگیریت ﴿وَلَا
 تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾ وه‌هیج تکایه‌که‌لکی ناگری ﴿وَلَا مُمْ یُصْرُوْنَ﴾ وه‌یارمه‌تی نادرین و
 سه‌رناخرین. ۱۲۳ ﴿وَإِذْ اَنْتَ اِلٰی اِزْرَیْمَ نَبُوْهُ بِکَلْبَتِ﴾ (بیریکه‌نه‌وه) کاتیک خوا ئیبراهیمی
 تاقی کرده‌وه به‌چه‌ند بریار و ره‌مایشتیک ﴿فَاَنْتَهُنَّ﴾ که‌نه‌ویش به‌جی ی هینان
 ﴿قَالَ اِنِّیْ جَاعِلٌ لِلنَّاسِ اِمَآثًا﴾ (خوا) ره‌رموی: بیگومان من تۆ ده‌که‌م به‌پیشه‌وای
 خه‌لکی ﴿قَالَ وَیَنْ ذُرِّیَّتِیْ﴾ (ئیبراهیم) ووتی: له‌نه‌و شم نه‌که‌یت؟ (به‌پیشه‌وا) ﴿قَالَ لَا
 یُنَالُ عَهْدِیْ اِلَّا الطَّیْبِیْنَ﴾ ره‌رموی: پیغه‌مه‌ریه‌تی من ناگات به‌سته‌مکاران. ۱۲۴ ﴿وَإِذْ
 جَعَلْنَا اَلِیْمَتَ مَثَآءَ لِلنَّاسِ اِمَآثًا﴾ (بیریکه‌نه‌وه) کاتیک که‌که‌مه‌مان گیرا به‌په‌ناگای
 خه‌لکی و جی ی ئاسایش ﴿وَاَنْجِزُوا مِنْ نِّقَاصِ اِزْرَیْمَ نَصْلٌ﴾ (پیمان ووتن)
 شوینی نه‌ویه‌رده‌ی ئیبراهیم (علیه‌السلام) له‌سه‌ری راده‌وه‌ستا (کاتی دروست
 کردنی که‌عه) بکه‌نه‌جیگای نوێ ﴿وَعَهْدْنَا اِلٰی اِزْرَیْمَ نَاسِیْلٌ﴾ وه‌سپاردمان به
 ئیبراهیم و ئیسماعیل ﴿اَنْ مَّوْرَا نَبِیِّیْ لِلطَّایِبِیْنَ﴾ که‌ماله‌که‌م پاک بکه‌نه‌وه بۆ نه‌وانه‌ی که
 به‌ده‌وری که‌عه‌دا ده‌سورینه‌وه ﴿وَالْعَکِیْمِ وَالرَّکِیْعِ السُّجُوْدِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌تیایدا
 نه‌میننه‌وه هه‌روه‌ها کرنوش به‌ران و سوژده به‌ران. ۱۲۵ ﴿وَإِذْ قَالَ اِزْرَیْمَ رَبِّ اجْعَلْ
 مِنْدًا بَلَدًا اَمَآثًا﴾ (وه‌بیریکه‌نه‌وه) کاتیک که‌ئیبراهیم ووتی: خواجه نه‌م شوینه
 (که‌مه‌که‌یه) بکه‌به‌شاریکی پر له‌ئاسایش ﴿وَاَرْزُقْ اُمَّةً مِنَ الطَّیْبِیْنَ﴾ وه‌رۆزی
 دانیشتوانی بده له‌میوه‌هات ﴿مَنْ دَامَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْاٰخِرِ﴾ نه‌وانه‌یان که‌به‌روایان به‌خواو
 به‌رۆزی دوا‌ی مه‌یه ﴿قَالَ وَیَنْ کَفَرًا نَّضِیْقُ قَلْبًا﴾ (خوا) ره‌رموی: نه‌وش بی به‌روا بی
 رۆزی بی نه‌ده‌م بۆ چه‌ند رۆزیک کی کم ﴿لَمْ اَضْرِبْهُ اِلَّا عَذَابَ الْکَاثِرِ وَیَنْ اَلْنَحِیْمِ﴾ له‌پاشان
 ناچاری ده‌که‌م به‌سزای ناگری رۆزه‌خ که‌خراپترین سزای نه‌هات. ۱۲۶

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

بوخاری
له عومر ووه
ده گنیتت ووه
ده لیت: ووت م
له سن شویتدا
ده فار دهق بووه
له گن ووتی
خوای گموره ده،
ووم نیسی
پیغه مبه ر (ﷺ)
خوزگه (مقام
ابراہیم) ت بگردایه
به شوینی نویژ
(مصلی)، ثایه تی
﴿وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّی...﴾
هاته خواره ووه. وه
ووم نیسی
پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) چاک و
خراب سر ده کات
به مالت داو دیته

ماله که ته وه. خوزگه فرمانت به خیزانه کانت بگردایه به حجاب کردن ثیر، ثایه تی حجاب هاته
خواره ووه وه خیزانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) لای پیغه مبه ر کویونه وه هریه که یان ده یویست خیزانه کانی
تری طه لاق بدات و ته نها خوی هاوسه ری بیت و منیش پیم ووت: (عسی ربه ان طلقن ان یبدله ازواج
خیرا منکن) هه مان قسه ی من به ثایه ت هاته خواره ووه.

﴿وَإِذْ نَزَعُ الْأَوَّاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ (ببریکه‌روه) کاتیک که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه‌کانی که عبه‌یان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَمَّا تَقَبَّلَ مِنَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ده‌یان ووت) خولیه نه‌م کرده‌وه می‌مان لئ گیرابکه به‌راستی هر‌تقی بیسه‌ری زانا. ۱۲۷ ﴿وَلَمَّا وَاعَقَلْنَا مُوسَىٰ ذُنُوبَهُ أَنَّهُ تُبْلَغُ لَكَ﴾ خولیه هر‌دو‌کمان بکه به‌فرمانبه‌ری خوت ﴿وَمِنَ ذُنُوبِنَا أُمَّةٌ أُسِّلَتْ لَكَ﴾ وه له‌نوه‌شمان که لیک بکه به‌فرمان به‌ری خوت ﴿وَأَرْسَلْنَا تَائِبًا﴾ وه ریگا‌کانی خوا به‌رستیمان نی‌شان بده ﴿وَنُتِبْ عَلَيْكَ﴾ وه به‌شیعانی مان گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوَّاثُ الْأَرِیمُ﴾ به‌راستی هر‌تقی گیراکه‌ری به‌شیعانی و میهره‌بان. ۱۲۸ ﴿وَلَمَّا وَاعَقَبَ فِيهِمْ رَسُولًا لِّمَنَّهُمْ﴾ خولیه له‌ناو نه‌وه‌کاماندا پیغه‌مبه‌ریک بنیره له‌خویان ﴿يَتَّبِعُوا عَلَیْهِمْ وَأَنبِئَكَ﴾ تائیه‌کانی تویان به‌سهر‌دا بخوینیتوه ﴿وَنُفِثْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَزَكَّوْهُمْ﴾ قورئان و دانایی یان فیر بکات و پاکیان بکاته‌وه (له‌ه‌موو گونا‌میک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بی گومان هر‌تقی به‌توانای دانا. ۱۲۹ ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ بِلَدٍ إِلَّا رِجْزًا﴾ کی بوو وه‌رنه‌گیرئی له‌تایینی ئیبراهیم؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَبِهَ نَفْسَهُ﴾ مه‌گه‌ر که سیک که خوی هر‌زه کرد بیت؟ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سویندیی یی گومان ئیبراهیم مان مه‌لبر‌اد له‌دونیادا ﴿وَاللَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمُنِمٌ الصَّالِحِينَ﴾ وه یی گومان نه‌وه له‌رقئی دویی دا له‌چا‌کانه. ۱۳۰ ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِعْ﴾ (ه‌لی بژارد) له‌کاتیک دا خوا پی‌ی ووت: فرمانبه‌ری‌ر به‌ ﴿فَإِنْ أَطَعْتَ لِزَبِّ النَّاسِ﴾ (ئیبراهیم‌میش) ووتی: واخ‌رم سپارد به‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیان. ۱۳۱ ﴿وَوَقَّى بِآيِ الْإِزْمِيرِ بَنِيهِ وَتَقَوَّبَ﴾ ئیبراهیم و به‌عقوب ناموزگاری کوره‌کانی خویانیان کرد به‌ئیسلا‌می به‌ت ﴿يُنَبِّئُ إِنَّ اللَّهَ أَضَلَّنِي لَكُمْ الدِّينَ﴾ (وه هر‌یه‌که‌یان پی‌ی یان ووتن) به‌له‌کام: خوا تایینی ئیسلا‌می بق مه‌لبر‌ان‌وون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ که‌واته مه‌مین به‌موسلمانیتی نه‌بیت. ۱۳۲ ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُرَكَاءَ إِذْ خُفِّرَتْ بَقُورُ الْمَوْتِ﴾ (نه‌ی خاوه‌ن قامه‌کان) تایا ئیوه ناماده‌بوون کاتی که به‌عقوب له‌سهره‌م‌زگا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبَثُونَ مِنْ بَقَرٍ﴾ کاتی به‌کوره‌کانی ووت دوی من کی ده‌په‌رستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ﴾ (نه‌وانیش) ووتیان: خوی توو خوی باوو با‌پسیرانت ده‌په‌رستین ﴿إِزْمِيرُ وَإِسْمَاعِيلُ وَاسْحِقْ إِلَهُهَا وَجَدَا﴾ که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسعاقه که‌تاقه‌خوا به ﴿وَعَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه‌ فرمانبه‌رد‌ری نه‌وین. ۱۳۳ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَحْطٌ﴾ نه‌وه پیغه‌مبه‌رانه ده‌سته‌یه‌که بوون تی په‌رین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكم مَا كَسَبْتُمْ﴾ هر‌چی یان کرد بق خویانیان کروه (ئیوه‌ش) هر‌چی بکه‌ن بق خوتانی ده‌که‌ن ﴿وَلَا تُنْظَرُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه ئیوه به‌رپر‌سیار نین له‌کرده‌وه‌ی نه‌وان. ۱۳۴

انتظار الصلاة بعد

57

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى يَهْتَدُوا﴾ (جوله كه و گاورد هان) ووتیان:
 (به موسلمانان) بین به جوله که یان گاورد تابکونه سه ری ی راست ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ
 إِبْرَاهِيمَ خَبِيرًا﴾ بلی: به لکو په پره ویی نایینی پاکی نیبراهیم ده که یان ﴿وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُفْرِكِينَ﴾ که له هاریش په یدا که ران نه بووه. ۱۳۵ ﴿قُولُوا إِنَّا بِاللهِ﴾ بلین: (نه ی
 موسلمانین) بهرومان هینا به خوا و ﴿وَمَا أَتَزَلُ إِلَٰهًا﴾ به و قورشان ی که بق خومان
 تیراوه ته خواره وه ﴿وَمَا أَتَزَلُ إِلَّا إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَعِيلَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ وه به و نامه یه ی
 که تیراوه بق نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یه یعقوب و کوره کانی یه یعقوب ﴿وَمَا
 أَتَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ وه به وه ی که دراوه به موسا و عیسا ﴿وَمَا أَتَىٰ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه به وه ی
 که دراوه به هه مو پخه مبه ران له لایه ن په روه ردگاریانه وه ﴿لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾
 جیاوازی ناکه یان له نیوان هیچ کامیکیان دا ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُتَبِعُونَ﴾ وه نیمه هه رمانبه ری
 خوا یان. ۱۳۶ ﴿قُلْ إِنَّمَا نَحْنُ بِعَبْلٍ مَّا ءِأْتَيْنَاهُمْ بِهِ﴾ نینجا نه که ر بهروایان هینا به و وینه یه ی که
 نیوه بهروانان پی هیناوه ﴿نَقَدْنَا مَنَاقِبَهُمْ﴾ نه و بی گومان پی ی راستیان دوزی یه وه
 ﴿وَأَن تَزُولُوا فَرَمًا مِّنْ فِي شِقَاقٍ﴾ وه نه که ر پشتیان هه لکورد نه و نه و ان له دوو به ره کیی دان
 ﴿فَنَسِيكَ بَعْضُهُمْ آلَافٍ﴾ وه خوا ناگاداری تق نه کات له و ان ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر خواجه
 بیسری زانا. ۱۳۷ ﴿صِغَّةُ اللَّهِ﴾ خوا په نگی کردین به په نگی خوی (که نیسلامه)
 ﴿وَمِنْ أَحْسَنِ مَنَ اللَّهِ صِغَةً﴾ و کی باشته له خوا له په ننگ رشتن دا ﴿وَنَحْنُ لَهُ عِبِيدُونَ﴾ وه
 نیمه په رستش هه ر بق نه و ده که یان. ۱۳۸ ﴿قُلْ أَنَحْنُ جُودْنَا فِي اللَّهِ﴾ بلی: نایا ده هه وه ریمان
 له گه له که ن له کاری خوادا ﴿وَمَزَرْنَا وَنَاحَكُمْ﴾ له کاتیکدا نه و په روه ردگاری نیمه و
 نیوه یه ﴿وَلَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ وه کرده وه ی خومان بق خومان و کرده وه ی خوتان بق
 خوتان ﴿وَنَحْنُ لَهُ مَخْلُوعُونَ﴾ وه نیمه ته نها دلسوزی نه و خواجه یان. ۱۳۹ ﴿أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا
 وَاسْمَعِيلَ﴾ یاخود نیوه نه لاین: نیبراهیم و نیسماعیل ﴿وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و
 نیسحاق و یه یعقوب و کوره کانی یه یعقوب ﴿كَأَنَّهُمْ هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ جوله که بوون یا گاورد؟
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللَّهِ﴾ بلی: نایا نیوه زانترین یاخو؟ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ﴾ کی ستم کارتره ﴿مَنْ
 كَفَرَ شَهَادَةً بَعْدَ مَا عَمِلَ مِنَ اللَّهِ﴾ له وه که سه ی که شایه تیه کی له خوا وه رگرتبی و بی شاریته وه
 ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا بی ناگانی یه له وه ی که نیوه ده که یان. ۱۴۰ ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
 يَخْلُفُ﴾ نه و پخه مبه رانه ده سته یه که بوون تیه پین و رشتن ﴿لَمَّا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾
 هه رچی یان کرد بق خویان یان کرد، وه نیوه ش هه رچی بکه ن بق خوتانی
 ده که ن ﴿وَلَا تُنْفِلُونَ عَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ وه نیوه به رپر سیار نین له کرده وه ی نه و ان. ۱۴۱

هؤی هاتنه

خواره وهی نایه تی

(۱۴۲) سورتهی

(البقرة):

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ

مِنَ النَّاسِ.....﴾

نابین و نیسحاق

ده لیت نیسماعیلی

کوبی نهی

خالیدی کوبی

نیسحاق پی ی

پاگه یاندم که به پاه

ووتی: پیغه مبه

(ﷺ) هوییه

قودس نویژی

ده کرد، وه نقد

سهیری ناسمانی

ده کرد و

چاوه دوانی

فه رمانی خوی

ده کرد، نه نایه ته

هاتنه خواره وه:

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ۝١٤٣﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝١٤٥﴾

﴿قد نرى تقلب وجهك في السماء فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك شطر المسجد الحرام﴾ هندی

له موسلمانان ووتیان: چه زمان ده کرد هه والی مردوه کانمان بزانیایه پیش نه وهی بوگه (قبلة)

بگویت، وه نویژه کانی پیش رو له قودس کردنمان چۆن بیت؟! خوی گه وره نه نایه ته ی نارد

خواره وه: ﴿وما كان الله ليضل ع إيمانكم﴾ که م عه قله کان ووتیان: ﴿ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها﴾-

﴿سَيَقُولُ الْكَافِرُ: إِنَّا إِنشَاءٌ لَّهٗ خَالِدِينَ﴾ ﴿مَا وَلَّهُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾
 آئی کاؤا علیہا ﴿چی موسلمانہ کانی وەرگیرا لهو پروگه یان که جاران له سه ری بیون ﴿قُلْ
 يٰٓاَتَّخِذُوا لِلْمَوْتِ وَبَیِّنَاتٍ وَّ بَیِّنَاتٍ﴾ ﴿یٰٓاَتَّخِذُوا لِلْمَوْتِ وَبَیِّنَاتٍ﴾ ﴿یٰٓاَتَّخِذُوا لِلْمَوْتِ وَبَیِّنَاتٍ﴾
 کن ی بیوی رینموونی ده کات بز ریانی راست. ۱۴۲ ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَٰسِعًا﴾
 هه روه ها کردمانن به گه لیکی میانه رهو ﴿یٰٓاَتَّخِذُوا لِلْمَوْتِ وَبَیِّنَاتٍ﴾ ﴿یٰٓاَتَّخِذُوا لِلْمَوْتِ وَبَیِّنَاتٍ﴾
 الرُّسُولَ عَلَیْكُمْ شَهِدًا ﴿تا ببینه چاودیر به سه ر خدکومو، وه پیغه مبه ریش ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ چاودیر
 بیت به سه ر نیوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْاٰیَةَ اِلَّا لِقَوْمٍ عٰتِلٍ﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْاٰیَةَ اِلَّا لِقَوْمٍ عٰتِلٍ﴾
 بوویت نه مانگیرا ﴿به روگو له پاشان کردیمان به که عبه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ له پیغه مبه ریش ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 بز نه وه ی دهریکه ویت کن شوین پیغه مبه ر ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده که ویت ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده جیا ده بیت وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 بَقِیَّةٍ عَلٰی عِبَادِیَّ ﴿له وانه ی که پاشگه ز ده بنه وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده که ویت ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده جیا ده بیت وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 کردینه ﴿کاریکی نزد گه ورده و کران بوو ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده که ویت ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده جیا ده بیت وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 خوا رینموونی کردون ﴿وَمَا كَانَ اِلَّا لِیُضِیْعَ اِمْسَکُمْ﴾ وه خوی گه ورده برهوا ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده جیا ده بیت وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 جاران تانی به زایه نه داوه ﴿اِنَّ اِلٰهَکُمْ اِلَّا اِلٰهٌ وَاحِدٌ﴾ به راستی خوا له گه ل خه لکیدا ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ده جیا ده بیت وه ﴿وَلَا تَكُنْ﴾
 دلسوزی میهره بانه. ۱۴۳ ﴿قَدْ تَرٰی تَقْلُبَ وَجْهَکَ فِی السَّمَآءِ﴾ به راستی نیمه که رانی
 روخسارت روو به ناسمان ده بینین ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾ ده ی سویند به خوا رووت ده که یته ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾
 ترشها ﴿روگه یه که که په سندنند بی ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾ ده ی سویند به خوا رووت ده که یته ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾
 وه رچه رخنه به رهو لای که عبه ﴿مَسْجِدَ الْحَرَامِ﴾ ﴿وَحِثَّ مَا کُنْتُمْ﴾ نیوه ش نه ی
 موسلمانان له هر لایه که بیون ﴿لَوْ لَوْ اَوْحٰیْکُمْ شَیْءٌ﴾ ﴿لَوْ لَوْ اَوْحٰیْکُمْ شَیْءٌ﴾ ده ی سویند به خوا رووت ده که یته ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾
 ﴿مَسْجِدَ الْحَرَامِ﴾ ﴿وَلَا الَّذِیْنَ اٰوْتُوا الْکِتٰبَ﴾ به راستی نه وانه ی په راویان پیدراوه ﴿لَوْ لَوْ اَوْحٰیْکُمْ شَیْءٌ﴾
 اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ ﴿چاکه نه زانن که نه مه هتیک ی راسته له په روه ردگاریانه وه ﴿وَمَا اِلَّا بِقَدْرِ عَمَلٍ﴾
 بَعَثْنٰکُمْ ﴿وه خودا بی ناگانی به له وه ی که ده یکن. ۱۴۴ ﴿وَلَا الَّذِیْنَ اٰوْتُوا الْکِتٰبَ﴾ ده ی سویند به خوا رووت ده که یته ﴿فَلَوْلَیْکَ﴾
 تارو ﴿سویند بیت نه گه ر هرچی به لگو نیشانه مه یه بی مینیت وه بز نه مه خاوه ن
 نامانه ﴿مَا تَعْمُرُوْنَ اِلَّا فِتْنًا﴾ دوی پروگه ی تو ناکه وون ﴿وَمَا اَنْتُمْ بِمُعِیْنٍ﴾ وه تو ش دوی
 پروگه ی نه وان ناکه ویت ﴿وَمَا تَعْمُرُوْنَ اِلَّا فِتْنًا﴾ وه تو ش دوی پروگه ی تو ناکه وون ﴿وَمَا اَنْتُمْ بِمُعِیْنٍ﴾
 یه کتری ناکه وون ﴿وَلَا الَّذِیْنَ اٰوْتُوا الْکِتٰبَ﴾ سویند بیت نه گه ر تو دوی تاره زوه کانی
 نه وان بکه ویت ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَکَ مِنَ الْاٰیٰتِ﴾ دوی نه و زانینه ی که ﴿به سرووش﴾ بؤت
 هاتوره ﴿اِنَّکَ اِذَا لَمِنَ الظَّالِمِیْنَ﴾ به راستی نه و کاته تو له سه هکاران ده بیت. ۱۴۵

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِمَّ تَبِعْتُمْ عَلَيَّكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأَذِّنُ فِيكُمْ إِذْ كُنْتُمْ وَأَمْسِكُوا إِلَى الْوَالِدِ وَالْأَقْرَبِينَ ﴿١٥٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

- چ
موسلمانان کانی
وہ رکھیں اور
دوہ کی سی کہ
جانان لہ سہری
ہوون؟ انیتر نام
تایہ نامہ
خوارہ وہ
الستقاء من
الأساس تا
کوتابی تایہ کہ

مؤی ہاتھ
خوارہ وہی تایہ
(۱۴۳) سورہ
البقرہ: ﴿۱۴۸﴾
حان اللہ لیخیر
ایمانکم﴾ بوخاری
لہ بہ رائہ وہ
دہ گیریتہ وہ
دہ لیتہ:
پیغہ مہر (ﷺ)

شازدہ دیان حہ اندہ مانکہ روہ بہ (بیت المقدس) نویلی کرد حہزی کرد کہ عہہ رسولی بیت وہ یہ کہ ہم
نویلیک کہ روہ بہ کہ عہہ کردی نویلی عہسہ روہ کومہ لیک موسلمان لہ کہ لیدیا نویلیان دہ کرد نینجا پیانویک
لہو نیماندارانی لہ کہ لی نویلی کرد روہ لہ مزکوت ہاتھ دہرہ وہ دای بہ لای کومہ لیک نیماندارانی لہ
مزکوتیکہ کہ روہ بہ (بیت المقدس) نویلیان دہ کرد و لہ (دکوع) نا ہوون پین روون، شایہ تی دہدہم بہ

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانهی که په پامان پس داوون ﴿يَعْرِفُونَ﴾ کما یعرفون ائمه هدی پیغمبر ﴿ﷺ﴾ ده ناسن وهک چوڼ کورانی خوځان ده ناسن ﴿وَإِنْ قَرِيبًا مِّنْهُمْ﴾ بیکومان کومه لیک له وان ﴿لَنُكْفِّرَنَّ﴾ نه و راستی به ده شارنه وه ﴿وَيَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ده زانن (موحه مه د ﴿ﷻ﴾ پیغمبره) ۱۴۶ ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست نه وه به (که بۆت هاتوه) له په رویدگارته وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که واته له گومانداران مه به. ۱۴۷ ﴿وَلَا تَكْفُرُوا﴾ وه مه مو که لیک رووگه یه کی مه به ﴿مَوْمِنِينَ﴾ که پروی تنی ده کات ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ دهی ده ست پیشکری بکن له کرداره چاکه کاندې ﴿إِنَّ مَا تَكُونُوا﴾ له هر کوڅی بن ﴿بِأَنَّهُ بِكُمْ﴾ خدا مه مووتان کۆده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاته به سر مه موو شتیکدا. ۱۴۸ ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هر کوڅی چووڼته دهر وه (به سه فهر) ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ رووت وه ریگیره بق لای که عبی پیروز ﴿وَأَنَّ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه م رووکردنه ت راسته و له په رویدگارته وه به ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بی ناگانی به له وهی که ده یکن. ۱۴۹ ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هر کوڅی چووڼته دهری ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له کاتی نویژ کردندا) رووت وه ریگیره بق لای که عبی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه نیوه ش (نه ی موسلمانینه) له هر کوڅی بوون ﴿فَقُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ روو وه ریگیرن بولای نه و (که عبی) ﴿فَلَا يَكُنْ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه لکتان نه یه ته سر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گه رسته م کاره کانیان ﴿فَلَا تَحْزَنْهُمْ﴾ جا لیان مه ترسن ﴿وَاحْزَنْهُمْ﴾ و له من بترسن ﴿وَلَا يَمْنَعُكُمْ﴾ بق نه وهی به خششی خومتان به ته وای به سر دې برزم ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ تَتَدُونُ﴾ وه به لکو ریپازی راست بگرن. ۱۵۰ ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهک په وانه مان کرد ﴿بِكُمْ﴾ له ناوتاندا ﴿رَسُولًا بِكُمْ﴾ پیغمبریک له خوتان ﴿يَقُولُوا عَلَيْكُمْ﴾ که نایه ته کانی نیمه تان به سر دې بخوینیته وه ﴿وَوَكَّيْكُمْ﴾ وه پاکتان بکاته وه وه فیرتان کات ﴿الْكِتَابِ﴾ قورنان ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ و دانایی (فرموده ی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه فیرتان کات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانه ی که نه تان ده زانی. ۱۵۱ ﴿فَلَا تَكُونَنَّ﴾ که واته یادم بکن ﴿أَذْكُرُكُمْ﴾ تامنیش له بیرتان نه که م ﴿وَأَنذَرُكُمْ﴾ وه سوپاسم بکن ﴿وَلَا تَكْفُرُونَ﴾ بی نه زان و ناسوپاسیم مه کن. ۱۵۲ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که بهرواتان میناوه ﴿اسْتَعِينُوا﴾ پشت بیه ستن ﴿بِأَلْسِنَتِكُمْ﴾ به خوراکرتن ﴿وَالصُّلُوفِ﴾ و نویژ (کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خوا له گه ل خوراکرانه. ۱۵۳

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ ﴿ إِن الصَّافَا وَالْمُرَّةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْنَا أُولَٰئِكَ أَتُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَلِلَّهِ كُزَّةُ اللَّهِ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

- خوا که له کول پیغمبر (ﷺ) نویسمان کرد روویه که عبه نه دعا نویژ گهره کانیش سورانه وه روویه ————— وه رچه رخان بهر وه که عبه وه نهو که سانه ی که شه مید بود بوون و مرد بوون پیش ککرینی روویه که له (ب ————— المقدس) وه بق که عبه نه مان ده زانی دی دیاره یان چی بلتین خوی که وره نه م نایه ته ی ناره

خواره وه ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَادَهُ﴾

هوی هاتله خواره وهی لایله (۱۶۴) سورته (البقرة): ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِكَ فِي السَّمَاءِ.....﴾ نیمای بوخاری له بهرانه ده ککرینی وه دلایت: پیغمبر (ﷺ) هکزه تاحه ده مانکه روویه (بین المقدس) نویژی کرد، به لام پیغمبر (ﷺ) حهزی ده کرد روویه کاته که عبه ی پهلای خوی که وره ش -

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هه‌رگیز مه‌لین ﴿لِمَنْ يُقْتَلُ﴾ به‌و‌که‌سانه‌ی ده‌کوژدین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ریگه‌ی خوادا ﴿أَمْوَاتٌ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به‌لکو‌ زیندوون ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ به‌لام
 ئیوه‌ هه‌ستی پی‌ نا‌که‌ن. ۱۵۴) ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ﴾ سو‌یند به‌ خوا‌ تا‌قیتان ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿بِشَيْءٍ﴾ به‌ هه‌ندیک ﴿مِنْ الْخَوْفِ﴾ له‌ترس ﴿وَالْجُوعِ﴾ و‌ برسی‌تی ﴿وَالنَّفْسِ﴾ و‌ که‌م بوونی ﴿مِنْ
 الْأَمْوَالِ﴾ مال و‌ دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و‌ خه‌لکی (که‌ سن و‌ کارت‌ان) ﴿وَالْعُرَى﴾ و‌ به‌روو‌ جووم
 ﴿وَبَشِيرٍ﴾ جا‌ مژده‌بده‌ ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به‌ خو‌را‌ گران ۱۵۵) ﴿الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ
 مُصِيبَةٌ﴾ که‌ له‌گه‌ل دوو‌چاری سه‌ختی به‌ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده‌لین ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾
 ئیمه‌ هه‌ر می‌ خواین و‌ هه‌ر بۆلای نه‌و‌ ده‌که‌رپینه‌وه‌ ۱۵۶) ﴿أُولَئِكَ﴾ نا‌ نه‌وانه‌ ﴿عَلَيْهِمُ
 صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروودو‌ به‌زه‌یی به‌سه‌ر نه‌واندا ده‌باری له‌ لایه‌ن
 په‌روه‌ردگارپانه‌وه‌ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ و‌ نه‌وانه‌ نه‌و‌که‌سانه‌ن هیدایه‌تیانه‌
 وه‌رگرتووه‌. ۱۵۷) ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ﴾ به‌پاستی صه‌فا و‌ مه‌روه‌ ﴿مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له‌
 دروشمه‌کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ﴾ جا‌ هه‌ر که‌سیک حه‌جی مالی خوای کرد
 ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا‌ عومره‌ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هیچ‌ تاوانی ناگات ﴿أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که‌
 ته‌وافی نه‌و‌ دووانه‌ش بکات ﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا﴾ وه‌ هه‌ر که‌سیک به‌ ئاره‌زووی خو‌ی
 چاکه‌به‌کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ نه‌وه‌ بی‌ گومان خودا سو‌پاسگو‌زاریکی زانایه‌.
 ۱۵۸) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بی‌ گومان نه‌وانه‌ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده‌یشارنه‌وه‌ ﴿مَا أُولَئِكَ﴾ نه‌وه‌ی که‌
 ناروومانه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿مِنَ الْبَیِّنَاتِ﴾ له‌ ئایه‌تانی روشن و‌ ﴿وَأَمَّا هَؤُلَاءِ﴾ زینمای ﴿مِنْ بَعْدِ مَا
 بَيَّنَّاهُ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ روومان کردوته‌وه‌ ﴿لِلنَّاسِ﴾ بۆ خه‌لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌ نامه‌ی
 ته‌ورات و‌ ئینجیل (دا‌ ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه‌ ﴿يُلْعَنُ لَهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه‌ فره‌تیا‌ن لی‌ ده‌کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ
 الْمَلَكُوتُ﴾ وه‌ نه‌ فره‌تکه‌رانیش نه‌ فره‌تیا‌ن لی‌ ده‌که‌ن. ۱۵۹) ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی
 ﴿تَابُوا﴾ که‌ په‌شیمان بووبنه‌وه‌ ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه‌ کرده‌وه‌ی چاکیان کردبی‌ و‌ ﴿وَيَتُوبُوا﴾
 (نه‌وه‌ی شار‌دبویانه‌وه‌) ئاشکریان کردبی‌ ﴿فَأُولَئِكَ﴾ نا‌ نه‌وانه‌ ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾
 په‌شیمانیا‌ن لی‌ گیراده‌که‌م ﴿وَأَنَا الْغَوَّاتُ الرَّحِيمُ﴾ وه‌ هه‌ر منم‌ گیرا‌ که‌ری میهره‌بان. ۱۶۰)
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی بی‌ پروا بوون ﴿وَمَاتُوا﴾ و‌ مردوون ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ و‌ بی‌
 پروا بوون ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه‌ ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له‌سه‌ریانه‌ نه‌فرینی خوا‌ ﴿وَالْمَلِئِكَةُ﴾ و‌
 فره‌شته‌کان ﴿وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ﴾ خه‌لکی به‌ تیکرای. ۱۶۱) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تئیدا ده‌میننه‌وه‌
 به‌ هه‌میشه‌یی ﴿لَا تَخَفْ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ سزایان له‌سه‌ر سووک نا‌کریته‌وه‌
 ﴿وَلَا مُمْسِكُورَةٌ﴾ وه‌ دوا‌ نا‌خرین له‌سزا. ۱۶۲) ﴿وَاللَّهُ﴾ په‌رستراوی ئیوه‌
 ﴿إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ په‌رستراویکی تاک و‌ ته‌نهایه‌ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ‌ په‌رستراویکی راست
 نی‌ به‌ ته‌نیا نه‌و‌ بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که‌ به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ۱۶۳)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْئُرُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ نَوْمِ
النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوَ أَنَّا
لَنَآكِرَةٌ فَنَتَّبِرَ آمَنَهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن حَلَالٍ طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

= نهام ناپه تی
نارده خواره وه،
پیغه مبه (ع)
یش بهوی کرده
که عبه که ساتیکی
بن ثاوه زانو نه زان
که جووله که بوون
ووتیان چ شتیکه
موسلمانانی
وه کجرا لو
بهوکه بیان که جاران
له سه ری بوون (فل
له المفسر و
المغرب یهدی من
یضاه ال صراط
مستقیم) نه دجا
پیانوکه له گه ل
پیغه مبه (ع)
نویژی کرد پاش
نه وهی نویژی کرد
له مزگهوت چووه
دوره وه پزشت

به لای چهند که سیکي نه نصاری دا که بهووه (بیت المقدس) له نویژی عهسردا بوون، پین ووتن : من
شایه تی ددهم نویژم کرد له گه ل پیغه مبه (ع) دلتیان که بهوی کرده که عبه نه دجا نه وانیش
(نه نصاریه کان) سوره نه وهتا روویان کرده لای که عبه.

هوئی هاتله خواره هوئی ناپه تی (١٥٨) سورته البقرة : ﴿إِنَّ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ...﴾ بوخاری و موسلیم -

﴿إِنْ لَّ خَلْقٍ﴾ به راستی هیه له دروستکړنې ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و
 زهوی ﴿وَأَخْتِلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وجیوازی شه و بقذ ﴿بِهَکُوْنَتِی وَدَرْتِیْسِ﴾ ﴿وَالْفَلَکَ﴾
 آلی و نه و که شتیانه ی ﴿عَجْرِی فِی الْبَحْرِ﴾ که دین و ده چن له ده ریادا ﴿بِمَا یَنْفَعُ النَّاسَ﴾
 به و شتانه که قازانچ ده که یه نن به خه لکی ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه نه وه ی که خوا
 له ناسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له تاو (بلران) ﴿فَأَخْبَاهُ بِهِ الْأَرْضُ﴾ پاشان زهوی چن
 زیندو کرده وه (پی بوژانده وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَنَتَّ﴾ و هبلای
 کرده وه ﴿بِهَا﴾ تپیدا ﴿مِنْ كُلِّ ذَاتٍ﴾ له هه موو جوده زینده وه ریک ﴿وَتَضَرَّبَ الرِّیحُ﴾
 وه گپړانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابُ﴾ وه نه وه موولنه ی ﴿السَّحَابِ﴾ رام
 کراون ﴿بَنَى السَّمَاءَ﴾ له ناوهندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زه ویدا ﴿لَا تَرَى﴾ چند به لکن
 ﴿لَقَوْمٌ یَقُولُونَ﴾ بق که ساتیک که تپیکه ن. ۱۶۴ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی وا
 هیه له خه لکی ﴿یَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا﴾ که هاویه شی تقد بق خوا پیدا ده که ن
 ﴿حُبُّوهُمْ﴾ خورشیان ده وین ﴿کُفَّ اللَّهُ﴾ وه که خورشه ویستی (نیمانداران بق) خوا
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام نه وانه ی بروایان هیناوه تقد زیاتر خویان خورش
 ده ویت ﴿وَلَوْ نَرَى الَّذِینَ ظَلَمُوا﴾ نه که ر ببینن نه وانه ی ستمیان کړیو وه (به هاویه شی
 پیدا کردن بق خوا) ﴿إِذْ نَزَّ الْأَذَابُ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سزا (ی خوا
 ده زانن) ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ حِیمًا﴾ که هرچی ده سلات هیه هه مووی بق خوا به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾
 شدید ﴿الْأَذَابُ﴾ وه بیگومان سزای خوا تقد سه خته. ۱۶۵ ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا﴾ کاتیک
 که پیشه واکان به خه هه لته تکین ﴿مِنَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا﴾ له وانه ی (له دنیادا) دویان
 که و ترون ﴿وَرَأَوْا الْأَذَابَ﴾ وه سزایان (به چاوی خویان) بیننی ﴿وَتَلَمَّتْ یَوْمَ﴾
 الْأَشَابِ ﴿وَهُمْ هَمُّوْهُمُ پَیْوَهَنْدِی بَکِیَان بَچرایوه. ۱۶۶﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِینَ اتَّبَعُوا﴾ وه نه وانه ی
 که دویان که و ترون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خورگه نیمه بگ راپنایه توه (بق دنیا)
 ﴿فَنَسْتَرِیْهِمْ﴾ تایه خه مان لن مه ل بته کاندنایه ﴿کَمَا تَبَرَّأُوْا مِنَّا﴾ هه روه که (نه وانه)
 به خه یان له نیمه هه لته کاند ﴿كَذَٰلِكَ﴾ شاوا ﴿یُرِیْهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ﴾ خوا کرده وه کانیان
 نیشان نه دات ﴿حَسْرَتٌ عَلَیْهِمْ﴾ به داخ له سه ر دلیان ﴿وَمَا لَهُمْ بِخَرْجِنَ﴾ وه نه وانه
 ده رچوونیان فی به ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر. ۱۶۷ ﴿بَنَانُهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿کُلُّوا﴾
 بخن ﴿بِمَا فِی الْأَرْضِ﴾ له وه ی که له زه وویی دایه ﴿خَلَلًا﴾ به حه لالی و ﴿بِهَا﴾ پاکي
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّیْطَانِ﴾ وه دوی هه نگاوه کانی شه یقان مه که وین ﴿إِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ﴾
 مین ﴿به راستی شه یقان دوزمتیکی ناشگراتانه. ۱۶۸﴾ ﴿إِنَّمَا یَأْمُرُکُمْ﴾ به راستی
 (شه یقان) فرمانتان پی ددات ﴿بِالسُّبُرِ﴾ به تلوان ﴿وَالْحَقَّقَارُ﴾ و خرایه ﴿وَأَن تَقُولُوا﴾
 له که له هه لیستنی شتی و اعل الله ﴿به دهم خواوه﴾ ﴿لَا تَقُولُوا﴾ که فلان زنه. ۱۶۹

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
 ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا وَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
 بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧١﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
 لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
 الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ءِثْمًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

- گهراویانه ته وه
 له عورده
 ده لیت: پرسیار
 له عایشه کرد و
 ووت: ثابا نه ت
 بینیه خوی
 گه ورده
 ده فهرموت: ﴿إِنْ﴾
 الصفا.... ان
 یطوف بهما ﴿یتیم﴾
 وایه نه و که سه ی
 حج ده کات
 تاوانی له سه رنی
 به له تیوان
 صه فاو مه روه دا
 هات و چو نه کات
 عایشه ووتی: نه ی
 خوشکه زای خوُم
 شتیکی نقد
 خراپت ووت،
 نه گهر و ابویه تو
 مانات کرد ده بوو

به م جوړه بیت ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا﴾ به لام نه م ثابته ته بویه هاته خواره وه، چونکه
 یاریده دهره کان (الانصار) پیش نه وه ی موسلمان بین حج و ته لویه یان لای (مناة) ی گومراکه را دا
 بوو، جا هر که سیک نه م کاره ی کرد بیت پی ی ناخوش بوو له تیوان صه فاو مه روه دابیت و بجیت،
 وه پرسیاری نه وه یان له پیغه مبه ر ﴿صَلَّى﴾ کرد ووتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا نیجه له کاتی نه فامیدا -

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک، بیتان بووتریت ﴿أَتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ شوین نهو (قورئان) ه بکهون که خوا ناردویه ته خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَشْعُ مَا﴾ دهلین: نه خیر به لکو شوین نه وه ده که وین ﴿أَلْفَيْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که باو و باپیرانمان له سهری بوون ﴿أُولَئِكَ كَانُوا مِنْهُمْ﴾ نه گهرچی باو و باپیرانشیان ﴿لَا يَغْفُلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتبن ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (رینمایش وهر نه گرن). (۱۷۰) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه‌ی نهو بی بیوایانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي يَنْفَعُ﴾ وه ک یه کیک وایه که دهنگ له نازده لیک بکات ﴿بِمَا لَا يَشْعُرُ﴾ (لا دغاه ویداه) ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نابیستی ﴿صُمٌّ﴾ نه مانه که پن ﴿بُكْمٌ﴾ (لن، له ووتنی قسه‌ی دروست) ﴿عَمًى﴾ کویرن (له بینینی ری راست) ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه تی ناگه و ژیرنین. (۱۷۱) ﴿يُنَادِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وه که سانه‌ی که برواتان هیناوه ﴿كُلُّوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خواره ده نه‌ی یه پاکانه‌ی کردمانه به روزیتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکه ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر نیه هه ر نه وه ده په رستن. (۱۷۲) ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه‌ی (که خوا) قه ده غه‌ی کردوه لی تان ته نها ﴿الْمَيْمَنَةُ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالدَّمُ﴾ و خوین (ی په وان) ﴿وَاللَّحْمُ الْخَنِيزِ﴾ و گوشتی به راز ﴿وَمَا أُهْلُ بِهِ﴾ نه وه‌ی که سهر برایی ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ﴾ به ناوی غه‌یری خواوه ﴿فَمَنْ أَضَلُّ﴾ نینجا هه که سیک ناچار بوو (به خواردنی یه کیک له مانه) ﴿غَفْرًا﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَا عَادَ﴾ و ده رچوون له سنوور ﴿فَلَا أَمَّ عَلَيْهِ﴾ نه وه هیچ گونا هیکی له سهر نی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لی خوشبووی میهره بانه (۱۷۳) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ بیگومان نه وانه‌ی نهو نایه تانه ده شارنه وه که خدا ناردویه ته خواره وه ﴿مِنْ الْكِتَابِ﴾ له ته ورات ﴿وَنَشْتُرُونَ﴾ و ده یگورنه وه ﴿بِمَا قَلِيلًا﴾ به نرخیکی کم ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته سکانه وه ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خوا له روزی دواپی دا قسه‌یان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سهختیان ده بیت. (۱۷۴) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ﴾ نا نه وانه که سانیکن که گومرای یان کری ﴿بِالْهَيْدَى﴾ به رینمونی ﴿وَالْعَذَابُ﴾ بالشفرة) وه سزا (یان کری) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چهند خوراکرن له سهر ناگر. (۱۷۵) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه وه (هه مووی) به هوی نه وه و نه‌ی که خوا کتیه (پیروزه) کانی ناردوته خواره وه به راستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بیگومان نه وانه‌ی دوپه ره کی که وتن ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له ته وراتدا ﴿لِيُشْفِقَ﴾ بیهه له دوپه ره کی یه کی (وادان) که دوون (له یه که که وتن). (۱۷۶)

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾﴾
 يَتْلُوهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأْوَلِي الْأَلْبَابَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلَّذِينَ لِلَّهِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَقْبَرَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ إِنْ أَلَّهِ مِمَّ عَمِلَ ﴿١٨١﴾﴾

- پيمان گران
 بسو له تيوان
 صهفا و مروه
 دا بيتن و بچين،
 خوي گه وده نهم
 ثابته ته ناره
 خواره وه ﴿١٧٧﴾
 لاسقا ...
 هه تا ... يظوف
 پيها، بوخاري
 له عاصمي كوي
 سوله يمانه وه
 ده گيريتنه وه و
 ده ليت: پرسيام
 ده رياره ي صهفا
 مروه كرد
 له نه نه س ووتى:
 نيمه به كاروي
 نه هاميان
 ده زاني، وه كاتيك
 نيسلام سات
 وازمان لن هيان.

نهم ثابته هاته خواره وه: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ﴾، حاكم له نيين عبياسه وه
 ده گيريتنه وه ده ليت: له سه رده مي نه هاميان هيتانه كان به ديواني سهو نه هاتن و نه چون له تيوان
 صهفا و مروه دا بيتان له تيواندا هه يو وه كاتيك نيني نيسلام سات موسلماننه كان ووتيان:
 نه ي پيغه مبهري خوا ﴿١٨١﴾ هاتو چوي، تيوان (صهفا و مروه) ناكين چونكه شتيك هو -

﴿لَنْ أَلِيزَانُ تُؤَلُّوا وَجُومَكُم﴾ چاکه نه‌وی به که‌یو بکهنه ﴿وَبَلَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ به‌ره و
 رُؤْ هلات و رُؤْ ناوا ﴿وَلَنْ يَكُنْ أَلِيزَانُ﴾ به‌لکو چاکه نه‌وی به ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مرؤف به‌روی
 بی‌ی به‌خوا ﴿وَالْمُؤْمِرِ الْآخِرِ﴾ و رُؤْی دوا‌ی ﴿وَالْمَلِیْکِی﴾ و فریشت‌کان ﴿وَالْکُتُبِ﴾ و
 کتیب‌کان ﴿وَالنَّبِیِّیْنَ﴾ و پیغمبه‌ران ﴿وَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و دارایی خوی بی‌خشی ﴿عَلَى حَبِیْبِهِ﴾
 له‌گه‌ل نه‌وی که خوقشی ده‌ویست ﴿ذَوِ الْقُرْبَى﴾ به‌خزمان ﴿وَالنَّبِیِّیْنَ﴾ و ه‌تیوان
 ﴿وَالْمَسْکِیْنَ﴾ و بی‌نه‌ولیان (ه‌ژاران) ﴿وَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ ریسوارانی کدم دست ﴿وَالشَّاهِدِیْنَ﴾
 و سوال‌کاران ﴿وَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و له‌په‌ی ی‌نازاد کرنی کزیه‌کاندا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و ده‌نویزی
 به‌چاکی کردبیست ﴿وَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و ده‌کاتی دابیت ﴿وَالْمُؤْمِرِ بِالْعَمَلِ﴾ و په‌یمان
 به‌جی مینه‌ران ﴿إِذَا عَهْدُوا﴾ کاتیک که په‌یمانان دابیت ﴿وَالصَّیْبِیْنَ﴾ و خوقراگران ﴿فِی
 النَّبَاِ﴾ له‌کاتی ته‌نگه‌ستی ﴿وَالْمَرْءِیَّ﴾ و نه‌خوقشی ﴿وَمِنْ النَّبَاِ﴾ و له‌کاتی جه‌نگدا ﴿
 أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ثانه‌وانه‌ن که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ و ده‌ه‌ر نه‌وانه‌ن
 پاریزکاران. (۱۷۷) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وکه‌سانه‌ی که بیرواتان میناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ
 الْقِصَاصُ﴾ پیویست کراوه له‌سهرتان تئ له‌سهندن ﴿فِی الْقَتْلِ﴾ له‌کوزراواندا
 (به‌یه‌کسانی) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نَازِدٌ﴾ نازاد به‌نازاد ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و به‌نده به‌نده ﴿وَالْأَخِی
 بِالْأَخِی﴾ و تئ به‌تئ (مینه به‌مینه) ﴿لَنْ عَزَى لَكُمْ﴾ نینجا ه‌رکه‌سیک به‌خشرا ﴿مِنْ
 أَخِيهِ﴾ له‌لایه‌ن برایه‌کی دینی به‌وه ﴿عَزَى﴾ به‌به‌شیک (له‌خوینه‌ک) ﴿فَاتَّبَعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾
 نه‌بی (خزمه‌کانی تر) په‌یره‌وی بکه‌ن به‌باشی ﴿وَأَذَانٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾ (بکوزیش)
 به‌چاکی خوینه‌که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ نه‌مه سوک‌کردنه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾
 له‌په‌روه‌ریگارتانه‌وه و میهره‌بانی به ﴿فَمَنْ أَغْتَدَى بِغَدِّ ذَلِكَ﴾ نینجا ه‌رکه‌سیک دوا‌ی
 نه‌مه ده‌ست دریزی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بؤنه‌وه‌یه سزای به‌سوی (به‌نازار).
 (۱۷۸) ﴿وَلَكُمْ فِی الْقِصَاصِ حِزْبٌ﴾ له‌کوشته‌وه دا ژبان بؤ تیره‌وه‌یه ﴿يَقُولُ الْأَلَمِیُّ﴾ نه‌ی
 هوشمه‌ندان ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ تَقْتُلُونَ﴾ به‌لکو خوقتان به‌پاریزن. (۱۷۹) ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾ پیویست
 کراوه له‌سهرتان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک به‌کیکتان له‌سهره‌مرگدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ
 خَرًّا﴾ نه‌گه‌ر مالی له‌پاش به‌چی ما ﴿الْوَصِيَّةَ لِلَّذِينَ﴾ و ه‌سیه‌تکردن به‌باشی
 بؤ دایک ویاوک ﴿وَالْأَقْرَبِیْنَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خزمان (یک که که له‌پوریان به‌رنه‌ک‌وی)
 به‌جوانی و ریک و پیکی ؟ ﴿خُفَا عَلَى الْمُتَّقِیْنَ﴾ پیوست کراوه له‌سهر پاریزکاران.
 (۱۸۰) ﴿لَنْ يَذَّكَّرَ﴾ نینجا ه‌رکه‌سیک و ه‌سیه‌ته‌کی گزپی ﴿بَعْدَ مَا جِئْتُمُ﴾ دوا‌ی
 بیستنی ﴿فَأَنبَأَ إِبْرَاهِیْمَ﴾ نه‌وه گونا‌می (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ یُبَدِّلُونَهُ﴾ ه‌ر له‌ملی نه‌و
 که‌سانه‌دایه که ده‌یگرین ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِیعٌ عَلِیْمٌ﴾ بیگومان خواش بیسه‌ری زانایه. (۱۸۱)

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

- له نه فامى دا
ده مان كرد،
خوای گه وره نه م
نايه تهى نارده
خواره وه: ﴿إِنْ
الصَّلَاةَ وَالْمَنَاقَةَ مِنْ
شَعَائِرِ اللَّهِ﴾.

نايه تهى
(١٥٢) سوره تى
(البقرة): قال
رسول الله (ﷺ)
: (يقول الله تعالى:
أنا عند ظن
عبدى بى، وأنا
معه إذا ذكرنى،
فإن ذكرنى فى
نفسه ذكرته فى
نفسى، وإن
ذكرنى فى ملا
ذكرته فى ملا خير
منهم) (متفق

عليه). پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموى: خوای گه وره ده فه رموى (من له گه ل گومانى به نده کهى
خوم دام وه من له گه لى دام هر کاتیک یادم بکات جائه گه ر له ده رونى دا یادى کردم منیش
له ده رونى خومدا باسى ده که م ، وه نه گه ر له ناو کومه لیکدا باسم بکات نه وه من له ناو
کومه لیکی له وان باشتردا باسى ده که م).

﴿فَمَنْ خَافَ﴾ نینجا هر که سیک ترسا ﴿مِنْ مُوسَى﴾ له وه سیه تکار ﴿حَتَّىٰ أَزِثُّنَا﴾ که مه له یان گوناھیک بکات ﴿فَأُصْلِحَ بَيْنَهُمْ﴾ جا (نهو که سه) میراتگرانی پتیک بینئ ﴿فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ﴾ نه وه هیچ گوناھیکی له سهرنی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی خودا لیخوش بوو به به زهیی یه ۱۸۲ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی نهوانه‌ی که بهواتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ پوزووتان له سهر نووسراوه ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ هه روه که نووسراوه له سهر نهوانه‌ی له پیش ئیوه دابوون ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ نهوه‌ی خوتان بیاریزن ۱۸۳ ﴿إِنَّمَا مَعْدُودَتُهُ﴾ (پوزووتان له سهر دانرا بق) چند روزیکی دیاری کراوی ژمیراو ﴿فَمَنْ كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ جا هر که سیک له ئیوه نهخوش بوو ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوو (وه به روزوو نه بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ نه وه پتویسته به نه ندازه نهو پوزانه (به روزوو نه بووه) قه زای بکاته وه له روزانی تردا ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ وه پیوسته له سهر نهوانه که زور به نار به حه تی نه توانن به پوزووین (و به روزوو نابین) ﴿فَذِيَّةٌ طَعَامٌ مِّنْكَ﴾ بریتی (یان له سهره)، که خوراک‌ی هه ژاریکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لِّهِ﴾ نینجا هر که سیک زورتر بریتی بدات نه وه باشته بوی ﴿وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ و نه گهر به روزووین بۆ خوتان باشته ﴿إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر بزائن ۱۸۴ ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ مانگی په مه زان مانگیکه قورئانی تیدا تیرراوه ته خواره وه ﴿هَذِهِ لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ﴾ به زینما بۆ خه لکی وه به لگه یانی روشن ﴿مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ بۆ پینموونی و جیا کردنه وه (ی دروست و نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ﴾ نینجا هر که سیک له ئیوه مانگی په مه زانی بینئ ﴿فَلْيَصُمْهُ﴾ بابه پوزوو بیت ﴿وَمَن كَانَ مَرِيضًا﴾ وه هر که سیک نهخوش بوو ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ بابه نه ندازه‌ی نهو پوزانه قه زای بکاته وه له چند پوزیکی ترد ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ خوا ئاسانی نهوی بۆ ئیوه ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ وه گرانی ناویت بۆتان ﴿وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ (قه زای په مه زانتان له سهر دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته وای ﴿وَلِتُكْمِلُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ﴾ وه به گهره ناوی خوا بهرن له سهر نهو پینموونی یه ی که کردوونی ﴿وَلِتُكْمِلَكُمْ فَعُكْرُونَ﴾ وه تا سوپاسی (خوا) بگن ۱۸۵ ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ هه رده می به نده کانی من پرسیاریان لی کردیت ده ریه‌ی من ﴿قُلْ قَرِيبٌ﴾ نه وه بیگومان من لیینه وه نزیک ﴿أَجِبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیرا ده که م قزای نزاکاران ﴿إِذَا دَعَانِ﴾ هه رکاتیک هاوارو نزام لی بگن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾ ده‌ی با نهوانیش به دهنگ منه وه بین ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾ وه بهرام پی بهین ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ نهوه‌ی پچی راست بدوزنه وه ۱۸۶

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْباطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

نابسته (۱۸۵)

سورته البقرة:

من انس قال: مر

النبي على

امراة تبكي عند قبر،

فقال: (اتقي الله و

اصبري) فقالت: إليك

عني، فإني لم تحب

بمصيبتي - ولم

تعلم - فقل لها إنه

النبي (ﷺ) فأت

النبي (ﷺ) فلم

تجد عنده بولين،

فقال: لم أركه،

فقال (إنما الصبر

عند الصدمة الأولى)

(متفق عليه).

نه من ده لیت:

پیغمبر (ﷺ)

دای بـ لای

نارده تیکدا ده گویا

به سر قه بریکدا.

فرمودی: (له خوا بترسه و نارام بگره) ، ووتی وازم لئی بیته، تو وکو منت لئی نه قه و ماوه پیغمبر

(ﷺ) نه ناسی پیمان ووت: نه وه پیغمبر ووت (ﷺ) نه ویش هات بولای پیغمبر (ﷺ) که کس له بهر

دهر گای دا پاسه وان نه بو و ووتی: نه ناسیت، نه ویش فرمودی (به راستی نارام گرتن ده بیت هه

له سره تایی به سره هاته کتوپریه که دا بیت).

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ﴾ پیمان پی در او له شه وانی روزه (ی رهمه زان) دا ﴿أَتَزْنَىٰ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾ دروست بوون له گهل ژنه کانتان ﴿مَنْ لَبَسَ لُبَّكُمْ﴾ نه وان بۆ ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ وه ئیوهش بۆ نه وان پۆشاکن ﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَحْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده یزانی که ئیوه ناپاکیتان له خوتان ده کرد ﴿فَقَاتِلْهُمْ عَلَيْهِمْ﴾ بۆیه په شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَالَّذِينَ تَبْتَغُونَ﴾ نیت له نیستاره (به شه ودا) بچنه لایان ﴿وَأَتَّبَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوانن نه وی که خوا بۆی نوییون (له مندال) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمْ﴾ مه تا بۆتان جیا ده بیته وه ﴿الْحَظِطُ الْآبِضُ﴾ روشته‌ی سپی (روز) ﴿مِنْ الْحَظِطِ الْأَسْوَدِ﴾ له روشته‌ی رهش (ی شه و) ﴿مِنْ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿تُرْأَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْغَلِّ﴾ له پاشان روزه وه که تان ته و او بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تَبْتَغُوا﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَنِكَفُونَ فِي الْمَسْجِدِ﴾ له کاتیکدا که له مزگه و تدا مابنه وه بۆ خوا به رستی ﴿بَلَّغْ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرَبُوهَا﴾ نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ئاوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات بۆ خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پیارین. ۱۸۷ ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مالی به کتری مه خون له ناو خوتاندا به ناپه ودا ﴿وَتَدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾ وه به (به رتیل) مه یده ن به فرمانداران ﴿لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بۆنه وه ی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوهش ده زانن. ۱۸۸ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَمْوَالِ﴾ پرسبارت لی ده که ن ده رباره ی نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْقِيتٌ لِلنَّاسِ وَالْحَيَجُ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کان بۆ خه لکی و بۆ حج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِهَذَا﴾ وه چاکه نه وه نی به ﴿بَلْ أَنْتُمْ أَلْيَبُوتُ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له بشتی خانووه کانه وه بچنه ژوره وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آتَىٰ﴾ به لکو چاکه نه وه یه نه و که سه پیاریزکار و له خوا ترس بیت ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ وه بچنه ماله کان له ده رگا کانیه وه ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه له خوا بترسن تا رزگار بین. ۱۸۹ ﴿وَقِيلُوا لِي سُبْحَانَ اللَّهِ﴾ جه ننگه بکه ن له ری خوادا ﴿الَّذِينَ يَقْبَلُونَكَ﴾ له گهل نه وانه ی جه ننگان له گهلدا ده که ن ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ وه ده ست دریزی مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست دریزی که رانی خوش ناویت. ۱۹۰

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَالْفَنَاءُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقْبِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنَّهُمْ فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

هَوَى هَاتِفَه
خواره وهی نایه تی
(۱۸۷) سورتهی
(البقرة): ﴿أَحِلُّ
لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ
...﴾ بوخاری
له به رائه وه
ده گپیت وه
ده لیت: ها وه لانی
پیغه مبه ر نه گه
به کیکیان به رفته
بوايه و پیش
به ربانکه بخه وتایه
نه و نه و شه وه
رژده کهیشی هیچی
نه ده خوارد هه تا
نیواره، قه یسی
کوبی صیرمه ی
نه نصاری به رفته
بوو کاتی به ربانکه
به ژنه که ی ووت:
هیچ خواردنیک

لایه؟ ووتی: نه خیر، به لام ده چم بژت په یدا ده کهم، نه ویش رژده که ی نیسی کردبوو ماندوو بوو خوی لی کهوت
ژنه که ی هاته وه و بیلی خوی لی که وتوو ووتی: به خخت نه بوو، نه نجا (رژدی داهاتوو) که رژدی نیوه بوو له
هوشخوی چوویه وه هه والیان دا به پیغه مبه ر (ﷺ) جا نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ...﴾
رژدی ی دلخوش بوون، هه وه نایه تی: ﴿وَلَقَدْ وَفَّيْنَاكُمْ﴾ هاته خواره وه -

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَاتَ فَعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٣٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿٣٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾
فَإِذَا أَقَضَيْتُمْ مِنْ سِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ
يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلْقٍ ﴿٤٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٤١﴾
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

= بوخاری
لہبرائے وہ
دہ گپیتے وہ
دہ لیت: کاتیک کہ
تلقوی مانگی
رہمہ زان لہرز بود
بہ در زانی نو مانگہ
نہ دہ چورنہ لای
خیزانہ کانیاں، بہ لام
مہنیکہ پیار خویان
نہ دہ گرت وہ فیلیان
لہ خویان دہ کرد،
خوای گہرہ نہم
ثابہ تے
نار دہ خوارہ وہ:
﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تُفْسِدُونَ أَنْفُسَكُمْ
فَنَابَ عَلَيْكُمْ وَقَفَا
مِنْكُمْ﴾. بوخاری
دہ گپیتے وہ لہ
سہ ملی کوی
سہ عدوہ دہ لیت:

کاتی نہم ثابہ تہ ماتہ خوارہ وہ: ﴿وَكُلُوا وَشَرِبُوا حَتَّىٰ يَذْهَبَ لَكُمْ الْخَبَرُ الْبَيْضُ مِنَ الْخَبَرِ الْأَسْوَدِ﴾ روشنی
﴿من الفجر﴾ نہ ماتہ بویہ خوارہ وہ، کسانے مہزون گہر بیان ویستایہ بہر زوون مہبوز دہ زویہ کی روش و
دہ زویہ کی سہی دہ بہست بہ قاچی پورہ، دہستی دہ کرد بہ خوارین و خوارینہ وہ ہتا بڑی روون دہ بویہ وہ
لہ یہ کی جیادہ مکرینہ وہ، وہ نہم روشنیہ ﴿من الفجر﴾ ماتہ خوارہ وہ نوکاتہ زانیان مہ بہست شہر زوہ۔

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مُّعْتَمَرَةٌ﴾ (کاتی) حج له چنده مانگیکې دیاری کړلایده ﴿فَمَنْ فَرَضَ مِنْهُمْ﴾
 الْحَجَّ﴾ ټینجا هرکسیک له م مانگانه دا حجی له سهر خوی پیویست کرد ﴿فَلَا رَيْبَ﴾
 باینتر نه چیت لای ښ ﴿وَلَا نُسُوفَ﴾ وه به دکاری نه کات ﴿وَلَا جَدَالَ﴾ وه ده کات
 نه کات ﴿فِي الْحَجِّ﴾ له حجدا ﴿وَمَا تَقُولُوا مِنْ حَجٍّ﴾ وه هرچی بکن له چاکه ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾
 خوا پی ی ده زانی ﴿وَتَزُودُوا﴾ وه تویشوو ی پاریزکاری) هلبګون ﴿فَأَرْبَتْ عَنْ أَرْبَادِ
 الْأَعْيُنِ﴾ که باشتیرین تویشوو له خوا ترسانه ﴿وَأَتَقُونَ بِأَوَّلِ الْآلِيسِ﴾ وه له من بقرمن
 نه ی موشه ندان. ۱۹۷ ﴿لَسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ کوناهتان له سهر نی یه ﴿أَنْ تَتَخَفُوا فُضْلًا
 مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوی رځی په روه رځارتان بکون ﴿فَإِذَا أَقْبَضَ مِنْ عَرَصَتِ﴾ ټینجا
 کاتیک که رانه وه له عره رفات ﴿فَإَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ دوی خوا بیخن ﴿عِنْدَ الْمَطَرِ الْحَرَامِ﴾
 له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا فَدَّكُمْ﴾ وه یادی خودا بکن که یی دعوی
 کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ با له پیش نه وه شا عیوه له کورایان بووین.
 ۱۹۸ ﴿ثُمَّ أَيْضًا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بګرینه وه له هوینه ی خه لکی لی ی
 ده ګرینه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه ددوی لی خوشبوون بکن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیګومان خوا لی خوشبوو میهره بانه. ۱۹۹ ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْكُمْ﴾ ټینجا کاتیک
 کرده وه کانی حج تان ته ولو کرد ﴿فَإَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکن ﴿فَتَذْكُرُوا أَنَاءَتَكُمْ﴾
 وه که ناویرمستان بق باوو باپیرمستان ﴿وَأُذْكُرُوا﴾ یان دقتد له دوی نه یان ﴿لَسَ
 النَّاسُ مِنْ قَوْلٍ﴾ ټینجا می وا هیه له خه لکی (هر دوی دنیا ده کات و) ده لیت ﴿وَلَا
 إِنَّا فِي الدُّنْيَا﴾ خوی بهمانده ری له دنیا دا ﴿وَمَا لَهُ إِلَّا أَعْرَ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ
 به شیکیان نی یه له رځی دوی دا. ۲۰۰ ﴿وَيَنْتَهَرُ مِنْ قَوْلٍ﴾ وه می وای هیه ده لیت
 ﴿وَلَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ قُلِ الْآخِرَةُ خَسَنَةٌ﴾ خوی هه له دنیا و هه له دوی دوی
 خیرو خوشیمان پی بده ﴿وَلَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له سزای ناګر. ۲۰۱
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شیکیان هیه ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له دوی که
 کړیویانه ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا لی پرسینه وه به دوی ده کات. ۲۰۲

﴿وَذَكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

هزى هاتمه

هوار وهى نايه تهى

(١٨٩) سورتهى

(البقرة): ﴿وَأَتُوا

النُّبُوتَ مِنْ أَتَوِيهَا﴾

بوخارى له بهر نه وه

ده گپړنه وه

ده لیت: عه به به کان

له ده رگای

خاڼو وه

نه ده چوونه ژوره وه

به لکوله پشته وه

ده چوونه ژوره وه،

خوای گه وره نه م

نايه تهى ناره

خواره وه: ﴿وَلَيْسَ

الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا...﴾

نېن نه بى حاتم و

حاکيم له جابره وه

ده گپړنه وه، که

ده لیت: سه ده مېکه

قوره يش پېيان

ده وټرا ﴿الحمس﴾ که له نېحرام دا له ده رگای خاڼو وه ده چوونه ژوره وه به لام ياریده ده ده کان و هه مور

عه به به کانی تر که نېحراميان بېه ستايه له ده رگای خاڼو وه نه ده چوونه ژوره وه، له ناو ماندا پيغه مېر (ﷺ)

له باخيکدا بوو له ده رگا که يوه هاته ده ده وه قوتبهى کوږى عاميرى نه نصارى له گه ليدا هاته ده ده وه، ووتيان

نه بى پيغه مېر خوا (ﷺ) به راستى قوتبهى کوږى عامير پياويکى خرابه نه و له گه ل تودا له ده رگا وه =

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نای خوا بهرن (الله اکبر بکن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چند روزیکی دیاری کړاودا ﴿لَنْ تَجْعَلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هر که سیک په له بکات له دوو روزه (شهیتان ره جم بکات) ﴿فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ﴾ گونامی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هر که سیکیش دوا بکه ویت (سین روزه جم بکات) ﴿فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى﴾ گونامی له سر نی په بکه سیک پاریزکاری بکات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له (سزای) خوا خوتان بیاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ﴾ و مزائن که نیوه ﴿إِنَّهُ يُخْشَوْنَ﴾ بولای شو (نه که پینه وه و) کوده کرینه وه. ۲۰۳ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وهی واهیه له خه لکی ﴿يُنْفِذُ قَوْلَهُ﴾ که به قسه سر سامت ده کات ﴿فِي الْخَبَرِ الْأُنثَى﴾ له م زیانی نیادا ﴿وَنُفِذَ اللَّهُ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سر (راستی) نه وهی له دلیایه تی ﴿وَمَوَّلَ الْأَحْصَاءِ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سر سهخته. ۲۰۴ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پشقی مه لکرد ﴿سَعَى﴾ مه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له ولاتدا) ﴿لِيَفْهَمَ فِيهَا﴾ بۆ نه وهی خرابه ی تیدا بکات ﴿وَنُفِذَ الْخَزَنَتِ وَالنَّسْلِ﴾ وه کشت وکال و ده چه و نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقَ﴾ ومخوا خرابه کاری خوش کاویت. ۲۰۵ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بو ویت ﴿أَتَى اللَّهَ﴾ له خوا بترسه ﴿أَخَذَهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ ده مار ده یگری بۆ به د کرداری ﴿نَحْنُ جَهَنَّمَ﴾ جا نه و نوزده خی به سه ﴿وَلَيْسَ الْمِهَادُ﴾ که به دترین جیکایه. ۲۰۶ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ وهی واهن هیه له خه لکی ﴿مَن يَفْشَى نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فرق شیت ﴿أَتَيْتُكَ مَرْضَاتٍ اللَّهُ﴾ بۆ ره زامه ندی خوا ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ ومخوا میهره بانه به بنده کان. ۲۰۷ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی بروداران ﴿أَدْخَلُوا فِي الْغَيْبِ كَاللَّهِ﴾ مه موو بچنه ناو نیسلامه وه ﴿وَلَا تُتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی مه نگاوه کانی شهیتان مه کون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بیگومان نه و دوزمنیکی ناشکراتانه. ۲۰۸ ﴿إِن زُلْزِلَ﴾ نینجا نه گه ر لاتاندا (مه لخیسکان) ﴿مِن بَقْدِ مَا﴾ دوی نه وهی ﴿جَاءَكُمْ الْيَقِينُ﴾ که نیشانه ناشکرا کانتان بۆ هات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وه چاک بزائن که خوا ﴿غَيْرُ خَبِيرٍ﴾ زال و کار دروسته. ۲۰۹ ﴿مَنْ يَنْظُرُونَ﴾ تایا نه واته خاوه زوانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خویان بۆ بیت ﴿فِي ظُلُلٍ﴾ له تاو چند پارچه ﴿مِنَ الْغَمَامِ﴾ مه وریکی سبی دا ﴿وَالْمَلْبَكَةُ﴾ مه روه ها فروخته گان (یان بوی) ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه کاره که کوتایسی پی بیت ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأَمْوَرَ﴾ وه مه موو کاریک مه ریق لای خوا ده که ریته وه. ۲۱۰

سَلِّ بِقِي إِسْرَءِيلَ يَلْ كَمْ ءَاتَيْنَهُمْ مِنْ ءَايَةٍ يُبَدِّلُ نِعْمَةً
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢١﴾ زَيْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٢٢٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ؕ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ
 أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢٢٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقَرِبِينَ وََالْيَتَامَى وََالْمَسْكِينِ
 وَآبِنِ السَّبِيلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

- هاتے دہرہ وہ
 پیغمبر (ﷺ) ہیں
 ی ہے رموز: بڑی
 وات کرد؟ ووتی:
 بینیم تل وات کرد
 منیش وہ کہ تل
 کرد. ہے رموز: من
 (احسن) ہم
 نہ ویش ووتی:
 ثابینہ کی من ہر
 ثابینہ کی تزیہ
 خوی گہرہ ہم
 ثابہ کی ناردہ
 خوارہ وہ (والتین
 الفربان تاتوا...)
 ہوی ہاتے
 عوارہوی ثابہ کی
 (۱۹۵) سورہتی
 (البقرة)
 بوخاری لہ
 حوزہ مدینہ
 دہ گہرہ تہ وہ و

دہ لیت : ہم ثابہ لہ سر مال بہ خشین ہاتے خوارہ وہ. تہو دلورہ و تودہزی و ثین حبیان و حاکیم
 دہ گہرہ وہ لہ تہو تہوی ثنصاری وہ دہ لیت: ہم ثابہ لہ تہمی یارودہ مدر (انصار) ہاتے خوارہ وہ,
 کاتیکہ کہ نیسلام سرکوت و پہرہی سہند، ہنیکمان بہ پہنہانی بہ ہنیکمان دہورت: مال و سامانمان
 لہ دہست دلر خواش نیسلامی سہرہرزو شکریل کردہ وہ، ہا لہ سر مال و سامان ہنیکمانہ وہ لہ دہستی -

﴿سَلِّ بْنِ إِسْرَءِيلَ﴾ (نهی موحه مه د (ﷺ)) له نه وهی یعقوب بیرسه ﴿كَمْ مَاتَتْهُمْ مِنْ نَافِيَةٍ﴾ چنده به لگه و نیشانهی رۆشنمان داوه به وان ﴿وَمَنْ يُبْدِلْ﴾ وه هر که سیک بیگزیت ﴿بِعَمَّةِ اللَّهِ﴾ به هرهی (رینموونی) خوا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دواى نه وهی که دهستی کهوت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بیگومان خودا توژلی زور سهخته. (۲۱۱) ﴿رُبُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بۆ یی برهویان (ناسوپاس کهران) ﴿الْخَيْرَةُ لِلَّذِينَ﴾ ژیاى دنیا (به جوریک) ﴿وَيَخْرُجُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که گالته ده کهن به برهواداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه) نه وانهی له خوا ترسن ﴿فَوَقَّعَهُمُ الْيَوْمَ الْقَيْمَةُ﴾ کهلی به رزتره له وان له رۆژی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرَى﴾ وه خودا رزق و رۆزی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هر که سیک که بیه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به یی شومار. (۲۱۲) ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ناده می به که کژمه ل بوون (به سرووشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾ ٲینجا خودا پیغه مبه رانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾ به مژده دهر ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینه ر ﴿وَأَنْزَلَ مِنْهُمْ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبی راستی و دروستی له که لدا ناردونه خواره وه ﴿لِيُخَيِّمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات له ناو خه لکی دا ﴿فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ له و شتانهی که دو به ره کی بوون تیایدا ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه کهس دو به ره کی نه کرد له کتیبی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ﴾ مه گهر نه وانهی که کتیبیان پئ درا بوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دواى نه وهی ﴿مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشانه و به لگه ی رۆشنیان بۆ هات ﴿بَعَثْنَا بَعْثَهُمْ﴾ به هوی حه ساده تی ناو خویانه وه ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٲینجا خوا خوی رینموونی برهوادارانی کرد ﴿لِيَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ﴾ بۆ نه وریگا راستی که دو به ره کیان تیایدا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا کئی ی بوی رینموونی ده کات ﴿إِلَّا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ ریبازی راست. (۲۱۳) ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ نایا واتان زانیبوه ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه به هشت ﴿وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریتان نه وهی تووشی نه وانه بوون که له پیش ئیوه دا تیپه رین ﴿مُسْتَهْزِئِينَ﴾ (که له ریی خوادا) دوو چاری سهختی و زهره ر و زیان بوون ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران ﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ به ره نگی که پیغه مبه ر و نه وانه ی که برهویان هینا بوو له که لیدا ده یان ووت ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾ سه رکه و تنی خوا که ی دیت ﴿إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ فَرِيقًا﴾ ناگادارین و دلنایین به راستی سه رکه و تنی خوا نزیکه. (۲۱۴) ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ پرسیارت لی ده کهن ﴿مَآذَا يُفْعَلُونَ﴾ چی بیه خشن (له ریی ی خوادا) ﴿قُلْ مَا أَنْفَعْتُ﴾ بلی: نه وی ده بیه خشن ﴿مِنَ خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حلال ﴿فَلِلَّذِينَ﴾ با بۆ باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و خزمانی نزیک ﴿وَالْيَتَامَى﴾ و مه تیوان ﴿وَالسَّكِينِ﴾ و مه ژاران ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و ریبوارانی که م ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هرجی بکن له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه بیگومان خوا ناگاداره لی ی. (۲۱۵)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدْعٌ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ
 حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
 وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
 أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

- نه ده دين نه گهر

مال و سامانمان

پاڅرښته ده

ده توانين قهره بوي

نه ده بکين که له

ده ستان داوه،

خوای گهره ش

به ربه چي نه

ووته به ماني دايه ده

و نه م نايه ته ي

نارده

خواره ده (و انفقوا)

في سبيل الله ولا

تلقوا بايديكم إلى

التهلكة)

تياچوونه که

(التهلكة) نه ده بوي

که له ناو مال و

سامانه که مان

دانیه شتي نايه و

چاکمان کردايه و

وازمان له غه زاکردن

بهينايه)، طه به راني ده گيرته وه به سه نه ديکي صحيح له (ابي جبيره) ي کوي ضه حاکوه ده ليت: نه نصاري
 به کان مال به خشين و خيريان زور ده کرد، تووشی حالیکي نه بوي و گراني هاتن، نيتر خيريان نه ده کرد،
 خوای گهره ش نه م نايه ته ي نارده خواره ده (ولا تلقوا بايديكم إلى التهلكة).

هوای هاتنه خواره وهی نايه تی (١٩٦) سوره تى (البقرة)؛ نيماي نه حمده له که عبه وه ده گيرته وه ده ليت:--

﴿حَبَّ عَلَيْنَا﴾ جه ننگتان له سهر پیویست کرا ﴿وَمَوْ كَرِهَ لَكُمْ﴾ که لاتان ناخوشه
 ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وه نه گودجی شتیکتان پی ناخوش بیت ﴿وَمَوْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ویاش
 پی بقتان ﴿وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ وه نه گودجی شتیکتان پی خوش بیت ﴿وَمَوْ شَرٌّ لَّكُمْ﴾
 وخراب پی بقتان ﴿وَاللَّهُ يَتْلُمُ﴾ وه خوا (چاک و خراپی نیوه) نه زانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ﴾ وئیوه نایزانی. ۲۱۶ ﴿يَنْظُرُونَكَ﴾ پرسپارت لی ده‌کن ﴿عَنِ الشَّيْءِ الْحَرَامِ﴾
 ده‌رباره‌ی مانگی حرام ﴿قَالَ لَهُ﴾ جه‌نگ کردن تیایدا ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿قَالَ فِيهِ كَيْفَ﴾
 جه‌نگ له مانگی حرام دا گونا‌هیکی گه‌وره‌یه ﴿وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌لام به‌ره‌لستی
 ریبازی خوا ﴿وَكُفِّرْ بِهِ﴾ وه‌بی به‌وایی پی ی ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه (پی گری
 موسلمانان) له‌مزگوتی حرام ﴿وَأَخْرَاجَ أَهْلِهِ مِنْهُ﴾ وده‌رکردنی خه‌لکی نه و مزگوت
 لی ی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گه‌وره تره لای خوا (له جه‌نگ کردن له مانگی حرام‌دا)
 ﴿وَالْأَيْتَةُ الْكُبْرَى مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وه‌هول دان بق په‌شیمان کردنه‌وه‌ی موسلمان گه‌وره‌تره
 له (پیار) کوشتن (له‌ومانگه‌دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقِيلُونَكُمْ﴾ به‌رده‌وام ده‌ست هه‌لناگرن و
 جه‌نگتان له‌گله‌دا ده‌کن ﴿حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تابه‌شیمان‌تان بکه‌نه‌وه
 له‌دینه‌که‌تان ﴿إِنْ أَشَاطُوا﴾ نه‌گه‌ر بیتوانن ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ وه‌ه‌ره‌که‌سیک
 له‌نیوه له‌دینی خوی هه‌ل بگه‌ریته‌وه ﴿فَقُتِلَ وَهُوَ كَافِرٌ﴾ وه به‌بی به‌وایی
 به‌مری ﴿فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ تا نه‌وانه هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیان پوچ نه‌بیته‌وه ﴿فِي الْآخِرَةِ
 وَالْأُولَى﴾ له هه‌ر دور جیهان‌دا ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌نه‌وانه یارو هاوده‌می ناگرن
 ﴿مُمْ لَهَا عَذَابٌ﴾ تییدا ده‌میننه‌وه به‌نیجگاری. ۲۱۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به
 راستی نه‌وانه‌ی به‌وایان هیئا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی کزچیان کرد ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ و تیک‌شان له‌ری ی خوا‌دا ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ نا‌نه‌وانه چاوه‌پوانی
 میهره‌بانی خودان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی خوش بسو میهره‌بان. ۲۱۸
 ﴿يَنْظُرُونَكَ﴾ پرسپارت لی ده‌کن ﴿عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ﴾ ده‌رباره‌ی عه‌ره‌ق و
 قوما‌ر ﴿قُلْ لِيَمِينًا إِنَّهُمْ كَيْفَ﴾ بلی له‌م دوانه‌دا گونا‌هی گه‌وره ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وچه‌ند
 قازانجیک هه‌یه بق خه‌لکی ﴿وَأَنْتُمْ هُمْ أَكْبَرُ﴾ به‌لام گونا‌ه‌که‌یان گه‌وره‌تره ﴿مِنْ
 نَفْسِهِمَا﴾ له قازانجه‌که‌یان ﴿يَنْظُرُونَكَ﴾ وه پرسپارت لی ده‌کن ﴿مَاذَا يُفْعَلُونَ﴾ چی
 به‌خشن ﴿قُلِ الْغَفْوُ﴾ بلی نه‌وی لیتان زیاده ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ناوه‌ها
 خودا به‌لگه‌کان ره‌ن ده‌کاته‌وه بقتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ تا بیریکه‌نه‌وه. ۲۱۹

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَسَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا مُمْسِكَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْرِضُوا لِلنِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٤﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا خَرْثَكُمْ أَنْفِي شَيْئٍ وَقَدْ مَوَّأَ لَا تَنْفَسُكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْشًا لَا يَمْلِكُكُمْ أَنْ تَبْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

= له خود میباید که
خزمت پیغمبر را
ببینی نیکوکاران
به سستی، بی
چاودا و پادشاه
چاودا و پادشاه
دلجوین، نه سستی
به سستی و
چاودا هاتنه
خوارده، پیغمبر
(کاف) تویی پیری
به لاما و فرمودی:
نه سستی نازاری
سهرت ده ده؟
فرمانی کرد موی
سهرم بتافم.
ده لیت: نه نه نه
هاتنه خوارده
«فمن كان منكم
مريضاً أو به أذى
من رأسه...»
بوخاری له که عی

کوری عجزده ده گیرنده، که پرسیدی کرد دمروری (فعلیه من صیام) دملیت: هلیان گرتی و هینامیان
بقی لای پیغمبر (کاف) نه سستی به دم و چاودا هاتنچو جوله جولیان دمکرد دمروری: نه زمانی نه نه نه
نارده حنی کرمویت، توانای سهرکت نی به سهری بپریت؟ ویتیم: نه خیر، فرمودی: سستی بقا به رقتو
به باخوارنی شش هزار بده بقی هره کیکان نیوا (صاح) خوارین. وه موی سهرت بتافه، نه جا =

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری مه ردوو جیهانتان ﴿وَسْتَغْلِبُونَ﴾ وه پرسپارت لی ده‌کن ﴿عَنِ النَّفْسِ﴾ له باره‌ی مه تیوان (که چۆن بن له‌گه‌لیاندا) ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لِّمَنْ خَرَّ﴾ بلی چاکسانی (تیگه‌لاری کردن) بۆ نه‌وان چاکتره ﴿وَإِنْ خَالَطُوهُمْ فَلَوْحَكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر تیگه‌ل ببن له‌گه‌لیاندا (قه‌یناکات چونکه) براتانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُنْفِي مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ وه خوا ده‌زانی کئی خراپه‌کار و کئی چاکه‌کاره (له‌گه‌ل مه‌تیوان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه دوچاری ره‌نجی ده‌کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زال و کار دروسته. (۲۲۰) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ ژنانی هاویشه‌ش په‌یداکه‌ر ماره‌ مه‌کن ﴿حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ تابروا ده‌هینن ﴿وَلَا تَمُوتُوا﴾ که‌نیزه‌کیکی به‌وادار ﴿خَرَّ مِنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له‌ژنه (نازادیکی) هاویشه‌ش په‌یداکه‌ر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾ با (هاویشه‌ش په‌یدا که‌ره‌که) سه‌رسامیشی کردبن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ وه ژنانی موسلمان ماره‌ مه‌کن له‌هاویشه‌ش په‌یداکه‌ران ﴿حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا﴾ تابروا ده‌هینن ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه‌کویله‌یه‌کی به‌وادار ﴿خَرَّ مِنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له‌(نازادیکی) هاویشه‌ش په‌یداکه‌ر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾ با سه‌رسامیشی کردبن (به‌دارایی یا جوانیان) ﴿أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه‌وانه بانگه‌ (ی‌خه‌لک) ده‌کن بۆ ناو‌ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ﴾ به‌لام خوا (خه‌لک) بانگه‌ ده‌کات بۆ به‌ه‌شت ﴿وَالْمَغْفِرَ بَإِذْنِهِ﴾ ولیخوش بوون به‌فرمانی خوی ﴿وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ وه نیشانه‌کانی خوی روشن ده‌کاته‌وه بۆ‌خه‌لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌شکو بیریکه‌نه‌وه. (۲۲۱) ﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ عَنِ الْمَجِصِ﴾ وه پرسپارت لی ده‌کن ده‌ریاره‌ی حه‌یز ﴿قُلْ هُوَ أَذَىٰ﴾ بلی حه‌یز نازاره‌ ﴿فَاعْتَرَلُوا النَّيَافَةَ﴾ که‌واته دور بکه‌ونه‌وه له‌هاوسه‌ره‌کانتان ﴿فِي الْمَجِصِ﴾ له‌کاتی حه‌یزا ﴿وَلَا تَقْرَبُوهُمْ﴾ وه‌نزیکیان له‌گه‌لدا مه‌کن ﴿حَتَّىٰ يَطْهَرُوا﴾ تاپاک ده‌بنه‌وه ﴿فَإِذَا طَهَّرْنَا﴾ که‌خویان شت (دوا پاک بوونه‌وه) ﴿فَأَتَوْهُمْ﴾ ئینجا بچه‌لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌و شوینه‌وه که‌خوا فرمانی پیداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی خوا ته‌وبه‌کارانی خوش ده‌ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ وپاکانی خوش ده‌ویت. (۲۲۲) ﴿سَأَوْكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ﴾ ژنه‌کانتان کیلگه‌ی خوتانن ﴿فَأَتُوا حَرْثَكُمْ﴾ جا تقو بوه‌شینه‌و ناو کیلگه‌که‌تانه‌وه ﴿أَنْ شِفْتُمْ﴾ به‌هه‌رشیه‌یه‌که ده‌تانه‌وی (له‌شوینی تاییه‌تی خوی که‌پیشه‌وه‌یه نه‌ک دواوه) ﴿وَقَدِّمُوا لَأُفْسِرُكُمْ﴾ وه‌پیش بخه‌ن بۆ خوتان (کرده‌وه‌ی باش) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّسْلَمُونَ﴾ وه‌بزانن دلنیا بن که‌به‌خرمه‌تی ده‌کن ﴿وَنَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌مژده‌ بده به‌به‌واداران. (۲۲۳) ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً﴾ (سویند به‌) خوا مه‌کن به‌به‌ره‌لستی ﴿لَا تَمْسِكُمْ﴾ نه‌وشتانه‌ی سویندتان له‌سه‌ری خواردووه ﴿أَنْ تَبْرُوا وَتَقُولُوا﴾ که‌چاکی و پاریزکاری ﴿وَتَضِلُّوا بِإِذْنِ النَّاسِ﴾ و پیکه‌خستنی تیوان خه‌لکی به‌ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه‌رو زانایه. (۲۲۴)

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَتِكُمْ﴾ خوا سويندى بى هووده (له دهم دهرچون) تان لى
 ناگرى ﴿وَلَيْكُنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام سوينديک تان لى ده گريست ﴿يَا كَيْفَ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل
 بتانهوى ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ليخوش هوو له سه رخويه. (٢٢٥) ﴿لَا يَنْبَغُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَفْزِحُوا﴾
 هه به بى نه وانه سويند ده خون له گهل ژنه کانيان دروست نه بين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 چاوه روانى چوار مانکه بکن ﴿فَإِنْ قَالُوا﴾ نينجا نه گهر گهر له وه (بى لای ژنه کانيان) ﴿لَا يَنْبَغُ﴾
 الله غفور رحيم ﴿ثُمَّ أَوَّاهُ وَيُقَاظَمُ بِهِ مَبْنًى﴾ نهوا خوا ليخوش هوو ميهه بهانه. (٢٢٦) ﴿وَإِنْ عَرَفْتُمْ أَنَّكُمْ﴾ وه نه گهر
 بريارى ته لاقى دانيان دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نهوا خوا بيسه رو زانايه. (٢٢٧) ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ﴾
 وه ژنه ته لاقى دراوه کان ﴿يَتَزَوَّجْنَ بِمَا يَشَئْنَ لَهُنَّ﴾ دان به خوياندا ده گفن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ﴾ تاماوه
 سى حهيز ﴿وَلَا غِلَ لهنَّ﴾ دروست نى به بى نه وان ﴿أَنْ يَخْتَرْنَ﴾ كه بيشاره وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي﴾
 اَرْحَامِهِنَّ ﴿ثُمَّ يَكُونُ لَهُنَّ مَوْلَدٌ﴾ له حهيز يا ملدال ﴿إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ﴾
 بالله ﴿ثُمَّ يَكُونُ لَهُنَّ مَوْلَدٌ﴾ وه خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه رځى نوایى ﴿وَتُؤْتَيْنَ أَخْرَجَ﴾
 وه ميرده کانيان شايسته ن ﴿يَرْزُقْنَ فِي ذَلِكَ﴾ به گيرانه وه يان له عيده ده ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾
 نه گهر بپاوهوى به پاشى بژين ﴿وَمَنْ يَمْلِكِ إِلَهٍ عَالَمِينَ﴾ وه رځى ژنان هه به به سر
 ميرديانه وه وه کو نه وهى كه بى پياوانه هه به به سر ژنان وه به پى اى باو ونه ريتى
 (په سه ند) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه پياوان پله به کيان هه به به سر ژنان وه وه الله عز
 حكيم ﴿وَهُوَ خَالِدٌ فِيكُمْ﴾ وه خوا زال و کار دروسته. (٢٢٨) ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاقى يک که برونه وهى له تو
 وه يى) دو جاره ﴿فَإِنْ سَأَلْتَهُنَّ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نوا نه وه راگرتنه به خوشى ﴿أَوْ تَنكِحْنَهُنَّ﴾ يان
 به ره لا کرينه به پاشى ﴿وَلَا غِلَ لَكُمْ﴾ وه دروست نى به بى نه وانه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ كه لى
 بسنه نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هيچيك لهو شتانهى كه دلو تاننى ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ﴾ مه گهر
 مهر دو لا بترسن (له وهى) ﴿أَلَا يُفَسِّرُهُ اللَّهُ﴾ كه سنووى خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ حِطَّتْ﴾
 جانه گهر ترسان ﴿أَلَا يُفَسِّرُهُ اللَّهُ﴾ له وهى سنووى خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ﴾ نهو
 پياو و نافرته كه گونا هيان ناگات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وه كه ژنه كه له بريتى خوى
 بيدات ﴿وَلَكُمْ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ى باسگران) سنووى خويان ﴿فَلَا تَتَقَرَّبُوا﴾ لييان
 دهره چن ﴿وَمَنْ يَتَقَرَّبْ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه مهر كه سيكه له سنووى خوا دهره چن ﴿فَأُولَئِكَ﴾
 الظالمون ﴿ثُمَّ يَكُونُ لَهُنَّ مَوْلَدٌ﴾ نهوا وه ستمه كان. (٢٢٩) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نينجا نه گهر ته لاقى (سيهه سى) ده
 ﴿فَلَا غِلَ لهنَّ مِنْ بَعْدِ﴾ نيتر نهو ژنه بونى پياوه دروست نى به ﴿عَلَى تَرَاجُعٍ﴾ هه وانه
 شوونه كات به ميرديكى تر (به نيچگارى) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نينجا نه گهر (ميردي نو وه م)
 ته لاقى دا (يا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ﴾ نيتر گونا نى به له سه رځى وه ميرده (كرنه)
 كه ﴿أَنْ يَتَرَاجَعْنَ﴾ كه بگرينه وه لای به كتر (به ماره كړيتكى يازه) ﴿إِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه گهر
 بزانن ﴿أَنْ يُفَسِّرَهُ اللَّهُ﴾ كه له سنووى خوا دهره چن ﴿وَلَكُمْ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه
 سنووى خويان ﴿يُفَسِّرُهُ اللَّهُ﴾ روونيان ده كانه وه بى كه ليكه كه تى بگن. (٢٣٠)

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يَعِظُكُمْ بِهِ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾
 وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضِلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ
 وَالِدَةٌ بَوْلًا لَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ
 فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

= نایه تهی نارد
 خواره وه «لین»
 علیکم جناح ان
 تبتئسوا فخللاً»
 نیامی نه حمه و
 حاکیم ده کیرنه وه
 له نهی نومامی
 نهی به وه
 ده لیست: به
 عه بدولای کوی
 عومهم روت: نیمه
 له کانی حه جدا
 کریمان ده کرد نایا
 حه جمان بزیمیه؟
 عه بدولای کوی
 عومهم روتی پیایویک
 هاته خزیمه تی
 پیغه سهر (ک) و
 هه مان پرسیاری لن
 کرد، نهویش وه لامی
 نه دلییه وه هه تا
 جویره نیل سات و

نم نایه تهی بزیمنا، پیغه سهر (ک) بانگی کردی پی ی نه رموز: نیکو حاجین.

هوی هاتله خواره وهی نایه تی (۱۹۹) سورته البقرة: ﴿لَمْ يَأْخُذُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاحَ النَّاسُ﴾ بوخاری له
 عانیغه وه ده کیرنه ته که نه رموزی: قورمیش و نه وهی و مک نهوان بیون له کانی حه ک ریمنا له (موزده لیله)
 ده وهستان وه پییان دهوترا (الحس) وله هه مان کانتا عرمه کانی تر له عه هه مانا ده وهستان جا کاتیک =

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک زنانی هاوسه رتان ته لاق دا و ﴿فَلْيَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه یشتن به ناخرو
 نۆخری عیدده یان ﴿بِأَنِّكُمْ مِّنْ مَّغْرُوبٍ﴾ رایان بگرنه وه به خوشیی ﴿أَوْ مَخْرُوبٍ﴾ مَغْرُوبُ یان
 به ره لایان بکن به باشی ﴿وَلَا لَكُمْ مِّنْ حِزْزٍ﴾ رایان مه گرنه وه به نیش و نازاره وه ﴿لَتَعْتَدُوا﴾
 بۆته وهی ستمیان لی بکن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ مه رکه سیک کاری واکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾
 نه وه ستمی له خوی کرد وه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا إِلَهَ إِلَّا اللَّهَ هُزُوا﴾ وه کالت به فهرموده کانی خوا
 مه کن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیبریکه نه وه له چاکه ی خوا له که لتاندا ﴿وَمَا أَوَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ و
 نه وهی که به سهریدا رشتون ﴿مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمُ بِهِ﴾ له قورئان و فهرموده ی به جی
 به وه نامۆزگاریتان ده کات ﴿وَأَنْقُرُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزانن که خوا
 ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به مه مووشت زانیه. (۲۳۱) ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک زنستان ته لاقدا ﴿فَلْيَغْنَ
 أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده یان ته و او بوو ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾ نیتر قه ده غه یان (به رگریان) مه کن ﴿أَنْ
 يَكْفُرْنَ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ که شوویکن به میرده کانیان ﴿إِذَا تَرَاصُوا يَتِمُّنَّ﴾ نه گهر یک که و تن
 له ناوخریانداندا ﴿بِأَنِّكُمْ مِّنْ مَّغْرُوبٍ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ نه مه په ندی پی دا نه دری ﴿مَنْ كَانَ يَكْفُرْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بۆته و که سه ی که بروای به خواو به رۆزی دوا ی بیت له نیه وه ﴿ذَلِكَ أَرْزَىٰ
 لَكُمْ وَأَعْلَمُ﴾ نه مه په ندوهر گرته تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا
 ده زانی و نیه و نایان. (۲۳۲) ﴿وَالْوَالِدَتُ﴾ دایکان ﴿يَرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ﴾ شیر ده دهن به منداله
 کانیان ﴿حَتَّىٰ يَكُونَا مِنَ الْعَامِّ﴾ دوو سالی ته و او ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (نه مه) بۆکه سیک که بییه ویت ﴿أَنْ يَّمْ
 الرِّشَاعَةَ﴾ شیر ی ته و او بدات ﴿وَعَلَى الْوَالِدِ لَهُ﴾ له سهر باوکه که یه ﴿وَرِثَتُهُنَّ وَكَسْبُهُنَّ﴾ رۆزی و
 کالای دایکه کان ﴿بِأَنِّكُمْ مِّنْ مَّغْرُوبٍ﴾ به باشی ﴿لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا رِثَتَهَا﴾ هیچ که سیک له توانای خوی
 زیاتر دلوی لی ناکریت ﴿لَا تَضَارُّ وَلَدٌ بِوَلَدِهَا﴾ بازیان نه که یه ندری به هیچ دایکیک به هوی
 منداله که یه وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ﴾ وه به هیچ باوکیک به هوی منداله که یه وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ يَمْلِكُ
 ذَلِكَ﴾ وه (نه گهر باوکه که مرد) له سهر که له پوور گره وه کو نه وهی (پیشوو) ﴿فَلَنْ أَرَادَا
 بِصَالَةٍ﴾ نیجا نه گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیبرنه وه (له پیش دوو ساله که دا)
 ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و پوویزی مه رد و لایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا﴾ نه وه
 گونا میان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه نه گهر (نیوه ی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَشْرَضُوا أَوْلَدَكُمْ﴾ دایه ی
 بگرن بق منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه گونا میان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ نه گهر بیان
 ده نی ﴿مَا أَنْتُمْ بِالْمَغْرُوبِ﴾ نه وی بۆتان داناوون به خوشی ﴿وَأَنْقُرُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا﴾ وه له خوا
 بترسن و بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بینای به وهی که ده یکن. (۲۳۳)

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرَوْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُونَ هُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُؤَاغِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ
قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
﴿٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنَصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا
الَّذِي بَيْنَهُمَا عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

- **ثانی نیسی**
مات خوا له زمانی
کرد به پیغهمبر
(ﷺ) که بچیته
عمره فات و له وی
راوه ستنی نینجا
له ویوه بگه ریتوه
نه مهیه مه به ستنی
نم ثایه ته پیرفته
﴿تُمْ الْبِخْوَ مِنْ
حَيْثُ...﴾.

هزی هاتبه

خواردهوی نایهتی
(٢٠٧) **سورتهی**
(البقرة): ﴿وَمِنْ
النَّاسِ مَنْ يَشْرِي
نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ﴾ حاکیم له
عیکریموه
ده گپریتوه وه
دهه رموویت: کاتی
سوهیب کچی کرد

له مه ککوه بق مه دینه بئ باوه پانی مه ککه شوینی که وتن نه ویش له و نسیه تیبه کانی تیدا بوو چل تیری
دهه نیاو ووتی: سوتید به خوا ناگن به من هه تا هه ریه که تان تیریک له م تیرانه ی لی نه ده م پاشان به شمشیره که م
دهه ننگ له که لتاندا و شیوه ده زانن من چۆن پیاوئیکم له شه پدا، وه من له مه ککه دا سامانه که م له دوو ده فردا
به جی هیشتووه هه ردو وکیان بق تیره (نه که ر تیرکم نه بن له رۆشتنم بق مه دینه و نه وانیش رینگه یان پی دا) جا -

﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ﴾ نه و پیاوانه‌ی که ده‌مرن له‌نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ وهاوسه‌ران جی ده‌میلن ﴿يَتَرُكْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ هاوسه‌ره‌کانیان چاوه‌پوانی ده‌که‌ن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ وده‌شه‌و ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ نینجا که عیدده‌یان ته‌واو بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نیتیر گوناھتان له‌سهرنی یه (نه‌ی که‌س و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له‌وه‌ی که (نه‌ورژانه) ده‌یکه‌ن له‌خویندا به‌پئی ی باوی ناو کز مه‌ل ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن. (۲۳۴) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌گوناھتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ له‌خواریینی ژنانی (میرد مردوو) به‌ناراسته‌وخو پبیان بلین ﴿أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ یا له‌دلی خوتان دا (بریار بده‌ن) ده‌یانخوآن ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ﴾ خوی که‌ورده‌زانویه‌تی که بیگومان نیوه ﴿سَعَدْتُمْ بِهِنَّ﴾ له‌مه‌و دوا ناویان ده‌به‌ن ﴿وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ بَرَآءًا﴾ به‌لام به‌نه‌ینی به‌لینیان پی مه‌ده‌ن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ مه‌گر قسه‌یه‌که که‌باش بیت ﴿وَلَا تَعْرُضُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ﴾ وه‌برپاری ماره‌کردنیان مه‌ده‌ن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا عیدده‌که‌یان ته‌واو ده‌بیت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه‌بزانن بیگومان خوا ده‌زاتیت ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ به‌وه‌ی که له‌دل‌تاندا به‌ ﴿فَاتَّخَذُوهُ﴾ که‌واته خوتان بپاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بزانن و دل‌نیا بن که‌خو ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیخوشبوی له‌سه‌رخویه. (۲۳۵) ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گوناھتان له‌سهرنی به‌ ﴿إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ نه‌گر ژناتیک ته‌لاق بده‌ن ﴿مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ﴾ که‌هیشتا نه‌چوو بنه‌لایان ﴿أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ یا ماره‌بیستان بق دانه‌نابن ﴿وَتَتَّعَمَّوْنَ﴾ وه‌به‌هره‌مه‌ندیان بکه‌ن (شتیکیان له‌مالی خوتان بده‌نی) ﴿عَلَىٰ أَلْوَسِ فِدْرَةٍ﴾ ده‌وله‌مهند به‌پئی ی خوی ﴿وَعَلَىٰ أَلْفَقَرٍ فِدْرَةٍ﴾ وه‌مه‌ژار به‌پئی ی خوی ﴿مُتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌هره‌و یارمه‌تی داتیک که‌باو و نه‌ریت بیت ﴿حَقًّا عَلَىٰ الْخَبِيرِينَ﴾ نه‌وه پپیوسته له‌سه‌ر چاکه‌کاران. (۲۳۶) ﴿وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ﴾ وه‌نه‌گر ژنانتان ته‌لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ پیش نه‌وه‌ی بجه‌لایان ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ وه‌ماره‌یی تان بق دانا بوون ﴿فَيُصْفَ مَا فَرَضْتُمْ﴾ نه‌وه نیوه‌ی ماره‌یی یه‌که‌یان ده‌که‌وی ﴿إِلَّا أَنْ يَغُفَّرَ﴾ مه‌گر نه‌وان (لیتان) خوش بن ﴿أَوْ يَغْفُوا الَّذِي﴾ یان نه‌و که‌سه (میرد) خوش ببیت ﴿بِعِدَّةِ عَقْدَةِ النِّكَاحِ﴾ که‌ماره‌برینه‌که‌ی به‌ده‌سته ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا أَزْرَبَ بِمَقْرُوفٍ﴾ وه‌لی خوشبوونتان له‌پاریزکاریه‌وه نزدیک‌تره ﴿وَلَا تَسْأُوا الْقَضَلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه‌نه‌و چاکه‌یه‌ی که له‌تیوانتندا بووه له‌بیرتان نه‌چیته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینا به‌وه‌ی که‌وا ده‌یکه‌ن. (۲۳۷)

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ زُرْكَبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾
 وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
 لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
 مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَالْمُطَلَّقَتِ مَتَّعٌ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
 مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

- نهم تا به ت
 دایه زنی بوسه
 پیغمبر (ﷺ)
 «وَمِنْ النَّاسِ مَنْ
 يَفْرِي نَفْسَهُ لِبُغْيَاءِ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ» جا
 کانی که بگفته
 مهربانی و پیغمبر
 (ﷺ) بینمی
 که رموزی نه بود
 به حیا بازگانی که
 قازانمی کرد پادشاهان
 پیغمبر تا به تکی
 بق خونده و...

هوی هات
 غوار رموزی نایه
 (۲۲۰) سوره
 (البقرة): «وَسَأَلُوكَ
 مِنْ الْيَتَامَىٰ...» نهم
 داور و نه سانی و
 حاکم ده گیرنده
 له عه بدولای کبری

عبدیاسره ده لیت: کاتبیک نهم تا به ت هات خوار و: «وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَىٰ إِلَّا بِالْحَقِّ هِيَ احْسَنُ» و تا به ت (این
 الذین یا کلون اموال الیتامی) - خیار ده ست یعنی نه که سلتی معتبر یان لا بود چون نه بزیان و خواران و
 خواران و مکانیان جبارکننده له رموزی خواران و شکرکیان لن مهربانه بزیان ماله دیگران همتا دمیان خواران یان
 خراب ده بود و نه به به لمانده نهم جهت بود باسیان کرد هر پیغمبر (ﷺ) خوی گوردهش نهم تا به ت -

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری نویژه‌کانتان بکن ﴿وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ وه (به‌تایبه‌تی) نویژی ناوه‌پاست (که نویژی عه‌سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه‌له نویژدا بوه‌ستن بۆ خوا به‌گه‌ردن که چی (بی قسه‌کردن). (۲۳۸) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نینجا نه‌گه‌ر ترسان ﴿فَرَجُلًا أَوْ رَجُلَانًا﴾ (نویژ بکن) به‌پیاده یان به‌سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه‌ما ﴿فَازْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه‌وسا یادی خوا بکن ﴿كَمَا عَلَّمَكُمْ﴾ به‌وپه‌نگه‌ی که فیری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌وه‌ی جاران نه‌تانه‌زانی. (۲۳۹) ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ﴾ نه‌و پیاوانه‌ی ده‌مردن له‌ئیهه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و ژنانی هاوسه‌ر به‌جی ده‌هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فه‌رمانی کردوه) به‌وه‌سیه‌ت کردن بۆ ژنه‌کانیان ﴿مُّتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به‌خیو بکرین ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه‌وه‌ی ده‌ریکرین (له‌مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نینجا نه‌گه‌ر خویان چوونه ده‌روهه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نیتر هیچ گوناھتان له‌سهر نی یه (نه‌ی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌وه‌ی که نه‌و ژنانه ده‌یکه‌ن ده‌ریاره‌ی خویان ﴿مِنْ مُّعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زالی کار دروسته. (۲۴۰) ﴿وَاللَّمْطَلَقَتِ مَتَّعٌ﴾ بۆ ته‌لاق دراوان هه‌یه (به‌سهر میرده‌کانیانه‌وه) به‌هه‌رمه‌ند کردن ﴿بِالْمُعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿خَفَا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه‌وه) پیویسته له‌سهر پاریزکاران. (۲۴۱) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئاوا خوا ئایه‌تانی خویتان بۆ روون ده‌کاته‌وه ﴿تَعْلَمُكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ تاتی بگن و ژیرین. (۲۴۲) ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا ووردنه‌بویته‌وه له‌وانه‌ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که‌له وولاتی خویان ده‌رچوون ﴿وَمِنَ الْآلِفِ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌وان هه‌زاران (که‌س) بوون ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ له‌ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نینجا خوا پی‌ی ووتن بمرن ﴿ثُمَّ أُخِيذُوا﴾ له‌پاشان زیندووی کردنه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ﴾ به‌راستی خوا خاوه‌نی چاکه‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سهر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ به‌لام زۆریه‌ی خه‌لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناگه‌ن. (۲۴۳) ﴿وَقِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکن له‌ری‌ی خوادا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری زانا‌یه. (۲۴۴) ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُغْرِضُ اللَّهَ﴾ کی یه نه‌و که‌سه‌ی قه‌رزیدات به‌خوا ﴿فَرَضًا حَسَنًا﴾ به‌قه‌رزیک‌ی باش ﴿تَضَعِفُهُ لَكُمْ﴾ نینجا خوا بۆی زیاد ده‌کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به‌زیاد کردنیک‌ی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَنْصُطُ﴾ وه‌خوا (رۆزی خۆی) نه‌گریته‌وه وه‌فراوانی ده‌کات ﴿وَاللَّهِ تَرْجِعُونَ﴾ وه‌هه‌ر بۆلای نه‌و ده‌گه‌رینه‌وه. (۲۴۵)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَالُنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكًا مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَى وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

= ناردہ خواروہ:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنْ ثِيَابِهِمْ﴾

ثوبی ہاتھ

خواروہ وی ثابہ تی

(۲۴۱) سورۃ

(البقرة) ۱: ﴿ولا﴾

ثَنِيْمُوا الْمُتَهَرِّجِينَ

حَتَّى يُثْمِنُوا﴾ ثَبِن

موند و ثبن شعی

حاتیم و واحدی

دہ گنہ سہ لہ

موقابلہ دہ لیت:

ثم ثابہ تہ لہ (ابن

لہبی مرشد الفسوی)

دلغات خواروہ،

مزلہ تی خواست لہ

پیغمبر (ﷺ)

عیناق بخواریت کہ

ثافرہ تیکی بی

باوہ ہی جوان ہوی

خوای گہرہ ہی

ثابہ تی ﴿وَلَا تَمُوتُوا...﴾ ی ناردہ خواروہ.

ثوبی ہاتھ خواروہ وی ثابہ تی (۲۴۲) سورۃ (البقرة) ۱: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنْ ثِيَابِهِمْ﴾ موصییم و غورہی دہ گنہ سہ

لہ ثنہ سہ دہ لیت: جو لہ کہ کان ثافرہ تکیان بکن ثابہ تہ متوری ہی ثوبلہ سہ خوارہن و خوارہن میان لہ

جیادہ کرنہ لہ مال دل لہ لہ لہ اندہ دہ نیشتن. پی سیاریان کرد لہ پیغمبر (ﷺ). خوای گہرہ ثم ثابہ تی =

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ﴾ نایا وورد نه بووېته وه له پیاو ماقولان ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له نه وه ی به عقوب ﴿مِنْ بَنِي مُوسَى﴾ له دواى مووسا ﴿إِذْ قَالُوا لِبَنِي نُسَافٍ﴾ که به پیغه مېره یوکی خړوان ووت ﴿أَبْنَتْ لَنَا مَلَكَ﴾ پاشایه کمان بڼ بنیره ﴿نَقِطِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ به کین له ری ی خوادا ﴿قَالَ مَنْ غَشِيْتُمْ﴾ ووی نایا نزیکه نییه نیکوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نه گره جهنگتان له سهر هرهز و پیویست بکری ﴿أَلَا تَقْبِطُوا﴾ جهنگ نه کن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نَقْبِطَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سوېکمان یی ده گات نه گره راجهنگ نه کین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجْنَا﴾ له کاتیکدا که ده رگرلوین ﴿مِنْ دِينَرًا﴾ وابتاینا ﴿له وولاتمان و مال و مندالماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان له سهر پیویست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان ه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿وَأَنَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْغُلَامَةِ﴾ خواپش ناگاداره به سهر سته مکاراندا.

۲۴۶ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مېره که یان پی ی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا﴾ بیگومان خوا طالوتی بڼ ناردن به پادشا ﴿قَالُوا أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْمَلَكُ﴾ ووتیان نه وچون نه یی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر نیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحْقرُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ﴾ که نیمه له و شایسته ترین به پادشایی ﴿وَلَمْ يَلُوكْهُ سَفَرٌ مِّنَ الْمَالِ﴾ وه دلوانی تقوی نه دراره تی ﴿قَالَ إِنْ اللَّهَ أَصْطَفٰهُ عَلَيْهِمْ﴾ له رموی: به راستی خوا نه یی هه لکړه وه به سهر نیکوه دا ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شى زیاتری دلوه تی له فرلوانی ﴿فِي الْبَلَدِ وَالْجَنَرِ﴾ له زانین و توانایی جهسته ﴿وَأَنَّهُ لَئِنْ كُنْتُمْ﴾ وه خوا پاشایی خړی ده دات ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به هر که س خړی بیه وئی ﴿وَأَنَّهُ وَبِعْ عَلَيْهِ﴾ وه خوا (به هره) فرلوان و زانایه. ۲۴۷ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مېره که یان پی ی ووتن ﴿إِنْ هَئِنَّا كُنْجِمٌ﴾ نیشانه ی پادشای به که ی نه وه یه ﴿إِنْ يَأْتِيَكُمُ النَّبِيُّ﴾ که لاره مه یته که تان بڼ دیته وه ﴿بِهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی نارامیتانه له په روه دگار تانه وه ﴿وَنَبِيٌّ مِّنَّا﴾ ترکه له گه ل مه ندیک له که له پوری ﴿هَٰذَا مُوسَىٰ وَهَٰذَا هَارُونُ﴾ خانه دانی مووسا و هارون ﴿عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ فریشته مه لیده گون ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾ بیگومان له مه دا نیشانه و به لکه مه یه بڼ نیکوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّزَيِّبِينَ﴾ نه گره نیکوه بڼ ولدرین. ۲۴۸

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
 بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
 مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً يَدِيهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
 مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
 لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
 يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوُا آلِهَةً كَمِ مَنْ فَتَنَّا قَلِيلًا
 غَلَبَتْ فِتْنَةُ الْكَافِرِينَ ۖ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 هَذِهِ السَّيِّئَاتِ وَمَا يَنبَغِي لَكُنَّ ۚ فَذُكِّرُوا ۚ
 وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
 عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ ۖ فَهَزَمُوهُمْ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا
 دَاوُدَ بْنَ جَالُوتَ ۖ إِنَّهُ ظَالِمٌ لِّلنَّاسِ ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 مُبْتَلِيكُمْ ۖ فَمَنِ اتَّقَى اللَّهَ ۖ وَآمَنَ ۖ وَاتَّبَعَ
 آيَاتِ اللَّهِ ۖ فَتَحَنَّنَ عَلَيْنَا مَحَنًّا ۚ وَلَمَّا جَاوَزَ
 فَتَبَايَعُوا لَآلِ دَاوُدَ وَهَارُونَ ۖ قَالُوا إِنَّا وَهَدَانَا
 اللَّهُ ۖ لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۖ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
 نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۚ

- نازده خواره ده:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

الْفَجِيضِ...﴾

لهمودی

همه مویشی تکیان

له کل بکن، به لام

له گلیان

کرمه بنهوه، نه

ووتی پیغمبر

خروا ﴿﴾

که فتنه

به جوله که کان

نه وانیش ووتیان

نه هم پیاره لهه مو

فتیکه پیچه وانی

تیمه ده کات جا

نوسه یدی کوی

خوضه یر و عوبادی

کوی بیشر هاتن و

ووتیان:

جوله که کان ثاوا و

ثاوا ده لئین له بهر

ثوره تیمه تیکه لاری (جماع) هوسره کانمان ناکتین، پیغمبروش ده موچای تیکه چو به جودی

وامان ده زانی لیمان زویر بیوه نه دجا هه زموکیان لای پیغمبروش ﴿﴾ زویندن و کهنن به

کستیک که هه زنی شیر به دیاری هینابو بی پیغمبر ﴿﴾ نهویش فاروی به دیاری نوسه ید و خویله

دا نیر هه زموکیان زانیان که پیغمبر ﴿﴾ لیان زویر نه بیوه.

﴿قُلْنَا فَصَلْ طَالُوتَ بِالْجُنُودِ﴾ نینجا کاتیک که طالوت به خوی و له شکره که په وه (له شمار) ده رچوون ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ﴾ پی ی ووتن بیگومان خوا تاقیتان له کاه وړه (په پری) به چه میک (روباریکه) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نینجا هر که سیک لپی خواره ووهه ﴿فَلَسْ مِنْهُ﴾ نه و له (له شکره) من نی په ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هر که سیک لپی نه پیه شته نه و له منه ﴿إِلَّا مَنْ أَغْرَقَ غُرْفَةً﴾ مگر که سیک که لویچیک لپی بگوي ﴿فَبَرَزَ﴾ به دهستی خوی (و بیخواته وه) ﴿فَقَرَّبُوا مِنْهُ﴾ جا مه موو تیریان لپی خواره ووه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ مگر که میکیان نه بین ﴿قُلْنَا جَاوِزْهُ مُو﴾ کاتیک طالوت لپی پله رپیه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ نه وانهش بریایان مینا بوو له گه لیدا (پی نه وانهی که تیریان لپی خواره ووه) ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: نه سړی نیمه ده ره قه تی جالوت و له شکره که ی نایه بین ﴿قَالَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ ووتیان: نه وانهی که پییان واپوو ﴿أَنَّهُمْ لَشَفَرُوا اللَّهَ﴾ به خرمهت خوا ده گن (له پلای دواپی دا) ﴿كَمْ مِنْ قَوْمٍ لَكُمْ بَيْنَهُمُ الْيَوْمَ دَعْوَى كَمْ زَالٍ بُووه به سهر﴾ ده سته ی نقددا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به پیه بریایان خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وه خوا له گه ل خوراگرانده ۲۴۹ ﴿وَلَمَّا تَرَوْا الْجَالُوتَ وَجُنُودَهُ﴾ کاتیک که پوویه پووی جالوت و له شکره که ی و دهستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿وَمَا نَلْفُوعُ عَلَيْنَا سَرًا﴾ خوابه خوراگری بریزه به سه رماندا ﴿وَنَبْتَ أَتَدَانَا﴾ وه پیمان نجیچیکر بکه ﴿وَأَمْرُنَا عَلَى الْفَوْزِ﴾ وه زالمان بکه به سهر که لی ﴿الْكَاذِبِينَ﴾ پی بریایاندا ۲۵۰ ﴿لَهُمْ مَوْتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه و سا به فرمانی خوا شکانندکیان ﴿وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ﴾ وه دلوود جالوتی کوهشت ﴿وَوَإِنَّ اللَّهَ لَمَلِكٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به پیه پیه تی و پیه مبریتی دلیه ﴿وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه نه و ی ویستی فیسی کرد ﴿وَلَوْ لَا دَفَعْنَا اللَّهُ النَّاسَ﴾ نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بر دلیه ﴿بِمَنْشَرٍ بَيْنَهُمْ﴾ مهندیکیان به مهندیکیان ﴿لَنَسَبْنَا الْأَرْضَ﴾ مه موو سهر زه وی پرده بوو له خرابه و تاوان ﴿وَلَعَنَ اللَّهُ ذُرِّيَّتَهُ﴾ به لام خوا خاوه نی به خشمه ﴿عَلَى الْبَاقِينَ﴾ به سهر مه موو جیهانیا نه و ۲۵۱ ﴿وَلَعَنَ اللَّهُ ذُرِّيَّتَهُ﴾ به سهر مه موو (به سهر هاتنه) نه سانه کانی خوان ﴿وَلَوْ مَا عَلَّمْنَا﴾ ده پیلان خورنیه نه و به سهر ووتنه ﴿بِالْحَقِّ﴾ به راستی ﴿وَلَوْ لَمْ يَنْصُرْ﴾ وه بیگومان قورلنه پیه مبریت ۲۵۲

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ^ط وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنِ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ ﴿٢٥٣﴾ يَتَّيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِي يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ شَيْءً مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢٥٦﴾

هوئی هاتنه

خواره وهی ثابته تی

سورتهی (٢٢٣)

(البقرة): ﴿نَسَاؤُكُمْ

حَزَنٌ لَّكُمْ..﴾

بوخاری و موسلیم و

نـه بوداود و

تورموزی ده گپنه وه

له جابیره وه ده لیت:

جووله که کان

ده یانوت: نه گه

چوونه لای نافره ت

له پاشه وه بیت نه وا

منداله که خیل

ده رده چیت، نیت

ثابته تی: ﴿نَسَاؤُكُمْ

حَزَنٌ لَّكُمْ..﴾

هاتنه خواره وه.

ثیمامی نه حمه دو

تورموزی ده گپنه وه

له عه بدولای کوری

عه عباسه وه ده لیت:

عومه هاته لای پیغه مبه (ﷺ) ووتی: له ناو چووم (تیا چووم). فهرموی: چی له ناوی بردی؟ ووتی: نه م شوه

له پاشه وه چوومه ته لای خیزانم، خوای گه وره نه م ثابته تی نارد خواره وه ﴿نَسَاؤُكُمْ حَزَنٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَزَنُكُمْ أَنَّى

شِئْتُمْ..﴾ له پیشه وه و له پاشه وه بچ به لام خۆت بیاریزه له کۆم و کاتی یی نوێزی (تیرمزی و ثبین ماجة و نه حمه

و طه به رانی روایه تیان کره وه له ته بی موره به وه ده لیت: بیاریک له سه رده می پیغه مبه رها (ﷺ).

﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ قَضَلْنَا﴾ **ثَو** پیغه مبه‌رانی (که باسکران) ریزمان داوه ﴿بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به هندیکیان به‌سهر هیندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ **لَو** پیغه مبه‌رانه می وایان بووه که خوا قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه (به‌ی پی‌رده) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ **وَه** هیندیکانی به‌رز کردووه چه‌ند پله‌یکه ﴿وَوَاتِنَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْبَنِيَّةِ﴾ **وَه** دامان به‌عیسای کورپی مه‌ریه‌م چه‌ند به‌لگه‌یکه (موعجیزه‌یکه) **ناشکرا** ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ **وَه** پشت گیریمان کرد به فریشته‌ی سرووش (که جبریل) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ **نَه‌گَر** خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَلْنَا مِنَ الْبَنِينَ﴾ **بَعْدِهِمْ** **ثَو** گه‌لانی که‌له دوی پیغه مبه‌رکانیان ده‌هاتن له‌گه‌ل یه‌کدا نه نه‌جه‌نگین ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَنِيَّةُ﴾ دوی **ثَو** نیشانه رؤشانه‌ی که‌بویان هاتبوو ﴿وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا﴾ به‌لام دووبه‌ره‌کی یان تی‌کوت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ **ثینجا** می وایان بوو بروای هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ **وَه** می وایان بوو پی‌بروا بوو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ **نَه‌گَر** خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَلْنَا﴾ یه‌کتریان نه‌ده‌کوست و شهریان نه‌ده‌کرد ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به‌لام **ثَو**ی خوا بیه‌ویت ده‌یکات. (۲۵۳) ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ثَو**ی **ثَو** که‌سانی برواتان هیناوه ﴿أَنْفِقُوا بِمَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ **بیه‌خشن** **لَو** ریزی یه‌ی که‌ پیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ **پیش** **ثَو**ی که‌ ریزی بی ﴿لَا يَنْفَعُ فِيهِ﴾ که‌ نه‌ کرین و فروشتنی تیدایه ﴿وَلَا خَلَّةٌ﴾ **و نه** دؤستایه‌تی و ناشنایه‌تی تیدایه ﴿وَلَا شَفِيعَةٌ﴾ **وَه** نه‌ تکای تیدایه (تا رزگارتان کات له‌ سزا) ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ **وَه** هر پی‌بروایان سته‌مکاران. (۲۵۴) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ **خوا** **ثَو** خوا یه‌یه که‌ هیچ پرستراویکی راست نیه‌ بیجگه‌ **لَو** ﴿الْحَيُّ﴾ **همیشه** زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ **ته‌دبیرکه‌ر** وپاگر (ی بوونه‌ور) ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ **نه** **و نه‌وِز** نه‌یگر و نه‌ خو ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ﴾ **هر** می **ثَو**ه هرچی له‌ ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ **و هرچی** له‌ زه‌وی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ **کن** یه‌ **ثَو** که‌سه‌ی **لَو** روزه‌دا بتوانی تکای له‌لا بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ **مه‌گَر** به‌ ری پیدانی خوی ﴿يَعْلَمُ﴾ **ناگاداره** ﴿مَا يَتَّبِعُ الْبَهِيمَ﴾ **به‌** **ثَو**ی له‌ برده‌می (ثاده‌می) یه‌وه‌یه (له‌دنیا له‌ برده‌ستیاندا یه‌) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ **وَه** **ثَو**ی له‌ دواوه‌یه‌تی (له‌ ریزی دوا ییدا بویان ثاماده‌کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ **وَه** **کس** **ناکای** نی یه‌ له‌ هیچ شتیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ **له‌ زانین و زانیاری** **ثَو** (خوا) ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ **مه‌گَر** به‌وه‌ی که‌ خوی بی یه‌وی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ﴾ **کورسی** یه‌کی خدا **هموو** **ناسمانه‌کان** و زه‌وی گرتووه‌وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ **وَه** **پاریزگاری** کردنی **ناسمانه‌کان** و زه‌وی بو خوا **ناسانه** (گران نیه‌) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ **وَه** **هر** **ثَو**ه بلند پله‌ی پایه‌گه‌وره. (۲۵۵) ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ **به‌ هیچ** **جوریک** **زور** **لن** کردن له‌ دین دا نی یه‌ (بو هاتنه‌ ناو نیسلام) ﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾ **چونکه** به‌راستی له‌ یه‌که‌ جیابوته‌وه ﴿الرُّشْدُ﴾ **رینمونی** و **شاره‌زایی** ﴿مِنْ أَلْفٍ﴾ **له‌ گومرایی** و **سهر لن** **شیوایی** (ثم **ثایه‌ته** **تایبه‌ته** به‌**ثوانه‌ی** **ثایینی** **ناسمانی** یان **ه‌یه**). ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ **ثینجا** **هر** **کس** **له‌ پی ی پی‌بروایی** **بگ‌رینه‌وه** (پی **باوه‌ر** **بی** به‌ **هر** **پرستراویک** **جگه** **له‌ خوا**) ﴿وَنُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ **وَه** **بروایی** به‌ خوا ﴿فَقَدْ اسْتَعْلَمْنَا﴾ **ثَو**ه **بیگومان** به‌ توندی ده‌ستی گرتووه ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ **به‌ ده‌سته‌گیره‌یه‌کی** **قایی** به‌ **هیزی** و (که‌ نیسلام، یان **ثیمان‌کی‌ه‌تی**) ﴿لَا أَنْفِصَامَ لَهَا﴾ **که‌** **بچران** و **به‌ریونی** **بق نی** یه‌ ﴿وَاللَّهُ حَمِيدٌ عَظِيمٌ﴾ **وَه** **خوا** **بیسه‌ری** **زانایه**. (۲۵۶)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَنَّهُ اتَّهَمَهُ اللَّهُ الْمَلَكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّیْ الَّذِیْ یُعِیْ
وَيُمِیتُ قَالَ أَنَا أُحِیُّ وَأُمِیتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ یُنَاقِ
بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِیْ
كَفَرَ وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ ﴿٢٥٨﴾ أَوَ كَآلَذِیْ مَرَّ
عَلَى قَرْیَةٍ وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِّیْ یُعِیْ هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا أَوْ بَعْضُ یَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ یَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَیْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
تَبَیَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ﴿٢٥٩﴾

= له پشته و چو
لای خیزانه کسی
نه ویش دق و بی
زاری نیشان دار
خوای گهرده من هم
تایه تـ
نارده خواره و ده
نستوکنم خزنه
نکم

هوی هاتنه

خوار و روی نایه

(٢٢٢) سورۃ

(البقرة) : ﴿٢٥٨﴾

طلقتم النساء...

بوخاری و نه بر

دلور و تیر منی

ده بگیزد

له معیلی کبری

یه سار و ده

که خوشه کسی مار

بری له موسلماتیک

پاشان به که ته لای

دلور نه بی نیامره همتاره که عید ده که توار بوو همدیو کوان حوزان به به که دم کرد، دلوی کرد له معقل
بی دلتاره نه ویش و تی: بزم ماره بریت و نه لایق دار، به خوا رانی تا به جگریت و نه بولایق خورای گورده نام
تایه تی له لباره یان و نه نارده خوار و ده ﴿٢٥٨﴾ طلقتم النساء... و انکم لا تعلمون کاتیکه معقل تایه تی که بیست
و تی: گوی رایلی له زمانی پوره ریکام پاشان بانگی کرم و تی: دوت ده پوره و نه ویت لن ده گرم.

﴿وَلِلَّهِ خُودَ دُؤَسْت وِ كَارَسَازِی﴾ ﴿الَّذِیْنَ ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌یه که به‌وادارن ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ ده‌ریان ده‌هینیت ﴿مِنْ الظُّلُمَاتِ﴾ له تاریکستانی بئی به‌وایی ﴿إِلَیَّ التُّور﴾ بۆ به‌ووناکِ باوه‌بو به‌نمونئی ﴿وَالَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بئی به‌وان ﴿أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ شه‌یتان دُؤَسْتیانه ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ ده‌ریان ده‌هینیت ﴿مِنْ التُّور﴾ له به‌ووناکِ (و بیر و باوه‌بو) ده‌وه ﴿إِلَیَّ الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستان ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوپئی دُؤَزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایا نه‌مینته‌وه مه‌تا مه‌تایه . ۲۵۷ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِی﴾ ئایا ئاوپیک ناده‌یت‌وه به‌لای نه‌و (نه‌مروود) ه‌ی ﴿حَاجَّ إِبْرَاهِیمَ﴾ که ده‌مه قالئی کرد له‌گه‌ل ئیبراهیم (پیغه‌مبه‌ردا ﴿الطَّيِّبِ﴾) ﴿فَی زَمَّهٖ﴾ ده‌رحه‌ق به‌ به‌روه‌دگاری ﴿أَنۢ أَنۢتَ ٱللَّهُ ٱلْمَلِکُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوا پادشایی دابوویه ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِیمُ﴾ کاتئ که ئیبراهیم (له وه‌لامی نه‌مروود دا) ووتئ: ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ به‌روه‌دگاری من نه‌و زاته‌یه ﴿يُخْرِی﴾ ژیان نه‌داو ﴿وَنُحِیثُ﴾ ژیان ده‌ستینی ﴿قَالَ﴾ (نه‌مروود) ووتئ: ﴿أَنَا أَنۢتَ﴾ منیش ژیان نه‌ده‌م ﴿وَأُمِیتُ﴾ وه ژیان ده‌ستینم (دوو زیندان کراوی هینا به‌کیانی ئازاد کردو نه‌ویانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِیمُ﴾ ئیبراهیم ووتئ: ﴿فَإِنَّ ٱللَّهَ یَأْتِی بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ﴾ بیگومان خوا خۆر له رُؤَزه‌لات‌وه هله‌ده‌هینیت ﴿قَالَ هَآءِ ٱلْمَغْرِبُ﴾ ده‌ (نه‌گه‌ر ده‌توانیت) تۆ له رُؤَژئاواوه هه‌لی بینه ﴿فَنُحِیثُ﴾ نه‌جا ده‌م کوٲ بوو ﴿الَّذِی كَفَرُ﴾ نه‌و بئی به‌روایه ﴿وَٱللَّهُ لَا یَهْدِی ٱلْقَوْمَ ٱلظَّالِمِیْنَ﴾ وه خوا به‌نمونئی که‌لی سته‌مکاران ناکات. ۲۵۸ ﴿أَوْ كَٱلَّذِی﴾ یا وه‌ک نه‌و که‌سه‌ی (عوزه‌یر) ﴿مَرَّ عَلَىٰ قَرْیَةٍ﴾ که رابورد به‌لای شاریکا (بیت المقدس) ﴿وَهُیَ حَآوِیَةٌ عَلَىٰ غُرُوبِهَا﴾ له کاتیکدا نه‌و (شاره) دیواره‌کانی به‌وخابوو به‌سه‌ر سه‌ریانه‌کانیدا ﴿قَالَ﴾ (عوزه‌یر) ووتئ: ﴿أَیُّ یُخْرِی هِیَءَ ٱللَّهِ﴾ خوا چۆن نه‌م شاره ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی؟ (واته پاش ویران بوونی) ﴿فَأَمَّا ٱللَّهُ فَمَآءَ عَامٍ﴾ به‌کسه‌ر خوای گه‌وره سه‌د سال مراندی ﴿ثُمَّ یَعْتَدُ﴾ پاشان زیندووی کرده‌وه ﴿قَالَ کَمْ لَبِثْتُ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی: چه‌نده ماویت‌وه لی‌ره‌دا؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتئ رُؤَژیک یا به‌شئ له‌رُؤَژیک ماومه‌ته‌وه ﴿قَالَ بَلۢ لَبِثْتُ مَآءَ عَامٍ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی: نه‌خیر به‌لکو سه‌د سال ماویت‌وه ﴿فَٱنظُرْ إِلَىٰ مَطَٰمِکَ﴾ جا ته‌ماشای خواردن و ﴿وَشَرَابَکَ﴾ خواردنه‌وه‌که‌ت بکه ﴿لَمْ یَشۡهَدْ﴾ تیک نه‌چووہ ﴿وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِکَ﴾ وه ته‌ماشای گویدرئزه‌که‌ت بکه ﴿وَلِلۡجَنَّاتِ﴾ (وه زیندوومان کردیت‌وه) تا بتگیرین ﴿ءَايَةُ لِلنَّاسِ﴾ به‌موعجیزه (به‌لکه) بۆ خه‌لکی ﴿وَٱنظُرْ إِلَىٰ ٱلْعِطَٰمِ﴾ وه ته‌ماشای ئیسفانه‌کانی (گویدرئزه‌که‌ت) بکه ﴿کَیۡفَ نُنۡبِئُهَا﴾ چۆن به‌رزیان ده‌که‌ینه‌وه (له شوینی خۆیان) و به‌کیان ده‌خه‌ین ﴿ثُمَّ تَكُونُ لِحِمَاٍ﴾ پاشان گوشتی به‌سه‌ردا ده‌هینین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ﴾ ئینجا کاتئ نه‌مانه ده‌رکه‌وت بۆی (عوزه‌یر) ﴿قَالَ أَغۡلَمُ﴾ ووتئ: به‌چاکی تیکه‌ی شتم ﴿أَنۢ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ﴾ به‌پاستی خوا خاوه‌ن ده‌سته‌لاته به‌سه‌ر مه‌موو شتیکدا. ۲۵۹

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِكَ
تُؤْمِنُونَ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِنْ لَيُطْعِمُنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٥﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ
لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَذَكَّرُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿٦٧﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٦٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا
صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

هوى هاتكه
غواردهوى
لایكه (٢٢٨)
سورتي (البقرة):
﴿حاصلها﴾ على
الصَّلواتِ والحِلَّةِ
قوله ﴿يؤمِّن﴾
لـ
میزوره كه يـ
نیمای نه حمد
ده یگرنهوه لـ
زه بدی كـ
ثابتوره ده لیت:
پیغمبر (ﷺ)
نویس نیوه دهی
ده كره كه كراتین
نویز سور به سر
هاره لایبوره، نه
تایه نه
هاتـ خوارهوه
﴿حاصلها﴾
على...

لایهتی (١٦٥) سورتي (البقرة): قال رسول الله (ﷺ): (المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده، والمهاجر من هجر ما نهى الله عنه). (متفق عليه) پیغمبر (ﷺ) ده ده رمویت:
(موسلمان شو كه سهیه موسلمانان له دهستی و نویانی پاریز راوین، وه كلچهریش شو كه سهیه
واز بینى لهو هتانهی خواى كهوره قه دهغهی كرمون).

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (به یادببین) کاتیک که ئیبراهیم ووتی: ﴿رَبِّیْ پەروردهگارم﴾ ﴿أَرِنِیْ﴾ نیشانم بده ﴿كَيْفَ تُحْیِ الْمَوْتِ﴾ چون مردوو زیندوو ده که یته وه؟ ﴿قَالَ﴾ (خو) فرموی: ﴿أَوَلَمْ تُؤْمِنْ﴾ بروات پی ی نه هیناوه؟ ﴿قَالَ بَلَى﴾ ووتی: به لی بروام پی یه تی ﴿وَلَیْکِنْ لِّیَطْمِئِنَّ قَلْبِیْ﴾ به لام (نه موی بیبیم) بۆ نه وه ی دلنایم ﴿قَالَ﴾ (خو) فرموی: ﴿فَخَذَ مِنْهُ مِنَ الطَّنِیْهِ﴾ که واته چوار مهل بگره ﴿فَصَرَفَهُنَّ إِلَیْکَ﴾ نینجا (سهریان بیره) و پارچه پارچه یان بکه ﴿ثُمَّ﴾ له پاشدا ﴿اجْعَلْ عَلَیْ كُلِّ حَسْبٍ مِّنْهُنَّ حُزْرًا﴾ هر پارچه یه کیان له سر شاختیک دابنی ﴿ثُمَّ ادْعُهُنَّ﴾ له پاشان بانگیان بکه ﴿بِأَسْمَائِکَ سَعِیًّا﴾ دین بۆ لات به مه له داوان ﴿وَأَعْلَمْ﴾ وه چاک بزانه و ﴿أَنَّ اللَّهَ غَیْرُ حَکِیمٍ﴾ دلنیا به بیگومان خوا بالادهستی کار به چی یه. ۲۶۰ ﴿مَثَلُ الَّذِیْنَ﴾ وینه ی (خیری) نه وانه ی ﴿یُفِیْقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ که مالی خویان به خت ده کن ﴿فِی سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پی خوادا ﴿کَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ وه که ده نکیک (ترو) وایه (روایت) و ﴿أَنْفِثَتْ شَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ هوت گولی گرتیت ﴿فِی كُلِّ سَبْلَةٍ﴾ له هر گولیکدا ﴿بِأَنَّهُ حَبَّةٌ﴾ سه دانه ی تیدابیت ﴿وَاللَّهُ یُضْعِفُ﴾ وه خوا له مهش، زیاتری ده کات ﴿لِمَنْ یَّشَاءُ﴾ بۆ هر که سیک که خوی بیویت ﴿وَاللَّهُ وَسیعٌ عَلِیمٌ﴾ وه خوا خاوهن به مری فراوانی ناگاداره. ۲۶۱ ﴿الَّذِیْنَ یُفِیْقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه وانه ی که مال و دارایی خویان به خت نه کن ﴿فِی سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿ثُمَّ لَا یُفِیْقُونَ مَا أَفْقَوْا مِمَّا وَلَا أَدَّى﴾ دوی نه وه هیچ منه تیک نانین و نازاریک (به دلی مه ژاران) ناگه ی نن ﴿ثُمَّ﴾ بویان مه یه ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرورده گاریان ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ﴾ وه هیچ ترسیکیان له سر نی یه ﴿وَلَا هُمْ یَخْزَنُونَ﴾ وه هیچ خفه تیکیان نیه. ۲۶۲ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ قسه یه کی خوش ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاو پوزشی (له مه له دا) ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره ﴿مِنْ صَدَقَةٍ﴾ له خیریک ﴿یَتَّبِعُهَا أَدَّى﴾ که نازارو دلنیشاندنی به دوادا بی. ﴿وَاللَّهُ غَفِیْرٌ حَلِیمٌ﴾ وه خوا بی نیازیکی له سرخویه. ۲۶۳ ﴿بِأَسْمَائِهَا الَّذِیْنَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿لَا تَبْتَغُوا﴾ پوچه لی مه که نه وه ﴿صَدَقَتِکُمْ﴾ خیر و به خشینه کانتان ﴿بِأَلْمَنِ﴾ به مننه نان ﴿وَالْأَدَّى﴾ و نازاردان و دل نیشان ﴿کَالَّذِیْ﴾ وه که نه و که سه ی ﴿یُنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی خوی به خت ده کات ﴿رِقَاءَ النَّاسِ﴾ بۆ پروپامایی خه لک ﴿وَلَا یُؤْمِنُ﴾ وه باوه پی نی یه ﴿بِاللَّهِ﴾ به خوا ﴿وَالَّذِیْنَ آمَنُوا﴾ و به پوزشی دوابی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینه ی نه و ناپاکه ﴿کَمَثَلِ صَفْوَانٍ﴾ وه که به ریکی لووس وایه ﴿عَلَّیْ تَرَاهُ﴾ که کلکی که می به سه ره ویت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ نینجا بارانیکی لیزمه ی لی بدات ﴿فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾ وه به رده که به یلیته وه به پویتی ﴿لَا یَقْدِرُونَ عَلَى شَیْءٍ مِّمَّا کَسَبُوا﴾ ناتوان دهستی بخن هیچ له وه ی که کردویانه ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِیْ﴾ وه خوا ریموونی ناگات ﴿الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ که لی پی بروا و خاوه نمان. ۲۶۴

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَعَآثَتْ أَكْطُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِخَازِنِهِ إِلَّا أَنْ تُعْضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

نایهتی (۱۷۴)

سورہتی

(البقرة): قال

رسول الله (ﷺ)

(ثلاثة لا يكلمهم

الله يوم القيامة ولا

ينظر إليهم ولا

يزكيهم ولهم عذاب

أليم: شيخ زان

وملك كذاب وعائل

مستكبر)

(رواه مسلم)

پیغمبر (ﷺ)

ده فہ رمویت:

(سی کہ س لہ

پڈی دواپی دا

خودا نہ قسہ یان

لہ گہ لدا دکات و

نہ سہیریان

دہکات ونہ

پاکیان دہکات وہ

لہ گونہ وہ

سزای سہختیان مہیہ: پیری داوین پیس (زیناکہر)، پادشای درقذن، مہزاری خوبہ زل زان).

نایہتی (۱۷۷) سورہتی (البقرة): عن وابصة بن معبد (رضی اللہ عنہ) قال: أتیت رسول الله (ﷺ)

فقال: (جئت تسأل عن البر؟) قلت: نعم، فقال (استفت قلبك، البر ما اطمأنت إليه النفس

و اطمأن إليه القلب، والإثم ما حاك في النفس وتردد في الصدر، وإن أفتاك الناس و أفتك) =

﴿وَمَنْ أَلَدَيْنَ﴾ نموونه ی شوانه ی ﴿بُيُفَّرُ أَمْرُهُمْ﴾ که مال و دارایی خویان
 ده به خشن ﴿أَنْبِيَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ له پیناو په زامه ندی خوا ﴿وَتَقِيَّتَا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بق
 دامه زانندی دل و دهرونیان (له سر چاکه) ﴿كَتَلَّ حَتَّى﴾ وه که باخیک وایه
 ﴿بِرَبِّهِ﴾ که به شوینیکي به رزه و بیت ﴿أَصَابَهَا وَابِلٌ﴾ بارانی دلوق که وره ی کن
 بدات ﴿فَنَافَتْ أَكَلَهَا حَتَّى﴾ نینجا میوه ی خوی بدات به دوو چه تنگه ﴿فَلَمَّا لَمْ يَبْقَ﴾
 وابل و نه گر بارانی دلوق که وره ی کن نه دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وری کن پیدا
 (واته یی به ره م ناپیت) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوی که وره ی پینایه به وری
 که ده یکن. ۲۶۵ ﴿أَبُوهُ أَخَذَ كَيْفَ﴾ نایا که س له میوه حد ده کاف ﴿أَنْ تَكُونَ لَهُ﴾
 حنث که باخیکي ببیت ﴿مِنْ نَحْلٍ﴾ له دره ختی خورما ﴿وَأَغْنَى﴾ وه جوړه ها
 دره ختی تری و ره ز ﴿تَجَرَّى مِنْ نَحْوِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چند جوړه ناو بر وایه ژیراندا ﴿لَهُ﴾
 بق خاوه ن باخه که ببیت ﴿فِيهَا﴾ له ناو نه و باخه دا ﴿مِنْ سَعْلِ الْفَرَسِ﴾ له م موو
 جوړه میوه ی که ﴿وَأَصَابَتْ﴾ له کاتیکدا (خاوه نه که) دوو چاری بیی ﴿الْكَلْبِ﴾ پیری
 ﴿وَلَهُ﴾ وه بیی ﴿ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا﴾ چند مسالیکي وری بیی ده مسلات ﴿فَأَصَابَهَا﴾
 اغصار نینجا که رده لوولیکي کن مه لیکات (په نارنگر و مسوومی عبدالله) ﴿فَاخْرَفَتْ﴾
 که یه کسر باخه که بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابم ره نگه ﴿نَبِيتُ اللَّهِ لَعَنَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ خوا
 نیشانه کانی (میهره بانی) خویتان بق یوون ده کاتمه وه ﴿فَلَكُمْ تَفَكُّرٌ﴾ بق
 نه وری بیر بکه نه وه. ۲۶۶ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که مسالیکي که برواتان
 میناوه ﴿أَتَقْرَأُ﴾ به خت بکن ﴿مِنْ طَبَقٍ﴾ له پاکتونی ﴿مَا كُنْتُمْ﴾ نه وری
 په یدتان کیریوه ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وه له وری که یقمان اهره میناوه
 (پوهاندوون) ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ له زه وری ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْبَ بِنْتِ ثَيْفُونٍ﴾ مه بلن له وری
 بیه خشن که خراپه ﴿وَلَسْتُمْ بِفَاحِشَةٍ﴾ له کاتیکدا که خوتان له وخته خراپه وه رنارکن
 (نه گر بتاندریتی) ﴿إِلَّا أَنْ تَقْبِضُوا إِلَيْهِ﴾ مه گر چاری کن بیوخن ﴿وَأَعْلَفُوا أَنْ لَوْ﴾ وه
 چاک بزائن که خوا ﴿غِيٍّ حَمِيدٍ﴾ یی نیاریکي شایسته ی ستایشه. ۲۶۷ ﴿وَلَسْتُمْ﴾
 بیدکم الفرس شه یقان ده تان ترسینی به هزاری ﴿وَنَارُكُمْ بِالْهَضَاءِ﴾ وه هریانقان
 پیچه دات به خراپه ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُنْذَرَةً لَكُمْ لَعْنَةً﴾ وه خوا به لینی لیخو و یوون و
 چاکه تان پیچه دات ﴿وَاللَّهُ وَبِعْ عَلِيمٌ﴾ خوا فراوان میهره یانی زانایه. ۲۶۸ ﴿لَنْ﴾
 نه ی به خشن ﴿الْجَحْمَةَ﴾ زیری و دانایی ﴿مَنْ يَفْءُ﴾ به هر که سیک که
 بیه وی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وه هر که سیک زیری و دانایی پیدرا ﴿فَلَا أَرْى﴾
 نه وه به راستی پی ی درلوه ﴿خَرًّا كَثِيرًا﴾ چاک یته کی لار ﴿وَمَا يَكُنْ﴾
 په ند وه رنارکن ﴿إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَسِ﴾ ته نها خاوه نانی زیری و یی زه یی. ۲۶۹

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا
الْصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُوتُوهَا الْفُقَرَاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ
وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
بِالْئِيلِ وَالْتَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

مؤی هاتمه

خواره وهی

نایه تی (٢٧٢)

سوره تی (البقرة)

لَئِنْ عَلَيكَ

مُدَاهُم... نه سانی

و ماکیم و

طه به پانی له

عبداللای کبری

ععباسه وه

ده گیرنه وه و

ده لیت : ها وه لان

پبیان ناخوش بوو

شت ببه خشن

به خزمه

کافره کانیان ،

پرسیاریان کرد و

ریگه یان پی درا نهم

نایه هاته

خواره وه (لَئِنْ)

عَلَيْكَ مُدَاهُم

.....وَأَنْتُمْ لَا

تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٤﴾ نیین نهی حاتم له عبداللای کبری ععباسه وه ده گیرنه وه ده لیت: پیغه مبر (﴿٢٧٤﴾) فه رمانی

دابوو که خیر ته نها به موسولمانه کان بدیت ، به وهویه وه نهم نایه ته هاته خواره وه: ﴿لَئِنْ عَلَيكَ مُدَاهُم...﴾

که تیایدا فه رمانی کرد هه رکه سیک داوای لی کردن پی ی ببه خشن له سهر هه ر دیتیک ببیت.

- (رواه احمد و الدارمی) وابیحه ی کبری مه عبه د گیرایه ته وه ده لیت: هاتم بزلی پیغه مبر (﴿٢٧٤﴾) فه رموی-

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ نه‌وه‌ی به‌خشتان کردبئی ﴿مِنْ تَفَقُّةٍ﴾ له‌چاکه ﴿أَوْ تَذَرْتُمْ مِنْ دُونِ﴾
 یانه‌زیریکتان برپاردایی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غُفْرَانَكُم﴾ نه‌وه بیگومان خوا ناگای لی‌یه ﴿وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌بۆسته‌مکاران نی‌یه ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یارمه‌تی ده‌ریک. (۲۷۰) ﴿إِنْ
 تَبَدَّلُوا﴾ نه‌گەر ناشکرای بکه‌ن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾ خیره‌کانتان ﴿فَبِعَمَلِهِمْ﴾ نه‌وه کاریکی
 باشه ﴿وَأَنْ تَحْفُومًا﴾ وه‌نه‌گەر بیشارنه‌وه ﴿وَتُؤْتُوهُمْ﴾ و بیده‌ن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ به‌مه‌ژاران
 ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌وه باشتره بق‌نیوه ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ﴾ وه‌خوا مه‌لی نه‌وه‌رینی
 لیتان ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی له‌گونه‌کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی
 که ده‌یکه‌ن ناگاداره. (۲۷۱) ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ له‌سه‌ر تو نی‌یه (نه‌ی موحه‌مه‌د
 ﷺ) ﴿مَذْنُوبٌ﴾ پینموونی و موسلمان کردنی خه‌لکی ﴿وَلَيْكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لکو خوا
 یهدی من یشاه. هه‌ر که‌سیکی بوی هیدایه‌تی ده‌دات ﴿وَمَا تُفْقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی نیوه
 ده‌یه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌دارایی (چاکه) ﴿فَلَا تُفْسِدُوا﴾ نه‌وه (قازانجه‌کی) بق
 خوقتانه ﴿وَمَا تُفْقُوا﴾ نیوه هیچ ناب‌خشن ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مه‌گەر بق‌په‌زای خوا
 نه‌بئی ﴿وَمَا تُفْقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی ده‌یه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌سامان (چاکه) ﴿يُوفِّ إِلَيْكُمْ﴾
 نه‌تان دریت‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نیوه سته‌متان لی‌ناکری. (۲۷۲) ﴿لِلْفُقَرَاءِ
 الَّذِينَ﴾ (نه‌م خیره) بۆنه‌وه‌مه‌ژارانه‌یه ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که ده‌ست و پی
 به‌سترون له‌پری خوادا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿حَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ (بق‌دزی
 په‌یدا کردن) بگرن به‌زه‌ویدا ﴿تَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نادانی بی‌خه‌به‌ر واه‌ست ده‌کات
 نه‌وان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ الْفُقَرَاءِ﴾ که ده‌وله‌مه‌ندن به‌هۆی بی‌نیازی یانه‌وه (سوال
 نه‌کردنیانه‌وه) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ده‌یان ناسییت ﴿بِیْسْمِهِمْ﴾
 به‌شیه‌یانداندا ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ﴾ داوای هیچ له‌کس ناکه‌ن ﴿الْخَافَ﴾ به‌نۆد (وه‌ک
 سوال‌که‌رانی تر) ﴿وَمَا تُفْقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی ده‌یه‌خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌مال و سامان ﴿فَإِنَّ
 اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگاداره لی‌ی. (۲۷۳) ﴿الَّذِينَ يُفْقُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی
 که مال و دارایی خویان ده‌به‌خشن ﴿بِأَنْبَلٍ﴾ به‌شو و ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و به‌پۆز ﴿بِرَّاءَ﴾ به‌په‌نه‌انی
 ﴿وَعَلَايَةِ﴾ و به‌ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا نه‌وانه هه‌ر پاداش‌شتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 لای په‌روه‌ردگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌هیچ ترس‌تیکیان له‌به‌رنیه
 (له‌ده‌هاتوودا) ﴿وَلَا هُمْ يَغْزَوْنَ﴾ وه‌نه‌وان خه‌فه‌تیار ناب‌ن (بق‌رابردوو). (۲۷۴)

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّهِ فَاسْتَمَعَهَا فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
قَالَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ يَمْحُو
اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾ إِن لَّمْ تَقْعَلُوا
فَأَنذَرُا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَكُنتُمْ مِّنْهُ
أَمْوَالَكُم لَأَتَّظِلُّوْنَ وَلَا تَظْلِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِن كَانَتْ
ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

= (مائت وپنجاه و دو)

ده رباره ی چاکه

بکسیت؟ روتیم:

بلی، فرمودی:

(دست بکسره

سریشت، چاکه

نه و به دل و

ده روتیم له ساری

تارام بیت، وه خرابه

نه و به دله رلوکی

سروست بکات،

هه رجهنده خه لکبش

فه توات بؤیده ن).

لایهتی (۱۸۰)

سورتي (البقرة):

قال رسول الله

(ﷺ): (إِنَّ اللَّهَ قَدْ

أَعْطَىٰ كُلَّ نَفْسٍ حَقَّ

حَقِّهَا وَلَا وَصِيَّةَ

لِوَارِثٍ) (رواه أحمد

والمصنف).

پیغه مبه ر (ﷺ)

ده ره رموت: (خوا مالی هه موو مافلریکی مامون دیاری کردوه، هه موو ده سیعت ناکوت یق خرمی میرانگر).

لایهتی (۱۸۲) سورتي (البقرة): قال رسول الله (ﷺ) (قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ كُلُّ عَمَلٍ لَّيِّنٌ لِّمَن لَّمْ يَلِكِ الصَّيَّامُ فَايَةً

لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَ الصَّيَّامُ جَنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمَ حِسَابِهِمْ أَجْرَهُمْ فَلَا يَرَوْنَ وَلَا يَحْزَنُونَ إِلَّا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

إِنِّي صَائِمٌ. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَيُطَوَّفَ فِي الْجَنَّةِ أَلْيَسَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رُوحِ الْمَسْكِينِ لِلصَّائِمِ فِي حِلِّانٍ وَفِي حِلْمَا: -

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ﴾ نه وانهی که ده خون ﴿الزُّنَا﴾ سود ﴿لَا يَأْمُرُونَ﴾ راست نابنده وه (له) کوره کانیاندا ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي﴾ مه گهر چون که سنی راست ده بیته وه ﴿يَتَخَبَّطُهُ﴾ الشَّيْطَانُ مِنَ السَّمَاءِ ﴿که شهیتان ده سنی لن وه شاندين (وه قووشی فی بویستی) ﴿ذَلِكَ﴾ بَانَهُمْ قَالُوا﴾ نه وه به هوی نه وه وهیه سود خردان ووتیان: ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾ کفرین و فرشتن ﴿يَقُلُ الزُّنَا﴾ وه که سود وایه ﴿وَأَخْلَى اللَّهُ إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾ له کاتیکدا خوا رپی دلو به کفرین و فرشتن ﴿وَحَرَّمَ الزُّنَا﴾ به لام سودی قه دهغه کړدوه ﴿لَنْ يَجْزِيَ﴾ نینجا قی که سنی پنی که یشت ﴿مَوْعِظَةً﴾ ناموزگاری یه که ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پوره ریکاری یوه ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ وه خیرا ده سنی لن مه لگرت ﴿لِلَّهِ مَا سَلَفَ﴾ نه و نه وهی له وه پیش وهری گرتوه بق خویتهی (له سود خواردن) ﴿وَأَمَرَهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نه وحواله به خوايه ﴿وَسِ عَادَ﴾ وه نه وهی گه رایه وه (بق سود خواردن) ﴿فَأَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى آلِهِ﴾ فاته واته هاورپی ناگرن ﴿مَنْ يَبَى﴾ تیا ده مینسه وه ﴿غُلِبُوا﴾ به نیجگاری. ۲۷۵ ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ الْزُّنَا﴾ خوا بیت و به ره که تی سود ناهیلی ﴿وَنَزَّلْنَا الْمَدْيَنَ﴾ وه بره وه به خیر و به خشین نه دات ﴿وَاللَّهِ لَا يَجِبُ﴾ وه خوا خوشی ناوی ﴿كُلُّ كَذَّابٍ﴾ هیچ ناسویاسیکی ﴿أَنَّهُمْ﴾ تاوانکار. ۲۷۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ﴾ به راستی نه وانهی که بره وایان میناوه ﴿وَعَبَّوْا الْمُنَاجِسَةَ﴾ وه کړدوه وه باشه کاتیان کړدوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه توپزیان به هوی و کړشه وه کړدوه ﴿وَنَزَّلُوا الزُّكْرَةَ﴾ وه زه کاتیان دلوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ ته نها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پوره دگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسیکیان له بهر نی یه (بق داهاتود) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خه ف تیکه رپویان تی ناکات (بق رابره وه). ۲۷۷ ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ﴾ نهی نه و که سانهی که باوه رتان میناوه (به خوا) ﴿وَأَقْرَبُوا﴾ له خوا بترسن ﴿وَزُكْرًا﴾ وه ده ست مه لگرن ﴿مَا يَكُنُ مِنَ الزُّنَا﴾ له سودی که لای خه لک ماوتانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه باوه ردارن. ۲۷۸ ﴿لَنْ لَمْ تَقْتُلُوا﴾ نینجا نه گهر ده ستان لن مه لگرت ﴿فَأَذْنُوا﴾ که واته بزائن و ناگادارین ﴿يَحْزَنُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به جه نگی که له لایه ن خوا و پیغه مبهری خواوه ﴿وَلَنْ يَنْتَفِعَ﴾ وه نه گهر په شیمان بوونه وه ﴿فَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ نه و ته نها سه رمایه کانتان می نیوه یه ﴿لَا تَقْلُبُوا﴾ نه ستم بکن (له خه لکی) ﴿وَلَا تَقْلُبُوا﴾ وه نه ستمگان لن ده کړی. ۲۷۹ ﴿وَلَنْ كَانِ ذُو عَرْقٍ﴾ وه نه گهر قه رزدار نه داریو ﴿نَظَرًا إِلَى تَبَرٍّ﴾ نه وه به موله تی بهری تا دوه لکه مند نه بین ﴿وَأَنْ تَصْطَلُوا﴾ وه نه گهر (له قه زه که) نازایان بکن ﴿خَيْرٌ لَكُمْ﴾ باشته بق تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقْلُبُونَ﴾ نه گهر تی بکن. ۲۸۰ ﴿وَأَقْرَبُوا﴾ وه بترسن ﴿يُؤْتَا﴾ له پوژیکه ﴿تَرْجَعُونَ﴾ ده گهر ترته وه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بق لای خوا ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْ﴾ له پاشان نه دریته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به هه موو که سیکه ﴿نَا عَيْنَ﴾ (پاداشت و سزای) نه وهی کړدویتهی ﴿وَمَنْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان ستم میان لن ناگرن. ۲۸۱

يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَآكُتُبُوهُ وَلْيَكُتَبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكُتَبْ وَلِيُمْلَلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِيَ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمْلَ لَهُ هُوَ فَلْيُمْلَلْ وَلِيَهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ
إِحْدَاهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكُتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكُتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

- إذا اطر فرج

بفطره، وإذا لقي ربه

فرج بصومه (متفق

عليه).

پیغمبر (ﷺ)

ده فیه رموویت:

(خوای که دره بالا

ده ست

فهرموویه تی: مهرور

کاره کانی ناده میزاد

بق خویه تی جگه

له پوژو وکله

بیگومان پوژوو بق

منه وهر من

پاداشستی

ده ده مه وه، وه پوژو

قه لغانه (له تاوان)

نه گه ره بیکتتان

پوژیک به پوژوو بود

باووتی خراب

نه لیت و هاله

نه کات، جا نه گه ر

یه کیکه جنیوی پیدا یان شه پی له گه ل کرد با بلیت: من به پوژووم، سویند به و زاته ی گیانی
موحه ممدی به ده سته بونی ده می پوژوو وان له لای خوا خوشتره له بونی میسکه، پوژوو وان دور
خوشی هیه پتیا ن دلخوش ده بیت: کاتی پوژوو که ی شکاند دلخوش ده بیت به پوژوو شکاند نه که ی
، وه کاتی ده گات به پهروه کاری- له قیامت دا- به پوژوو که ی دلخوش ده بیت). ۲۰۰۲

﴿يُنَادِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذَا نَدَّيْتُمْ بِدِينٍ﴾ نه‌گر قهرریکتان له‌یه‌کتری کرد ﴿إِلَّا أَجَلَ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَاكْتُبُوهُ﴾ نه‌وه بی‌نووسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾ وه‌با بینوسن ﴿بَيْنَكُمْ﴾ له‌نیوانتاندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسه‌ریک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ به‌راستی (به‌داد) ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ﴾ وه‌هیچ نووسه‌ریک با سه‌رپیچی نه‌کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ له‌نووسینی (سه‌نده‌ی قهرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هر وه‌ک خوا نه‌وی فیری نووسین کردوه ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ بابی نووسن ﴿وَلْيَمْلِكِ الَّذِي﴾ وه‌با نه‌و که سه‌ده‌قی سه‌نده‌که بلسن ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ که قهرزه‌که‌ی به‌سه‌ره‌ویه ﴿وَلْيَقِ اللَّهَ رَبُّهُ﴾ وه‌له‌په‌روه‌ردگاری بترسن ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْهُ شَيْءٌ﴾ وه‌هیچی لن‌که‌م نه‌کاته‌وه ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ نینجا نه‌گر نه‌و که سه‌ی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قهرزه‌که‌ی به‌سه‌ره‌ویه ﴿سَفِيهًا﴾ بن‌عه‌قل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان نا ته‌واو بوو ﴿أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ﴾ یانه‌ی ده‌توانی ﴿أَنْ يُعِلَّ مَوْلًى خَوْىِ ده‌قی سه‌نده‌که بلیت ﴿فَلْيَمْلِكِ وَلَهُ﴾ نه‌وه با که وره‌که‌ی بلیت ﴿بِالْعَدْلِ﴾ به‌راستی (به‌ریکی) ﴿وَأَسْتَفْهِدُوا شَهِدَيْنِ﴾ وه‌دوو شاهید بگرن ﴿مِنْ رِّجَالِكُمْ﴾ له‌پیاوانی خوتان (موسلمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ﴾ نینجا نه‌گر دوپیاو نه‌بوو ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ نه‌وه با پیاویک و دووژن بن ﴿مِنْ تَرَضُونَ﴾ له‌وانه‌ی که په‌سه‌ندیان ده‌که‌ن ﴿مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ له‌شاهیده‌کان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی نه‌گریه‌کیکیان له‌بیری چوو ﴿فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾ با نه‌وی تریان بیری بخاته‌وه ﴿وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ﴾ با شایه‌ته‌کان سه‌رپیچی نه‌که‌ن ﴿إِذَا مَا دُعُوا﴾ کاتیک بانگه‌ کران (بۆ شایه‌تی دان) ﴿وَلَا تَشْمُؤُوا﴾ وه‌بیزار مه‌بن ﴿أَنْ تَكْتُبُوهُ﴾ له‌وه‌ی که بی‌نووسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچوک بیت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان که‌وره ﴿إِلَّا أَجَلٌ﴾ تا کاتی خوی ﴿ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌م نووسینه‌تان راست تره به‌لای خواوه ﴿وَأَقْرَبُ لِلشُّهَدَةِ﴾ وه‌چه‌سپینه‌رتره بۆ شایه‌تی دانه‌که ﴿وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا﴾ وه‌نزیکتره له‌وه‌ی که نه‌که‌ونه‌گومانه‌وه ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه‌گر کاتیک نه‌و کرده‌ویه بازرگانیه‌کی ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾ ده‌ست به‌ده‌ست بی‌بیگیین له‌ناو خوتاندا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ نه‌وه له‌م کاته‌دا گوناختان ناگات ﴿أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾ نه‌گر نه‌ینووسن ﴿وَأَشْهِدُوا﴾ وه‌شاهید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرین و فروشتنتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و بازبان به‌نووسه‌رو شاهید نه‌که‌یه‌ندرن ﴿وَإِنْ تَعَلَّوْا﴾ وه‌نه‌گر زیانتان گه‌یاند ﴿فَرَبُّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ﴾ نه‌وه بیگومان گوناختان ده‌گات ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمَكُمْ اللَّهُ﴾ وه‌خوا فیرتان ده‌کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا به‌مه‌موو شتیک زانایه. ۲۸۲)

هوای هاتمه

خواره وهی

نایه تی (۲۸۵)

سوره تی

(البقره): «آمن

الرَّسُولُ...»

نیامی نه حمه د

موس

ده گپنه وه له

نهی هوره یره وه

ده لیت، کاتیک که

نهم نایه ته هاته

خواره وه: «إِنْ

تَبَدُّوا مَا فِي

أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ

اللَّهُ...»

قورس و گران بوو

له سر دلی

هاوه لان، بویه

چوونه خزمه تی

پیغه مبه (عَلَيْكُمْ) و

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً
فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فليُؤَدِّ الَّذِي أَوْثِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
عِندَ اللَّهِ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

له سر نه ژنق دانیشن و ووتیان: نهم نایه ته تی هاتووه ته خواره وه له توانا ماندا نی به جی به جی
ی که ین، فهرمووی: نایا ده تانه ویت وه که خاوه ن کتیه کانی پیش خوتان بلین: «سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا؟»
وا مه لین به لکو بلین: «سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» نهی په روه ردگارمان بیستمان و
گوته پراپه لین داوای لیبور دنت لئ ده که ین نهی په روه ردگارمان وه هر بق لای تویه که پانه وه مان-

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نه‌گەر له‌سه‌ر سه‌هەر بویون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و ده‌ستتان نه‌که‌وت ﴿کَاتِبًا﴾ نووسه‌ریک ﴿فَرِهْتُمْ مَقْبُوضَةً﴾ نه‌وه بارمه‌یه‌ک وه‌رگرن ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ جا نه‌گەر هیندیکتان له هیندیکتان دلتیا بویون ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اُؤْتِمِنَ اَمْنَتَهُ﴾ با نه‌وه که‌سه‌ی که به نه‌مین زانراوه سپارده که بداته‌وه ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وه با له په‌روه‌ردگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْمُلُوا الشَّهَادَةَ﴾ وه‌شایه‌تی مه‌شارنه‌وه ﴿وَمَنْ يَكْمُلْهَا﴾ وه نه‌وه که‌سه‌ی بیشاریت‌وه ﴿فَإِنَّهُ هَٰئِمٌ قَلْبُهُ﴾ نه‌وه به‌راستی به‌دل گوناهاواره ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کتان. (۲۸۳) ﴿اللَّهُ﴾ هه‌رمی خوایه ﴿مَا فِي السَّمُوتِ﴾ نه‌وه‌ی له ئاسمانه‌کانایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و نه‌وه‌ی له زه‌ویدایه ﴿وَإِنْ تَدْرُوا﴾ نه‌گەر ناشکرای بکه‌ن ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی له دلتاندایه ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾ یا بیشارنه‌وه ﴿يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا محاسبه‌تان ده‌کات له‌سه‌ری ﴿فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌وسا خو‌ش ده‌بیت له‌وه‌که‌سه‌ی که بیه‌ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه‌سزای که سیک ده‌دات که بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. (۲۸۴) ﴿هَٰمِّنَ الرَّسُولِ﴾ پیغه‌مبه‌ر به‌روای هینا ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ به‌ونامه‌یه‌ی که بوی تیرراوه ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ له‌گه‌ل به‌راواداراندا ﴿كُلٌّ هَٰمِّنَ بِاللَّهِ﴾ هه‌موو به‌روایان هیناوه به‌خوا ﴿وَتَلَبَّيْكُمْ﴾ و فریشته‌کانی ﴿وَتَكْبِيْهُ﴾ و نامه‌کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ و په‌یامبه‌رانی ﴿لَا تُفَرِّقُ﴾ جیاوازی ناکه‌ین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ له‌نتیوان هیچ یه‌کیک ﴿مِنْ رُسُلِهِ﴾ له په‌یامبه‌رانی ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌روا داره‌کان) ووتیان: (پیغه‌مبه‌ر ئایینی خوی پی‌که‌یاندین ئیمه‌ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فه‌رمانبه‌رییمان کرد ﴿غُفْرَانًا رَّحْمَةً﴾ داوای لیخو‌شبوونت لیده‌که‌ین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَاللَّيْلِ اَلْمَصْمُومِ﴾ وه هه‌ر بۆ لای تویه‌که‌رانه‌وه. (۲۸۵) ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له هیچ که‌سیک ناکات ﴿إِلَّا وَشَفَّهَا﴾ مه‌گەر به‌نه‌ندازه‌ی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ (سوودی) بۆ خوی هه‌یه هه‌رچا‌که‌یه‌ک بکات (با‌هه‌ر به‌دلش بیت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ وه (زیانی) بۆ خویه‌تی هه‌ر خراپه‌یه‌ک بکات (به‌عه‌مدی و نه‌ندامی له‌ش) ﴿رَحْمَةً﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تُوَاجِدُنَا﴾ لیتمان مه‌گره ﴿إِنْ لَّمْ يَسْأَلْنَا﴾ نه‌گەر کرده‌وه‌یه‌کی پتویستمان له بیر چوو ﴿أَوْ اَخْطَاْنَا﴾ یا به‌هه‌له گونا‌هی‌کمان کرد ﴿رَحْمَةً﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿وَلَا تَخْجِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا﴾ له‌سه‌رمان دامه‌نتی باری قورس ﴿حَتَّىٰ خَلَقْتُمُوهُ﴾ وه‌که داتناوه ﴿عَلَىٰ اَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی پیش ئیمه ﴿رَحْمَةً﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَلَا تُحْمِلُنَا﴾ به‌لای وامان به‌سه‌ردا مه‌ده ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ که بۆمان مه‌لنه‌گیریت ﴿وَأَغْفِ عَنَّا﴾ وه گونا‌هه‌کانمان به‌سه‌روه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه لیتمان خو‌شبه ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ وه میهره‌بانیمان له‌گه‌لدا بکه ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ تویی یاریده‌ده‌ر و کارسازمان ﴿فَانصُرْنَا﴾ که‌واته سه‌رمان بخه ﴿عَلَىٰ اَلْقَوْمِ﴾ به‌سه‌ر گه‌لی ﴿اَلْكَافِرِينَ﴾ پی‌که‌یاندان. (۲۸۶)

سُورَةُ الْاٰنْعَامِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْمَع ۝ (۱) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝ (۲) نَزَلَ عَلَیْكَ الْكِتٰبُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ ۝ (۳) مِنْ قَبْلُ هٰدًی لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا جَاۤیِزَتِ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ وَّاللّٰهُ عَزِیْزٌ ذُوْا نِقَامٍ ۝ (۴) اِنَّ اللّٰهَ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ ۝ (۵) هُوَ الَّذِیْ یُصَوِّرُكُمْ فِی الْاَرْحَامِ کَیْفَ یَشَآءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝ (۶) هُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ مُّحْكَمَتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاٰخَرُ مُتَشٰبِهَتٌ فَاَمَّا الَّذِیْنَ فِی قُلُوْبِهِمْ زَیْغٌ فِیَتَّبِعُوْنَ مَا قَشَبَهُ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْغَآءَ تَاْوِیْلِهِ ۚ وَمَا یَعْلَمُ تَاْوِیْلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُوْنَ فِی الْعِلْمِ یَقُوْلُوْنَ ؕ اٰمَنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا یَذْكُرُ اِلَّا اَوَّلُوْا اِلَّا لَبِّی ۝ (۷) رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ (۸) رَبَّنَا اِنَّكَ جَمَاعٌ اَلنَّاسِ لِیَوْمٍ لَا رَیْبَ فِیْهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِفُ الْعِمْكَادَ ۝ (۹)

- جا کاتی نو
ماوه لانه نو
روته یان خوینده وه
و زمانیان پس ی
راعاته خوی گه وه
به د... وینی
تایه ته کی پیشوردا
وقت «الله ما بی
الستغوات...»
تایه تی «لنن
المسول...» ی
نارده خوارم وه، جا
کاتی وایان کرد خوا
حوکی نو
تایه تی نه مسخ
کرده وه و نام
تایه تی نارده
خوارم وه «لا یقف
الله نفساً» همتا
کوتایی تایه ته کی
لهی (۱۸۵)
سورتهی (البقرة):

قال رسول الله (ﷺ) لعماز و لبي موسى حين بعثهما إلى القيعن (بغيا ولا تنفرا وبعثا ولا تصبرا ..) (رواه البخاري ومسلم). پیغمبره ری خوا (ﷺ) به موعاز و ثعبو موسای فهرموو کاتی که نارنی بز یهمن (مورده بدهن و خه لک نورده مه خه نه وه وشت ناسان بکن و نورمی مه کن)

لهی (۱۸۶) سورتهی (البقرة): قال لبي موسى الأهمري كتاب مع رسول الله (ﷺ) ان غرة فطمتنا لاتصعد هرقا-

سوره‌تی ﴿آل عمران﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿الر﴾ ته‌ن‌ها خوا ماناکی ده‌زائیت به (ت‌لیف ، لام ، میم) ده‌خوینریت‌وه بز ماناکی سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه. ۱) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا نه‌و‌خوایه‌یه که هیچ په‌رستراویکی راست نیه جگه له خوا ﴿أَنْتَ أَفْهَمُ﴾ زیندوی راگری بوونه‌وره. ۲) ﴿تَوَلَّ عَلَیْكَ﴾ ناردوویه‌تیه خواره‌وه بۆت ﴿الْكَسْبُ﴾ قورئان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿تَصَدَّقْ﴾ به‌راست دانهری ﴿لَمَّا بَقِيَ يَدَيْهِ﴾ مه‌موو نه‌و (کتیب) انه‌یه له پیشیدا بوون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه ته‌ورات و ئینجیلی نارده خواره‌وه. ۳) ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش قورئاندا ﴿مَدَى بَلَّاسٍ﴾ به رینمورنی خه‌لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وه‌ناردی به خواره‌وه ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واته: جیا که‌ره‌وه‌ی راست و ناراست - مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی که‌بی بره‌وابوون ﴿بِإِنْسَانٍ﴾ به نایه‌ته‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ یو‌یان مه‌یه (له‌قیامه‌تدا) سزای سه‌خت ﴿وَأَنَّهُ غَيْرُ﴾ وه خوا بالاده‌ست و به‌توانایه ﴿ذُو أَتْقَانٍ﴾ خاوه‌نی تۆله و سزایه. ۴) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی‌وون ناییت ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌نه‌له ناسماندا. ۵) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه‌و‌خوایه زاتیکه ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾ شیوه‌تان نه‌کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ له مندا‌لدانه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ په‌رستراویکی راست نیه ته‌ن‌ها نه‌و‌نه‌بی ﴿الْغَيْبِ الْحَكِيمِ﴾ زالی کاریه‌جی به. ۶) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه‌و‌خوایه ﴿أَنْزَلَ عَلَیْكَ﴾ ناردوویه‌تی به‌خواره‌وه بۆت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ هیندیکی نایاتی (که مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشن ﴿مِنْ أَمْرِ الْكِتَابِ﴾ نه‌و‌نایه‌تانه‌ینه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرٌ مُّشَبِّهَاتٌ﴾ وه نه‌وانی تر (نایه‌تاتیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ ئینجا نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له‌دلپاندا ﴿زَنَجٌ﴾ لادان وچه‌تی مه‌یه ﴿فَيَتَّبِعُونَ﴾ لوی نه‌و‌نایه‌تانه ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَاءُ بَنُو﴾ که له قورئاندا موته‌شابه‌ن (ماوشیوه‌ن) ﴿الْبَغْيَاءِ الْفٰثِقَةِ﴾ بز تیکدانی بیروباوه‌پی موسلمانان ﴿وَالْبَغْيَاءِ تَابِلِيَّةٍ﴾ وه بز راهه‌کردنی به‌شاره‌زوی ناپاکی خویان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَابِلَةً﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س راهه‌کردنی نازانی ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌نیا خوانه‌بی ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ وه دلمه‌زوان له‌زانین دا ﴿يَقُولُونَ﴾ نه‌لین ﴿مُتَّابِينَ﴾ نیمه‌بره‌وامان هیناوه به (متشابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِبَرِ رَبِّكَ﴾ مه‌مووی له‌په‌روه‌ردگارمانه‌ون ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ بیر له‌قورئان ناکه‌نه‌وه ﴿إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ته‌ن‌ها خاوه‌نانی ژیری ویرینه‌یی. ۷) ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تُرَخِّ﴾ لای مه‌ده (له‌ری ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دله‌کانمان ﴿تَعَذِّبْهُنَّ بِمَا كُنَّ﴾ لوی نه‌وه‌ی که رینمورنیت کردین ﴿وَقَدْ كُنَّا﴾ وه پیمان بیه‌خفه ﴿مِنْ أَدْنٰكَ﴾ له‌لای خوقمه‌وه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زه‌یی به‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی مه‌رتوی ﴿الْعَزِيزُ﴾ به‌خشنده. ۸) ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تۆ ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کۆکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بز رۆژیک ﴿لَا رَيْبَ﴾ که هیچ گومانی تیکدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌لینی خوی تاقه‌گیتیت. ۹)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٥﴾ كَذَابٌ عَالِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٦﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سُمْفَلُونَ
وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٧﴾ قَدْ كَانَ
لَكُمْ عَآيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٨﴾ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَ حُسْنِ الْعِقَابِ ﴿١٩﴾ قُلْ
أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا عَنَدَ رَبِّهِمْ حِجَابًا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَنزَلَ فِيهَا
وَرِضْوَانًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

- ولا نعلو شرفاً ولا
نهبط وادياً إلا رغبنا
لمسولتنا بالكبر،
قال لعننا مناء،
فقال (يا لها الناس
لربما على أنفسكم
لأنكم لا تدعون
لهم ولا غائباً إنما
تدعون سمياً
بحسب ما إن الذي
تدعون اقرب إلى
أحدكم من عنق
راحتك) (رواه
البخاري ومسلم).
ثم هو موسى
ثم شـ
كبراً وبه تبيـ
ده ليد: لـ
غزاه كـ
له خـ
پیغه مبردا بـ
هـر كاتیک

سہ وکوتینایہ بہ سہر بہر زایہ کہ یان طبعہ زلزلہ بزلزلہ دوزیکہ دہنگان بہر دہرہ وہ بہ (ہ کہن)
پیغه مبر (ہ کہن) لیماں نزلکہ بوزیہ ہر رموی: ہی کہ لکھتہ خیراتی لہ سہر خولتان چوتکہ خیرہ
ہاوار نہ لہ کہ ہر نہ لہ شتیکی ہور تاکن، بہ لکو ہاوار لہ زاتیکی بیسہری بینہر دہکان نہوزتہ
کہ ہاوار لہ دہکان لہ علی وولای ہر کام لہ تیوہ نزیکرہ لیتانہوہ).

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بىگومان ئەوانەى بىى بېوابوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ ھەرگىز كەلك و سوديان بىى ناگەيەتت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نە مالىان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ ۋە نە منداليان ﴿مِنْ اللَّهِ شَيْئاً﴾ لە (سزاي) خوا بەھىچ شىوھەكە ﴿وَأُولَئِكَ هُمْ﴾ ۋە ئا ئەوانە ﴿وَقَدْ آتَاكَ﴾ سووتەمەنى دۆزەخن. ۱۰ ﴿كَذَّابٌ ۖ إِنْ يَرْعُونَ﴾ (داب و باوى ئەم بىى بېوايانە) ۋەك دايى دەست و پىوھەندەكانى فیرەون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ۋە ئەوانەى لە پىش ئەواندا بوون وايە ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ كە نىشانەكانى ئیمەيان بە درۆزانى ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ ئىنجا خواش گرتنى ﴿يَذُوقُونَ﴾ بەھوى تاوانە كانیانە ۋە. ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ بِالْقَابِ﴾ ۋە خوا تولى سەختە. ۱۱ ﴿قُلْ بَلَىٰ: ﴿لَّذِينَ﴾ بەوانەى ﴿كَفَرُوا﴾ كە بىى بېوان ﴿سُئِلُوا﴾ لەمەولا ئەشكىن و ژىر دەكەون ﴿وَتُخْشَرُونَ﴾ ۋە كۆدەكرىنە ۋە ﴿إِنْ جَهَنَّمَ﴾ بەرەو دۆزەخ ﴿وَنَسِيَ الْآيَاتِ﴾ كە ناخۆشترىن شوینە. ۱۲ ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ﴾ بىگومان نىشانەيەكى گرنكە پوویدا بۆ ئىوھ (ئەى موسلماننە يان ئەى كافرەكان) ﴿فِي فِتْنَةِ الْقَبْرِ﴾ لە ۋ دوو دەستەى (كە لە جەنگى بەردا) دايان بەيەكدا ﴿فِي﴾ دەستەيەكيان ﴿تُفْلِلُ﴾ دە جەنگيىن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پىى خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ ۋە ئەوھى تریان بىى بېوابوون ﴿يُرَوْنَهُمْ يَمْئَلِكُنَّهُمْ﴾ موسلمانەكانيان ئەدى بەدو ئەوھندەى خويان ﴿رَأَى الْغَيِّ﴾ بە بينىنى چاۋ ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ ۋە خوا پشت گىرى دەكات ﴿بِمَنْزُومٍ﴾ بە يارمەتى خۆى ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بۆ ھەر كەس بىەويت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بە راستى لەم يارمەتیدە ﴿لَعِبْرَةً﴾ پەندەيە ﴿لَأُولِ الْأَنْصَارِ﴾ بۆ خاوەناني ژىرى. ۱۳ ﴿رَبِّ﴾ جوان كراۋە ﴿لِلنَّاسِ﴾ بۆ خەلكى (دنيا بەرست) ﴿حُبِّ الشُّهُوتِ﴾ خۆشى و ئارەزوواتى نەفسى ﴿مِنْ الْبَنَاءِ﴾ لە ئافرەتان ﴿وَالَّذِينَ﴾ ۋە كوپان ﴿وَالْفُطُورِ الْمُقَطَّرِ﴾ ۋە دارايى زۆرى كەلەكە كراۋ ﴿مِنْ الدَّهْرِ﴾ لە ئالتون و زىر ﴿وَالْبُخْبِ﴾ و زىو ﴿وَالْخَلِ﴾ ۋە سىپ و ماينانى ﴿الْمُسْمَةِ﴾ نىشانەدار (بەسپىتى ناوچەوان و ھەر چوار پەلى) ﴿وَالْأَنْعَمِ﴾ ھەر ۋەھا ئاژەل و چوارپى يان ﴿وَالْأَحْزَنِ﴾ ۋە كشتوكال ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمانە ﴿مَنْعَ﴾ بە ھەر ۋە (كەل و پەل) ﴿الْحَيَةِ﴾ زىندەكانى (ژيان) ﴿الْأَنْتَا﴾ دنیان ﴿وَاللَّهُ عِندَهُ﴾ ۋە لای خوا ھەيە ﴿حُسْنُ الْقَابِ﴾ خۆشترىن جى پاشەپۆز. ۱۴ ﴿قُلْ﴾ بلى ﴿أَوْفِقُوا﴾ خەبەر تان بدەمى ﴿يَخْبِرُكُمْ﴾ بە باشتەر لە مانە تان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بۆ ئەوانەى كە پارىزيان كرد ﴿عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ﴾ لای پەروەردگاريان چەند بە ھەشتىك ھەيە ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا﴾ كە بە ژىر درەختەكانياندا دەروات ﴿وَالْأَنْهَرِ﴾ رووبارەكان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بە ئىجگارى تىدا دەمىننە ۋە ﴿وَأَنْزَجَ مُطَهَّرَةً﴾ ۋە (بۆيان ھەيە) ژناني پاكيژە ﴿وَرِضْوَتٍ مِنْ اللَّهِ﴾ ۋە رەزامەندى لە خواۋە ﴿وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ۋە خوا بينايە بە بەندەكان. ۱۵ ﴿

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُسْتَفْهِيرِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ
اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ
اللَّهِ الْأَسْلَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِثَابِتِ
اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ
وَجْهِيَ اللَّهِ وَمَنْ أَتَّبَعْنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
أَسَلَّمْتُمْ فَإِنْ أَسَلِمُوا فَقَدْ أَهْبَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
بِثَابِتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ مِنَ النَّارِ ﴿٢٢﴾

البقرة (١٨٨)

سورة البقرة (١٨٨)

(كان لأبي بكر

الصديق (عليه السلام

يخرج له الخراج وكان

أبو بكر يأكل من

خراجه، فجاء يوماً

بشيء فأكل منه أبو

بكر، فقال له الغلام:

أتدري ما هذا؟ فقال

أبو بكر: وما هو

فقال: كنت تكهنت

لإنسان في الجاهلية إلا

أنى خدعت فلأبني،

فأعطاني بذلك هذا

الذي أكلت منه،

فأسفل أبو بكر يده،

فجاء كل شيء في

بطنه) (رواه

البخاري). (تعبير

بكرى صديق

(خوالى ي بازى

بيت) خزمه ت كاروكى مەبىو، لەو شتەى پەيداي دەكره شتى دەمەينا بۆ ئەبو بەكر ئىبەى كەبىرىنى ئى دىمخواریه

بۆ ئۆلك شىتەكى بۆ مەينا و ئەبو بەكر ئىنى خوارىد، خزمه تكارەكە ووتى: ئەزانى ئەوه جى بە؟ ئەبو بەكر ووتى:

جى بە؟ ووتى: لە سەردەمى ئەفامیدا فەلم بۆ مەلۇك كەتەه بەلام من خەلقانەم نەزەر بەمن كەشت لە بروتیدا

ئەوهى پەيدام كە تۆ لیت خوارىد، جا ئەبو بەكر دەستى كرد بە فەركەدا وەرچى خوارىدووە مەلى مەيناپەوه.

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خوا ترسان) نه‌وانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان
 ﴿إِنَّا﴾ به‌راستی نیمه ﴿وَأَمَّا﴾ بروامان مینا ﴿فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ده‌ی خوش بیه له
 گونا‌مه‌کانمان ﴿وَقِنَا﴾ وه بمانپاریزه ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ له سزای ناگری دوزخ. (۱۶)
 ﴿الصَّابِرِينَ﴾ (نه‌وانه بریتین له) نارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾
 و فرمانتبه‌ران ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ و دارایی به‌ختک‌ران ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و نه‌وانه‌ی که داوای
 لی خوش بوون ده‌کن ﴿بِالْأَشْحَارِ﴾ له پیش به‌یانیندا. (۱۷) ﴿عَبْدُ اللَّهِ﴾ خوا شایه‌تی
 نه‌دات (واته‌رای ده‌گه‌یه‌نیت و به‌لگه ده‌یچه‌سپینیت) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ
 په‌رستراویک نی یه نه‌و نه‌یی ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ وه فریشته‌کانیش شایه‌تی نه‌ده‌ن (واته
 ثیقرار نه‌کن) ﴿وَأُولُوا الْأَلْبَامِ﴾ وه‌خواون زانسته‌کانیش شایه‌تی نه‌ده‌ن (واته‌باوهری
 چه‌سپاویان ه‌یه) ﴿قَابِطًا بِالْقَسِطِ﴾ (خوا) ه‌میشه دادپه‌روهری پاگرتوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نی یه جگه له خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ که بالاده‌ستی
 کاربه‌جی یه. (۱۸) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی دینی په‌سند کراو ﴿عَبْدُ اللَّهِ﴾ لای خوا
 ﴿الْإِنْسَانِ﴾ نیسلامه ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوویه‌ره‌کی نه‌که‌وتن ﴿الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿أَوْتُوا
 الْكِتَابَ﴾ که‌نامه‌یان بز هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ دوی نه‌و نه‌یی ﴿مَا جَاءَهُمُ الْغُلُغُ﴾ که
 زانینی به‌راستیان بوهات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ (نهم لادانه‌شیان) له‌رووی سته‌م و
 حه‌ساده‌ته‌و‌بوو له‌تیو‌خویاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ جا هر که‌سیک بی بروایی
 به‌ثایه‌ته‌کانی خوا (که قورئانه) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ نه‌و به‌راستی خوا زوو
 حسابی له‌گه‌ل ده‌کات. (۱۹) ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ نینجا نه‌گه‌ر (خواون نامه‌کان)
 ده‌مه‌قالی یان له‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَوْشَ بَلَى﴾ اشنلت
 وَجْهِ اللَّهِ ﴿پووی خوم سپارد به‌خوا (ملکه‌چی نه‌وم) ﴿وَمَنْ أَتَى﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی
 په‌په‌روی من نه‌کن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَى﴾ به‌وانه
 که‌نامه‌ی ته‌ورات و ئینجیلیان دراوه‌تی (که جووله‌که و گاووره‌کانن) ﴿وَالْأَنْبِيَاءِ﴾
 وه به‌نه‌خوینده‌واره‌کان (هاویش په‌یدا‌که‌ره‌کانی گلی عه‌رب) ﴿أَشْلَمْتُ﴾ ثایا
 تیوه‌موسلمان بوون؟ ﴿فَإِنْ أَسْلَمُوا﴾ ننجاً نه‌گه‌ر موسلمان بوون ﴿فَقَدْ أَعْتَدُوا﴾ نه‌وا
 رینمونی یان کرد ﴿وَأَبْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه‌گه‌ر پووشیان وه‌رگیرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ نه‌و
 به‌راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ تو هر راگه‌یاندنت له‌سهره ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا
 بینایه به‌بنده‌کان. (۲۰) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بی بروان ﴿بِآيَاتِ
 اللَّهِ﴾ به‌ثایه‌ته‌کانی خوا (به‌نیشانه‌کانی خوا) ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّسِيحِينَ﴾ وه
 پیغه‌مبه‌ران نه‌کوئن ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ﴾ وه نه‌و که‌ساته
 نه‌کوئن ﴿بِأَمْرٍ﴾ که‌فرمان نه‌ده‌ن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌داد ﴿مِنَ النَّاسِ﴾ له‌خه‌لکی
 ﴿فَتَبَيَّنَ﴾ نه‌و مژده‌یان بده‌ری ﴿بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ به‌سزای پر له‌نازار.
 (۲۱) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که‌ساتیکن ﴿خِطَّتْ﴾ پووج بووه‌ته‌وه ﴿أَعْمَلُهُمْ﴾
 کرده‌وه‌کسانیان ﴿فَإِنَّ الدُّنْيَا﴾ له‌دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ﴾ وه له‌پوچی
 دوا‌ی نا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وه نه‌وان ثیانه ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ یاریده‌ده‌ریک. (۲۲)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلُوكَ
 مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلُوكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
 مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَّةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُيُوتِهِمْ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

نایه تی (۱۹۰)

سورتهی (البقرة):

قال رسول الله

(ﷺ) (اغزنا في

سبيل الله قاتلوا

من كفر بالله اغزوا

ولا تفلوا ولا تغدروا

ولا تمثلوا ولا

تقتلوا وليدًا) (رواه

مسلم) پیغه مبر

(ﷺ) ده فہ رموی:

(غزا بکن له

ریگی خوادا،

بجہ نکن له گہل بی

باوہ بان دا،

غہ زابکن و دزی

وخیانہ و غہ در

مہ کن، لوت و

گ

نہ ندامہ کانی لہ

مہ بہن مندا

مہ کوئن).

نایه تی (۱۹۲) سورتهی (البقرة): (سئل النبی ﷺ) عن الرجل یقاتل شجاعة ویقاتل حمیة، ویقاتل

ریاءً أي ذلك فی سبیل الله؟ قال (من قاتل لتکون کلمة الله هی العلیا فهو فی سبیل الله) (رواه البخاری

ومسلم). (پرسیاریان له پیغه مبر ﷺ) کرد: پیایو یکہ بوٹا زایہ تی شہر بکات، یا بق دہ مارگیری و

خزماہ تی شہر بکات، یا بق شہرہ ت شہر بکات، کام له مانہ له ریگی خواداہ؟ فہ رموی: =

﴿اَنزَلَ نَارًا مِّنَ السَّمَاءِ وَهِيَ نَارُ السَّلَاطِ﴾ له وانهی (اورا) پټيان درلوده (نسيمًا) به شپك
 ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ته ورات (بذَعَزَنَ) بانگ ده كړين ﴿اِنَّ كَيْدَ اللَّهِ﴾ يو لای ككيبي خوا
 (ته ورات) ﴿لِيُخْذَكُمُ﴾ يو نه وهی بریاریدات ﴿يَتَّبِعُ﴾ له تېوانیاندې (يُزِيلُ رَبُّكَ الْغَافِلِينَ) له
 پاشان ده سته يه كه له وان پشت مه لده كړن ﴿وَمَنْ يُغْرِقْ﴾ له حال كېدا ته وان پور
 وه رگړين. ٢٣ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه مه به مړی نه وه وه يه كه بيگومان نه وان ﴿فَتَوَلَّى﴾ ده يان
 ووت: ﴿لَنْ نَّسْأَلَ﴾ هر گيز بهر له شمعان ناكه ویت (النار) شاگر (إِلَّا أَنَا مُنْقَذُونَ) ته نها
 چهند بلژيكي ژميردو نه بيت (وَعَرْسُكُمْ) وه خه له تاندني (و فریسي دان) ﴿فِي دِيَارِهِمْ﴾ له
 دینه كه ياندا (مَا كَانُوا يَنْقُوتُ) نه و دروياندهی كه مه لیان ده به ست ٢٤ ﴿فَكَذَّبَ﴾
 نینجا ده يان حالیان چړن بيت ﴿إِذَا جُمِعْتُمْ﴾ نه و كاته ی كه كړيان دمكه ينه وه
 ﴿لِيُزَيَّرَ﴾ يو بلژيكي ﴿لَا تَنْبَیْهُ﴾ كه گومانی تیدا نی په ﴿زُرْتُمْ﴾ و پاداشتی ته وایي
 ده دري ته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هم موو كه سيك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ نه وهی كړوي ته ی ﴿وَمَنْ لَا﴾
 ﴿يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان هيچ ستميكيان لن ناكړي. ٢٥ ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلي نه ی خوی
 ﴿عَلَيْكَ الْمُلْكُ﴾ خاوه نی ده سلات ﴿تُنَزِّلُ الْمُلُوكَ﴾ ده سلات ته ده ديت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ به هر
 كه سيك كه بته ویت ﴿وَتُخْرِجُ الْمُلُوكَ﴾ وه ده سلات ته سيقي ته وه ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ له هر
 كه سيك كه بته ویت ﴿وَتُخْرِجُ مَنْ تَشَاءُ﴾ وه به ريزی ده كه يت نه وهی بته ویت ﴿وَتُخْرِجُ مَنْ﴾
 ﴿تَشَاءُ﴾ وه يی ريزی ده كه يت نه وهی بته ویت ﴿يُخْرِجُ﴾ ته نها به ده سستی تویه ﴿الْخَيْرُ﴾
 هم موو چاكه يه كه ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سهر هم موو الهيكي (تدبير)
 به توانايت. ٢٦ ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شوو ده كه يت به تاو بلژد (وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ) وه
 بلژد ده كه يت به تاو شوو (وَتُخْرِجُ النَّفْسَ) وه زیندو ده دري نی ﴿مِنَ النَّفْسِ﴾
 له مړيو (وَتُخْرِجُ النَّفْسَ) وه مړيو ده دري نی ﴿مِنَ النَّفْسِ﴾ له زیندو (وَتُخْرِجُ) وه بلژي
 ده ده ديت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ به هر كه سستی كه بته ویت ﴿يَقْرَأُ حَسْبُكَ﴾ جتنی هومان. ٢٧ ﴿لَا﴾
 يُخَذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرِينَ ناهي بروداران يی باوه ران بگړن ﴿أُولَئِكَ﴾ به دوستی خويان ﴿مِنَ﴾
 دُونِ الْمُؤْمِنِينَ له جياتی بروداران ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر كه سيك واپكات ﴿فَلَيْسَ مِنَ﴾
 اللَّهِ فِي شَيْءٍ نيتو په پوه سستی له كهل خوا ده نامينن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولَ لَمْ يَكُنْ﴾ مه گړ بد
 خوپار استغنان بيت لن يان ﴿وَنُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ وه خوا دمقان تومسيتيت له سرای
 خوی ﴿قُلِ اللَّهُ الْعَزِيزُ﴾ وه هر بلژای خوابه كه رانه وه. ٢٨ ﴿قُلِ﴾ (نه ی)
 موحه مه د (قُلِ) بلي ﴿إِنْ تَحْفَرُوا﴾ نه گړ بيشار نه وه ﴿فَمَا يَسُدُّكُمْ﴾ نه وهی له
 دلتاندايه ﴿أَوْ تَبْذَرُوا﴾ يان ناشكراي بكن ﴿يَعْلَمُ اللَّهُ﴾ خوا پستی ده زانستی ﴿وَنُفِثَ﴾ وه
 ده ميزانيت ﴿فَمَا يَكُونُ لَكُمْ﴾ نه وهی له ناسمانه كان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وهی له زهوي
 دايه ﴿وَأَلْفَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سهر هم موو شتيكدا (تدبير) به توانايد. ٢٩

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
 مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا أَبْعِيدَ أَوْ يُحْذِرُكُمْ
 اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
 وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
 مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
 وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
 وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
 وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
 حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
 زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزٍ قَالِ يَمْرِئُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا
 قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

-(هر که سیک
 بجه نگیست بق
 به رزکردنه و دهی
 ووتی خوا هر
 نه و ده له پتی نای
 خوادایه.)

نایه تی (۱۹۵)

سوره تی (البقرة):

قال رسول الله

(ﷺ) (إنا سمعتم

الطاعون بأرض

فلا تدخلوها وإذا

وقع بأرض وأنتم

فيها فلا تخرجوا

منها) (متفق عليه)

پیغه مبر (ﷺ)

ده نه رمویت

(نه که ر بیست تان

تاعون

له شووینیدا

بلاویوته و ده چنه

شو و شوینه،

و ده نه که ر له و شوینه دا بلاویویه و ده که تیوه ی تیدا بوو لی ی ده رمه چن).

نایه تی (۱۹۷) سوره تی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ) (يصبح على كل سلامي من أحدكم صدقة،

فكل تسبيحة صدقة، وكل تحميدة صدقة، وكل تهليلة صدقة، وكل تكبيرة صدقة، وأمر بالمعروف

صدقة، ونهي عن المنكر صدقة ويجزئ من ذلك ركعتان يركعهما من الضحى) (رواه مسلم).

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بقرسن) له و پوزده‌ی هه موو که سیک نه بییتیت ﴿وَمَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه کاریکی باشی کرد بییت ﴿مُحْضَرًا﴾ ناماده‌یه ﴿وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه هه کاریکی خرابی کرد بییت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ﴾ ثاوات ده خواریت که له تیوان نه و کاره خراپه که یدا ﴿أَمَدًا بَعِيدًا﴾ ماوه‌یه کی زور دور بیوایه ﴿وَيُحْذِرُكُمْ اللَّهُ﴾ وه خوا ده‌تان ترسینی ﴿نَفْسُهُ﴾ له سزای خوی ﴿وَاللَّهُ زَوَّافٌ بِالْجَبَدِ﴾ وه خوا میهره‌بانه به به‌نده‌کانی خوی. ۳۰ ﴿قُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ (ان کنته) نه‌گه‌ر نیوه ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش ده ویت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که واته دوی من بکه‌ون ﴿يُخْبِتْكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش نیوه‌ی خوش بویت ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا‌مه‌کانتان خوش بییت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ﴾ وه خوا لیخوش‌بووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره‌بانه. ۳۱ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمان‌به‌ری خوا ﴿وَالرَّسُولَ﴾ و پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئینجا نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ نه‌وه بیگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بی‌ی به‌روایانی خوش ناویت. ۳۲ ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْلَفُ﴾ بیگومان خوا هه‌لی بژادوه ﴿إِذْ هُمْ وَثِقَاءُ﴾ ئاده‌م و نوح ﴿وَالْإِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه‌واده‌ی نبیراهیم ﴿وَالْعِمرَانَ﴾ وه خانه‌واده‌ی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیاندا. ۳۳ ﴿ذُرِّيَّةٌ﴾ نه‌وه‌یه‌کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان له هه‌ندیکیان که وتوونه‌ته‌وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه‌ری ﴿غَلِيمٌ﴾ زانایه. ۳۴ ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه‌وه بیر) کاتیک که ژنی عیمران ووتی: ﴿رَبِّ نَهَى بِرَوْه‌ردگارم﴾ ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلَّهِ﴾ بی‌ی گومان من نه‌زدم کردوه بقو تق ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ نه‌وه‌ی که له‌سکم دایه ئازادکراو بیت (بوخزمه‌تی خان‌ی تق که بیت المقدس) ه ﴿تَنْقَبِلُ مِنِّي﴾ ده تقوش (نهم نه‌زدم) لی‌ی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌پاستی تق ﴿الْأَسْبَغُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه‌ری زانایت. ۳۵ ﴿قَلَمًا وَضَعْنَاهَا﴾ جا کاتیک که‌سکه‌کی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ نَهَى بِرَوْه‌ردگارم﴾ ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ به‌پاستی خوا زاناتره ﴿وَمَا وَضَعْتَ﴾ به‌وه‌ی که‌بوویه‌تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ کوپش وه‌ک کچ نی‌ی به ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرْثَمًا﴾ وه بیگومان منیش ناوم نا مه‌ریه‌م ﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِلَكَ وَذُرِّيَّتُهَا﴾ وه من خوی و نه‌وه‌ی نه‌پاریزم به‌تق ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شه‌یتانی ده‌رکراو. ۳۶ ﴿تَنْقَبِلْهَا رَبُّهَا﴾ ئینجا به‌روه‌ردگاری مه‌ریه‌می وه‌رگرت ﴿يَقْبُولُ حَسَنًا﴾ به‌وه‌ر گرتنیکی جوان ﴿وَأَنْثَاهَا﴾ وه به‌وواندی ﴿قَبَالًا حَسَنًا﴾ به‌ به‌وواندنیکی جوان ﴿وَكَلَّمَهَا زَكْرًا﴾ وه زه‌که‌ریا ده‌سته‌به‌ری کرد ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرٌهَا﴾ هه‌رکات زه‌که‌ریا به‌پوشتایه بقو لای مه‌ریه‌م له شوینی خوابه‌رستی که یدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خواره‌مه‌نی له‌لا ده‌بینی ﴿قَالَ﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی: ﴿بِمَرْثَمٍ﴾ نه‌ی مه‌ریه‌م ﴿أَنْ لَكَ هَذَا﴾ نه‌مه‌ت له کوچی بوو ﴿قَالَتْ﴾ (مه‌ریه‌م) ووتی: ﴿مُؤْمِنٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه له‌لایه‌ن خواره‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ﴾ به‌پاستی خوا پوزی ده‌دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌هه‌ر که‌سیک که بیه‌ویت ﴿بَغْفِرٍ حَسَنًا﴾ به‌بی‌ی شومار. ۳۷

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ أَلَّهٖ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ آيَةً قَالَ ؤَيْتُكَ ۤالْاٰتُكَلِمَ النَّاسِ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ۤاِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ ۤاِنَّ اِلٰهَٓكَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِّنْ اَنْبِيَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَمَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ ۤاِنَّ اِلٰهَٓكَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمَهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِى الدُّنْيَا وَاٰخِرَةٍ وَمِنْ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

- پیغمبر (ﷺ)

ده ریموت: که رتد

ده بیتوه له سر

موور

جومگه یه کتان

خبریکه پیویسته،

جامه موور پاک و می

گر دی به کی خوا

(سبحان الله) خبره،

موور سوپاس

کرنیکه (الحمد لله)

خبره، موور (الله)

(الله) به کی خبره،

موور (الله)

اکبریکه خبره،

له زمان به چاکه

خبره، به رگری

له خرابه خبره،

موور رکاعته

چیشته نگار جیکای

موور ثمرانه

ده گریته وه.

نایه تی (۲۰۱) سورہ نسی (البقرة): عن انس بن مالك قال: كان النبي (ﷺ) يقول: اللهم رونا آتنا في الدنيا

حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار (رواه البخاري ومسلم). نه نه نه ده لیت پیغمبر (ﷺ) (همیشه

ده پاراپه ور ده ریموت: اللهم رونا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار).

نایه تی (۲۱۲) سورہ نسی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ) (يقول الله تعالى: ابن آدم، أنتين لئلا يهلكا) -

﴿مُتَالِكٌ﴾ تا له و کاته‌دا ﴿دَعَا﴾ پارایه وه ﴿زَكَّرْنَا رُؤْيَا﴾ زه که ریا له په‌روه ردگاری
 ﴿قَالَ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی په‌روه ردگاری ﴿مَنْ لِي﴾ پیتم بیه‌خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له لایه‌نی
 خوته وه ﴿ذُرِّيَّةً نَبِيَّةً﴾ کوریک‌ی سرووشت پاک ﴿إِنَّكَ شَيْخُ الدَّعَا﴾ به‌راستی تو بیس‌ری
 پارانه ویت. ۲۸ ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ جا فریشته بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾
 له کاتیکدا که زه که ریا له میحرابه که‌دا ویستایو نویژی ده‌کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْخِرُكَ﴾ به‌راستی
 خوا مزده‌ت ده‌داتی ﴿يَبْخِرُ﴾ به (کوریک‌ی ناوی) به‌حیا به ﴿نُصَبِّقُ﴾ که به‌روا مینه‌ره ﴿وَبَكِّمُوهُ﴾
 مِنْ اللَّهِ ﴿بِهَ عِيسَى وَتَى﴾ خوا ﴿وَسَيِّدَا﴾ و پیشه‌وایه ﴿وَحُضُورًا﴾ وه‌ج‌و وگری نه‌فسی
 خویته‌ی ﴿وَتَبَيَّنَ مِنَ الصَّلَاحِ﴾ وه‌یه‌کیکه له‌پیغه‌مبه‌رانی چاک کردار. ۲۹ ﴿قَالَ﴾
 (زه که ریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی په‌روه ردگاری ﴿أَنْ يَكُونَ لِي غُلَمٌ﴾ من چون کویم
 ده‌بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ﴾ له حالیکدا به‌راستی پیری یه‌خه‌گیریم بووه ﴿وَأَمْرًا غَائِبًا﴾ وه
 ژنه‌که شم نه‌توکه؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا‌ی گه‌وره) فره‌مووی ﴿كَذَلِكَ قَالَ رَبِّي﴾ خوا وایه ﴿فَقُلْ﴾
 مَا يَشَاءُ ﴿جی بویت ده‌یکات. ۴۰﴾ ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي نَذْرًا﴾ نه‌ی
 په‌روه ردگاری نیشانه‌یه‌کم بق‌داینی ﴿قَالَ﴾ (خوا) فره‌مووی: ﴿إِنَّكَ﴾ نیشانه‌که‌ت
 نه‌وره‌یه ﴿أَلَا تُحْكِمُ الْإِنْسَانَ فَلْتَعَدَّ أَوَّامًا﴾ که ناتوانیت قسه له‌گه‌ل خه‌لکیدا بکه‌یت سی‌ه‌وژ ﴿إِلَّا﴾
 رَمَزًا ﴿مه‌گه‌ر به‌نامازه (میما)﴾ ﴿وَأَذْكُرُ لَكَ كَثِيرًا﴾ وه‌نوریدای په‌روه ردگارت بکه
 ﴿وَسَيُخَافُ﴾ و ته‌سبیحاتی خوا بکه ﴿يَا لَعَنَی﴾ به‌نیواران ﴿وَالْإِنْسُ﴾ و به‌یانیان. ۴۱ ﴿وَإِذْ﴾
 قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ ﴿یادی نه‌وره بکه﴾ کاتیک که فریشته (جیبریل) ووتی: ﴿يَسْمُرُ﴾ نه‌ی
 مه‌ریه‌م ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿أَصْطَفَيْكَ﴾ توی مه‌لبرارد ﴿وَوَطَّرَكَ﴾ و پاکی کردیته وه
 (له‌مه‌موو خور و هوشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفَيْكَ﴾ وه‌مه‌لی ب‌واردوی ﴿عَلَى نِسَاءِ﴾
 الْمُسْلِمِينَ ﴿له‌ناو مه‌موو ژنانی جیهاندا. ۴۲﴾ ﴿يَسْمُرُ أَقْنِي لِرَبِّكَ﴾ نه‌ی مه‌ریه‌م فره‌مانبه‌ری
 په‌روه ردگارت بکه ﴿وَأَتَجِدِي وَأَرْجِي﴾ وه‌سوزده‌و کړن‌ووش به‌ره ﴿مَعَ الْأَرْكَامِ﴾ له‌گه‌ل
 نه‌وانه‌ی که سوزده‌و کړن‌ووش ده‌به‌ن. ۴۳ ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه‌وی ووترا له‌مه‌واله
 په‌نه‌انه‌کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ به‌سرووشت بق‌ت ده‌نیریین ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه‌تو له‌لای
 نه‌وان نه‌بوویت ﴿إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک که قه‌له‌مه‌کانیان هاویش‌ت ﴿أَنَّهُمْ﴾ کامیان
 ﴿بِكُلِّ مَرْثَةٍ﴾ ده‌سته‌به‌ریتی مه‌ریه‌میان به‌رده‌که‌ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه‌تو له‌لایان
 نه‌بوویت ﴿إِذْ يَخْتِمُونَ﴾ که ده‌مه‌قالعیان ده‌کرد (له‌م بووه وه). ۴۴ ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾
 کاتیک که فریشته‌که ووتی: ﴿يَسْمُرُ﴾ نه‌ی مه‌ریه‌م ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبْخِرُكَ﴾ بیگومان
 خوا مزده‌ت ده‌داتی ﴿وَبَكِّمُوهُ﴾ به‌ووته‌یه‌که له‌وه وه ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى﴾
 آن مَرْتَمَ که‌ناوی مه‌سیح (عیسا‌ی) کوپی مه‌ریه‌مه ﴿وَجِيئًا فِي الْأَنْبِيَاءِ وَالْآخِرَةِ﴾
 به‌ریز و پایه‌به‌رزه له‌مه‌ردو جیهاندا ﴿وَمِنَ الْمُفْرَجِينَ﴾ وه‌له‌نزیکانی بازه‌گایه. ۴۵

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ ذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
 وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
 فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَكُونُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحَدٍ لَّكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ ﴿٥٢﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

- (متفق علیه)
 پیغمبر (ﷺ)
 فرمودی: (خوای
 گـ
 ده فرمودی: نهی
 ناده میزد ببه خفه
 پیت ده به خشم).

نایسته (٢١٢)
 سورتی (البقرة)
 قال رسول الله
 (ﷺ) (اللهم رب
 جبریل و میکائیل
 و اسرافیل فاطر
 السموات والارض
 عالم الغیب
 والشهادة أنت تحكم
 بین عبادک فیما
 كانوا فيه یختلفون
 لعننی لما اختلف
 فیہ من الحق ینذک
 ینک تهدي من لقاء

إل صراط مستقیم) (رواه مسلم) پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (نهی خوای په روهدگاری جویره نیل و
 میکائیل و ئیسرافیل به دی هینه ئی ناسمانه کان و زهوی زانای په نهان و ناشکراکان تو دادوهری ده که یت
 له تیوان بهنده مانت دا له وهی که تیایدا جیاوازن ، به فرمانی خوت رینمونیم بکه بۆ هق و پاستی له
 شتانه دا که جیاوانی تیایله بیگومان تو هه که ست بوئی رینمونیی ده که یت بۆ ریگای پاست)

﴿وَنُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ و ده قسه ده کات له گه له خه لکیدا ﴿فِي الْمَعْبَدِ﴾ له بيشکه دا و ﴿وَكَهَلَا﴾ له (کاتی) گه وره‌ی دا ﴿وَمِنَ الصَّلَاجِ﴾ و له پیاوچا کانیسه. ۴۶ ﴿قَالَ﴾ مه‌ریه م ووتی: ﴿رَبِّ اَنْ يَّكُوْنَ لِی وَلَدٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم من چوَن بۆله‌م ده‌بیت ﴿وَلَمْ يَمَسْنِیْ بَقَرٌ﴾ له کاتیکدا که پیاو نه‌ماتوته لام (لیم نه‌که‌وتوه)؟ ﴿قَالَ﴾ (جیبرییل) فه‌رموی ﴿كَذٰلِکَ اَللّٰهُ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ﴾ وایه (که نه‌لییه) خوا چی بویت دروستی ده‌کات ﴿اِذَا قَضٰی اَمْرًا﴾ کاتیک که بریاری شتیکی دا ﴿فَاَنشَاَ یَقُوْلُ لَهٗ﴾ هر نه‌ه‌نده‌ی ده‌ویت پئی بلیت ﴿مَنْ تَکُوْنُ﴾ بیه، نیت ده‌بیت. ۴۷ ﴿وَمَلِئْهُ الْکِبْرَ وَالْحِکْمَةَ وَالْقُوَّةَ وَالْجَبَلَ﴾ و ده‌خوا فیری کتیب و دانایی و ته‌ورات و نینجیلی ده‌کات. ۴۸ ﴿وَرُسُلًا﴾ و ده‌پئیغه‌مبه‌ر (ده‌نیتیریت) ﴿اِلٰی بَنِي اِسْرٰٓءِیْلَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی په‌عوب ﴿اَنْیْ قَدْ جَعَلْکُمْ بَنَیًّا﴾ (پئی یان ده‌لیت) به‌راستی من نیشانه‌په‌کم بۆ هینان ﴿مِنَ رَّبِّکُمْ﴾ له په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿اَنْ اَخْلَقَ لَکُمْ﴾ که‌من بۆتان دروست ده‌که‌م ﴿مِنَ الطِّیْنِ﴾ له‌قور ﴿کَهْفَیْهِ الطِّیْنِ﴾ (شتیک) له وینه‌ی بالنده ﴿فَاَنفَخْ فِیْهِ﴾ نجا قووی پیا ده‌که‌م ﴿فَیَکُوْنُ طَیْرًا﴾ په‌کسه‌ر ده‌بیت به بالنده ﴿بِیْذَنِ اللّٰهِ﴾ به‌فرمانی خوا ﴿وَاَنْزَلْهُ﴾ و ده‌چاکی نه‌که‌مه‌وه ﴿اَلَا تَعْلَمُ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْاَنْزِلَ﴾ و به‌له‌ک ﴿وَاٰخِی النَّوْنِ﴾ و ده‌مردوانیش زیندو ده‌که‌مه‌وه ﴿بِیْذَنِ اللّٰهِ﴾ به‌فرمانی خوا ﴿وَاَنْتَکُمْ﴾ و ده‌خه‌به‌رتان ده‌ده‌می (له‌خواوه) ﴿بِمَا تَاکُوْنُ﴾ چی نه‌خون ﴿وَمَا تَنْجُرُوْنَ﴾ چی به‌زه‌خیره مه‌لنه‌گرن ﴿وَلِیُّوْکُمْ﴾ له‌ماله‌کانتاندا ﴿اِنْ فِیْ ذٰلِکَ﴾ به‌راستی مه‌یه له‌م موعیزانه‌دا ﴿لَا یَٔتِ لَکُمْ﴾ به‌لگه‌ی به‌هیز بۆ نیوه (له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌ریه‌تی من) ﴿اِنْ کُنتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه بروادارن. ۴۹ ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ و ده‌(من‌ماتووم) به‌بروا هینه‌ر ﴿لَمَّا بَیِّنَیْٓ مِنْ اَلْقُوْزَيْنِ﴾ به‌وته‌وراتی که‌له به‌رده‌ستعدلیه ﴿وَلَا حِلَّ لَکُمْ بِنْفٰی الَّذِیْ﴾ و ده‌ماتووم بۆ نه‌وه‌ی حلال بکه‌م هیندی له‌و شتانه‌ی ﴿حَرَمٌ عَلَیْکُمْ﴾ که‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌لیتان ﴿وَجَنَّتْ بِغَاۗبٍ مِّنْ رَّبِّکُمْ﴾ و ده‌به‌لگه‌م بۆ هینان له‌لای په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿فَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾ که‌واته‌بترسن له‌(بئی‌فرمانی) خوا ﴿وَاُطِیْعُوْهُ﴾ و ده‌فرمانیه‌ریم بکه‌ن. ۵۰ ﴿اِنَّ اللّٰهَ یَفِیْ رُؤُوسِکُمْ﴾ به‌راستی خوا په‌روه‌ردگاری من و نیویه ﴿فَاعْبُدُوْهُ﴾ ده‌ی بیپه‌رستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ﴾ نه‌مه‌یه‌رئی راست. ۵۱ ﴿لَمَّا اَخْرَجْنٰ عِیْسٰی﴾ نینجا کاتیک که عیسا هستی کرد ﴿مِّنْهُمُ الْکٰفِرُ﴾ به‌بئی بره‌ایی که‌له‌که‌ی ﴿قَالَ مِّنْ اَنْصَارِیْ اِلٰی اللّٰهِ﴾ ووتی: کئی له‌گه‌ل مندا یارمه‌تی ده‌ری دینی خواجه ﴿فَاَلَا الْخَوَارِیْوُتُ﴾ شاگرده‌کانی (خه‌واریه‌کانی) ووتیان ﴿مَنْ اَصْحٰۗءُ اللّٰهِ﴾ نیمه‌یارمه‌تی ده‌ری دینی خواين ﴿اِنَّا بِاللّٰهِ﴾ بروامان به‌خوا هیناوه ﴿وَاَشْهَدُ﴾ و تر نه‌ی عیسا شاهید به‌ ﴿اِنَّا سُلِّیْمُوْنَ﴾ که‌نیمه‌فرمانیه‌ری نه‌زین. ۵۲

رَبَّاءَ أَمْنًا يَمَّا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
 الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي إِيَّيْ مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعَكَ
 إِلَيَّ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
 فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِيَّيْ مَرْجِعُكُمْ
 فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
 لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
 ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
 فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
 أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ
 ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

نابسته (٢١٤)

سورتی (البقرة):

عن خباب بن

الأرت قلنا يا

رسول الله (ﷺ):

ألا تستنصرلنا؟ ألا

تدعولنا؟ فقال (إن

من كان قبلكم كان

لهم يوم وضع

المنشار على مرق

رأسه فيخلص إلى

السمية لا يصره

ذلك من بينه

ويخط بألفاظ

الحديد ما بين لهما

وعظمه لا يصره

ذلك من بينه

(رواه البخاري)

خه بای کوبی

نهره ده لیت:

وومان نهی

پیغه مبری

خوا (ﷺ) نایا داوای سرکه وتن مان بق ناکهیت؟ نایا بومان ناپاریتته وه له خوا؟ نه ویش فه رموی:

(به راستی باوه دارانی پیش تبوه که سی وایان بووه مشاریان له سر سه ری داناووه بق خواره وه تا

هه ربوو قاچی کردوویانه به دوو له ته وه نه م سزا وازی پی نه هیناوه له ناینه که ی وه به شانیه ناسن دایان

هیناوه و گوشت و نیسقانه که یان له یه که جیا کردو ته وه نه م سزایه وازی پی نه هیناوه له ناینه که ی).

﴿رَبَّنَا آتِنَا﴾ نهی په‌روه‌ردگارمان باوه‌پمان هینا ﴿بِمَا أَرْزَلْنَا﴾ به‌وه‌ی که نارودوته‌ته خواره‌وه ﴿وَأَتَيْنَا الرُّسُلَ﴾ وه‌په‌یره‌وی پیغه‌مبری تومان کرد ﴿فَاكْشَبْنَا﴾ ده‌ی خوابه ناومان بنووسه ﴿مَعَ الشُّهُوبِ﴾ له ده‌فته‌ری بروداداران (شایه‌تی) دا. ۵۳ ﴿وَمَكْرُوا﴾ (جوبله‌که‌کان) پیلانیان گتړا (بوکوشتنی عیسا) ﴿وَنَكَّرَ اللَّهُ﴾ خواش له به‌رانبه‌ردا پیلانی لئ گتړان ﴿وَاللَّهُ خَمُّ الْمَكْرِينَ﴾ وه‌خواش چاکترین بیلگن گتړه (له‌به‌رانبه‌ر پیلان گتړاندا). ۵۴ ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِمِيسِرَ﴾ (بیهینه‌روه‌ه یادت) کاتن خوا قهرمووی نه‌ی عیسا ﴿إِنِّي مُتَوَلِّيكَ وَزَافُكَ إِلَيَّ﴾ من تو ده‌مورنم و (گیانت) به‌رز ده‌که‌مه‌وه بو لای خودم ﴿وَمُطَهِّرَكُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه پاک که‌روه‌ی توم له (هاوده‌می) نه‌وانه‌ی که بین باوه‌پوون ﴿وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وه‌په‌پروانی (راسته‌قینه‌ی) تو به‌رز ده‌که‌مه‌وه ﴿فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌سهر بین به‌روایاندا ﴿إِنِّي نَزَّيْتُ إِلَيْكَ﴾ تا برژی دواپی ﴿ثُمَّ إِلَّا تَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان که‌رانه‌وه‌تان بو لای منه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ نینجا به‌یار ده‌دهم له‌تیوانتاندا ﴿بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وشتانه‌ی که تیاياندا جیاواز و ناگورن. ۵۵ ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی بین به‌روابوون ﴿فَاعَذِّبْنَهُمْ﴾ سزایان ده‌دهم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ به‌سزای سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیاو برژی دواپیش دا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرٍ﴾ وه نه‌وانه هیچ یارمه‌تیده‌ریکیان نی به. ۵۶ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که به‌روایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه باشه‌کانیان کردوهه ﴿تَتَوَلَّوْهُمُ أَجْرُهُمْ﴾ نه‌وه خوا به‌ته‌واوی پاداشتیان ده‌داته‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا سته‌مکارانی خوش ناویت. ۵۷ ﴿ذَٰلِكَ نَظَرُ عَلَیْكَ﴾ ثم به‌سهرهاتانه‌ی که نه‌یان خوینینه‌وه به‌سهرتدا (نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ له‌نایه‌تان ﴿وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ﴾ و قورئانی پر له‌حیکمه‌تن. ۵۸ ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ﴾ به‌پاستی وینه‌ی (دروست بوونی) عیسا لای خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وه‌که وینه‌ی نادهم وایه ﴿خُلِقَ مِن رَّاسٍ﴾ که دروستی کرد له‌کل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ له‌پاشان پی‌ی ووت ﴿تَكُنْ قَبْجُونُ﴾ بیه، نه‌ویش بوو. ۵۹ ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ قسه‌ی راست نه‌وه‌یه‌که‌له خواوه به‌توگه‌یششت ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُنْكَرِينَ﴾ که‌واته له‌گومانداران مه‌به. ۶۰ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾ نینجا هرکه‌سیکه ده‌مه قالنی له‌که‌ل کردیت (له‌باره‌ی عیساوه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا‌ی نه‌و زاتینه‌ی که (به‌سرووش) بروت مات ﴿ثُمَّ تَمَازُوا﴾ توش پییان بلن ورن ﴿تَدْعُ آبَاءَنَا﴾ با بانگی کوپه‌کانمان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوپه‌کانتان ﴿وَنِسَاءَنَا﴾ وه ژنه‌کانمان ﴿وَنِسَاءُكُمْ﴾ و ژنه‌کانتان ﴿وَأَنْفُسَنَا﴾ وه‌خومان ﴿وَأَنْفُسَكُمْ﴾ و خوتان بکه‌ین ﴿ثُمَّ كَتَبْنَا﴾ له‌پاشان له‌خوا بیارینه‌وه ﴿فَتَجَعَلَ لَعْنَتُ اللَّهِ﴾ نینجا نه‌فره‌تی خوا بکه‌ین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ له‌دروغزان. ۶۱

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾
 قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
 إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٰأَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حُجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
 عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
 حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوَّلِي النَّاسِ
 بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
 وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٰ أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

نایبہتی (۲۱۵)

سورہی

(البقرة)؛ قال

رسول الله (ﷺ) :

(حجبت النار

بالشهبوات،

وحجبت الجنة

بالمكاره) (متفق

عليه)،

پیغمبر (ﷺ)

دہ فہرمویت:

(ناگر چوار دود

دراودہ بہ

نارہ زوات، وہ

بہمہ شست

چوار دود دراودہ

بہ نارہ حہتی و

ناخوشی)۔

نایبہتی (۲۱۶)

سورہی

(البقرة)؛ قال

رسول (ﷺ) :

(ریاض یوم فی سبیل اللہ خیر من الدنیا وما علیہا، وموضع سوط أحدکم من الجنة خیر من الدنیا وما

علیہا، والروحہ یروحہا العبد فی سبیل اللہ تعالیٰ أو القدوة خیر من الدنیا وما علیہا) (متفق علیہ)

پیغمبر (ﷺ) دہ فہرمویت: (روزیک ٹیشک کرتن لہرئی خوادا چاکترہ لہ دونیا ونہوہی

لہ سہریہتی، نہوہی قاجی بہ کیکتان لہ نہوہی چاکترہ لہ دونیا ونہوہی لہ سہریہتی۔ کہ سہک -

﴿إِنْ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بیگومان هر نه‌می‌به داستانی راست و درست ﴿وَمَا مِنْ
إِلَهِ﴾ و هیچ پست‌تر و یکی به‌راستی نی به ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تهنه‌ها خوا نه‌بین ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾
به‌راستی خوا ﴿لَهُوَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ تهنه‌ها خوی بالاده‌ستی کار دروسته . ۶۲ ﴿فَلَنْ تُولُوا
﴾ نینجا نه‌گر پشنتیان مه‌لکرد ﴿لَنْ اللَّهُ عَلِيمٌ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا ناگاداره
﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ به‌کرده‌وی به‌دکاران . ۶۳ ﴿قُلْ﴾ (ئی موحه‌مه‌د ﴿عَلَيْكُمْ﴾) بلی
﴿يَتَأَمَّلُ الْكِتَابَ﴾ ئی خاوه‌ن نامه‌گان ﴿تَقَالُوا﴾ ورن ﴿إِلْ كَلِمَةٍ﴾ بق لای ووتیه‌کی
﴿مَرَّ﴾ راست (به‌کسان) ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ﴾ له‌قیوان نی‌مه و نی‌وه‌دا. ﴿أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ﴾ که
جگه له‌خوا نه‌په‌رستین ﴿وَلَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتی‌ک نه‌که‌ین به‌هاویه‌شی ﴿وَلَا
يُخِذُ بَعْضُنَا بَعْضًا أُنَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و مه‌یندی‌کمان مه‌یندی‌کمان به‌په‌روه‌دگار دانه‌تین
﴿فَلَنْ تُولُوا﴾ نینجا نه‌گر پشنتیان مه‌لکرد ﴿تَقُولُوا﴾ نی‌وه‌ش بلی‌ن : ﴿أَفَنُفِئُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ﴾ نی‌وه شاهیدین که نی‌مه فرمانبه‌رانی خاوین . ۶۴ ﴿يَتَأَمَّلُ الْكِتَابَ﴾ ئی
خاوه‌ن نامه‌گان ﴿لَمْ تُخَالُوتْ لِي إِبْرَاهِيمَ﴾ بق چی ده‌مه‌قالی ده‌کن ده‌ریاره‌ی نیبراهیم
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَنِيفًا عَلَى الْإِسْلَامِ﴾ له‌کاتیکدا که ته‌ورات و نینجیل نه‌تیراونه‌ته خواره‌وه
﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ﴾ له‌دوای نیبراهیم نه‌بیت ﴿أَنَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ده‌ی بق تی ناگه‌ن؟ ۶۵ ﴿وَمَا
مَنَعَنَا﴾ ناگادارین نی‌وه ﴿مَنْوَلًا حَنِيفًا﴾ نه‌وانه‌ن که ده‌مه‌قالیقان کرد ﴿فَمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٍ﴾ له‌وه‌ی که شتی‌کمان لیده‌زانی ﴿لَمْ تُخَالُوتْ فَمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٍ﴾ ئی بق
ده‌مه‌قالی ده‌کن له‌شتیکدا که هیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وخوا ده‌یزانی ﴿وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نی‌وه نازانن . ۶۶ ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ نیبراهیم نه‌جوله‌که بووه‌و ﴿وَلَا
نَصْرَانِيًّا﴾ نه‌گاورد ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ به‌لکو پاک و خواپه‌رست و فرمانبه‌ر بوو
﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له‌هاویه‌ش په‌یداگه‌ران نه‌بوو . ۶۷ ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْإِنْسَانِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾
بیگومان نزیکترین که‌س له‌نیبراهیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ نه‌وانه‌ن که وه‌ختی خوی
په‌یره‌ویان کرد ﴿وَمَعَا آتَى﴾ و نه‌م پیغه‌مه‌روه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که
به‌روایان هیناوه ﴿وَاللَّهُ وَلِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ وخوا دؤستی به‌روادارانه . ۶۸ ﴿وَأَنْتَ﴾ حه‌زبان
ده‌کرد ﴿مُطَهَّرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ده‌سته‌یه‌ک له‌خاوه‌ن نامه‌گان ﴿لَنْ يُضِلُّوكَ﴾ که
گومراتان بکه‌ن ﴿وَمَا يُضِلُّوكَ﴾ له‌کاتیکدا که‌س گومرا ناگه‌ن ﴿إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ خویان
نه‌بیت ﴿وَمَا يُضِلُّوكَ﴾ به‌لام مه‌ستی پی ناگه‌ن (تی ناگه‌ن) . ۶۹ ﴿يَتَأَمَّلُ الْكِتَابَ﴾
ئی خاوه‌ن نامه‌گان ﴿لَمْ تَكُفِّرُوا﴾ بق بی به‌رواده‌ین ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌نایه‌ته‌کانی خوا
﴿وَأَنْتُمْ تَقْضُونَ﴾ له‌کاتیکدا که‌شایه‌تی ده‌ده‌ن (له‌سه‌راستی نه‌ولن) نه‌۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا
بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا ۗ أٰخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَوَمَّنُوْا ۖ إِنَّمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلُوبُ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ ۖ اللَّهُ أَن يُوَفَّىٰ أَحَدُكُمْ مَّا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوْكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّا الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْضِرُ بِرَحْمَتِهِ ۚ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأْمَنُوْهُ بِقِنطَارٍ
يُّؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ إِنْ تَأْمَنُهُ بِيَدِنَا ۖ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾
بَلَىٰ ۖ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ ۚ وَاتَّقَىٰ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

هنری هاتله

مـوارد وهی

نایه تی (٧٧)

سورتهی (آل

ممران)؛ ﴿٧١﴾

قـنـین

بـفـتـنـن...﴿

بوخاری وموسلم

ده گبرنه وه که

نه شعت ده لیت:

پارچه زمویه که له

تیوان من

وجووله که به کدا

(کیشه مان بوو)

نهو حاشای له مافی

من ده کرد تیایدا

منیش بردم بۆلای

پیغه مبر (﴿٧٦﴾ و

فرموی: شایه نت

هیه؟ ووتـم:

نه خیر، فرموی

به جووله که که:

تۆسۆیند ده خۆی (که می تۆبێ؟) منیش ووتـم: نهی پیغه مبری خوا (﴿٧٦﴾) نهو سویند ده خواو ماله که م
له ده ست ده چیت جا خۆی که وره ش نه م نایه تهی نارد ده خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا...﴾ ههتا کۆتایی نایه ته که، ههروه ما بوخاری له عه بولای کۆبی نهی نه وفا وه ده گبرنه وه
ده لیت: پیاویک شتیکی له بازاردا دانا بوو (بۆ فروشتن) سویندی خوارد و وتی بیگومان نه وه ندهی -

﴿يَأْمُرُ الْكَذِبَ﴾ نه‌ی خاوه‌ن نامه‌كان ﴿لَمْ تَلِسُوا الْحَقَّ بِالْعُطْلِ﴾ بقر پوشاکی درق نه‌كەن به‌بر راستی دا ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ وه راسته‌كه ده‌شارنه‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْنَا الْكِتَابَ﴾ له‌كاتيكدا خوشتان نه‌مه‌ده‌زان. (٧١) ﴿وَقَالَتْ طَافِقَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكَذِبِ﴾ وه‌ده‌سته‌يه‌ك له‌خاوه‌ن نامه‌كان ووتيان (به‌هنديكيان) ﴿آمِنُوا بِالَّذِي﴾ بپوابينن به‌و قورئانه ﴿أَنزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه نپراوه‌ته خواره‌وه بقر نه‌وانه‌ی كه‌بپروايان هيناه‌وه ﴿وَجَهِ النَّهَارِ﴾ سه‌رله به‌يانيان (به‌فيل) ﴿وَأَكْفَرُوا بآخِرِهِ﴾ وه بين بپروابينه‌وه ده‌مه‌و نپواره ﴿لَعَلَّيْهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌لكو نه‌وانيش په‌شيمان بينه‌وه. (٧٢) ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوه‌رتان نه‌بيت ﴿إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ﴾ مه‌گەر به‌كه‌سيك كه‌دواي ديني نپوه كه‌وتبيت ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَيْتُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ به‌راستی رينمونيی ﴿هُدَىٰ اللَّهِ﴾ مه‌ر رينمونيی خوايه ﴿أَنْ يُؤَقِّدَ أَحَدًا بِقُلٍّ مَّا أَوْفَيْتُ﴾ (نه‌ی خاوه‌ن نامه‌كان نپوه پيتان گرانه) كه بدریج به‌يه‌كيكي تر وينه‌ی نه‌و دينه‌ی كه‌به‌نپوه دراوه ﴿أَوْ يَحْجُوكُمْ﴾ ياده‌مه‌قالتيان له‌گهل بكه‌ن (بقر رتان بده‌ن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای په‌روه‌ردگارتان ﴿قُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نه‌و به‌هره‌يه (واته پيغه‌مه‌رايه‌تي) به‌ده‌ستی خوايه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌يدات به‌هركه‌سيك كه‌بيه‌ويت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا خاوه‌نی به‌خششی زور و زانايه. (٧٣) ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ نه‌و (خوايه) په‌حمه‌ت و ميهره‌بانی خوی تاييه‌ت ده‌كات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بقر مه‌ر كه‌سيك بيه‌ويت (شياری بيت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه‌نی به‌خشش و به‌هره‌ی گوره‌يه. (٧٤) ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكَذِبِ﴾ وه له‌ناو خاوه‌ن نامه‌كان می واهيه ﴿مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَقْطُرْ﴾ نه‌گەر خه‌زنه‌يه‌ك به‌سپارده لای دابنتی ﴿يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ ده‌داته‌وه ﴿وَيَسْتَهْمِرُ مِنْ﴾ وه می واشيان تيايه ﴿إِنْ تَأَمَّنْهُ﴾ پديباري نه‌گەر ديناريكي لا دابنتيت ﴿لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ ناداته‌وه ﴿إِلَّا مَا دُسْتُ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مه‌گەر به‌سهره‌يه‌وه بوه‌ستيت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌م ناپاکی په‌به‌هزی نه‌وه‌وه بوو ﴿قَالُوا﴾ كه ده‌يان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَرْبَعِينَ سَبِيلٌ﴾ گوناهمان ناكات له‌خواردنی مالی نه‌م نه‌خوينده‌وارانه (واته عه‌ره‌به‌كان) ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وه درق به‌ده‌م خواوه ده‌كەن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌خويان ده‌زانن (كه‌درق ده‌كەن). (٧٥) ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌خپروانی په (وه‌كه ده‌لین) ﴿مَن أَوْفَىٰ بَعْدِهِمْ﴾ مه‌ركه‌سيك په‌يمانی خوی به‌جی بينيت ﴿وَأَتَىٰ﴾ وه پاريزگاری بكات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا پاريزكارانی خوش ده‌ويت. (٧٦) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَنْتَرُونَ﴾ بين گومان نه‌وانه‌ی ده‌يفرشن ﴿بَعْدَ اللَّهِ﴾ په‌يمانی خوا ﴿وَأَيُّهُمْ﴾ و سوينده‌كاني خويان ﴿نُفْسًا قَلِيلًا﴾ به‌نرخيكي كه‌م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بين به‌شن (له‌به‌هره‌ی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پژدی دواي دا ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا قسه‌يان له‌گهل ناكات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وه تماشايان ناكات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روزی قيامه‌تدا ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ وله گوناهمان خوش نابيت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بقر نه‌وان هيه سزای به‌نازار. (٧٧)

أراد أن يأتي أمه

[illegible]

﴿وَإِنْ يَنْهَ لَفَرِيدًا﴾ به راستی له‌خاوه‌ن نامه‌کان ده‌سته‌یه‌ک هه‌یه ﴿بَلَوْنِ السَّيِّئِينَ بِالْكَذِبِ﴾
 (ناو به‌ناو نامه‌که‌یان تیکده‌ده‌ن و) زمانیان با نه‌ده‌ن و نه‌پیچنه‌وه به‌خویندنه‌وه‌ی
 کتیه‌که‌یان (ته‌ورات) ﴿لِنَخْشِبُوهُ مِنَ الْكَتِبِ﴾ تاتو وا بزانی‌ت له‌نامه‌ی خوایه ﴿وَمَا هُوَ
 مِنَ الْكَتِبِ﴾ (له‌کاتیکدا) که‌نه‌وه له‌نامه‌ی خوانی یه ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه‌ده‌لین ﴿مَوْمِنٍ
 عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه له‌خواوه‌یه ﴿وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌وه له‌خواوه‌نی یه
 ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وه‌درق به‌ده‌م خواوه‌ده‌کن و ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ﴾ خوشیان ده‌زانن
 (که‌درقه) (۷۸) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ﴾ نابی بز هبع ناده‌می یه‌ک ﴿أَنْ يُؤْتِيَ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنَّبِيَّةَ﴾ که‌خوا نامه و شهریه‌ت و پیغه‌مبه‌ریقی دابییتی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ﴾ پاشان
 به‌خه‌لکی بلیت: ﴿كُونُوا عِبَادًا لِّي﴾ بین به‌به‌نده‌ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جباتی خوا ﴿وَلَكِنْ
 كُونُوا زُرَّاعِينَ﴾ به‌لکو (پیان ده‌لیت): خوا په‌رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ الْكِتَابَ﴾ چونکه
 نیوه ده‌رسی نامه‌ی ناسمانی ده‌لینه‌وه ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه‌نیوه خوشستان
 ده‌بخوینن. (۷۹) ﴿وَلَا تَأْمُرُكُمْ﴾ وه‌خوا فه‌رمانتان پی نادات ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا التَّلَاقِيَّةَ وَالسَّيِّئِينَ﴾
 که‌فرشته و پیغه‌مبه‌ران بکن ﴿أَنْبَاءًا﴾ به‌په‌رستراوی خوتان ﴿أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ﴾ چون
 فه‌رمانتان پی ده‌دات پی بره‌ابن (کافرین) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دواي نه‌وه‌ی که‌نیوه
 بره‌ا دار بگوین ۱۹. ۸۰) ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ (به‌په‌نسه‌وه یادیان) کاتیک که‌خوا
 په‌یمانی وه‌رگرت له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿لَمَّا أَتَيْنَكُمْ﴾ که‌هه‌رجیم دانن ﴿مِنْ عَشَرٍ﴾ له‌نامه و
 ﴿وَجَعَلْنَا حِكْمَةً﴾ (شهریه‌ت) ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ له‌پاشان پیغه‌مبه‌ریکتان بز هات
 ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَكَّنْكُمْ﴾ به‌بره‌ا هینه‌ر به‌و نامه‌ی که‌له‌لاتانه ﴿لَتَرْيَيْنَّ يَوْمَئِذٍ﴾ ده‌بن بره‌ای پی
 به‌پنن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه‌یارمه‌تی بده‌ن ﴿قَالَ﴾ خوا فه‌رموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ نایا داننان نابم
 په‌یمانه‌دا؟ ﴿وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ وه‌له‌سه‌ر نه‌وه په‌یمانی مفتان وه‌رگرت ﴿قَالُوا﴾
 پیغه‌مبه‌ران روتیان: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ به‌لن دانمان پیا ناو په‌یمانمان به‌ست ﴿قَالَ فَاتَّبِعُوا﴾ خوا
 فه‌رموی که‌واته نیوه به‌شامید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه‌منیش له‌گه‌ل نیوه ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 یه‌کیکم له‌شاهیدان. (۸۱) ﴿لَنْ تَوَلَّىٰ﴾ جا نه‌وه‌ی پشتی هه‌لکرد (له‌م په‌یمانه) ﴿بَعْدَ
 ذَٰلِكَ﴾ دواي نه‌م دان پیمانانه ﴿فَأَوَّلِيكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ که‌واته هه‌ر نه‌وانن ده‌سته‌ی
 ده‌رجوان له‌فه‌رمان. (۸۲) ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ نایا (پی بره‌ایان) داواي غه‌یری دینی
 خوا ده‌کن؟ ﴿وَلَمْ يَأْتِ الْسَّمُوتَ وَالْأَرْضَ﴾ له‌کاتیکدا که‌هه‌رجی له‌ناسمان و
 زه‌وی دایه فه‌رمانبه‌ری خوان ﴿مَلْعَا﴾ بی یانه‌وی (به‌لغشی بره‌ایان) ﴿وَسَمِعُوا﴾ نایا
 نه‌یانه‌وی (به‌ناچاری) ﴿وَالَّذِينَ يَزِفُّونَ﴾ وه‌مه‌وو هه‌ر بز لای وه‌ده‌که‌ر یه‌نسه‌وه. (۸۳)

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّاalُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
أَفْتَدَىٰ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

هوی هاتمه

غواردهی

نایه تی (۸۶-۸۹)

سوره تی ال

همران : ﴿تخفف

تخفیدی الله

قوما...﴾ نهسانی

و نیین حیبان و

حاکیم له عه بولادی

کودی عه بیاسوه

ده کچیره ده لیت:

پیاویکی نه نزاری

موسلمان بور

پاشان پاشگز

بوریه وه، نواتر

په شیعیان بوریه وه

ناردی بولادی

هوزده کی و پیسی

وونن: که سبکه

بتیین بز خزمه تی

پیغه مبری خوا

﴿﴾ و پیسی

رایگه بنن نایا ده توانم تهویه بکم؟ بهو هویه و منه نایه ته هاته خوارده: ﴿تخفف تخفیدی الله قوما تخفوا
..... فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نیت هوزده کی وه لاهه کیان بز ناردوه و موسلمان بوریه وه.

نایه تی (۲۲۵) سوره تی (البقرة): قال رسول الله ﴿﴾ (من جلف علی یمن فرای غیره

خیراً منه فلیکفر عن یمینه وایفعل الذی هو خیر) (رواه مسلم) پیغه مبر ﴿﴾ (ده فیه رموز:-

﴿قُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) بلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نيمه بپرومان میناوه به خوا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾
 عَلَيْنَا﴾ وه به‌وه‌ی نیرداوه‌ته خواروهه بپومان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه به‌وه‌ی که
 نیرداوه‌ته خواروهه بق نبراهیم ﴿وَأَسْمِعِيلَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نیسماعیل و
 نیسحاق و یه‌عقوب و کورانی یه‌عقوب ﴿وَيَا أَدَمَ﴾ وه به‌وه‌ی که دراوه ﴿مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾
 به موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر له‌په‌روه‌ردگاریانه‌وه ﴿لَا تُفَرِّقْ﴾
 جیاوازی ناکه‌ین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ له به‌ینی هیچ کامیک له‌م پیغه‌مبه‌رانه ﴿وَتَخُنْ﴾
 لَهُمْ مُنْجِلُونَ﴾ وه نيمه بق خوا‌ی که‌ورده‌گه‌ردن که‌چین. ۸۴ ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ غَيْرَ الَّذِي هُمْ دِينًا﴾
 هه‌ر که‌سیک دوا‌ی دینیک بکه‌ویت جکه‌ دینی نیسلام ﴿قُلْ يُقَالُ مِنْهُ﴾ نه‌وه‌لیتی
 وه‌رناگیرئ ﴿وَمَوْزَىٰ الْأَخْزَرِ﴾ وه نه‌وه‌له‌برئتی دوا‌یی دا ﴿مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ له زه‌ره‌مه‌ندانه.
 ۸۵ ﴿كَفَىٰ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾ چون خوا رینمونی که‌لیک ده‌کات ﴿كُفْرًا﴾ بی‌پروا
 بپون ﴿يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾ دوا‌ی پروا مینانیان ﴿وَيَهْدُوا﴾ وه شایه‌تی یان دابی ﴿أَنَّ الرُّسُلَ﴾
 حَقٌّ﴾ که نه‌وه‌پیغه‌مبه‌ره‌راسته ﴿وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ وه‌نیشانه‌ی زوربان بق هاتبئ ﴿وَاللَّهُ لَا﴾
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاطِمِينَ﴾ وه‌خوا رینمونی که‌لی سته‌مکاران ناکات. ۸۶ ﴿أَوَلَيْكَ خَزَائِفُكُمْ﴾
 نه‌وانه سزایان نه‌وه‌یه ﴿أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ که له‌سه‌ریانه‌نه‌فرینی خوا ﴿وَالْمَلِكُ﴾ و
 فریخته‌هه ﴿وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌موو‌خه‌لکی. ۸۷ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له‌وه‌(نه‌فرینه‌) دا
 ده‌میننه‌وه به‌نیجکاری ﴿لَا تَخَفُ عَنْهُمْ الْغَذَابُ﴾ سزایان لی سووک ناکریت ﴿وَلَا هُمْ﴾
 يُنْظَرُونَ﴾ وه‌موله‌ت نادرین. ۸۸ ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه‌که‌ر نه‌وانه‌ی ﴿تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾
 توبه‌یان کریمی دوا‌ی نه‌وه ﴿وَأَسْلَمُوا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ﴾
 رَحِيمٌ﴾ نه‌وه بیگومان خوا لی خوشبوی میهره‌بانه. ۸۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی
 نه‌وانه‌ی که بی‌پروا بپون ﴿يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾ دوا‌ی پروا مینانیان ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا﴾ پاشان
 زیاتر بی باوه‌ر بپون ﴿لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ مه‌رگیز توبه‌یان لیگیرا ناکریت ﴿وَأَوَلَيْكَ هُمْ﴾
 الضَّالُّونَ﴾ وه نه‌وانه‌ن گومرایان. ۹۰ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی‌پروا
 بپون ﴿وَتَاتُوا وَمَنْ كَفَرَ﴾ وه به‌بی‌پروایی مردن ﴿قُلْ يُقَالُ مِنْ أَحِبِّهِمْ﴾ نه‌وه مه‌رگیز
 (فدیه) له‌هیچ کامیکیان وه‌رناگیرئ ﴿يَوْمَ الْأَرْضِ﴾ با پپر به‌هه‌موو‌زه‌ویش
 ریکریت ﴿وَلَوْ أَفْنَدْتُمْ يَوْمًا﴾ بیبه‌خشیت له‌بریتی دا ﴿أَوَلَيْكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه‌وانه
 سزای به‌نازاریان بق هه‌یه ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ شُعْبَةٍ﴾ وه‌هیچ یاریده‌ده‌ریکیان فی‌یه. ۹۱

لَنْ نَأْخُذَ بِالْبَرِّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ ﴿١٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
 إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ
 التَّوْرَةُ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿١٤﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦﴾ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
 بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
 إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
 مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٨﴾ قُلْ يَتَاهِلُ الْكِتَابِ لَمْ يَكْفُرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
 عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ يَتَاهِلُ الْكِتَابِ لَمْ تَصُدُّوا عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ ءَامَنَ تَبَغُّوهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ يَتَاهِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَطِيعُوا
 فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿٢١﴾

— (مہر کہ سیک
 سویندی لہ سہر
 ہتیک خوارو،
 پاشان لہوہ
 چاکری بینی با
 کہ فارہ تی بدات و
 چاکرہ کہ بکات).
 ٹاہیہ کی (۲۲۸)
 سکتی ہوئی
 (البقرة: ۱۲۷) عن
 جابر قال: قال
 رسول الله (ﷺ) في
 خطبته في حجة
 الوداع (فاتقوا الله
 في النساء منكم
 لخلصن من بأمانه
 الله واستحلت
 فروجهن بكلمة الله
 ولكم عليهن ان لا
 يوطئن فرشكم
 احداً تكرهونه فإن
 فعلن ذلك

فاضریوہن ضرباً غیر مبرح ولہن علیکم رزقہن وکسوتہن بالمعروف) (رواہ مسلم) جابیر دہلث پیغہ مبر
 (ﷺ) لہ ووتارہ کہ یدا لہ حہ جی مالٹاوا پیدا فرموی: (لہ خوا بترسن دہ ربارہی ٹافرہ تان، چونکہ
 بہ راستی ٹیوہ چہر اسپاردہی خواسی و ہر تان کہ تمہیں بہ وہا کی غزال جلال بیون بیتان مافی ٹیوہیہ
 لہ سہریان میج کہ سیک نہ میمنہ میسریم و گتانیوہ کہ ٹیوہ بیتان ظہور بیتان کہ گتانیوہ

﴿أَن تَقَالُوا تَبْ﴾ نپوه هرگیز به خیر و چاکه ناگه (و ده‌سگیرتان نابیت) ﴿حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا غَيْرُكُمْ﴾ تا به ختی نه‌کن هندی له و دارایی یه‌ی که خوشتان ده‌ویت ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه‌هرچی به‌خشن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه‌و بیگومان خودا ناگای لن یه (به‌پلی دل و ده‌رونتان پاداشتان ده‌داته‌وه) . ۹۲ ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا﴾ ه‌همو جوره خواره‌مه‌نی‌کان حلال بیون ﴿إِنِّي إِنيْرِي﴾ بر نه‌وه‌ی یه‌عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ﴾ (شروع) بیجگ له‌وه‌ی که یه‌عقوب ه‌رامی کرد ﴿عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ له‌سر خوی ﴿مِنْ قَتْلِ﴾ له پیش ﴿أَن تَزِلَّ الزَّوْزَةُ﴾ ناردنه خواره‌وه‌ی ته‌ورات ﴿فَلَن تَأْتُوا بِالْقَرْبَةِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د (﴿﴾ بلی: ده‌ی ته‌ورات به‌ینن ﴿فَاتْلَوْهَا﴾ و بیخویننه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گر نپوه راست ده‌کن. ۹۳ ﴿ثَمَّ أَفْرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ نیجا هر کس درو به‌دهم خواره‌مه‌لی‌ستی ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له‌پاش نه‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ که‌واته نه‌وانه خوینان سته‌مکار. ۹۴ ﴿فَلَن صَدَقَ اللَّهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (﴿﴾ بلی: خوا راستی فرممو ﴿فَاتَّبِعُوا يَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌وا بوو په‌یره‌وی نایینی نبیراهیم بکن ﴿حَنِيفًا﴾ که پاکه (به‌ویستی خوی له‌بیرو باوه‌رو کرداری مه‌له لای داوه بز بیرو باوه‌رو کرداری راست) ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُفْرِكِينَ﴾ و ه‌یج کاتیک له‌هاویه‌ش برپارده‌ران نه‌بووه. ۹۵ ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ به‌راستی یه‌که‌م مالیک ﴿وُضِعَ لِلنَّاسِ﴾ دانراوه بز (خواه‌رستی) خه‌لکی ﴿لَلَّذِي بِبَكَّةَ﴾ نه‌و مالیه‌که‌له به‌که‌که (مه‌که‌که) دایه ﴿مِنَ الزَّكَاةِ﴾ پیروز کراوه ﴿وَمَذَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ و ه‌رینمونی یه‌ بز جیهانیان. ۹۶ ﴿فِيهِ نَبَأُ بَيْتٍ﴾ تیایدا ه‌یه چه‌ند به‌لگو نیشانه‌ی بیون ﴿مِنَ الْمَقَامِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (که یه‌کیکیان) شوین وه‌ستانه‌کی نبیراهیم ﴿وَمِنْ ذَلِكُمْ﴾ و ه‌هر کس چوبیته نه‌و شوینه ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی ترس بووه (له‌زیان و نازاردان) ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ بز خودا ه‌یه به‌سه‌ر شاده‌می یه‌وه ﴿حِجُّ الْبَيْتِ﴾ ه‌ج کردنسی نه‌و مالیه ﴿مَنْ أَشْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ ه‌هرکه‌سیک که‌توانای که‌بشتنی (زیشتنی) مه‌بیت بزی ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ و ه‌هر کس باوه‌ری نه‌بی (یان توانای مه‌بیت و نه‌چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا بی نیازه له‌همو جیهانیان. ۹۷ ﴿فَلَن يَأْخُذَ الْكُذِبُ﴾ بلی: نه‌ی نامه‌داران ﴿لَمْ تَكْفُرُوا﴾ له‌هرچی بی بروان ﴿بِنَابِ اللَّهِ﴾ به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا بیناو ناگاداره ﴿عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌نه‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. ۹۸ ﴿فَلَن يَأْخُذَ الْكُذِبُ﴾ بلی: نه‌ی خاوه‌ن کتیه‌کان ﴿لَمْ تَصُدُّوا﴾ له‌هرچی به‌رگری ده‌کن ﴿عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پری‌ی خوا ﴿مَنْ آمَنَ﴾ که‌سیک که‌بروای مینایی ﴿تَتَّبِعُوا عِوَجًا﴾ ده‌تانوچ به‌ناراست بیخه‌نه به‌رچای خه‌لک ﴿وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾ له‌کاتیکدا نپوه زانوا ناگادارن (به‌وه‌ی پری‌ی خوا به) ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفُورٍ﴾ و خوا بی ناگانی یه ﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌نپوه ده‌یکه‌ن. ۹۹ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌برواتان میناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا قُرَيْشًا﴾ نه‌گر نپوه گویرایه‌لی ده‌سته‌یه‌ک بن ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له‌وانه‌ی که‌نامه‌یان پیدراوه ﴿يُرِيدُكُمْ بَعْدَ إِعْمَانِكُمْ﴾ ده‌تانکه‌نه‌وه به‌کافر دوی بروا میتانه‌کان. ۱۰۰

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
 يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
 وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
 فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ
 وَجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ
 اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

حکرت لیبان بدہن
 بہ ایستادنیکی
 سادہ، وہ مافی
 نہوانہ لہ سہرتان
 دابین کرنسی
 خواردن و
 پوشاکیان
 بہ چاکی۔

ثانیہ (۲۳۱)

سورتی

(البقرة)؛ قال

رسول الله ﷺ:

(أتدرون من

المفلس؟) قالوا:

المفلس فينا من

لا درهم له ولا

متاع. فقال:

المفلس من أمتي

من يأتي بحلقة

وصيام وزكاة،

ويأتي وقد ختم

هذا، وقذف هذا،

وأكل مال هذا، وسفك دم هذا، وضرب هذا، فيعطى هذا من حسناته، وهذا من حسناته فإن فنيته

حسناته قبل أن يقضى ما عليه، أخذ من خطاياهم فطرح عليه ثم طرح في النار) (رواه مسلم)،

پیغمبر (ﷺ) فرمودی: (ثایا دوزانن مولیس کریمہ؟ ووتیان: لہ نلو نیکہدا موفلیس نہو

کے سہ پہ پارہ و مالی نہ بیچا، فرمودی: مولیس لو نوبہتہن، ونبہا نلو کسہ یہ، -

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بنی بهوا ده بن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَ﴾ له کاتیکدا ده خوینریته وه به سهرتاند ادا ﴿هَآئِنْتَ اللَّهُ﴾ به لگه کانی خوا ﴿وَبِكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه پیغمبره که ی له ناوتاندایه ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ وه مهرکس ده دست بگری به (شایینی) خواوه ﴿فَقَدْ مَدَى﴾ نه وه به پاستی رینمونینی کراوه ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بق ریبازیکی پاست. (۱۰۱) ﴿يُنَالِیَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بهروانان میناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقُّ ثِقَابِهِ﴾ ترسانیک که شیواوتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾ وه مهران ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ مهر به مسولمانی نه یی. (۱۰۲) ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ مه مووتان ده دست بگرن به هوی په یوه سستیان به خواوه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفَرُّوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مه بن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بییر له به مهره چاکه ی خوا بگه نه وه به سهرتانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَغْدَاءً﴾ له کاتیکدا که نئوه دوزمنی په کتر بیون ﴿فَالْتَفَتْنَا بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به لام خوا موگری خسته نئوان دله کانتان ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِبِغْضِيهِ﴾ اخوانا ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا بَعْضَ الْيَوْمِ يَومًا آخَرَ﴾ وه نئوه له سهر لیواری چالنی بیون له ناگر ﴿فَأَنْقَضْنَاكُمْ يَوْمًا﴾ به لام خوا بزکاری کردن لی ی ﴿كَذَلِكَ﴾ نا بهو جزیره ﴿يَبْقَى اللَّهُ لَكُمْ ءَالِيَهُ﴾ خوا به لگه کانی خوی بیون ده کاتوره بقتان ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا به رده وام بن له سهر رینمونینی (یان له سهر شاره زایی). (۱۰۳) ﴿وَلَنْتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾ نه یی له ناو نئوه دا کومه لیک بییت ﴿يَذْعَرُونَ إِلَى آخِرِهِ﴾ بانگه واز بکن بق چاکه ﴿وَيُؤْمَرُونَ بِالْغُرُوبِ﴾ فرمان بدن به مه موو چاکه یه ک ﴿وَيُنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکن له مه موو خرابه یه ک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خویانن سهرکه وتوو. (۱۰۴) ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ به وینه ی نه وانه مه بن ﴿تَفَرَّقُوا﴾ که بهش بهش و ﴿وَأَخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بیون ﴿بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له پاش نه وه ی ﴿نَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ نه وه به لگانه ی بقیان مات ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَذَابُ عَظِيمُ﴾ وه نه وانه سزایه کی که وره یان بق مه یه. (۱۰۵) ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ روریک دیت که چند پوویه ک سپی ده بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پوویه ک رهش ده بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ﴾ که پوویان رهش بووه ﴿كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بی یان ده ووتویت) یوچی بی بیوا بیون له پاش بیوا مینانتان ﴿فَذَرُّوا الْعَذَابَ﴾ که وانه بیچینن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بی بهوایی تانه وه. (۱۰۶) ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَجُوهُهُمْ﴾ وه نه وانه که پوویان سپی ده بییت ﴿فَلِی رَحْمَةُ اللَّهِ﴾ نه وه له ناو به زه یی خوادان ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تئیدا ده میننه وه به مه میفه یی. (۱۰۷) ﴿ذَلِكَ هَآئِنْتُ إِلَيْكُمْ﴾ نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَقَرُّوا عَلَیْكُمْ﴾ ده یان خوینینه وه به سهرت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که پاستن ﴿وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدٍ﴾ خواش نایه ویت ﴿عَلَّمَا لِلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته میفد بق جیهان یان. (۱۰۸)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى
 وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلُوكُمْ إِلَّا ذَبَارِثُكُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ
 عَلَيْهِمُ الدَّلِيلَةُ أَنَّهُمْ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ
 وَبَاءُوهُمْ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
 حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ ﴿لَيْسُوا سَوَاءً
 مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ
 وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
 مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

هَوَىٰ هَاتِه

خوارموی نایه تی

(۱۱۳) سورۃی

(ال عمران):

﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾

... طه به رانی

له عه بدولای

کوی عه بیاسه وه

ده گنیزیتسه وه،

که ده لیت کاتیک

که عه بدولای

کوی سه لاج

نه طه به تی کوی

سه عه و

نوسه یدی کوی

سه عه و نوسه یدی

کوی هو به ید و

مه ندیکی تر

له جو له که

که له که لیاندا

موسلمان بیون و

به پاسستی و

ترجمه و تفسیر

پاستگویی بیونیه نیماندار و به حه زو تاره زوی ندره وه باوه شیان کرد به نیسلام دا، له کاته دا راهیب
 و زاناکانی جو له که و نه وانه تی که ردن گیری بین باوه پی و کوفر بیون تیایاندا ووتیان: که سن
 له نیتمه بیوای نه هیناوه به موجه ممد جگه له خراپه کانمان، چونکه نه که نه وانه چاک و باشه کانمان
 بیونایه وازیان له دینی باو و باپیرانیان نه ده هینا و شوین دینیکی تر بکون خوی گوره ش-

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ته نهنا بو خوايه مهرچی له ناسمانه کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 وه مهرچی له زهوی دایه ﴿وَالِلَّهِ﴾ وه مهر بولای خودا ﴿تَرْجِعُ الْأَمْوَالَ﴾ ده گهریته وه
 مه موو کاره کان. ۱۰۹ ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ نیوه (موسلمانان) باشتیرین گه لیک بوون
 ﴿أَخْرَجْتَ النَّاسَ﴾ بوخسه لکی هینراییته دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ده دهن
 به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ جله و گیري ده کن له خرابه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بهروا
 ده هینن به خوا ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ الْأَشْجَارُ﴾ نه گهر نامه داره کان بهروایان بهینایه ﴿لَكُنَّ خَيْرًا
 لَّهُمْ﴾ نه وه باشتیریو بویان ﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ هه ندی له وان بهروادان ﴿وَأَكْثَرُهُمْ
 الْفٰسِقُونَ﴾ به لام زدریه یان له فه رمانی خوا ده رچوون. ۱۱۰ ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ مهرگیز نه وان
 زیانتان پی ناگه یه نن ﴿إِلَّا أَذًى﴾ مه گهر زیانتیکی که م ﴿وَأَنْ يَّقِيلُوا كُمْ﴾ وه نه گهر
 به نه گین له گه لقاندا ﴿يُؤَلِّمُ الْأَذْيَارَ﴾ پشتان تی ده کن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ دواتریش
 سه رکه و توو ناین. ۱۱۱ ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ﴾ دراوه به سه ریاندا سه ر شوری و پرسیوایی
 ﴿أَنْ يَأْتُوا بِطَافٍ﴾ له مهر شوینیکه بین ﴿إِلَّا يَحْتَلِرُ مِنَ اللَّهِ﴾ مه گهر به هوی به لین له لایه ن
 خوه اوه ﴿وَيَحْتَلِرُ مِنَ النَّاسِ﴾ وه به لینیک له لای خه لکه وه ﴿وَيَأْتُوا بِغُضْبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ شایسته ی
 خه شمیکی گهره بوون له لایه ن خوله ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمِثْقَلَةُ﴾ وه دراوه به سه ریاندا
 مهری (ده روون و چاو برسیتی) ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ نه وه له بهر نه وه بوو نه وان
 ﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بی بهروایوون به به لگه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه پیغه مبه رانیان
 ده کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به ناروا ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نه وه ش به هوی نه وه وه بوو که نه وانه
 سه ریچی ﴿وَكَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ و ده ست سرزیان ده کرد. ۱۱۲ ﴿لَيْسَ سَوَاءٌ﴾ مه موو
 (نامه داره کان) چوون به کن نین ﴿مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ له تاو خاوه ن نامه کاندایه ﴿أُمَّةٌ قَالَهُمْ﴾
 ده ستمیه کی راست و ریک هه ن ﴿يَقُولُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نایه ته کانی خوا ده خوینن ﴿وَأَنَّا
 الْبَلَّ﴾ له (کاته کانی) شه ودا ﴿وَهُمْ يَفْجُرُونَ﴾ وه له (کاته کانی) کپنوش برندنیان دا.
 ۱۱۳ ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ بهروایان مه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به هرزی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ده دهن به مهرچی چاکه یه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری ده کن له
 مهرچی خرابه یه ﴿وَيُسْرِعُونَ إِلَى الْحَرِّ﴾ وه پیشبرکی ده کن له مهر موو
 چاکه کاندایه ﴿وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ﴾ وه تهواته له کومه لی چاکانن. ۱۱۴ ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ
 خَيْرٍ﴾ مهر خیر و چاکه یه کن بکن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ نه وه مهرگیز بی به ش ناکرین له
 پاداشته گی ﴿وَأَلَّفَ عَلَيْهِمُ بِالْمُنْفِثِ﴾ خواش به ناگایه له پاریزکاران. ۱۱۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
 هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ مُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 وَإِذَا الْقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
 مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا يَعِظُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣٩﴾
 إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسَوْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٤١﴾

= له سر نه مانه
 نه م نایه ته ی
 نارد خوارده
 ﴿لَیْسُوا سَوَاءً مَنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ
 قَانِمَةٌ﴾ موروها
 نیامی نه محمد
 له عه بدولای
 ک
 م
 ده کتیریت
 ده لیت
 پیغه مبرای خوا
 ﴿لَا﴾ نوی
 میهای نواخت
 پاشان چو بدلی
 مزگوت بینی و
 خه لکی چاره یانی
 نویز کران
 له رموی: نه م
 جگ له نیوه هیچ
 کسیت تر له

خاوه نایینه کان یادی خوا ی گوره ناکات له م کتلهما خوا نه م نایه ته ی نارد خوارده ﴿لَیْسُوا سَوَاءً مَنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَانِمَةٌ﴾ مهتا که بهت... ﴿اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَكِبِينَ﴾.

= نویز و بلاق و ده کاتی مهیه، له مه مان کاتدا جنجیری به نه و نه لره، بو هتانی بق نه و کرده، مالی
 نه وی خوارده، خوینی نه وی بهتوره، له نه وی لره، جا (له قیامهت دا) چاکه کللی ده مروت =

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به پرستی نه‌وانی که بین به‌وا بودند ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ سود به‌وان ناگه‌ی نه‌ی
﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌ماله‌کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه‌منداله‌کانیان ﴿فَبِئْسَ مَا كَانُوا يَمِشُّونَ﴾ می‌چسبند له‌لای
خولوه ﴿وَأُولَئِكَ﴾ نا نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوه‌لی ناگر ده‌بن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تنیدا
ده‌میتنه‌وه به‌مه‌میشیه‌ی. ۱۱۶ ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ﴾ ویتنه‌ی نه‌و مال و داراییه‌ی که به‌ختی
ده‌مکن ﴿فِي مَبْنِئِ الْحَزَنَةِ الدُّنْيَا﴾ له‌م ژوانی دنیا به‌دا ﴿كَمَثَلِ رَيْحٍ﴾ به‌ ویتنه‌ی بایه‌که ﴿فِيهَا حَرٌّ﴾
سه‌رما و سوله‌ی تنیدایت ﴿أَصَابَتْ حَرَّتْ قَوْمٍ﴾ بدات له‌کشت و کالی تا قمیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
که‌سته‌میان له‌خزبان کریدیت ﴿فَأَمْلَكْنَاهُ﴾ جا نه‌و بار سه‌رمایه‌کشت و کاله‌کی له‌ناو
به‌ریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا سته‌می له‌نه‌کریدون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خزبان
سته‌میان له‌خزبان ده‌کرد. ۱۱۷ ﴿بَنِيَّ الَّذِينَ ءَاسُوا﴾ نه‌ی که‌سانن که به‌روانان میتاوه ﴿لَا
تَخْذُلُوا﴾ مه‌گرن بق خرتان ﴿وَبَلَاءُكُمْ﴾ دقستی گیانی به‌گیانی ﴿فَبِئْسَ مَا كَانُوا يَمِشُّونَ﴾ جگه له‌خرتان
ناگرتکم ﴿مَنْ يَفْقَهُ﴾ در فیتان له‌ناکه‌ن ﴿حَبَالًا﴾ له‌میع سه‌ر و خرابه‌یه‌ک ﴿وَدُّوا﴾ ناواته‌خوازی ﴿وَمَا
عِنَّمْ﴾ ناخوشیتانن ﴿فَذَبْتَ﴾ بی‌گومان ده‌رنه‌که‌ویت ﴿الْبَعْضُ﴾ خه‌شم و قین ﴿وَمِنْ
أَنْوَمٍ﴾ له‌(سه‌کانی) ده‌میان‌وه ﴿وَمَا تُغْنِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌دلایاندا
هارو بیانه‌توره‌ که‌وره‌تره ﴿فَذَبْتَ لَكُمْ الْآيَةَ﴾ به‌پرستی به‌لکه‌کانمان بق پوون کردونه‌توره
﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیتوه (سرون. ۱۱۸) ﴿مَتَّسِمٌ أَوْلَادُ غِيُوْبَةٍ﴾ بیدارین تانه‌وه نیتوه
که‌نه‌وانتان خورش ده‌ویت ﴿وَلَا تُخْبِرُكُمْ﴾ وه نه‌وان نیتوه‌میان خورش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾
وه‌باوه‌رتان مه‌یه ﴿بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ به‌مه‌موو نامه‌ناسمانی به‌کان ﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ﴾ کاتن نه‌وان
پیتان بگن ﴿قَالُوا ءَاسُوا﴾ ده‌لین به‌رومان میتاوه ﴿وَإِذَا خَلَاوُا﴾ وه کاتن تنه‌نا بونه‌وه ﴿عَضُّوا
عَلَيْكُمْ الْآثَامَ﴾ سه‌ره په‌دجه‌کانی خزبان نه‌گرن لیتان ﴿مِنْ الْغَيْظِ﴾ له‌رقدا ﴿قُلْ مَوْتُوا﴾ بلی
بعین ﴿وَيُظْلِمُكُمْ﴾ به‌داخ و رقی خرتانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ به‌پرستی خوا زانایه ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾
به‌وه‌ی له‌ناو ده‌کاندلیه. ۱۱۹ ﴿إِنْ تَسْتَكْبِرُوا﴾ نه‌گه‌ر چاکه و خوشیه‌کتنان پی بگات
﴿تَسُوْهُمْ﴾ غه‌مبار ده‌بن ﴿وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر ناخوشیه‌کتنان پی بگات ﴿يَفْرَحُوا﴾
بها ﴿وَلَخَوْشِ دَهْنِ بَنِي﴾ ﴿وَإِنْ تَصِبُّوْا﴾ نه‌گه‌ر نیتوه به‌تارام بن (له‌سه‌ر گوئیایه‌لی خوا)
﴿وَتَنْقُوْا﴾ و له‌خوا به‌ترسن ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ پیلانی نه‌وان میج زبانیکتان پی
ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به‌پرستی خوا ته‌واو ناگاداره به‌هرچی نه‌وان
ده‌یکه‌ن. ۱۲۰ ﴿وَإِذْ﴾ وه (بیتسه‌وه به‌ریان) کاتن ﴿عَدُوَّتِ مِنْ أَهْلِكَ﴾ که به‌یانی زو
ده‌رچوویت له‌لای مال و خیزانت ﴿تَبَوَّأَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌رواداره‌کانت نیشته‌جی نه‌کرد ﴿مَقْعِدَ
الْغِيَالِ﴾ له‌چه‌ند شوینیکا بق جه‌نگ کرین ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه‌ری زانایه. ۱۲۱

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
 أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِنُظْمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الرِّبَا أضعافاً مضاعفةً وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 ﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

هَوَىٰ هَاتِه

خوارموی نایه تی

(۱۲۲) سورہ فی ال

همران) : ﴿إِذْ

مَتَّ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ

ان تفشلا﴾

بوخاری و موسلم

له جابری کبری

عبدوللوه

ده گپنه وه که

ده لیت: ثم نایه ته

له سه رثیمه له

(بهی مسله وه و

بهی حنانه)

هاته خواره وه: ﴿إِذْ

مَتَّ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ

ان تفشلا﴾.

هَوَىٰ هَاتِه

خوارموی نایه تی

(۱۲۸) سورہ فی

ال همران) :

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ

شئیء....﴾ نعیامی محمد و موسلم له نه نه سه وه ده گپنه وه که پیغمبری پیشوا (ﷺ) ددانیکی

شکا له غه زای نوحود دا و دم و چاوی بریندار بوو هتا خوین به دم و چاویدا هاته خواره وه فرموی:

چون که ل و نه وه یه ک پزگاریان ده بیت که ناوا بکن به پیغمبره که یان، له کاتیکدا که نه و بانگیان بکات

بقولای په روه دگاریان؟ خوی گوره ش ثم نایه ته ی نارد خواره وه ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شئیء....﴾ -

﴿إِذْ هَمَّتْ طَافِئَتَانِ مِنْكُمْ﴾ له‌و کاته‌دا که دوو کومه‌ل له‌ئیوه خه‌ریک بیون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾
 سست بن (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهَا﴾ به‌لام خوا دوست و یارمه‌تی ده‌ریان بوو ﴿وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه به‌روا داران بایشت ته‌نها به‌خوا بیه‌ستن. (۱۲۲) ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ
 اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان خوا ئیوه‌ی سه‌رخست ﴿بِذَرِكُمْ﴾ له‌ (جه‌نگی)
 به‌دردا ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ له‌ کاتیکدا ئیوه که‌م و لاواز بیون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو سوپاس گوزاری بن. (۱۲۳) ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان
 بخه‌روه) نه‌و کاته‌ی ده‌ت ووت به‌به‌روا‌داره‌کان ﴿أَلَنْ يَخْشَيْكُمْ﴾ نایا به‌ستان نی به‌ ﴿أَنْ
 يُبَدِّلَكُمْ رَيْبَكُمْ﴾ په‌روه‌دگارتان کومه‌کتان بکات ﴿بِئَلَىٰ أَنْ تَضْمُرُوا﴾ به‌لئی نه‌گه‌ر نارام بگرن
 ﴿وَتَقْتُلُوا﴾ وه له‌ خوا بترسن ﴿وَيَأْتِيَكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا﴾ په‌لامارتان بده‌ن له‌م کاتانه‌دا
 ﴿يُبَدِّلْكُمْ رَيْبَكُمْ﴾ په‌روه‌دگارتان کومه‌کتان بکات ﴿عَمَسَةَ الْفَرْسِ﴾ به‌پینچ هه‌زار ﴿مِنْ
 الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له‌فریشته نیشانه‌داره‌کان. (۱۲۵) ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وه خوا ته‌نها نه‌و
 (کومه‌کی) ی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ به‌ مژده بو‌تان ﴿وَلَقَطَمِينَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ وه بوق نه‌وه‌ی
 دله‌کانتانی پی نارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سه‌رکه‌و تنیش ته‌نها له‌لاین خوی
 ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ بالاده‌ستی داناوه‌یه. (۱۲۶) ﴿لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا﴾ (وه نارینی فریشته‌کان) بوق
 نه‌وه بوو دابریت (له‌ناوی بات) به‌شیک ﴿مِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌وانه‌ی که‌ بی به‌روان ﴿أَوْ
 يَكْبِتُهُمْ﴾ یان خه‌فت باریان بکات (به‌ تیشکانیان) ﴿فَيَقْبَلُوا حَاقِبِينَ﴾ ننجا بگه‌رینه‌وه
 به‌ناویمیدی. (۱۲۷) ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ (ده‌ریاره‌ی هه‌له‌اتووه‌کانی شه‌پی نوحود)
 به‌راستی به‌ده‌ست تو نی به‌ (ئی موحه‌مه‌د عليه السلام) ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ هیچ شتیک
 له‌و کاره‌دا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا) ته‌ویه‌یان لی وه‌رگری ﴿أَوْ يُعَذِّبَهُمْ﴾ یان سزایان
 بدات ﴿فَلَهُمْ ظِلْمُونٌ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وانه سته‌مکارن. (۱۲۸) ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
 هه‌ر بوق خوییه هه‌رچی له‌ناسمانه‌کاندا به‌ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هه‌رچی له‌زه‌وی
 دایه ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نه‌بی له‌هه‌رکس خوی بیه‌وی وه‌سزای هه‌ر
 که‌سیش نه‌دات خوی بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی بورده‌ی میهره‌بانه.
 (۱۲۹) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانن که‌به‌رواتان هیناوه ﴿لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا﴾ سوود
 مه‌خون ﴿اضْمَئِنَّا ضَمِئًا﴾ چه‌ند به‌رامبه‌ر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾
 بوق نه‌وه‌ی بزگارین. (۱۳۰) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌خوتان بپاریزن له‌وتاگره‌ی ﴿الَّتِي أَعَدَّتْ
 لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌ناماده‌ کراوه بوق بی به‌رواکان. (۱۳۱) ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه‌گویی پای‌لی
 خدا و پیغمبه‌ر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بی گومان میهره‌بانیان له‌گال نه‌کریت. (۱۳۲)

﴿١٣٥﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ
 مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٨﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ
 مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَنِعَمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
 ﴿١٤٠﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٤١﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿١٤٢﴾ إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
 وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمُ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٣﴾

= - روه ها
 نيماسی نه حمده و
 بوخاری له
 عه بولای کوبی
 عومره روه (ره نای
 خوابان فی بیت)
 ده گپنه روه که
 ده لیت: گویم فی
 بسو پیغه مبرری
 خوا (ﷻ)
 ده یغه رموز: خوابه
 نه فرته بکه
 له فلان که س،
 خوی گه روه
 نه فرته بکه له
 حارثی کوبی
 میظام خوی
 گه روه نه فرته
 بکه له سومه یلی
 کوبی عه مر خوی
 گه روه نه فرته
 بکه له سه فلونی

کوبی نومیه بیه جا نم نایه ته هاته خواره روه ﴿لَیْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هه تا کورتایی نایه ته که، جا
 (نیمانیان هینای) خوی گه روه له هه موویان خوش بوو .

- به نه و نه و، وه نه گه ر چاکه کانی ته و او بوو پیش نه وهی نه و ما فانهی له سه ریه تی بیداته وه،
 له خراپه کانیان و ده ده گپیت و ده دریت به سه ریدا و پاشان فپئی ده دریتته ناوناگری دوزخه وه.

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبریکی بکن بق لی بوردنیکی گه وره ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایه ن
 په روره دگار تانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بق به هشتیک که پانییه کی (به نه اندازه ی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زهوی په ﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ که ناماده کراوه بق له
 خوا ترسان. (۱۲۳) ﴿الَّذِينَ يُطِيعُونَ﴾ نهوانی مال ده به خشن (له پئی ی خوادا) ﴿فِي
 السَّرَّاءِ وَالْغُرَبَاءِ﴾ له کاتی خوشی (دهوله مهنده) و ناخوشی دا ﴿وَالْكُتُبِ الْعَظِيمِ﴾ و
 بقی به تبینی خویان ده خونه وه و ﴿وَالْمَالِ عَنِ النَّاسِ﴾ ده بوورن له خه لکی ﴿وَاللَّهُ حُبُّ
 الْمُخْبِتِينَ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت. (۱۲۴) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ وه
 نهوانی که کاتی کرده وه به کی ناشیرین ده کن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یاستم له خویان
 ده کن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ که یادی خویان کرده وه ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ نینجا داوای لی
 بووردن ده کن بق گونا ه کانیاں ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ نایا کی ده بووری له
 گونا ه کان ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا﴾ وه به رده وام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾
 له سر نه وهی که کردویانه ﴿وَمَنْ يَغْلِبْ﴾ له کاتیکدا بزائن (گونا ه). (۱۲۵) ﴿أُولَٰئِكَ
 نَا نِهَانَهُ﴾ ناهوانه ﴿حَزَّائِمٌ يُغْفَرُ﴾ پاداشتیان لی بوورده ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن
 په روره دگار تانه وه ﴿وَجَنَّةٍ﴾ و چند باخاتیکی (به هشتیک) ﴿غُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که پویاره کان ده پتن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه میتنه وه له و به هشتانه دا
 به هه میشه یی ﴿وَنِعَمَ أَجْرَ الْعَمِلِينَ﴾ چند چاکه پاداشتی چاکه کاران. (۱۲۶) ﴿قَدْ خَلَتْ
 مِنْ قُلُوبِكُمْ﴾ له پیش نیتوه وه چند ری و یاسایه ک (باوئیک) ﴿فَلْيَسْرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 نینجا نیتوه بگه پتن به زه ویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سرنج بده ن نایا
 چدن بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سر نه دجای بی پرواکان. (۱۲۷) ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾ نه مه
 بوون کردنه وه به بق هه موو خه لکی ﴿وَمَذَىٰ وَمَوْعِظَةٌ﴾ و پینموونی و ناموژگاری به
 ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بق له خوا ترسان. (۱۲۸) ﴿وَلَا تُهِنُوا﴾ سست و دل لاواز مه بن ﴿وَلَا
 تَحْزَنُوا﴾ وه غه مبار مه بن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ هه ر نیتوه به رز و بلند ترن ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ ته گه برهادار بن. (۱۲۹) ﴿إِنْ يَنْسَخْكُمْ فَرْخٌ﴾ ته گه ر نیتوه (له نوحودا) زام و
 برینتان تووش بووه ﴿فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْخٌ﴾ نه وه بیگومان نه وه موزه (له به دردا) زام و
 برینیان تووش بووه ﴿يَنْظُرُ﴾ به وینه ی زامی نیتوه ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ﴾ نه و چه رخ و
 پوژانه ی (زالبون و سرکه و تانه) ﴿فَدَاوِلَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ده یگترین له ناو خه لکیدا
 ﴿وَلَيَنْتَلِمَنَّ اللَّهُ﴾ له بهر نه وهی (له دنیا دا) خوا ده ری بخات ﴿الَّذِينَ تَابُوا﴾ نهوانی
 برهویان هیناوه ﴿وَنُحِذُّ بِكُمْ﴾ و له ناو نیتوه دا هه لبر تریت ﴿فَبَدَأَ﴾ چند
 که سیک به هه مید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْعَظِيمِينَ﴾ وه خوا ستم کارانی خوش ناوی. (۱۴۰)

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا وَمَنْ يَرُدَّ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرُدَّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَيْثُيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

به نه و نه و

و نه گ

چاکه کانی نه و

بود پیش نه و

نه و ما فانه ی

له س به نه ی

بیداته و

له خرابه کانیان

و نه رده گریخت و

ده دریخت

به سه ریخت و

پاشان نه ی

ده دریخته

ناو نا گری

نورده خوره

نایه تی (۲۳۳)

س وره تی

(البقرة): قال

رسول الله (ﷺ):

(دينار انفقته في

سبيل الله، ودينار

انفقته في ربة

ودينار تصلقت به على مسكين، ودينار انفقته على اهلك، اعظمها اجرا الذي انفقته على اهلك) (رواه مسلم) پیغمبر (ﷺ) ده فهرموی: (دیناریکت به خشییی له پیی خوادا وه دیناریکت به خشییی له نازاد کرینی به نده یه کدا وه دیناریکت کردییت به خیر بق به ژاریک وه دیناریکت خه رج کردییت بق خیزان و مالی خوت نه و یان پاداشتی گه وره تره که خه رجت کردییت بق خیزان و مالی خوت).

﴿وَلِيُمَجِّصَ اللَّهُ﴾ وِه تا خوا (له‌تاوان) پاک بکات‌وهه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بپروادارن ﴿وَيُمَحِّقَ الْكُفْرَ﴾ وِه‌یی باوه‌پان بنه‌بر بکات. ۱۴۱ ﴿أَمْرَ حَسْبَهُ﴾ نایا نیوه وا گومان‌تان ده‌برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده‌چنه به‌ه‌شت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ده‌ری نه‌خستوه ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی تی ده‌کوشن له‌نیوه ﴿وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ﴾ وِهیشتا ده‌ری نه‌خستوه خوراکران. ۱۴۲ ﴿وَلَقَدْ كُفَّتُمْ﴾ سویند بی بیگومان نیوه ﴿تَمُوتُونَ الْمَوْتَ﴾ ناواتی (شه‌میدی و) مردنتان نه‌خواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ تُلْقَوْهُ﴾ پی‌ی بگن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ خو به‌راستی مردنتان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا نیوه زه‌ق سه‌یرتان ده‌کرد. ۱۴۳ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحه‌مه‌د ﴿كَذَّبْتُمْ﴾ ته‌نها پیغه‌مبه‌ریکه (نه‌مرنی به) ﴿فَدَخَلْتَ مِنَ قَبْلِهِ الْأَرْضَ﴾ بیگومان له‌پیش نه‌و پیغه‌مبه‌رانی تر رابوردن ﴿أَقْبَلِينَ مَاتَ﴾ جا نایا نه‌گه‌ر وه‌فاتی کرد ﴿أَوْ قُبِلَ﴾ یان کوژدا ﴿أَنْفَلْتُمْ عَلَى أَعْقَبِكُمْ﴾ ده‌گه‌رینه‌وه بو دواوه‌ی خوتان (پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه) ﴿وَمَنْ يَنْفَلْ﴾ هه‌رکس هه‌لگه‌رینه‌وه ﴿عَلَى عَقْبِهِ﴾ بو دواوه‌ی خوی (بت په‌رستی) ﴿فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا﴾ نه‌وه هه‌رگیز (نه‌و که‌سه) هیچ زیانیک ناگه‌یه‌نیت به‌خوا ﴿وَسَجَّيْ اللَّهُ﴾ وه‌به‌زویی خوا پاداشتی ﴿الشَّكِرِينَ﴾ سوپاس گوزاران ده‌داته‌وه. ۱۴۴ ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ هیچ که‌سیک نه‌بووه ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ که‌بمریت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خوا ﴿بِحَبَا مُؤَجَّلًا﴾ نوسراوینکی کات دیاری کراوه ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ هه‌رکس سیک ده‌یه‌ویت ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و ده‌سته‌وتی دنیایی ﴿نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ له‌و (پاداشتی دنیا) هه‌ندیکی پی ده‌ده‌ین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وه‌هه‌رکس سیک ده‌یه‌ویت ﴿ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی پاشه‌روژ ﴿نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ له‌و (پاداشتی پاشه‌روژه) هه‌ندیکی پی ده‌به‌خشین ﴿وَسَجَّيْ الشَّكِرِينَ﴾ وه‌به‌زویی پاداشتی سوپاس گوزاران ده‌ده‌ینه‌وه. ۱۴۵ ﴿وَكُلَّ مَنْ نَفَى﴾ نقد له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿فَقَتْلَ مَعَهُ﴾ جه‌نگ و کوشتاریان کردوه له‌گه‌لیاندا ﴿وَرِثُونَ كَثِيرٌ﴾ زرد له‌زانیان و خوا ناسان ﴿فَمَا وَهَّوْا﴾ جا سست و ده‌سته‌پاچه نه‌بوون ﴿لِمَا أَصَابَهُمْ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی که‌دوچاریان بووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پی‌ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وِه‌یی هیزو لاواز نه‌بوون ﴿وَمَا اسْتَكْبَرُوا﴾ وه‌سه‌ریان شور نه‌کرد بو دوزمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وه‌خوا خوراکرانی خوش ده‌ویت. ۱۴۶ ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ هه‌ر نه‌مه‌وتی نه‌وان بووه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که‌ده‌یان ووت ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان لیمان بیوره ﴿ذُنُوبَنَا﴾ گونا‌مه‌کامن ﴿وَارْزُقْنَا﴾ وه‌زیاده‌په‌ویمان ﴿فِي أَرْضِنَا﴾ له‌کاروویارماندا ﴿وَنَنْتِ أَفْئَادَنَا﴾ وِیکامن جن گیر بکه (له‌جه‌نگدا) ﴿وَأَنْصُرْنَا﴾ وسه‌رمان بخه ﴿عَلَى الْفُورِ الْكَافِرِينَ﴾ به‌سه‌رکمه‌لی بی بپروایاندا. ۱۴۷ ﴿فَنَاتَّبَعُهمُ اللَّهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌و خوا پی‌ی به‌خشین ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ وه‌پاداشتی چاک و شیرینی پڑی دویی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْخَاسِرِينَ﴾ خوا چاک‌کارانی خوش ده‌ویت. ۱۴۸

يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيْرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِيْ
فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وَلٰهُمْ اِلَّا النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
وَعَدَهٗ اِذْ تَحْسُنُوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ حَتّٰى اِذَا فِشَلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِيْ الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اَرٰنَكُمْ
مَا تَحِبُّوْنَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُرِيْدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ
﴿١٥٢﴾ اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا تَكُوْنُوْنَ عَلٰى اَحَدٍ
وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْ اٰخِرَتِكُمْ فَاتَّبَعَكُمْ
غَمًا يَغْمِرُ لِكَيْلًا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا اَصْبَحَكُمْ وَاللّٰهُ خَيْرُ رِيْمًا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

نہایتی (۲۲۸)

سورہتی

(البقرة)؛ قال

رسول الله (ﷺ)

(لا يحمل لامرأة

تؤمن بالله واليوم

الآخر أن تعد على

ميت فوق ثلاث

ليال إلا على نزع

لريضة أشهر

ومشراً) (رواه

البخاري ومسلم)،

پیغمبر (ﷺ)

ده در موی:

(مهر نافرمتیک

بارہوی به خوا و

به ہادی نوابی

ہیبت دوست نی

یہ سن ہڈ زیاتر

تہ عزیمہ بار ہیبت ہڈ

مربو، مہگر

میردی ہیبت

دوستہ چوار مانگ و دہ ہڈ ہڈی تہ عزیمہ بار ہیبت).

نہایتی (۲۲۸) سورہتی (البقرة)؛ قال رسول الله (ﷺ): (بنی الإسلام علی خمس: شهادة أن لا إله إلا الله

وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة، وحج البيت، وصوم رمضان) (متفق عليه). وقال (ﷺ):

إن بين الرجل وبين الشرك والكفر ترك الصلاة (رواه مسلم)، پیغمبر (ﷺ) فرمودہ تی: -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بھواتان میناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ نه‌گه رئیوه گوئیایه‌لی بکن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بق نه‌وانه‌ی بین بھوان ﴿يُرْذَوْنَ﴾ نه‌تان گئپنه‌وه ﴿عَلَىٰ أَغْقَابِكُمْ﴾ بق دواوه‌ی خوقتان (بت په‌رستی) ﴿تَتَقَلَّبُوا﴾ نینجا نه‌گه رئینه‌وه به زیانباری. ۱۴۹ ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (نه‌وانه دقستان نین) به‌لکو خوا یارمه‌تی دهر و دقستی ئیوه‌یه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْمُنْصِرِينَ﴾ وه‌خوا باباشترینی مه‌مَو یارمه‌تی دهرانه. ۱۵۰ ﴿سَلِّطْ فِي قُلُوبِ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌زویی ده‌خه‌ینه دلی ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بین بھوان ﴿الرَّغِبِ﴾ ترس و بیمی به‌تین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌موی نه‌وه‌ی کرد بھویانه هاویه‌شی خوا ﴿مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ﴾ شتانی که خوا هیچ به‌لگی نه‌ناردقته خواره‌وه له‌سهری ﴿وَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ که جی و شوینی نه‌وان ناگهه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌چهند نیشته جی‌یه کی خراپه ﴿الطَّالِمِينَ﴾ (جیگی) سته‌مکاران. ۱۵۱ ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویندبی بی گومان خوا به‌جی مینا بوقتان ﴿وَعَدَهُ﴾ به‌لینه‌کی ﴿إِذْ تَخْلَوْنَ﴾ کاتیک (سهره‌تای جه‌نگی نوحود) مه‌ستتان لی به‌رین (ده‌تان کوشتن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِنْتُمْ﴾ مه‌تا کاتی (له‌ناکای) سست بھون ﴿وَتَرْتَمِرُونَ﴾ ناژاوه و دوویه‌ره‌کیتان کرد ﴿فِي الْأَنْزِلِ﴾ له‌کاری جه‌نگدا ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه‌بی فه‌رمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَا﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که خوا نیه‌شانی دان ﴿مَّا تُجِبُونَ﴾ نه‌وه‌ی (له‌جه‌نگه‌که‌دا) پیتان خوش بھو (که‌سهره‌که‌وتن له‌سهره‌تایی جه‌نگه‌که‌دا) ﴿بِكُمْ﴾ مه‌ندیک له‌ئیوه ﴿مَنْ يُرِيدِ الْآخِرَةَ﴾ (ده‌سکه‌وتی) دنیایی ده‌ویست ﴿وَبِكُمْ مِّنْ﴾ وه‌مه‌ندیکتان ﴿يُرِيدِ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رقی دواپی ده‌ویست ﴿لَمْ يَصْرَفْ عَنْكُمْ﴾ پاشان (خوا) ئیوه‌ی گئیایه‌وه له‌(جه‌نگی) نه‌وان (و تی‌شکان) ﴿لِيَتَّبِعَكُمْ﴾ تاقایتان بکاته‌وه (له‌خوقراگرتندا) ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویندبی بی‌گومان خوا لیتان بھورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوه‌نی به‌هره‌و چاکه‌یه ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌سهر بھواداران‌وه. ۱۵۲ ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾ کاتی نورده‌که‌وتنه‌وه (سهرده‌که‌وتن به‌کیتی نوحوددا) ﴿وَلَا تُلَاقُونَ عَلَىٰ الْآخِرِ﴾ وه‌به‌پی‌ی که‌س نه‌نه‌وه‌ستان ولاتان نه‌ده‌کرده‌وه به‌لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له‌کاتیک‌دا پیغه‌مبه‌ر بانگی لی ده‌کردن ﴿فَإِخْرَجْكُمْ﴾ له‌دواتانه‌وه ﴿فَأَتَيْنَكُمْ غَمًّا بِغَيْرِ﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خه‌فتی هه‌ر به‌غم و خه‌فت دان‌وه ﴿لَا تَخْزَنُوا﴾ بق نه‌وه‌ی غه‌مبار نه‌بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ له‌سهر نه‌وه‌ی له‌ده‌ستان چھوه ﴿وَلَا مَا أَصْبَحَكُمْ﴾ وه‌(غم‌مبار نه‌بن به‌) نه‌وه‌ی دوچار تان بھوه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ خواش ناگاداره ﴿يَمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکن. ۱۵۳

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلّهِ يُخَفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَّوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

هوئی هاتنه

خواردهوی نایه تی

(۱۵۴) سورتهی

(ال عمران): ﴿ثُمَّ

أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾

نیسمائی کوری

رامه و بهی له

نوبه ییره وه

ده گنجه تیسه وه،

ده لیت: بهم دیت

له بقلی جهنگی

نوحود دا ترس و

بیم نلدی بقر

میتابوین، خوی

گه وره خوی لی

خستین، هر

که سیک له نیمه

چه ناکه لی له سر

سنگی بوو، سویند

به خوا وه که خو

ببینم گویم له

ووتهی موعه تیپی

کوری قوشه یر بوو که ده بیوت ﴿لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ منیش له وه وه له بهرم کرد، خوی گه وره ش دوی نه وه نه م نایه تی نارد خوارده وه ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا...﴾ هه تا که یشته ﴿...وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾.

= (نیسلام له سر پینج پایه دامه زراوه شایه تی دان به وهی که هیچ بهرستراویک نی به جگه له خوا =

﴿ثُمَّ أُنزِلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایبه‌زاند به سه‌رتاندا (بوی ناردن) ﴿مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ﴾ له‌پاش نه‌و غمه‌ی (ی‌که‌چه‌شتتان) ﴿أُمَّةً﴾ نارامیی ﴿نُعَاسًا﴾ که وه‌نه‌وزیک بوو ﴿يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾ به‌سه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌ئیوه‌ داهات ﴿وَطَائِفَةً﴾ به‌لام ده‌سته و تاقمیکی دیکه‌تان ﴿قَدْ أَهْمَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ به‌راستی هه‌رخویان مه‌به‌ست بوو ﴿يُظَنُّونَ﴾ گومانی ﴿بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناهه‌قیان به‌خوا ده‌برد ﴿ظَنَّ الْجَنَّةِيَّةُ﴾ وه‌ک گومانی نه‌فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ نه‌یان ووت ﴿مَلْنَا﴾ نایا بومان هه‌یه (به‌ده‌ستمانه) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له‌م کاره‌دا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌چ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کاروبار ﴿كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ هه‌مووی به‌ده‌ست خواجه ﴿يُخَفُّونَ﴾ ده‌یشارنه‌وه ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌ده‌روونیاندا ﴿مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ﴾ نه‌وه‌ی که ده‌ری نابهن بۆت ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا﴾ ده‌لین نه‌گه‌ر به‌ده‌ست نیمه‌ بویه ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ له‌م کاره‌دا شتیک (له‌سه‌رکه‌وتن) ﴿مَا قُلْنَا هُنَّ﴾ نیمه‌ لیره‌دا نه‌ده‌کوزراین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی نه‌گه‌ر ئیوه ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له‌ماله‌کانی خوشتاندا بوونایه ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ هر ده‌رده‌چوون نه‌وانه‌ی ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ که کوزرانیان له‌سه‌ر نووسرا بوو ﴿إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ بو‌جنگای کوزرانیان (پاکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَغِلَّ اللَّهُ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خوا تاقی بکاته‌وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی که له‌سنگتاندا به ﴿وَلِيُمَخَّصَ﴾ وه‌بو نه‌وه‌ی پالفته‌و پاک‌ی بکاته‌وه ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه‌و (به‌روایه‌ی) که له‌دل‌تاندا به ﴿وَاللَّهُ﴾ غلیم ﴿وَهُوَ خَوَّانِيهِ﴾ به‌ذات‌الصُّدُور ﴿بِهِ وَهُوَ لَهُ سِينَهُ وَدَه‌رونه‌کاندایه . ۱۵۴﴾ ﴿إِنْ﴾ الَّذِينَ ﴿بِهِ رَاسْتِي﴾ نه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان مه‌لکرد له‌ناو‌تاندا ﴿يَوْمَ اتَّخَذَ الْجَمْعَانِ﴾ له‌و پوژده‌ی که مه‌ردوو کومه‌ل گه‌یشتن به‌یه‌ک (له‌نوحود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بیگومان ته‌ن‌ها شه‌یتان مه‌لی خلیس‌کاندن ﴿بِنِغْصٍ مَا كَسَبُوا﴾ به‌هوی مه‌ندج له‌و گونا‌هانه‌ی که له‌وه‌بر کردبوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لی‌یان خوشبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به‌راستی خوا ﴿غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لی‌بوورده‌ی په‌له‌نه‌که‌ره (له‌توله‌سه‌ندن دا) . ۱۵۵ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سانی که به‌رواتان هیناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ک نه‌وانه‌مه‌بن که به‌روایان نه‌هیناوه ﴿وَقَالُوا لَاخَوْزِهِمْ﴾ وه‌ده‌یان ووت ده‌ریاره‌ی براکانیان ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سه‌فه‌ریان بگردایه ﴿أَوْ كَانُوا غُرًى﴾ یان غه‌زا یان بگردایه ﴿لَوْ كَانُوا عِندَنَا﴾ نه‌گه‌ر لای نیمه (نیشته‌جی) بوونایه ﴿مَا مَأْوَاهُ﴾ نه‌ده‌مردن ﴿وَمَا قِيلُوا﴾ و نه‌ده‌کوزران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ﴾ تا خوا نه‌وه بکات ﴿حَبْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌داخ و مه‌راق له‌دلیاندا ﴿وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ وه‌خوا (مرؤف) ده‌ژنتی ﴿وَنُحِيتُ﴾ و ده‌مرتینی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خودا بینایه به‌هر کرده‌وه‌یه‌ک که ئیوه ده‌یکه‌ن . ۱۵۶ ﴿وَلَبِنَ قِيلَتْ﴾ سویند بی نه‌گه‌ر ئیوه بکوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پئی‌ی‌خوادا ﴿أَوْ مِنْكُمْ﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ﴾ نه‌وه به‌راستی لی‌بووردن و میهره‌بانی له‌لاین خواوه ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی که کزی ده‌که‌نه‌وه . ۱۵۷

وَلَيْنَ مُتَمَّ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَا نَفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمِنْ أَتْبَعَ رِضْوَانَهُ اللَّهُ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

هذی حالت

خواردهی نایبهی

(۱۶۱) سورهی

(آل عمران)؛ ﴿وَمَا

كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ

يَغْلُ...﴾ نه بر

دلورد و تیرمزی

ده گنپنهوه له

عه بدولای کوهی

عه بیاسوه ده لیت:

نهم نایبه

دوره — اری

قوماشیک

مه خهلی سورد

هاته خوارده که

پلای غه زای به سربا

رون سور هه نیک

که س دهیان روت

له ده ده چ —

پتفه مبرای خوا

(﴿﴾ مهلی گرتین،

جا خوی گوره ش

نهم نایبهی ناردده خواردهه ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ...﴾ ههتا کرتایی نایبه که. ههروما طه مبرانی له (معجم الکبیر) ده گنپنهوه، له عه بدولای کوهی عه بیاسوه ده لیت پتفه مبرای خوا ﴿﴿﴾ سوبایهکی نارد و تالاکس گه پایره پاشان ناردی و گه پایره پاشان ناردی و گه پایره (واته سن جار هه زهیان کرد و سهرنه کورتن) به مزی نرینی سهر تاسکی - تالوونهوه جا نهم نایبه هاته خواردهه ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ﴾.

﴿وَلَمَّا سَأَلْنَا سَوَاقِدَ بَيْنَ نَهْرَيْنِ بِمِثْرِ مِائَةِ ذَنْبٍ﴾ یان بکوفتوڼ **﴿إِنَّا لَنَدْعُو﴾** هر لای خوا **﴿تَعْمُرُونَ﴾** کړده کړینه وه. ۱۵۸ **﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ﴾** به هغوی به زه یی خولو مېه **﴿لَيْسَ لَهُمْ﴾** یق نه وان نه رم و نیانی بوی **﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾** نه گهر تق **﴿نَظَّارًا﴾** به دخوو تسه په حقو **﴿غَلِيبَ الْقُلُوبِ﴾** دل په حق بوویتایه **﴿لَا تَنْفَرُوا﴾** نه وه مه موو بلاوه یان ده کړده **﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾** له ده ورت **﴿تَأْتِيهِمْ﴾** که واته لی یان ببوره **﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾** و دلاوی لی ابوریشیان بقی بکه له خوا **﴿وَنُفَاوِزُهُمْ﴾** و پاوژدیان پی بکه **﴿فِي الْأَنْزِلِ﴾** له کاروباردا **﴿فَلَمَّا عَزَمْتَ﴾** جا کاتنی **﴿دُوا﴾** پاوژدکردن **﴿بِرِجَارَتِ﴾** دا **﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾** نه وه پشت به خوا بیهسته **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾** به راستی خوا نه وانه ی خورش ده ویت که پشت به خوا ده به ستن. ۱۵۹ **﴿إِنَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾** نه گهر خوا سهرتان بخت **﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾** نه وه هیچ کهس زال نابج به سهرقاندا **﴿وَلَمَّا عَزَمْتَ﴾** وه نه گهر یارمه تیتان نه دا **﴿بِشِقْتَانٍ﴾** به ردت **﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾** کی به نه و که سی؟ **﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾** له پاش خوا سهرتان ده خات **﴿وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ﴾** وه با بهواداران پشت هر به خوا بیه ستن. ۱۶۰ **﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ﴾** وه بقی هیچ پیغه مبه ریگ نه بوو **﴿أَنْ يَفْلُحَ﴾** که خیانت بکات **﴿وَمَنْ يَفْلُحْ﴾** وه هر کهس خیانت بکات **﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾** به و خیانت هره ی کړیو ته ی نیت **﴿بِهِ كَوَلِيَّةٌ وَمِه﴾** **﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾** له پاشه پلژدا **﴿بِقُدْرِي﴾** مه ستانه وه **﴿ثُمَّ تَنْزِلُ﴾** پاشان پاداشت ده دریته وه **﴿عِشْرَتِينَ﴾** مه موو که سیک **﴿مَنْ كُنْتَ﴾** هر چی کړیو بیت **﴿وَمَنْ لَا يَفْلَحُونَ﴾** وه نه وان سته میان لی ناکریت. ۱۶۱ **﴿أَنْتُمْ أَنْتُمْ﴾** ده ی ثایا که سن که شوینی **﴿رَضَوْنِ﴾** له زانه ندی خوا که ویتبت **﴿كَمْ نَبَأَ﴾** وه که که سیک وایه بکه ریته وه **﴿بِغَطْرِ مِّنْ اللَّهِ﴾** به خه شمیکه وه له لایه ن خوا وه **﴿وَنُفَاوِزُهُمْ﴾** وه چی و شوینی نه و **﴿جَنَّتْ﴾** دوزخ بیت **﴿وَمِنْ أَنْجَمٍ﴾** که سهرته دجامیکی چه ند خرابه؟ ۱۶۲ **﴿مَنْ دَرَجَتُ﴾** (چاکه کاران و خرابه کاران) خاوه نی چه ند پله ی جیواون **﴿عِندَ اللَّهِ﴾** لای خوا **﴿وَاللَّهُ بِمِثْرِ﴾** وه خوا بینایه **﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾** به نه وه ی که ده یکن. ۱۶۳ **﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾** سویتنبی بن گویمان خوا چاکه و منه تی نا **﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾** به سهر بهواداراندا **﴿إِذْ بَثَّ رِجْلَهُ﴾** کاتنی که ره وانه ی کړد له تاویاندا **﴿رُفُلًا﴾** پیغه مبه رو نیراوی **﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾** له خویان **﴿نُظَرًا عَلَيْهِمْ﴾** که ده یخوینیت وه به سهر یاندا **﴿بِأَنْبِيَاءٍ﴾** به لکه کانی **﴿وَنُزُوحِهِمْ﴾** و پلاک و خاویتیان ده کاته وه **﴿وَنُفُلِهِمْ﴾** **﴿الْكِتَابَ وَالْحِجْمَةَ﴾** وه قورمان و نه رموده یان فیرده کات **﴿وَلَمَّا كَانِ﴾** قیل **﴿نَهْرًا﴾** نه گهر چی نه وان له پیژدا **﴿لَمَّا سَلَكَ لَبَنُ﴾** له گومرانی به کی روون و ناشکراندا بوون. ۱۶۴ **﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾** ثایا بقی کاتیک سوچاران بوو **﴿نُصْبًا﴾** ناخوشیه که (له نوحود دا) **﴿فَدَأَيْتُمْ بَلَائًا﴾** بیگویمان نثوه سووقاتی نثوه تان سوچار ی نه وان کړد (له به سردا) **﴿فَلَمَّا﴾** ووقتان **﴿أَنْ مَّذَا﴾** نه مه له کویوه مات **﴿فَلَمَّا﴾** بلنی **﴿مُزْمِنٍ عَلَيْهِ﴾** نه وه له لایه ن **﴿أَنْفُسِكُمْ﴾** خوتانه وه بوو (که له رمانی پیغه مبه رتان شکاند) **﴿إِنَّ اللَّهَ﴾** به راستی خوا **﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** به سهر مه موو شتیکدا به توتایه. ۱۶۵

﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ﴾ نهوې که دوو چار تان یوو ﴿يَوْمَ اتَّفَقَى الْجُنَّتَانِ﴾ لهو رڼا دا که هر دویو کومه ل به په ک گه یشتن (له نوحودا) ﴿فَإِذَنْ أَلَّهِ﴾ نهو به ویستی خودا یوو ﴿وَلَمَّا تَلَّمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ یو نهوې بهواداران دهر خات. ۱۶۶ ﴿وَلَمَّا تَلَّمُ الَّذِينَ تَلَفُوا﴾ و بڼو نهوې دوو په کان ناشکرا بکات ﴿وَقِيلَ لِمَ﴾ و پټیان ووترا ﴿تَمَالُوا فَيُطْرَأَ﴾ و مرڼ بهه نګن ﴿فَلَسَبِلَ اللَّهِ﴾ له پټی خوا دا ﴿أَوْ أَذَلُّوا﴾ یا به رګری (له ولای خقتان) بګن ﴿قَالُوا لَوْ تَنَزَّلُ قَالَ﴾ ووتیان: نه ګر بهمانزانیایه جهنګ ده بڼی ﴿لَا تَنْتَفِكُمْ﴾ هسولتتان ده که وټین ﴿مَنْ لِّلْعَافِ نَزْمٌ﴾ نهوانه لهو رڼا دا له بڼی بهواییه وه ﴿أَقْرَبُ بِهِمُ لِلْإِيمَنِ﴾ نړوګ تر یوون تا بهوای نیمان ﴿يَقُولُونَ يَا زُرَيْمُ﴾ نهوانه به ده میان هشتیک دله لږن ﴿مَا لَئْسَ لِي قُلُوبٌ﴾ که له دلیاندا نی په ﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ﴾ وه خوا (له مه موو کهس) زانقاره ﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بهوې که ده پشار نهوه. ۱۶۷ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نهوانی که ووتیان ﴿إِخْوَانِي﴾ ده ریاره ی براده ره کانینان ﴿وَقَالُوا﴾ له کاتیکدا خویان دانیشتن و دهر نه چوون ﴿لَوْ أَطَاعُونَا﴾ نه ګر نهوان ګوړپایه لی نیتمه بهوونایه ﴿مَا فُطِرُوا﴾ نه ده کوڅانان ﴿فَلَنَلَذُّوْا﴾ بڼی که واته به رګری ﴿عَنِ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتِ﴾ مرڼ له خقتان بګن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه ګر تڼوه راست ده ګن. ۱۶۸ ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ هر ګیز وا ګومان مه بګن ﴿الَّذِينَ قِيلُوا﴾ نهوانی که کوڅانان ﴿فَلَسَبِلَ اللَّهِ﴾ له پټی خوا دا ﴿أَنزَلْنَا﴾ مرڼون ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نهوانه زیندوون ﴿عَبْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په روه د ګاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ رڼی ده رڼن. ۱۶۹ ﴿فَرَجِحْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ هاسمان و دلخو هس بهوې ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ﴾ که خوا پټی به خشیوون ﴿مِنْ نُّفُوسٍ﴾ له به هره و هه زلی هسلی ﴿وَنَسْتَفْتِيهِمْ بِالَّذِينَ﴾ هاسمان بهوانی - برا تڼکو هره کانینان - ﴿لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ که هڅه هسنا نه ګه یشتوون پټیان ﴿بَيْنَ غُلَبٍ﴾ له لوی (هه میډیوون) نه مانا ﴿أَلَا حُرُوفٌ عَلَيْنَا﴾ نه هڅه تر سټیکان له هره ﴿وَلَا مُمْ يَخْزُونُ﴾ و نه نهوانه هڅه هڅه و خه هه تڼه ده خن. ۱۷۰ ﴿يَسْتَفْتِيهِمْ﴾ هاسمان و دلخو هس ﴿بِغَفْوَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ﴾ بهو به هره زیاده هه زلی له لایه خولوو (پټیان لراوه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستلی خوا ﴿لَا يُضِغُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی بهواداران وون ناکات. ۱۷۱ ﴿الَّذِينَ﴾ نهوانی ﴿أَسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ که وه لای خواو پیغه مه ریان دایه وه ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له پاش نهوې که ﴿مَا أَصَابَهُمُ الْفَرَحُ﴾ (له نوحودا) توو هس بریځداری یوون ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا مِينَهُمْ﴾ یو نهوانه پیان هه په که ګر دهوې چاکیان ګر دهو ﴿وَأَتَّفَعُوا﴾ وه خویان پاراستووه ﴿أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی ګر دهو. ۱۷۲ ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾ نهوانی که خه لکی پټیان دهو ووتن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ به راستی خه لکی (بڼی باوه) ﴿فَلَا جُنُودَ لَكُمْ﴾ له شکر و کومه لی تقدیان ګر ګر دهو له دڅانان ﴿فَاخْشَوْهُمْ﴾ که واته برتسمن لی پان ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ که چس نهوان (نیمانداران) به مه باوه ریان زیاد یوو ﴿وَقَالُوا﴾ وه ووتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ هر خوامان به هه ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چه د پشت پټی به ستر اوکی چاک. ۱۷۳

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ اِلٰى اٰهْلِهِمْ وَفَضَّلَ اللَّهُ لَكَ الْفَضْلَ الْكَبِيرَ ۝۱۷۶
 رَضُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَقَدْ خَلَّى اللَّهُ مِثْلَهُنَّ وَلَوْ كُنَّ اَعْيُنًا لَّحَاطُوا ۝۱۷۷
 يَخَافُ اَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ خَوْفًا ظَالِمًا ۝۱۷۸
 وَلَا يَحْزُنُكَ الَّذِيْنَ يُسْرِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنَبَصَرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيْدُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزْبًا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۷۹
 اِنَّ الَّذِيْنَ اَشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنَبَصَرُوا اَلَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝۱۸۰
 اِنَّمَا نَعْمٰى لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نَعْمٰى لَهُمْ لِيَزَادُوْا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۱۸۱
 اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَخِيْرَ الْغَيْبِ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اَللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اَللّٰهَ يَجْتَبِىْ مِنْ رُّسُلِهِ مَن يَّشَآءُ فَتَمَثَّلُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ يٰۤاِيْنَ اَنْ تُوْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۱۸۲
 يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ بِمَاۤ اٰتٰهُمْ اَللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخُلُوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۝۱۸۳
 وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۸۴

هروی حالت
 عوار هوی نایهتی
 (۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱)
 صورتی ال
 همران ۱۰
 تحسین النین قتلوا
 فی سبیل الله
 نیمی
 نه حمد و ثناء
 داود و حاکیم
 له عه بولای کوی
 عه بیاسوه
 ده گنبد سوه
 ده لیت: پیغمبری
 خوا (الله)
 ده روضت:
 (کاتبه که بر کائنات
 نه بیان به سر هات
 له هوی نوح و ندا
 خوی گهره
 گیانانی خستنه
 ناور سنگی بالندهی

سوزمونه که به سر روضه مکانی به هفتقه نین و دمن، و هفتقه بیوسه باخی به هفتقه دمن و
 له کله که به نالتون دروست گراوه مکانی به سینه بی هفتقه نا دمنه سینه، کاتبه دمیته خوی و نامی
 نه خوارینه که ده یقون و ده یقونه له که ان نه سر نه دمن و پاهه نه چاکه یان نا، ده لیت: خوزگ
 بر کائنات ده یانانی که خوی گهره چی بی نامده که دمن و نه لیت که ان گره یان، بی نهوی -

﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ نینجا گه پانه وه (بِقِ مَدینه) به به هره‌ی گه وره وه (که سه لامه تی به) ﴿مِنْ اللَّهِ وَفَضْلٍ﴾ و فله زل و پاداشت له لایه ن خواوه ﴿لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ﴾ هیچ زیان و ناخوشیه کیان تووش نه بوو ﴿وَأَتَّبَعُوا﴾ نه وانه شوینی ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ په زامه ندی خوا که وتن ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ وه خوا خاوه‌نی به هره‌ی گه وره به. (۱۷۴) ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ﴾ به پاستی نه وه‌ی نئوه (سارد ده کاته وه) نه نها ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شه یثانه ﴿يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ که دقست و (براده رانی) خوی ده ترسینن ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائیوه لیان مه ترسن ﴿وَيَخَافُونَ﴾ وه له من بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نئوه برپوادران. (۱۷۵) ﴿وَلَا يَخْزِيكَ الَّذِينَ﴾ بادل غه مگینت نه که ن نه وانه‌ی ﴿يُسْرِغُونَ﴾ پیشبرکی و په له ده که ن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ له بی برپوایدا ﴿إِنَّهُمْ﴾ بیگومان نه وانه ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هرگیز هیچ زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطًّا﴾ که هیچ به شیکیان بق دانه نی ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له پوژی دواپی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بق نه وان سزایه کی گه وره هه به. (۱۷۶) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به پاستی نه وانه‌ی ﴿أَشْرَوْا الْكُفْرَ﴾ که بی برپوایان کپی (له م جیهانه دا) ﴿بِالْإِيمَانِ﴾ به برپوای ایمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هرگیز هیچ جوره زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ بق نه وانه سزایه کی ﴿إِلَيْهِ﴾ به نیش و نازار. (۱۷۷) ﴿وَلَا عَجَبٌ﴾ هرگیز واگومان نه به ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه‌ی که بی باوه‌ن ﴿إِنَّمَا تُحِلُّ لَهُمْ﴾ نه و مؤلت دانی نئمه بق نه وان ﴿خَمْرٌ لَا تَفْسِدُ﴾ چاکه بق خویان ﴿إِنَّمَا تُحِلُّ لَهُمْ﴾ به پاستی نئمه مؤله تی نه وان نه ده‌ین ﴿لِيَزَادُوا إِثْمًا﴾ بق نه وه‌ی گوناخی زیاتر بکن ﴿وَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه بق نه وانه هه به سزایه کی ریسواکه. (۱۷۸) ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ خوا واز له برپوادران ناهینن ﴿عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ له سه ر نه و باره‌ی که نئوه‌ی له سه رن (که جیا نه بوونه وه‌ی موسلمان و دوپوو و کافره) ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ﴾ هه تا جیا ده کاته وه ﴿الْحَقِيقَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ پیس له پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ﴾ وه خوی گه وره نئوه ناگادار ناکات ﴿عَلَىٰ الْغَيْبِ﴾ به سه ر نهینن (غیب) دا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يُخَوِّفُ مِنْ رُسُلِهِ﴾ هلی نه بژیژی له نیرراوه کانی دا ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ هرکه سیکی بویت ﴿فَتَأْتُوا بِاللَّهِ﴾ جا برپوای پاسته قینه بیتن به خوا ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه به نیرراوه کانی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر به و جوره برپا بیتن ﴿وَتَنَقُّوا﴾ وختان بپاریزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه وه پاداشتیکی نور گه وره تان بق هه به. (۱۷۹) ﴿وَلَا تَحْزَنْ الَّذِينَ﴾ هرگیز واگومان نه به ن نه وکه سانه‌ی ﴿يَتَخَلَّوْنَ﴾ که چروکی ده که ن ﴿بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ﴾ به وه‌ی که خوا پی‌ی به خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له پیز و به هره‌ی خوی ﴿مَوْخِفًا لَهُمْ﴾ که نه و (چروکی ی) ه چاکتره بویان ﴿بَلْ مَوْخِفٌ لَهُمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نه وه خراپه بویان ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا مَغُلُّوا بِهِ﴾ به زوویی نه وه‌ی چروکیان پی ده کرد وه که تهوق ده کرتیه ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشه پوژدا (پوژی هه ستانه وه) ﴿وَبِاللَّهِ﴾ وه مهر بقخوایه ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ که له پوور و میراتی ناسمانه کان و زه‌وی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هرچی که نئوه ده یکن. (۱۸۰)

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٦﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بَقْرَانِ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٨﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٩﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَلِنُمَاتُوفُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٩٠﴾ * تَتَّبَلُّونَ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أَوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٩١﴾

- وازبان له
جبهه
تیکر هانه که بیان
نه میثابه له ریگی
خود او هه ریگی
پشتیان له جهنگ
نه کردلیه، خواسی
گه
له رموی: من
نهمی نیو میان بین
پاده گه یه نم، بهو
مویه وه خواسی
گه وره نهم
تایهت «ولا تحسبن
قلین قتلوا...» و
دور تایهت کی
نوی نهمی
نارده خواره وه.

هوی هاتنه
خواره رموی نایهت
(۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴)

مورقی (آل عمران): ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِقَوْلِ اللَّهِ وَالرَّسُولِ...﴾ خطاب برای له عبداللهی کوری عهیداسوره
ده گپرتوره ده لیت: کاتیک که نهم سو فیان و بین باوره کان له غه زای نوحود گه پانه وه و گه هتته
په جواء له نواو خویان دا روتیان: نه موچه موه ستان کوه سو نه کیکاله قولایه خره کانیاتان له پهلشگری
خوتانه وه سوار کرد کارکی نادر خراپتان کرد، پتقه مبه ریخ خوا که نهمی بهست، خیرا موه سلما نه کانی -

﴿لَقَدْ سَبَّحَ اللَّهُ﴾ به راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وختی نه و (جووله ک) نهی
 که ووتیان ﴿إِنْ أَنَّى لَكُمْ﴾ بئی گومان خوا مه ناره ﴿وَعَنْ أَفْنَاءَ﴾ وټیمه
 دهوله مه ندين (چونکه دلوی قهر زمان لن ده کات) ﴿سَنَكُتُ مَا قَالُوا﴾ نه وی که ووتیان
 ده ینووسین ﴿وَقَالُوا لَا تَنْفَعُ الْإِنْفَاءَ﴾ وه ده ینووسین) کوشتنی نه وانه بو پیغه مېره کان ﴿بَلْ
 خُتِ﴾ به ناره ووا ﴿وَنَقُولُ دُوقُوا﴾ وه (پتیان) ده لاین بجه زن ﴿عَذَابَ الْآخِرِينَ﴾ عزای ناگړی
 سووتینر. (۱۸۱) ﴿ذَلِكَ﴾ نه و (سزا سه خته) ﴿بِمَا قُذِّبْتُمْ بِكُمْ﴾ به مړی کوده وه ی
 (خرابی خوتانه وه به) که پیشتان خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿لَنْ يَرْجِعَ﴾
 میج جوره ستمیک ناکات له به نده کان. (۱۸۲) ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نه و (جووله کانه ی)
 که ووتیان ﴿إِنْ أَنَّى﴾ به راستی خوا ﴿عِذَ الْآخِرَةِ﴾ په یمانی دلوه به یمه ﴿أَلَا تَزِرُ
 وَرَسُلَ﴾ که به روا نه مینین به میج نیرد او یک ﴿خَتَىٰ بِأَيِّمَا يَفْرَبَانِ﴾ مه تا توپولانی و
 خیریکمان بو نه مینیت ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ که ناگر (پیته خواره وه و) بیسووتینیت ﴿قُلْ
 لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلنی یی گومان هاتن بولاتان ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِي﴾ چند پیغه مېره یک له پېش
 منه وه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لکه روونه کانه وه ﴿وَبِالَّذِي قُتِلَ﴾ و به نه و (موجیز میه ی)
 که ووتیان ﴿قُلْ لَقَدْ فَتَنُوكُم﴾ ده ی بچی نه و (پیغه مېره) له تان کوشت ﴿إِنْ تَحْسَبُ سِدْرِينَ﴾
 نه گره نپوه راست ده کن. (۱۸۳) ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ جا نه گره باوه ریان پی نه کړدی
 ﴿لَقَدْ كَذَّبَ﴾ نه وه بیگومان به روا نه کړاوه ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ به پیغه مېره رانی له پېش
 توره ﴿جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ میناویانه به لکه روونه کان ﴿وَالَّذِينَ﴾ ونامی تاسمانی (نامی
 په ندو ته می که) ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا﴾ ونامی روون که ره وه. (۱۸۴) ﴿كُلِّ نَفْسٍ﴾
 مه مور (خاوه و) گیاتیک ﴿ذَابَتْ لَظُوتُ﴾ مردن ده چیریت ﴿وَأَنَّا تَرَوُنَّ﴾ وه به راستی
 به ته وای پیتان ده دریت ﴿أَجْرُكُمْ﴾ پاداشته کانتان ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ که لږدی توایی دا
 (مه ستانه وه دا) ﴿لَمَن رَّحِمَ﴾ نینجا مه ر کهس مور خړیته وه ﴿عَنِ النَّارِ﴾ نه ناگړی
 دوزخ ﴿وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ﴾ وڅړیته به مه شته وه ﴿لَقَدْ نَارَ﴾ نه وه به رالېستی نه و کهس
 سه رکه ووتوه ﴿وَمَا الْغَزْوَةُ إِلَّاءَ﴾ ژیاڼی دنیا ی میج شتیک نیه ﴿إِلَّا نَجْعَ الْفَرَسِ﴾ پیچکه
 له به مړه و ناره نه ویه کی فریوده ر. (۱۸۵) ﴿تَتَلَوْنُ﴾ سویتنیت بیگومان تاکی
 ده کړینه وه ﴿قُلْ أَمْرُكُمْ وَأَمْرُكُمْ﴾ له سامان و دلای و گیانی خوقا قدا ﴿وَلَتَسْمَعَنَّ﴾
 دلوه ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ له پېش نپوه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه له وانی هاویه شیان بو
 خوا داناره ﴿أَذَىٰ كَبِيرًا﴾ (نازار و) قسه ی ناخوځی نکه ﴿فَإِنْ تَصْبِرُوا﴾ جا نه گره
 نپوه نارام بگړن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و پاریزکارین ﴿فَإِنْ ذَلِكَ﴾ نه وه بیگومان نه وه ﴿مِن عِزِّ
 الْأَمْرِ﴾ له کاره به میز و گوره کانه (له کارانه به لن به رانی ده ر). (۱۸۶)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْفُرُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا
قَلِيلًا فِئْتَسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُثُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاثِمْنَا
عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٤﴾

- بانگ کرد و
نه و انبش هاتن
هه تا که بشتنه
(همراء الاسد) بیان
بهری نهی عویینه
جا خوی گه وره
هم تابه تهی نارد
خواره وه (النین)
استجابوا لله
والتسول... وه
نهو سوفیان وهی
به پیغمبر (ﷺ):
کاتی بیاری کبار
(مومد) تان
سالمی بودی
به ره که هاره لانی
نیمه تان تیدا
کوهت، نینجا
نموی فرستاده
بوی له موسلمانان
که پایم وه
پاشگز بویم وه

له ناماده بوون، نموهی که تانا و چار نفرس بوو پیدلویستی جهنگ و بانگنایان له که ل خویان مینا و
له که ل پیغمبردا (ﷺ) هاتنه شوینه بهیاریاره که، کسبان نهیمینی له موسلمانان، خوی گه وره هم
تایه تهی نارد خواره وه (فانقلبوا بنعمه من الله...) .

هوی هاتنه خواره وه تایه تهی (١٨٦) سورتي (ال عمران) : ﴿وَأَكْمَسْتُمْ مِنَ الَّذِينَ آتَوْا فِكْتَاب...﴾ -

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ﴾ (بیته‌وه بیریان) کاتیک که‌خوا وه‌ری گرت ﴿مِثْقَ الدِّینِ﴾ په‌یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوْتُوا الْکِتَابَ﴾ که‌نامه‌یان پی‌ به‌خشرا بوو ﴿لْتَشِیْنَهُ النَّاسُ﴾ ده‌بی نه‌و نامه‌یه پوون بکه‌نه‌وه بق‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْمُؤُهُ﴾ وه نه‌یشارنه‌وه ﴿فَتَبْدُوهُ﴾ به‌لام نه‌و (په‌یمان‌یه) ان فپی‌ دایه ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویانه‌وه ﴿وَأَشْرَوْا بِهِ﴾ و‌کپیان به‌و نامه‌یه ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ نرخیکی که‌م ﴿فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ نای چه‌ند خراپه نه‌وه‌ی کپیان. (۱۸۷) ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وه‌گومان مه‌به ﴿الَّذِينَ يَفْرَحُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌شادمانن ﴿بِمَا آتَوْا﴾ به‌وه‌ی که‌کردیان ﴿وَيُخْبِرُونَ﴾ و‌پیان خوشه ﴿أَن تَحْمَدُوا﴾ که‌سوپاس بکرین ﴿بِمَا لَمْ یَفْعَلُوا﴾ به‌شتیک که‌نه‌یان کردوه ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ نه‌وه مه‌رگیز گومانیان پی‌ مه‌به ﴿بِمَقَارِفِ الْعَذَابِ﴾ به‌پزگار بوو له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و‌بق نه‌وانه مه‌یه سزایه‌کی ﴿الْبَیْضُ﴾ نازاده‌ر. (۱۸۸) ﴿وَاللَّهُ مُلْكٌ﴾ مه‌ر بق‌خوایه پادشایه‌تی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَاللَّهُ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ﴾ وه خوا به‌سه‌ر مه‌موو شتی‌کدا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده‌سه‌لات داره. (۱۸۹) ﴿إِنَّ فِی خَلْقِ﴾ به‌پاستی له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌ویدا ﴿وَأَخْلَافِ﴾ و‌له‌جیاوازی و‌گوپانی ﴿الَّیْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و‌پژدا ﴿لَا یَسْت﴾ چه‌نده‌ما به‌لگه مه‌یه ﴿لَا أَوَّلَ الْآلَتِ﴾ بق‌خاوه‌ن ژیری په‌کان. (۱۹۰) ﴿الَّذِينَ یَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌یادی خوا ده‌که‌ن ﴿ثُمَّ وَفَعُوا﴾ به‌پیوه‌و به‌دانیشته‌وه ﴿وَعَلَى جُنُوبِهِمْ﴾ به‌پاک‌شانه‌وه ﴿وَتَنفَعُکُمْ فِی خَلْقِ﴾ وه‌بسی‌ر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿رَبَّنَا﴾ (نه‌لین) نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ مِثْلًا﴾ نه‌مه (جیهان) ت دروست نه‌کردوه ﴿بِطَلًّا﴾ به‌بی‌ج هوده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک و‌بیگ‌ردی بق‌تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ده‌سا توش بمان پاریزه له‌سزای ناگری دوزه‌خ. (۱۹۱) ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ﴾ مه‌رک‌س تو بیخه‌یته ناگری دوزه‌خ‌وه ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ نه‌وه بیگومان پرسوات کردوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِینَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وه هیچ پشتیوانیک نه‌یه بق‌سته‌مکاران. (۱۹۲) ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌پاستی نی‌مه ﴿سَمِعْنَا مُنَادِیًا﴾ گویمان له‌بان‌خوازیک بوو ﴿یُنَادِی لِلْإِیْمَنِ﴾ بانگی نه‌کرد بق‌برواهی‌تان ﴿أَن آتُوا بِرَبِّکُمْ﴾ (ده‌ی ووت) بروا بی‌ن به‌پروه‌ردگارتان ﴿فَأَمَّا﴾ ده‌ست به‌جی بروامان هی‌تا ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ده‌ی له‌کونا‌ه‌کانمان خوش ببه ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و‌یسره‌وه لی‌مان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خراپه‌کانمان ﴿وَتَوَفَّنَا﴾ و‌بمان مرینه ﴿مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ له‌گ‌ل چاکاندا. (۱۹۳) ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پی‌مان ببه‌خشه (له‌پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ نه‌وه‌ی به‌لینت پی‌ داین ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾ له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مه‌ره‌کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و‌پرسوامان مه‌که ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ له‌پژدی دوا‌یی دا (مه‌ستانه‌وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿لَا تَخْلِفُ الْوَعَادَ﴾ به‌لین ناشکی‌تیت. (۱۹۴)

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلٌ مِّنْكُمْ مِّنْ
ذِكْرٍ أَوْ أَنتِي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمَ الْبَشَرِ مَا جَرُّوا وَأُخْرِجُوا
مِنْ دِينِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَنَ
عَنْهُمْ سَفَاتِهِمْ وَلَا ذُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٦٥﴾
لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٦٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَتْسَلِمُونَ الْمَهَادُ ﴿١٦٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٦٨﴾ وَإِنْ مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أَوْ لَتَيْكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٦٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَاصْبِرُوا
وَاصْبِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٧٠﴾

- نبین نبی
حائیم و نبین
موندن له عه پهلوی
کوی عه عباسه
ده گنجهه که هم
تایه به سوی
نموده مانده
خوارده
کلیشه به که پهلوی
دا له نیتوان شه بو
به کور و له خاصه
جورده که دا له سر
نوره و پهلوی (نور)
الله فخر و حسن
افندیاه (نور)
به کورده لای
نورده بود
مورد ه
نورده بود
عمر دوره زان
ده گنجهه که
عمر دوره حمانی

کوی مالیکه ده لکت هم تلیته له سر که بی کوی شهرف مانده خوارده کانتیک که به شیم
چندی دودا و کانتی ده کرد به پیغمبر (ﷺ) و مارده به پرتنه کانی.

هوی هالتی خوارده لایته (۱۸۸) سوره آل عمران: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُغُونَ...﴾
پرخاری و مسلم ده گنجهه که حومه بی کوی عه دور حمانی کوی عه پهلوی که سران و تلی -

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نینجا په‌روه‌ردگاریان وه‌لامی (نزاکانی) دانه‌وه ﴿أَنِّي لَا أُصِيعُ﴾ (فرموی) بیگومان من زایه‌ناکم ﴿عَمَلٌ غَمِلُوا فِيكُمْ﴾ کرده‌وه‌ی (هیچ) خاوه‌ن کرده‌وه‌یه‌ک له‌تیوه ﴿مِنْ ذِكْرِ أَوَّلَىٰ﴾ له‌تیریان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکتان له‌هه‌ندیکی ترتان برون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا‌نه‌وانه‌ی که کزچیان کرد ﴿وَأُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ﴾ و‌ده‌رکران له‌جی و‌شوینی خویان ﴿وَأُودُوا فِي سَبِيلِ﴾ و‌شه‌ک‌نجه و‌تازار دران له‌ری می‌مندا ﴿وَقُتِلُوا﴾ و‌جه‌نگیان کرد ﴿وَقُتِلُوا﴾ و‌کوژدان ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ﴾ سویند به‌خوا ده‌سرمه‌وه‌ی بی‌ان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابه‌کانیان ﴿وَلَا ذِلَّةَ لَهُمْ﴾ و‌ه‌بی‌گومان ده‌یان خه‌مه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌روباره‌کان دین و‌ده‌چن به‌ژیریاندا ﴿تُؤَاتِي مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه‌مه پاداشت دانه‌وه‌یه‌که له‌لای‌خواوه ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ و‌ه‌لای‌خوایه ﴿حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت. ۱۹۵ ﴿لَا يَغْنُوكَ﴾ له‌خشته‌ت نه‌بات (فریوت نه‌دا) ﴿تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هات و‌چوی نه‌وانه‌ی بی‌بروان (به‌خوشی و‌ناسوده‌یی یه‌وه) ﴿فِي الْبَلَدِ﴾ له‌وولادت. ۱۹۶ ﴿مَتَّعَ قَلِيلٍ﴾ (نه‌و‌ناسوده‌یی به‌ی نه‌وان) خوشی‌یه‌کی که‌مه ﴿لَهُمْ مَا وَهُمْ بِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و‌شوینیان دوزه‌خه ﴿وَيَسْأَلُ الْأَلَهَادُ﴾ نای چ‌شویتیکی به‌ده. ۱۹۷ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿اتَّقُوا رَبَّهُمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿لَمْ جَسَتْ﴾ بویان مه‌یه به‌هه‌شتانیکه ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌روباره‌کان دین و‌ده‌چن به‌ژیریان دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿لَوْلَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ تاماده‌کراوه له‌لایه‌ن‌خواوه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ و‌ه‌نه‌وه‌ی که‌لای‌خوایه ﴿خَيْرٌ لِلَّهِ﴾ چاکتره بوی‌پا‌و‌چاکان. ۱۹۸ ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی‌گومان له‌ناو‌نامه‌داره‌کاندا مه‌یه ﴿لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ که‌سانیکه که‌بروا ده‌مینن به‌خوا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ و‌ه‌و‌نامه‌ی که‌تیرراوته‌خواره‌وه بوی‌تیوه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ و‌ه‌و‌نامه‌ی که‌تیرراوته‌خواره‌وه بوی‌خویان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل‌که‌چن بوی‌خوا ﴿لَا يَشْتَرُونَ بِقَائِمَتِ اللَّهِ﴾ به‌لگه‌کانی خوا‌نافروشن ﴿نَسْمًا قَلِيلًا﴾ به‌ترخیکی که‌م ﴿أَوَّلَيْكُمْ﴾ نه‌و‌نامه‌دارانه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بویان مه‌یه پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌لای‌په‌روه‌ردگاریانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لی‌پرسینه‌وه‌ی خیرایه، ۱۹۹ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌برواتان میناوه ﴿اصْبِرُوا﴾ خو‌گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و‌ (له‌خو‌گری دوژمن) خو‌گرترین ﴿وَزَابِلُوا﴾ و‌له‌سه‌نگه‌ردا‌تیشک بگین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و‌له‌خوا‌بترسن ﴿تَكُنْ لَكُمْ قُلُوبٌ﴾ بوی‌نه‌وه‌ی بزگاریین. ۲۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
 بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
 وَلَا تَبْدِلُوا الْخَيْثَ بِالْطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ
 كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
 مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مِثْلُ وَلَدِكُمْ ۚ وَرُبُّكُمْ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
 فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَذْنَىٰ ۖ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَآتُوا
 النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ
 هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا تَتَوَلَّوْا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
 قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
 الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
 إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
 غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا
 دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

- به دهرگه

ولنه کی: بالغ به

بزلای عیسی

کوی عیسی و

پنی بلی: نه گه

هرکس له نیسه

دلی خوش بین

به وی کردی و

هزی کرد سوپاس

بکرت له سه رکارت

که نه بکری و

نازار و سزا بدی

، نه به بگومان

مه موومان سزای

تونده دهرگه

به گشتی عیسی

کوی عیسی

وونی: نیوه چیتان

داوه له مه؟ (واته)

له گه ل نیوه نی

(به) نه نه نیسه

له سه خاوه

کتابخانه کان هاتوته خواره وه، پیغه مبه (ﷺ) پرسیری شتیکی لی کردن نه وانیش راستی به که یان لی
 شارده وه و وه لامیکی تریان دایه وه، دواپی هه ستان و هاتنه دهره وه وایان
 نیشانی پیغه مبه (ﷺ) دا که وه لامی پاستیان داوه ته وه له و پرسیره لی لی کردون و هخویان
 به شایسته سوپاس و پیژدانا لای پیغه مبه (ﷺ)، و دلخوش بوون که وه لامه پاسته که یان -

سورتهی ﴿النساء﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرِّحْلَيْنِ الرَّحِيمَيْنِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان. ﴿يُنَالِ الْإِنْسَانُ شَيْ خَلِكِيهِ﴾
 ﴿أَتَقُوا رَبَّكُمْ﴾ خوتان بیارین له (سزای) په روه درگارتان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ شَيْءَهُ﴾ که
 دروستی کردون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ﴾ له یه که که سه وه (که ناده وه) ﴿وَعَلَّقَ بَيْنَا وَبَيْنَهَا﴾ وه
 مهر له شه ویش هاوسه ره که ی دروست کردوه ﴿وَرَبُّنَا بَيْنَنَا﴾ و بالوی کردوه وه له و دوانه
 ﴿وَجَلَّ كَيْبَرًا﴾ پیاونی نذر ﴿وَنَسَاءً﴾ هه روه ها تاقره تان ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خوتان بیارین له و
 خویای که ﴿نَسَاءً لَوْ بَدَتْ﴾ به ناوی شه وه وه داواده کن له یه کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه (خوتان
 بیارین له بچراندهی) خزمایه تی ﴿إِنْ اللَّهَ كَانَ﴾ به راستی خوا هه میسه ﴿عَلَيْكُمْ رَبِّهَا﴾ چاوبیره
 به سه رتانه وه. ۱ ﴿وَوَاتُوا﴾ بیده نه وه ﴿الْيَتَامَى﴾ به مه تیوان (لوی بالغ یونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾
 مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْفَيْسَ بِالْفَيْسِ﴾ وه پیس (له مالی خوتان) مه گورنه وه به پاک
 (له مالی نه وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ماله کانیان مه خون ﴿إِلَّا أَمْوَالَهُمْ﴾ له گه ل ماله کانی
 خوتان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بیگومان شه خوارنه ﴿حُوبًا كَبِيرًا﴾ گونا میکی گوره یه. ۲ ﴿وَرَنْ جَفَنُ﴾
 وه نه گه ترسان ﴿إِلَّا تَقْبَلُوا﴾ دادپه روه نه بن ﴿وَالْيَتَامَى﴾ له (ماره یی) شه تاقره ته یی
 باوکانه دا (ماره یان مه کن) ﴿فَأَنْكِحُوا﴾ شه وه ماره بکن ﴿مَنْ طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له و
 تاقره تانه ی حالن بختان ﴿مَتًى﴾ دوو دوو ﴿وَتَلْتُمُ﴾ یا سیان سیان ﴿وَتَلْتُمُ﴾ یا چوار چوار
 ﴿فَرَنْ جَفَنُ﴾ جا نه گه ترسان ﴿إِلَّا تَقْبَلُوا﴾ دادگه نه بن ﴿فَوَجَعْتُمْ﴾ شه یه که
 تاقره ت (ماره بکن له تا زادان) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان شه که نيزه کافه ی که مولک تان
 ﴿ذَلِكَ أَتَى﴾ شه و نه یه که تره ﴿إِلَّا تَقْبَلُوا﴾ که ستم نه کن (یا هه رار نه کفون). ۳ ﴿وَوَاتُوا﴾
 النِّسَاءَ بیده ن به تاقره تان (نه که که س و کاریان) ﴿مَدْفُونِينَ﴾ ماره ییه کانیان وه که
 به خطین (نه که وه که کره) ﴿فَرَنْ جَفَنُ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا﴾ نینجا نه گه به دل یی یان خوی
 بوو به خطینی شتی که له و (ماره یی یه) به تیوه ﴿فَلَا تَكُونُوا مِثْلًا لِمَنْ﴾ شه وه تیوه بیخون
 به خوی و هه لای (نوقی گیانتان یی). ۴ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَى﴾ مه یده نه گیل و کم
 هه قله کان ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ ماله کان تان ﴿إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له حاله تیکدا خوا شه (ماله یی یی)
 کردون ﴿نِسَاءً﴾ به موی داوه ستانی ثیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ وه (بی نه قله کان) دقنی و
 خوراکیان بده نی له و ماله ﴿وَأَكْرُمُوهُمْ﴾ و پوه ساکیان یی بکن ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و گلت و گویان
 له گه ل بکن ﴿قَوْلًا مَرْوُفًا﴾ به گلت و گویه کی باش. ۵ ﴿وَأَتَبَتُوا الْيَتَامَى﴾ مه تیوان تالی
 بکه نه وه ﴿حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ مهر کاتیکه گه یشته (ته مه نی) رن مینان و شوو کرین
 ﴿فَرَنْ نَفْسُهُمْ﴾ نینجا نه گه مه ستان کرد ﴿فَتَمَّ رُشْدُهُمْ﴾ له واندا زیدی (و یی گه یشتن) ﴿فَلْتَقْرَبُوا﴾
 انهم امواتهم شه وه سامان و ماله کانیان یی بده نه وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوا﴾ و ماله کانیان مه خون
 ﴿إِنْزَافًا﴾ به زیاده روی ﴿وَيَذَرُوا أَنْ يَبْلُغُوا﴾ و به په له شه وه که گوره ببن (و لیسان
 وه رگرنه وه) ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا﴾ وه مهر که س (له سه ره ره شتاری مه تیوان) ده وه مه ند بوو
 ﴿فَلْيَنْتَفِئْ﴾ باخوی بگرنه وه (له خوارنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ وه مهر که س له وان
 مه رار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَرْوُفِ﴾ با (لای ی) بخوات به نه ندازه ی پیوریست ﴿فَرَادَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾
 امواتهم نینجا مهر کات مالی مه تیوه کان تان دلیه وه پییان ﴿فَأَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ﴾ شه وه شایه تیان
 له سه ر بگرن ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ حَسْبًا﴾ به سه خوا یی لپیژمینه وه (به سه ر تافه وه). ۶

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلِيَخَشَّ الَّذِينَ لَوْتَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

- لی ہاردهوہ و نہیان درکاند،
 ہاردهوہا بوخاری
 و موسیلم
 لہ پڑگی نہ بو
 سہ عیدی خودری
 یوہ دہ گپڑتہوہ،
 کہ چہ ند کہ سیک
 دوو ہوو عادہ تیان
 وابوو کاتیک
 پیغہ مبری خوا
 برہشتایہ بق غزا
 خویان دہ دزیوہ
 و نہ دہ چوون و
 دلخوش دہ بیون
 بہم نہ چوونہ یان
 لہ گہ ل پیغہ مبری
 خوادا (ﷺ) ع
 جیہاد و غہ زاکرن
 کاتیک
 کہ دہ ہاتہوہ خیرا
 دہ چوونہ لای و

عوزدی بہ شداری نہ کردنیان بق دہ ہینایہوہ و سویندی درویان بق دہ خوارد وہ حہ زیان دہ کرد
 سوپاس بکرین بہ کاریک کہ نہ یان کردوہ، تیر نہم تاہتہ ہاتہ خوارہوہ ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا آتَوْا...﴾۔ ہاردهوہا عہ بدوہ زاق لہ تہ فسرہ کہیدا لہ زہیدی کوپی نہ سلہ مہوہ
 دہ گپڑتہوہ کہ پافیمی کوپی خودیج و زہیدی کوپی ثابت لای مہروان بوون، مہروان ووتی:-

﴿لَرَجَالٌ تُصِيبُ﴾ بویاوان هیه به شیک ﴿يَمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌ئو (میراته‌ی) به‌جی‌ی
 دیلن دایک و باوک ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه‌کان ﴿وَالنِّسَاءُ تُصِيبُ﴾ وه بویاوانه‌تانیس
 هیه به شیک ﴿يَمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌ئو (میراته‌ی) به‌جی‌ی دیلن دایک و باوک
 ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه‌کان ﴿يَمَّا قُلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ له‌ئو (به‌جی‌ی دیلن) کهم
 بیت یان زور ﴿تُصِيبُ مَقْرُوضًا﴾ به‌به‌شیکی بریار دراو. (۷) ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا نه‌گه‌ر
 کاتی دابه‌ش کردنی (که‌له‌پوره‌که) ناماده‌بوون ﴿أُولَئِكَ الْقُرُونُ﴾ خزمه نزیکه‌کان
 (که‌میرات تاگرن له‌مردو) ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ﴾ وه‌تیوو وه‌زاره (بیگانه) کان
 ﴿فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ نه‌و له‌و که‌له‌پوره به‌شیان بدهن (ثم به‌ش دانه سونته‌ته نه‌ک
 واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به‌قسه‌کردتیکی جوان و
 چاک. (۸) ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی (سهرپه‌رشتیارن) با بترسن ﴿لَوْ تَرَكَوْا﴾ نه‌گه‌ر
 به‌جی‌ی بهیلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌پاش خویانه‌وه (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعَفًا﴾ مندالانی
 لاواز (بچوک) ﴿حَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌ترسن لیلیان (بفوتین) ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌با له‌خوا بترسن
 ﴿وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی پاست و په‌وا بکه‌ن. (۹) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌پاستی نه‌و
 که‌سانه‌ی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ﴾ که‌مالی مه‌تیوه‌کان ده‌خون ﴿ظُلْمًا﴾ به‌ستم و نا‌په‌وا
 ﴿أَنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ به‌پاستی نه‌وانه به‌س له‌سکی خویان ناگر ده‌خون
 ﴿وَيَسْئَلُونَ سَعِيرًا﴾ وه له‌مه‌و پاش ده‌چنه ناگریکی به‌تین وه‌لگیرساوه‌وه. (۱۰)
 ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ناموزگاریتان ده‌کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ ده‌ریاره‌ی (که‌له‌پوره‌ی)
 بوله‌کانتان ﴿لَلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ﴾ بویاوانه‌ی (به‌میرات) به‌وینه‌ی به‌شی دوو می
 ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خق نه‌گه‌ر (مندال کانتان) ته‌نها ئافره‌ت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و)
 زیاد له‌دوان ﴿فَلَهُنَّ﴾ نه‌وا بویان هیه ﴿ثَلَاثًا﴾ دوویه‌ش له‌سئی به‌شی ﴿مَا تَرَكَ﴾ نه‌وه‌ی
 (مردوه‌که) به‌جی‌ی هیشتوه ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ به‌لام نه‌گه‌ر به‌ک ئافره‌ت بوو ﴿فَلَهَا
 النِّصْفُ﴾ نه‌وه نیوه‌ی (میراته‌که‌ی) بویاوانه‌ی به‌به‌شیک ﴿وَلَا يُؤْتَوْنَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا﴾ وه بویاوانه‌ی
 له‌دایک و باوکی مردوه‌که هیه ﴿الْشُّدُسُ﴾ شه‌ش به‌ک ﴿يَمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی که‌به‌جی‌ی
 هیشتوه ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ نه‌گه‌ر مردوه‌که مندالی مه‌بوو ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ به‌لام
 نه‌گه‌ر مردوه‌که مندالی نه‌بوو ﴿وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأَيِّهِ
 آتَلَتْ﴾ نه‌وه سئی به‌ک بویاوانه‌ی که‌به‌تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر (مردوه‌که)
 چه‌ند برابه‌کی مه‌بوو ﴿فَلِأَيِّهِ الشُّدُسُ﴾ نه‌وا شه‌ش به‌ک بویاوانه‌ی که‌به‌تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾
 له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سبه‌تیک ﴿نُوصِي بِهَا﴾ وه‌سیتی پی‌کرا بی (له‌لایه‌ن
 مردوه‌که‌وه) ﴿أَوْ تَرَىٰ﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که‌له‌سهری بیت) ﴿أَبَاؤُكُمْ﴾
 باوکه‌کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره‌کانتان ﴿لَا تَذَرُونَ﴾ نازانن ﴿إِنَّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْسًا﴾ کامه‌یان
 به‌سوودترین بو‌تان ﴿فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ (نه‌و دابه‌ش کردنه) له‌لایه‌ن خواوه
 پیویست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌پاستی خوا هیه‌شه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه. (۱۱)

وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ آزَوْاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ ذِينَ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوَصُّونَ بِهَا أَوْ ذِينَ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ ذِينَ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
 ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
 نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

- نسی بالبیع
 له سرچ هتیک
 نهم ثایه ته
 ماته خواره وه ﴿١٢﴾
 تخمبن النین
 یفرخون بما اتوا
؟ بالبیع
 وانی: له سر
 کرمه لیک خه لکی
 سووود ماته
 خواره وه کاتیک
 پیغه مبری خوا
 (کله) ده ریچویه
 بی غنا
 پرویانویان
 ده مینایه وه و
 ده یان ووت: تنها
 نیش و کاری
 پیویست نیکی
 لواخت له تیوه،
 به خوا حه زمان
 ده کرد له گه لئان

پروینایه، خوی گه ودهش نهم ثایه ته له سر نارینه خواره وه مهران نهمی نهمه لک و وانی:
 (وانی به بالبیعش پیوی ناخوش بود و پیوی کرده زهید و وانی: سو لئنت ددهم به خوا ثایا
 هیچ ده زانی و گویت لی سووه لهری که ده یلیم؟ وانی به لی راست ده کی) نین حه جهر
 ده لئنت: ده توانین نهم فرموده و فرموده کی عیدولگی کوی عیباس کریمینوه و بلین:-

﴿وَلَكُمْ يَصِفُ﴾ بَقِئَتُهُ هَمِيهِ نِيوَه‌ی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ نَه‌و (میراته‌ی) که ژنه‌کانتان به‌جی‌یان هیشتووه ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ نه‌گەر نه‌و ژنانه مندالیان نه‌بوو ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ جا نه‌گەر مندالیان هه‌بوو ﴿فَلَكُمْ الرَّبُّعُ﴾ بَقِئَتُهُ هَمِيهِ چوار یه‌ک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ له‌وه‌ی (ژنه‌کانتان) به‌جی‌یان هیشتووه ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ که کردبیتان ﴿أَوْ ذَنْبٍ﴾ یان قهرزیک (که له‌سهریان بیت) ﴿وَلَهُنَّ الرَّبُّعُ﴾ بَقِئَتُهُ هَمِيهِ چوار یه‌ک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ له‌وه‌ی به‌جیتان هیشتووه ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ نه‌گەر نیتووه مندالتان نه‌بوو ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ جا نه‌گەر مندالتان هه‌بوو ﴿فَلَهُنَّ الثَّمَنُ﴾ نه‌وه‌بَقِئَتُهُ هَمِيهِ هه‌شت یه‌ک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ له‌وه‌ی به‌جیتان هیشتووه ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ که کردبیتان ﴿أَوْ ذَنْبٍ﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که له‌سهرتان بیت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وه نه‌گەر پیاوێک یان ئافره‌تیک که میراتی لی نه‌گیرا (مردبوو) نه‌باوانی هه‌بوو نه‌مندال ﴿وَلَمْ يَخُذْ أَوْ اخْتِ﴾ وه ته‌نها براه‌ک یان خوشکیکی (له‌دایکه‌وه) هه‌بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ﴾ نه‌وه بَقِئَتُهُ هَمِيهِ ﴿بِمَتْنِهَا﴾ له‌و دووانه هه‌یه ﴿الْأُتْرُسُ﴾ شه‌ش یه‌ک ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ به‌لام نه‌گەر نه‌وان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ له‌برایه‌ک یان خوشکیکی (دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ نه‌و کاته نه‌وانه هه‌موویان هاویه‌شن ﴿فِي الثَّلَثِ﴾ له‌سنی یه‌ک (ی میراته‌که) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿بِمَا تَرَكَنَّ﴾ که کرابیت ﴿أَوْ ذَنْبٍ﴾ یان قهرزیک ﴿غَيْرِ مُضَارٍّ﴾ که (وه‌سیتته‌که یا قهرزه‌که بَقِئَتُهُ میراتگران) بی‌زیان بی ﴿وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ نه‌مه‌ برپاره له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ﴾ خواش زانای له‌سهرخویه. ۱۲ ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه‌و (یاسایانه) سنوره‌کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِعِ﴾ هه‌ر که سیک گوی رایه‌لی ﴿اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يَدْخُلْهُ جَنَّتٌ﴾ (خوا) ده‌یخاته ناو به‌ه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پوویاره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده‌میتنه‌وه به‌ه‌میشه‌یی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌نه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی زور گه‌وره. ۱۳ ﴿وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هه‌ر که سیکیش سه‌رپیچی خولو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿وَيَتَّقِ اللَّهَ﴾ و سنوره‌کانی (خوا) به‌ه‌شتانیک ﴿يَدْخُلْهُ نَارٌ﴾ ده‌یخاته ناگرتکه‌وه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ هه‌میشه ده‌میتنه‌وه تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه‌سزایه‌کی ریسواکه‌ری بَقِئَتُهُ هَمِيهِ. ۱۴

وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
 ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تَبْتُ الْكُفْرَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 لَتَذَهَبُوا بِبَعْضِ مَآءِ اتِّتِمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ
 مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
 أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

- ده گزیت له سه ر
 مه ردو کومه له که
 نه م نایه ته هاتیتته
 خواره وه.

هوی هاتنه

خواره وهی نایه تی

(۱۹۵) - سورتهی

(ال عمران):

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ

رَبُّهُمْ...﴾ تورمه ی

و حاکیم له نوم

سه له مه وه

ده گزیتته وه که

وتی: نه ی

پتفه مبه ری خوا

(ﷺ) نابیستم

خوای گه وره باسی

نافره تانی کردیت

به هیچ شیوه یه ک

له کچ کردن

(هیج رته) دا،

خوای گه وره ش

نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ...﴾ مه تا کورتای نایه ته که.

هوی هاتنه خواره وهی نایه تی (۱۹۹) - سورتهی (ال عمران): ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ...﴾ نه سانی و

حاکیم له نه نه سه وه ده گزیتته وه، ده لیت: کاتیک هه والی مردنی نه جاشی هات بق پتفه مبه ر (ﷺ)

فه رموی نوژی له سه ر بکه ن، نه وانیش وتیان: نه ی پتفه مبه ری خوا (ﷺ) نوژی بکه ی له سه ر -

﴿وَأَتَى بِأَتَيْنَ الْفَجْخَةِ﴾ نه وانهی که کاری زور پیس و ناشیرین (زینا) ده کڼ ﴿مِنْ نِّسَابِكُمْ﴾ له ټافره تان (ی بېروادار) تان ﴿فَانْشَبُوا عَلَيْهِمْ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ نه وه چوار شایه له خوتان له سهریان بگړن ﴿فَإِنْ شَبُّوا﴾ ټینجا نه گړ شایه ټیپاندا ﴿فَانْشَبُوا﴾ نه وه نه و ﴿رَبُّهُ زَيْنَاكَ﴾ له به بند بگړن ﴿فِي الْيَوْمِ﴾ له ماله کانتاندا ﴿حَتَّى يَتَوَقَّعَهُ الْمَوْتُ﴾ هه تا (فریشته ی) مه رکه گیانیان ده کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوا ریگیایه کڼ (ی بزگار بوون) یان بز دانه نی. ۱۵ ﴿وَالَّذَانِ﴾ وه نه و دووانه ی (کوپو کچې) ﴿بِأَتَيْنِهَا بِكُمْ﴾ نه و کاره پیسه (زینا) ده کڼ له ټیوره ﴿فَقَاذِبُهَا﴾ نه وه تازاریان بدهن ﴿فَارْتَابَا﴾ جا نه گړ گړانه مو ته ویه یان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه چاک بوون ﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾ نه و ولزیان لی بیځن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه به راستی خوا مه همیشه ﴿نَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیږده ی میړه بانه. ۱۶ ﴿إِنَّمَا أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ بیگومان وه رگرتن ته ویه ﴿عَلَىٰ اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْإِسْلَامَ﴾ لای خوا ته نها بز نه وانه یه که گوناوه ده کڼ به نه قامی ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّوْا﴾ پاشان په شیمان ده بڼه وه ﴿مِنْ قَرَبٍ﴾ به زووی (پیش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گړانه ویه یان ته وړده گړت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش مه همیشه ﴿عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ زانای دانایه. ۱۷ ﴿وَلَيْسَ الْتَّوْبَةُ﴾ په شیمانی (وه رگرتن) نی یه ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بز نه وانه ی تاوانی زور ده کڼ ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَضَعَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتَ﴾ هه تا کاتی سهره مه رگی په کیکیان دی ﴿قَالَ إِلَىٰ نَبَتْ النَّاسِ﴾ ده لیت: به راستی من نیستا ته ویه م کرد ﴿وَلَا الَّذِينَ﴾ وه بز نه وانه ش نی یه ﴿يَتُوبُونَ وَهُمْ كَفَّارٌ﴾ که ده مرن به یی بېروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نه وانه ی (باس کران) ناماده مان کردوه بویان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی تازارده. ۱۸ ﴿يُنَادِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بېرواتان هیناوه ﴿لَا تَحِلُّ لَكُمْ﴾ حلال نه یه بورتان ﴿أَنْ تَرْثُوا نِسَاءَ كُرْمَا﴾ که ټافره تان به زور (به ناچاری) به میراتی به رن (بز خوتان) ﴿وَلَا تَغْضَبُوا﴾ وه به رگری شوو گردنیان لی مه کڼ ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ بز نه وانه ی هندی له و (ماره یی به ی) که پیتان داوون بیبهن (بز خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَجْخَةٍ مُّبَيَّنَةٍ﴾ مه گړ کاتی که کرده وه یه کی زور ناشیرین (زینا) به ناشکرا بگړن ﴿وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه رده فتاریان له گړل بگړن به چاکی (و زیانیان له گړل بیبه نه سهر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا نه گړ حه زتان لییان نه بوو (طه لایان مه دهن) ﴿فَتَسَوَّيْنَهُنَّ﴾ چونکه له وانه یه ټیوه حه زنه کڼ له شتیګه ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ﴾ و خوا له ودا دایانیی ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ چاکه یه کی زور. ۱۹

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
 بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
 وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبِّبُكُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

—بہندہ یہ کی
 خہ بہ شی؟ پاشان
 خوی گہورہ نم
 نایہ تی نارہ
 خوارہ وہ ﴿وَلَنْ
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَمَنْ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ...﴾

ہوی ہاتھ

خوارہوی نایہ تی

(۲) سورہ نسی

(النساء): ﴿وَلَنْ

خِفْتُمْ إِلَّا تَقْسُطُوا

فِي الْيَتَامَى...﴾

بوخاری و موسلم

لہ عائشہ وہ (خوا

لن ی پانی بیت)

گنہاویانہ تہ وہ

فہ رموی: پیایک

کچکی بن باوک

(خزمی بوو) لہ

مالی نہ ودا بوو کچہ کی مارہ کرد، کچہ کہ چہند دارخورمایہ کی مہ بوو پیاوہ کہ لہ بر نہ و
 دارخورمایانہ مارہ ی کردبوو بہ لام کچہ کہ ہیچ مافیکی ہاوسہ ریٹی نہ بوو لہ گہ لیدا بوو ہویہ وہ نم
 نایہ تہ ہاتھ خوارہ وہ ﴿وَلَنْ خِفْتُمْ إِلَّا تَقْسُطُوا...﴾۔

ہوی ہاتھ خوارہوی نایہ تی (۶) سورہ نسی (النساء): ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ...﴾۔

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَن تَحْبِسُوا أَنْفُسَكُمْ فِي زُجْجٍ﴾ کزپنی ژنیک ﴿نُكَّاتٍ زُجْجٍ﴾ له شوین ژنیک (که نه‌ی لی ناکن) ﴿وَأَنْتُمْ إِخْدَنْهُمْ﴾ و داییتان به‌یه کیکیان ﴿قِطَارًا﴾ مالیکی نقد (به‌ماره‌یی) ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ نه‌وه مه‌ی سه‌ننه‌وه ﴿بِمَنْ شِئْنَا﴾ لی‌ی هیچ شتیکی (له‌وماله‌ی نقد) ﴿أَتَأْخُذُونَهُ بِهَيْسَةٍ﴾ نایا نه‌وه (ماره‌یی به‌یان لی نه‌سه‌ننه‌وه به‌بوختان کردن) ﴿وَأَنْتُمْ لَيْسَ﴾ و تاوانیکی ناشکرا (به‌رامبه‌ری نافرده‌ته‌که) (۲۰) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چونی وه‌ری ده‌گرنه‌وه؟ ﴿وَقَدْ أَنْفَىٰ بُغْضَكُمْ إِلَيَّ بِغَضٍ﴾ له کاتیکدا چوونه‌ته‌لای به‌کتری (تیکه‌لای ژن و می‌ردایه‌تیتان له‌گه‌ل به‌ک کردوه) ﴿وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ﴾ وه‌نه‌وه نافرده‌تانه‌وه‌ریان گرتوه‌ه لی‌تان ﴿بِشَيْءٍ غَلِيظٍ﴾ به‌یمانیکی پته‌و به‌هیز (که‌وا به‌ستنی نیکاه) (۲۱) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (پی‌اوه‌کان) ماره‌مه‌کن ﴿مَا تَنْكِحُ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نه‌وه نافرده‌تانه‌ی که‌باوکه‌کانتان ماره‌ریان کردوون ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی پیش له‌م (حرام کردن) کرایت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ به‌پاستی نه‌وه ماره‌کردنه ﴿فَحِجَّتْ﴾ کرده‌وه‌یه‌کی نقد پیس و چه‌په‌له ﴿وَمَقَاتُ﴾ نقد بی‌زراو ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و پتیاژکی نقد خرابو‌ته‌ده (که‌گیراوه‌ته‌به‌ن) (۲۲) ﴿حَرِّمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ قه‌ده‌غه‌کراوه له‌سه‌رتان ﴿أَنْتُمْ﴾ (ماره‌کردنی) دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و که‌کانتان ﴿وَأَخَوْتُكُمْ﴾ و خوشکه‌کانتان ﴿وَعَمَّتُكُمْ﴾ و پوره‌کانتان (که‌خوشکی باوکتان) ﴿وَحَلَائِكُمْ﴾ و پوره‌کانتان (که‌خوشکی دایکتان) ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأَخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأَنْتُمْ﴾ ازضعتکم ﴿نه‌وه دایکانه‌تان که‌شیریان پی داوون ﴿وَأَخَوْتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ﴾ و خوشکه‌کانتان له‌شیره‌وه ﴿وَأَنْتُمْ﴾ دایکی ژنه‌کانتان (خه‌سو) ﴿وَزَنَبُكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان که‌له‌می‌ردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌مالی نی‌وه‌دا ده‌ژین ﴿مِنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي﴾ له‌و ژنانه‌تانن ﴿دَخَلْتُمْ بَيْنَ﴾ که‌چوونه‌ته‌لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌چووبونه لایان (دایکی کرله‌به‌سه‌کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌وه هیچ گونا‌میکتان له‌سه‌رنی به (له‌ماره‌کردنی که‌کانیاندا) ﴿وَحَلِيلُ آبَائِكُمْ﴾ وه (حرامه‌بوتان) هاوسه‌ری کوپه‌کانتان (بووک) ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌پشتی خوتانن ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وه (قه‌ده‌غه‌کراوه له‌سه‌رتان) کزکردنه‌وه‌تان ﴿بِغَيْرِ الْأَخْتِ﴾ له‌نیوان دوو‌خوشک (له‌ماره‌کردندا) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی پیش نه‌م (حوکمه له‌نه‌فامیدا) کرایتی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بی‌گومان خوا‌مه‌میشه ﴿غَفُورًا رَحِيمًا﴾ لی‌بوره‌ی می‌هره‌بانه (۲۳)

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِحْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحِ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فُتَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٢٦﴾

- پوخاری

گنپراویندیه

له عانیشه وه (خوا

لیسی پازی بیت)

فهرموی نه

ثایه ته ﴿مَنْ كَانَ

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ

وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا

فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾

دهریاره ی مال و

سامانی هتیر

هاتوره ته خواره وه

جانه و که سی

سه ره رشتی

دهکات نه گهر

هه ژار بوو دروسته

له مالی هه تیوه که

بخوات له جیاتی

سه ره رشتی

کردنی هه تیوه که

به پنی عادهت و

بین زیاده پوهی.

هوی هاتنه خواره موی نایه تی (۱۱) سورہ نسی (النساء): ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ...﴾ هه رشه ش

پیشه واکه ی فهرموده ده گنپرنه وه له جابیری کوی عه بدولالوه ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و نه بو

به کر به پنی هاتن به ناو به نی سه له مه دا بق لام له کاتیکدا نه خوش بووم، پیغه مبه ر (ﷺ)

بینیمی که بین هوشم ، جا داوای ناوی کرد و ده ست نویژی پنی کرد، پاشان پرتانندی به سه رم دا -

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (مہروہا حرام کراوہ لیتان) نہوانی کہ میزدیان ہہ یہ ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لہ
 نافرہ تان ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگہ لہوانی کہ بونہ تہ مولکتان (کہ نیزہک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ﴾ (نہو حوکمانہ باسکران) پیویست کراوہ نوسراوی خواہی لہ سہرتان ﴿وَأَجَلَ لَكُمْ﴾
 وہ بۆتان حہ لال کراوہ ﴿مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بیجگہ لہوانہ (کہ باسکران مہ مووی حہ لالہ
 بۆتان تا چوان) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ کہ بہ مالہ کانتان خوازیبتی (نافرہ تان) بکن ﴿مُحْصِنِينَ
 غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ (بہ مرجی) کہ داوین پاک بن و داوین پیس نہ بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ﴾
 جا نہوہی کہ لہ زہ تان لی وەرگرت لہو نافرہ تانہ (ی حہ لالان) ﴿فَقَاتِلُوا أَجُورَهُمْ فَرِيضَةً﴾
 نہوا مارہیی یہ کہ یان پی بدہن کہ فہ رزکراوہ لہ سہرتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان
 لہ سہر نی یہ ﴿فِيمَا تَرْضَوْنَ بِهِ﴾ لہوہی کہ لہ سہری پیٹ ماتن (لہ گہ ل زہ کانتان دا
 لہ کہ مکردنہوہی مارہیی) ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ لہ پاش دیاریکردنی مارہیی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا﴾ بہ پاستی خودا ہہ میشہ زانای کاردروستہ ۲۴ ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وہ
 نہوہی لہ نثوہ نہ یثوانی لہ بہر مہ ژاری ﴿أَنْ يَبْكَحَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ کہ نافرہ تانی
 نازادی نیماندار مارہ بکات ﴿فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نہوہ با لہوانہ مارہ بکات کہ بونہ تہ
 مولکتان ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ لہ کہ نیزہ کہ نیماندارہ کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ﴾ وہ خوا
 زاناترہ بہ باوہرہ کہ تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ مہندیکتان لہ مہندیکی ترسانن (مہ مووتان
 نہوہی نادمہن) ﴿فَاتَّبِعُوهُمْ﴾ لہ بہر نہوہ مارہیان بکن ﴿بِإِذْنِ أَهْلِيهِمْ﴾ بہرہ زامہندی
 خواوہ نہ کانیان ﴿وَوَاتُوهُمْ أَجُورَهُمْ﴾ و مارہیی یہ کہ یان پی بدہن ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾
 بہ شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ﴾ لہ کاتیکدا نہو کہ نیزہ کانہ پاک داوین بن داوین
 پیس (و زیناکاری بہ ناشکرا) نہ بن ﴿وَلَا تُجَدِّدْتُمْ أَخْدَانًا﴾ و دوستیان نہ بن (بہ نہیبتی بۆ
 زینا کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ﴾ جا نگہر نہو (کہ نیزہ کانہ) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَتْ بِفَحِشَةٍ﴾
 پاشان خراپہ یہ کی ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِمْ نَصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نہوہ
 نیوہی سزای نافرہ تہ نازادہ کانیان لہ سہرہ (لییان درئ کہ ۵۰ جہ لدہ) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
 الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ نہو (مارہ کردنی کہ نیزہ کہ) بۆ کہ سیٹکہ لہ نثوہ لہ تاوان کردن (زینا)
 بقرسی ﴿وَأَنْ تَضْرِبُوا خُرْلَكُمْ﴾ بہ لام نہ گہر نارام بگرن (و کہ نیزہک مارہ نہ کن) چاکترہ
 بۆتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لیبوردهی بہ بہ زہیی یہ ۲۵ ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دہیہ ویت
 ﴿لِيَتَّبِعَ لَكُمْ﴾ بۆتان ہون بکاتہوہ ﴿وَيَتَذَكَّرَ﴾ وہ پینمونیبتان بکات ﴿سُنَّ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ﴾ بۆ پی و شوینی نہوانہی لہ پیش نثوہوہ ہون (لہ خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیتان خورن بیبت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کاردروستہ ۲۶

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدُوْنَا
وَزُلُمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا وَّكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰۤاِْرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسَعَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِۦ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلٰى مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْمٰنُكُمْ فَاَتُوْهُمْ
نَصِيْبُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

- و مۆھم مائە

سەر خۆم و ووت:

دەربارەى مال و

سامانەکم چ

فەرمانتیکم پێ

دەکەیت، نیت ئەم

ئایەتە مائە

خوارەو

﴿يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِي

اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِيْكَرِ مِثْلُ

حَظِّ الْاُنثٰىيْنِ

.....﴾. مەروەها

ئیمامی ئەحمەد و

ئەبو داوود و

تیرمزی و حاکیم لە

جابرەو

دەگێنەو، دەلێت

خیزانی سەعدی

کۆپی پەبیع مائە

بۆ لای پێغەمبەر

﴿ووتی: ئەم

پێغەمبەری خوا

﴿﴾ ئەوانە دوو کچەکی سەعدی کۆپی پەبیع، کە باوکیان لە گەڵ تۆ لە شەری ئوحوود دا شەھید بوو،

مامەکیان هەموو مالهەکیانی بردووە، ئەوانیش ماره ناكرين ئەگەر مالیان نەبێت، پێغەمبەری خوا ﴿﴾

فەرمووی: خۆی گەر دەربارەى ئەمە بریار دەدات ... نیت ئایەتی (میرات) دابەزی و پێغەمبەر ﴿﴾

ناردنی بەدوای مامەکیان داو مائە، پێغەمبەر ﴿﴾ فەرمووی (دوو لە سەر سێ مالهەکی سەعد بەدەبە -

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ﴾ و ه خوا ده په ویت ﴿أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ که لیتان ببوریت ﴿تُوبَةُ الَّذِينَ﴾ به لوم
 نه یانه وی نه وانه ش ﴿يَتُوبُونَ إِلَهُكَ﴾ که شوین تاره زووات که ویتون ﴿أَنْ يُبْلَا﴾ که لاتان
 بدهن ﴿بِمَلَأَ عِظْمًا﴾ به لادانیکي که وده . ۲۷ ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده په ویت ﴿أَنْ يَخْلِفَ عَنْكُمْ﴾
 که نه رکتان له سره سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ خِمِيقًا﴾ چونکه تاده می به لاولو سووست
 کراوه . ۲۸ ﴿بَنَّا لَهَا آلَ لَيْلٍ﴾ نه ی نه وانه ی باوه رکتان هیناوه ﴿لَا تَسْكُنُوا أَسْوَدَكُمْ﴾
 سامانی په کتری مه خولن ﴿يَتَنَسَّكُم بِالْبَطَلِ﴾ له نیوانتاند ا به ناروا ﴿لَا أَنْ تَكُونَ عَجْرَةً﴾
 مه گه ر باز رگانی په ک بیت ﴿عَنْ تَرَاوِيحِكُمْ﴾ به رده زامه ندی له نیوان خوتان تا ﴿وَرَأَى عَقْلًا﴾
 انفسکم ﴿وَهُ خوتان مه کوئن (یان خوتان مه مه ویتین به تاوان)﴾ ﴿إِنْ اللَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾
 به پاستی خوا مه همیشه به به زه یی په پیتان . ۲۹ ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که شتی که توه
 بکات (واته په کی که بکوژیت) ﴿عَذْرًا وُطِّلًا﴾ به ده ست دریکی و ستم ﴿فَسَوْفَ نُضَلِّهِمْ أَفْرًا﴾
 نه و له مه ودا ده یغه یه ناو نا گره وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه نه وانه ش هه می که بی
 خوا تاسانه . ۳۰ ﴿إِنْ تَجْتَبِئُوا عِبَارَ مَا تَتَّبِعُونَ عَنْهُ﴾ نه گه ر دور بکونه وه له و تاوانه
 که وړانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿تَكْفِرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه بلچو که کانتان بی
 ده پو شین ﴿وَتَذْجَلُكُمْ لِمُدْخَلٍ كَرِيمًا﴾ وه ده تاحفه یه شوینیکي چاک واپزدار وه . ۳۱
 ﴿وَلَا تَسْتَوُوا﴾ وه تاوات مه خوانن ﴿مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بی نه و پله یی که خوا
 باوی مه ندیکتانی دلو به سر مه ندیکي تر تاندا ﴿لِلرِّجَالِ نَبِیٌّ﴾ بی پیوان به ش هه یه
 ﴿وَمَا اسْتَشِيرُوا﴾ له وه ی به ده سستی نه هیتن ﴿وَالنِّسَاءِ نَبِیٌّ﴾ وه بی تافره تانی ش به ش
 هه یه ﴿فَمَا أَكْثَرِينَ﴾ له وه ی به ده سستی نه هیتن ﴿وَسَقُلُوا اللَّهَ﴾ وه دلو له خوا بکه ن ﴿بِیْنَ
 نَضْلَیْهِ﴾ له به هره و به خفسی خوی ﴿إِنْ اللَّهُ كَانَ بِكُمْ غِنًی﴾ به پاستی خوا
 هه همیشه به هه موو شتی که زانیه . ۳۲ ﴿وَلِكُلِّ جَفَلًا﴾ وه دلمان ناوه بی هه موو
 (مردوویه ک یان میراتی که) ﴿مَزَالٍ﴾ چه ند میرات گری که به خفی نه گرن ﴿بِمَا تَرَكَ
 الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیان به جی یان هیشتوه ﴿وَالَّذِينَ
 عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ﴾ وه نه وانه ش که په یمانان له که ل گری دلون (که میرات له په کار به یین)
 ﴿فَقَاتِلْهُمْ تَبِیْئَتُمْ﴾ نه وه به هسی خویانیان بده ن ﴿إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلَى شَيْءٍ شَهِيدًا﴾
 به پاستی خوا هه همیشه به سر هه موو شتی که ناگدارو چا ویزه . ۳۳

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصَقَ اللَّهُ
قَلْبَهُنَّ لِحِفْظِ مَا لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّيَّ الْخَافُونَ
نُشُوزُهُنَّ يَنْفَعُوهُنَّ وَأَهْجُرُهُنَّ يَضُرُّهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٢٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ
يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
﴿٢٥﴾ ﴿٢٥﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن
كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٢٧﴾

- سوکچه کی

سه عدد يه که له سهر

هه شتی بده

به دایکیان و

نه وهش مایه وه

بق (تق).

هوی هاته

خواره وهی نایه تی

(١٩) سورتي

(النساء): ﴿٢٥﴾

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

يَجِلْ لَكُمْ أَنْ تَقِيمُوا

النِّسَاءَ كَرَمًا... ﴿٢٤﴾

بوخاری و نه بو

داوود و نه سانی

له عه بدولای کوی

عه بیاس وه

ده گپنه وه ده لیت:

نه گهر بیاوژک

بمردایه خزمانی

مردوه که له پیشتر

بوون به

خیزانه کی، نه گهر هه ندیکیان و یستیان له سهر بویه ماره یان ده کرد له یه کیک له خویان، حق نه گهر بیان
و یستایه به شوویان ده دا چونکه نه وان له پیشتر بوون به ژنه که له کس و کاری ژنه که به م هوی وه
نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلْ لَكُمْ...﴾. هه روه ها ئین جهریر و ئین نه بی حاتیم
له نه بو نومامه ی کوی سه هلی کوی جه نیفه وه ده گپنه وه، ده لیت: کاتیک نه بوو قه یسی کوی نه سله ت-

﴿الزَّجَّالَ قَوُّوْهُ عَلَى النَّسَاءِ﴾ پیاوړان سره په رشتیان (کار به دده ستون) به ستر ټافره تانه وه
 ﴿يَمَّا فَضَلَ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ به هوی نه وه وده خوا باوی هندیکیانی دلوه ﴿عَلَّ يَنْضَرُ﴾ به ستر
 هندیکیاندا ﴿وَمِمَّا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ هه روه ما به هوی نه وه ګه (پیاوړان)
 له سامانه کانیان خه رج ده کن ﴿فَالصَّالِحِينَ﴾ جا ټافره ته چاکه کان (ټولونه) ﴿تَسْتَبْ﴾
 ګوړایه لانی به رده وام (بق خواو پاهسان میړده کانیان) ﴿خَبِطْتُ لِقَابِ﴾ پارقه وړانی
 (داوړتی خویان و سامانی میړده کانیان) که میړده کانیان له مال وه نه بین ﴿يَمَّا خَبِطَ﴾
 الله ﴿به هوی نه وهی خوا هه وړانی پاراستنی دلوه ﴿وَالَّتِي غَاوُونَ﴾ وه نه و ټافره تانه ش
 که نیوه ده ترمن ﴿تُسَوِّرُ﴾ سه ریچیتان بکن ﴿تُسَوِّرُ﴾ نه وه ناموز کاریان
 بکن ﴿وَأَفْجَرُ مِنْهُ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ و جیګه یان لی جیباکه نه وه (و له کالیان هه خه و)
 ﴿وَأَشْرَبُ مِنْهُ﴾ و لییان بدهن (لیدلنیک که له هسی عیب دار نه کات) ﴿لَنْ أَمْتَحُنَكُمْ﴾ جا
 نه ګر ګوړایه لیان کردن ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا عَلَيْنَ سَبِيلًا﴾ نه وه نیتر هیچ ریګه یه له دویان
 هه ګر نه بهر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ به راستی خوا هه میښه به رز ویلندی ګوره به.
 (۳۴) ﴿وَلَنْ خَلِّتُمْ﴾ وه نه ګر ترسان ﴿ثِقَاتٍ بَيْنَهُمَا﴾ له تیګچونی ټولنیان (ښ و میړد) ﴿
 فَلَتَبْعُوا حَكْمًا مِنْ أَمَلِهِ﴾ نه وه ناوړیواننیک بننن له خزمی پیاوړه ګه ﴿وَحَكْمًا مِنْ أَمَلِهِ﴾ و ناو
 بډیواننیک له خزمی ټافره ته که ﴿إِنْ يَرَوْا إِسْلَامًا﴾ نه ګر (دو ناوړیواننیک) ټافه ټیانیان
 بوئ ﴿يُؤَيِّي اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ښ و میړده که چاک ده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾
 به راستی خوا هه میښه زانای ناګاډاره. (۳۵) ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ به س خوا پیوستن، ﴿وَلَا
 تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتیک مه کن به هاو به هسی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ هه روه ها له ګل
 دایک و باوکتاندا چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه له ګل خزم و ټزیګان ﴿وَالْأَقْرَبَىٰ﴾ و هڅیون
 ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ټاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و هاوسنی خزم ﴿وَالْجَارِ الْغُيْبِ﴾ و هاوسنی
 بیګانه یا دوور ﴿وَالْمَسَاجِبِ بِالْجَنِّبِ﴾ و هاوړتی هه میښه یی یا هاوړتی سه فوړ ﴿وَأَنِ
 السَّبِيلِ﴾ و ریډوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و نه ولته ی برون به مولکتان (چاک بن له ګه لیاندا)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْبُ﴾ به راستی خوا خخشی ناوړت ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّخَوْرٍ﴾ نه و که هسی که حق
 به ښل زان و شانازی که ر بی. (۳۶) ﴿الَّذِينَ يَخْلُونِ﴾ نه ولته ی که چرووکن ﴿وَيَأْتُونَ النَّاسَ
 بِالْبَخْلِ﴾ هه رمانیش ده کن به خه لکی به چرووکی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَا أَنَّهُمْ آتَاهُمْ﴾ وه
 ده یشانه وه نه وهی خوا پی ی به خشیوون ﴿مِنْ نَّفْسِهِ﴾ له به خخشی خوی ﴿وَأَقْتَدْنَا
 لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُبِينًا﴾ وه ناماده مان کردو بق بی باوړه پان سزایه کی ورسو لکه. (۳۷)

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُمْضِعْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُذِيبُ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرُّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ بَيِّنَاتُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنْتُمْ سُكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
 الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

- مرد کجورہ کی
 دوستی نہ کی
 مارہ بکاتوہ
 کہ لہ سہ ردمی
 نہ فاسی نا باوہ
 و بویان ہ بود
 کاری و بکے،
 خوی گورہ ہم
 نایہ تی ناردہ
 خوارہ وہ ﴿لا یحل﴾
 لکم ان تریوا
 النساء مخملاً ... ﴿

ہوئی حالتہ

غوارہ ہوئی

نایہ تی (۲۲)

سورۃ

(النساء): ﴿۴۰﴾

تنبکھوا ما نکح

لباؤکم ... ﴿

جہ رید لہ

عہ بدولائی کوری

عہ بیاسہ وہ دہ گپرتہ وہ دہ لیت خہ لکی سہ ردمی نہ فاسی لایان حہ رام ہور خوار بیٹی ہور ہور
 تافہ تانہ ہی لہ نیسلامدا حہ رام کرلہ جگہ لہ خوا زینتی باوہ و نرو ہور خوار ہر ہر ہر
 (مرد و بویان ہر ہر خوار ہر ہم نایہ تی ناردہ خوارہ وہ ﴿لا تیکھوا ما نکح﴾
 لبائکم من النساء إلا ما قد سلف وان تجتمعوا بین الأختین۔

﴿وَالَّذِينَ يُبَيِّتُونَ أَنْوَالَهُمْ﴾ وه نه وانسه ماله كانيان دمه بخش ﴿رَقَاءَ النَّاسِ﴾ له بهر
 پويمايي خه لکي ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه پيش ناميتن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و
 نه به رڼي دوايي ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ الشَّطْرَيْنِ لَهُ عَذَابُ عَظِيمٍ﴾ وه هرکس شهيقان هاورڼي بيت ﴿نَسَاءَ
 قُرْبَانٍ﴾ نه وه (شهيقان) هاورڼي کي نډر خرابه. (٢٨) ﴿وَمَاذَا عَلَيْنَ﴾ وه نه وانه چ زياتکيان
 ده که وت سهر؟ ﴿لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نه گه ر پوه پريان بهيتايه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه
 به رڼي دوايي ﴿وَأَعْفُوا﴾ وه بيان به خشي يايه ﴿يَسْأَلُ رَبُّهُمُ لَهُمْ﴾ له وه ي که خوا پس ي
 به خشييون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه خوا مه ميشه زانايه پتيان. (٢٩) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْلِبُ الْمُغْلَبِينَ
 ذُرِّيَّةَ﴾ به پاستي خوا به نه دازه ي که رديله يک ستم ناکات ﴿وَرَبُّكَ خَشَعٌ﴾ وه نه گه
 چا که يک مه بيت ﴿يُضْمِنُهُا﴾ (خودا) چه ندانه ي ده کاته وه ﴿وَنَزَلَتْ مِنْ لَدُنْهُ﴾ و
 ده يه خشيت له لايه ن خويه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتي کي گه وه. (٤٠) ﴿لَكَفَّ إِذَا جُنَّتْ
 نِيَجَا﴾ (حالي کافران) چون بيت کاتيک ميتانام ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ مَنبُورٌ﴾ له هه موو ثومه تيکا
 شايه تیک (که پيغه مبه ره که يانه) ﴿وَجُنَّتْ بِلَا﴾ تويشمان ميتا (ته ي موخه ممد ﴿وَنَزَلَتْ
 عَنِ الْغُلَاظِ شَهِيدًا﴾ به شايه به سهر نائه وانته وه. (٤١) ﴿تُؤْمِنُونَ﴾ له و رڼه دا ﴿تَوَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَعَصَوْا الرَّسُولَ﴾ تاوات ده خوانن نه وانته ي کافر بوون و سهر پيچي پيغه مبه پريان کرد ﴿لَوْ
 تَوَدَّ يَوْمَ الْأَرْضِ﴾ که زه ويان به سهر دا تهخت بکري (واته بخريته نډر زه وي و نه هيتريته
 دهر وه) ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ عَذِيبًا﴾ وه (له و رڼه دا) هيچ قسم باستيک له خوا ناشارنه وه.
 (٤٢) ﴿يَتْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ي که سانه که مپواتان ميتاوه ﴿لَا تَقْرَأُوا السُّورَةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى﴾
 نزکی نوږځ مه بنه وه کاتيک نثيوه سهر خوش بن ﴿حَتَّى تَقُولُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هه تا بزنان چي
 ده لښ (له شتان پيسه) ﴿إِلَّا غَيْرِي سَمِعْتُ﴾ مه گه ر تيپه پين (به مرکه وتدا) ﴿حَتَّى تَقُولُوا﴾
 هه تا خوتان ده شتون ﴿وَأَنْ كُمْ مُرْتَضَى﴾ وه نه گه ر نثيوه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَّ سَفَرٍ﴾ يان
 له سه هردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ﴾ يان که ستيک له نثيوه هاته وه ﴿مِنْ الْغَائِبِ﴾ له هلوڼي
 ده ست به تاو که ياندنه وه ﴿أَوْ لَسْتُمْ النِّسَاءَ﴾ يان جووت بوون له گه ن خيژانه کانتاندا
 (ياله يک که وتن له گه ن تافره تاني نامه حره مدا) ﴿لَنْ نَجِدُوا مَا﴾ نينجا تاواتان ده ست
 نه که وت ﴿تَتِمُّوا سَعِيدًا طَيِّبًا﴾ نه وه به خوليکي پاک ته يه موم بکن ﴿فَأَسْخُوا بِوُجُوْكُمْ
 وَأَنْبِئْكُمْ﴾ جا به و توڼو خوله پوه خسار و ده سته کانتان ته يه موم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 غَفُورًا﴾ به پاستي خوا مه ميشه سهر ره وه ي تاوانه و لښ پورده يه. (٤٣) ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِينَ﴾ تايا سه يري نه وانته نه کردوه ﴿أَوْتُوا نِسَاءَ مِنَ الْكُفْرِ﴾ که به شيک له تامه که يان
 پس درلوه (که ته وراته) ﴿يَفْتَرُونَ السُّلَّةَ﴾ گومرايي مه لده بـ لښ (ده که وت)
 ﴿وَيَقُولُونَ أَنْ تَقُولُوا السَّبِيلَ﴾ وه ده يانه ویت نثيوه ي له رڼي زوي پاست گومرايين. (٤٤)

هؤلى هاتكه
خوارى هوى نايهتى
(۲۴) سوره نساء
(النساء)
(والمُحْصَنَاتُ مِنَ
النِّسَاءِ) موسليم
له نه بر سه عى
خوردى يسه
ده كپرتنه ده لى
له كاتى بودى
جهنگى نه واس نا
چند نه كى كمران و
به كمران و كوتنه
به
جهنگاره كانه ده
نه و نه
مىردى كافران
سه بود وه پيمان
ناخوش بود
برايه لايان
له بر نه كه
مىردان هيه

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٢٥﴾
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يَحْرِقُونَ اَلْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرُ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَانْظَرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٦﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰوْتُوا الْكِتٰبَ ءَامِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا
عَلٰى اٰذْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ
اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ يَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرٰى اِثْمًا عَظِيْمًا
﴿٢٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُرْكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ بِاللّٰهِ يَرْكٰى مِنْ يَشَآءُ
وَلَا يَظْلَمُوْنَ فَيٰٓسَآءُ ﴿٢٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكِتٰبَ
وَكَفٰى بِمِثْلِ مَا مِينًا ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُوْنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٣١﴾

بقيه پرسيارمان له پيغمبر (ﷺ) كرد پاش پرسياره كمان نايهتى (والمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ) ملى
ده لى (إِلَّا مَا لَاءَ لَكَ عَلَيْكُمْ) واته نه مىردلر كائنات لى حرامه مكر نه لى بكونه دهستان
له جهنگى دز به كافران نا نهسا له كمران بروخت بروين طهرانى له عى لى كورى عى سه ده
ده كپرتنه ده لى: نه نايهت له هوى حرمين نا هات خوارى كاتكه خوارى كوره سر كوتنى له -

﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ بِأَعْدَابِكُمْ﴾ و هته‌نھا خوا چاک ناگاداره به‌دورژمنه‌کانتان ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ و ه ته‌نھا خوا به‌سه‌دوست بیئت ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ ته‌نھا خواش به‌سه‌یاریده‌دهر بیئت. (۴۵) ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه‌ندیک له‌جوله‌که‌کان ﴿خَرَفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فه‌رموده‌کانی خوا ده‌گۆپن له‌شوین و مه‌به‌ستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ه ده‌لین: بیستمان و سه‌رپی‌چیمان کرد!! ﴿وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ﴾ گوی بگره‌قه‌ت گویت لی نه‌بی!! ﴿وَرَاعِنَا﴾ و ه ده‌لین (راعنا) چاک گویمان بۆ بگره (به‌لام به‌زمانی جووله‌که‌واته‌تۆ خراب‌ترینمانی نه‌وان نه‌مانایان مه‌به‌ست بوو) ﴿لَا بِأَلْسِنَتِهِمْ﴾ ده‌میان لارده‌کرده‌وه (بی‌نه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌خرابه‌که‌بگه‌یه‌نیت) ﴿وَلَطَفْنَا فِي الدِّينِ﴾ و ه بۆتانه‌و ته‌شهردان له‌نایینی (نیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و ه نه‌که‌ر نه‌وان بیان ووتایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایه‌لین ﴿وَاسْمِعْ وَأَنْظُرْ﴾ و (قسه‌مان) بییسته‌و په‌له‌مان لی مه‌که ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ نه‌وه‌چاک‌ترو پاست تر بوو بۆیان ﴿وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ به‌لام خوا نه‌فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ به‌هوی بی باوه‌پیه‌که‌یانه‌وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بۆیه‌بپوا ناهینن که‌میکیان نه‌بی. (۴۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ نه‌وانه‌ی ﴿أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ که‌نامه‌تان پی به‌خشراوه ﴿ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا﴾ بپوا به‌ینن به‌و (قورئانه‌ی) ناردوومان ته‌خواره‌وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که‌به‌پاست دانه‌ری نه‌و (ته‌وراته‌ی) نئوه‌یه ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ تَطْمِئِنَّ وَجُوهًا﴾ پشش نه‌وه‌ی پوخسارانیک ساف بکه‌ین (له‌پششه‌وه) ﴿فَرَزَعْنَا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾ نینجا بیبه‌ینه‌پشت سه‌ریان ﴿أَوْ لَعَنَهُمْ﴾ یان نه‌فره‌تیاں لی بکه‌ین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ﴾ و ه که‌چۆن نه‌فره‌تمان کرد له‌خه‌لکانی شه‌مه ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ و ه بپیری خوا هه‌میشه‌به‌دی دیت. (۴۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌پاستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش ناییت گه‌هاوبه‌شی بۆ دابنری، بیجگه‌له‌وه‌خوش نه‌بیئت له‌هر گونا‌هیک‌ی تر ﴿لَمَنْ يَشَأْ﴾ بۆ هه‌رکه‌سیک که‌بییه‌ویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و ه هه‌رکه‌سیک هاوبه‌ش بۆ خوا دابنیت ﴿فَعَدَّ أَعْرَافًا عِظِيمًا﴾ نه‌وه‌بیگومان گونا‌هیک‌ی نۆر که‌وره‌ی هه‌لبه‌ستووه. (۴۸) ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ فِي الدِّينِ﴾ نایا سه‌یری نه‌وانه‌ت نه‌کردووه ﴿يُرْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌خویان به‌پاک و چاک ده‌زائن ﴿بَلِ اللَّهُ يَرَىٰ مَنْ يَشَأْ﴾ (وانی به) به‌لکو خوا هه‌رکه‌سیکی بویت پاک و خاوینی ده‌کات ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ و که‌مترین سته‌میان لی نا‌کریت (بابه‌نه‌ندازه‌ی نه‌و ده‌زوه‌باریکه‌ی ناوکی خورماش بیئت). (۴۹) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سه‌یری بکه‌ن چۆن ﴿يَقْتَرُونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به‌دهم خواوه‌درۆ هه‌لده‌به‌ستن ﴿وَكُنِيَ بِهَذَا نَبِيًّا﴾ و ه به‌سه نه‌و سرقیه‌که‌گونا‌هیک‌ی پوون و ناشکرایه. (۵۰) ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ فِي الدِّينِ﴾ نایا ناو‌پیکت نه‌داوه‌ته‌وه له‌وانه‌ی ﴿أَوْتُوا نَصِيحًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ به‌شیک له‌نامه‌ی خاویان پیدراوه ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالطَّغُوتِ﴾ بپوا نه‌هینن به‌شتی بی نرخ و به‌رنامه‌ی غه‌یری خوا (به‌جان‌وگه‌ران و به‌شه‌یتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ه نه‌لین به‌وانه‌ی که‌بن بپوان ﴿مَوْلَاكُمْ أَهْدَىٰ﴾ نه‌وانه‌ریبازیان پاستره ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ له‌وانه‌ی که‌باوه‌پیان هیتاوه. (۵۱)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمَا تَضَيَّتْ
 جُلُودُهُمْ بِدَلَّتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

- حوہ بینی بہ دی
 ہینا لہ نہ دجاسی
 ہرہ کہ دا
 مسولمانہ کان چہند
 لہنکی خواہن
 کتیبہ کانیان گرت
 کہ میزبان مہرور
 ہر کانی
 مسولمانیک
 بیورستانہ بیچتہ
 لای لہنک لہ کہ
 دہیورت من میزبم
 ہر ہر جا
 لہو بارہ یوہ
 ہر یاریان
 لہ پتہ مہر (۵۵)
 کرد بہر ہر یوہ
 تاپہتی
 (۵۶) المختصات من
 النساء (۵۷) دلہ زنی
 ہر ہر
 غوار ہر ہر لایہتی

(۵۱) سورۃ النساء: ﴿الْم تَرَى إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ شیعاسی تہ حسد و تبیین شعی حاتم
 لہ مہر لای کوی مہیاسہ دہگیرنہ دہلی: کہہی کوی شہرہات ہات ہر مہک، نور مہیہ کان روتیان
 تر چاکرین کہسی لہ مہینہ دہ و گورمیان: روتی بلی روتیان: تابینی تہ دہانہ لہ لہکلی و دہر تبت نہر
 لہنیمہ ہاشترہ، لہ کاتیکہ تیمہ مہر لای حلی یان و دہر گوانی کہ مہر تہ کوی حلی یانین -

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ ما نه وانه که سانیکن که خوا نه فریښی لی کړیوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾
 هر که سیکیش خوا نه فریښی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه و هر گیز د دوست ناکه ولایت
 بوی هیچ یار مه تی ده ری. ۵۲ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ آیا نه وانه (چوله که کان) به شیان مه په
 ﴿بَيْنَ الْمَلِكِ﴾ له دده سلاسی پاشایه تی (خواه نیتي بونه وه)؟ ﴿لَقَدْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾
 (جا نه گور بیانویله) نه و کاته به خه لکی یان نه دده به خشی (به نه ندلزه ی) خو لکی
 دده که خورمایه ک. ۵۳ ﴿أَنْزَعُ عَنُّهُنَّ النَّاسَ﴾ یان نیره یی (حسودی) دده به به خه لکی؟
 ﴿عَلَى مَا أَنشَأَ اللَّهُ﴾ له سره نه و ی خوا پی ی به خشیوون (که پیغه مبه ریتی په) ﴿بَيْنَ
 نَضَائِبِهِ﴾ له نه و به مری خلی ﴿لَقَدْ أَنشَأَ﴾ نه و پی گومان دلومانه ﴿وَالْإِنَّمِ
 الْكِتَابُ﴾ به نه و ی نیرامیم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةُ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ لَكُمَا عَظِيمًا﴾
 مه وده ما پیمان به خشین دده سلاسی که وده. ۵۴ ﴿نَسِيتُمْ مِمَّنْ بَدِئَ﴾ جاله و خه لکه تا
 مه بوو برویان به (موحه مده) ﴿هَئِنَّا﴾ هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ سَدَّ عَنْتَهُ﴾ مه شیان بوو به رگری لی
 کړیووه ﴿وَكُنْ بِهِمْ نَصِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بقیان) که ناگری که مه لکیر ساوه. ۵۵ ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿وَنَافِثَاتٍ﴾ به نایه ته کانی نیکه ﴿سَوَاءٌ لِّمَنِ
 نَارًا﴾ له مه ولا ده یا خه یه ناو ناگریک ﴿كُلَّمَا نَفِثَتْ جُلُودٌ﴾ هر کاتیک که پیستیان
 سووتا (بډا) ﴿يَنْدَلُّهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بقیان ده گریږن به پیستیکی تر ﴿يَنْدُلُّوهُمُ النَّارُ﴾ یق
 نه و ی سزاکه به ځن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا همیغه زالی کار
 دروسته. ۵۶ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی باوه پیمان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری
 چاکه یان کرد ﴿سَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ له مه ولا ده یا خه یه چه ند به هه شتی ﴿فَعَمْرَىٰ مِنْ خَشْيَةِ
 الْآخِرِ﴾ که پرویاره کان ده چن به څیریاندا ﴿خَالِدِينَ لَهَا أَبَدًا﴾ دده پیغه وه تیایدا
 به هه میشه یی ﴿كُنْ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ بقیان مه په تیایدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَنَجْزِيَنَّهُمْ
 أَجْرًا غَلِيظًا﴾ وه ده یا خه یه څیر سیبه ری چرو به رده وانه وه. ۵۷ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی
 خوا فرماتان پین ده کات ﴿أَنْ تَقُولُوا لَا مَنَاسِتَ﴾ به دانه و ی گفت سپارده کان ﴿إِلَّا أَهْلُهَا﴾
 یق خوا نه کانیان ﴿لَقَدْ أَحْكَمْنَا بِنَاسِ﴾ وه کاتیک داسه ریتان کرد له نیتوان خه لکید
 ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِأَمْرِ اللَّهِ﴾ به داد حوکم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ بِمَا بَعَثَ مِنْهُ﴾ به راستی خوا به چاکی
 ناموز گاریتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا همیغه بیسه ری بینایه.
 ۵۸ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوه پیمان هیناوه ﴿اجْبِعُوا لِي هَيْدًا﴾
 گوږپایه لی خوا و گوږپایه لی پیغه مبه رین ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گوږپایه لی
 کاریه دده سته (عادیل) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ﴾ جا نه گور نوو به ره کیتان
 مه بوو له شتیګدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه و بیګرپنه وه یق لای خواو پیغه مبه ر (که)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گور نیتوه باوه پیمان مه په به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به ریتی
 دواپی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه و باشته ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه تجمانی چاکره. ۵۹

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَكًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

- كه عب نسی: نثوه

باشترن، نسیتر

دهرباره یان

نایه تی: «إِنْ شَأْنُكَ

مُوَالَاتُكَ» و

نایه تی: «أَلَمْ تَرَ إِلَى

الَّذِينَ أَوْثَرُوا نَصِيبًا مِنَ

الْكِتَابِ... نَصِيرًا»

دابه زی.

هوی هاتنه

خواردهوی نایه تی

(٥٩) سوره نسی

(النساء): «يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا

اللَّهَ...» بوخاری له

عبداللای کوی

عبباسه ره ربویه تی

کردوه که

ووتویه تی: «ثُمَّ

نایه ته دربارهی

عبداللای کوی

حوزافای کوی

قیس دابه زیوه کاتیک پیغمبر (ﷺ) له گال سریه یه کدا ناردهبوی بق جهنگ.

هوی هاتنه خواردهوی نایه تی (٦٠) سوره نسی (النساء): «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ» نین نسی حاتیم و طه بهرانی

ده یگرتنه له عبداللهی کوی عباسه ده لیت: «ثُمَّ بَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَهُدًى وَبُحْرَانًا» ده یگرتنه له عبداللهی کوی

ده خست و دادگایی ده کردن له کاتیکدا که دویره کی بکه و نایه ته نینان، هندی له مسلمانان کانیش چونه لای -

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ناوړېکت نه داوه ته وه به لای نه وانه ی ﴿يَزْعُمُونَ﴾ وا خو نیشان
 دده دن ﴿أَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ که به پاستی نه وان باوه پسان میناوه ﴿يَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ به وهی
 دابه زیوه بۆتو (که قورئانه) ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پېش تو دابه زیوه (که
 ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَن﴾ ده یانه ویت که ﴿يَتَخَفَتُوا إِلَى الْأَطْفَالِ﴾ داد به رن بۆلای به کیک که
 حوکم به به رنامه ی خوا ناکات ﴿وَقَدْ أُفْرِزَ﴾ له کاتیکدا به پاستی فرمانیان پی کراوه
 ﴿أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که بپوایان پی نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شهیتان ده یه ویت ﴿أَن
 يُضِلَّهُمْ﴾ که گومرایان بکات ﴿صَلَّاءَ بَعِيدًا﴾ به گومرای یه کی دور له پاستی. ۶۰ ﴿وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا﴾ وه نه گهر پی یان بوتری: ورن ﴿إِلَى مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ بۆلای نه وهی خوا
 نار دویوه تیه خواره وه ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وه بۆ لای پیغه مبر ﴿رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ﴾ ده بینی
 (نه ی موحه معد) ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پووت لی وهرده گیرن
 به وهرگه رانیکي ته و او. ۶۱ ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چۆن نه بیت کاتیک
 به سهرهاتیکي ناخوشیان تووش بیت؟ ﴿يَمَّا قَدْ مَتَّ أُنْدِيَهُمْ﴾ به وهی نه وهی ده سیان
 پتشی خستوه (کردویانه) ﴿ثُمَّ جَاءُوكَ﴾ پاشان دپنه وه بۆ لات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند
 ده خوځ به خوا ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا حَسَنًا وَتَوْفِيقًا﴾ ته نها نیازی چاکه و یه ک خستنه وه مان بووه
 (کاتیک که حوکم ده به رن بۆلای غهیری خوا). ۶۲ ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ﴾ نه وانه که سانتیکن خوا ده زانیت چی له دلیندا هه یه ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ که واته پوویان
 لی وهرگیره ﴿وَعَظَّمَهُمْ﴾ وه ناموزگار بیان بکه ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی پتیان
 ده رباره ی خویان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ووته یه کی په وان و کاریگر ۶۳ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه
 هیچ پیغه مبریکمان په وانه نه کردوه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نها بۆ نه وه نه بیت گوپرایه لی
 بکړیت ﴿يَاذُرُ اللَّهُ﴾ به به رمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان نه گهر نه وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتی سته میان له نه فسی خویان کرد ﴿جَاءُوكَ﴾ به اتنا یه بۆلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و
 داوای لی بوردنیان بکردایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ الرَّسُولُ﴾ پیغه مبریش داوای لی خوځ
 بوونی بۆ بکردنایه ﴿لَوْ جَدُّوا اللَّهَ تَوَابًا رَحِيمًا﴾ بی گومان ده یان بینی خوا په شیمانی
 وهرگری به به زه می یه. ۶۴ ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ نه خیر (وانی یه که خویان به باوه ردار نیشیان
 دده دن) سویند به په رور دنگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحِيطُوا بِكَ﴾ بپوا دارنن تاتق نه که نه
 داسور ﴿يَمَّا عَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له مهر ناواوه و دویوه رکی یه کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه ست نه که نه له ده رونیاندا ﴿حَرْجًا يَمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاری یه ک
 له برپاره ی تو دلوته ﴿وَتَسْلِمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه که نه به ملکه چی یه کی ته و او. ۶۵

وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَنبِيْهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْتُهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَوْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

- بقره پنجاه و شش
توالتیان، خواس
گسوده
دو باره می
تایه می (آل) تدریسی
الذین یؤمنون انهم
امتوا تا
ده گات (لا) استانتا
وقتی ی
دله زاند.

سورتي هاتمه
مخوار موی لایه می
(٦٥) سورتي
(النساء): (٦٦)
وذلك لا یؤمنون حتی
یخفوا فیما
فسر بینهم...
مهره در زانای
سورتي موده
ده گتیه موده
موروی کوی
نویه موده ووتی:

نویه می کوی عوام گتیه موده که له گتیل پیانویکی ثنصاری که به شداری غزای بهری کریمو تا کرکی و کتیه می
هویو له گتیل، له سار تازی شیوی که مهر و کیمان تازی باغیان پی دهنیا، پیغمبر (ﷺ) مهر موی: (نویه می
تازی باغه گت بدتر و پاشان بهر لای به یل ترا و سیکت)، پیانوه ثنصاریه که (له) حرمه) پی لطات و ووتی:
هی پیغمبر (ﷺ) مهر له بر ثنویه که پیانوی خوله؟ پیغمبر ریش (ﷺ) پمنکی گتیل مهر مهر موی: -

﴿وَلَوْ أَنَّا كُنْتُمْ عَلَيْنَ﴾ وه بېگومان نه گهر نيمه پټويستمان بگردايه له سهریان ﴿أَن أَتَوْا
 أَنْفُسَكُمْ﴾ که يه کتری بکوژن (واته باوه پداران بى باوه پان بکوژن) ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ
 دِيَارِهِمْ﴾ يان له ماله کانتان دهرېچن ﴿مَا قَعَلُوا﴾ نه وه يان نه ده کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾ که ميکيان
 نه بيټ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَعَلُوا﴾ وه نه گهر به پاستى نه وان کاريان بگردايه ﴿مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ به پسى
 نه و ناموزگار ييانه ي ده کران ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه وه باشر بوو بويان ﴿وَأُشْدَ تَنبِيًّا﴾ وه
 دامه زراوتر ده بوون (له سر نايينه که يان). ٦٦ ﴿وَإِذَا لَا تَأْتِيهِمْ﴾ جا نه و کاته بېگومان
 پيمان ده به خشين ﴿مِنْ لَّدُنَّا﴾ له لايه ن خو مانه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتيکي گهره.
 ٦٧ ﴿وَلَهْدَنَاهُمْ﴾ وه پټنمونيمان ده کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بى پټگای پاست. ٦٨ ﴿وَمَنْ
 يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هر که سيک گويپايه لى خوا و پټغه مبر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جا
 نه وانه له گه ل که سانيکن ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که خوا به هره ي پشستوه به سهر ياندا ﴿مِنْ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ﴾ له پټغه مبران و پاستگويان ﴿وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شه هيدان و
 پياوچاگان ﴿وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاوې و هاوې لکي چاکن. ٦٩ ﴿ذَٰلِكَ
 الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه وه به هره يه تنها له لايه ن خواوېه ﴿وَنُفِیَ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وه به سه که خوا
 زانايه (به هه موو شتيک). ٧٠ ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي که سانيک که باوه پتان مي ناوه
 ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداري خوتان وه رگن ﴿فَانفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه وسا تا قم تا قم مي رش به رن
 (ده رچن بى جيهاد) ﴿أَوْ أَفْرُوا جَمِيعًا﴾ يان هه موو پټکه وه مي رش به رن (ده رچن بى
 جيهاد). ٧١ ﴿وَإِنْ يَكُذِّبُكُمْ﴾ وه بېگومان له ناوتاندايه ﴿لَعَنَ لَبِيفُؤُنْ﴾ که سى و به پاستى
 خوى دوا ده خات ﴿فَإِنْ أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جا نه گهر تووشى به سهرهاتيکي خراب هاتن
 ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لى به پاستى خوا به هره ي پشست به سهرمدا ﴿إِذْ لَوْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾
 که له گه لياندا ناماده نه بووم. ٧٢ ﴿وَلَوْ أَن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه نه گهر تووشى
 به هره يه ک بوون له خواوه ﴿لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بېگومان ده لټت وه ک
 له نيوان نيوه و نه و هيج دښتايه تي يه که نه بوو بيټ ﴿يَلْبِغُنِي كُتُّ مَعِي﴾ نه ي خو زگه
 له گه ل نه واند ا بوومايه ﴿فَأَفُوزَ نَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانچيکي زږد که وره بگردايه. ٧٣
 ﴿لَتَلْبِغُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که واته با بجه نکيت له پټي خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾
 که سانيک که ژيانى دنيا ده لږهن به پټي دوايى ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جا هر که سيک
 بجه نکيت له پټي خوادا ﴿يُقَاتِلْ﴾ نينجا بکوژي (شه هيدبي) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ يان زال
 ببي ﴿تَسُوفَ تُؤْتِيهِ﴾ نه وه دواتر پسى ده ده ين ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتيکي گهره. ٧٤

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهْهُمْ
حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا
هَذِهِ مِن عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

- (زویه پر تاوہ کہت

بدیہ پاشان تاوہ کہ

بگرہ تا جو کہ کان پر

لہ تاوہ دہ بیت)،

پیغہ مبر (ﷺ) مالی

تہ وای تاوہ پیرانی

بہ زویہ پر بہ خشی

بہ لام پیتشر رایہ کی

نیشان زویہ پر دا کہ

بسی زویہ پر و

تہ نصاریہ کہش باش

بسی جا کلانی

تہ نصاریہ کہ دستی

لہ مان مہ لہ گرت ،

پیغہ مبریش مالی

تہ وای تاوہ پیرانی دا

بہ زویہ پر بہ پیرانی کی

دوون و بسی پینچ و

پہ نا نینجا عورہ

دہ لسی : زویہ پر

دہ لیت : وا دہ زانم تہم

تاہ تہ لہ سر من و

تہ تہ نصاریہ دابہ زی کہ خوی گورہ دہ فرمویت: ﴿فَلَا رِيكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحْكُمَكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ...﴾

ہوی ہاتھ خوارہوی نایہ تی (۶۹) سورہ نسی (النساء): ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ...﴾

طہ بہ رانی دہ گپیتہ وہ لہ عانیہ وہ دہ لیت: پیانیک ہات بولای پیغہ مبر (ﷺ) ووسی: تہی

پیغہ مبر ہی خوا (ﷺ) لہ خوم و لہ کورہ کہم و مال و مندالم زیاتر ترم خوش دہ ویت، مہ ندی جار -

﴿وَمَا لَكُمَا لَا تَقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وه چیتانه (به‌چ بیانوو‌یه‌ک) جه‌نگ ناکه‌ن له‌پیتناوی خوادا ﴿وَالْمُسْتَضَعْفَيْنِ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له‌پیتناوی چه‌وساوه‌کان له‌پیاوان و نافرته‌تان و مندالان ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پزگارمان که‌ی له‌م شاره ﴿الطَّالِبِ أَهْلِهَا﴾ که‌خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکان ﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ وه له‌لایه‌ن خۆته‌وه دلسۆزیکمان بۆ به‌دی به‌ینه ﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ﴾ وه له‌لایه‌ن خۆته‌وه به‌دی به‌ینه بۆمان ﴿نَصِيرًا﴾ یارمه‌تی ده‌رێک. (٧٥) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿يَقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پیتناوی خوادا ده‌جه‌نگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بێ باوه‌رین ﴿يَقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له‌پیتناوی ناره‌وا (یان شه‌یتان) دا ده‌جه‌نگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که‌واته شه‌رپکه‌ن له‌گه‌ل دۆسته‌کانی شه‌یتاندا ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به‌پاستی پیلانی شه‌یتان هه‌ر لاواز بووه. (٧٦) ﴿الَّذِينَ تَرَى إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾ نایا سه‌یری نه‌وه‌که‌سانه‌ت نه‌کردووه که‌پیتان ووترا ﴿كُفَرُوا أَلَيْسَ لَكُمْ دَهْشَتَانٌ بِكَيْدِهِمَا﴾ (له‌جه‌نگ و کوشتا) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژ بکه‌ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کات بده‌ن؟ ﴿فَلَمَّا كَبَتْ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که‌چی کاتێک جه‌نگیان له‌سه‌ر پتویست کرا ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمُ خَشِنُوا لِلْأَسْرِ﴾ یه‌کسه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان له‌خه‌لکی ده‌ترسان ﴿كَخَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه‌ک ترسان له‌خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ بگه‌ر زیاتریش ده‌ترسان ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئێمه ﴿لَمَّا كُنْتُ عَلَيْنَا الْقِتَالُ﴾ بۆچی جه‌نگت له‌سه‌رمان پتویست کردوه. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خۆزگه دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ کردن) بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م ﴿قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا﴾ بلی خۆشی و له‌زه‌تی دنیا زۆر که‌مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و پۆژی دوا‌یی باشتره ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بۆ که‌سێک له‌خوا بترسیت ﴿وَلَا تَطْلُمُونَ فِئْلًا﴾ وه‌سته‌متان لی ناکریت به‌(نه‌ندازه‌ی) تالی ناوکه‌ خورما‌یه‌ک. (٧٧) ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا﴾ له‌هه‌رشوێتێک بن ﴿يَبْدُرْكُمْ﴾ آمووت. ﴿مَرَدِنَ بَيْتَانِ دَهْكَاتٍ﴾ ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشْفِقٍ﴾ باله‌ناو قه‌لاو کوشکی به‌رزو قایم‌شداین ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ﴾ وه نه‌گه‌ر (ناپاکان) خۆشی و چاکه هاته رێیان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده‌لین نه‌مه له‌لایه‌ن خواوه‌یه ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه نه‌گه‌ر تووشی نا خۆشی و خراپه‌یه‌ک هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده‌لین نه‌مه له‌لایه‌ن تقوه‌یه (نه‌ی موحه‌مه‌د(ﷺ)) ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ﴾ نه‌وه نه‌وه‌خه‌لکه چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يُفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه‌کو له‌هیچ قسه‌یه‌ک تی نه‌گه‌ن وایه. (٧٨) ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ هه‌ر چاکه‌یه‌کت تووش بوو نه‌وه له‌خواوه‌یه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه‌ر خراپه‌یه‌کت تووش بوو ﴿فَمِنَ نَّفْسِكَ﴾ نه‌وه له‌خۆته‌وه‌یه ﴿وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئێمه توومان نارده‌وه به‌پێغه‌مبه‌ر بۆخه‌لکی ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به‌سه‌شایه‌تی نه‌وه بدات. (٧٩)

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِنَحِيَةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِّنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

- له مالی خرمدا

بهرت ده کم و نارام

ناگم تا بيم سهرت

ده کم و کاتیکیش

بهر له مردنی خرم و

تو ده کمه وه ده زانم

که تو چوویته

به هشت پلهر

جنگت بهر

ده کرتیه وه له گه

پیغه مبه راندا، منیش

نه گهر بچه به هشت

ده ترسم نه تبینم،

پیغه مبه ریش (ﷺ)

هیچ وه لای نه دایه وه

تا جویره نیل بهم

نایه ته وه دایه زی

بؤلای (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

وَالرَّسُولَ ...)

هؤی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۷۷) - سورہ نساء

(النساء): ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ...﴾ نه سانی و حاکیم ده گپ نه وه له عه بدولای کوی عه بیاسه وه

ووتی عه بدوره حمانی کوی عه وف و هندی له هاره لانی هاتن بؤلای پیغه مبه ر (ﷺ) و ووتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا

نیمه سه ره برزو خاوهن عیزهت بووین کاتی که بین بهوا بووین، به لام که بهرومان هینا سه رشو بووین پیغه مبه ریش (ﷺ)

فه رموی: (من فہرمانم بین کراوه به لییوردن وه نایب شهرو کوشتار بهریا بکن له گه له هوزه کانتان) -

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هر که سیّد گویرایه‌لی پیغمبر (ﷺ) بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ نه وه به راستی گویرایه‌لی خوی کردوه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هر که سیکیش پشت هه لبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه وه نیمه تومان په‌وانه نه کردوه ﴿عَلَيْهِمْ حَقِيطًا﴾ به چاودیر و پاریزهر به سه‌ریانه وه. ۸۰ ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دویره‌کان) ده‌لین گویرایه‌لین (مل که چ و فه‌رمانیه‌ردارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عَبْدِكَ﴾ به لام کاتیک له‌لای تو ده‌رچوون ﴿بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ كَوَافًا لَكَ﴾ له‌وان شه وه که نه وه به پیلان گیران ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ به پیچه‌وانه‌ی قسه‌کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْتَغُونَ﴾ وه خوا ده‌ینوسیت نه (پیلانانه‌ی) شه و کردویانه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته وازیان لی بیتنه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به خوا بیه‌سته ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا به سه پشتیوانت بی. ۸۱ ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانُ﴾ نه وه بق بیر ناکه نه وه له‌قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ حق نه‌گهر له‌لاین که سیکی تره وه بویه جگه له خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ بَيِّنَاتٍ كُومَانٍ دِيَانِيْنِي تَيَايِدَا﴾ (أَخْلَفْنَا كَثِيرًا) جیاوازی نذر. ۸۲ ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ﴾ وه کاتیک هه والیکیان پی بکات ﴿مِنْ أَلَمٍ﴾ ده‌ریاره‌ی ناسایش و هیمنایه‌تی ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان له‌باری ترسه وه ﴿أَذَاعُوا بِهِ﴾ بلاوی ده‌که نه وه ﴿وَلَوْ رُدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ به لام نه‌گهر بیانگه‌پانایه‌ته وه بق لای پیغمبر (ﷺ) ﴿وَإِلَّا أَوَّلَ الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بق لای کاریه‌ده‌ستانی خویان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُوتَهُ مِنْهُمْ﴾ نه وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌رده‌مینن ده‌زانن هه‌واله‌که (راسته یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه‌گهر چاکه و به‌زه‌ی خوا نه‌بویه به‌رامبر به‌نیوه ﴿لَا تَبْعَثُ الشَّيْطَانُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بی گومان شوین شه‌یتان ده‌که وتن که میکتان نه‌بیت. ۸۳ ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) له‌پیتاوی خوادا بجه‌نگی ﴿لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ تو ته‌نها نه‌رکی خوت لی داوا کراوه (یا تو ته‌نها نه‌رکی خوت له‌سهره) ﴿وَخَرَضِ الْلُؤْمِيْنَ﴾ هانی بروادارانیش بده (بق جیهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیده خوا ﴿أَنْ يَكْفِ بِأَسْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌رگری میزی بی باوه‌پان بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا﴾ وه خوا به‌میتره ﴿وَأَشَدُّ تَكِيلًا﴾ و توله‌ی به‌تین تره. ۸۴ ﴿مَنْ يَفْضَحْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هر که سی تکایه‌کی چاکه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا﴾ به‌شیکی له‌پاداشتی نه وه چاکه به بق هیه ﴿وَمَنْ يَفْضَحْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وه هر که سی تکایه‌کی خراپه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ نه‌ویش به‌شیکی ده‌بیت له‌(سزای) نه وه خراپه به ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هه‌میشه ﴿عَلَى كُلِّ نَفْسٍ نَظِيرًا﴾ به‌سهر هه‌موو شتیکیدا به‌توانایه (چاودیره). ۸۵ ﴿وَإِذَا حُيِمَ بِتَحِيْمٍ﴾ هر کاتیک سلاویکتان لی کرا ﴿فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِمَّا﴾ نه وه به‌چاکتر له‌وسلاوه سلاو بکه‌ن ﴿أُورِدُوا﴾ یان وه‌کو خوی بیسه‌ننه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بی گومان خوا هه‌میشه پرساو چاودیره به‌سهر هه‌موو شتیکیدا. ۸۶

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
فِتْنَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾ وَذُوالْوَلَوْ
تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ
حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فُخِذُوا بِهِمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾
إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ
حَصْرَتٌ صُدُّوا عَنْهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْبَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْتُلُوكُمْ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ
وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾
سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ
مَارَدُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ
السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فُخِذُوا بِهِمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
تَقْبَضْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

- کاتیک خواسی

گه وده پیغمبر

نیمه گویایه وده

مدینه

جنگی پی کربن و

به لام نه وان جیهادیان

نه کرد نیتر نایه تی

﴿الْمَنْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ

قِيلَ لَهُمْ كَفُّوا أَيْدِيَكُمْ

....﴾ دابه زی.

هوی هاتنه

خوارده وی نایه تی

(٨٢) — سورہ نساء

(النساء): ﴿وَإِذَا

جاءهم امن...﴾

موسلم له عومری

کوبی خه ططابه وده

پیوایه تی کرد وده

ووتویه تی: کاتیک

پیغمبر خواسی

(﴿جنگی

جیا کرده وده له

خیزانه کانی، ریشتمه مزگوت ده بینم هندی کهس یاری به برده وورده ده کن و ده لنین پیغمبر (ﷺ) خیزانه کانی
ته لاق داوه، بویه منیش له بهر ده رکای مزگوت دا وه ستام و به دهنگی به رز هاوارم کرد: نه خیر پیغمبر (ﷺ)
خیزانه کانی ته لاق نه داوه، جا هم نایه ته دابه زی، ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ إِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾... نه وده من بووم ناراستی نه وه واله م دزبیه وده.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراویکی پاست نی یه جگه له خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ﴾ سویند به خوا بیگومان کۆتان ده کاته وه بۆ (لپیرسینه وهی) نه و پۆزی
دواییه ی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَمَنْ أَضْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئ له خوا
قسه (و به لئنی) پاست تره. ۸۷ ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ نه وه چیتانه ﴿فِي الْمُسْفِينِ﴾ دهریاره ی
دوو پوهه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له کاتیکدا خوا نه وانه ی
که پاندۆته وه بۆ بئ باوه پی به مۆی کرده وه کانیانه وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ نایا ده تانه ویت ﴿أَنْ
تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ پێنموونی که سیک بکن که خوا گومپای کردوه ؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾
وه هه رکه سئ خوا گومپای بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه هه رگیز ناتوانی پێگای
پاستی بۆ بدۆزیته وه. ۸۸ ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ﴾ نه وان ئاواته خوانن ئیوه ش بئ باوه پین
﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه ک چون خویان بئ باوه پ بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه وه نه وان یه کسان
بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که واته نه وان به دۆست و یارمه تی دهر هه لمه بۆزین ﴿حَتَّى
يُجَاهِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (په شیمان ده بنه وه) کچ ده کهن له پێ ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
ئینجا نه گه ر پوویان وه رگتپاو پشتیان هه لکرد ﴿فَتُخَذُوا مِنْهُمْ﴾ نه وه (به دیل) بیانگرن
﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانکوژن له هه ر شوێنیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ وه هیچ دۆست و یارمه تی دهریک له وان هه لمه بۆزین. ۸۹ ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ
إِلَى قَوْمٍ﴾ جگه له وانه ی په یوه ندی ده کهن به که سانیکه وه ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که
له ئیوان ئیوه وه نه وادا په یمان هه یه ﴿أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان
له سه ر دلیان نارچه ته (حه زناکه ن) ﴿أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له وه ی که جهنگتان
له دژ بکن یاچه نگ له دژی خزه کانیان بکن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گه ر خوا بیویستایه
﴿لَسُلِّطَهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سه رتاندا ﴿فَلَقَاتِلُوكُمْ﴾ و جهنگیان دژتان ده کرد ﴿فَإِنْ
أَعْرَضُوا عَنْكُمْ﴾ جا نه گه ر نه وان که نارگیر بوون له ئیوه ﴿فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ و جهنگیان له دژتان
نه ده کرد ﴿وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ و پێشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا
جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ نه وه خوا پێگه ی نه داوون که ده ستیان بۆ به زن و (نابی
شه ریان له دژ بکن). ۹۰ ﴿سَتَجِدُونَ الْخَرِینَ﴾ له مه ولا که سانیکی تر ده بینن ﴿یُرِيدُونَ أَنْ
يَاْمَنُوكُمْ﴾ ده یانه ویت له ئیوه نه مین بن ﴿وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هۆزه که ی خوشیان نه مین
بن ﴿كُلٌّ مَّا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هه ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بئ باوه ری و بت په رستی ﴿أَرْكَسُوا
بِئَا﴾ که پاونته وه بۆی ﴿فَإِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَوْكُمْ﴾ جا نه گه ر که نارگیر نه بوون لیتان ﴿وَلَقُوا إِلَيْكُمْ
السَّلَامُ﴾ وه جله ری ناشتیا ن نه دایه ده ستتان ﴿وَيُكْفَرُوا أَنْبِيَهُمْ﴾ وه ده ستیا ن
نه کێشایه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَتُخَذُوا مِنْهُمْ﴾ نه وه به دیل بیانگرن و بیانکوژن
﴿حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شوێنیک که به رده ستان که وتن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ نه وانه ی
(باسمان کرد) دایه نه به ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له دژیا ن ﴿سُلِّطْنَا سَبِيلًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا. ۹۱

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَكَتِّعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٦﴾ وَمَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٧﴾ يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٨﴾

﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بۆ هیچ باوە پدارێك پەوانی یە باوە پدارێك بكوژیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾ مەگەر بەهەلە ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وە هەر كەسێك ئیماندارێك بە هەلە بكوژیت ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئەو (لەسەریەتی) ئازادکردنی كۆیلە یەكێ باوە پدار ﴿وَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا﴾ و (نرخ) خوێنێكیش بدات بە كەس و كاری كۆژاوەكە ﴿إِلَّا أَنْ يَصُدَّقُوا﴾ مەگەر ببێبە خشن (لە خوێنەكە بە خێری خۆیان) ﴿فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ بەلام ئەگەر كۆژاوەكە لەگەڵێك بوو كە دوژمنتان بوون (كافری شەپ كەر بوون) ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا﴾ وە كۆژاوەكە ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئەو (هەر لەسەریەتی) ئازادکردنی بەندە یەكێ ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ﴾ وە ئەگەر (كۆژاوەكە) لەگەڵێك بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ كە لە نێوان ئێوە و ئەواندا پەیمان هەبوو ﴿فَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا﴾ ئەو (نرخ) خوێنێك بەدەنەكەسی كۆژاوەكە ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ لەگەڵ ئازادکردنی كۆیلە یەكێ ئیماندار ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا ئەو (بكوژە ی دەستی نەكەوت) یان ئەو (بۆ) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ ئەو (لەسەریەتی) پۆژووگرتنی دوو مانگ ﴿مُتَتَابِعَيْنِ﴾ لەسەریەك ﴿تَوْبَةً مِنْ اللَّهِ﴾ (ئەم برپاوە) لێ بووردنە لەلایەن خواوە ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وە خوا هەمیشە زانای كاردروستە. (٩٢) ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾ وە هەر كەسێك ئیماندارێك بە دەس ئەنقەس بكوژیت ﴿فَجَزَاءُ مَا جَفَمْتُ﴾ ئەو تۆلە ی ئەو كەسە دۆزەخە ﴿خَلَّدًا فِيهَا﴾ بە هەمیشەیی تیایدا ئەبێت ﴿وَعُذِيبٌ مِنْ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و خوا خەشمی لێگرتوووە ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و نەفرینی لێ كردوووە و سزایەكی گەورە ی بۆ ئامادە كردوووە. (٩٣) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو كەسانێك كە بپرواتان هێناوە ﴿إِذَا حُرِّثْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كاتێك دەرچوون (بۆ جیهاد كردن) لەرێگە ی خوادا ﴿فَتَيَبَّنَا﴾ هەموو شتێك پوون بكە ئەو (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ دَعَاكُمْ إِلَى دِينِهِ﴾ وە ئەلێن بەو كەسانە ی ﴿أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ﴾ كە سلاو (ی موسلمانانە) تان لێ دەكەن ﴿لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾ تق بپروادار نیت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بەدوای شتوومەك و سامانی دنیا ییدا بگەڕێن ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَازٍ كَثِيرَةٌ﴾ ئەو لای خوا دەسكەوتی نۆد هەبە ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئێوەش لەمە و پێش هەروەها بوون (ئیمانەكە تان دەشاردەووە) ﴿فَسَبِّحْ اللَّهَ عَلَيْهِ كُنْتُمْ﴾ ئینجا خوا منەتی نا بەسەرتاندا (بە هێز و زالی كردن) ﴿فَتَيَبَّنَا﴾ دە ی كەواتە هەموو شتێك پوون بكە ئەو (وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بەپراستی خوا هەمیشە ئاگادارە بەو ی ئێوە دەیکەن. (٩٤)

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْكَ مَاؤُنْهُمْ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
 قَالُوا لَيْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾
 وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسِعَةً
 وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
 فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
 فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

- تنبيهی و سلامی
 لی کردن نه و انیش
 ووتیان ته نها
 له به رنه وه سلامی
 لی کردن تا هیچی
 لی نه که ی، پارینداو
 بیت بقیه
 په لاماریان داو و
 کوشتیان و مه رو
 مالاته که یان هتیا به
 خزمه ت پیغه مبه ر
 (ﷺ) جانم
 ثایه ته «یا ایها
 الذین آمنوا إذا
 ضربتکم...»
 نیامی نه حمه د و
 طه به رانی
 ده گنر نه وه: له
 عه بدولای کوی
 نه بی حه دره دی
 نه سله میه وه
 نه ویش له باوکی

یه وه که ووتویه تی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نیت می له که ل هه ندی له مسولماناندا به کاریک نارد که نه بر
 قه تاده و مولحیمی کوی جوئامه یان تیدا بوو عامیری نه شجعه ی دای به لاماندا و سلامی لی کردن به کسه ر
 مولحیم په لاماری داو کوشتی، کاتیک که پاینه وه بق لای پیغه مبه ر (ﷺ) هه واله که مان پی گه یاند، نه م
 ثایه ته ده ریاره مان دابه زی «یا ایها الذین آمنوا إذا ضربتکم فی سبیل الله».

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ په کسان نین دانیشتون (له جیهادی پئی خودا) له باوه پداران ﴿غَزَاؤُاِی الصَّرْرِ﴾ جگه له خاوهن عوزده کان (نه خوش، کویر، شهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گه ل ټیکو شه رانی پڼگه ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ﴾ خوا باوی داوه ﴿الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ ټیکو شه ران به مال و گیانیان ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سر دانیشتون (له جیهاد) دا به پله یه ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه مهر یه له و دوو تاقمه خوا به لټنی پاداشتی نذر چاکی پئی داوون (که به مه شته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا پڼزی ټیکو شه رانی داوه به سر دانیشتون وه کانددا به پاداشتیکی گه وده. ٩٥ ﴿دَرَجَتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی نذر و لی خوش بوون و میهره بانیان بق مه یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا مه همیشه لی بورده ی میهره بانه. ٩٦ ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغُلَبَكَّةُ﴾ به راستی نه وانه ی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکدا که سته میان له خویان ده کرد (به کوچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ (به ته شه ره وه پټیان) ده لټن (ده ریاره ی نایینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَظْفِعِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لټن نټمه چه وساره بوون له سر زه وی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً﴾ (پټیان) ده لټن مه گه زه ویی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَاجِرُوا فِيهَا﴾ تا کوچتان بگردایه تیایدا ﴿فَأُولَٰئِكَ مَاؤُنْهُمُ جَهَنَّمُ﴾ جا نه وانه شو پټیان دوزخه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ پاشه پوژتیکی خرابه. ٩٧ ﴿إِنَّ الْأَمْسُفَعِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بیجگه له و چه وساوانه ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرده تان ﴿وَالْوُلْدَانِ﴾ و له مندالانن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ که توانای هیچ چاره یه کیان نی یه (له بهر بټی هیزی و پیریان) ﴿وَلَا يَنْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شیوازیگ پئی ده رناکه ن. ٩٨ ﴿قَالُوا لَيْتَ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ غَدًّا﴾ نا نه وانه نومید مه یه خوا لی یان خوش بیټ ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا غَفُورًا﴾ وه خوا مه همیشه چاوپوشیکه ر و لی خوش بووه. ٩٩ ﴿وَمَنْ يَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه مهر که سټک کوچ بکات له پئی ی خوادا ﴿يُجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سټی ده که وټت له زه ویدا ﴿مَرْغَمًا كَثِيرًا﴾ جټگه و پڼگه ی نذر (که دوزمن پټی ناخوشه) ﴿وَسِعَةً﴾ وه فراوانی (له پوژی ژباندا) ﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه مهر که سټک له مالی خوی ده رچټټ ﴿مُهاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بق لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ﴾ پاشان مردن پټی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه بټی گومان پاداشتی نه و که سه که وټته سر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا مه همیشه لی بورده ی به به زه وی یه. ١٠٠ ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ مهر کاتیک سه فرتان کرد (و گه پان) به زه وی دا ﴿لَقَدْ عَلَيْنَا مَنَاجِبُ﴾ نه وه هیچ گونا میکتان له سر نی یه ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که مه ندی له نو پڼزه کان کووټ بکه نه وه ﴿إِنْ جَعَلْنَا أَنْ يَفْتِكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گه ترسان نه وانه ی بټی باوه پټن جه نکتان له گه ل بکه ن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ به راستی بټی باوه پان مه همیشه بق نټوه دوزمنټکی بوون و ناشکران. ١٠١

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٢٦﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٢٧﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢٨﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٢٩﴾

هؤلی هاتله

خوارموی نایهتی

(۹۵) سورتی

(النساء) : ﴿لَا

یَسْتَوِی

الْمُؤْمِنُونَ...﴾

برخاری له

بهرائه

ده گنیهلتهوه که

روتویهتی: کاتیک

﴿لَا یَسْتَوِی

الْمُؤْمِنُونَ مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ دلهزی

پیغمبر (ﷺ)

له رموی: زهیدی

کوبی ثابتم بل

بانگ بک، پنی بلن

قلهلم و نیسه و

تخته له که ل خوی

پنن، نینجا

پیغمبر (ﷺ)

له رموی بلن

بنویسه: ﴿لَا یَسْتَوِی الْمُؤْمِنُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَمِنْ أُولَئِیْهِ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ عبداللهی کوبی

نوم مه کتومیش له دوی پیغمبرمروه جور واتی: نهی پیغمبرمیری خرا (ﷺ) من کوریم، سکالای حالی

خوی کرد شیر له جیکه نهی نایهت نایهتی ﴿لَا یَسْتَوِی الْمُؤْمِنُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَمِنْ أُولَئِیْهِ الْمُجَاهِدُونَ﴾ دلهزی.

هؤلی هاتله خوارموی نایهتی (۹۷) سورتی (النساء) : ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا...﴾ برخاری له عبداللهی-

﴿وَإِذَا كُنْتَ إِلَيْهِمْ كَاتِبٌ تَقِمْ﴾ کاتیب ته (تهی موحه مهده) له جهنگدا) له ناو بهر واندرا ندای بوویت
 ﴿فَأَقِمْ وَفِی السُّورَةِ﴾ و پیښ نویږت بق کردن ﴿فَلْتَقِمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَتَى﴾ نه وه با تاقمیک
 له وان له گال ته نویږ بکن ﴿وَلْتَأْخُذُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ و با چه که کانیان پی بیت ﴿فَإِذَا
 سَجَدُوا﴾ جا کاتیب سوږده یان برد (رکاتیبکیان ته و او کرد) ﴿فَلْيُكُونُوا مِنْ خَرَجِكُمْ﴾ با
 (بچه دواوه) له پشته نه وه بن (پاسته و انتان بن) ﴿وَلْتَلْبِسُوا طَائِفَةَ أُخْرَى﴾ وه
 باتاقمه که ی تر بین ﴿لَتَرْسُلُوا﴾ که نویږ یان نه کړیوه (وپاسه وان بوون) ﴿فَلْيَسْلُوا
 مَتَى﴾ و له گال ته نویږ بکن ﴿وَلْتَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با وریای خویان بن ﴿وَأَسْلِحَتَكُمْ﴾
 و چه که کانیسیان پی بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بن با وده یان ناو ته خولن ﴿لَتَنْفُلُنَّ عَنْ
 أَسْلِحَتِكُمْ﴾ که ټیوه بن ټاگبن له چه که کانتان ﴿وَأَسْلِحَتِكُمْ﴾ و ست و مه که کانتان
 ﴿فَلْيَمْلِكُوا عَلَيْكُمْ﴾ تا په لامارتان بدهن ﴿مِلَّةَ وَحْدَةٍ﴾ به په لاماریکی په کجاره کی (بدهن
 به سهرتاندای) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تاوانتتان له سهر نی په ﴿إِنْ كَانَ بِكُمْ أذى مِنْ مَثَرٍ﴾
 نه گهر به مری بارانه وه ناروحت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مُرْضَى﴾ یان نه خوش بوون ﴿إِنْ
 تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه که کانتان داننن ﴿وَعُدُّوا حِذْرَكُمْ﴾ به لام وریای خوتان بکن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به راستی خوا ناماده ی کړیوه بق بی با وده یان ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾
 سزایه کی رسوا کړ. ۱۰۲) ﴿فَإِذَا نَفِثَ السُّورَةُ﴾ نه دجا کاتیب نویږه کانتان به جی مینا
 ﴿فَإَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه و مسا یادی خوا بکن ﴿فَبَسًا وَتُؤَدًّا﴾ به پیوه و به دلنیه شته وه ﴿وَعَلَّ
 جُنُوبَكُمْ﴾ وه له سهر ته نیشتان (به پالکوتنه وه) ﴿فَإِذَا أَعْلَفْتُمْ﴾ جا هر کاتیب دل
 نارام بوون (و ترس نه ما) ﴿فَأَبْرَأُوا السُّورَةَ﴾ نه و کاته نویږه کانتان به ریک و پیک
 بکن ﴿إِنَّ السُّورَةَ﴾ به راستی نویږ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ همیښه له سهر با وده یان
 ﴿يَكْتَبُ مُؤْمِنًا﴾ نه رز کراویکی کات بق بیاری کراوه. ۱۰۳) ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ سمعت مبین ﴿وَلَا
 أَبْغَاؤُ الْقَوْمِ﴾ له به دوا گه پانی بوون متاندای (یان له به دوا گه پانی نه وه و هه کافرانه دای)
 ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ﴾ نه گهر ټیوه نیښ و تازارتان پی بگات ﴿فَلْيُطْرَقُوا بِالْمَوْتِ﴾ بی گومان
 نه وانیښ نیښ و تازاریان پی ده گات ﴿مَتَى تَأْمِنُونَ﴾ وه ک چن ټیوه نیښ و تازارتان
 پی ده گات ﴿وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ وه ټیوه نومید ده گن له خوا ﴿مَتَى لَا تَرْجُونَ﴾ نه وه ی
 نه وان نومیدی نا گن (که پاداشت و سهر که و ته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾
 وه به راستی خوا همیښه زانای کار دروسته. ۱۰۴) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بی گومان ټیمه
 دامانبه زاندر ته سهر تق ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ته م فورتنه به راستی ﴿لِنَعْلَمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾
 بق نه وه ی به یار بده ی له نیوان خه لکیدای ﴿يَمَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بهر به یارانه ی که خوا ټیځنای
 دلویت ﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَافِيْنَ خَعِيمًا﴾ وه بق ټاپاگان مه به به یاریزهر و دلوچی. ۱۰۵)

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَجِدَلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَتَأْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

- ک -
عہ بیاسہ وہ
دہ گنہگار وہ: کہ
مہ نسی
مسولمانان لہ گہل
موشریکہ کاندہ بیون
ژمارہی نہ مانہان
نقد دہ کورد
لہ برانبری
پیغمبری خوادا
جا لہ و حالہ تہدا
تبریک دہ مات و
یہ کیک لہ وانی
دہ کوشت یا
شمشیری لی
دہ دراو دہ کوژدا،
خوای گہ وروہ
دہ بارہ یان نہم
ثاہ تہی ناردہ
خوارہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ
تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ...﴾

هوی هاتنه خوارهوی ثاہ تہی (۱۰۰) سورہ نسی (النساء): ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ...﴾ ثبین نہبی
حاتیم و نہبو یہ علا لہ عہ بدولائی کوپی عہ بیاسہ وہ دہ گنہگار وہ کہ ووتویہ تہی: ضہ مرہی کوپی
جوندوب لہ مال دہرچو کوچ بکات و بہ خزمہ نزیکہ کانی خوی ووت مہ لم گرن و لہ خاکی بت پہرستان
دہرم کہن بق لای پیغمبر (ﷺ) بہ لام پیش نہوی بگاتہ لای پیغمبر (ﷺ) لہ پنگادا مرد، -

﴿وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به پاستی خوا
 لیخوش بووی به به زهیی یه. ۱۰۶ ﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ﴾ به رگری مه که له وانهی ﴿مُخْتَلِفُونَ
 أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده ربارهی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویت
 ﴿مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا﴾ نه وانهی که به رده وام زور ناپاک و گونا مابارن. ۱۰۷ ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنْ
 النَّاسِ﴾ (تا وانه کانی) خویان ده شارنه وه له خه لکی (له ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنْ اللَّهِ﴾ و
 نایشارنه وه له خوا (شهرم نا کهن له خوا) ﴿وَهُمْ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لیاندایه ﴿إِذْ
 يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتس (که به نهیئی) له شه ودا ته گیر ده کهن و قسه یه که
 ده کهن خوا پی ی پازی نی یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ وه خوا هه میشه زاناو ناگاداره
 به هه ر کرده وه یه که که نه وان ده یکه ن. ۱۰۸ ﴿فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ لَا يَحْدِثُ عَنَّا﴾ (نیمانداران)
 بیدارین و ائیوه به رگریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زیانی دنیا دا ﴿فَمَنْ يُجَادِلْ
 اللَّهَ عَنَّا﴾ دهی نایا کن به رگریان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژی
 دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کن کارو باریان ده گریته ده ست. ۱۰۹ ﴿وَمَنْ
 يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه هه رکه س کرده وه یه کی خراب بکات ﴿أَوْ يظَلِّمْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوی
 بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
 ده بینیت خوا لیبوره دی میهره بانه. ۱۱۰ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه هه رکه سیک گونا هیکی
 گه وده) بکات ﴿فَإِثْمًا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زیانی) نه و گونا هه هه ر بق خویه تی
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانای کاردروسته. ۱۱۱ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه
 هه رکه سیک گونا هیکی بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هیکی بکات (به هه ست) ﴿ثُمَّ يَرْجِعْ
 بِرِثًا﴾ پاشان (نه و تا وانه) بخاته سه ر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْصَلَ بِهَا﴾ نه وه بی گومان
 خستویه تیه نه ستوی خوی (سزای) بو هتانیکی ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوانیکی ناشکرا. ۱۱۲
 ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به خشش و به زهیی خوا به سه ر ته وه نه بوايه
 (نه ی موحه معه) ﴿كَانَ مِنَ الْمَرْءِ الْمُبِينِ﴾ ﴿فَمَتَّ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بی گومان ده سته یه که له و ناپاکانه به
 نیازبوون ﴿أَنْ يُضْلُوا﴾ که گومرات بکه ن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لام نه وانه به س
 خویان گومرا ده کهن ﴿وَمَا يُضْلُونَكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زیانی ناگه یه نن به تو
 ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نار دویه تیه خواره وه بق سه رت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾
 قورئان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه ته زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه میشه به خضشی خوا به سه ر ته وه نه وانه (۱۱۳)

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١١٤) وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا مُخْدَنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضِلَّةَ لَهُمْ وَلَا يُزِيلُهُمْ وَلَا مُرْتَهُم فَلْيَبْتِكُنْ أَذَانُ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْتَهُم فَلْيَغْيِرْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَشْخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

- تیر نیکا

ده رباره دی دله زنی

﴿وَمَن يَخْرُجْ مِنْ

بَيْتِهِ مُهَاجِرًا...﴾

هوی هاتنه

خوار هوی نایهتی

(١٠٢) سورته

(النساء): ﴿وَإِذَا

كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ

لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾

نه بوداورد و

ته سانی و نیمای

ته حمده و حاکیم

له نه بوعه یاهی

نورده قی یهوه

ده گنینه وه، که

وونی: نیمه

له گـهـل

پنجه مبهری خولدا

(﴿﴾ بوعین له

عوسـطان

موشـریکه کان

به رانیه رمان بوعن به سه رکوده یی خالیدی کوبی وه لید ، نهوان له نهوان نیمه بوعگ (قیبله)

دابوعن، پنجه مبهری (﴿﴾ نوئی نیومده یی به جماعت بر کرین جا موشریکه کان ووتیان به راستی

مسولمانه کان له حاله تیکدا بوعن تقد یاهی بوع نه گمر په لامارمان بدلتایه، پاشان ووتیان: نیمه

نوئی تیکی تر کاتی بخت که له لایان له مندا لایان و خوشایان خوشتریان ده ووت، تیر جویره نیل -

﴿لَا خَيْرَ لِكَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوتِهِمْ﴾ هېچ چاكه يه ك نى په له نژدېه ي چېو سرته كړينه كانيان دا
 ﴿إِلَّا مَن أَمْرٌ بَصَدَقَةٌ أَوْ مَقْرُونٌ﴾ مه كړ په كښه له زمان بركات به مال به خشين يان چاكه ﴿أَزْ
 اصْلَحَ بَنَاتِ النَّاسِ﴾ يان چاك كړنى نړيوال خه لكى ﴿وَمَن يَقُلْ ذَٰلِكَ﴾ جا هر كه سيك شهوه
 بركات ﴿أَتَيْتُكَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نيازى په زامه ندى خوا ﴿لَسَوْفَ نُنَبِّئُكَ﴾ شهوه له دلهاتوودا پتى ي
 ده به خشين ﴿أَخْرَأُ عَظِيمًا﴾ ياداشتى زور كړه ده. (۱۱۴) ﴿وَمَن يُضَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هر كه سيك
 دزيه تى پتفه مېر (كَلِمَةً) بركات ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى﴾ پاش شهوه ي كه رڼيانى راستى
 بق پوهن بوويه وه ﴿وَنُفِثَ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وشوئى رڼيا به كى تر بكوئى بېجكه له رڼيا كى
 بهواداران ﴿نُزِيلٌ مَّا تَوَلَّيْ﴾ پوهى وه رده گڼپښ بولئو رڼيا زه ي كه ملى بولئو وه ﴿وَنُفِثَ
 جَهَنَّمَ﴾ وده يغه يه نژده خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ تاي چ پاشه رڼيا كى خرابه. (۱۱۵) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُغَيِّرُ﴾ به راستى خوا خړش ناييت ﴿أَن يُفْرَكَ بِهِ﴾ له وه ي كه هاوولى بق دلبخوت ﴿وَنُفِثَ مَّا
 دُورٌ ذَٰلِكَ﴾ به لام جكه له وه هر چى بيت لى ي خړش ده بيت ﴿لَمَن يَفَاءُ﴾ له
 هر كه سيك كه (خوا) بيه وئى ﴿وَمَن يُفْرَكْ بِأَنَّهُ﴾ وه هر كه سيك هاوولى بق خوا دلبخوت ﴿فَنَدَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ شهوه به راستى كوما بووه به كوما بوونكى دور له راستى. (۱۱۶) ﴿إِن
 يَدْعُونَ مِن دُونِ﴾ جكه له خوا نزلو هاوار ناكه (نايپه رستن جكه له خوا) ﴿إِلَّا انشَاءً
 تَهْنِئًا لَّهٗ جَعَدَ﴾ (بتيكى ناوايتر لوى) مئ يته يه نه بيت ﴿وَإِن يَدْعُوا﴾ لا غيظنا مېدا ﴿وَه
 نايپه رستن جكه له شه يتانى ياخى و سه ركش نه ي. (۱۱۷) ﴿لَقَدْ أَفْلَحَ﴾ كه خوا
 نه لرونى لى كړيووه ﴿وَقَالَ لَا غَيْدَنَ﴾ وه (شه يتان) ووتوويه تى سويند بيت هله ده بولئوم
 (به به نده ي خرم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له به نده كانه دا ﴿نَصِيحًا مَّقْرُونًا﴾ به شيكى ديارى كړلو.
 (۱۱۸) ﴿وَلَا ضَلَالَتُهُمْ﴾ سويند بيت كومايان ده كم ﴿وَلَا تَنبِيَهُمْ﴾ و به تلوات و خيالى سړينه
 سه ركهميان ده كم ﴿وَلَا تُزَيِّنُ لَهُمْ أَلْسِنَةً﴾ وه له زمانيان پتى ده ده م جا
 بېگومان نه وانيش كويچكه ي تازه له كان ده يهن ﴿وَلَا تُزَيِّنُ﴾ وه له زمانيان پتى ده ده م
 ﴿فَلْيَقْرَأُوا﴾ شهوه به وانيش دروست كړوى خوا دمگړن ﴿وَمَن يُشْجِدِ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا
 مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هر كه سيك شه يتان بركات به نړستى خړى بېجكه له خوا ﴿فَنَدَّ خَيْرٌ
 خَيْرًا أَمْ لِي﴾ شهوه بېن كومان زيانى لى كه ووتووه به زيانتى ديارو تاشكرا. (۱۱۹) ﴿يَعْلَمُ
 وَنُفِثَ﴾ (شه يتان) به ليتيان پتى ده دات و تاوات و نوميتيان ده خات به ر
 ﴿وَمَا يَعْلَمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ دلتيا بېن شه يتان هېچ به ليتيتيان پتى نكادت جكه
 له خه له تاندن نه بيت. (۱۲۰) ﴿أَوَلَيْكَ مَا وَضَعْتَ جَهَنَّمَ﴾ شهوه شوق و جېگه يان نژده كه ﴿وَلَا
 يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ هېچ شوئى راكړدن و لا دلتيان ده صت ناكه وئى لى ي. (۱۲۱)

نہم تايہ تانہ نى
هينايه خواره وه له
نيوان نيوه پد و
عه سردا ﴿وَإِذَا كُنْتَ
فِيهِمْ فَاقْصُتْ لَهُمْ
الصَّلَاةَ﴾.

هوى هاتنه
خواره وهى نايه تى
(۱۰۲) سورہ نى
(النساء): ﴿وَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ
كَانَ بِكُمْ آدَىٰ مِنْ
مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ...﴾.
حاکيم له عه بدولالى
کوپى عه عباسه وه
ده گنپنه وه که
ووتى: تايه تى ﴿إِنْ
كَانَ بِكُمْ آدَىٰ مِنْ
مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ﴾ ده بياره نى

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ
الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوُلَدِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

عه بدوپره حمانى کوپى عه وف دابه نى که بريندار بو.

هوى هاتنه خواره وهى نايه تى (۱۰۵) سورہ نى (النساء): ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ...﴾ تيرمى و حاکيم له
قه تاده نى کوپى نوعمانه وه ده گنپنه وه که ووتى: مالک هه بو له ناو نيغه دا پييان ده ووترا
(أبىرق): بيشرو بوشه بيو موبه شهر بوشه ير پياو تکی دوو بوو بوو شيعرى دهوت و هاوه لانی پيغه مبهرى -

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه نه و که سانه‌ی باوه‌پیان هی‌ناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتویه‌کی نزدیکدا ده‌یاندخینه به‌ه‌شتانیک ﴿غَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پوویاره‌کان به ژیر دره‌خته‌کانیان دا ده‌پۆن ﴿غُلِيلَيْنِ فِيهَا آيِدَا﴾ ده‌می‌ننه‌وه تیایدا به هه‌میشه‌یی ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لئینی خواجه و پاسته (به‌دی ده‌هیتریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه کئ له خوا پاست بیژتره . ۱۲۲ ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌رزی و پاداشت) نه‌به‌ ناره‌زوی ئیویه و نه‌به‌ ناره‌زوی خاوه‌ن کتیه‌کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا حِزْبًا﴾ هه‌ر که سیک خراپه‌یه‌ک بکات پاداشتی ده‌دیتته‌وه ﴿وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه ده‌ستی ناکه‌ویت بیجگه له‌خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا تَصِيرًا﴾ هیچ دۆست و یارمه‌تی ده‌رئک . ۱۲۳ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سیکیش کرده‌وه چاکه‌کان جئ به‌جئ بکات ﴿مِنْ ذِكْرِ أَوْثَقٍ﴾ له نیر یان له مئ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له هه‌مان کاتدا نه‌و که سه‌ به‌وادار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه‌وه نه‌وانه ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ و بچوو‌ترین سته‌میان لی ناکریت (هینده‌ی توپکلی ناوکه خورمابه‌ک) . ۱۲۴ ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ کئ ئایینی چاکتره‌و جواتره (وه کئ دیندارتره) ﴿وَمَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له که سیک که پووی خوی به‌کلا کردیته‌وه بق خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له هه‌مان کاتدا نه‌و که سه‌ چاکه‌کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ و شوینی ئایینی ئیبراهیم که‌وتبن به‌پاستی و پاکی (که به ویستی خوی له به‌تال لای داوه بق لای پاست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه خوا ئیبراهیمی هه‌لبژارد به‌دۆست و خۆشه‌ویستی خوی . ۱۲۵ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها بق خواجه هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخْبِرًا﴾ وه خوا به‌رده‌وام ئاگاداری هه‌موو شتیکه . ۱۲۶ ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾ وه (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) پرسپارت لیده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی ئافره‌تان ﴿فَلِ اللَّهِ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلئ خوا وه‌لامتان ده‌داته‌وه ده‌ریاره‌یان ﴿وَمَا يُقَالُ عَلَيْكُمْ﴾ وه نه‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خوینریتته‌وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له قورئاندا ﴿فِي نِسْمِ النِّسَاءِ﴾ (وه‌لامیکه) له‌باره‌ی کچانی هه‌تیوه‌وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی پی یان ناده‌ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه‌وه‌ی نووسراوه‌ی بقیان (واته میراتی باوکیان) ﴿وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه حه‌ز نا‌که‌ن ماره‌یان بکه‌ن (له‌به‌ر میراته‌که‌شیان ناهیلان شوو بکه‌ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْأَوْلَادِ﴾ وه له‌باره‌ی نه‌و منالان‌هی که بی ده‌سه‌لاتن ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسْمِ بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا قهرمان ده‌دات) به‌دادگه‌ری له‌گه‌ل هه‌تیوان دا بجولینه‌وه ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باش بکه‌ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ عَلِيمًا﴾ نه‌وه بی‌گومان خوا به‌ئاگایه لی ی . ۱۲۷

وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا هَآ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

= پیچ له که در
ده کرد هندی له
عده به کانی
شیر کانی
ده ما و دم پیچ
ده کرد و ده بان ووت
فلان کس وای
ووت، مال و
خیزانه کی برده
له سرده می
نه فامی و پاشان
نیمه امده
و ده مال و ده
بیون تنها
خودگیان جی و
خودما بیو. قه تاده
ده لیت: رفا می
کوبی زهید که
مادی من بود
هندی خودگی
کری و خمینی
جه و نه پیچ کی

تا و مه که قه لغان و شمشیر و چه کیسی تیل بود. له لاد خان و مکنا دنیا بود چه و نه که له بنه کون کر بود
هرچی چه و خودگی تیل بود بر بود. کاتیک رقد بر بود، مامم مات و وتی: برانی خرم نام شو نریمان
لی کر بود و چه و نه که مان کون کر بود خودگی و چه کمان بر بود، تیل بی شو مال که مان و بر سیرمان کرد
پتیمان ووتین نه مامو مالی بهی (آبی) تا کون کر بود له و نه به مامو له خودگی که تیل -

﴿وَإِنْ أَرَأَيْتُمْ﴾ وه نه گەر تافره تيك ﴿عَاقِبَتِ﴾ ترسا ﴿مِنْ بَعَثْنَا نُسُورًا أَوْ إِبْرَاحِيْمًا﴾ له گوی پښ
نه دان یا پشت هه لکړنښ میړده کسې ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه وه هه مروکیان هیچ
گوناگونکیان له سر نه یه ﴿أَنْ یُعْلِمَ بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته وایه کی چاک بکن له نیوان
خوړاندا ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ هه ناشته وایي و یه که وټن چاک تره ﴿وَإِخْرَجَتْ الْأَنْفُسُ الْفُجْ﴾
هه چه نده چروکی و په زلی تیکه لوی دهر ونه کان کړاوه ﴿وَإِنْ تُخِشُوا وَتَتَّقُوا﴾ وه نه گەر
چاکه کارو پاریزکارین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دلنیا بن به پاستی خوا هه میسه ﴿بِمَا
تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ به ناگایه له وهی که ده پکن. ۱۲۸ ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ یتوه هه رگیز
ناتوان داد په روه رین ﴿بَيْنَ الْبَنَاءِ﴾ له نیوان ونه کانتان دا ﴿وَلَوْ خَرَجْتُمْ﴾ هه چه نده
سور بن (هول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا عَلَى الْاَمَلِ﴾ جا که واته به ته ولوی خوا هه بنه وه (له
هاوسه ری یه کیکیان) ﴿تَقْدُرُوا عَلَى الْمَقْلَدِ﴾ به و هوی وه واز به یخن له وی تریان وه ک
هه لبه ستراو (نه نه وه یه میړدی هه بیت نه به په لاش کرا بیت) ﴿وَإِنْ تُسَلِّحُوا وَتَقْتُلُوا﴾
وه نه گەر بسازین و پاریزکار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه به پاستی خوا هه میسه
لیپورده ی میهره بانه. ۱۲۹ ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَنْفِ اللَّهُ عِلًّا مِنْ سَعِيدٍ﴾ وه نه گەر لیک جیابورونه وه
په روه ریکار هه ریه که یان (له وی تر) بن ناتاج ده کات به په حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا
هه میسه ﴿وَبِمَا حَكَمَ﴾ به هره فراوان و کاردرسته. ۱۳۰ ﴿وَلَوْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه بق خوابه هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند به خوا به پاستی
نیمه ناموز کاریمان کړه وون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که نامه یان پیدواوه ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾
له پیش یتوه دا ﴿وَلَا يَأْتُمْ﴾ هه روه ها یتوه ش ﴿أَنْ أَتَقُوا اللَّهَ﴾ که له خوا به ترمن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾
وه نه گەر بن باوه بن ﴿فَإِنَّ إِلَهًا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه به پاستی هه رچی خوابه
هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَرِيمًا﴾ وه خوا هه میسه ده وله نه و
سوپاس کړاوه. ۱۳۱ ﴿وَلَوْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ته نه با بق خوابه هه رچی
له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ته نه خوا به سه پښ سپیډاو و
چاودیز بیت. ۱۳۲ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه گەر خوا بیه ویت ناتانه یلی ﴿أَوْ يَكُنِ النَّاسُ﴾
نه ی خه لکینه ﴿وَلَا يَبْقَا وَحِيدٌ﴾ وه ده سته یه کی تر ده هیلکت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾
وه خوا هه رده م به سر نه وه دا به توانایه. ۱۳۳ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ هه کس یتک
پاداشتی دنیا ی ده ویت ﴿فَعَسَىٰ﴾ نه وه لای خوابه ﴿ثَوَابُ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواړو
پاداشتی دنیا و دواړو ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وه هه میسه خوا بیسه ری بینایه. ۱۳۴

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شٰهَدَآءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اَوْ فَقِيْرًا فَاَللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَاتَتَّبِعُوْا الْهَوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ
تَلَوْا اَوْ تَعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٥﴾ يٰۤاَيُّهَا
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ءَامِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۚ وَالْكِتٰبِ الَّذِى نَزَلَ
عَلٰى رَسُوْلِهِ ۚ وَالْكِتٰبِ الَّذِى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللّٰهِ وَمَلَآئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۚ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ءَامَنُوْا
ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اَزْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنْ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٣٨﴾ الَّذِيْنَ
يَتَّخِذُوْنَ الْكَافِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَيَّبَنُغُوْنَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخْرُجُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۚ اِنۡكُمْ اِذَا مَثَلُهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ﴿١٤٠﴾

- بیت لیبان نابیت

چوین پرسیارمان

له به نی (ابھی)

کرد، ووتیان:

به خوا له وانه به

له بیدی کوبی

سهل مالی نوری

دزی بیت، که نه

(له بیده) پیانکی

مسولمان و

چاکه کار بوو له ناو

ماندا جا کاتیک

که له بید نه

قسه ی بیست

شمشیره کی

هه لگرت و ووتی:

من دزی ده که؟!

به خوا یان نه

شمشیره تیکه لای

لاشه تان ده بیت

یان نه دزدان

ناشکرا ده کن

ووتیان وازمان لی بیته تو دز نیت، جا پرسیارمان کرد ده رباری نه و ماله تاوی لی هات گومانان نه ماکه
نه وان دزیویانه مامه ووتی: برازا کهم به لکو به دیت بق خزمه تی پیغمبر (ﷺ) و نه می بویاس بکه بیت،
منیش چوم بولی پیغمبر و بوم باس کرد که بنه ماله به کی بی خیری ناو خومان ده ست دزییان کردونه
سه مامه و جه و نه که یان کون کردوه و خوراک و چه کیان لی دزیوه، با چه که بگه پیننه وه -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سانیك كه باوه پتان هیناوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْأَيْمَنِ﴾ به‌رده‌وام نذر دادگهرین ﴿شَهَادَةَ اللَّهِ﴾ له‌به‌ر خوا شایه‌تی بدهن ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه‌تی یه‌که دژ به‌خوشتان بیت ﴿أَوْ الْوَالِدَيْنِ﴾ یان دژنی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و خزمه‌نزیکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه‌گهر (شایه‌تی له‌سه‌ر دراوه‌که) ده‌وله‌مهند بیت یان مه‌ژار (شایه‌تی‌که مه‌ر بدهن) ﴿فَاللَّهُ أُولَىٰ بِمَا﴾ چونکه خوا به‌وان له‌پیشتره (و) قازانجیان چاکتر ده‌زانیت ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَىٰ﴾ که‌واته شوین نارده‌زوو مه‌که‌ون ﴿أَنْ تَعْبُدُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌ه‌ق لانه‌دهن ﴿وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعِزُّوا﴾ وه نه‌گهر (شایه‌تی‌که) پیچه‌وانه بدهن یا نه‌یده‌ن و گوئی نه‌ده‌نی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا مه‌میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌کاره‌کانتان ناگاداره. ۱۳۵ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌ی که سانیك كه باوه پتان هیناوه به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر باوه‌پ به‌خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به‌ر قورئانه‌ی نارده‌ویه‌تی خواره‌وه، بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه به‌و کتیبانه‌ش که پیشتر نارده‌ویه‌تی خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه مه‌ر که‌سیك بی باوه‌پ بیت به‌خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و به‌فریشته‌کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ و رسلویه و به‌کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَالْزُيْمِ الْآخِرِ﴾ و پوژنی دواپی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ نه‌وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرای یه‌کی نذر دور (له‌پاستی). ۱۳۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بریویان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوه‌پ بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوه‌پریان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نه‌وسا بی باوه‌پ بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا﴾ پاشان له‌بی بریوی دا زیادتر پوچوون ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا مه‌رگیز لییان خوش ناییت ﴿وَلَا يَتَّبِعُهُمْ سَبِيلًا﴾ وه ریتمای یان ناکات بۆ ریگای راست. ۱۳۷ ﴿بَشِيرِ الْمُتَّقِينَ﴾ موزده‌یده به‌دور پوه‌کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌وه‌ی که به‌راستی سزایه‌کی به‌نازاریان بۆمه‌یه. ۱۳۸ ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكُفْرَ مِنْ أُولِيَاءِهِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌پان به‌دوست و خوشه‌یستی خویشان داده‌نن ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له‌نیمانداران ﴿أَتَيْتُكُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ نایا به‌ته‌مان سه‌ریه‌ریزان لای نه‌وان ده‌س که‌وی؟ (بۆچونیکي مه‌له‌یه) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی سه‌ریه‌ریزیو بالا ده‌ستی مه‌مووی بۆ خواجه. ۱۳۹ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه بی گومان خوا نارده‌ویه‌تی خواره‌وه بۆتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ نَادِيًا مِنْكُمْ﴾ مه‌ر کاتیک بیستان نایه‌ته‌کانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿يَكْفُرُوا﴾ بریویان پی ناگرت ﴿وَنُتَبِّرُوا﴾ و گاته‌یه‌ان پی ده‌کرت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا عَنْهَا﴾ نه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌لیاندا ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْ حَبَشَةِ غُرْمَةٍ﴾ تا ده‌چنه ناو باسیکی تره‌وه (و باسه‌که ده‌گهرن) ﴿إِنْكُرُوا إِذَا بَلَغْتُكُمْ﴾ بیگومان نه‌گهر دانیشن له‌گه‌لیاندا (و هاویه‌شیان بکه‌ن) نه‌وه نیکوه‌ش وه‌ک نه‌وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ به‌راستی خوا کۆکه‌ره‌وه‌ی ﴿الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوپوه‌کان و بی باوه‌په‌کانیشه ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به‌تیکرا له‌دۆزه‌خدا. ۱۴۰

الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ
 نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ
 عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾
 إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يَخِذُّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
 الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
 وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَانْخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ
 أَنْ يُجْعَلُوا اللَّهُ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَفِقِينَ
 فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمُ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

- به نام
 پیوسته استمان به
 خوراک که نی
 به پیغمبر (ﷺ)
 که رموزی: نواتر
 لیس ده کلمه،
 جا که (بهنو ابرق)
 نه بیان بیست
 هاتن بولای
 پیوستگی خرمی
 خویان که ناری
 نوسه بی کوی
 عود به بولم
 باره به قسه بیان
 له که ل کرمه مدنی
 له پیوستگی
 بنه ماله که بیان
 کرمه و
 چونه خرمه
 پیغمبر (ﷺ)
 ووتیان: به راستی
 که تاده کوی

نوعمان و مامه کی خانه واده به کی تار نیمه که مالتکی مسولمان و چاکن به نری تالانباروان کرمه و به
 به لگو و دنیا برون، که تاده ده لیت ملیش به شتمه به خرمه پیغمبر (ﷺ) که رموزی: مالتی تالانبار
 ده کن به نری که باسی چاک بیان ده کرم و هیچ به لگو به به دسته و نی به بی تالانکه؟ ملیش که مامه
 بی لای مامه و ماله کم بی گنایه، ووتی: خوا یارمته دهره، ندری بی نه چور قورمان دل به نری-

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم﴾ (سوپوره كان) نهوانی چاوه پوانی (سهر شه دجامی) ئیوه ده كن
 ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا نه گهر بق ئیوه بوو ﴿فَتَحَّيَّنَ﴾ سهر كه وتن له لای خولوه ﴿فَالَوْ أَنَّهُ تَكُنَّ
 مَعَكُمْ﴾ ده لئین مه گهر ئیعه له گهر ئیوه نه بووین؟ ﴿وَأَنَّ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَجَاتٌ﴾ به لام نه گهر بین
 بهوایان به شیکیان (له سهر كه وتن) مه بوو ﴿فَالَوْ أَنَّهُ تَشْخَرُونَ عَلَيْكُمْ﴾ نه لئین ئایا ئیعه زالمان
 نه كردن به سهر نهوان دا؟ ﴿وَنَسْتَعْمِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئیوه مان نه پارساست له نیمانداران؟
 (كهواته به شمان بدهن) ﴿فَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَتَّبِعُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ جا خوا له پوئی دواپیدا برپاری
 په كجاری ددهات له نیوانتاند؟ ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه هه رگیز خوا
 (به لگه ی) كافران به سهر نیمانداران (ی پاسته قینه) دا سه رناخت (له م جبهانه دا).
 (۱۴۱) ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ به پاستی سوپوره كان ﴿يُحْتَدِرُونَ﴾ ده پانه ویت خوا بخه له تیئن
 ﴿وَمَوْحِدٍ عَنْهُمْ﴾ كه چی خوا خه له تیئنه ری نهوانه ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ هه كه كاتیکیش
 ههستن بق نوئی ﴿قَامُوا كَسَالًا﴾ به ته مای و سستی هه لدهستن ﴿يَرَأَوْنَ النَّاسَ﴾ بهوایانی
 بق خه لکی نه كن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه یادی خوا ناكنه كه میله نه بیئت. (۱۴۲)
 ﴿يُذَبِّحُونَ بِقَوْلِكَ﴾ سوودل و دله پراوکیانه له و نیوان (كولر و باوه) هه دا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نه لای
 بهواداران ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نه لای بین باوه رانن ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هه كه سیكه خوا
 گومرای بكات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه هه رگیز ریكه یه کی پاستی بق نالوژیته وه
 (بیگه یه نن به مه به ست). (۱۴۳) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نهوانی كه بهوالتان هیئانه ﴿لَا
 تَخْجِدُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ بین بهوكان مه كنه دقستی خرقان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری
 نیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا إِلَهَ﴾ ئایا (به م كاره) ده تانه ویت بیدهن به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 مُبِينًا﴾ به لگه یه کی پوون له دوی خرقان؟ (۱۴۴) ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ (پا بزانن) به پاستی سو
 پوره كان ﴿فِي الدَّرَجَاتِ الْأَعْلَى مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به ی هه ره زكروه وی شاگردان ﴿وَلَنْ يَجِدَ
 لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وه هه رگیز بزگار كه ريكه بق نهوان ده ست ناكه ویت. (۱۴۵) ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾
 جكه لهوانی ده گهرینه وه ﴿وَأَخْلَصُوا﴾ و خولمان چاك ده كن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و ده ست
 ده كن به (ثابینی) خولوه ﴿وَأَخْلَصُوا وَبِهِمْ إِلَهُ﴾ و ثابینه كه یان پاك و خاوتن ده كن بق
 خوا ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا نهوانه (ی نه و مه رجاه یان به جی هیتا) له گهر
 نیمانداران ده بین ﴿وَمَنْ يُؤْتَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بین گومان له ذلهاتو دا خوا ده بییه خشی
 به نیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکي زكده كوره. (۱۴۶) ﴿مَنْ يَفْعَلْ اللَّهُ بِمَا يَشَاءُ﴾ ئایا خوا
 ج ئیشیکي هه به سزادانتان ﴿إِنْ شِئْتُمْ﴾ نه گهر سوپاسی بكن ﴿وَرِاضَتُمْ﴾ وه باوه ری
 بین بینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاحِرًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هه میشه بین زانی سوپاسه ل زانی. (۱۴۷)

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (۱۴۸) ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعْفَوْا عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوقًا قَدِيرًا﴾ (۱۴۹) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُوا نَحْنُ مُبْعَعُونَ وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ مَا يُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۵۰) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (۱۵۱) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۱۵۲) ﴿يَسْأَلُكَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
 مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا لَمُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُبِينًا﴾ (۱۵۳) ﴿وَرَفَعْنَا
 فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۱۵۴)

- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا

إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا

تَكُنَ لِلخَائِنِينَ

خَصِيمًا﴾

خائنه که مالی

(به نی ابرق) بود

(و استغفر الله)

داوی لی خوش

بودن بکه له خوا

له وی که ووتت

به (قه تاده) تا

ده گات

﴿عَظِيمًا﴾ جا

کاتیک قورئان

(له م باره یه وه)

داب

پیغه مبه ری خوا

(﴿﴾ چه که کانی

که پانده وه بق

پیفاء و

بوشه یریش په یوه ندی کرد به موشریکه کانه وه و چووه مالی سه لافه ی کچی سه عد نیتر خوی

که وره نایه تی ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ ... فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ی نارد

خواره وه ده رباره ی سه لافه .

هو ی هاتنه خواره وه ی نایه تی (۱۱۹) سورہ نساء (النساء): ﴿وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾ طه به رانی -

﴿لَا تُحِبُّ اللَّهُ﴾ خوا پی‌ی خوش نی یه ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ناشکرا کردنی قسه‌ی ناب‌جی و خراپ ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مه‌گر که سیک سته‌می لیکرابی (بوی دروسته خرابه‌ی سته‌مکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَهِيدًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه بیسه‌ری زانابه. ۱۴۸ ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا﴾ نه‌گر خیر و چاکه ده‌رخن (به‌ناشکرا بیکه‌ن) ﴿أَوْ عَفْوُهُ﴾ یان بیشارنه‌وه ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ﴾ یان بیورن له‌خرابه یه‌ک ﴿فَلَنْ اللَّهُ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾ نه‌وه بیگومان خوا هه‌میشه لی‌بورده‌ی به‌توانابه. ۱۴۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی بی‌پاوه‌پن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ وه‌ده‌یانه‌وی حیوانی بخنه ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ﴾ وه ده‌لین باوه‌ر به‌ه‌ندیک (له‌پی‌غه‌مبه‌ران) ده‌هینین ﴿وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ﴾ وه باوه‌ر ناهین به‌ه‌ندیکی تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ وه‌ده‌یانه‌وی ﴿أَنْ يَسْخَرُوا مِنَّا فِي ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ له‌و نیوانه‌دا ری‌گه‌یه‌ک بده‌نه‌به‌ر. ۱۵۰ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ نانه‌وانه به‌پاستی بی‌پاوه‌پی ته‌اون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وه ناماده‌مان کردوه بق بی‌پاوه‌ران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایه‌کی رسواکه‌ر. ۱۵۱ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی برویان هیناوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ وه هیچ حیوانی یه‌کیان نه‌خسته ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ نیوان هیچ کام له‌و پی‌غه‌مبه‌رانه ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه‌وانه ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ له‌داهاتودا خوا پاداشتیان ده‌داته‌وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه لی‌بورده‌ی میهره‌بان. ۱۵۲ ﴿يَسْأَلُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (نه‌ی موحه‌مد ﷺ) خاوه‌ن نامه‌کان داوات لی‌ده‌که‌ن ﴿أَنْ تُزَلَّ عَنْهُمْ﴾ که بویان بی‌نیته خواره‌وه ﴿كُتِبَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ په‌پاویک له‌ناسمانه‌وه ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا به‌پاستی داویان کرد له‌موسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ که‌ورده‌تر له‌وه ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَيْتُمْ جَهَنَّمَ﴾ خوامان نیشان بده به‌ناشکرا ﴿فَاتَّخَذْتُمُ الصُّلْعَةَ﴾ جابروسکه‌یه‌ک لی‌دان و کرتنی ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾ به‌هوی سته‌م کردنیانه‌وه ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویره‌که‌یه‌کیان کرد به‌پرسترای خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش نه‌وه‌ی بویان هات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ به‌لگه ناشکراکان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ نینجا نیته جاپوشیمان له‌وش کرد (له‌و گویره‌که‌په‌رستی یه‌یان) ﴿وَنَاتَيْنَا مُوسَى﴾ وه به‌خشیمان به‌موسا ﴿سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ موعجیزه و به‌لگه‌ی ناشکرا (تا باوه‌ر بی‌نن). ۱۵۳ ﴿وَزَفَقْنَا فَوْقَهُمُ الْطُورَ﴾ وه به‌رزمان کرده‌وه به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه (کبوی طور) ﴿بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾ به‌هوی په‌یمان‌دانیانه‌وه ﴿وَوَقَّلْنَا لَهُمْ﴾ وه ووتمان پی‌یان ﴿أَدْخَلُوا الْآيَاتِ مُحَمَّدًا﴾ بچنه نوره‌وه له‌ده‌رگای (قودسه‌وه) به‌مل که‌چی ﴿وَوَقَّلْنَا لَهُمْ﴾ وه ووتمان پی‌یان ﴿لَا تَعْدُوا فِي الْكُتُبِ﴾ ده‌ست در‌ری‌ی مه‌که‌ن له‌شه‌معاندا (به‌پاو کردن) ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ وه‌رمان گرت لی‌یان ﴿نُشُوءًا غَلِيظًا﴾ په‌یمان‌یکی به‌هیز و به‌تو. ۵۴

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بَغْيَ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَلِلَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لِفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءُ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِئَتْ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعِنَا وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

— له عه بدو لای
کوهی عه بیاسوه
ده کثیر پتوه کهوا
— هیوان
خه سانلنی پی
باش نه بروه و
روتی له سه رتوه
خوای کهوره نه
تایه تی
دلنه زانده
﴿وَلَا تُؤْمِنُوا لَهُمْ
قُلُوبُهُمْ﴾

هوی هاتنه
خوار هوی لایه تی
(١٢٧) سورتی
(النساء):
﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي
النِّسَاءِ﴾ بوخاری
له عانیسه وه
ده ریاره تی نه
تایه تی
ده کثیر پتوه که

روتیوه تی: نه وه ده ریاره تی پیاوکی که چکی هتیه تی لایه تی که سه ره ره تی بکات و میرات
گروخی بیت ، که له هه ور مالی هتیه که دا بهش درمو حز نه کات خوی ماره تی بکات نه
پیاوکی تر ماره تی بکات و بیته بهسلر له مالی تالو ته که دا، بهم نیازه دهست بگرویت بهسه تی
دا و بهه وری نه دات ، نیت نه تایه ته دلنه تی.

﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ﴾ جا به هؤی هه لو ه شانده وهی ﴿مِيشَقِيهِمْ﴾ په یمانیان ﴿وَكُفِّرِهِمْ بِنَافِتِ اللَّهِ﴾ وه به هؤی برهوا نه هیتانیان به نایه ته کانی خوا ﴿وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه کوشتنی پیغه مبه رانیان ﴿يَغْفِرُ حَتَّىٰ﴾ به نارهوا (وهك زه که ریاو په حیا) ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وه به هؤی نه ووته په یان: نئیمه دلمان داپوشراوه ﴿بَلْ طَعِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خودا موری ناوه به سهر دله کانیان دا ﴿يَكْفُرِهِمْ﴾ به هؤی باوه په نه هیتانیانه وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ که واته باوه په ناهینن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه گهر که میکیان نه بیت. ۱۵۵ ﴿وَيَكْفُرِهِمْ﴾ وه به هؤی برهوانه هیتانیانه وه ﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وه قسه کردنیان له درئی مریه م ﴿هَئِثْنَا عَظِيمًا﴾ که بوختانیکی زور گه وره بو. ۱۵۶ ﴿وَقَوْلِهِمْ﴾ وه به هؤی نه وهی که ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بی گومان نئیمه مه سیح عیسی کوری مریه ممان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ که پیغه مبه ری خوایه ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ له کاتیکیا نه شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَّوْهُ﴾ وه هه لیشیان نه واسی بوو ﴿وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ به لکو لییان گزودرا ﴿وَلِئَلَّا الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وه بی گومان نه وانهی دوو په ره کیان تی که وت دهریاره ی عیسا ﴿لَقَدْ شَكَّيْنَا﴾ له گوماندان له کوشتنه که یدا ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانینیکیان دهریاره ی نی یه ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگه له شوین که وتنی گومان نه بیت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وه به پاستی وپیگومان نه یان کوشتبوو. ۱۵۷ ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی یه) به لکو خوا به رزی کرده وه بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زالی کار دروسته. ۱۵۸ ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وه هیچ که سیکی نی یه له نامه داره کان ﴿إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ﴾ مه گهر برهوی پی دینئ (به عیسا) ﴿قَتَلَ مَوْلَاهُ﴾ پیش مردنی ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه له پوژی دواشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شِهَادًا﴾ (عیسا) ده بی به شایهت به سهریانه وه. ۱۵۹ ﴿فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ به هؤی ستم کردند وه له لایه ن جووله که کانه وه ﴿حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ﴾ حه راممان کرد لییان ﴿طَهَّرْنَا﴾ چه ند خوراکیکی پاک و خاوین ﴿أَحَلَّتْ لَهُمْ﴾ که حه لال کرابوو بقیان ﴿وَيُضَاهِيهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ وه به هؤی زور به ره لستی کردنیان له پیگی خوا. ۱۶۰ ﴿وَآخِذِهِمُ الرِّبَا﴾ وه به هؤی سوود وه رگرتنیانه وه ﴿وَقَدْ بُرَّوْا عَنْهُ﴾ که بی گومان لییان قه ده غه کرا بوو ﴿وَأَكْبَهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ﴾ وه به هؤی سامان و مالی خه لکی خواردنیانه وه ﴿يَا لَيْسَ بِلَطِيفٍ﴾ به نارهوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وه ناماده مان کردوه بق بی برهواکانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی زور به نازار. ۱۶۱ ﴿لَكِنَّ الْيَهُودَ﴾ به لام دامه زراوان (پوچوان) ﴿فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ له زانیاریدا له وان (جووله که) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ و باوه پرداره کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ برهویان هه یه به وهی نیردراوته خواره وه بق سهر تق ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به وهش پیش تق نیردراوته خواره وه ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه به جی هینه رانی نویتز ﴿وَالَّذِينَ نَزَلَتْ الرُّكُوءُ﴾ و زه کات دهران ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و باوه پرداران به خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرِ﴾ و به پوژی دواپی ﴿وَأُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ نه وانه له دها توو به کی نزدیکا پییان ده به خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گه وره. ۱۶۲

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ ﴿ ١٣١ ﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى ۚ تَكْلِيمًا ﴿ ١٣٢ ﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿ ١٣٣ ﴾ لَئِنْ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۚ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿ ١٣٤ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿ ١٣٥ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿ ١٣٦ ﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿ ١٣٧ ﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿ ١٣٨ ﴾

هروی حالت

عوار و موی

نایب (۱۲۸)

سورته

(النساء) : ﴿وَلَنْ

امراة...﴾ نه بر

دلور و حاکیم

له عانی

ده گپنه وه که

ووتوی ته:

سوده ی

هاوسه ی

پیغه مبه (ﷺ)

له بهر تلد پیری

ترسا له وه ی

پیغه مبه ی خوا

(ﷺ) لسی ی

جیابیتنه وه، بویه

ووتی: بئده که ی

منیخ بقی عانی

خوای که موده ی

نایب ته ﴿وَلَنْ

امراة خافت من بطلها كفورا...﴾ ی دلبه زاند.

نایب ته (۲۴۹) سورته (البقرة) : قال رسول الله (ﷺ): (لا تتمتوا لقاء العدو، فإذا لقيتموهم

فاصبروا) (متفق عليه)، پیغه مبه (ﷺ) ده وه رموزت: (تاواتی که یشتن به دوزمن بقی جهنم

مه خوازن به لام نه گه یان که یشتن خوراکر بن).

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ به‌پاستی نیمه نیگامان بق کریموی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وهك چن نیگامان کرد بق نوح ﴿وَالنَّيْنِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بق پیغه‌مبه‌ره‌کانی پاش شو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیگامان کرد بق نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و ی‌عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه‌وه‌کانی ی‌عقوب ﴿وَعِيسَى وَالْيُوسَى وَهَارُونَ وَشَلُّوْنَ وَسَلْمَنَ﴾ وه عیساو شه‌یوب و یونس و هارون و سوله‌یمان ﴿وَأَيُّهَا دَاوُدَ زُورًا﴾ وه زه‌یور و یسمان به‌خشی به‌داوود. (۱۶۳) ﴿وَرُسُلًا﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیك ﴿فَإِذَا تَمَّضْتُمْ عَلَيْكَ﴾ بن گومان به‌سه‌ره‌اته‌کانیا‌نمان گتپاوه‌ته‌وه بقوت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ تَمَّضْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیك به‌سه‌ره‌اته‌کانیا‌نمان نه‌گتپاوه‌ته‌وه بقوت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَخْلِيًا﴾ وه خوا قسه‌ی کرد له‌گه‌ل مووسا به‌قسه‌ کردن. (۱۶۴) ﴿رُسُلًا مُبْتَلَيْنَ﴾ پیغه‌مبه‌ران (مان ناریموه) که موژده‌ده‌رن ﴿وَمُؤْتِرِينَ﴾ و ترسینه‌رن ﴿لِنَلَّ بِكُنَّ لِلنَّاسِ﴾ بق شه‌وه‌ی بق خه‌لکی نه‌بیئت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به‌لکه به‌سه‌ر خوالوه‌لوی (ناریمنی) پیغه‌مبه‌ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَيْرًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هم‌میشه‌ زانی کار دروسته. (۱۶۵) ﴿لِنَبْلُوَ أَهْلَهُ﴾ به‌لام خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿بِمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌پاستیه‌تی شه‌و قورثانه‌ی ناریمویه‌تیه‌ خواروه‌وه بقوت ﴿أَرْسَلْنَا بِعَلِيٍّ﴾ به‌ زانیلی خلقی ناریمویه‌تیه‌ خواروه‌وه ﴿وَأَلَمَلِكًا يُشْهَدُونَ﴾ و فریسته‌کانیش شایه‌تی شه‌ده‌ن ﴿وَكُنْ بِأَعْيُنِنَا﴾ وه خوا به‌سه‌ شایه‌ت بیئت. (۱۶۶) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌پاستی شه‌وانه‌ی که‌بین باوه‌په‌رون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به‌ره‌لستی پیکای خوابان کرد ﴿فَإِذَا ضَلُّوا ضَلُّوا عَمَّا كَانُوا﴾ بن گومان شه‌وانه‌ی که‌مپا‌یوون به‌ گومپا‌یوونیک‌ی له‌پاده‌ به‌ده‌ر. (۱۶۷) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَنُّوا﴾ به‌پاستی شه‌وانه‌ی پوایان نه‌میتا وه‌سته‌میان کرد ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ إِلَهٌ يَنْصُرُكُمْ﴾ خوا لیان خلقی نابیئت ﴿وَلَا يَنْصُرُهُمْ رَبُّهُمْ﴾ پینموونیشیان ناکات بق هیچ پیکایه‌ک. (۱۶۸) ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجکه له‌پیکه‌ی دوزخ ﴿خَالِيَةً لِّمَا أَتَدَّ﴾ شه‌میتنه‌وه‌ تیا‌یدا به‌هم‌میشه‌یی و بن برانه‌وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه شه‌وه‌ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ يَوْمًا﴾ لای خوا ناسانه. (۱۶۹) ﴿بَنِيَّ النَّاسِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿فَإِذَا جَاءَكُمْ الرُّسُلُ﴾ بن گومان پیغه‌مبه‌ر میتا‌ویه‌تی بق‌تان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ پاستی و په‌وا له‌لایه‌ن په‌روه‌ره‌گارتانه‌وه ﴿فَقَابِلُوا أَهْلًا لَكُمْ﴾ که‌واته‌ تپوه‌ش باوه‌ر به‌یئن چاک‌تره‌ بق‌تان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه نه‌گر باوه‌ر نه‌میتن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شه‌وا بن گومان هه‌رچی له‌ ناسانه‌کان و زه‌میدعا هم‌به‌ می‌خوا‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هم‌میشه‌ زانی‌ی فلانی‌ه (کاردروسته). (۱۷۰)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
 عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
 اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
 الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
 وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
 إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
 اسْتَنَكَفُوا فَاسْتَكَبَرُوا فَبَعَدَ عَنْهُمْ عَذَابُ الْإِيمَانِ وَلَا
 يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ
 فَدَجَاءَ كُمْ بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾
 فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
 فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

نایہ تی (۲۶۴)

سورہ تی

(البقرة)؛ قال

ابو ذر (رضی اللہ

عنه) قال النبی

(ﷺ) قال: (ثلاثة

لا یکلمهم اللہ يوم

القیامة ، ولا ینظر

إلیهم ولا ینکبهم ،

ولهم عذاب

الیم)؛ فقرا ما

رسول اللہ (ﷺ)

ثلاث مرات ، قال

ابو ذر خابوا

وخسروا ، من هم

یارسول اللہ ؟ قال

(المسبل والمنان،

والمنفق سلعتہ

بالحلف الکاذب)

(رواہ مسلم)

نہو زہرہ

(خوای لی رازی)

بيت) ده ليت: پیغمبر (ﷺ) فرموی: (سنی که س له رفی داییدا خوای گوره قسه یان له گهل

ناکات و سه بیران ناکات وه پاکیان ناکاته وه له تاوان وه سزای سه ختیان بق هیه) جا پیغمبر

(ﷺ) سنی جار نه وهی فرموی: نه بو زه روتی: تیاچوو زه رهمندن نه وانه کین نهی پیغمبری

خوای؟ فرموی: (نهو که سهی جل و بهر که هی بق فیز دریزده کات که به سه ر نه رزا بخشیت،-

﴿يَتَأَمَّلُ الْكُتُبَ﴾ نه‌ی خاوون په‌پاوه ناسمانی په‌کان ﴿لَا تَقْلُوا فِي دِيبِكُمْ﴾ زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن له‌ثابته‌که‌تان دا ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وه مه‌لین له‌بارهی خواوه بیج‌که له‌پاستی ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بن گومان مه‌سیح عیسی کوپی مه‌ریه‌م ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تنه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوابه ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوه به) ووتی خوی (بیه) ﴿الْقَهْنُ إِلَى مَرْيَمَ﴾ به (جبریل دا) ناردی بق مه‌ریه‌م ﴿وَزُوجُ بَنَّتْ﴾ و (عیسا) گیانیکه له‌لایه‌ن خولووه به‌خضراره ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ که‌واته بپوا به‌یتن به‌خواو پیغه‌مبه‌رانی ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾ وه مه‌لین (خواکانمان) سیانن (الله، عیسی، مریم) ﴿أَتَشْتَرُوا خَمْرًا لَّكُمْ﴾ (له‌و ووتی) کرتایی به‌یتن چاکره بۆتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بن گومان خوا په‌رستراویتی ته‌نهاییه ﴿سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاک‌و بن گوردی بق خوا له‌وی پۆلی مه‌بیټ ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هر می خوابه هرچی له‌ناسمانه‌کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هرچی له‌زه‌ویدایه ﴿وَكُلٌّ بِاللَّهِ وَحِيدٌ﴾ وه خوا به‌سه‌چاودیری (و مه‌موو شتیکی بدریته ده‌ست). (۱۷۱) ﴿لَنْ يَنْتَفِكَ الْمَسِيحُ﴾ هرگیز مه‌سیح لاری نی به (ناپازی نی به) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ له‌وی به‌نده‌ی خوا بیټ ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْغَرِبُونَ﴾ مه‌روه‌ها فرشته‌نزیکه‌کانیش ﴿وَلَنْ يَشْتَفِكَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وه هر که‌س به‌به‌ندایه‌تی خوا رازی نه‌بیټ ﴿وَيَسْتَكْبِرُ﴾ وه خوی به‌گوره‌دلبنی ﴿فَسَيَخْضَعُونَ إِلَيْهِ حَيْثَا﴾ نه‌وه له‌داهاتوودا مه‌موویان کژده‌کاته‌وه لای خوی. (۱۷۲) ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌پروایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿فَيُوَفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ نه‌وا پاداشتیان ده‌داته‌وه ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆیان زیادیش ده‌کات له‌به‌هری خوی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی لاری یان کرد (له‌به‌ندایه‌تی نه‌و) ﴿وَاسْتَكْبَرُوا﴾ وه خویان به‌گوره‌زانی ﴿فَيُعَذِّبُهُمْ﴾ نه‌وه خوا سزایان ده‌دات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌سزایه‌کی به‌نازار ﴿وَلَا يَخْذُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه جگ له‌خوا ده‌ستیان ناکه‌وټ ﴿وَلَا يَصْمُرُ﴾ هیچ دټوست و پشت گیریک (سه‌رخه‌ریک). (۱۷۳) ﴿يَأْتِيَا النَّاسَ قَدْ جَاءَهُمُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه به‌پاستی بۆتان هات ﴿بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌لگه‌ی ناشکرا له‌په‌روه‌ردگارانه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وه ناردمانه‌ خواره‌وه بۆتان ﴿نُورًا مُبِينًا﴾ رووناکه‌ی‌یکی ناشکراکه‌ر (قورئان). (۱۷۴) ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌خوا هیتاوه ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان به‌ر به‌ستووه ﴿فَسَيُجْزِيهِمْ فِي رَحْمَةِ رَبِّهِ﴾ نه‌وه بیگومان ده‌یادخفته‌ناو به‌زه‌ی خویش‌نه‌وه ﴿وَفَضْلٍ﴾ و به‌هره‌و چاکه‌ی (خوی‌وه) ﴿وَيَتَّبِعِينَ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه ریتماییان ده‌کات بۆلای خوی که‌رنگای پاسته. (۱۷۵)

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ أَهْلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةٌ
الْآنَعَامِ إِلَّا مَا يُتَى عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْفَلَاحِيْدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

ہدی ہاتھ

غوار ہوی

نایہ تی (۱۷۶)

سورہتی

(النساء)

یَسْتَفْتُونَكَ قُلِ

اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي

الْكَلَالَةِ ﴿موسلم﴾

لہ جابری کوہی

عہ بدولت کوہ

دہ گیتہ کوہ

دہ لیت نہ خلی

کہوم پیغمبر

(ک) و نہی

بہ کر سہ ردانیان

کردم بہی

دہ ماتن منی

لہ مفسر خلی

چہ دیوہ کوہ

پیغمبر خوا

(ک) دہست

نویں گرت

پاشان مہندی لہنوی دہست نویں کوی پیراند ہسہرم دلو مفسر کردم کوہ و ورم ہی پیغمبر

خوا (ک) مالہ کم (پاش مردم) جی لی بکم نہوی مہج وہ لامیکی نہلمہ کوہ تا نایہ تی (میرات)

ہاتہ خوار کوہ ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾

- وہ منہت کار ہسہر خہ لکدا، وہ نہر کہ سی بہسویندی دیر شہہ کانی دہ لوق شہت -

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ((داوای فتوات لی ده‌که‌ن ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلی خوا فتواتان بۆده‌دات ﴿فِي الْكَلْبَةِ﴾ ده‌ریاره‌ی که‌لاله (که‌سیکه نه‌وه کوپو باوک و باپیری نه‌بیئت) ﴿إِنْ أَمَرُوا مَلَكًا﴾ نه‌گه‌ر پیاویک مردوو ﴿لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ مندالی نه‌بوو ﴿وَاللَّهُ أَحْتَسِبُ﴾ ته‌نها خوشکیکی مه‌بوو ﴿فَلَهَا بَصُفٌ مَا تَرَكَ﴾ نه‌وه نیوه‌ی میراتی برا مردوو‌که‌ی ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ يَرْتَبُهَا﴾ وه (نه‌گه‌ر ئافره‌تی بری‌تو ته‌نها برابه‌کی مه‌بی) نه‌و (برابه) میراتی خوشکه مردوو‌که‌ی مه‌مووی ده‌بات ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ نه‌گه‌ر خوشکه مردوو‌که‌ی مندالی نه‌بیئت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر دوو خوشک بوون (دوا برا مردوو‌که‌یان) ﴿فَلَهُمَا الظَّأْنَانِ بِمَا تَرَكَ﴾ نه‌وا دوو سی‌ی‌ه‌کی میراتی براکه‌یان ده‌به‌ن ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وه نه‌گه‌ر میراتگره‌کان چه‌ند خوشک و برابه‌ک بوون، پیاوان و ئافره‌تان ﴿فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَتَيْنِ﴾ نه‌وه بق هر نیرینه‌یه‌ک نه‌ندازه‌ی به‌شی دوو مینه‌ی مه‌یه ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ﴾ خوا بۆتان پوون ده‌کاته‌وه ﴿أَنْ تَصَلُّوا﴾ تا گومرا نه‌بن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا به‌مه‌موو شتیك زانایه . (۱۷۶)

سورته‌ی ﴿المائدة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی بپواداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ به‌لینه‌کانتان بیه‌ته‌سه‌ر ﴿أَجَلَتْ لَكُمْ﴾ حه‌لال کراوه بۆتان ﴿يَهَيْئَةُ الْآفَاقِ﴾ (گۆشتی) ئازده‌لو چوارپی (مه‌پو بز و ووشتر و په‌شه و ولاغ) ﴿وَلَا مَا يُنْفَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ بیجکه‌له‌وه‌ی که ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌رتان دا (حه‌رامن) ﴿غَيْرِ حِلٍّ لِّلصِّدِّيقِ﴾ دروست نی‌ی‌ه‌پاو بکه‌ن ﴿وَأَشْمُ حَرَمٍ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه له‌نیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مَا يُرِيدُ﴾ به‌پاستی خوا مه‌رچی بویت بریاری بق ده‌دات . ۱ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بپواتان مه‌تاوه ﴿لَا تَحِلُّوا شَعْبَرَ اللَّهِ﴾ پی‌مه‌گرن له‌دروشمه‌کانی خوا (مه‌لی مه‌وه‌شیننه‌وه) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ وجه‌نگ مه‌که‌ن له‌مانگه حه‌رامه‌کان دا ﴿وَلَا أَفْهَدَىٰ﴾ وه پی‌مه‌گرن له‌و قوربانیانه‌ی به‌دیاری ده‌مه‌ینرین بق مه‌که‌ک ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ و (پی‌مه‌گرن و زیان مه‌ده‌ن) له‌و قوربانیانه‌ی ملوانکه‌یان له‌مل کراوه (دیاری کراون بق نه‌رن) ﴿وَلَا ءَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وه مه‌شکینن پیزی نه‌وانه‌ی نیازی مالی خوا ده‌که‌ن ﴿يَسْتَفْتُونَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ به‌ته‌مای به‌هره‌مه‌ندی و په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ وه کاتیک نیحرامتان شکاند نه‌وه (دروسته) پاو بکه‌ن ﴿وَلَا تَحْرِمْ مَنكُم شِقَاقَ قَوْمٍ﴾ باخه‌شم و قینتان له‌کۆمه‌لیک واتان لینه‌کات ﴿أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رگریبان کردن له‌مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه) ﴿أَنْ تَعْبُدُوا﴾ که ده‌ست دریزی بکه‌ن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ وه کۆمه‌کی په‌کتری بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه و پاریزگاری ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وه کۆمه‌کی په‌کتر مه‌که‌ن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ له‌سه‌ر تاوان و ده‌ست دریزی ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بی‌گومان خوا تو‌له‌ی به‌تینه . (۲)

حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذَبَحَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْنَقَسُوا بِأَلْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ بِبِئْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥﴾

نایہ تی (۲۶۵)

سورہ تی

(البقرة): قال

رسول الله (ﷺ):

(ایکم مال وارثہ

أحب إليه من ماله

؟) قالوا: يا رسول

الله، ما منا أحد

إلا ماله أحب إليه

، قال: (فإن ماله

ما قدم ومال وارثہ

ما آخر) (رواه

البخاري)،

پیغہ مبر (ﷺ)

دہ فہ رمویت: (کی

لہ نیوہ مالی

وہرہ سہ کی لہ

مالی خوی

خوشتر

دہ ویست؟!)

ووتیان: نہی

پیغہ مبر ی خوا

(ﷺ) ہر یک لہ نیمہ مالی خوی خوشتر دہ ویست، فہ رموی: (مالی خوی نہوہ پیچی بخت،

وہ مالی وہرہ سہ کی نہوہ پیچی بہیلت).

نایہ تی (۲۷۰) سورہتی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ): (سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله،

منهم: رجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لاتعلم شماله ماتنق يمينه) (رواه البخاري ومسلم)، -

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ له سهرتان یاساغ کراوه ﴿الْمَيْتَةُ﴾ (گوشتی) مرداره وه بوو ﴿وَالْدَّمُ وَلَحْمُ
الْخَيْزِرِ﴾ وه خوین وه گوشتی به راز ﴿وَمَا أَهْلُ بَيْتِ اللَّهِ بِهِ﴾ و نه و نازه له ی له کاتی سهر
بریندا ناوی غهیری خوی لی برایی ﴿وَالْمُخَنَّفَةُ﴾ و نازه لهی خنکار (و خنکینراو)
﴿وَالْمَوْقُودَةُ﴾ وه نه وهی که لی ی درایی تاکیانی ده رجوبی ﴿وَالْمَرْذِيَّةُ﴾ وه نه وهی
له به رزی که وتبیتته خواره وه و مردبی ﴿وَالنَّطِيطَةُ﴾ وه شوق لیدراو (که به و شوق لی دانه
مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّيْعُ﴾ وه نه وهی دپنده لی ی خواردبی ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ بیتجه نه وهی
(پیش مردن) سهرتان بری بی ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ هه روه ها (یاساغ کراوه له سهرتان)
نه و نازه لهی له سهر به رد سهر پایی (نصب: چند به ردی بوون له ده وری که عبه
به پیروز سهر ده کران و له لایاندا نازه لیان سهر ده بری) ﴿وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْوَاجِ﴾ و
داواکردنی بهش بهخت (و نیاز گرتنه وه) به تیرو پشک ﴿ذَلِكُمْ فِتْنٌ﴾ (نه نجام دانی)
نه مانه هه مووی له فرمان ده رجوون و تاوانه ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی پروایان
نه هیناوه نه مرق ناویمید بوون ﴿مِن دِينِكُمْ﴾ له نایینه که تان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ که واته لییان
مه ترسن ﴿وَأَخْشَوْهُمْ﴾ ته نها له من بترسن ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ نه مرق نایینه که تان
ته واو (کامل) کردوه بۆتان ﴿وَأَقَمْتُ عَلَيْكُمْ يَمْعًى﴾ و چاکه و به هره ی خرم به ته وای
رشتووه به سهرتاندا ﴿وَوَضَّيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و پازی بووم که نیسلام نایینتان
بیئت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ﴾ جا هه رکه س ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ له برسیه تیدا ﴿غَيْر مُجَافٍ لِأَمْرِ﴾ بی
نه وهی نه تی گونا کردنی هه بی (له و گزشتانه بخوات گوناھی ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا لیخوش بووی به به زه بی یه . ۳ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (نه ی
موحه مه د(ﷺ)) پرسیارت لی ده که ن ﴿مَآذًا أَجَلُ هُمْ﴾ چی حه لال کراوه بۆیان؟ ﴿قُلْ
أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبُ﴾ بلی حه لال کراوه بۆتان هه موو خوراکه پاکه کان ﴿وَمَا عَلَّمَهُم مِّنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ﴾ وه (تیجیری) نه و بالنده و تانجی و سه که پاو که رانه ی که فیری پاوتان
کردوون ﴿تَعْلَمُونَهُمْ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾ فیری پاویان نه که ن له وهی خوا فیری کردوون ﴿لَا تَكُونُوا
أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾ ده بخون له وانه ی بۆتان ده گرن ﴿وَأَذْكُرُوا أَنَّمْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوی له سهر
بیئن (کاتی تانجی یه که ی تی به رنه دهن و کاتی ده یخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا
بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بی گومان خوا لیپرسینه وه ی خیرایه . ۴ ﴿الْيَوْمَ أَجَلُ لَّكُمْ
الطَّيِّبُ﴾ نه مرق حه لال کراوه بۆتان خوراکه پاک و خاوینه کان ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِسْبَ﴾
وه خوراک ی نه وانه ی نامه یان پی دراوه ﴿حِلٌّ لَّكُمْ﴾ حه لاله بۆتان ﴿وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ﴾
وه خوراک ی نیوه ش حه لاله بق نه وان ﴿وَالْخَصَصْتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه نافرته تانی (نازادی)
داوین پاک له نیمانداران (حه لاله بۆتان) ﴿وَالْخَصَصْتُ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِسْبَ﴾ هه روه ها
نافرته تانی (نازادی) داوین پاک له نامه دارانی ﴿مِن قِبَلِكُمْ﴾ پیش نیوه ﴿إِذَا مَا تَبَيَّنُوا
أَجْرَ مَنْ﴾ نه که ز نیوه ماره بی یه کانیا ن بده نی (حه لال بۆتان) ﴿مُحْصِينَ﴾ نیوه ده بی
داوین پاک بن ﴿غَيْر مُسْتَفْجِينَ﴾ داوین پیس نه بن (به ناشکرا) ﴿وَلَا مُتَحِدِّئِ أَخْدَانٍ﴾ و
دوستی ژور به ژورتان نه بی (بق داوین پیسی) ﴿وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وه نه وهی بی باوه پ
بی به نیمان و شه ریعت ﴿فَقَدْ خِطَّ عَمَلُهُ﴾ نه وه بی گومان کرده وه کانی
هه لده وه شیتته وه ﴿وَمَوْزِي الْأَجْرِ مِنَ الْخَيْرِ﴾ وه له پوزی دوا بی دا یه کیکه له په نچ بیبه ران . ۵

هؤی هاتمه

خوار ووتی نایه تی

(۶) سورتهی

(المائدة): «يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ

إِلَى الصَّلَاةِ..»

بوخاری ده گپرتنه وه

له عایشه وه (په زای

خوای لى بى)

که نه لیت:

ملوانکه به کم لى

که وتبوو

له چوله وانه کدا

له کانتیکدا نیتنه

ده که پاینه وه بق

مه دینه، پیغه مبه ری

خووا (ﷺ)

ووشتره که ی به خ داو

له جینگایه کدا (له گدا)

سو پاکه ی لایان دا

جا پیغه مبه ری (ﷺ)

له سر پانی من

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَقَهُ الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنْ كُنْتُمْ عَالِمِينَ ﴿٧﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَى
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

سهری نایه وه و خوت ئینجا نه بویه کریش هات و بؤکزیکى توندی لیدام ووتی: خه لکیت گپرداوه له بهر ملوانکه یه ک؟
پاشان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) خه بهری بویه وه و کاتی نوژی به یانی بو دلاوی ناوی کرد (بق ده ست نوین) به لام نه بوو،
جا نه م نایه ته دابه زى (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا... لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) نوسه یدی کوپی حوضه بیریش ووتی: به پاستی خاو خیزانی
نه بویکر خوا به هؤی نیه وه به ره که تی به سر خه لکیدا پژاندوه، نیه وه به ره که تن بق خه لکی.

﴿يُنَالِيَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پدارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ نه‌گه‌ر هه‌ستان بۆ نویژ کردن ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ نه‌وه دهم و چاوتان بشون ﴿وَأُتْبِئَكُمْ إِلَى الْمَرَاقِ﴾ هه‌روه‌ها ده‌سته‌کانتان تا ثانیشکه‌کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وه ده‌ستی ته‌پ بهینن به‌سهرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وه پیکانتان (بشون) تا هه‌ردوو قوله‌پیتان ﴿إِذَا كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾ وه نه‌گه‌ر له‌ش گران بوون نه‌وه‌خوتان خاوین بکه‌نه‌وه (خوتان بشون) ﴿إِذَا كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وه نه‌گه‌ر نه‌خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له‌سه‌فه‌ردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان که‌سیکتان هاته‌وه له‌شوینی پیویستی سه‌رئاو ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یاپیستان به‌ریه‌ک که‌وت) له‌گه‌ل خیزانه‌کانتاندا ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَتَمَسُّوْا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ نه‌وه ته‌یه‌موم بکه‌ن به‌خولیکی پاک ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جاده‌ست بهینن به‌دهم و چاوو ده‌سته‌کانتان دا به‌و توژ و خوله پاکه ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایه‌وی هیه‌ جوړه ته‌نگی و نا‌په‌حه‌تیه‌ک له‌سهرتان دابنی ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾ به‌لکو نه‌یه‌وی پاکتان بکاته‌وه ﴿وَلِيُخَيِّرَ لَكُمْ مِنْهُمْ مَا تَوَكَّلْتُمْ﴾ و چاکه‌و به‌هره‌ی خوی ته‌واو بکات به‌سهرتانه‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو سوپاسی بکه‌ن. ۶ ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادی چاکه‌و به‌هره‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سهرتانه‌وه. ﴿وَمِمَّنْ شَقَّ الدَّيْرَ وَأَتَقَمَّ بِهِ﴾ وه نه‌و په‌یمان‌ه‌ی که‌دایمه‌زراندن پی‌ی ﴿إِذَا قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتی که‌ووتتان بیستمان و گوپرایه‌ل بووین ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌پاستی خوا چاک نا‌گاداره به‌وه‌ی له‌سینگه‌کاندایه. ۷ ﴿يُنَالِيَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه ﴿كُونُوا قَوْمِ اللَّهِ﴾ زور به‌ریکوپیکی هه‌ستن به‌نه‌حجام دانی فه‌رمانه‌کانی خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایه‌تی ده‌رین به‌دادو پاستی ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقَ قَوْمٍ﴾ بارق و کینه‌تان له‌ده‌سته‌و کومه‌لیک هانتان نه‌دا ﴿عَلَىٰ الْأَعْدَاءِ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پاست نه‌پون و دادگر نه‌بن ﴿اعْبُدُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلْقَوَىٰ﴾ دادگرین نه‌وه نزیک‌تره له‌پاریزکاریه‌وه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بی‌گومان خوا نا‌گایه به‌کرده‌وه‌کانتان. ۸ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا به‌لینی داوه به‌وانه‌ی به‌روایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه‌ی چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿ثُمَّ نُنْفِذُ﴾ بویان هیه‌ لیخوش بوون ﴿وَأُخْرِ عَظِيمٌ﴾ و پاداشتیکی که‌وره. ۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
 نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
 يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
 ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

• پیغمبر (ﷺ)

ده فہرمویت:

(حوت کومہل

خوا دہیان

خاتہ زیر سٹیہری

خویہ وہ لہ پوریکدا

جگہ لہ سٹیہری

خوا سٹیہری

لہ وانہ: یہ کیک

خیر بکات و

پیشاریتہ وہ

لای چہ پی

نہ زانیت لای

ہاستی چی

بہ خشیہ)

لیاہی (۲۷۱)

سورتی

(البقرة) قال

رسول الله (ﷺ):

(لا حسد الا في

الثلثين: رجل آتاه

الله القرآن فهو

يقوم به آتاه الليل وآتاه النهار، ورجل آتاه مالا فهو ينفقه آتاه الليل وآتاه النهار (متفق عليه)

پیغمبر (ﷺ) ده فہرمویت: (تیرہ ہی بردن دروست نیہ لہ دووشتدانہ بیت پیاوٹیک خوی گہورہ

شارہ زایی قورٹانی پی بہ خشیہیت ٹویش شہور پوڈ پی ی ہلستیت و جی بہ جی ی بکات، وہ

پیاوٹیک خوا مالی پی بہ خشیہیت ی ٹویش شہور پوڈ پی بہ خشیہیت)

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ نہوانہی بپوایان نہ میتنا ﴿وَكَذَبُوا بِقَائِلَتِنَا﴾ وہ نایہ تہ کانی نیتہ یان
 بہ درق دانہ نا ﴿أَوَلَيْكَ أَصْحَابُ الْجَبْرِ﴾ نہوانہ ہارپئی ناگری دژدہ خن. (۱۰) ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی نہوانہی بپواتان میتناوہ ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادہی چاکہ و
 بہ ہرہی خوا بکہ نہوہ بہ سہرتانہوہ ﴿إِذْ هُمْ قَوْمٌ﴾ کاتہی کومہ لیک نیازیان کرد ﴿أَن
 يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہدہست دریز بکن بڑتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری
 دہست دریزی نہوانی لیکردن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با بپواداران ہرپشت بہ خوا بیہستن. (۱۱) ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ﴾ سویند بہ خوا، بہ پاستی خوا پہیمانی بہ میتزی وەرگرت لہ نہوہی نیسرائیل
 ﴿وَوَعَدْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ و ہلمان بڑارد لہوان ﴿أَنِّي عَشْرٌ نَفِيسًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 فہرموی ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بی گومان من لہ گہلتانم ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر
 بہریکی نویز بہ جن بہینن ﴿وَوَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات بدن ﴿وَوَاتَيْتُمُ بِرْءَالِي﴾ و باوہ
 بہینن بہ نیراوہ کانم ﴿وَعَزَّزْتُ مَوَاسِيَهُمْ﴾ وہ یارمہ تیان بدن و پیزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُكُمْ﴾
 وہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہ قہرز دانیکی جوان و چاک ﴿لَا أَكْفُرُنَّ
 عَنْكُمْ شَيْئًا زَكَاةً﴾ نہوہ بی گومان گوناہ و خراپہ کانتان نہسپمہوہ ﴿وَلَا أَزْجِلُكُمْ جُنُودًا﴾
 وہ نہتان خہمہ بہ ہشتانیک ﴿فَخَرَجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پویارہ کان دین و دہ چن
 بہ ژیریان دا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ نینجا لہ پاش نہوہ رج و پیمانہ ہرکس
 لہ نیتوہ بی بپوا بیی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نہوہ بیگومان پڑگای پاستی وون کردوہ.
 (۱۲) ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾ نینجا بہ قوی (پاش گز بوونہوہ) ہلہوہ شانندہوہ یان بق
 پہیمانہ کە یان ﴿لَعْنَتُهُمْ﴾ نہفرہ تمان لی کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً﴾ وہ دلہ کانیانمان گپرا
 بہ دلکی پەق و ووشک ﴿خُزِّنُورَ الْكَلِمِ﴾ ووتہ و فہرموودہی خوا لادہدہن ﴿عَنْ
 مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شویتہ کانی خوی ﴿وَنُشُوا خَطَايَا بَعْضُهُمْ﴾ وہ لہ بیریان کرد بہ شیکی
 تہلہوہی کہ ناموزگاری کرابوون پیی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ بی کوتایی و دواہاتن (بہردہوام)
 ﴿تَنُتِلُ عَلَى ظَاهِرِهِمْ﴾ ناگادار نہبی بہ سہر ناپاکی و کردہوہی ناپاکمانہوہ ﴿إِلَّا قَلِيلًا
 مِّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہ مہلک لہوان نہ بیت ﴿نَاغَتْ عَنْهُمْ وَأَصْفَحَ﴾ جا بیسورہ لیمان و چاو
 پقہسی بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہ پاستی خوا چاکہ کە رانی خوش دہوی. (۱۳)

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْهُمُ
 فَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَتَأْهِلَ الْكِتَابِ
 قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
 كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
 مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
 سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
 ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
 أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

نایہ تی (۲۷۵)

سورہ تی

(البقرة)؛ قال

رسول الله (ﷺ) :

(إن المسلم إذا

لحق على أمه

نكحة يحتملها

كانت له

صدقة) (رواه

أحمد والبخاري

ومسلم)

پیغمبر (ﷺ)

ده فرمود:

(هر مسلمانیک

شستیک بیه خستیک

یان شستیک خستیک

بکات بزمال و

خیزانی خدی و

به ته مای پاداشت

بیت لای خوابه

چاکه بوی

ده نوسریت ۱۴

نایہ تی (۲۷۵) سورہ تی (البقرة)؛ قال جابر بن عبد الله (رضی اللہ عنہ) (لعن رسول الله (ﷺ) أكل الربوا

وموكله و كاتبه و شاهديه وقال هم سواء) (رواه مسلم) جابری کوری عہ بدوللا (پہ زای خوی لی

بی) (ده لی : پیغمبر (ﷺ) : (نه فرہ تی کردووه له سوو خوړو سوو دهر و نوسرو هه ردوو

شایہ ته که شی و فرموی هه موویان یه کسانن له تاواندا).

۴ هجری ۱۳۸۰

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وه له‌وانه‌ی که‌ده‌یان روت ﴿إِنَّا نُنْصِرُ﴾ نیتمه‌ گاوردین ﴿أَخَذْنَا
بِشِقَائِهِ﴾ به‌لین و په‌یمانی به‌هیزمان لی وه‌رگرتن ﴿فَتَسَوَّاهُمْ مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ﴾ به‌لام
به‌شیکی گوره‌ له‌وه‌ی که‌نامزگاری کران پی‌ی (له‌سه‌ر زمانی عیسا) له‌بیریان چور
﴿فَاغْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْغَدَاةَ وَالْبَغْيَةَ﴾ به‌هوی شه‌وه‌که‌دوژمنایه‌تی و کینه‌به‌ریمان خسته
نیوانیان ﴿إِلَّا نَزَرَ الْعَسَی﴾ تارلی دواپی ﴿وَنَزَلَ بِهِمُ اللَّهُ﴾ وه‌ له‌مه‌ودوا خوا‌مه‌والیان
پیده‌دات ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یانگرد (له‌جیهان دا). ۱۴ ﴿يَتَأَمَّلُ الْكُفَّی﴾
ته‌ی نامه‌دلره‌کان ﴿فَإِذَا جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بیگومان نیراومان هاتوره‌ بق‌نیوه‌ ﴿يَتَّبِعْ لَكُمْ﴾
روونی ده‌کاتوره‌ بق‌تان ﴿كَثِیرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ نوری له‌وه‌ی که‌نیوه‌ ده‌تان
شارده‌وه‌ ﴿مِنَ الْكُفْرِ﴾ له‌ککتیب‌ی ته‌وراتو‌ئینجیل ﴿وَتَقُولُوا عَنْ كَثِیرٍ﴾ وه‌چاو
پڑشی ده‌کات له‌توزیک له‌وانه‌ ﴿فَإِذَا جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بیگومان بق‌تان هاتوره‌ له‌لایه‌ن
خواوه‌ ﴿نُورٌ وَكُتُبٌ مُبِینٌ﴾ پووناک‌ی یه‌کی گوره‌و‌نامه‌یه‌کی پوون‌ک‌ره‌وه‌. ۱۵
﴿یَهْدِی بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ مِصْرًا﴾ خوا‌ پڑنموونی که‌سیکی پی‌ ده‌کات شوین‌ په‌زامه‌ندی
ته‌و‌بکوی ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بق‌ریکه‌کانی نارامی و ناشتی ﴿وَنُخْرِجُهُمُ﴾ وه‌ده‌ریان ده‌هین‌ی
﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی یه‌کان بق‌ ناو‌پووناک‌ی ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به‌مه‌یل و فه‌رمانی
خری ﴿وَنَهْدِیهِمْ﴾ وه‌ پڑنموونیان ده‌کات ﴿إِلَّا مِرْطَ مُسْتَقِیمٍ﴾ بق‌ پڑگای راست. ۱۶ ﴿لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند به‌خوا‌ به‌راستی بین‌ باوه‌پوون‌ ته‌وانه‌ی که‌ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِیحُ ابْنُ مَرْیَمَ﴾ به‌راستی خوا‌مه‌ر مه‌سیحی (عیسا) کوپی مه‌ریه‌مه‌ ﴿قُلْ﴾ (ته‌ی
موحه‌مه‌د ﴿صَلِّ﴾) بلی ﴿فَمَنْ یَخْلُقُ مِنَ اللَّهِ شَیْئًا﴾ ته‌وه‌ کی‌ ده‌توانی پی‌ی هیچ شتی بگری
له‌خوا‌ ﴿إِنِّ ارَادَ أَنْ يُنْزِلَ الْمَسِیحَ ابْنَ مَرْیَمَ﴾ ته‌که‌ر بیه‌وی مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌م له‌ناو
به‌ری ﴿وَأَنْتُمْ وَمَنْ فِی الْأَرْضِ حِیمًا﴾ مه‌روه‌ما دلیکی و مه‌رچی که‌سیحی له‌زه‌ویی دا مه‌یه
﴿وَبِهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌مه‌ر بق‌ خوابه‌ خواوه‌ن داریتی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا
بِیْنَهُمَا﴾ و مه‌رچی وا‌ له‌ نیوانیاندا ﴿حَقَّ مَا نَسَاءُ﴾ دروست ته‌کاو‌دایشه‌ هین‌ی مه‌رچی
بیه‌وی ﴿وَأَنْتُمْ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ﴾ وه‌خوا‌ به‌سه‌ر مه‌موو‌شقیکه‌ا‌ته‌توانایه‌. ۱۷

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ مَحْنُ آبَنَؤُا اللَّهِ وَأَحْبَبُوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَتَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمَ مَاجَارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمُوعِلُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

نایہ تی (۲۷۷)

سورہتی (البقرة)

: قال رسول الله

(ﷺ): كل

ممسوف

صدقة (رواه

البخاري و مسلم)

وقال: (ما من

مسلم يغفر

غرساً إلا كان ما

أكل منه له صبة

. وما سرق منه له

صدقة ، ولا يزره

أحد إلا كان له

صدقة)

(رواه مسلم)

پیغمبر (ﷺ):

ده فہ رمویت:

(مہ موچا کہ یہ ک

خیبرہ)

وہ دہ فہ رمویت:

(مہ رموسلمانیک

ہوہ کیک بیتی، چی لی ی بقویت خیری دہ گات، وہ چی لی بدزیت خیری دہ گات،
وہ مرکہ سیکیل چی بیات فہ بیتی دہ گات۔

نایہ تی (۲۸۰) سورہتی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ): (من أنظر معسراً أو وضع له أظله الله في ظله) (رواه مسلم) پیغمبر (ﷺ): دہ فہ رمویت: (مہ مرکہ سیک مزلہ تی قہ رزاریک بدات یان مہ ندی۔

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ جووله‌که و گاوردکان ده‌یان ووت ﴿غَنُ أَنْتُوا اللَّهَ وَأَحْبَبُوا﴾ نئمه کوپان و خۆشه‌ویستانی خواين ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلئی ده‌ی بۆچی سزاتان ده‌دات به‌هوی گوناوه کانتانه‌وه ﴿بَلْ أَشْرَقْتُمْ﴾ (نه‌خیر راست نی‌یه) به‌لکو نئوه مرقفیکن ﴿يَمْنُ خَلْقٍ﴾ له‌و مرقفانه‌ی که‌خوا دروستی کردون ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ خۆش نه‌بئ له‌هر که‌س بیه‌وی ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ و سزای هه‌ر که‌سیش نه‌دات که‌بیه‌وی ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و هه‌ر بۆ خواجه مولکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی وه‌هه‌رچی واله نیوانیاندا ﴿وَالِيهِ الْمَصِيرُ﴾ وه‌هه‌ر بۆ لای نه‌ویشه‌که‌پانه‌وه. (۱۸) ﴿يَتَأَمَّلُ الْكِتَابَ﴾ نه‌ی نامه‌داره‌کان ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بیگومان نئیراوه‌که‌مان هات بۆ ناوتان ﴿يَبَيِّنُ لَكُم﴾ (به‌رنامه‌ی خوا) ربون ده‌کاته‌وه بۆتان ﴿عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسْلِ﴾ پاش ماوه‌یه‌که‌له‌ناردنی پیغه‌مبه‌ران ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌لین: ﴿مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نه‌هات بۆ لامان هیچ مژده‌ده‌رو ترسینه‌ریک ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ نه‌هات بیگومان مژده‌ده‌رو ترسینه‌رتان بۆ هاتوه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانا و ده‌سه‌لات داره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. (۱۹) ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی نه‌و کاته بکه که‌مووسا فه‌رموی به‌که‌له‌که‌ی ﴿يَنْقُورُواذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌ی که‌له‌که‌م بییری چاکه‌و به‌هری خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌رتانه‌وه ﴿إِذْ جَعَلْ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ کاتئ که‌پیغه‌مبه‌رانی تئیدا هه‌لخستون ﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾ وه‌چه‌ندینی کردون به‌پادشا ﴿وَوَاتَّكُم مِّن لَّمْ يُؤْتِ أَحَدًا﴾ وه‌شتیکی پی به‌خشییون که‌نه‌ی به‌خشییوه به‌هیچ که‌س ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ له‌جیهانیان. (۲۰) ﴿يَنْقُورُوا﴾ نه‌ی که‌له‌که‌م ﴿أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچه‌ناو نه‌و خاکه‌پیرۆزه‌ی (پاکراوه له‌بت په‌رستی) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ که‌خوا پیری داوه بۆتان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وه‌پاشه‌وپاش وه‌رنه‌که‌پئنه‌وه له‌ناینه‌که‌تان ﴿فَتَقَبِّلُوا خِصْرًا﴾ (نه‌که‌ر بکه‌پئنه‌وه) نه‌وه به‌زیانباری و ناوهمیدی نه‌که‌پئنه‌وه. (۲۱) ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ﴾ ووتیان نه‌ی مووسا ﴿إِن فِئَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ به‌پاستی که‌لیکی زۆر دارو سته‌مکار له‌و شاره‌دایه ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وه‌نئمه هه‌رگیز ناچینه‌ناوی ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا نه‌وان لی‌ی ده‌رنه‌چن ﴿فَإِن تَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ نینجا نه‌که‌ر نه‌وان لی‌ی ده‌رچون ﴿فَإِنَّا دَخَلُوتُ﴾ نه‌و کاته بیگومان نئمه‌تی‌ی نه‌چین. (۲۲) ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو ووتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ خَفَلُوتُ﴾ له‌وانه‌ی له‌خوا ده‌ترسان ﴿أَنْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ وه‌خوا چاکه‌ی ئیمانی پشت بوو به‌سه‌ریاندا ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بده‌ن به‌سه‌ریاندا له‌قاپی شاره‌وه بچه‌زوره‌وه ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَارْكَبُوا عَلَيْهِمْ﴾ جا نه‌که‌ر چوونه‌ناویه‌وه نه‌وه به‌پاستی نئوه زال ده‌بن به‌سه‌ریاندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ وه‌پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌ستن ﴿إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه‌که‌ر نئوه باوه‌پدارن. (۲۳)

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَادَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
 أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
 إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 ﴿٢٦﴾ ﴿٢٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
 فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
 قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ
 لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
 رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ أَبَايَ وَإِخْوَتَكَ فَتَكُونَ
 مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
 فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِى
 سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَيَّلَتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
 الْغُرَابِ فَأُورِى سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

= لہ لہ زندہ کی

لہ لہ لہ خوات

گہ و رہ دہ پختہ

ژیر سیبہ ری

خوہ و ہ)

نایہ تی (۲۸۷)

سورہ تی

(البقرة): قال

رسول الله (ﷺ):

(من أسلف

فليسلف في كحل

معلوم

معلوم واجل

معلوم (رواه

البخاري و مسلم)

پیغہ مہر (ﷺ)

دہ فہ رمویت:

(مہر کہہ سیک

سہ لہ می کرد

باسلہ لہ م

لہ کی شانہ

ویوانہ کی

دیاری کراودا بکات ویق ماوہ کی دیاری کراو بیت).

نایہ تی (۲۸۴) سورہ تی (البقرة): قال رسول الله (ﷺ): (قال الله: إذا هم عبدي بسينة فلا تكتبوها عليه،

فإن عملها فاكتبوها سينة وإذا هم بحسنة فلم يعملها فاكتبوها حسنة فإن عملها فاكتبوها عشراً) (رواه البخاري

ومسلم) پیغہ مہر (ﷺ) دہ فہ رمویت: (خودا دہ فہ رمویت: نہ گہر بہ نہ دہ کہم ویستی خرابہ بکات لہ سہری =

﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ﴾ ووتیان نهی موسا ﴿إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا﴾ به پاستی نیمه هرگیز ناچینه ناو نه وشاره ﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تانه وان تییدابن ﴿فَأَذْهَبَ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَبِلاً﴾ که واته بری خوت و په روه ردگارت له دزیان جهنگ بکهن ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ بیگومان نیمه لیره دانیشتووین. ۲۴ ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ﴾ نهی په روه ردگارم به پاستی من خاوه نی هیچ که سیک نیم ﴿إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي﴾ بیتجه له خوم و براکه م نه بیت ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ که واته جیایی بخره نیوان نیمه و نه وگله ی ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ که له سنوری خوا ده رچوون. ۲۵ ﴿قَالَ فَإِنَّهَا عُزْمَةٌ عَلَيْنَا﴾ (خوا) فرموی به پاستی نه و (خاکه پیروزه) قه دهغه کراوه له سهریان ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ ماوه ی چل سال ﴿يَبْهُوتُ فِي الْأَرْضِ﴾ به سهر گردانی ده خولینه وه به سهر زه ویدا ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بویه خه م مه خو له سهر نه وگله ی که له سنوری خوا ده رچوون. ۲۶ ﴿وَأَنَّا عَلَيْهِ﴾ (نه ی موحه ممد ﴿ﷺ﴾) بخوینه روه به سهریاند ا ﴿ثُمَّ إِنِّي أَدَامُ بِالْحَقِّ﴾ هه والی دوو کوپه که ی ئاده م که حق و پاسته ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾ کاتی هه ردوویان دوو جوړه قوریانی یان کرد ﴿فَنَقَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ نینجا له یه کتکیان وه رگیرا ﴿وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ﴾ وه له وی تریان وه رنه گیرا ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ (نه وه یان لئی گیرا نه کرا) ووتی بیگومان ده بی هه ر بتکوژم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ نه ویش ووتی خوا (قوریانی) ته نها له پاریزکاران گیرا ده کات. ۲۷ ﴿لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ﴾ سویند به خوا نه گه ر تو دهستم بق دریزکه ی ﴿لِنَقْتُلَنَّكَ﴾ بق نه وه ی بمکوژی ﴿مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ من دهست دریز ناکه م بق تو بونه وه ی بتکوژم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به پاستی من له خوا نه ترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که په روه ردگاری هه موو جیهانیانه. ۲۸ ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾ به پاستی من دهه ویت ﴿أَنْ تَبُوءَا بِرِأْسِي﴾ که تو بگه پیتته وه (بقولای خوا) به گونامی من و خویشته وه ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ نه وسا تو له هاوه لانی دوزخ ده بیت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ هه ر نه وه ش پاداشتی سته م کارانه. ۲۹ ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ نینجا دهرونی (نه و تاوانباره) هانی دا ﴿فَقَتَلَ أَخِي﴾ بق کوشتنی براکه ی ﴿فَقَتَلَهُ﴾ و کوشتی ﴿فَأَصْحَبَ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ به هوی یه وه چوه پیزی زیان باران. ۳۰ ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا﴾ پاشان خوا قه له په شیکي نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا چالی هه لته که ند (بق قه له په شیکي مردارو بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَرَّى سُوءُ أَخِي﴾ بق نه وه ی نیشانی بدات که چون له شی براکه ی بشاریته وه ﴿قَالَ نَبَزْتُكَ﴾ ووتی ئای داخی سه ختم ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ﴾ بق من دهسته پاچه بوم له وه ی وه که نه م قه له په شه بيم؟ ﴿فَأَوْرَىٰ سُوءَ أَخِي﴾ تا ترم و عه وده تی برا که م بشاره وه ﴿فَأَصْحَبَ مِنَ السَّابِقِينَ﴾ نه وسا چوه پیزی په شیمان بولته وه. ۳۱

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَتْ
 لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

ہوئی ہاتھ

خوار و ہوی

نایہ تی (۳۳)

سورہتی

(المائدہ): ﴿إِنَّمَا﴾

جَزَاءُ الَّذِينَ

يُحَارِبُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ...﴾

نہ ہو دلوہد لہ

نہ نہ سی کوپی

مالیکوہ نہم

فہ رموودہ یہ

دہ گپرتتہ وہ

(واتے

فہ رموودہ ی

عورہ نییہ کان کہ

ہہ لکہ پابوونہ وہ

لہ نایینی نیسلام

و شـوانی

و شترہ کانی

(بیت المال) یان

کوشست و

و شترہ کانیشیان برد) جا پیغہ مبرہی خواش (ﷺ) کو مہ لیک چہ کداری نارد بہ شوینیانداو
 میتانیان شتر خوی گہ و ردهش لہ و کاتہدا نہم نایہ تی ناردہ خوارہ وہ ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ
 يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ...﴾

و شترہ کانیشیان برد) جا پیغہ مبرہی خواش (ﷺ) کو مہ لیک چہ کداری نارد بہ شوینیانداو

= مہ نوسن جا نہ گہر کردی بہ یہ ک خرابہ بینوسن، وہ نہ گہر ویستی چاکہ یہ ک بکات و =

﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ هر له بهر نه وه (ی که له و داستانه دا باسکرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پټوستان کرد له سه رنه وهی ئیسرائیل ﴿أَنَّهُ﴾ که بیگومان بریار نه مه یه ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ نه وهی ته نیا که سیک بکوژیت ﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ له تولهی که سیک کورژاودا نه بیت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ یان خراپه کاری و ناژاوهی بنیت وه له سه ر زه وی دا ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ نه وه وه که نه وه وایه هه موو خه لکی کوشتبی ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ نه وهش بی تاوانیک رزگار کات له کورژان ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ نه وه وه که نه وه وایه هه موو ناده می رزگار کرد بیت و زیندوی کرد بنه وه ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتد به خوا بیگومان، پیغه مبه ره کانمان هاتن بولایان به به لکه روونه کانه وه ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ که چی له پاش نه وه زوریک له وانه ﴿فِي الْأَرْضِ مُسْرِفُونَ﴾ زیاده په ویان کرد له زه ویدا. (۳۲) ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ به پاستی تولهی نه وانهی ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ﴾ که جهنگ و دوزمنایه تی نه کهن له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وه هه ول نه دهن له زه ویدا خراپه بلاوبکه نه وه ﴿أَنْ يُقْتَلُوا﴾ (نه وه توله یان) نه وه یه بکوژین ﴿أَوْ يُصَلُّوا﴾ یا هه لپواسرین به دارا ﴿أَوْ يُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ یان ده ست و قاجیان بپر دیت ﴿مَنْ خِلَافَ﴾ به پیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿أَوْ يُعَذِّبُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ یان دور بخزین وه له ولات ﴿ذَٰلِكَ لَهُمْ جَزَاؤُا فِي الدُّنْيَا﴾ نه مه زه بونی و نابرو بردنیانه له جیهاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له دواړژیشدا بویان هه یه ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وه. (۳۳) ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیتجه له وانهی ته ویه یان کردوه ﴿مَنْ قَتَلَ أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ﴾ له پیش نه وهی ده سه لاتتان بیت به سه ریانتدا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ که به پاستی خوا لی بوردهی میهره بانه. (۳۴) ﴿يُنَالِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانهی پرواتان هیناوه ﴿أَتَقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَأَتَقُوا إِلَهَ الْوَسِيلَةِ﴾ بگه پین به دوا ی هه موو هوکاریکدا که نزیکتان بخاته وه له خوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وه تی بکوشن و خه بات بکهن له پیکه ی خوادا ﴿تَعْلَمُ تَفْلِحُونَ﴾ به نومیدی رزگار بونتان. (۳۵) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به پاستی نه وانهی که له جیهاندا بی بهوا بوون ﴿نَزَأَتْ لَهُمْ﴾ نه گه ر بینه خاوه نی ﴿مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه رچی له زه ویدایه هه مووی ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَمِيَ﴾ نه وه ندهی تریشی له گه ل بیت ﴿لِيُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بق نه وهی خلی پی بکهنه وه و رزگار کهن له سزای پوژی دوا یی ﴿مَّا تَقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لن یان وه رنایه یی ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بویان هه یه سزایه کی به نازار. (۳۶)

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَاهُمْ يُخْرِجُونَ مِنْهَا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
 أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
 عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ * يَأْتِيهَا الرُّسُولُ
 لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
 قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
 هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ
 آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
 يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
 وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَّهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

ہوئی ہاتھ

خوار ہوئی

نایہ تی (٤١ - ٤٥)

(سورہتی المائدہ):

ہوئی ایہا الرسول

... نہ محمد و

موسلم لہ بہ پائی

کوبی عازیبہ وہ

دہ گتہ وہ نہ لہ:

جولہ کہ یہ کی دم

و چاہہ شکراوی

شہ لاق لی دراویان

بہ لای پیغہ مبری

خوا (ﷺ) برد،

بانگی کردن پیوی

ووتن تولی

زیناکہ

لہ کتیبہ کہ تاندا

تابہم شیوہ یہ؟

ووتیان بہ لہ،

نہ مجا پیواویکی

لہ زاناکانیاں بانگ

کرد ووتی سویندت نہ دم بہ و خواہی تہ وراتی دابہ زانند بق سہر موسا تولی زیناکہ لہ کتیبہ کہ تاندا
 بہم شیوہ یہ؟ نہ ویش ووتی نہ وہ لہا، وہ نہ گہر بہم سویندہ سویندت نہ دامایہ ہوا لم پین نہ دہ دای، تولی
 زیناکہ لہ کتیبہ کہ ماندا بہر باران کردہ۔ پچم۔ بہ لام کہ زور بلوویوہ وہ لہا خانہ دانہ کانماندا نہ ووسا
 نیہ نہ گہر خانہ دلیک زینای چکرلہ وازمان لہدہ مہتا وہ نہ گہر دماویک۔ لاوازیک۔ زینلی چکرلہ۔

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ الدِّينِ﴾ ده يانه وي له ناگري دوزخ بيته دهر وه ﴿وَمَا هُمْ بِخُرُوجِينَ﴾
 بنې ﴿به لام هرگيز دهرچوونيان لي (ناگري دوزخ) ني به﴾ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾ و سزاي
 به رده و اميان بى هيه. (٣٧) ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پياو و شافره تي دز ﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾
 ده ستيان بېږن ﴿جَزَاءً بِمَا كَسَبَا﴾ له توله ي نه و دزيه ي كړديانه ﴿تَكْلًا مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه توله
 ته مې كړدنيكه له لايه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا بالا ده ستي كار دروسته. (٣٨)
 ﴿فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا هر كه س توبه ي كرد له پاش سته مه كه ي (دزيه كه ي)
 ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وه كرده وه ي چاكي كړدو باش بوو ﴿فَارِثَ اللَّهِ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ نه وه بېگومان خوا
 توبه كه ي لي و رده كړي ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به پاستي خوا ليږورده ي مېهره بانه. (٣٩) ﴿أَلَمْ
 تَعْلَمْ﴾ نايان نه زانيوه ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ كه هر بى خوايه خاوه نيټي
 ناسمانه كان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زه وي ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزاي هر كه سيك ده دات كه بيه وي ﴿وَيَغْفِرُ
 لِمَن يَشَاءُ﴾ وه نه بووري له هر كه س خوي بيه وي ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سر
 مه موو شتيكدا به توانا و ده سه لاتداره. (٤٠) ﴿يَتْلَاهَا الرُّسُلُ﴾ نه ي پيغه مېر(ﷺ) ﴿لَا
 حُزْنَكَ﴾ غم بارت نه كات ﴿الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ نه وانه ي كه پيشبركي ده كن له بې
 بهوايي دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا بِأَنفُسِنَا أَغْفِرُونَ﴾ له وانه ي به دم نه لېن به ومان هيتاوه ﴿وَلَمْ يَتُوبُوا
 قُلُوبُهُمْ﴾ كه چي دله كانيان به واي نه هيتاوه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه روه ما له وانه ش كه
 جووله كن ﴿سَمِعُوا لِلْكَذِبِ﴾ زور كوي قولاخ بى درى ﴿سَمِعُوا لِقَوْمِهِ الْآخِرِينَ﴾ زور
 كوي له مشتي ده سته يكي ترن ﴿لَمْ يَأْتُواكَ﴾ كه نه هاتون بولاي تو ﴿خُتِرُونَ الْكَلِمَ﴾
 ووته كانى (تورات) ده كړن ﴿مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ له پاش نه وه ي خوا له شويټي خوي
 دايانوان ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ نه لېن نه كره نه مه (ي نيمه) تان پي كوترا (له لايه ن
 موحه ممد (ﷺ)) ﴿فَخَذُوهُ﴾ نه وه وه ري كرن ﴿وَأَن لَّمْ تَأْتُوهُ﴾ نه كره له نه مه (ي نيمه) تان
 پي نه كوترا ﴿فَاخْذَرُوا﴾ نه وا خوتان بپاريژن ﴿وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ﴾ وه هر كه سيك خوا
 بيه وي كافرو گومپاي بكات ﴿فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مَرَّةَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه وه تو له به رامبه ر خوادا هيجت
 پي ناكري بوي ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه كه سانېكن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ﴾ كه خوا
 نه بويستوه دله كانيان پاك بكاته وه ﴿لَمْ يَكُنْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ له دنيا دا سه رشوږده بن ﴿وَلَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ﴾ وه له پږي دواييشدا ناماده يه بويان ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزايه كي زور كوره. (٤١)

سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُوكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

- (پرتوی

زیناکه

تابیده پینین

به سه رخانه دان و

داماودا به میزد

و بی میزدا

نینجا ریخته و تین

له سه ر پش

کردنی دهم و

چاو و شلاق لی

دان، له جیاتی

به رد باران کردن

پیغه مبه ریش

(ک) فرمودی

: خوابه من

یه که م که س

دهم که فرمائی

تو زینمود

ده که موه

که توهان

مراند بویان ،

جا فرمائی دا و

په جمیان کرد خوی که ورده ش نه م نایه تهی دابه زاند ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ...﴾ إِنَّ أَوْتِيْتُمْ هَذَا
فَقُذِّبُوا ﴿﴾ نه یان ووت بچن بولای موچه ممد نه گهر فه توای بؤدان به په شکردنه وه و جه لد
قه بولی بکن وه نه گهر فه توای به په جم بؤدان نه و ناگادارین و وانی لی بیئن تاووتهی خوا
﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ دابه زی.

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ نهو (جوله‌كانه) زور گوئی قولای درون ﴿اَكْلُونَ لِلْخُبَةِ﴾ مالی
 حرام زور ده‌خون ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌وانه هاتن بولات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ نه‌وه
 (به‌ویستی خوت) بریار بده له نئوانیانداندا ﴿أَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ یان وازیان لی بهینه ﴿وَإِنْ
 تَعَرَّضْ عَنْهُمْ﴾ خو نه‌گه‌ر وازیان لی بهینی ﴿فَلَنْ يَصْرُوكَ شَيْئًا﴾ نه‌وه هیچ زیانیتکت پی
 ناگه‌یه‌نن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وه نه‌گه‌ر بریارت دا له‌نئوانیانداندا نه‌وا به
 دادوهری بریار بده ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه به‌پاستی خوا دادگه‌رانی خوش
 ده‌وی (۴۲) ﴿وَكَيْفَ تَحْكُمُونَكَ﴾ وه نه‌وانه چون توده‌که‌ن به‌دادوهر ﴿وَعِنْدَهُمُ الْكُوزَةُ﴾
 له‌کاتی‌کدا ته‌وراتیان لایه ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ که حوکم و بریاری خوی تیایه ﴿ثُمَّ
 يُتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ نینجا له‌پاش نه‌وه (ی‌که‌کردیتیان به‌دادوهر) پووهر
 ده‌گپن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بی‌گومان نه‌وانه بریادار نین (۴۳) ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا الْقُوزَةَ﴾
 بی‌گومان نئمه ته‌وراتمان نارده خواره‌وه ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ که‌پنمونوی و پوونای
 تیدا بوو ﴿تَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ﴾ نه‌و پیغه‌مبه‌رانه حوکمیان پی‌ده‌کرد ﴿أَسْلَمُوا﴾
 که‌موسلمان و ملکه‌چ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بق نه‌وانه‌ی که جوله‌که بوون ﴿وَالرَّبِّيُّونَ
 وَالْأَخْبَارُ﴾ مه‌روه‌ها زانا خوا ناسه‌کان و زانا شرع زانه‌کان (حوکمیان پی‌ده‌کرد)
 ﴿بِمَا أَسْتَخْفُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی فره‌مانی پاریزگاری کتیبی خوا
 (ته‌ورات) یان پی‌کرا بوو (له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌کانیانه‌وه) ﴿وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾
 وه‌شایه‌تیش بوون له‌سه‌ری ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾ که‌واته (زانیانی جوله‌که) له‌خه‌لکی
 مه‌ترسن ﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ به‌لکو ته‌نها له‌من بترسن ﴿وَلَا تَقْرَءُوا بِلَايَةٍ﴾ به‌لگو فره‌مانه‌کانی
 من مه‌گورنه‌وه (مه‌فروشن) ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به‌نرخیکی که‌م ﴿وَمَنْ لَزَحَكُمْ بِمَا أَرْزَلِ اللَّهُ﴾
 وه‌هر که‌س حوکم نه‌کات به‌و بریارانه‌ی که‌خوا نارديوويه‌تیه خواره‌وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ نا نه‌وانه بی‌باوه‌پن و موسلمان نین (۴۴) ﴿وَكُنْتُمْ لَهَا﴾ له‌ته‌وراتدا
 نویسمان (پی‌ویستممان کرد) له‌سه‌ریان ﴿أَنْ أَلْفَسَ بِالنَّفْسِ﴾ که‌بی‌گومان هر که‌سیک
 به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست که‌سیک بکوژی نه‌کوژی‌ته‌وه له‌باتی دا ﴿وَالْعَرَبُ بِالْعِزِّ﴾ وه‌چاو
 له‌باتی چاو ﴿وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ﴾ وه‌لووت له‌باتی لووت ﴿وَالْأَذُنُ بِالْأَذُنِ﴾ وه‌گوچی‌که
 له‌باتی گوچی‌که ﴿وَالْبَیْنُ بِالْبَیْنِ﴾ وه‌دندان له‌باتی دندان ﴿وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ﴾ وه‌زامه‌کانیش
 تو‌له‌یان زامدار کرنی ده‌ست دروژی که‌رانه ﴿نَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ جا‌هر
 که‌س له‌توله‌سه‌ندن خوش بیت نه‌وه نه‌بیته‌هوی سرپنه‌وه‌ی گوناهی ﴿وَمَنْ لَزَّ
 نَحْكَمَ﴾ وه‌هر که‌سی حوکم نه‌کات ﴿بِمَا أَرْزَلِ اللَّهُ﴾ به‌وه‌ی که‌خودا نارديوويه‌تیه
 خواره‌وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه‌وا هر نه‌و که‌سه‌انه‌ستم کاری ته‌واون (۴۵)

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ ۚ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُم
عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
ءَاتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا
أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُم وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ
بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنهَآ رِبْدُ اللَّهِ ۖ أَن يُصِيبَهُم
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۚ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّلْقَوْمِ يُوَفِّقُونَ ﴿٥٠﴾

نه يکد به یک

چاکه بوی بنوسن

وه نه گهر کردی ،

به ده چاکه

بینوسن .

نایب (۲۸۵)

سورته (البقرة) :

قال رسول الله

(ﷺ) : (من قرأ

بِالْآيَاتِينَ مِنْ آخِرِ

سورة البقرة في ليلة

كفتاه) (مطلق عليه)

، پیغمبر (ﷺ)

ده فرمود :

(هر که سبک بود

ثابتی کتابی

سورته به قره

بخونیت له شه و کما

به سیه تی .

نایب (۵)

سورته (ال

عصران) : عن ابن

عباس (رضي الله عنهما) قال: كنت خلف النبي (ﷺ) يوماً فقال: (يا غلام، إني أعطتك كلمات: احفظ الله وحفظه، احفظ الله حجه تجاهك، إذا سألت فاسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، رفعت الأقلام وجفت الصحف) (رواه الترمذي) عهده لای کوری عهده عباس ده لیت :-

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ نینجا به‌دوای پیغه‌مبه‌رانی (ج‌وله‌که‌دا) په‌وانه‌مان کرد ﴿بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌م ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوه‌پی هه‌یه به‌ئو ته‌وراته‌ی که‌له‌پیش خو‌یه وه‌ هاتووه ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَتُورٌ﴾ وه‌ئینجیل‌مان پس به‌خشی که‌پنیمونی و پووناکی تیدایه ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وه‌ئو ته‌وراته به‌پاست ده‌زانی که‌له‌پیش نه‌وه وه‌ هاتووه ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه‌ پنیمونی و ناموزکاری به‌ بۆ پاریزکاران. (٤٦) ﴿وَلَنَبْخِزَنَّهُنَّ الْأَنْجِيلَ﴾ ده‌با په‌په‌روانی نینجیل حوکم بکن ﴿بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ به‌وه‌ی که‌خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه تیایدا ﴿وَمَنْ لَّا يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وه‌ هه‌رکه‌س حوکم نه‌کات به‌وه‌ی که‌خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نا نه‌وانه به‌ته‌واوی یاخین و له‌فه‌رمانی خوا ده‌رچوون. (٤٧) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌ ئه‌م قورئانه‌مان ناردده خواره‌وه بۆتق به‌حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبه‌کانی پیش خو‌ی به‌پاست ده‌زانی و پشتیوانیان لئ ده‌کات ﴿وَمُهِمِّمًا عَلَيْهِ﴾ و چاودیرینه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که‌واته‌حوکم و برپاریده له‌ناو نامه‌داره‌کاندا به‌وه‌ی خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه‌ شوین هه‌واو هه‌وه‌سی نه‌وان مه‌که‌وه ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانه‌ده‌ی له‌و حوکم و برپاره‌ه‌ق و راسته‌ی که‌بۆت هاتووه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا بَيْنَكُمْ﴾ دامان ناوه بۆ هه‌ر ئوممه‌تیک له‌ئیه ﴿بِرِزْقٍ وَرِزْقٍ وَرِزْقٍ﴾ شه‌ریعت و ریگه‌یه‌کی پوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه‌ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ئیه‌وه‌ی نه‌کرد به‌یه‌که ئوممه‌ت و کرمه‌ل ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيهِ﴾ به‌لام (نه‌یکردوون) بۆنه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه ﴿فِي مَا أَنزَلْنَاكُمْ﴾ له‌و شه‌ریعت و یاسایانه‌ی که‌پس‌ی به‌خشیوون ﴿فَأَسْتَفِوا الْعَرْشَ﴾ که‌واته پیش برکئ بکن بۆ نه‌و شتانه‌ی که‌چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گه‌پانه‌وه‌تان هه‌ر بۆلای خوا به‌گشتی ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ﴾ نینجا هه‌والتان پیده‌دا ﴿بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌جیهاندا جیا‌وازیوون تیایدا. (٤٨) ﴿وَأَن آحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ (فه‌رمانان پی کردی) که‌حوکم بکه له‌نتیواناندا ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ به‌وه‌ی که‌خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین هه‌زو ئاره‌زیان نه‌که‌وی ﴿وَأَحْذَرُكُمْ أَن يَفْضُلُوا﴾ وه‌ ووریا به‌لئیان له‌وه‌ی بت ترازئین ﴿عَنِ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ له‌هه‌ندئ له‌وه‌ی خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه بۆت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ نینجا نه‌گه‌ر نه‌وانه پویان وه‌رگپاو سه‌رپنجی یان کرد ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ نه‌وه بزانه و دلنیا به‌خوا نه‌یه‌وی ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ﴾ به‌ه‌وی هیندی له‌تاوانه‌کانیا نه‌وه سزایان بدات و تووشی زیانیان بکات ﴿وَإِن كَثُرَ مِنَ النَّاسِ لَفَيُضِلُّونَ﴾ بیگومان زدر له‌ئاده‌می یه‌کان سه‌رکه‌شن و له‌سنووری خوا ده‌رچوون. (٤٩) ﴿فَأَحْكُمَ الْجَاهِلِيَّةَ يَنْتُون﴾ ئایا نه‌وان داوای حوکمی نه‌قامی ده‌کن؟ ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ ئایا کئ حوکم و برپاری له‌هی خوا جوان و چاکتره؟ ﴿لَقَوْمٍ يُفْضِلُونَ﴾ لای که‌سانیک که‌بروای ته‌واویان هه‌یه. (٥٠)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
 يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
 مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٢﴾
 وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
 إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَحْزَنَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَا يَمُرُّ بِكَ ذَلِكَ فَضَّلُ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ
 يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ وَكَافُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَقُولْ أَفَهِ
 وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَ مِنْكُمْ هُزُوا وَلِعَبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

= دژیک
 له پاش کوی
 پیغه مبردا بوم
 (به سوار
 وولاختیکه وه)
 له رموی: (کچه
 بچکول من چهند
 ووش به کت
 فیرده کهم:
 سنوړو یاساکانی
 خوا بپاریزه
 خواش
 ده تپاریکت:
 سنوړو یاساکانی
 خوا بپاریزه
 شه ویش دیت
 به هاوارتوره ،
 نه گهر دلاوت کرد
 ته نیا دلاوا له خوا
 بکه ،وه نه گهر
 دلاوی یارمه تیت
 کرد ته نها دلاوا

له خوا بکه ، وه بشزانه نه گهر هه موو خه لکی کوی پیغه وه بلی نه وه سوریکت بین بگه یمن ، فالتون
 هیچ سوریکت بین بگه یمن نه وه نه میت که خوا ی گهره بلی نور سوریکت وه نه گهر کوی پیغه وه بلی
 نه وه زهره ریکت بین بگه یمن فالتون ، ته نیا زهره ریکت نه میت خوا ی گهره له سوری نور سوری
 نه له مه کان به زکراونه ته وه (مه لکیراوی) وه مره که ی په راو مکن ووشک بیرونه نه وه .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ئەي ئەوانەي** باوەرتان هێناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ جووله‌که و گاوور مه‌که‌ن به‌پشتیوان و خوشه‌ویستی خۆتان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ **ئەوانە** هه‌ندیکیان دۆستی به‌کترن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ **ئەوانە** تان ئەوان بکات به‌پشتیوان و دۆست ﴿فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ **ئەوانە** به‌پاستی ئەوانه‌سه له‌وانه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ **بیگومان** خوا ریتموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات (٥١) ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ **بۆیه** نه‌بینی ئەوانە‌ی دلیان نه‌خۆشی (دوو پووێی) **تیایه** ﴿يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾ **پیش** برکێ ئەکه‌ن له‌دۆستایه‌تی ئەو (جووله‌که و گاوور) **انه‌دا** ﴿يَقُولُونَ خَشِيَ﴾ **ئه‌لێن** نه‌ترسین ﴿أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ﴾ **که‌به‌سه‌ر** هاتی ناخۆشی پۆزگار دووچارمان ببێت ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ **ده‌ی** نزیکه‌ خوا سه‌رکه‌وتن و زāl کردنی ته‌واو بنیتریت (بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ غَيْرِهِ﴾ **یان** له‌لایه‌ن خۆیه‌وه کاریکی تر بکات ﴿فَيُصِيبُهَا عَلَىٰ مَا أَسْرَأُوا﴾ **به‌هۆی** ئەوه‌وه وایان لیدی له‌وه‌ی په‌نه‌انیان کردبوو ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْرِيحٌ﴾ **له‌ده‌روونی** خۆیاندا په‌شیمان ده‌بنه‌وه. (٥٢) ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ئەوسا** ئەوانە‌ی به‌روایان هێناوه **ده‌لێن** ﴿أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ **ئایا** ئەوانه‌سه‌نه ئەوانه‌ن که‌سوێندیان به‌خوا ئەخوارد ﴿حَتَّىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ **که‌ده‌وکانیان** سوێندیان ﴿إِنَّمَا لَكُمْ﴾ **که‌به‌پاستی** ئەوان له‌گه‌لتانن ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾ **پوجه‌ل** بوویه‌وه ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾ **به‌هۆی** ئەوه‌وه زه‌ره‌مه‌ندو په‌نجه‌ پێیوون. (٥٣) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ئەي ئەوانەي** که‌باوەرتان هێناوه ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ **هه‌ر که‌س** له‌ئێوه هه‌لگه‌ڕێته‌وه له‌ئایه‌که‌ی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾ **ئەوانه** به‌زویی خوا له‌باتی ئەوان که‌لو کۆمه‌لێکی تر نه‌هێنێ ﴿خَيْرٌمْ وَيَخْلُونَهُ﴾ **خوا** ئەوانی خۆش نه‌وێ و نه‌وانیش خوایان خۆش نه‌وێ ﴿أَذِلَّةٌ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ **به‌سۆزو به‌زه‌یین** به‌رانبه‌ر به‌روا داران ﴿أَعِزَّةٌ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ **به‌هێزو توندن** به‌رانبه‌ر به‌ی به‌روایان ﴿يُخْزِلُونَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ **تێ** کوشان ده‌که‌ن له‌پێی خوادا ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ **و ناترسن** له‌سه‌رزه‌نشتی سه‌رزه‌نشست کاران ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ **ئەوانه‌ی** باسکرا چاکه‌و به‌هره‌ی خوايه ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ **ئەیه‌خشی** به‌هه‌ر که‌س که‌خۆی بیه‌وێت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ **وه‌خوا** ده‌سته‌لات فراوانی زانایه. (٥٤) ﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ **بیگومان** دۆست و یارمه‌تی ده‌ری ئێوه ته‌نها خواو پێغه‌مبه‌ر که‌بی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ **و به‌روا دارانن** ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ **ئەوانه‌ی** که‌به‌پێک و پێکی نوێزه‌کانیان به‌جێ نه‌هێنن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ **و زه‌کات** ئەده‌ن ﴿وَهُمْ رَٰكِعُونَ﴾ **به‌رده‌وام** مل که‌چن بۆ فه‌رمانی خوا. (٥٥) ﴿وَمَنْ يَقُولِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ **وه‌هه‌ر که‌س** خواو پێغه‌مبه‌رو ئیمانداران بکات به‌پشتیوانی خۆی ﴿فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ **ئەوانه** بیگومان هه‌ر کۆمه‌لی خوازاڵو سه‌رکه‌وتوون. (٥٦) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ئەي که‌سانێ** که‌به‌رواتان هێناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ **دامه‌نێن** ئەوانە‌ی که‌ئایه‌که‌ی ئێوه داده‌نێن (به‌هستیکی) ﴿مَرْوًا وَلَعِبًا﴾ **کالتو** و لاقرتی پێ کراو ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ **له‌وانه‌ی** نامه‌یان پێ به‌خشاوه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ **له‌پیش** ئێوه‌دا ﴿وَالْكَافِرَ﴾ **وه‌له‌بێ** به‌رواکانیشت ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ **(دایان مه‌نێن)** به‌دۆست و خوشه‌ویست ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ **وه‌له‌خوا** به‌ترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ **ئەگه‌ر ئێوه** به‌روادارن. (٥٧)

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ هَلْ تَعْمَلُونَ مِنَّا إِلَّا أَن أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَن أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِمُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَيْمِرِ وَالْعُدُونِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِيمَرُ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُفِينَا وَكَفَرْنَا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَقْدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَسَعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

لایہ (۷)

سورة النمل

همزان، قال

رسول الله (ﷺ):

لان القرآن لم ينزل

ليكذب بمخبره

بعضاً، فما عرفتم

منه فاعملوا به،

وماتخا به منه

فامتابه (رواه

ابن ابي حاتم)

بيضا، مبر (ﷺ)

ده فـ رموي:

(به راستی بودتان

بوتنه نه هاتنه

هنديكي هنديكي

كهى به نرو

بختاره، نهوى

باش لى تى

كه يـ كتن

له نايه كنى

كارى پى بكن

و نهوى باش لى تى نه كى كتن باورى پى بكن).

لایہ (۱۴) سورة النمل، قال رسول الله (ﷺ): لان الدنيا حلقة خضرة، وان الله تعالى

مستخلكم فيها فينظر كيف تعملون، فاتكوا الدنيا واتكوا النساء (رواه مسلم) بيضا، مبر (ﷺ)

ده فـ رموي: (دنیا شیرین و جوانه، و مخواى گهوه تیره تیدا جن نظیرن گریوه، بوتنهوى به و دجتان-

﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتئ ئیوه بانگ ده‌دهن نویژ (هاتن بق) ﴿اتَّخَذُوا مَرْجُواً وَنَبِيّاً﴾
 نهو (دوو پووانه) گالته و لاقرتی پیئ نه‌کن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌مه‌ش
 به‌هوی نه‌وه‌وه یه‌که نه‌وان‌گه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن. ۵۸ ﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلئی نه‌ی
 نامه‌داره‌کان ﴿مَلِئْتُمْ مِثْلًا﴾ نایا هیچ ره‌خنه و رفیق‌تان هه‌یه له‌نیتمه ﴿إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا
 بِاللّٰهِ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که‌به‌رومان هیناوه به‌خوا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه به‌و قورئانه‌ی
 هینراوته خواره‌وه بۆمان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به‌وه‌ی له‌مه‌پیش هینراوته
 خواره‌وه ﴿وَأَنْ أَكْثَرُ فَسْقُون﴾ بیگومان زۆریه‌تان سه‌رکه‌شو له‌سنوور ده‌رچوون.
 ۵۹ ﴿قُلْ مَلِئْتُمْ كَيْدًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) بلئی نایا هه‌والتان بده‌می ﴿بِشَرِّ مَنْ ذَٰلِكَ
 مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ کئی شوین و پاداشتی خراب‌تره لای خوا له‌وه ﴿مَنْ لَعَنَ اللّٰهُ﴾ نه‌وه
 که‌سیکه خوا نه‌فره‌تی لی کردبی ﴿وَغَضِبَ عَلَيْهِ﴾ وخه‌شمی لیگر تبی ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ
 الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ وه هه‌ندیکی لی کردن به‌مه‌یموون و به‌راز ﴿وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾ وه بت و
 تاغوتی په‌رستبی ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نه‌وانه‌ی باسکران خراب‌ترین شوئینان هه‌یه
 ﴿وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومراترین که‌سن له‌پنگای پاست. ۶۰ ﴿وَإِذَا جَاءَوكُمْ قَالُوا
 ءَامَنَّا﴾ وه‌کاتئ دین بۆلاتان ده‌لین به‌رومان هیناوه ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئیدبی
 بیگومان به‌بی بیوایی یه‌وه هاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وه‌بیگومان هه‌ر به‌بی
 به‌رواییشه‌وه ده‌رچوون ﴿وَاللّٰهُ أَغْلَرُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وه خوا زۆر چاک ده‌زانئ به‌وه‌ی
 که‌ده‌یان شارده‌وه. ۶۱ ﴿وَتَرَىٰ كَثِيراً مِنْهُمْ﴾ وه‌نه‌بینی زۆرئ که‌له‌وانه ﴿يُسِرُّوْنَ فِي الْآثَرِ
 وَالْعُدُوْنَ﴾ پیش برکی نه‌کن له‌گوناهو ده‌ست دریزی کردن ﴿وَأَكْثِلُهُمُ الشُّحْتَ﴾ و
 حه‌رام خواردندا (وه‌ک به‌رتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی که‌ده‌یانکرد
 زۆر به‌دو خراپ بوو. ۶۲ ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّسُولُ وَالْأَحْبَابُ﴾ نه‌وه بۆچی به‌رگریبان
 نه‌کردن خواپه‌رست و زاناکانیان ﴿عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ﴾ له‌گرفتاری گونا‌هیان ﴿وَأَكْثِلُهُمُ
 الشُّحْتَ﴾ حه‌رام خواردنیان (وه‌ک به‌رتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ به‌پاستی شتیکی
 به‌دبوو نه‌وه‌ی ده‌یانکرد. ۶۳ ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوله‌که‌کان ووتیان ﴿يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوبَةٌ﴾
 خوا ده‌ستی به‌ستراوه (پاکی بۆخوا) ﴿غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ یاخوا نه‌وان چنگ قوچراو
 ده‌ست به‌ستراوین ﴿وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ وه‌نه‌فرینیان لیگرا به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ ووتیان
 ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نه‌خیر وانی یه) به‌لکو هه‌ردوو ده‌ستی هه‌میشه‌کراوه‌یه ﴿يُنْفِقُ
 كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بیه‌وئت ده‌بیه‌خشیت ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيراً مِنْهُمْ﴾ وه‌سوئند به‌خوا زیاد
 ده‌کات بۆ زۆر له‌وان (زاناو سه‌رۆکه‌کانیان) ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ نه‌و قورئانه‌ی
 هینراوته خواره‌وه بۆ تو له‌لاین په‌روه‌ردگارته‌وه ﴿طَافِينَا وَكُفْرًا﴾ سه‌رکه‌شی و بی
 به‌روای (زیاد نه‌کات بۆیان) ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ﴾ وه‌خستومانه‌ته نئوانیان ﴿الْعُدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾
 دوژمنایه‌تی و کینه و په‌به‌ری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تارۆژی دواپی ﴿كَلِمًا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ﴾
 هه‌ر جارئک ناگرئکیان هه‌لگیرساندبی بۆ ناژاوه نانه‌وه‌و جه‌نگ ﴿أَعْمَاهَا اللّٰهُ﴾ خوا
 نه‌و ناگره‌ی کوژاندوته‌وه ﴿وَيُسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وه تیکۆشان نه‌کن له‌زه‌وی
 دا بۆ خراپه‌و تیکدان ﴿وَاللّٰهُ لَا يَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خراپه‌کارانی خوش ناوی. ۶۴

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٦﴾ ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ يَلْغُ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغَتْ رِسَالَتُهُ وَاللَّهُ يَعْصُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَأْهَلِ
 الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
 إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى
 مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ بِمَا
 لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

هوی هاتنه

مـ وارموی

نایه تی (٦٧)

سـ ورمتی

المائدة: ﴿يَأْتِيهَا

الرُّسُولُ يَلْغُ مَا

أُنْزِلَ إِلَيْكَ

.....﴾. نـ بین

حییـ ان

نه گنیزتیـ و

له نه بوموره بیره و

نه لن: نه گره نئمه

له گره پئغه مبرری

خـ وادا (٦٨)

له سـ هـ ودا

بورینایـ

گـ وده تریـ و

به سـ نیبه تریـ

درمان بقدانه ناو

له نـ ودا

دانه نیشت، جا

دلاکیمان له نـ و

سره ختیکدا دانیشت و شمخیره کـ پیدادا مه لاسی تینجا پیاروکه هات و مه لى گرت و ووتى : نه ی
 موحه ممد کـ ده تیارینى له من، پئغه مبرری خولش (٦٨) له ووتى : خـ ودا کمپارینى له نـ و
 شمخیره کـ دانی نه ووتى دیناو نه وسا نایه تی (وَاللَّهُ يَعْصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾. دله نه ی.

= بدات چون کار ده کـ نه کولته خوتان بیارینن، له مونی و له تافره ت). و من لمن عمر (بخی الله عنهما) -

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكَعْبَةِ عَلَّمُوا﴾ خپه ته گهر به راستی نامه داره كان پړوايان به پښتايه ﴿وَأَقْرَبُوا﴾
 و خړيان بپاراستايه و پاريزكار يونايه ﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَبْعًا﴾ بڼ گومان گوناوه
 خراپه كانيانمان ده سپي يوه لتيان ﴿وَلَا ذَلَّضْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيرُ﴾ وه ده ما خستنه ناو
 به هه شتاني پرناز و نيعمهت. ٦٥ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِحْمِيلَ﴾ وه بڼ گومان ته گهر شو
 نامه دارانه تهرات و ټينجيليان كار پڼ بگردايه ﴿وَمَا أَرْبَلْ إِلَهُكُمْ﴾ هه روه ما شو قورنانه
 كه هينراوه ته خواره وه بڼان ﴿بَيْنَ يَمِينٍ﴾ له لايه په روه رديگاريانه وه ﴿لَا عِلْمَ لِي مِنْ فَرْجٍ﴾
 بڼ گومان رڼي يان ده خوارد له لاي سهرويانه وه (له ناسمانه وه) ﴿وَمِنْ غَتِّ أَزْجَلٍ﴾
 وه له ټرپښتانه وه (له زهوي يوه) ﴿يَنْتَهِمُ أَمَّا مُنْقِصَةٌ﴾ تن يان دايه ده ستو كومه لڼكي
 رڼكو پڼك ﴿وَكَيْفَ يَنْتَهِمُ﴾ به لام رڼك له وان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نه وه ي ده پكڼ رڼد به دو
 خراپه. ٦٦ ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ي پتفه مبه ر ﴿يَلْعَنُ مَا أَرْبَلْ إِلَهُكُمْ﴾ رايگه يته (به خه ك)
 نه وه ي هينراوه ته خواره وه بڼت ﴿بَيْنَ يَمِينٍ﴾ له لايه په روه رديگاريانه وه ﴿وَنَازِلُ نَقْلٍ﴾
 وه ته گهر وانه كه ي ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ نه وه راسپږيه كه ي خوات رانه كه يانده وه
 به جيت ته هينراوه ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَعُكَ مِنْ أَلْسِنَةٍ﴾ وه خوا تن ده پاريزنه له فله كي (كه بت
 كوښ) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بڼ گومان خوا رڼنموني بڼ پړوايان ناكات. ٦٧
 ﴿فَلَا يَهْدِي الْكُفْرَ﴾ (نه ي موحه مبه ر) ﴿بَلَىٰ﴾ نه ي نامه داره كان ﴿لَسْتُ عَنْ غَيْرٍ﴾ ټيوه
 له سه هيج شتيك نين ﴿حَقٌّ يُبْعَثُ التَّوْبَةُ وَالْإِحْمِيلُ﴾ هه تا به رڼك و راستي په پيره وي
 ته ورات و ټينجيل نه كه ن ﴿وَمَا أَرْبَلْ إِلَهُكُمْ﴾ هه روه ما شو قورنانه ي كه هينراوه ته
 خواره وه بڼتان ﴿بَيْنَ يَمِينٍ﴾ له لايه په روه رديگاريانه وه ﴿وَلَيَبْذُلَنَّ كِبْرًا يَنْتَهِمُ﴾ سوږند
 به خوا زياد نه كات بق رڼديان ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه وه ي هينراوه ته خواره وه بڼت
 له لايه په روه رديگاريانه وه ﴿طَفَتَا وَكُفْرًا﴾ سه ركه شي و بڼ باوه رپيان (زياد ده كات)
 ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ كه وات خه م هخ له سه ركه م لي بڼ پړوايان. ٦٨ ﴿إِنَّ
 الْيَمِينَ عَلَّمُوا﴾ به راستي نه وانه ي پړوايان هينراوه ﴿وَالْيَمِينَ عَلَّمُوا﴾ نه وانه ي بون
 به جووله كه ﴿وَالْمُسْبُونَ﴾ نه ستږه په رست يان فريشته په رست ﴿وَالْمُسْبُونَ﴾ وه شوږن
 كه وتوانى عيسا پتفه مبه ر ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ هه ركه س له وانه پړوايان هينايي به خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به رڼي لويي ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و كرده وه ي چاكي كرده ي ﴿فَلَا حُوفَ
 عَلَيْهِمْ﴾ نه وه نه هيج مه ترسيه كيان له سه ره ﴿وَلَا هُمْ يَخْزُونَ﴾ وه نه خه فته بار نه بڼ
 (له رڼي لويي دا). ٦٩ ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سوږند به خوا په يمانى به هينراوه
 وه رگرت له نه وه كانى ﴿إِسْرَءِيلَ﴾ ټيسراڼيل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رُسُلًا﴾ و چه ند
 پتفه مبه ر كمان نارد بڼان ﴿كُنَّا جَاءَكُمْ رَسُولًا﴾ هه ر جارڼك پتفه مبه ر كيان بق به اتايه
 ﴿بِمَا لَا تَهْتَوُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ به هه ر رمانى كه به نليان نه بويه ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾
 ده ستبه يه كيان به رڼن دانه نان ﴿وَفَرِيقًا يَفْكُرُونَ﴾ وه ده ستبه يه كيشيان ده كوشتن. ٧٠

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لِي سُرَّةُ يَلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ شَفِيعٌ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٩﴾ قُلْ أَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٨٠﴾

« قال: أخذ رسول الله (ﷺ) بمنكمي فقال: (كن في الدنيا كأنك غريب أو عابر سبيل) وكان ابن عمر (رضي الله عنهما) يقول (إذا أمسيت فلا تنتظر الصباح وإذا أصبحت فلا تنتظر المساء، وخذ من صحتك لمرضك ومن حياتك لموتك) (رواه البخاري) له عهدهم لابي كعبی عومره وه (ده زای خوابان لن بن) دیوایه کراره که ده لیت: پیغمبر شانی گسرم و روتی: (له نونیا دا

و ده که سبکی دور له خرم و که سی خوی یان وه که دیوار وابه) وه عهدهم لابی کعبی عومره ده دیوت نه که ر نیواره کرده وه چاره دوانی به ینی مه به، وه نه که به یانیت کرده وه چاره دوانی نیواره مه به، له کانی لهش سافیت دا چاکه بکه بونکانی نه خورشی و له زیاندا چاکه بکه بو دوانی مرینت).

نایه تی (۱۷) سوره تی (آل عمران) فقال رسول الله (ﷺ) (قل الله تعالى يا ابن آدم، انك مادموتني -

﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِئْتَةً﴾ وایان ده‌زانی که‌توله و سزا دووچاریان نابیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بۆیه کوئو که‌پوون ﴿ثُمَّ نَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له پاشان خوا ته‌ویه و که‌پانه‌وی لی وه‌رگرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَعِمْرَ مَثَبِهِمْ﴾ ئینجا له‌پاش نه‌وه تقد به‌یان کوئو که‌پوون (له‌بیستن و بینینی به‌لکه و ئایه‌ته‌کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ يَصْمُرُ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا بینهره به‌هر کرده‌ویه که‌ده‌یکه‌ن. (۷۱) ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سوئند بیت بی گومان بی باوه‌پوون نه‌وانه‌ی که‌ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان خوا مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌مه ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌کاتی‌کدا مه‌سیح (کاتی په‌وانه‌کرا) ووتی نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ ته‌نها خوا بپه‌رستن که‌په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌شه ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ به‌پاستی هر که‌س هاویه‌ش بؤخوا دابنی ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ نه‌وه بیگومان خوا به‌مه‌شتی لی حه‌رام کردوه ﴿وَمَا أَوْنَهُ الْكَافِرُ﴾ وه‌جی و شوئنی ناگر ده‌بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وه‌بؤ نه‌وسته‌مکارانه‌هیچ یارمه‌تی ده‌رئیک‌نی یه‌(۷۲) ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سوئند به‌خوا به‌پاستی بی باوه‌پوون نه‌وانه‌ی که‌ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ بیگومان خوا یه‌کیکه‌له‌وسئ خوا (که‌بریتین له‌په‌روه‌ردگارو عیساو دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ (له‌کاتی‌کدا) هیچ په‌رستراویکی راست‌نی یه‌بیجکه له‌ته‌نیا خویه‌ک ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾ وه‌نه‌گر واز نه‌مئین له‌ووتته‌ناپه‌واو به‌دانه ﴿لَيَمَسُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ سوئند به‌خوا دووچاری نه‌وانه‌یان نه‌بی که‌بی باوه‌پوون ﴿عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ سزایه‌کی به‌نازارو سه‌خت. (۷۳) ﴿أَفَلَا يَتَوَدَّعُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ ده‌ی ئایا بؤ توبه‌ناکه‌ن و ناگه‌پئنه‌وه بؤلای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لی‌بوردنی لی‌ناکه‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ له‌کاتی‌کدا خوا لی‌بورده‌ی میهره‌بانه. (۷۴) ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌م هیچ‌نی یه‌جگه له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگومان له‌پیش نه‌وه‌وه چه‌نده‌ها پیغه‌مبه‌ر بوون ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾ دایکیشی ئافره‌تییکی تقد پاست گوئیه ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ هه‌ردوکیان خواردنیان ده‌خوارد (واته‌خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ تَنْصِفُ لَهُمْ الْأَنْبِيَاءَ﴾ سه‌رنج بده‌چون ئایه‌ت و به‌لکه‌کان پوون ده‌که‌ینه‌وه بؤیان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سه‌یرکه ﴿إِنْ يُلْكَوْتَ﴾ چون لا ده‌درئین له‌حق به‌ره‌و به‌تال. (۷۵) ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا ئیوه بیجکه له‌خوا شتیک ده‌په‌رستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ مَكْرًا وَلَا نَفْعًا﴾ که‌هیچ زه‌ره‌رو سووئیکی نی یه‌بؤتان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌خوا هه‌ر غلغلی بیسه‌ری زلتایه. (۷۶)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ
قَسِيصِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

هزلی حالتی

غوارموی

نایبته (۸۲)

سورته (المائدة)

﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ

مُؤَنَّة...﴾

نبینونه بی حالتیم

ده گنیزیتسه له

سه صدی کوبی

موسسه بیب و

نوبیه کوبی کوبی

عبودیه حمان و

مردی کوبی

زویه بیرمه ووتیان:

پیغمبره خوا

(﴿الله﴾) مهری کوبی

نومیه

خسه مودی نارد بیل

لای نه جاشی و

نامه کی دلیه بزی

هر که گهفت لای

نه جاشی نامه کی

خوینده وه و پاشان ناردی به دواي جه عفری کوبی نه بو طالب و هاره له کچه ره کانیدا مهرمه ناردی
به دواي راهیب و که شیفه کاندا نینجا فرمائی دا جه عفری کوبی نه بو طالب سورته مهرمه به سهردا
خوینده وه. به کسه بهرپایان هینا به قورقان و چاروان پهره له فرمیتک تا نه مانه نه مانه بیون که خواي
گوره نه نایه تهی له باره یانه و نارد خوارمه ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مُؤَنَّة﴾ ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّامِيِّينَ﴾.

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ﴾ (نهی موحه‌مه‌د (ﷺ)) بلی نهی نامه دلره‌کان ﴿لَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِ﴾
 زیاده ره‌وی مه‌که‌ن له‌تاینه‌که‌تاند ا ﴿غَرَّ الْخَفْ﴾ جگه له‌وه نه‌بیت که‌راست و
 حقه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا اَهْوَآءَ قَوْمٍ﴾ و شوی‌ن تاره‌زوی که‌سانیک مه‌که‌ون ﴿قَدْ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾
 که‌به‌راستی پیشت‌ر گومارو سه‌رلی شوی‌و بوون ﴿وَأَخْلَوْا كَثِرًا﴾ وه تقد که‌سی‌شیان
 گومارو ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وه خورشیان گومارو بوون و لایاندا له‌رنگای راست
 (۷۷) ﴿لَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بی بره‌بوون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيِ﴾ له‌به‌ره‌و
 نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ له‌سه‌ر زمانی دلود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ و عیسی‌ای
 کوی مریه‌م ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر نه‌وه بوو سه‌ر پی‌چیان کرد
 ﴿وَكَاثُرًا بِتَقْوَرٍ﴾ و هه‌میشه ده‌ست در‌زویان ده‌کرد. (۷۸) ﴿كَانُوا لَا يَتَكَاوَرُونَ﴾
 نه‌وانه به‌رگری به‌کتری یان نه‌ده‌کرد ﴿عَنِ شُعْرِ نَمْلَةٍ﴾ له‌مه‌ر کاریکی پی‌خوای بی
 شه‌ری که‌ده‌یانکرد ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بی‌گومان تقد به‌دبوو نه‌وه‌ی
 که‌نه‌یانکرد. (۷۹) ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا يَتَّبِعُنَا﴾ نه‌بینی (نهی موحه‌مه‌د (ﷺ)) تقد به‌یان
 ﴿يَتَّبِعُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دق‌ستایه‌تی نه‌که‌ن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی بی باوه‌و بوون ﴿لَيْسَ مَا
 قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ﴾ بی‌گومان تقد به‌دو خرابه نه‌وه‌ی که‌پی‌خشیان خست بق‌خوایان
 (کردویانه) ﴿اَن سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌هزی خه‌شم و قینی خوا بوو لی‌یان ﴿وَقَالِ التَّٰبِطُ حُمْ
 خِلْدُونَ﴾ وه نه‌وانه له‌سزای نوره‌خدا بی برانه‌وه ده‌میننه‌وه. (۸۰) ﴿وَلَوْ كَانُوا يُوْشِرُونَ
 بِاللّٰهِ﴾ وه نه‌که‌ر نه‌وانه بره‌ویان به‌تنبایه به‌خوا ﴿وَالْكَرْبَ وَنَا اَنْزِلَ اِلَيْهِ﴾ و پی‌قه‌مه‌رو نه‌و
 به‌رنامه‌یه‌ی که‌نیراوه‌ته خواره‌وه یق سه‌ری ﴿مَا اَنْتُمْ اَوْلِيَاەهُ﴾ نه‌و بی بره‌ویانه یان
 نه‌ده‌کرد به‌دق‌ست و براده‌ر ﴿وَلَيْكُنْ كَثِيْرًا يَّتِمُّ﴾ به‌لام تقد به‌یان ﴿فَسَفَرٌ﴾ له‌تاین
 ده‌رچوون و یاخین له‌خوا. (۸۱) ﴿لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ سویند بیت ده‌بینیت
 (نهی موحه‌مه‌د (ﷺ)) خراب‌ترینی خه‌لکی یق نو‌نمایه‌تی له‌گه‌ل بره‌ویان دا ﴿اَلْمُؤْمِنَةُ
 وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ جووله‌که و هاربه‌ش دانه‌رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُم مَّوَدَّةَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ وه
 سویند بیت ده‌بینیت نزدیک‌ترینان له‌خقه‌سه‌و‌سختی یق بره‌ویان ﴿الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّا
 نَصْرِيْكَ﴾ نه‌وانه‌ن که‌ده‌یان ووت بی‌گومان ئیمه‌ گاوو‌وین ﴿وَلَا يَكُنْ يَتَّبِعُكَ يَتَّبِعُكَ
 وَتَمَنَّا﴾ نه‌وه‌ی له‌به‌ر نه‌وه‌یه بی‌گومان له‌ نا‌ویاندا قه‌سه‌و‌گن‌سه‌گن‌سه‌گن‌سه‌گن‌سه‌گن
 ﴿وَاَنْتُمْ لَا تَشْكُرُوْنَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان خویان به‌زل و گوره‌ دانه‌تین. (۸۲)

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا مَا طَيَّبْتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

ہوئی ہاتھ

خوار ہوئی

نایہ تی (۸۷)

سورہ تی

(المائدہ): ﴿یا

ایہا الذین آمنوا لا

تحرّموا طیّبات ما

أحلّ الله ...﴾

تورمزی

کثیراویہ تی یہ وہ

کہ عہ بدولائی

کوپی عہ بیاس

دہ لی: پیایوئک

ہاتھ لای

پیغہ مبہر ﴿﴾

ووتی: نہی

پیغہ مبہری خوا

﴿﴾ بہ پاستی

من ہر کاتنی

گوشتم خوارد بین

تاقہ تی ذن نہم و

نارہ زوو نہ مگری

بڑیہ گوشت خواردم لہ سہر خرم حہ رام کردوہ و خوی گہ و رہش نہم نایہ تی نارده خوارہ وہ۔

ہوئی ہاتھ خوار ہوئی نایہ تی (۸۹) سورہ تی (المائدہ): ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ

أَهْلِيكُمْ﴾ تین ماجہ لہ عہ بدولائی کوپی عہ بیاس وہ دہ کثیریتہ وہ کہ ووتیہ تی: پیاو ہہ بوو

بڑیوی خیزانہ کی نہ دا بہ جوڑیکی نقد فراوان و پیای و اش ہہ بوو بڑیوی خیزانہ کی -

﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ هر کاتى گوييان لى بوايه ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ نه قورئانه‌ی که نیراوه ته خواره وه بق پیغه مبر ﴿لَقَدْ نَزَّلْنَا أُكْتَبُهَا﴾ ده بیینی چاره کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له فرمیسک (پرده بی و) ده پڑیت ﴿مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ له بهر نه و پاستی یه‌ی که زانیویانه (و بویان ده رکه وتوه) ﴿يَقُولُونَ رُبَّمَا آمَنَّا﴾ نه لئن نه‌ی په روه ردگارمان نه‌وا نیمه باوه پمان هینا ﴿فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ ده توش له گه‌ل شایهت ده ران ناومان بنوسه. (۸۳) ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بچی ده بی نیمه باوه نه هیتین به خوا ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ و به وه‌ی که بومان ماتووه له حق و پاستی ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا﴾ له کاتیکدا نومیدمان وایی په روه ردگارمان بماختاه ﴿مَعَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ ریزی پیاو چاکانه وه. (۸۴) ﴿فَأَنبَهُهُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشتیان نه داته وه به هوی نه وه وه که ووتیان ﴿جَنَّتْ نَجْمِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به چهند باخیک که پوویار به ژیراندا ده پروات ﴿خَلِيلِينَ فِيهَا﴾ ده میتنه وه تیایدا به همیشه‌ی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نه وه یه پاداشتی چاکه کاران. (۸۵) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه‌ی باوه پریان نه هینا و نایه ته کانی نیمه یان به درق ده زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ نه وانه نه هاوه لانی دوزخ. (۸۶) ﴿بَنَاتِ الْأَدْنَىٰ أُمَّتٍ﴾ نه‌ی نه وانه‌ی پرواتان هینا وه ﴿لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نه وشته پاک و خوشانه‌ی که خوا حلالی کردوه بۆتان یاساغی مه که نه له خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنور مه شکینن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بی گومان خوا سنور شکینه رانی خوش ناوی. (۸۷) ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ﴾ بخون له و رسق و ریزیانه‌ی که خوا پیی به خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که حلال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خۆتان بپارینن و برسن له و خویه‌ی که نیوه باوه پتان پی یه تی. (۸۸) ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا لیقان ناگرئ ﴿بِالْفَقْرِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ نه و سوینده تان که نیازی دلی له گه‌لدا نی یه ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام لی تان نه گرئ (به گونا هبارتان داده نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ به (شکاندن) سویندی که به نیازی دل داتان به سستیبت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا که فاره تی (سرینه وه‌ی شکاندن) نه و سوینده تان ﴿إِطْعَامَ عَفْوَهِ مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی ده هه ژاره ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له خوراک‌ی مام ناوه ندی که به منداال و خیزانی خۆتانی ده دهن ﴿أَوْ كَسَوْتَهُمْ﴾ یا پۆشاک‌ی ده هه ژار ﴿أَوْ خَرَّيْتُمْ رِقَبَهُ﴾ یا نازاد کردنی به نده یه که ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه وه‌ی ده سستی نه که وت هیچ کام له مانه ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ نه وه سی پوژ به پوژوو بیت ﴿ذَلِكَ كَفْرٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ نه وه (ی باسکرا) که فاره تی سوینده کانتانه کاتئ که سویندتان خوارد (و سوینده که تان شکاند) ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه سوینده کانتان بپارینن ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به و جوره خوا نایه ته کانی خوی به پوونی باسی نه کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بق نه وه‌ی سوپاسی بکن. (۸۹)

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
 مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّهَا عَلَى
 رَسُولِنَا الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٩٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ
 أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْدَىٰ بَعْدَ
 ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
 وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُم مُّتَعِدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
 يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ
 مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لَّذِي ذُوقُوا بِأَلَمِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْهُ
 سَلَفٌ وَمَن عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

نهاده
 جندى كى كه و
 ناره حه جا نه
 تابه ماته
 خواره ده
 اوسط ما
 ثمنه
 افليكم.

هوى هاته
 خواردهى نايهتى
 (٩٠-٩١) سورتي
 (المائدة): إِنَّمَا
 الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
 وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
 الشَّيْطَانِ...
 نيين جهريد
 لهه بوللى كهوى
 هه بياستوه
 ده كبرى
 ده لىح: ياساغ
 بوللى مارهق

لهه بوللى نه نصار هاته خوارده كه عهده قيان خوارده بويوره تاوايان لى مالا ماست و سه رخل
 بود بوزن و كالتيان بهه كترى كرابور لهه كتران دلبور نينجا كاتى سه رخله بهه كه بهرى دلبورن مى
 وايان هه بود شوللى ليدلى ده ببنى بهر و خسار و بويته بهه و ده بورت نهه فلان كسى برام واى لى
 كرابورم (نهان برام كه بوزن لهه ليداندا بهر بهرى كه كينه نههوى) سولند بهر خوا نهكر نهو براهم-

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه ی بپرواتان هیئاوه ﴿إِنَّمَا اتَّخَفْتُمُوعًا وَلَا نَهَارًا﴾ بی گومان
 نارهق و قورمار و نهو بهردانهی که کراون به بت ﴿وَالْأَرْزَاقُ﴾ و نهو پارچه دارانهی (که
 به کار نه هیترین بق دیاریکردنی بهش و چاره نووس) ﴿رَجَسَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ نهوانه بیسن و
 له کرده و هی شہیتانن ﴿فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ که واته دوورکه ونه و هی لی ی تاپزگارین. (۹۰)
 ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ بی گومان شہیتان هر نه و هی نهوی ﴿أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ که
 دوژمنایه تی و کینه و بق بخاته ناوتانه و هی ﴿فِي الْخَبَرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ به هی نارهق و قورماره و هی
 ﴿وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه بهرگریتان بکات له یاد و باسی خوا و له نوژی کردن ﴿فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ دهی ثایا نیوه و ازده هیتن (لهو خراپانه) ۹۱. ۹۲ ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ﴾ وه فرمانبر و
 گوئی پایلی خوا بن ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وه فرمانبر رو گوئی پایلی نژدراوه که ی بن ﴿وَأَعِزُّوا
 وَبِتَرَسَن (ناگادارین) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نینجا نه گهر نیوه پوو وهرگریتن و فرمان بهری نه کن
 ﴿فَاعْلَمُوا﴾ نهوا بزائن ﴿أَنَّكُمْ عَلَى رَسُولٍ﴾ بیگومان نه و هی که له سر نژدراوه که ی نیمه بی
 ﴿الْبَلَاغِ الْمُبِينِ﴾ بهس راگه یاندنی پوون و ناشکرای ثایینه که یه. ۹۲ ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه بووه و نی یه له سر نهوانه ی که بپروایان هیئاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده و هی
 چاکه کانیان کردوه ﴿حُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ هیچ گونا میک له و هی خواردیوانه (نارهق و پارهی
 قورمار پیتش حرام کردنیان) ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا﴾ نه گهر خویان پاراستبی (لهو چهرخدا له و هی که
 حرام بووه له سهریان) ﴿وَأَمَّا﴾ وه باوه پدریوین ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده و هی
 چاکه کانیان کردبی ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان خویان پاراستبی (له و هی که حرام کرابی) ﴿وَأَمَّا﴾
 و بپواشیان مه بوبیت (به و هی که هاتبی له لاین خواوه) ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان به رده و ام بووین
 له سر خق پاریزی ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ و چاکه کانیشیان به چاکی کردبی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه خوا
 نهو چاکه کارانهی خوش دهوی. ۹۳ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه ی بپرواتان هیئاوه
 ﴿لَتَبْلُغَنَّكُمْ أَتْقَا﴾ سویتند به خوا، خوا تاقیتان ده کاته و هی ﴿بَشِيرٍ مِنَ الصَّيِّدِ﴾ به هندیک نیچیر
 ﴿تَنَالُهُمُ بُيُوتُكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾ که به دهست ده یانگرن و به ربه کانتان پوایان ده کن ﴿لِيُغْلِبَ اللَّهُ مَن
 خَافَهُ بِالْغَيْبِ﴾ تا خوا دهوی بخت کی لی ی ده ترسی به په نهانی ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾
 نینجا هر که س دهست دریزی بکات دوی نهو (هوال پیدانه) ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه و هی بقی
 مه یه سزایه کی به نازار. ۹۴ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه ی بپرواتان هیئاوه ﴿لَا تَقْتُلُوا
 الصَّيِّدَ﴾ نیچی مه کوژن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ له کاتیکدا نیوه له نیحرامدان ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّداً﴾
 وه نه و تان به دهستی نه نقهست بیکوژی ﴿فَجَزَاءٌ مِّمَّا قَتَلَ﴾ نه و هی له سهریه تی سهر برینی
 وینه ی نه و هی که کوشویه تی ﴿مِنَ الْتَمَرِ﴾ له نازل و مالات ﴿حَتَّى يَكُونَ﴾ نهو بپیاره بدهن
 (نیچیره که له به رانبره چ نازه لیکدایه) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو پیای موسلمان چاک له خورتان
 ﴿هَذَا بَلَاغٌ لِّلْكَتَبِ﴾ به شیوه ی قوریانی بگاته که عبه (و له و ی بیکات به قوریانی) ﴿أَوْ كَفَرُوا
 طَعَامُ مُسْكِينَ﴾ یان به نه ندازه ی نرخی قوریانی که خوراک بدات به چند مه ژاری ﴿أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ
 صَبَاتًا﴾ یان به قهدهر نهو خوراکدانه پژوو بگریت ﴿لِيَذُقُوا مَرْهَةً﴾ بق نه و هی بجیزی
 توپالی کاره که ی ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ﴾ خوا خوش بووه له و هی که تپیه ی و به سهرچوو ﴿وَمَنْ
 عَادَ﴾ به لام هر که سیک بگریته و هی (بق سهر نهو کرده و هیه) ﴿فَنُفِقَ اللَّهُ مِنْهُ﴾ نهوا خوا
 توله ی به تینی لی ده سیتن ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ وه خوا زاله و خاوه نی توله ی به تینه. ۹۵

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرَّمَ
 عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ أُولَى الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾ يَأْتِيهَا الْذِّبَاءُ أَمْمُوا لَا تَسْأَلُوا
 عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْأَلُوهُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ
 الْقُرْآنُ أَنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
 سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
 مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَرَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

= بهرامبهر به من
 سؤندو به زه بی
 مه بویه وای لی
 نه نه کردم تا وایان
 لی مات
 له نیوانیاندا به هوی
 عاره ق خوارده وه
 رق و کینه سووست
 بوو نینجا خوی
 گه وره نهم
 نایه تهی ناره
 خواره وه. ﴿انما﴾
 الخمر والغیسر﴾ تا
 ده گاته ﴿فهل انتم﴾
 منتهمون﴾ نینجا
 که سانیکی بد چو
 له نایندا ووتیان
 عاره ق پیسه و فلان
 که س له نوحوددا
 کوژداه هه
 عاره قی خوارده وه
 جا خوی گه وره ش

نهم نایه تهی ناره خواره وه ﴿لنيس على الذين آمنوا وعلوا الصالحات جنات فيما طعموا...﴾

هوی هاتنه خواره وهی نایه تی (٩٢) سوره تى (المائدة): ﴿لنيس على الذين آمنوا وعلوا الصالحات﴾

جنات...﴾ بوخاری له نه نه سه وه ده گپرتته وه که ووتی: من له مالی نه بو طه لعه دا شهراب گتیری

کومه لیک بووم له وکاته دا عاره قه که یان له خورما و تری بوو جا پیغه مبهه (ﷺ) فه رمانی دا =

﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾ پاوی نیچیر و خوارده مه نی دهریای حلال کراوه بۆتان
 ﴿مَنْعًا لَكُمْ وَاللَّيْثَاءُ﴾ تا نئوه و گهشتیاره کان سوودی لی وهریگرن ﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ
 الْبَرِّ﴾ و پاوی نیچیری کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیقان ﴿مَا دُمْتُ حُرْمًا﴾ تا له
 نیجرامدا بن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له (بی فرمائی) نهو خواجه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾
 هه ربی لای نهو کزده کرینه وه (له پوژی دواپی دا). ۹۶ ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ الْحَرَامَ﴾
 خوا که عبه که (بیت الحرام) ه دایناوه به هوی ﴿فَتَمَّا لِلنَّاسِ﴾ پاوهستانی کارویاری دین
 و دنیای خه لکی ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَ﴾ وه هه روه ها مانگه یاساغه کان (که جهنگ
 تیایندا حه روه) و قوریانیه دیاری نه کراوه کان و قوریانیه دیاری کراوه کان ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وهش بر نه وهی که بزائن به پاستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 نه زانی و به ناگایه که چی و له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه
 بیگومان خوا به هه مو شتی زانیه. ۹۷ ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزائن که
 به پاستی خوا توله ی زقر به تینه (بی یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه به پاستی خوا
 لیبورده ی میهره بانه (بی تو به کاران). ۹۸ ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نیردراوه که ی
 خوا هیچی له سهرنی یه بیجگه له پاگه یانندن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ وه خوا
 ده زانی به وهی دهری ده خن به وهش ده یشارنه وه. ۹۹ ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾
 (نه ی موحه مه د ﴿طَّيِّبٌ﴾) بلئی پیس و پاک وه که یه ک نین ﴿وَلَوْ أَغْنَيْتُكَ﴾ هه رچه ند
 سه رسامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْحَبِيبِ﴾ زوری پیسه که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که واته له خوا بترسن ﴿يَتَأْتِيَ
 الْأَنْبِيَاءَ مَا مَشَاءُوا﴾ نه ی نه وانه ی بپواتان هیناوه ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾ پرسیار مه که ن له
 شتانیك ﴿إِنْ تُبْدَ لَكُمْ سُوءُكُمْ﴾ نه که ر ناشکرا بکرین بۆتان ناخوش و خراپ ده بییت
 بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ وه نه که ر پرسیار بکه ن دهریاره یان ﴿حِينَ يُقَالُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ﴾
 کاتی قورئان ده نیردریته خواره وه، بۆتان ناشکرا ده کرین ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش
 بسوه له و پرسیارانه ی له وه و پییش ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ خَلِيمٌ﴾ وه خوا زقر لیبورده ی
 له سه رخویه. ۱۰۱ ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بیگومان نهو (جوره) پرسیارانه یان کرد کومه لی ﴿مِنْ
 قَبْلِكُمْ﴾ پییش نئوه ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾ پاشان بی بپوا بیون به هوی نهو
 پرسیارانه وه. ۱۰۲ ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا داینه ناوه و پیریاری نه داوه (سوود وه رنه گرتن
 له م چوار جورده ووشتره) ﴿مِنْ نَجْوَةٍ﴾ له به حیره: (ووشتریک بوو پینچ سکی بکردایه و
 پینجه م نیر بوايه، نهو کاته گوچکه یان له ت ده کرد و به ره لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَائِبَةٍ﴾
 و سائیه: (ووشتریک بوو که ده تا دوانزه سکی بکردایه هه موو میینه بوايه) ﴿وَلَا
 وَصِيلَةٍ﴾ و وه صیله: (ووشتریک بوو یه که م و دووه م سکی میینه بوايه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾
 و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پشتی نهو ده سک په یدا ببوايه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ به لام نه وانه ی بی باوه پبوون ﴿يَتَشَكَّرُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ درق به ده م
 خواره هه لئه به ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و زقریه یان زیر نین (نه زانن). ۱۰۳

وَإِذْ أَيْدِيهِمْ مُمَرَّدَاتُهُمْ إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٢٥﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٥﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ
بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا
عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِمَعْمَرًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا تَكُنْ شَهَدَةُ اللَّهِ إِلَانَا إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ ﴿١٢٦﴾ فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ
أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلَيْنِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ
مِنَ شَهَدَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢٧﴾ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَن تُرْدَ أَيْمَنُ بَعْدَ
أَيْمَنِهِمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٢٨﴾

- به جاپاره در لک
 جاپاره دلو بلای
 خه لکینه بیدارین
 عهده قی حرام کز او
 نه نه س ووتی نه بو
 طالعده پیئی و دم
 بهر نه عهده قه
 بهر نه منیش بریم و
 پزاندیم و عهده قه که
 به کز آن نه کانی
 مهینه دا دهری است
 که سانی که ووتیان
 کز مه لیکه موسلمان
 شهید برون و
 عهده قی ان
 خوار و قهر جا
 خواهی نه م نایه قی
 ناره خوار و
 ﴿لَيْسَ عَلَى الْفَنِينِ
 لَمْتُوْا وَتَعْمَلُوْا
 الْحَالِیَاتِ جُنَاحٌ
 لِّیَہَا...﴾

هٰذِهِ هَالِكَةٌ خَوارِمْهُىَّ نَابِهَتِي (١٠١) سُوْرَةُ (الْمُلَقَّة) : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْأَلُوا﴾ ﴿يَنْظُرُ لَهُ
ثَمَنُ سَوْءٍ دَمْعٍ بِرَمِيٍّ وَتُؤْتَى: بِثَمَنٍ مَبْرُورٍ﴾ وَتَارِكِي دَلْعِ رَكِيزٍ وَتَكْنِي نَمُو وَتَارِدِمْ نَبِيٍّ مَسْتَبِيرٍ
فَرَمُوِي (تَكْرَرُ) نَمُوِي مِنْ دَمِيْزَلَمْ تَكُوْرَ بَتَانِ وَتَنْبَابِ بِهَرَسْتِي كَمْ پَتِي دَمَكَنِينِ وَ تَكُوْرَ دَمَكُوْرِيَانِ
ثَمَنَسِ دَلْعِي تَنْجَا حَاوِدَانِي بِثَمَنٍ مَبْرُورٍ﴾ دَمُ وَ حَاوِيَانِ دَلْعِي وَ دَمَنَكِي گِرَوَانِيَانِ دَمَعَاتِ -

﴿وَذَا بِلَٰلٍ لَّمْزَ تَعَالَى﴾ و هکاتى که بووترى پى‌يان و دين ﴿إِلَىٰ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ بى‌لاى نه و قورئانى که خوا ناردويه تيه خواره وه ﴿وَالرُّسُولِ﴾ و بى‌لاى پيغه مبر ﴿قَالُوا﴾
 ﴿حَسْبُنَا﴾ ده‌لين به سمانه ﴿مَا وَعَدَنَا عَلَيْهِ ءَابَاؤُنَا﴾ نه و (ناينى) که باوک و باپيرانمان
 له سهرى بوون ﴿أَوَلَوْ كَانُوا يَأْمُرُ﴾ ثابا (چاويان لى ده‌کن) نه‌گه له حالیکدا باو
 باپيرانيشيان ﴿لَا يَفْلَحُونَ شَيْئًا وَلَا يَسْتَعِينُونَ﴾ هيچ شتيکيان نه زانيبى و گومر ابووين. (۱۰۴)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهى نه‌وانه‌ی بپرواتان مي‌ناوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ هوشتان به خوتانه وه
 بيت ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ﴾ زيانتان پى ناگه يهنى نه‌وى گومر ابو وه ﴿إِذَا أَقْتَدَيْتُمْ﴾ نه‌گه
 نيوه له سهر پيى راست بن (به‌رگري کردن له خرابه به شتيکه له پيغموونى وه‌رگرتن)
 ﴿إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هه‌ر بى‌لاى خوابه که پانه‌وى هه‌مووتان به گشتى ﴿فَيُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ﴾
 تَعْمَلُونَ﴾ نينجا هه‌والثان پى نه‌دا به‌هه‌ر کرده وه يه‌ک که کردووتانه. (۱۰۵) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 نهى نه‌وانه‌ی که بپرواتان مي‌ناوه ﴿شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ﴾ شايه‌تى بدن له نيواتاندا ﴿إِذَا﴾
 خَضَرَ أَحَدُكُمْ أَلْمُوتَ﴾ کاتى که مړينى هه‌رکامتان نزیک بوويه وه ﴿حِينَ أَلْمُوتُ﴾ له‌کاتى
 وه سیه‌ت کردنتاندا ﴿إِنَّمَا ذُو عَذَابٍ بَيْنَكُمْ﴾ دوو که‌سى دادپه‌روه له خوتان (موسولمان
 بن) ﴿أَوْ ءَاخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾ يان دوو که‌سى تر جگه له خوتان (کافرين) ﴿إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى﴾
 الْأَرْضِ﴾ نه‌گه‌ر نيوه به‌سه‌فه‌ر پوشتبوون به وولاتدا ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ أَلْمُوتِ﴾ و به‌لاى
 مړيتان تووش مات ﴿تَحْسِرُهُمَا مِنْ بَعْدِ الطَّلَوتِ﴾ (دوو شايه‌ته‌که) پاگرن له پاش نويژ (ى
 عه‌س) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ده‌بى سويند بخون به‌خوا ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر گومانتان بوو (له
 پاستى و پاکی يان) ﴿لَا نَشْفِى بِهِ لِمَا﴾ نيمه (سويند خواردنمان) به‌خوا ناگورپينه وه
 به‌هيچ نرختيک ﴿وَلَوْ كَانُوا لَاقِيْنَ﴾ باشايه‌تى بؤدراوه که خزم و نزیکيش بيت ﴿وَلَا تَكُنْ شَهِيدَ﴾
 اللَّهِ﴾ وه شايه‌تى (دان بى) خوا ناشارينه وه ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَيُّمِ﴾ بيگومان (نه‌گه‌ر
 شايه‌ت يه‌که مان شارد وه) که‌واته به‌پاستى له گوناهايران ده‌بين. (۱۰۶) ﴿فَإِنْ غَيْرَ عَلَى﴾
 نينجا نه‌گه‌ر زانرا (پاش سويند خواردن يان) به‌وه‌ى ﴿أَنَّهُمَا أَتَخَفَا إِنَّمَا﴾ که‌نه و دوو
 شايه‌ته درويان کرده و خويان تاوان بار کرده وه ﴿فَءَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ نه‌وه دوو که‌سى
 تر له شويئى نه‌واندا هه‌لده‌ستن (به‌سويند خواردن) ﴿مِنْ أَلَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ﴾
 له‌وانه‌ی که شياور نزیکترين (له‌مردوه‌که) له و دووانه ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ نينجا هه‌ردوويان
 سويند بخون به‌خوا ﴿لَنُحْدِثَنَّ أَهْلًا مِنْ شَبَدَتِهِمَا﴾ که‌به‌پاستى شايه‌ت يه‌که‌ى نيمه
 راستره له شايه‌ت يه‌که‌ى نه‌و دووانه‌ى پيشوو ﴿وَمَا أَغْنَيْتُنَا﴾ وه له‌پاستى لمان نه‌داوه
 (له‌سويند خوارده‌که ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الطَّلِيلِ﴾ بيگومان (نه‌گه‌ر لابه‌دين) نه‌وکاته
 نيمه له‌سته‌مکاران ده‌بين. (۱۰۷) ﴿ذَٰلِكَ أَذَقْنَا﴾ نه‌و (جوړه شايه‌تى دانه) نزیکتره ﴿أَن يَأْتُوا﴾
 بِالْشَّهِدَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا﴾ که شايه‌ته‌کان هه‌لسن به شايه‌ت يه‌که‌يان به‌شيوه پاسته‌که‌ى ﴿أَوْ﴾
 خَفَافُوا أَن تَرُدَّ لَعْنَتِي﴾ يابترمن له په‌دکرده وه‌ى سوينده‌کان (بوخزمى نزیکى مردوه‌که)
 ﴿بَعْدَ أَمْنِهِمْ﴾ دواى سويند خواردى نه‌مان (واته به‌دق بخرينه وه) ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾
 بترسن له خوا و خوتان بپاريزن و گوى پايله‌ى فه‌رمانى خوا بن
 ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا پيغموونى کومه‌لى له سنوور ده‌رچو ناکات. (۱۰۸)

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالَوْا لَا عِلْمَ
لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ
جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي
وَبِرُسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نَزِيفُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

- پیاوژک ووتی
به پیغمبر (ﷺ)
کری بارکی منه؟
نه رموی فلان
که من له وکاتیدا
نهم ثایته
هاته خواره وه
تسألوا عن...

هزی هاته

خواره وهی

ثایته (۱۰۶)

سورتی (۱۰۸)

(المائدة) ۱: «یا ایها

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ

بَيْنَكُمْ...»

بوخیاری

ده گپیته وه له

عه بدولای کوبی

عه بیاسه وه: ووتی

له ته میمی داریه وه

ده رباری نهم

ثایته «یا ایها

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ...» ده گپیته وه ده لی هه موو خه لک لی ی بهری بوو جگه له من و عه دی کوبی
به بداء، جا نه وان که هه ریدوکیان نه صرانی بوون و هات و چوقی شامیان ده کردو ده چون بق مه ککه و زقد
ده مانه وه له ویئ شینجا له پاش ککچ کردن بق مه دینه، شوینی بازرگانیه که یان گواسته وه بق مه دینه
جاریکیان له ویئ ده چون بق شام و گه دجیک له (بنی سهم) له گه لیان هات له شوینی کدا گه دجه که مرد -

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له پوژتیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه‌ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾ نهوسا پێیان ده‌فه رموی چ وه لامیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عَلِمَ لَنَا﴾ ده‌لێن هیچ زانیاری به‌کمان نی یه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبَ﴾ بێگومان ته‌نها تو ناگاداری هه‌موو نه‌ینیه‌کانیت. (۱۰۹) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ (بیر بکه‌روه) کاتی خوا به‌ عیسی کۆپی مه‌ریه‌می فه‌رموو ﴿أَذْكُرُ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾ بیربکه‌روه له‌چاکه و به‌مه‌ری من به‌سه‌ر خۆت و دایکته‌وه ﴿إِذْ أُنْزِلَتْ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتی که پشتیوانیم لی کردیت به‌ گیانی مه‌ره پیروژ (جویره‌نیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له‌بیشکه‌دا بوویت و به‌گه‌وره‌بیش قسه‌ت له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ﴾ وه کاتیکیش فیری کتیب (نووسین) و دروست کاری و ته‌ورات و ئینجیل کردیت ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا﴾ وه‌بیربکه‌روه کاتی به‌فه‌رمانی من له‌قوڕ شتیکت له‌ شیوه‌ی بالنده دروست ده‌کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده‌ست به‌جی به‌فه‌رمانی من نه‌بوو به‌ بالنده ﴿وَتُفَرِّقُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به‌فه‌رمانی من کویزی زکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرده‌وه ﴿وَإِذْ تَخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي﴾ وه‌کاتی به‌فه‌رمانی من مردووانت له‌ کۆپ ده‌رده‌هینا (به‌زیندوو کراوه‌یی) ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیربکه‌روه کاتی به‌رگری نه‌وه‌کانی ئیسرائیل کردلیت (بتکوژن) ﴿إِذْ جَعَلْتَهُمُ بَآلَيْتِمْ﴾ کاتیکیش موعجیزه پوهنه‌کانت بۆهینان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِمْ﴾ جا نه‌وانه‌یان که بی باوه‌پیوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌پاستی نه‌مه هیچ نی یه جگه‌له جادویه‌کی ناشکرا. (۱۱۰) ﴿وَإِذْ أُوحِيَ إِلَىٰ الْخَوَارِجِ﴾ وه (بیربکه‌روه) کاتی خسته‌ دلی هاوه‌له تاییه‌تیه‌کانت ﴿أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُّسُولِي﴾ که‌بپوا بیئن به‌ من و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌م (عیسا) ﴿قَالُوا ءَامَنَّا وَأَسْمَعُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ نه‌وانیش ووتیان: نه‌وا بپروامان هینا و تو‌ش شایه‌ت به‌ که بێگومان ئیمه موسلمانین. (۱۱۱) ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ کاتی چه‌واره‌کان ووتیان: نه‌ی عیسی کۆپی مه‌ریه‌م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رُؤُوسُكَ﴾ ئایا په‌روه‌ردگاری تو ده‌توانی ﴿أَنْ يُزَلَّ عَلَيْنَا مَائِدَةٌ مِنَ السَّمَاءِ﴾ له‌ناسمانه‌وه خوانیکمان بۆ بنیژته‌ خواره‌وه ﴿قَالَ أَتَقُولُونَ﴾ (عیسا) ووتی له‌خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌پدان. (۱۱۲) ﴿قَالُوا رَبِّدْ أَنْ نَأْكُلَ مِنَّا﴾ (چه‌واره‌کان) ووتیان ده‌مانه‌وی لی بخوین ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا﴾ ودلمان نارام ببی و دلنیا‌بین (که پیغه‌مبه‌ریت) ﴿وَنَقُولُ أَنْ قَدْ صَدَّقْنَا﴾ وه‌بزانین که بێگومان راستت له‌گه‌ل کردوین (له‌وه‌ی که پیت پاگه‌یا‌ندین) ﴿وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ ئیمه‌ش ببین به‌شایه‌ت له‌سه‌ری (بۆ نه‌وانه‌ی ناماده‌نین). (۱۱۳)

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عَيْدًا إِلَّا وَلَنَا وَءَاخِرَنَا وَءَايَةٌ مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَحْيَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا
قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ
وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾
لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

- که موسیٰ لمانی
تیا ن— بهو
وہ سبہ تی کرد
برویان کہ نہو
مالی ہی پتیہ تی
بیہ نہ— ہو
بہ خاوند نہ کی،
نہو انبش دلیان نہو
بہ لام جامیکی
زیوی تیا بود
مہ لیان گرتو
نورق تیان بـ
خویان لہ لہ پاش
سویند دن و
سویند خوارنخیان
جامہ کہ لہ مہ کہ
نورق پیرہ نہو نہی
کریو یان ورتیان
لہ تمیم و مہدی
مان کریوہ ، پاشان
نورق کس لہ میرات
گرائسی مردورمکہ

ہاتن و سویندیان خوارد کہ نام جامہ مینی فلانہ مردورہ و شایہ تیکہ کی نیمہ راستہ لہ شایہ تیکہ کی نہوان و
نیمہ دوست نورق لمان نہ کریوہ، نہو نورق: تینجا جامہ کہ وریکیا لیمان و لہواندا نام تاییہ مالتہ خوارد ہو۔
- ورجوتی غلرت لہ علی ماکان منک و لایالی یابن آدم اورلغت نوریہ عنان السماء تم استغفرنی غلرت لہ یابن
آدم انک لو اتیتنی بقراب الأرض خطایا تم لغیتنی لاتشرک بی فیئنا لاتہتک بقرابها مغفرة (رواہ الترمذی) -

﴿ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ عِيسَى كُورِي مَرْيَمَ ۖ فَهَرَمُوۡى ۖ ﴾ اَللّٰهُمَّ رِنَّا اَمْرًا عَلَيْنَا مَا يَدُوۡهُ مِنَ السَّمَآءِ ۖ
 نَہی خوی پەروردگارمان له ناسمانه وه خوانیکمان بۆ بنیره خواره وه ﴿ تَكُوۡنْ لَنَا عِیْدًا
 لِاَوْلٰٓئَا وَاٰخِرَتَا ۖ ﴾ تا ببی به جه ژن بۆ ئیستامان و نه وه کانی داهاتووشمان ﴿ وَآیَةً مِنْکَ ۖ ﴾
 وه موعیزه و به لگه یه بیت له لایه ن تیره ﴿ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَبِرَ الرَّزِیۡقِ ۖ ﴾ وه رسق و پوزیمان
 پی بیه خشه چونکه تو باشترینی هه مو پوزی ده رانی. (۱۱۴) ﴿ قَالَ اَللّٰهُ اِنِّیۡ مُرْسِلُهَا عَلَیْکُمْ ۖ ﴾
 خوی گهره فره موی: به پاستی من نه و خوانه ده نیرمه خواره وه بۆتان ﴿ فَمَنْ یَّکْفُرْ بَعْدَ
 مِنْکُمْ ۖ نَجِیۡنَا مەر که س له ئیوه بی بپوا و نا سوپاس بی له پاش نه وه ﴿ فَاِنِّیۡ اَعَذِّبُهُ
 عَذَابًا ۖ ﴾ نه وه بیگومان سزاکه نه ده م ﴿ لَا اَعَذِّبُهُ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِیۡنَ ۖ ﴾ که سزای هیچ که سی پی
 ناده م له جیهانیان. (۱۱۵) ﴿ وَاِذْ قَالَ اَللّٰهُ یٰۤعِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ ۖ وَه (بیر بکه ره وه) کاتی خوا
 ده فره موی (له پوزی دوایدا) نهی عیسی کوری مریه م ﴿ اَنْتَ فَکَلِّ لِلنَّاسِ ۖ نَایا تو
 ووتوته به خه لکی ﴿ اَتَّخِذُوۡنِیۡ وَاٰتِیَیۡنِیۡ مِنَ دُوۡنِ اَللّٰهِ ۖ ﴾ که من و دایم به دوو په رستراو دابنن
 (وبمانه رستن) له جیاتی خوا؟ ﴿ قَالَ سُبْحٰنَکَ ۖ ﴾ (عیسا) ووتی: پاک و بی گهردی بۆ تو
 نهی خویه ﴿ مَا یَّکُوۡنْ لِیۡ اَنْ اَقُوۡلَ مَا لَیْسَ لِیۡ بِحَقٍّ ۖ نَابِی و ناگوچی بۆ من شتی بلیم که به هیچ
 شیوه یه که مافی من نی یه ﴿ اِنْ کُنْتُ قُلْتُ ۖ ﴾ نه که ر من نه و قسه یه م کردبی ﴿ فَقَدْ عَلِمْتُ ۖ ﴾
 نه وه به پاستی تو ناگات لی یه ﴿ تَعْلَمُ مَا فِیۡ نَفْسِیۡ ۖ ﴾ چونکه تو نه وی له ناخم دایه ده یزانی
 ﴿ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِیۡ نَفْسِکَ ۖ ﴾ به لام من نازانم و بی ناگام له وی که له ناخی تو دایه ﴿ اِنَّکَ اَنْتَ عَلٰمُ
 الْغُیُوۡبِ ۖ ﴾ به پاستی ته نها تو زانی ته وای به هه مو نهی یه یه. (۱۱۶) ﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ ۖ هِیچ
 پی نه ووتون ﴿ اِلَّا مَا اَمَرْتَنِیۡ بِهٖ ۖ ﴾ بیجکه له وه نه بیت که تو فرمانت پی داوم ﴿ اِنْ اَعْبُدُوۡا اَللّٰهَ
 رَبِّیۡ وَرَبَّکُمْ ۖ ﴾ که به ندایه تی خوا بکه ن که په روردگاری من و ئیوه یشه ﴿ وَکُنْتُ عَلَیْهِمْ شَهِیْدًا ۖ مَا
 دُمْتُ فِیْهِمْ ۖ ﴾ و من شایه ت و چاودیر بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّیْتِیۡ ۖ ﴾
 ئینجا کاتی تو منت برده وه (و به رزت کردمه وه بۆ ناسمان) ﴿ کُنْتُ اَنْتَ اَرْقِیۡبُ عَلَیْهِمْ ۖ ﴾ هر
 خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه ﴿ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ۖ ﴾ وه خوت ناگادار و شایه تی
 به سه ر هه مو شتی که وه. (۱۱۷) ﴿ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُکَ ۖ ﴾ نه که ر سزایان بده دیت، نه وه
 بیگومان به ندهی خوتن ﴿ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ ۖ ﴾ وه نه که ر لیشیان خوش بیی ﴿ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْغَفِیۡرُ
 الْحَکِیۡمُ ۖ ﴾ نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سه ته لاتی کاردروست. (۱۱۸) ﴿ قَالَ اَللّٰهُ ۖ خوی
 گهره فره موی: ﴿ هٰذَا یَوْمَ یَفْعَلُ الصّٰدِقِیۡنَ صِدْقَهُمْ ۖ ﴾ نه مه رۆژیکه راستبیزان راستیه که یان
 که لکیان پیده که یه نی ﴿ کُلَّمَا جَنَّتٌ جَرٰی مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ ۖ ﴾ به هه شتانیکیان بۆ هیه که
 پوویاره کان به ژیریاندا ده پون ﴿ خَلٰیۡلِیۡنَ فِیۡهَا اَبَدًا ۖ ﴾ نه میئننه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿ رَضِیَ
 اَللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوۡا عَنْهٗ ۖ ﴾ خوا پازی بووه لییان و نه وانیش له خوا رازی بوون ﴿ ذٰلِكَ اَلْقَوۡرُ
 الْعَظِیۡمُ ۖ ﴾ نه وه یه سه رکه وتنی ندر گهره. (۱۱۹) ﴿ لِلّٰهِ مُلْکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ ﴾ هر بۆ خوی
 خاوه ندرایتی ناسمانه کان و زهوی ﴿ وَمَا فِیۡنَ ۖ ﴾ و هرچیشیان تیدایه ﴿ وَمَوْعِدُ کُلِّ
 شَیْءٍ قَدِیۡرٌ ۖ ﴾ وه ته نها نه و به سه ر هه مو شتی که ده توانا و ده سه لاتداره. (۱۲۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَ اللَّهِ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَعْمُرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ
يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
نُمْكِنْ لَهُمْ لَكَرُّهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
ءَاخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلْيَسُوهُ يَأْتِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

پیغمبر (ﷺ)

ده روزه رموزیت: خوی

گـ

ده رموزیت: خوی

(نهی نهوهی

شادم به راستی

توجهند دلوام این

بکسیت و لیم

بپارینه و لیت

خوش دهیم

له وانی کریوت

وبه لاموه ناسانه

نهی نهوهی شادم

نه گز تاوانت بگانه

ده روزه گانی

ناسمان پاشان

دلوای لیپوردم این

بکسیت لیت

ده روزه شعی

شادم میزد به راستی

نه گز پری زوی

تاوانت هبیت و

بگزیته لام و هارلم بل پیرار نه ده دیت به میندهی نهوه به لیپورینه و دیم به پیرینه و

لایهلی (۲۸) سوره انعام (ال عمران) ۱: ومن انهن (رحمی الله عن) قال: خطبتنا رسول الله (ﷺ) خطبة ما سمعت

مثلا قط، فقال (لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا) فخطبني أصحاب رسول الله (ﷺ) وجوههم واهم

خنين (متعلق عليه) نه نهس ده لیت: پیغمبر (ﷺ) و تارکی دا هر گیز و تارکی وام نه میستوی، نه رموزیت:

سورتی ﴿الانعام﴾

﴿بِشْرِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشه‌نده‌ی میهره‌بان. ﴿اتَّخَذَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ریق شه‌و خوابه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست‌کرده‌ه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی به‌کان و پورناکی داناره ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ فَغَدَلُوا﴾ نینجا شه‌وانه‌ی بی باوه‌ی بوون هاوتا و هاوبه‌ش بق په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌دهن. ۱) ﴿مُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوا شه‌و زاته‌یه که نئوه‌ی له‌قور دروست کرده‌ه ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ الْأَنْجِلَ﴾ پاشان کاتیک دیاری کرده‌ه (بق مردن) ﴿وَأَجَلَ لَسُنًى عِنْدَهُ﴾ وه کاتیک دیاری کراویش لای خوای گه‌وره داناره (بق قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ النَّهْرُونَ﴾ که چی دوا شه‌وه‌ش نئوه به‌گومان. ۲) ﴿وَمَوْ اللَّهِ فِي السَّمَوَاتِ رَقِ الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها شه‌و خوابه (بالاده‌ست و په‌رستاره) له‌ئاسمانه‌کان و له‌زه‌ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ و نه‌تس و ناشکراتان ده‌زانن و به هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی که ده‌یکن ئاگاداره. ۳) ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ هَاجَةٍ مِنْ هَاجَةٍ﴾ وه هه‌ر به‌لگو نیشانه‌یه که له‌به‌لگو نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بق بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ شه‌وان پوهی لی وه‌رده‌گینه. ۴) ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی کاتیک قورئانیان بق هات به‌دریان دلنا ﴿فَنُفِثَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ جا له‌مه‌و پاش بقیان دیت ﴿أَنْتَبُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْزِفُونَ﴾ مه‌والی شه‌و شتانه‌ی که شه‌وان گالتیه‌ان پی‌ده‌کرد. ۵) ﴿أَلَمْ تَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه‌یان سیوه (نه‌یان زانیوه) له‌پیش شه‌وانه‌وه چه‌ند گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو برده‌ه ﴿تَكْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سه‌لانتان پی‌دا بوون له‌زه‌ویدا ﴿مَا لَمْ تُمْكِنْ لَهُمْ﴾ به‌شیوه‌یه که به‌نئوه‌مان نه‌دابوو ﴿وَأَنْزَلْنَا الْأَسْمَاءَ عَلَيْهِمْ يَنْزِيلًا﴾ و بارانی په‌یتا په‌یتامان به‌سه‌را باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ﴾ وه جۆگه‌و پووباره‌کانمان والی کرد بوو که به‌بن باغ و کوشکه‌کانی‌ندا ده‌پویششت ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ﴾ له‌ناو مان برین به‌هزی گونامه‌کانی‌انه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنْ عِنْدِهِمْ﴾ وه له‌دوای شه‌وان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ گه‌ل و نه‌وه‌یه‌کی تر. ۶) ﴿وَلَوْ تَرْنَا عَلَيْكَ كِبًا﴾ وه نه‌گه‌ر نامه‌یه‌کی نوسراومان بناردایه ته‌خواره‌وه بقوت ﴿فِي يَمَاسٍ﴾ له‌ناو کاغه‌زیکدا بوايه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَنْبِهِمْ﴾ و ده‌ستیشیان لی بدایه ﴿لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی گومان شه‌وانه‌ی بی باوه‌ی بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نها جاسوویه‌کی ناشکرایه. ۷) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ تِلْكَ﴾ وه ده‌یان ووت: بۆچی فریشته‌یه که نه‌تین‌راوه‌ته‌خواره‌وه بۆسه‌ری (بیبینین) ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا تِلْكَ﴾ نه‌گه‌ر فریشته‌یه‌کمان بناردایه ته‌خواره‌وه ﴿لَفُتِنَ الْأَعْيُنُ﴾ بی‌گومان کارته‌واو ده‌بوو (له‌ناو بردنیان چی به‌جی ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ﴾ پاشان مؤلت نه‌ته‌دران. ۸)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيْسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْنَهَزْنِي بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَقَّ بِالَّذِينَ سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُفْرَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضْرِبْ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ خَيْرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

= (نه گهر نه وهی من ده یزاند نهیوه بتان زانیایه کهم پییده که نین و نلد ده گریان، نهیتر ماوه له کانی پیغه مبهه (ﷺ) سهریان دلمست و به میواشی ده گریان).

نایهتی (٢٩)

سورتی (آل

هموان)؛ قال رسول الله (ﷺ): (إن الله

لا ينظر إلى أجسامكم ولا إلى صوركم، ولكن ينظر إلى قلوبكم)

(رواه مسلم).

پیغه مبهه (ﷺ)

ده فله رمویت:

(خوای گه وه

ته ماشای لهش و

شکل و شیوه تان ناکات، به لکو ته ماشای له کانتان ده کات).

نایهتی (٣١) سورتی (آل هموان)؛ قال رسول الله (ﷺ): (كل لمتي يدخلون الجنة إلا من أبى).

یابی یار رسول الله ؟ قال : (من أظعنني دخل الجنة ، ومن عصاني فقد أبى) (رواه البخاري) پیغه مبهه (ﷺ)

ده فله رمویت: (هه موو ئو فمه تم ده چنه به هه هه تهره مه گهر به کیکه خوی نه بهیویت)، ووترا کی نایه یویت نهی

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه گەر نو (پټغه مېره) مان بگردايه به فروخته يه ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾
 بټگومان ده مانگوډا به وينه ي پياوړيک (تابيبين و قسه ي له گڼ بگن) ﴿وَلَلْبَشَاءُ غَلِيظٌ مَّا
 نَلَيْسَتْ﴾ و بټ گومان ليمان ده شيولندن وهك چن خويان له خويان ده شيولاند. ٩
 ﴿وَلَقَدْ أَشْخَرْتُ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سوږندې بټ گومان گالته كراوه به پټغه مېراني پيش
 تر ﴿لَحَاقٌ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُ﴾ سر نه دجام بټ نه وانه يان گالته يان ده كرد دلبه زى و ده وى
 دان ﴿مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ تولى نه وى گالته يان پيده كرد. ١٠ ﴿قُلْ يَسْأَلُ آلَ الْأَرْضِ
 (نه ي موحه ممد) ﴿الَّذِينَ﴾ بلى بړن و بگه پڼ به زه ويدا ﴿ثُمَّ انظُرُوا﴾ پاشان سر نه
 بدنه ﴿كَفَبَ كَانَ عِبَادَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سر نه دجامي نه وانه ي به لگه كاني خويان به دى
 داده نا چن بوه. ١١ ﴿قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نه ي موحه ممد) ﴿الَّذِينَ﴾ بلى نايا
 هى كى به نه وى له ناسمانه كان و زه ويدا به ﴿قُلْ يَلِّكُمُ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلى تمنا بټ
 خوايه كه به زه يى و مېره باني پټويستى كړوه له سره خوي ﴿لَتَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾
 سوږند به خوا بټگومان كوتان ده كانه وه له رڼى دواى دا ﴿لَا تَبْذُرُوا﴾ كه هېچ گومان
 و دودلى تيدانى به ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ نه وانه ي خويان دوزاندوه ﴿فَبَشِّرْهُم بِذُنُوبِهِمْ﴾
 نه وه نه وانه كه بېوا ناهين. ١٢ ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه هر بټ خوايه نه وى
 نارامى كړتوه له شهو و رڼدا ﴿وَمَوْ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هر نو بيسه رى زلتايه. ١٣ ﴿قُلْ
 أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنْكَ الْفَيْءَ﴾ (نه ي موحه ممد) ﴿الَّذِينَ﴾ بلى نايا؟ بټجكه له خوا دوست و پرستواى
 تر بټ خرم دلنيم؟ ﴿فَاطِرُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ كه نه و به ديه يته رى ناسمانه كان و زه وى به ﴿وَمَوْ
 يُعَلِّمُ وَلَا يُعَلَّمُ﴾ نه و خوايه رڼى ده دات و رڼى پى ناسرى ﴿قُلْ إِنِ امْرُؤٌ﴾ بلى به پاستى من
 له رمان پى دواوه ﴿أَن أَسْأَلَ أَولَئِكَ مَن أُنشِرَ﴾ كه به كه م كس بم مل كه چ كه م (بټ
 له رمانى خوا) ﴿وَلَا تُكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (له رمان پټدواوه كه تل) هر گيز له ما و به ي
 بېراره ران مبه. ١٤ ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُكُمْ﴾ پټيان بلى: بټگومان من ده ترسم نه گەر
 سره پټجى له له رمانى په روه ردگارم بكم ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سنزاي رڼى كى كوره.
 ١٥ ﴿مَن يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَازٍ﴾ هر كه م نه و سنزاي لى لاسى لهو رڼده دا ﴿فَلَقَدْ رَجَعْتُ﴾ نه وه
 بټگومان خوا به زه يى پټيدا هاترته وه ﴿وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْيُسْرَىٰ﴾ و نه و به سره كوتنى ناشكرو
 ته واول. ١٦ ﴿وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گەر خوا دود چاري به لاو زيانتيك بكات ﴿فَلَا
 كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وه جگه نه و (خوا) كه م نى به بتوانى لايبات ﴿وَإِن يَمْسَسْكَ بُخْرٌ﴾ وه
 نه گەر خيږ و خوشه بكت پى بگه يته نى ﴿فَبُورَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه و خوا ده شه لاندلوه
 به سره هه موو شتيكدا. ١٧ ﴿وَمَوْ الْقَاهِرُ تَوَكَّدَ يَوْمَ تَوَلَّوْا﴾ وه هر نه وه ده ست رويستوه
 به سره به نده كانيدا ﴿وَمَوْ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ هر نه و به يى كار دويستى ناگانلوه. ١٨

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنِّي سُرَّكَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نَكَذَّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

- پیغمبر صبری خوا

(ﷺ) ۹۱ - نه رموی:

(هر که سیک گوی

رایه لیم بکات

ده جیت به هشتوه،

وه هر که سیک

سه پیچیم بکاه

نه وه خوی نایه ویت

بجیت به هشتوه.)

نایه تی (۹۶)

سورہ تی (ال

عمران): قال رسول

الله (ﷺ): (والله انك

لخير أرض الله وأحب

أرض الله إلى الله ولولا

أنى أخرجت منك ما

خرجت) (رواه أحمد

والترمذي) پیغمبر

(ﷺ) دهه رموی:

(سویند به خوا تو

(مه که) چاکترین

زهوی خوی، وه تو

خو شه ویسترتین زهوی خوی له لای خوا، وه نه گهر ده ریان نه کردمایه له م زهویه ده رنه نه چوم).

نایه تی (۹۷) سورہ تی (ال عمران): قال رسول الله (ﷺ): (من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته

أمه) (متفق عليه). وقال (ﷺ) (العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة) (متفق

عليه). پیغمبر (ﷺ) دهه رموی: (هر که سیک حج بکات و قسهی خراپ و تاوان نه کات دهه گهرته وه -

﴿قُلْ أَيْ مَن وَ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) بلی: شایه‌تی دانی کی له هه‌موو شایه‌تی دانیک گه‌وره‌تره (له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی: خوا گه‌وره‌ترین ﴿شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ شایه‌ته له نیوان من و نیوه‌دا ﴿وَ أَوْحَىٰ إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ته‌م قورئانه سروس کراوه بی من ﴿لَا تُدْرِكُهُ يَدٌ وَ مَن يَلْغُ﴾ بی ته‌وه‌ی نیوه‌ی پی بترسینم و هه‌ر که سیکی که‌ش که پی‌ی ده‌گات ﴿أَنبِئْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَن مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به‌پاستی نیوه شایه‌تی نه‌ده‌ن به دلناییه‌وه که له‌گه‌ل خوادا ﴿وَ إِلَٰهَةٌ أُخْرَىٰ﴾ چه‌ند به‌رستراویکی تره‌بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایه‌تی (وا ناره‌وا) ناده‌م ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ﴾ بلی: بیگومان هه‌ر نه‌و به‌رستراوی تاک و ته‌نهایه ﴿وَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وه به‌پاستی من به‌ریم له‌وه‌ی که نیوه ده‌یکه‌نه هاویه‌ش بی خوا. ۱۹) ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ته‌وانه‌ی که نامه‌مان پی به‌خشین ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ ته‌م پیغه‌مبه‌ره ده‌ناسن (که پیغه‌مبه‌ری خوابه به‌وه‌ی باسکردنی نیشانه‌کانی له ته‌ورات و نینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ وه‌ک چۆن کورده‌کانیان ته‌ناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ته‌وانه‌ی خویان دقپاندوهه ﴿فَنَهَىٰ لَّا يُؤْمِنُونَ﴾ ته‌وه ته‌وانن به‌روا ناهینن. ۲۰) ﴿وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی سته‌م کارتره له و که‌سه‌ی درۆ هه‌لبه‌ستی به‌ده‌م خواوه ﴿أَوْ كَذَّبَ بِقَائِمَتِهِ﴾ یا بی باوه‌پ بوو بی به‌نایه‌تاکانی (به‌لکه‌کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌پاستی سته‌م کاران رزگار نابن. ۲۱) ﴿وَيَوْمَ نَحْضَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رۆژی هه‌موویان کۆ ده‌که‌ینه‌وه (له‌قیامه‌ندا) ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان نه‌لین به‌وانه‌ی هاوه‌لیان بی خوا دانابوو ﴿إِنَّ شِرْكَاءُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ کوان ته‌وهاوه‌لانه‌ی که به‌خه‌یالی خوتان به‌هاوه‌لی خواتان دانابوون. ۲۲) ﴿ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا﴾ پاشان به‌هانه‌یان هه‌چ نه‌بوو بیجکه له‌وه‌ی ﴿أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ که ووتیان سویند به‌خوای په‌روه‌دگارمان نیمه به‌هه‌چ جۆر هاویه‌ش دانهر نه‌بووین بخوا. ۲۳) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ سه‌یرکه چۆن درۆ له‌دژی خوشیان ده‌که‌ن ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ و لییان وون بوون ته‌و بتانه‌ی خویان به‌درۆ هه‌لیان به‌ستیوون. ۲۴) ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ وه له‌و (کافرانه) که‌سانێ هه‌یه که گویت بی ده‌گرن که قورئان ده‌خوینن ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ به‌لام نیمه چسه‌ند په‌رده‌یه‌که‌مان داوه به‌سه‌ر ده‌که‌نایاندا ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾ بی ته‌وه‌ی تی‌ی نه‌که‌ن ﴿وَقَىٰ ءَاذَانَهُمْ وَفَرَا﴾ وه که‌پی و گوی گرانیمان خسته‌تته ناو گویچکه‌یانه‌وه ﴿وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ وه ته‌گه‌ر هه‌موو به‌لکه و نیشانه‌یه‌کی بوون ببینن به‌وای پی ناهینن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُخْبِرُونَكَ﴾ تا ته‌و پاده‌یه‌کاتی بین بی لات ده‌مه‌ ده‌می و به‌ریه‌ره‌کانیت له‌گه‌ل ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی بی باوه‌پن نه‌لین ﴿إِن هَٰذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ته‌م قورئانه هه‌چ نی‌یه بیجکه له ته‌فسانه‌ی پیشینان. ۲۵) ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ته‌وان به‌رگری (خه‌ک) نه‌که‌ن له‌و (قورئانه) ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوشیان لێی دوور ده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ هه‌چ که‌سه‌یش له ناو نایه‌ن خویان نه‌بی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ وه‌سته‌یش ناکه‌ن. ۲۶) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ آلَافٍ﴾ وه ته‌گه‌ر بیان بینیت کاتیک که له‌سه‌ر قه‌راغی دۆزه‌خ وه‌سته‌ینراوون ﴿فَقَالُوا يَلَيْسَٰ بُرْدٌ﴾ که ده‌لین خۆزگه ده‌که‌پننپایه‌وه بی دنیا ﴿وَلَا تَكْذِبُ بِقَائِمَتِ رَبِّنَا﴾ و به‌لکه‌کانی په‌روه‌دگارمان به‌درۆ نه‌ده‌زانی ﴿وَتَكُونُ مِنَ الْآثِمِينَ﴾ وه له‌به‌واداران نه‌بووین. ۲۷)

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْصِيَيْنِ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِهِمْ إِنْ كُنَّا إِلَّا نَذِيرٌ فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءَ مَا يَرِزُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
لَعِبٌ وَلَهُوَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّأَتْ لَهُمْ آيَاتُ اللَّهِ بِحَدُوثٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَبُوا وَآوَدُوا حَتَّى أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
وَلَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُمَمِ سَلِيلٌ
﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْطِغَتْ أَنْ تَبْنِغِي
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

= وهك نهو بهذهی
له دایک بسوده یوه
پیغه مبر (ﷺ)
ده لـ رمویت:
(عه مره یکه بر
عه مره یکه تر
لیخوش بیونی
گونامی نیوانیانہ،
وه حه جی چاک و
وه رکیراو پاداشتی
نیه بهمه شت
نه بیت.)

نایه تی (۱۰۲)

سورتي (ال)

همران: قال
النبی (ﷺ): (لن
الدنيا حلوة خضرة
ولن الله مستخلفكم
فيها فينظر كيف
تعملون، فاتقوا
الدنيا واتقوا النساء،
فإن أول فتنة بني

اسرائيل كانت في النساء (رواه مسلم). پیغه مبر (ﷺ) ده لـ رمویت: (بهراسنی یونیا شیون و جولته، وه خوا
نیوه ی کردوه به جی نشین تییدا، جا شهیره مکات بزانی چون کردوه ده که دهی که ولته خوتان بپارینن
له یونیا وه خوتان بپارینن له تافره ت سچوکه بهراسنی سهرمتای گومرا یونیا جولته که بهدهی تافره متانوه یور).
نایه تی (۱۰۲) سورتي (ال همران): قال رسول الله (ﷺ): (لن الله یرضی لکم ثلاثا ویسخط لکم ثلاثا، -

﴿بَلْ يَدْعَاكُمْ مِمَّا كَانُوا يَحْفَتُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه خیر به پاستیان نی یه) به لگو شهوی که له وهو پیئش ده یانشارده وه بقیان ده رکه وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُبُوا عَنْتُمْ﴾ وه نه گه ر بگه پینرننه وه (بق دنیا) بیگومان دووباره ده گه پیننه وه بق نه و کارانه یی که لیلیان قه ده وه کرابوو ﴿وَلَا يَنْهَمُ لَكَذِبُونَ﴾ وه به پاستی نه وانه دروزنن. ۲۸ ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا هِيَ إِلاَّ خَبَائِثُ الدُّنْيَا﴾ وه ووتیان به پاستی هر نه م ژوانه (ی دنیا) مانه ﴿وَمَا عَنْ بَشْعُونِ﴾ ویتیه زیندوو ناگریخته وه. ۲۹ ﴿وَلَوْ نَرَىٰ إِذْ يُلْفَوْنَ عَلَىٰ نَحْبِهِمْ﴾ وه نه گه ر نه وانه ده مبینی نه وکاته ی که له حنوووی په روه ردگاریناندا وه مستینراوون ﴿قَالَ اَلَيْسَ فِئْدًا بِالْحَقِّ﴾ (په روه ردگار) ده فهرموی ثایا نه مه پاست نی یه ؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا﴾ نه لئین: به لی پاسته سویند به په روه ردگارمان ﴿قَالَ فُلُوْا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی ده ی بچه ن نه و مزایه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی شهوی که پرواتان نه هیتاوه (نینکارقان ده کرد). ۳۰ ﴿فَذَخِرْ اَلَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به پاستی نه وانه ی که دیداری په روه ردگارینان به سرق ده زانی زهره ریان کرد ﴿حَتَّىٰ اِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ مه تا کاتی له ناکاو رقیی دواپی یان به سه ردا دیت ﴿قَالُوا بَخْسِرْنَا عَلَىٰ مَا نُرْغَمَا لَهَا﴾ نه لئین شای داخ و په شیمانی سهخت بق نیتیه چه ند که م ته رخه میمان کردله دنیادا و له ده سستمان چوو ﴿وَعَمَّ حَتَمُونَ اُزْزِزْتُمْ عَلَىٰ غُلُوبِهِمْ﴾ له کاتیکدا تاوانه کانپان مه لگرتووه به کولیاننه وه یه ﴿اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ثای چه ند به سو خرابه نه و باره گرانه ی مه لی ده گرن. ۳۱ ﴿وَمَا الْخَيْرُ اِلَّا لَيْتٌ وَلَهْوٌ﴾ وه ژوانی دنیا هیچ نیه بیجکه کالته و سه رقالیی نه بی ﴿وَلَلْآخِرَةُ اَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ وه بیگومان مالی دوا رقی چاکتره بق نه وانه ی خویان ده پارینن و له خوا ده ترسن ﴿اَللَّا تَعْلَمُونَ﴾ ده ی ثایا بق ژیرنابن. ۳۲ ﴿قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَخْرُجُكَ الَّذِیْ یَقُولُونَ﴾ به پاستی نیتیه ده زانین که بیگومان شهوی که نه وانه ده یلین غه مبارت ده کات ﴿وَلَا يَنْهَمُ لَا يَكْذِبُوْنَ﴾ به لام بیگومان نه وانه تق به دروزن دانانین ﴿وَلَكِنْ اَطْفِیْ بِقَابِ اللَّهِ﴾ به لگو نه و سستم کارانه ثایه ته کانی خوا ﴿تَجْحَدُونَ﴾ نینکار ده کهن. ۳۳ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بیگومان پیغه مبه رانی پیش ترش (ته ی موحه معصه ﴿کَلَّا﴾) باوه ریان پی نه کراوه ﴿فَمَسِّرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا﴾ به لام نارامیان گرت له سه ر نه و باوه ر پی نه کرانه یان ﴿وَاَوْدُوا حَتَّىٰ اَنْتَهُمْ تَمُرُّنَا﴾ وه نه زیهت و نازار دران تا یارمه تی و سه رخستنی نیتیه یان بق هات ﴿وَلَا تُبْذِلْ لِكَلِمَتِ اللَّهِ﴾ وه فهرمانه کانی (به لیتنه کانی) خوا به هیچ که سیک ناگوردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِیِّ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سویند بیت بیگومان مه والی مه ندی له و پیغه مبه رانهت بق هاتووه. ۳۴ ﴿وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ﴾ حق مه رچه ند هو وه رگیزانی نه وانه سهخت و گرانه له سه رت ﴿فَلَنْ اَسْطَفِیْتَ﴾ جا نه گه ر توانیت ﴿اِنْ تَتَّبِعْ نَفْسَا لِ الْاَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا توفیقیک لی ده یت ﴿اَوْ سَلَّمَا لِ السَّمَاءِ فَتَاتِبْتُمْ یَنَاۤیَ﴾ یان په یزه یه ک بق ناسمان دا نیتیه به هوی وه به لگه یه کیان بق به یتی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتُمْ عَلَی الْهَدٰی﴾ وه نه گه ر خوا بیویستایه نه وانه ی کرده کرده وه له سه ر رنیموونی و برهوا هیتان ﴿فَلَا تَكُوْنُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ که واته مه رگیز له وانه حه به که ته زانن. ۳۵

﴿۳۶﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَمَا
 مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ
 مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾
 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُفِّرُوا كُرُومًا وَبِئْسَ الْأَظْلَمَتِ مَن يَشَاءُ اللَّهُ
 يُضِلِّهِ وَمَن يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۴۰﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنَا أَنَا كُنتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنَا أَنَا كُنتُمْ السَّاعَةُ أَغِيرَ اللَّهُ
 تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾ بَلَىٰ أَيَّامُتَدْعُونَ فِيْ كَيْفِ مَا
 تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ
 ﴿۴۳﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
 وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾ فَلَمَّا
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
 حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

- برضی لکم: ان
 تعبده ولا تشرکوا
 به شیئا، وان
 تمسکوا بحبل الله
 جمیعاً ولا تفرقوا،
 وان تناصصوا من
 ولاء الله امرکم،
 ویسخط لکم ثلاثاً:
 قیل وقال، وکثرة
 السؤال وإضاعة
 المال (رواه
 مسلم).
 پیغمبر (ﷺ)
 ده فرمود: (خوا
 به من شت لیکن
 بازی ده بیست و
 به من شتیش
 خه هم و ہی لیکن
 ده بیست. خوا لیکن
 بازی ده بیست بهوی
 که بیپهرستن و
 هیچ هاره لیکی بی

بریار نه دهن و ده دست بگدن به به یعنی خوار نورثاله و سر جیامه بشود. و هاتم و گاری لپیر مرثوه کانتان
 بکن. و هرفی له سی شتی نیکویه: وقتی وقتی، نقد پرشیار کردن، به فیلر دانی سه روت و سامان).
 نایهتی (۱۰۴) سورتی (ال عمران): قال رسول الله (ﷺ) (لأن يهدي الله بك رجلاً خير من حمر النعم)
 (متفق عليه). وقال (ﷺ) (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فليأسه فإن لم يستطع -

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی تنها نه‌وانه وه‌لامی تق‌نه‌ده‌نه‌وه که (به‌دل) نه‌بیسن ﴿وَالْمَوْتِ يَنْعَلِمُ اللَّهُ﴾ مردوه‌کانیش (نه‌وانه‌ی باوه‌پ ناهینن) خوا زیندوویان ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ﴾ پاشان هر بۆلای خوی ده‌گه‌پینه‌وه. ۳۶ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بۆچی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه موعجیزه‌یه‌کی بق نه‌هاتوته خواره‌وه ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ قَادِرٌ﴾ بلی بیگومان خوا به‌توانایه ﴿عَلَى أَنْ يُزِلَّ آيَةً﴾ که به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک به‌نیتته خواره‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌یان نازانن. ۳۷ ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ﴾ هیچ گه‌پۆکیکی گیان له‌به‌رنی به‌له‌زه‌ویدا ﴿وَلَا ظَنِّيرٌ يَخْتَلِيهِ﴾ وه هیچ بالنده‌یه‌ک نی به‌که ده‌فری به‌هردو باله‌که‌ی ﴿إِلَّا أَسْمَأْتَلَكُمْ﴾ مه‌گر نومه‌تانننن وه‌ک نئوه ﴿مَا فَرَعْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی‌کمان فراموش نه‌کردوه له‌م کتبیبه‌دا (لوح المحفوظ یا قورئان دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ پاشان نه‌وانه (له‌روژی دواپی دا) لای په‌روه‌ردگاریان کۆده‌کړینه‌وه. ۳۸ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوه‌پ بوون به‌به‌لگه‌کانی نئمه ﴿صُرُّوكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ که‌پ و لالنه‌ناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَاطِلٌ﴾ مه‌رکه‌س خوا بیه‌وی گومرای ده‌کات ﴿وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ مه‌رکه‌سیش خوا بیه‌وی ده‌یخاته‌سه‌ر ریگای راست. ۳۹ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ هُوَ أَلَمٌ لِّمَنْ هُوَ أَلَمٌ﴾ بلی مه‌والم پی‌بدنه‌نه‌گر سزای خواتان بق بیست ﴿أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ﴾ یان روژی دواپی به‌خه‌تان بگریت ﴿أَعْمَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ﴾ نایا هاوار ده‌که‌نه هیچ شتی‌ک بیجگه له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گر نئوه راستگون. ۴۰ ﴿بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ﴾ (نه‌ه) به‌لکو ته‌نها بانگ و هاوار له‌خوا ده‌که‌ن ﴿فَيَكْفِضْ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ نینجا نه‌ویش نه‌گر ویستی نه‌وه‌ی هاواری (له‌ده‌ست) نه‌که‌ن نایه‌یللی ﴿وَتَسْتَوْنَ مَا تَشْكُرُونَ﴾ وه‌و شتانه‌تان له‌بیر ده‌چیته‌وه که ده‌تانکردن به‌هاوبه‌ش بق خوا. ۴۱ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بیگومان نئمه پیغه‌مه‌رانه‌مان نارد بق که‌لانی پیش تق (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿فَأَخَذْتَهُم بِالْبَاسِ وَالضُّرَاءِ﴾ وه‌تووشی نه‌بوونی و هه‌زاری وه‌نه‌خوشی و ترس و ناره‌ه‌تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ﴾ بق نه‌وه‌ی بگه‌پینه‌وه و په‌شیمانی ده‌ریپین (کزی بنوینن). ۴۲ ﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾ ده‌ی بق نه‌پاپانه‌وه کاتیک سزای نئمه‌یان بۆهات؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ به‌لام دلایان ره‌ق بوو ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌شه‌یتان نه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی بق رازاندبوونه‌وه که‌ده‌یانکرد. ۴۳ ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ جا کاتی له‌بیران چویه‌وه نه‌وه‌ی که‌پی‌ی ناموزگاری کران ﴿فَنَحْنُ عَلَيْهِمْ أَبْوَابُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ ده‌رگای مه‌موو شتی‌کمان له‌سه‌ر کردنه‌وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ تاکاتی دلخوش بوون به‌وه‌ی پی‌یان درابوو ﴿أَخَذْتَهُمْ بِغْتَةٍ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ له‌ناکاودا تق‌له‌مان لی‌سه‌ندن نئیر نه‌وانیش ناویمید و سه‌رگه‌ردان بوون. ۴۴

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
 لَعَلَّهُمْ يَصْدِقُونَ ﴿٥٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَلْنَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
 بَفْتَةٍ أَوْ جَهْرَةٍ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا
 نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ دُونَهُ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 ﴿٦١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوقِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾

سورۃ الاحقاف

عوارضی

نایب (۵۷)

سورۃ الاحقاف

(الاحقاف): ﴿۵۷﴾

تَطْرُدِ الَّذِينَ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

بِالْغَدُوقِ وَالْعِشِيِّ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

﴿...﴾ موسیٰ

له سعادتی کوی

نهی و قاصد

ده گنیزت

ده لیت: نام

نایب: ﴿۵۷﴾ تطرید

الَّذِينَ...﴾ له سعادتی

شعش کس هات

خوارده که من و

عبدوللای کوی

مه سعودی تیدا

پوین، هابیه

پیدا که ره کان

به پیغمبریان (ﷺ) ووت: تا نه مانه له خوت نزیک ده که پیغمبره ۱۹

سابقه، وذلک لضعف ایمان (رواه مسلم). پیغمبر (ﷺ) ده ده رمیت: (شکر خوا رهنمایی

کسیک بکات له سدر ده سنی تدا، بر تو چاکتره له خوشتره سورده کان) که چاکترین جوری خوشتره

وه پیغمبر (ﷺ) ده ده رمیت: (هر کسیک له شیوه خرابه یکی دی با به ده ست بیگاریت و نه گهر=

﴿ نَقُطِعْ دَابِرَ الْفُجُورِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾ ښهجا نه وگه لهی که سته میان کرد دوا به او کران ﴿ وَالْحَسْبُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ و هه موو سوپاس و ستایشی هه رب خوی په روره دگاری جیهانیانه.

(۴۵) ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ ﴾ (تهی موحه معه) ﴿ بَلَىٰ بَلَىٰ ﴾ (پیم بلین) ﴿ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمَكَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ ﴾ نه گه خوا هه سته بیستن و بیننقان لی بیه نیت هه ﴿ وَخَمَّ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ ﴾ موریوش بنی به سه ر ده کانتاندا ﴿ مَنْ لَّهِ غُفْرٌ اللَّهُ يُأْتِيكُمْ بِهِ ﴾ چ په رستراویک هه به بیجکه خوا بوقتان به نیت هه ﴿ أَمَلَّزَ حَتَفَ نَصْرُكَ الْأَنْتَ ﴾ ته ماشابه چن به لکه کان ده گزین و چه ند باره بیان ده که یه هه ﴿ ثُمَّ مُمْ بِمَدُونٍ ﴾ پاشان نه وان پستی تی ده که ن و هو و ده ده گزین. (۴۶) ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ ﴾ (تهی موحه معه) ﴿ بَلَىٰ بَلَىٰ ﴾ (پیم بلین) ﴿ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً ﴾ نه گه ر سزای خوا له نا کاو دا یا به ناشکرا بیت بوقتان ﴿ قُلْ هَلْ يَلْمِزُكَ إِلَّا الْفُجُورُ الْأَظْلَمُونَ ﴾ ښایا له ناو ده بری (به سزای خوا) بیجکه له کومه لی سته م کاران. (۴۷) ﴿ وَمَا نُزِّلَ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾ و نه نیراوه کانتان نه نارووه ﴿ إِلَّا يُبَيِّنُ وَيُنْذِرُ ﴾ مه گه ر به موژده ده رو ترسینه ﴿ لَنْتُمْ آمَنَ وَأَصْلَحَ ﴾ جا هه رکه س به پای هیتا و کرده وهی چاکی کرد ﴿ فَلَا غَوْثَ عَلَيْهِمْ وَلَا مُمْ مَحْزُونٍ ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سه ر نابی و هه مباروش تابن. (۴۸) ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ نه وانیش بی بهوا بوون به به لکه کانی نیت هه ﴿ نَسِيتُمْ الْأَعْدَابَ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ﴾ به هزی ده رچوونیان له سنووردی له رمانی خوا سزایان لی ده که وی و ده یانگری. (۴۹) ﴿ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ ﴾ (تهی موحه معه) ﴿ بَلَىٰ مِنْ بَيْنَتَانِ نَالَيْتُمْ خَيْرَ نَفَقَةٍ كَانِي خَوَالِي مِنْهُ ﴾ و ه هتی نه نیش نازتم ﴿ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ﴾ و ه پیتان نالیم بیتگومان من فروشته م ﴿ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوعَىٰ إِلَيَّ ﴾ شوینی هیچ ناگوم نه وه نه بی سرووش و نیکا کراوه بقم ﴿ قُلْ مَنْ يَشْفَعِي إِلَّا عِندَ الْأَعْلَىٰ وَالْأَعْلَىٰ ﴾ بلی ښایا کوید و بینا به کسان؟ ﴿ أَلَمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴾ دهی ښایا به بیونا که نه وه. (۵۰) ﴿ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْلَفُونَ ﴾ به م قورنانه برسینه نه وانیه ده ترسن ﴿ إِنْ حَضَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ﴾ (له وهی که) کو بکریته وه لای په روره دگاریان ﴿ لَنْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلَٰ وَلَا خَلِيفَ ﴾ له کانتیکدا بیجکه له خوا هیچ یارمه تیده و تکا کاریکیان نی به ﴿ لَنْتُمْ يَنْفُتُونَ ﴾ به لکو برسن و خویان بیارنن. (۵۱) ﴿ وَلَا تَقْرُؤْ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ ﴾ و ه نه وانیه ده رنه که یت که په روره دگاریان ده په رستن (و هاواری لی ده که ن) ﴿ بِالْقُدْرَةِ وَالْقِسْفِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾ به به یانیان و نیواراندا (په زامه ندی) خویان ده وی ﴿ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾ و لیپر سینه وهی هیچ هشتیکیان له سه ر تق نی به ﴿ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾ و ه لیپر سینه وهی هیچ هشتیکی تقش له سه ر نه وان نی به ﴿ فَتَعَزَّوْهُمْ ﴾ جا نه گه ر ده ریان که یت (مور یان خه یت هه) ﴿ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ نه وه له سته مگانان ده بیت. (۵۲)

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسَتِّيحَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئُكُمْ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْأَمَّ أَنْأَمِ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا اللَّهُ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطَةً فَلَا إِيمَانَ لَهُمْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ﴿٥٩﴾ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ لَقَدْ جَاءَكَ يُنَادِيكَ بِالْحَقِّ وَأَنَّهُ رَبُّكَ أَتَىكَ بِكَلَمٍ مَعِينٍ ﴿٦٠﴾

نہ یقوانی
بابہ زمان وہ نہ گہر
نہ یقوانی بابہ دل
پی ناخوش
بیت، وہ نہ وہ
لاوارترین پہلی
نیمانہ)

نایہتی

(۱۰۵) سورہتی (ال عمران)
عمران: عن حذیفہ
ابن الیمان أن النبی
(ﷺ) قال (والذي
نفسی بیدہ لتأمرن
بالمعروف ولتنهون
عن المنکر،
أولیو شکن الله أن
یبعث علیکم عقاباً
من عنده ، ثم
لتدعنه فلا
یستجیب لکم)
(أخرجہ أحمد
والترمذی وابن

ماجہ)۔ پیغمبر (ﷺ) دہ فرمویت: (سویند ہو زاتہی کہ گیانی منی بہدہستہ نہی فرمان بکن بہ چاکو بہرگری بکن لہ خرابہ، یانزیکہ خوا لہ لایہن خویہ وہ سزاو تولہ یہ کتان بو بنیرئ، نہوسا لی ی دہ پارینہ وہ بہ لام پارنہ وہ کہ تان گیرا ناکات)۔

نایہتی (۱۱۰) سورہتی (ال عمران): قال رسول الله (ﷺ): (مثل القائم في حدود الله والواقع فيها-

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره هندیکیانمان به هندیکی تریان تاقی کرده وه ﴿لِيَقُولُوا أَهْؤُلَاءِ مِثْلُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيِّنَاتٍ﴾ بق نه وهی بلین نایا نه وانه خوا ریزو به هرهی پی به خشیوون له ناو نئمه دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا خوا له هه موو کهس زاناتر نی په به وانهی شوکرانه بژین؟ (۵۳) ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وه کاتی نه وانهی که بر وایان هه یه به نایه ته کانی نئمه هاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَیْكُمْ﴾ نه وه پتیا ن بلی سلاوتان لی بی ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ په روه ردگارتان به زه یی و میهره بانی له سره خوی پتویست کردوه ﴿أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا عَجِلَ بِهِ﴾ بیگومان هه رکهس له نئوه کاریکی خراب بکات به نه زانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأُخْلِفَ﴾ پاشان بگه پتته وه و تهویه بکات و خوی چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا لیپوردهی به به زه یی یه. (۵۴) ﴿وَكَذَلِكَ لَقَدْ فَضَّلُ الْآيَاتِ﴾ ثابه و جوره نایه ته کان پوون ده که یه وه ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بق نه وهی پښکای تاوانباران پوون بیتته وه. (۵۵) ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبِدَ الْآلِهَاتِ﴾ بلی: بیگومان من به رگری کراوم له وهی که به ندایه تی بکه م بق نه وانهی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نئوه هاواریان لیده که ن و ده یان په رستن بیتجه له خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلی من شوینی ثاره زوه کانی نئوه ناکه وم ﴿فَقَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ نه گه روا بکه م بیگومان من گومرا ده بم وه له پزی نه و که سانه دا نایم که پتیموونیان وه رگرتوه. (۵۶) ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ بلی بیگومان من به لکه یه کی ناشکرام له لایه ن په روه ردگارمه وه هه یه ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثَ﴾ که چی نئوه بپواتان پی نه هیئا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه و (سزای) نئوه په له ی هاتنی ده که ن به ده ست من نی یه ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ هه رمان په وایی ته نها بق خواجه ﴿يُفْصِلُ الْحَقَّ﴾ حق و راستی باسی ده کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ﴾ وه نه و چاکترینی برپارده و جیا که ره وه یه. (۵۷) ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بلی نه گه رلام بوايه نه وهی نئوه په له ده که ن له هاتنی ﴿لَقَضَى الْأَمْرَ رَبِّي وَبَيَّنَّكُمْ﴾ نه و کاری نئوان من و نئوه کوتای پی ده هیئرا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا چاک ناگاداره به سستم کاران. (۵۸) ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وه کلیلی هه موو نه ینی په کان هه رلای خواجه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا مَنْ﴾ کهس نایان زانی بیتجه نه و (خوا) ﴿وَنَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه (خوا) ده زانی چی له روشکانی و ده ریادا هه یه ﴿وَمَا تَنْفَعُ مِنْ وَرَقٍ إِلَّا نَعْلَمُهَا﴾ وه هه رکه لایه ک بکه و پته خورمه وه خوا پی ی ده زانی ﴿وَلَا حَافِزٌ ظَلَمْتَ الْأَرْضِ﴾ وه هه ر دانه و پله یه که له تاریکی یه کانی زه ویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ وه هه ر ته پو روشکیک هه بیت ﴿إِلَّا بِكُنْزٍ لَهِ﴾ هه ر هه موویان له کتیبی ناشکرادان (لوح المحفوظ). (۵۹)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظِرْ كَيْفَ نَضْرِفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

- کمال قوم
استہوا علی
سفینہ، فصار
بعضہم اعلاما
وبعضہم اسفلا
وكان الذين في
اسفلها اذا استقروا
من الماء مروا على
من فوقهم ، فقالوا
لو انا خرقنا في
نحسينا خرقا ولم
تؤذ من فوقنا !!
فان تركوهم وما
لارادوا ملكوا
جميعا، وان اخلوا
على ايديهم دجوا
جميعا (رواه
البخاري)
پیغمبر (ﷺ)
دفعہ روایت :
(وینہی نہو
کہہی لہ ناست

سنورہ کانی خودا و سناوہ (بق پاراستنی) ونہو کہہی کہ وتبیتہ ناو سنورہ کانی خودا (و بایہ خیان
پیں نہدات) وینہیان وہ کہ ساتیکہ قورعہ کشیان کردبیٰ لہ سہر (شوینی) کہ شتیہ کی دووقات جا
ہندیکیان بہر سہرہوہ بکون و ہندیکیان بہر خورمروہ جائوانہی لہ قاتی خوارہوہی کہ شتیہ کہ
کاتیکہ بیانہوی ناو بخونہوہ نہی بہ سہر نہواندا کہ لہ سہرویانہوہن برقن جا بر خویان بلین چی =

﴿وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَيْكُمْ بِاللَّيْلِ﴾ وه هر نه و خوايه په كه ده تان خه وټټي (ده تا نږيږي) له شه ودا ﴿وَنَقْلُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّارِ﴾ وه نه شزاني (له پړدا) چ كارېكتان ته دجام دلوه ﴿ثُمَّ يَنْتَقِصُكُمْ بِهِ﴾ پاشان له رږډا له خه ويډارتان ده كاته وه ﴿يُنْفِضُ أَجَلَ نَسِيٍّ﴾ بڼ شوه ي ته واو بيڼ ماوه ي دياريكراو (ي هه موو كه سي) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ نه و سا هه ر بڼ لاي نه وه كه پانه وه تان ﴿ثُمَّ يُنْقِصُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان هه و التان پي ددات به هه ر كرده وه په كه كه روتانه. ٦٠ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ نه و (خوا) زال و ده سه لانداره به هه ر به نده كانيدا ﴿وَنُزِيلُ عَلَيْكُمْ خُفْيَةً﴾ و نږيشتا نيك تان بڼ ده نږيږت (كه چا و پلږ و پارږزه و نو سه ري كرده وه كانيان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ﴾ تا كاتي مړيږي په كيكتان ديت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نږيږاوه كانيان گياني ده كيشتن ﴿وَمَنْ لَا يُفْرَطُونَ﴾ كه هڅ سستي و كه مته ر خه مي په كه ناكن (له كاره كانياندا). ٦١ ﴿ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْخَلْقُ﴾ پاشان ده كه پښتږنه وه بڼ لاي خوا كه سه روه ري راسته قينه يانه ﴿إِلَّا لَهُ التَّكْوِينُ﴾ تا گادارين نه رمان په وايي و پريار هه ر بڼ شوه ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ هه ر خوايه لږ سه سینه وه ي خيتراته له هه موو. ٦٢ ﴿قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (نه ي موحه ممد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بڼ: تا يا كي نږيوه رڼكار ده كات له تاريخه كاني ووه كاني و ده ر يا ﴿نَذَرْنَاهُ فِضْرًا لَّكَ وَمِنْهُ﴾ كه هاوار و نزي لږده كن به ناشكراو نه ټيږي ﴿أَنْ أَهْمُنَا مِنْ هَذِهِ﴾ (نه لږيږي) سوږند به خوا نه كه ر له م مه ترسي په رڼكارمان بگات ﴿أَلَمْ نَكُنْ مِنَ الْشَّكِرِينَ﴾ نه وه بيگومان له سوپاس كاراني خوا ده بين. ٦٣ ﴿قُلْ أَلَا يَنْجِيكُمْ مِنْهُ﴾ بڼ: هه ر خوا نږيوه رڼكار ده كات له م مه ترسي په ﴿وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ و له هه موو تاره هه تي و غم و په ډره په كه ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُفْرَكُونَ﴾ (له كه له نه وه هدا) پاشان نږيوه هاويه ش بڼ خوا پريار ده دن. ٦٤ ﴿قُلْ مَنْ الْقَادِرُ﴾ بڼ: هه ر نه و خوايه به تولنا و ده سه لانداره ﴿عَلَىٰ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ﴾ كه سه زايه كتان بڼ بنيږيږت ﴿مِنْ نَوْائِي﴾ له سه روتانه وه ﴿أَوْ مِنْ غَيْبِ أَرْجُلِكُمْ﴾ يان له ډډيږيږتانه وه ﴿أَوْ يَنْبِسْكُمْ شَيْعًا﴾ يان سه رتان لي بشيويږيږي و بتان كات به چه ند ده سه ته و تا قميكه وه ﴿وَيَذِيقُ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾ جا هه نديكتان به هه نديكي توتان سزلو شانار بدات ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَنْصَارَ﴾ سه رنچ بده: چن تا به ته كان ده گډيږي (له جږيږيكه وه بڼ جږيږيكي تر) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ الْفُتُورُ﴾ تا نه وان تيږيگه و بيريكه نه وه. ٦٥ ﴿وَكَذَّبَ بِمِثْلِ قَوْلِكَ وَهُوَ الْخَلْقُ﴾ كه له كه ت باوه ريان به م قورئانه نه كرده كه هه ر نه وه حق و پاست ﴿قُلْ أَلَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بڼ: من پارږزه و به رپرستان نيم. ٦٦ ﴿بَلْ كَرِهْتَ الْفَتْحَ﴾ بڼ هه موو هه و التيك كاتيكي دياريكراو هه يه (كه پاست و سږي تيا دا پوهن ده بيږيږيږي) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وه به زويي ده زانن. ٦٧ ﴿وَإِذَا رَأَتْ الْأَبْنَىٰ ذُرِّيَّتَهُنَّ فِي الْعِلْمِ﴾ هه ر كاتي نه وانه دي قسه ي ناشايسته ده كن ده رياره ي تا به ته كاني ټيږي ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نه وه پوه و رڼكږه لتيان ﴿حَتَّىٰ غَوَّضُوا فِي حَبِشٍ عَمِيمٍ﴾ تا ده چه سه ر باسيكي تر ﴿وَأَمَّا بَنِيكَ الْأَشْطَرِينَ﴾ وه نه كه ر شه يتان له بيري بروميته وه ﴿فَلَا تَقْعُدُوا عَنْهَا لِيُغْزِيَ مَعَ الْفُتُورِ الطَّيِّبِينَ﴾ نږيږ له پاش بيريكه و قنه وه ت له كه ل كل مه لي سته م كاران دلمه نږيږي. ٦٨

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرًا لِّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهُمْ آوَغَرَتْهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِمْ أَن تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُوْخَذَ مِنْهَا أَُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتُنَاقِلُ أَت هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِّرْنَا لِلنُّسْلِ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُواهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمَلَأُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

= ده بیت نه گهر

نیمه له به به به به

خومان دا

کوتیکی تی

بکهین (بو ئاو

خواردنه وه)

نه زیه تی نه وانه ی

له سه رومانه وهن

نه دهین حق نه گهر

نه وانه ی سه ره وه

لیبان گهرین چی

نه کن بیکه

نه واهه موویان

تیاده چن

وه نه گهر

دهستیان بگن و

نه میلن کونی تی

بکه نه موویان

پزگاریان

ده بیت).

نایه تی (۱۲۲)

سوره تی (ال عمران): کان رسول الله (ﷺ) يقول: (اللهم لك أسلمت وبك آمنت وعليك توكلت وإليك أنبت وبك خاصمت، اللهم أعوذ بعزتك لا إله إلا أنت أن تضلني، أنت الحي الذي لا يموت والجن والإنس يموتون) (متفق عليه). پیغمبر (ﷺ) ده فرموی: (خودایه من فرمان بهر داری توّم وه باوهرم به تو میناوه، وه پشتم به تو به ستووه، وه هر بولای تو ده گهریمه وه هر به به لگی تو =

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (هرچه نده) نه‌وانه‌ی خویان ده‌پارینن هیچ پرسیارو تاوانی نه‌وانیان له‌سهر نی یه ﴿وَلَكِنْ ذَكَّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به‌لام بیرخستنه‌وه یه تا خویان بی‌پارینن. ۶۹ ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د) واز بیتنه له‌وانه‌ی ناینه‌که‌یان کردوه به‌گمه وگالته ﴿وَعَزَّزْنَاهُم بِخَبْرَةِ الْأَوَّلِينَ﴾ وژیانی دنیا‌ه‌لی خه‌له‌تاندون ﴿وَذَكَّرْنَاهُمْ﴾ وه به قورئان ناموزگاریان بکه ﴿أَنْ يُبْشِلَ نَفْسَهُ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ که‌س تیا نه‌چی به‌هوی نه‌و (خراپانه‌ی) کردویه‌تی ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ که جگه له خوا هیچ دۆست و تکا‌کاریکی نی یه ﴿وَإِنْ تَعَدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا﴾ نه‌گه‌ر هه‌موو فیدا و بریتی یه‌ک بدات فی‌ی وه‌رنا‌گیری ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ نه‌وانه که‌سان‌تیکن به‌هوی نه‌و (خراپانه‌ی) که کردویه‌انه تیا‌چوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه خواردنه‌وه‌یه‌که له ئاوی نۆز‌گه‌رم و به‌کول ﴿وَعَذَابُ أَلِيمٍ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ و سزای نۆز به‌ نازاریش به‌هوی نه‌وه‌ی که‌بی بپروابوون. ۷۰ ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلی‌ی نایا بی‌جگه له‌خوا ه‌اوار بکه‌ین (و بپه‌رستین) ﴿مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا﴾ شتیک که‌نه‌سوودمان پی‌ ده‌گه‌یه‌نی ته‌ زیان ﴿وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا﴾ وه به‌ره‌و دوا بکه‌پیتنه‌وه (پاشگه‌زیینه‌وه) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌خوا پیتنموونی کردین (بۆ پی‌گای پاست)؟ ﴿كَأَلْبَدَى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ﴾ به‌ویتنه‌ی نه‌وکه‌سه‌ی که‌شه‌یتانه‌کان سه‌ریان فی‌شی‌واندبی ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ له‌زه‌وی دا سه‌رگه‌ردان بی ﴿لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى﴾ و چند ه‌اوپ‌ی یه‌کی هه‌بی بانگی که‌ن بۆ پی‌ی راست ﴿أَنْتَبِهْ﴾ (بلی‌ن) وه‌ره بۆلای نیمه (که‌چی به‌گوئیان نه‌کات) ﴿قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى﴾ بلی‌ی به‌راستی هه‌ر پیتنموونی خوا پی‌ نموونی پاسته ﴿وَأَمَّا زَيْنَبُ فَزَكَتَ الْعِلْمُ﴾ و فه‌رمانمان پیدراوه که‌مل که‌چ و گو‌په‌یه‌ل بین بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان. ۷۱ ﴿وَأَنْ أُمِيقُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ﴾ وه (فه‌رمانمان پیدراوه) که‌به‌پیک‌ی نو‌یژ به‌جی بینن و له‌و (په‌روه‌ردگاره) بترسن ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه هه‌مووتان هه‌ر بۆلای نه‌و زاته‌کۆ ده‌کریتنه‌وه (له‌روژی دوا‌ییدا). ۷۲ ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌هه‌ر نه‌و خوابه‌یه که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتناوه به‌حق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ نَفْسٍ لِمَ كُنْتُ فَكُونٌ﴾ وه هه‌ر روژی به‌شتیک بفه‌رمووی ببه نه‌ویش ده‌ست به‌جی ده‌بی ﴿قَوْلُهُ الْحَقُّ﴾ فه‌رمان و ووته‌ی نه‌و پاسته ﴿وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ﴾ هه‌ر بۆنه‌وه مولک و خاوه‌نیه‌تی له‌و روژده‌که‌قوو ده‌کرئ به‌که‌پنادا ﴿غَلَمٌ أَغْيَبٌ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانا و ناگایه به‌هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه‌ک ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه‌ره‌وه‌هه‌ر دۆست و به‌ناگا. ۷۳

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْنَمَاءَ إِلَهَةٍ إِنِّي
 أَرَيْتُكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
 مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
 لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوِّمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
 أَتُحْجُونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
 تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

= به کز کسی
 دوژمناندا ده چم،
 نهی خوابه په نا
 نه گرم به که وره یی
 و ده سه لالت، هیچ
 په رستراویک نی
 یه شیاوی
 په رستن بیت
 جگه له تق، له وهی
 که سه رم لی
 بشیوینی، تو
 زیندوویت و قهت
 نامریت، وه
 هه موو جنوکه و
 مه ردوم ده منن).

نایه تی (۱۲۲)

سوره تی (ال)

عمران): قال

رسول الله (ﷺ):

(بادروا بالأعمال

فتناً قطع الليل

المظلم ، يصبح الرجل مؤمناً و يمسي كافراً ، ويمسي مؤمناً و يصبح كافراً يبيع دينه بعرض من الدنيا) (رواه مسلم). (وقال رجل للنبي يوم أحد: أرايت إن قتلت فأين أنا؟ قال: (في الجنة) فألقى تمرات كن في يده ثم قاتل حتى قتل) (متفق عليه). پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموتیت: (دوست پیسخه ری بکه نه کرداره چاکه کاندایا ، پیش هاتنی نه و به لاو نازاوانه ی که وه که شهوی =

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ هَؤُلَاءِ بَدْعُ النَّاسِ أَدْعُوكَ لِآلِهَتِهِمْ فَاتَّبَعُوهُ﴾ (بیریکه ره وه) کاتیک که نیبراهیم ووتی به نازهری باوکی ﴿أَتَدْعُوا صُفَاةً مُّذَمَّنَةً﴾ نایا تو بتانیک ده که یته په رستراوی خوت؟ ﴿إِنِّ أَرْسَلَكَ فِي الْوَحْيِ﴾ ضللی مبین ﴿به پاستی من توو که له که ت له گومرای یه کی ته و او و ناشکرادا ده بینم. ۷۴﴾ ﴿وَكَذَلِكَ نُبَيِّنُ لِلنَّاسِ آيَاتِهِمْ﴾ به و شتیره یه نیشانی نیبراهیم مان دا ﴿مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خاوه نیتی (خوا بق) ناسمانه کان و زهوی ﴿وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بق نه و هی له ریزی باوه رداره راسته قینه کاندای بی. ۷۵ ﴿فَلَمَّا حَسِنَ عَلَيْهِ الْوَلَدُ﴾ کاتی شه وی به سه رداهات ﴿وَهُوَ الْكَوْكَبُ﴾ نه ستیره یه کی بینی ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی ناوابوو ﴿قَالَ لَا أَحِبُّ الْآلِهَةَ﴾ ووتی من هرچی ناوا بی خوشم ناوی. ۷۶ ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ نجا کاتی مانگی بینی مه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی که ناوابوو ﴿قَالَ لَيْسَ بِي إِلَهٌ﴾ ووتی سویند به خوا نه گهر په روه ردگارم رینمونیم نه کات ﴿لَا كُفْرُكَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بیگومان له کرمه لی گومرایان دهیم. ۷۷ ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾ نینجا کاتی خوری بینی مه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه نه مه گوره تره (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ جا کاتی خوریش ناوا بوو ﴿قَالَ يَقُولُونَ بَرٍّءٌ مِّمَّا تَقُولُ﴾ ووتی نه هی که له که م به پاستی من به ریم له هرشتی که نئوه ده یکن به هاویه ش بق خوا. ۷۸ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ﴾ به پاستی من رووی خوم وهرنه گپیم بقای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ناسمانه کان و زهوی به دی هیتاوه ﴿حَقِيقًا﴾ جگه له خوا رووم له هیچی تر ناکم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بی گومان من له هاویه ش په یداکه ران نیم. ۷۹ ﴿وَحَاجُّهُ قَوْمُهُ﴾ (به لام نیبراهیم) که له که ی ده مه قالی یان له که لدا کرد ﴿قَالَ أَتُحْجِجُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ﴾ فهرمووی نایا نئوه ده مه ده می و موجه ده لم له که لدا ده کن؟ له باره ی خواوه که به راستی رینمونوی منی کردوه ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُفْرِكُونَ﴾ من ناترسم له و هی که نئوه ده یکن به هاویه ش بق خوا (چونکه زیان ناگه یه نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي خِيفًا﴾ مه گهر شتیک که په روه ردگارم بیه وی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری په روه ردگارم مه موو شتیکی گرتوته وه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی نایا بق بیرناکه نه وه. ۸۰ ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ﴾ وه من چون ده ترسم له و بتانه ی که نئوه کردوتانه به هاویه ش بق خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ﴾ که نئوه ناترسم بیگومان بتانیکتان کردوته هاویه ش بق خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ که هیچ به لگه یه که نه نئیراوه بتان له و باره یه وه ﴿فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ ده ی که واته کام له م دوو ده سته یه شایسته تره به نه ترسان (و نارامی) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نئوه هیچ ده زانن. ۸۱

= تاریک وان،

چونکہ پیادہ

دہ کاتوہ

بہ باوہ پرداری

کہ چی شو بی

باوہ پرداری

شو دہ بیت

باوہ پردارہ

پوڈ بوویہ

باوہ پرداری

دینہ کھی

دہ فروشیت

ہنہ دیک

کہ لوپہ لی دنیا

وہ پیو یک پوڈی

جہنگی نوحود

ووتی بہ پیغہ مہر

(ﷺ) پیم بلی

تہ گہر من

بکوڈیم شوینم

کوئی یہ ؟

فہ رموی:

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَبَلَكَ حُجَّتْنَا أَيْتُهَا إِبرَاهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْتَدَ قُل لَّا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

(شوینت له به هشت دایه) پیاده که ش چند خورمایه کی به دسته وه بیو فریسی دا، پاشان

جہنگا تا شہید بو.

نایہ تی (۱۲۲) سورہتی (ال عمران) قال رسول الله (ﷺ): (فإذا سألتكم الله فاسألوه الفردوس

فإنه أعلى الجنة وأوسط الجنة وفوقه عرش الرحمن ومنه تفرج أنهار الجنة) (رواه البخاري).

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بپروایان هیتاوه ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ و بپرواکه‌یان تیکه‌ل به‌ستم (هاوول دانان) نه‌کردووه ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ هیمنی و ناسایش ته‌نها بق نه‌وانه‌یه هر نه‌وانه‌ش ریتنموون کراوون. ۸۲) ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ نه‌و (به‌لگانه) به‌لگه‌ی نیمه بیون که دابوومان به نیبراهیم ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ له‌به‌رانبه‌ر که له‌که‌یه‌وه ﴿زُفِعَ دَرَجَتٌ مِّنْ نُّشَاءٍ﴾ هرکه‌سیک بمانه‌ویت پله‌وپایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارت کاردروستی زانایه. ۸۳) ﴿وَوَعَدْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیسحاق و (له‌نیسحاقیش) یه‌عقوبمان پی به‌خشی ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ ریتنموونیی هه‌موویانمان کرد ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ﴾ وه له‌وه‌و پیش ریتنموونیی نووحیشمان کرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وله‌نه‌وه‌کانی نووح داوودو سوله‌یمان و نه‌یووب و یوسف و موساواروونمان (پی نموونیی کرد) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نا به‌و چه‌شنه پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه. ۸۴) ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ﴾ وه زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و نیلیاس ﴿كُلًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هریه‌که له‌مانه له‌چاکه‌کاران بوون. ۸۵) ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا﴾ وه نیسماعیل و یه‌سه‌ع و یونس و لوط ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هریه‌که له‌مانه ریتنمانداون به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا. ۸۶) ﴿وَمِن آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندئ له‌باوک و نه‌وه‌و و براکانیان ﴿وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هه‌لمان بژاردوون و ریتنموونیمان کردوون بق رتگی‌ی راست. ۸۷) ﴿ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنَ عِبَادِهِ﴾ له‌به‌نده‌کانی که خوی بیه‌وی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه نه‌که‌ر هاو به‌شیان ره‌وابدایه بق خوا بیگومان نه‌و چاکانه‌ی کردبوویان هه‌مووی بی پاداشت ده‌رده‌چوو. ۸۸) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که سانیکن ﴿آتَيْنَاهُم الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام و زانین و حوکمرانی و پیغه‌مبه‌ریتیمان پی به‌خشیوون ﴿فَلَن يَكْفُرَ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾ جا نه‌که‌ر نه‌وانه (قوره‌یش) بپوای پی نه‌هیتن ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِكَاغِبِينَ﴾ نه‌وه بیگومان به‌ده‌سته‌یه‌کی ترمان سپاردووه (چاودیری بکه‌ن و) بی بپرواش نابن پی. ۸۹) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه‌وانه (نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی باس کران) که سانیک بوون خوا ریتنموونیی کردن ﴿فَيَهْدِيهِمْ أَقْبَدَهُ﴾ ده‌ی په‌پره‌وی پتگ و پتیازی نه‌وان بکه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿قُلْ لَا أَشْكُرْكُم عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ دَاوَىٰ هِجَ كَرِيٍّ وَپاداشتیکتان لیناکه‌م له‌سه‌ری ﴿إِنْ مَوْ إِلَّا ذَكَرَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌م قورئانه ته‌نها ناموزگاری یه بق هه‌موو جیهانیان. ۹۰)

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
 يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلْمُكُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
 أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
 أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
 وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ
 مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
 وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ
 تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
 وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى
 كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٤﴾

= پیغمبر مبری
 خوا (کاف)
 که رمویستی:
 (نه گه رداواتان
 له خوا کرد دلاوی
 لبرده وس بکن
 چونکه به رفتن
 شونین به هشت
 ناوه راستی
 به هشت، وه
 له سه روویه
 عرشی خوی
 به به زهی به
 که له ویه
 روویه کانی
 به هشت هل
 ده قولین).

فایده

(۱۳۴) سورۃ

(ال همزان)؛ قال

رسول الله (کاف)

لا تخرج عبد القیس

(رضی الله عنه): (ان فیک خصلتین یجربهما الله ورسوله: العلم والاثقة) (رواه مسلم). وعن حیدر بن
 مسعود (رضی الله عنه) قال کانی انظر إلى رسول الله (کاف) یحکي نبیا من الأنبیاء (صلوات الله
 وسلامه علیهم) خیره قومه فأتوه وهو یسبح الله من وجهه ویقول: «اللهم اغفر لقومی فإنهم لا
 یعلمون» (متفق علیه) وعن أبی هریره (رضی الله عنه) عن النبی (کاف) قال لا یس الخدیج بالسرعة»

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ و هك پتويست خويان نه ناسی و پتزيان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتي ووتيان ﴿مَا أُنْزِلَ اللَّهُ عَلَيَّ بَشَرٌ مِّنْ شَيْءٍ﴾ خوا هيچ شتيکی نه ناردوته خواره وه بقی هيچ ناده می بهك ﴿قُلْ مَنْ أُنْزِلَ الْكِتَابَ الَّذِي﴾ بلی نهی کی نه و کتیبه‌ی نارده خواره وه ﴿جَاءَ بِهِ مُوسَى﴾ که موسا هینای ﴿تُورًا وَهَدَى لِلنَّاسِ﴾ (نه و کتیبه) رووناکي و پینمونی بوو بقی خهك ﴿يُجْعَلُونَهُ فِرَاطِيْسَ﴾ نئوه نه و (کتیبه) ده که نه چهند په‌ره و کاغه زیک ﴿تُبَدِّلُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ به شتيکی (که قازانجاننه) ناشکرای ده که ن و زقريشی (که زيانی خوتانه) ده بشارنه وه ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ شتانی فیر کراوون که نئوه نه تان ده زانی ﴿أَشْرَ وَلَا تَأْبَؤْكُمْ﴾ نه خوتان و نه باو و باپیرانتان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی مه رخوا (کتیبی بقی موسا ناردوه) ﴿نُزِّلْ ذُرَّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ پاشان لیان که بی له ناو به تالی خویاندا گالته و یاری بکه ن. ۹۱ ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾ نه م قورئانه نئمه ناردو مانه ته خواره وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیرقز و فه پداره ﴿نُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نه و کتیبانه ش پیش نه و هاتون به پاستیان داده می ﴿وَلَنُنَزِّلُ لَكُمُ الْقُرْآنَ مِنْ خَوْفًا﴾ مه روه ما بقی نه وه‌ی دانیششوانی مه که که وده وروپه‌ری ناگادار که یته وه و بیانترسینی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا نه وانه‌ی بپروایان به دواپقز هه بی بپروا به و (قورئانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاحٍ عَاطِلُونَ﴾ نه وان پاریزه‌رن بقی نویژه کانیان و به چاکی له کاتی خویاندا ده یانکه ن. ۹۲ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سستم کارتره که درق مه لبه سستی به دهم خواره ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بؤکراوه ﴿وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به لام هيچ نیگا و سرووشیکشی بقی نه کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ بِمِثْلِ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ مه روه ما که سی که بلی منیش وینسی نه و قورئانه‌ی خوا دایبه زاندوه داده به زیتن ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزکه سته مکارانت ده بیینی کاتی ﴿فِي غَمَرَاتٍ مُّتَوَاتٍ﴾ وان له ناره‌هتی و سه‌ختی سه‌ره مه‌رگدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ﴾ و فریشته‌کان ده‌ستیان بقی درپژ ده که ن ﴿أَخْرِجُوا أَفْئَكُمْ﴾ (پتزيان ده‌لین) خوتان ده‌ریازکه ن (له م ناره‌هتی گیان کیشانه) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ نه مرق پاداشتی پسواکه ر ده‌دیننه وه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هوی نه وه‌ی که قسه‌ی نا‌پاستان مه‌لته به‌ست به دهم خواره ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ قَسِيْرُونَ﴾ و خوتان به‌گوره ده زانی له به‌رانبه‌ر نایه ته‌کانی خوادا. ۹۳ ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى﴾ سویند بیت بیگومان نئوه به ته‌نیا و بهك بهك که پانه وه بقی لامان ﴿كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ مه‌ره‌کو به‌که م جار دروستمان کردن ﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وِرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و نه وه‌ی پیمان دابوون به جیتان هیشت له‌دوی خوتان ﴿وَمَا تَرَىٰ مِنْكُمْ﴾ وه نابینن له‌گه‌لتاندا ﴿شُفَعَاءُ كُمُ الَّذِينَ رَعَعْتُمْ أَيْهَمُ فِيكُمْ شُرَكَؤُا﴾ نه و تکاکارانه‌ی که لاتان وابوو هاوبه‌شی خوان له تکا کردن بقتان ﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند به خوا بیگومان پچرا په‌یوه‌ستی نئوانتان ﴿وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ وه نه وه‌ی به پشستيوانی خوتان داده‌نا وون بوو لی‌تان. ۹۴

﴿١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ۖ يُخْرِجُ الْحَىٰ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىٰ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿١٦﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٩﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ الْبُيُوتَ وَبَنَتِ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢١﴾ يَدْبِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

= ولكن السيد الذي

يملك نفسه عند

الغضب (متفق

عليه) پیغمبری

خوا (ﷺ) به

نه شه جی مژنی

عبدالولی قه یسی

قهرمور: (به راستی

تو دوستی می

جوانت تنیدایه خوا

پیغمبری که ی

خوشایان دهوین:

همین

له سه رخوی:

عبدالولی کوی

مه سعور ده لیت:

نیسته نه لئ ی

پیغمبری به پیش

چار و مهویه و

سهیری ده که م که

باسی پیغمبری که

له پیغمبری

خوی ده کرد (سهلامی خویان لئ بیت) که که له که ی لییان دابوو و خویانویان کردبوو نه ویش خوینه که ی
 دهسری به دم و چاویه وه و دهیفرمور: (نه ی خوییه له که که کم خوش بیه چونکه نه وان نه زانن) وه نه بو
 هورهیره (ره زای خوی لئ یی) دهگیرته وه و ده لیت پیغمبری (ﷺ) دهفرموی: (نازا و به میزی به
 پاله وان بازی نیه بیگومان نازا نه و که سهیه که له کاتی تووره بووندا دان به خوییدا بگریت).

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخُبِّ وَالْكُنُوفِ﴾ به پاستی خوا له تکه‌ری دانه‌ویله و ناوکه تیره ﴿وَجَعَلَ الْخَبَّ مِنَ الْخَبِّ﴾ (خوا) ده‌هینه‌ری مردوانه له زیندوو ده‌رته‌هینه‌ی له مردوو ﴿وَجَعَلَ الْخَبَّ مِنَ الْخَبِّ﴾ وه (خوا) ده‌هینه‌ری مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ الْخُبِّ وَتُفَكُّونَ﴾ نه‌ویه خوای نیروه ده‌ی که‌واته نیروه چۆن (له‌پرستنی نه‌و خواجه) لا ده‌درین؟ (۹۵) ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به‌دی هینه‌ری شه‌به‌ق و پووناکی رۆژ بوونه‌ویه ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه‌وی کردوو به‌کات و هوی ئارام‌گرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خۆر و مانگی کردوته هوی حساب دیار‌یکردن و زانیسی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه‌ش نه‌ندازه‌گرتنی خوای به‌ده‌سه‌لانی زانییه. (۹۶) ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه هه‌ر خواجه که‌نه‌ستیره‌ی داناو به‌تاتان ﴿لِيَتَنَبَّأُوا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ بۆ نه‌ویه پتیاان پیده‌رکه‌ن له تاریکیه‌کانی و شکانی و ده‌ریادا ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌پاستی نایه‌ته‌کانمان پوون کردوته‌وه بۆ کۆمه‌لی که‌بزانن و تی بگن. (۹۷) ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه‌و خواجه زاتیکه که‌نیوه‌ی دروست کردوه له‌یه‌ک که‌س (تاده‌م) ﴿فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ نه‌جا (له‌پشتی باوکتانا) نیشته‌جی کران (دواتریش له‌مندالدانی دایکتاندا) دانران به‌شیوه‌ی کاتیی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ به‌پاستی نایه‌ته‌کانمان پوون کردوته‌وه بۆ که‌سانی به‌پورده‌ی بیر بکه‌نه‌وه. (۹۸) ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ خَوَابِ زَاتِيكَ﴾ ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ که‌بارانی له‌ناسمانه‌وه باراندوو ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَبَاتٌ كُلَّ شَيْءٍ﴾ جا به‌هوی نه‌و (بارانه‌وه) هه‌موو جۆره چه‌که‌ره‌یه‌کمان رواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نَّيِّبًا يُّرْوَاهُ سِوَا نَارِ بَرْدٍ﴾ (خوا) به‌پورده‌ی ده‌هینه‌وه (وه‌له‌و) (پورده‌که‌سه‌وه‌ه) دانه‌ویله‌ی له‌سه‌ریه‌که‌که‌له‌که‌بوومان ده‌ره‌میناوه (وه‌که‌گولی جۆ و گه‌نم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له‌دار خورما له‌چه‌ند په‌لنکی می‌شوی شۆره وه‌بوو ده‌رده‌هینه‌ن ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (ده‌پوینن به‌و بارانه) باخاتی زۆره‌تری هه‌مه‌جۆر ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانُ﴾ و زه‌یتون و بنه‌هه‌ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُشْتَبِهٍ﴾ هاو‌ویته و له‌یه‌کتر جیا (له‌تامدا) ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه‌رجی به‌ره‌مه‌که‌ی بده‌ن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَغَيْرِهَا﴾ کاتی به‌ره‌گرتی و پی ده‌گات ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له‌م سه‌رجداندا چه‌ند به‌لگه‌ی که‌وره هه‌یه‌بۆکه‌سانی که‌به‌روایان ده‌هینن. (۹۹) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاویه‌شاننیکیان به‌یارداوه بۆ خوا که‌جنوکه‌ن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له‌کاتیکه‌دا خوا نه‌وانی (جنوکه‌) دروست کردوو ﴿وَأَخْرَجُوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَيْنَ عِلْمٍ﴾ به‌درق و بوختان چه‌ند کور و کچیان په‌وادا وه‌بۆ خوا به‌بی زانیاری ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بی‌که‌ردی بۆ خوا له‌وه‌ی که‌نه‌ویی به‌روایانه ره‌وای نه‌ده‌ن بۆ خوا. (۱۰۰) ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهیتنه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی په‌له‌نه‌پوون ﴿أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ﴾ چۆن مندالی ده‌بی که‌ژن و هاوسه‌ری نه‌پووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خۆی هه‌موو شتیکی دروستکردوو ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌وه‌به‌هه‌موو شتی زانا و به‌تاگایه. (۱۰۱)

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
 فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
 الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
 قَدْ جَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ
 فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
 الْآيَاتِ لِيَقُولُوا أَدْرَسْتَ وَلِيُنَبِّئَنَّهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
 اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
 حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَٰلِكَ زَيْنَا
 لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
 لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
 جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهِ ۖ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

نایه تی (۱۲۵)

سورتهی (ال)

عمران) قال رسول

الله (ﷺ) (سید

الاستغفار أن يقول

العبد: اللهم أنت

ربي لا إله إلا أنت

خلقني وأنا عبدك

وأنا على عهدك

ووعدك ما استطعت

أعوذ بك من شرِّ

ما صنعت أبوء لك

بنعمتك علي وأبوء

بذنبي فاغفر لي فإنه

لا يغفر الذنوب إلا

أنت) من قالها في

النهار موقناً بها

فمات من يومه قبل

أن يمسي فهو من

أهل الجنة ومن قالها

من الليل وهو موقن

بها فمات قبل أن

يصبح فهو من أهل الجنة) (رواه البخاري). پیغمبر (ﷺ) فرمودی گه دره ترین داوی لیخوشبون نه وه به که
 موسلمان بلی: نهی خواجه تق په روه دگاری منی هیچ په رستراویک نی به جگه له تق، مدت دروست کردوه
 وه من بندهی توّم و من له سر په یمان و به لینی توّم تابخوانم، په نا به تق ده گرم له خرابانهی کردومه،
 دان ده تيم به به ره و چاکت دا به سر مه وه وه دان ده تيم به تاوانندا، دهی لیم ببوره چونکه =

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ هر نهو خوابه به که په روه ردگاری ئیوه به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی راسته قینه نی په بیجگه نهو (خوا) ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کهری هه موو شتیگه ﴿لَا عُدُوهُ﴾ که واته نهو په رستن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه نهو خوابه چاودیره به سهر هه موو شتیگه وه. ۱۰۲ ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان په ی پی نابه ن و ناتوانن بیبینن ﴿وَهُوَ بِذِكْرِ الْأَبْصَرِ﴾ به لام نهو هیزی بینن و چاوه کان ده بینن ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ و نهو ناگای ورد بینن. ۱۰۳ ﴿فَإِذَا جَاءَكُمْ بِضَائِرُكُمْ﴾ به راستی له لایه ن په روه ردگارتانه وه چه ندین به لگای پووتان بق هاتوه ﴿فَمَنْ أَنْصَرَفْتَ فَنَفْسِهِ﴾ نینجا هر کهس بیر له راستی ده کاته وه ده بیبینن نه وه (سوودی) بق خویه تی ﴿وَمَنْ عَنِ قُلُوبِهِ﴾ هر که سیش بیر ناکاته وه و کویر بووه نه وه (زیانی) هر بق خویه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٌ﴾ وه من چاودیر و پاریزه رنیم به سهرتانه وه (به س راگه به نه رم). ۱۰۴ ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ناوا چور و شیوه ی به لگه کان ده گورین ﴿وَلِيُقْلِلُوا ذُرِّيَّتَهُ﴾ ده با هر بابلین خویندووه و پیت ووترلوه ﴿وَلِيُثَبِّتَهُ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ﴾ وه بق نه وه ی چاک پوونی بکینه وه بق کر مه لیک که تیده گهن و شاره زان. ۱۰۵ ﴿أَتَعْجَبُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شوینی نه وه بکه وه که له لایه ن په روه ردگارتانه وه سرووش کراوه بقوت ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته ی په رستن نیه بیجگه له و (خوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُفْرِكِينَ﴾ وه پوو وهرگتیره له هابه ش بریاره دران ۱۰۶ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه هاوه لیان دا نه ده نا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ و ترممان نه ده کرد به چاو دیرو پاریزه ر به سهریانه وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تق زقدارو ده سه لاتدار نیت به سهریانه وه. ۱۰۷ ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جنیوو قسه ی ناشرین مه لین به ویت و په رستراوانه ی که نه وان هاواریان لی ده کن و ده یان په رستن بیجگه له خوا ﴿تَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به و هویه وه وانیش قسه ی نه شیار بلین به خوا ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَنَّا﴾ به و شیوه یه پاراندومانه ته وه بق هه موو ثوممه تیک کرده وه که یان ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان که پانه وه یان هر بق لای په روه ردگاریانه ﴿فَلْيَنْتَهِزْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نینجا هه والیان پی ددهات به و کرده وانه ی نه نجامیان ددها. ۱۰۸ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أُنْفُسِهِمْ﴾ وه به هیزترین سویندیان به خوا ده خوارد ﴿لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ سویند به خوا نه گهر موعیزه په کیان بق بیت (له وانه ی که خویان داوایان ده کرد) بی گومان برها ده هیتن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلن به راستی موعیزه کان هر لای خوابه ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه ئیوه نازانن شه ی برهاداران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه گهر نهو به لگانه ش بیته کایه وه هر برها ناهینن. ۱۰۹ ﴿وَلَقَدْ أَقْبَضْنَاهُمْ وَأَنْصَرَفْنَاهُمْ﴾ وه کاتی هاتنی موعیزه کان دل و چاویان وهرده گتیرن و لاده دین (له باوه ر هیتان) ﴿كَمَا لَا يُؤْمِنُوا بِمَا أُولَٰئِكَ رَكِبُوا﴾ هر وه که له سهره تاوه بره یان به قورئان نه هیتا ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ﴾ وه لییان ده گرتین ﴿وَلَفَنَاهُمْ﴾ له سهر که شی خویاندا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ هر سهر که ردان بن. ۱۱۰

﴿۱۱۰﴾ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَكُ كَهَ وَكَلَمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا
 عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
 شَيْطَانًا الْإِنْسَ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ
 الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
 ﴿۱۱۲﴾ وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفِئْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ
 أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
 وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ وَإِنْ
 تُطِيعُ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱۶﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۷﴾
 فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾

بیگومان می

که س له تاوان

ناپوری جگه له تری

هر که س نه م

دوعایه بلئی له

پوژداو نیمانی

پته وی پی ی بیی

نینجا له و پوژده دا

بمرتیت پتیش هانتی

تیواره نه وه نه و

که سه به هه شتی

به، و به بهر که س پی

نه وه بلئی له شه و دا

و نیمانی پته وی

پی ی بیی نینجا

پتیش نه وه ی پوژ

بییتنه وه به مرتیت

نه وه نه و که سه

به هه شتی به

نیمانی (۱۱۴)

سورتهی (ال

عمران) : قال

رسول الله (ﷺ): (لاتتمنوا لقاء العدو وسلوا الله العافية فإذا لقيتموهم فاصبروا واعلموا أن الجنة تحت ظلال
 السيوف) (رواه البخاري و مسلم). پیغه بهر (ﷺ) فه رموویه تی: (شاواتی پرو به پرو بونه وه مه خوانن
 له گه ل دوژمن به لکو داوای بیوه یی بکن به لام نه گه ر پنیان گه شتن و له گه لیان پرو به پرو بوون نه و سا
 خوگرین و بزائن که به هه شت له ژیر سته به ری شمشیره کاندایه).

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وە بیگومان ئەگەر ئێمە ﴿زَلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَائِكَةَ﴾ فریشتەمان بۆ لای ئەو (بێ) باوە (پاڵانە) بناردایە ﴿وَكَلَّمَهُمُ النَّوَى﴾ و مردوووەکان قسەیان لەگەڵ بکردنایە ﴿وَحَفَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هەموو شتیکمان بۆ کۆبکردنایەتەوہ ﴿فَلَا﴾ پوو بە پوو بە پێش چاویانەوہ (یان کۆمەڵ کۆمەڵ) ﴿مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ بپوایان نەدەهێنا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مەگەر خوا بیویستایە ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ بەلام زۆربەیان نازانن و بێ ناگان. (۱۱۱) ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَجْمٍ عَذَابًا﴾ هەر بەو شێوە بۆ هەموو پێغەمبەرێک دوژمنیکمان دانائەو ﴿شَيطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ لەشەیتانەکانی مرقف و جنۆکە ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ کەبەنهیانی بەیەکتەری پادەگەینن ﴿زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ ووتەى پازاو و بریقەدار بۆ فریودانیان ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وە ئەگەر پەرورەدگارت بیویستایە ئەو یان نەدەکرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ﴾ دە لییان گەپێ بەخوێان و ئەو درۆیانەوہی کەمەلی دەبەستن. (۱۱۲) ﴿وَلَتَصْفِيَّ إِلَيْهِ﴾ وە بۆ ئەوہی گوێ بگرێ بۆ ئەو (ووتە بریقەدارو پازاوہی بۆ یەکتەری دەکەن) ﴿أَفَيْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی ئەو کەسانەى بپوایان نی یە بەپۆزی دواى ﴿وَلَتَرْضَوْهُ﴾ بۆ ئەوہی پازى ببن پى ی ﴿وَلَيَقْفَرُوا مَا هُمْ مُقْفَرُونَ﴾ وەتا ئەنجامى بدن ئەو گوناھانەى ئەنجامى نەدەن. (۱۱۳) ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا﴾ جا ئایا جگە لەخوا دادوهرێکی تر بۆ خۆم بپیار بەدەم؟ ﴿وَمَنْ أَلَدَّى أُنزِلَ إِلَيْكُم﴾ لەکاتیکدا (خوا) ئەو زاتەى کەناردوہیتە خوارەوہ بۆ ئێوہ ﴿الْكِتَابُ مُفَصَّلًا﴾ ئەم قورئانە کەپوون کەرەوہی هەموو باسیکە بەدرێژی ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانەش کە نامەمان پى بەخشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ سوور دەزانن بیگومان ئەم قورئانە لەلایەن پەرورەدگارتەوہ بەحق و پاستى نینراوہ ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُخَلَّفِينَ﴾ کەواتە مەرگیز لەگومانداران مەبە. (۱۱۴) ﴿وَتَشْتَ كَيْفَ رَبِّكَ﴾ وە فەرمان و ووتەى پەرورەدگارت تەواو بوو و بەئەنجام گەیشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ بەپاستى و دروستى ﴿لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ کەهیچ کەس ناتوانێ بپیارو ووتەکانى بگوێ ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هەر خوا بیسەرى زانایە. (۱۱۵) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وە ئەگەر تۆ گوێ پایەلى زۆریەى ئەوانە بیت لەسەر زەویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لەپێگەى خوا گومرات دەکەن ﴿إِنْ يَشَاءُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ئەوان مەر شوینی گومان کەوتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا خَرَصُونَ﴾ وە هەمیشە سڕو گرتە کارى دەکەن. (۱۱۶) ﴿إِنْ رَبُّكَ مُّؤْأَعْلَمٌ﴾ بێگومان هەر پەرورەدگارت چاک دەزانى ﴿مَنْ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ کى گومرا بۆوہ لای داوہ لەپێگای ئەو ﴿وَمَنْ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَبِئِ﴾ وە هەر ئەو زاناترە بەوانەى پێیازی پاستیان گرتوہ. (۱۱۷) ﴿تَكَلَّمُوا بِمَا دَكَّرْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ دەبخۆن لەو (سەرپاوە)ى کەناوێ خوای لەسەر هینراوہ ﴿إِنْ كُنتُمْ بِقَائِلَتِهِمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوہ بەئایەتەکانى خوا بپوادران. (۱۱۸)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٣١﴾ وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٢﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْنِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣٣﴾ أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُينَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٥﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٣٦﴾

هوى هاتمه

خوار هوى ناپهتی

(١٣١) سورته

(الانعام) ﴿١﴾ وَلَا

تأكلوا مما لم

يُذَكِّر اسْمُ اللَّهِ

عليه ﴿٢﴾ ثم يلووه

كثيرا به تبه كه

عبدالله كبرى

عبياس

ده ربارى هم

نايه ته ﴿٣﴾ وَإِنَّ

الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ ﴿٤﴾

ثم يسمعون

هم بتانه كان

كه فارسه كان به

نقسه كانيان

نوت: كه توپوشن

به موحه ممد

بلين بوقى

نوهى خوا

سورى ته بهرى ناپهتي بيخون به لام نوهى خويان سمرى ته بهن نوسته بيخون، خوى گهوه لى
كانه دا هم ناپهتي ناره خواره وه ﴿١﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّر اسْمُ اللَّهِ ... ﴿٢﴾

ناپهتي (١٥١) سورته (ال همران) قال رسول الله (ﷺ) (أعطيت خمسا لم يعطهن أحد من الأنبياء

قبلي نصرت بالرب مسيرة شهر وخطت في الأرض مسجدا وطهورا وأحلت لي الفنائم وأعطيت الشفاعة ، وكان-

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بوجی نیوه ناخون؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ أَشَدُّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له (گزشتی) نه و (نازه لان) هی که ناوی خوی له سهر هینراوه (له کاتی سهرپرینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ که بیگومان خوا بۆتانی پوون کردوته وه نه وهی حرامی کردوه له سهرتان ﴿إِلَّا مَا أَضْطَرُّتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه له وهی که ناچار ده بن بۆی (که بیخون) ﴿وَأَنْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوكُمْ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به پاستی زۆر که س خه لکی گومرا ده کن به هه وا و ناره زوی خویان ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به بی هیچ زانیاری یه ک (که له خواوه وه رگیرا بی) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بیگومان په روه ردگارت ده ست دریز کاران و سهر که شان چاک ده ناسی. (۱۱۹) ﴿وَذُرُوا ظُهُورَ الْأَيْمَنِ وَابْتِهَاتُوا﴾ له گوناھی ناشکراو نه پنی واز بیستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ﴾ به پاستی نه وانهی که گونا ده کن به دهستی نه نقه ست ﴿سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْعَرُونَ﴾ به زوویی تۆل یان لی ده سه نریت به هوی نه و تاوانانهی ده یانکرد. (۱۲۰) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ أَشَدُّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له و (سهرپراوه) مه خون که ناوی خوی له سهر نه هینپرایه وه (کاتی سهرپرین) ﴿وَأَنَّهُ لَفِي شِقَاقٍ﴾ بیگومان (خواردنی) نه وه تاوان و له سنوور ده رچوونه ﴿وَأَنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوْخِدَ إِلَيْكُمُ الْأُولِيَاءَ﴾ وه بیگومان شه یانه کان به نه پنی شت به دقستانیان ده لنین ﴿لِيُجْبِلَكُمْ﴾ بۆ نه وهی موجه ده له و ده مه ده میتان له گه ل بکن ﴿وَأَنَّ أَطْعَمْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَتَشْكُرُونَ﴾ جانه گه ر به گوئیان بکن نه وه بیگومان له هاویه ش دانه ران ده بن. (۱۲۱) ﴿أَوْ مَن كَانَ مِنَّا فَأَخْبْتَهُ﴾ نایا که سی که مردو (بی برها) بیت و نیمه زیندوومان کرده وه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ ثَوْرًا يَمْشِي بِمِثْلِ النَّاسِ﴾ و رووناکیه کمان بۆ فره اهام میتا (که قورئانه) به هوی نه وه وه له ناو خه لکیدا ده گه پی و ده پوات ﴿كَمَن مِّثْلُهُ فِي الْأَطْلَاسِ﴾ نایا وه که نه وه وایه که له ناو تاریکستانیکدا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ که به هیچ جۆری ده رچوونی نیه لپی ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ به و شیویه پازینراوه ته وه بۆ بی بره یان نه و کرده وه (خراپانهی) ده یان کرد. (۱۲۲) ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرِبَهَا﴾ به و شیویه له هه موو شاریکدا که وره ترینی تاوه نبارانیمان کرد (به ده سه لاتدان) ﴿لِيَتَكْرَهُوا فِيهَا﴾ بۆ نه وهی پیلان و فیل بکن له و شارانه دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ﴾ وه فیل و پیلان ناکن (له که س) بیجگه له خویان ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام هه ست ناکن. (۱۲۳) ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ﴾ وه کاتی نایه تیکیان بۆ بیت ﴿قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ﴾ ده لنین نیمه هه رگیز باوه ر نا هینین ﴿حَتَّى تَأْتِيَ مَثَلُ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ هه تا وینهی نه وهی به پیغه مبه رانی خوا دراوه به نیمه ش نه درئ ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چاک ده زانیت په یام و پیغه مبه ری خوی له کوئ داده نی (و کئ شیواو تره بۆ نه و کاره) ﴿يُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ به زوویی نه وانهی تاوانیان کرده وه دوو چاریان ده بیت ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سووکی و پیسوایی لای خوا و سزای سه خت ﴿بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ به هوی نه و پیلان و فیلانه وهی که ده یان کرد. (۱۲۴)

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يُمْشِرْ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرُهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ هَلُمَّ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ الْمَيَاتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

-النبي يبعث إلى

قومه خاصة ويبعث

إلى الناس عامة (

(متفق عليه).

پیغمبره را خوا

(ﷺ) دهفته رمویت:

(پینج شتم پی

به خشراوه به می

کام لـ

پیغمبره را پی

من نه به خشراوه

به که مانکه رنگا

(خوا) ترمی

خستوته بلی

دورمانده و

همه روز ویم بو

کراوه به مزگوت و

پاک که ره و

و غه نیعت نه نه

بو من حال کراوه

و تکا و داوی

به خشینم پی

دراوه (له قیامت دا) و پیغمبره را به تاییه تی بو که له که یان په وانه کراون به لام من بو گشت مه ردووم
په وانه کراوم).

نایه تی (۱۵۵) سورتهی (ال عمران): قال (ﷺ): (لاتزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم

من خذلهم ولا من خالفهم حتى تقوم الساعة) (متفق عليه) وفي رواية (حتى يأتي أمر الله وهم على ذلك) -

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ چا هرکس بی ویت ریتموننی بکات ﴿يُفْرَحْ صَدْرُهُ﴾
 لایسلم ﴿سینگی فراوان دهکات بق نیسلام (و بپروا هیتان)﴾ ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه هر
 کس خوا بی ویت گومرای کات (له به نه شیاویی خوی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سنکی
 زور ته نگ دهکات ﴿كَأَنَّمَا يَصْعُدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه كه نه وهی (بی وهی) به رز بیته وه به ره و
 ناسمان ﴿كَذَلِكَ جَعَلَ اللَّهُ الْخَسْفَ﴾ به و جوره خوا پیسی و ناپاکی داده نی ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له سر نه وانه ی که بپروا ناهیتن. ۱۲۵ ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ نه م
 نیسلامه ریگای په روه ردگارت که ریگ و راسته ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِينَ﴾ بیگومان به پوونی
 نایه ته کانمان باسکردووه ﴿لَقَوْمٌ يُدْعَوْنَ﴾ بق کومه لیک که بیریکه نه وه. ۱۲۶ ﴿لَهُمْ دَارُ
 السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بق نه وانه یه لای په روه ردگاریان مالی ناشتی (به هشت) ﴿وَهُمْ وَلِيُّهُمَا بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته نها نه ویش دؤستیانه به هوی نه و کرده وه چا کانه وهی ده یان کرد.
 ۱۲۷ ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه پوزیک (خوا) تیگرا کزیان ده کاته وه (ده ف رموی) ﴿يَمُغْضِرُ الْغَيْنَ﴾ نه ی ده سته و کومه لی جنوکه. ﴿قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ بیگومان نیوه زور
 که ستان له ناده میه کان گومرا کرد ﴿وَقَالَ أُولَئَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ وه دؤسته کانیان له ناده می
 ده لئین ﴿رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ﴾ نه ی په روه ردگاران مه ندیکمان سوودو که لکمان
 له مه ندیکمان وه رگرت. ﴿وَنَلْقَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا﴾ وه به و کاته و مؤله ته که یشتین
 که بؤت دیاری کرد بووین. ﴿قَالَ أَلَا نُنْذِرُكُمْ﴾ خوا ف رموی ناگر شویتتانه. ﴿خَلِيلِينَ
 يَهَيَّأُ﴾ به هه میسه یی و بی برانه وه ده میننه وه تیایدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و کاته ی
 که خوا بی وهی ﴿إِنَّ رَبَّكَ خَبِيرٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی په روه ردگارت کار دروستی زانایه.
 ۱۲۸ ﴿وَكَذَلِكَ نُولِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ به و شیوه یه هندی له سته مکاران ده که ی
 به دؤست و پشتیوانی هیتدیکی تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی نه و کرده وانه وهی
 نه نجامیان ده دا. ۱۲۹ ﴿يَمُغْضِرُ الْغَيْنَ وَالْإِنْسِ﴾ نه ی ده سته و کومه لی جنوکه و ناده می
 ﴿الَّذِي بَاتَكُمْ رُسُلًا مِنْكُمْ﴾ نایا پیغه مبه رانتان له خوتان بق نه هات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ عَائِدَتِي﴾
 که نایه ته کانی منتان بق بخویننه وه ﴿وَيُنْذِرُونَكَ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه له که یشتن و دوچار
 بوونی نه م پوزده یان نه ترساندن ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ ده لئین (راسته و) شایه تی
 له سر خومان ده ده یین ﴿وَعَزَّيْنَاهُ الْقَوْلَ الذَّنْبُ﴾ به لام ژیا نی دنیاخه له تاندنی ﴿وَشَهِدُوا عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه تیان له سر خویان دا ﴿أَنْتُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که بی گومان نه وان
 بی بپروا بووین. ۱۳۰ ﴿ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ﴾ نه وه ی باسکرا له به ر
 نه وه یه که په روه ردگارت له تاو به ری (خه لکی) شارو گونده کان نه بووه به زولم و
 سته م ﴿وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ له کاتیگدا خه لکی نه و شارو گوندانه بی ناگابووین. ۱۳۱

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٧﴾ إِنْ مَا
تُوعَدُونَ لَأْتِيَّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ يَنْقُورُ
أَعْمَلُوا أَطْلُ مَكَاتِكُمْ إِنْ عَابِلْتُمْ فُتُوفُ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١٣٩﴾ وَجَعَلُوا اللَّهَ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٤٠﴾ وَكَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْكَافِرِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَلَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِينُكُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٤١﴾

سوره نمل (وهم
بالشام)،
پیغمبر (ﷺ)
ده فرمویت :
(بـ) ده وام
کومه لیک له شوم
که وتوام دیار و
سهرکه وتوو
له سهر هفن ،
نه وانیه پشتیان
بـ ده ده دن و
نه وانیه دژیه تیان
ده کن زیانیان بین
ناکه بین مهتا
هکزی دوابی) وه
له دیوایه تیکی تردا
(مهتا وه کو
فرمانی خودا بیت
(به نه ماننی منیا)
سهر له سهر نهو
باردن) وه له
دیوایه تیکی تردا
(نه وانیه له شام
دان).

نملیه (١٥٩)

سوره نمل (ال همران) قال رسول الله (ﷺ): (الکوا النار وار بشق ثمره فمن لم يجد فیکلمه طیبه) (مطلق
علیه). وقال رسول الله (ﷺ): (والکلمه الطیبه صدقه) (مطلق علیه). پیغمبر (ﷺ) خور (ﷺ) ده فرمویت:
(خوتان له ناگر بیارینن باب له ته خورمایه کیش بیت، وه مهر که سیک نه بیتوانی بابته ووشایه کی حیوان
له گول خه لکدا) خزی بیارینن) وه پیغمبر (ﷺ) ده فرمویت: (هموو ووتیه کی شیرین چاکیه که).

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بقی هر یک (له جنز که و ناده می) چند پله و پایه هیه
 له به رانبر کرده وه کانی دا ﴿وَرَبُّكَ﴾ وَمَا يَفْقَهُل عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿وه په روه ردگارت له وهی
 که ده یکن بن ناگانی یه. ۱۳۲﴾ ﴿وَرَبُّكَ﴾ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ﴿هر په روه ردگاری تو بی
 نیاز و خواونی میهره بانی یه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه گه ر بیه ویت له ناوتان ده بات
 ﴿وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَأْ﴾ وه کئی بویت دوی نیوه ده یکاته جینشین (ی نیوه)
 ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه ک چون نیوهی له نه وهی کومه لیکتری به دی میتا.
 ۱۳۳﴾ ﴿إِنْ مَا تُوعِدُونَ لَا تَفْعَلُونَ﴾ بیگومان هر به لینیکتان پی دهری هر دیت ﴿وَمَا أَنْشَأَ
 بِمُعْجِزَةٍ﴾ و نیوه له ده س خوا دهرناچن. ۱۳۴﴾ ﴿قُلْ يَفْقَهُرِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ﴾ (نه ی
 موحه مه د ﴿لَهُ﴾ بلی نه ی که له که م له سه ر پیبازی خوتان نه وهی له ده ستان دی
 بیکن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بیگومان منیش کارو کرده وهی خوم ده که م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ
 تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ﴾ جا له مه و پاش دهرانن سه رنه نجامی نه و دنیا بؤکی ده بی ﴿إِنَّهُ لَا
 يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بیگومان (بن باوه پان و) ستم کاران پزگاریان نابن. ۱۳۵﴾ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ
 مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه بریاراندا بق خوا له وهی که (خوا) دروستی کردو دای میتا ﴿مِنَ الْخَرْبِ
 وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به شیک له کشتوکال و نازل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُ بَرِغْمِهِ﴾ جا به گومانی
 خویان ووتیان نه مه بق خوابه ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ وه نه وهش بق هاویه شه کانمان
 (به کانمان) ﴿فَمَا كَانُوا لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جا نه وهی بق هاویه شه کانمان نه وه
 به خوا ناگات ﴿وَمَا كَانُوا لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ﴾ وه نه وهش بق خوابه نه وه ده گات
 به هاویه شه کانمان (واته: خوا نایه ویت و نه ی داته وه به سه ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾
 چ خرابه نه وهی بریاری دهرن. ۱۳۶﴾ ﴿وَكَذَٰلِكَ زَيْنٌ لِّكثيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
 أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ﴾ نا به و شیوه به شه یته نه کان کوشتنی بؤله کانمان بق زور له هاوهل
 گره کان رازنده وه ﴿لِيُرَدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ بق نه وهی له ناویان به رن
 (به کوشتنی که سانی بن تاوان) وه بق نه وهی ناینه که یان لی بشیوینن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
 نَلَوْهُ﴾ وه نه گه ر خوا بیویستایه نه وه یان نه ده کرد ﴿فَلَدَرَهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ﴾
 که واته لی یان که پئی له گال نه و درو ده له سه یه ی که مه لی ده به ستن. ۱۳۷﴾

نایهتی (۱۶۹)

سورتهی (ال)

عمران: ۱ عن انس،

بن رسول الله (ﷺ)

قال: (ما من نفس

موت لها عند الله

خير يسرها ان

ترجع الى الدنيا الا

الشهيد، فإنه يسره

ان يرجع الى الدنيا

فيقتل مرة اخرى

مما يرى من فضل

الشهادة) (رواه

أحمد ومسلم).

پیغمبر صلی الله علیه و آله

(ﷺ) دهفه رمویت

(هیچ که سیک نی

به بعزیت و لای

خوا (پاداشتی)

چاکی مه بیت پتی

خوش بیت

بگه ریته وه بی دونیا

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
 نَشَأَ بِرِغْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
 أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتُرُونَ ﴿١٢٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
 خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
 مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ
 حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣١﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
 سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي
 أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
 مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
 حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
 وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَا كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ
 اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

جگه له شهید، که بیگومان بی ی خوشه بگه ریته وه و جار یکی تر شهید بکویت، له بهر شه و پیزو پله
 گه وره یی ده بیینی که شهید هه بی تی).

نایهتی (۱۷۲) سورتهی (ال عمران): قال أبو هريرة (رضی الله عنه) سئل رسول الله (ﷺ) عن أكثر ما يدخل

الناس الجنة قال (تقوى الله وحسن الخلق) وسئل عن أكثر ما يدخل الناس النار فقال (الغم والفرج) -

﴿وَقَالُوا قَبِذْهُمُ اللَّهُمَّ وَخَرِّطْ حِجْرَهُ﴾ وه (به گومانی خویان) ده‌یان ووت ته‌مانه نازدهل و مالات و کشتوکالیکن که‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابئی لییان بخوات که‌سانیک نه‌بی خومان بمانه‌وی ﴿بِزَعْمِهِمْ﴾ به‌گومانی خویان ﴿وَأَنْتُمْ حَرَمْتُ طَهُورُهَا﴾ مالاتیکش پشتیان که‌ده‌غه کرابوو (نابی باریان لی بنری یا سواریان ببن) ﴿وَأَنْتُمْ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ ه‌روه‌ها نازدهل و مالات ه‌یه (له‌کاتی سه‌ریرین دا) ناوی خویان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفَرَأَى عَلَيْهِ﴾ به‌درق ه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَجِزْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خوا توله‌ی ته‌و درق ه‌له‌به‌ستن‌یان لی ده‌سته‌نی. (۱۳۸) ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه ده‌یان ووت ته‌وه‌ی له‌سکی ته‌م نازدهل و مالاتانه‌دایه ﴿خَالِصَةً لِّلْعُورَاتِ﴾ تاییه‌ته به‌نیرینه‌کانمانه‌وه (پیاوه‌کانمان) ﴿وَنَحْنُمْ عَلَىٰ أَرْوَجَتَا﴾ وه که‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر ته‌کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ﴾ فه‌ز به‌شُرکانه‌ی وه ته‌که‌ر مرداره‌وه بوو بوون ته‌وا ه‌مه‌وو تیایدا هاویه‌شو به‌شدان ﴿سَجِزْهُمْ وَصَفْهُمْ﴾ به‌زیویی خوا سزای ته‌م پیتاسه (ته‌فامانه‌) یان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا کار دروستی زانایه. (۱۳۹) ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌پاستی زیانباربوون ته‌وانه‌ی پوله‌کانی خویان کوشت ﴿سَفْهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌نه‌فامی ونه‌زانی ﴿وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه ته‌وه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیبوون له‌خویان که‌ده‌غه‌کرد ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست ه‌له‌به‌ست و درق به‌ده‌م خواوه ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌پاستی ته‌وانه‌گومرا بوون و ریتموونی کراو نه‌بوون. (۱۴۰) ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه ته‌نها خوابه‌که‌به‌دی ه‌یتاوه باخاتی ﴿مُعْرُوشَتٍ﴾ که‌پرو ه‌رزال بق کراو (یا ساق به‌رن) ﴿وَعِجْرٍ مَّعْرُوشَةٍ﴾ وه که‌پرو ه‌رزال بق نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتوکالی ﴿خَتِيفًا أَكْلَهُ﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی ه‌یتاوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالزَّيْتُونَ﴾ زه‌یتون و ه‌نه‌ناریشی (به‌دی ه‌یتاوه) ﴿مُنْشِئًا وَغَيْرَ مُنْشِئِهِ﴾ له‌یه‌ک چوو (له‌وینه‌و دیمه‌ندا) و له‌یه‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌ریوومی کاتی ه‌اته‌به‌ر ﴿وَوَاتُوا حَفَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه له‌پوژی دروینه‌و چنیتیدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی بده‌ن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌ره‌وی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان خوا زیاده‌ره‌وانی خوش ناوی. (۱۴۱) ﴿وَمِمَّنْ آتَيْنَاهُ خُمُولًا وَفَرَسًا﴾ له‌نازدهل و مالاتیش ه‌ندیکی باره‌لگروه‌ه‌ندیکی بق کولک و خوری (که‌راخه‌رو فهرشی لی دروست ده‌کری) ﴿كُلُوا بِمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیبوون بخون ﴿وَلَا تُنْفِكُوا خُلُوبَ الْفِيلَيْنِ﴾ وه ه‌سوینی ه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه‌ بین گومان شه‌یتان دوژمنیکی ناشکرای تیره‌یه. (۱۴۲)

ثُمَّ نَبِّئِ الْأَرْوَاحَ مِنَ الضَّالِّينَ أَتَيْنَ وَمِنَ الْمُعْزِزِينَ
 قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ نَحْنُ نُبَيِّنُ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ أَتَيْنَ وَمِنَ الْبَقَرِ أَتَيْنَ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

= نه بو موردیره

(ره زای خوائی لی

بنی) ده لی:

پرس یارکرا

له پیغه مبری خوا

(ﷺ): ج شتیک

خه لکی زور ده باته

به هشت؟ فرموی:

(له خوا ترسان و

په وشت بهمنی)

وه پرس یارکرا ج

شتیک خه لکی زور

ده باته ناگروه؟

فرموی: (زمان و

عورهت).

نیمتی (۱۷۲)

سوره نبی و الانعام

عمران: قال عبدالله

ابن عباس (رضی)

(حسبنا الله ونعم

الوكيل) قالها إبراهيم

عليه السلام، حين

ألقى في النار وقالها محمد (ﷺ) حين قالوا: (ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيماناً وقالوا حسبنا الله

ونعم الوكيل) (رواه البخاري). عه بدولای کبری عه بیاس (ره زای خوائی لی بنی) ووتی: نه م دعایه (حسبنا الله ونعم

الوكيل) نبراهیم (سه لامی خوائی لی بیت) فرموی: کاتیک خستیا نه ناو ناگروه که وه هه روه ها

موحه مده بش (ﷺ) فرموی کاتیک ووتیان: بیگومان هه مور خه لک له دژتان کزبوننه توه که واته بترسن =

﴿ثُمَّ يَنْتَهِ أَتْرَجَ﴾ (خوا) هه شت جوړ تازه لو مالاتی (بروست کړدوه) ﴿يَسِرَ الْغَنَ أَتْنِ﴾ له مېر دویان (مړو بهران) ﴿وَسِرَ الْغَنَ أَتْنِ﴾ و له بزن دویان (بزنو سابون) ﴿قُلْ وَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ (ته ی موخه معه) ﴿قُلْ﴾ بلی: ټایا خوا نه و دوی نږدې حرام کړدوه؟ ﴿أَمْ الْأَنْشِقِ﴾ یا نه و دوی مړیه؟ ﴿أَنَا أَشَقَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْشِقِ﴾ یا نه و بیچوانه ی که له سکی نه و دوی (جوړه تازه) مینه دایه ﴿يَكُونُ بِطَرِيقٍ كُنْتُ صَدِيقًا﴾ نه گهر نږدې راست ده که نه و مالم بده نښ به زانیاریه ک (له خولوه) ۱۴۳ ﴿وَسِرَ الْغَنَ أَتْنِ﴾ و له حوشر دویان و له پده شول و لاخ دویان (تیرو مړ) ﴿قُلْ وَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ (ته ی موخه معه) ﴿قُلْ﴾ بلی: ټایا خوا نه و دوی نږدې حرام کړدوه یا نه و دوی مړیه؟ ﴿أَنَا أَشَقَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْأَنْشِقِ﴾ یا نه و بیچوانه ی که له سکی نه و دوی (جوړه وولاخه) مینه دایه ﴿أَمْ كُنْتُ شَيْدَا إِذْ وَصَلْتُكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾ یا نه نږدې ناماده و شایه ت بوون نه و کاته که خوا فرماني پیکردن (به م قه دهغه کړنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که واته کڼ له و که سه ستم کار تره که دوی به ده م خواوه ه لده به ستن ﴿لِيُجِزَلَ النَّاسَ﴾ بڼ نه و ی خه لکی گومما بکات ﴿بِقَوْلِهِ﴾ به یی هیچ زانیاری به ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا زینموونی کومالی ستم کاران ناکات. ۱۴۴ ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (ته ی موخه معه) ﴿قُلْ﴾ بلی: ده ستم ناکه وئ له و ی که سرووش کراوه بقم ﴿عَزَمْنَا عَلَىٰ مَنَاسِكِنَا﴾ هیچ خوراکیکی حرام کراو بڼ که سڼی که (بیه وئ) بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلًا مُنْفَرَا﴾ مه گهر مرداره ووه بوو بڼ یا خویشی پښکراو ﴿أَوْ لَحْمَ جَبْرِ فَإِنَّهُ رَجَسٌ﴾ یا گزشتی به راز چونکه بیگومان نه وه پیسه ﴿أَوْ بَشَرًا مِنْ لَدُنِ اللَّهِ يَفْقَرُ إِلَيْهِ﴾ یا نه سه ره پوړیک بڼ (کاتی سه ره پوړی) ناوی غه پیری خوا ی له سه ره هینرابی ﴿فَمَنْ أَضَلُّ مِنْهُمْ﴾ جا هه ر که س ناچار بوو (که نه و حرامانه بخوات) زیاد له پتووست نه خوات ﴿وَلَا عَذْرَ﴾ و مه به ستن سفور به زانندن نه بڼ ﴿فَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه و بیگومان په روه رفکارت لیپورده ی میهره بانه. ۱۴۵ ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا﴾ ته نها له سه ره نه وانه ی بوونه جووله که حراممان کرد ﴿كُلِّ ذِي ظُلْمٍ﴾ هه موو چر نو کولیک (بالداری یا تازه) ﴿وَسِرَ الْغَنَ أَتْنِ﴾ وَالْفَنَ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمْ ﴿و له (گزشتی) په شه و لاخ و مه رو بزنیش پیوه کانیا نمان ل حرام کړدن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمْ﴾ مه گهر نه و ی که به سه ره پشتیان و ه بیت ﴿أَوْ الْخَوَاتِمَ﴾ یا نه و ی به ریغوله کانیا نه و بیت ﴿أَوْ مَا أَحْطَ بِظُهُرٍ﴾ یا نیکه ل بوونی و لکا بڼ به نیکه ووه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ يَكُونُونَ﴾ به هوی سه ر که قیانه و نه و توله و سزمان دان ﴿وَأَنَا لَصَدِيقُونَ﴾ و بڼ گومان نیکه راست گلین. ۱۴۶

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شُهِدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي كُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْفَلُونَ ﴿١٥١﴾

طبیان به لام
شیما ندران باوه ریان
زیاد دهن و ده لین
(حسبنا الله ونعم الوکیل).

نایه تی (۱۸۰)

سوره نسی (ال)

عمران) قال رسول
الله (ﷺ) (من آتاه
الله مالا فلم يتركه

زکاته مثل له

شجاعاً أقرع له

زبیبان، يطوقه يوم

القيامة، ثم ياخذ

بلهزمته ثم يقول: أنا

مالك أنا كنزك) ثم

تلا هذه

الآية (ولا يصبن الذين

يبخلون) (متفق

عليه). پیغمبر می

خو (ﷺ)

ده فله رمویت:

(که سیک خوا مالی پی بیه خشیت و زه کاتی لی دهر نه کات، خوی گوره له زوی دوا پیدا نه و مالی ده کاته
هه ژدیهایی کی سه ربو و تاوه (له به زوی ژاره کی) دوو که لیه هی هیه بق پیوه دان یان دوو شاخی هیه
دهیالینیت له گهر دنی و پیوه دی دهاد پاشان که لاهو کانی ده گزیت و پاشان ده لیت: من ماله کی تو، من
گنج و خه زنه کی تو، پاشان پیغمبر هم نایه تی خوینده وه (ولا تحسبن الذين يبخلون).

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ نینجا نہ کر باور بیان پس نہ کردی ﴿فَنُلْزِمُكُمْ دُورَ حَرِّ وَبَسْ﴾ نہوا
 (پتیاں) بلی پہرہ رنگارتان خاوندی میہرہ بانی قورمانہ ﴿وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
 الْمُجْرِمِينَ﴾ وہ سزاو تولی نہو (خوا کہمات) لہ موزی تاوانباران ناگیرہ لکھوہ۔
 (۱۴۷) ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَفْرَكُوا﴾ نہوانی کہ ماویہ شیان بق خوا دانا بوو لہ مو لہوا دہ لکین:
 ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْرَكْنَا وَلَا أَبَاؤُنَا﴾ نہگر خواہیو ستایہ نیمو باور بابیرہ افسان
 ماویہ شمان (بق خوا) داندہ دہنا ﴿وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ هیچ شتیگمان اہوام نہندہ کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ہر بہو شیوہیہ نہوانی پتیش نہماپیش سزوان کرد
 ﴿حَتَّىٰ ذَاوُوا بَأْسًا﴾ ہتا سزاو تولی نیمہیان چہشت ﴿قُلْ مَنْ عِنْدَ ظِلْمٍ مِنْ عِلْمٍ﴾ (نہی
 موحمہد ﴿ﷺ﴾) بلی نایا هیچ زانیاریہ کتان لایہ ﴿فَنُخْرِجُوهُ لَعَلَّ﴾ تا دہری بغن
 بقمان و دہری بچن ﴿إِنْ تَتُوبُونَ إِلَّا إِلَيْنَا﴾ نئیوہ شوینی هیچ شتیگ ناگہون بیجگہ
 لہ گومان ﴿وَإِنْ أَشْرَأْ إِلَّا عَزْزُونا﴾ و نئیوہ ہر لہ خرقانہوہ بہ گوترہ شت دہ لکین۔ (۱۴۸)
 ﴿قُلْ لِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ﴾ بلی دہی کہ واتہ بہ لگی بہ میز (دہ سلات) ہر بق خوالیہ ﴿قُلْ
 شَاءَ لَهْدَكُمْ أَحْسَنُ﴾ جا نہگر (خوا) بیویو ستایہ ہر ہموواتی دہ خستہ سہر ہی
 راست۔ (۱۴۹) ﴿قُلْ عَلَّمَ شَيْءًا نَكْمُ الَّذِينَ﴾ (نہی موحمہد ﴿ﷺ﴾) بلی نہر ظاہیہ تانہ تان بیچن
 ﴿يَقْتَضُونَ أَنْ اللَّهُ حَرَّمَ هَذَا﴾ کہ شایہ تی دہدہن کہ خوا نہمی حہرلم کرہوہ ﴿وَإِنْ
 شِئُوا فَلَا تَقْهَدْ تَقْهَضُ﴾ جا نہگر (بہ سز) شایہ تییان دا تر لہ گہ لیاندہ شایہ تی مہدہ
 ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ شوینی نارہ زواتی نہوانہ مہ کورہ کہ باورہ بیان
 نہ میقا بہ نایہ تہ کانی نیمہ ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وہ شوین نہوانہ مہ کورہ
 کہ بہروایان نی یہ بہرہ زی دواہی ﴿وَمَنْ يَرْبُوهَا يَفْزَلُ﴾ نہوانہ مہ کورہ مہ کورہ کہ باورہ بیان
 پہرہ رنگارتان ہر ہار دہدہن۔ (۱۵۰) ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ﴾ (نہی موحمہد ﴿ﷺ﴾) بلی
 ورن بابخوینمہوہ (بق تان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبِّي﴾ نہوی پہرہ رنگارتان یا ساعی
 کرہوہ لہ سہرتان ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (لہرمانیدلوہ کہوا) هیچ شتیگ نہ کھن بہ
 ماویہ ش بقی ﴿وَيَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و لہ گہل باوکو دایکدا ناکار چاک وارہ فطار جوانین
 ﴿وَلَا تَقُولُوا أَوْلَدُكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنِ﴾ و مندالہ کانتان مہ کوئن لہ بہر ہہ زاری و نہ بیوہی ﴿نَحْنُ
 نَزَّلُكُمْ وَلَوْلَاكُمْ﴾ نیمہ ہدزی نئیوہ نہوانیش دہدہمین ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ﴾ وہ نزکی
 گوناہو کردہوہ تقد بہدہکان مہ کورہوہ ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُرَ﴾
 نہوی کہ ناہکرادہ کورہ لہو (خراپانہ) نہوہش پہنہان دہ کورہ ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ﴾
 حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿وہ نہو کہ سہ مہ کوئن کہ خوا کوشتنی حہرلمی کرہوہ
 مہ گر ہہ قی پی (بکوری تہوہ لہ تولہ دا) ﴿ذَلِكُمْ وَمَنْكُمْ﴾ خوا نہمائی بہ قیوہ
 پاسپارہوہ ﴿لَتَكُنَّ تَفِيلُونَ﴾ بق نہوی تی بگہن (و لوری شوقان بہ کوریہ پین)۔ (۱۵۱)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنَّا آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

نایهتی (۱۸۲)

سوره ناسی (ال)

عمران) قال رسول

الله (ﷺ) (مامنکم

من أحد إلا سیکلمه

ربه ليس بينه وبينه

ترجمان فینظر آیمن

منه فلایری إلا

ماقدم، وینظر امام

منه فلایری إلا

ماقدم، وینظر بین

یدیه فلایری إلا النار

تلقاء وجهه، فانقروا

النار ولو بشق

التمر، فمن لم يجد

فبکلمة طيبة) (متفق

عليه). وقال (ﷺ)

(أكثرها من ذکر هانم

الذات- یعنی

الموت-) (رواه ابن

ماجه والترمذی).

پیغه مبر (ﷺ)

ده فہرمویت : (ہر یک لہ تیوہ لہ قیامت دا پہرہ ردگاری گوشت وگزی لہ لہ لدا دہکات بہ بین پہردہ و بہ بی
وہرگیر ، سہیری لای راستی دہکات ہیچ شتیگ نابینیت جگہ لہو شتانه نہ بیت پیش خوی خستوہ ، وہ سہیری
لای چہ پی دہکات ہیچ نابینیت جگہ لہوہی پیش خوی خستوہ ، وہ سہیری بہردہمی دہکات ہیچ نابینیت ناگر
نہ بیت کہ بہرامبر دہم و چاوتی ، کہ واتہ خوتان بہارین لہ ناگر بابہ لہتہ خورمایہ کیش بیت، جا ہرکس =

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نړیکی مالی مه تیوان مه که ونه وه ﴿إِلَّا بِأَمْرٍ مِّنْ أَحْسَنِّ﴾ مه‌ګر به و
 شیوه ی که جوان‌ترو چاکتر بیت ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده بیت و ده‌ګانه هیزنی
 خړی ﴿وَأُولُوا الْأَعْمَالِ وَالْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ﴾ وه پټوانه و ګیښانه بڼ زیانو که م نه‌نجای دهن
 به دادګری ﴿لَا تُكَلِّفُوا نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای ټرک له‌کس ناکه یڼ مه‌ګر به نه‌خندلای
 توانای خړی ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا﴾ وه کاتڼی (پوه‌پایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان ګرډ
 دادوړو راست بڼ ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ یا (له‌دری) خړمی نړیکی خړه‌تان بیت ﴿وَيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾
 اولوا ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ په‌په‌مانی خوا به چاکي بیه‌نه‌سەر ﴿ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِكُمْ﴾ خوا نه‌و
 شتانه ی به‌نیوه راسپاروړه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بڼ نه‌و ی بیر بکه‌نه‌وه. (۱۵۲) ﴿وَأَن قَدْ آتَا
 صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ (له‌رمانی داوه که) بڼ‌ګومان نه‌مه ریځګای راستی منه که راستو
 دروسته ﴿فَالْيَتِيمَ﴾ که‌واته شوینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَسْوَءَ﴾ و شوینی ریځکه‌کاتڼی تر
 مه‌که‌ون ﴿فَتَفَرَّقْ بِكُمْ عَنِ سَوَاءٍ﴾ چونکه نورتان ده‌خه‌نه‌وه و لاتان ده‌دن له‌ریځګای
 خوا ﴿ذَلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِكُمْ﴾ خوا نه‌و شتانه ی به‌نیوه راسپاروړه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بڼ نه‌و ی
 پاریزکار بڼ. (۱۵۳) ﴿ثُمَّ إِنِّي أَمَرْتُ مُوسَىٰ الْأَخْيَصَ﴾ له‌پاش نه‌وه ته‌ورنتمان به‌خړی به‌مورسا
 ﴿تَسْمَا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بڼ ته‌واو ګرڼی چاکو به‌مره‌مان به‌رانبهر که‌سپیک که به‌چاکي
 پټی مه‌لساوه ﴿وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌پوون که‌ره‌و ی مه‌مور شتیک بڼی ﴿وَمَدَىٰ وَرَحْمَةٍ﴾
 وه ریځپشانده‌رو ریځمونښی و میهره‌بانی بڼی ﴿لَعَلَّكُمْ يُلَاقُوا رَبَّهُمْ فَيُؤْمِنُونَ﴾ بڼ نه‌و ی باوړ
 به‌یڼن به‌ګه‌یشتنیان به‌خړوړی به‌په‌روړه‌ریځاریان. (۱۵۴) ﴿وَهَذَا كِتَابُ أَرْكَانِهِ مُبَارَكٌ﴾ وه
 نه‌م قورغانه پیریزه به‌په‌رمان نارینه‌ته خواره‌وه ﴿فَالْيَتِيمَ﴾ که‌واته نیوه‌ش شوینی
 بکه‌ون ﴿وَأَتْلُوهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خړتان پیریزن (پاریزکار بڼ) تا په‌حمتان پټی بکه‌ون.
 (۱۵۵) ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له‌بهر نه‌و ی نه‌لین ﴿إِنَّمَا أَرْوُلُ الْأَكْثَرِ عَلَىٰ مَا يَنْتَقِي﴾ بڼ‌ګومان که‌تپ
 ته‌نھا بڼ سەر دوو ګرملی (ګاروړو جوړه‌که) نیراوه‌ته خواره‌وه ﴿مِنْ تِلْكَ﴾ له‌پیش
 نی‌مه‌دا ﴿وَأَن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَفَنِيْلِينَ﴾ که‌به‌راستی نی‌مه له‌خویندنه‌وه و لی‌ګرلینه‌وه ی
 که‌تپه‌کانیان بڼ نا‌ګاروړوړ. (۱۵۶) ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه بڼ نه‌و ی نه‌لین ﴿لَوْ أَنَّا أَرْوُلُ عَلَيْنَا
 الْأَكْثَرِ﴾ به‌راستی نه‌ګر که‌تپي ناسمانی بڼ نی‌مه به‌اتپایه ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ نه‌وه
 نی‌مه له‌وان ریځمون تر ده‌پوون ﴿فَلَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ نه‌وه بڼ‌ګومان به‌لکه‌و
 نیشانه (قورغان) ی پوړتتان له‌په‌روړه‌ریځارتانه‌وه بڼ هاتوړه ﴿وَمَدَىٰ وَرَحْمَةٍ﴾
 که‌ریځمونښی و میهره‌بانیه‌کی که‌ورده‌په ﴿لَمَّا أَظْهَرَ بَيْنَ كَذِبٍ وَبَاقِيَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته که
 ستم کار تره له‌و که‌س ی بڼ باوړ بڼ به‌تایه‌ته‌ګانی خولو به‌پړی برانڼی ﴿وَصَدَقَ
 عَتَا﴾ وه پوړیان لی وه‌ریځپټی ﴿سَجَزَىٰ الَّذِينَ يَصْذِفُونَ عَنْ تِلْكَ﴾ له‌مو‌وا به‌نوروی
 ترله ده‌سپینن له‌وانه ی سهرپټی ده‌که‌ن له‌تایه‌ته‌ګانی نی‌مه ﴿سُوءَ الْأَعْدَابِ﴾
 به‌سزایه‌کی به‌دوسه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌هڅی نه‌و لادانه‌وه که‌ده‌یال‌ګرډ. (۱۵۷)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا
إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم
خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ
فِي مَاءِ آتَانِكُمْ إِنْ رَبُّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

نه میتوانی نهوه

باب دوشهیه کی

جوانیش بیت خوی

له ناگر بهارین

هروه ما پیغمبر

(ﷺ) دهه رمویت:

(نذر بی)

له ناوهری خرفی

یه کان بکن (واته

مردن))

نایه تی (۱۹۱)

سورتهی (ال

عمران) من

عائشة (رضی الله

عنها) قالت: (كان

رسول الله (ﷺ)

یذكر الله على كل

أحياناً) (رواه

مسلم). عائشة

(ره زای خوی لن

بیت) ده لیت:

(پیغمبر خوا

(ﷺ) یادی خوی ده کرد له هه موو کاتیک و باریکی دا).

نایه تی (۱۹۵) سورتهی (ال عمران): قال رسول الله (ﷺ) (إذا مرض العبد أو سافر كتب له مثل ما كان

يعمل مقبلاً صحيحاً) (رواه الترمذي) پیغمبر خوا (ﷺ) دهه رمویت: (نه گه بهنده ی نیما ندر نه خوش

بکه ویت یان سههه بکات هه موو نهو کرده وانه ی بق دهه نوسریت که له مال وه به له ش ساغی ده بکردن).

﴿مَنْ يَمْطُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناخو نه‌وان چاوه‌پوانی چ شتیك ده‌كن بیجگه له‌وهی مه‌لانیكه (ی گیان کیشان) یان بق بیئت ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ﴾ یان په‌روه‌ردگارت بیئت (نهی موحه‌مه‌د) ﴿أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان هندی له‌موعجیزه و نیشانه ناشکرکانی په‌روه‌ردگارت به‌دی بیئت ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ نه‌و پوژدهی هندی له‌نیشانه و به‌لگه پروونه‌کانی په‌روه‌ردگارت به‌دی بیئت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِمْتِنَانًا﴾ باوه‌په‌متان سوود ناگه‌به‌نیئت به‌هیچ که‌س ﴿لَنْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌پیشتر بروای نه‌ه‌متانی ﴿أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خیروچاگه‌به‌کی نه‌کردبئ له‌گه‌ل نیمانه‌که‌یدا ﴿فَلَا أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ بلئی: چاوه‌پوان بن (مه‌په‌شه‌یه) نیتمه‌ش چاوه‌پوانی ده‌که‌بن. (۱۵۸) ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا دِينُنَا بِهِ﴾ به‌پاستی نه‌وانی نیاینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَكَانُوا شُرَعًا﴾ و بوون به‌چهند ده‌سته و تاقمیکه‌وه ﴿لَنْتَسْتَنْبِئَهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تق له‌هیچ شتیكده له‌نه‌وان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بیگومان کاری نه‌وان ته‌نها بق لای خوا ده‌گه‌پیتسه‌وه ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُمُ جَمَاعًا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی دده‌ا به‌هر کرده‌وه‌یه‌که که‌کردویانه. (۱۵۹) ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه‌ر که‌ستیك چاگه بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾ نه‌وه (له‌پوژدی دواپی دا) ده نه‌وه‌نده‌ی چاگه‌که‌ی پاداشتی بق هه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالْأَسْفَةِ﴾ وه هه‌ر که‌ستیك خراپه بکات ﴿فَلَا يَجْزِي إِلَّا مِثْلَهَا﴾ نه‌وه تقله‌ی لی ناسپنری ته‌نها به‌وینه‌ی خوی نه‌بی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و نه‌وانه ستمیان لی ناکری. (۱۶۰) ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُكُمْ﴾ (نهی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ بِيْغُومَانٍ﴾ بلئی بیگومان من په‌روه‌ردگارم پینموونی کردووم ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بق پښگای راست ﴿وَبِمَا قَسَمْتُ﴾ ناینیکی تقدراست و پاک (که‌هیچ لاریه‌کی تبا نی یه) ﴿وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا هُمُ حَقِيقًا﴾ ناینی نه‌و نیبرامیمه‌یه که له‌هه‌موو ناینه ناپاسته‌کان لایداوه بق په‌رستنی خوا به‌ته‌نها ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه به‌هیچ جوریک له‌هاویه‌ش په‌یداکه‌ران نه‌بووه. (۱۶۱) ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَاسْتَسْنَيْتُ﴾ (نهی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ بِيْغُومَانٍ نُوَيْدُ﴾ (به‌ندایه‌تی) و قوریانی ﴿وَعَنَیَّ وَشَمَاتِ﴾ و ژیان و مردم ﴿بِإِذْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر بق خوی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیانه. (۱۶۲) ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ هیچ هاویه‌شیکی نی یه ﴿وَبِذَلِكَ أَمِزْتُ﴾ و هه‌ر به‌وه فه‌رمانم پی دراوه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه من یه‌که‌می هه‌موو فه‌رمانبه‌راند (بق خوا). (۱۶۳) ﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنِّي رَبِّي﴾ (نهی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ نَايَا بِيْجِگه له‌خوا په‌رستراویکی تر بق خوم هه‌لبزیرم﴾ ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌کاتیكده نه‌و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیكه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ و هه‌ر که‌ستیك هه‌ر گوناوه خراپه‌یه‌که بکات ته‌نها له‌سر خویه‌تی ﴿وَلَا تَرَوْا زُرَّةً وَزَرَ أُخْرَىٰ﴾ وه هیچ که‌ستیکی گوناوه‌کار گوناوه‌ی که‌ستیکی تره‌لناگری ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان که‌پانه‌وه‌تان هه‌ر بق لای په‌روه‌ردگارتانه ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نینجا هه‌والتان پی نه‌دا به‌وه‌ی که‌نیوه تیایدا جیاواز بوون. (۱۶۴) ﴿وَمَنْ أَلَّذِي جَعَلَ خَلِيفَ الْأَرْضِ﴾ وه خوا نه‌و زاته‌یه که‌نیوه‌ی کردووه به‌جینشینیانی زه‌وی (کومه‌ل له‌دوای کومه‌ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ فَرَجَسَ﴾ چه‌ند پله هه‌ندیکاتی به‌رز کردووه به‌سر هه‌ندیکی تر تاندا ﴿لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی تاقبتان بکاتره له‌وه‌دا که‌پی‌ی به‌خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ شَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارت تقله سه‌ندنی چه‌سپان و خیرایه (بق به‌دکاران) ﴿وَاللَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه به‌پاستی نه‌و لیبوره‌ی میهره‌بانه (بق چاگه‌کاران). (۱۶۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ۝ كَتَبْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِنُنْذِرَ بِهِ، وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ أَنْتَبِهُوا مَا أُتْرِلَ إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝
وَكَمْ مِّن قَرِيبٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنَاتٍ أَوْهَمَ فَأَلْبُوتَ
۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ أَتَانَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقْصُصَنَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا عَاصِينَ ۝
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن السَّاجِدِينَ ۝

نایه تی (۱۹۹)

سورته (الهمان)

عن ابی

موسی قال: قال

رسول الله (ﷺ):

(ثلاثة يؤتون

لجرهم مرتین) فنكر

منهم (رجلاً من أهل

الكتاب آمن بنبيه

وآمن ببي) (رواه

البخاري و مسلم).

پیغه مبه (ﷺ)

دهه رمویت: (منی

کهس هان سورجار

پاداشـتـیان

دهه ریتوه له واته:

خاوه ن په پاریک

باوه ری هه بو بیت

به پیغه مبه ره کی

خزی و بهوایشی

هه بیت به من).

نایه تی (۲۰۰)

سورته (الهمان): قال النبی (ﷺ) (الا أخبرکم بما یحیی الله به الخطایا ویرفع به الدرجات ۱۹ إسباغ

الوضوء علی المکاره وکثرة الخطا إلی المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلکم الرباط ، فذلکم الرباط

فذلکم الرباط) (رواه مسلم والنسائي). پیغه مبه (ﷺ) دهه رمویت: (ثانیاً یطیآن ربیکه یلم شوره ی خوا

تاوانی پی دهه ریتوه و پله کانی پی به رز ده کاتهوه ؟! گرتنی دهست نویژ سه ره رای تاره هاتی، زلد

سورتي ﴿الأعراف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خواى به خشندهى میهره بان. ﴿التَمَنَّ بِهِ﴾ (تالیف، لام، میم، صاد) ده خوینریته وه، خوا زاناره به ماناو مه به ست پى بى زانیاری زیاتر سهیری سهره تایی سورته تی (البقرة) بکه. ۱ ﴿يَسُبُّوا آدَمَ بْنَ آدَمَ﴾ (ثم قورلانه) نامه بکه نیراوه ته خواره وه بى تی (ثمى موحه ممد ﴿يَسُبُّوا آدَمَ بْنَ آدَمَ﴾) ﴿لَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ كه ولته دل ته نگ مه به (به پیره وى نه كرانى) ﴿يَسُبُّوا آدَمَ بْنَ آدَمَ﴾ (ثمى موحه ممد ﴿يَسُبُّوا آدَمَ بْنَ آدَمَ﴾) قورلانه بترستى ﴿وَذَكَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ و بیر خستنه وه ناموزگاریش بى بى بهرادران. ۲ ﴿اتَّبِعُوا مَا أَوْحَى إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ په پیره وى نه وه بکه كه له لایه نه په روره رنكار تانه وه دابه زینراوه ته خواره وه بى تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ كه بیجكه له نه و (خوا) هوی هچ په رستراوانى تر مه كون ﴿فَلْيَا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ نیره زدر كه م بیر ده كه نه وه. ۳ ﴿وَكَمْ مِّنْ فَرَقَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ كه چه نه ده ما شار و شارى چكه مان ویران كرد ﴿نَجَاةً مَّا بَأْسُنَا بِنَاهَا﴾ سزای نيمه یان بى هات له شه ودا ﴿أَوْ مِمَّنْ قَالُوا﴾ یان نه وان له خو و پشوى نیوه پریدا بوون. ۴ ﴿لَمَّا كَانَ دُغْرُؤُهُ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا﴾ جا كاتى سزای نيمه یان بى هات هاوارو نزیان هچ نه بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ﴾ بیجكه له وهى كه ده یان ووت: به پاستى نيمه مستم كاریوین. ۵ ﴿فَلَنَنْفُخَنَّ الْفُيُوءَ أَزِيلَ إِلَهُينَ﴾ سویند به خوا به پاستى پزسیار ده كه یان له وانهى كه پیغه مبه رانیان بى نیردا (كه چون پیشوازیان لیكردن) ﴿وَلَنَنْفُخَنَّ الْفُيُوءَ﴾ وه بى گومان پزسیاریش ده كه یان له پیغه مبه ران (كه چون وه لام برانه وه). ۶ ﴿فَلَنَنْفُخَنَّ عَلَيْهِم بِهٖ﴾ جا سویند به خوا به پاستى (نه وهى كړدویانه) بویان ده كچیرنه وه له روى زانیاریه وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ كه نيمه هچ كاتى بى ناگا نه بووین (لییان). ۷ ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ كیشانهى راست (بى كرده وه كانتان) له و پرژه دا ده بى و گومانی تیدا نى په ﴿نَمَن تُلَاقُوا يَوْمَئِذٍ﴾ جا هر كه س كیشراوى (چاك) هكانى قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ مِمَّن لَّمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُنَا﴾ نه وه نه وانه پزكارو كه یشتو به ثامانج. ۸ ﴿وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه هر كه س كیشراوى (چاك) هكانى سووك بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ نه وانه كه سانیكن كه خویانیان دقاندووه زهره ر مندیوون ﴿بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يُلْحِمُونَ﴾ به هوى نه وهى كه سته میان كرد به رانبه به لك و نیشه هكانى نيمه (و به درویان دانا). ۹ ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به خوا بیگومان نيمه نیره مان نیشه جى و جیگیر كرد له زه ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُم بِهَا مَنَافِعَ﴾ كه جرده ما هوى (وامان تیدا بى ره خساندن) ﴿فَلْيَا مَا تَفَكَّرُونَ﴾ (به لام) نیره زدر كه م سوپاس گوزان. ۱۰ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ مَوَزَّنَاكُمْ﴾ سویند بیت بیگومان نيره مان به دى هینا و پاشان شكل و شیوه مان كیشان ﴿ثُمَّ لَنَّا لِّلْمَلِكَةِ أَتَجِدُوا لَادَمَ﴾ پاشان ووتان به فرشته كان سوژده بیهن بى ناده م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ مه موویان په كسره سوژده یان برد بیجكه له شه بیتان ﴿لَنَزَكُنَّ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ كه له سوژده به ران نه بوو. ۱۱

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لَأَفْعَدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا يَنصَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
أَخْرَجَ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا مَدْحُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَبَكَادُمْ أَسْكُنَ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ تَيْهَمَا وَقَالَ
مَا نَهَاكُمْ عَنْ رُبُّكُمْ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

مهنگاو نان بزرگوار
مژگه و تپه کان،
چاره پوانی نویز له
پاش نویژیکی تر،
نه وه تیشک گرتنی
تیویه به، نه وه
تیشک گرتنی
تیویه به نه وه
تیشک گرتنی
تیویه به).

نایه تی (۱)

سوره قی (النساء):

قال النبی (ﷺ):

(أعبد الله كأنك

تراه فان لم تكن

تراه فإنـه

يـراك) (رواه

البخاري).

پیغه مبر (ﷺ)

ده فەرمویت (خوا

بپه رسته وه که

نه وه ی که بیینی،

خو نه گه ر تو نه وه بیینی نه وه بیگومان خوا تو ده بیینی.

نایه تی (۹) سوره قی (النساء): لما دخل النبی (ﷺ) على سعد بن أبي وقاص يعودہ، قال: یا رسول

الله انی ذو مال ولا یرثنی إلا ابنة أفتصدق بثلثی مالی، قال (لا) قال: فالشطر؟ قال (لا) قال فالثلث قال:

(الثلث والثلث کثیر) ثم قال رسول الله (ﷺ): (إنک إن تذر ورثتک أغنیاء خیر من أن تذرهم عالة یتکفون-

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ (خو) فرمودی چی به رگری کردی که سوزده نه بهیت کاتن فرمانم پیکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شهیتان) ووتی: من لهو (نادهم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکه منت له ناگر دروست کردوه و نهوت له قور دروست کردوه. ۱۲ ﴿قَالَ فَأَخِيطُ مِنْهَا﴾ (خو) فرمودی: (له به هشت) بپوره خواره وه ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکه بقت نی به لهو (به هشت) دا خقت به گوره و زل بزانی ﴿فَأَخْرِجْ﴾ به کسر ده رچو ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّافِرِينَ﴾ به پاستی تق له بی نرخ و پسوایانی. ۱۳ ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی موله بده (مه مریته) ﴿إِلَّا يُؤْمِنُ بِخَلْقِهِ﴾ تا نه و پوزدهی زیندو ده کزته وه. ۱۴ ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خواش) فرمودی: بیگومان تق له موله دروانی. ۱۵ ﴿قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لِأَفْتِنَنَّكَ﴾ ووتی نهی په روه دگار به موی نه وه که گومرات کردم بیگومان بقیان (نادهم و نه وه کانی) داده نیشم ﴿مِنْ رِبِّكَ الْشَّكَّيْمِ﴾ له پزگه پاسته کی تروا. ۱۶ ﴿ثُمَّ لَا يَمْنَعُكُمُ اللَّهُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ نینجا سویندبی بیگومان بقیان ده چم له پشیمانوه و له دیوانه وه ﴿وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ وه له لای پاستیان و له لای چه پیمانوه ﴿وَلَا يَحِيطُ أَكْثَرُهُمْ شَيْئًا﴾ نه وسنا نابینی زقریه یان سوپاس گوزارین. ۱۷ ﴿قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْجُورًا﴾ (خو) فرمودی: ده رچو تیندا به لومه کراوی و ده رکراوی ﴿لَنْ نَبْعَثَ مِنْهُ﴾ سویندبی بیگومان هه رکهس شوینی تق که وتبی له وان ﴿لَا مَلَأَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَفْئِينَ﴾ نه وه بیگومان دوزخ پر ده کم له نیوه هه مووتان. ۱۸ ﴿وَنَبَذْنَا فِيهَا النَّفْسَ الَّتِي نَفَخْنَا فِي نَفْسِكَ﴾ وه (ووتان) نهی نادهم تقو هاوسه رکهک نیشته جی ی به هشت بن ﴿فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بخقن له هه رچی که ویست و هه رتان لی بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا مَذْمُومَ الشَّجَرَةِ﴾ به لام نزدیکی نه و دره خته مه که ونه وه ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه گینا له ستم کاران ده بن. ۱۹ ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْنَا الشَّيْطَانُ﴾ نینجا شهیتان خه یال و خه تهره ی خرابی خسته دلیان ﴿يُؤْيِي فَمَا مَأْوَرِئٌ عَنْهُمَا مِنْ مَوَاقِعٍ﴾ بق نه وهی ده رخات بقیان نه و عه یبه و عه وره تهی که شار دبوویه و لیان (و به ده وه نه بووه) ﴿وَقَالَ مَا تَبْكُمَا رَبَّكُمَا عَنْ مَذْمُومِ الشَّجَرَةِ﴾ وه پزی ووتن: په روه دگارتان (له بهر هیچ مویه ک) به رگری نه و دره خته لی نه کرمون ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مِنْكَ﴾ مه گه له بهر نه وهی که نه بنه دوو فریشته ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ یان (له به هشت دا) بمیننه وه به هه میسه یی. ۲۰ ﴿وَقَالَتَا إِنَّا لَنُكَلِّمُكُمَنِ النَّصِيحِينَ﴾ وه سویندی بق خواردن ووتی بیگومان من له ناموزگاران دلسوزی نیوه م. ۲۱ ﴿فَدَلَّيْنَاهُمَا بِغُورٍ﴾ سه رنه حجام به خه له تاندن هانی دان ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (له بهر بوومی) نه و دره خته یان چه شت ﴿بَدَتْ لَهُمَا سُوْرُهُمَا﴾ هه ر دووکیان عه یب و عه وره قیان ده رکهوت ﴿وَوُفِّقَا لِمَنْ خَصَّفَا مِنْ عِلْمِهِمَا مِنْ زَوْجِ الْجَنَّةِ﴾ وه ده سستیان کرد به دلیوشینی خویان به گه لای (دره ختانی) به هه شت ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا﴾ وه په روه دگاریان بانگی هه ر دووکیانی کرد ﴿الَّذِي أَنْكَمَا عَنْ تَلْكُمَا الشَّجَرَةَ﴾ نایا نه و دره ختم قه دهغه نه کرد لیان ﴿وَأَقْبَلَ لَكُمْ﴾ وه نایا پیتم نه ووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ که بیگومان شهیتان بق نیوه دوزمتیکی ناشکرایه. ۲۲

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعَ إِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيَّاءِ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
 يُؤَرِّى سَوْءَ تِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيَّاءِ آدَمَ لَا يَفْنَيْنَكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
 لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا إِنَّهُ يَرِنَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
 إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا
 فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
 هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

- الناس (رواه البخاري و المسلم).
 پیغمبر (ﷺ)
 کاتبیک چوبد
 سردانی سعدی
 کوبی نیسی
 وه قاس ک
 نه خوش بوی
 سعد روتی: نیسی
 پیغمبر خوامن
 سامان و مال همیه
 و نهنا به که کچی
 میرات گرم همیه ،
 تایا دور له سر
 سنی مال که م
 بیه خشم؟
 نه رموی: (نه)
 روتی: نیسی؟
 نه رموی: (نه)
 روتی: به که له سر
 سنی؟ نه رموی
 (به که له سر سنی)

و به که له سر سنی زبویه (پاهان نه رموی) چونکه بیگومان نه گهر تر میرات گرافه (خرم کلفت) به
 دوله مندی به جی بهیلت بافتنه له روی به مه زاری به جیان بهیلت ده ست له خه لکی پان بکه نه وه .
 نایهتی (۱۸) سورتهی (النساء) عن ابی هریره قال : قال رسول الله (ﷺ) : (ان الله یقبل توبه العبد ما
 لم یغفر) (رواه احمد) . پیغمبر (ﷺ) ده فرمویت : (خوا ته و بهی به نده کان گیرا ده کات پیش =

﴿قَالَ رَبُّنَا عَلَّمَنَا نَفْسَنَا﴾ هر دو کیان و تیان نه‌ی په‌روه‌ردگارمان نی‌مه سته‌معان له‌خومان کرد ﴿وَأَن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه‌گه‌ر لی‌مان نه‌بوری و می‌هره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ سو‌یند به‌خوا بی‌گومان نی‌مه له‌زیانباران ده‌بین. (۲۳) ﴿قَالَ أَهْبِطُوا﴾ (خوا) فه‌رموی بپو‌نه خواره‌وه (له‌به‌ه‌شت) ﴿بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هیندی‌کتان دوزمنی هیندی‌کی تر تانن ﴿وَلَكُمُ فِي الْأَرْضِ مَسْكَنٌ﴾ وه بۆ‌تان مه‌یه له‌زه‌ویدا نی‌شته‌جی بوون ﴿وَمَتَّعَ إِلَىٰ حِينٍ﴾ وه‌ی پابواردن و زیان تا ماوه‌یه‌ك. (۲۴) ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوا) فه‌رموی: له‌زه‌وی دا ده‌ژین و له‌ویشدا ده‌مین ﴿وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ وه‌ر له‌ویش ده‌رده‌هینرین (و زیندوو ده‌کرینه‌وه). (۲۵) ﴿يٰۤاٰدَمُ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ﴿قَدْ اٰتٰنَا عَلٰیكَ لِبَاسًا﴾ بی‌گومان پۆشاکمان بۆ ناروون ﴿يُؤَمِّرُ سَوْءَٰتِكُمْ وَرِیْثًا﴾ که‌ع‌یب و عه‌وره‌تتان داده‌پۆشی وه پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌یش (مان بۆ ناروون) ﴿وَلِبَاسٌ اَلْقَوٰی ذٰلِكَ خُرْ﴾ به‌لام پۆشاک‌ی ترسان له‌خوا و پار‌یزگاری چاک‌ترو باش‌تره ﴿ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ﴾ نه‌وه‌ی باس‌کرا مه‌ندی‌که له‌به‌ل‌گه‌و نی‌شانه‌کانی خوا ﴿لَعَلَّهٖمْ يَذْكُرُوْنَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیر‌یکه‌نه‌وه‌و نامۆزگاری وه‌رگن. (۲۶) ﴿يٰۤاٰدَمُ لَا یَغْتَبِطْکُمُ الشَّیْطٰنُ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م با شه‌یتان فریوتان نه‌دات و نه‌تان‌خه‌له‌تینی ﴿کَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰیكُم مِّنَ الْجَنَّةِ﴾ مه‌رچۆنی باوک و دای‌کتانی له‌به‌ه‌شت ده‌رکرد ﴿یَبْرُحْ عَلٰیمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له‌حالی‌کدا پۆشاکه‌که‌یانی لی‌داکندن ﴿لِیُرِیَهُمَا سَوْءَٰتَهُمَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی ع‌یب و عه‌وره‌تیان (ده‌ریخاتو) نی‌شان‌یان بدات ﴿اِنَّهٗ یَرٰکُم مِّنْ وَّحِیْهٖ﴾ به‌پاستی شه‌یتان خوی و ده‌سته‌که‌ی ده‌تان‌بینن ﴿مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له‌جی‌گایه‌که‌وه که‌نی‌وه نه‌وان نابینن ﴿اِنَّا جَعَلْنَا الشَّیْطٰنَ﴾ به‌پاستی نی‌مه شه‌یتانه‌کانمان گتپاوه ﴿اٰوَلَیْآءَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ به‌دۆست و خۆشه‌ویست بۆ نه‌وانه‌ی که‌پروا ناهینن. (۲۷) ﴿وَإِذَا قُلُوْا فِیْجَسَدٍ﴾ وه کاتی کرده‌وه‌یه‌کی زۆر به‌دو ناشیرینیان ده‌کرد (که به‌پو‌تی ته‌واف کردن نموونه‌یه‌کیه‌تی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلٰیۤآءًاۤا﴾ ده‌یان ووت: له‌باوو با‌پیرامانه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه ﴿وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فه‌رمانی نه‌و (کرده‌وه‌ی پی‌ داوین) ﴿فَلَن اٰتِ اللّٰهُ لَا یَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) ﴿بَلٰی بَلٰی بَلٰی﴾ بۆ گومان خوا فه‌رمان نادا به‌کرده‌وه‌ی به‌دو خراب ﴿اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ نایا به‌ده‌م خواوه‌ شتی ده‌لین که‌نایزانن و بی‌ناگان لی‌ی؟ (۲۸) ﴿فَلَن اَمَرَنِيْ بِالْفِسْطِ﴾ بلی په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌داد‌په‌روه‌ری داوه ﴿وَاَقِمْوْا وُجُوْهَکُمْ عِندَ کُلِّ مَسْجِدٍ﴾ وه له‌کاتی مه‌موو نو‌یژ‌یکدا راست پوو بکه‌نه‌ خوا ﴿وَاَذْعُوْهُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الْاَلٰیۤیۡنَ﴾ و دلسۆزانه‌هاواری لی‌بکه‌ن و بی‌په‌رستن ﴿کَمَا یَذٰکُم تَمُوْدُوْنَ﴾ مه‌رچۆنی له‌یه‌که‌م جاره‌وه (خوا) دروستی کردون به‌و شتیه‌یه‌ ده‌گه‌رینه‌وه (بۆ لای خوا). (۲۹) ﴿فَرِیْقًا مَّذٰی﴾ ده‌سته‌یه‌کی پین‌موونی کردوه ﴿وَفَرِیْقًا حَقَّ عَلٰیہِمُ الضَّلٰلَةُ﴾ ده‌سته‌یه‌کیش گومانی به‌سه‌ریاندا چه‌سپا ﴿اِنَّهٗمُ اتَّخَذُوْا الشَّیْطٰنَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه شه‌یتانه‌کانیان کرد ﴿اٰوَلَیْآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ به‌دۆست و پشتیوانی خویان له‌جیاتی خوا ﴿وَيَحْسُبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّتَمَدِّنُوْنَ﴾ وه وا گومان ده‌بین که‌پی‌ نموونی کراوون. (۳۰)

﴿يَبْنِيءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
 الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ
 سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
 فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
 يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَامًا يَتَّبِعُكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يِقْضُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِي فَمَنْ
 أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ
 كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَآهُمْ نَصِيُّهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
 رَسُولُنَا يُتُوفَوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

هوی هاتنه

خواردهوی

نایه تی (٣١)

سورته تی

(الأعراف): هیا

بَنِي آدَمَ خُلُوا

زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

مَسْجِدٍ ... ﴿٣١﴾

موسسلیم

کترایویه تی وه

که عه بدولای

کوی عه بیاس

نه فیه رموی:

نافرته پتیش

هاتنی نیسلام

له جاهیلی دا به

پوتی ته وافی

ده کرد به دهوری

که عبه دا ته نها

پارچه

قوماشیکی نه دا

به پتیشدا وه

نه بیوت : نه مرق به شیکی یا هه مووی ده رنه که وی وه نه وهی ده رکه وی له لاشه م به حه لالی
 نازام. (بویه نافرته به پوتی ته وافی نه کرد گوايه نه و پشاکانه گونا می پتیه کراوه نه بی
 ته واف به پاکی بکرت چونکه بق پاک بوونه وهیه له گونا ه).

= غه رغه - ی سه ره مه رکه - .

﴿يَنْبَغِي إِذْ هُمْ حُدُّوا رِبْعَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی نادم، پۆشاک‌ی جوان و پاراوه‌تان پۆشن له‌کاتی مه‌موو نوێژکدا ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه بخۆن و بخۆنه‌وه (له‌وه‌ی که حه‌لاله بۆتان) و زیاده په‌وه‌ی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بێ گومان خوا زیاده‌په‌وانی خۆش ناوی. (۳۱) ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی کێ نارایش و جوانی یه‌ خواپیه‌کانی حه‌رام کردوه ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که خوا بۆ به‌نده‌کانی دروستی کردوه ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ مه‌روه‌ها پۆزی و خۆراکه پاک و خۆشه‌کان (کێ حه‌رامی کردون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌وانه بۆ به‌واداران له‌ژیانی دنیادا (بێ به‌وایانیش له‌په‌تای نه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿حَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (به‌لام) له‌پۆزی دواپس دا تاییه‌ته به‌به‌واداران‌وه ﴿كَذَلِكَ نَفْضِلُ الْآيَاتِ﴾ به‌م شتیه‌یه‌ی ئایه‌ته‌کانمان باس ده‌که‌ین و په‌وه‌ی ده‌که‌ینه‌وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ گه‌ل و کومه‌لێک که ده‌زانن و تی ده‌که‌ن. (۳۲) ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ﴾ بلی بێگومان په‌روه‌ردگارم ته‌نها نه‌و کرده‌وه‌وه‌ی حه‌رام کردوه که تۆ به‌دو خراپن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه‌وانه‌ی که ناشکران و نه‌وانه‌ش نه‌پێنن ﴿وَالْإِثْمَ﴾ وه گوناه‌ی (حه‌رام کردوه) ﴿وَالَّذِينَ يَغْتَرِبُونَ﴾ وه ده‌ست درێژی به‌تاهه‌ق ﴿وَأَنْ تُسْرِفُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه (حه‌رامی کردوه) شتێک بکه‌نه‌ هاویه‌ش بۆخوا ﴿لَنْ يُزَالَ بِهٖ سُلْطَانًا﴾ که به‌لگه‌ی بۆ نه‌هاتوه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (حه‌رامی کردوه) که به‌ده‌م خواوه شتانی‌ک بلی‌ن که نایزانن. (۳۳) ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَمَلٌ﴾ وه بۆ مه‌موو نوممه‌تی کاتیکی دیاری کراو هه‌یه (بۆ مردن و سزادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئینجا کاتی ماوه‌ی (مردن یا سزا) که یان هات ﴿لَا يَسْتَأْذِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتی‌ک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَفْتِمُونَ﴾ و پێشیش ناکه‌ون. (۳۴) ﴿يَنْبَغِي إِذْ هُمْ إِذَا بَاتُوا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی نادم نه‌که‌ر بۆتان هات ﴿رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ پێغه‌مبه‌رانێک له‌خۆتان ﴿يَقُصُّونَ عَلَيْكَ مَا يَنْصِيحُكَ﴾ ئایه‌ته‌کانی منیان بۆ ده‌خوێندنه‌وه ﴿فَمَنْ أَتَى وَأَصْلَحَ﴾ جا هه‌ر که‌س خۆی پاراست (له‌ نا فه‌رمانی خوا) و کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه مه‌ترسی یان له‌سه‌رنی یه‌و خه‌م و خه‌فه‌تیش ناخۆن. (۳۵) ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه‌وانه‌ش که بێ به‌وا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئێمه ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خۆیان به‌زل ده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر نه‌و ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه هاوه‌لانی ناگه‌ن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه به‌هه‌میشه‌ی تیا یا ده‌مێننه‌وه. (۳۶) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا کێ له‌وه سته‌مکار تره که درۆ به‌ده‌م خواوه هه‌لبه‌ستێ ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یان بێ به‌وا بێ به‌ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿أُولَئِكَ يَتْلَاهُمْ تَبَاهُهمْ تَصِيَهُهمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ نه‌وانه نه‌و به‌شه‌ی بۆیان نوسراوه دوو چاریان ده‌بێت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی نێردراوه‌کانمان (بۆ گیان کێشان) دێن بۆیان ﴿يَتَوَفَّوهُم﴾ ده‌یانمرێنن، (گیانیان ده‌کێشن) ﴿قَالُوا أَلَيْسَ لَنَا حُكْمٌ تَدْعُونَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ پێیان ده‌لێن: نه‌وانه‌ی له‌جیاتی خوا ئێوه هاوارو نزاتان لێ نه‌کردن له‌کوێن ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ (له‌وه‌لامدا) ده‌لێن: دیار نین و وون بوون لێمان ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ وه شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خۆیان ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که بێگومان نه‌وانه له‌ دنیادا بێ به‌وا بوون. (۳۷)

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتَاهُمُ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْنَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاجِ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ فَجَرى مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْهَرُوا قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

نایسته (۲۳)

سورتهی (النساء)

قال (ﷺ): (یحرم

من الرضاع ما یحرم

من النسب) (رواه

مسلم).

پیغمبر (ﷺ)

دهفه رمویت: (نحو

ثافره تانه ی به هوی

خرمایستی

ره چله کوه

ماره کردنیان

هرامه به هوی

شیر خوارینیشه وه

هرام دهین).

نایسته (۲۴)

سورتهی (النساء)

عن الطبع بن سبرة

عن أبيه أنه غزا مع

الرسول (ﷺ) يوم

فتح مكة فقال (يا

أيها الناس إني

كنت أفتت لكم في الاستمتاع من النساء وأن الله قد حرم ذلك إلى يوم القيامة فمن كان عنده منهن شيء فليخل سبيله، ولا تأخذوا مما آتيتموهن شيئا) (رواه مسلم)، له په بیعی کوپی سه بوره وه له باوکیه وه کتپاویه تی یوه که له گهل پیغمبردا (ﷺ) بیوه له پوځی نازاد کردنی مه که که دهفه رموی (نهی خه لکینه بیگومان من مؤلتم دابیون به پابواردن و له زهت وهرگرتن له ثافرهت (ماره برینی کاتی) به لام بیگومان-

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (خوابیانی) فرمودو نثوہ لہ گہل تومہ تانیک کہ لہ پیش نثوہ وہ ہون ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ لہ جنوکو تادہ می بچہ ناگری دوزخہ وہ ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ آخَتَهَا﴾ ہر جارے دہستہ یک دہچنہ ناویہ وہ نہ فرین لہ ہاویہ پانی دہکات ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذَارُكُمْ لِيَا خِيَمًا﴾ ہتا ہموو دہگن بہ یک و کردہ بنہ وہ بہ دہگن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنِي وَلَا لِلَّهِ﴾ دواپی بہ کانیان (کہ شویں کہ وتوو ہون) دہریارہ پیٹوہ کانیان (کہ پیٹوہا ہون) دہلین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا﴾ نہی پەرہ دہگمان ثوانہ نئمہ یان گومرا کرد ﴿فَنَجَّيْنَاهُمْ عَذَابًا جَبَلًا مِّنَ النَّارِ﴾ دہ توش لہ ناگردا ہوقات سزایان بدہ ﴿قَالَ﴾ (پەرہ دہگن) دہ فرموی ﴿لَكِنَّ جَبَلًا مِّنْ بَقِیَّةِ بَنِي آدَمَ﴾ ہر کامتان (سزا) دو بہ رامبہرہ ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بہ لام نثوہ نازان و بی ناگان. ۳۸ ﴿قَالَتْ أُولَئِكَ لَئِنْ أَخْرَجْتَهُمْ لَيَسْخَرَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَأَنزِلَنَّ الْمَذَابَ﴾ دہلین ﴿فَمَا كَانَتْ لَكُمُ الْعَمَلُ مِن فَضْلٍ﴾ نثوہش ہیج زیادہ ریزکتان بہ سہر نئمہ دانی یہ ﴿فَذُقُوا الْمَذَابَ﴾ دہ نثوہش سزا بچہن ﴿بِمَا كُفَرْتُمْ بِمَا كُفَرْتُمْ﴾ بہ ہوی نہو (خراپانہ وہی) دہتان کرد. ۳۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بہ راستی ثوانہی بی بہا ہون بہ ثابہ تہ کانی نئمہ ﴿وَأَنزَلْنَا عَذَابًا﴾ وہ خویان بہ گہرہ و زل دادہنا لہ بہ رامبہرہ اندا ﴿لَا تَفْتَحْ كُمُ ابْوَابُ السَّمَاءِ﴾ ثوانہ دہرگانی ناسمانیان بق ناگریتہ وہ ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و ناچنہ بہ ہشتہ وہ ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْجَهَنَّمَ فِي سِرِّ الْخَيْبِ﴾ ہتا حوشر نہ چیت بہ کونی دہریی درمندا ﴿وَنَكْذِبُكَ نَجْرِي الْمُسْرِمِينَ﴾ نا بہو جقرہ تولہ لہ تاوانباران دہستین. ۴۰ ﴿كَمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مَهَادٍ﴾ ثوانہی لہ دوزخہ خدا فرشو پاخہریان (لہ ناگرہ) ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ وہ لہ لای سہروشیانہ وہ لٹفہ و دایقہ ریان (لہ ناگرہ) ﴿وَنَكْذِبُكَ نَجْرِي الطَّالِعِينَ﴾ نا بہو جقرہ تولہ لہ ستہ مکاران دہستین. ۴۱ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ثوانہی کہ ہرویان میناوہ و کردہ وہی چاکیشیان کردہ وہ ﴿لَا تَكُلْ نَفْسًا إِلَّا وَشَعْبًا﴾ داوا لہ ہیج کہس نا کہین زیاد لہ توانای خوی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا ثوانہ ہاوہ لانی بہ ہشتن ﴿مَنْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ثوانہ مہ میٹہ بین قییدا. ۴۲ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ نہ وہی لہ دلیاندا ہووی دمان پنی ﴿مِنَ غُلٍّ﴾ لہ کینہ و بق (دہریارہی بہ کتری) ﴿نَجْرِي مِنَ النَّجْمِ الْأَنْهَارِ﴾ ہوویارہ کان دہبقن بہ زکر (کڑک و باخہ کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ وہ دہلین: سوپاس بق نہو خواہی کہ رینموونی کردین بق نہم رینگاہ ﴿وَمَا كُنَّا بِنَبْذِي﴾ کہ نئمہ مہرگیز رینازی ہاست شارہزا نہ دہہوون ﴿لَوْلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ نہ گہر خوا رینموونی نہ کریٹاہیہ ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِالْحَقِّ﴾ سویند بہ خوا بیتگومان نیردوہ کانی پەرہ دہگمان پاستیان مینا ﴿وَلَوْذُوا أَن يَكُمُ الْجَنَّةُ﴾ وہ بانگیان لہ دہگری بہ مہی کہ نہو بہ ہشتہ ﴿أَوْرَثْنَاهَا بِمَا كُفَرْتُمْ نَعْلَمُونَ﴾ بیتان بہ خضر بہ ہوی نہو کردہ وہ (چاکانہ وہی) دہتان کرد. ۴۳

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَنِ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمَّا دَخَلُوا هُمْ وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

خوابی گزیده

(پاشان) نهمی

حرام کرد تا بقدری

دوایی، جا

هرکس

ثافره تنیکی له وانه

لایه با دهستی لی

هالکری و پتی بق

بهره لاکات و

نوهی پیتان

داون هیچان لی

مهسه ننه وه.

نایه تی (۲۸)

سوره نسی (النساء):

(قال موسى الكريم

(عليه السلام) لنبينا محمد

(ﷺ) ليلة الإسراء

حين مر عليه راجعاً

من سدره المنتهى

فقال له: ماذا فرض

عليكم فقال: أمرني

بخمسين صلاة في

كل يوم وليلة، فقال له ارجع إلى ربك فاسأله التخفيف، فإن أمتك لا تطيق ذلك فإني قد بلوت الناس قبلك على ما هو أقل من ذلك فعجزوا وإن أمتك أضعف أسماعاً وأبصاراً وقلوباً فرجع فوضع عشرين، ثم رجع إلى موسى فلم يزل كذلك حتى بقيت خمسا... إلخ الحديث (رواه البخاري). موسا (عليه الصلاة والسلام) به پیغفمبه رمان موحه ممد (ﷺ) ی فمرمو له شهوی نیسرادا کاتی به لایدا پقشت له گه پانه ویدا له (سدره=

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به هشتیه کان بانگ ده‌کن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له دۆزه‌خیه کان ﴿أَن قَدْ جَعَلْنَا مَا وَعَدْنَاهُ حَقًّا﴾ بیگومان نیمة نه‌وه‌ی که په‌روه‌ردگارمان به‌لینی پیداین راست بوو پی‌ی که‌یشتین ﴿فَقُلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا ئایا نی‌وه‌ش نه‌وه‌ی که په‌روه‌ردگارتان به‌لینی پیدان راست بوو پی‌ی که‌یشتن؟ ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده‌لین به‌لن ﴿فَأَذِنَ مَوْلَايَ بَيْنَهُمْ﴾ پاشان جارچی‌ک جاری ده‌دا له‌نیوانی‌اندا ﴿إِنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بی. (۴۴) ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌لستی له‌پئی خوا ده‌کن ﴿وَيَنْفَعُونَ عِوَجًا﴾ و ده‌یان ویست نه‌و (ریگایه) به‌خوارو ناریک نیشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا نه‌وان بی برپا بوون به‌پۆزی دوا‌ی. (۴۵) ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ و له‌نیوانی‌اندا په‌رده‌و جیا که ره‌ویه‌ک هیهه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَابِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر نه‌عرفه‌وه (که به‌رزاییه که له‌نیوان به‌هشتو دۆزه‌خدا) پیاوانیک هن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسَمْعِهِمْ﴾ هر یه‌که له‌به‌هشتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هوی نیشانه (و شپوه‌ی تاییه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادَا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا به‌هشتیه‌کان بانگ ده‌کن و ده‌لین: سه‌لامتان لی بیت ﴿لَعَلَّكُمْ يَدْخُلُونَهَا وَهُمْ يَطْمَئِنُّونَ﴾ نه‌چوونه‌ته ناویه‌وه به‌لام نوم‌یدیان هیه‌و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی. (۴۶) ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هر کات‌ی رو‌ی‌ان لادری‌و وه‌رگ‌پر‌دری ﴿تَلَقَّاهُ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ به‌ره‌و لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌ماخذه‌نه ریزی که لی سته‌م کاران. (۴۷) ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَابِ رِجَالًا﴾ وه نه‌وانه‌ی وان به‌سه‌ر نه‌عرفه‌وه پیاوانیک بانگ ده‌کن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسَمْعِهِمْ﴾ که به‌نیشانه‌ی تاییه‌ت‌ی یان دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ که مه‌له‌که‌تان سوودی پی نه‌که‌یاندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَنْتَكِرُونَ﴾ هر وه‌ها خقبه‌زل زانین و له‌خوبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات. (۴۸) ﴿أَمْ هَلَا الَّذِينَ أَفْسَدْتُمْ﴾ ئایا نه‌وانه (هه‌ژاره باوه‌پداره‌کان) هر نه‌وانه نین که‌نی‌وه (له‌دنیا‌دا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که خوا به‌ر می‌هزه‌بانی خویان ناخات ﴿أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌ژاره باوه‌پداره‌کان نه‌لی) بچنه به‌هشت هیچ مه‌ترسیه‌کتان له‌سه‌ر نی‌ی یه ﴿وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و نی‌وه خه‌م ناخون. (۴۹) ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه‌خیه‌کان بانگو هاوار له‌به‌هشتیه‌کان ده‌کن ﴿أَن أَيْضًا عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَاءِ﴾ (ده‌لین) هندی‌و ناومان پی بیه‌خشن ﴿أَوْ بِمَا رَزَقْتُمْ﴾ یان هندی‌و له‌و پۆزی‌ی که خوا پی‌ی به‌خشیوون ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له‌وه‌لامی‌اندا) ده‌لین: خوا هر دوکی له‌سه‌ر بی برپایان حرام کردوه. (۵۰) ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نایه‌که‌ی خویان کردبوه ﴿لَهُمْ وَلِبَنَاتِهِمْ﴾ سه‌رقالی بی سوو کالته ﴿وَعَزَّزْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه ژیا‌ی دنیا مه‌لیخه‌له‌تان‌دن ﴿قَالُوا نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ بویه نه‌مق نه‌وان له‌بیرخومان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا نَحْنُ لِقَاءِ رَبِّنَا﴾ هر چو‌نیک نه‌وان بیداری نه‌م پۆزه‌یان له‌بیری خویان بردبوه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْذَرُونَ﴾ وه (له‌به‌ر نه‌وه‌ی) نایه‌ته‌کانی نیمة‌یان نینکار ده‌کرد (دانیان پید‌ا نه‌ده‌یتنا). (۵۱)

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾
إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ لَهُ الْخَلْقَ
وَالْأَمْرَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٨﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٩﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ مَحَابِبَا
ثِقَالَا سَقَنَّهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الشَّجَرِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

المنتهی) مومسا

پس ی که بعد :

چیتان له سر له پز

کراوه ؟ نه ویش

له رموی (خوا) :

له رمانی پیگرم به

په دجا نویژ له رموی

بلژکدا له رموی :

بگه پیره به بولای

په ورمگارو دلوی

سوک کرنی لن بک

چونکه به راستی

نومسته که تونلای

نه و میان نی به

پیگرمان من پیش تر

خه لکم تاقی

کرده و به که متر

له و ی (دراوه به سر

نومسته که ی) تولا

به لام نه باتوانی جی

به جی کنه وه

به راستی

نومسته که ی تر گوی و چار و دلیان لاولتره، پیغه مبروش که پایمو و متوالی لن که کم کرپوره، پاشان که پایره

بولای مومسا و به م شپوره به برده وام بزو (له دلواکرتی که مکرینه و ی نویژ مکان) تا پیلج نویژی مایه و).

نایله (٧٩) سورته (القصص) قال رسول الله (ﷺ) (لنا تبایع للرجلان فکل واحد منهما بالخیار مالم

یتفرقا) (رواه البخاری). عن عمرو بن العاص (رضی الله عنه) قال: لما بعث النبي (ﷺ) عام ذات السلاسل قال:-

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُوهُمْ بِكُتُبٍ﴾ سویند به خوا بیگومان نیمه کتیبیکمان بیهیتان ﴿فَصَلُّوا عَلَىٰ﴾
 علی له پوری زانسته وه به پوری شیمان کردوت وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾
 که پیموونی و میهره بانی به بق که سانی بسوا ده هیسن. ۵۲ ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا﴾
 تأویل له ﴿ثُمَّ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ نه و پژهی که سه رنه نجامی (هه ره شه کانی) به دی
 دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه وانه ی له وه و پیش له بیریان کردبوو ده لین ﴿قَدْ﴾
 جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ﴿بِهِ پاستی نیراوه کانی په روه ردگارمان به پاستیه وه هاتن ﴿فَقِيلَ﴾
 لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَهُمْ قَوْمٌ لَتَاءٌ ﴿جا ثایا (نه مرق) تکا کارانیک بق نیمه هه یه تکامان بق بکه ن﴾
 ﴿أَوْ رُدُّوا فَنَعْمَلُ عَذَابَ الَّذِي نَكُنَّا نَعْمَلُ﴾ یا بکه پرنرینه وه بق دنیا تا کرده وه ی چاک بکه ن
 نه ک نه وه ی ده مان کرد ﴿قَدْ خَبِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بیگومان خویانیان دپانند ﴿وَصَلَّ عَلَيْهِمُ﴾
 كَانُوا يَنْتَظِرُونَ ﴿نه وه ی هه لیان ده به ست وون بوو لیان. ۵۳﴾ ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي﴾
 به پاستی په روه ردگار تان نه و خواجه به ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که
 ناسمانه کان و زهوی له شهش پلژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان
 (خوا) به رز بووه وه سه ر عرش و قهراری گرت (نیمه نیمانان پی یه تی به لام
 شیوه که ی نازانین پرسیار کرا له نیمامی مالیک دهریاره ی (استواء) فهرمووی
 و مستانه که حه قیقه ته و چو نیتیه که ی نه زانراوه و پرسیارکردن دهریاره ی
 بیدعه ته و یواوه پرون پی ی واجبه ﴿يُعْنِي اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ به (تاریکایی) شه و (پوشنایی) پوژ
 داده پویشی (به پیچه وانه شه وه) ﴿يَكَلِّمُهُ خُبْرًا﴾ (پوژ به شوین شه وه یه به خیرایی و)
 شه و به شوین پژه وه یه به خیرایی ﴿وَالْحُسْنَ وَالْقَمَرَ وَالْجُومَ﴾ خورو مانگ و
 نه سستیره کانیش ﴿سَخَّرَ بَأْسَ رَبِّهِ﴾ ژیر بار کراوون به فهرمانی خوی ﴿إِلَّا لَهُ تَقَلَّى وَالْأَرْضُ﴾
 که بیدارین که به دی هیتان و فهرماندان هه ر بق خواجه ﴿يَبَارِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاک و
 بی گرده (له هه موو که م و کوپی یه ک) خوی په روه ردگاری هه موو جیهانیان.
 ۵۴ ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ قَضَرًا وَخُفْيَةً﴾ دوعا و نزا له په روه ردگارتان بکه ن به زه لیلی (و
 کپوزانه وه) و به نه پیتی ﴿إِنَّهُ لَا يَخْبُ الْأَعْتَابُ﴾ بیگومان خوا ده ست دریتی کارانی
 خوش ناوی. ۵۵ ﴿وَلَا تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه کاری مه که ن له زه ویدا
 پاش نه وه ی که خوا چاکی کردوه ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه هاوار و نزا به رن بق
 خوا به ترس و نومیده وه ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ فَرِيبٌ مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ به پاستی میهره بانی خوا
 له چاکه کارانه وه نزیکه. ۵۶ ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه بایه کان
 ده نقری ﴿يَنْفُثُ بَرْقًا هَدًى وَرَحْمَةً﴾ به موزده دهر پیش (بارانی) ره حمه تی په روه ردگار
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَتْ سَحَابًا لِّقَالُوا﴾ هه تا کاتی هه وری قورس (ی بارانای) هه لده گرن
 ﴿سُقْنَتُهُ لِمَنْ مَنَّتْ﴾ ده بیندین بق وولاتیکی مردو (وشکی بی گیا) ﴿فَأَرْوَلْنَا بِهِ السَّمَاءَ﴾
 چا به و (هه وده) باران ده بارینین ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به هوی
 نه وه وه هه موو هه ر به و وینه یه مردوه کان له زهوی ﴿كَذَٰلِكَ يُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾
 دهرده هیتین (زیندو یان ده که ینه وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا نثوه بیربکه نه وه. ۵۷

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ يُادِّنُ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَإِخْرَجِ
 إِلَّا نَكِدَ أَكْذَلِكَ نُصْرِفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرْنِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
 يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى
 رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ
 هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرْنِكَ فِي
 سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ
 لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

احتلمت في ليلة

باردة شديدة البرد

فاشتمت في

لغتمت ان اهلك

فتيممت ثم صليت

باصطط صلاة

الصبح قال فلما

قدمنا على رسول

الله (ﷺ) ذكرنا ذلك

له فقال (يا معمر)

صليت بامتناع

وانت جنب؟ قال:

قلت: يا رسول الله

اني اغطمت في ليلة

باردة شديدة البرد

فاشتمت في

اغتمت ان اهلك

فذكرت قول الله

عز وجل ﴿ولا

تقتلوا انفسكم ان

الله كان بكم

رحيماً﴾ فتيممت

ثم صليت فضحك رسول الله (ﷺ) ولم يقل شيئاً (رواه الإمام أحمد) وعن ثابت بن الضحاك (ﷺ) قال:

قال رسول الله (ﷺ): (من قتل نفسه بشيء عذب به يوم القيامة) (رواه البخاري ومسلم). يتفه به يرى خوا

(ﷺ) دهفه رموى: (نه گهر دوپیاو کرین و فروشتنیان کرد، هه ره که یان بوی ههیه په شیمان ببیته وه

تاجیاده بنه وه له یه کتری) عه مری کوپی عاص (په زای خواى لی بی) ده کپیته وه ده لی: له و سالی-

﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ﴾ زهوی و خاکی پاک و به‌پیت ﴿مَخْرُجٌ تِبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ پوهه و شیناییه‌کی به‌فرمانی په‌روه‌دگاری ده‌رویت ﴿وَالَّذِي حَبِطَ﴾ وه‌ئوه‌ی پیس و بی‌خیره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا﴾ دړک و دال نه‌بی لی‌ی ناړوئ و ده‌رنایه ﴿كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به‌و‌جوره‌نایه‌ته‌کانی خو‌مان باس ده‌که‌ین ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ‌گه‌لیک‌که سوپاس‌گوزارین. ۵۸ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویتند به‌خوا بیگومان ئیمه‌نوو‌حمان په‌وانه‌کرد بۆ‌لای‌گه‌له‌کی ﴿قَالَ يَنْفُورُ آعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی: ئه‌ی‌گه‌له‌که‌م ته‌ن‌ها خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَفَرَةً﴾ ئیوه‌هیچ په‌رستراو‌یکتان‌نی‌یه‌بیجگه‌له‌و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم (دوو‌چاری) ئیوه‌بی ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای پوژئکی‌گه‌وره‌(که‌پوژئ‌دوایی‌یه). ۵۹ ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ پیاو‌ماقولاتی‌گه‌له‌کی ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌تۆ‌له‌گوم‌پاییه‌کی‌ناش‌کرادا‌ده‌بینین. ۶۰ ﴿قَالَ يَنْفُورُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی‌گه‌له‌که‌م هیچ‌گوم‌پایی‌یه‌که‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَيْكِي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لکو‌من‌نی‌دراوم‌له‌لای‌ن په‌روه‌دگاری‌جیهانیانه‌وه. ۶۱ ﴿أَتَلْفَعُكُمْ رِجَالَكُم بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ په‌یامه‌کانی په‌روه‌دگارم‌پاده‌گه‌یه‌نم‌پیتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وه‌ناموژگاریتان‌ده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و‌ئوه‌ی‌من‌له‌لای‌ن‌خواوه‌ده‌یزانم ئیوه‌نا‌یزان. ۶۲ ﴿أَوْعَجِّتُمْ أَنْ جَاءَ كَذِبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ ئایا‌سه‌رتان‌سو‌پماوه‌له‌هاتنی‌په‌یام‌و‌یاد‌خه‌روه‌یه‌که‌له‌لای‌ن‌په‌وه‌دگارتانه‌وه ﴿عَلَّ رَجُلٌ مِّنْكُمْ﴾ بۆ‌پیاو‌یک‌له‌خوتان (که‌نوو‌حه) ﴿لِيُذَكِّرَكُمْ وَلِتَقْتُلُوا﴾ بۆ‌ئوه‌ی‌ئاگادارتان‌کاته‌وه‌و‌بتان‌ترسین‌و‌خوتان به‌ارین (له‌نا‌فرمانی‌خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ‌ئوه‌ی‌ره‌حمتان‌پئ‌بکړئ. ۶۳ ﴿تَكَذِّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ دوی‌ئوه‌به‌روایان‌پئ‌نه‌میتا‌ئیمه‌ش‌ئو‌(نوح)‌مان‌پزگار‌کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ﴾ هه‌روه‌ها‌ئوانه‌ش‌له‌گه‌لیدا‌بوون‌له‌که‌شته‌که‌دا ﴿وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان‌ئوانه‌ی‌به‌روایان‌نه‌بوو‌به‌نایه‌ته‌کانمان‌نوق‌معمان‌کردن‌و‌خنکا‌ندمانن ﴿إِنَّمَا كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ به‌راستی‌ئوانه‌کو‌مه‌لی‌(دل)‌کو‌یدان‌بوون. ۶۴ ﴿وَالِ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ وه‌ناردمان‌بۆ‌لای‌گه‌لی‌عاد‌براکه‌یان‌که‌هوود(پیغه‌مبه‌ر) ﴿قَالَ يَنْفُورُ آعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی‌گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها‌خوا‌به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَفَرَةً﴾ هیچ‌په‌رستراو‌یکتان‌نی‌یه‌بیجگه‌له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی‌ئایا‌ئیوه‌پار‌یزکار‌نا‌ین. ۶۵ ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده‌سه‌لا‌نداران‌له‌گه‌له‌کی‌ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به‌راستی‌ئیمه‌تۆ‌له‌گی‌لی‌و‌نه‌فامیدا‌ده‌بینین ﴿وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ﴾ وه‌به‌راستی‌وا‌گومان‌ده‌به‌ین‌که‌تۆ‌له‌دروژتان‌بیټ. ۶۶ ﴿قَالَ يَنْفُورُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فه‌رمووی‌ئه‌ی‌گه‌له‌که‌م هیچ‌گی‌لی‌و‌نه‌قامی‌یه‌که‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَيْكِي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لکو‌من‌نی‌دراو‌یکم‌له‌لای‌ن‌په‌روه‌دگاری‌هه‌موو‌جیهانیانه‌وه. ۶۷

أَيُّفُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجَبْتُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَاجْتَنَّا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحَدُّهُ نَذَرٌ مَا كَانَ
 يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
 أَتَجِدُ لُونِي فِي سَمْعِهِمْ سَمِعْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ رَحْمَةً مِنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَعُودِ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْفِرُ آبِدًا وَاللَّهُ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْذِيبُكُمْ بِئْسَ مِنْ
 رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يُسْوَءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

پیغمبر می خوا
 (ک) ناری بی
 جهنگی (نات
 السلسل) دهلی:
 لهه یکی نلد
 ساردا له هم پس
 بود ترسام لهوی
 خرم بشوم مردم
 بویه لهیه موم کرد
 پیش نویلی نویلی
 به یانهم کرد بی
 هاره له کام دهلی:
 کانی که پاینده بی
 لای پیغمبر می خوا
 (ک) نامه یان بی
 باسکرد له رموی:
 (لهی عمر چون
 به لهش پیسییه
 پیش نویلیت بی
 هارویکانت کریمه
 ووم نلی
 پیغمبر می خوا

(ک) من نیتلام بودم له هویکی نلد ساردا ترسام نه که خرم بشوم مردم نهو تایه هم میر کوریمه که
 دهله رموی «ولا تقتلوا أنفسکم ان الله کان بکم رحیماً» بویه لهیه موم کرد نویلی کرد پیغمبر می خوا (ک)
 پیکه نی و هیچی نهوت). و سابتی کوری خسه جاک (رمای خواسی بی) دهلی: پیغمبر می خوا (ک)
 له رمویته: (همر کس به شتی خلی بکوری له نویلی قیامتنا بهو شته میرا دهلی).

﴿أَيُّكُمْ يَسْلُبُ نَفْسَ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِدَمِهِمْ﴾ وَاَنَا لَكُمُ تَارِخٌ أَمِينٌ ﴿۶۸﴾
 وه من بق نئوه ناموزگاری که ریکی نه میمن. ۶۸ ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نایا
 سهرتان سوپماوه له هاتنی (نیگار) ناموزگاری له لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿عَلَى رَجُلٍ
 مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بق پی‌اوئیک له خورتان تا بتانترسیجنی ﴿وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه بیرى
 (چاکه‌کانى خوا) بکه‌نه‌وه کاتى نئوه‌ی کرد ﴿خُلُقًا مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به‌جینشین له‌پاش
 گه‌لى نوح ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَشَرًا﴾ وه له‌هروقه‌لافه‌تى نئوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست
 کرد ﴿فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ﴾ که‌واته بیرى چاکه‌و به‌هره‌کانى خوا بکه‌نه‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلَبُونَ﴾
 بق نه‌وه‌ی پزگارتان بین. ۶۹ ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ روتیان نایا بق نه‌وه هاتوی
 بق ناومان که به‌ته‌نها خوا بپه‌رستین ﴿وَنَذَرِ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَهُاتًا﴾ وه وازی‌نین له‌وه‌ی
 باوکو باپیرانمان ده‌یانه‌په‌رستن ﴿فَأَيُّكُمْ بِمَا تَدْعُونَ﴾ که‌واته نه‌و (سزایه‌ی) که به‌لینت پی
 داوین بقمان بیتنه‌ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر پاست ده‌که‌یتو له‌پاست گزیانی.
 ۷۰ ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ فه‌رموی: بیگومان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه
 تووشتان بووه ﴿رَجَسٌ وَعَصَبٌ﴾ سزاو خه‌شم و توپه‌یى ﴿الْمُجْدِلُونَ فِي أَشْيَاءٍ﴾ نایا ده‌مه
 قاتیم له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی چه‌ند ناوئیک ﴿سَمِعْتُمْوهَا أَنْفَرُوا إِلَهُاتَكُمْ﴾ که‌نئوه‌و باوو
 باپیرانتان ناوتانه له‌بتانئیک ﴿مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ که‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سریان
 نه‌ناردئوته خواره‌وه ﴿فَانْظُرُوا إِلَى مَعْكُمْ مِنَ الْمُظْطَرِّينَ﴾ جا که‌واته چاوه‌پروانى بکه‌ن
 منیش له‌گه‌لتان له‌چاوه‌پروانانم. ۷۱ ﴿فَأَجِئْتَهُمُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا﴾ نه‌وسا نه‌وو
 نه‌وانه‌ش له‌گه‌لى بوون به‌میهره‌بانیه‌ک له‌لایه‌ن خرمانه‌وه پزگاران کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَائِرَ
 الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌شمان له‌په‌شه‌هیتنا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که‌نایه‌ته‌کانى
 نئمه‌یان به‌درق داده‌ناو باوه‌پدار نه‌بوون. ۷۲ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ وه بق گه‌لى
 سه‌مویش صالحی برپایانمان نارد ﴿قَالَ بَقَرُوا أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رموی: نه‌ی گه‌له‌که‌م
 خوا به‌ته‌نها بپه‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ جگه له‌و په‌رستراوئیکى توتان نی به
 ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان موعجیزه‌یه‌کی پوونتان له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه بق
 هاتووه ﴿مَنْذِرٌ مِّنَ اللَّهِ لَكُمْ أَنَّهُ﴾ نه‌مه حوشتی خوابه‌که موعجیزه‌یه‌که بق
 نئوه ﴿فَذَرُوا مَا كُنْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ جا لی‌ی گه‌رین با بخوا و بله‌وه‌پئ له‌زه‌وی
 خوادا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا سُوءًا﴾ و نازاری مه‌ده‌ن و ده‌ستی بق مه‌به‌ن به‌خرابه
 ﴿وَأَخَذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (نه‌گه‌ر وابکه‌ن) تووشی سزایه‌کی سه‌خت و به‌نازار ده‌بن. ۷۳

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
 الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
 أَنَّ صَلَاحَ امْرِئٍ سَلِّ مِنْ رَبِّهِ ؕ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَثْنَانِ يَمَاعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَلْقَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ النَّصِيحَ
 ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ؕ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

نایهتی (۳۱)

سورتهی (النساء) :

عن سلمان الفارسی

قال: قال لي النبي

(ﷺ) (أنسری

ما يوم الجمعة؟)

قلت: هو اليوم

الذي جمع الله فيه

أبائكم قال (لكني

أرى ما يوم

الجمعة، لا يتطهر

الرجل فيحسن

طهوره، ثم يأتي

الجمعة فينصت

حتى يقضى الإمام

صلاته إلا كانت

كفارة له ما بينها

وبين الجمعة المقبلة

ما اجتنبت المقتلة)

(رواه أحمد) عن

أبي هريرة ابن

رسول الله قال:

(اجتنبوا السبع الموبقات) قيل يا رسول الله وما هن؟ قال: (الشرك بالله وقتل النفس التي حرم الله إلا

بالحق و السحر وأكل الربا وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات)

(متفق عليه). سه لمانی فارسی نه لئ: پیغمبره خی خوا (ﷺ) پی پی فرموی (ده زانی پوژی هه پی پی چی یه)

ووم نهو پوژیه که خوی گه وده باوکتانی تیا کوده کاته وده فره موی: (به لام من ده زانم پوژی هه پی پی -

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ بِيْرِ بَكْمَنُوهُ لَو كَاتِي كَخَوَا نِيُوهُي كِيْرَا﴾ ﴿خُلُقَاءُ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾
 به جيتنشين له پاش هوزی عاد ﴿وَبَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ويدا دايمه زړاندن و نيشته جتي
 كړدن ﴿وَتَنَجِّدُونَ مِنْ سُوءِهَا تُسَوِّرَا﴾ له ده شته كانيدا كړشكي به رز دروست ده كڼ
 ﴿وَتَنَجِّدُونَ الْجِبَالَ بِيْرَا﴾ وه له شاخه كاني دا، مالو خانوو دانه تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ﴾
 ده بيريكه نه وه له چاكه كډه رده كاني خوا ﴿وَلَا تَغْتَوَا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابه كاري
 مه كڼ له ولائدا (و مه بن به خرابه كار و كيږه شيتويين). (٧٤) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾
 من نزيهه ده سه لاتداره لوت به رزه كاني كه له كسي ووتيان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾
 به وانه ي لاوازو ژير ده سته كرا بوون ﴿لَمَنْ ءَامَنَ بَيْنَهُمْ﴾ نه وانه ي بړويان ميتا بوو
 له ناويانا ﴿أَتَقْلَبُونَ أَرْضَ صَلْحًا لِمَنْ سَلَّ مِنْ رَبِّهِ﴾ ثايا ده زانن كه صالح په وانه كراوه
 له لاين په وړه دگاريوه ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان بين گومان نيتمه
 بړوادارين به ووي كه صالح پتي په وانه كراوه. (٧٥) ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ي
 خړيان به زل ده زاني ووتيان ﴿إِنَّا بِاللَّهِ ءَامِنُونَ بِهِ كَفِيرُونَ﴾ به پاستي نيتمه بين باوه پين
 به ووي كه نيوه بړواتان پتي ميتاوه. (٧٦) ﴿فَقَرَّبُوا إِلَيْهَا﴾ نينجا خوشتره كه يان
 سه رويي ﴿وَعَتَزَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ وه سه ركه شيبان كرد له فرماني په وړه دگاريان ﴿وَقَالُوا﴾
 بصالح وه ووتيان: نه ي صالح ﴿أَتَيْنَا بِمَا نَعْبُدُهُ﴾ نه و (سزاي به ليني هاتني به نيتمه
 ده ده نيتم بقرمان بيته دي ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ كه رتو له پيغه مبه راني. (٧٧)
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به موي نه ووه بومه له رزه يه كي به تين لقي دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ﴾
 جيتمين ﴿ثِيْرَ مَهْمُوْرِيَانِ لَمَّا لَوْ خَانُوْهُ كَانِيَانِ دَا بُوون به (لاشي) بين گيان و جوله.
 (٧٨) ﴿قَتُولَ عَثَمَ﴾ جا صالح هوي لي وه رگيږان (و وزي لي ميتان) ﴿وَقَالَ يَتْلُو لَقَدْ﴾
 اُتْلَفْتُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وه فرموي نه ي كه له كم سويند به خوا به پاستي په يامي
 په وړه دگام پتي پاگياندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه ناموزگاريم كردن و دلسوز بوم بقران
 ﴿وَلَيْكِنْ لَا تُجِيبُونَ النَّصِيْحَةَ﴾ به لام نيوه ناموزگارو دلسوزانتان خوشتاوي. (٧٩) ﴿وَلَوْ طَا﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ وه لووطمان نارد، كاتي به كه له كسي ووت ﴿أَتَأْتُونَ الْعِجْفَةَ﴾ چون نيوه
 نه و كار ه زور به دو خرابه ده كڼ (نير بازي) ﴿مَا سَفَعَكُمْ بِهَا مِنْ أَهْلِ مِثْرَ الْعَظِيمِينَ﴾ هيچ
 كس له جيبهانيان دا پيشتان نه كه ووه له و (كاره پيسه) دا. (٨٠) ﴿إِنكُمْ لَتَأْتُونَ آلِ رِجَالِ﴾
 شوه به پاستي نيوه به پياوان ناره زوتان ده شكين؟ ﴿مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ﴾ له جياتي
 تافره تان؟ ﴿بَلْ أَشْتَرُ قَوْمٌ تُسْرِفُونَ﴾ به لكو نيوه ده سته يه كي زياده په وون. (٨١)

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرِيبِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنْطَهُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْفَارِيسِ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَ كَيْفَ كَانَ عِقَبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْثُفٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَوْقُوا آلَ الْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا الْنَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن آَمَنَ بِهِ وَتَبِعُوهَُا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا أَن كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

چسپه، هر
پیاوړه د دس
نویزکی چاک
بگریټ، پاشان بیت
بل نویزلی جو معور
گوټی بگریټ نا
تیمام له نویزه که ی
ده بیتوه نیلا
ده بیتو مری
سپینه وری
گونامه کانی نښوان
نور جو معور
جو معور داهاتوړ
نګر له گونامه
ګوره کان پارغندو
بیت. نه بو
مورمه ده لی
پتفه مری
خوا (کله)
له رموه تی: (مور)
که ونه له له حوت
گونامه له ناو

به رانه) ووترا نه وانه چين نهی پتفه مری خوا؟ ((کله)) له رموه: (ماوړل پړوار بلن بلی خواو کوفستی
که سټیک به ناږه وړ، جادو کریښ، خوارینې مالې هه تیو، پخت هه کریښ له رموه: (کله) که مسلمانو ناموسلمان
پرویه پو بونه ته وه، تاوانبار کریښ ناخرمتی پالو به شیطان و یق ټاګه به بدلون پویي).

نایه تی (۲۲) سوره النعام: قال رسول الله (ﷺ) (لا حسد الا فی الثنتین رجل قتاه الله مالا فیبطه -

﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه ی که ووتیان ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولاته که تان ده ریان که ن (لوط و نیمانداره کان) ﴿إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِئُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خویان پاک و ته میز پاده گرن. ۸۲) ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ نینجا نئمه خوی و شوینکه و توانیمان پرگار کرد ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ جگه له خیزانه که ی که له تیاچوان بوو. ۸۳) ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به سه را باراندن (به رد بارانمان کردن) ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه یرکه سه رنه نجامی تاوان باران چون بوو (وچیان لی هات). ۸۴) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَهْلِ شُعَيْبٍ﴾ وه بۆ که لی مه دیه نیش شووعه ییی بریایمان نارد ﴿قَالَ يَنْفِرُ بَعْضُهُمْ أَلْفَيْتًا﴾ فره موی نه ی گه له که م به ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ به رستراویکتان نی به بیجگه له و ﴿فَإِذَا جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له لایه ن به روه ردگار تانه وه به لگو و معجزه به کی پوون و ناشکراتان بۆ هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که واته له پیوانه و کیشانه تان دا ریگ و راست بن ﴿وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له شت و مه کی خه لکی که م مه که نه وه (به دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له زه ویدا خرابه کاری مه که ن له پاش چاگردنی ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه ی باسکرا چاکتره بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نئیه نیماندارن. ۸۵) ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه ره موو ریگایه ک دامه نیشن (ریگه مه گرن) ﴿تَوْعِدُونَ وَتُفْسِدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ مه ره شه بکن و به ره لستی ریگه ی خوا بکن ﴿مَنْ أَمَرَ بِهَا﴾ له و که سه ی باوه پی پی هینایی ﴿وَتَتَّبِعْنَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه ویت ریگای خوا به لاری و چه وتی بخه نه بوو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بیری نه و کاته بکه نه وه که نئیه که م بوون ﴿ذَكَرْتُمْ﴾ پاشان خوا زقزی کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده ی سه رنج بده ن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ سه رنه نجامی خرابه کاران چون بوو (وچیان لی هات). ۸۶) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ﴾ وه نه گهر کۆمه لیک له نئیه ﴿آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه پریان هینا بی به و به یامه ی به مندا نئیردراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کۆمه لیک تریان باوه پریان نه هینا بی ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه وه نارام بگرن ﴿حَتَّىٰ يَخُصَّكُمُ اللَّهُ بِفِتْنَةٍ﴾ مه تا خوا بریار ده دات له نئیه توانندا ﴿وَمَوْخِظٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه نه و (خوا) باشتیری بریارده رانه. ۸۷)

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نو نه شراف و پیاوماقولا نهی که غرقیان به که وړه
 دانه تا له ناو که له کهی (شوعه یب) دا ووتیان ﴿لَخَرَجْنَاكَ بِشْفِئِكَ﴾ نهی شوعه یب
 بیګومان دهرت ده کهین. ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه نه وانه ش که بهوایان میثاقوه له کهل
 تودا ﴿مِنْ قَوْمِنَا﴾ له شاره که مان ﴿أَوْ لَعْنُودُنْ فِي بَلَدِنَا﴾ یان ده بی بګرینه وه سر تاوینی
 نیمه ﴿قَالَ﴾ (شوعه یب) نه رموی: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرَمِينَ﴾ نه کهر حریفش نه کهین و پیښمان
 ناخوش بیت. ۸۸ ﴿قَدْ أَفْرَقْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بی گومان سر په کی که وړه مان بق خوا
 مه له ستوه. ﴿إِنْ عَذَابُنَا فِي بَلَدِكُمْ﴾ نه کهر بګرینه وه ناو نایینه که تان (که بت په رستی
 په) ﴿بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ مَبْنً﴾ پاش نه وهی که خوا رزکاری کرین لی ی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ
 إِلَيْكَ﴾ په وانیه بومان بګرینه وه بق ناو نه و (بت په رستی په) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾
 مه کهر خوی په وړه رښکارمان بیه ویت. ﴿وَبِيعَ زَيْنًا كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْنَا﴾ زانست و ناګادری
 په وړه رښکارمان مه موو شتیکی گر توتوه. ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ تنها پختمان به خوا
 به ستوه ﴿زَيْنًا أَفْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نهی په وړه رښکارمان، له نیتوان نیمه و
 که له که ماندا حوکم و بریار بده ﴿بِالْحَقِّ﴾ به حق ﴿وَأَتَتْ خُبْرًا فَبِئْسَ مَا كَانَتْ يَفْعَلُ
 بِهَذَا قَوْمُهَا﴾ ده رانی. ۸۹ ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده ستوه نه شراف مزده کهی که بی بهوا
 بوون ووتیان ﴿أَنْ أَتَبْعُكُمْ شُعْبًا﴾ سویند به خوا نه کهر نثوه شوین شوعه یب بګوین
 ﴿إِنْ كُنْ إِذًا لَخَسِرُونَ﴾ به راستی نه و کاته زیان لیکه و تون خوتان. ۹۰ ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ
 الرِّجْفَ﴾ جا به موی نه وه وه بومه له رزه په کی توند لی دن ﴿فَأَسْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 حَسِيسِينَ﴾ مه موویان له مال کانیاندا له ناوچوون (بی گیان و جو له کهوتی. ۹۱
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعْبًا﴾ نه وانهی که شوعه بیبیان به سر زانی (یا وهریان پی نه هیتا) ﴿كَانَ لَمْ
 يَفْعَلُوا إِلَيْهَا﴾ (وا تیا چوون) وه که هر له و مال نه دا نه بوون (وتیا نه زیان) ﴿الَّذِينَ
 كَذَّبُوا شُعْبًا﴾ نه وانه که شوعه بیبیان به سر زانی (یا وهریان پی نه هیتا) ﴿كَانُوا مِنْ
 الْخَاسِرِينَ﴾ هر نه وانه خه ساروت مه ند بوون. ۹۲ ﴿فَنَزَلَ عَنْهُمْ﴾ نیتر (شوعه یب)
 پوهی لی وهر گیان ﴿وَقَالَ نَفْوً﴾ نه رموی پتیا: نهی که له کهم ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاكُمْ﴾ رستیت
 نئ سویند به خوا به راستی من په یامی په وړه رښکارمان به نثوه که یاند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾
 و ناموزگاریم کردن ﴿لَكُنْ أَهْلًا عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چرن بق قوزی بی بهوا کافر
 غم و خه فست بضم. ۹۳ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمِ نِینَ﴾ نیمه بق هر گوندو شاریک
 پیغه مبه ریکمان په وانه کر بیت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا مِنْهَا﴾ دانیختوانیمان تووش کر ووه
 ﴿بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ﴾ به نه بوونی و کم ده رامتی، (به زیان و نه خوشی) ﴿لَقَدْ تَرَكْتُمْ
 تِلْكَ لَكُمْ﴾ په وړه رښکار بپارینه وه و په شیمان بینه وه. ۹۴ ﴿لَمْ يَذَلُّوا﴾ مګان السبیه لختنه
 له دوا لیدا خرابه و ناخوشیه که مان کړی به چاکه و خوشی ﴿حَتَّى غَرَا﴾ مه تا دقد بوون
 و که شه یان کرد له مال و سه وړه تدا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه ووتیان: ﴿لَقَدْ سَأَلْنَا زَيْنًا الضَّرَاءَ وَالضَّرَاءَ﴾
 بی گومان باو و باپیرانمان تووشی زیان و ناخوشی و نه خوشی بوون ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً﴾
 جا له ناګاودا سزمان کریتی ﴿وَمَنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا که مه ستیان نه ده کرد. ۹۵

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٧﴾ أَوَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ أَصَابَهُمُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٧٠﴾
 تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ
 كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
 ﴿٧٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظَرْنَاهُ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾

له يك گزین) نی
 به له نیسلامدا، وه
 هر کس
 له نه فامیدا به یمانی
 له کل به کیک
 به ستوره نیسلام
 هیچی لی زیاد
 ناکات جگله
 به وکردن و به نیز
 کردنی).

نایهتی (٦٤)

سوره قیامت (النساء) :

قال النبی (ﷺ)

(ان یفلح قوم ولوا

امرهم امرأه) (رواه

البخاری). عن جابر

عن النبی (ﷺ) انه

قال فی حجة الوداع

(واتلوا الله فی

النساء فلینهن عندکم

عوان ولکم علیهن

ان لا یوطئن فرشکم

أحدًا تکرهونه فإن فعلن فاضربوهن ضرباً غیر مبرح وامن علیکم رقبتن وکسوتن بالمعروف) (رواه مسلم).
 پیغمبری خوا (ﷺ) دهله رموی (کنز کلا سهرتاکوی که تافرمیتان کرلوق سهرله و کار بهدافستیان)
 جابر کتپلویه توره که پیغمبر (ﷺ) له چه جی مال ناواییدا له رموی بهی: (که خوا بقرسن ده ریاره ی
 تافرمتان چونکه به راستی نهان سپیدارون به لاتانه وه وه له سهریانه کسیتک نپوه پیتان خولی نهی-

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وه ته گهر دانیشتونای شاره کان ﴿ءَانْتَوٰا وَتَقَرَّبُوا﴾ باوهریان بهیتنایه و خویان بیاراستایه (له قه دهغه کراوه کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به پاستی ده رگای به ره کاتی ناسمان و زه ویمان بق ده کرمنه وه ﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوا﴾ به لام بهرویان نه میتنا (به پیغه مبه ره که یان) ﴿فَاَخَذْنٰهُمْ﴾ نه دجا نیتمهش نه وانمان گرت و سزمان دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی نهو خرابیتنه وهی ده یان کرد. ۹۶ ﴿اَتَاٰمِنُ اَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ ثایا خه لکی نهو شارانه ترسیان نه بوو ﴿اَنْ يَّاتِيَهُمْ بَأْسًا بَغْتًا﴾ له وهی سزمانی نیتمه یان بق بیت له شه ودا ﴿وَمَنْ يَّاتِيَهُمْ﴾ کاتیک نهوان خه ووتون. ۹۷ ﴿اَوَاٰمِنُ اَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه ثایا خه لکی نهو شارانه ترسیان نه بوو ﴿اَنْ يَّاتِيَهُمْ بَأْسًا﴾ له وهی که سزمانی نیتمه یان بق بیت ﴿حٰسِبٰی وَمَنْ يَّهْتَكُمُ﴾ له چیتنه نگاودا له کاتیکدا یاری وگالت ده گن. ۹۸ ﴿اَتَاٰمِنُوْا نَكَرَ اللّٰهُ﴾ جا ثایا له پیلانی خوا نه ترسان و بی پاک بوون ﴿فَلَا يَأْتِيَنَّكُمْ نَكِرٌ اَللّٰهُ﴾ دهی کهس له پیلانی خوا دلنیا نابیت ﴿اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُونَ﴾ جگه له کهسانی زه ره رهنده. ۹۹ ﴿اُولَئِكَ يَهْدِي اللّٰهُ لِرِجْزٍ اَلْاَرْضِ﴾ ثایا بوون نه بق وهی بق نه وانیهی زه ویمان به میرات بق ده میتنیته وه ﴿مِنْ يَنْبَغِ اٰهْلَهَا﴾ دواى (تیا چوونی) خاوه نه پشوه کانیان ﴿اَنْ لَّوْ تَفْقَهُ﴾ ته گهر بهمانه وهی ﴿اَضَلَّتْهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ﴾ به هوی گونا مه کانیانه وه دوو چاری به لایان ده کهین. ﴿وَنُطْلَعُ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ﴾ وه مقور ده نیتین به سهر دلیان دا ﴿فَهَلْ لَا يَسْمَعُوْنَ﴾ بق نه وهی نهوان نه بیستن. ۱۰۰ ﴿يٰۤاَيُّهَا الْقُرٰى﴾ نهو شارانه ﴿نَعْمٰ عَلَیْكَ مِنْ اٰتٰیٰهَا﴾ مه ندیک له مه واله کانی ده گتیرینه وه بقوت ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ﴾ سویند به خوا به پاستی پیغه مبه رانیان بقرهات به به لگه و نیشانهی بوونه وه ﴿فَمَا كَانُوا يَلْوِيْنَ﴾ به لام باوهریان نه میتنا ﴿بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾ به وهی که له پیش دا به درویان ده زانی ﴿كَذٰلِكَ يَطْلَعُ اللّٰهُ عَلٰی قُلُوْبِ الْكَافِرِيْنَ﴾ نا بهو جوره خوا مقور ده نهی به سهر دلی بی باوهریان دا ۱۰۱ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِاَحَدٍ مِّنْهُمْ مِّنْ عَمَلٍ﴾ تقویهی نه وانمان نه دی خاوهنی هیچ په یمانیک بن ﴿وَإِنْ وَجَدْنَا اٰخِرَهُمْ لَفَسِيقٍ﴾ به پاستی تقویه یانمان دی سه ریچی کهر (و تاوانیان) بوون. ۱۰۲ ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَوْسٰی﴾ پاشان دواى نه وانیهی (که باسمان کردن) مورسماان نارد ﴿وَبَاٰرِئًا اِلٰی فِرْعَوْنَ وَتَلٰوْنٰهُ﴾ به به لگه و معجزه کاشانه وه بق لای فیرعون و دارو ده سته کهی ﴿نَظَلُّوْا بِهَا﴾ به لام نهوان به نیشانه کان (بن بهوا بوون) و سته میان کرد ﴿فَاَنظَرْنٰكَ كَاثِرَ عَذٰبِ الْمُنٰفِیِّیْنَ﴾ جا بهروانه و سه رنج بده که سه ره دجامی له فیرمان ده رچووان و خرابه کاران چقن بوو. ۱۰۳ ﴿وَقَالَ مُوسٰی﴾ فیرعون ﴿مُورِسَا فیرعوی﴾ نهی فیرعون ﴿اِلٰی رَسُوْلٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ به پاستی من پیغه مبه ریکم له لایان په رور دگاری جیهانیاته وه. ۱۰۴

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِثَابِتَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ
لِّلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تَوَكُّ
بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعُلبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

سورہتی نہ دہن

بینہ مالتان نہ گھر

وایان کردہ لیتان

بدن بہ لیتان کی

سورہتی و

نہ شکیں نہ وہ

لہ سہرتانہ دابین

کردنی پڑی و

پڑشاکیان

بہ چاکی)

نایہتی (۳۶)

سورہتی

(النساء): عن أبي

هريرة عن النبي

(ﷺ) أنه قال

(للمملوك طعامه

وكسوته ولا يكلف

من العمل إلا ما

يطيق) (رواه

مسلم). نہ بو

سورہتی

دہ گہرتہ وہ لہ

پیغہ مہر خواہ (ﷺ) کہ فرمودہتی (نہ وہی) لہ ڈیر دہ ستانایہ بوی ہہیہ لہ سہرتان، خوراک و
پوشاک و کارکی پیغہ کرئی لہ توانایدا نہ بی).

نایہتی (۳۷) سورہتی (النساء): قال رسول الله (ﷺ): (إياكم والشح فإنه أهلك من كان قبلكم أمرهم

بالقطيعة فقطعوا وأمرهم بالفجور فجفروا) (رواه أحمد والحاكم). قال رسول الله (ﷺ): (إن الله إذا أنعم نعمة-

﴿حَقِيقٌ عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ وَا شِباوه (سوورم) كه هِيچ شَتِيكَ نِه لَيم. ﴿عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ به ناوی خواوه جگه له هه ق و راستی ﴿قَدْ جَفْتُكُمْ بِبَيْنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایه ن په روه ردگارتانه وه به لگه ی پوون و ناشکرام بۆ هیتاون. ﴿فَأَرْسِلْ مَعِيَ نَبِيٍّ مِنْ آبَائِكِ﴾ كه واته نه وه ی ئیسرائیل له گه ل من بنیره (به ره لایان كه ، له كۆیله یی و چه وسانه وه ت. ۱۰۵) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه ون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جَفْتَ بِبَيِّنَةٍ فَأَتِ بِهَا﴾ نه گه ر به لگه و موعجیزه یه كت هیتاوه (مووسا) نه وه نیشانی بده ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گه ر تو له راست بیژانی. ۱۰۶ ﴿فَأَلْفَىٰ عَصَاهُ﴾ نه جا مووسا كۆچانه كه ی فریډا. ﴿فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ﴾ یه كسه ر كۆچانه كه بوو به ماریکی گه ووه ی ناشكرا. ۱۰۷ ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ دهستی (له باخه ل یه وه یان له بن هه نكل یه وه) ده ر هیتا ﴿فَإِذَا هِيَ بِیَضَاءٍ لِّلنَّظِيرِ﴾ له پر نه و (دهسته) سپی و پرشنگداریوو بۆ بیته ران. ۱۰۸ ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ پیاو ماقولانی گه لی فیرعه ون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه مه (مووسا) جادووگه ر یکی نقر زانه. ۱۰۹ ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِكَ﴾ ده یه ویت له خاك و وولاتی خۆتان ده رتان كات ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جا ئیوه فرمان و راتان چیه (له م باره یه وه). ۱۱۰ ﴿قَالُوا﴾ نه وانیش ووتیان: ﴿أَزِجْهُ وَأَحْبُذْ﴾ کاری (مووسا) و براكه ی دوا بخه ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ كه سانیکی كۆكه ره وه بنیره بۆ نه و شارانه ی جادووگه ری لی یه. ۱۱۱ ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ هه موو جادووگه ر یکی شاره زات بۆ ده هیتن. ۱۱۲ ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ جادووگه ران هاتن بۆ لای فیرعه ون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا﴾ بیگومان ئیمه پاداشت و خه لاتی گه ووه مان ده بی ﴿إِنْ كُنَّا خَنَ الْقَلْبِیْنَ﴾ نه گه ر ئیمه سه ركه ویتن (به سه ر مووسا دا) ۱۱۳ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه ون) ووتی: به لی پاداشتی گه ووه تان ده بی: ﴿وَأَنْتُمْ لَمِنَ الْمُفَرِّقِينَ﴾ و بیگومان ئیوه له تزیكانی (خۆم) ده ی. ۱۱۴ ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ﴾ (جادووگه ره كان) ووتیان نه ی مووسا ﴿إِنَّا أَنْ تَلَقَىٰ﴾ یاتق (نه وه ی پیته) فری ی ده ﴿وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ خَنَ الْمُلْكِ﴾ یان ئیمه ده بیهاویتین و فری ده ده ی. ۱۱۵ ﴿قَالَ أَلْقُوا﴾ (مووسا) ووتی: ئیوه بیهاویتین (نه وه ی پیتانه) ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ نه جا كاتی (نه وه ی پیتان بوو له جادوو) فری یان دا ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾ چاویه ستیان له خه لك كرد ﴿وَأَسْرَقُوا مِنْهُمْ﴾ و ترسیکی گه ووه یان خسته دلپانه وه ﴿وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ وه جادوو یه کی گه ووه یان نواند. ۱۱۶ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ سه رووشمان نارد بۆ مووسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ كه كۆچانه كه ت فری بده ﴿فَإِذَا هِيَ ثُلَافٌ مَّا يَأْكُفُونَ﴾ ئیتر یه كسه ر نه و (كۆچانه بوو به مارو) هه رچی جادوو ی سه رینه یان كرده بوو هه لی لووشی. ۱۱۷ ﴿نَزَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی ده ركه وت و پوون بوویه وه ﴿وَنَزَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وانیش هه رچی (سیح) یان كرده بوو پووجه ل بوویه وه. ۱۱۸ ﴿فَنَلَيْكَا مَالِكٌ﴾ هه ر له ویدا (فیرعه ون و شوینكه وتوانی) ژیر خزان و دۆپان ﴿وَأَنْقَلَبُوا صَبْرِينَ﴾ و به پسوایی گه پانه وه. ۱۱۹ ﴿وَأَلْفَىٰ الْبَحْرَ سَجْدِينَ﴾ وه جادووگه ران هه سوویان سه رووه یان برد (بۆ په روه رنكاران). ۱۲۰

قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ أَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ مَكْرُتُهُ
 فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأُقَطِّعَنَّ
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّ بَيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾
 قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نَنْقِمُ مِنْآ إِلَّا أَنْ آمَنَّا
 بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَارُ رَبَّنَا أَفَرِّغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقْنَا مُسْلِمِينَ
 ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُسُونَ قَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنْقِيلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
 نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّا الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوِذِنَا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
 أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ كُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

علی عبد احب ان
 يظهر اثرها
 علیه (رواه احمد)
 پیغمبر می خوا
 (دفعه رموی)
 (دخالتانم چوکه
 نه بن، چونکه
 به پاستی نه
 دهره نذیکسی
 له پیش تیره داله
 ناورد، داوی
 لیکرسن که
 پیوه ندی
 خنمایه تی به چن
 نه وانیش بچاندیان
 ، وهانی دان
 تاوان بکن،
 نه وانیش کردیان)
 پیغمبر می خوا
 دفعه رموی:
 (بیگومان نه گه
 خوی گهره

به هری خوی پزند به سر به نده یکیدا پی خوشه که شوینه واری پی یوه دیار بی).

نایه تی (۲۸) سوره نوری (النساء): عن أبي هريرة (رضی الله عنه) قال: سمعت رسول الله يقول: (قال الله تعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري تركته وشركه) (رواه مسلم). نه بو هوره یوه نه لن: گویم لی بو پیغمبر می خوا (دفعه رموی) (خوی گهره دفعه رموی تی: من بین نیاز ترینی -

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان: ﴿إِنَّمَا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نئیمة بیرومان هینا به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان. (۱۲۱) ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که په‌روه‌ردگاری موسا و هارونه. (۱۲۲) ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ ابْنُ مَرْثُومٍ﴾ پیش نه‌وه‌ی نیزنتان بدهم باوه‌رتان پی هینا! ﴿إِنْ هَذَا﴾ به‌راستی نه‌مه ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُومٌ فِي الْمَدِیْنَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (نیوه و موسا) نه‌خشه‌تان بق کیشاوه له‌م شاره‌دا. ﴿إِشْرَاجُوا مِنَّا أَهْلًا﴾ تا دانیشتوانه‌که‌ی لی ده‌ریکه‌ن. ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا له‌دواییدا ده‌زانتان (جیقان لی ده‌که‌م). (۱۲۳) ﴿لَأَقْبِلَنَّ أَمْرَكُمْ وَأَرْحَلُكُمْ﴾ سویندبی ده‌ست و قاچتان بیرم ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾ به‌پیچه‌وانه‌وه (چه‌پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نینجا سویند بی گشتان هه‌لده‌واسم. (۱۲۴) ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به‌فیرعون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُقْلِبُونَ﴾ نئیمة دلنیا این که بق لای په‌روه‌ردگاران ده‌که‌پیننه‌وه. (۱۲۵) ﴿وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا﴾ تق هیچ ره‌خنه‌یه‌کت له‌نئیمة نی‌یه ﴿إِلَّا أَنْتَ إِنَّمَا بِقَائِلٍ رَبَّنَا﴾ جگه له‌وه‌ی که نئیمة باوه‌رمان به‌بالگه و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاران هیناوه ﴿لَمَّا جَاءَتْهُمْ﴾ کاتی بق مان هات ﴿رَبُّنَا أَعْرَضَ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگاران نارامیمان به‌سهردا برپژده ﴿وَتَوَقَّعْنَا مُسْلِمِينَ﴾ و به‌موسولمانیه‌تی بمان مرینه. (۱۲۶) ﴿وَقَالَ الْكَلْبُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ نه‌شرافه‌کانی که لی فیرعون ووتیان ﴿أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ﴾ نایا واز له‌موسا و هوزده‌که‌ی ده‌هینی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بق نه‌وه‌ی له‌وولادت(خاکی میسرده) خراپه‌کاری بکه‌ن ﴿وَيَذَرُكَ وَآلِهَتَكَ﴾ و ده‌ست له‌خوت و په‌رستراوه‌کانت هه‌لبگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعون) ووتی: ﴿سَقَطَ أَمْتَانِ﴾ له‌مه و دو کوره‌کانیان ده‌کوژین ﴿وَنَسَخِي بَنَاءَهُمْ﴾ و نافرده‌تانیان ده‌هیلینه‌وه به‌زیندوویی (بق خرمه‌ت کردن). ﴿وَأَنَا فَوْقَهُمْ فَهُمْ رَاوُونَ﴾ وه بیگومان نئیمة ده‌سه‌لاتدارین به‌سه‌ریاندا. (۱۲۷) ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یارمه‌تی له‌خوا بکه‌ن و حق پاگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه‌موو زه‌وی مولکی خواجه. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ده‌یدا به‌هه‌رکه‌س له‌به‌نده (شیاوه‌)کانی که‌خوی بیه‌ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سه‌ره‌نه‌جانی چاک بق خواناسانه. (۱۲۸) ﴿قَالُوا﴾ (گه‌له‌که‌ی) ووتیان: ﴿أَوَدِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش هاتنی تق بق ناومان نازار دراین ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتنی تق بق ناومان (به‌پیچه‌مبه‌رایه‌تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوْكُمْ﴾ به‌لکو په‌روه‌ردگارتان دوژمنه‌که‌تان له‌ناو به‌ریت ﴿وَنُخَلِّفَنَّكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و نیوه بکات به‌جینشین(ی دوژمنه‌کانتان) له‌سه‌ر زه‌وی ﴿نَسْفَرُكُمْ عَنْ ثَمَلُون﴾ جا ته‌ماها ده‌کات نیوه چون کار ده‌که‌ن. (۱۲۹) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نئیمة داروده‌سته‌ی فیرعونمان سزادا ﴿بِالْبَشِيرِ﴾ به‌روشک سالی و قات و قهی ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِ﴾ و که‌م بوونه‌وه‌ی به‌رو بوومی میوه‌هات ﴿لَمَّا هُمْ يَذْكَرُونَ﴾ بق نه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه (په‌ند و ه‌ریگرن). (۱۳۰)

﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ﴾ جا کاتی چاکه یان بۆ بهاتایه (له سه روهت و به رویوم) ﴿قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ ده یان روت: نه مه هر می نیمه یه (شایسته ی نیمه یه) ﴿وَأَن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به لام کاتی تووشی به لاو خرابه بوونایه ﴿يَطْرُقُوا بِمُؤَمِّي وَمِنْ مَعَهُ﴾ (ده یان روت) به هوی شوومی موسا و شوین که وتوانیه وهیه ﴿أَلَا إِنَّمَا طَعَرْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدارین بیگومان نهو (ناخوشیانه ی) به لایانه وه شووم خرابه له لایه ن خواوهیه (نهک موسا و نیمانداران) ﴿وَلَكِنِّي أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زدریه یان بی ناگان و نازانن. (۱۳۱) ﴿وَقَالُوا﴾ ده یان روت (به موسا) ﴿مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هر موعجزه یه کمان بۆ بهیتی ﴿لَنَسْحَرَنَّ بِهَا﴾ بۆ نه وه ی جادوومان لی بکه ی پی ی ﴿فَمَا لَخَنَّكَ يُمُودُ﴾ نه وه نیمه باوه رت پی ناهیتین. (۱۳۲) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ نه وسای نیمه ش ناردمانه سهریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لاقاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ وکولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ ونه سپی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جوردها بوق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿وَأَنتُمْ مُقْتُلُونَ﴾ که چهند به لگه و موعجزه یه کی پوون بوون ﴿فَأَنسَحَرُوا﴾ که چی خویان به گوره زانی (له وه ی که بپوا بهیتن) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا غَفِيلِينَ﴾ بیگومان نه وانه که لیکی تاوانبار بوون. (۱۳۳) ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ﴾ کاتیکیش نهو سزاو به لایان به سهردا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يُمُوسَى أَذْعَلْنَا رَبَّنَا﴾ نه ی موسا له په روه ردگارت بپا پیره وه بومان ﴿بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ﴾ وهک به لیتی به تقی داوه ﴿أَن يَكْفِيتَ عَنَّا الرِّجَّ﴾ سویندبی گهر نه م به لاو سزایه مان له سهر لابه ری ﴿لَنُؤْيِيَنَّكَ﴾ بیگومان باوه رت پی دیتین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و نه وه ی نیسرائیل له که لدا ده نیرین. (۱۳۴) ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجَّ﴾ به لام کاتیکی سزاکه مان له سهریان لاسرد ﴿إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلُغْوِهِ﴾ تاگه یشتنه ماوه ی دیاری کراو (بۆ تیاچوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ ده ست به جی په یمانه که یان مه لوه شانده وه. (۱۳۵) ﴿فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ﴾ جا توله مان لی سندن ﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ وه له دهریادا خنک اندمانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ له بهر نه وه ی نه وان باوه پریان به نیشانه کانی نیمه نه بوو ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه همیشه لی یان بی ناگا بوون. (۱۳۶) ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ نیر (له جیکای که لی فیرعون) نهو که له مان نیشته جی کرد ﴿كَانُوا يُسْتَفْعَوْنَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که همیشه ده چه وسیترا نه وه له پوزمه لات و پوزناوای نهو وولاته دا ﴿أَلَنِي بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که پیت و به ره که تمان تی خست بوو ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْخُسْفَ﴾ و به لیتی مه ره جوانی په روه ردگارت به ته وای هاته دی ﴿عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ نه وه ی نیسرائیل ﴿بِمَا ضَلُّوا﴾ به هوی نارامگری یانه وه (له سهر نارهمه تی به کان) ﴿وَدَثَرْنَا﴾ وه پووخاندمان و نیگمان دا ﴿مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ﴾ و فرعون. نهو کلشک و ته لارانه ی فیرعون و که له کی دروستیان کردبوو ﴿وَمَا كَانُوا يَفْرُسُونَ﴾ مه روه ها نهو (میره و په ز ویاخانه ی) که که پریان بۆ گره بوو. (۱۳۷)

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
 أَصْنَامِهِمْ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
 قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٧٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَيَطِلُ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
 وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِمَّنْ
 رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٨١﴾ * وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَتَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٨٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرُفَظَ وَلَكِنْ أَنْظُرْ
 إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى
 رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
 قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨٣﴾

-(لہوہ ش کہ متر،
 لہوہ ش کہ متر،
 لہوہ ش کہ متر لہو
 قوم سابی یہ
 باوہ ہی مہ بود
 دہری بوہنن
 لہ تاکی نہ وانیش
 خہ لکینکی نقد
 دہردہ ہینن پاشان
 نہ بو مہ عید دہلن
 نہ گہر پاسنی
 نہوہ تان دہوی نہم
 تاپہ نہ (لن اللہ لا
 یظلم مثقال ذرۃ
 ... بخونینہ وہ)۔

نایہتی (۴۳)
 سورۃ الاحزاب:
 عن انس قال: قال
 رسول الله (ﷺ)
 (إذا نعى لحکم
 وهو یصلی
 فلینصرف ولینعم

حتى یعلم ما یقول) (رواہ البخاری)۔ نہ تہ نص دہلن پیٹھہ نہی خزا (ﷺ) لہ رموی (تہ گہر یہ کنی گننہ
 وہنہ ونی دہدا لہ کانتیکدا کہ نوئی دہکرد با سہلام بدلتہوہ وان ی بخونن تا نہو کانتی دہزلن چس
 دہلنیت (واتہ نہوہا ہستنی نوئیہ کی بکاج)۔

نایہتی (۴۹) سورۃ الاحزاب: عن عبد الله بن عمر عن أبيه عن رسول الله (ﷺ) سمع رجلا یبکی -

﴿وَحُورٌ مِّنَ امْرِئَاتِهِ يَتَنَزَّلْنَ فِيهَا﴾ ته‌دجا نه‌وهی نیسرانیلمان له‌و دریا په‌راندله‌وه (فیرمه‌ون و
 که‌له‌که‌یمان تیدا خنکاند) ﴿فَانْزَلْنَا عَنْ قَوْمِکَ تِبْنًا تَورشی خه‌لکانیک بیون ﴿تَنَکَّبُونَ عَلَی
 اَصْنَامِهِمْ﴾ به‌رده‌وام خه‌ریکی په‌رستنی بته‌کانیان بیون ﴿قَالُوا بَشَرٌ﴾ (جوه‌گنیش)
 ووتیان: نه‌ی موسا ﴿اَجْعَلْ لَّنَا اِلٰهًا کَمَا لَهٗزَ الْاِلٰهَةُ﴾ مه‌روه‌ک نه‌و په‌رستراوتنه‌ی ته‌وران
 تویش په‌رستراوتکمان بق دابنی ﴿قَالَ﴾ موسا فه‌رمووی: ﴿اِنَّکُمْ قَوْمٌ فَجٰرُونَ﴾ په‌راسنی
 نیوه موزیکي نه‌فامان. ۱۲۸ ﴿اِنْ مَّوْلَاہٗ﴾ بی گومان نه‌وانه ﴿مَنْ مَّوْلَاہُمْ﴾ نه‌و (یت
 په‌رستی په‌ی) نه‌وانی له‌سره له‌ ناوده‌چی ﴿وَنَبِّیْ لَنَا کَاثُرًا یَقُولُ﴾ وه‌ مه‌رحی ده‌که‌ن
 به‌تان و ه‌لوه‌شاوره‌یه. ۱۳۹ ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿اَفَاخِرَ اَللّٰهِ اَمْرِکُمْ اِلٰهًا﴾ تاپا
 جگه له‌ خوا دلوای په‌رستراوتیکي ترتان بق بکه‌م ؟ ﴿وَمَوْ لَکُمْ عَلَی الصَّلٰتِ﴾ که‌(نه‌و
 خوابه) پژزی دلون به‌سهر جیهانیاندا. ۱۴۰ ﴿وَاِذْ اَخْبَرْتُکُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌
 (بیریکه‌نه‌وه) له‌و وه‌ختی رزگارمان کردن له‌ ده‌ست و په‌یوه‌نده‌که‌ی فیرمه‌ون
 ﴿یَسْؤُومُوْکُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ﴾ که‌ نه‌شکه‌جه و نازاری سه‌ختیان ده‌دان ﴿یَقُولُوْنَ اِنَّا اَنۡکُمُ﴾
 کوپانی نیوه‌یمان ده‌کوه‌ت ﴿وَنَسْتَعِیْبُکُمْ نِسَاۗءُکُمْ﴾ و تافره‌تانی نیوه‌یمان ده‌میشته‌وه (بق
 خزمه‌تی خویان) ﴿وَقَدْ ذَلِیْکُمْ بَلَاۗءٌ مِّنۡ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ﴾ وه‌ له‌و (تلاورده‌نه) تافره‌تانی
 کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌رنگار تانه‌وه. ۱۴۱ ﴿وَوَعَدْنَا مُوْسٰی﴾ وه‌ به‌یقینمان
 به‌ موسا دا ﴿اَلَنۡنٰیۤکَ لِبٰکَ﴾ سی شه‌و ﴿وَاَتَمِّنۡنَہَا بِنَفۡسِکَ﴾ به‌ده‌ شه‌وی تر ماوه‌که‌یمان
 ته‌واوکرد ﴿فَتَمۡ مِیۤقَاتُ رَبِّیۡ اَزۡمِیۡنَ لِبٰکَ﴾ نه‌وسا وه‌ختی نیدلری په‌روه‌رنگاری بوو به‌ چل
 شه‌وی ته‌واو ﴿وَقَالَ مُوْسٰی لِاٰجِبِیۡ هٰرُونَ﴾ موسا به‌ هارونی برای ووت ﴿اَخۡطٰی لِی قَرۡنِی﴾ تر
 له‌ ناو‌گه‌له‌که‌مدا چیته‌شینم به‌ ﴿وَاَصۡلَحِی﴾ و کاری چاک بکه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعۡ سَبِیۡلَ الْمُتَفِیۡدِیۡنَ﴾ و
 شوینی پژبازی خرابه‌کاران مه‌که‌وه. ۱۴۲ ﴿وَلَمَّا جَاۗءَ مُوْسٰی لِبِیۤقَاتِکَ﴾ وه‌ کاتی موسا
 که‌یشته‌ ژوانگه بق لای نیعمه ﴿وَوَکَلۡنَا رَبَّنَا﴾ و په‌روه‌رنگار ووتوولی له‌گه‌ل دا کرد ﴿قَالَ
 رَبِّی﴾ ووتی: نه‌ی په‌روه‌رنگارم ﴿اَرۡیَیۡنَا اِلَیۤکَ﴾ خوقم نیشان بده تا بت بیتم ﴿قَالَ لَیۡ
 رَبِّی﴾ (په‌روه‌رنگار) فه‌رمووی: تر (له‌ دنیا‌دا) من نابینی ﴿وَلٰکِنۡ اَنۡزَلۡنَا اِلَیۤکَ﴾ به‌لام
 سه‌یری (لای) شاخه‌که بکه‌ ﴿فَاِنۡ اَسۡتَفۡرَعۡکَ اَنۡتَ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌و شاخه له‌ شوینی خوی دا
 نه‌جولا ﴿فَسَوۡفَ رَبِّیۡ﴾ نه‌وه دواي که‌میک تو‌شی ده‌مبینی ﴿فَلَمَّا نَزَّلَ رَبُّنَا اِلَیۤکَ﴾ جا کاتی
 په‌روه‌رنگاری خوی ده‌رخست بق شاخه‌که ﴿جَعَلۡنَا ذَکَاۗءَ﴾ شاخه‌کی وورد و هان کردو
 له‌گه‌ل زه‌ویدا ته‌ختی کرد ﴿وَعَزَّزۡنَا صِیۡقَاۗءَ﴾ و موساش به‌بی هوشی که‌وت
 به‌ه‌ودا ﴿فَلَمَّا اَنۡزَلۡنَا﴾ جا وه‌ختی هوشی به‌خویدا هاته‌وه (چاک بوویه‌وه) ﴿قَالَ
 سُبۡحٰنَکَ﴾ فه‌رمووی: پاک‌ی و بی گه‌ردی بق تر (نه‌ی په‌روه‌رنگار) ﴿ثُمَّ اِلَیۤکَ﴾ به‌
 په‌شیمانی گه‌پامه‌وه بق لات ﴿وَاِنَّا اَوَّلُ الْمُؤۡمِنِیۡنَ﴾ وه‌ من په‌کاتی ته‌په‌و دتوم. ۱۴۳

قَالَ يَمْؤُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَىٰ
فَخُذْ مَاءً أَتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمِزُوا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

علی رجل فقال

(وہک قطع عنق

صاحبک) ثم قال

(ان کان احکم

مادحا صاحبہ

لا محالة فليقتل

احسبه کذا و

لا يزکی علی الله

أحدًا) (البخاري و

مسلم). مہبولگی

کوی نہ ہو کہ نہ

باوکی یہ وہ بلکہ

دہ گنہگار نہ کہ

پتہ مہری خوا

گوئی لی ہو

پیاوی وہ سپی

پیاوی کی تری

دہ کرد

پتہ مہر (ﷺ)

فہ رموی: (دہک

تیاچی ملی

ماوہ لہ کہت شکاند)

پاشان فہ رموی: (نہ گہر یہ کیٹک لہ نئیوہ ناچار یو وہ سپی کہ سیک بکات نہوہ بابلی من وا دہ زان نہو پیاوہ
واہ بہ لام شایہ تی چاکی و پاکی بہ ہیچ جڈ بق کہس نہدات بہ رامہر خوی گہورہ).

نایہ تی (۵۷) سورہ نسی (النساء): عن أبي هريرة (رضی اللہ عنہ) عن النبي (ﷺ) قال: (إن في الجنة لشجرة يسير

الراكب في ظلها مائة سنة ما يقطعها) (رواه البخاري ومسلم) نہبو ہورہیرہ (خوی لی پازی بیت) لہ -

﴿قَالَ﴾ (په روږدگان) فرموي: ﴿يَمُوسَى﴾ نهى موسا ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بېگومان من توم مه لېږاردوه به سره موو خه لکى دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به په يامه کانم ﴿وَبِكَلْمِي﴾ و قسه کړدم (له گه لټ راسته وخځ) ﴿فَخَذْنَا مَائِدَتَيْنِكَ﴾ که واته نه وهى پېم به خشيوى توند ده ستى پټوه بگره ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وه له سوپاس گوزاران به. (۱۴۴) ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ﴾ و له و پارچه ته ختانه دا بډمان نووسى ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له هه موو جوره باسيك ﴿مُوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په ند و ناموزگارى و باسى هه موو شتيك به پرونى (كه پټويستيان پى ي بيت) ﴿نَخَذْنَا بِقُوَّةٍ﴾ که واته (موسا) به توندى بيانگره و ناگاداريان به ﴿وَأَمْرٌ قَوْمَكَ﴾ وه فرمان به گه له که ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُهَا﴾ تا ده ست بگرن و په فتار بکه ن به جوانتر و چاکترينيان ﴿سَازِرِكُمْ دَارَ الْفَسَقِينَ﴾ به زووى جى و شوين له سنوور دهرچووانتان نيشان ددهم. (۱۴۵) ﴿سَاصْرِفْ عَنْ عَائِلَتِي﴾ بهم زووانه لا نه دهم و بهرگرى نه کم له نيشانه و به لکه کانم ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانهى كه خويان به گه وړه داده نټن له سره زه ويدا ﴿بِفَرِّحٍ الْحَقِّ﴾ به ناهق و نارپه و ﴿وَأَنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ﴾ نه وانه نه گره هه موو نايه ت و موعيزه يه ك ببينن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ باوه پى پى ناهيتن ﴿وَأَنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه نه گره نايينى راست و دروست ببينن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نايکه ن به ريتيازو نايينى خويان ﴿وَأَنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ﴾ وه نه گره رتيگه ي گومرايى و نايينى جهوت ببينن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ده يکه ن به نايين و ريتياز بڼ خويان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه موو نه مانه له بهر نه وده يه كه به لکه و نيشانه كانى نيمه يان به درق ده زانى ﴿وَكَاثُوبًا عَنِ الْغَافِلِينَ﴾ و هه ميشه بى ناگا بوون لتيان. (۱۴۶) ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه كه سائيك كه به لکه و نيشانه كانى نيمه يان به درق زانى ﴿وَلِقَاءَ الْأَجْزِ﴾ هه روو ها ديدارى پڅى دوايى ﴿حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ كارو كرده وهى (چاكيان) به هيچ دهرچو (پوچل بوويه وه) ﴿هَلْ يَنْجِزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نايه جگه له و (خراپانه) ي كه ده يان كرد سزا ده درين؟ (۱۴۷) ﴿وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ﴾ وه هوزى موسا پاش (رؤيشتنى) موسا دروستيان كرد ﴿مِنْ خَلْقِهِمْ عَجَلًا جَدًّا﴾ له خشل و زيره كانيان په يکه رى گویره كه يه ك ﴿لَهُ خَوَارٌ﴾ كه قڼده ي (وهك گویره كه ي) هه بوو ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ﴾ نايه نه وانه نه يانينى كه بېگومان نه و (گویره كه يه) قسه يان له گه ل دا ناكات ﴿وَلَا يَنْبِئُهُمْ سَبِيلًا﴾ و هيچ ريتيازكي شيان نيشان نادات ﴿أَتَّخِذُوهُ﴾ كرديان به (پرستراو) ﴿وَكَاثُوبًا ظَلَمِينَ﴾ و نه وانه سسته مكاربوون. (۱۴۸) ﴿وَلَا سَفْطٍ لِّأَنْبِيَاهِهِمْ﴾ وه كاتى له ده ستيان دهرچو (زور په شيما بوونه وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ وه تيگه يفتن و بينيان كه بېگومان گومرايوون ﴿قَالُوا﴾ ووتيان: ﴿لَيْسَ لَنَا رَحْمَةٌ مِنْكَ﴾ سويند به خوا نه گره په روږدگارمان به زه يى پيماندا نه يه ته وه ﴿وَنَنْفِرْ لَكَ﴾ وه له گونا هه كانمان خو ش نه بيت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وه به راشنى نيمه له زيان لى كه وتوان ده بين. (۱۴۹)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بُعِدْتُ عَنْ آلِيَّكُمْ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ بِالَّذِي قَالَ ابْنٌ أُمٍّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٥﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخْذَلُوا الْعَجَلَ سَيُنَاغِمُ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٧﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٨﴾ وَلَمَّا مَسَكَتْ عَنْ مُوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٩﴾ وَأَخْبَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا قُلْنَا أَخَذْتُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَلِئَنِّي أَتْلُو كِتَابَكَ فَعَلَّ السَّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٦٠﴾

پیغمبر صلی الله علیه و آله
(کتاب) که
نموده که
له روی منی:
(بیکو مان له
به من دست دا
بره ختیک هه به سده
سالن سوار به لور
سینه ره که بیدا
دهوات نایپریت و
کوتایی نایه ت).

نایه تی (٥٩)
سورتی (النساء):
عن ابن عباس
(کتاب) قال: قال
رسول الله (کتاب)
(من رای من امره
هینا فکرمه فلیصبر
فانه لیس احد
یفارق الجماعة فمرا
لیموت إلا مات مینة
جامعیه) (رواه

البخاری و مسلم) و عن انس (کتاب) قال: ان رسول الله (کتاب) قال: (سمعوا واطيعوا) واین امر علیکم بعد حبشی
کان رأسه زویبه (رواه البخاری) ثین عیباس گیلویه تیوه له پیغمبر صلی الله علیه و آله (دهقه روی): (هر که سن
شنتکی دی له نمیره کی پی نایقش بود با تارام بگری چونکه کس نی به بستن له کرمی موسلمانان
جیایته روی بمری نیلا مرینه کی مرینکی نهامی به) وه نهامس گیلویه تیوه له پیغمبر صلی الله علیه و آله -

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا که پایه وه ناو هۆزه که ی ﴿غَضِبْنَ عَلَيْكَ﴾ به یرق و توپه بییه کی نۆده وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به گویره که په رسته کان) ﴿بِسْمِ خَلْقْتَنِي مِن نُّعْدَىٰ﴾ له دوی من چ جینشینیکی به د فه رو خراپ بوون ﴿اعَجَلْتُ أَمْرَ رَبِّكُمْ﴾ نایا په له تان کرد له فره مان ی په روه ردگار تان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأَوَاخِ﴾ (موسا) ته خته کانی (ته وراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ وه ﴿قَزَى﴾ سه ری (هاروونی) برای گرت و به ره و خوی پایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿أَنْتَ أَمُّ﴾ نه ی کوپی دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوكُم﴾ به راستی نه م که له لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُوا يَفْكُرُونَ﴾ نزیک بوویم کوئن ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَعْدَاءِ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ و له که ل هۆزی ستم کاراندا دامه نی. ۱۵۰ ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَا لِعِی﴾ نه ی په روه ردگارم له خۆم و براکم خوش به ﴿وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه بمانخه ره ناو به زه یی و میهره بانی خۆته وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ تق میهره بان ترین ی هه موو میهره بانانیت. ۱۵۱ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ به راستی نه و که سانه ی که گویره که په رست بوون ﴿سَيَكُونُ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له مه و دوا ده که ونه به ررق و خه شمی په روه ردگاریان ﴿وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه روه ها رسوایی و زه لیلی له ژبانی دنیا دا. ﴿وَتَكُونُ لَكَ نَجْرَى الْمُفْتَرِينَ﴾ هه ر به و جوړه سزای درق هه لبه ستان ده ده ی. ۱۵۲ ﴿وَالَّذِينَ عَلِمُوا الْأَمْنَاتِ﴾ وه نه وانه ی گونا میان کرد ﴿ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا﴾ پاشان دوی نه وه ته و به یان کرد ﴿وَوَاعَدُوا﴾ و باوه ریان هیئا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا﴾ بیگومان په روه ردگارت پاش نه و (باوه رهیئان و توبه کردنه) ﴿لِنَقُورَ رُحُبَهُمْ لِيَبْجُرُوا فِيهَا﴾ لیبوره دی میهره بانه. ۱۵۳ ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا توپه یی به که ی نیشته وه ﴿أَخَذَ الْأَوَاخِ﴾ ته خته کانی (ته وراتی) هه لگرت وه ﴿وَقِي قُسْحَبًا﴾ و له ره نووس و نوسراوی نه و (ته ختانه) دا ﴿مُدَىٰ وَرَحْمَةٍ﴾ پینموونی و به زه یی که و ره هه یه ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾ بق که سانی که له په روه ردگاریان ده ترسن. ۱۵۴ ﴿وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له که له که ی خوی هه لی بژارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لِمِيقَاتِنَا﴾ (بق هاتن) بق ژوانگه له که ل نیمه دا ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ وه کاتی که بوومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ نه ی په روه ردگارم گه ر بتویستایه ﴿أَمَلَكْتُهُمْ مِنْ قَبْلِ وَاثِنٍ﴾ له مه و پش نه وان و منیشت له ناو ده برد ﴿أَلَيْسَ﴾ نایا تق هه موومان له ناو ده به یث ﴿بِمَا قَعَلُ الشُّفَهَاءُ مِنَّا﴾ به هۆی نه وه ی که گیله کانمان نه دجامیان داوه ﴿إِنْ مِّنْ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ نه مه ته نها تاقی کردنه وه به کی خۆته ﴿نُضِلُّ بِهَا مَن نَّشَاءُ﴾ هه ر که سیکت بوئ به و هۆیه وه گو مپای ده که یث ﴿وَنُجِدِي مَن نَّشَاءُ﴾ وه هه ر که سیکت بوئ پینموونی ده که یث ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه ر تق کار به ده ستمانی (په رستراومانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته لیمان خوش به و ره حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باهترین لی بوره هه ر تقی. ۱۵۵

﴿وَكَتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

- دہ فہرست:

(گوئی بگن و گوئی

پایلی فہرست بکن

با بہندہ بیکی

حہ بیسی بنی

سہری و ہکو میوڈ

واین - لہ رہی و

تاریکی و بجوکی

(۱۵۱)

تاریکی (۷۹)

فہرست (النساء):

قال النبی (ﷺ):

(والذي نفسي بيده

لا يصيب المؤمن

هم ولا حزن ولا

نصب حتى الشوكة

يشاكها إلا كفر الله

عنه بها من

خطاياہ) (رواہ

مسلم) پیغمبر

(ﷺ) فہرست:

(سویند بہر زانی

گیانی منی بہدہستہ موسلمان تووشی ہیج بہ زارہ و خفہت و نازار و ماندوی بی یک نایبت ہوتا نہ گہر
نہ کیکیں بچہ قیبت بہ لہشی دا ٹیلا خوا بہ ہویہ وہ لہ گوناہہ کانی دہ بوری۔

لہہتی (۸۰) سورۃ (النساء): عن أبي هريرة (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول الله (ﷺ) (من أطاعني فقد أطاع

الله ومن عصاني فقد عصى الله ومن أطاع الأمير فقد أطاعني ومن عصى الأمير فقد عصاني) (رواہ البخاری-

﴿وَكَفْتُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواهه) له‌م دنیادا چاکه‌مان بق بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾
 مه‌روه‌ها له‌پژئی دوايشدا ﴿إِنَّا هَذَا إِلَٰهٌ﴾ به‌راستی نیعه بق لای تو گه‌پاوينه‌ته‌وه ﴿قَالَ﴾
 (په‌روه‌ردگان) فره‌مووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو نازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دووچاری
 مه‌ره‌کسی ده‌که‌م که‌بمه‌وی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه به‌زه‌یی وه‌حه‌متیشم مه‌موو
 شتیکی گرتوته‌وه ﴿فَسَاكُنُوا لِلَّذِينَ﴾ جا له‌دوایی دا شه و (به‌زه‌یی یه‌م) ده‌نووسم بق
 نه‌وانه‌ی ﴿يُتَّقُونَ﴾ پاریزگار و له‌خوا ترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَالَّذِينَ﴾
 هُم بِفَانِيَتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿نه‌وانه‌ش که‌بپروا به‌به‌لگو نیشانه‌کانی نیعه دینن. ۱۵۶﴾ ﴿الَّذِينَ﴾
 يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ ﴿نه‌وانه‌ی که‌شوین پیغه‌مبه‌ر﴾ ﴿الَّتِي الْأَنْبِيَاءُ﴾ و نیتردروی نه‌خوینده‌وار
 ده‌که‌ون (که‌له‌این په‌روه‌ردگار وه‌هاتووه) ﴿الَّذِي يُخَذِّدُهُمْ مَكَانًا عِنْدَهُمْ﴾ شه‌که‌سه‌ی
 که‌(نامه‌داره‌کان) ده‌بیینن به‌نووسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له‌ته‌ورات و
 نینجیل دا ﴿بِأَمْرِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ که‌فرمانیان پی ده‌کات به‌چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و
 پیگریان لی ده‌کات له‌خراپه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته‌خاوین و پاکه‌کانیان بق حلال
 ده‌کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ وه شته‌پیسه‌کانیان لی حرام (قه‌ده‌غه) ده‌کات ﴿وَيَضَعُ﴾
 عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ ﴿و باره‌قورس و گرانه‌کانیان له‌سه‌ر لاده‌بات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ شه‌و کۆت و
 زنجیرانه‌ش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که‌به‌سه‌ریان وه‌بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ شه‌جا شه‌و
 که‌سانه‌ی که‌باوه‌ریان به‌و (پیغه‌مبه‌ره) هیناییت ﴿وَعَزَّوهُ﴾ و پیژوه‌دریان بق داناییت
 ﴿وَنَصَرُوهُ﴾ یارمه‌تیا داییت و پشتیوانیان لی کردییت ﴿وَاتَّبَعُوا النُّورَ﴾ و په‌پره‌وی شه‌و
 نووره‌یان کردییت (که‌قورئانه) ﴿الَّذِي أُفْلِحَ مَعَهُ﴾ که‌له‌گه‌لیدا نیتراره‌ته
 خواره‌وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ شه‌وان مه‌موو (که‌باسکران) له‌پزگار بووانن. ۱۵۷
 ﴿قَالَ﴾ (شه‌ی مه‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ شه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ﴾
 إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴿به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری خوام بق نیروه مه‌مووتان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾
 وَالْأَرْضِ﴾ شه‌و (خواهه‌ی) که‌ته‌نها بق شه‌و، مولکایه‌تی مه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿لَا﴾
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴿هیچ په‌رستراویکی راست نییه جگه له‌شه و ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده‌ژنییت و
 ده‌مرنییت ﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته بپروا به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ینن ﴿الَّتِي الْأَنْبِيَاءُ﴾
 که‌نیترایکی نه‌خوینده‌واره ﴿الَّذِي يُزِيلُ﴾ شه‌ویش باوه‌ری به‌خوا ﴿وَكَلِّمْتِ﴾ و
 به‌روته‌کانی مه‌به ﴿وَاتَّبَعُوهُ﴾ نیروه‌ش شوینی بکه‌ون و په‌پره‌وی بکه‌ن ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 تَهْتَدُونَ ﴿نا بکه‌ونه سه‌ر پزگای راست. ۱۵۸﴾ ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وه له‌هوزه‌که‌ی
 موسادا ﴿إِنَّهُ﴾ تاقعیکی گوره‌هه‌ن ﴿يَتَذَكَّرُ بِالْحَقِّ﴾ که‌پنموونی خه‌لکی ده‌که‌ن
 به‌حه‌ق و راستی ﴿وَبِهِ يَنْتَبِهُونَ﴾ و هه‌ر به‌حه‌قیش دایوه‌ری ده‌که‌ن. ۱۵۹

وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

سر مسلم) نمبر
مردمیده (پہنای
خوای لی بیت) دہ لی
پیغہ مہری خوا (ﷺ)
فہرموی: (مہرکس
گوئی پایلی من بکات
نہوہ بن گوہان گوئی
پایلی غوای کلاوہ
وہ مہرکس
سہریچی من بکات
نہوہ بینگوہان
سہریچی خوای
کریوہ، وہ مہر
کسہ گوئی پایلی
نہوہ کسہ بکاج
نہوہ بہ پاستی گوئی
پایلی فسی کریوہ
وہ مہرکس
سہریچی نہوہ
بکات نہوہ بہ پاستی
سہریچی فسی
کریوہ).

نایہ تی (۸۲) سورہ فی النساء: عن عبد الله بن عمر (رضی اللہ عنہ) هجرت إلى رسول الله (ﷺ) يوماً فإنا لجلوس إذ اختلف اثنان في آية فارتفعت أصواتهما فقال: (إنما هلكت الأمم قبلكم باختلافهم في الكتاب) (رواه مسلم وأحمد) عہدوللای کوپی عومہر دہ فہرموی: (پوڑکیان لہ کاتی تینی گہرمادا پوڑستم بق لای پیغہ مہری خوا (ﷺ) ٹیتجا ٹیتجہ دانیشتبویں دوو کس جیاوازی لہ نیوانیاندا پیدای بوو دہریارہی نایہ تیک۔

﴿وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أَمَّا﴾ ئەوان (جولەكە) مان کرد بە دوانزە تیرە و تایفەوہ
 ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ سرووشمان بۆ موسا کرد ﴿إِذْ أَسْتَشْفَعُ قَوْمَهُ﴾ کاتیک کە ھۆزەکە ی
 داوای ئاویان لی کرد (لە تینوانا) ﴿أَبِ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ کە بە گۆچانەکەت بەدە
 لە بەردەکە ﴿فَانْجَسَتْ مِنْهُ﴾ نیتەر دەست بە جی لینی ھەلقولا ﴿اَثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ دوازدە
 کانی ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ بیگومان ھەر تیرە و تایفەیکە جیگای ئاو خواردنی
 خۆی دەزانی ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ وە ھەورمان کرد بە سیبەر بە سەریانەوہ ﴿وَأَنزَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَالسَّلْوَی﴾ و گەزۆ و ھەوێردە (شیلاقە) مان بۆ ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَیِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ﴾ لە ورسق و رۆزیە پاکانە بخۆن کە پێمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وە ئەوانە (بەو
 تاوانانە) ھیچ ستمیکیان لە ئێمە نەکرد ﴿وَلٰكِنْ﴾ بەلکو ﴿كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ھەر
 ستمیان لە خۆیان دەکرد. ١٦٠ ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (بیربکەرەوہ) کاتی بەوان ووترا ﴿اَسْكُنُوا
 هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ لەناو ئەو شارەدا (بیت المقدس) نیشتە جی بین ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ لە
 (خواردنەکانی) ئەوی بخۆن لە ھەر لایەک ھەزتان کرد ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و بلین: (داوای)
 ئێمە سەپینەوہی گوناھەکانمانە ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و لە دەروازە ی (شارەوہ)
 بەسوژدە بردنەوہ بپۆنە ژوورەوہ ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ئەوسا لە خراپە و تاوانەکانتان
 دەبوورین و خوش دەبین ﴿سَتَرِدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ لە نایندەدا (پاداشتی) چاکەکاران زیاد
 دەکەین. ١٦١ ﴿قَبَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ کەچی ئەوانەیان کە ستمیان کرد گۆرپیان
 ﴿قَوْلًا غَرَبَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ ئەو (ووتە ی) کە پێیان ووترا بوو بەووتەیکە تر ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ
 رِجْرًا﴾ ئێمەش (دوای ئەوہ) سزایەکمان ناردە سەریان ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ لە ئاسمانەوہ
 ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ بە ھۆی ئەوہ کە بەردەوام ستمیان دەکرد. ١٦٢ ﴿وَسَنَلَّيْمُ عَنْ
 الْقَرْيَةِ﴾ وە پرسساریان لی بکە دەربارە ی ئەو شارە ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ کە لە
 نزیک دەریا (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَتَذَوَّرُ فِي السَّبْتِ﴾ کە لە رۆژی شەممەدا دەست درێژی
 یان دەکرد ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ﴾ چونکە لەو کاتەدا نەھەنگەکانیان دەھاتن
 ﴿يَوْمَ سَبْتِهِمْ﴾ لە پۆژی شەممەکەیاندا ﴿شُرْعًا﴾ (بە دەرکەوتوویی) بە سەر ئاووہ
 ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْبُغُونَ﴾ وە پۆژی کە شەممە نەبوایە ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ نەھەنگەکانیان بۆ
 نەدەھات ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ﴾ نا بەو جوژە تاقیمان کردنەوہ ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾
 چونکە لە فەرمانی خوا دەردەچوون و سەر پیچی یان دەکرد. ١٦٣

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أَصْنَافًا مِنْهُمْ
الصَّالِحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا لَيُؤْخَذَ عَلَيْهِمْ مِثْقَالُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارُ الْأُخْرَىٰ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

سورہ تنگیان

به رزبوی و به

پیغه مبریش (۱۶۴)

قرموی (میلله تانی)

بهش نیره تیاچون

به مزی جیاوازیان

له کتبی خوادا.

نایهتی (۸۲)

سورہتی (النساء)

عن النبی (ﷺ)

(کفی بالمرء کتابا ان

یحدث بكل ما سمع)

(رواه مسلم).

پیغه مبر (۱۶۴)

قرموی (به سه بق)

موقوف به درودن

بزمیردیت که

هرچی بیست

بیگیتنه و).

نایهتی (۸۴)

سورہتی (النساء)

عن ابی

هریره (ﷺ) قال: قال رسول الله (ﷺ) (من آمن بالله ورسوله وأقام الصلاة وآتى الزكاة وصام رمضان كان

حقا على الله أن يدخله الجنة هاجر في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد فيها) قالوا يا رسول الله (ﷺ) أفلا

نبشر الناس بذلك فقال: (إن في الجنة مائة درجة أعدتها الله للمجاهدين في سبيل الله، بين كل درجتين

كما بين السماء والأرض، فإذا سألت الله فاسأله الفردوس فإنه وسط الجنة وأعلى الجنة وفوقه =

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُنثَىٰ بُنْتَنٌ﴾ کاتى تاقمى له وان (به تاقمىکى تریانى) ووت ﴿لَمْ يَعْطُوا قَوْلًا﴾ بڑجى نامزگارى کرمه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ تَبَارَكَ﴾ که خوا له ناویان ده بیات ﴿أَوْ يُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی سخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعْرِفَةٌ إِنْ رُکِّعُوا﴾ ووتیان: تا لای په روه ردگار تان به مانه و عوذ بی (و تاوانبار نه بین له سر بی ده نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَعُونَ﴾ و به لکو نه وان له خوا بترسن. (۱۶۴) ﴿فَلَمَّا قَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ نه جا کاتى نه وهی پئی نامزگارى کرابوون له بیریان چوو ﴿أَخْبَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْأَعْشَىٰ﴾ نه وانهی به رگریبان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانهش که سته میان کرد سزایان دان ﴿بِعَذَابٍ بَیِّنٍ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی ده رچوونیان له فرمانی خوا. (۱۶۵) ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ﴾ جاکاتیک یاخی بوون له نه وهی قه دهغه کرابوون لی ﴿فَلَمَّا هَمَّ كُوْنُوا فِرْقَةً حَاسِبِينَ﴾ نه وسا پیمان ووتن: بینه چند مه یموونیکى دور خراوهی بی فرخ. (۱۶۶) ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رُکَّتُ﴾ وه (نهی موحه ممد ﴿بِیْرِکَ رَهْوَه﴾ کاتى په روه ردگار رایگه یاندو دای به گوچکه یاندا ﴿لِيُنْفِثَ عَنْهُمْ﴾ سویندبی بیگومان ده پینری بزیان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا پڑی دواپی ﴿مَنْ يَسْمُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که سانی که سزای توند و به دیان پی بجیزی ﴿إِنَّ رُکَّتَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به پاستی په روه ردگار توالی خیرایه ﴿وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به پاستی لی خوش بوو و میهره بانیشه. (۱۶۷) ﴿وَقُلْعَتُمْ فِي الْأَرْضِ أَنَّكُمْ﴾ وه نه وانمان له سر زهوی دابه چند کرمه لیک دابهش کرد ﴿مَنْهُمْ الْمُصَلِحُونَ﴾ مه ندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ ذُوْنَ ذَلِكِ﴾ وه مه ندیکشیان وه که نه وان نه بوون (بی باور بوون) ﴿وَلَوْ شَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ وه تاقیمان کرته وه به چنده ها چاکه و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به چنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگ پنده وه (بق لای خوا). (۱۶۸) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دواپی نه وان جی نفسینانیکى خراب هاتنه جیگه یان ﴿وَرَوُّا الْكِبَ﴾ که میراتگری ته ورات بوون ﴿بِأَعْدُوْنَ عَرَضَ مَعْدَا الْأَذَىٰ﴾ که لوپه لی (هرامی) هم دنیا به یان مه لبزارد ﴿وَقَوْلُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا﴾ وه ده یانوت بیگومان نیمه عافو ده کریین ﴿وَإِنْ بَأْسٌ﴾ له کاتیکدا نه گهر بزیان بیت ﴿عَرَضَ يَنْظُرُ بِأَعْدُوْهُ﴾ که لوپه لیکى وه که نه وهی باسکرا وهی ده گرن ﴿أَلَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ﴾ نایا لییان وه نه گیراوه و پیویست نه کراوه له سر یان ﴿يُنْفِثُ الْكَبَ﴾ په یمان له ته وراتدا ﴿إِنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به دهم خواوه هیچ نه لئین ﴿إِلَّا الْحَقُّ﴾ بیجگه له راستی ﴿وَذَرَوْا مَا فِيهِ﴾ نه وهی له ته وراتدا مه بوو خویندویان ته وه ﴿وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ﴾ وه پڑی دواپی و (ده ست که وتی نه و پڑه) ﴿خَفَّ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشتهر بق نه وانهی ﴿يَنْفَعُونَ﴾ که خق پارینو له خواترسن ﴿أَفَلَا يَتَفَلَّحُونَ﴾ هیشتا ژیر نابن؟ (۱۶۹) ﴿وَالَّذِينَ يُنْفِثُونَ بِالْكَبِ﴾ وه نه وانهی به توندی ده ست ده گرن به ته وراته وه (و په پرهوی ده کهن) ﴿وَأَنفَرُوا السُّلُوْةَ﴾ وه نویژه کانیان به جی ده هیستن ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾ بیگومان نیمه رونی ناکهین ﴿أَجْرَ الْمُطْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران. (۱۷۰)

وَإِذْ نُنَقِّنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءَ آتَيْنِكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
 وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
 الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿١٧٤﴾ وَآتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
 فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهُ
 يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا فَاقْصُصْ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَن يُضِلِلْ فَلَا وَلِيكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

- عرش الرحمن

و منه تلجأ لشمار

الجنة (رواه

البخاري ومسلم).

ثبوته مورد بهره (ع)

گزارش به نیت

له پیغمبر به روه

(ع) ده فرمودی

(هر یک سستی نبیان

به خوار

پیغمبر به کسی

به نیت، نوبت بکار،

زکات بداد،

به نیت روه زمان

بگری خوی گزیده

کرد و به نیت به حق

به سر خوی روه

که بیخاسته به هشت،

هیچ روت بکارت

پینای خواران

دانشین له خاک و

روایتی که تیداد

له نیک بروه) و نیکان نسی پیغمبر خوار مزده بدین به خالکی؟ نه ویش فرمودی: (له ناو به هشتاد سده پله
 هیه خوار نامادهی کرد و به نیکو کسانهی که له پینای خوارا تیداد گشتن نیتان هه روه پلهی به قه در نیتان
 زه ویش و ناسمانه نه گه ر داوانان کرد له خوار داوای فیرده وس بکن چونکه ناو به پاستی به هشت و به رزترین
 شوینی به هشت و ده سه روی نه و ده، عرش خواجه و له ویه دوباره کانی به هشت هه ده قولین).

﴿وَأَذِّنَا لِلْجِبَلِ قَوْلَهُ﴾ (بهینه‌وه بیریان) کاتیک که کی‌وی (طوبی) مان به‌رزکرده‌وه به‌س‌ریاندا ﴿كَانَتْ عَلَا﴾ و‌ه‌کو ه‌وریک (سیبه‌ریک) بوو ﴿وَعَلَّمُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ و‌ه لایان وایوو که ده‌که‌ویت به‌س‌ریاندا ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (بییمان ووتن) نه‌وه‌ی که بییمان داوون به‌توندی بیگن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾ و‌ه نه‌وه‌ی تیدایه (له ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له بیرتان بیت ﴿لَمَّا كَرَّتْ فَرَجَ﴾ به‌لکو بب‌ه پاریزگلار و خواناس. (۱۷۱) ﴿وَأَذِّنَا لِلْجِبَلِ قَوْلَهُ﴾ و‌ه کاتی که په‌روه‌ردگارت و‌ه‌ری گرت (ده‌ری میئا) ﴿مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ له پشستی ناده‌می به‌کان ﴿ذُرِّيَّتِهِمْ﴾ و‌ه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَنبَتْنَاهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ و‌ه کردنی به‌شایهت به‌س‌ر خویانه‌وه ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (پنی ووتن) نایا من په‌روه‌ردگاری نیوه نیم ؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (له و‌ه لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَبْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿بِهِمْ أَلَيْسَ﴾ له به‌دی دای دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ مَعَدَا غَیْلٍ﴾ به‌راس‌تی نیچه می‌ناگا بووین له‌مه (که‌خوا په‌روه‌ردگارمانه). (۱۷۲) ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّا أَشْرَكُ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانسان هاویه‌شیمان به‌ریار داوه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (نیچه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ و‌ه نیچه‌ش و‌ه‌چه و نه‌وه‌ی دای نه‌وان بووین. ﴿أَفَبُكُنَّا﴾ ده‌ی نایا له‌ناومان ده‌به‌یت ﴿بِمَا قُلْنَا لَلْجِبَلِ قَوْلَهُ﴾ به‌وه‌ی که بین له‌په‌و خرابه‌کاران کردوویانه. (۱۷۳) ﴿وَعَدْنَا لَكَ نَجِیْلَ الْأَنْسِ﴾ تا به‌و جوره نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ به‌لکو (به‌روه‌ه‌ی) بگه‌پینه‌وه. (۱۷۴) ﴿وَأَتْلُ عَلَیْهِمْ﴾ و‌ه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ به‌س‌ریاندا ﴿تَبَا الَّذِي آتَيْنَاهُ آتِیَّتًا﴾ ه‌ه‌والی نه‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان پی به‌خشی ﴿فَأَنسَلَخَ مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی داپنی (و‌ه‌ه‌چو له‌ه‌رمانی خوا) ﴿فَأَتَيْنَاهُ أَلْطِیْلُنَ﴾ نیجا شه‌یتان دای که‌وت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَايِبِ﴾ به‌ه‌وی نه‌وه‌وه بو به‌یه‌کیک له گومرایان. (۱۷۵) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾ نه‌گ‌ر بمان ویستایه به‌و نایه‌تانه پله‌یمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به‌لام نه‌و ﴿أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ﴾ خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَأَنسَخَ مَوْنَهُ﴾ و‌ه‌وی شاره‌زه‌وی خوی که‌وت ﴿فَنَمَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ﴾ نمونه‌ی نه‌و و‌ه‌ک نه‌و سه‌گ‌یه ﴿إِنْ حَمَلَ عَلَيْهِ بَلْهَتَ﴾ نه‌گ‌ر لی‌ی بده‌یت و‌ه‌ریکه‌یت (م‌پ‌ه‌ت لی ده‌کات و) زمانت لی ده‌ری‌نی ﴿أَوْ تَرَكْنَاهُ بَلْهَتَ﴾ و‌ه نه‌گ‌ر وازیشی لی به‌ینی هر زمان ده‌رده‌می‌نی ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نه‌و (سیفه‌تانه) نمونه‌ی نه‌و که‌سانه‌یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی نیچه‌یمان به‌س‌ری دانا ﴿فَأَنصَمَى الْقَصَصُ﴾ ده‌ی نه‌و داستان و چیرکانه باس بگه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ تا بیچه‌وه به‌خویاندا و بیر بگه‌نه‌وه. (۱۷۶) ﴿سَاءَ﴾ به‌دو خرابه ﴿مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ و‌ینه و (چیرکی) نه‌و که‌سانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی نیچه‌یمان به‌س‌ری دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِغُلَبٍ﴾ نه‌وانه ه‌ه‌میشه سته‌میان له‌خویان ده‌کرد. (۱۷۷) ﴿مَنْ يَدْعُ اللَّهَ﴾ ه‌ه‌ر که‌س خوا پ‌نیموونی بکات ﴿فَنُؤِ الْمُؤْتَدِی﴾ ه‌ه‌ر نه‌و پ‌نیموونی کراره ﴿وَمَنْ يُضِلَّ﴾ ه‌ه‌ر که‌س‌یش (خوا به‌ه‌وی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات ﴿فَأُولَئِكَ مُمْ أَتَسْمُونَ﴾ ه‌ه‌ر نه‌وانه زیان لی که‌وتوو و‌ه‌جه‌پ‌ن. (۱۷۸)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ
بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ
هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فِي آيٍ حَدِيثٍ بَعْدَ أَنْ يُؤْمِنُوا ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَلا
هُادِي لَهُ وَيُذِرْهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
أَيَّانَ مَرْسُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنِهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

نایبہتی (۸۵)

سورہتی (النساء):

عن ابي هريرة

(رضی اللہ عنہ) قال: قال

رسول الله (ﷺ) (و)

الذي نفسي بيده لا

تدخلوا الجنة حتى

تؤمنوا ولا تؤمنوا

حتى تحابوا أفلا

أدلكم على أمر إذا

فعلتموه تحاببتم؟

أفشوا السلام

بينكم) (رواه مسلم

وأبوداود). ثابو

موردہ برہوہ (رہزای

خوای لی بی)

گتپراویہ تیبوہ لہ

پیغہ مبرہوہ (ﷺ)

دہ فہ رموی:

(سویین بے

زاتہی گیانی منی

بہ دہستہ ناچنہ

بہ مہستہ تاتیاتان مہی وہ نیمانتان تابن مہتا یہ کتیتان خوش نہوت جا نایا فیبری شتیکتان

بکہم نہگہر بیکن یہ کتیتان خوش بوئی؟ سہلام کردن بلاویکہ نہوہ لہ نیوانتاندان).

نایبہتی (۹۷) سورہتی (النساء): عن ابن مسعود (رضی اللہ عنہ) أن النبی (ﷺ) يقول: (لا یحل دم امریء مسلم

یشہد أن لا إله إلا الله وأني رسول الله إلا بإحدى ثلاث النفس بالنفس، والثيب الزاني، والتارك لدينه المفارق-

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وە سویند بە خوا بە پاستی دروستمان کردووہ ﴿لِحَبَشَةٍ﴾ بۆ دۆزەخ
 ﴿سَعِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ تۆرک لہ جنرک و ئادەمی ﴿کُم قُلُوبٌ لَا یَفْقَهُونَ﴾ پیا دلیان
 ھەبە بە لام پیتی تیناگەن (لە پاستی) ﴿وَكُم أَعْيُنٌ لَا یُبْصِرُونَ﴾ و جاویان ھەبە (ھەقی)
 پئی نابینن ﴿وَكُم أُذُنَانِ لَا یَسْمَعُونَ﴾ و گوئیان ھەبە (ھەقی پئی) نابیستن ﴿أُولَئِكَ
 كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانە وەك ئازەل (وچار پئی) وان ﴿بَلْ مِمَّ أَضَلُّ﴾ بگرە خراپتر و گومرا ترن
 (لە ئازەل) ﴿أُولَئِكَ مُمْ أَفْعَلُونَ﴾ ھەر ئەوانەن جی ئاگیان. (۱۷۹) ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾
 ھەر بۆ خواپە جوانترین و چاکترینی ئاوەکان ﴿فَادْعُوهُ﴾ جا ئیوہش بەو ئاوانە بانگ
 و ھاواری لی بکن ﴿وَذَرُوا الدِّینَ﴾ واز بھێنن و نرغ دامە نین بۆ ئەوانەیی ﴿یَلْجُدُونَ فِی
 أَشْمَاقِهِمْ﴾ کە لە ئاوەکانی (خوا) دا گوێزان و لادان دەکەن (دەیکە ئەو بۆ بته‌کانیان)
 ﴿سُجُودٌ مَا كَانُوا یَعْمَلُونَ﴾ بە زوویی تۆلەیی ئەوہی دەیانکرد لییان دەسە نریت. (۱۸۰)
 ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً﴾ وە لەوانەیی کە دروستمان کردووہ کۆمەڵیک ھەبە ﴿یَعْبُدُونَ بِالْحَقِّ﴾
 پێشمونی خەلک دەکەن بە (نابینی) پاست ﴿وَبِهِ یَعْدُلُونَ﴾ و داد و ھەریشی پئی
 دەکەن. (۱۸۱) ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآیَاتِنَا﴾ وە ئەوانەیی کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دانە
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ وورە وورە (پلە بە پلە) نزیکیان دەکەینوہ لە تیاچوون ﴿مِّنْ حَیْثْ لَا
 یَتْلَمُونَ﴾ بە جۆرێک کە خویشیان بە خۆیان نازانن. (۱۸۲) ﴿وَأَمَلِ لَهُمْ﴾ ماوەیک مۆلەتیان
 دەدەم ﴿إِن کَذَبُوا مِنِّی﴾ بە پاستی پیلانی من تۆر پتەو و بە ھێزە. (۱۸۳) ﴿أُولَئِمْ
 یَتَفَكَّرُوا﴾ ئایا ئەوان بیریان نە کردۆتەوہ ﴿مَا یَصَاحِبُهُمْ مِّنْ حَیْثُ﴾ کە ھاوێی کەیان
 شوینەواری شیتی پتوہ فی یە ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا تَدْرِی مِمِّی﴾ ئەو تەنھا تر سێتەرێکی ئاشکراپە
 (بۆ ئیوہ). (۱۸۴) ﴿أُولَئِمْ یَنْظُرُوا﴾ ئایا ئەوانە ناپوانن؟ ﴿فِی مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لەو
 مولکە گەورە و فراوانەیی لە ئاسمانەکان و زەوی دا ھەبە ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَیْءٍ﴾ وە لەو
 شتانەیی خوای گەورە دروستی کردوون ﴿وَأَن عَسَىٰ أَن یُکُونَ فِی أَقْرَبِ﴾ وە لەوانەییە نزیک
 بویتتوہ ﴿أَحَلِّمْ﴾ کۆتایی (ژیان) یان ﴿فَبِأَیِّ حَدِیثٍ بَعْدَهُ یُؤْمِنُونَ﴾ جا بە چ قەسەیک لە
 پاش قورئان بھوا دینن. (۱۸۵) ﴿مَنْ یُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ھەر کەس خوا گومرای بکات (بە تاوانی
 کردوہی خراپی) ﴿فَلَا مَادَی لَهُ﴾ ئەو ھیچ پتیبەرێکی بۆ نی یە ﴿وَبِذَرْنَاهُمْ﴾ (خوا) وازیان
 لی دینیت ﴿فِی طُغْیَانِهِمْ یَعْمَلُونَ﴾ لە گومرایی و یاخی بوونی خۆیاندا گێژ بخۆن. (۱۸۶)
 ﴿یَنْظُرُونَ﴾ (ئەیی موخەمەد ﷺ) پرسیارت لی دەکەن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ لە بارەیی پۆژی
 دوایی یەوہ ﴿أَنَیٰ مَرَسَهَا﴾ کەیی دەبیت ﴿فَلِإِنَّمَا عَلَیْهَا عِیدٌ نَّی﴾ بلی: زانینی ئەوہ تەنھا
 لای پەروردگارە ﴿لَا یُخْلِیٰ لِقَائِهَا﴾ ھیچ کەس (ناتوانی) کاتەکەیی ئاشکرا بکات
 ﴿إِلَّا مَوْ﴾ جگە لەو (پەروردگار) ﴿تَفَلَّتْ فِی السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ھاتنی قیامەت) بۆ
 ئاسمانەکان و زەویش گران و قورسە ﴿لَا تَأْخِذُکَ إِلَّا بِغَفَّةٍ﴾ نایەت بە سەر تاندا
 (پوونادات) لە ناکاردا نەبیت ﴿یَنْظُرُونَ کَأَنَّهُمْ﴾ لە تۆ دەپرسن وەك ئەوہی کە تۆ
 ﴿حَبْرٌ عَنَّا﴾ لە (ھاتنی) پۆژی دوایی ناگاداریی ﴿قُلْ﴾ (ئەیی موخەمەد ﷺ)
 بلی: ﴿إِنَّمَا عَلَیْهَا﴾ پێگومان زانینی (ھاتنی) ئەو پۆژە ﴿عِندَ اللَّهِ﴾ تەنھا
 لای خواپە ﴿وَلَیْکُنْ أَعْزَی النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ﴾ بە لام تۆرێک لە خەلکی نابزانن. (۱۸۷)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَطَّاهَا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَاغْرَمَتْ بِهِ فَلَمَّا اتَّغَلَّتْ دَعَا
 اللَّهَ رَبُّهَا لِيَنزِلَ إِلَيْهَا صَالِحًا لَّئَلَّيْكَوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَّى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ
 أَمْ أَسْتَعْصِمْتُمْ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ قَدْ دَعَوْهُمْ فَلَيْسَ تَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَلَا يَكُونُوا
 كُنُفَرًا صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَمْ يَمْشُوا بِهَا أَمْ لَمْ يَأْتِ
 يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَمْ يَأْتِ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَمْ يَأْتِ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

الحجامة (رواه البخاري ومسلم).
 عه بدو لای کوری
 مسموع (ره زای
 خورای لی هست
 ده گنبدت
 که پیغمبر (ﷺ)
 ده ده
 خونی مرقی
 موسلمان حال نی
 به که شایه تومان
 بین مگر
 به به کن له سیاه
 به کن به کنی تری
 کوشت بر
 وه به کن (نن هان
 پیان هان
 هانیت و زینا
 بکات وه به کن
 له کن وه کن
 واز له کن
 موسلمانان بین).

نایه (٩٥) سوره الاحقاف: عن أبي سعيد الخدري أن رسول الله (ﷺ) قال: (إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيله: ما بين كل درجتين كما بين السماء والأرض) (رواه البخاري ومسلم).
 نهو سه عیدی خوری گنبدتیه وه له پیغمبر خوره (ﷺ) له موری (یکه مان له به هشتا سه پله
 هیه خورای گوره نامادهی کوره بی نه وانه تی ده کن له پیانو دینه که پدا نه وانی هره و پله مان-

﴿قُلْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خواەنى ھىچ سوودو زىيانىك نىم بۆخۇم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مەگەر ئەوھى خوا بىھوى ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ ئەگەر من نادىارەكانم بزانىايە ﴿لَا تَسْكُنُتُ مِنَ الْخَمْرِ﴾ خىرو خوشى نۆدم بەدەست دەھىتا ﴿وَمَا مَسْنَى السُّوءِ﴾ وەھىچ خراپەو زىيانىكم پى ئەدەگەى ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ من تەنھا ترسىتەرەو مژدەدەرم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ خەلكانىك كە باوہې دەھىتن. ۱۸۸ ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) ئەو زاتەى كە ئىوھى دروست كىردوہ ﴿بِمَنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ﴾ لەيەكەس (كە ئادەمە) ﴿وَجَعَلَ مِثْلًا مِّثْلًا رَّوْحَهَا﴾ ھەر لە خۆى ھاوسەرى بەدى ھىتا ﴿لِيَسْكُنَ إِلَٰهًا﴾ تا لەلای بەھسىتەوہ (ئارام بگىرى) ﴿فَلَمَّا تَفَشَّيْنَا﴾ جا كاتىك (پىاوہەكە) لەگەل ھاوسەرەكەى جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا﴾ بارى سووكى ھەلكرت (سكى پىپو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ ئەنجا لەسەر ئەم (سك پىپە) ماوہىەك تىپەپى ﴿فَلَمَّا أَثْقَلَتْ﴾ جا كاتىك (سكەكەى) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (ئى و مژدەكە) ھەردو لە خوا پارانەوہ ﴿لَئِنْ أَتَيْنَا صَاحِبًا﴾ سوپىند بى ئەگەر تۆ مندالىكى چاك و تەواومان پى بدەيت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بى گومان لە سوپاس گوزاران دەبىن. ۱۸۹ ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمَا صَاحِبًا﴾ بەلام كاتىك مندالىكى چاكى پىدان ﴿جَعَلَا لَمْ شِرْكَاءَ﴾ چەند ھاوہەشىكىان بۆخوا دانا ﴿فِيمَا أَتَيْنَاهُمَا﴾ لەوھى كەپى دابوون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا لەوہ بەرزو بلند ترە كە ھاوہەشى بۆ دابىن. ۱۹۰ ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا﴾ ئايا شتانىك دەكەن بە ھاوہەشى خوا كە ناتوان ھىچ شتىك دروست بكن ﴿وَهُمْ يَخْلُقُونَ﴾ لەكاتىكدا خوشيان دروست كراون. ۱۹۱ ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ وە (ئەو بت و پەرستراوانە) ناتوان ھىچ يارمەتى يەكيان بدەن ﴿وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ھەرەھا ناتوان يارمەتى خوشيان بدەن. ۱۹۲ ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وە ئەگەر ئىوہ ئەوان (بەكان) بانگ بكن بۆ پى پاست ﴿لَا يَسْتَجِيبُكُمْ﴾ شوپىنتان ناكەون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتُمُوهُمْ﴾ بۆ ئىوہ يەكسانە چ بانگيان بكن ﴿أَمْ أَتُمْرُ صَمِيمُونَ﴾ يان بى دەنگ بن (سوودتان پى ناگەيەن). ۱۹۳ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بەپاستى ئەوانەى ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ كە ئىوہ ھاوارو داويان لى دەكەن جگە لە خوا ﴿عِبَادُ أَتْمَالِكُمْ﴾ ئەوانىش چەند بەندەيەكن وەك خۆتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دەى بانگ و ھاواريان لى بكن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا الْكُفْرَ﴾ با وەلامتان بدەنەوہ (ويستەكانتان بە جى بەيئن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئىوہ پاست گون، ۱۹۴ ﴿أَلَمْ أَزْجُلْ يَمُونُ﴾ ئايا ئەوانە (ھىچ نەبى وەك خۆتان) قاچيان ھەى كە پى بى بۆن بەپىدا ﴿أَمْ لَمْ أَتْمَالِكُمْ يَمُونُ﴾ يان دەستيان ھەى كە دەستى پى بوەشىنن ﴿أَمْ لَمْ أَغْنِ عَنْهُمْ يَمُونُ﴾ يان چاويان ھەى كە پى بى بىنن ﴿أَمْ لَمْ أَذْأَنْ يَمُونُ﴾ يان گوپيان ھەى كە پى بى بىستن ﴿قُلْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى: ﴿ادْعُوا شِرْكَاءَكُمْ﴾ بانگى ھاوہەشەكانتان بكن ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ شِرْكَاءٌ﴾ وەكە تىشم مەدەن. ۱۹۵

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٦٦﴾
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٦٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿١٧١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَىِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ ثَايَةً قَالُوا لَوْلَا أَعْجَبَتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٧٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٧٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٧٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿١٧٦﴾

سوره که نازل شد
 تا سمان و زمینی
 وایه.

نایه تی (٩٧)

سورهتی (النساء):

من ابی

هریره (ع) قال:

(وكان رسول الله

(ﷺ) حين يرفع

رأسه يقول: سمح

الله لمن حمده ربنا

ولك الحمد يدعو

لرجال فيسمعهم

باسمائهم فيقول:

(اللهم ارحم الراحمين

الراحمين ورحمة ربنا

مقام وحيات بن

ابی دبیع

والمستغفرين من

المؤمنين اللهم

اهدنا وطاقتك على

مضمر واجعلها

عليهم سنين كسني يومك) وأهل المشرق يومك من مضمر مخالفون له (رواه البخاري). فهو سوره يره

ده لئ: (كاتب پیغمبری خوا) (ﷺ) سوره ی بهر ده کرده و له ركوع ده یقه رمو (سمع الله لمن حمده ربنا

ولك الحمد) دعای ده کرد بوجه پیاویك و به ناوی خویان ناوی ده بردن و ده یقه رمو: (خوایه و ولیدی

کوبی و ولید و سه له می کوبی هیشام و عیباشی کوبی ده بیعه و نه وانی بین ده سه لائن له شیما انداران:-

﴿إِنْ وَلَّىٰ اللَّهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هر خوابه ﴿الَّذِي تَزُلَّ الْعِصْبُ﴾ نه و (خوابه‌ی) که قورئانی نارد خواره و ﴿وَهُوَ يَقُولُ الصَّلَاحَ﴾ و هر نه ویش پشتیوانی چاکه کاران ده‌کات. ۱۹۶ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه وانه‌ی نه ویش جگه له خوا هانایان بق ده‌بن ﴿لَا يَسْتَعِينُونَ تَضَرَّعُوا﴾ ناتوانن یارمه‌تی تان بدهن ﴿وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمه‌تی خویان بدهن. ۱۹۷ ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ﴾ و نه ویش بانه‌ی بکن بق ریگای راست ﴿لَا يَنْصُرُوا﴾ نه وان نابیستن ﴿وَتَرَاهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ﴾ و واده‌زانی بق تو ده‌پوانن ﴿وَمَنْ لَا يَنْصُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن. ۱۹۸ ﴿حَذِ الْأَنْفُسَ﴾ ده‌ست بگره به لیئورده‌یی په و (چارو پچی بکه) ﴿وَأَمَّا بِالْقُرْبِ﴾ فرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْفَاسِقِ﴾ و پوو وهرگیره له نه‌فامان و نه‌زانان (وازیان لی بیتنه). ۱۹۹ ﴿وَأَمَّا يُعْزِلُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْءٌ﴾ و نه ویش خه‌ترو خه‌یال و ده‌سوده‌یه‌کت بق هات له لایه‌نی شه‌یتانه‌وه ﴿فَأَنْتَ بِأَعْيُنِنَا﴾ یه‌کسر په‌نا بگره به‌خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هر نه و بیسری زانیه. ۲۰۰ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ أَكْفَرًا﴾ به راستی نه وانه‌ی خواناس و پاریزکار بیون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه‌ترو و ده‌سه‌یه‌کیان له شه‌یتانه‌وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده‌کن و خویان بیر ده‌که‌وخته‌وه ﴿وَإِذَا مُمْ تُنْصَرُونَ﴾ چاکوت و پر به‌رچاویان پوشن ده‌بیته‌وه (راستی ده‌بیزنه‌وه). ۲۰۱ ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ﴾ و ده‌برا (شه‌یتانه‌کانیان یارمه‌تییان ده‌دهن له‌گومپایی بیوندا ﴿لَنْ لَا يُنْصَرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بق گومپا کردنیان). ۲۰۲ ﴿وَإِذَا لَمْ يَأْتِهِمْ بِآيَةٍ﴾ و ده‌هر کاتیک (وه‌حی دوا بکه‌وخت) ثابته‌تیکیان بق نه‌هیتی ﴿قَالُوا لَوْلَا آخِذَتُنَا﴾ ده‌یان ووت: بقچی له‌خوته‌وه ریگی ناخه‌یت (بق خوت هالی نابه‌ستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: بیگومان من هر شوینی نه‌وه ده‌که‌وم ﴿مَا يُؤْتِي إِلَيَّ مِنْ رَبِّي﴾ که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه سروش ده‌کری بقم ﴿فَبِمَا بَصَرُنَا مِنْ رُبِّكُمْ﴾ نه‌م (قورئانه) به‌رچاو بقشنی و به‌لگه‌یه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه ﴿وَهُدًى﴾ و پیتن‌وونی و نیشاندوره ﴿وَزَحْمَةً﴾ و میهره‌بانی و به‌زه‌یی خوابه ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بق گه‌ل و مؤزیک که باوه‌ر دینن. ۲۰۳ ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ و ده‌کاتیک که قورئان خویندرا ﴿فَأَنْصِتُوا لَهُ﴾ ده‌بی گوی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده‌نگیش بن ﴿تَلْمِذِكُمْ لِرَبِّكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی خوا میهره‌بانیتان له‌گه‌ل دا بکات. ۲۰۴ ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ﴾ و ده‌له‌دل و ده‌روونت دا یادی په‌روه‌ردگارت بکه ﴿تَضَرَّعًا وَخِيفَةً﴾ به‌پارانه‌وه و ترس و بیمه‌وه ﴿وَذُونَ الْأَجْهَرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به‌بی نه‌وه‌ی ده‌نگ به‌ریزیکه‌یته‌وه ﴿بِالْقُدُّو وَالْأَصَالِ﴾ له‌به‌ره‌به‌یانی و ده‌ماو ده‌می نیواراندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ و ده‌له‌بی ناگیان مه‌به. ۲۰۵ ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی نه‌و فریشتانه‌ی که لای په‌روه‌ردگارتن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو به‌زل نازانن ﴿عَنِ عِبَادَتِهِ﴾ له‌په‌رستنی نه‌و (خوا) ﴿وَيُسَبِّحُونَ﴾ و ده‌میشه ستایشی ده‌کن (کهنوشی بق ده‌بن) ﴿وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ و نه‌ها سوژده بق نه‌و ده‌بن. ۲۰۶

سُورَةُ الْأَنْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ③ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑤
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑦

سوره‌تی ﴿الأنفال﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿صَلَّى﴾) پرسیارت لی ده‌کن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه‌بارت به ده‌سکه‌وته‌کان (ی جه‌نگی به‌دن) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه‌و ده‌ست که‌وتانه هه‌ر بق خواو پیغه‌مبه‌رن ﴿صَلَّى﴾ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته خوتان بیاریزن و له خوا بترسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه په‌یوه‌ندی نیوان خوتان چاک بکه‌نه‌وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وگو‌تپایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌که‌رئیوه بیوادارن. (۱) ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان بیواداران ته‌نها که‌ساننن که ﴿إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ کاتیک که‌باسی خوا کراو ناوی هیتره ﴿وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلایان ده‌ترسیت و ترسی لی ده‌نیشیت ﴿وَإِذَا ثَلِثَ عَلَيْهِمْ﴾ کاتیکش نایه‌ته‌کانی خوا بخوینریته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بیویان زیاد ده‌بیت ﴿وَعَلَى رُبِّهِمْ يُوَكَّلُونَ﴾ و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خویان ده‌به‌ستن. (۲) ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه‌وانه‌ن که به‌پاستی نویژه‌کانیان به‌جی ده‌هین ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له و رسق و پوزیه‌ی پیمان داوون (له پیناوی خوادا) ده‌بیبه‌خشن. (۳) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ هه‌ر نه‌وانه‌ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بیوادارانی پاسته‌قیفه ﴿فَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی به‌رزیان بقه‌یه‌ی لای په‌روه‌ردگاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی خوش بسونی (تاوانه‌کانیان) و پوزی په‌سهندو چاک (یان بق هه‌یه. ۴) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هه‌ر چوئیک که په‌روه‌ردگارت له ماله‌که‌ت ده‌ره‌یتنایت ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و پاستی ﴿وَأَنْ قَرِيبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌کاتیکدا بیگومان ده‌سته‌یه‌ک له‌بیواداران ﴿لَكَرْهُونَ﴾ بیزاربوون و پییان ناخوش بوو. (۵) ﴿يُحِبُّدُّلُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده‌مه‌قالتیت له‌که‌ل دا ده‌که‌ن له‌(شتی) هق و راستدا ﴿يَعْدُ مَا بَيْنَ﴾ دوی نه‌وه‌ش که بیویان پوون بق‌ته‌وه (که پاسته هیشتا جه‌نگیان لا گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی به‌توندی به‌ره‌و مردن ببریئ ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به‌چاوی خویان (مردن) ببینن. (۶) ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیری نه‌و کاته بکه‌نه‌وه) که‌خوا به‌لینی به‌ئیوه‌دا ﴿إِخْدَى الطَّائِفَتَيْنِ﴾ ده‌ست که‌وتی یه‌کیک له‌و دوو کومه‌له (کاروانه بازرگانی یه‌که یان سه‌ره‌که‌وتن به‌سه‌ریاندا) ﴿أَنْهَا لَكُمْ﴾ به‌پاستی ده‌بیته می ئیوه ﴿وَتَوَدُّونَ﴾ وه‌ئیوه پیتان خوشه ﴿أَنْ غَرَّذَاتِ الشُّوْكَى﴾ که نه‌و ده‌ست که‌وته بی چه‌که، (کاروانه بازرگانی یه) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بق ئیوه بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْخَفَى بِكَلِمَتِهِ﴾ به‌لام خوا ده‌یه‌ویت ووته‌کانی خوی به‌پاست ده‌رچی (حق سه‌ره‌که‌وی) ﴿وَيَنْفَعُ ذَا الرِّكَرِ﴾ و په‌گ و پیشه‌ی بی باوه‌پان له‌بن بیئ. (۷) ﴿لِيُجِزَ الْخَفَى﴾ تا هق جیگیر بکات ﴿وَيُبْطِلَ الْبَطْلَ﴾ و ناحه‌قیش له‌ناو به‌ری و پوچه‌ل بکاته‌وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پییان ناخوش بیت. (۸)

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِ
 مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
 وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يَغْشَى كُفْرُ الْإِنْسَانِ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
 الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
 إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 سَأَلِقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ
 الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ كُمْ فَذُوقُوا وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ
 كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ
 دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقُنَالٍ أَوْ مُتَحِيزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

هوی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۹) سورمتی

(الأنفال): ﴿٩﴾

تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ

فَاسْتَجَابَ

لَكُمْ...

موس...

کثیراویه تیه وه که

عومری کوبی

خه ططاب (خوای

لسی پانی بیت)

ده فیه رمویت:

کاتیک که غه زای

به در بهودا

پیغه مبهری خوا

(سهری)

هاوه لانی کرد که

سی سهد و

هه ندیکن و سهیری

بی باوه پانی کرد

که له هه زار زیاتن

پروی کرده بهوگه (قبیله) و هه ردو دهستی بهر زکرده وه عه بایه کی به سهر شانوه بوو فیه رموی
 (اللهم لین ما وعدتني اللهم أنجز ما وعدتني اللهم إنك إن تهلك هذه العصابة من أهل الإسلام فلا تعبد في
 الأرض أبداً). عومر ده لیت: پیغه مبهری خوا (سهری) بهر ده وام بوو له پارانه وه داوای کومه کی
 ده کرد هه تا وه کی عه باکی له سهر شان که هه خوارموه نه دجا نه بو بهر هات و-

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیریکه نه‌وه) کاتیک (له به‌در دا) هاناتان بۆ په‌روه‌ردگارتان ده‌برد
 ﴿فَأَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ خواش هات به‌هاناتانه‌وه ﴿أَنِّي مُعَذِّبُكُمْ﴾ ووتی من ده‌نیرم بۆ یارمه‌تیان
 ﴿بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ هزار فریشته ﴿مُرْدِفِينَ﴾ به‌دوای یه‌کدا (دینه خوارى). ۹ ﴿وَمَا
 جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُعْرً﴾ وه‌خوا نه‌وه‌ی ته‌نها بۆ شادی و موژده نارد ﴿وَلِنُظْمِمْ بِهِ قُلُوبَكُمْ﴾ تا
 دل‌کانتان پی‌ی نارام بگریت ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ وه‌سه‌ر که‌وتنیش ته‌نها لای
 خواوه‌یه‌و به‌س ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌پاستی خوا به‌ده‌سته‌لاتی کار به‌جی‌یه. ۱۰
 ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ﴾ (بیریکه نه‌وه) کاتی (خوا) وه‌نه‌وزی به‌سه‌رتاندا هینا ﴿أَمَّهً مِّنْهُ﴾
 (بووه هوی) دلتیایی ئیوه له‌لایه‌ن (په‌روه‌ردگار) خویه‌وه ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ بارانی‌شی له‌ئاسمانه‌وه بۆ باراندن ﴿لِيُطَهِّرَ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاته‌وه پی‌ی
 ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ رِجْسُ الشَّيْطَانِ﴾ وپیسى شه‌یتان (دوو دلی و گومان) له‌ئیوه دوور بخته‌وه
 ﴿وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ وپه‌یوه‌ندی دل‌کانتان پته‌و بکات ﴿وَلِيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه‌به‌و
 (بارانی) پیکانتان دامه‌زراو و جیگر بکات. ۱۱ ﴿إِذْ يُوحَىٰ رُتِّلْ﴾ (بینه‌وه بیر) کاتیک که
 په‌روه‌ردگار نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ بۆ فریشته‌کان ﴿أَنِّي مُعَذِّبُكُمْ﴾ که‌بیگومان من
 (خوا) له‌که‌لتانم ﴿فَتَنبِئُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ده‌ی دلی که‌سانیک قایم و دامه‌زراو که‌ن که
 باوه‌ریان هیناوه ﴿سَأَنُفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به‌زویی ترس و بیم ده‌خمه‌دلی
 نه‌و که‌سانه‌ی که‌بی باوه‌ر بوون ﴿فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ﴾ جا ئیوه‌ش له‌سه‌رووی گه‌ردنیان
 بده‌ن (واته سه‌ریان) ﴿وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلُّ بَنَانٍ﴾ وه‌له‌همووسه‌ر په‌نجه‌کانیان بده‌ن
 (واته له‌هموولاشه‌یان بده‌ن له‌سه‌روه‌وه تا خواره‌وه). ۱۲ ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه‌وه ﴿بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌به‌پاستی نه‌وانه دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کیان کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هه‌ر که‌سیکیش دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی بکات ﴿فَأَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه بیگومان توله و سزای خواو تقد به‌تینه. ۱۳ ﴿ذَٰلِكُمْ﴾ قذوقوه
 (حوکم و سزای ئیوه) نه‌وه‌یه ده‌ی بیچه‌ژن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه‌به‌پاستی بۆ
 بی‌پروایان سزای ناگری دوزخ هه‌یه. ۱۴ ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که
 به‌واتان هیناوه ﴿إِذْ لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (له‌جنگ دا) په‌ویه‌پووی تقدیک له‌بی
 باوه‌ریان بوونه‌وه ﴿فَلَا تُولَوْهُمْ الْأَدْبَانَ﴾ قه‌ت پشتیان تی‌مه‌که‌ن و هه‌له‌یه‌ن. ۱۵ ﴿وَمَنْ
 يُؤَلِّمْ يُوَلِّمْهُ دُبُرَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س له‌و‌په‌ده‌دا پشتیان تی‌بکات و هه‌لییت ﴿إِلَّا مُتَحَرِّفًا
 لِّعِتَالٍ﴾ مه‌گر (مه‌به‌ستی نه‌وه‌بییت) بۆ هیرش کردن بگه‌پته‌وه ﴿أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾
 یان به‌روات بۆ لای که‌مه‌لیکی تر (ویارمه‌تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بِقُضْبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾
 نه‌وه بی‌گومان به‌رق و خه‌شی خواوه ده‌گه‌پته‌وه ﴿وَمَا وَلَهُ جَهَنَّمُ﴾ وه
 جیگای دوزخ ده‌بییت ﴿وَنَسِ الْأَمْرُ﴾ که‌جیگایه‌کی تقد خراب و به‌ده. ۱۶

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدُو لَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَتَأَيَّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عُنَاهُ وَاتُّم
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

- عاباکسی
خستوه سر
سانی و له
پهستوه گرتی بڑ
شوهی نه که ویت
پاشان نه رموی
: نهی پتفه مبردی
خوا (کَلَام) به سه
ماوار و نسا و
پارانه و به بقای
په روه رنگارت پی
گومان خوی گوره
نور به لبتانه پی
ی دلویوت بڑت جی
به جی ده کات خوی
گوره ش نه م
تایه تسی
نارده خواره و ده
تسنتیقون ریگم
فاسنتجاب لکم انی
میدکم بانیف من
الملائکة مریدین.

هوی هاتنه خواره و دی تایه تی (١٦) سوره قی (الانفال): ﴿وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَتَهُ...﴾ نه بو داود

گنپاویه تیه و ده که نه بو سه عیدی خودری ده لیت: نه م تایه ته له پڑی غه زای به دردا هاته خواره و ده:
(تیبینی: نه م نه و نه ناگه نه تیت که و تایه ته که تایه ته به غه زای به دروه به لکو همور زانایان به ک
ده ننگن که و پاکردن له جیهاد به کیکه له گونا نه گوره کان).

﴿فَلَمَّ تَفْظَوْهُمْ﴾ ده کهواته ښووه نه وائتوان نه کوشت ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ فَظَاهَرٌ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت ﴿وَمَا زَمِنْتُ إِذْ زَمِنْتَ﴾ وه کاتې که (مشتې خړلانو زیږت پړویه کافران) هاوځست به ته نه تر نه تا ویخت ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ رَءِیٌّ﴾ به لکو خوا هاوځستی (و لایعنان) ﴿وَلَكِنْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ بق نه ووی خوا پړواداران تاقی بکاته وه ﴿بِمَنْ بَلَاءُ خَسَا﴾ له لایعنه خړویه به تاقی کړنه وه په کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِیعٌ عَلِیمٌ﴾ به راستی خوا عیسه وری زانایه. (۱۷) ﴿ذَلِکُمْ﴾ (سر نه دجاسی باوه پداران و کافران) نه وه بسو (که پړوی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوْمِنٌ کَذِبُ الْکَافِرِینَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی پړویان پوچهل ده کاته وه. (۱۸) ﴿إِنْ تَنْصَرِفُوا﴾ نه گهر ښووه (کافران) دلوای یارمته و سرکه وتن ده کن ﴿فَلَنْدَ جَاءَکُمْ الْفَتْحُ﴾ نه وه به راستی سرکه وتنن بق مات (کالته یان پی ده کات) ﴿وَأَنْ تَنْکَبُوا فَوْرَ خَرْلُکُمْ﴾ نه گهر کړتایی به ښتن (له نوږمنایه تی پیغه میهریان بت په رستی) نه وه چاکتره بق تان ﴿وَأَنْ تَرُدُّوْا نَعْدَ﴾ وه نه گهر بگه رښه وه (بق سر درلایه تی یان بت په رستی) نه وه ښمهش ده گهر ښه وه (بق سر خستی باوه پداران) ﴿وَلَنْ تَنفِیَ عَنْکُمْ فِتْنَتُکُمْ شَیْئًا﴾ هر گیز ده ستو کومه له که تان هیچ سووښکتن پی ناگه یه نن ﴿وَلَنْ تَکْزِبَ﴾ هر چهنه تقدیرش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِینَ﴾ وه بیگومان خوا له گهل پړواداران دایه. (۱۹) ﴿يُنَالِیَ الَّذِینَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه و که سانه ی پړواتان میناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ گوډاپه لی خواو پیغه مېره کی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ وېشتی تیمه کن ﴿وَأَشْرَ قَسَمُورُنَ﴾ له کاتیکدا ښووه تیده گنه و ده بیستن. (۲۰) ﴿وَلَا تَکُونُوا کَالَّذِینَ قَالُوا سَمِعْنَا وَکُنَّا مِنْ بَیْنِ کَ﴾ (به سر زاره کی) ووتیان بیستمان ﴿وَمَنْ لَا یَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نابیستن و ټیناگن. (۲۱) ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی خرابترین ه موو گیان له بهران له لای خوا ﴿أَلَمْ یَأْتِکُمُ الَّذِینَ لَا یَغِیْلُونَ﴾ نه و که پړ و لایعنان که بیرناکه نه وه و څیر نابن. (۲۲) ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا بیزانایه ﴿لَیْسَ خَافُ﴾ چاکه په که (که پړ و لایعنان) ه په ﴿لَا تَسْتَمْتُمْ﴾ بیگومان وای له ده کردن بیستن ﴿وَلَوْ اَسْتَمْتُمْ﴾ نه گهر خوا (له رمانی خړی) پی بیستنایه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ هر پړویان و ده دگپرا ﴿وَمَنْ یُضِلُّهُ﴾ وه نه وان هر گوی پی نه دهرن. (۲۳) ﴿يُنَالِیَ الَّذِینَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه و که سانه ی پړواتان میناوه ﴿أَسْتَجِیْبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لای خوا و پیغه مېره بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاکُمْ لِمَا حَرَّمَ﴾ کاتیک که بانگتن ده کن بق لای نه و (تایینه تی) که زیندووتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشرانن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ به راستی (ویستی) خوا ﴿عَوَّلَ بَقَرَتِ الْأَمْرِ وَالْقَبْرِ﴾ ده بیته به روست له ښوان ناده می و لی دا (واته نه و په ری ده سته لای هیه به سر دلی به نده کانیډا) ﴿وَأَنَّ إِلَهَهُ عَشْرُونَ﴾ وه به راستی هر لای نه و کڅ ده کړنه وه (له پړوی لویای دا). (۲۴) ﴿وَأَقْبُوا بِنْتَهُ﴾ وه خړتان پیارینن له تاشوب و به لایه که ﴿لَا تُصِیْبَنَّ الَّذِینَ ظَلَمُوا مِنْکُمْ عَاقِبَةً﴾ که تووشی ستم کارلنتان ناییت به تاییه تی (همووتان ده کړنه وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشرانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِیدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا (درد سه خته. ۲۵)

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَخَطَفَكُمْ النَّاسُ فَنَاصِبَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
 لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أُتِيَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا
 قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

هوی هاتنه

خوارهوهی نایهتی

(۱۷) - سورتهی

(الأنفال)؛ ﴿وَمَا

رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ

وَلَكِنَّ اللَّهَ

رَمَى﴾. طه به رانی

گتیاویه تیه وه له

عه بدوللای کوی

عه بیاسه وه ده لیت

پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) نه رموی به

عه لی کوی نه بو

طالب که مشتیک

وورده زیخی بداتی

نه ویش پی ی داو

پاشان پیغه مبه ری

خوا (ﷺ) فیه ی

داب به پوی بی

باوه پانی قوپه یش

داو فـ رموی

(چاوه کان کوی

بن) بویه چای هیج بی باوه پیک نه ما له و زیخی تی نه چیت وه خوی گه وره نه م نایه ته ی ناره
 خواره وه ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾.

هوی هاتنه خوارهوهی نایه تی (۱۹) سورتهی (الأنفال)؛ ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ﴾. حاکیم

پیوایه تی کردوه که عه بدوللای کوی ثعلبی کوی صه غیر نه لیت: ده ست پیسخه ری شه ری به در و-

﴿وَأَذْكُرُوا﴾ بیر بکه نه وه ﴿إِذْ أَنْشَأَ﴾ کاتیک که ئیوه ﴿فَلِيلٌ مُسْتَقْصِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ که م و لاوازکراو و ژیر ده‌سته بوون له زهوی (مه‌ککه) دا ﴿تَخَافُونَ﴾ ده‌ترسان ﴿أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ﴾ که خه‌لکی بتان فرپتن ﴿فَتَاوَنَكُمْ﴾ نه ججا خوا په‌نای دان ﴿وَأُذِّنْكُمْ بِمَضْرَبِهِ﴾ وه به‌یارمه‌تی خوی پشتیوانی کردن ﴿وَزَرَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه پسق و پوزی له شته پاک (و) حه‌لاله) کان پی به‌خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سوپاس گوزاری خوا بن. (۲۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ﴿لَا تَحْوُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه‌که‌ن له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دا ﴿وَتَحْوُوا أَمْسِيَّتَكُمْ﴾ وه ناپاکی مه‌که‌ن له سپارده‌کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتیکدا که ئیوه ده‌زائن (ناپاکی یه). (۲۷) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنْمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ﴾ به‌پاستی مال و مندالتان ﴿فِتْنَةً﴾ هوی تاقی کردنه‌وه‌ی (ئیوه‌ن) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به‌پاستی لای خوا پاداشتی نذر گه‌وره مه‌یه. (۲۸) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هیناوه ﴿إِنْ تَقُوا اللَّهَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه خواناس بن و خوتان بیارینن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ هوی جیاکه‌ره‌وه‌ی پاست و نارپاست) تان بۆ فه‌پاه‌م دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و له‌گوناهه‌کانتان ده‌بوری ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیبتان خوش ده‌بیئت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه‌ن به‌هره و چاکه‌ی نذر گه‌وره‌یه. (۲۹) ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بیر بکه‌ره‌وه) کاتیک نه‌وانه‌ی بی باوه‌پ بوون پیلانیان له دژت ده‌گپرا ﴿لِيُفْلِتُوا﴾ تا به‌ندو کورت بکه‌ن ﴿أَوْ يَفْتُلُوا﴾ یان بتکوژن ﴿أَوْ يَخْرُجُوكَ﴾ یان (له‌مه‌ککه) ده‌رت بکه‌ن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه‌وانه (به‌رده‌وام) فپو فیل ده‌که‌ن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وه خواش له‌به‌رامبه‌ر نه‌واندا پیلان ده‌گپرت ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِبِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گپرا نه (به‌رامبه‌ر پیلان گپران). (۳۰) ﴿وَإِذْ تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ وه کاتیک که ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خوینریته‌وه ﴿قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا﴾ ده‌لین بییستان (واته گرنگ نی یه) ﴿لَوْ نَحْنَا لَفَلَنَّا بِمِثْلِ هَذَا﴾ نه‌گه‌ر بمان ویستایه وینه‌ی نه‌و ئایه‌تانه‌مان ده‌ووت ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌هیج نی یه جگه له نه‌فسانه‌ی پیشینان. (۳۱) ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر بکه‌ره‌وه) کاتیک (که بی باوه‌په‌کان) ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿إِنْ كَرِهْتَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه راستو له‌لاین تروه ماتوره ﴿فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا حِجَابًا﴾ ده‌ی به‌رد به‌سه‌رماندا بیارینه ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ له‌ناسانه‌وه ﴿أَوْ آتِنَا بِمَذَاقٍ آخَرَ﴾ یان سزای سه‌ختی پپ تازارمان بۆ بنیره. (۳۲) ﴿وَمَا كَرِهَ اللَّهُ لِعِبَادِهِمْ﴾ وه به‌پاستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له‌کاتیک دا تق (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له‌ناویاندا بیئت ﴿وَمَا كَرِهَ اللَّهُ لِعِبَادِهِمْ﴾ هه‌روه‌ما خوا توه‌ی سزایان ناکات ﴿وَمَنْ يَسْتَفِرِّغْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان داوای لیبوردن بکه‌ن. (۳۳)

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يَعِذُّهُمْ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَقَصِيدَةٌ فذُقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُخْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآقَدٌ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَلِيلُهُمْ حَتَّىٰ
لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّهِ فَإِنْ
أَنْتَهُوا قَابِلَاتُ اللَّهِ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٣٠﴾

سوره نوری

سوره نوری

نور جہل پیش

دوستی خلی بی

کریبی

سورستی کرد

ووتی: (اللهم

انقطعنا للرحم

ولتانا بما لم يعرف

فاحنه الفداة)

خوای گوردی

نایه ناری

خوارده

تستفیعوا فقد

جاءکم الفتح.

نوری حالتی

خوارده نایه ناری

سوره نوری

(الانفال): ﴿وَمَا

كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا

كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾. بخاری گزیده نوری که نوری مالک نایه ناری: نوری

جہل ووتی: نوری خوای گوردی که نوری نایه ناری که نوری نایه ناری نایه ناری نایه ناری

دهی له نایه ناری نایه ناری نایه ناری نایه ناری نایه ناری نایه ناری نایه ناری

نایه ناری نایه ناری: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

﴿وَمَا لَهُمْ لَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چون سزایان نادان؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا نه‌وان به‌رگری (موسولمانان) ده‌کن له چوون بئ مزگوتی به‌ریزو پیرۆز (که‌عه) ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئَئِهِ﴾ له کاتیکدا نه‌وان خۆشه‌ویست و سه‌ر په‌رشتیاری نه‌و (مزگوتی) نین ﴿إِنْ أُولَئَاؤُهُ إِلَّا الْفٰثِقُونَ﴾ به‌پاستی سه‌ر په‌رشتیار و خۆشه‌ویستی نه‌و (مزگوتی) خوا ناسان و پارێزکارانن ﴿وَلٰكِنْ أَحٰقَرْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆریه‌یان نازانن. (۳۴) ﴿وَمَا كَانَ صَلَاحٌ عِنْدَ النَّبِيِّ﴾ وه نوێی نه‌وان (بت په‌رسته‌کان) له‌مالی خوادا هیچ نی یه ﴿إِلَّا نِكَاحٌ﴾ جگ له‌فیکه‌کردن ﴿وَتَضْيِیْقٌ﴾ و چه‌پله‌لیدن نه‌بیت ﴿فَقُولُوا الْعَذَابُ﴾ که‌واته‌بچه‌ژن سزای سه‌خت (له‌به‌دردا) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی به‌پروا نه‌مینانفتانه‌وه. (۳۵) ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی که‌بی باوه‌پن ﴿یَعْبُدُونَ اٰمُوْلَهُمْ﴾ مال و سامانیان خه‌رج ده‌کن ﴿یَصُدُّوْا عَنْ سَبِیْلِ اللَّهِ﴾ بئ نه‌وه‌ی به‌ر هه‌لستی رێگه‌ی خوا بکن ﴿تَسْبِیْقُوْنَهَا﴾ جا له‌مه‌ودا (مال و سامانیان) به‌خت ده‌کن و ده‌بیه‌خشن ﴿ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَیْهِمْ حَسْرَةٌ﴾ له‌پاشان ده‌بیت به‌داخ و په‌ژاره‌بۆیان ﴿ثُمَّ یُغْلِبُوْنَ﴾ پاشان ژیر ده‌کون ﴿وَالَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌بی باوه‌پن ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ خٰخِرُوْنَ﴾ هه‌ر له‌دۆزه‌خ دا کړ ده‌کړنه‌وه. (۳۶) ﴿لَتَجِزَّیَ اللَّهُ الْخَبِیْثَ مِنَ الطَّیْبِ﴾ بئ نه‌وه‌ی خوا ده‌سته‌ی ناپاک له ده‌سته‌ی پاک جیا بکاته‌وه ﴿وَتَجْعَلَ الْخَبِیْثَ بَغْضًا عَلٰی بَغْضِی﴾ و ناپاکه‌کانیش له‌سه‌ریه‌ک هه‌لچنیت ﴿تَمَرُّهُمْ حَبِیْمًا﴾ نه‌جا هه‌مووی پێکه‌وه‌کۆ بکاته‌وه ﴿فَتَجْعَلَهُ فِیْ جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته‌دۆزه‌خه‌وه ﴿أَوَّلَیْکَ مِنْ الْخَبِیْرُوْنَ﴾ هه‌ر نه‌وانه‌زیانیار و خه‌سارۆ مه‌ندی ته‌واون. (۳۷) ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ﷺ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ به‌نه‌وانه‌ی که‌بی باوه‌پن بوون ﴿إِنْ يَنْتَهُوْا﴾ نه‌گه‌ر کۆتایی به‌ینن (به‌بی به‌وایی به‌که‌یان) ﴿يَغْفِرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ به‌پاستی (خوا) ده‌بوری له‌هه‌رجی له‌وه‌و پێش کردوویانه ﴿وَإِنْ یَغُودُوْا﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بگه‌رێنه‌وه (سه‌ر کرده‌وه‌ی پێشوویان) ﴿لَنَنْصُرَنَّ سَنُتْ اَوَّلٰیوْنَ﴾ نه‌وه‌به‌پاستی باوو یاسای پێشینه (خرابه‌)کان چی بوو (بئ نه‌مانیش دوویاره‌ده‌بیته‌وه). (۳۸) ﴿وَفِیْطَوْمٍ﴾ (باوه‌پداران) جه‌نگ بکن له‌گه‌ل بی باوه‌پاندا ﴿حَتّٰی لَا تَكُوْنُ فِیْئَهُ﴾ هه‌تا نازاوه‌(بی) باوه‌پ و بت په‌رستی) نامینیت ﴿وَنَكُوْنُ الَّذِیْنَ كُفَرُ اللّٰهِ﴾ و تاین و ملکه‌چی هه‌مووی بئ خوا ده‌بیت ﴿لَا رِبَّ اَسْتَهْوٰا﴾ جا نه‌گه‌ر کۆتایی یان هینا ﴿فَلَا إِلٰهَ﴾ نه‌وه‌به‌پاستی خوا ﴿بِمَا يَّمْلُوْنَ بِمِیْرٍ﴾ به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که (بی باوه‌پان) ده‌یکه‌ن بینایه. (۳۹) ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه‌گه‌ر هوویان وه‌رگه‌پرو پشتیان هه‌لکرد ﴿فَاعْلَمُوْا﴾ نه‌وه‌بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰیكُمْ﴾ به‌پاستی خوا پشتیوان و یارمه‌تی ده‌رتانه ﴿بِیَعْمَ الْمَوْتِ﴾ نه‌و (خوا) باه‌ترین پشتیوانه ﴿وَبِیَعْمَ النَّعِیْمِ﴾ وه باه‌ترین یاریده‌ده‌ر و سه‌رخه‌رتانه. (۴۰)

﴿۵۱﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن
 كُنْتُمْءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵۲﴾ إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
 وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
 هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
 لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۵۳﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَدْنَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۵۴﴾ وَإِذْ
 يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۵۵﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
 فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۵۶﴾

- روزگاریان که بیت

خوابه زه حمتی

نقد بدهی به سر

موجوده را (نای)

قبیله به کس) و

بیده ی به سر و اندا

له می پنه تو گوانی و

به لا و ده گوانی

سه رده می یوسف

شبه مورده یه

ده لای: ختلی

نظایات لای

نظایه را له مانی

موجوده را

به پیغمبر (ﷺ)

بعثت

نایلی (۱۰۱)

سورتی (انفال)

قال یحییٰ ان

انس (ﷺ) قال

(خرجنا مع رسول

الله (ﷺ) من

المدينة إلى مكة فكان يصلي ركعتين حتى رجعا إلى المدينة قلت انتم بمكة هيما قال اقمنا بها عشرا (رواه البخاري ومسلم). به حیا ده لای نه نه سی کوری مالیک (ﷺ) ده فرموی: (له لای پیغمبر را (ﷺ) ده چوین
 له می پنه بره بق مکه در رکعت دوم رکعت اولی ده کرد (له حیاتی نوژی چوار رکعتی) تا که پائینوه بق

مهینه به حیا ده لای دوم جی که مکه کجا بالیوه و مانی ده لای (پائینوه)

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وەبـزانن ﴿أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ بـیگومان هەر چـیه کتان له غه نیمه‌ت (ده‌سکه‌وت) گرت ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ ئەوه به‌پاستی پـنج یه‌کی نه‌و (ده‌سکه‌وته) بـی خوا ﴿وَاللَّسُّوْلُ﴾ و بـی پـنجه‌مبه‌ر ﴿وَالَّذِي أَلْفَرَقَ﴾ و بـی خزمانی (پـنجه‌مبه‌ر) ﴿وَالَّذِي﴾ و بـی مه‌تیوان ﴿وَالْمُسْكِينِ﴾ و بـی مه‌زاران ﴿وَأَنْزَلَ السَّيْلَ﴾ و بـی پـدیوارانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ ئەگەر ئیوه باوه‌پتان مه‌تاوه به‌خوا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ وَهًی نَارِدُومَآنَهٗ خَوَّارَهٗ﴾ ﴿عَلَى عِبْدِنَا﴾ بۆسەر به‌نده‌که‌مان (که‌موحه‌مه‌د پـنجه‌مبه‌ره) ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ﴾ له‌پۆزی جیاکردنه‌وه‌دا (واته‌ جه‌نگی به‌در) ﴿يَوْمَ أَتَيْنَا الْجَمْعَانَ﴾ له‌و پۆزه‌ی که‌دوو کۆمه‌ل به‌یه‌ک گه‌یشتن (دژ به‌یه‌ک جه‌نگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وە خوا به‌سەر مه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لا‌نداره. ٤١ ﴿إِذْ أَتْنَا بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا﴾ وەختی ئیوه لای خواری (شیوه‌که‌ی) نزیک (مه‌دینه) دا بـوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصْوَى﴾ و ئەوانیش له‌لای سه‌روی (شیوه‌که‌ی) دوورتر (له‌مه‌دینه) دا بـوون ﴿وَالرَّحْبُ﴾ کاروانه‌که‌ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له‌خوارتری ئیوه بـوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وە ئەگەر به‌لـتنتان به‌یه‌کتر بـدایه ﴿لَاخْتَلَفْتُمْ﴾ بـیگومان جیاواز ده‌بـوون ﴿فِي الْمَعْبَدِ﴾ له‌به‌لـتنه‌که‌دا (جه‌نگتان نه‌ده‌کرد) ﴿وَلَكِنْ﴾ به‌لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کۆی کردونه‌وه) بـی ئەوه‌ی خوا کارێک به‌دی بـه‌یتیت ﴿كَانَ مَقْضًى﴾ هەر به‌دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مِنْ هَٰذِهِ﴾ بـی ئەوه‌ی له‌ناو بچـئ ئەو که‌سه‌ی (به‌لای خواوه) له‌ناو چـووه ﴿عَنْ بَنِي﴾ له‌پـووی به‌لگه‌وه ﴿وَنُحْيِيَ مَنْ حَرَّمَ عَنْ بَنِي﴾ وەبـی ئەوه‌ی بـی ئەوه‌ی (به‌لای خواوه) ده‌ژی له‌پـووی به‌لگه‌وه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە به‌پاستی خوا بیسه‌ری زانایه. ٤٢ ﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر بکه‌روه) کاتـی که‌خوا ئەو (بـی پـروای) انه‌ی نیشان ده‌دایت ﴿فِي مَآبِلِكُمْ قَلِيلًا﴾ له‌خه‌وتدا که‌م بـوون ﴿وَلَوْ أَرَادْتُمْ كَثِيرًا﴾ خۆ ئەگەر (خوا ژماره‌ی) نه‌وانه‌ی به‌زۆر نیشان بـدایتایه ﴿لَفَعَلْنَا﴾ ئەوه بـیگومان ده‌ترسان و ده‌شکان ﴿وَلَنَنْزِعَنَّ﴾ وە جیاواز ده‌بـوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له‌بـیاری جه‌نگدا ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ اللَّهُ سَلَمًا﴾ به‌لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به‌پاستی ئەو (خوا) زانایه ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌ئوه‌ی له‌ناو داندایه. ٤٣ ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر بکه‌نه‌وه) کاتـی خوا نه‌وانی نیشان دان ﴿إِذْ أَنْفَقْتُمْ﴾ کاتـی پـووبه‌پـوو بوونه‌وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ له‌به‌رچاوتان به‌که‌م ده‌بـیـنران ﴿وَنَقَلَ كُنْزُ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه‌شی له‌به‌ر چاوی نه‌وان به‌که‌م نیشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بـی ئەوه‌ی خوا کارێک به‌دی به‌یتیت ﴿كَانَ مَقْضًى﴾ هەر به‌دی دیت ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وە مه‌مووکاره‌کان هەر بـۆلای خوا ده‌گـیـرـتـرـتـنه‌وه. ٤٤ ﴿يَأْتِيهَا الذِّبَرُ﴾ مامـنـوا ئەه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌پتان مه‌تاوه ﴿إِذَا لَبِثْتَ فَنَّةً﴾ کاتـی (له‌جه‌نگدا) له‌گه‌ل کۆمه‌لی‌کدا پـووبه‌پـوو بوونه‌وه ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ خۆگرین (مه‌لنه‌یه‌ن) ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زۆر بکن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ﴾ بـی ئەوه‌ی سه‌رکه‌وتـن. ٤٥

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا أَنْفُسَكُمْ فَيُضْلَئِلكُمْ وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَاوِرِئِهِ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّهُ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَ لَهُمْ وُزُوقًا عَذَابِ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

نایب الہی (۱۰۲)

سورۃ النساء

عن جابر بن عبد الله

قال: (قاتل رسول

الله ﷺ) معارب

خصلة فلما حضرت

الصلاة صلى رسول

الله ﷺ صلاة

الخوف فكان الناس

طائفتين طائفة يازاء

العدو، وطائفة صلوا

مع رسول الله ﷺ)

فصلى بالطائفة

الذين معه ركعتين

وانصرفوا فكانوا

مكان الطائفة الذين

كانوا يازاء العدو لم

انصرف الذين كانوا

بيازاء العدو فصلوا

مع رسول الله ﷺ)

ركعتين فكان

لرسول الله ﷺ أربع

ركعات واللقوم ركعتين ركعتين (رواه الإمام أحمد). جابری کبریٰ عہدوللا ثلثی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم جہنگ

لہ گال شہر کمرہ کانی خہ صلی اللہ علیہ وسلم نینجا وختن کاتی نوپڑ ہات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نوپڑی ترسی کرد و خہ لک کہ

دوویژل بوون، بہ شیکیان بہ رانبہر دوژمن وہستان و بہ شیکیشیان نوپڑیان کرد لہ گال پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)

نہوانی لہ گالیدا بوون دوویکات پیش نوپڑی بق کردن و پڑیشتنہ شوینی نہوانی بہ رامہبری دوژمن وہستان۔

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (یاوه پداران) گوډاپایه لی خوا و پیغه مبهره که ی بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن تَتَّبِعُوا﴾ و جیاوازمه بن و سویره که ی مه کن به مویه و بشکین و لاوایجن ﴿وَتَذَعَبَ رَعْرَعَةٍ﴾ و میزتان سپروا نه مینی ﴿وَأَصْبِرُوا﴾ و ه خلق راگر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خوا له که ل خلق گراندایه. ۴۶ ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ و ه نه وانه مه بن ده رچون ﴿مِن دِیَرِهِمْ﴾ له مال و وولای خلیان ﴿بَطَرًا وَرَاءَ النَّاسِ﴾ به هیندو پوویمایی بی خه ک کردن ﴿وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به رگری (خه لکیان) ده کرد له رگی خوا ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ و ه خوا به ه مو نه و کارانه ی ده یکن ناگادره. ۴۷ ﴿وَإِذْ زَيْنُ لَبُدِّ الْأَشْجَلِیْنَ أَعْمَلَهُنَّ﴾ (بیریکه ره و) کاتیک که شه یقان کرده و ه کانیانی بی پازاندته و ه و ووتی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرق هیچ که س به سه رتاند زال ثانی ﴿وَلَا جَارَ لَكُمُ﴾ و بیگومان من په ناده ر (و پاریزه ی میوم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْقَيْقَانَ﴾ ثینجا کاتی هه رمو ده سته که پوو به پوی یه کتر بوونه و ه ﴿تَكْمُرُ عَلَى غَبِیْنٍ﴾ (شه یقان) پاهو پاش به دوی خلی دا که پایه و ه ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِئٌ مِّنْكُمْ﴾ به راستی من به ریم له میوم ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ﴾ چونکه به راستی نه و ی من ده بینم میوم ثابینن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به راستی من له خوا ده ترسم ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا رقد ترقی ی به تینو سه خته. ۴۸ ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُفْضِقُونَ﴾ (بیریکه ره و) کاتی سوپوهه گان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و نه وانه ی نه خرقشی له دلایندابو ده یان ووت ﴿غَرَّهَ وَلَا دِیْنَهُ﴾ نه وانه (موسولمانه گان) ثابینه که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هه رکه سی پشت به خوا بیه ستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَكِيمٌ﴾ نه و به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته. ۴۹ ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ و ه نه که ر ده تبینی ﴿إِذْ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا اُتَيْنَكُمُ﴾ کاتی فریشته گان گیانی بی باوه ران ده کیشن ﴿بِضَرَبَاتٍ وَجُوهُهُمْ وَأَذُنُهُمْ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده ده ن ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخَرِیْبِ﴾ و (پشیمان ده لئین) به یژن سزای ناگری سویتنه ر. ۵۰ ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدَانَكُمْ﴾ نه و (نازار و سزایه) به هوی نه و ه ویه ده ستی خلتان پشیشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَیْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَمَلِ﴾ و به راستی خوا به هیچ کولجی ستمکار نی یه له به نده کانی. ۵۱ ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ لِرِجْلَيْهِ﴾ (ثم بی باوه رانه باوو نه ریتیان) هه ر و ه کو باو و نه ریتی ده ستی قیرعون ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه یه له پیش نه وانه و ه بوون ﴿تَكُونُوا بِأَعْيُنِنَا﴾ که بی بنه بوون به نیضانه کانی خوا ﴿فَاخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیتر (سزای) خولیش گرتی به هوی گوتاهه کانیانه و ه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِیُّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به راستی خوا به تولای ترقی به تینه. ۵۲

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَابِ آلِ
فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْتَهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثَقَفَنَّاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ
قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾
وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ ۚ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا
لِلْسَّلَامِ فَأَجْنَحْ لَهُا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

سبوتن پادشاهان
شوانی بهرامبر
نورمن و سنا بون
فاتن دورکات
نویزبان له گال
پیغمبری خواندا
کرد، کهوا بوو
پیغمبری خوا
(ﷺ) چولر دکات
نویزی کردو
خه لکه کهش هور
کومه لیکیان دوو
رکاتیان کرد.

نایبانی (۱۰۵)

سوره نسی (النظام)

عن أم سلمة أن
رسول الله (ﷺ)
سمع جلبة خصم
ببواب حجرته فخرج
إليهم فقال (ألا إنما
أنا بشر وأنا أفضي
بمنحو ما أسمع وأعلم

أحدكم أن يكون ألحق بجمته من بعض أفضي له، فمن قضيت له بحق مسلم فإنما هي قطعة من النار فليحملها
أو ليذرها) (رواه البخاري ومسلم). نوم سه له ده لی پیغمبری خوا (ﷺ) گوی له دهنگه دهنگی ناکوکی به ک
بوو له به ردهم دورکاتی پیغمبریش (ﷺ) پزیشته دهره وه بق لایان و ووتی: (بیدارین بیگومان من
تهنای مرتفقیم و من حوکم ددهم به گویزه ی شهوی که ده بیستم جا له وانه یه هه ندیکتان -

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً﴾ نه‌وه به‌هوی نه‌وه‌ویه که به‌پاستی خوا هیچ به‌هره‌و نیعمه‌تیک ناکوئی ﴿أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ که به‌خشییبتی به‌هر هوزیک ﴿حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ مه‌تا نه‌وه‌ی له‌خویاندایه نه‌یگزن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به‌پاستی خوا بیسه‌ری زانیه. ۵۲ ﴿كَذَّابٌ ۖ إِنْ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا فِرْعَوْنُ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نم کرده‌وی نه‌مان) وه‌کو باوو نه‌ریتی ده‌سته‌ی فیرعه‌ون و نه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌وان بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان به‌دو زانی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیعمه‌ش له‌ناومان بردن به‌هوی گونا‌مه‌کانیانه‌وه ﴿وَأَعْرَفْنَاهُ إِنْ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا فِرْعَوْنُ﴾ وه ده‌سته‌کی فیرعه‌ونمان خنکاند ﴿وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ چونکه مه‌موویان ستم کار بوون. ۵۴ ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌پاستی به‌دترینی گیان له‌به‌ران به‌لای خواوه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ن بی باوه‌پوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوه‌پ‌ناهیئن. ۵۵ ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که په‌یمانته له‌گیان به‌ست ﴿ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ﴾ له‌پاش نه‌وه په‌یمانته‌کیان ده‌شکاند ﴿فِي كُلِّ مَرْوَةٍ﴾ له‌مه‌وو جاریکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه‌وان خویان ناپارینن. ۵۶ ﴿فَأَمَّا تَتَّقُهُمْ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه‌گر تووشی نه‌وانه بوویت (زال بوویت به‌سهریاند) له‌جه‌نگ دا ﴿فَقَتَرَدَ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ﴾ (سزاو کوشتن و برینیکیان پی بکه) که بییته هوی ترس له‌دلی نه‌و دوژمنانه‌ی له‌پشتیانه‌وه‌ن ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ به‌لکو نه‌وان بیربکه‌نه‌وه. ۵۷ ﴿وَأَمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِثَانَةٍ﴾ وه نه‌گر به‌پاستی مه‌ترسیت کرد له‌ناپاکی ده‌سته‌یه‌ک (که په‌یمانته‌کیان بشکینن) ﴿فَأَنذِرْ لَهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه‌و کاته (په‌یمانته‌که) فری بد‌ه‌ره‌وه بویان به‌رک و په‌وانی تا به‌رامبه‌ر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاقِينَ﴾ به‌پاستی خوا ناپاکی خۆش ناویت. ۵۸ ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه‌به‌ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌پوون پیشکوتوون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بیگومان نه‌وانه خوا ده‌سته‌پاچه‌ناکه‌ن (له‌ده‌ستی ده‌رنانچن). ۵۹ ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ﴾ (نه‌ی نیمانداران) ناماده‌ی بکه‌ن بویان ﴿مَا أَشْتَقُّكُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه‌وه‌ی له‌تواناتاندا هیه له‌هیز ﴿وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له‌نه‌سپی دابه‌ستراو ﴿تُرْمِضُونَ بِهِ﴾ تا بترسینن پی‌ی ﴿عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ دوژمنی خواو دوژمنی خۆتان ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که‌سانیک‌ی تریش بیجگه له‌وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمْ﴾ نیوه‌ نایانناسن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خوا ده‌یافتناسن ﴿وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌رشتیک بیه‌خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پیی خوادا ﴿يَوْمَ الْإِكْمِ﴾ (پاداشه‌کی) به‌ته‌واوی ده‌دریتقه‌و پیتان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه نیوه هیچ ستمتان فی ناکویتی. ۶۰ ﴿وَإِنْ جُنَحُوا لِلْإِسْلَامِ فَاجْتَنَحْ لَهُ﴾ وه نه‌گر نه‌وانه مه‌یلی ناشتیان هه‌بوو تو‌ش (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ﷺ﴾) مه‌یلی نه‌وه بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به‌خوا بیه‌سته ﴿إِنَّهُ مُرْسِمُ الْعَالَمِ﴾ به‌پاستی هه‌ر نه‌و زاته بیسه‌ری زانیه. ۶۱

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَرْصُ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَاعِدُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٨﴾ الْفَنَ خَفَفَ
اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٩﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
لَهُ أُسْرَى حَتَّى يَشْخَبَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٠﴾ لَوْ لَا كُتِبَ مِنْ
اللَّهِ سَبَقٌ لِمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧١﴾ فَكُلُوا مِنْهَا
غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٢﴾

هؤلى هاتله

خوارموى نايهتى

(٦٦) سورتي

(الانفال) (الآن)

خفف الله عنكم

وعلم ان ليكم

ضعفا فان يكن

منكم مئة صابرة

يغلبوا مئتين

بوخارى

كثيرا ويهتى يهوه

كه عه بولالى

كوبى عه عباس

ده لئيت: كاتيك

كه نايهتى (ان

يك منكم عشرون

صابرون يغلبوا

مائتين) دابه نى

ئمه نار همت

بور لسه

موسلمانان

كه فريز كرا

له سوريان نايى موسلمانانك له برامبه ده بين باومر هليليت نينجا ئهه له سوريان تاسان كراو سوك

كرا به هاتنه خوارموى نايهتى (الآن خفف الله عنكم.....)

هؤلى هاتله خوارموى نايهتى (٦٧) سورتي (الانفال): (ما كان لنبي ان يكون له اسرى حتى

يُخَن... حاكم كثيرا ويهتى يهوه كه عه بولالى كوبى حومر (الله) ده لئيت: پيغمبرى خوا (الله) پيرس-

﴿وَأَنْ يُبَدِّلُوا﴾ و نه گهر و یستیان ﴿أَنْ يَخْدَعُوا﴾ قَبَلَتْ لِي بَكْرٌ ﴿فَأَرِثْ حَسْبَكَ اللَّهُ﴾
نه و به پاستی خوات به سه (پشتو په نات بی) ﴿هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِقَهْرِهِ﴾ خوا نه و زاته یه
که به میزی کردیت به یارمستی خوی ﴿وَيَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به پرواداران. ۶۲ ﴿وَأَلْفَ يَتِّ
قُلُوبِهِمْ﴾ و ه مگر خسته نتوان دل کانیان ﴿لَوْ أَفْقَفْتُ﴾ نه گهر به خست بگردایه ﴿مَا فِي
الْأَرْضِ حَيْثَمَا﴾ هر چی له زه ویدا هیه ﴿مَا أَفْتَيْتُ قُلُوبَهُمْ﴾ مگریت نه ده خسته نتوان
دل کانیانه و ﴿وَلَسَكُنَّ اللَّهُ أَلْفَ يَتِّتَهُمْ﴾ به لام خوا مگر خسته نتوانیان ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
به پاستی هر نه و زالی کاردوسته. ۶۳ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبر (ﷺ) ﴿حَسْبَكَ
اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هر وده ها نه و پرواداران ه که شویتت
که و ترون ۶۴ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبر (ﷺ) ﴿خَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی
پرواداران بده له سر جهنگ کردن (له گه ل نوزماندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه گهر له نثیه ودا
بیی ﴿عِزُّونَ صَبْرُونَ﴾ بیست کسی خوراگر ﴿يَغْلِبُوا بِاِثْنَيْنِ﴾ زال دهبین به سه و دوسه د
کس (ی بی باوه ودا) ﴿وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ يَانَّةٌ﴾ و نه گهر سه د کس له نثیه ه بیی ﴿يَغْلِبُوا
أَنفًا﴾ زال دهبین به سه و زار کس دا ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانی بی باوه پین ﴿يَانَّةٌ
تَزِمُ لَا يَنْفَكُونَ﴾ به موی نه و ی به پاستی نه وانه کومه لیکن نافامن. ۶۵ ﴿الَّذِينَ﴾
نیست (خُفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فرمانه کی سوو کرد له سه رتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ يَكُنْ ضَعْفًا﴾
و نه زانی که لا و زتان تیدایه ﴿لَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه گهر له نثیه ودا بیی ﴿يَانَّةٌ صَابِرَةٌ﴾ سه د
کس خوراگر ﴿يَغْلِبُوا بِاِثْنَيْنِ﴾ زال دهبین به سه و دوسه د کس (ی بی باوه ودا) ﴿وَأَنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ و نه گهر هزار کس له نثیه ه بیی ﴿يَغْلِبُوا بِاِثْنَيْنِ﴾ زال دهبین به سه و دوه هزار
کس دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ و خوا له گه ل خوراگردایه.
۶۶ ﴿مَا كَانَتْ لِي﴾ بی هیچ پیغمبریک ره وانی به ﴿أَنْ يَكُونَ لَكَ أَتْرَى﴾ که دیلی (له
نوزمان) ه بیی ﴿خَتَّى يُنْفَخَ فِي الْأَرْضِ﴾ ه هتا کوشتاری زوریان لی نه کات له زه ویدا
﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ نثیه مالی دنیااتان ده و بی (به وهرگرتنی فیدیه) ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ﴾ و خواهی (پاداشتی) پژی دواپی ده و بی (بی نثیه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ و ه
خوا توانا و زالی کار دوسته. ۶۷ ﴿لَوْلَا كُتِبَ﴾ نه گهر نووسراو (و برپا یك) ﴿مِنَ اللَّهِ
سَبَقٌ﴾ له لایه خواره پیش نه کوتایه (که حلال بیونی ده ستکوت و غنیمه تی
جهنگه) ﴿لَنُكَلِّمَنَّكُمْ إِنَّمَا أَهْلُكُمْ﴾ بیگومان له بهر نه و (فیدیه) کی که ورتان گرت
تووشتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وده. ۶۸ ﴿فَكَلُوا مِنَّمَا عَيْشُمْ﴾ که واته
بخون له و ی که به غنیمت گرتان ﴿خَلَلًا طَيِّبًا﴾ حلال و پاکه ﴿وَأَلْفُوا اللَّهَ﴾ و له
خوا برترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی خوا لی بورده ی میهره بانه. ۶۹

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِن الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالَكُم مِّن وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ ۗ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

سو پلویزی کرد به
 نه بو به کر (ع) (ع)
 ده دیار هی پله کانی
 غه زای بهر نه ویش
 ووتی: گه لی خوت و
 هونی خوتن بویه
 به په لایان بکه و
 وازیان لی بهینه، وه
 پلویزی کرد
 به صومری کوپی
 خه ططاب (ع) (ع)
 نه ویش ووتی: بیان
 کوژه، عه بسلولا
 نه لیت: (ع) (ع)
 پیغه مبری خوا
 بریتی لی (ع) (ع)
 وه رگرتن نه وسا
 خوی گه وره نه م
 نایه تی ناره
 خواره وه (ع) (ع)
 لَبِّيْ اَنْ يَّكُوْنَ
 لَهٗ.. (ع) (ع)

ثابتی ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنَعْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ عبدوللا (ﷺ) نہایت: پیغمبر (ﷺ) به عومری کوہی خہ ططایی (ﷺ) فرمود: نزلہ بو سزایہ کمان تووش بیئت لہ ودا کہ پیچہ وانہی رای تو بووین.

هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ خَوَّاهُمْ وَيَخَافُونَ (سورة النحل: ٦٨-٦٩) ﴿لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ

فِيْمَا اخْتَلَفْتُمْ عَلَيْهِمْ. تَوْحِيْدِي كِتَابِي وَتَقِيْمِي كِتَابِي. (عَلَيْكُمْ) كِتَابِي كِتَابِي كِتَابِي -

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر (ﷺ) ﴿قُلْ لِمَنْ فِي آيَاتِكُمْ﴾ بلی به‌وانه‌ی که له‌ژیر ده‌ستان دان
 ﴿مِنْ آيَاتِي﴾ له‌دیله‌کان ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بزانی ﴿فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا﴾ له‌دله‌کانتاندا
 چاکه‌یه‌ک مه‌یه ﴿يُؤْتِكُمْ خَيْرًا﴾ پیتان ده‌به‌خشن چاکتر ﴿مِمَّا أُحِذُّ بِكُمْ﴾ له‌و (فیدیه‌ی
 لیتان وه‌رگیراوه ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه‌ لیتان ده‌بورئ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌ خوا لی بورده‌ی
 میهره‌بان. ۷۰) ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (نه‌و دیلانه) بیانه‌وی ناپاکیت له‌گه‌ل دا
 بکن ﴿فَقَدْ خَاوُوا اللَّهَ﴾ نه‌وه بیگومان ناپاکیان له‌گه‌ل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش
 (نه‌مه‌دا) ﴿ثُمَّ﴾ خواهش (توی) زال کرد به‌سهریاندان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌ خوا
 زانای دانایه. ۷۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی برویان هیتا ﴿وَمُحَمَّدًا﴾ و کوجیان
 کرد ﴿وَجِهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به‌مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به‌گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له‌پزگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی (کو چهره‌کانیان) گرتنه‌ خویان و
 کومه‌کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نه‌وانه‌ پشستیان و دوستی به‌کترین ﴿وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَلَمْ يَأْجُرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که برویان هیتاوه و کوجیان نه‌کردوه ﴿مَّا لَكُمْ﴾ بق ئیوه
 نی به ﴿مِنْ وَلِيِّكُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جوره دوستایه‌تیه‌کیان بکن ﴿حَتَّىٰ يَأْجُرُوا﴾ مه‌تا کوچ
 نه‌کهن ﴿وَإِنْ اِسْتَضَرُّوْكُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر داوای یارمه‌تیاں لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ قَعَلْتُمْ اَلنَّصْرَ﴾
 له‌ (پاریزگاری) ناین نه‌وه پتویسته له‌سهرتان یارمه‌تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه‌گه‌ر
 له‌دئی گه‌لک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقٌ﴾ له‌نئوان ئیوه وه‌واندا په‌یمان هه‌بیت (نابیت
 یارمه‌تیاں بدهن) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌ خوا بینایه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن. ۷۲) ﴿وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که بئ بروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان دوستی هه‌ندیکیان
 ﴿إِلَّا تَعْلَمُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ فِقْدَادٌ كَبِيرٌ﴾ نه‌گه‌ر نه‌و (پشستوانی به) نه‌کهن له‌زه‌ویدا
 نازاوه و فسادو به‌د خویه‌کی گه‌وره به‌ریا ده‌بیت. ۷۳) ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی
 که برویان هیتا ﴿وَمُحَمَّدًا﴾ و کوجیان کرد ﴿وَجِهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له‌پزگای
 خوادا ﴿وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش (کوچره‌کان) یان گرتنه‌ خویان و کومه‌کیان کردن
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به‌پاستی هه‌ر نه‌وانه‌ن برودارانی پاسته‌قینه ﴿ثُمَّ مَغْفِرَةٌ﴾ بق
 نه‌وانه‌یه لی بوردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پزیه‌کی چاک و به‌نرخ. ۷۴) ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ
 بَعْدِ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی له‌دواییدا برویان هیتا ﴿وَمُحَمَّدًا﴾ و کوجیان کرد ﴿وَجِهَدُوا مَعَكُمْ﴾
 و له‌گه‌ل ئیوه‌دا تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ مِتُّكُمْ﴾ نا نه‌وانه له‌ئیوه‌ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾
 وه‌ نه‌وانه‌ی خزمی به‌کترین ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان (بق میرات گرتن)
 شایسته‌ ترن به‌هه‌ندیکی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له‌کتیپی خوادا (قورئان یا لوح
 المصطفی) ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌پاستی خوا به‌هه‌وور هتیک نه‌ایه. ۷۵)

站

مورو
 (موسولمانان
 سارکوتن)
 مورو به پله
 پلوشتن بل
 غه نیمه ته کانو
 میتاپان جا
 پیغه مبری خواش
 (کاک) له موری
 بیگومان غه نیمه ته
 دروست نه بویه بل
 هیچ که سبکی
 سار په ش جگه
 له نثرو نه بی تو
 کاتی سرده مانی
 پیشو پیغه مبرو
 هارو له کانی کاتی
 غه نیمه نیکیان
 ده ست که وتایه
 کریان ده کردو مو
 ناگرتک ده مات و
 مورو

هٰؤاِ هاتنه خوار و موي ناپهتي (۷۵) سورتي (الانفال): ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾. طهبراني گنجاويہ تبصرو کہ عبدوللہ کبریٰ عباس (ؑ) دہلیت بیتہمبہر (ؑ) برایتی خستہ نیوان گرجہری و یاریدہ دم مگانوہ لہ معینہ تہانہت میراتی ہمتیکہانی دہنا -

سورته‌ی ﴿التوبة﴾

﴿بَرَاءةٌ﴾ نَمَه بَری بـوونِکی گـورهو گرنـگ ﴿مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له لایـن خـواو پیغه مـبره که یـه وه ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بـق تـوانه ی که پـه یـمانتـان له گـه ل به سـتوون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاو یـش دانه ران. (۱) ﴿نَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ﴾ که واتـه (ته ی بـن بـرواکـان) له زه ویدا بگـه بـقن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ساو ی چوار مانگ ﴿وَأَعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ وه بزانتن بیگومان نیوه ﴿غُرْ مُعْجِزِی اللَّهِ﴾ له دهستی خوا دهرناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَزِزٌ الْكَافِرِينَ﴾ وه به پاستی خوا پسواکه ری بـن بـروایانه. (۲) ﴿وَأَذِّنْ﴾ مه روه ما نـمه پاگـه یاندنـتیکـه ﴿مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له لایـن خـواو پیغه مـبره که یـه وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بـق گشت خـه لکی ﴿يَوْمَ الْحُجِّ الْأَكْبَرِ﴾ له پـقـڑی حـه جی گـوره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به پاستی خواو پیغه مـبره که یـه بـرین له هاو یـش په واده رـه کان ﴿إِنْ تَبُوءْ﴾ جا ته گـر په شـیمان بـینه وه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه چاکتره بـقـتان ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه ته گـر پـشتی تـن بـکن ﴿فَاعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ نه وه بزانتن بیگومان نیوه ﴿غُرْ مُعْجِزِی اللَّهِ﴾ له دهستی خوا دهرناچن ﴿وَنَذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژدهش بده به وانـه ی که بـروایان نه هیتاوه ﴿بِعَذَابِ أَلَمٍ﴾ به سزایه کی نازارده ر. (۳) ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگـه له وانـه ی که پـه یـمانتـان له گـه ل به سـتوون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاو یـش په واده رـه کان ﴿ثُمَّ لَمْ يَنْقُصْكُمْ شَيْئًا﴾ پاشان هیج که م و کورپیان لی نه کرن ﴿وَلَمْ يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا﴾ وه پـشتیوانی هیج که سـتیکان نه کـردوه له دـرتان ﴿فَأَتُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ نه وه نیوهش په یمانه کیان بـق تـواو بـکن (له گـه لیان دا بیبه نه سه) ﴿إِلَى مَدِينِهِمْ﴾ تاماوه ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ حُبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به پاستی خوا پاریزکارانی خویش دهوی. (۴) ﴿فَإِذَا أَقْبَلِخَ الْأَشْهُرَ الْحَرَامَ﴾ نینجا کاتی مانگـه حـرامه کان (لو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) تـواو بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه وه هاو یـش په واده رـه کان بـکوژن ﴿حَيْثُ وَحَدُّتُمْ لَهُمْ﴾ له هـر شـوینـی ده سـتان که وـتن ﴿وَحَدُّهُمْ﴾ وه (به دیل) بیانگرن ﴿وَأَخْمَرُوا﴾ وه به رگریان بکن له دهرچوون ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ وه بـویان دانیشن له هـموو جیگایه کی چاوه پروانی دا ﴿إِنْ تَابُوا﴾ جا ته گـر په شـیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوپزیان کرد ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَخَلُوا سَبِيلَهُمْ﴾ نه وه پـتـیان به رـه لاکـن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی خوا لی بوورده ی میهره بانه. (۵) ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه ته گـر که سـتیک له هاو یـش په واده رـه کان داوای هاوسنیه تی وپه نادانی لی کردی ﴿فَأَجِرْهُ﴾ نه وه په نای بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ هـتا ووتـی خوا (قورئان) بیبستی ﴿ثُمَّ أبلغه مَّا مَنَعَهُ﴾ له پاشان بیگه یـنه جیگای هیتـی خو ی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه وه له به ر نه وه یـه که بیگومان نه وانـه ﴿فَرَمَ لَا تَقْلُوبُوا﴾ ده سته و کـره لیکن هیج تاوان. (۶)

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
أَسْتَقِمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَتُكُمْ
فِي الدِّينِ وَنُفُصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا
أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا
أَيِّمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
﴿١٢﴾ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً
أَتَخَشَوْنَهُمْ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

- به وانی تر له
تاو به کتیدا همتا
ثم تاپته هاته
خواره وه ﴿وَأَقَامُوا﴾
الازحام بقضنتهم
افکس ببتغضبی
کتاب الله ﴿تَنْجِی﴾
نور جلدی میراث
له به کتری
برمنه یان وازی
هیتا وله بیکسی
خنمایه تیرمه
میرتبان له
به کتر دهره.

-تسه زان تر
بیت و به لکه زیاتر
بهینیت
له هندیکی
ترتان. به و هزیه وه
منیش به سوودی
نه و حوکم نه دهم،
هر که س حوکم

بق دا به مافی برا موسلمان هکی نه وه به پاستی پارچه بهک ناگره جا با هه لیگری یان وازی لی بهینتی

نایه تی (۱۱۰) سوره توبه (النساء): قال رسول الله (ﷺ) (والذي نفسي بيده لو لم تذهبوا لذهب الله تعالى

بكم ولجاء بكم يذنبون فيستغفرون الله تعالى، فيغفر لهم) (رواه مسلم). پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده هه رموی:

(سویند به و زاته ی گیانی منی به دهسته نه گهر هه رگونا نه کن ، خوا لاتان ده بات و گه لیکی تر ده هینتی -

﴿كَفَّ بِكُونُ الْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چون په‌یمان ده‌بئ بئ ھاوېش په‌واده‌ره‌كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خواو پټغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیتجگه له‌وانه‌ی كه‌په‌یمان‌تان له‌گه‌ل به‌ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگه‌وتی به‌پژدا (كه‌كه‌عبه‌ی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقْبَلُوا لَكُمْ﴾ جاچه‌ند نه‌وانه رټك وراست بوون له‌گه‌لتان ﴿فَاسْتَقْبَلُوا هُمْ﴾ ټپوهش رټك وراست بن له‌گه‌لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ خُبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به‌پاستی خوا خق پاریزه‌رانی خوقش ده‌وټ. ۷) ﴿كَفَّ﴾ چون (په‌یمان ده‌به‌نه‌سەر) ﴿وَأَن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له‌كاتیكدا نه‌گه‌ر زال بن به‌سه‌رتاندا ﴿لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ﴾ له‌به‌ر چاو ناگرن ده‌رباره‌ی ټپوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویندو به‌لټنیک ﴿بِرِضْوَانِكُمْ بِأَقْوَمِهِمْ﴾ به‌ووتی ده‌میان پازیتان ده‌گن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ به‌لام دله‌كانیان دژتاتن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ﴾ وه‌تقدیه‌یان تیپه‌پ‌كه‌رن له‌سنوور. ۸) ﴿أَشْرَوْا بِفَاتِ اللَّهِ﴾ به‌لگه‌كاني خویان گزپیه‌وه ﴿ثَمَّ قَلِيلًا﴾ به‌نرخیکی تقد كه‌م ﴿فَقَصَدُوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ټینجا به‌رگریبان له‌پښگی خوا كرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاستی تقد خراپ بوو نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یانكرد. ۹) ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ﴾ له‌به‌ر چاو ناگرن ده‌رباره‌ی هیچ پرواداریك ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویندو به‌لټنیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ وه‌هر نه‌وانه ده‌ست درټی كرن. ۱۰) ﴿فَإِن تَابُوا﴾ ټینجا نه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوټیزان به‌جئ هټنا ﴿وَوَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه‌كاتیاندا ﴿فَإِخْرَجْتُمْ فِي الدِّينِ﴾ نه‌وه براتان له‌ناییندا ﴿وَنُفِضَ الْأَيْتُ﴾ وه‌ټپه به‌لگه‌كان روون ده‌كه‌ینه‌وه ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بئ گه‌لټك كه‌ده‌یزان. ۱۱) ﴿وَأَن تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر سویندو په‌یمان‌كه‌یان ه‌لوه‌شاندوه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾ پاش به‌ستنی په‌یمان‌كه‌یان ﴿وَطَعْنُوا فِي دِيبِكُمْ﴾ و ته‌شرو تانه‌یاندا له‌نایینه‌كه‌تان ﴿فَقَبِلُوا أَهْمَةَ الْكُفْرِ﴾ نه‌وه به‌نگن له‌دئی پټشه‌وایانی بن باوه‌پی دا ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ به‌پاستی نه‌وانه هیچ جوره په‌یمان‌کیان نی‌یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ به‌لكو كزتایی بیټن (به‌بن باوه‌پی). ۱۲) ﴿أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا﴾ نایا ټپوه جه‌نگ ناك‌ن له‌گه‌ل گه‌لټكدا ﴿تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ كه‌په‌یمان‌كه‌یان ه‌ل وده‌شاندوه‌وه (په‌یمان‌ی حوده‌ییپیه) ﴿وَعَمُوا بِإِخْرَاجِ الرُّسُلِ﴾ و نیازی ده‌ركردنی پټغه‌مبه‌ریان كرد ﴿وَمِمَّنْ بَدَّوْكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً﴾ ه‌ر نه‌وانیش له‌یه‌كه‌م جاره‌وه ده‌ستیان كرد به‌جه‌نگ له‌گه‌ل ټپوه‌دا ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّمَا يُدْعِيهِمْ إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ نایا له‌په‌یمان‌ده‌تو‌خسین ﴿فَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ جَاهًا﴾ خوا ه‌لپسته‌ترة‌كه‌ل‌تی پترسین ﴿وَأَن تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ه‌ل‌گه‌ر ټپوه پروادان. ۱۳)

فَتِلْوَهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيَذْهَبْ غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

هَذِي هَاتِلَه

خوار هوی نایه تی

(۱۹) سورۃ

(التوبۃ):

﴿اجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ

الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ﴾ موسی

کثیراویہ تیره که

نومانی کوری

به هیر ﴿۱۸﴾ :

ده لیت له لای

موانگ

(منبره) کی

پیغمبره خوی

بورم ﴿۱۹﴾ پیانو

روتی: نقد ناسایی

یه به لاموره که

میج کارک نه کم

پاش موسولمان

بورم تنها توره

نه بیت ناور بدهم به حاجیه کان، یه کجکی تر روتی: نقد ناسایی یه به لاموره میج کارک نه کم پاش

موسولمان بورم تنها تهمیرو چاکریتور مو ناوره لای کریتور که هیر پیانو نه بیت، که سبکی تر

روتی: تیکر شان له پیانو یه یکه خوادا چاکتره له لایه خیره جاستان کرد بویه موسی کوری خفطاب

﴿۱۹﴾ سوره نعتی کرمان و روتی: لای موانگ (منبره) پیغمبره خوا ﴿۲۰﴾ دمنگ بهرزه مکه توره -

﴿فَتَبْلُغُهُمْ﴾ (باوهدلوان) بیان کوئن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَذْيَابِهِمْ﴾ خوا به دهستی نثوه سزایان ده دات ﴿وَيُعَذِّبُهُمْ﴾ و پرمسویان ده کات ﴿وَيُنَصِّرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سهرتان ده خات به سه ریاندان ﴿وَيَنْفَعُ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینو دلی کومه لی برودار خوش ده کات. (۱۴) ﴿وَيُعَذِّبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و بق و خه شمی دله کانیان داده مرکبئی و نامیلی ﴿وَيُثَبِّتُ اللَّهُ﴾ و ه خوی گه وره ته ویه و مرده گری ﴿عَلَّامٌ مِّنْ بَيْنِ الْأَعْيُنِ﴾ له هر که سیك که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ و ه خوا زانای دانایه. (۱۵) ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا﴾ نایا گومانتان و ابو که وارتان فی ده مینری ﴿وَلَمَّا بَعَثَ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا میشتا خوا ناشکرای نه کردوه ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا فِيكُمْ﴾ نه وانه تیگوشان له نثوه ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و نه یان کردوه و ه لیان نه برادرده جگه له خوا ﴿وَلَا رُشُودَ وَلَا الْفُرْقَانِ﴾ و پیغه مبره که ی و موسولمانان ﴿وَلِجَنَّةٍ﴾ به هاوهاز و جئی نه نینان (دلسقزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و ه خوا ناگایه به مهرچی که نثوه ده یکن. (۱۶) ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ و ه شایسته نی به بق هاویهش په و ده ران ﴿أَن يَتَّبِعُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ که مزگه و ته کانی خوا ناوهدان بکه نه و (و سه ریه رشتیان بکه نه) ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ له کاتیکدا شایه تن له سه ر خویان به بی بروایی ﴿أُولَئِكَ خِطَّتْ أَعْيُنُهُمْ﴾ نه وانه کرده و ده کانیان مه لوه شاوره ته و ه ﴿وَالنَّارُ هُمْ يَخْلَبُونَ﴾ و ه نه وانه له ناو ناگردا مه میشه یین. (۱۷) ﴿إِنَّمَا نَعْتَرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به راستی مزگه و ته کانی خوا ناوهدان ده کاتوه ﴿مِنَ امْرِئٍ بِاللَّهِ﴾ که سیك که بروای میثابیت به خوا ﴿وَالنَّوْمِ الْأَخْرِجِ﴾ و به بقئی دویای ﴿وَأَقَامَ الْمَلَّةَ﴾ و نویژه کانی به جی میثابی ﴿وَوَاتَى الزُّكُوفَ﴾ و زه کاتی داین ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و له که سه نه ترسای بیجگه له خوا ﴿فَتَنَسَّىٰ أُولَئِكَ﴾ جا به لگو نه وانه ﴿أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُتَنَبِّئِينَ﴾ له و که سانه بن که رینمونی کران. (۱۸) ﴿اجْتَمَعُمْ سَفَاةَ الْحَاجِّ﴾ نایا پیتان وایه ناودان به حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سه ریه رشتی و) ناوهدان کرمنه و ی مزگه و تی به ریز ﴿كُفْرًا مِّنْ بِاللَّهِ﴾ و ه کو که سیك که باوهدی میثابیت به خوا ﴿وَالنَّوْمِ الْأَخْرِجِ﴾ و به بقئی دویای ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیگوشانی کردی له پئی خوادا؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چون یه ک نین به لای خواره و (و یه کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و ه خوا رینمونی کومه لی سته مکاران ناکات. (۱۹) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که برویان میثاوه و کوچیان کردوه ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیگوشاون له رینگای خوادا ﴿يَاْمُؤْمِنُكُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیان ﴿أَعْظَمُ فَزْجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پله یان به رزتره لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ه هر نه وانه سه رکه و تون. (۲۰)

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا
 نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِآبَاءَكُمْ
 وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن
 كَانَ ءِآبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
 وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ
 تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
 فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
 كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
 تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
 وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

- (نم بوداوه
 له بقی میانی
 دا بوی به لام
 نه گار نویی
 مهینیم کرد
 ده چمه خزمهت
 پیغه مبر (ﷺ)
 و پرساری لی
 ده کم ده ریاری
 نه وهی که تیره
 ناکوکن تیایدا
 تینجا خوی
 که وره نم
 ثایه تی نارد
 خوارده
 ﴿اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
 الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
 وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ﴾
 - گوناوه بکن

تینجا بلوی لی

خوشبوون بکن له خوی گوره نه ویش لیان خوش ببی).

نایه تی (۱۱۴) سوره نسی (النساء): عن أبي الدرداء (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول الله (ﷺ) (ألا أخبركم بأفضل

من درجة الصيام والصلاة والصدقة؟) قالوا بلى يا رسول الله قال (إصلاح ذات البين) قال (وقساد ذات البين

هي الحالة) (رواه الإمام أحمد). نهو دهر داء گنراویه تیه وه له پیغه مبر وه (ﷺ) ده ره رموی: (ثایا-

﴿يَبْرُؤُنَّ رَبَّهُمْ﴾ په روږدگاربان موږده يان ده دلتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانٍ﴾ به مېهره بانی و
 په زامه ندی له لایه ن خویه وه ﴿وَجَسَدُكُمْ﴾ هـ روه ما به هشتا نیکیان بق هیه ﴿فِيهَا
 نِعْمَ لُغْمٌ﴾ نازو نېعه تی به رده وامو هه میله یی قیدایه. (۲۱) ﴿خَلْبِیْنَ فِیْهَا اَبَدًا﴾
 ده میتنه وه تپایدا به هه میله یی ﴿اِنَّ اللّٰهَ عِندَهُ اٰخِرُ عَظِیْمٌ﴾ به پاستی خوا پاداشتی هره
 که وړه ی لایه. (۲۲) ﴿يَتَالِیَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بیواتان میناوه ﴿لَا تَخْجَدُوا
 اَبَاةَکُمْ وَارْحَمَکُمْ﴾ باوکو براکانتان دامه نین (هـ لکه بزین) ﴿اَوَلَیْسَ﴾ به دقست و
 خورشه ویست ﴿اِنْ اَسْتَحْبُوا الْکُفْرَ عَلٰی الْاِیْمَانِ﴾ نه که ر بی باوه پیمان له باوه ر لا
 خورشه ویست و چاکتروو ﴿وَمَنْ یَتَوَلَّهمْ مِنْکُمْ﴾ وه هر که س له نثوه نه وانه بکات
 به دقستی خوی ﴿فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هر نه وانه ستم کارن. (۲۳) ﴿قُلْ اِنْ کَانَ
 اَبَاؤُکُمْ﴾ (نه ی موچه مه د) ﴿بَلٰی﴾ نه که ر باوکانتان ﴿وَالْاَبْنَاؤُکُمْ﴾ و کوپانتان
 ﴿وَالْاَخَوَانُکُمْ﴾ و برلپانتان ﴿وَالْاَزْوَاجُکُمْ﴾ و هاوسه رانتان ﴿وَعَشِیْرَتُکُمْ﴾ و خزم و
 عه هره تان ﴿وَاَمْوَالُکُمْ فَرَقَمًا﴾ و مالو دارایی یه ک (به زه حمت) په پیداتان کردوه
 ﴿وَعِجْرَةٌ تَحْفَظُنَّ کَسَادَهَا﴾ و بازرگانیه که ده ترسن بره ی نه بی (بی بازارپی) ﴿وَنَسِیْنُ
 تَرْحُمْنَهَا﴾ و خانوو به رده یه که پی پی پازین ﴿اَحَبُّ اِلَیْکُمْ مِّنْ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ﴾ خورشه ویست
 تره لاتان له خواو پیغه مېره که ی ﴿وَجِهَارٍ سِیْلٍ﴾ و تیکوشان له پیکه که پدا
 ﴿فَتَرْسُوا﴾ نه وه چاوه روان بکه ن ﴿حَقٌّ بَّآئِنٌ اللّٰهُ بَانِهٌ﴾ هـ تا خوا فرمان (و
 ترله ی خوی دینن (بوتان) ﴿وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْفٰسِقِیْنَ﴾ وه خوا پینمونی که سانی
 تپیر له سنوور ناکات. (۲۴) ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ﴾ سویند به خوا به پاستی خوا
 سه ری خستن ﴿فِی مَوَاطِنَ کَثِیْرَةٍ﴾ له زور جیگاو هتویندا ﴿فَزِمَ حَقِّیْ﴾ و له بزوی
 حونه پینشدا (یاره تی دان) ﴿اِذْ اَعٰیجَبَکُمْ کَثْرَتُکُمْ﴾ که به بزوی خوتاندا ده نازین ﴿لَقَدْ
 نَفَّخْنَا عَنْکُمْ سَحَابًا﴾ به لاه میج سووینکی نه بوو بوتان ﴿وَضَافَتْ عَلَیْکُمُ الْاَرْضُ﴾ و زه ویتان
 له سه ر ته تگ بوو وه ﴿بِمَا رَحِبْتَ﴾ به و قروانیه ی که هیه تی ﴿ثُمَّ وَلَّیْتُمْ مُدْبِرَیْ﴾
 پاشان پشتان کرده بوونو هه له اتن. (۲۵) ﴿ثُمَّ اَوَّلَ اللّٰهُ سَبِیْلَهُ﴾ له پاش نه وه خوا
 نارامی خوی نارد ﴿عَلٰی رَّسُولِهِ﴾ بق پیغه مېره که ی ﴿وَعَلٰی الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ بق برواداران
 ﴿وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَّا تَرَوْنَهَا﴾ وه سه ریازانگی (له ناسمانه وه) نارد خواره وه که نثوه
 نه تانسدین ﴿وَعَذَّبَ الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ وه سزای بی پرواکانیشی دا (به کوشتن و
 برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَوَدَّ لَکَ خِزَانَةُ الْکٰفِرِیْنَ﴾ نه وه سزای بی باوه یان. (۲۶)

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَتَابِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَالُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
 الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَتْهُمْ
 اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ
 وَرُءُسَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحُ ابْنُ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

— مه والتان پښ
 بدهم به كړده ويهيك
 خيږي زياتر بيت
 له نويږدو پلاندو
 صده ده (له) روتيان
 به لن نهي
 پيښه مېږي خوا
 له رموي (چا ك
 كړدن و نيمسلاج
 كړدنې نتيوان
 خه لكې) له رموي
 (خرابي نتيوانيان
 نايينيان لږ
 داده پښ).

لایه

(۱۱۹) سورتي
 (النساء): عن أبي
 هريرة (رضي الله عنه) قال:
 قال رسول الله (ﷺ)
 : (كل مولود يولد
 على الفطرة فإبواه
 يهودانه أو ينصرانه

أو يمجسانه كما تولد البهيمة بهيمة جماع هل تجدون بها من جماع) (رواه البخاري). ٢٧. ٢٨. ٢٩. ٣٠. ٣١. ٣٢. ٣٣. ٣٤. ٣٥. ٣٦. ٣٧. ٣٨. ٣٩. ٤٠. ٤١. ٤٢. ٤٣. ٤٤. ٤٥. ٤٦. ٤٧. ٤٨. ٤٩. ٥٠. ٥١. ٥٢. ٥٣. ٥٤. ٥٥. ٥٦. ٥٧. ٥٨. ٥٩. ٦٠. ٦١. ٦٢. ٦٣. ٦٤. ٦٥. ٦٦. ٦٧. ٦٨. ٦٩. ٧٠. ٧١. ٧٢. ٧٣. ٧٤. ٧٥. ٧٦. ٧٧. ٧٨. ٧٩. ٨٠. ٨١. ٨٢. ٨٣. ٨٤. ٨٥. ٨٦. ٨٧. ٨٨. ٨٩. ٩٠. ٩١. ٩٢. ٩٣. ٩٤. ٩٥. ٩٦. ٩٧. ٩٨. ٩٩. ١٠٠. ١٠١. ١٠٢. ١٠٣. ١٠٤. ١٠٥. ١٠٦. ١٠٧. ١٠٨. ١٠٩. ١١٠. ١١١. ١١٢. ١١٣. ١١٤. ١١٥. ١١٦. ١١٧. ١١٨. ١١٩. ١٢٠. ١٢١. ١٢٢. ١٢٣. ١٢٤. ١٢٥. ١٢٦. ١٢٧. ١٢٨. ١٢٩. ١٣٠. ١٣١. ١٣٢. ١٣٣. ١٣٤. ١٣٥. ١٣٦. ١٣٧. ١٣٨. ١٣٩. ١٤٠. ١٤١. ١٤٢. ١٤٣. ١٤٤. ١٤٥. ١٤٦. ١٤٧. ١٤٨. ١٤٩. ١٥٠. ١٥١. ١٥٢. ١٥٣. ١٥٤. ١٥٥. ١٥٦. ١٥٧. ١٥٨. ١٥٩. ١٦٠. ١٦١. ١٦٢. ١٦٣. ١٦٤. ١٦٥. ١٦٦. ١٦٧. ١٦٨. ١٦٩. ١٧٠. ١٧١. ١٧٢. ١٧٣. ١٧٤. ١٧٥. ١٧٦. ١٧٧. ١٧٨. ١٧٩. ١٨٠. ١٨١. ١٨٢. ١٨٣. ١٨٤. ١٨٥. ١٨٦. ١٨٧. ١٨٨. ١٨٩. ١٩٠. ١٩١. ١٩٢. ١٩٣. ١٩٤. ١٩٥. ١٩٦. ١٩٧. ١٩٨. ١٩٩. ٢٠٠. ٢٠١. ٢٠٢. ٢٠٣. ٢٠٤. ٢٠٥. ٢٠٦. ٢٠٧. ٢٠٨. ٢٠٩. ٢١٠. ٢١١. ٢١٢. ٢١٣. ٢١٤. ٢١٥. ٢١٦. ٢١٧. ٢١٨. ٢١٩. ٢٢٠. ٢٢١. ٢٢٢. ٢٢٣. ٢٢٤. ٢٢٥. ٢٢٦. ٢٢٧. ٢٢٨. ٢٢٩. ٢٣٠. ٢٣١. ٢٣٢. ٢٣٣. ٢٣٤. ٢٣٥. ٢٣٦. ٢٣٧. ٢٣٨. ٢٣٩. ٢٤٠. ٢٤١. ٢٤٢. ٢٤٣. ٢٤٤. ٢٤٥. ٢٤٦. ٢٤٧. ٢٤٨. ٢٤٩. ٢٥٠. ٢٥١. ٢٥٢. ٢٥٣. ٢٥٤. ٢٥٥. ٢٥٦. ٢٥٧. ٢٥٨. ٢٥٩. ٢٦٠. ٢٦١. ٢٦٢. ٢٦٣. ٢٦٤. ٢٦٥. ٢٦٦. ٢٦٧. ٢٦٨. ٢٦٩. ٢٧٠. ٢٧١. ٢٧٢. ٢٧٣. ٢٧٤. ٢٧٥. ٢٧٦. ٢٧٧. ٢٧٨. ٢٧٩. ٢٨٠. ٢٨١. ٢٨٢. ٢٨٣. ٢٨٤. ٢٨٥. ٢٨٦. ٢٨٧. ٢٨٨. ٢٨٩. ٢٩٠. ٢٩١. ٢٩٢. ٢٩٣. ٢٩٤. ٢٩٥. ٢٩٦. ٢٩٧. ٢٩٨. ٢٩٩. ٣٠٠. ٣٠١. ٣٠٢. ٣٠٣. ٣٠٤. ٣٠٥. ٣٠٦. ٣٠٧. ٣٠٨. ٣٠٩. ٣١٠. ٣١١. ٣١٢. ٣١٣. ٣١٤. ٣١٥. ٣١٦. ٣١٧. ٣١٨. ٣١٩. ٣٢٠. ٣٢١. ٣٢٢. ٣٢٣. ٣٢٤. ٣٢٥. ٣٢٦. ٣٢٧. ٣٢٨. ٣٢٩. ٣٣٠. ٣٣١. ٣٣٢. ٣٣٣. ٣٣٤. ٣٣٥. ٣٣٦. ٣٣٧. ٣٣٨. ٣٣٩. ٣٤٠. ٣٤١. ٣٤٢. ٣٤٣. ٣٤٤. ٣٤٥. ٣٤٦. ٣٤٧. ٣٤٨. ٣٤٩. ٣٥٠. ٣٥١. ٣٥٢. ٣٥٣. ٣٥٤. ٣٥٥. ٣٥٦. ٣٥٧. ٣٥٨. ٣٥٩. ٣٦٠. ٣٦١. ٣٦٢. ٣٦٣. ٣٦٤. ٣٦٥. ٣٦٦. ٣٦٧. ٣٦٨. ٣٦٩. ٣٧٠. ٣٧١. ٣٧٢. ٣٧٣. ٣٧٤. ٣٧٥. ٣٧٦. ٣٧٧. ٣٧٨. ٣٧٩. ٣٨٠. ٣٨١. ٣٨٢. ٣٨٣. ٣٨٤. ٣٨٥. ٣٨٦. ٣٨٧. ٣٨٨. ٣٨٩. ٣٩٠. ٣٩١. ٣٩٢. ٣٩٣. ٣٩٤. ٣٩٥. ٣٩٦. ٣٩٧. ٣٩٨. ٣٩٩. ٤٠٠. ٤٠١. ٤٠٢. ٤٠٣. ٤٠٤. ٤٠٥. ٤٠٦. ٤٠٧. ٤٠٨. ٤٠٩. ٤١٠. ٤١١. ٤١٢. ٤١٣. ٤١٤. ٤١٥. ٤١٦. ٤١٧. ٤١٨. ٤١٩. ٤٢٠. ٤٢١. ٤٢٢. ٤٢٣. ٤٢٤. ٤٢٥. ٤٢٦. ٤٢٧. ٤٢٨. ٤٢٩. ٤٣٠. ٤٣١. ٤٣٢. ٤٣٣. ٤٣٤. ٤٣٥. ٤٣٦. ٤٣٧. ٤٣٨. ٤٣٩. ٤٤٠. ٤٤١. ٤٤٢. ٤٤٣. ٤٤٤. ٤٤٥. ٤٤٦. ٤٤٧. ٤٤٨. ٤٤٩. ٤٥٠. ٤٥١. ٤٥٢. ٤٥٣. ٤٥٤. ٤٥٥. ٤٥٦. ٤٥٧. ٤٥٨. ٤٥٩. ٤٦٠. ٤٦١. ٤٦٢. ٤٦٣. ٤٦٤. ٤٦٥. ٤٦٦. ٤٦٧. ٤٦٨. ٤٦٩. ٤٧٠. ٤٧١. ٤٧٢. ٤٧٣. ٤٧٤. ٤٧٥. ٤٧٦. ٤٧٧. ٤٧٨. ٤٧٩. ٤٨٠. ٤٨١. ٤٨٢. ٤٨٣. ٤٨٤. ٤٨٥. ٤٨٦. ٤٨٧. ٤٨٨. ٤٨٩. ٤٩٠. ٤٩١. ٤٩٢. ٤٩٣. ٤٩٤. ٤٩٥. ٤٩٦. ٤٩٧. ٤٩٨. ٤٩٩. ٥٠٠. ٥٠١. ٥٠٢. ٥٠٣. ٥٠٤. ٥٠٥. ٥٠٦. ٥٠٧. ٥٠٨. ٥٠٩. ٥١٠. ٥١١. ٥١٢. ٥١٣. ٥١٤. ٥١٥. ٥١٦. ٥١٧. ٥١٨. ٥١٩. ٥٢٠. ٥٢١. ٥٢٢. ٥٢٣. ٥٢٤. ٥٢٥. ٥٢٦. ٥٢٧. ٥٢٨. ٥٢٩. ٥٣٠. ٥٣١. ٥٣٢. ٥٣٣. ٥٣٤. ٥٣٥. ٥٣٦. ٥٣٧. ٥٣٨. ٥٣٩. ٥٤٠. ٥٤١. ٥٤٢. ٥٤٣. ٥٤٤. ٥٤٥. ٥٤٦. ٥٤٧. ٥٤٨. ٥٤٩. ٥٥٠. ٥٥١. ٥٥٢. ٥٥٣. ٥٥٤. ٥٥٥. ٥٥٦. ٥٥٧. ٥٥٨. ٥٥٩. ٥٦٠. ٥٦١. ٥٦٢. ٥٦٣. ٥٦٤. ٥٦٥. ٥٦٦. ٥٦٧. ٥٦٨. ٥٦٩. ٥٧٠. ٥٧١. ٥٧٢. ٥٧٣. ٥٧٤. ٥٧٥. ٥٧٦. ٥٧٧. ٥٧٨. ٥٧٩. ٥٨٠. ٥٨١. ٥٨٢. ٥٨٣. ٥٨٤. ٥٨٥. ٥٨٦. ٥٨٧. ٥٨٨. ٥٨٩. ٥٩٠. ٥٩١. ٥٩٢. ٥٩٣. ٥٩٤. ٥٩٥. ٥٩٦. ٥٩٧. ٥٩٨. ٥٩٩. ٦٠٠. ٦٠١. ٦٠٢. ٦٠٣. ٦٠٤. ٦٠٥. ٦٠٦. ٦٠٧. ٦٠٨. ٦٠٩. ٦١٠. ٦١١. ٦١٢. ٦١٣. ٦١٤. ٦١٥. ٦١٦. ٦١٧. ٦١٨. ٦١٩. ٦٢٠. ٦٢١. ٦٢٢. ٦٢٣. ٦٢٤. ٦٢٥. ٦٢٦. ٦٢٧. ٦٢٨. ٦٢٩. ٦٣٠. ٦٣١. ٦٣٢. ٦٣٣. ٦٣٤. ٦٣٥. ٦٣٦. ٦٣٧. ٦٣٨. ٦٣٩. ٦٤٠. ٦٤١. ٦٤٢. ٦٤٣. ٦٤٤. ٦٤٥. ٦٤٦. ٦٤٧. ٦٤٨. ٦٤٩. ٦٥٠. ٦٥١. ٦٥٢. ٦٥٣. ٦٥٤. ٦٥٥. ٦٥٦. ٦٥٧. ٦٥٨. ٦٥٩. ٦٦٠. ٦٦١. ٦٦٢. ٦٦٣. ٦٦٤. ٦٦٥. ٦٦٦. ٦٦٧. ٦٦٨. ٦٦٩. ٦٧٠. ٦٧١. ٦٧٢. ٦٧٣. ٦٧٤. ٦٧٥. ٦٧٦. ٦٧٧. ٦٧٨. ٦٧٩. ٦٨٠. ٦٨١. ٦٨٢. ٦٨٣. ٦٨٤. ٦٨٥. ٦٨٦. ٦٨٧. ٦٨٨. ٦٨٩. ٦٩٠. ٦٩١. ٦٩٢. ٦٩٣. ٦٩٤. ٦٩٥. ٦٩٦. ٦٩٧. ٦٩٨. ٦٩٩. ٧٠٠. ٧٠١. ٧٠٢. ٧٠٣. ٧٠٤. ٧٠٥. ٧٠٦. ٧٠٧. ٧٠٨. ٧٠٩. ٧١٠. ٧١١. ٧١٢. ٧١٣. ٧١٤. ٧١٥. ٧١٦. ٧١٧. ٧١٨. ٧١٩. ٧٢٠. ٧٢١. ٧٢٢. ٧٢٣. ٧٢٤. ٧٢٥. ٧٢٦. ٧٢٧. ٧٢٨. ٧٢٩. ٧٣٠. ٧٣١. ٧٣٢. ٧٣٣. ٧٣٤. ٧٣٥. ٧٣٦. ٧٣٧. ٧٣٨. ٧٣٩. ٧٤٠. ٧٤١. ٧٤٢. ٧٤٣. ٧٤٤. ٧٤٥. ٧٤٦. ٧٤٧. ٧٤٨. ٧٤٩. ٧٥٠. ٧٥١. ٧٥٢. ٧٥٣. ٧٥٤. ٧٥٥. ٧٥٦. ٧٥٧. ٧٥٨. ٧٥٩. ٧٦٠. ٧٦١. ٧٦٢. ٧٦٣. ٧٦٤. ٧٦٥. ٧٦٦. ٧٦٧. ٧٦٨. ٧٦٩. ٧٧٠. ٧٧١. ٧٧٢. ٧٧٣. ٧٧٤. ٧٧٥. ٧٧٦. ٧٧٧. ٧٧٨. ٧٧٩. ٧٨٠. ٧٨١. ٧٨٢. ٧٨٣. ٧٨٤. ٧٨٥. ٧٨٦. ٧٨٧. ٧٨٨. ٧٨٩. ٧٩٠. ٧٩١. ٧٩٢. ٧٩٣. ٧٩٤. ٧٩٥. ٧٩٦. ٧٩٧. ٧٩٨. ٧٩٩. ٨٠٠. ٨٠١. ٨٠٢. ٨٠٣. ٨٠٤. ٨٠٥. ٨٠٦. ٨٠٧. ٨٠٨. ٨٠٩. ٨١٠. ٨١١. ٨١٢. ٨١٣. ٨١٤. ٨١٥. ٨١٦. ٨١٧. ٨١٨. ٨١٩. ٨٢٠. ٨٢١. ٨٢٢. ٨٢٣. ٨٢٤. ٨٢٥. ٨٢٦. ٨٢٧. ٨٢٨. ٨٢٩. ٨٣٠. ٨٣١. ٨٣٢. ٨٣٣. ٨٣٤. ٨٣٥. ٨٣٦. ٨٣٧. ٨٣٨. ٨٣٩. ٨٤٠. ٨٤١. ٨٤٢. ٨٤٣. ٨٤٤. ٨٤٥. ٨٤٦. ٨٤٧. ٨٤٨. ٨٤٩. ٨٥٠. ٨٥١. ٨٥٢. ٨٥٣. ٨٥٤. ٨٥٥. ٨٥٦. ٨٥٧. ٨٥٨. ٨٥٩. ٨٦٠. ٨٦١. ٨٦٢. ٨٦٣. ٨٦٤. ٨٦٥. ٨٦٦. ٨٦٧. ٨٦٨. ٨٦٩. ٨٧٠. ٨٧١. ٨٧٢. ٨٧٣. ٨٧٤. ٨٧٥. ٨٧٦. ٨٧٧. ٨٧٨. ٨٧٩. ٨٨٠. ٨٨١. ٨٨٢. ٨٨٣. ٨٨٤. ٨٨٥. ٨٨٦. ٨٨٧. ٨٨٨. ٨٨٩. ٨٩٠. ٨٩١. ٨٩٢. ٨٩٣. ٨٩٤. ٨٩٥. ٨٩٦. ٨٩٧. ٨٩٨. ٨٩٩. ٩٠٠. ٩٠١. ٩٠٢. ٩٠٣. ٩٠٤. ٩٠٥. ٩٠٦. ٩٠٧. ٩٠٨. ٩٠٩. ٩١٠. ٩١١. ٩١٢. ٩١٣. ٩١٤. ٩١٥. ٩١٦. ٩١٧. ٩١٨. ٩١٩. ٩٢٠. ٩٢١. ٩٢٢. ٩٢٣. ٩٢٤. ٩٢٥. ٩٢٦. ٩٢٧. ٩٢٨. ٩٢٩. ٩٣٠. ٩٣١. ٩٣٢. ٩٣٣. ٩٣٤. ٩٣٥. ٩٣٦. ٩٣٧. ٩٣٨. ٩٣٩. ٩٤٠. ٩٤١. ٩٤٢. ٩٤٣. ٩٤٤. ٩٤٥. ٩٤٦. ٩٤٧. ٩٤٨. ٩٤٩. ٩٥٠. ٩٥١. ٩٥٢. ٩٥٣. ٩٥٤. ٩٥٥. ٩٥٦. ٩٥٧. ٩٥٨. ٩٥٩. ٩٦٠. ٩٦١. ٩٦٢. ٩٦٣. ٩٦٤. ٩٦٥. ٩٦٦. ٩٦٧. ٩٦٨. ٩٦٩. ٩٧٠. ٩٧١. ٩٧٢. ٩٧٣. ٩٧٤. ٩٧٥. ٩٧٦. ٩٧٧. ٩٧٨. ٩٧٩. ٩٨٠. ٩٨١. ٩٨٢. ٩٨٣. ٩٨٤. ٩٨٥. ٩٨٦. ٩٨٧. ٩٨٨. ٩٨٩. ٩٩٠. ٩٩١. ٩٩٢. ٩٩٣. ٩٩٤. ٩٩٥. ٩٩٦. ٩٩٧. ٩٩٨. ٩٩٩. ١٠٠٠. ١٠٠١. ١٠٠٢. ١٠٠٣. ١٠٠٤. ١٠٠٥. ١٠٠٦. ١٠٠٧. ١٠٠٨. ١٠٠٩. ١٠١٠. ١٠١١. ١٠١٢. ١٠١٣. ١٠١٤. ١٠١٥. ١٠١٦. ١٠١٧. ١٠١٨. ١٠١٩. ١٠٢٠. ١٠٢١. ١٠٢٢. ١٠٢٣. ١٠٢٤. ١٠٢٥. ١٠٢٦. ١٠٢٧. ١٠٢٨. ١٠٢٩. ١٠٣٠. ١٠٣١. ١٠٣٢. ١٠٣٣. ١٠٣٤. ١٠٣٥. ١٠٣٦. ١٠٣٧. ١٠٣٨. ١٠٣٩. ١٠٤٠. ١٠٤١. ١٠٤٢. ١٠٤٣. ١٠٤٤. ١٠٤٥. ١٠٤٦. ١٠٤٧. ١٠٤٨. ١٠٤٩. ١٠٥٠. ١٠٥١. ١٠٥٢. ١٠٥٣. ١٠٥٤. ١٠٥٥. ١٠٥٦. ١٠٥٧. ١٠٥٨. ١٠٥٩. ١٠٦٠. ١٠٦١. ١٠٦٢. ١٠٦٣. ١٠٦٤. ١٠٦٥. ١٠٦٦. ١٠٦٧. ١٠٦٨. ١٠٦٩. ١٠٧٠. ١٠٧١. ١٠٧٢. ١٠٧٣. ١٠٧٤. ١٠٧٥. ١٠٧٦. ١٠٧٧. ١٠٧٨. ١٠٧٩. ١٠٨٠. ١٠٨١. ١٠٨٢. ١٠٨٣. ١٠٨٤. ١٠٨٥. ١٠٨٦. ١٠٨٧. ١٠٨٨. ١٠٨٩. ١٠٩٠. ١٠٩١. ١٠٩٢. ١٠٩٣. ١٠٩٤. ١٠٩٥. ١٠٩٦. ١٠٩٧. ١٠٩٨. ١٠٩٩. ١١٠٠. ١١٠١. ١١٠٢. ١١٠٣. ١١٠٤. ١١٠٥. ١١٠٦. ١١٠٧. ١١٠٨. ١١٠٩. ١١١٠. ١١١١. ١١١٢. ١١١٣. ١١١٤. ١١١٥. ١١١٦. ١١١٧. ١١١٨. ١١١٩. ١١٢٠. ١١٢١. ١١٢٢. ١١٢٣. ١١٢٤. ١١٢٥. ١١٢٦. ١١٢٧. ١١٢٨. ١١٢٩. ١١٣٠. ١١٣١. ١١٣٢. ١١٣٣. ١١٣٤. ١١٣٥. ١١٣٦. ١١٣٧. ١١٣٨. ١١٣٩. ١١٤٠. ١١٤١. ١١٤٢. ١١٤٣. ١١٤٤. ١١٤٥. ١١٤٦. ١١٤٧. ١١٤٨. ١١٤٩. ١١٥٠. ١١٥١. ١١٥٢. ١١٥٣. ١١٥٤. ١١٥٥. ١١٥٦. ١١٥٧. ١١٥٨. ١١٥٩. ١١٦٠. ١١٦١. ١١٦٢. ١١٦٣. ١١٦٤. ١١٦٥. ١١٦٦. ١١٦٧. ١١٦٨. ١١٦٩. ١١٧٠. ١١٧١. ١١٧٢. ١١٧٣. ١١٧٤. ١١٧٥. ١١٧٦. ١١٧٧. ١١٧٨. ١١٧٩. ١١٨٠. ١١٨١. ١١٨٢. ١١٨٣. ١١٨٤. ١١٨٥. ١١٨٦. ١١٨٧. ١١٨٨. ١١٨٩. ١١٩٠. ١١٩١. ١١٩٢. ١١٩٣. ١١٩٤. ١١٩٥. ١١٩٦. ١١٩٧. ١١٩٨. ١١٩٩. ١٢٠٠. ١٢٠١. ١٢٠٢. ١٢٠٣. ١٢٠٤. ١٢٠٥. ١٢٠٦. ١٢٠٧. ١٢٠٨. ١٢٠٩. ١٢١٠. ١٢١١. ١٢١٢. ١٢١٣. ١٢١٤. ١٢١٥. ١٢١٦. ١٢١٧. ١٢١٨. ١٢١٩. ١٢٢٠. ١٢٢١. ١٢٢٢. ١٢٢٣. ١٢٢٤. ١٢٢٥. ١٢٢٦. ١٢٢٧. ١٢٢٨. ١٢٢٩. ١٢٣٠. ١٢٣١. ١٢٣٢. ١٢٣٣. ١٢٣٤. ١٢٣٥. ١٢٣٦. ١٢٣٧. ١٢٣٨. ١٢٣٩. ١٢٤٠. ١٢٤١. ١٢٤٢. ١٢٤٣. ١٢٤٤. ١٢٤٥. ١٢٤٦. ١٢٤٧. ١٢٤٨. ١٢٤٩. ١٢٥٠. ١٢٥١. ١٢٥٢. ١٢٥٣. ١٢٥٤. ١٢٥٥. ١٢٥٦. ١٢٥٧. ١٢٥٨. ١٢٥٩. ١٢٦٠. ١٢٦١. ١٢٦٢. ١٢٦٣. ١٢٦٤. ١٢٦٥. ١٢٦٦. ١٢٦٧. ١٢٦٨. ١٢٦٩. ١٢٧٠. ١٢٧١. ١٢٧٢. ١٢٧٣. ١٢٧٤. ١٢٧٥. ١٢٧٦. ١٢٧٧. ١٢٧٨. ١٢٧٩. ١٢٨٠. ١٢٨١. ١٢٨٢. ١٢٨٣. ١٢٨٤. ١٢٨٥. ١٢٨٦. ١٢٨٧. ١٢٨٨. ١٢٨٩. ١٢٩٠. ١٢٩١. ١٢٩٢. ١٢٩٣. ١٢٩٤. ١٢٩٥. ١٢٩٦. ١٢٩٧. ١٢٩٨. ١٢٩٩. ١٣٠٠. ١٣٠١. ١٣٠٢. ١٣٠٣. ١٣٠٤. ١٣٠٥. ١٣٠٦. ١٣٠٧. ١٣٠٨. ١٣٠٩. ١٣١٠. ١٣١١. ١٣١٢. ١٣١٣. ١٣١٤. ١٣١٥. ١٣١٦. ١٣١٧. ١٣١٨. ١٣١٩. ١٣٢٠. ١٣٢١. ١٣٢٢. ١٣٢٣. ١٣٢٤. ١٣٢٥. ١٣٢٦. ١٣٢٧. ١٣٢٨. ١٣٢٩. ١٣٣٠. ١٣٣١. ١٣٣٢. ١٣٣٣. ١٣٣٤. ١٣٣٥. ١٣٣٦. ١٣٣٧. ١٣٣٨. ١٣٣٩. ١٣٤٠. ١٣٤١. ١٣٤٢. ١٣٤٣. ١٣٤٤. ١٣٤٥. ١٣٤٦. ١٣٤٧. ١٣٤٨. ١٣٤٩. ١٣٥٠. ١٣٥١. ١٣٥٢. ١٣٥٣. ١٣٥٤. ١٣٥٥. ١٣٥٦. ١٣٥٧. ١٣٥٨. ١٣٥٩. ١٣٦٠. ١٣٦١. ١٣٦٢. ١٣٦٣. ١٣٦٤. ١٣٦٥. ١٣٦٦. ١٣٦٧. ١٣٦٨. ١٣٦٩. ١٣٧٠. ١٣٧١. ١٣٧٢. ١٣٧٣. ١٣٧٤. ١٣٧

﴿ثُمَّ يَنْوِبُ إِلَيْكَ﴾ پاشان خوا خورش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له هر که ست که بیه وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوا لی پورده میوه چانه. (۲۷)
 ﴿يُنَادِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانهی که پرواتان میتاوه ﴿إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ نجس﴾ بیگومان
 ماویهش په واده ران پیمن ﴿فَلَا يَفْرَوْنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که واته با تزکی مزرگرتی بهر
 نه که ونه وه ﴿يَعْتَدُ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾ پاش نه م ساله یان ﴿وَأَن جُفَّتْ عَصَا﴾ وه که ر له ته بیوتی
 ترسان ﴿لَنُؤَذِّبَنَّهُمْ﴾ نه وه له وه پاش خوا ده وه مه دتقان ده کات ﴿مِنْ أَقْلَامٍ إِنْ شَاءَ﴾ له چاک و به موهی خوی نه که ر ویستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا
 زلفای کار فرسته. (۲۸) ﴿فَتَبْلُؤُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بکه نه که ل نه وانهی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 بالله که پروا نه میتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتُونَ إِلَّا خِرٌ﴾ و به پدلی دواپی ﴿وَلَا عَزْمُونَ﴾ وه
 به حرامی دنانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه وهی که خوا و پیغمبره که ی حرامیان
 کردوه ﴿وَلَا يُدْعُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه مل که چ ناکن بق نیایی پاست ﴿مِنْ الَّذِينَ أُوتُوا﴾
 الْحِكْمَةَ له نه وانه کتیبیان پی به خطراوه ﴿حَتَّىٰ يَبْطُلُوا أَجْرَهُ﴾ مه تا باج و سهرانه
 ده دهن ﴿عَنْ بَنِي﴾ به دهستی خویان و به مل که چی ﴿وَهُمْ صَفِرُوا﴾ له کاتیکدا نه وانه
 سهرشور و پسوان. (۲۹) ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جو له که کان ووتیان ﴿عَزَّزْنَا أَنتَ﴾ عوده پیر
 کوی خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾ و گا ورده کانیس ووتیان ﴿أَلَمْ نَسِجْ أَنتَ اللَّهُ﴾ مه سیح
 کوی خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِالْقَوْمِ﴾ نه وه ووتی نه وانه به ده می خویان ده یلین
 ﴿يُضْمِرُونَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه که ووتی نه وانه ده لینه وه ﴿كَفَرُوا مِن قَبْلُ﴾ که پیشتی بی
 پروا بیون ﴿فَتَقْتُلْهُمُ اللَّهُ﴾ خوا له ناویان به ری ﴿أَن لَّا تُفْسَدُوا﴾ چون در ده که نو
 له مهق و راستی لاده دهن. (۳۰) ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ﴾ زلفا و عابیده کانیان کردوه
 ﴿أَنبَاءًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به په روه رکار له جیاتی خوا ﴿وَأَلْمَسُوا قُلُوبَهُمْ﴾ مه روه ما
 مه سیحی کوی مه ریمیش (یان کردوه به خوا) ﴿وَمَا أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به رملتیان
 پی نه وراوه ﴿إِلَّا لِيُعْبَدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا﴾ بیجکه له وهی که ی که خوا به رستن
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ په رستراویکی پاست نی به بیجکه له نهی ﴿يُخَسِّمُهُ﴾ پاک و
 بیگرددی بق نه و (خوا) ﴿عَمَّا يُفْرَكُونَ﴾ له وهی ده یکه نه ماویهش. (۳۱)

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتْلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

هوی هاتنه

خوار وادی نایه تی

(٣٤) سورہتی

(التوبة) ﴿وَالَّذِينَ﴾

يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ

وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

أَلِيمٍ ﴿بوغاری

کچراویہ تیرہ کہ

زہیدی کوری

وہ مہاب ﴿﴾

دہ لیت بہ لای

پہ بڑہ دا تیپہ ریم

سہیر دہ کم نہر

زہپی لی یہ پیتم

ووت چی میناویتی

یہ نہم جینگہ بی

کہ تییدلیت ؟

ووتی : لہ وواتی

شام بیوم لہوی

لہ گہل موغویہ دا

ناکوکی کہوتہ نیوانمانہ وہ لہ سہر نایہ تی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿موغویہ ﴿﴾ ووتی : دہریارہی خاودن پہاوه ناسمانیہ کان هاتوتہ خوارہ وہ .

منیش ووتہ دہریارہی نہوان و نیتمش هاتوتہ خوارہ وہ نیتر لہ سہر نہوہ کیشہ پوویدا لہ نیوانماندا

دوا نہوہ نامہ پیکہی نووسی بل موغمانی کوری عہفظان ﴿﴾ شکاتی لی کریم موغمانی ﴿﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده يانه ویت پووناکي (ثایینی) خوا بکوژننه وه ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به فووی دهمیان ﴿وَيَأْتِي اللَّهَ﴾ وه خوا نایه وی ﴿إِلَّا أَن يُنَزِّلَ نُورَهُ﴾ بیجگه له پووناکي خوی ته واو بکات و سه رکه وی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هر چه نده بی باوه پان پی یان ناخوش بیت. ۳۲ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکه که پیغه مبه ره که ی ناردوه ﴿وَالْهَدَىٰ وَدِينَ الْحَقِّ﴾ به پښمونی و ثایینی پاست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بق نه وه ی زالی بکات به سه ره موو ثایینه کانداه گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هر چه نده بت په رستان پی یان ناخوش بیت. ۳۳ ﴿يَأْتِيَا الدِّينَ آمِنًا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان میتاوه ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالْأَرْهَابِ﴾ به پاستی زور له زاناو عابیده کان (ی) جووله که و گاوری ﴿لَيَأْكُلُنَّ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْإِطْلَاقِ﴾ سامان و مالی خه لکی ده خقن به ناهق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به رگی (خه لک) ده که نه له پښگه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ﴾ الْذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ ﴿وَهُنَّ وَهْنًا نَّالَتُنَّ زِيُو سَهْرِيَه دهنن و کوده که نه وه ﴿وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ختی ناکه نه له پی خوی خودا ﴿فَيَنْزِلُ عَلَيْهِمُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه وه موژده یان پی بده به سزایه کی نازارده ر. ۳۴ ﴿يَوْمَ نَحْمِي عَلَيْهِمُ﴾ له پوژنیکدا سوور ده کړیته وه ﴿فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ له ناگری دوزخ دا ﴿فَتَكُونُ بِأُجَاهِهِمْ﴾ نه و سا به و (نالتون و زیوه سوورق بوه) داخ ده کړی پوویان ﴿وَجُثُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ و ته نیشتیان و پشتیان ﴿هَذَا مَا كَرَّمْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ (پی یان ده ووتریت) نه مه نه و (سامانه یه) کوتان ده کړده وه بق خوتان ﴿فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ ده بچین (تولی) نه وه ی کوتان ده کړده وه. ۳۵ ﴿إِنَّ عِدَّةَ الْهُجُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به پاستی ژماره ی مانگه کان (ی سال) لای خوا ﴿أَنَّا عَشْرُ شَهْرٍ﴾ دوازه مانگه ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له (لوح المحفوظ) دا دانراوه ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له پوژنیکه وه (خوا) ناسمانه کان و زه وی دروست کړدوه ﴿بَيْنَ أَرْبَعَةٍ حَرَمٍ﴾ چوار له و مانگانه که ورده به پښن (شهریان تیدا قه ده غه کراوه) ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ نه وه ثایینی ریک و پاسته ﴿لَا تَقْلُبُوا فِيهِ أُنْفُسَكُمْ﴾ که ولته له و چوار مانگوبه بیتهم مه که نه له خوتان ﴿وَتَقِيلُوا الْمُشْرِكِينَ كَالْعِثَّةِ﴾ وه بجه نګن له دژي بت په رستان به تیکړا ﴿كَمَا يُقِيلُونَكُمْ كَالْعِثَّةِ﴾ مه روه که نه و ان دژي نیوه ده بجه نګن تیکړا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ که به پاستی خوا له که ل پارتیزکاران دایه (به چا و پلوی و پاداشتن) ۳۶

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ﴾ به پاستی دواخستن و گزینی (مانگه حرامه‌کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 پوچونه له بی باوه‌پیی دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌پانی پی گومپا ده‌کریت ﴿مُحَلُّوهُ
 عَامًا﴾ (دواخستنه‌که) سالتیک حه‌لالی ده‌که‌ن ﴿وَيُخْرِجُهُ عَامًا﴾ و سالتیک حه‌رامی ده‌که‌ن
 ﴿لِيُؤْطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پیک بین له‌گه‌ل ژماره‌ی نه‌و چوار مانگه‌ی که‌خوا
 پیژداری کردون (جه‌نگی تییاندا حرام کردوه) ﴿فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سه‌ر نه‌نجام نه‌وه‌ی
 خوا حه‌رامی کردبوو حه‌لالی ده‌که‌ن ﴿زِيَتٌ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوَّةٌ أَعْمَلُوهُمْ﴾
 کرده‌وه ناشیرینه‌کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش پیتموونی که‌سانی بی
 باوه‌پ ناکات. ۳۷ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌پتان هی‌ناوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ نئوه
 جیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتی پیتان بووتری ﴿انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ده‌رچن (بۆ جیهاد) له‌پیی
 خوادا ﴿ثُمَّ انْقَلَبْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ له‌شوینی خوتان ناجولین (خوتان دوا ده‌خن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ثایا نئوه پازین به‌م ژیا‌نه‌ی دنیا له‌باتی پاشه‌پوژ ﴿فَمَا تَتَمَنَّوْنَ الدُّنْيَا﴾
 ده‌ی کامه‌یه خوشی و شادی نه‌م ژیا‌نه‌ی نزیکه ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له‌به‌رامبه‌ری خوشی
 پاشه‌پوژدا زور که‌مه. ۳۸ ﴿إِلَّا تَسْفُرُوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌پوژن و ده‌رنه‌چن (بۆ جیهاد) ﴿يُعَذِّبْكُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده‌دا به‌سزایه‌کی سه‌خت و نازارده‌ر ﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه
 له‌باتی نئوه گه‌ل و کومه‌لیکی تر ده‌هینن (جی‌اواز له‌نئوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ شَيْئًا﴾ و نئوه هیچ
 زیانیکی پی ناگه‌یه‌نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌توانایه به‌سه‌ر مه‌موو شتیک
 دا. ۳۹ ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ﴾ نه‌گه‌ر نئوه یارمه‌تی نه‌و (پیغه‌مبه‌ره ﷺ) نه‌ده‌ن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ
 اللَّهُ﴾ نه‌وه بیگومان خوا یارمه‌تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی بپوایان ده‌ریان
 کرد له‌مه‌که‌ه ﴿ثَانِثَيْنِ﴾ پیغه‌مبه‌ر به‌کیک بوو له‌و دوو که‌سه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ کاتیک
 نه‌و دووانه (پیغه‌مبه‌رو نه‌بو به‌کن) له‌نه‌شکه‌وتی (ئو) دا بوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه‌و کاته
 به‌هاوه‌له‌که‌ی ده‌ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه‌م مه‌خو بیگومان خوا له‌گه‌لمانه ﴿فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ ئینجا خوا نارامی و ئاسایشی بۆ نارده‌ خواره‌وه ﴿وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ
 تَرَوْهَا﴾ وه یارمه‌تی دا به‌ سه‌ریازانیک که‌ نه‌تان‌دین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ته‌ی
 بی باوه‌پانی گپرا ﴿السُّقْلَى﴾ به‌ژیر که‌وتوو ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و و ته‌ی خوا
 ﴿مِنَ الْعُلَى﴾ هر به‌رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی کاردروسته. ۴۰

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
 لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبِعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ
 عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا الْخُرْجَا
 مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
 عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْزَيْنَ
 صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنْقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَتْ أَبَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
 فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
 وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
 مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضِعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
 الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

سبح له سر نو

پوهه کان نه گنر

بيان زانیا به

چه ندی خبیان

تیدایه ده هاتن بؤ

هر دویکیان نه گنر

به گاکو لکیش

بوايه

نایه تی (۱۷۵)

سوره تنبی (النساء):

قال رسول الله

(ﷺ) (المسلم من

سلم المسلمون من

لسانه ويده،

والمهاجر من هجر

ما نهى الله عنه)

(متفق عليه).

پتغه مبه ری خوا

(ﷺ) فه رموی:

(مسولمان

که ســـیکه

مسولمانان

له ده ست و زمانى سه لاهت بن وه كچه ريش كه سينكه وازى هيتابى له وهى خوا جه رامى كردوه.

نایه تی (۱۶۸) سوره تنبی (النساء): عن أبي هريرة (أن رجلاً أتى النبي ﷺ)، فقال إن لي جاراً يؤذيني،

فقال: (أخرج متاعك فضعه على الطريق) فأخذ الرجل متاعه فطرحه على الطريق، فكل من مر به قال: مالك؟

قال جاري يؤذيني، فيقول: اللهم العنه اللهم اخذه قال فقال الرجل: ارجع إلى منزلك والله لا أؤذك أبداً) -

﴿أَتَدْرُونَ خِفَاتًا﴾ بر وزن دهرچن (بق جیهاد) ج سووک بن (لهش ساغ و دهوله مند و دهسه لاتدرین) ﴿وَنَقْلًا﴾ ج قورس و گران بن (نه خوش و مه ژارین) ﴿وَجَهْدًا﴾ و تیکرشن ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به مال و گیانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پیکه‌ی خوادا ﴿ذَلِكُمْ خِفْرُكُمْ﴾ نه وهتان چاکتره بقتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گره نیوه بزائن. (۴۱) ﴿لَوْ كَانَ عِزًّا قَرِيبًا﴾ نه گره دهست که وتیکی نزیک ﴿وَسَتَرًا قاصدا﴾ و سه فهریکی ناسان بویه ﴿لَأَنْتُمْ لَكُمْ﴾ نه وا شویتت ده که وتن (دهرده چوین له گه لتا) ﴿وَلَكِنْ بُدِّئَتْ عَلَيْهِمُ الْفِتْنَةُ﴾ به لام (برینی) پیکه‌ی دورود دژوار (ی جهنگی ته بپوک) بق نه وان ناره حه ته ﴿وَسَخِطُوا لِلَّهِ﴾ وه بیکومان (پاش که پانه وهتان له ته بپوک) سویتت ده خوئن به خوا ﴿لَوْ أَشِطُّنَا﴾ نه گره بهمانتوانیایه ﴿فَخَرَجْنَا مِنْكُمْ﴾ له گه لتان دهرده چوین (بق جیهاد) ﴿لَعَلَّكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ نه وانه خوریان ده فیه وتینن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه خوا ده زانی به راستی نه وانه دروزنن. (۴۲) ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (نه‌ی موحه معده) ﴿خَوَّاهُ﴾ خوا لیت بیوریت ﴿لَمْ أَذَنْ لَكُمْ﴾ له بهرچی موله تی نه وانه حدها ﴿خَوَّاهُ﴾ هتا بقوت دهر که ویت ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه وانه‌ی که راستیان کرد ﴿وَنَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ﴾ وه دروزنه کان بناسیت. (۴۳) ﴿لَا يَنْفَعُكَ﴾ (نه‌ی موحه معده) ﴿مَوْلَاتُكَ﴾ موله تت لی وهرناگین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وانه‌ی که بهوایان میناوه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به پوزی دواپی ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ که تیکرشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه خوا ناگاو زانیایه به خو پاریزه ران. (۴۴) ﴿إِنَّمَا يَنْفَعُكَ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه موله تت لی وهرده گین ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که بهوایان نی یه به خوا و به پوزی دواپی ﴿وَأَرَأَيْتُمْ لِقَوْلِهِمْ﴾ و ده کانیان له گومان و دو دلی دایه ﴿فَهُمْ فِي زُجُجٍ يَخْرُجُونَ﴾ بویه نه وانه له گومان و دو دلی خویاندا سه رکه ردائن. (۴۵) ﴿لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه گره بیان روستایه دهرچن ﴿لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه وه هو که رهسته‌ی پیویستیان بق ناماده ده کرد ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْقِبَاءَهُمْ﴾ به لام خوا دهرچوینی نه وانه پی ناخوش بوو ﴿فَتَقَبَّلَهُمْ﴾ بویه (خوا) خاوی کرینه وه (له دهرچوین بق جیهاد) ﴿وَقِيلَ أَفْتَدُوا﴾ پتیان ووترا دانیشن ﴿بِغِ الْفَقِيرِ﴾ له گه لی جی ماواندا. (۴۶) ﴿لَوْ خَرَجُوا لَكُمْ﴾ نه گره له گه لتاندا دهرچوینایه ﴿مَا زَادَكُمُ إِلَّا خِلَالًا﴾ هیچ شستیکیان بق زیاد نه ده کرمین بیجگ له تیکدان و خراپه ﴿وَلَا وَضَعُوا لِنَفْسِكُمْ﴾ و نیوان نیوه یان تیکده دا (به دووزمانی و هاتو هوت) ﴿يَتْلُوَكُمْ﴾ الفتنه ﴿ثُمَّ لَوْ هَيَّأْنَا لَهُمْ دُجَانًا﴾ وه له ناو نیوه دا خه لکانیک هه ن چاک کرینیان لی ده گین ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا به ناگاو دهرچوینایه (۴۷)

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَتَذُنْ لِي وَلَا تَنْفَتِي ۖ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ
نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ ۚ
أَوْ يَأْتِيَنَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

— (رواه الطبرانی و
البیہقی
نہ بویہ ویدہ
دہ گہریت
کہ پیار وک مات
بلی لای
پیغمبر مہری
خوا (ﷺ) و روتی
بہ پاسنی
دراوسنی کہ
مہیہ نہ زیہ تم
دہ دا نہ ویسی پیسی
فہر مہر
(کہ لو پوہ لہ کہ ت
بہینہ دہر وہ
پیغمبر مہر
پڑکا کہ
پیادہ کہش
کہ لہر
پہ لہ کہی
مہر گرت و لہری
دایہ سر

پڑکا کہ۔ ہر کس نے پیدا بہ لایا نہی روت: نہ مچیتہ؟ نہ میش نہی روت دراوسیکم نہ زیہ تم
نہ دا، نہ ویسی نہی روت خواہ نہ لہری لیکہی خواہ بوسوی کہی۔ نلن (دراوسیکہی) روتی
بگہ پڑوہ بق مال کہ ت بہ خوا نیر مہر گرت نہ زیہ تم نادہم:

نایمتی (۱۶۹) سورہ نسی (النساء): قال النبی (ﷺ): (ما نقصت صدقة من مال وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزاً)

﴿لَقَدْ اَنْتَفَخُوا الْبَلْبَنَةَ﴾ سویتند به خوا به راستی دهستیان دابوویه ثالو (و بهشتیوی) ﴿بَلْبَنُ﴾ له مو پیتی ﴿وَقُلُّوا لَكَ الْاُتُورُ﴾ و جوده ها فرمان و پیلانیان بلی (لاواکرین) ت به کارمیتنا ﴿حَتَّى جَاءَ الْخَلْقُ﴾ مه تا راستی مات ﴿وَعَظَّمَ اَمْرُ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سه رکوت ﴿وَمَنْ كَفَرِمُوتَ﴾ که نه وان پیتیان ناخوش بوو. (۴۸) ﴿وَبَيْنَهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه مه ندی که س له وانه ده لئین ﴿اَنْتَذَن لِي﴾ (تهی موحه مه د) ﴿وَمِنْهُمْ بَدَّ﴾ (با نه یه م بلی جیهاد) ﴿وَلَا تَنفِقْ﴾ و تووشی گوناو خراپه م مه که ﴿اَلَا لِي الْبَلْبَنَةُ سَقَطُوا﴾ تاگادارین (له نیسته وه) که وتوونه ته ناو گوناو خراپه وه ﴿وَلَا تَجْهَرُ لِمُجْمَعَةٍ بِالْكَفَرِ﴾ و بی گومان نوزده ده وی بین باوه پانی داوه. (۴۹) ﴿اِنْ تُصَلِّتْ حَسَنَةً﴾ نه گور به مهره و چاکه و سه رکوتن بیتکه ریت ﴿تُؤْمِنُ﴾ ناپه حه ت و غه مبار ده بین ﴿وَاِنْ تُصَلِّتْ مُسِيئَةً﴾ وه نه گور ناپه حه تی و تیشکانت تووش بیت ﴿بِقَوْلِهَا﴾ (به که هغه وه) ده لئین ﴿فَدَاخِلًا اُتْرَتَا﴾ به راستی نیمه کاری خومان کرد ﴿بَلْبَنُ﴾ له مو پیتی ﴿وَتَقُولُوا وَمَنْ فَرَحُوتَ﴾ جا پرو و مرده گتین به خوقه عالی و شادمانی یه وه. (۵۰) ﴿قُلْ اَنْ تُصَلِّتَا﴾ (تهی موحه مه د) ﴿بَلْبَنُ﴾ میچمان تووش ناییت ﴿اَلَا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ بیجگه له وهی که خوا نویسیویه تی بومان ﴿مَوْزَلْنَا﴾ خوا پختیوانی نیمه یه ﴿وَعَلَّ اللَّهُ فَلْيَقْضِ الْاُمُورُ﴾ وه بهواداران با ته نها پشت به خوا بیه ستن. (۵۱) ﴿قُلْ مَنْ تَرْتَحُوتَ بَلْبَنُ﴾ (پیتیان) بلی: نایا چاوه پوانی چی ده که ن بلی نیمه ﴿اَلَا اِخَذَى الْاُخْتَنُ﴾ بیجگه له یه کن له سو شته زدر چاکه که (سه رکوتن یان شه مید بوون) ﴿وَمَنْ تَرْتَحُوتَ بَلْبَنُ﴾ نیمه ش چاوه پوانین بلی نیوه ﴿اَنْ يُصَلِّتَ﴾ که خوا سوچارقان بکات ﴿بِعَذَابِ بْنِ عَبْدِ﴾ به صزیه که له لایه ن خویه وه ﴿اَوْ بَابِدِنَا﴾ یان به ده سستی نیمه ﴿فَتَرْتَحُوتَا﴾ که واته چاوه پوانی بکه ن ﴿اَنَا مَسْكُمُ تَرْتَحُوتَ﴾ بیگومان نیمه له که ل نیوه دا چاوه پوانین. (۵۲) ﴿قُلْ﴾ (تهی موحه مه د) ﴿بَلْبَنُ﴾: ﴿اَنْفِقُوا عَزَاءَ﴾ مال به خت بکه ن به خوقه ش خوتان ﴿اَوْ تَرْمَا﴾ یان به زدر و ناچاری ﴿اَنْ يُفْقِلَ بَلْبَنُ﴾ مه رگیز لیتان و مرناگیتیت ﴿اَنْتُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا نَبِیْنُ﴾ چونکه به راستی نیوه کلمه لئکی له سنوود در چو بوون. (۵۳) ﴿وَمَا تَنْفَعُ﴾ وه میچ شتیک به رگری نه وانه ی نه کریموه ﴿اَنْ تُفْقِلَ بَلْبَنُ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿تَنْفَعُ﴾ به خضرلوه کانیان ﴿اَلَا اَنْهَزَ كَفَرُوا﴾ بیجگه له وهی که بیگومان نه وانه بی باوه پوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا و پتفه مبه ره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ اَلْمَلُوءَ﴾ وه نایه ن بلی نویز ﴿اَلَا وَمَنْ كَسَالُ﴾ به ته ملی نه بیت ﴿وَلَا يُفْقِنُ﴾ وه (میچیک) نابه خشن ﴿اَلَا وَمَنْ كَرِمُونُ﴾ نیلا پیتیان ناخوقه و ناچارن. (۵۴)

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْلِفُونَ
 قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَخْدُونَكَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا
 أَوْ مَدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذْنٌ خَيْرٌ
 لَكُمْ يَوْمَنْ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

مؤوی هاتمه

غوارموی نایه تی

(۵۸) سورمتی

(التوبة) : ﴿ربمّنهم

مّن یلمزک فی

الصّدقات فإن أعطوا

منها رضوا وکن لم

یعطوا منها إلی...﴾

بوخاری

کثیراویہ تیوه که

نه بر سه صید ﴿﴾

ده لیت کاتی :

پیغه مبری خوا

(ﷺ) غنیمه تی

بهش ده کرد پیاوک

هات که ناری

عه بدولای کوبی (دی

الخریصره) بوو

ووتی : نهی

پیغه مبری خوا

(ﷺ) دادگر به

پیغه مبریش (ﷺ)

فرموی : سزا و تیاچون بقر کئی هیه دادگر بیت نه گهر من دادگر نهیم ؟ له و کاته دا عومری کوبی
 خه ططاب (ﷺ) ووتی : نهی پیغه مبری خوا (ﷺ) لیم گه پی به راستی نه مه دوو پوو با بدهم له گهر دنی
 فرموی نهی عومر وازی لی بینه چونکه هه نندیک هاوه لی هیه هه ریه که له نیتوه نویژ و پۆژوی خوی به که م
 ده زانیت له به رانبر نویژ و پۆژوی نه ودا وه له دینی نیسلام ده رده چن هه رچۆنی تیر له که وان ده رده چیت .

﴿فَلَا تَعْبُدْكَ﴾ جا با سه رجت پانه کیشیت (سه رسامت نه کات) ﴿أَمْ أَوْلَاهُمْ﴾ و لا اولدهم ﴿نَزَّيْ﴾ مال و دارایی و مندالیان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بیگومان خوا دهیه ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به هوی نهو (مال و منداله وه) له م زیانی دنیا به دا ﴿وَنَزْهَقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان دهر بچیت ﴿وَهُمْ كَفُورُونَ﴾ له کاتیکدا که نهوان بی باوه پن. ۵۵ ﴿وَيَخْلِفُونَ﴾ بِاللَّهِ وه سویتند ده خون به خوا ﴿إِنَّمَا لِمَنْكُمْ﴾ که به پاستی نهوان له نیتوهن ﴿وَمَا هُمْ بِمَنْكُ﴾ که چی له نیتوه نین ﴿وَلِيَكُنْهُمْ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ﴾ به لکو نهوانه کومه لیکن زور ده ترسن (زراویان چووه). ۵۶ ﴿لَوْ يَعْلَمُونَ مَلَجَاتٍ﴾ نه گهر په تابه کیان ده ست که وی ﴿أَوْ مَفَرَّتٍ﴾ یان نه شکه وتانی ﴿أَوْ مُدْخَلًا﴾ یان کون و نه فقیک ﴿لَوْ أَلَّا إِلَهَ﴾ په نای بی ده بن (پوی تی ده کن) ﴿وَهُمْ يَحْمَحُونَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگری). ۵۷ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی که س له وانه په خنه و توانجت لی ده گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له دابهش کردنی خیره کانددا ﴿فَإِنْ أَعْطُوا مِنْهَا﴾ حق نه گهر له و خیر و سه دهه قیان پی بدری ﴿رَضُوا﴾ پازی ده بن ﴿وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا﴾ وه نه گهر پیان نه دری لی ﴿إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ نه و کاته نهوان تووړه و نا پازی ده بن. ۵۸ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وه به پاستی نه گهر نهوانه پازی بوونایه ﴿مَا أَتَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به وهی خواو پیغه مبه ره که ی ﴿سَلَّمَ﴾ پی دابوون ﴿وَقَالُوا﴾ وه بیان ووتایه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ خوامان به سه ﴿سُبُّوْنَا اللَّهُ﴾ له مه و پاش خوا پیمان ده به خشی ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و میهره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ مه روه ها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ به پاستی نیمه به سوزو په رویشین بی لای خوا. ۵۹ ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ به پاستی خیره کان ته نها ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بی بی نه وایان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و مه ژاران ﴿وَالْعَمِلِينَ عَلَيْنَا﴾ و کرتکارانیک که به سه ریه و من (کزی ده که نه وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ﴾ وه نهوانه ی دلیان دا نه میترئ (بی خوشویستنی نیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بی نازاد کردنی به نده و کویله کان ﴿وَالْفَرَسِينَ﴾ و بی قه رزاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بی جهنگاوه رانی پی خودا ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و بی پیوارانی په کهک و ته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پیویست کراوه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته. ۶۰ ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له و نا پاکانده که سانتیک مه یه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ر ﴿صَلَّى﴾ ده دن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لین ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خورش باوه رو گری گره بی مه موشت ﴿فَلَنْ﴾ توش بلئ ﴿أَذُنٌ حِمْرٍ لَّكُمْ﴾ کوی گری چاکه به (که قازاجه) بقتان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوه پی مه یه به خوا ﴿وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوه پی به نیمانداران مه یه ﴿وَزَوْجَةَ الَّذِينَ﴾ و میهره بانی یه بی نهوانه ی ﴿وَأَمَّا مَنكُمْ﴾ به وایان میتاوه له نیتوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نهوانه ی که نازاری پیغه مبه ری خوا ﴿صَلَّى﴾ ده دن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی نازارده ریان بی مه یه. ۶۱

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
 مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخِرُوا
 إِنْ أَلَّ اللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
 وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾ نَبِّئْ
 نَبِيَّ حَاتِمٍ
 كَتَبَ لَهُ يَتِيمَهُ
 عَهْدُ اللَّهِ كَرِيمٍ
 عَمَرَ ﴿١٦﴾
 دَلِيلٌ : بِبَابِ ك
 لَكَ كَانِي غَزَا
 تَهْ بِوَكْدَا بِذَلِكَ
 لَنَاو كَرَمَهُ لَيْتَ دَا
 وَتِي : وَيَتْنِي تَه
 قُورْتَان خُورْتَانِي
 خُورْمَان نَسِيرَه
 تَهْ تَدَّ خُورِي وَ
 وَرَك تَبْرَكْرَدَن دَاو

هَذِي هَاتِلَه

خوار وروی نایه تی

(۶۵) سورۃ

(التوبة) : ﴿وَلَئِنْ

سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا

كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ

قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ

وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ

تَسْتَهْزِئُونَ﴾ نَبِّئْ

نَبِيَّ حَاتِمٍ

كَتَبَ لَهُ يَتِيمَهُ

عَهْدُ اللَّهِ كَرِيمٍ

عَمَرَ ﴿١٦﴾

دَلِيلٌ : بِبَابِ ك

لَكَ كَانِي غَزَا

تَهْ بِوَكْدَا بِذَلِكَ

لَنَاو كَرَمَهُ لَيْتَ دَا

وَتِي : وَيَتْنِي تَه

قُورْتَان خُورْتَانِي

خُورْمَان نَسِيرَه

تَهْ تَدَّ خُورِي وَ

وَرَك تَبْرَكْرَدَن دَاو

تَهْ تَدَّ تَرْتَنِي وَ تَهْ تَرْتَنِي دَا لَه کاتی پوریه رو بیوردا. بیاورک لاناو کرمله گندا ووتی : تروت کرد
 به لکو تر دورپوریت و سوتند بیت تهم قسه بیت ده گه تهم به پیغه مبرری خوا ﴿۱۶﴾ پاهان قورتن هاته
 خوار ووه ، عه بدوللا ﴿۱۶﴾ ده لیت بینیم تهر (پیاوه) خلی مه لوسیبور به قایقی پشتی حوشتره کی
 پیغه مبرری خودا ﴿۱۶﴾ و پایده مکیضا و بهرد دهیدا به قاجه کانیدا و لهو کاتهدا ده بیوت : -

﴿خَلِيفَتُ بِاللّٰهِ لَكُمْ﴾ (ناپاکان) به خوا سویتندتان بق دهقرن ﴿لِيَرْضَوْكُمْ﴾ بق نه‌وی
 لقیان پانی بن ﴿وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی ﴿أَخْلَفَ أَنْ يَرْضَوْهُ﴾ شایسته تره
 به‌وی که پانی بکن ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گر نه‌وانه برودادن. ۶۲ ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا
 نه‌وانه نازانن ﴿أَنَّهُ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بیگومان مه‌رکه‌س دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی
 بکات ﴿فَأَن لَّهُ تَارُ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه بیگومان (تقری) نه‌وه که‌سه ناگری دززه‌خه
 ﴿خَلِيلًا لِّهَا﴾ بق هه‌میشه‌یی تیایدا ده‌میتنه‌وه ﴿ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌ویه پیسویی و
 زه‌بوونی تقد‌گه‌وره. ۶۳ ﴿حَذَرُ الْمُشْفِقُونَ﴾ دوو پروه‌کان مه‌ترسی ده‌کن ﴿أَنْ تَزُلَّ
 عَلَيْهِمُ سُرَّةٌ﴾ له‌وی که‌سوره‌تیک ده‌ریاره‌یان بنیتریتته خواره‌وه ﴿فَتُخْلِبُهُمْ﴾ که‌هه‌والیان
 پی بدا ﴿بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌وی که‌له‌دلیان دایه ﴿فَلِأَسْتَبْرَأُ﴾ (نه‌ی موحه‌معه‌د ﴿وَلَا تُزِلُّ
 بَلَى: كَالْتِهَ وَلاَ قَرَّتْ﴾ بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مَا تَخَذَرُونَ﴾ به‌پاستی خوا ده‌رخه‌رو
 ناشکرکاری نه‌ویه که‌مه‌ترسی لی ده‌کن. ۶۴ ﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویتندی نه‌گر
 پرساریان لی بکه‌یت ﴿لَنَقُولَنَّ﴾ به‌پاستی ده‌لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلتیان نئمه
 مه‌ر ده‌مه‌تقی و کالت ده‌کین ﴿فَلِأَن تَرَىٰ بَلَى:﴾ نایا به‌خواو به‌لکه‌کانی
 ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه‌مبه‌ره‌کی ﴿كَثُرَ تَشْتَرُونَ﴾ نئوه کالت و لاقرتیتان ده‌کرد؟ ۶۵ ﴿لَا
 تَنْتَفِرُوا﴾ به‌هانه مه‌میتنه‌وه ﴿لَنَذَكَّنَّكُمْ﴾ به‌پاستی نئوه بی برها بوونه‌وه ﴿بَعْدَ اِمْتِحَانِكُمْ﴾
 پاش برها میتانتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌گر بیورینو چاویشی بکه‌ین ﴿عَنِ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ﴾
 له‌کرمه‌ل و تاقمیکتان (به‌قری که‌پانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿عَذَابُ طَائِفَةٍ﴾ سزای کرمه‌ل و تاقمیکی
 تر ده‌ده‌ین ﴿بِأَنَّهُمْ كَانُوا عَجْرَبِينَ﴾ له‌به‌ره‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه تاوانبار بوون. ۶۶
 ﴿الْمُتَشَفِّعُونَ﴾ پیاولتی دوو‌وو ﴿وَالْمُتَشَفِّعَتِ﴾ و تافره‌تانی دوو‌وو ﴿بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾
 مه‌ندیکیان له‌مه‌ندیکیانن ﴿بِأَمْرٍ مِّنَ الْمُنْكَرِ﴾ فرمان ده‌کن به‌خرابه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنْ
 الْمَعْرُوبِ﴾ و به‌رگی ده‌کن له‌چاکه ﴿وَيَقِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان ده‌قوچن ﴿لِّئَلَّا
 تُؤْخَذَ﴾ خویان له‌بیر چوخته‌وه ﴿فَتَسْمِعُ﴾ بویه خواش له‌بیری کردوون و وازی لی
 میتانن ﴿إِنَّ الْمُتَشَفِّعِينَ مِنْهُمْ﴾ به‌پاستی دوو‌وو‌ه‌کان مه‌ر نه‌وانن ﴿الْمُتَشَفِّعُونَ﴾ ده‌رچوو
 له‌مسوور. ۶۷ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُتَشَفِّعِينَ وَالْمُتَشَفِّعَتِ﴾ خوا به‌لئینی داوه به‌پیاوو تافره‌ته
 دوو‌وو‌ه‌کان ﴿وَالْكَفَّارِ﴾ و به‌ین باوه‌رانیش ﴿تَارُ جَهَنَّمَ﴾ به‌ناگری دززه‌خه ﴿خَلِيلِينَ لِّهَا﴾
 ده‌میتنه‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿مِنْ خَشَنَ﴾ ناگری دززه‌خیان به‌سه ﴿وَالْعَنَاهُ اللَّهُ﴾ و
 خوا نه‌فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّعِيمٌ﴾ و سزای هه‌میشه‌ییان بق هه‌یه. ۶۸

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثُرَ
 أَمْوَالُهُمْ وَأُولَادُهُمْ فَاسْتَغْتَبُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّةُ آَعْمَالِهِمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمُ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦٧﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾
 وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

- نسی

پیغمبری خوا

(ع) نیکه

کالتهمان ده کرد و

به راستیمان نه بود

، پیغمبری

(ع) دمیله رموز

ابالک و نایب

ورسوله کنتم

تستهنون

سوما تواضع

احد الله إلا رفعه

(الله) (رواه مسلم)

پیغمبری خوا

(ع) نه فرمود

(هیچ سامانیک به

به خشین کم

نابیته وه، وه مهر

کس له بر خوا

چاویقشی بکات

خوا سه ریز و

پوسوری ده کات

وه مهر کیس له بر خوا خوی به کیس یزانی خوا پلهی بهرزد دکاتره.

(۷۲) سورته

نابیت (۱۵۷) سورته (النساء): روی ابن ابی حاتم عن ابن عباس قال: (لما أراد الله أن يرفع عيسى إلى

السماء خرج على أصحابه وفي البيت اثنا عشر رجلاً من الحواريين فخرج عليهم ورأسه يقطر ماء فقال: إن منكم

من يكفري اثنتي عشرة مرة بعد أن آمن بي قال، ثم قال: أيكم يلقي عليه شبهي فيقتل مكاني ويكون معي في

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (نڀو تهی د پوږوهه کان) وهك نه وانه نه له پيش نه تيوه دا بون
﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾ نه وانه زور به هيز تر بون له نڀو تهی ﴿وَكَثُرَ أَمْوَالُهُمْ وَأُولَادُهُمْ﴾ و مال و
سامان و منداليشيان زورتر بوو (له نڀو تهی) ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ نينجا نه وان شادمان
بون به شی خويان پايان بوارد ﴿فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ﴾ وه نڀو تهی پاتان بواردو شادمان
بون به به شه کهی خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هر چونی نه وانهی له پيش
نڀو تهی شادمان بون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شی خويان ﴿وَحُصْنٌ﴾ وه نڀو تهی پوچون له به تالدا
﴿كَالَّذِي خَاضُوا﴾ به وينهی پوچونی نه وان ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانيان
پوچل و بښ سوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنياو پوڅی دواييشدا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَسِرُونَ﴾ وه هر نه وانه زهره مندو په نجه پوڅ. ٦٩ ﴿أَلَمْ يَأْتِهِمْ﴾ ثابا نه هاتوه
بڅيانو پښيان نه کهيشتوه ﴿تَبَا لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والی نه وانهی که له پيش نه مان وه
بون ﴿فَوَيْلٌ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ کهلی نوح و عاد ﴿وَنُوحٌ﴾ و سه مود (هوزی صالح) ﴿وَفُوزٌ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ﴾
وه کهلی نبراهيم ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ و خه لکی مدينه ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره کانی
ژيرو زه بهر کراو (هوزی لوط) ﴿أَنتُمْ زُلْزَلْتُمْ﴾ پتغه مبه ره کانيان هاتن بق ناويان
﴿بِالْبَلَاءِ﴾ به به لکه پوږوهه کانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا ستمی لي نه کردن
﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو نه وانه خويان ستميان له خويان کرد. ٧٠ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ثافره تانی باوه پردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه نديکیان يارمه تی دهر
خوشه ويستی هه نديکی تريان ﴿يَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ هه رمان ددهن به چاکه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ﴾ و بهرگری ده کن له خرابه ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ و بهرک و پيکی نوڅی جی به جی
ده کن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات (ی سامانيان) ددهن ﴿وَيُطِيعُونَ أَمْرَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ وه
گوځی پايه لی خواو پتغه مبه ره کهی ده کن ﴿أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ نه وانه له دها تودا خوا
په حميان پښ ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به پاستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته.
٧١ ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به لینی داوه ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پياوان و ثافره تانی بپوادار
﴿جَنَّاتٍ﴾ به به هه شتانيک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پوياره کان ده پوڅ به ژيرياندا
﴿عَالِينَ لَهَا﴾ تييدا نه ميتنه وه به هه ميتنه یی ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا النَّارُ﴾ و (به لینی پښ داوون)
به چاند کوشکی چاک و پازلوه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانی هه ميشه یی دا
﴿وَيَرْضَوْنَ مِنَ اللَّهِ أُكْثَرَ﴾ و په زامه نديش له لایه ن خواوه که که وره تره (له
هه مو شتيک) ﴿وَلَا يَكُونُ فِيهَا لُغُؤٌ أَلْفٌ﴾ هر نه وه به سهرکه و اخي ژير که وړه. ٧٢

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدَ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا أُوتِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَتَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلَفُونَ بِاللَّهِ
مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ مُوَالِمَا لِمَنَ تَبَاوَأُوا وَمَانَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ
آتَيْنَاهُم مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا آتَاهُم مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ
﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

هوی هاتنه

خوارموی

نایه تی (٧٩)

سورتهی

(التوبة)

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ

الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ فِي

الصَّدَقَاتِ﴾

بوخاری

گنپاویه تیه وه که

عه بدوللای کوبی

مه سعود ده لیت

: کاتیک که

نایه تی مان

به خشین هات

خواره وه نیتمه

حه مالیمان

ده کرد و

کریک ایمان

ده کرد به خیر

پیاویک هات و

مالیکی زودی کرد به خیر و به خشی ناپاکان ووتیان : پیاکاره , پیاویکی ترهات وه نندیک

خوراکی به خشی ووتیان: خوی گوره پیویستی بهم مه نه خوراکی تی نیی یه نینجا

نایه تی ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ.....﴾ هاته خواره وه .

«درجتي؟ فقام شاب من أحدثهم سنًا فقال له اجلس، ثم أعاد عليهم، فقام ذلك الشاب فقال اجلس، ثم»

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ ﴿جَبَدَ الْكَفَّارُ﴾ جيهاد بک دژى بى باوه پان
 ﴿وَالْمُسْلِمِينَ﴾ و موسلمان و ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تيز به له دژيان ﴿وَمَا أَوْفَاهُمْ وَهْبُهُ﴾
 شوپنى حه وانده وى نه وانده دژده خه ﴿وَنَسِ الْأَمِيرُ﴾ كه دواړو چاره نوسى خراپه.
 (۷۲) ﴿خَلِفُوا اللَّهَ﴾ (موسلمانان) سوپند ده خن به خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (نه ووتانه
 درلوده پاليان) نه يان ووتوه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً إِلْكَفَرُ﴾ سوپند به خوا بيگومان ووتى بى
 باوه پريان ووتوه ﴿وَعَزَّزُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ وه بى بهرا بوونه توه له پاش موسلمانان
 بوونيان ﴿وَعَمُوا بِمَا لَمْ يَنْتَلُوا﴾ و نيازي شتيكيان بود به لام بزيان نه كرا (كوشتنى
 پيغمبر) ﴿كَاتِي كِه پانه وى له ته بوو﴾ ﴿وَمَا تَقْتُلُوا﴾ وه هيچ په خنه و پقيكيان
 نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته نها توه نه بى كه خواو پيغمبره كه ي (بروادارانيان)
 ده وله مند كړوه ﴿مِنْ نَفْسِهِ﴾ له به مړه وى خوى ﴿فَلَنْ تَقُولُوا﴾ نينجا نه كره نه وان
 بگړنه و په پشيمان بڼه وده ﴿بِكُمْ خَرَأْتُمْ﴾ توه چا كتره بزيان ﴿وَلَنْ تَقُولُوا﴾ وه
 نه كره پور وركښ ﴿بِعَذَابِهِمْ﴾ توه خوا سزايان ددهات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به سزايه كى
 سهخت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنيا و پاشه پوژدا ﴿وَمَا تَكُنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له زه وى دانى
 په بى نه وان ﴿مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَجْمٍ﴾ هيچ دقست و يارمه تى دهرىك. (۷۴) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾
 وه له ناپاكان كه سانيك هه كه په يمانيان دلو به خوا ﴿لَنْ يَكُونَ مِنْ قَوْمِهِ﴾ سوپند
 به خوا نه كره خوا له به مړه وى خوى پيمان بڼه خشى ﴿لَتَصَدَّقُنَّ﴾ توه بيگومان خير
 وچا كه ده كين ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه بيگومان له چا كه كاران ده بين. (۷۵) ﴿فَلَمَّا
 أَتَاهُمْ مِنْ نَفْسِهِ﴾ كه چى كاتى خوا له به مړه وى خوى پى به خشين ﴿خَلَّوْا بِهِمْ﴾ پوژى و
 چريكيان تيداكرد ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشتيان هه لكرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له كاتيكدان نه وانده پور
 وركښ. (۷۶) ﴿فَأَعْيَبْنَاهُمْ﴾ نينجا خواش سره نه دجاسى نه وانى كړا ﴿فَغَالَى فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به دود
 پووى له دلياندا ﴿إِلَّا يَوْمَ نَلْقَوْتَهُ﴾ هه تا نه و پوژده به ديدارى (خوا) ده كين ﴿بِمَا أَخْلَقُوا اللَّهَ
 مَا وَعَدُوهُ﴾ به مړى نه برد نه سهرى نه و به لښه وى كه دابويان به خوا ﴿وَمَا كَانُوا بِكَيْدٍ يَتَوَلَّوْنَ﴾
 و به مړى توه شه وده درزيان ده كړد. (۷۷) ﴿أَلَمْ يَنْتَلُوا﴾ نيا نه يان زانيوه ﴿أَنْتَ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾
 كه بيگومان خوا ناگاداره ﴿يَرْمُزُ﴾ به نه پنى ﴿وَنَجْوَئُهُمْ﴾ و چپيان ﴿وَأَنْتَ اللَّهُ عَلِيمُ الْغُيُوبِ﴾
 به پاستى خوا نه وپه پى پاده ناگاو زانيه به شارووه په نهانه كان. (۷۸) ﴿أَلَمْ يَكُنْ
 لَكُمْ رَسُولٌ﴾ توه كه سانه وى كه تانه و ته شهر ددهن ﴿الْمُطْعِمُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ فِي الصُّدُقَاتِ﴾
 له و باوه پردارانه وى جگه له زه كات مال و سامانيان ده به خشين ﴿وَأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتٌ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
 جِهْدَ مُمْزٍ﴾ وه (تانه و ته شهر ددهن) له وانده وى كه ته نها كه ميكيان هه به به زه حمت
 په يدايان كړدوه ﴿لَيْسَ خِرُونِ بِهِمْ﴾ توه مسا هه ر كالته شيان پى ده كين ﴿سَجَرَ
 اللَّهُ بِهِمْ﴾ خوا كالته به وان ده كات ﴿وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ و سزاي سهخت بى نه وانده. (۷۹)

اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٥﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ
 بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ بَارِئُ جَهَنَّمَ
 أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨٦﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكِوْا كَثِيرًا
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٧﴾ فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَعِذْ نَوَكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 مَعَ الْخُلَافِينَ ﴿٨٨﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
 ﴿٨٩﴾ وَلَا تَعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا
 أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْكَ
 أُولُوا الطَّلُوفِ مِنْهُمْ وَقَالُوا زَنَانٌ كُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٩١﴾

هوی هاتمه

خوار و موی نایه تی

(۸۴) سورۃ

(التوبۃ) : ﴿۹۱﴾

ثُمَّ عَلَى أَحَدٍ

مِنْهُمْ مَا أَتَدَا

بِوَحْدَانِي

كَبِيرًا وَبِهِ تَبَوَّهَ لَ

عَبْدُ اللَّهِ كَبِيرِي

عَمْرَهُ وَهُوَ (عَلَيْهِ)

لَهُ لَيْتَ كَاتِبِكَ

عَبْدُ اللَّهِ كَبِيرِي

نَوْبِي مَرَد

كَبِيرِي كَيْ مَا تَبِي

لَا يَتَقَبَّحُ

(عَلَيْهِ) وَتَبِي: تَبِي

يَتَقَبَّحُ خَوَا

كَرَامَتِي كَيْ خَلَم

بَدْرِي بَا بِيَكَم

كَفَنِي بَاوَكَم وَ

نَوْبِي بَاوَكَم

لَهُ سَرِي وَ دَلَوِي

لِيَخْرُش بُونِيهِ بِي بَك يَتَقَبَّحُ رِي (عَلَيْهِ) كَرَامَتِي خَلِي بِيَدُو پَاهَان وَتَبِي: (كَيْ شُكْرًا) تَاكَادَلَم
 بَك نَوْبِي لَسَر بَكَم نِيَجَا تَوِيش تَاكَادَلَم كَرَد، بِلَام كَاتِي وَيَسْتِي نَوْبِي بَكَا ت لَسَرِي عَمْرِي كَبِيرِي
 خَه طَطَاب (عَلَيْهِ) رَايَكِي شَاهِي دَوَاه وَتَبِي: تَابَا خَوَاي كَمَرَد قَدَمَنِي نَه كَمَرَد لَيْت كَه
 نَوْبِي بَكِي ت لَسَر دَوِيهِ كَان يَتَقَبَّحُ رِي (عَلَيْهِ) فَمَرَمِي: مَن سَمَرِي شَك كَرَام لَه تَقْرَان دَوِي چَا كَدَا -

﴿اَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿اَوَّلَا تَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ داوای لی‌بور‌دن‌یان بۆ بکه‌یت (اَوَّلَا تَسْتَغْفِرُكُمْ) یان داوای لی‌بور‌دن‌یان بۆ نه‌که‌یت (یه‌کسانه) ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ نه‌که‌ر داوای لی‌بور‌دن‌یان بۆ بکه‌یت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ هه‌فتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه‌وه خوا هه‌رگیز لی‌یان نابورئ ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌وه‌ش ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ به‌هۆی نه‌وه‌یه بی‌گومان نه‌وانه بی‌ باوه‌پ بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا پی‌نم‌سوونی خه‌لکانی ده‌رچوو له‌تایین ناکات. ۸۰ ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ به‌جئ هیل‌راوان (له‌مه‌دینه‌دا) دل‌ خوش بوون ﴿بِمَقْعَدِهِمْ خَلِيفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به‌دانیشتن و به‌جئ مانیان له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (له‌جه‌نگی ته‌بووک‌دا) ﴿وَكُرْهُوا أَنْ يَنْجِيَهُوا﴾ وه پی‌ یان ناخوش بوو که جیهاد بکه‌ن و تی‌بکوشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پئی‌ی خوا‌دا ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌نی‌ماندارانیان) ده‌ووت ﴿لَا تَتَفَرُّوا فِي الْحَرْبِ﴾ له‌م (وه‌رزه) که‌رمایه‌دا ده‌رم‌چن بۆ جیهاد ﴿فَلَنْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿بَلَى﴾: ﴿نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ناگری دۆزه‌خ نۆد که‌رم تره (له‌م که‌رمایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌که‌ر نه‌وانه تی‌ بکه‌ن ژیرین. ۸۱ ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده‌ی با که‌م پی‌ بکه‌نن ﴿وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ و نۆد بگرین ﴿حِزَابًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نه‌و سزایه) تۆله و پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌یه که‌ده‌یان کرد. ۸۲ ﴿فَإِنْ رُجِلْتَ﴾ الله ﴿نَهَاسًا﴾ نه‌که‌ر خوا تۆی گتیرایه‌وه (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿لَهُ تَهَبُوكَ﴾ ﴿إِلَى مَلَأَفَةٍ يَنْتَهِمُ﴾ بۆلای کۆمه‌لێک له‌و به‌جئ ماوانه ﴿فَأَسْتَفْذُوكَ لِلْخُرُوجِ﴾ و داوایان لی‌ کردیت بۆ ده‌رچوون (بۆ غه‌زایه‌کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ تۆش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز نئیه له‌گه‌ل مندا ده‌رناچن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تَقِطُوا مَعِيَ عِدًّا﴾ و هه‌رگیز نئیه له‌گه‌ل مندا جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل هه‌چ دوژمنێکدا ﴿إِنْ كَرِهْتُمْ﴾ چونکه بی‌گومان نئیه پازی بوون ﴿بِالْفَعْدِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ به‌دانیشتن له‌یه‌که‌م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ﴾ که‌واته هه‌ر دانیشتن له‌گه‌ل به‌جئ ماواندا. ۸۳ ﴿وَلَا تُصَلِّ﴾ وه (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿تَقُومُوا مَعَهُ﴾ تۆ نوێژ مه‌که ﴿عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ﴾ له‌سه‌ر هه‌چ که‌س له‌وانه که‌مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ وه رامه‌وه‌سته له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بی‌ گومان نه‌وانه بی‌ باوه‌پ بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَمَاتُوا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فِيْ سَفْوَةٍ﴾ له‌کاتی‌کدا نه‌وانه به‌رده‌وام سنوور‌شکێن بوون. ۸۴ ﴿وَلَا تُجَاجِلْ﴾ وه (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿بِاسْمِهِ﴾ باسه‌رت سوپه‌هه‌تێن ﴿أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَدَهُمْ﴾ مال و مندالی تۆویان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌پاستی خوا ده‌یه‌وێت ﴿أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا﴾ به‌وه (مال و مندال) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دنیا‌دا ﴿وَتَزَمَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه گیانیان ده‌ریچن ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا نه‌وانه بی‌ باوه‌پن. ۸۵ ﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ و هه‌ر کاتێ سوره‌تی بنێردیته‌ خواره‌وه ﴿أَنْ يَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌می که‌ باوه‌پ به‌خوا بی‌نن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تی‌کۆشان بکه‌ن له‌گه‌ل نێردراوه‌که‌ی دا ﴿أَسْتَفْذُوكَ﴾ مۆله‌ت لی‌ وهرده‌گرن ﴿أُولَئِكَ أَطُوعُوا مِنْهُمْ﴾ نه‌وانه‌یان که‌خواه‌ن ده‌سه‌لات و سامانن ﴿وَقَالُوا ذَرْنَا﴾ و ده‌لێن لی‌مان که‌پئی و وزمان لی‌ بی‌نه ﴿نَكُنْ مَعَ الْقَائِمِينَ﴾ با له‌گه‌ل دانیشتووه‌کاندا بین (وه‌ک تافه‌رت و مندال و په‌که‌وته). ۸۶

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعِيشُوا تَعْيُشُوا مِنْ الذَّمِّ حَرَجًا لَا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

- خـ وای
گـ وده
ده وده وده وده
استغفر لهم او
لاستغفر لهم ان
تستغفر لهم
سبعين مرة قلن
يقفر الله لهم نيت
نویس له سر
کردو جا نام
ثابه تـ
هاته خوار وده وده
ثمن على
آخر...

- اعاد عليهم،
لقام الشاب. فقال
لنا فقال: هو انت
ذاك، فالتقي عليه
شبه عيسى وده
عيسى من روضة
في البيت الى
السعاء، قال:

وجاء الطلب من اليهود، فأخذوا الشبه فقتلوه، ثم حلبوه فكفروه بعضهم لثقتى عشرة سنة بعد ان آمن به، واغترقا ثلاث فرق فقلت فرقة: كان الله فينا ما شاء ثم صعد إلى السماء وهؤلاء اليعقوبية وقالت فرقة: كان فينا ابن الله ما شاء ثم رجع الله إليه وهؤلاء النسطورية وقالت فرقة: كان فينا عبدالله ورسوله ما شاء الله ثم رجع الله إليه وهؤلاء المسلمون فتطاهرت-

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ پازی بوون به وهی که له گال به جی هیلراوان (شافرهت و مندال و په ککه وتان) دا بن ﴿وَطَعِ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلایاندا ﴿فَهَذَا لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیج یتناگه و نازانن. ۸۷ ﴿لَيْكِنَ الرُّسُولُ﴾ به لام پیغه مبه ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وان هی که بر وایان هی ناوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ یتکشان به مال و گیانیان ﴿وَأَوْلِيَّائِهِمْ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بق نه وان هی ﴿وَأَوْلِيَّائِهِمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وان هی سهر فرزان. ۸۸ ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بق ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پو و باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه می شه یی تیا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سهر که و قتی تقد گه وره. ۸۹ ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانوگران له عه ره به ده شته کی به کان هاتن (بق لای پیغه مبه ر) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بق نه وهی ریگه یان پی بدریت (نه پون بق جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشتن نه وان هی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درو یان کرد له گال خوا و پیغه مبه ره کی ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان نه وان هیان که بی بر ویا بوون له داماتودا دوو چاریان ده بی ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی سه ختی نازارده ر. ۹۰ ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر بی هیز و په ککه و ته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾ نه وان هی که هیچیان نی یه خه رچی بکن (بق پیویستی جهاد) هیج گوناهیکیان له سهر نی یه (که نه پوشتوون بق جهاد) ﴿إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی که دلسوزی و راستی یان بی بق خوا و نیر و راهه کی (خوا) ﴿مَا عَلَى الْمُخِيبِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیج ریگه یه کی نی یه بق (تاوانبار کردنی) نه و چاکه کارانه ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش بووی میهره بانه. ۹۱ ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْيَةِ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانهش نی یه ﴿إِذَا مَا أَنْتَ لَنْ تَجْعِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه ممد) ﴿بِقَوْلِهِ﴾ بق نه وهی (وولاخیان بق دابین که یه و) سواریان که یه ﴿فَلَنْ لَا أَجِدَ مَا أُمْلِئُكُمْ عَلَيْهِ﴾ وقت و ولاخم ده ست ناکه وی سوارتان بکم (بق جهاد) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانیش گه پانه وه ﴿وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکیدا چاویان فرمی سکی ده پشت ﴿حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فندا که هیچیان نه بوو خه رچی بکن (بق پیداویستی جهاد). ۹۲ ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها ریگه (بق تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نه وان هیه ﴿يَسْتَعِذُّونَكَ﴾ و هم اغیباة ﴿داوای مؤله تت لی ده کن له کاتیکیدا ده وله مه ندیشن (و توانای پویشتن بق جهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ پازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وهی که له گال به جی ماوه کاندای بن (له جهاد وه ک شافرهت و مندال و نه خوش) ﴿وَطَعِ اللَّهَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلایاندا ﴿فَهَذَا لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیج نازانن. ۹۳

مؤید هاتمه

مخوار موسی نایه تی

سورته (۹۶-۹۵)

التوبه

سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ

لَكُمْ اِذَا تَلَّكُمُ

اِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا

عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا

عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ

وَمَا وَافَّ جِهَتُمْ جَزَاءُ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

(۹۵) يَحْلِفُونَ لَكُمْ

لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَاِنْ

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ

اللّٰهُ لَا يَرْضَىٰ عَنِ

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

طه به ری به

سه نه دی خوی

ده گن پیتوه که

عه بدولای کوبی

که عبی کوبی مالیک

ووتی: له باوک

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسِيرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُدْرُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَافَّ جِهَتُهُمْ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَّهُمْ سَيَدْخُلُوهَا اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

بیست ده بیوت کاتی پیغمبر (ﷺ) له غزای ته بوک گه پاپه وه دانیشتبوو تا خه ک بچنه خزمه تی جا
کاتی نه وانه ی له غزا دواکه وتببون هاتنه لای و ده ستیان کرد به به هانه هینانه وه و سویند خواردن بؤ
پیغمبر (ﷺ) که ژماره یان له هه شتا کس زیاتر بوو، پیغمبریش عوزد و به هانه که یانی قه بول کرد
به یعه تی لی وه رگرتن و داوی لی بوردن یی کردن و نیه ت و مه به ستیانی دایه ده ست خوا به لام -

﴿تَعْتَذِرُونَ إِلَيْنَا﴾ عوز و به هان تان بؤ ده میننه وه ﴿إِذَا رَجَعْتَ إِلَيْنَا﴾ کاتی (له جیهاد و غه زان) گه پانه وه بؤ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی به هان و عوز مه میننه وه ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا﴾ نئم مه رگیز باوه پتان پی ناکه یں ﴿فَدُتْنَا أَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به پاستی خوا ناگاداری کردوین له هه واله کانتان (که نئوه ناپاک و دوپوون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داماتوودا خوا و پیغه مبه ره که ی کرده وه کانتان ده بینن ﴿ثُمَّ تَرْجِعُونَ﴾ پاشان (له پؤزی دوا یی دا) ده گه پئرننه وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بؤ لای زانای هه موو نهینی و ناشکراکان (که خوی گه وره یه) ﴿فَنُفِثْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نینجا هه والتان پی ددها به وه ی له دنیا دا ده تان کرد. ۹۴ ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به زوویی سویندتان بؤ ده خؤن به خوا ﴿إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْنَا﴾ کاتی گه پانه وه بؤ لایان ﴿لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بؤ نه وه ی چاوپوشیان لی بکن و سه رزه نشتیان نه کن ﴿فَاغْرَضُوا عَنْهُمْ﴾ نئوه ش پوویان لی وه رگیزن ﴿إِنَّمَا رِجْسٌ﴾ به پاستی نه و (دوپووی) انه پیسن ﴿وَمَا وَتَّهْتُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جیگایان دؤزه خه (له پؤزی دوا یی دا) ﴿حِزَاءَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله یان لی ده سه نری به و تۆله یه به وه ی نه و تاوان و خرابه ی له دنیا دا ده یان کرد. ۹۵ ﴿تَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به درق) سویندتان بؤ ده خؤن ﴿لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بؤ نه وه ی لیان پازی بن ﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه گه ر نئوه ش لیان پازی بن ﴿فَارْتَبْنَا اللَّهُ لَا يَرْضَىٰ﴾ نه وه بی گومان خوا پازی نابن ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له که سانی ده رچوو له سنوور (تاوانبار). ۹۶ ﴿الْأَغْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عه ره به ده شته کی به کان بی پوویی و دو پوویی یان به میز تره ﴿وَأَجْدَرُ الْأَعْلَمَاءُ﴾ و شایسته ترین که نه زانن ﴿حُدُودَ مَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ نه و سنوورانه ی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بؤ سه ر پیغه مبه ره که ی ﴿ﷺ﴾ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردروسته. ۹۷ ﴿وَمِنَ الْأَغْرَابِ مَنْ﴾ وه له و عه ره به ده شته کی یانه دا هه ندیک هه یه ﴿يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ نه وه ی لی و ده رده گیرئ و ده ی به خشئ به سه رانه ی داده نی ﴿وَيَرْتَضِ بِكَ الدَّوَابُّ﴾ وه چاوه پوانی ده کن به سه ر هاتی خرابتان به سه ردا بیت ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَرَّةَ السَّوَاءِ﴾ به لاو به سه ر هاتی خراب به سه ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه ری زانایه. ۹۸ ﴿وَمِنَ الْأَغْرَابِ مَنْ﴾ وه له و عه ره به ده شته کی یانه دا هه ندیک هه یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باوه پیان به خوا و به پؤزی دوا یی هه یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا﴾ وه وای داده نیت نه وه ی ده ی به خشئ وه ی نزیک بوونه وه یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له خوا ﴿وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ﴿أَلَا إِنَّا فُرِيقٌ مُنَّمْ﴾ بیدارین بی گومان نه وه وه ی نزیک بوونه وه یانه له خوا ﴿سَيُجْلِبُهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له تاینده دا خوا ده یان خاته ناو میهره بانی و ره حمه تی خوی وه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لیهره ده ی میهره بانه. ۹۹

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوهُ عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ
 اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

- من راستی
 دوای و تنه که هم
 به پیغمبر (ﷺ)
 روت، سوزند
 به خوا، خوا هیچ
 به هر به کی پس
 نه داوم دوا
 هدایت دائم بق
 نایبی نیسلام
 کرده تر بیت لام
 له راست روتنم
 (در باره)
 دوای و تنم به
 پیغمبر (ﷺ)
 که درم نه کرد
 له که لیدا تا ببیته
 مزی نیاز چون
 هر چونی نهوانی
 در بیان کرد
 نیاز وون
 بیگومان خوی
 کرده خرابترین

ووتیه که به کسی بوتری فرمودی بهوانه که کانی سروشی نارد خواره و ﴿سَيُخْلِفُونَ
 بِاللَّهِ لَكُمْ..... فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَخْشَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾

- الكافران على المسلمة قتلوها، فلم يزل الإسلام طامساً حتى بعث الله محمداً (ﷺ). (قال الحافظ

ابن كثير: هذا إسناد صحيح إلى ابن عباس). ثبوت نبی حاتم له ثبوت وعباسه و ده گنجه و نه لئ:-

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾ و به پیشکوتاه و توره به که مه کان ﴿مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له که چهران و یاریده‌ده‌ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ﴾ نه‌وانه‌ش نذر به چاکی به‌یره‌وی نه‌وانیان کردووه و شوینیان که‌وتوون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لئیان پازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه‌وانیش له‌خوا پازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به‌مه‌شتانیکی بق ناماده کردوون ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پوو باره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تییدا ده‌میتنه‌وه بین برانه‌وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه که‌یشتن به ناماجی که‌وره. (۱۰۰) ﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ﴾ و له‌و عه‌ره‌به ده‌شته‌کی یانه‌ی که له ده‌ورو به‌رتان دان ﴿مُتَّبِقُونَ﴾ ناپاکانیک هه‌ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌دینه‌ش ﴿مَرَدُّوا عَلَىٰ الْإِنْفَاقِ﴾ له‌سه‌ر ناپاکی راهاتوون و خویان بق ته‌رخان کردووه ﴿لَا تَقْلَقُكُمْ شُيُوعُهُمْ﴾ تق (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نایا نناسی نیمه چاک ده‌یا نناسین ﴿سَعَدَ بِهِمْ مَّرْتَنٌ﴾ له ناینده‌دا دووچار سزایان ده‌ده‌ین ﴿ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده‌که‌پرتنینه‌وه بق ناو سزایه‌کی که‌وره (دو‌زه‌خ). (۱۰۱) ﴿وَالْآخَرُونَ أُعْتَبِرُوا بِيُدُوبِهِمْ﴾ وه که‌سانیکی تره‌ه‌ن دانیان ناوه به‌گونه‌ه‌کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده‌وه‌ی چاکیان تیکه‌ل کردووه ﴿وَعَمَلًا سَيِّئًا﴾ له‌که‌ل کرده‌وه‌ی تری خراپدا ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُمْ لِسَنتَهُ﴾ نو‌مید وایه خوا توبه‌یان لی وه‌رگری ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لی بورده‌ی میهره‌بانه. (۱۰۲) ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وه‌ریگره له‌مال و دارایی یان سه‌ده‌قه‌یه‌ک به‌هوی‌وه پاکیان ده‌که‌یته‌وه (له‌گونه‌ه) ﴿وَتُرَكِّبَهُمْ﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده‌که‌یت به‌و مال به‌خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بوبکه ﴿إِنْ صَلَوَتُكَ سَكُنَ مِنْهُمْ﴾ به‌راستی دوعای تق‌نارامی و دل‌خوشی به بق نه‌وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه. (۱۰۳) ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّا أَنَّا اللَّهُ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بیگومان هه‌ر خوا ته‌ویه و په‌شیمانی له به‌نده‌کانی وه‌رده‌گری ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه‌ر نه‌و مال به‌خشینه‌کان وه‌رده‌گری ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر خوابه وه‌رگری ته‌ویه‌یه و میهره‌بانه. (۱۰۴) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌وانه (بلی کرده‌وه بکن ﴿فَسَمِعَ اللَّهُ غَمْرًا مِنْهُمْ﴾ و ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا بیگومان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی و بیواداران کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿وَسُئِرُوا﴾ له‌پاشان ده‌که‌پرتنینه‌وه ﴿إِلَىٰ غَلِيظِ الْعَذَابِ﴾ بولای (خوای) زانای هه‌مو نه‌ینسی و ناشکرکان ﴿فَلْيُبْكِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نینجا هه‌والتان ده‌داتی به‌هه‌رچی که‌نیوه له جیهاندا ده‌تان کرد. (۱۰۵) ﴿وَالْآخَرُونَ مَرْجُونٌ﴾ (له به‌جی ماوه‌کان دا) که‌سانیکی تره‌ه‌بوون که دو‌اخران ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ فرمان و برپاری خوا ﴿إِنَّا يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان په‌شیمانیان لی وه‌رده‌گری ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته. (۱۰۶)

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾
 لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أَشْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
 يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَشْسَ بَنِيكَ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَشْسَ بَنِيكَ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بَيِّنُهُمُ الَّذِي بَنُوا رِبْعَهُ
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
 ﴿١١١﴾ إِنْ اللَّهُ أَشْرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَرَّبُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

- (کاتر خوا

ویستی عیسا

به رزیکاتوه

بقناسمان پوشت بق

ناو هاپیکانی لهو

ماله دا که

دوانزه کس

له هاوره تاییه تی

یه کانی له وی بوون

سه ری ناوی

لیده تکا فهرمووی:

به پاستی له ناوتاندا

هه یه دوانزه جار بین

باوه پ ده بی پیم

دوای نه وه ی باوه بی

پیته نام ووتی:

پاشان فهرمووی

کامتان ده یه وی

شیوه ی منی

بیته سه رو بکوژدی

له جیاتی من

له به هشتدا له یه ک

پله دا ده بین، له ناویاندا که جنیک هه ستا که له هه موویان منداڵ تر بوو، پیی ووت دانیسه پاشان دوویاره ی
 کرده وه بقیان. نهو گه نجه هه ستایه وه پیی ووته وه دانیسه نه نجا ووته که ی سی باره کرده وه بقیان
 نه نجا هه مان گه نجه هه ستایه وه ووتی من، نه ویش فهرمووی: تو نهو که سه ی جاشیوه ی عیسا ی هینرا
 به سه ردا وه عیسا له کلاو پوژشنه ی خانوه که وه به رز کرایه وه بقناسمان نه لی، جا جووله که کان هاتن-

﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِيثَاقَهُ﴾ و (له ناپاکان) نه‌وانه‌ی مزگه و تیکیان دروست کرد ﴿ضَرَارًا﴾
 بقر زیان گه یاندن (به مسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه ناسی ﴿وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 و جیاوازی خسته نیوان نیمانداران ﴿وَارْضَاءَ لِنَفْسٍ﴾ و بقر چاوه پوانی کردنی که سانی
 ﴿حَازَتْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ که دژایه تی خوا و پیغه مبره که یان کرده ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له وه و
 پیش ﴿وَلِيَخْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى﴾ بیگومان سویتند ده خون (ده لئین) ته نها چاکه مان
 ویستوه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که به راستی
 نه‌وانه دروزنن. (۱۰۷) ﴿لَا تَقْعُدُوا فِيهِ أَبَدًا﴾ هرگز نویتنی تیدانه که ی (ئی
 موحه ممد) ﴿لَتَسْجُدَ أُنْثَى عَلَى الْتَقْوَى﴾ بیگومان مزگه وتی که له سر بناغی
 ته قوا و له خوا ترسان دامه زراین ﴿مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له یه که م پوزده وه ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾
 شایسته تره که نویتنی تیدا بکهیت ﴿فِيهِ رِجَالٌ خَبِيرُونَ﴾ پیواویتیکی تیدایه پییان
 خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که خویان خاوین و پاک بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَحِبُّ الْمُطْهَرِينَ﴾ خوابش
 زور پاک و خاوینانی خوش ده وی. (۱۰۸) ﴿أَفَمَنْ أُسْرِ بَيْنَهُمْ﴾ جا نایا که سی
 بناغی مزگه وته که ی دامه زراوند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له سر خواناسی
 و به دهستی میانی ره زامه ندی خوا چاکتره ﴿أَمْ مَنْ أُسْرِ بَيْنَهُمْ﴾ یان که سی بناغی
 مزگه وته که ی دامه زراوند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرُفٍ مَارٍ﴾ له سر لیواری که نده لانیکی فشن و
 رووخه ﴿فَأَنهَارٍ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا به خوییه و بهروختی ناو ناگری دوزخه وه ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و خوا رینموونی که سانی سته مکار ناکات. (۱۰۹) ﴿لَا يَرَى
 بَيْنَهُمُ الَّذِي﴾ به رده وام نه و دروست کراوه یان ﴿بَنَوُا﴾ که دروستیان کرد ﴿رَبِّهِ فِي
 قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بین نارامی و گومانه له دلایندا ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه گر دلیان پارچه
 پارچه بکری (بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ و خوا زانای کار دروسته. (۱۱۰) ﴿إِنَّ اللَّهَ
 اشْتَرَى﴾ به راستی خوا کرپویه تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له باوه پدران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾
 گیان و مالیان ﴿بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ به وهی که به هشتیان ده داتی ﴿فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ (نه و بروادارانه) جهنگ ده که ن له ریخی خوادا ﴿فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نینجا (بی
 باوه پان) ده کوژن و (خوشیان) ده کوژین (شه هید ده بن) ﴿وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ نه مه
 به لینیکی پاسته (و خوا برپاری داوه) له سر خوی ﴿فِي الْقُرْآنِ وَالْغُزَىٰ وَالْغُرَنَاءِ﴾ له
 ته ورات و نینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَقْبَلَهُ﴾ جا کی به به لئین و پهیمانی خوی
 وه فادارتره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له خوا؟ ﴿فَاسْتَبِشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي﴾ که واته مزده به خشن و
 شادمان بن به و فروخته تان ﴿بِأَيْعَتُمْ بِهِ﴾ که مامه له تان پی کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ
 الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به راستی) هر نه وه یه که یشتن به ناساجی زور گوزده. (۱۱۱)

التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُتَكَبِّرُونَ
الْمُكْرِمُونَ الْكَافِرُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّكَاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانِ
أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ
﴿١١٤﴾ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى
يُبَيِّنَ لَهُمْ مَآيَتَقْوُونَ إِنْ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنْ اللَّهُ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

هزلی هاتله

خوار هوی نایه تی

(۱۱۲) سورتهی

(التوبه): «ما

كان للنبي والذين

امنوا ان يستغفروا

للمشركين ولو كانوا

اولى قربي من بعد

ما تبين لهم انهم

اصحاب الجحيم»

بوخاری

کتاب توبه له

سه میدی کوبی

موسه ییه به ره له

باوکی وه که پی ی

ووتوه کاتی نه بو

طالب له

سه ره مه رگدا بو

پیغه مبه ره (ﷺ)

هاتله لای له

کاته دا نه بو جهل

و عه بدولای کوبی

نه بی نومه ییه ی کوبی موغیره ی لای بو، پیغه مبه ره (ﷺ) به نه بو طالبی فرمودو: (مامه بلای: لا اله الا الله)
تا به م ووتیه شایه تیت بق بدهم لای خوی گوره، نه بو جهل و عه بدولای کوبی نه بی نومه ییه ووتیان:
نه بو طالب واز دینی له نایینی عه بدولموطه لیب. پیغه مبه ره (ﷺ) به رده وام داوای لی ده کرد (لا اله الا الله)
بلای و نه بو جهل و عه بدولاش ده یان ووت واز دینی له نایینی عه بدولموطه لیب تا نه بو طالب له کورتایی دا -

﴿الْعَبِيدُ﴾ (موجامیدان نه‌مانه سیفه‌تیانه) تزیه‌کارن ﴿الْعَبِيدُ﴾ خوابه‌رستن
 ﴿الْحَبِيدُ﴾ سوپاسگوزارن ﴿الْعَبِيدُ﴾ گه‌شتیارن (کۆچهرن) ﴿الرَّكِبُونَ﴾
 السَّجْدُونَ ﴿کرفوش و سوزده به‌رن (نَوَیْلُ خَوِیْنَن) ﴿الْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه‌رمان
 ده‌رن به‌چاکه و ﴿وَالْمَاهِرُونَ عَنِ الْمَكْرِ﴾ به‌رگری که‌رن له خراپه ﴿وَالْحَفِیْطُونَ الْجُدُودِ﴾
 الله ﴿پارێزه‌ران بق ستورده‌کانی خودا ﴿وَنَبِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ چا (ئهی موچه‌مه‌د
 ﴿مُؤْذَنَ﴾ موزده بده به‌ر باوه‌رپدارانه‌ی (ئهو سیفاتانه‌یان تیایه). ۱۱۲ ﴿مَا کَانَ لِلّٰهِ
 وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوا﴾ ره‌وا و شایسته‌نی یه بق پیغه‌مبه‌ر و باوه‌رپداران ﴿اَنْ یَّشْفَعُوا
 لِلْمُفْرَسِیْنَ﴾ که‌ داوای لی‌بوردن بکه‌ن بق هاویه‌ش په‌یداکه‌زان ﴿وَلَوْ کَانُوا اُولٰٓئِیْ
 قُرْبٰی﴾ با خزمی فزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَیْکُمْ﴾ له پاش نه‌وه‌ی که‌ بقیان
 ده‌رکه‌وتووہ ﴿اَلَمْ اُصْحَبْ الْجَنجِیْرَ﴾ که‌ بیگومان نه‌و (هاویه‌ش دانه‌رانه) هاوه‌ل و
 پی‌په‌ی نۆزه‌خن. ۱۱۳ ﴿وَمَا کَانَ اَشْفَقًا اِیْزِیْمَ لَا یُہِیْ﴾ وه‌ داوای لی‌خوش بوونی
 ئیبراهیم بق باوکی ﴿اِلَّا عَنْ مُّوعِدَةٍ﴾ ته‌نها له‌به‌رواده و به‌لینیک بوو ﴿وَعَدَ مَا اٰتٰہُ﴾ که
 به‌ باوکی دابوو (که‌ داوای لی‌بوونی بق بکات) ﴿لَلْمَآئِیْنِ لَکَ﴾ چا کاتی بقی بوون
 بوویه‌وه ﴿اِنَّہٗ عَدُوٌّ لِّیْ﴾ که‌ بیگومان باوکی بوونی خوابه ﴿تَبَرَّأْتُ﴾ خوی لی‌به‌ری
 کرد ﴿اِنْ اِیْزِیْمَ لَا وَاُہُ خَلِیْمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم نۆد له‌ خوا ترس و له‌سه‌ر خق بوو.
 ۱۱۴ ﴿وَمَا کَانَ اِلَہٗ اِلَّیْہِمْ قَوْمًا﴾ وه‌ باوی خوا وانه‌بووه هیچ کۆمه‌لی گومرا بکات
 ﴿بَعْدَ اِذْ مَدَنُہُمْ﴾ داوی نه‌وه‌ی رینموونی کردوون ﴿حَتّٰی یُبَيِّنَ لَہُمْ مَا یُفْکَرُوْنَ﴾ هه‌تا
 بقیان بوون نه‌کاته‌وه نه‌وه‌ی پی‌ویسته‌خویانی لی‌بپاریزن ﴿اِنْ اِلَہٗ بَکْلِ شَیْءٍ عَلَیْہِمْ﴾
 بیگومان خوا زانا و ناگاداره به‌هه‌موو هشتیک. ۱۱۵ ﴿اِنْ اِلَہٗ لَہٗ مُلْکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 بیگومان هه‌ر بق خوابه پادشایه‌تی هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿حَتّٰی - وَہِیْٓ﴾
 (خوا) ده‌نۆلی و ده‌مرۆنی ﴿وَمَا لَکُمْ مِّنْ دُوْبٍ اِلَہٗ﴾ وه‌ بیجگه له‌خوا بق ئیوه نیه
 ﴿مِنْ دُوْبٍ وَلَا نَصِیْمٍ﴾ هیچ نۆمست و فریادپه‌س و یارمه‌تی ده‌رۆک. ۱۱۶
 ﴿لَقَدْ ثَابَ اِلَہٗ عَلٰی اَلْہِیْ﴾ بیگومان خوا ته‌ویه‌ی وه‌رگرت له‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿صَلَّیْ﴾
 ﴿وَالْمُہْجِرِیْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِیْنَ﴾ و ئهو کۆچهر و یاری ده‌ده‌رانه‌ی
 ﴿اَتَّبَعُوْهُ فِیْ سَاعَةِ الْمُنْشَرِ﴾ که‌ شوینی (پیغه‌مبه‌ر ﴿صَلَّیْ﴾) که‌وتن له‌ کاتی سه‌ختی و
 نارہ‌حه‌تیدا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا کَانَ یَرْیَغُ قُلُوْبُ قَرِیْقٍ مِّنْہُمْ﴾ پاش نه‌وه‌ی نزیک بوو دلی
 کۆمه‌لیکیان له‌ هه‌ق لایبات ﴿ثُمَّ ثَابَ عَلَیْہِمْ﴾ پاشان خوا ته‌ویه‌ی لی‌ وه‌رگرتن
 ﴿اِنَّہٗ یُہِیْ﴾ به‌ راستی خوا له‌ که‌لیان ﴿زُؤُفٌ رَّحِیْمٌ﴾ دلسۆز و میهره‌بان. ۱۱۷

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَارْحَبٍ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ
عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم
بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

- پیروی و توبه
له سر نایبی
عبدولموطه لیبم
وسه ریچی کرد
له روی بلت (۱۱۸)
إلا الله دوی شه
پیغمبر (ﷺ)
له روی: (سا)
سویند به خوا دلوی
لی بوردنست بق
ده که م تا نه می
نه کنی لیم که
بوت بکم. جا
به و مؤیه نه
ثایته مات
خوارم (ما کان
للنبي والذين آمنوا
.....)

هوی هات

خوارموی ثایته
(۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹)

سورته القیمة:

«لقد تَابَ الله عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ... وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا ... وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ»
بوخاری ده گپرتنه وه له که عبی کوبی مالیکه وه ده لیت: له میج غزاو جه نگی که پیغمبر (ﷺ) کردیتی
به چی نه ماوم جگه له غزای ته بویک، وه له غزای به دریشدا به شدار نه بیوم به لام نه وهی له به دردا به جیما
سه رزه نشست نه کرا. - تیت به دریتی باسی دواکه وتنی خوی ده کات - نه دجا خوی گه وه لی بوردن -

﴿وَعَلَى الْاَلْفَنَةِ الَّذِيْنَ خَلَقُوا﴾ هەروەها (خواتەوبەى وەرگرت) لەوسى كەسەش كە
 دواخران (خواتەوبەىيان بېرىي نەدابو) ﴿حَتَّىٰ اِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمْ﴾ هەتائەكاتەى لىيان
 تەسك بووبەوہ ﴿الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ زەوى بەو فراوانىەى كەمەيەتى ﴿وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ
 اَنْفُسُهُمْ﴾ و بىزاربوون لەگيانى خۆشيان ﴿وَعَلَوْا اَنْ لَا تَلْجَا﴾ و زانىان هيچ پەناگەيەك نى
 يە ﴿مِنْ اَللّٰهِ﴾ لە (سزاي) خوا ﴿اِلَّا اِلَيْهِ﴾ مەگەر پەنايى خۆى ﴿ثُمَّ نَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان
 پەشيمانى لى وەرگرتن (بەدابەزاندنى چەند ئايەتيك) ﴿يَسْتَوُوا﴾ بۆئەوى تۆبە بگەن
 ﴿اِنَّ اَللّٰهُ هُوَ الْغَوَّابُ الرَّحِيْمُ﴾ بەپاستى خوا مەميشە تۆبە وەرگى مېهرەبانە. (١١٨) ﴿يَا
 اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى بېرواتان هيتاوە ﴿اَتَقُوا اَللّٰهَ﴾ خۆتان بپاريتن لە(تۆلەى) خوا
 ﴿وَتَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وەلەگەل پاست گوياندا بن و لەپىزى ئەواندا بن. (١١٩) ﴿مَا كَانَ
 لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ﴾ نەدەبوو خەلكى مەدينە ﴿وَمَنْ حَوْفَرٍ مِنَ الْاَعْرَابِ﴾ و ئەو عەرەبە
 دەشتەكى يانەى بەدەوور و بەرياندا نە ﴿اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رُّسُولِ اَللّٰهِ﴾ لە پىتغەمبەرى خوا
 ﴿كَذٰلِكَ﴾ بەجى بمىتن و دوابكەون ﴿وَلَا يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ﴾ و گيانى خۆيان ﴿عَنْ نَفْسِهِ﴾ لە
 گيانى پىتغەمبەر ﴿كَذٰلِكَ﴾ خۆشتەبوئى ﴿كَذٰلِكَ﴾ ئەو لەبەر ئەوہە كە بىگومان
 ئەوان ﴿لَا يُصِيبُهُمْ﴾ دووچارىيان نابى ﴿عَظَمًا وَلَا تَصَبً﴾ هيچ تىنووہەتى و ماندووبوون
 ﴿وَلَا مَخْصَصَةٌ فِى سَبِيلِ اَللّٰهِ﴾ و برسيتى يەك لەپىي خوادا ﴿وَلَا يَطْعُونَ مَوْطِئًا﴾ هەروەها پى
 ناخەنە هيچ شوئيتك (لەخاكى كافران) ﴿يَغِيْطُ الْكُفْرَ﴾ كە پقى كافرانى پى مەلسى و
 توپەيان كات ﴿وَلَا يَتَالَوْنَ مِنْ عَذَابٍ نِّيلًا﴾ وە هيچ زيانك لە دوزمن نادەن (دیل كردن و
 كوشتنيان يا گرتنى مال و سامانيان) ﴿اِلَّا كَيْبَ لَّهُمْ يَوْمَ﴾ ئيلا بەم كردهوانە بۆيان
 دەنوسرى ﴿عَمَلٌ صٰلِحٌ﴾ كردهوہەكى چاك ﴿اِنَّ اَللّٰهَ﴾ بى گومان خۆاي گەورە ﴿لَا
 يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ پاداشتى چاكە كاران وون ناكات. (١٢٠) ﴿وَلَا يُفْقِرُونَ نَفَقَةً﴾ وە هيچ
 شتى (لەپىگەى خودا) نابەخشن ﴿صَغِيْرَةً وَلَا كَبِيْرَةً﴾ بجووك بىت يان گەورە (كەم بىت
 يان تۆر) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و هيچ دۆل و شيويك نابىن ﴿اِلَّا كَيْبَ لَّهُمْ﴾ ئيلا بۆيان
 دەنوسريت ﴿لِيُجْزِيَهُمُ اَللّٰهُ﴾ بۆئەوى خوا پاداشتيان بداتەوہ ﴿اَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُوْنَ﴾
 بەچاكترين پاداشتى ئەوہى كە دەيانكرد. (١٢١) ﴿وَمَا كَانَتِ الْمُؤْمِنُوْنَ﴾ وە نەدەبوو
 باوەرداران ﴿لِيَسْبِرُوا عَاقِبَةَ﴾ تىكرا مەموو دەرچن و بېقن (بۆجيهاد) ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ﴾ دەى
 بابېقن ﴿مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ لە مەموو كۆمەلەكيان چەند كەسك ﴿لِيَتَفَقَّهُوْا فِى الدِّيْنِ﴾
 بۆئەوى لە ئايەنەكەيان تى بگەن و شارەزابن ﴿وَلِيُنذِرُوْا قَوْمَهُمْ﴾ بۆئەوى
 مۆزەكەيان (شارەزا بگەن و) بترسيتن ﴿اِذَا رَجَعُوا اِلَيْهِمْ﴾ كاتى گەپانەوہ (لەجيهاد)
 بۆلايان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ﴾ بۆئەوى ئەوان (شارەزابىن) بىتەك بيشەوہ. (١٢٢)

يَتَّيِبُهُمُ اللَّهُ مَنَاسِكَاتٍ لِّلَّذِينَ يَلُونَكُمْ مَنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾
وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٣٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٣٨﴾ أُولَٰئِكَ لَا يَتُوبُونَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٩﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَ مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ
ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٤٠﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤١﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْمَظِيدِ ﴿١٤٢﴾

- خوی بر نارینه
خواره به
ثابته (لقد ثاب) الله على النبي
والمهاجرين... ان
الله هو التواب
الرحيم
ده رباره ی توبه
نم ثابته من ماته
خواره به (يا ايها
الذين امنوا و اتقوا
الله وكونوا مع
الصالحين)

- به دوايدو
ماوشيوه كه بيان كرت
وكوشتيان پاهان
مه لپان واسي،
مه نديكيان
موانزه جار بن باومر
بويوه به عيسا
پاش نكوهي
كه باوه ري پسي

ميتايدو، جاده رباره عيسا برون به سن كرمه ل، كرمه ليكيان ووتيان: خوا له نلو ماندا بيو تاويستي لي بيو
پاشان به رزيويه بى ناسمان نه مانه پيتيان دموترا به عقوبيه، وه كرمه ليكي كه بيان ووتيان: كوي خوا له
تاواماندايو تا ويستي لي بيو پاشان خوا به رزي كردموه بولاى خوي. وه نه مانه پيتيان دموترا نه مستوييه
وه كرمه له كي كه شيان ووتيان: بنده و نغيداي خوا له تاواماندايو تاخوا ويستي پاشان خوا به رزي كرمه وه -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که نیماقتان می‌تاوه ﴿فَتِلْكَ الْأَيَّاتُ﴾ بجه‌نگن له‌دئی نه‌وانه‌ی ﴿تَلَوْتُمْ﴾ که نزیکن لیقتانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌ بی‌ بپروایان ﴿وَلْتَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ و با بی‌ باوه‌ران له‌ نیوره‌دا توند و تیژی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بی‌ گومان خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌ گه‌ل پاریزکاران دایه. (۱۲۳) ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ﴾ وه‌ کاتئ که بنیزدریخته‌وه خواره‌وه ﴿سُورَةٌ﴾ سوره‌تیک (له‌قورئان) ﴿فَعْتَهُمْ مِنْ قَوْلٍ﴾ (دوو پروه‌کان) می‌ وایان مه‌یه‌ ده‌لی ﴿أَنْتُمْ زَادْتُمْ﴾ کام له‌ نیوه‌ زیادی کرد ﴿فَبَدَّلَ آيَاتَهُ﴾ به‌م (سوره‌ته) باوه‌ری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان می‌تاوه ﴿فَرَادَتْهُمْ إِلَى مَا﴾ نه‌مه نیماینیان زیاد ده‌کات (و به‌میزتر ده‌بی) ﴿وَمَنْ يَسْتَبْشِرْ﴾ وه‌ نه‌وان مزده به‌خشن و خوش حالن. (۱۲۴) ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌ نیو دلیاندا نه‌خوشی (ناپاکی) مه‌یه‌ ﴿تَزَادُكُمْ﴾ نه‌وه سوره‌ته‌که بزیان زیاد ده‌کات ﴿رَحِمًا إِلَى رَحِيمَةٍ﴾ سه‌ره‌پای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تُولُوا﴾ نه‌و (ناپاکانه) ده‌مرن ﴿وَمَنْ كَفُرُوا﴾ له‌ کاتیکدا که بی‌ پروان. (۱۲۵) ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ﴾ نایا نه‌وانه‌ نازانن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بی‌گومان نه‌وان تاقی ده‌کریته‌وه ﴿فِي كُلِّ غَامٍ﴾ له‌مه‌موو سالتیکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جاری یان دوچار ﴿ثُمَّ لَا يَأْتُوا﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌پینه‌وه و توبه‌ناکهن ﴿وَلَا مُمْ يَدْخُلُونَ﴾ هر په‌ند وه‌رناگهن. (۱۲۶) ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌ کاتیک سوره‌تیک بنیزدریخته‌وه خواره‌وه ﴿نَنْظُرُ نَفْثُهَا إِلَىٰ نَفْثٍ﴾ (نه‌و دوپروانه) ده‌پوانن بق به‌کتری ﴿فَلَنْ تَرَكُكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لین) نایا هیچ که‌س ده‌تان بینن؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌ دزیبه‌وه) ده‌گه‌پینه‌وه ﴿مَرَّتَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی وه‌رگپرا (له‌ بپروامینان) ﴿يَا أَيُّهَا قَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌پاستی نه‌وانه کومه‌لیکن هیچ تی‌ ناگهن. (۱۲۷) ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌پاستی بقتان هاتووه ﴿رُكُوتٌ مِنْ أَنْفِكُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ریک له‌ خوتان ﴿غَيْرِ عَلَيْهِ قُرْآنٌ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَّا غَشَّ﴾ ناپه‌حه‌تی و ناخوشی نیوه ﴿خَرِبِصٌ عَلَيْكُمْ﴾ نقد سووره له‌سه‌ر (باوه‌رهمینان) تان ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رُكُوتٌ رَحِيمٌ﴾ بق بپرواداران دلسقز و میهره‌بانه. (۱۲۸) ﴿فَلَنْ تُولُوا﴾ جا نه‌گه‌ر پرویان وه‌رگپراو گوئیان پی‌ نه‌دلایت ﴿لَقَدْ خَسِرَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلی من ته‌نها خوام به‌سه‌ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ په‌رستراویکی راست نی به‌ بیجگه له‌ نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَمُؤَرَّطُ الْعَرْشِ الْمَغْطِي﴾ نه‌ویش په‌روه‌ردگاری عرش‌ی که‌وره‌یه. (۱۲۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّلَكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝۱ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
 لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۲ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ۝۳ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
 أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۴ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۵ إِنَّ فِي آخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝۶

- بقره لای خلقی وه

نهوان

موسولمانه كان

بودن، بود كرمه

بن بهركه بليان

به سهر كرمه

موسولمانه كه دا و

كوشستنيان، نبي

له و كاته وه نبيسلام

وون بوو سراپه وه

تا خواي

په روه ردگار

موحه مغه دي (ﷺ)

په وانه كرد و تارده

به پيغمبر،

نبايه تي (۱۵۹)

سورتهی (التوبة)

عن أبي هريرة: قال

: قال رسول (ﷺ)

(والذي نفسى بيده

ليوشكن أن ينزل

فيكم ابن مريم

حكماً عدلاً فيكسر الصليب ويقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويفيض المال حتى لا يقبله أحد وحتى تكون
 السجدة خير لهم من الدنيا وما فيها) ثم يقول أبوهريرة وأقرؤوا إن شئتم: (وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به
 قبل موته و يوم القيامة يكون عليهم شهيداً) (رواه البخاري ومسلم) نه بو هویره وه گنپاویه تیه وه كه
 پیغمبري خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (سویند به وزاته ی گیانی منی به ده سته زور نزیکه عیسای کبری -

سوره‌ی یونس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَنَایِ خَوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان﴾ ﴿الر﴾ به (تعلیف ، لام ، پاء) ده‌خوینریت‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾ نه‌مه‌نایه‌ته‌کانی ﴿الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ قورئانی نه‌گورای پر حیکمه‌ته. (۱) ﴿كَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ نایا به‌لای خه‌لکه‌وه سه‌یره ﴿أَن أَوْحَيْنَا﴾ که نئمه‌نیگامان کردوه ﴿إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ﴾ بۆ پیاوێک له‌خویان ﴿أَن أُنذِرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتوه) که ناده‌می بترسینه ﴿وَنُفِثَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ موژده‌ بده به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿أَن لَهُمْ﴾ که بیگومان بۆیان هیه ﴿فَدَمَّ صِدْقٌ﴾ پله و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌رگاریان ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ﴾ به‌لام بئ باوه‌ریان ووتیان ﴿إِن هَذَا لَسِحْرٌ مُّبین﴾ بئ‌گومان نه‌م (پیاوه) جادووبازنکی ناشکرایه. (۲) ﴿إِن رَّيْكَ اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌پاستی په‌روه‌رگاری نئوه نه‌و زاته‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش پوژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزیه‌وه سه‌ره‌رش و قهراری گرت (باوه‌ریان پئیه‌تی به‌لام چۆنیه‌تی که‌ی نازانین) ﴿لِيَذِرَ الْأَرْضَ﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سوپئنی ﴿مَا مِنْ شَيْعٍ﴾ هیچ تکا کارێک نی‌یه ﴿بِقُوَّتِهِ﴾ (بۆ که‌س) ﴿إِلَّا مِنْ عِندِ إِبْرَاهِيمَ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رێگه‌دانی نه‌و (خوا) ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وزاته په‌روه‌رگاری نئوه‌یه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا نئوه بیرناکه‌نه‌وه. (۳) ﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ که‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای نه‌وه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لئینی خوا حه‌ق و پاسته ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ بئ گومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه دروستکاروان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ دوا‌ی (مردنیان) دووباره دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيُخْزِيَ الَّذِينَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌ بداته‌وه ﴿آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ که بپوایان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگه‌رانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیناوه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ خِمْرٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌ خواردنه‌وه‌ی کولاو کولێ نۆد که‌رم ﴿وَعَذَابُ الْآلِئِ﴾ وه‌ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دنیا‌دا بئ باوه‌ریوون. (۴) ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ﴾ خوا زاتیکه که خوری گێپاوه ﴿ضِيَاءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ مانگیشی گێپاوه به‌پووناکی ﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ بۆ (که‌پانی) مانگ چه‌ند قووناغی که‌ی دیاری کردوه ﴿لِتَعْلَمُوا عَدَّتِ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و حیسابی (مانگ و پوژنی) پئ بزانن ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ خوا نه‌وانه‌ی دروست نه‌کروه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حَق و پاستی نه‌بئ ﴿يُفْضِلُ الْأَيْمَنُ﴾ نایه‌ته‌کان هئ ده‌کاته‌وه ﴿لِيُفْزِعَ الْمُعْلَمُونَ﴾ بۆ کۆمه‌لێک که‌ زانان و تئده‌گه‌ن. (۵) ﴿إِن فِي اخْتِلَافِهِ﴾ بئ گومان له‌جیاوانی ﴿الْأَلْبِ وَالنَّجَارِ﴾ شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ وه‌رچی خوا دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا يَسْتَلْقُونَ﴾ بنفرت ﴿چه‌ند نیشانه‌و به‌لکه‌ هیه‌ی بۆ نه‌وانه‌ی که‌ خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن. (۶)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا مِنْ حَيْثُ
أَلَّهْمُ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَسْرَارَهُمْ
أَسْتَعْبَجُوا الْخَيْرَ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّهِ مَسَّهُ كَذَلِكُ زُيِّنَ
لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونِ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

- مہریم دابہ زقیتہ
ناوٹان بہ
حاکم کی دلعورہ
نہ و سا خاج
دہ شکینت وہ
بہ راز دہ کوٹت و
سہ رانہ نامیلکت
بہ سہر کہ سہوہ
وہ نہ وہ نہ
سہر و ہ و سامان
دہ بہ خطن وای لہ
دہ کس و ہری
ناگرت و ہوی لہ
نکت سوز دہ یک بلی
خوا بہرت ہویان
چاکترہ لہ دنیا و
ہرچی تنیدلیہ
پاشان
نہ ہو ہو ہو ہو
دہ لہ گہر
وہستان لہ
لہ ہو ہو ہو ہو

ثم ثابته بخونته (و ان من اهل الكتاب لا يؤمنن به قبل موته و هم القيامة وكون عليهم شهيدا).
للهي (١٦٥) هو (الله) عن ابن مسعود قال، قال رسول الله (ﷺ): (لا أحد أعين من الله، من أجل ذلك
حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا أحد أحب إليه المديح من الله عز وجل من أجل ذلك مدح نفسه ولا أحد أحب
إليه العذر من الله من أجل ذلك بعث النبيين مبشرين ومنذرين) (رواه البخاري ومسلم). ثين مسعود-

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به پاستی نه وانهی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له دواپوژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وپازی بوون به ژیا نی دنیا ﴿وَأَعْمَأُوا بِهَا﴾ و دلنیا بوون پی پی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه نه وانهی بی ناگان له نایه ته کانی نیمه (۷) ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ﴾ نه وانه جیگایان دوزخه ﴿سَاعًا أَوْ بِشُورَةٍ﴾ له به رنه و کرده وانهی که (له دنیا دا) ده بیان کرد. (۸) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پاستی نه وانهی بهروایان میناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کرده ﴿يَتَرَبَّعَتُهُمْ رُحْمٌ﴾ به روه ردگاریان پی نمونیان ده کات ﴿يَلْبِسُهُمْ﴾ به هوای باوه په که یانه وه ﴿نَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ پویاره کان دین و ده چن به ژیریان دا ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به هه شتانی پر نازو نیعمه ت دا. (۹) ﴿ذُغْوُنَهُمْ فِيهَا مِنْ طَعْرِ النَّعِيمِ﴾ دوعایان قییدا (نه ویه که ده لنین) پاک و بی گهردی بۆتو نهی به روه ردگارمان ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْهُمُ﴾ سلوا کردن لیان له و (به هه شته) دا به ووشه ی سه لاهه ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْهُمُ﴾ وه دواهمین دوعایان (نه ویه که ده لنین) ﴿أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بی گومان سوپاس و ستایش هر بق خوابه که به روه ردگاری هه موو جیهانه. (۱۰) ﴿وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه نه گهر خوا په له ی بگردایه (له قبول کردن دوعای) شه پر خراپه دا بق خه لکی ﴿أَسْتَعْجِلُ لَهُمُ بِالْعَذَابِ﴾ وه که په له کردنی (له قبول کردن دوعای) خیر و خوشی ﴿لَقَضَى إِلَهُمْ أَمْلَهُمْ﴾ نه وه ماوه که یان دواپی پی ده هینرا ﴿فَنَذَرَ الدِّينَ﴾ بقیه مؤله تی نه وانه ده ده مین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له پوژی دواپی دا) ﴿فِي طَعْنِهِمْ يَعْصِيهِمْ﴾ له نیتو گومپایی و سه رکه شیی خویان دا بسورپنه وه. (۱۱) ﴿وَإِذَا مَنِ الْأَنْفُسُ الضُّرُّ﴾ وه کاتی ناده می زیانیکی لی بکه ویت ﴿دَعَا لِحَبِيْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ به پاکشان یان به دانیشتن یان به پیوه لیمان ده پاپیتسه وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَهُ﴾ نیجا کاتی زهره رو زیانه که مان له سه ر لابرده نه مان هیششت ﴿مَرَّ﴾ ده پوات (ده چپته سه ر حالی پیشووی) ﴿كَأَن لَّمْ يَذْعَبْ﴾ وه که هاوار و دوعای نه کردبی لیمان ﴿إِلَى صَرْمَتِهِ﴾ بق لابردنی زیانی که دوچاری بووه ﴿كَذَلِكَ نُنْجِيكَ﴾ به و جوره پازینراوه ته وه ﴿لِلْمُتَرَفِّعِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بق زیاده پوهان نه و کرده وانهی که ده بیان کرد. (۱۲) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سوپند به خوا به پاستی له ناومان برد ﴿الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه ند که ل و نه ته وه له پیش نیوه دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتی ناهه قیان کرد ﴿وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له کاتیکدا که پیقه مبه رانیان به به لگی پوهنه وه بق هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هر باوه ریان نه هینا ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به و جوره توله له کومه لی تاوانباران ده سستینین. (۱۳) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له پاشان نیوه مان کرد به جیگر و جی نهین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش نه وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بق نه وای سه رنج بده مین نیوه چون په فتار و کرده وه ده که ن. (۱۴)

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتَ بَشَرٌ مِّثْلُ غَيْرِ هَذَا أَوْ يَدَّبُّهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَشْعُبُونَ اللَّهَ يُمَّا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

- کثیرا و به تیسره

له پیغمبر می

خواوه (ﷺ)

فهرموده تی:

(هیچ که سبک

به قه در خوا رقی

هه لئاستن له بر

نه مه شه کرد موه

ناشیرینه کانی

حرام کرده

به ناش کراو

نه نینه کانیه وه

وه کهس مینددی

خوای گهره پی

خوش نی به پیا یا

مه لدی (مدح

کری) له بر

نه مه شه مدعی

خوی کردوه

وه کهس به قه در

خوای به شیمانی و

عوزر هینانه وهی (به نده کانی) به لوه خوشه ویست نی به له بر نه مه شه پیغمبرانی ناردوه به مژده درو گرسینن.

نایهتی (۱۷۱) سورته (النساء): عن عمر أن رسول الله (ﷺ) قال: (لا تطروني كما أطرت النصارى عيسى ابن مريم فإنما أنا عبد فقولوا عبد الله ورسوله) (رواه البخاري). عومه (خوای لی رازی بیت) =

﴿وَإِذَا نَزَلَ عَلَيْهِمْ وَهَكَاتَىٰ أَخْوَابُهُمْ فَمِنْ شَرِّ قَوْمٍ﴾ (آیات ۱۰۰ تا ۱۰۱) **ته‌فسیر:** وایا تا بپشت **تایه‌ته** روونه‌کانی **تیته** ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ **ته‌وانه‌ی به‌ته‌مای دیداری تیته** نین (له‌دواروژ دا) ده‌لین **تایه‌تایه** ﴿أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ مُدْأٍ﴾ **قورئانیکی تر جگه‌له‌م قورئانه‌ بیته** ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾ **یان بیگوره** ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ **ته‌ی موحه‌مه‌د** ﴿بِإِيَّانٍ﴾ **پئیان بلن بق من نی یه** ﴿أَنْ أُبْذَلَ مِنْ تَلْقَائِي﴾ **نفسی** **که‌له‌لایه‌ن خرم‌وه بیگورم** ﴿إِنْ أُرِيدُ﴾ **من شوین هیچ شستی ناکوم** ﴿إِلَّا مَا يُؤْتِي﴾ **ال** **جگه‌له‌وه‌ی سرووش ده‌کویت بوم** ﴿إِنْ أَخَافُ﴾ **به‌راستی من ده‌ترسم** ﴿إِنْ عَصَيْتُ﴾ **نی‌ته‌گه‌ر سه‌ریچی په‌روه‌ردگارم بکم** ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ **له‌سزای پوزیکی گوره‌که** **پوزی دواپی یه** ۱۰۵ ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ **پئیان بلن ته‌گه‌ر خوا بیویستایه** ﴿مَا تَلَوْتُمْ﴾ **علیکم** **ته‌م قورئانه‌م نه‌ده‌خوینده‌وه بقرآن** ﴿وَلَا أَدْرِيكُمْ﴾ **وه‌له‌و (قورئان)** **ناکادارم نه‌ده‌کردن** ﴿لَقَدْ لَبِثْتُ﴾ **چونکه بین گومان من ماموه‌له‌ناوتاندا** ﴿غُرًّٰی﴾ **تبله‌ی** **ماوه‌ی ته‌مه‌نیکی دروژ پیش ماتنی ته‌م قورئانه** ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ **ده‌ی تایا تیوه** **بق ژید نابن بیرناکه‌نه‌وه** ۱۰۹ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ **جا کی ستم‌کارتره** ﴿بِمَنْ﴾ **له‌و که‌سه‌ی** ﴿أَنزَلَ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ **دروژ به‌ده‌م خواوه‌ه‌له‌به‌ستی** ﴿أَوْ كَذَّبَ بِتَائِبَةٍ﴾ **یا‌تایه‌ته‌کانی** **قورئان به‌دروژ دابنی** ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ **به‌راستی تاوان باران بزگار نابن** ۱۱۷ ﴿وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ **ته‌وانه‌ بیجگه‌له‌خوا شتانیك ده‌په‌رستن** ﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ **که‌نه‌زیانیان پی‌ده‌گه‌یه‌ن** ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ **نه‌سود و قازانج** ﴿وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ﴾ **وه‌ده‌لین** **ته‌و بتانه** ﴿نُفُثُونا عِندَ اللَّهِ﴾ **تکا‌کارمانن لای خوا** ﴿قُلْ أَتُتُوبُونَ﴾ **ته‌ی** **موحه‌مه‌د** ﴿بِهِ﴾ **به‌وانه** **بلن تایا تیوه‌ه‌وال ده‌دن به‌خوا** ﴿يَا لَا يَعْلَمُ﴾ **به‌شتیک** **که‌بین ناگه‌یه‌لی** ﴿يَوْمَ الْيُسُوفِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ **له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی‌دا** ﴿شُحْنَهُ وَتَعْلَىٰ عَمَّا يُفْرَكُونَ﴾ **خوا پاک و بیگه‌رد و بلند له‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌نه‌هاویه‌شی** ۱۱۸ ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ **خه‌لکی له‌را‌یورودا** ﴿إِلَّا أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ **هه‌ریه‌ک نومعت بیون (بپروا دار بیون به‌خوا)** ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ **نینجا جیاواز بیون** ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ **وه‌ته‌گه‌ر برپاری پیشتر** **نه‌درایه** ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ **له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه** ﴿لَفُتِحَ بَيْنُهُمْ﴾ **ته‌وا برپار ده‌درا** **له‌نتوانیاندا** ﴿يَا يٰ عِظْمَاءُ﴾ **له‌وه‌ی که‌تقیدا جیاواز بیون** ۱۱۹ ﴿وَيَقُولُونَ﴾ **وه‌ته‌وانه‌ده‌لین** ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ﴾ **با به‌یترایه‌ته‌خواره‌وه بزی** ﴿يَا يٰ رَبِّ﴾ **به‌لگو** **نی‌شانه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه** ﴿نَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ﴾ **توش بلن بیگومان (زانینی)** **نه‌پنی و په‌نهانی** ﴿بِهِ﴾ **تاییه‌ت به‌خوایه** ﴿فَأَشْطَرَا﴾ **که‌واته‌چاوه‌پوانی بکه‌ن** ﴿إِنْ تَكُنَّ﴾ **به‌راستی منیش له‌که‌ل تیوه‌دا** ﴿مِنَ الْمُشْطَرِّينَ﴾ **یه‌کیکم له‌چاوه‌پوانان** ۱۲۰

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي
 ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ
 وَجَرِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تَهَارِبُحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بِغَيْرِكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَعَ الْحَيَوةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ
 نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَيْهَا
 أَتَاهَا أَمْرٌ نَالِيلاً أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَمْ
 بِأَلَامٍ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

- گنایاویه تیره که
 پیغمبر (ﷺ) می
 خوا (ﷺ)
 فرموده است:
 (به زود که که نه بود
 و مسلم که که
 له نه ندازه می خرم
 به دور و که چلن
 گاورده که که
 عیسا یان
 به زده کرده بود
 نه نه به نه می که
 جا نیوه می بلن
 به نه دور و نه
 کراوی خویه).

نایسه تی (١٧٦)

سورته یونس

(النساء): عن ابن

عباس أن رسول

الله (ﷺ) قال:

(ألقوا الفرائض

بأهلها فما أبقت

الفرائض فلأول رجل ذنن) (رواه البخاري ومسلم). عه بدولای کوپی عه بیاس گنایاویه تیره که

پیغمبر (ﷺ) فرموده است (به که میراته دیاری کراوه کان بگویند نه خاومنه کانین و نه نه می له

به که دیاری کراوه کان مایه نه نهرا جیده نه نه نه که می تیرونه می نه نه نه که).

سورته یونس (المائدة): عن جابر بن عبد الله قال: (حجبت فدخلت على عائشة (ﷺ) فقالت لي: يا جابر -

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا﴾ و ده کاتی نِیمه ده چیرین ﴿النَّاسَ زَحَمَ﴾ چاک و به هر دیک به خه لکی ﴿مِنْ بَعْرِ
 شَرٍّ أَسْتَكَبُ﴾ له پاش زیان و ناخوشیه که لیان که وتووہ ﴿إِذَا لَمْ يَمُكَّرْ﴾ ده ست به جی
 نهوان پیلان ده گنپن ﴿فِي مَائَاتَا﴾ ده رباره‌ی نایه ته کانی نِیمه ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَكْرَهُ﴾ (ئی
 موحه مه ده) ﴿بَلَىٰ خَا خَيْرًا لَّهِ﴾ پیلان کرندا (له دزیان) ﴿إِنْ رُسُلًا﴾ بن گومان
 فروخته و چاو پیره کافران ﴿يَتَكَبَّرُونَ مَا تَكْبُرُونَ﴾ هر پیلان و فیرو فیلانک ده که ن
 ده بنوسن. ۲۱ ﴿مَوْلَىٰ الَّذِي يَسِّرُ لَكَ﴾ خوا زانیکه هاتو چوتان پی ده کات ﴿فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾
 له روشکایی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ مه تا کاتی نِیمه ﴿فِي الْفَلَكِ﴾ له که شتی دان
 ﴿وَجَزَيْنَ﴾ (که شتی یانه) ده بیان گنپنست ﴿بِرِجِّ مَيْتَةٍ﴾ به موی بایه کی چاک و
 خلق شه وه ﴿وَلَرِّحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده بن پی پی ﴿بَعَثْنَا رِجَّ عَاصِفٍ﴾ (له پی) بایه کی نقد
 به میز له (که شتی یانه) مه لکات ﴿وَجَاءَ مُمْ الْمَرْجُ﴾ شه بولیان بق بیت ﴿مِنْ لَحْيٍ مَّكَانٍ﴾
 له مه مو لایه که وه ﴿وَعَلَّوْنَا أَهْلَهُمْ﴾ وا گومان به رن ﴿أَحْبَطَ بَوْمُ﴾ که ده ور دراون (و له ناو
 ده چن) ﴿دَعَا اللَّهَ﴾ هوار ده که نه خوا ﴿مُحَلِّصِينَ لَهُ الْدِّينَ﴾ به دلسوزی که ردن بق که چ
 ده که ن ﴿لَنْ أُنْجِيَنَّكَ﴾ (و ده لئین) سویند به خوا نه که ر بزگارمان بکیت ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ له م
 سه ختی به ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگومان نِیمه له سوپاسگوزاران ده بن (بوتق). ۲۲
 ﴿لَلَّامُ أَجْنَبُهُمْ﴾ نینجا کاتی خوا بزکاری کردن ﴿إِذَا هُمْ يَتَعَوَّنُ﴾ کوتوپر ده ست ده که نه وه
 به خرابه کاری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بِفِغْرِ الْحَقِّ﴾ به نار هوا ﴿بَنَاءُ النَّاسِ﴾ ئی ناده می
 به (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَنِيكُمْ﴾ له راستیدا ستم و ناحقی به کانتان ﴿عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾
 زیانی هر بق خرقانه ﴿مَنْعَ الْخَيْرِ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زیانی دنیا بن نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّا مَرْجِعُكُمْ﴾
 پاشان که پانه وه تان هر بولای نِیمه به ﴿فَتُنْفِخُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نینجا مه و التان پی
 ده ده بن به وهی که (له دنیا دا) ده تان کرد. ۲۳ ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْخَيْرِ الدُّنْيَا﴾ بن گومان
 و قنه تی زیانی دنیا ﴿كَمَاءٍ أُنْفِثَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه که بارانیک وایه له ناسمانه وه باران دومانه
 ﴿فَاتَّخَذَ بِهِ﴾ جا به موی نهو (بارانه وه) وه کی نقد پواوه (و تیکه له بوه و به یه کدا
 چوه) ﴿تَبَّتْ الْأَرْضُ﴾ سه وزی و وه کی زهوی ﴿بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وهی که خه لکی
 و نازده لیش ده یخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ مه تا کاتی ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ﴾ زهوی (به سه وزی
 و وه که) ره ونه ق و جوانی خوی و ورده گری و خوی ده پازنیتته وه ﴿وَضَرَبَ أَهْلُهَا﴾
 دلنیشخوان و خه لکی نهو (زهویه) وا ده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدِيزُونَ عَلَيْهِ﴾ که به راستی نهوان
 به توانان به سه ر (روینه کردن) یدا ﴿أَتُنْجَا أَمْ لَا﴾ (له ناکاویدکا) فره مانی نِیمه بیت بق نهو
 (زهوی و کشتو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له شه و یان له پوزدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَبِيدًا﴾ نینجا وه که
 روینه کرلوی لی بکین ﴿كَأَن لَّمْ تَفِرْ بِالْأَنْسِ﴾ وه که له وه پیش هر نه بوو بیت ﴿كَذَلِكَ
 نُفَعِّلُ﴾ نایه و جوره رهونی ده که ینه وه ﴿الْأَنْسِ﴾ نایه و به لگه و نیشانه کافران
 ﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بق که لی که بیرکه نه وه. ۲۴ ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه خوا (خه که) بانگ
 ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بق مالی ناهستی و نارامی (به هشت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه
 رینمونی هر که سست ده کات ﴿يُفَادُ﴾ که بیه وی ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بق رنکی راست. ۲۵

﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ ۖ كَانَمَا أَغْشِيَتْ وَجُوهُهُمْ قُطْعَانٌ ۖ أَلِيلٌ مُظْلِمٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٧﴾ وَيَوْمَ نَخْتَسِرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَارٌ تَقْبَضُونَ ﴿٦٨﴾ فَكُفِّي بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْغَيْبَاتِ ﴿٦٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾ فذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٧٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٣﴾

- تقر المائدة؟

قلت: نعم، قالت:

أما أنها آخر سورة

نزلت، فما وجدتم

فيها من حرام

لعمري (رواه أحمد

و النسائي و الحاكم

جوبه يري كجوى

نوله يري دهلى (كه

حجم كرد چومه

خزمت عانيه

(به ناي خوى لا

بيت) پسى روم:

جوبه يري سورته

(المائدة)

ده خويلى سور

منيش روم: بهلى،

له رموى، نهوسا

بزانه كه ناخر

سورته نه دابه زيوه

كواته مر

بابه تيكهان تيدا دى

حە لال بوو ئەو بە حە لالی بزانن چونکە ئێتر تەبەت داتەبەزیووە نەسەنی کاتەوێ شەوێشە دوتان تەبەتە حەرامە

بە حەرامی بزانن توخەلی مەکوون.

نایەتی (١) سورەتی (المائدة): قال رسول الله (ﷺ): (قال تعالى: ثلاثة أنا خصمهم يوم القيامة رجل

أعطى بي ثم غدر، ورجل باع حراً فأكل ثمنه، ورجل استأجر أجيراً فاستوفى منه ولم يعطه أجره) -

﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بقی نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿أَحْسَنُوا زِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان مه‌یه (که‌بینینی خوابه) ﴿وَلَا يَرْمِقُوا وُجُوهَهُمْ﴾ دهم و چاو‌یان داناگری (لای) تانیسی ﴿فَقَرَّ وَلَا دَلَّةٌ﴾ هیچ به‌شی و ته‌پ و توژو پی‌سواپی‌هک ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاوپی‌ی به‌هشتن ﴿مَنْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه له‌و (به‌هشته) دان به‌هه‌میشه‌یی. (۲۶) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ش ﴿كُتِبُوا الشَّيْطَانُ﴾ که‌کرده‌وه‌ی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءً سَيِّئَةٍ﴾ تو‌له‌ی هر خراب‌یه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و (خرابه‌یه تو‌له‌ی لی ده‌سیندری) ﴿وَنَزَّاهُمْ ذَلَّةً﴾ وه پی‌سواپی دایان ده‌گرتت ﴿نَامٌ﴾ بویان نی‌یه ﴿مَنْ اللَّهُ مِنْ غَاصِرٍ﴾ هیچ به‌نادره‌یک له (سزای) ﴿كَانُوا أَغْنَيْنَ وَجُوهَهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک رویان پش بویه) ده‌لای دهم و چاو‌یان دایق‌شراوه ﴿يَطْعَمُونَ أَتْلَبَ نَقْلًا﴾ به‌چند به‌شیک له‌شوه زه‌نگ ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاوپی‌ی ناگری دوزه‌خن ﴿مَنْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تئیدا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی. (۲۷) ﴿وَنَزَّاهُمْ خَشْرَةً خَيْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿عَلَيْهِ﴾ باسی بگ بویان) نه‌و پوزده‌ی هه‌موویان کرده‌که‌ینه‌وه ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ نینجا ده‌لین به‌وانه‌ی ﴿أَنْزِكُوا﴾ هاو‌به‌شیان بقی خوا برپار دلوو ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له‌شویتی خوتاندا نه‌جولین (پاره‌ستن) ﴿أَنْزِرُوا شُرَكَاءُكُمْ﴾ خوتان و بت و په‌رستراوه‌کانتان ﴿فَرَلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ نینجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ﴾ په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین ﴿مَا كُنْتُمْ إِلَّا تَعْبُدُونَ﴾ تئوه نئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست. (۲۸) ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا به‌سه به‌شایه‌ت ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَكُمْ﴾ له‌نیوان نئیمه و تئوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ لَغَفِيلِينَ﴾ بیگومان نئیمه بین ناگابوین له‌به‌ندایه‌تی کریمتان بقی نئیمه. (۲۹) ﴿مَتَالِكُ تَبْلُوا﴾ له‌ویدا درده‌که‌وی ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَشْلَقَتْ﴾ هه‌موو که‌ستی چی پیش خوی خستوه ﴿وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ وه هه‌موو ده‌که‌پرتزینه‌وه بقلای خوا ﴿وَلَهُمُ الْحَقُّ﴾ که‌کومه‌کی که‌رو په‌روه‌ردگاری حه‌ق و پاستیانه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ وه لییان وون ده‌بین ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌و (په‌رستراوه‌دریانه‌ی) هه‌لیان به‌سستبون. (۳۰) ﴿لَنْ مَن نَّرْزُقْكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿عَلَيْهِ﴾ بلی نایا کن پسق و پوزیتان ده‌دات ﴿مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌روه‌هک) ﴿أَمْ يَمْلِكُ﴾ یا‌کی خواهنی (دروستکه‌ری) ﴿أَلَسْتُمْ بِالْبَاصِرِينَ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ﴾ وه کن زیندوو له‌مردوو درده‌هیتنی ﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌روه‌ها کن کاره‌کان هه‌لده‌سورپیننی ﴿فَقَسِيحُوا لَوْلَا اللَّهُ﴾ بیگومان به‌کسر ده‌لین خوا ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿عَلَيْهِ﴾ بییان بلی ده‌ی بقی خوتان ناپارینن (له‌سزای خوا) ۹. ۳۱) ﴿فَذَكِّرْهُ بِاللَّهِ﴾ هه‌ر نه‌و خوابه ﴿رَبُّكَ الْحَيُّ﴾ په‌روه‌ردگاری پاستی تئوه‌یه ﴿لَمَّا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌پاش پاستی هیچ مه‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه له‌گومرایی ﴿فَأَنْ تَضَرَّوْا﴾ ده‌ی چون له‌پژگی پاست لاده‌درین؟ (۳۲) ﴿عَذَابُكَ حَقٌّ﴾ به‌و جودره چه‌سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ برپاری په‌روه‌ردگارت ﴿عَلَى الْبَرِّ﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی ﴿تَسْتَوُوا﴾ له‌سفنور لایان دلوو ﴿أَنْتُمْ لَا تُلْمِئُونَ﴾ که‌بیگومان نه‌وانه برپا ناهیتن. (۳۳)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ فَأَنْ تُوَفَّ كُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَأَلْكَرْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا بَأْنَاهُمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيغُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

- (رواه البخاري)
پیغمبر می خوا
(ﷺ) ده فرمودی :
(خوای گمراه
فرموده ای : من
که من از ایشان
باشد قیامت
پیامبر که به
له که به کتب
به سببیت به
خوردن به من و
پاشان به پیمان
به کتب و به
که سببیت نازد
به کتب و
نرخه که به بغوات و
پیامبر که کتب
به کتب کاره که
خدی پس نه دجام
بدات و کتب که
نه داتی.

لایه (۲)

سورة البقرة (المائدة) : عن أبي بكر أن رسول الله (ﷺ) قال في حجة الوداع : إن الزمان قد استدار كهيئته يوم خلق الله السموات والأرض ، السنة اثنا عشر شهراً منها أربعة حرم ، ثلاث متواليات : ذو القعدة وذو الحجة والمحرم ، ورجب الحرام الذي بين جمادى وشعبان (رواه البخاري) قال رسول الله (ﷺ) : (انصر لخاصة ظالماً لو مظلوماً) قيل : يا رسول الله هذا نصرت مظلوماً ، فكيف أنصره إن كان ظالماً ؟ قال : (تحمزه و تمنعه من الظلم فإن ذلك نجس) -

﴿قُلْ مَنْ مِنْ شُرَكَائِكَ﴾ (ئەى موخەمەد ﷺ) بلى ئەوانەى كوردوتانە بەھاوئەشى خوا ﴿مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ﴾ كەسنى ھەيە شەتەك لەئەبوئەوہ دروست بكات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئىنجا (لەپاش مەنى) دەريارەى بكاتەوہ ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ﴾ بلى خوا لەئەبوئەوہ دروست دەكات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئىنجا (لەپاش مەنى) دروستى دەكاتەوہ ﴿فَأَنْ تَقُولُونَ﴾ دەى چۆن لەپاستى لا دەدرۆن. ٢٤ ﴿قُلْ مَنْ﴾ بلى ئايا ﴿مِنْ شُرَكَائِكَ﴾ لەئەو پەرستراوہ كاتقاندا ﴿مَنْ يَتَّبِعِ﴾ كەسنى ھەيە پەنمەونى بكات ﴿إِلَّا الْخَقْ﴾ بى پەنگەى پاست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلى خوا ﴿يَتَّبِعِ﴾ لىخەى پەنمەونى دەكات بى پەنگەى پاست ﴿أَنْتُمْ يَتَّبِعِ﴾ جا ئايا كەسنى كە پەنمەونى دەكات ﴿إِلَّا الْخَقْ﴾ بى پاستە پى ﴿أَخْأَاتُ بَيْتِ﴾ شايمان ترە بەوہى پەپەوہى بىرى ﴿أَنْتُمْ لَا يَتَّبِعِ﴾ يان كەسنى پەيانى پاست شارەزا ئابى ﴿إِلَّا أَنْ يَتَّبِعِ﴾ مەگەر شارەزا بىرى ﴿نَمَّا لَكُمْ﴾ ئەوہ چىتانە ﴿كَيْفَ تَعْلَمُونَ﴾ چۆن ئەو بىرار دەدەن؟ ٢٥ ﴿وَمَا يَشْعُ أَكْثَرُهُمْ﴾ وە تەدەيان شوئەن ھىچ ناكەن ﴿إِلَّا عُنَا﴾ جگە لەگومان ﴿إِنَّ الظُّلَّ﴾ بەپاستى گومان ﴿يَغْنَى مِنَ الْخَقِ شَيْئًا﴾ لەئاست ھەقدا ھىچ سووئەك (بەخواوہنەكەى) ناكەيە نەيت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بەپاستى خوا ﴿عَلِمَ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانابە بەوہى كە دەيەن. ٢٦ ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ پەوانى پەو ناگەوچى ئەم قورئانە ﴿أَنْ يَنْتَرَى﴾ ھەلبەسترا پى ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (لەلەين كەسەكەوہ) جگە لەخوا ﴿وَلَكِنْ تَضْبِقُ الَّذِي﴾ بەلكو بەپاست دانەرى ئەو (كتەبانەى) پەن بدەنە پەش خەوئەتى ﴿وَتَنْصِلُ الْكَسْبِ﴾ وە پەون كوردەوہى كتەبە ئاسمانىەكانە ﴿لَا وَتَبَّ﴾ ھىچ گومانى تەدانى پە ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لەلەين پەروەردگارى جىھانىانەوہ ھاتوہ. ٢٧ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ يان دەلەين (موخەمەد ﷺ) خەى ئەم قورئانەى ھەلبەستوہ بەدەم خەوہ ﴿قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ﴾ بەوانە بلى سورەتەك بەيئەن ﴿يَقُولُ﴾ وەك ئەو ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ أَشْطَقْتُمْ﴾ وە ھەر كەسەكە كە دەتوانن بانگى بىن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بىجگە لەخوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئىقوہ پاست دەكەن. ٢٨ ﴿بَلْ﴾ (ئەوہ وازى بىئە) بەلكو ﴿كُذِّبُوا بِمَا﴾ ئەوانە بپويان بەقورئان نەھىتار بە درۆيان دانا ﴿لَا تُحِيطُوا بِعِلْمِهِ﴾ كە ھىچ زانىرييان دەريارەى ئەبوو ﴿وَلَمَّا﴾ كە ھىشتا ﴿بِأَيِّمِ تَابِلُهُ﴾ سەرئەجامى (سزى تۆلەى) قورئانيان بى نەھاتوہ ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ بەھەمان شىوہ (پەيامى پەيغەمبەرانيان) بەدرۆ زانى ئەوانەى ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ لەپەش ئەمانەوہ پەون ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ﴾ ئىنجا سەرئەج بىدە كەچۆن بوو ﴿عَنْبِيَّةَ الظُّلَمِ﴾ دەرۆژ و ئاكامى سەم كاران. ٢٩ ﴿وَيَنْهَى مَنْ﴾ لەوانىشدا كەسى وا ھەيە ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ كە بپوا بەقورئان دەھىتەن ﴿وَيَنْهَى مَنْ﴾ كەسى واشيان ھەيە ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ كە بپوای پى ناھىتەن ﴿وَزَكَرَ أَغْلَرُ﴾ وە پەروەردگارت لەھەموو كەس زاناترە ﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ بەخراپە كاران. ٤٠ ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئەگەر بپويان پى نەھىتەى ﴿قُلْ لِي عَذَابٌ﴾ ئەوہ پەيان بلى (پاداھىتى) كوردەوہى خەم بى خەم ﴿وَلَكُمْ عَذَابُكُمْ﴾ و (پاداھىتى) كوردەوہى خەم بى خەم تان ﴿أَنْتُمْ تَرْتَوْنَ﴾ ئىقوہ بەرىن (بەپرەسپارەن) ﴿مِمَّا أَغْلَرُ﴾ لەوہى مەن دەيەكەم ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ منىش بەرىم (بەپرەسپارەن) لەوہى ئىقوہ دەيەكەن. ٤١ ﴿وَيَنْهَى مَنْ﴾ (كافران) كەسى وايان ھەيە ﴿يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ گوشت لى دەگەرن (كەقورئان دەخوئەن) ﴿أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ جا ئايا تى گوشتارت بەكەران دەئەوئەن؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئەگەر چى ئەو كەپانە ھىچىش تەنەگەن. ٤٢

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّئَنَّكَ فَإِنَّمَا رَجَعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمِرُّ إِذَا مَا وَقَعَ آمْنُكُمْ بِهِ ؕ أَلَكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَبِشِرُونَكَ أَهَقُ هُوَ قَوْلِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

- (بهاء البهائی)

وَأحمد). نه بویه کر

کثیراویه تیه وه که

پیغمبری خوا

(ﷺ) له حاجی مال

ناوایی

فهرمویستی:

(بئ گومان چرخ و

زمان ده خستی

ده سوپی چوئن

ده سوپا له ویروده

خوا ناسمانه کان و

زوی نروست کریمه

سال نوانزه مانگه

چواریان قه دهغه و

حه رامن سپانیان

به دوی یه کدایتین:

ذوالقعدة وذوالحجة و

موحه پرم هه روه ها

په جب که

ده که ویتنه نیوان

جوه داد و

نه (نه نشانی) نه لایبی هه

شه عبانه وه). پیغمبری خوا (ﷺ) فهرمویستی: (پشتی براهت بگره ستم کاربویان ستم لیکراو و قرا نهی

پیغمبری خوا نه وه پشتی ده گرم که ستمی لیکرابور، نهی نه گرم ستم کاربور چوئن پشتی بگرم؟ فهرموی:

(بیگنیه پره وه و پی لیکره له ستم نه وه پشت گرتنیستی).

نایه قی (۲) سوره قی (المائدة): قال رسول الله (ﷺ): (المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على أذاهم

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ و ه می وایان مه یه ﴿يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ ده پروانی بۆت ﴿أَفَأَنْتَ تُدْعِي الْعُلَمَى﴾ دهی
 نایا تر پښموونی کوږده کان ده که یت ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُنْصَرُونَ﴾ نه که ر چی نه و کوږدانه
 نابیناش بن ۴۲ ﴿إِنْ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يُظِلُّمَ النَّاسَ شَيْءٌ﴾ هیچ ستم له خه لکی
 ناکات ﴿وَلَكِنْ النَّاسُ﴾ به لکو خه لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ﴾ خویان ستم له خویان ده که ن.
 ۴۴ ﴿وَنَزِمْ حُجْرَتُمْ﴾ وه (بیرویان بخه نه وه) نه و روزهی که (خوا) هه موویان کو
 ده که توه ﴿كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا﴾ ده لپی له بنیادا نه ماونه توه ﴿إِلَّا سَاعَةً﴾ ساتیکی که م
 نه پیټ ﴿مِنْ النَّارِ﴾ له پږ ﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویان به یه کتر ده ناسپینن ﴿فَذُخِرَ الَّذِينَ﴾
 به راستی زهره رهنه ند بسون نه وانهی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که بپوایان نه هیتا به
 (زیندوویونه وه) دیداری خوا ﴿وَمَا كَانُوا مُتَعِدِينَ﴾ وه نه وانه پښموون وه رگرنه بوون.
 ۴۵ ﴿وَمَا لَكُمْ﴾ به راستی نه که ر نیشانت بده ین ﴿نَعَصُ﴾ هه ندیک ﴿الَّذِي يُعَذِّبُهُمْ﴾
 له وهی به لښمان داوه پټیان (زالبونت به سه ریاند) ﴿أَوْ تَقُولُ لَكَ﴾ یان تو بمړتین
 (پیش به دی هاتنی) ﴿فَالَيْسَ مَرْجِعُهُمْ﴾ نه وه که رانه وه یان هه ر بولای یتیمه ﴿ثُمَّ اللَّهُ﴾
 پاشان خوا ﴿شَيْءٌ﴾ شایه ته ﴿عَلَّ مَا يَفْعَلُونَ﴾ له سه ر نه و کرده وانهی که ده یکن
 (له پاش تو). ۴۶ ﴿وَلَكِنْ أَتَىٰ رَسُولٌ﴾ وه بق هه موو که لیک پیغه مبریک هه بووه ﴿فَإِذَا
 جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه مبره که یان (له قیامه تدا) هات بولایان ﴿فَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده دریک له نټوانیاند (بالغبط) به داد و راستی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ وه نه وانه هیچ
 ستمیان لی ناکړی. ۴۷ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ﴾ ده لپن که ی ده بی ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾ نه و به لپن و
 هه ر هه یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه که ر ټیوه راست ده که ن. ۴۸ ﴿قُلْ﴾ نهی
 موحه مه د ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ به ده ستم نی یه بق خودی خوم ﴿مَوْلَا وَلَا نَفْعًا﴾
 هیچ زیان و سودیک ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه که ر نه وهی خوا بیه ویت ﴿لَكِنْ أَنَا أَعْلَىٰ﴾ بق
 هه موو که ل و نه وه یه که کاتیک دیاری کراو هه یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾ نه که ر کاته که یان
 هات ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً﴾ نه وانه ساتیک دوا ده که ون ﴿وَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ نه پیشیش
 ده که ون. ۴۹ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تر بلن (به وانه) پیم بلپن ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُمْ﴾ نه که ر سزای
 خواتان بق هات ﴿يَبْتَغُوا أَوْ يَهَارُوا﴾ له شه ودا یان له پږدا ﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُونَ بِهَذَا الْحُجْرَتِ﴾ نایا
 تاوانباران بق چی (سزایه) په له ده که ن. ۵۰ ﴿أَلَمْ يَأْتِ الْفِتْنَةَ﴾ نایا پاش نه وهی پوی داو
 به دی هات ﴿فَأَنْتُمْ بِهَا﴾ ټیوه به وای پښ پښن ﴿فَالْفِتْنَةُ﴾ نا ټیستا (به وای پښ پښن)؟
 ﴿وَقَدْ كُفِّرْتُمْ بِهَا﴾ حق به راستی ټیوه په له ی هاتنیتان ده که ر. ۵۱ ﴿قُلْ﴾
 نینجا ده ووتری ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به وانهی که ستمیان کردوه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ به چن
 سزای ﴿الْعَذَابِ﴾ هه میله می ﴿مَنْ عَزَّزْنَا﴾ نایا ټیوه توله تان لی ده سه ندري ﴿إِلَّا بِمَا﴾
 مه که ر به موی نه وه وه نه بی ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که خوتان ده تان کرد. ۵۲ ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَ﴾
 (نه ی موحه مه د) لیټ ده پرمس ﴿أَخْرَجْنَا﴾ نایا نه و سزایه راسته (به دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَنَبِّ﴾ پټیان بلن به لی سویند به په روه ردگارم ﴿إِنَّهُ لَخَبِيرٌ﴾ بی گومان
 نه وه راست ﴿وَمَا أَشَدُّ بِمَعْجِرَاتِهِ﴾ وه ټیوه ناتوان خوتانی لی قوتار بکن. ۵۳

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِن
 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمُ مَوْعِظَةٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ لَذُوفَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

- اعظم اجراً من
 الذي لا يخالط
 الناس ولا يصبر
 على أذلهم (رواه
 أحمد) .
 پیغمبر می خوا
 (ع) فرمودی :
 (شو نمانداری
 تیکه لای خه که
 ده کات و نایام
 ده گریخت له سمر
 نه زیت و نازاریان
 پاداشتی
 گورده تره له شو
 نمانداری
 تیکه لای خه که
 ناکات و نایام
 ناکریخت له سمر
 نه زیت و
 نازاریان)

نایبته (۲)

سوره نبی (المائدة) قال رسول الله (ﷺ): (إن الله يحرم بيع الخمر والميتة والخنزير والأصنام) فقيل
 يا رسول الله أرايت شعوم الميتة فإنها تطلى بها السفن وتدهن بها الجلود ويستصبح بها الناس؟ فقال:
 (لا هو حرام) (رواه البخاري ومسلم). پیغمبر می خوا فرمودی: (بئ گومان خوا فرقشتنی عاره ق
 و مرداروه بود و بهران و به کاتی یاساغ کردوه ، به کن ووتی نهی پیغمبر می خوا -

﴿وَلَوْ أَن لَّكَ نَفْسٌ﴾ نه گهر می مهرکه سبک بیت ﴿عَلَّمَتْ﴾ که سته می کردوه (له دنیا دا)
 ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هرچی له زه ویدایه ﴿لَآتَتْكَ بِهِ﴾ له بریتی خوی ده یدات ﴿وَأَسْرُوا
 الْقَدَامَةَ﴾ وه (بی باوه پان) په شیمانی خویان ده شارنه وه (له و پوژده دا) ﴿لَسَاوَا
 الْعَذَابَ﴾ کاتیک که نه و سزایه ده بینن ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا بریار ده درن له
 فقولیاندا به داوره ی ﴿وَمَنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و نه وانه هیچ سته میان ئی ناکری ۵۴ ﴿إِن
 يَّ﴾ ناگادارین به راستی مولکی خواجه ﴿مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ نه وه ی له ناسمانه کان و
 زه ویدایه ﴿إِن وَعَدَ اللّٰهُ﴾ ناگادارین به راستی به لئنی (مه پده شی) خوا ﴿خَقٌّ﴾ راسته
 ﴿وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام تقدیه یان نازانن ۵۵ ﴿مَوْحِيٍّ﴾ نه و (خوایه)
 ده و لئنی و ده مرقنیت ﴿وَالَّذِي تَرْجِفُونَ﴾ و هر بولای نه و ده که پرترنه وه (له پوژدی
 مواییدا) ۵۶ ﴿بَنِيَّ الْاِنْسِ﴾ نه ی خه لکینه ﴿فَدَجَّ تَكُم﴾ بی گومان بقتان هاتوه
 ﴿مَنْعِطَةً مِّنْ رَّبِّكُمْ﴾ نامورنگاری (قورئان) له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَصِفَاءً لِّمَا فِي
 الصُّدُورِ﴾ وه شیفا و چاره یه بق نه وه ی له ناو دل و ده روتقان دایه ﴿وَهَذٰی وَرَحْمَةٌ﴾ وه
 پرتنمومنی و میهره بانیه ﴿لِّلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بق بهواداران ۵۷ ﴿فَلَن يَضِلَّ اللّٰهُ﴾ نه ی موحه معه
 ﴿كَلَّا﴾ بلن هر به مزی چاکو و ﴿وَرَحْمَةٍ﴾ و میهره بانی خواوه یه ﴿فَبَدَّلَ لَكَ لَقِيْرًا حٰوًّا﴾ جا
 که واته بابوه دلخوش بن ﴿مَوْحِيٍّ﴾ نه وه چاکره (بویان) ﴿يَسْتَعْجِلُونَ﴾ له وه ی کزی
 ده که نه وه (له هشی نه م دنیا به) ۵۸ ﴿فَلَن اَرْجِعَنَّ﴾ بلن (به و بی بهوایانه) پیم بلین
 ﴿مَا اَرْسَلَ اللّٰهُ﴾ نه وه ی خوا ناریدویه تیه خواروه ﴿لَكُمْ مِّنْ رَّزْقٍ﴾ بقتان له پتق و پوژدی
 ﴿نَجْعَلُكُمْ بَنَّاتٍ﴾ مه ندیکتان کردوه ﴿حَرَامًا وَحَلٰلًا﴾ به حرام و (مه ندیکی) به حلال
 ﴿فَلَن اَللّٰهُ﴾ بلن نایا خوا ﴿اٰتٰتٍ لَّكُمْ﴾ مقله تی (نه وه ی) بی داوون ﴿اَنزَلَ عَلٰی اللّٰهِ تَقْوٰتُكَ﴾
 یان درق ده که ن به ناوی خواوه ۵۹ ﴿وَمَا عَلٰی الْاٰلِهَةِ﴾ وه گومانی نه وانه چیه
 ﴿تَقْوٰتُكَ عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبُ﴾ که درق مه لته به ستن به ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ له پوژدی
 مواییدا ﴿رَبِّ اللّٰهِ﴾ به راستی خوا ﴿لَنُوْضِلَنَّ﴾ خواوه نی چاکو به مریه ﴿عَلٰی الْاِنْسِ﴾
 به سه ر خه لکی یوه ﴿وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ﴾ به لام تقدیه ی خه لکی ﴿لَا يَشْكُرُوْنَ﴾ سوپاسی (نه و
 چاکو به مرانه) ناکن ۶۰ ﴿وَمَا تَكُوْنُ فِیْ شَاەنٍ﴾ وه (نه ی موحه معه) ﴿تَقُوْلُ﴾ هر
 مه به ست و کاریکد ابیت ﴿وَمَا تَنْظُرُوْنَ مِّنْ قُرْاٰنٍ﴾ وه هرچی له قورئان بخوینی ﴿وَلَا
 تَعْمَلُوْنَ مِّنْ عَمَلٍ﴾ و (نیوه) هر کرده وه یه ک بکن ﴿اِلَّا كُنَّا عَلٰیكُمْ﴾ بی گومان نئمه
 به سه ر تانه وه ﴿شُرَكَآءَ﴾ شایه تین و ناگادارین ﴿اِذْ تُبْعَثُوْنَ﴾ کاتی ده رونه ناویه وه و
 پیوه ی خه ریکن ﴿وَمَا يَعْزُبُ﴾ وه وون نابن ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له په روه ردگارت ﴿مِّنْ يَّنْفَالِ ذُرَّةٍ﴾
 به نه ندازه ی گه ردیله یه ک ﴿فِی الْاَرْضِ﴾ نه له زه وی ﴿وَلَا فِی السَّمَآءِ﴾ و نه له ناسماندا
 ﴿وَلَا اَحْفَرُ مِنْ ذٰلِكَ﴾ وه نه بچو کتر له و گه ردیله یه ﴿وَلَا اَكْبَرُ﴾ و نه گه و ره تر
 له و (گه ردیله یه) ﴿اِلَّا فِیْ كِبَرٍ مِّنْهُ﴾ مه گه نه وه تا له ناو په پانوژکی تاشکره ۶۱

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لَهُمْ لِكَامِتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَسْبِعُ الْيَدَيْنِ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَعِجُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ قُلِ إِبْرَاهِيمُ الَّذِي يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾ مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

- نهی چه روی
مردار و موبود که
دهدنی
که شستی و
پیشستی پی
چهره ده کس و
خه لکسی (روک
نصرت) بق چرا
به کاری بین؟
فهرموی: (نا ،
یاساغ و
حرامه)
نایه تی (۲)
سورتهی (المائدة)
عن ابن عمر (رضی)
قال : قال رسول
الله (ﷺ) : (إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى
رِخْصَتُهُ ، كَمَا يَكْرَهُ
أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ)
(رواه أحمد وابن
حبان). عه بدولای

کوپری عومر (رهزای خوابان لی بیت) دهلی : (پیغمبر می خوا (ﷺ) فهرموی : (بیگومان خوابی گورد پی
خوشه پوخسته کانی کاری پی بکریت هر چونیک پی ناخوشه سه پیچی بکریت).

نایه تی (۴) سورتهی (المائدة) قال رسول الله (ﷺ) : (إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَادْكُرْ بِسْمِ اللَّهِ

فادکر اسم الله) (رواه البخاري ومسلم). پیغمبر می خوا (ﷺ) فهرموی تی : (نه گور سه گه که تت بهردا-

﴿أَلَا إِنَّ تَاكَادِرَ بْنِ بَنِي كُومَانَ﴾ (أُولَئِكَ الَّذِينَ) دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سهرنی یه ﴿وَلَا مُمْخِرُونَ﴾ خه‌له تیش ناخون. ۶۲ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَمَكَانُوا يُتَّقُونَ﴾ وه‌مه‌میشه خویان ده‌پاریژن و له‌خوا ده‌ترسن. ۶۳ ﴿لَهُمُ الْآخِرَةُ﴾ هه‌رق نه‌وانه مزگینی ﴿فِي الْخَيْرَةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوایریشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾ گدیان‌کی یه ﴿لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ بق‌ووته (و به‌لینه) گانی خوا ﴿ذَلِكَ مُرٌّ﴾ هه‌رق نه‌ویه ﴿الْفَرْزُ الْعَظِيمُ﴾ سه‌رکه‌وتنی زقر‌گه‌وره. ۶۴ ﴿وَلَا حَرْطٌ﴾ باغه‌مبارت نه‌کات ﴿فَوَلَّيْنَاهُ﴾ ووتی نه‌وانه ﴿إِنَّ الْآخِرَةَ﴾ چونکه به‌پاستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَبِيَّتًا﴾ هه‌مووی بق‌خوایه ﴿مُوَاشِيْعُ الْعَالَمِينَ﴾ خوایش بیسه‌ری زانایه. ۶۵ ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ﴾ تاکادار بن به‌پاستی بق‌خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌رکس له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رکس له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يُشِيعُ﴾ په‌په‌رویان نه‌کرده‌وه ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی بیجگه له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په‌رستراوانی (هاویه‌شانی بق‌خوا) ﴿إِنْ يَشَاءُ إِلَّا الظَّنُّ﴾ نه‌وانه ته‌نها شوین گومان که‌وتون ﴿وَأَنْ مِّنْ إِلَّا حَرُصُونَ﴾ وه نه‌وانه ته‌نها درقه‌که‌ن (به‌گومان و گزتره شت ده‌لین). ۶۶ ﴿مُوَاشِيْعُ﴾ نه‌وخوایه زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْآيَةَ﴾ هه‌مووی بق‌داناون ﴿لِتَشْكُرُوا﴾ تا تئیدا به‌سینه‌وه ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا﴾ بق‌لوسی داناه به‌روناکه‌ره‌وه ﴿إِنْ ذَٰلِكَ﴾ به‌پاستی له‌وه‌دا (که‌باس کرا) ﴿لَا يَسْتَرْفِعُونَ يَتَمَعُونَ﴾ چه‌ند به‌لگو و نیشانه هه‌یه بق‌که‌سانی که‌ده‌بیستن و ژیرن. ۶۷ ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ نه‌وانه ده‌لین خوا مندالی بق‌خوی هه‌لبزارده !! ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاکی و بن‌گه‌ردی بق‌خوا ﴿مُوَاشِيْعُ﴾ نه‌و بن‌نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نها نه‌وخواه‌نیانه هه‌رجی و له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و هه‌رجی و له‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِندَكُمْ مِنْ مُّطْمَئِنِّ عِندًا﴾ هه‌ج به‌لگه یه‌کتان لا‌نیه به‌هه‌ی که‌ده‌یلین. ﴿أَنفَعُ لَكُمْ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ تایا شتی که‌ده‌لین به‌ده‌م خواوه که‌نایزان و بن‌تاکان لئی. ۶۸ ﴿قُلْ إِنَّ الدِّينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی به‌پاستی نه‌وانه‌ی ﴿يُفَعَّرُونَ﴾ عَلى اللَّهِ الْكَذِبُ که‌درق هه‌ل ده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يُفَعَّرُونَ﴾ (هه‌رگین) پرگارنابن. ۶۹ ﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هه‌ره و رابواردنیکی که‌م له‌دنیادا (به‌سه‌ر ده‌بن) ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا﴾ پاشان بق‌لای نئیمه‌یه ﴿مَرْجِعُهُمْ﴾ که‌رانه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ لَنَبْلُوَهُنَّ﴾ نینجا پتیان ده‌چیژین ﴿الْعَذَابِ الْبَدِيدِ﴾ سزای زقر توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هه‌ی نه‌وه‌ی که‌بروایان نه‌هیتا (تاسردن). ۷۰

﴿وَآتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كِبَرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِشَايَتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

- (بقی گرتنی
نتیجی) نه وه ناوی
خوابینه (باسم الله
بک) وه نه گهر
تیره که هست (بقی
نتیجی) ماویست
نه وه ناوی خوا
بینه).

نایه تی (٦)
سورتنی (الماندة)

قال رسول الله
(ﷺ): (إذا توضأ

العبد المصنم
ففسل وجهه خرج

من وجهه كل
خطيئة نظر إليها

بيمينه مع الماء -
لومع آخر قطر الماء

- فإذا غسل يديه
خرج من يديه كل

خطيئة كان
بطشتها يداه مع

الماء - لومع آخر قطر الماء - حتى يخرج نقياً من الذنوب فإننا غسل رجليه خرجت كل خطيئة مستها
رجلاه مع الماء - لومع آخر قطر الماء - حتى يخرج نقياً من الذنوب (رواه مسلم). يتفهمه بهرى
خوا (ﷺ) فرموده تی: کاتی به ندهی موسلمان ده ست نویزی ده گری، له که ل شورتنی
دهم و چاودا، هرچی گوناوی که به ما هکرتی چاودا شورتنی ده که ل چاودا هکری.

— ११४ —

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِّن قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٠﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ
 ءَامِنُونَ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨١﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٢﴾ وَنَجِّنَا
 بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ
 أَن تَبَوَّءَا الْقَوْمَ كَمَا يُبَوَّءُ الْأَعْلَوُا بِيُوتَكُمْ قِبْلَةً
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُنَّ عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٥﴾

- نای دہست
 نوڑہ کدا یا
 لہ گال دوا دلوی
 تاوہ کدا دہ پوات
 وہ کاتی
 دہستہ کانہی
 دہ شری ہرجی
 گونا مہک بہ مری
 بہ کارہی تانی
 دہستی یوہ
 تووسی بویوت
 لہ گال چہا وگہی
 نای دہستہ
 نوڑہ کدا یا
 لہ گال دوا دلوی
 تاوہ کدا دہ پوات
 تا پاک دہ بیتہ وہ
 لہ گونا مہک کان
 وہ کاتی
 قاچہ کانہی
 دہ شری
 ہرجی گونا مہک

قاچہ کانہی کردبیتی لہ گال چہا وگہی نای دہست نوڑہ کدا یا لہ گال دوا دلوی تاوہ کدا دہ پوات تا پاک دہ بیتہ وہ لہ گونا مہک کان۔

تہمتی (۶) سورہ قی (المائدہ): عن بريدة (رضی اللہ عنہ) قال : (كان النبي ﷺ يتوضأ عند كل صلاة ، فلما كان يوم الفتح توضأ ومسح على خفيه ، وصلى الصلوات بوضوء واحد ، فقال له عمر :-

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه له کی) ﴿أَنْتُمْ بِكُلِّ﴾ بوم بین هه موو ﴿سَاحِرٍ﴾
 عیبر ﴿جادوو بازکی هره زانا. ۷۹﴾ ﴿لَنْلَا جَاءَ الشَّعْرُ﴾ جا کاتی جادوو بازه کان هاتن
 ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا پی ووتن: ﴿أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُقُولُونَ﴾ نه وهی ده تانه وی بیهاوین
 بیهاوین (هری ده ن. ۸۰) ﴿لَنْلَا الْقَوَا﴾ نینجا کاتی (جا دووه کانیان) فیری دا ﴿قَالَ﴾
 موسی ﴿مُوسَا وَتَى﴾ (ما جنتر به الشحر) هه رچی نیوه میئاوتانه جادووه ﴿إِنْ أَلَّهِ﴾
 سَیَبْلُکَ ﴿بَنِ گومان خوا به زووی پوچله ده کاته وه ﴿إِنْ أَلَّهِ لَا یُضْلِحُ﴾ چونکه
 به راستی خوا چاکی ناکات ﴿عَلَّ الْمُنْجِبِینَ﴾ کرده وهی خراپه کاران (۸۱) ﴿وَحَقُّ اللَّهِ﴾
 آنحق ﴿خو حقی و راستی سرده خات (ده چه سپینیت) ﴿بِکَلْبِیَّ﴾ به فرمان و
 به لینه کانی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْجَنُّ مِثْلًا بِأَتَانٍ﴾ با تاوانبارانیش پتیا ناخوش بی. ۸۲ ﴿فَمَا أَمَرَ﴾
 جا (له سره تاره) بهوی نه میئا ﴿لِیُؤْتَى﴾ به موسا ﴿إِلَّا دَرَبًا﴾ چند که نین نه بیت
 ﴿مِنْ قَرْبٍ﴾ له که له کی ﴿عَلَّ خُورٍ﴾ بهوی ترس و بییمان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له
 فیرعون ﴿وَمَلَّانِیْزُ﴾ و بیوا قول و کرده کانیان ﴿أَنْ لَقِیْتَهُمْ﴾ نه وه بیانگیرته وه بق
 بی نیی ﴿وَأَنْ فِرْعَوْنَ﴾ به راستی فیرعون ﴿تَقَالِی الْأَرْضِ﴾ خوربه ذل زان و زال بوو
 له زهوی (میس دا) ﴿وَأَنْ لِّیْنِ الْمُسْرِیْنَ﴾ وه به راستی له سنوور به زیتان بوو. ۸۳
 ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه موسا ووتی ﴿بِقَوْمٍ﴾ نهی که له کم ﴿إِنْ كُمْ﴾ گهر نیوه ﴿وَأَمَرَهُمُ بِاللَّهِ﴾
 بهواتان به خوا میئاوه ﴿تَلَّی تَوَكَّلُوا﴾ نه وه ته نها پشت به خوا بیستن ﴿إِنْ كُمْ مُسْلِمِینَ﴾
 نه گهر نیوه فرمانبر و مل که چن. ۸۴ ﴿تَقَالُوا﴾ نه واتیش (باوه پداره کان) ووتیان
 ﴿عَلَّ اللَّهُ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستوره ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً﴾ نهی په روه ردگارمان
 مه مانگیره به جیکه نه شکجه ﴿لَقَوْمٍ الظَّالِمِینَ﴾ بق که لی سته مکاران. ۸۵
 ﴿وَجَعَلْنَا﴾ وه بزگارمان بکه ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به به زهیی خوت ﴿مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِینَ﴾ له ده دست
 کومه لی بی بهویان. ۸۶ ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾ وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بق موسا ﴿وَأَخْبَرَهُ﴾
 و براکی (هارون) ﴿أَنْ تَبْرَأَ﴾ که پیکی بین و نامادهی بکه ﴿لِقَوْمِکُمْ﴾ بق
 که له کتان ﴿بِمِصْرَ بَنُو﴾ چند خانوویه له میسر دا (که تنییدا به وینه وه) ﴿وَأَجْعَلُوا﴾
 بَوْنَعْمَ بَنَیْ﴾ وه خانووه کانتان پویکه ته قبیله ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾ و به پیکو پیکی نویر
 به جی بین ﴿وَنُفِرَ الْمُؤْمِنِینَ﴾ مژدهش بده به بهواداران (به به هشت و سه رکه وتن).
 ۸۷ ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و موسا ووتی ﴿رَبَّنَا اِنَّا﴾ نهی په روه ردگارمان به راستی تو
 ﴿آتَیْتُ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به خشییوته به فیرعون و کومه له کی ﴿رَبِّیْ وَأَمْرًا﴾ هؤکاری
 پازانه وه و جونی و مال و سامانی تقد ﴿فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ له ژوانی دنیا دا ﴿رَبَّنَا اِنَّا﴾
 نهی په روه ردگارمان بق نه وهی خه ک گومرا بکه ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له پیکای تو
 ﴿رَبَّنَا اٰمِنُ﴾ نهی په روه ردگارمان له ناوی به ره و مه پیکه ﴿عَلَّ اَمْلِهِمْ﴾ مال و
 سامانیان ﴿وَأَعْدَدْ عَلَّی لِقَابِهِمْ﴾ دل کانیان رهق و ره هنی بکه ﴿فَلَا یُؤْمِنُوا﴾ چونکه بهوا
 نامین ﴿حَتَّى تَبْرَأَ﴾ مه تا نه بین ﴿الْعَذَابِ اَلَا یَمُ﴾ سزای سه ختی نازارده ر. ۸۸

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَنُوزْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
 فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدًّا وَحَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
 الْغَرَقُ قَالَ ءَاَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَاَمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَاَكُنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ يَدُوكَ لَتَكُونَنَّ لِمَنْ
 خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

- یا رسول الله ،

اینکه فعلت حیثاً لم

تکن تخطئه ؟

قال : إني عمداً

فعلت يا عمر

(رواه مسلم و

اصحاب السنن

و احمد)

برده ییده (دهانی

خواهی لی بیت) دهانی

: (پیغمبر ﷺ)

مهمو کات بق

مهمو نویزی

له رز ده ست نویزی

ده گرت ، به لام له

هلی نازاد کرمی

شاری مه ککه دا

ده ست نویزی گرت

و ده ستی تری

هینا به سر

خوبه کانیدالی

جیاتی هملی

قاچه کانی همر پینج نویزه کئی بهو ده ست نویزه گرت ، عومری کوپی خه ططاب ووتی : نهی پیغمبری خوا
 تر نه مرق کاریکت کرد که پیشتر وات نه ده کرد ؟ پیغمبریش فهرموی : به نه نقه ست وام کرد نهی عومر تا
 موسولمانان بزائن بهم شیوه یهش دروسته .

نایه تی (۱۹) سوره نبی (المائدة) : عن أبي هريرة أن رسول الله (ﷺ) قال : (إن أولى الناس بابن مريم -

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خوای گه‌وره) فره‌موی بی گومان ﴿أَجِيتَ دَعَوْتُكُمْ﴾ داوای هه‌ردوکتان وهرگیرا ﴿فَاسْتَقِيمَا﴾ جا خو پراگر و به‌رده‌وام بن (له‌سه‌ر نایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ﴾ وه‌مه‌که‌ونه شوین پښگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نازانن. ۸۹ ﴿وَجَبُوزَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ نینجا نه‌وه‌ی نیسرائیلیمان له‌ده‌ریاکه (نیل) په‌پاندووه ﴿فَاتَّبَعَهُمْ وَرَعَوْهُمْ وَجَنُودُهُ﴾ نینجا فیرعون و له‌شکره‌که‌ی شوینیان که‌وتن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌ستم و ده‌ست دریژی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی ﴿أَذْرَكَهُ الْفِرْعَوْنُ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعون) بخنکی ﴿قَالَ أَمْسْتُ﴾ نه‌وسا ووتی به‌روام هینا ﴿أَنْتَ لَا إِلَهَ﴾ که‌هیچ په‌رستراوکی پاست نی یه ﴿إِلَّا الَّذِي﴾ جگه له‌نه‌و (خوایه) نه‌بیټ ﴿أَمْسْتُ بِكَ﴾ که‌به‌روایان پی هیناوه ﴿بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وه‌ی نیسرائیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌منیش له‌موسلمانانم. ۹۰ ﴿الْعَمَلِ﴾ نیستا (باوه‌ر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ که‌بی گومان له‌وه‌و پیش سه‌رپنجیت کرد ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌تق له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت. ۹۱ ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام نه‌موق ﴿نُجْجِكُ بِبَدَنِكَ﴾ لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) پزگار ده‌که‌ین ﴿لَنَكُونَنَّ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ یق نه‌وه‌ی بی بی به‌په‌ند بق نه‌وه‌ی له‌دوای تق دیت ﴿وَإِنَّ كِبْرًا﴾ وه‌به‌پاستی نوقی ﴿مِنْ النَّاسِ﴾ له‌خه‌لکی ﴿عَنْ آيَاتِنَا لَنُعَذِّبَنَّ﴾ بی ټاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی نیمه. ۹۲ ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند به‌خوا بی گومان نیشته جیمان کردن ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وه‌ی نیسرائیل ﴿مُبَوَّأٍ صَدَقَ﴾ له‌شوینیکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و پوژی چاک و خوشمان پی دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا﴾ جا پاجیاو دوویه‌ره‌که‌نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بق هات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارت ﴿بِقَضَىٰ بَيْنِهِمْ﴾ بریار ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوژی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تییدا پاجیا بوون. ۹۳ ﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾ جانه‌گه‌رتق ﴿فِي شَكٍّ﴾ له‌گوماندا ی ﴿مِمَّا أُنزِلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وه‌ی که‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه بوټ ﴿فَسَلِّ إِلَيْهِ﴾ نه‌وه‌پرسیار له‌وانه بکه ﴿يَقْرَأُونَ الْكُتُبَ﴾ که‌کتبی ناسمانی شاره‌زان و ده‌یخویننه‌وه ﴿مِنْ قِبَلِكَ﴾ له‌پیش تق ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌پاستی بوټ هاتووه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ هه‌ق و پاستی له‌په‌روه‌ردگارتووه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که‌واته له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به. ۹۴ ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِفَاتِثَةِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خویان به‌درؤانی (و باوه‌ریان پی نه‌هینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (نه‌گه‌ر وایکه‌یت) نه‌وه‌ده‌چيته پیزی زه‌ره‌مه‌ندانووه. ۹۵ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه بویان ﴿كَلِمَتِ رَبِّكَ﴾ به‌پیری په‌روه‌ردگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌پوا ناهینن. ۹۶ ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (به‌پوا ناهینن) هه‌رچه‌ند بویان بیټ ﴿كُلَّ آيَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌که ﴿حَتَّىٰ يَرَوُا﴾ هه‌تا نه‌بینن (به‌چاری خوینان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر. ۹۷

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا اِيْمَانُهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسِرُ لَمَّا
ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
اِلٰى حِيْنٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآ مَنَ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ
جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلٰى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ اَنْظِرُوْا مَا ذَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾
فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
قُلْ فَانْظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنْجِي
رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كَذٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِيْنَ
﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفَّكُمْ وَاُمِرْتُ
اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ اِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

- لانا لانه لانبي

بینی و بینہ (رواہ

البخاری).

نہ ہر مورد میرہ

کتاباویہ تنہوہ کہ

پیغمبر ہری

خوا (ﷺ)

ہر مورد ہری:

(بہ راستی من

لہ ہر مورد کہ

نزول کہ

عیسای کہ ہری

مہر ہر لہ ہر ہر ہر

کہ لہ ہر ہر من و

نہ ہر ہر پیغمبر

نہ ہر ہر ہر.

نہ ہر ہر (۲۳)

سورہ قی

(المائدہ): قال

رسول اللہ (ﷺ):

(من قال (یعنی ہذا

خرج من بيته)

بسم اللہ، توکل علی اللہ ولا حول ولا قوۃ الا باللہ) یقال لہ ہدیت و کیفیت و وقیت و تنحی عنہ

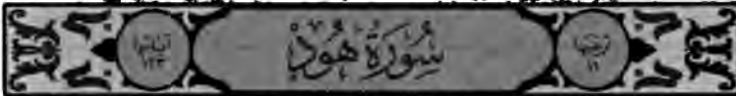
الشیطان) (رواہ ابو داؤد و الترمذی). پیغمبر ہری خوا (ﷺ) نہ ہر ہر ہر: (ہر کہ کاتی لہ مالہ وہ

دہر چوہ ہری: (بسم اللہ توکل علی اللہ ولا حول ولا قوۃ الا باللہ) پتی دہر تری ہدایت دراویت و

بہر گری کراویت و پار تزاویت وہ شہیتان خوی لی لادہدات).

﴿قُلْ لَا كَافَّةَ قُرْبَةٍ هَاجَتْ﴾ جا با (خه لکی) شارئ (له و شارانه ی که هه په شه یان لی کره) بهروایان بهیتایه ﴿فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا﴾ و بهرواکه یان سودی بویان هه بویه ﴿إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ﴾ به لام که لی یونس ﴿الْقَتْلَ﴾ ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾ کاتن هه موو بهروایان هیتا (پیش هاتنی سزاکه) ﴿كُفِّفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان برد له سهریان ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ سزای سهرشورپی و پيسوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژيانی دنیا دا ﴿وَمُتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ و به هره و خوشیمان پیدان تا ماوه یه کاتی مردنیان (۹۸) ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ وه نه گه په روه ردگارت بیویستایه ﴿لَآسَ﴾ بهروای ده هیتا ﴿مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نهو (خه لکی) وا له زه ویدا ﴿كُلُّهُمْ خِيْفًا﴾ هه موو تیکرا ﴿أَفَأَنْتَ﴾ دهی نایا تر (نهی موحه ممد) ﴿تُكْرَهُ النَّاسُ﴾ نکر له خه لکی ده که بیت ﴿حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه تا بین بهروادار. (۹۹) ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ﴾ وه بق هیچ که سیک نی یه ﴿أَنْ تُؤْمِنَ﴾ که بهروا بیتن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه به ویستی خوا ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وه پيسی (بی باوه پی) ده خاته ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سهر نه وانه ی ﴿لَا يَعْقِلُونَ﴾ که تی ناگه و بیرناکه نه وه. (۱۰۰) ﴿قُلْ أَنْظَرُوا﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ : سهرنج بدهن ﴿مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿وَمَا تَغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ﴾ که چی نیشانه و ترسینه ره کان هیچ سوود ناگه یه نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به که سانیک بهروانه هیتن. (۱۰۱) ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ دهی چاوه پروانی چی ده که نن ﴿إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِمُ الَّذِينَ﴾ بیتجگه له بهرواداویک وه ک پرواداوه کانی نه وانه ی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که له پیشیان وه پابوردن ﴿قُلْ فَأَنْظُرُوا﴾ بلی دهی چاوه پروان بکه نن ﴿إِنِّي نَعَّمُ﴾ به راستی منیش له که ل نثیوه دا ﴿مِنْ الْمُسْتَظَرِّينَ﴾ له چاوه پروانانم (۱۰۲) ﴿ثُمَّ نُنَجِّي﴾ پاشان نثیه پرکاری ده که بین (له کاتی ناپه حه تی دا) ﴿وَنُلْقِي﴾ پیغه مبه رانمان (عليهم الصلاة والسلام) ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ و نه وانه ی بهروایان هیتا وه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه و شتیه ﴿خَفَا عَلَيْنَا﴾ پیویسته له سهرمان ﴿شَجَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمان داران پرکار بکه یه. (۱۰۳) ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی نهی خه لکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ نه گه نثیوه له گومان دان ﴿مِنْ دِينِي﴾ له (پاستی) ناینه که م ﴿فَلَا أُعِيدُ الَّذِينَ﴾ نه وه من ناپه رستم نه وانه ی ﴿تُعِيدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که نثیوه دهی په رستن بیتجگه له خوا ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿أُعِيدُ اللَّهُ الَّذِي﴾ نهو خوا یه ده په رستم ﴿يَتَوَقَّعُكُمْ﴾ که نثیوه ده مریتن ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ﴾ وه من فهرمانم پی کراره که ﴿مِنْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بهرواداران به. (۱۰۴) ﴿وَأَنْ أَفْزَ وَجْهَكَ﴾ وه رهوت پیک و پاست بکه ﴿لِلَّذِينَ خِيَفَا﴾ بق نایینن که راسته ﴿وَلَا تَكُونُ مِنَ الْمُتَمَرِّكِينَ﴾ وه به هیچ جری له هاریهش په واده ران مبه. (۱۰۵) ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هوارمه که (مه په رسته) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگه له خوا ﴿مَا لَا يَعْقِلُ﴾ شتنن نه سوودت پی ده که یه نیت ﴿وَلَا يَخْشَى﴾ و نه زیانت لی ده دات ﴿فَإِنْ قُلْتَ﴾ جا نه گه رات کرد ﴿فَإِنَّكَ إِذَا﴾ نه وه بین گومان نه وکاته تر ﴿مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ هه شه مکارانن. (۱۰۶)

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾ وَاتَّبِعْ
مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَخُوكَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْخَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِبِ أَحْكَمَ ۚ آيَنُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُعْطِيَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
يَلْتَنُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْإِنِّ لَيْسْتَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾
يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ إِنَّمَا عِلْمُهُ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

هوی هاتنه

خوار هوی نایه تی

(۵) سورته

(هود) : ﴿اَلَا اِنَّهُمْ

يَلْتَنُونَ صُدُورَهُمْ

لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ اَلَا

حِينَ يَنْتَفِعُونَ

بِعِبَادِهِمْ يَعْلَمُ مَا

يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ﴾ بخاری

ده کجی رتبه له

رذک

موجه ممدی

کوی عوبیادهوه

ده لیت کویم له

عهبولای کوی

عهبیاس بودم

نایه تی

ده خویند

اِنَّهُمْ يَلْتَنُونَ

صُدُورَهُمْ ...﴾

منیش دهریاره ی شو نایه ته پرستایم که عهبولای کرد ، له وه لامذا ورتی: کسانیکه عهبون
هه رمیان ده کرد و خویان دهمپاراست له کاتی ده مست به تاو گیانندن یا جیوت بیون له کهل
خیزانه کانپان ما له نیوان شووان و ناسماندا هیچ بهر و ستنیک نه بیوت (واته له تاو خانوو و هتی له
چرده نه بین) شو نایه ته له کسانده ما هاته خوارموه.

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ﴾ و نه گهر خوا به تو بگه یه نیت ﴿بِطَرَفٍ﴾ زانیکه ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُمْ﴾ هیچ لاده ریک نی یه بق نهو ﴿زِيَانَهُ﴾ ﴿إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ﴾ و نه گهر خیر و خوشیه کی بوی بؤت ﴿فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ نه وه هیچ به رگری که ریک نیه بق چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به هره مه ندی ده کات نهو که سه ی خوی بیه وی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له به نده کانی ﴿وَمَوْءَاظُهُمُ الرَّحِيمُ﴾ و نه هره نهو لی بوردی به به زه ییه . ۱۰۷ ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی موچه مه د ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ بلن نه ی خه لکینه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ﴾ به پاستی (قورئانی) حه قتان بق هاتوه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿فَمَنْ أَعَدَّ﴾ چا هر که سئ پئتموونی وه رگرتیئ ﴿فَأَنَّمَا يَتَدَبَّرُ لِنَفْسِهِ﴾ نه وه بیگومان (قازاجی) پئتموونیه کی بق خویته ی ﴿وَمَنْ حَلَّ﴾ هره که سیش گومرا بوویئت ﴿فَأَنَّمَا يَضِلُّ غَلْبًا﴾ نه وه بیگومان (زیانی) گومرا بوونه کی بق خویته ی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ﴾ و نه من له نیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به ر پرسیار نیم . ۱۰۸ ﴿وَأَنذِرْ﴾ شوین نه وه بکه وه ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش کراوه بقوت ﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ﴾ و نه به ئارام و خوگر به هتا ﴿تَحْكُمَ اللَّهُ﴾ خوا بپیری ده دات (له نیوانی) ﴿تَقُوتْ وَتَهَوَّانِدَا﴾ ﴿وَمَوْءَاظُهُمُ الْخَكِيمُ﴾ و نه نهو (خوا) چاکرتینی هه موو دابوره و بپیارده رانه . ۱۰۹

سوره قی هود

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان . ﴿الر﴾ به (ته لیف لام را) ده خوینرتیه وه خوا زانانتره به ماناکه ی، بق زانیاری زیاتر سه یری سه رته ی سوره قی (البقرة) بکه ﴿كَتَبَ أَحْكَمَتْ﴾ نه مه کتیبیکه بته و دایرثراوه ﴿وَأَنبَشَهُ﴾ ثایه ته کانی ﴿ثُمَّ فَضَّلَتْ﴾ پاشان پوون کراونه ته وه ﴿مِنْ لَّدُنْ﴾ له لایه ن ﴿حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ (خوی) کاردروستی زاناوه . ۱ ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا﴾ بق نه وه ی هیچ شتن نه په رستن ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾ بیجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكُم مِّنْهُ﴾ به پاستی من له لایه ن نهو (خوا) وه بق نیوه ﴿نَذِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ ترستنه ر و موژده دهرم . ۲ ﴿وَإِنْ أَشْكُرُوا لَكَ﴾ هه روه ها بق نه وه ی داوی لیبوردن بکه ن له په روه ردگار تان ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان تقیه بکه ن و بگه رپئنه وه بؤلای ﴿يُضَعِّكُمْ مَّتَعًا حَسَنًا﴾ ده تان رتئنی به ژیانیکه چاک و خوش ﴿إِلَّا أَجَلَ مَسَىٰ﴾ تاماوه ی دیاری کراو (بؤتان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ و نه ده به خشن به هه موو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ خاوه ن چاکه و به هره یه ک (پاداشتی) چاکه و به هره ی خوی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ و نه نه گهر پوو وه رگپن و سه رپنچی بکه ن ﴿فَأَنَّىٰ أَخَافُ﴾ نه وه به پاستی من مه ترسی ده که م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ یه خه تان بگری ﴿عَذَابُ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ سزای پؤژیکه گه وره (که پؤژی دوایه) . ۳ ﴿إِلَّا إِلَهُهُ﴾ هره بؤلای خوايه ﴿مَرَجَعُكُمْ﴾ گه رانه وه تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و نه نهو (خوايه) ده سه لات داره به سه ر هه موو شتیکدا . ۴ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ﴾ ناگادار بن بیگومان نه وان ﴿يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ﴾ سنگیان ده پپچنه وه (له سه ر کینه و دزایه تی) ﴿لَا يَسْتَحْفُوا مِنْهُ﴾ بق نه وه ی خویان بشارنه وه له خوا ﴿أَلَا حِينَ﴾ بیدارین کاتئ ﴿يَسْتَعْجِلُونَ نِيَابَهُمْ﴾ نه وانه خویان داده پؤشن به پؤشاکه کانیان ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانئی ﴿مَا يُعْرَوْنَ﴾ و نه یعلمون ﴿بِهِ وَهُوَ دَهِيشَارُهُ وَهُوَ نَاشُكْرَايُ دَهْكَنَ﴾ ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بیگومان نهو (خوايه) به ناگا و زانایه ﴿يَذَاتُ الصُّدُورِ﴾ به وه ی له سینه و دله کاندایه . ۵

﴿١٠﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِصُهُمْ إِلَّا يَوْمٌ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٣﴾
وَلَئِنْ أَدْقْنَا الْإِنْسَانَ مِثْلَ نَارِ حِمَّةٍ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ كَفُورٌ ﴿١٤﴾ وَلَئِنْ أَدْقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٦﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَآئِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا أَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٧﴾

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ مِنْهَا﴾ هېچ گیان له بهرک نی په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ مه گډ له سره خواجه ﴿رَزَقَهَا﴾ پښو و پوزیه کی ﴿وَيَعْلَمُ سُنْفَرَهَا﴾ وه (خوا) ده زانی شوینی مانه وهی ﴿وَيُسْتَوْدَعُهَا﴾ وه شوینی لږ ده چوونی ﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ مه مووی نوسراوه له کتیبی پوون کړه وه (لوح المحفوظ) دایه. ٦ ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ناسمانه کان و زهوی دروست کړدوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه ش پوزدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عه رشه کی له سر ناو بوو ﴿لِيَتْلُوَكُمْ﴾ بق نه وهی تاقیتان بکاته وه ﴿الَّذِينَ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ کامتان کړده وهی چاکتر (ده گن) ﴿وَلَيْسَ قُلْتُ﴾ سویندبی نه گډر بلیتیت (به وانه) ﴿إِنَّكُمْ تُبْغَوْنَ﴾ به راستی نثوه زیندوو ده کړینه وه ﴿مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له پاش مردن ﴿لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانهی که بی پړوان ده لئین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه هېچ نی په بیجگه له جادوویه کی پوون و دیار. ٧ ﴿وَلَيْنَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ﴾ وه سویند به خوا نه گډر نهو سزایان دوا بخهین ﴿إِلَّا أَتَتْهُ مُعَذِّبَةٌ﴾ تاماوه یه کی که می دیاری کړاو ﴿لَيَقُولُنَّ مَا عَجَبٌ﴾ نه وه به راستی ده لئین چی نهو سزای راگرتووه (نایهت) ﴿إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن پوزی نهو سزایه یان بق دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ لئیان لا نادرئ ﴿وَحَافٍ﴾ وه ده وریان ده دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَنْتَفِعُونَ﴾ نه وهی که نه وانه گالتو و لقرتیان پی ده کړد. ٨ ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به خوا نه گډر نثمه بجیزین به ناده می ﴿مِنْ رَحْمَةٍ﴾ چاکو به هره یه ک لای خومانوه ﴿ثُمَّ رَغَبْنَا بِهِ﴾ پاشان نهو (چاکو به هره یه ی) لږ بگرینه وه ﴿إِنَّهُ لَيَحْشُرُ كُفْرًا﴾ بیگومان نهو زقر ناو مید و سپله یه (له و کاته دا). ٩ ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ﴾ سویند به خوا نه گډر پی بی بجیزین ﴿نِعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشْتَبَةٍ﴾ به هره و چاکه دواي نهو سه ختی و نارپه حتیانه ی تووشی بووه ﴿لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ الْبَلَاءُ عَنِّي﴾ بی گومان ده لئیت گشت سه ختی و زیانه کانم له مل بوویه وه (به روکی به ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا﴾ بی گومان (له و کاته دا) زقر دلخوش و لوت به رزو خو به زل زانه. ١٠ ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له وانه ی که بانارام و خوگر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کړده وه چاکه کانیان به جی هیئا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وانه بقیان مه یه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لئیبوردن و پاداشتی گډه. ١١ ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ نایا تو وازه یته ری ﴿بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ له (پاگ یاندنی) هندی له وهی نیگا کړلوه بقت ﴿وَضَافِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾ و دل ته نگ ده بی پیی ﴿أَنْ تُقُولُوا﴾ له بهر نه وهی که ده لئین ﴿لَوْلَا أَوَّلُ عَلَيْهِ كَرٌّ﴾ بچی گنج و خه زینه ی بی نا ندری رقت خواره وه ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ تِلْكَ﴾ یان بچی فریشته یه کی له گه لدا نه هاتووه ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ تَذِيرٌ﴾ بیگومان تو ته نه ترسیته ری ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بق هه موو شتیک سه رپه رشتی کارو چاودیره. ١٢

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ
عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَتَلَاوُهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ
مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ أَلَّا شَهِدْتُمْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

- له عه بدولای

کوی مه سمود

کتابایه و ووتی

پیغمبر می

خوار (ﷺ)

له رموی (مسیح)

که سیک به نان هوا

ناکوژیت مه گور

که سی به که م

له نه وی نادم

(که قابیل)

به شیک

له تاوانه که

بوده نورسرت

چونکه نه

به که مجار

کوشتنی دلمیتنا.

نایهتی (۲۲)

سورتهی

(المائدة): قال:

رسول الله (ﷺ):

(من مر في شيء

من مساجدنا أو أسواقنا ومعه نبل فلیمسك أو لیقبض علی نصالها بکفیه، أن یصیب أحدًا من
المسلمین منها بشيء) (متفق علیه). پیغمبر می خوا (ﷺ) نه رموی (هر که س تپیه می به مهر
شوینتیک له مزگوت و بازاره کاناندا و کومه لئ تیری پی بوو با به مهر دوو دهستی نوکه کانیان بگرن

نه ده که به کونک ای تپانه به مهر مسلمانان به کونک

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ یان نه‌وانه ده‌لئن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌و (قورئانه) ی مه‌لبه‌ستووه
 ﴿فَلْيَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سو‌ره‌تی وه‌کو نه‌و (قورئانه) بیئن
 ﴿مُفْتَرِيَةٍ﴾ مه‌لبه‌ستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعْتُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بق‌ پشستیوانیتان)
 هه‌رکس ده‌توانن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌ له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ پاست
 ده‌که‌ن. (۱۳) ﴿فَإِلَّا يَشْتَجِبُوا لَكُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر وه‌لامیان نه‌دانه‌وه‌ ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ﴾ نه‌وه
 بزائن که‌بیگومان نه‌م (قورئانه) ئی‌ردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿يَعْلَمُ اللَّهُ﴾ به‌ئاگاداری و زانینی خوا
 ﴿وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزائن هیچ په‌رستراویکی پاست نی‌ی به‌بیجگه‌ له‌و ﴿فَهَلْ أُنْزِلَ﴾
 ﴿مُتَشَبِّهٌ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ مل که‌چ و موسلمانن؟ (۱۴) ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ﴾ هه‌رکس ده‌یه‌وئیت
 ﴿الْخَيْرَ الدُّنْيَا وَآخِرَتَهَا﴾ ژیا‌نی دنیا و پا‌زاه‌و و جوانی نه‌و ﴿تَوْفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلِهِمْ فِيهَا﴾ ئی‌مه
 (به‌رهمه‌ی) کرده‌وه‌کانیان به‌ته‌واوی پی‌ ده‌ده‌ین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْغِشُونَ﴾ وه‌ نه‌وان
 له‌م ژیا‌نه‌دا که‌م و کوپی یان له‌گه‌ل نا‌کریت. (۱۵) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن
 بو‌یان نی‌ی به‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ له‌پو‌ژی دوا‌ییدا جگه‌ له‌ئاگر ﴿وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ وه
 نه‌وه‌ی کردیان تییدا پو‌چ و بی‌ به‌رهمه‌ بو‌وه‌ ﴿وَيَبْطُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ هه‌رچی‌ان کرد
 به‌رده‌وام بو‌و به‌هیچ. (۱۶) ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا ئایا که‌سئیک ﴿عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ به‌لگه‌یه‌کی
 ئاشکرای بی‌ی له‌لاین په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ ﴿وَيَتْلُو شَاهِدٌ مِّنْهُ﴾ و شایه‌تیک لای نه‌وه‌وه‌ بو‌ی
 بخو‌ینیت‌وه‌ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ﴾ وه‌ له‌پیش نه‌م (شایه‌تی‌ی خو‌یه‌وه‌) په‌پاوی
 موساش (شایه‌ته‌ بو‌ی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌په‌یره‌و پی‌شه‌واو می‌هره‌بانیه‌ ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ﴾
 به‌ ﴿نَهْوانه‌ بره‌ویان مه‌یه‌ به‌و (شایه‌ته‌ که‌قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ هه‌رکس با‌وه‌پی
 پی‌ی نه‌بیئت ﴿مِنَ الْآخِرَةِ﴾ له‌و کۆمه‌ل و ئاقمانه‌ (نه‌وانه‌ی کۆپونه‌وه‌ له‌سه‌ر دژایه‌تی
 ئیسلام) ﴿فَاللَّارَ مَوْعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ئاگر جی‌گایه‌تی ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ که‌واته‌ هیچ جو‌ره
 گومان و دو‌و دلیه‌کت نه‌بی‌ له‌و (قورئانه) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ به‌پاستی نه‌و قورئانه‌ پاسته
 له‌لاین په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زۆریک له‌خه‌لکی
 به‌ه‌واناه‌ینن. (۱۷) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه‌ئایا کی‌ سته‌م‌کارتره‌ له‌و که‌سه‌ی ﴿افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ﴾
 کذباً ﴿که‌درق مه‌لبه‌ستی به‌ده‌م خوا‌وه‌؟﴾ ﴿أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ ده‌برئنه
 خو‌زوری په‌روه‌ردگاریان (روته‌کانیان ده‌خو‌ریته‌ بو‌و) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَدُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان
 (له‌پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان) ده‌لئن ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا نه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ﴾
 رَبِّهِمْ ﴿(له‌دنیا‌دا) درو‌یان هه‌ل‌ده‌به‌ست به‌ده‌م په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌﴾ ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بی‌دارین
 نه‌فرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بق‌ سته‌م‌کارانه‌. (۱۸) ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 نه‌وانه‌ی به‌ره‌لستی پئگی‌ خوا ده‌که‌ن ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و ده‌یا‌نه‌وی به‌لا‌رو چ‌و‌تی
 نیشاندنه‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیک‌دا نه‌وان به‌پو‌ژی دوا‌یی ﴿مَنْ كَفُرُوا﴾ بی‌ به‌وان. (۱۹)

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٦﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾ * مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
 وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيُسْرِ
 ﴿٣١﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنِكَ إِلَّا بَشَرًا
 مِثْلَنَا وَمَا نَرْنَكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ كَابَدُوا
 الرَّأْيَ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
 ﴿٣٢﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنبُوتَ مِنْ رَبِّي وَءَاثَنِي رَحْمَةً
 مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاهِرُونَ ﴿٣٣﴾

فایہتی (۲۴)

سورہتی

(المائتہ) : عن

عمرو بن العاص

(ؓ) قال : فلما

جمل الله الإسلام

في قلبي أتيت

النبي (ﷺ)

فقلت : أبسط

يمينك فلا يأمك ،

قبسط يمينه ،

فقبضت يدي

قال : ما لك يا

عمرو ؟ قلت :

أردت أن أهرط ،

قال : تهرط بماذا

؟ قلت : أن يغفر

لي ، قال : أما

علمت أن الإسلام

يهدم ما كان قبله

؟ وأن الهجرة

تهدم ما كان قبلها

؟ و أن الحج يهدم ما كان قبله ؟ (رواه مسلم وأحمد و البيهقي). عمرو کوپی عاص (پرهزای خوی لی

بیئت) دهلی : کاتی خوا خستیه دلم موسولمان بیم چومه خزمهت پیغمبر (ﷺ) ووتم : دست

بینہ با یہمانت میں بدھی۔ پیغمبر ریش دوستی میں ، بہ لام من دستم میںناہ دواہ ، پیغمبر

(ﷺ) فرمویں : یہ چی یہ عمر؟ ووتم : مہرجم مہیہ لہ خزمہ تندا ، فرمویں مہرجت چی یہ ؟

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ نهو (نه فرین لی کرا) انه ناتوانن (له دهستی خوا) خویان قوتار بکن ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ لهولات و زه ویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ و نییانه ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ بیتجگه له خوا هیچ پشتیوان و دوستیک ﴿يَضَعُ لَهُمْ﴾ بقیان دووقات ده کرتیه وه ﴿الْعَذَابَ﴾ سزا ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ﴾ توانای بیستنی (نهو قورئانه) یان نه بوو ﴿وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ (هه قیشیان) نه ده بینی. (۲۰) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿حَسِبُوا أَنفُسَهُمْ﴾ که خویان دپاند ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لییان وون بوو ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نهو دریو ده له سانه‌ی له دنیا دا ده یان کرد. (۲۱) ﴿لَا حَرَمَ لَهُمْ﴾ به پاستی و بن گومان نه وانه ﴿فِي الْأَجْزَةِ﴾ له پوژی دوا پیدا ﴿هُمُ الْأَخْسَرُونَ﴾ زه ره رهنه ترین که س خویانن. (۲۲) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پاستی نه وانه‌ی بروایان میتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان به جن میتاوه ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ و گهردن که چ و دل شرام بوون بق (فرمانه کانی) په روه ردگاریان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نه وانه خاوه‌نی به هه شتن ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیدا ده میتنه وه به هه میشه‌یی. (۲۳) ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ﴾ وینه‌ی نهو دوو دهسته‌یه ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ﴾ وه کویر و که‌ر و بیسه‌ر و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ثایا نهو دوو دهسته‌یه په کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده بق بیرناکه نه وه. (۲۴) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا بن گومان ناردمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نوح بق ناو که له که‌ی ﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (پنی ووتن) دلنایان من ترستنه ریکی ناشکرام بقتان. (۲۵) ﴿أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه له خوا نه په رستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) به پاستی من ده ترسم په خه تان بگری ﴿عَذَابَ يَوْمِ الْبَاسِ﴾ سزای پوژیکی سهخت و به نازار. (۲۶) ﴿قَالَ الْمَلَأُ﴾ جا پیاو ماقوله کان ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه‌ی که بروایان نه میتا بوو ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له که له که‌ی (نوح) ﴿مَا قَرَّبَكَ﴾ نئمه تق نابینن ﴿إِلَّا بِشَرِّ مُنَافِقٍ﴾ جگه له ناده‌می په کی وه ک خومان ﴿وَمَا قَرَّبَكَ﴾ وه نابینن تق ﴿أَتَتَلَكَ﴾ هیچ که سنی شوینت که وتبی ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ جگه له وانه‌ی ﴿هُمُ أَرَادُوا﴾ که هه ژار و په سته کانه مانن ﴿بِأَدْوَىٰ الرَّأْيِ﴾ بن ناوه‌زا و ساویلکه‌ن (روالت بینن) ﴿وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ﴾ وه نابینن نئوه ﴿عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ﴾ هیچ شتیکتان له نئمه زیاده‌ی ﴿بَلْ نَقْظُكُمُ كَذِبٌ﴾ به لکو به دروزنتان ده زانین. (۲۷) ﴿قَالَ يٰفِرْعَوْنُ﴾ (نوح) ووتی نه‌ی که له که‌م ﴿أَرَأَيْتَ﴾ هه وایم بده‌نی ﴿إِن كُنْتُ﴾ نه که‌ر من ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به لگی ناشکرام مه بیت (بن لی) له لای په روه ردگار مه وه ﴿وَأَتَتْنِي رَحْمَةً﴾ و ده حمه‌تیکی پی به خه‌بیم ﴿مِنْ عِنْدِهِ﴾ له لایه‌ن خویه وه ﴿فَنُفِيتَ عَلَيْهِ﴾ به لام نه وه له نئوه شاردرایتته وه ﴿أَلَمْ نَكُفِّرْكُمْهَا﴾ ثایا به زرد پابه‌ندتان بکه‌مین پتیه وه ﴿وَأَشْرَقْنَا لَكُمْ أَنَّ تَكُونُوا خَيْرًا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له کاتیکه تیکه خه‌نی لی تانگن. (۲۸)

وَيَقَوْمٌ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنِّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰ ذُرِّيَّتِي قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٌ مِّنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَظُوهُمْ أَفَلَا نَذْكُرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأُنَبِّئُكَ مَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْحَرُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

- روم خواص

خوشبینی له وری

کرمه له خرابه

له رموی نهی

نازانیت

موسولمانیه تی

هرچی گونامی

پیش موسولمان

بونه نایبیلی؟

هیچره تیش

گونامی پیش

هیجرت لاده بات

، هیچیش

گونامی پیش

حج لاده بات.

نایبیتی (٣٥)

سورتهی (المائدة):

عن جابر بن

عبدالله قال: قال

رسول الله (ﷺ):

(من قال حين

يسمع النداء: اللهم

رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة أت محمدًا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاماً محموداً الذي ينبغي، إلا

حلت له الشفاعة يوم القيامة) (رواه البخاري). جابری کوی عه بدوللا کتیاویه تیه وه که پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) فه رموی نهی: (هر که س گوی له بانگ بوو دوی لیبونه وهی بلتی: نهی خواجه نهی خاوه نهی نهی

بانگ وازه بن که م و کوی پی وه نهی خاوه نهی نهی نویزه بهر ده ولیم بهر ده ویتکه بهر ده بهر ده

﴿وَنَقُورُ﴾ و نه‌ی که له‌کم ﴿لَا أَشْتَكُ عَلَيْهِ مَا لَا﴾ له‌سەر ئهم (که یاندنی په‌یامه) داوای
 هیچ مال و پاره‌یه‌کتان لی‌ناکه‌م ﴿إِنْ أُجِرْتُ﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ هر له‌سەر
 خوابه ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ی من نه‌وانه ده‌رناکه‌م بپروایان هیناوه ﴿إِنَّهُمْ مُلَقَّوْا بِهِمْ﴾
 به‌پاستی نه‌وانه به‌دیداری په‌روه‌ردگاریان ده‌گن (له‌پوژی دوایدا) ﴿وَلَكِنَّ أَرْكَرُ﴾ به‌لام
 من نیتوه ده‌بینم ﴿فَرَمَا تَجَهَّلُوا﴾ که‌لیکی نه‌زانن- ۲۹ ﴿وَنَقُورُ﴾ من نیتوری- نه‌ی
 که له‌کم کن یارمه‌تیم ده‌دات ﴿مِنْ اللَّهِ إِنْ مَرَدُّكُمْ﴾ له‌به‌رانبه‌ر خوادا نه‌گه‌ر نه‌وانه
 بتارننم (و ده‌ریان بکه‌م) ﴿أَلَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا بق بیرناکه‌نه‌وه- ۳۰ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾
 من پیتان نالیم ﴿عِيسَىٰ خَزَّيْنُ اللَّهِ﴾ خه‌زینه‌کانی خوا لای منه ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْقَبْ﴾ و ناشلیم
 غه‌یبو نایاره‌کان ده‌زانم ﴿وَلَا أَقُولُ لِي مَلَكٌ﴾ مه‌روه‌ها نالیم من فریشتهم ﴿وَلَا أَقُولُ﴾
 لِّلَّذِينَ ﴿بِهَوْنِش نالیم ﴿تَزَكَّرُوا أَغْنِيَكُمْ﴾ که له‌به‌ر چاوی نیتوه سووک و بی‌پژدن ﴿لَنْ﴾
 یُزَيِّتَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ﴿خو هیچ چاکه‌یه‌کیان نادلتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خو چاک ده‌زانن ﴿بِمَا فِي﴾
 أَنْفُسِهِمْ ﴿به‌وه‌ی له‌ده‌روونی نه‌واندایه ﴿إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌پاستی من نه‌وکاته (که نه‌و
 مه‌زاننه ده‌ریکه‌م) له‌ستم کاران ده‌یم. ۳۱ ﴿قَالُوا يَسُوءُ﴾ ووتیان نه‌ی نوح ﴿فَقَدْ﴾
 جَعَلْنَا﴾ بیگومان ده‌مه‌قالت کرد له‌گه‌لماندا ﴿نَاخِرَتِ جَدَّتُنَا﴾ زقریش ده‌مه‌قالت کرد
 له‌گه‌لماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا﴾ ده‌ی نه‌وه‌ی به‌لینمان پی‌ده‌ده‌یت (له‌سزا) بزمان به‌ینه
 ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر تق له‌پاست گویانیت. ۳۲ ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی
 بیگومان خوا بقتان ده‌هینن ﴿إِنْ شَاءَ﴾ نه‌گه‌ر به‌وه‌ی ﴿وَمَا أَشْرُ بِمَنْجَرٍ﴾ و نه‌ی نه‌وانن
 (له‌سزای خوا) خقتان قوتار بکن. ۳۳ ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ و نه‌ی ناموزگاری من سوویتان
 پی‌ناکه‌یه‌نن ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ که‌ر به‌وه‌ی ﴿أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ﴾ ناموزگاریتان بکه‌م ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ﴾
 يُرِيدُ ﴿نه‌گه‌ر خوا به‌وه‌ی ﴿أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ گومالتان بکات ﴿مُؤْمِنُكُمْ﴾ نه‌و په‌روه‌ردگارتانه
 ﴿وَأَلَّيْهِ تَرْجَعُونَ﴾ و نه‌ی هر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رینه‌وه. ۳۴ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَا﴾ یا نه‌وانه
 ده‌لین موحه‌مه‌د ﴿كَلَّا﴾ نه‌م (قورئانه‌ی) به‌تاوی خواوه مه‌له‌به‌ستوهه ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُمْ﴾
 بلن نه‌گه‌ر من مه‌لم به‌ستبیت ﴿تَنَزَّلُ إِجْرَی﴾ نه‌وه گوناهو تاوانه‌کی ته‌نها له‌سەر خومه
 ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّنْهَا عُجْرُونَ﴾ و نه‌ی منیش به‌روم له‌تاوانی نیتوه. ۳۵ ﴿وَأَوْصِي إِلَىٰ نُوْحٍ﴾ سروس
 کرا بق نوح ﴿أَلَّا لَنْ يُؤْمِنَ﴾ که‌وا که‌س به‌وا ناهینن ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ له‌گه‌له‌کات ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ﴾
 آمَنَ ﴿بیجکه له‌وه‌ی پیشتر به‌روای هیناوه ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ که‌واته
 ناره‌حه‌ت و غه‌مبار مه‌به به‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌ن. ۳۶ ﴿وَاصْنَعِ الْفُلَ﴾ و نه‌ی که‌شته‌که‌ش
 سروس بکه ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا﴾ له‌پیش چاو به‌چاوینن و نیگای نیتمه (که بۆت کراوه)
 ﴿وَلَا تُخْطِئِي﴾ و نه‌ی هیچ قسم له‌گه‌لدا مه‌که ﴿إِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له‌باره‌ی
 نه‌وانه‌ی ستمیان کربوهه ﴿إِنَّهُمْ يُكْرَهُونَ﴾ چونکه بی‌گومان نه‌وانه ده‌خنکینن. ۳۷

وَيَصْنَعُ الْفُلَّ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرَكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمَاءِ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

- موحه ممد (ﷺ)

وه سبله و پندوه

بیگانه می به نمر

پله به رزهی که

به آئینت پی دلوه

به بین گمان

هه فاعه تی (منی)

بقن بین له پونی

لواپی دا)

نایه تی (٣٦)

سورتهی (المائدة)

قال رسول الله

(ﷺ): (یـؤتی

بالرجل من لعل النار

فیقال له یا ابن آدم

کیف وجدت

مضجعک؟ فیقول

شر مضجع، فیقال

هل تفتدی بقراب

الأرض ذهباً؟ قال

فیقول: نعم یارب،

فیقول الله ڪتبته

قد سألتك أقل من ذلك فلم تفعل فبئس به إلى النار (رواه مسلم). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: (پیاوینک ده هیئن له دقره خیان و پی دی ده لئین نهی نه وهی نادهم، جیگا که چوئن بو؟ ده لئ خرابترین جیگایه، پی دی ده لئین نایا به قله زموی ثالثون ده دهی بق ده رجوون لی ی؟ ده لئ به لئ نهی په روه دنگار، خوا پی دی ده ده رموی درق ده که ی بیگو مان داوی له وه که مترم لیکردی به لام نه ت کرد، جافه رمان ده درق که بی ریته وه بقناو ناگره که).

﴿وَمَنْعُ الْفَلَكِ﴾ وه دهستی کرد به سروسټ کرنی که شتیبه که ﴿وَكَلَّمَ رَبُّهُ عَلَيْهِ﴾ هر کاتن تن په پرنایه به لایدا ﴿مَلَأْنِ قَوْبَهُ﴾ کرمه لن له که له کی ﴿سَخَّرُوا مِنْهُ﴾ کالته یان پښ ده کرد ﴿قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا﴾ (نوح) ده بیوت نه گره ټیوه نیسته کالته و لاقرتی به ټیمه ده کن ﴿فَرَأَا نَسْخَرُ مِنْكُمْ﴾ نه وه بڼ گومان ټیمه ش لاقرتی به ټیوه ده که بڼ ﴿کَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هر چوڼ ټیوه لاقرتی به ټیمه ده کن. (۲۸) ﴿فَسَوْفَ نَقْلُوهٗمْ جَا لِهٖمْ وَبِأَسْوَءِ عَذَابٍ﴾ کڼ سزای بڼ دیت ﴿مُخْرِجِهِ وَخَلَّ عَلَيْهِ عَذَابُ مُقِيمٍ﴾ سهر شوری ده کات (له دنیا دلو له قیامه تیشدا) سزای هه میښه یی به سه رد ادیت. (۲۹) ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) که شتیبه کی سروسټ کرد هه تا کاتن ﴿جَاءَ أَمْرًا﴾ له رمانی ټیمه مات (بڼ له ناویرمنیان) ﴿وَقَارَ السَّمُورُ﴾ و ته نوره که ناوی لن هه ل قولاً ﴿فَلَمَّا أَخْلَجْنَا﴾ یټه روتمان (به نوح) له و که شتیبه دا هه لکړه ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنْهُمْ﴾ له هه موو ټیرو مټیبه ک دیوان ﴿وَأَمَّا لَكَ الْأَمْرُ﴾ ټن و منداله کانیشټ هه لکړه نه وه یان نه بیت ﴿سَقَّ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ به پریاری خوی له سهر سراوه (به خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمْرًا﴾ هر نه واته ش (هه ل بگره که) به وایان مټنا (له که له که ت) ﴿وَمَا أَمْرًا مِّنْهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه خه لکټکی که م نه بیت به وایان نه مټنا له که لی دا. (۴۰) ﴿وَقَالَ أَرْكَبُوا إِنَّا﴾ (نوح) ووتی هه مووتان سوارین له و (که شتیبه) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ فَجَرَّهَا وَفَرَسَهَا﴾ به ناوی خولوه له کاتن رویشتن و وه سستانی دا ﴿إِنْ تَنَّىٰ﴾ به راستی په روه ردگارم ﴿لَقَدْ رُزِّمَ﴾ تقد لی بورده ی میهره بانه. (۴۱) ﴿وَجِي جَرَىٰ بَيْنَ﴾ که شتیبه که ده بیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه پټلی وه ک کیوو شاخ دا ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نوو حیث (نوح) کوږه کی بانگ کرد (که ناوی که نعان بوو) ﴿وَسَكَتَ فِي مَعْرَلٍ﴾ که له شوینټی که ناردا بوو ﴿بَيْنَیْ أَرْكَبَ مَعْنًا﴾ (ووتی نه ی کوږی خق هه ویستم له که لمان دا سواریه) ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له که ل بڼ به وایان هه به. (۴۲) ﴿قَالَ سَاقُوْهُ إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (کوږه کی) ووتی په نا بڼ شاخیک ده به م ﴿يَقْضِيْ مِنْ أَلْمَاءِ﴾ که به پاریزی له م لاقاوه ﴿قَالَ لَا عَامِيَّ إِلَيْكُمْ﴾ (نوح) ووتی نه مټو هیج پاریزه ریک (به ناده ریک) نی په ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له رمانی خوا (که خنکاندن) ﴿إِلَّا مِّن رَّجْمٍ﴾ مه گره که سټ خوا په حمی پښ بکات ﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له وکاته دا شه پټلی لاقاو که وته ټیوانیان ﴿فَكَاتَ مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ جا شو (کوږه خنکار) له خنکاروان بوو. (۴۳) ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ نه ویا ووترا نه ی زهوی ﴿اِطْلَعِي مَا فِيكَ﴾ ناوه که ت هه لمزه ﴿وَنَسْمَاءَ أَتْلَىٰ﴾ و نه ی ناسمان باران مه بارینه ﴿وَعِضْ أَلْمَاءَ﴾ ټیتر لاقاوه که رچو به ناخی زهوی دا ﴿وَلِئَلَّا تَرَىٰ﴾ کاره که (خنکانیان) ته ولو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ﴾ و (که شتیبه که) وه سټا به سهر (که نی) جوو بیوه ﴿وَقِيلَ مُنَادٍ﴾ ووترا دووری له په حمی خوا ﴿لَقَدْ رُزِّمَ الْأَطْلَمِينَ﴾ بڼ که لی سټه مکاران. (۴۴) ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ﴾ نوح هاواری کرده په روه ردگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی نه ی په روه ردگارم ﴿إِنْ أَنَّىٰ﴾ به راستی کوږه که م ﴿مِنْ أَمَلٍ﴾ که م و کاری منه ﴿فَإِنْ وَعَدَكَ الْحَقُّ﴾ و بڼ گومان به ټینی ترش راسته ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ﴾ وه ترش دالوه ردونی هه موو رمان په وایان. (۴۵)

قَالَ يَنْفُخُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَلِينَ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْفُخُ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَمٌ سَنُمِتُّهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مَنَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
 مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى عَادٍ
 أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِينَ آلَ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

۴۶۲

به تنق ووتوه؟ ووتی نه خیر بیجگه نه وهی ناو نه و نووسراوه، که نه مهی تیدابوو: (همه مو ایمان داران له خویندا وهک یه کن، وهیهک دهستن له سهر دوژمنیان وه موسلمان له جیاتی کافر نا کوژیتسه وه ههروه ها که سیکیش په یمانکی به ستنی له ماوهی په یمانکه یدا نا کوژیت).

نایه تی (۴۸) سوره نوحی (المائدة): قال رسول الله (ﷺ): (نحن معاشر الأنبياء إخوة لعلات ديننا واحد) -

نایه تی (۴۸)

سوره نوحی (المائدة):

مسئل الإمام

علي (ﷺ) هل

خمسك رسول الله

(ﷺ) بشي ؟ فقال

: لا إلا ما في هذا

الكتاب، فإذا فيه:

(المؤمنون تتكافأ

بماؤم وهم يد

على من سولهم وإن

لا يقتل مسلم بكافر

ولا نو عهد في

عهده) (رواه ابو

لدود وابن ماجه).

پرسیار کرا له

نیماسی عمل

(په زای خوا ی لپ

بـ

نایه تی (۴۸) سوره نوحی

خوا (ﷺ) هیچ

هستکی تاییه تی

﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِهِ﴾ (خوا) فرمودی نه‌ی نوح به پاستی نه‌ی (که نعانه) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ که کس و کاری تو نی به ﴿إِنَّهُ غَلَبَ﴾ بیگومان نه‌ی (کوپه) کرده‌ی ﴿غَيْرِ ضَلَحٍ﴾ خراب و ناپه‌سند بود ﴿فَلَا تَنْظُرْ﴾ جا که واته دلوی شتیکم لی مه که ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیاریت ده‌ریاره‌ی نی به ﴿إِنِّي أَعْطِيكَ﴾ به پاستی من ناموزگاریت ده‌کم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخَالِعِينَ﴾ تا له‌نه‌فامان نه‌بیت. ۴۶ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ (نوح) ووتی په‌روه‌ردگارم به پاستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ په‌نات پی ده‌گرم (له‌وه‌ی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾ دلوی شتیکم لی بکم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ که نایزائم ﴿وَلَا تَفْزِلْ وَتَزْحَمْنِي﴾ وه نه‌گر نه‌بودی لیم و په‌حم پی نه‌کی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ له‌زیان لیکه‌وتوان ده‌یم. ۴۷ ﴿قَالَ يَتْلُو﴾ ووترا نه‌ی نوح ﴿أَفْبَطَ بَطْلُهَا﴾ دابه‌زه (له‌که‌شتیه‌که) به‌هیمنی و پیوه‌ی له‌لایه‌ن نیمه‌وه ﴿وَبَرَكْتَ عَلَيْكَ﴾ وه به‌پیت و فه‌پی زور به‌سه‌رخوته‌وه ﴿وَعَلَىٰ أُمِّهِمْ مِنْ مِّلْكٍ﴾ وه به‌سه‌ر که لانی که په‌پیدا نه‌بن له‌واتی که له‌گل تو دان (یا به‌سه‌ر نه‌و خه‌لکانه‌ی له‌که‌ل تو دان) ﴿وَأَنْتُمْ سَنُفِتِّهِمْ﴾ چه‌ند نه‌توه‌وه‌گل دواتر دین خوشی و تازو نیمه‌تیان پی ده‌ده‌ین ﴿ثُمَّ يَنْسُفُهُمْ﴾ پاشان له‌لایه‌ن نیمه‌وه دوچاریان ده‌بیت ﴿عَذَابُ آيَةٍ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر. ۴۸ ﴿تِلْكَ مِنْ آيَاتِ الْغَمْرِ﴾ نه‌مانه‌ی پاسکران له‌مه‌واله‌گرنگه‌نادیاره‌کانه ﴿لَوْحِیَ الْبَیِّنَاتِ﴾ به‌نیگا بقمان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَتْلُوهَا أَنْتَ وَلَا تَتْلُوكَ﴾ نه‌تو و نه‌که‌له‌که‌ت نه‌تان ده‌زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ له‌پیش نه‌م (نیگای نیمه‌ی) ﴿فَأَصْبَحَ﴾ که واته خوراکر به ﴿إِنَّ الْعَبْدَ لِلْمَلِئِكِیْنِ﴾ به‌پاستی سه‌ر نه‌حجام بق له‌خوا ترسانه. ۴۹ ﴿وَالْأَعْدَاءُ أَخَاهُمْ مُوْسَىٰ﴾ وه بقولای (کلی) عاد هوودی برلایانمان نارد ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِهِ﴾ ووتی نه‌ی که له‌کم خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَمْرَةٌ﴾ هیچ په‌رستراویکتان نی به‌جگ له‌نه‌و ﴿إِنْ أَضْرَ إِلَّا مُقَرَّبُونَ﴾ نیوه‌ته‌نها برق مه‌لته‌به‌ستن. ۵۰ ﴿يَتْلُو﴾ نه‌ی که له‌کم ﴿لَا أَسْأَلُكَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ له‌سه‌ر نه‌م (که‌یاندنی په‌یامه) دلوی هیچ پاداشتیکتان لی ناکم ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من هر له‌سه‌ر نه‌و (خوا) به ﴿نُظِرْنَ﴾ که‌دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی نایا زیر نابن. ۵۱ ﴿يَتْلُو﴾ وه نه‌ی که له‌کم ﴿اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ دلوی لی‌بوردن له‌په‌روه‌ردگار تان بکن ﴿ثُمَّ تَرْجِعُوا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگه‌پینه‌وه بقولای نه‌و ﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ﴾ (نه‌گر و ابکن خوا) له‌ناسمانه‌وه (باران) ده‌بارقنی به‌سه‌ر تاندا ﴿يَذَرُوهَا﴾ به‌لیزه‌مه ﴿وَيَرْذَلْكُمْ زُلُوفًا﴾ و هی‌زی تر زیاد ده‌کات ﴿إِنْ فُوتَكُمْ﴾ بق هیزه‌کاتان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مَعْرِبِينَ﴾ وه‌وه‌وه‌مه‌گپن (له‌بانگه‌وازه‌کم) به‌تاوان باری. ۵۲ ﴿قَالُوا﴾ بقود ووتیان نه‌ی هوود ﴿مَا جِئْنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ تق هیچ به‌لگه‌یه‌کی پوونت بق نه‌میناوین ﴿وَمَا نَحْنُ بِبَارِكِينَ﴾ بویه نیمه‌ش واز له‌په‌رستراوه‌کامان ناهیتین ﴿عَنْ قَوْلِكَ﴾ له‌بر قسه‌ی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه‌باوهرت پی ناکه‌ین. ۵۳

٥٤ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُوهُ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ٥٥
 ٥٥ جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ٥٦
 ٥٦ إِنْ تَوَلَّيْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
 مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ٥٧ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ
 ٥٨ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
 مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٩
 ٥٩ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُزِّلُهَا عَلَيْكَ لَعَلَّ لَكَ تَحْفَظُهَا
 وَتُحْيِيهَا وَتُخَوِّفُ بِهَا الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٠
 ٦٠ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦١
 ٦١ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٢
 ٦٢ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٣
 ٦٣ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٤
 ٦٤ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٥
 ٦٥ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٦
 ٦٦ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٧
 ٦٧ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٨
 ٦٨ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٦٩
 ٦٩ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٠
 ٧٠ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧١
 ٧١ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٢
 ٧٢ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٣
 ٧٣ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٤
 ٧٤ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٥
 ٧٥ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٦
 ٧٦ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٧
 ٧٧ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٨
 ٧٨ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٧٩
 ٧٩ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٠
 ٨٠ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨١
 ٨١ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٢
 ٨٢ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٣
 ٨٣ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٤
 ٨٤ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٥
 ٨٥ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٦
 ٨٦ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٧
 ٨٧ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٨
 ٨٨ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٨٩
 ٨٩ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٠
 ٩٠ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩١
 ٩١ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٢
 ٩٢ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٣
 ٩٣ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٤
 ٩٤ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٥
 ٩٥ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٦
 ٩٦ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٧
 ٩٧ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٨
 ٩٨ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ٩٩
 ٩٩ وَتُخَوِّفُ بِهِ الْقَوْمَ الْعَادِيْنَ ١٠٠

- (رواه البخاري).

پیغام مبعوری

فتاویٰ (۱۳۸۸ھ)

دہ فہرموی:

(تیمہ کی کہمات)

پیغامبران

فہرستِ مضامین

جـ-یادآزده و

قائمان بہکے

فوك چهند

ہر ایسے کی 'باؤکی'

و دایک جیا

ولین:-

نایب رتی (۵۰)

سورہ تی (المائدہ):

عن ابن عباس قال:

قال رسول الله (ﷺ)

(أبغض الناس)

إلى الله عز وجل من

يبتغي في الإسلام

سنة الجاهلية،

وطالب دم امریء

بغير حق لبريق (۱) (رواه البخاری)۔ عہدِ ولایت کی گوری عہدِ عباس کے پیغمبرِ مہرِی خواہ (ﷺ) کی پوری تیرہ

فرموده‌ای: (بقره ۱۹۰) **وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ كَمَا يَدْعُوْنَ اِلَى الْوَيْدَةِ الَّتِي هِيَ سَوَاءٌ مَّا لَكُمْ مِنْهَا اَمْ لَا تَعْقِلُونَ** که سبکه که له نیسلامدا باو و په وشتی

نه فامی بگریته بهر، وه که سیکه بیه وی خویستی که سیکي بی تاوان بریخت).

نایه تی (۵۴) سورہ تی (المائدہ): قال رسول اللہ ﷺ: (إذا أحب الله تعالى العبد نادى جبريل:-

﴿إِنْ تَقُولُ إِلَّا نَيْمًا تَهْنَأُ﴾ (نه‌وه به‌تق) ده‌لین ﴿أَعْرَبْتَ بَعْضَ الْهَيْبَةِ﴾ هه‌ندی
له‌پرستراوه‌کاشان تووه‌شان کردوی ﴿بِسْمِ﴾ به‌شیتی ﴿قَالَ إِنْ﴾ ووتی به‌پاستی من
﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا ده‌که‌م به‌شایه‌ت ﴿وَأَشْهَدُ أَنَّ﴾ وئیوه‌ش شایه‌ت بن ﴿إِنْ نَرَى﴾
که‌به‌پاستی من به‌ریم و دوریم ﴿بِمَا تُفَرِّقُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئیوه‌ ده‌یکه‌نه‌ هاویه‌ش بقخوا.
(۵۴) ﴿مِنْ نُورِهِ﴾ جگه‌ له‌خوا ﴿لِكَيْدُونِ حَيْمًا﴾ جا مه‌مووتان پیلانم لی بگیتن ﴿فَلَا
تُظْهِرُونَ﴾ له‌پاشان مقله‌تیضم مه‌دن (ولیم مه‌وستن). (۵۵) ﴿إِنْ تَوَكَّلْتَ عَلَى اللَّهِ﴾
به‌پاستی من پشتم به‌خوا به‌ستوه ﴿بِقِيَّتِكَ﴾ که‌به‌روه‌ردگاری من و به‌روه‌ردگاری
ئیوه‌یشه ﴿بِمَا مِنْ دُونِهِ﴾ هیچ گیان له‌به‌ریک نی په ﴿إِلَّا مَوْءِدٌ بِمَا صَبَّحْتَ﴾ مه‌که‌ر خوا
ده‌سه‌لات داره به‌سه‌ریدا (بگری موی پتیشه سه‌ریه‌تی) ﴿إِنْ تَقِ﴾ به‌پاستی
په‌روه‌ردگارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر ریگه‌یه‌کی پاسته. (۵۶) ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه‌وسا
نه‌که‌ر ئیوه‌ روو وه‌رگیتن ﴿فَنَذِرُكُمْ﴾ نه‌وه‌ بین‌گومان من پیم پاگه‌یاندون ﴿مَا أَرْسَلْتُ
بِهِمُ الْيُكُوفَ﴾ نه‌وه‌ی به‌مندا نیردراره‌ بقران ﴿وَنَسْتَخْلِفُ نَقِيْقًا غَيْرَکُمْ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارم
که‌مه‌لیکی تر له‌هوینی ئیوه‌ داده‌نی ﴿وَلَا تُصَلُّوْهُ شَيْئًا﴾ ئیوه‌ش هیچ زیانی به‌خوا
ناگه‌یه‌فن ﴿إِنْ تَقِ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ﴾ به‌سه‌ر مه‌موو شتیکی
چاودتیو پاریزه‌ره. (۵۷) ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ وه‌ کاتن فه‌رمانی ئیمه‌ هات (بق
له‌ناویردنیان) ﴿غَجَبًا مَوْءِدًا﴾ هوودمان بزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه‌وانه‌ش باوه‌ریان
هیتابوو له‌گه‌لی ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌میه‌ره‌بانی خومان ﴿وَنَجِّنَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وه
نه‌وانمان له‌سزایه‌کی توندو به‌هیز بزگار کرد. (۵۸) ﴿وَلَمَّا جَاءَ عَادَ﴾ نه‌وه‌ش که‌لی عاد بوو
﴿جَحْدُوا بِبَنَاتِ رَبِّهِمْ﴾ باوه‌ریان نه‌هیتا به‌به‌لکه‌و موعیزه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَعَصَوْا
رُسُلَهُ﴾ و سه‌ره‌پچی نیردراره‌کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرَکُمْ﴾ و شوین فه‌رمانی مه‌موو
﴿جَبَّارٍ عَنِيبٍ﴾ زورداریکی سه‌رکه‌ش که‌وتن. (۵۹) ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ به‌شوینداندان نیررا ﴿فِي هَذِهِ
الْذُنُفُورَةِ﴾ نه‌فرین له‌م دنیاپه‌دا ﴿وَنَزِمُ الْقَبْرَةَ﴾ و له‌پوژی دواپیشدا ﴿إِلَّا إِنْ عَادَا﴾ بیدار
بن به‌پاستی که‌لی عاد ﴿فَكُرُوا رَبَّكُمْ﴾ پروایان به‌په‌روه‌ردگاریان نه‌هیتا ﴿إِلَّا بَعْدًا﴾
بیدارین دوری و له‌ناوچوون ﴿لَمَّا قَوْمُ هُودٍ﴾ بق عادی که‌لی هود. (۶۰) ﴿وَلَمَّا قَوْمُ بَقِ
که‌لی سه‌موودیش ناریمان ﴿أَخَافُكُمْ﴾ صالح پیغه‌میه‌ر (الکافی) ی برایان ﴿قَالَ
بَنُوْنِی﴾ ووتی نه‌ی که‌له‌که‌م ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا په‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
په‌رستراویکتان نیه‌ بیجکه‌ له‌و ﴿مَوْءِدًا﴾ نه‌و دوستی کردوون ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾
له‌زه‌ویدا ﴿وَأَسْتَفْعِرُكُمْ لَهَا﴾ و کردونی به‌ئاوه‌دان که‌ره‌وه‌تیبیدا ﴿فَأَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ که‌واته
دلوی لیبورنی لی بکه‌ن ﴿لَمَّا قَوْمُ آلِهَةٍ﴾ پاشان بکه‌رینه‌وه‌ بقلای ﴿إِنْ تَقِ﴾ به‌پاستی
په‌روه‌ردگارم ﴿فَرِيبَ حُجَّتٍ﴾ زور نریکی دوعا وه‌رگه‌ره. (۶۱) ﴿قَالُوا بِطُلُوحٍ﴾ ووتیان
نه‌ی صالح ﴿فَنَذَرُكُمْ لَهَا﴾ به‌پاستی تق له‌ناواماندا ﴿مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا﴾ جی‌ی ئومید
بووی پتیش نه‌مه ﴿أَفَتَهْتَبُنَّ أَنْ تُعْبَدَ﴾ نایا به‌رگیمان ده‌که‌ی له‌په‌رستنی ﴿مَا يَنْبَغُ﴾ باوونا
نه‌وه‌ی که‌باو و باپیرانسان په‌رستوویانه ﴿وَلَمَّا لَقِيَ شَالِحٌ﴾ و به‌پاستی ئیمه‌ له
گوماندانین ﴿بِمَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ رَبِّی﴾ له‌وه‌ی تق بانگمان ده‌که‌یت بقلای و دوو‌دلین. (۶۲)

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَمِنْ خِزْيٍ يُومِيذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جَثِمِينَ
 ﴿٦٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَ إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا زُرْتُمُوهُمْ أَلَا يَبْغَدُ
 لَتَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا
 سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
 رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرُهُ قَائِمَةٌ
 فَضْحَكْتُ فَبُشِّرْنَهَا بِنُحْحٍ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

- ان الله تعالى

محب فلانا فاحبه،

محبه جبريل

مبنادي في اهل

السماء : ان الله

محب فلانا فاحبه

محبه اهل السماء

ثم يوضح له القبول

في الأرض (متفق

عليه). يتفه مبهري

خو (ع)

نه رموي: (نه گهر

خوای گهره

به نده به کی خوش

بوی، جبریل بانگ

ده کات پیوی

نه رمویت :

بیگومان خوای

گهره فلانی

خوش دهوی خوش

خوشت بوی

جبریل خوشی

نهوی نه ویش جاپ ددهات به ناو فرشته کانی ناسمان دا که خوای گهره فلانی خوش دهوی نه ویش
 خوشتان بوی، فرشته کانی ناسمانیش خوشیان نهوی، پاشان خوشه ویستی بق دوست ده بیت له ناو
 خه لکی سر زهوی دا و جیگای په زامه ندی ده بیت).

نایه تی (۵۸) سوره تی (المائدة): قال رسول الله (ﷺ): (الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة كفارة-

﴿قَالَ يَنْفَرُ﴾ صالح روتى نهى كه كه كم ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ﴾ پيغم بلين نه گهر من ﴿عَلَى بَيْتِهِ﴾
 بن تنى ﴿به لكه يهكى ناشكرام مه بن له لايه ن په روه ردگار مه روه﴾ ﴿وَأَنْتَ بَيْنَهُ وَرَحْمَةً﴾ وه
 له لايه ن خوي وه پيغه مبه ريتى پى به خشميم ﴿لَنْ يَنْصُرُنِي﴾ جا كى يار مه تيم ده دات
 ﴿يَرْبِئُ اللَّهُ﴾ له به رامبه ر خوادا ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ نه گهر سه ريتى نه و بكه كم ﴿لَمَّا تَرَدُّوتُنِي﴾
 كه واته نتيوه هيچ بقرمن زياد ناكه ن ﴿غَرَّ غَشِيمٌ﴾ زهره رو زيان نه بيت. ٦٢ ﴿يَنْفَرُ﴾ نهى
 كه كه كم ﴿مَنْبُوءٌ نَأَى اللَّهُ﴾ نه مه ووشره كهى خوابه ﴿لَكُمْ نَارُ﴾ كه مو عجزيه يهكى پروونه
 بق نتيوه (له سه ر راستى پيغه مبه ريتيه كه كم) ﴿تَذَرُونَا﴾ جا نتيوه ش وازى لى بيتن ﴿تَأْكُلُ﴾
 ق ارض الله ﴿با له زهوى خوا بغوات (بله وه ريت)﴾ ﴿وَلَا تَسْهَوْا بُرُوحَكُمْ﴾ به خراپه ده سستى بق
 مه به ن ﴿يَأْخُذُكَ عَذَابُ رَبِّكَ﴾ نه گيغا سزايه كى به زووسى تووشتان ده بيت. ٦٤
 ﴿تَقْرَأُونَ﴾ كه چى نه وان ووشره كه يان سه ريرى ﴿نَقَالَ﴾ جا (صالح) روتى ﴿تَقْرَأُونَ﴾
 دار كنم ﴿بِأَيِّ دِينٍ﴾ له مالى خوتاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سى رتق ﴿ذَلِكَ وَغَدٌ﴾ نه وه به ليني كه
 ﴿غَرَّكَ دُوبٌ﴾ درق نى يه. ٦٥ ﴿لَمَّا جَاءَ أَهْلَنَا﴾ جا كاتى فه رمانمان مات (بق له ناو
 بريدنيان) ﴿فَجِئْنَا صَلَاحًا﴾ صالح مان بزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه وانه ش بروايان
 ميتابور له گه لى ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ به به زه ييه كه له لايه ن خوامانه وه ﴿وَمِنْ جَزَائِ يَوْمِئِذٍ﴾ له
 سه رشوبى و ريسوايى نه و رتق ﴿إِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ مُؤَلَّفٌ الْغَيْرِ﴾ به راستى په روه ردگار مه ر
 خوى به تواناو به ده سه لاته. ٦٦ ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّخِرَةَ﴾ نه وانه ش كه سته ميان كرد
 شريعه به كه گرتنى ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَهْرِهِمْ جُنُودًا﴾ نيت له ناو ماله كانياندا كه وتن به پرووداو
 جبوله يان لى برا (مردن). ٦٧ ﴿كَانَ لَمْ يَفْتَوُا بِيَا﴾ وه كه نه وهى له ويدا نه بووين ﴿أَلَا إِنَّ﴾
 نثونا ﴿بَيِّنَاتٍ بِنَاسٍ﴾ به راستى سه مووديه كان ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بين بروايون به په روه ردگار يان
 ﴿أَلَا بَعْدُ لَتَنُودَ﴾ بيدارين نوودى و له ناوچوون بق سه مووديه كان. ٦٨ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾
 سوويد به خوا بين گومان نثرواوه كانمان هاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِفِ﴾ بولايى ئيبراهيم به مژده وه
 ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ روتيان سه لامى خوات لى بيت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نه ويش) روتى سه لامى خوا
 له نتيوه ش ﴿لَمَّا لَبِثَ﴾ نيتجا نه وه نندهى نه بورد ﴿أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَيْدٍ﴾ (ئيبيراهيم) خيرا
 گويزه كه يهكى برزوى ميتا بويان. ٦٩ ﴿لَمَّا رَأَى آيَاتِنَا﴾ جا كاتى بينى ده سستيان ﴿لَا﴾
 فصل إنه ﴿سِرُّ نَاكِه ن بوى (و لى ناخون)﴾ ﴿تَكْرِمٌ﴾ ناناسايى هاتنه به رچاوى
 ﴿وَأَوْجَسَ فِيهِمْ خِيفَةً﴾ و له ده روونى خويده مه ترعى لى كردن (كه نيازى خراپيان مه بين)
 ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ روتيان مه ترعه ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ به راستى نيمه نثرواوين ﴿إِلَّا قَوْمَ لُوطٍ﴾
 بق سه ر گلى لوط. ٧٠ ﴿وَأَرْسَلْنَا قَابَةَ﴾ له وكاته دا خيزانه كهى وه ستابور ﴿نَجَّحْنَا﴾
 و پيگه نى ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ نيمه ش مژده مان پى دا به نيسحاق ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾
 إسْحَاقَ بِمُغْرَبٍ ﴿وه له پاش نيسحاق (مژده مان پيدا) به يه عقوب (كه كورى نيسحاق). ٧١﴾

قَالَ يُونِثَىٰ آلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ
 وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجِدُ لَنَا فِي قَوْمٍ لُوطٌ ﴿٧٤﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يٰ إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمُهُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
 ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنِّي بِيَكُمْ قُوَّةٌ أَوْ أَوْىٰ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

- لما بینهن، ما لم

تفشی الکبائن

(رواه مسلم).

پیغمبر می خوا

(ع) فرمودی:

(پنج نویزه که و

(نویزه) می بینی تا

(نویزه)

می بیند کسی تر

نه که نامانی له

نویزه اندام

ده سه سه

نه که نه که

که نه نه

تیانه بیت).

نایه تی (٦٠)

سوره نبی (المائدة):

عن ابن مسعود

(ع) قال: سئل

رسول الله (ع)

عن القردة والغنایر

أهي مما مسخ الله؟

فقال: (إن الله لم يهلك قوما) أو قال (لم يمسح قوماً فيجعل لهم نسلاً ولا عاقبة وإن القردة والغنایر كانت قبل ذلك)

(رواه مسلم). عبدالله کوی مسعود (به زای خوی لی بی) گنایر و تیه و ده لی: پر سیر له پیغمبر می خوا

(ع) کرا ده ریاره می میون و به راز نایا نه دیوانه نه که سانه خا شیوه می گویون (له مرقه و به می میون

و به راز؟ پیغمبر (ع) فرمودی: (به پستی خوا هیچ که سانیکی له ناو نه بر دوه) یا فرمودی (خوا هیچ)

﴿قَالَتْ بَنُوآلَتِي﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وه پیرۆ (وای) ﴿أَلَيْدَ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ چون منداالم ده‌یمن که من پیره ژنیکم ﴿وَقَدْأَ بَقِلَ شَيْخَا﴾ نه‌وه‌ش می‌ورده که مه که پیره ﴿إِنِّ مَعَا لَحَيٌّ﴾ عجبته به پاستی نه‌مه شتیکی سه‌یره. ۷۲ ﴿قَالُوا أَتَنْجِي﴾ (فریشته‌کان) ووتیان تو سه‌رت سو‌رده‌مین؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له‌فرمانی خوا ﴿رَحْمَتُ اللَّهِ وَرَحْمَةُ رَجُلٍ﴾ ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی تقدی خواتان له‌سه‌روی ﴿أَمَلِ الْآيَةِ﴾ نه‌ی نالو به‌یتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ حَيٌّ عَجْبٌ﴾ به‌پاستی خوا سو‌پاس کراوی چاکه فرلاونه. ۷۳ ﴿فَلَمَّا دَفَعْنَا عَنْهُمْ الرُّوحَ﴾ نینجا کاتن ترسو بی‌می ئیبراهیم لاچوو نه‌ما ﴿وَجَاءَهُ الْبُرْءُ﴾ وه مرده‌که‌شی بق هات ﴿فَجَعَلْنَا فِي قُبُورِهِمْ﴾ له‌بارهی که له‌که‌ی لوط ده‌مه‌ته‌تی ی له‌گه‌ل ده‌کره‌من. ۷۴ ﴿إِنْ إِبْرَاهِيمَ﴾ (چونکه) به‌پاستی ئیبراهیم ﴿تَعْلِمُ آيَةَ الْكُتُبِ﴾ له‌سه‌رخوو دلنه‌رم و پوو له‌خوا‌بوو. ۷۵ ﴿بِإِبْرَاهِيمَ﴾ نه‌ی ئیبراهیم ﴿أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ وازیه‌ینه له‌م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ به‌پاستی بین گومان ده‌رچوووه (بق نه‌وکاره) ﴿أَشْرَ رَبِّكَ﴾ فه‌رمانی په‌روه‌ریگارت ﴿وَأَنَّهُمْ نَاهِيَةٌ﴾ وه به‌پاستی بق نه‌وانه دیت ﴿عَذَابُ غَيْرِ مُرْدٍ﴾ سزایه‌کی نه‌که‌پاره. ۷۶ ﴿وَلَمَّا جَاءَهُ﴾ کاتن که‌هاتن ﴿رُسُلَنَا لَوْحًا﴾ فریشته‌کانمان بق‌لای لوط ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَاقُّ﴾ هاتنیانی پنی ناخوش بوو ﴿وَصَالِحٌ مِنْ قُرْآنٍ﴾ وه دلگران بوو پییان ﴿وَقَالَ مِمَّا يُرْمَىٰ عَصِيبٌ﴾ وه ووتی نه‌م بق‌ده بق‌زکی سه‌خته. ۷۷ ﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ﴾ وه که له‌که‌ی هاتن بق‌لای ﴿يَعْرِضُونَ إِلَيْهِ﴾ په‌له‌یان ده‌کرد (له‌هاتن) بق‌لای ﴿وَمِنْ قَبْلِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان له‌وه‌و پیش ﴿كَأَنَّهُمْ يَمْلِكُونَ الشَّيْءَ﴾ همیشه کرده‌وه به‌ده‌کانیان نه‌دجام ده‌دا ﴿قَالَ بَنُوآلَتِي﴾ ووتی نه‌ی که له‌که‌م ﴿مَوْلَايَ بَنَاتِي﴾ نه‌وانه که‌ه‌کانی منن (مه‌به‌ستی که‌ه‌کانی مرده‌که‌ی یوی) ﴿مَنْ أَظْهَرُ لَكُمْ﴾ نه‌وانه پاک و حه‌لان بق‌تان ﴿فَاكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن ﴿وَلَا تَحْزَنْ فِي شَيْءٍ﴾ و سه‌رشق‌وو بین ئابروم مه‌کن له‌بارهی می‌ولنه‌کانمه‌وه ﴿أَلَيْسَ يَتَذَكَّرُ لَكُمْ رَجُلٌ﴾ ناخو پیاویتی ژیرو تیکه‌یشتوو‌تان تیدا نی په. ۷۸ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سو‌یندن بین گومان ﴿عَسَىٰ﴾ تو تا‌گادری ﴿مَّا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾ ئیمه هیچ مه‌ق (و ئاره‌زو) یکمان له‌که‌ه‌کانتدا نیه ﴿وَرَبُّكَ لَنَسْفَعُ مَا مُهِنٌ﴾ وه به‌پاستی تو ده‌زانی ئیمه چیمان ده‌وی. ۷۹ ﴿قَالَ لَوْ أَنِّي بِنَفْسِي قُوَّةٌ﴾ ووتی خوزکه له‌به‌رانه‌ر ئیوه‌دا هیزنکم ببواپه ﴿أَوْ نَادَوِي إِلَىٰ ذِكْرِ خَدِيرٍ﴾ یان په‌نایه‌کی قایم ببواپه په‌نام پی ببردایه (به‌رگرم ده‌کره‌من). ۸۰ ﴿قَالُوا يَلُوطُ﴾ (فریشته‌کان) ووتیان نه‌ی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ به‌پاستی ئیمه نیدراوی په‌روه‌ردگاری توین ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ مه‌رگیز ناگه‌نه‌لای تو ﴿فَأَنْتَ بِأَهْلِكَ﴾ جا شه‌وره‌وی بکه به‌خیزان و که‌سو‌گارت ﴿يَقْطَعُ مِنَ آلِهِ﴾ له‌به‌شیتی شه‌ودا ﴿وَلَا يَلْفِثُ بِهِمْ أَحَدٌ﴾ و با هیچ که‌س له‌ئیه‌و لانه‌کاته‌وه به‌دوای خوقیدا ﴿إِلَّا أَرَأَيْتَ﴾ بیجکه له‌ئنه‌که‌ت ﴿إِنَّهُ مُصِيبًا مَّا أَصَابَهُمْ﴾ به‌پاستی نه‌و تووشی ده‌بین نه‌وه‌ی که‌تووشی نه‌وان (که له‌که‌ت) ده‌بین ﴿إِنْ مَوْعِدُكُمْ الصُّبْحُ﴾ بین گومان وه‌ختی له‌ئاو بره‌نیا به‌ره‌به‌یانه ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ تایا به‌ره‌به‌یان تووشی نه‌ی په. ۸۱

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
 وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّن إِلَهِ غَيْرِهِ
 وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمُ
 أَوفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
 بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
 إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَبْقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أَخَالِفَكُمُ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

- که سانیکی

نه گریوه نواتر نه

گدایان و ده چه و

نه و یان بوی، بی

گومان مایمون و

به راز له و پتیش

بیرون واته:

له مرف و

نه گدایان.

نایه تی

(۶۷) سورتهی

(المائدة): قال

رسول الله (ﷺ):

(ما من قوم يعمل

فيهم بالمعاصي، هم

أعز وأكثر ممن

يعملون، ثم لم

يغيروه إلا عمهم الله

بعقاب) (رواه

أحمد). يتفهم بهی

خو (ﷺ)

نه فرموی: (هم)

گهی تاوان بگری له ناویاندا، نه وان به میزترو نودترین له تاوان باره کان و نه شیان گدین و بی له تاوانکاری
 به که یان نه گرن نه و خوی په روه ردگار به که وه سزایان ده دات.

نایه تی (۶۷) سورتهی (المائدة): عن جابر بن عبد الله أن رسول الله (ﷺ) قال في خطبته يوم حجة

الوداع (أيها الناس إنكم مسئولون عني، فما أنتم قائلون؟) قالوا: نشهد أنك قد بلغت وأديت-

﴿قُلْنَا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نئمه هات (بق له‌ناویردنیان) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا﴾
 نهو (شوینه) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا﴾ و باران‌دمان به‌سه‌ریاندا ﴿حِجَابَةً مِّنْ
 سَبِيلٍ﴾ وورده‌زیخی گلین ﴿مَنْصُورٍ﴾ به‌دوای یه‌کداو بی‌بچران (ده‌باری). ۸۲
 ﴿سُوءَةٌ﴾ نیشانه دارکراو بوون ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿وَمَا هِيَ مِنَ
 الظَّالِمِينَ بِعِیدٍ﴾ وه نهو (سزایه) دوور نی یه‌له‌ستم کارانه‌وه. ۸۳ ﴿وَالَّذِي مَنَّٰنَ﴾ وه
 (ناردمان) بق (خه‌لکی) مه‌دیه‌نیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَبًا﴾ شوعه‌یی بریان ﴿قَالَ يَقُومِرُ﴾
 ووتی نه‌ی گه‌له‌کم ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 په‌رستراویکتان نی یه‌بیجگه نهو ﴿وَلَا تَنْقُصُوا﴾ وه که‌م و کوپی مه‌کن ﴿الْمَكِّيَّاتِ
 وَالْمِيزَانِ﴾ له‌پتوانه و کیشانه‌دا ﴿إِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ﴾ به‌پاستی من ده‌تان بینم ﴿مَعَكُمْ﴾ به‌مال
 و سامانی نوره‌وه ﴿وَلِئِنْ أَحَافَ عَلَيْكُمْ﴾ وه به‌پاستی من ده‌ترسم لی‌تان ﴿عَذَابِ يَوْمٍ
 حَاطٍ﴾ سزای پوزی داگیر (تان تووش بیت). ۸۴ ﴿وَيَقُومِرُ﴾ جا نه‌ی گه‌له‌کم ﴿أَوْفُوا
 بِالْمَكِّيَّاتِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ﴾ پتوانه و کیشانه‌داست و دروست نه‌نجام بده‌ن ﴿وَلَا تَبْخُسُوا
 الْإِنْسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه که‌م و کوپی مه‌کن له‌شت و مه‌کی خه‌لکیدا ﴿وَلَا تَغْفُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ﴾ و خرابه‌کاری مه‌کن (یاخرابه‌بلامه‌که‌نه‌وه) له‌زه‌ویدا. ۸۵ ﴿يَقِئْتُ اللَّهُ خَمِيرٌ
 لَّكُمْ﴾ نه‌وه‌ی خوا ده‌یه‌یلته‌وه (له‌قازانجی حه‌لال) چاکتره‌بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 نه‌گه‌ر نئوه‌ به‌پوادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ و من پاریزهر نیم به‌سه‌رتانه‌وه. ۸۶
 ﴿قَالُوا يَشْعَبُ﴾ ووتیان نه‌ی شوعه‌یب ﴿أَصَلُّوْا لَكُمْ تَأْمُرُكُمْ﴾ ثایا نو‌یزه‌که‌ت فرمانت پی
 ده‌دات ﴿أَنْ تَرْكُ﴾ که‌نئمه‌ وازی‌نین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له‌وه‌ی باوو باپیرانمان
 په‌رستوویانه ﴿أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ﴾ یان وازی‌نین له‌وه‌ی به‌ویستی خومان
 له‌مال و سامانماندا ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْخَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به‌پاستی تو په‌له‌نه‌که‌ری لی
 زان و هوشمه‌ندیت. ۸۷ ﴿قَالَ يَقُومِرُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌کم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ مه‌والم بده‌نی
 ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَنِيٍّ مِّنْ رَبِّي﴾ نه‌گه‌ر من به‌لکه‌یه‌کی پوونم له‌لاین په‌روه‌ردگار مه‌و پی‌بی
 ﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وه‌پوزیه‌کی نورو باشی پیدابم له‌لاین خویه‌وه ﴿جَ مَهَبَسْتِكُمْ
 مَهِيَةً دَرَقَ بَكَمٍ﴾ ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَحَافِظَكُمْ﴾ وه من هرگیز نامه‌وی پی‌چه‌وانه‌ی نئوه‌ بکه‌م
 ﴿إِلَّا مَا أَنْتُمْ عَنْهُ﴾ له‌و (کاره‌ی) به‌رگری نئوه‌ی لی ده‌که‌م (خوم بی‌که‌م) ﴿إِنْ أَرِيدُ إِلَّا
 الْإِصْلَاحَ مَا أَشْطَطْتُ﴾ من هیچ مه‌به‌سستی‌کم نی یه‌بیجگه له‌چاک کردن نه‌ونده‌ی
 بتوانم ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سه‌رکه‌وتنیشیم ته‌نها به‌(پشتیوانی) خواجه ﴿عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هر به‌و به‌ستووه ﴿وَالَّذِي أَيْدُبُ﴾ هر بولای نه‌ویش ده‌گه‌ر نه‌وه. ۸۸

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ
 اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
 كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتْ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِيهِ ۖ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

- ونصحت لاجعل

يرفع اصبعه الى

السماء. وينكسها

اليهم، ويقول: (اللهم

هل بلغت اللهم هل

بلغت؟) (رواه

مسلم). له جابري

كوبى عهده

گنراويه تيره و

دهلى پيغه مبرى

خو (ع)

له ووتارى پيغى

حه جى مال ناوايى

دا له مبرى: (هى

خه لكينه بيگومان

نيوه ده رياره ي من

پرس-يارتان

ليده كرى، جا

نيوه (له وه لامدا)

ده لين چى؟)

ووتيان: شايله تى

ده دهين بيگومان

ثاينه كه ت گه ياندوه و جيته پيناوه و ناموزگارى (ثيماندارانت) كرده، نه ويش په نجه ي بهر
 ده كرده و بق ناسمان نزمى ده كرده و بق نه وان و ده يوت: (خوايه (ثاينه كه م) گه ياندوه خوايه
 (په يامه كه م) گه ياندوه؟).

ثاينه تى (٧٢) سوره نوحى (المائدة): قال رسول الله (ﷺ): (ألا أنبئكم بأكبر الكبائر؟ الإشراف بالله و-

﴿وَيَقُولُ لَا جَبْرَ مِنْكُمْ شَيْءٌ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م دژایه‌تیتان له‌گه‌لم نه‌بیته هقی شه‌وه‌ی ﴿أَن يَصِيْبَكُمْ بِمِثْلِ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بیی وینه‌ی شه‌و (سزایه‌ی) تووشی ﴿قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ﴾ گه‌لی نوح یان گه‌لی هود یان گه‌لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ خق گه‌له‌که‌ی لوط دور نی به‌لیتانه‌وه (چییان به‌سه‌ر هات). ۸۹ ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وه داوای لیبوردنیش له‌په‌روه‌ردگارتان بکن ﴿ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌پینه‌وه بۆلای ﴿إِنْ نَفَىٰ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارم میهره‌بانی دلسوزه. ۹۰ ﴿قَالُوا يَشْفَعُ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ووتیان نه‌ی شوعه‌یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ نئمه‌تیتاگه‌ین له‌زوری ﴿يَمَّا تَقُولُ﴾ له‌وه‌ی تق ده‌یلئیت ﴿وَأَنَّا﴾ به‌پاستی نئمه‌﴿لَنَزَلَكَ فِيهَا ضِعْفًا﴾ تق به‌لاواز ده‌بینین له‌ناوماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْمُكَ﴾ خق نه‌گه‌ر (له‌به‌ر) خزمه‌کانت نه‌بوایه ﴿لَرَجَحْتَكَ﴾ دلنایابه‌برد بارانمان ده‌کردی ﴿وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ﴾ (چونکه) تق خوت هیچ ده‌سه‌لاتیکت نی به‌له‌به‌رامبه‌ر نئمه‌دا. ۹۱ ﴿قَالَ يَقُولُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَرْغَطِي أَعْرُ عَلَيْكُمْ﴾ نایا خزمه‌کانم به‌ده‌سه‌لات ترن له‌به‌رامبه‌ر نئوه‌دا ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَأَخَذَ نَمُوهَ وَزَأْنَهُمْ ظَهْرًا﴾ له‌کاتیکدا فهرمانی شه‌و (خوا) تان پشت گوی خستوهه ﴿إِنِّي نَفَىٰ﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خِطٌ﴾ ناگاداره به‌هرچی نئوه‌ده‌یکه‌ن. ۹۲ ﴿وَيَقُولُ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ کرده‌وه بکن له‌سه‌ر بارو حاله‌تی خوتان ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ به‌پاستی منیش کارو کرده‌وه ده‌که‌م ﴿سَوْفَ نَعْلَمُ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زائن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ كَرِيٌّ سِزَايَ بَقِ دَيْتٍ﴾ پيسواو سه‌ر شوری ده‌کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه‌کیش سورینه ﴿وَأَرْتَقِبُوا إِلَىٰ نَعْمِكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه‌پوانی بکن به‌پاستی منیش له‌گه‌لتان چاوه‌پوانم. ۹۳ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتئ فهرمانی نئمه‌هات (بق له‌ناویردنیان) ﴿نَحْنُ شَامِكَا﴾ شوعه‌بیمان پرگار کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه‌وانه‌ش پړویان میتا بوو له‌گه‌لی ﴿بِرَحْمَةٍ بِنَا﴾ به‌به‌زه‌یی له‌لایه‌ن خومانوهه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو ناله‌و شریخه‌که (نه‌عه‌ته‌که) گرقتی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ خِصْفًا﴾ شیتو مه‌موویان له‌مال و جیگاگانیا‌ندا ده‌مه‌و پووکه‌وتن و جووله‌یان نه‌ما (مردن). ۹۴ ﴿كَأَن لَّمْ يَغْفُرُوا لِفِتْنٍ﴾ (وایان لی‌هات) وه‌که‌هر تئیدا نه‌بووین ﴿أَلَا بُعْدًا لِّبَنِيٍّ﴾ بیدارین دوری و تیاچوون بق خه‌لکی مه‌دیه‌ن ﴿كَمَا بَعَثْتُ لَمْوَدٌ﴾ وه‌که‌چون گه‌لی سه‌موود تیاچوون و دوود بوون له‌ره‌حمی خوا. ۹۵ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سووئند به‌خوا بی گومان ناریمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا به‌موعیژه‌کانمانوهه ﴿وَسُلْطٰنٍ مِّنْهُنَّ﴾ وه به‌پابه‌رو به‌لگه‌ی پوهنه‌وه. ۹۶ ﴿إِلَىٰ﴾ فرعون و مَلِكِهِ ﴿بِقَوْلِي﴾ فرعون و پیاو ماقوله‌کانی ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام نه‌وان شووین فهرمانی قیرعون که‌وتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِزَهِيدٍ﴾ له‌کاتیکدا فهرمانی قیرعون پاست و په‌وانه‌بوو. ۹۷

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَتَسَّ الْوَرْدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَتَسَّ
 الرِّقْدُ الْمَرْقُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَنْبِيْ
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمُوعُ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنْفَى
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيُنْفَى الْبُخْتُ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُودٍ ﴿١٠٨﴾

- عقوق الوالدين،
 و كان متکنا
 فجلس، فقال
 ألا و قول الزور،
 ألا و شهادة الزور
 لما زال يكرهما
 حتى قلنا : ليت
 سكت). (متفق
 عليه).
 يتفه مبهرى خوا
 (کذا) فمرموى:
 (نايا موالثان)
 بده من كه تاوانه
 نقد گوده كان
 چين؟ ماويش
 برپاردان بق خوا
 وه خراب رهفتار
 كرين له گه دلوك
 و پاوك دا، لكو
 كاته دا شاني
 دادابو و ثينجا
 دانپهشت و

فمرموى بيدلرين قسه و شايه تي ترويش تاواني گوده من جا نه و منده ي دورپاره كرده موه تاوانستان
 خوزگه بيده نك ببوايه).

نايه تي (٨٦) سورتي (المائدة): جاء نذر من اصحاب النبي (ﷺ) و سألوا أنفاج النبي عن
 عمله في السر فقال بعضهم لا أتزوج النساء و قال بعضهم لا أكل اللحم و قال بعضهم لا أنام على -

﴿فَبَدَأَ ثَوْرَهُ﴾ پیش که له‌کسی ده‌کوی ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پوځی دوايیدا ﴿فَأَوْرَثَهُمُ النَّارَ﴾
 نه‌جا مه‌موویان ده‌باته ناو ناگری دوزخ ﴿وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَرْجُومُ﴾ نایا چند خرابه نه
 شوینه‌ی نه‌وانی بق ده‌برج. ۹۸ ﴿وَأَتَّبِعُوا فِي مَتْنِمِ لَعْنَةٍ﴾ وه له‌م (دنیا) دا نه‌فرینیان
 به‌شویندا نیراوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ مه‌روه‌ها له‌پوځی دوايیشدا ﴿وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَرْجُومُ﴾ نایا
 چند خرابه نه‌و به‌خشرلوه‌ی پیان به‌خسرا. ۹۹ ﴿وَالَّذِي مِنَ آبَاءِ الْقُرَى﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا
 بقت چند مه‌والیکه) له‌مه‌والی شاره‌کانی رابوردو ﴿تَقْتُلُهُمْ عَلَيْهِ﴾ ده‌یگرینه‌وه بقت
 (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿يَبَا قَاهِرٌ وَخَبِيرٌ﴾ مه‌ندیکیان مانون مه‌ندیکی تریان نه‌ماون (وه‌ک
 مروینه‌کرا بن). ۱۰۰ ﴿وَمَا ظَلَمْتُمْ﴾ وه نیکه ستم‌مان لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 به‌لکو خویان ستم‌مان کرد له‌خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سویدیکی پی نه‌گی‌یاندن
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌و په‌رستروانه‌یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان په‌رستن و هاورستان لی
 ده‌کردن ﴿يَنْدُبُونَ إِلَيْهِ﴾ له‌جباتی خوا ﴿يَنْدُبُونَ﴾ به‌ هیچ شتیک (سویدان پی نه‌گی‌یاندن)
 ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ کاتی نه‌رمانی په‌روه‌رنگارت هات (بق له‌ناو بریغیان) ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا
 تَنْجِبُ﴾ نه‌و (بت) انه هیچیان زیاد نه‌کرد بق نه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن) بیجکه زیانو
 له‌ناو‌چوون. ۱۰۱ ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ نا به‌و شیوه‌یه سزادانی په‌روه‌رنگارت ﴿إِذَا أَخَذَ
 الْقُرَى﴾ کاتی خه‌لکی شاره‌کان سزا ده‌دات ﴿وَمِنْ ظِلْفَةٍ﴾ له‌کاتیکدا ستم‌کاربوون ﴿إِنْ
 أَخَذَتْ﴾ به‌راستی ترله‌سه‌ندن نه‌و ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نازار ده‌رو به‌تینه. ۱۰۲ ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو ناموزگاری مه‌یه ﴿لَنْتَنَ حَانَ﴾ بق که‌سی پترسی
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا پوځ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه‌و پوځه پوځکه ﴿عَنْدُوعٌ لِّلْآسَافِ﴾
 که‌ناده‌می بق کوه‌دوکرته‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ و نه‌وه پوځکی دیارو به‌رچاوه (مه‌موان
 ناماده‌من تئیدا). ۱۰۳ ﴿وَمَا تُؤَخِّرُهُ﴾ وه نیکه دواي ناخه‌مین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُّددُونَ﴾ مه‌گر بق
 کتیکدی دیارو به‌رچاو. ۱۰۴ ﴿يَوْمَ يَأْتِي﴾ نه‌و پوځه که‌دیت ﴿لَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ هیچ که‌س
 قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گر به‌موله‌تی خوا ﴿لَنْتَنَ غُرُوسٍ﴾ نه‌وسا له‌ناو‌یاندن
 مه‌یه پی به‌خت (نه‌گبه‌ت) مه‌یه به‌خته‌وه‌ر (ناسوده). ۱۰۵ ﴿نَالَا الَّذِينَ خَلَقُوا﴾ جا
 نه‌وانی پی به‌خت بوون ﴿لِلنَّارِ﴾ نه‌وه له‌ناو ناگریدان ﴿لَنْتَنَ لِبَاسٍ وَشُوبٍ﴾ له‌ناو نه‌و
 (ناگره‌دا) مه‌ر ناخ و مه‌نیسکانه. ۱۰۶ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده‌میئنمه به‌مه‌میشه‌یی
 ﴿مَا دَامَتِ السَّمُومُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌میئتیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه‌گر
 نه‌و که‌سی په‌روه‌رنگارت بیه‌وی ﴿إِنْ رَأَيْتَ﴾ به‌راستی په‌روه‌رنگارت ﴿نَبَالَ لَنَا رَبُّكَ﴾
 نه‌وه‌ی که‌بیه‌ویت ده‌یکات. ۱۰۷ ﴿وَأَنَا الَّذِي﴾ به‌لام نه‌وانی ﴿سُودُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر
 کراون ﴿لِلنَّارِ﴾ نه‌وه له‌به‌مه‌شت دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌مه‌میشه‌یی ده‌میئنمه تیایا
 ﴿مَا دَامَتِ السَّمُومُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمان و زه‌وی به‌میئتیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه‌گر نه‌و
 که‌سی په‌روه‌رنگارت بیه‌وی ﴿عَطَاءٌ غَيْرُ مُجْدُوذٍ﴾ نه‌وه به‌خه‌یئیکه پی به‌لانه‌وه. ۱۰۸

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١١٠﴾ وَإِنْ كُلًّا لَمَّا لُيُوقَفُ يَنْهَى رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَيَمْسَكُوا النَّارَ وَمَالَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
 رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

هؤلى هاتنه

خوارموى نايهتى

سورته (١١٤)

(هود) : ﴿واقم

الصلاة طرفي النهار

وزلفا من الليل إن

الحسنات يذهبن

السيئات تلك نكرى

للذاكرين﴾ بوخارى

له پيگى عه بدولالى

كوبى مه سعوده وه

ده گنپيت وه

كه ده لئت: پياويك

ماچى نافره تيكي

بيگانهى كرد،

نه دجا هاته خزمه تي

پيغه مبهر ﴿﴾

به سر هاته كى

خوى بى گنپايه وه

خوى كه ورده ش نه م

نايه تهى ناره ده

خواره وه ﴿واقم

الصلاة طرفي النهار وزلفا من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات ذلك نكرى للذاكرين﴾ پياوه كه ووتى نهى

پيغه مبهر ﴿﴾ نه مه ته نها بى منه؟ پيغه مبهر ﴿﴾ فهرموى (بق هه مور كه سيكه له نوممه تي من)

= الفراش فقال رسول الله ﴿﴾: (ما بال أقوام قالوا: كذا وكذا لكني أصلي وأنام وأصوم وأفطر، وأتزوج

النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني) (رواه مسلم). كزومه ليك له هاوه له كانى پيغه مبهر ﴿﴾ هاتن -

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ که واته هیچ جزره گومان و دودلیه‌کت نه‌بئ ﴿مِمَّا يَعْتَدُ هَؤُلَاءِ﴾
 له (ناپاستی) نه‌وی نه‌وانه ده‌بیهرستن ﴿مَا يَعْتَدُونَ﴾ ته‌نھا نه‌وه ده‌پهرستن ﴿إِلَّا كَمَا
 يَعْتَدُ آبَاؤُهُمْ﴾ که باوو باپیرانیان ده‌یان په‌رست ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌وه و پیش ﴿وَإِنَّا لَمُوقِنُونَ﴾
 به‌پاستی ئیمه پییان ده‌ده‌ین به‌ته‌واوی ﴿تَصِيبُهُمْ﴾ به‌شی خو‌یان (له‌سزا) ﴿غَيْرِ مَنْقُوصٍ﴾
 بی لی که مکړنه‌وه (پراوپی. ۱۰۹) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سو‌ی‌ند به‌خوا به‌پاستی ئیمه
 به‌خشیمان ﴿مُوسَى الْكَاتِبَ﴾ به‌مووسا په‌راو (ته‌ورات) ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ ئینجا جیاوازی
 تیدا‌کرا ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ نه‌گر له‌بر برپاریک نه‌بوايه که پیشتر دراوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾
 له‌لایه‌نی په‌روه‌ردگارته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری ده‌کرا له‌تئیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾
 به‌پاستی نه‌وانه ﴿لَئِنْ شِئْنَا بِمُرْسٍ﴾ له‌گومان و دوو دلیدان له‌و (قورئانه. ۱۱۰) ﴿وَأَن
 كَلَّا﴾ بئگومان ه‌موو (نه‌وانه‌ی جیاوازی) ﴿لَمَّا كُتِبَ فِيهِمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگار
 (پاداشتی) کرده‌وه‌کانیان به‌ته‌واوی پی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به‌پاستی نه‌و
 ناگاداره به‌هر کرده‌ویه‌ک که ده‌یکه‌ن. ۱۱۱) ﴿فَأَسْتَفِمْ كَمَا أُمِرْتُ﴾ که واته پاست به‌و
 شیوه‌ی فرمانت پیدراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ وه نه‌وانه‌ش توبه‌یان کرده‌و له‌گه‌ل تودا‌و
 گه‌پاونه‌ته‌وه ﴿وَلَا تَطْغَوْا﴾ زیاده‌روی مه‌کن ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌پاستی
 نه‌و (خوا) بینایه به‌هر کرده‌ویه‌ک که ده‌یکه‌ن. ۱۱۲) ﴿وَلَا تُرْكُوا﴾ پال مه‌ده‌ن ﴿إِلَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌وه که سته‌میان کرده‌و ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه دووچاری ناگری دوزخ
 ده‌بن ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ و بیجگه له‌خوا هیچ پشتیوانیتکتان نابی ﴿ثُمَّ لَا
 تُنصَرُونَ﴾ پاشانیش یارمه‌تی نادرین. ۱۱۳) ﴿وَأَقْرِضُوا قَرْضًا﴾ وه نویژ نه‌نجام بده ﴿طَرَفِ
 النَّارِ﴾ له‌م سه‌رو نه‌وسه‌ری پوژدا ﴿وَوَلِّفَا مِنَ الْإِلِّ﴾ و له به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿إِنْ أَمْسَحْتَ﴾
 چونکه به‌پاستی (کرده‌وه) چاکه‌کان ﴿بِذَمِّ السَّيِّئَاتِ﴾ (کرده‌وه) خراپه‌کان
 لاده‌بن ﴿ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكْرِ﴾ نه‌وه په‌ند و ناموزگاری به‌بق په‌ند وه‌رگران. ۱۱۴) ﴿وَأَصْبِرْ﴾
 و خوراگر به‌ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به‌پاستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾
 پاداشتی چاکه کاران وون ناکات. ۱۱۵) ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ده‌ی بابیویه له‌ناو نه‌و
 نوممه‌تانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که له پیش ئیوه دابیون ﴿أُولُوا بِفِئَةٍ﴾ که سانی خاوه‌ن تاین و
 ژیری ﴿يَتَّبِعُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ که به‌رگریان بگردایه له‌خراپه‌کاری له‌زه‌ویدا ﴿إِلَّا
 قَلِيلًا﴾ مه‌گر که میک ﴿مِنْ أَهْلِهَا يَنْتَهِي﴾ له‌وانه‌ی رزگارمان کردن له‌و گه‌لانه‌دا ﴿وَاتَّبَعَ
 النَّبِيُّ ظِلْمًا مَا أَتَرُوا بِهِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که سته‌میان کرد شوینی ژیان خوشی و رباوردن
 که وتن ﴿وَكَاثُرًا تَجْرِبَتِ﴾ و به‌رده‌وام بیون له‌خراپه‌کاری. ۱۱۶) ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُظْلِكَ﴾
 هرگز په‌روه‌ردگار له‌تاری نه‌بردووه ﴿الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ (دانیشتوانی) شاره‌کان به‌ستم
 ﴿وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (نه‌و شارانه) چاکه کاریوبین. ۱۱۷)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١٣٨﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ
 الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٤١﴾ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ
 ﴿١٤٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گەر په‌روه‌رنگارت بی‌یوستایه ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خه‌لکی ده‌کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ به (په‌یره‌وی) یه‌ک شایین ﴿وَلَا يَزَالُونَ مَحْتَلِّينَ﴾ به‌لام نه‌وان به‌رده‌وام جی‌اوا‌زده‌ین. ۱۱۸ ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ رَبُّكَ﴾ مه‌گەر که‌ستی په‌روه‌رنگارت می‌هره‌بانی له‌که‌ل کوربین ﴿وَلِذَلِكَ خَلَفْتَنِي﴾ وه‌هر له‌به‌ر نه‌وه‌ش دروستی کربوون ﴿وَوَسَّيْتُ كَلِمَةَ رَبِّكَ﴾ په‌رواری په‌روه‌رنگارت ده‌رچوو (کرتایی هات) ﴿لَا تَلَاَنَّ حَقِّقْتَ﴾ که سویتند به‌خوا دت‌زده‌ی پر ده‌که‌م ﴿مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَخْبِئِينَ﴾ له‌جننکه و له‌ناده‌می مه‌موو پی‌که‌وه. ۱۱۹ ﴿وَنُكِّرُ نَفْسَ عَلَيْكَ﴾ مه‌مووت بقی ده‌گت‌پینه‌وه ﴿مِنَ أَتْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ له‌ه‌والی پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم السلام) ﴿مَا تَكُنْتُ بِمَوْلَاكَ﴾ نه‌وه‌ی که‌دلی تری پی‌ن دامه‌زداو بکه‌ین ﴿وَجَاءَكَ فِي مِثْرِ الْحَقِّ﴾ وه‌له‌م (سورده‌ته‌دا) حق و راستیت بقی هاتووه ﴿وَمَوْعِظَةً وَتُذَكِّرُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌تاموون‌گاری و په‌ندیشی تیایه بقی په‌رواداران. ۱۲۰ ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ﴾ وه‌بلی به‌وانه‌ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌به‌رها ناهیتن ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ سَكَتِكُمْ﴾ نپوه کرده‌وه بکه‌ن له‌سه‌ر شیوه‌ی خقتان (که‌وان له‌سه‌ری) ﴿إِنَّا غَمِلُونَ﴾ بی‌گومان نپمه‌ش کرده‌وه ده‌که‌ین. ۱۲۱ ﴿وَأَنْتُمْ وَإِنَّا مُنْظَرُونَ﴾ نه‌وسا چاوه‌روانی بکه‌ن (بقی به‌سه‌رهاتی خراب) به‌راستی نپمه‌ش چاوه‌روانین. ۱۲۲ ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها بقی خوایه (زانیستی) نه‌پینه‌کاشی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَأَلَمِ يَرَوْا﴾ ه‌ر بقلای نه‌وه‌ده‌گه‌ریت‌پینه‌وه ﴿الْأُمَرَ﴾ مه‌موو کارو باریک ﴿فَأَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ که‌واته نه‌و به‌رسته‌و ه‌رپشت به‌و بی‌هسته ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌بین گومان په‌روه‌رنگارت بین ناگانی به‌له‌هر کرده‌وه‌یه‌ک نپوه ده‌یکه‌ن. ۱۲۳

سورته‌ی یوسف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی می‌هره‌بان ﴿الر﴾ به (ته‌لیف ، لام ، را) ده‌خوین‌پینه‌وه خوا زان‌اتره به‌مانا‌که‌ی بقی زان‌پاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه‌مانه نپه‌شانه‌کاشی کتیبی ناشکران. ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ﴾ به‌راستی نپمه‌نار دومان‌ته‌خواره‌وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک به‌عه‌ره‌بی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بقی نه‌وه‌ی ژورین و لای تی بکه‌ن. ۲ ﴿فَخَنُ نَفْسُ عَلَيْكَ﴾ نپمه‌ده‌گت‌پینه‌وه بقی تو ﴿أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾ جوان ترین چیروک و به‌سه‌رهات ﴿بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ عِندَ الْفُرَّانِ له‌ری‌کای نه‌م قورئانه‌وه نیگامان کربوه بقت ﴿وَإِن كُنْتَ مِن قَبْلِهِ﴾ ه‌ر چه‌نده تو له‌پیش (هاتنی) نه‌م قورئانه‌دا ﴿لَمِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌بین ناگایان بووی. ۳ ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بیریان خه‌روه) کاشی یوسف به‌باوکی ووت ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ نه‌ی بابیه گیان به‌راستی من له‌خه‌ومدا دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا﴾ یازده نه‌سست‌زه ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و مانگ و بلیز ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیم سوژده‌یان بقی ده‌بردم. ۴

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَاسْمِعْ
 إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
 ءَايَاتٌ لِّلْءَسَآئِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
 أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا
 يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
 بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
 وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمُرُنَا بِتَقْوَىٰ عَلَىٰ يَوسُفَ وَإِنَّهُ
 لَنَصِاحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
 لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

- له به نهانیدا (له)

ماله وه) نه دجا

به کیکیان ووتی من

مه رگیژ ژن ناهیتم

وه به کیکیی تریان

ووتی: من مه رگیژ

گوشست ناخوم وه

نه وی تریشیان

ووتی: من قهت

له سه ر جیگا

ناخوم،

پیغه مبه ریش

(ﷺ) کاتنی

مه والی بیستن

فه رمووی (نه وه

چیپانه که سانی

ئاوا ده لئین به لام

من (له - شه ودا)

شه ونویژ ده که م

ده شه ووم و

دقوش ده گرم و

به دقوش ویش نابم

ژنیش ده هیتم جا هر که سیش پشت له پچه ریپازی من بکات نه وه له من نی به).

نایه تی (٩٥) سورتهی (المائدة): قال رسول الله (ﷺ) (خمیس فواسق یقتلن فی الحل و الحرم: الحیة و الغراب

الأبقع، و الفأرة و الكلب العقور و الحذیا) (رواه مسلم و النسائی و ابن ماجه). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمووی:

(پینج گیاندار هیه به دو خرابن ده کوژدین له کاتی ناسایی و کاتی نیحرامیشدا: مار و -

﴿قَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذِهِ نَهْرٌ﴾ ووتی نهی کوپی شیرینم ﴿لَا تَقْصُرْ دُفْعًا﴾ خه وه کت مه گتیره وه ﴿عَلَىٰ
 إِخْوَتِكَ﴾ بی براکانت ﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ نه وهك به هویه وه فیل و پیلانیتک لیکن ﴿إِنْ
 أَفْطَنَ﴾ به راستی شه یقان ﴿إِلَّا ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ دوزمنیکی تاشکرایه بی تاده می. ۵
 ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ تابو و شیوهیه هالت ده بژیری (بی پیغه مبرایه تی) ﴿وَكُلُّكَ
 بِمَرْوَةٍ دَكَارَتٍ﴾ وه فیرت ده کات ﴿مِنْ غَابِلِ الْأَعْدَاءِ﴾ به شیک له خه و به رزین
 ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَفْتَنُكَ عَلَيْكَ﴾ وه به هری خلی ته و او ده کات بژت ﴿وَعَلَىٰ نَالٍ يَغْفُوبُ﴾ وه بی
 به ممالی به علوب ﴿كَمَا أَفْتَمَهَا عَلَىٰ أَبْنَوْكَ﴾ هر چون ته و او کرد بی مه ردو و با پیره
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیغدا ﴿إِزْمِيمَ وَاحْتَقَ﴾ که شیرامیم و نیساقن ﴿إِنْ رَجَعْتَ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾
 به راستی به روه دگارت زانی کاردوسته. ۶ ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾ سویتند به خوا
 به راستی له به سه هاتی یوسف و براکانی دا ﴿آيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ به ندو ناموزگاری مه به
 بی پرسمبارکه ران. ۷ ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتن (برایانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾
 میگویمان یوسف و براکه ی ﴿أَخْبِرْنَا﴾ خه وه و یستن له نیمه به لای باو کمان وه
 ﴿وَنَحْنُ غَائِبُونَ﴾ له کاتیکدا نیمه کومه لیکمی به وزه و توانانین ﴿إِنْ أَنَا﴾ به راستی باو کمان
 ﴿لَيْسَ ظَلْمٌ لِّبَيْنِ﴾ له مه له یه کی هون و تاشکرایه. ۸ ﴿أَنْظُرُوا يَوْسُفَ﴾ (مه ندیکیان
 ووتیان) یوسف بکوئن ﴿أَوْ أَعْرِضُوا عَنْهُ﴾ یافری بده نه زهوی به کی دور ﴿حَقٌّ لِّكُمْ وَحَقٌّ
 أَنُكُمُ﴾ (ته و کاته) سه رجی باو کمان ته نیا بولای نیمه ده بیئت ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا
 ضَالِّينَ﴾ و له وای نه وه ده بن به کومه لیکمی چاکه کار (به توبه کردن). ۹ ﴿قَالَ قَائِلٌ
 مِّنْهُمْ﴾ قسه که ریک له وان ووتی ﴿لَا تَقُولُوا يَوْسُفَ﴾ یوسف مه کوئن ﴿وَالْقَوَّةَ فِي غَيْبِ الْجُبِّ﴾
 به لکو فری به بده نه بیخی به ریک وه ﴿بَلْطَمَطَةٌ بَيْنَ الْعِتَابَةِ﴾ مه ندی له کاروانیه کان (دهی
 موزنه وه) مه لی ده کون ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَمَعِينَ﴾ ته که ر نیمه (کاره که) هر ده کن. ۱۰ ﴿قَالُوا
 يَا هَٰذَا مَا لَنَا لَا نَلِكَ﴾ ووتیان نهی باوکی به ریزمان له به رچی کل لیمان دلتیانیت
 ﴿عَلَىٰ يَوْسُفَ﴾ ده ریه یوسف ﴿وَأَنَا لَهُ لَمُصْحُونٌ﴾ له کاتیکدا که نیمه دلسوزو
 خه مخدین بوی. ۱۱ ﴿أَرْسِلْهُ مَعَا غَدَا﴾ سه بیی له که لمان بینیره (بی ده رو ده هشت)
 ﴿وَرَتِّعْ وَنَلْفِ﴾ (به تاره نووی خلی) خولدن بضوات و یاری بکات ﴿وَأَنَا لَهُ لَمُصْبِقُونَ﴾
 و بریگویمان نیمه پاریزگاری ده که ی. ۱۲ ﴿قَالَ لِي لَحْمَانِ﴾ (باوکیان) ووتی
 به راستی دلتنگ و خه مباردهیم ﴿أَنْ تَذَمُّوا بِهِ﴾ که نیمه یوسف به رن (له که ل
 خوتان) ﴿وَأَخَانِ﴾ باکله الذنب وه ده ترسم که گورگ بیضوات ﴿وَأَشْرَعَتِ
 غِيْلُورُ﴾ له کاتیکدا که نیمه لسی بی تاگابن. ۱۳ ﴿قَالُوا لِي أَكَلَهُ الذَّنْبُ﴾ ووتیان
 ته که ر گورگ خواردی ﴿وَنَحْنُ غَائِبُونَ﴾ له کاتیکدا نیمه ده سته یه کی به میزین ﴿إِنَّا إِذَا
 لَنُخْبِرُونَ﴾ به راستی ته و کاته نیمه زه ره مه ندین (هون زه دی کل ده ی. ۱۴)

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلْهُ الذِّبْ وَمَا أَنْتَ
بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَهُ عَلَى قَمِيصِهِ
يَدٌ مِرْكَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا
وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضْعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَّوهُ بِضْعَتَيْنِ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَّةَ يَأْتِيهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشَدَّهُ نَاءٍ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

- دال - نہوی لہ
سکی و پختیا
پہنکی سہی مہیہ،
قہلہ پہشہ و
مشک و مسکی
خہک گر و کولارہ
(بالندہ پیکہ کی
گڑھست خردہ -
واشہ).

نہیہتی (٩٦)
سورہتی (المائدہ):
عن ابي هريرة:
سأل رجل رسول
الله (ﷺ) فقال يا
رسول الله إنا نركب
البحر حمل معنا
القليل من الماء فإن
توضأنا به عطشنا
أفتتوضأ بماء البحر
فقال رسول الله
(ﷺ) (هو الطهور
ماؤه الحل ميتته).

(رواہ الإمام الشافعی و أحمد و أصحاب السنن الأربع). نہو ہورہیرہ گنہاویہ تہوہ دہلئت: پیاوٹک پرسی
لہ پیٹھمبہری خوا (ﷺ) ووتی: نہی پیٹھمبہری خوا (ﷺ) نئمہ سوارہی بہ لہم دہبہن لہ دہریادا ناوی کہم
لہ کہل خرماندا ہلہدہ گرین، نہگہر دہستہویژی پیہگرین تینومان دہبیت ثایا دہستہویژی بگرین بہ ناوی
دہریا، پیٹھمبہری خواش (ﷺ) فہرموی: (دہریا ناوہ کہی پاک کہرہوہیہ و مردارہوہ بپوشی حہلالہ).

﴿قُلْنَا دَعُوا بَيْدَ﴾ نینجا کاتن یوسفیان برد له گهل خړیان ﴿وَأَجْعَلُوا أَنْ يَحْمِلُوهُ فِي عَنَتِ الْحَبْلِ﴾
 وه مه موو بریاریندا بیخه نه بیخی بیره که وه ﴿وَأَوْخِئْنَا إِلَيْهِ﴾ وه نئمه سرووشمان بق
 (یوسف) کرد ﴿لَتَجِدَنَّهُمْ بِاتْرَمِهِمْ مُنْذًا﴾ سوئند به خوا مه والی شم کاره یان پی دده دیت
 (که پییان کردی) ﴿وَمَنْ لَا يَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان مه ست ناکه ن. ۱۵ ﴿وَجَاءُوا أَبَاهُمْ
 عِثًّا﴾ جا ئتواره دره نگانیک هاتنه وه بقلای بارکیان ﴿يَتَكُونُ﴾ ده گریان. ۱۶ ﴿قَالُوا
 يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه ی باوکی نئمه ﴿إِنَّا ذَمَمْنَا نَسْتَبِقُ﴾ به پاسنی نئمه بریشتین پی شپری کیان
 ده کرد ﴿وَنَزَعْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعَانَا﴾ و یوسفمان لای شتومه که کانمان به جی هیشت ﴿فَأَكَلَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بقیه گورگ خواردی ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه تو قهت باوه به نئمه ناکه دیت ﴿وَلَوْ
 كُنَّا صَادِقِينَ﴾ مه رچند نئمه پاستگوش بین. ۱۷ ﴿وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِدِهِ إِذْ فِي الْغَيْبِ﴾
 (یواکانی) کراسه که ی (یوسف) یان هینایه وه که خوینی دروینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
 لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (باوکیان) ووتی به لکو دل و دهر وونی خوتان شم کاره (ناپه سه نده ی)
 بق ناسان و جوان کردون ﴿نَسِيخَ حَبْلِ﴾ (ووتی جا نارام ده گرم) به نارام گرتنیک کی چاک و
 په سه ند ﴿وَاللَّهُ أَلْسَنَتَانِ عَلَى مَا يَصِفُونَ﴾ خواش یارمه تی دهرمه له سه ر نه وه ی باسی
 ده کن. ۱۸ ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾ جا کاروانیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ و ناو هینه ره که یان نارد
 (بق ناو) ﴿فَأَدَّلَ لَذَّةَ﴾ نه ویش دلاچه که ی دامیلا بق ناو بیرمه که ﴿قَالَ يَبْنَؤُنِي﴾ (که
 دلاچه که ی هینایه سه رده وه) ووتی نه ی خه لکینه موژده بی ﴿مَهْذَا غُلْمٌ﴾ نه مه
 کوریکه ﴿وَأَسْرَوْهُ بَغْضَةً﴾ که نه وان (یوسف) یان شارده وه کردیانه کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ که خوا زانایه به وه ی نه وان ده یکن. ۱۹ ﴿وَنَزَعُوهُ بِقَبْلِ غَاسٍ﴾ و
 فرق هشتیان به نرخنیک کی که م ﴿دَرَمَ مَعْدُونَةٍ﴾ که چهند دهرمه نیک بوو ﴿وَكَانُوا بِهِ مِنْ
 الْمُرِيدِينَ﴾ و نه وان بی نیاز بوون لی (چونکه ده ترسان پازیان دهر که وئ). ۲۰ ﴿وَقَالَ
 الَّذِي أَقْرَبَهُ مِنْ مِقْدَرٍ﴾ وه نه و که سه ی له میسر یوسفی کپی ووتی ﴿لَا مَرَأِيَّةَ﴾ به ژنه که ی
 ﴿الْغَرَبِيِّ تَقُونَ﴾ ریزی لی بگره (شوین حه و نه وه ی چاک ی بق ناماده بکه) ﴿عَتَّى أَنْ
 يَفْقَهُنَّ﴾ به لکو سوویدمان پی بکه یه نیت ﴿أَوْ تَخْجِدُهُمْ وَلَدًا﴾ یان بیکه یین به کوی خومان
 ﴿وَكَذَلِكَ نَكْتُبُ لِيُوسُفَ﴾ نابم جوره یوسفمان جی گیر کرد (و پله و پایه مان پئیدا) ﴿فِي
 الْأَرْضِ﴾ له زهوی (میسر دا) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمَرْءَ الْأَخْيَرَ﴾ (نه مه مان کرد) تا فیری خه و
 لیکن نه وه ی بکه یین ﴿وَاللَّهُ كَالِيبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه خوا به سه رکاری خویدا زاله
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام تقدیری خه لکی نازانن. ۲۱ ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾
 وه کاتن بوو به پیاو وپی گه یی ﴿فَاتَّبَعَتْهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ فه رمان په وایی و زانیاریمان
 پئیدا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نابم جوره پاداشتی چاکه کاران دده دیتنه وه. ۲۲

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَغَلَقَتِ الْآبُوبَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ ۖ وَأَلْفَيْتَ سَيْدَهَا لِدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِّنْ
 الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِّنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِّنْ كَيْدِكُنَّ أَنْ كِيدُكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ
 هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
 وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا
 عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرْنَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

نسی (۱۰۴)

سوره نسی (المائدة):

عن عائشة (رضی الله

عنها) قالت: قال

رسول الله (ﷺ):

(رایت جهنم یحطم

بعضها بعضاً و

رایت عمراً یجر

قصبه وهو اول من

سیب السوائب)

(رواه البخاری).

عائشه (خواتین)

پازی بیست)

گنایه تیره و

ده لیت: پیغمبری

خواستوا (ﷺ)

فرمود: (نوزدهم

بینی

ناگه که بی نیدی

ده پیدا به سر

هه نیدی

عمری کوری

عامری خوزاعی) م بینی ریخته ای به دوی خویدا داده کیشا چونکه نه و به که م که س بوو که سائیهی داهینا).

نایه تی (۱۱۸) سوره نسی (المائدة): قال عمرو بن العاص أن رسول الله (ﷺ) تلا قول الله عز وجل في إبراهيم

(عليه السلام) ﴿رب إنهن أضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فإنه مني﴾ وقال عيسى (عليه السلام) ﴿إن تعذبهم فإنهم عبادك وإن

تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم﴾ فرقع يديه: (اللهم أمتي أمتي وبكى فقال الله عز وجل: يا جبريل اذهب إلى-

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلَأَىٰ يُبَيِّنُهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ نهو ئافره‌ته‌ی یوسف له‌مالیدا بوو ده‌ست تیکه‌لاوی
له‌یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأُبُوبَ﴾ و هه‌موو ده‌رگاگانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی
وه‌ره پیتشه‌وه به‌په‌له بق ئه‌وه‌ی بۆت ئاماده‌یه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من په‌نا
ده‌گرم به‌خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ به‌پاستی نه‌و(خوا) په‌روه‌ردگاری منه (یا عه‌زیزی میسر
خاوه‌نی منه) ﴿أَحْسَنُ مَثْوًى﴾ ږیزی لی گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌پاستی ستم
کاران ږرگار نابین. ۲۳) ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ﴾ سویتند به‌خوا بین‌گومان نه‌و ژنه نیازی
(تیکه‌لی ژن و می‌ردی) یوسفی کرد ﴿وَهُمْ بِهَا﴾ یوسفیش نیازی نه‌و (ژنه) ی کرد ﴿لَوْلَا أَن
رَّءَا بُرْهَنَ رَبِّهِ﴾ نه‌گه‌ر نه‌و به‌لکه ږه‌ونه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌دایه‌ ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و
جۆره (به‌لکه‌مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَتَصَرَّفَ عَنْهُ الشُّوْءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بق ئه‌وه‌ی خراپه‌و
داوین پیسی لی دور بخه‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به‌پاستی نه‌و(یوسف)
له‌بهنده پاک و هه‌لېژارده‌گانی نېمه‌یه. ۲۴) ﴿وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ (یوسف و ئافره‌ته‌که) هه‌ر
دووکیان بۆلای درگاکه رایان کرد ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ ذُبُرٍ﴾ و (ئافره‌ته‌که) کراسه‌که‌ی
(یوسفی) درپاند له‌دواوه ﴿وَأَلْفَيْنَا سَيْدَهَا﴾ جا هه‌ردووکیان تووشی می‌ردی (ئافره‌ته‌که)
بوون ﴿أَذَا الْبَابَ﴾ له‌به‌رده‌م ده‌رگاکه‌ی ده‌روه‌ه‌ دا ﴿قَالَتْ مَا جِئْتُمَنِي﴾ (ئافره‌ته‌که) ووتی
هیچ تۆله‌یه‌کی نیه ﴿مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ نه‌و که‌سه‌ی ویستبیتی خراپه (داوین پیسی)
له‌گه‌ل خیزانه‌که‌تدا بکات ﴿إِلَّا أَن يُسْحَنَ أَوْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ جگه له‌وه‌ی به‌ند بکری یان
سزایه‌کی سه‌خت بدری. ۲۵) ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ (یوسف) ووتی نه‌و (ژنه) داوین
پیسی له‌من ویستووه ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾ نه‌وسا شایه‌تیک له‌که‌س و کاری نه‌و
(ئافره‌ته‌) شایه‌تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) نه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی (یوسف) ﴿قَدْ مِنْ
قُلٍّ﴾ له‌پیتشه‌وه ډږنرابی ﴿فَصَدَّقَتْ﴾ نه‌وه ئافره‌ته‌که راست ده‌کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
وه نه‌و (یوسف) له‌درۆژانه. ۲۶) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وه نه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی ﴿قَدْ مِنْ ذُبُرٍ﴾
له‌دواوه ډږنرابی ﴿فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌وه ئافره‌ته‌که درۆ ده‌کات و نه‌و (یوسف)
له‌پاست گویانه. ۲۷) ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصُهُ﴾ نینجا کاتئ (عه‌زین) بینئ کراسه‌که‌ی یوسف
﴿قَدْ مِنْ ذُبُرٍ﴾ له‌دواوه درواوه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَذِبِكُنَّ﴾ ووتی به‌پاستی نه‌مه له‌فرو فیلئ
نئوه‌یه (ئافره‌تان) ﴿إِنْ كُنْتُمْ عِظَمَ﴾ به‌پاستی فروفیلئ نئوه‌ی زۆرگه‌وره‌یه. ۲۸)
﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَٰذَا﴾ (عه‌زیز ووتی) یوسف وازیته له‌م کاره‌و باسی مه‌که ﴿وَأَسْتَغْفِرِي
لِذَٰلِكَ﴾ و (ژنه‌که) تۆش بق گونا‌ه‌که‌ت داوای لی‌بوردن بکه ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾
چونکه به‌پاستی تۆ له‌پېپی تاوانبارانی. ۲۹) ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده‌سته‌یه‌ک) له‌ژنانئ
شار (به‌ته‌شه‌روه‌ه) ووتیان ﴿أَمْرَأَتُ الْغُرَبَىٰ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیزئ میسئ ﴿تَرَوُدُ فِتْنَهَا عَنْ
نَفْسِهَا﴾ ده‌یه‌ویئ (هه‌ول ده‌دا) له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی داوین پیسی بکات ﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾
به‌پاستی خرقه‌ویستی (نه‌و غولامه‌) چووه‌ته ئاو په‌رده‌ی دلی ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا﴾
به‌پاستی نېمه نه‌و (ژنه) ده‌بینین ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گومراییه‌کی ږوون دایه. ۳۰)

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَاوِهًا ۖ أَنْتَ
 كُلٌّ وَاحِدَةٌ مِّنْهُنَّ سِجِّينًا ۚ وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
 وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
 كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوْدْنَهُ عَنْ
 نَفْسِهِ ۖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمُرٍ لَّيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا
 مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
 إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَّاتِ لَيْسَ جَنَّةُ
 حَتَّى جِئَ ۖ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا
 إِنِّي أُرَبِّي أَعْمُرُ خَيْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أُرَبِّي أَحْمِلُ فَوْقَ
 رَأْسِي خَبْرًا ۖ تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتَانِ يَتَأَوَّلُهُ ۖ إِنَّا زُرْنَكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا لَا يَتَأْتِيكُمَا
 بِنَآءٍ ۖ وَيَلَهُ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۖ ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

- محمد - وریک
 اعلم - لعل ما
 بیکیه ؟ فانه
 جبریل (علیه السلام)
 فساله فاخبره رسول
 الله (ﷺ) بما قال -
 وهو اعلم - فقال الله
 تعالى: يا جبریل
 انهب ال محمد لقل
 سنرضیک فی امتک و
 لا نسوءک (رواه
 مسلم). عمری
 کبری عاص وونی:
 پیغمبری خوا
 (ﷺ) نهام ثابتهی
 خوینده که
 له باره ی نبی برام
 پیغمبر موهبه
 (ﷺ) رب اینهن
 افضل کنی من
 الناس لمن تبعنی
 فانه منی (وہ عیسا

(ﷺ) که دهی ﴿اِنْ تَعْبُدُهُمْ فَلانهم عبادک و اِنْ تَعْبُدْ لَهُمْ فَلانک انت العزيز الحكيم﴾ جا پیغمبر (ﷺ) هر دو
 دهستی به رز کرده و هر دو: (تبی به رزگارم نومسته کم نومسته کم و گریا خواهی گه و به
 دهسه آتش هر دو به جویر نیل بی بی لای موحه مد - له کاتیکها پیرو گارت زانتره - بی بی پیرو
 ده گری ؟ جویر نیل (ﷺ) عات بی لای پیغمبر می خوا (ﷺ) و پیرو می بی کرد (پیغمبر می خواهی و نه کسی -

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَرَضِهِ﴾ جا کاتې ژنه که (ی عزیز) تانه و ته شری نه وانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ
إِلَيْهِ﴾ ناردی به دواياندا ﴿وَأَعْنَتْ مَنْ مَعَهَا﴾ ناماده ی کرد بقیان شوینی (خوشی
دلفیشتن) شان دادان ﴿وَوَاتَتْ كُلٌّ وَجَدَ بِهَا مَبْعُوثًا﴾ و هریه که له وان چه قویه کی پیدان
(بق میوه له ت کردن) ﴿وَقَالَتْ آخَرُ عَلَيْنَ﴾ نه وسا ووتی (به یوسف) و هره بق ناویان
(یابقیین) ﴿فَلَمَّا زَاغَتْ أَكْبَرَتْهُ﴾ هر که نه و (یوسف) یان بینی چه په سان (له جوانی نه و)
﴿وَقُلْنَ آمَنَنَّ﴾ و هه موویان دهستی خویانیان بهی ﴿وَقُلْنَ حَافِظُ﴾ ووتیان پاک ی وبی
گردی بق خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه نامده می نی به ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه مه ته نها
فریخته به کی به رزو به ریزه. ۳۱ ﴿قَالَتْ﴾ (ژنه که) ووتی پتیان ﴿لَقَدْ لَعَنَّ الَّذِي﴾ نه مه نه و
که سه به که ﴿لَنَسْتَبِيهُ﴾ نیکوه سه رزه نهشتی متقان ده کرد له سهری ﴿وَلَقَدْ زَوَّجْتُهُ مِنْ
نَجِيٍّ﴾ و ه سویند به خوا بی گومان ووستم دهستم له که ل یتکه ل کات ﴿فَلَنَنْصَبُكَ﴾
به لام نه و خوی گرتوه (نه کرد) ﴿وَلَنْ لَمْ نَقْعَلْ مَا نَأْمُرُهُ﴾ و ه سویند به خوا نه گه ر نه و ی
فرمانی پی ده کم نه یکتا ﴿لَنُجَنِّبَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ نه و به بی گومان به ند ده کوی و
له پرسوویان ده بیست. ۳۲ ﴿قَالَ رَبِّ آلِيحْنُ﴾ (یوسف) ووتی نه ی په روه رنگام
به ند کردم ﴿أَحِبُّ إِلَيَّ لَا خَوْفَ لَكَ﴾ لا خورته ﴿يَسَا بَدْغُوتِي إِلَيْهِ﴾ له و ی که نه وانه داوی ده کن لیم
(بیگم) ﴿وَلَا تَعْرِفْ عَنِّي﴾ و ه نه گه ر لیم لاته ده ی ﴿كَيْدَمَنْ﴾ پیلانی نه وانه ﴿أَصَبَّ إِلَيْهِ﴾
دلم بق لایان ده ویا (هه زیان لی ده کم) ﴿وَأَكُنْ مِنَ الْخَوَلَاءِ﴾ و له نه قامان ده بم و ده چمه
روزیانه و ه. ۳۳ ﴿فَلَنُجَنِّبَنَّ لَهُ زُلْفَةً﴾ نه وسا په روه رنگاری نوحا که لی و ه رگرت ﴿لَنَصْرِفَ
عَنكَ كَيْدَمَنْ﴾ و پیلانه که ی نه وانی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هر خوا
بیسه ری زانایه. ۳۴ ﴿ثُمَّ بَدَأْ لَهُ مِنْ فِيْهِ مَا زُلْفًا لَا يَخْتَلِفُ﴾ نینجا بقیان ده رکه ووت و پتیان چاک
یو پاش نه و ی نه و هه موو به لگه یان (لی) بینی ﴿لَنُجَنِّبَنَّكَ حَتَّىٰ حِينَ﴾ تاما ویه که به ندی
بکن. ۳۵ ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ آلِيحْنُ فَنَبَّاهُ﴾ نه وسا نوو کوپی لاو (خزمه تکار) له گه لی چوونه
به ندیغانه ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ په کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿إِنَّ آتَيْنَا﴾ به راستی له خه وندا
خرقم دی ﴿أَغْمِرْ خَمْرًا﴾ تریم ده گوشه که ده بین به عه رقی ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ و ه نه و ی
تویان ووتی ﴿إِنَّ آتَيْنَا﴾ بیگومان له خه ودا خرقم دی ﴿أَحْمِلْ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نام
هه لده گرت به سهر سه رمه و ه ﴿تَأْكُلُ الطَّعْمَ مِنِّي﴾ بالنده لینی ده خوارد ﴿فَقَبَّحْتُمَا بِطَوِيلٍ﴾
لیکانه و ی نه و (خه و) همان پی بلی ﴿إِنَّا قَرْنَكِ مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ به راستی نیت ته تو
له چاکه کاران ده بینین (که چاک خه و په رزین بکه یث). ۳۶ ﴿قَالَ لَا يَأْكُلْنَا طَعْمًا فَرَزَقْنَا بِهٖ﴾
(یوسف) ووتی هیچ خوراک بکتان پی نادر ی که بیخون ﴿لَا يَأْكُلْنَا بِطَوِيلٍ﴾ مه گه ر من
به هر دووکتان ده لیم چی به ﴿قِيلَ أَنْ يَأْكُلَا﴾ پیش نه و ی بیت بقتان ﴿وَأَكُلَا﴾
یسا علم ی تق ﴿ثُمَّ هَلْ لَوْ بِهٖ مَرَاتَهٗ﴾ که په روه رنگام فیزی کریم ﴿إِنْ تَرَكْتُمْ﴾ به راستی
من وازم میناوه ﴿بَلَاءَ قَوْمٍ﴾ له ثابینی که لیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که به وایان به خوا
نه مهینا ﴿وَمِنَ الْآخِرَةِ مَنْ كَفَرْنَ﴾ و ه نه وان بی به وایان به ووت به پللی لوی. ۳۷

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا
لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْصَحِي
السَّجْنَاءُ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرٌ أَلا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقِيَمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْصَحِي السَّجْنَاءُ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي
ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ
الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ
يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

- خوی پی

پاکه یاندکه خوا

زاناتره پستی، جا

خوای گه وره ش

فرمودن نسی

جویدن بل بل لای

موحه معده پی پی بل

ده ری - اری

نومعه ته کت

بیگومان پازیت

ده که بن وه کائی

ناکه بن که تو پیت

ناخوش بیت و

دلگران بیت.

نایه تی (۲) سوره تی

(الانعام): قال

رسول الله (ﷺ):

(اتق الله حیثما كنت،

و اتبع السیئة الحسنه

تمحها و خالق الناس

بخلق حسن). (رواه

الإمام أحمد و

النسائی و الحاكم و البیهقی). پیغه مبری خوا (ﷺ) فرمودی: (له خوا بترسه و پاریزکاریه له هر جیگایه کدا بوویت

وه به شوین خرابه دا کرده وهی چاکه نه انجام بده ده سپرته وه وه له گه ل خه لکیدا با په وشتت جوان و به رز بیت).

نایه تی (۱۲) سوره تی (الانعام): قال رسول الله (ﷺ): (سدودا و قاریوا و أبشروا فإنه لن یدخل أحدا الجنة عملهُ،

قالوا و لا أنت یا رسول الله؟ قال: و لا أنا إلا ان یتغمدنی الله برحمته) (متفق علیه). پیغه مبری خوا (ﷺ) فرموده تی: -

﴿وَأَكْبَحْتُ وَلَهُ نَايِبٌ﴾ و ه شوینی نایبی باوو باپیرانم که و قوم ﴿إِزْمِیْمَ وَاشْحَقْ وَیَعْقُوبُ﴾ که
 نیرامیم و نیرامی و به عقوبن ﴿مَا کَانَ لَنَا﴾ رهوا و شیوانی به بزمان ﴿أَنْ نُفَرِّکَ بِاللَّهِ مِنْ
 غَیْرِ﴾ که هیچ شتی بکین به ماویهش بق خوا ﴿ذَلِکَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَیْنَا﴾ نه مهش چاکو
 به هره‌ی خویبه به سهر نیرمه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ و به سهر خه لکیمه و ﴿وَلِیْکُنْ أَکْثَرُ النَّاسِ
 لَا یَشْکُرُونَ﴾ به لام تقدیه‌ی خه لکی سوپاسی خوا ناکن. ۳۸ ﴿بَصِیْجِیَ الْبَیْجِ﴾ نه‌ی دوو
 ماوریک‌ی به ندینخانه م ﴿أَرْزَابُ مَنْزِلُوتِ غَیْرِ﴾ نایا چند خویبه‌ی جیاجیا باشتن ﴿أَمِ
 اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خویبه‌ی تاکی به ده سه لات. ۳۹ ﴿مَا تَقْبُدُونَ مِنْ دُونِی﴾ نیرمه بیجکه
 له خوا هیچ شتی ناپه رستن ﴿إِلَّا أَشْمَاءَ سَمِعْتُمُوهُنَّ أَشْرَ وَأَبَاؤُكُمْ﴾ جگ له چند ناویک
 نه بیت که نیرمه باوو باپیرانان ناوتان ناوون ﴿مَا أَرْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ
 به لگه‌ی به‌ی ده ریاره یان نه تاریقه خواره و ﴿إِنْ أَلَمْتُكُمْ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ بی گومان بریار ته نها بق
 خویبه ﴿أَمْ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ﴾ فرمانی داوه بیجکه له و (خوا) هیچ شتی نه په رستن ﴿ذَلِکَ
 الَّذِینَ الْفَرِیْقُ﴾ نه و به نایبی پامتی دامه زلوی نه گزلاو ﴿وَلِیْکُنْ أَکْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ﴾ به لام
 تقدیه‌ی خه لکی نازانن. ۴۰ ﴿بَصِیْجِیَ الْبَیْجِ﴾ نه‌ی دوو ماوریک‌ی به ندینخانه م ﴿أَمَّا
 أَخَذْنَا نَبِیِّی رَیْبَهُ غَیْرًا﴾ به کیکتان عاره ق ده رواردی گورده‌ی (پاشا) ده دات ﴿وَأَمَّا
 الْآخَرُ فَمَنْحُ﴾ به لام نه‌ی تریان (ده کوژدی و) مه لده واسری ﴿فَأَكُلُ الْطَّیْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾
 نه و ما بالنده له سهر (و ده م چای) ده خوات ﴿لَنْ یُزَالَی الَّذِی فِیهِ تَشْفِیْعَانِ﴾ نه و کاره‌ی
 که نیرمه ده ریاره‌ی پرسیار ده کن بریار لراره. ۴۱ ﴿وَقَالَ لِلَّذِی ظَنَّ﴾ و (یوسف) ووتی
 به و به که ده پزانی ﴿أَنْتَ نَاجٍ بَيْنَهُمَا﴾ بزکاری ده بی له دوو به تدکراوه که ﴿أَذْکَرُی عِندَ
 رَبِّکَ﴾ باسم بکه لای گورده پادشاکت (که به نامه ق گیرام) ﴿فَأَسْمَةُ الْفَیْطَرِ﴾ به لام
 شه پتان له پیری برده و ﴿ذِکْرُ رَبِّی﴾ باسکرمنی (یوسف) لای پادشای بکات ﴿فَلَبِثَ فِی
 الْبَیْطِ بَضْعَ سِنِینَ﴾ بویه ماوه‌ی چند سالتیک (یوسف) له به ندینخانه دا مایه و ه. ۴۲ ﴿وَقَالَ
 الْمَلِکُ﴾ و ه پادشا ووتی ﴿إِنْ أَرَىٰ سَنَیْ یَقْرَأُ سِیمَانَ﴾ بیگومان من له خه و مدا حهوت مانگای
 له و م بینی ﴿بِأَسْمَاءَ سَنَیْ عِجَابٍ﴾ که حهوت (مانگای) له ده یخواردن ﴿وَسَنَیْ سَمِیْعَ خَظَرِ
 وَآخَرَ بَابِ سَنَیْ﴾ و ه حهوت گوله دله و یله‌ی سه و زو حهوتی تر و شکیشم بینی ﴿بِأَسْمَاءَ الْمَلِکِ﴾
 نه‌ی پیامو اقولان ﴿أَنْتَ لَی زَنْبِی﴾ نه م خه و م بنقم لایک به ده نه و ﴿إِنْ کُنْتَ
 لِیْزَنْبًا تَعْمُرُونَ﴾ نه گور نیرمه مانای خه ده کن و ده زانن خه و چه زانن بکن. ۴۳

قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرَى يُاسِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِتُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي
 بِهِ؟ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
 مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
 مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْكَفَّ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

- (پژگای راست

بگ

(له کاره کانتاندا)

میانہ بن و زیادہ

پہ وی مہ کن و مژدہ

دہر بن چونکہ

بیگومان هیچ کہ سن

کردہ وہی خوی

نایبانه به هشت و ه

ووتیان: نه نانه توش

نهی پیغمبری خوا

(ﷺ)؟ فرمودی:

هروه ما منیش

مہگر خوابی گہرہ

بہر ہہ حمہتی خویم

خات).

نایبہتی (۱۷)

سورهتی (الانعام):

قال النبی (ﷺ) لابن

عباس: (یا غلام

احفظ الله بحفظه

احفظ الله تجده

تجاهك، تعرف الى الله في الرخاء يعرفك في الشدة إذا سألت فسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو
 اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا
 بشيء قد كتبه الله عليك رفعت الأقلام وجفت الصحف) (رواه الإمام أحمد والترمذي والحاكم). پیغمبری خوا (ﷺ)
 فرمودی به عہدوللای کوی عہ عباس: (نہی کوی لاو سنووی خوا بیاریزہ خوا دہ تپاریزی، سنووی خوا بیاریزہ -

﴿قَالُوا أَضَلَّتْ أَخْلَصَ﴾ ووتیان خه‌وی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل (و پرپوچه) ﴿وَمَا خَشِئْنَا أَلَّخْلَصَ﴾
 یعلیمین ﴿وَنُتِمَ شَ لَیْکَدَانَه‌و‌ه‌ی خه‌وی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل نازانین. ۴۴﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا
 وَادَّخَرَ بَعْدَ أَمْرٍ﴾ نه‌وسا نه‌و‌ه‌یان که‌پزگاری بوو له‌دوو (به‌ندکراو) ه‌که له‌پاش چه‌ند سالی‌ک
 بیری که‌وته‌وه ووتی ﴿أَنَا أَنْتُمْ بِنَاوِیْلَه‌ی﴾ من بۆتان لی‌کده‌ده‌مه‌وه مانای نه‌و خه‌وه
 ﴿فَارْزُلُون﴾ جا (فرموی) بمنین (به‌دوای یوسف دا که له‌به‌ندی‌خانه‌دایه). ۴۵ ﴿يُؤَسِّفُ
 إِلَیْكَ الصِّدِّیقُ﴾ (هات ووتی) یوسف نه‌ی هاوپی‌ی راستگو ﴿أَفَبِمَا نَقَرَتْ سَمَانٍ يَأْكُلُهَا سَنَعٌ
 عِجَابٌ﴾ مانای نه‌و خه‌وه‌مان پی‌ بلی چی به‌ حوت مانگای قه‌له‌و که‌حوت مانگای
 له‌پرو لاواز بی‌انخوات ﴿وَسَنَعٌ سُبُلَتِ حُضْرٌ وَأَخْرَ يَابَسَتْ﴾ هه‌روه‌ها حوت گولی دانه‌وتله‌ی
 سه‌وزو حوت گولی ووشک ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ﴾ تا من بگه‌پیمه‌وه بۆلای خه‌لکی ﴿لَعَلَّهَا
 يَعْلَمُونَ﴾ بق نه‌وه‌ی نه‌وان نه‌وه بزانی. ۴۶ ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعٌ سَبِينِ ذَابًا﴾ (یوسف) ووتی
 حوت سال کشتوکال ده‌کن به‌دوای یه‌کداو به‌برده‌وامی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ سُبُلًا﴾
 جان‌وه‌ی که‌دروینه‌تان کرد بی‌هیلنه‌وه له‌گوله‌که‌یدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ که‌میک نه‌بی‌ت
 له‌وه‌ی که‌ده‌یخون. ۴۷ ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شِدَادٌ﴾ نینجا له‌پاش نه‌و (حوت ساله)
 حوت سالی تردیت که‌سه‌خت و قات و قری‌یه ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ﴾ هه‌رچیتان پاشه‌که‌وت
 کردوه بق نه‌م (حوت ساله سه‌خته) ده‌یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتِصُونَ﴾ مه‌گه‌ر که‌میک
 له‌وه‌ی قایم هه‌لی ده‌گرن (بق توو). ۴۸ ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ﴾ پاشان دوی نه‌و
 (حوت ساله سه‌خته) سالی‌ک دیت ﴿فِيهِ يَغَاتُ النَّاسُ وَفِيهِ يَغْمِرُونَ﴾ خه‌لکی تئیدا (پزگار
 ده‌کرین) بارانیان بق ده‌بارینری و تئیدا دوشاو (ی میوه‌هات) ده‌گرن. ۴۹ ﴿وَقَالَ إِلَیْكَ
 پاشا ووتی﴾ (آنثوی پیم) نه‌و (پیاوه) م بق بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرُّسُلُ﴾ جا کاتن تئردراوه‌که‌ی
 پاشا (هات لای یوسف) ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه‌پیره‌وه بۆلای گه‌وره‌که‌ت
 (پادشاکه‌ت) ﴿فَتَنَادَى﴾ و پرسیاری لی بکه‌ ﴿مَا بَالُ الْبَشَرَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ هه‌وی چی بوو
 که‌نه‌و ژنانه ده‌ستی خۆیانیان به‌ی ﴿إِنْ نَبَى بَكَدِهِنَّ عَلِمَ﴾ بی گومان په‌روه‌دگارم
 به‌پیلانی نه‌و (ژن) انه‌ ناگادارو زانیه. ۵۰ ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَوَدْتُمْ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووتی
 (به‌ژنه‌کان) مه‌به‌ستان چی بوو کاتن ویستتان یوسف بخه‌له‌تینن و کاری خرابی پی
 بکن ﴿قَالَ حَسْبُ اللَّهِ﴾ (نافره‌ته‌کان) ووتیان پاک و بی گه‌ردی بق خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ
 سُمْ﴾ نئمه هیچ خرابه‌یه‌که‌مان لی نه‌دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه‌که‌ی عزیز ووتی ﴿الَّذِينَ
 خَضَعُوا لَكَ﴾ نانئستا حقی و پاستی ده‌ره‌که‌وت ﴿أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده‌مویست
 نه‌و (یوسف) ده‌ستم له‌گه‌ل تی‌که‌ل کات ﴿وَزَنَدَ لِمَنْ الصِّدِّيقِ﴾ و بی گومان نه‌و
 له‌پاست گویانه. ۵۱ ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمَ أَنِّي﴾ (یوسف ووتی) نه‌وه بق نه‌وه‌ی (پادشا)
 بزانی به‌پاستی من ﴿لَمْ أَخَفْ بِالْغَيْبِ﴾ به‌په‌نه‌انی ناپاکیم نه‌کردوه لی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾ وه به‌پاستی خواش پیلانی ناپاکان ناگه‌به‌نی به‌پایان. ۵۲

وَمَا أَتَّبِعُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْنُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا اسْرُدْ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتْنِهِ اجْعَلُوا بَصْعَةً مِنْهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿٦٣﴾

- خوات له گدا

دهبی، له خولی و

ثارمی دا خواناس

بهو خوا له یاه دهک

له کاتی ناخوشی و

سه ختیدا ده گاته

فریات، نه گهر داوای

شیتکت کردو

پاپایته وه تنه له

خوا داواکه و له و

بپایته وه وه نه گهر

ده سه نریته وه له

بزی شاددار که

قوچی لیدا بن.

نایه تی (٤٤)

سورهتی (الانعام):

عن عقبه بن عامر عن

النبي (ﷺ) قال (إذا

رايت الله يعطي العبد

من الدنيا - على

معاصيه - ما يجب

فانما هو استدراج. ثم

تلا رسول الله (ﷺ) ﴿فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فإذا هم مبلسون﴾ (رواه الإمام أحمد). عوچه بهی کوپی عامر گنیاوی تهیه وه که پیغه مبر (ﷺ) فهرموویه تی: (نه گهر دیت خوا له (بههره ی) دنیا ده به خشی به به نده به کی هرچی به نده که حزی لی بوو - گهرچی تاوانیش بکات - نه وه دلنیا به که نه وه نیستند راجه (واته: وورده وورده به ره و سزا بردن). پاشان پیغه مبر ی خوا (ﷺ) ثم نایه تی خوینده وه -

﴿وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي﴾ و (یوسف ووتی) من هرگز پاکانه بقرخم ناکم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونکه) به پاستی نه فس زور فرمان دهره به خرابه ﴿إِلَّا مَا رَجَعْتُ﴾ بیجکه نه و نه فسه‌ی په‌روه‌دگارم په‌حمی پی کردبی ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی په‌روه‌دگارم لی‌بوره‌ی میهره‌بانه. ۵۳ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به‌ژنده‌سته‌کانی) ﴿أَتُؤْتِي بِعَذَابٍ﴾ نه و یوسفم بق بینن ﴿أَسْتَخْلِفُهُ لِنَفْسِي﴾ ده‌یکه‌مه (که‌سیکی) تاییه‌ت به‌خومه‌وه ﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به‌پاستی تر ﴿الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أُمِينٌ﴾ نه‌موق لای نیمه‌خواه‌نی پله‌و پایه و باوه‌پی‌کراوی. ۵۴ ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف) قه‌رمووی (به‌پادشا) له‌سهر‌خه‌زنه و دارایی زه‌وی (میس) دا دامنی به‌پاستی من پاریزه‌ریکی شاره‌زام. ۵۵ ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانٌ لِّيُوسُفَ﴾ نا به‌و جورده یوسفمان پایه‌دارو جیکر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌خاک (ی میس) دا ﴿يَتَوَّأَمِنًا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ له‌هر شوینیک (ی میس) دا بیویستایه ده‌ژیا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ﴾ هر که‌سمان بوی به‌رمیهره‌بانی خرمانی ده‌خه‌ین (له‌دنیا) دا ﴿وَلَا نُصِيبُ أَجْرَ الْمُخْسِينِ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه‌ین. ۵۶ ﴿وَلَا أَجْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ و به‌پاستی پاداشتی پوزی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بق نه‌و که‌سانه‌ی بی‌ویان می‌ناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ و به‌همیشه‌ی خوریز بوون (له‌هاویه‌ش برپاردان و تاوان). ۵۷ ﴿وَجَاءَ إِخْوَتَ يُوسُفَ﴾ و (له‌کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بق میس) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه‌وسا چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُسْكِرُونَ﴾ ده‌ست به‌جی (یوسف) نه‌وانی ناسی په‌وه به‌لام نه‌وان نه‌میان نه‌ناسی په‌وه. ۵۸ ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتی که پکی خستن و نه‌وه‌ی که ویستیان پی‌ی دان ﴿قَالَ أَتُؤْتِي بَاحَ لَكُمْ مِنْ آبِكُمْ﴾ ووتی برایکی باوکی‌تان مه‌یه بقم بینن ﴿أَلَا تَرَوُنَّ أَنَّي﴾ ثایا نابینن که‌من ﴿أَوَلَيْ الْكَذِبِ﴾ پی‌وانم تیرو ته‌واوه (بق کپیاره‌کان) ﴿وَأَنَا خَيْرٌ الْمُنْزِلِينَ﴾ و ده‌من خانه‌خویی چاکم. ۵۹ ﴿فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِوَعْدِكُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر نه‌و (برایه‌تان) م بق نه‌میتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ﴾ نه‌وه پی‌وانه (ی دانه‌ویل) تان لای من نه‌و نزیك (نه‌م ولاته‌ش) مه‌که‌ونه‌وه. ۶۰ ﴿قَالُوا سَرَّوْذَ عَنْهُ أَبَاهُ﴾ ووتیان هه‌ول و ته‌قه‌لا ده‌ده‌ین له‌گه‌ل باوکی دا ﴿وَأَنَا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنایه نیمه نه‌و کاره ده‌که‌ین. ۶۱ ﴿وَقَالَ لِفَتِيلِهِ﴾ و (یوسف) ووتی به‌برده‌ست و خرزه‌تکاره‌کانی ﴿أَجْعَلُوا بِضْعَتَكُمْ فِي رَحَالِهِمْ﴾ دراهه‌کاتیان که داویانه (به‌دزی په‌وه) بیخه‌نه ناو باره‌کاتیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا﴾ به‌لکو بیناسنه‌وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ کاتی که گه‌پانه‌وه بق ناو مال و منفالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بییته‌هوی نه‌وه‌ی) بگه‌پنه‌وه و بی‌نه‌وه. ۶۲ ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ نینجا کاتی گه‌پانه‌وه بق لای بساوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه‌ی باوکی به‌پیزمان ﴿مُنِيعٌ بِنَا الْكَذِبِ﴾ (بق سالی داهاتو) پی‌وانه‌مان لی‌قه‌ده‌غه کراوه (هستم‌ان پی‌نافرقتن نه‌گه‌ر بنیامین نه‌یه‌ت له‌گه‌لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَحْمَلْ﴾ جا که‌واته براکه‌مان له‌گه‌لماندا بنیره پی‌وانه‌ش ده‌که‌ین (دانه‌ویل ده‌کرین) ﴿وَأَنَا لَهُ لَحَافِرُونَ﴾ و دلنایه ناگاتر و هی ده‌که‌ین. ۶۳

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
 قَبْلُ فَأَلَّه خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتْعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بِنَانَا
 مَا بِنَغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلِنَا وَنَحْفُظُ
 أَخَانَا وَنَزِدَا دُكَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْدٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ
 أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُتَوَّنَ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا
 أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّاءَ اتَّوهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
 ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
 مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا
 لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا
 دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
 لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ
 إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

- (قَلَمًا نَسُوا مَا
 دُكُّوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم
 أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
 أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
 مُبْتَلِسُونَ).

نایهتی (۵۴)

سورهتی (الانعام)

قال رسول الله (ﷺ):

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى

صُورِكُمْ وَلَا إِلَىٰ أَلْوَانِكُمْ

وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ

قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)

(رواه مسلم وأحمد).

پیغمبره ری خوا

(ﷺ) فرموده تی:

(بِیْگومان خوا

سهیری شیوه و

پهنگتان ناکات

به لکوسهیری دل و

کرده وه کانتان

ده کات).

نایهتی (۵۴) سورهتی (الانعام): عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (ﷺ): (لما قضى الله على الخلق كتب في

كتاب فهو عنده فوق العرش إن رحمتي غلبت غضبي) (رواه البخاري ومسلم). ثبو موریه گترویه تیوه ووتی:

پیغمبره ری خوا (ﷺ) فرموده تی: (کاتی خوی گه وره له دروست کردنی بونه وره بویه وه له نامه په کدا که لای

خویه تی و له سه ره شه نویویه تی به بیگومان به زه بی و میهره بانیم زال بویه به سه ره بق و توپه بیم دا).

﴿قَالَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (بی‌تیا) ﴿هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ثایا دل‌تیا بم لیتان دهریاره‌ی ﴿إِلَّا كَمَا آمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌روهك پیشتر دل‌تیا بووم لیتان دهریاری (یوسفی) برای ﴿قَالَ خُذْ حَقِيقَتَا﴾ که‌واته خوا چاکترین پاریزه‌ره ﴿وَمُواْرَحْمَ الرَّحْمَنِ﴾ وه نه‌و به‌زه‌یی دارترینی هه‌موو به‌زه‌یی دارانه (٦٤) ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ جا کاتئ باره‌کانیان کرده‌وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی یان ده‌سمایه‌که‌یان بؤ که‌پئراوه‌ته‌وه ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَا﴾ ووتیان نه‌ی باوکی به‌ریزمان ﴿مَا نَبِيٌّ﴾ چیمان ده‌وی ﴿مِنْهُمْ بِضْعَتَا﴾ نه‌مه دراوه‌که‌مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بؤمان نئردراوه‌ته‌وه ﴿وَنَمِيرُ أَمَلَنَا﴾ بڑیویش بؤ خواو خیزانمان ده‌مئین ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ و براکه‌شمان ده‌پاریزین ﴿وَنَقْرَأُ كِتَابَ نَبِيِّ﴾ و باری ووشتریکیش (دانه‌ویله) زیاد ده‌مئین ﴿ذَلِكَ كِتَابُ نَبِيِّ﴾ نه‌م (باره‌ش) پیوانه‌یه‌کی که‌مه (و به‌ناسانی ده‌مان ده‌نی). (٦٥) ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی هه‌رگیز نایئیرم له‌که‌لتان ﴿حَتَّىٰ تَكُونُوا مَوْتَقًا بِرَبِّ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لئینکی به‌توم پی نه‌ده‌ن له‌لایه‌ن خواوه (تا سوئندم بؤ نه‌خون به‌خوا) ﴿لَنَأْتِيَنَّ بِكَ﴾ که‌بیگومان (به‌بیوه‌ی) نه‌ی مئینه‌وه بؤم ﴿إِلَّا أَنْ نَخَاطُ بِكُمْ﴾ مه‌گر ده‌ور بدرین و چارتان نه‌مئین ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْتَقَهُ﴾ ئینجا کاتئ په‌یمانیان پئدا (سوئندیان خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا تَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (یه‌عقوب) ووتی خوا ناگادار و چاودیره سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ده‌یلئین. (٦٦) ﴿وَقَالَ نَبِيُّ﴾ وه ووتی نه‌ی کوره‌کام ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ هه‌مووتان له‌ده‌رگایه‌که‌وه‌مه‌چنه‌ژوره‌وه ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ به‌لکو له‌چه‌ند ده‌رگایه‌کی جیاجیاوه بچه‌ ژوره‌وه ﴿وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِثْرَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه من هیچ سوودتان پی ناگه‌یه‌نم له‌به‌رانبر (پیشهای) خوادا ﴿إِنْ أَلَّكُمُ إِلَّا اللَّهُ﴾ هه‌موو حوکم و بریاریک ته‌نها بؤ خوايه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه‌ر به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خؤسپئرانیش با خؤیان هه‌ر به‌و بسپئرن. (٦٧) ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتئ چونه‌ ژوره‌وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمُ اللَّهُ﴾ له‌و شوئنه‌وه‌ی که‌ باوکیان فره‌مانی پی دابوون ﴿مَا كَانَتْ يَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ نه‌و (چونه به‌و جوره) هیچ سوودی پی نه‌که‌یاندن ﴿بَيْنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌ به‌رامبر (قه‌ده‌ری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ به‌لکو نه‌وه مه‌به‌ستیه‌ک بوو ﴿فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ﴾ له‌ ده‌روونی یه‌عقوبدا بوو ﴿فَضَلَّهَا﴾ (به‌م شیوه) نه‌نجامی دا ﴿وَأَنَّهُ لَذُو عِلْمٍ﴾ وه به‌راستی یه‌عقوب خاوه‌نی زانست و زانیاری بوو ﴿لِنَا عَلَمُهُ﴾ چونکه ئیمه‌ فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زنده‌ی خه‌لکی نازانن (٦٨) ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ کاتیکیش که‌ چونه‌ ژوره‌وه بؤ لای یوسف ﴿وَأَوَّىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) براکه‌ی برده په‌نا خؤیه‌وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾ ووتی به‌راستی من براکه‌ی تووم ﴿فَلَا تَتَّبِعُنِي﴾ که‌واته هیچ غمبار مه‌به ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ نه‌وان ده‌یکه‌ن (له‌گه‌لت). (٦٩)

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
 عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ
 وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَنزِلُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

نایبہتی (۵۷)

سورתי (الانعام):

عن عائشة رضی

الله عنها) أنها قتلت

لرسول الله (ﷺ)

يارسول الله هل أتى

عليك يوم كان أحد

من يوم أحد؟

فقال: لقد لقيت من

قومك وكان أحد ما

لقيت منه يوم

العقبة إذ عرضت

نفسي على ابن عبد

يا ليل ابن عبد

كلاب فلم يجبني إلى

ما أردت فانطلقت

وأنا مهموم على

وجهي فلم أستطع

إلا بقرن الثعالب

فرفعت رأسي فإذا

أنا بسحابة قد

ظللتنى فنظرت فإذا

فيها جبريل (عليه السلام) فناداني فقال إن الله قد سمع قول قومك لك وما ردوا عليك وقد بعث إليك ملك الجبال لتأمره بما شئت فيهم، قال: فناداني ملك الجبال وسلم علي ثم قال يا محمد إن الله قد سمع قول قومك لك وقد بعثني ربك إليك لتأمرني بأمرك فيما شئت إن شئت أطبقت عليهم الأخشبين، فقال رسول الله (ﷺ): بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله لا يشرك به شيئاً. (رواه البخاري ومسلم) -

﴿لَمَّا جِئْنَاهُمْ بِهَازِغٍ﴾ جا کاتی که یکی خستن و نه‌وی ویستیان پی‌ی دان ﴿جَلَّ الْأَيْقَانَةُ﴾ ناوخری مه‌لیکی خسته ﴿فِي زَخْلِ أَحِبِّ﴾ ناو باری براکی ﴿ثُمَّ أَذَّنْ مُؤَذِّنٌ﴾ پاشان جار چی یه ک جاری دا ﴿أُنْتَهَا الْعِمْرُ﴾ نه‌ی کاروانه‌ک ﴿إِنْكُمْ لَمُسْرِقُونَ﴾ به‌راستی نئوه دزن. ۷۰ ﴿قَالُوا وَاقْتُلُوا عَلَيْهِمُ﴾ روویان تیکردن و ووتیان ﴿نَافَا نَفَقُورُ﴾ چیتان گوم کردوه؟ ۷۱ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿صَوَاعُ نَفَقِ الْمَلِكِ﴾ ناوخرمکی پادشامان دیارنی یه ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَلَّ نِیمُ﴾ مهر که سیک بییختیه وه باری وشتیک (خرواکی) ده‌دریتی ﴿وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ وه منیش ده‌سته‌بری نه‌و (باره) ده‌یم. ۷۲ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویتند به‌خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی نئوه ده‌زانن ﴿نَا جِنَا﴾ که نئیم نه‌هاتووین ﴿لَقَدْ فِي الْأَرْضِ﴾ بق نه‌وی خراپه بکین له‌وولتدا ﴿وَمَا كُنَّا سِرِّينَ﴾ ومنتیمه پیشتر دز نه‌بووین. ۷۳ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿لَمَّا جَزَّوْهُ﴾ ده‌ی نایا تولی نه‌و دزه‌چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه‌گر نئوه درقنن بوون ۷۴ ﴿قَالُوا جَزَّوْهُ﴾ ووتیان تولی نه‌وی یه ﴿فَمِنْ وَجَدٍ فِي زَخْلِهِ﴾ له‌باری مهر که سیکدا دوزدایه وه ﴿نَبَزَّوْهُ﴾ نه‌و که سه‌تول که یه‌تی (نه‌وی دزیه‌کی کرپوه نه‌بیته عه‌بد و کزله‌ی نه‌وی دزیه‌کی لی‌کراوه) ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُظْلِمِينَ﴾ نا به‌و جرده تولی له‌سته‌مکاران ده‌سه‌تین. ۷۵ ﴿قَبَلًا بِأَوْعَيْنَةٍ﴾ نه‌وسا (یوسف) ده‌ستی کرد به‌بشکنینی جه‌واله‌کانیان (باره‌کانیان) ﴿قَبَلٌ وَعَاوُ أَحِبِّ﴾ له‌پیش بشکنینی جه‌والی (بنیامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ أَسْفَرَ حَتَّى﴾ له‌پاشان (ناو خوره‌کی) ده‌ری هینا ﴿مِنْ وَعَاوُ أَحِبِّ﴾ له‌جه‌والی براکیدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نا به‌و جرده ﴿كَذَلِكَ يُوسُفُ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی براکی بگری ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پتی ثانی و یاسایی پادشا (به‌لکو به‌پی‌ی نه‌و قسه‌ بوو براکاتی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گر (کاتی) که خوا بیه‌وی ﴿تَرْفَعُ دَرَجَتَهُ مِنْ لَدُنَّا﴾ مهر که سیک بمانه‌ویت پله‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَنُفِذْهُنَّ﴾ و له‌سهر مه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ خاوه‌ن زانستیکه وه زانتره‌یه. ۷۶ ﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ﴾ ووتیان نه‌گر نه‌و (بنیامین) دزیبیتی ﴿لَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَنَا مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه بیگومان براکشی پیشتر دزی کردوه ﴿فَأَسْرَعَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پیتاخوشبوونی خوی) به‌م (تقره‌ته) له‌ده‌رونی خویدا هاردوه ﴿وَلَمْ يَدْعُهُمَا لَهْمُ﴾ ده‌ری نه‌بری بق نه‌وان ﴿فَالْأَخَرُ﴾ (ته‌نها) ووتی نئوه ﴿شَرُّ مُكَانًا﴾ له‌وان خراپترین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زانن به‌وی که نئوه ده‌یلین. ۷۷ ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِنَّ لَكَ أَيْهَا شَيْخَا كَرِيمٍ﴾ به‌راستی نه‌و باوکیکی نقد پیری به‌ته‌منی مه‌یه ﴿لَقَدْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ﴾ جایه‌کجی له‌نئیمه له‌جیاتی نه‌و بگره ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی نئیمه تولی له‌چاک‌مکاران ده‌بیین. ۷۸

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدِنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَأَلَ الْقَرِيَّةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبْضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

پهشتیوان و
په ناگهت ووست
تهنها پخت به خوا
به سته و په نا
به نه و به نه
به ناله نه گهر نه
نومه ت
کریبته و به
نه و ی سوه و
پن بگه نه
به شتی ناتوان
سوه و پن
بگه نه بیجگه
له و شتی که خوا
نوسیه و تی بوی
وه نه گهر
کریبته و به
نه و ی زیانت پن
بگه نه به شتی
ناتوان پیست
بگه نه بیجگه له
شته ی که خوا بوی

نوسیه و (چونکه) پیئوسه کان به رزکراونه ته ووه (مره که بی) لاپه په کان ووشک بونه ته ووه.

نایه تنی (۲۸) سوره تنی (الأنعام): قال رسول الله (ﷺ): (لتؤذن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة، حتى يقاد للشاة الجلحاء من الشاة القرناء تنطحها) (رواه مسلم). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمویه تنی: (بی گومان مافه کان ده درینه ووه به خاوه نه کانیان له پوی دواپی دا، تا نه و پاده یی توله ی بزنی کول - بی شاخ - -

﴿قَالَ تَعَاذَ اللَّهُ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْهِنَا تَتَّعِنَا عِيْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که
 هیچ‌کس‌ی بگرین بیجگه له‌وه‌ی که ناو خوره‌که‌مان لا دروژیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بیو)
 ﴿إِنَّا إِذَا لَطَلْمُورُ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر وا بکین نئمه له‌سته‌م کاران ده‌بین. (۷۹) ﴿فَلَمَّا
 تَشْتَبَهَا بَنَةً﴾ جا کاتی بین میوا بیون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَّصُوا حَيًّا﴾
 چوینه که‌نارک به‌چپه پلوژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْفُمْ﴾ برا که‌وره‌که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ
 نَعْلَمْ﴾ نه‌ی نازانن ﴿إِنَّ أَبَاكُمْ﴾ که بیگومان باو‌کسان ﴿فَدَاخَذَ عَلَيْكُمْ مُؤْتَقًا مِنَ اللَّهِ﴾
 سویند و په‌یمانیک‌ی به‌ناوی خواوه لی وه‌رگرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَغْتَ مِنْ يَوْسُفَ﴾ پیشت‌ریش
 (له‌و به‌لئنه‌ی پیتان دابیو) ده‌ریاره‌ی یوسف که‌مته‌رخه‌میتان کرد ﴿فَلَمَّا أَرَبَّ الْأَرْضِ﴾
 که‌واته من نه‌م زه‌ویه به‌جی نایه‌لم ﴿حَتَّى بَاذَنَ لِي﴾ مه‌تا باو‌کم موله‌ت (ی که‌پانه‌وه) م
 پین نه‌دات ﴿أَوْحَيْتُمْ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بریارم بق نه‌دات ﴿وَمَوْخَرُ الْحَكِيمِ﴾ هر نه‌ویش
 باه‌ترینی دابو‌ه‌رانه. (۸۰) ﴿أَرْجِعُوا إِلَيَّ﴾ نئوه بگه‌رئنه‌وه بق‌لای باو‌کسان ﴿فَقُولُوا
 نَبَاتَانَا﴾ و پینی بلین نه‌ی باو‌کی خومان ﴿إِنَّ أَبْنَاكَ عَرَقَ﴾ به‌راستی کوره‌که‌ت دزی
 کردو ﴿وَمَا شَبَدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا﴾ و نئمه‌ش بیجگه له‌وه‌ی ده‌ما‌فزان‌ی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا
 كُنَّا لِنَلْقَبَ حَبِطِينَ﴾ خق نئمه‌ش نا‌کاداری شاراوه ونه‌پینی یه‌کان نه‌بوین. (۸۱) ﴿وَنَحْنُ
 الْفَرِيقَةُ الْآخِرَةُ﴾ (خق نه‌گه‌ر به‌وا نا‌که‌یت) له‌خه‌لکی نه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌نئمه‌ی
 لی بیوین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنَّا﴾ له‌و کاروانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیا که‌پاینه‌وه ﴿وَأَنَّا
 نَصْدُورُ﴾ وه‌به‌راستی نئمه‌ه‌راست گرین. (۸۲) ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (یه‌عقوب
 ﴿هَؤُلَاءِ﴾) ووتی وانی به‌به‌لکو نه‌فسی خوتان کارکی بق جوان (و ناسان) کردون
 ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ بویه چارم دان به‌خودا کرتنه به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ بِهِمْ حَبِطًا﴾ به‌و
 نومیده‌ی خوا مه‌موویانم بق به‌پینئته‌وه ﴿إِنَّهُ مُوَالِفٌ الْحَكِيمِ﴾ به‌راستی هر نه‌و زانای
 کاربرسته. (۸۳) ﴿وَنُؤَلِّ عَنَّهُمْ﴾ نه‌وسا روی لی وه‌رگرتان ﴿وَقَالَ يَتْلُو عَلَى يَوْسُفَ﴾ ووتی
 ناخ و داخ بق یوسف ﴿وَأَنْبَشْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه‌مه‌روو چاوی سپی (و کوین) بیون
 له‌داخ و خه‌له‌تدا ﴿فَبُهِرَ كَلِيمٌ﴾ چونکه هر داخ و خه‌له‌تی خوی ده‌خواره‌وه. (۸۴)
 ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يَوْسُفَ﴾ واز‌ناهی‌تی مه‌ریبری یوسف
 ده‌که‌یته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرْمًا﴾ مه‌تا په‌کت ده‌که‌وی به‌نه‌خو‌کی و خه‌له‌ت خواردن ﴿أَوْ
 تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده‌مروت و ده‌چپته‌ه‌ری لی له‌تاو‌چوان. (۸۵) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَتُكْرَأُ
 وَحُزْنٌ إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من بامسی خه‌له‌ت و په‌ژره‌م هر لای خواده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ
 مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایه‌ن خواوه شتانی‌ک ده‌زام که نئوه نایزانن. (۸۶)

يٰٓبَنِيَّ اٰذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَ اٰخِيْهِ وَلَا تَاْتِسُوْا
 مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُوْنَ
 ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسْنَا وَاَهْلُنَا الضُّرُّ
 وَجِئْنَا بِضِغَعَةٍ مُّزَجَّجَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
 اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ
 بِيُوسُفَ وَ اٰخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ ﴿٨٩﴾ قَالُوْا اِنَّكَ
 لَآَنْتَ يُوسُفُ قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَ هٰذَا اَخِيْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ
 عَلَيْنَا اِنَّهٗ مِنْ يَتٰى وَيَصْرِ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ
 الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا تَاَلَلّٰهُ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا
 وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
 الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٩٢﴾
 اَذْهَبُوْا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلَى وَجْهِ اَبِيْ يَاتِ بِصِرًا
 وَاتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
 الْعِيْرُ قَالَا اَبُوْهُمَا اِنِّيْ لَاجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ لَوْ لَا اَنْ
 تَقْنِدُوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاَلَلّٰهُ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٥﴾

-مانیفه (خواستی)

پانی بیست

گزاره و تیره که

روتی به پیغمبر می

خوا (ﷺ): نهی

پیغمبر می

خوا (ﷺ) نایا

پژزکت به سهردا

هاتوره که سخت

ترو نامت مولود

بووی له پژدی

نوحود؟ فهرموی

(به لی) به راستی

له مؤزه که نه سخت

تو له روم تووش

بووه. وه نارپه که

ترینیان که تووشم

بووی پژدی

عقه به بووه کاتی

باسی نیسلام بق

کوی (عبد یا

لیل) کوی (عبد

ن لینه و

ن لینه و

کلاب) کرد وه لایمی نه دامه وه شینجا به ختم و په ژاره وه پژشتم و لم ناو ناگام له قوم نه بوو ناگه یستمه (قرن
 الثعالب) شاخی پژویه کان که سهرم به رز کرده وه سهر ده کهم په له هوریکه سیبهری بق کردوم که
 ته ماشام کرد ده بینم جویره نیل (ﷺ) تیدایه جا بانگی کردم و فهرموی: بی گومان خوا نه وهی بیست که
 که له کهت پی یان روتی و نه وه لاهمش که وه لایمیان دایته وه، به راستی خوا فریشته ی شاخه کانی-

﴿يَبْقَىٰ أَذْهُبُوا﴾ (په عقوب ووتی) نهی کورپه کاتم بېړن ﴿فَتَحَسُّوْا مِنْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا بگه پښ و هه والی یوسف و براکای بزائن ﴿وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رُّوحِ اللَّهِ﴾ ناو میډیش مه بن له به زه یی و میهره بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُّوحِ اللَّهِ﴾ به پاستی ناو میډ نابی له رحم و میهره بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له وانهی که بی بېوان. (۸۷) ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتئ که چوونه لای نهو (یوسف) ووتیان ﴿يٰنَايَا الْعَزِيزِ﴾ نهی عه زیز (پادشا) ﴿سَمِعْنَا وَأَهْلْنَا الضُّرَّ﴾ زیان و برستی تووشی خو مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِضَعْفٍ مُّزْجَنٍ﴾ و دراویکی که ممان هیناوه (بؤ کرپنی خوراک) ﴿فَاَوْبَ لَنَا الْكَيْلَ﴾ توش پیوانه که مان به ته وای بدهری ﴿وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ خیریشان پی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به پاستی خوا پاداشتی خیره و مه ندان ده داته وه. (۸۸) ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی نپوه ده زانن چیتان کرد ﴿يُّوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به یوسف و براکای ﴿إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له وکاته دا که نپوه نه زان بوون. (۸۹) ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَكُنْ لَّيْلًا يُّوسُفَ﴾ ووتیان به پاست تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُّوسُفُ وَهٰذَا أَخِي﴾ ووتی (پښیان) من یوسف و نه مه ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به پاستی خوا منتهی نابه سه رماندا ﴿إِنَّهُ مِنْ يُّسُفَ وَيَصْبِرُ﴾ به پاستی هه رکه س خوی بپاریزی و دان به خویدا بگری ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وسا به پاستی خوا پاداشتی چاکه کاران وون ناکات. (۹۰) ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به یوسف) سویند به خوا ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به پاستی خوا توئی مه ل بژارد به سه ر نپمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ﴾ وه به پاستی نپمه له خه تاکاران بووین. (۹۱) ﴿قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (یوسف) ووتی نه مپق هیچ سه رزه نشت و ته شه ریکتان له سه رنی په (له لایه منه وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا لیټان خوش بی ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه نهو (خوا) له هه مو به سوزان به سوزتره. (۹۲) ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا﴾ نه م کراسه ی من بیهن ﴿فَالْقَوُّهُ عَلَىٰ وَجْهِ لِي﴾ و بیده ن به سه ر دهم و چاوی باوکم دا ﴿بِأَنِّ بَصِيرًا﴾ (دهست به جئ) چاوی چاک ده بیته وه ﴿وَأَتُونِي بِأَمْنِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه وسا هه مو که س و کارتان بیټن بؤ (نم ولاته ی) من. (۹۳) ﴿وَلَمَّا فَصَلَ الْعَمْرُ﴾ جا کاتئ کاروانه که (له میسر) ده رچوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باوکیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُّوسُفَ﴾ به پاستی من بونی یوسف هه ست پی ده کم ﴿لَوْلَا أَن تَفْقِدُونَهُ﴾ نه گه به خه ره فاو و بی عه قلم دانه نین. (۹۴) ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به خوا ﴿إِنَّكَ لَبِى ضَلَالَةٍ الْقَدِيرِ﴾ تو هه ره له سه ر هه له که ی کونی خوتی. (۹۵)

فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا
 يَتَّبِعُنَا أَنْتَ وَآبَاؤُنَا أَنْتَ كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٦٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَّحَى إِلَيْهِ أَبُوئِهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٦٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوبِهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَآئِلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
 مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٧٠﴾ رَبِّ
 قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ الْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُوفِّقِي
 مُسْلِمًا وَالْحَقِّقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٧١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
 ﴿٧٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾

- نارودہ بقیات
 یوسفی لہرمانی
 پس بکسی
 دہریارہیان بہ
 ہر سزایہ خوت
 بتہری لہرمانی
 تیجہا فریشتہی
 شاخکان بانگی
 کردم و سلاوی
 لیکردم و لہرمانی
 نہی موحہ مہد
 (ک) بہ پاسنی
 خوا نہوی بیست
 کہ کہ لکات پس
 بان دوتی بیگومان
 پەرہرہرہنگاری تل
 منی نارودہ بقی
 لات بقی نہوی
 لہرمان پس بکسی
 بہ ہر کاریک خوت
 دہرہوی، نہکر
 بتہویت، نہو

شاخہ گورہیہ نہدم بہ یہ کدا و پانیان نہکہ مسورہ پیغہ بہری خرافہ لہرمانی: نہخیر میوام وایہ
 کہ لہ نہوی نہوانہ کہسانہ پیدایہ بین ہارہل بقی خوا بلنہنن و تہنہا ہر نہو بیہرستن۔

نایبہی (۵۹) سورہی (الانعام): قال رسول اللہ (ک): (مہاتبع الغیب خمس لا یطہوا الا اللہ (ن) اللہ
 عندہ علم الساعة وینزل الغوث ویعلم ما فی الارحام وما تدری نفس ماذا تکسب غدا وما تدری نفس بای-

﴿فَلَمَّا أَتَى الْبَيْتَ﴾ جا کاتئ مژده دهره که هات ﴿الْقَهْنُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نه و (کراسه‌ی دابه‌سەر دهم و چاویدا ﴿فَارْتَدَّ بِصِيرٍ﴾ یه کسه‌ر بینایی که پایوه (که پیشتر نابینا بوو) ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی من به‌ئیه‌م نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا بن من له‌لایه‌ن خواوه شتانیک ده‌زانم ئیه‌و نایزانن. ۹۶ ﴿قَالُوا يَا بَنِيَّ إِنَّا كُنَّا نَبُوءُكَ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ داوای لی خوش بوونی گونا‌هه‌کانمان بۆ بکه (لای په‌روه‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ به‌پاستی ئیمه‌ گونا‌ه‌باربووین. ۹۷ ﴿قَالَ سَوَدْتُ﴾ (یه‌عقوب) ووتی پییان دواتر ﴿أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ داوای لی‌یوردنتان بۆ ده‌که‌م له‌په‌روه‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌پاستی هه‌ر نه‌و لی‌یورده‌ی میهره‌بانه. ۹۸ ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ جا کاتئ چوونه لای یوسف (له‌ولای میسر) ﴿ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوَتَهُ﴾ دایک و باوکی برده‌ نزیکی خوی (و ده‌ستی کرده ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ﴾ و هه‌رمووی پییان وه‌رنه میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِينَ﴾ نه‌که‌ر خوا بیه‌وی ئارام ده‌بن (هیچ زیان‌یکتان تسووش نایه‌ت). ۹۹ ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه‌ باوک و دایکی له‌سه‌ر ته‌خت (ی‌حوکمرانی خوی) داینان ﴿وَوَضَعُوا لَهُ سُجُودًا﴾ وه‌ هه‌موو که‌وتن به‌په‌ودا بۆی به‌سه‌ورده‌ بردنه‌وه ﴿وَقَالَ يَبْنَوت﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی باوکی خوشه‌ویستم ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ نه‌مه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿قَدْ جَعَلْنَا رَبِّي خَفَا﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگارم به‌پاستی گئیرا ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه‌ به‌پاستی خوا چاکه‌ی له‌که‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتئ له‌ زیندان ده‌ری هئینام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه‌ ئیه‌وه‌شی له‌ لادی و بیابانه‌وه‌ هئینا (بۆ ناوشان) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَجَّ السُّطُنُ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌یتان ناخو‌شی و نا‌کوکی خسته‌ ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِ﴾ نئوان من و برا‌کانم ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ به‌پاستی په‌روه‌ردگارم ﴿لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ به‌ سه‌وره‌ به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ی بیه‌وی ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پاستی هه‌ر نه‌و زانای کار‌دروسته. ۱۰۰ ﴿وَبِذَلِكَ فَتَنَّا بَنِيَّ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌پاستی پیت به‌خشیووم ﴿مِنْ الْمَالِ﴾ هه‌ندی‌ک له‌ له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمْنِي مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه‌ هه‌ندی‌کیش له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وت فی‌رکردوم ﴿فَاطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌ی دروست کاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿أَنْتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو پش‌تیوان و یارمه‌تی ده‌ری منی له‌دنیا و له‌پو‌ژی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به‌ موسولمانیتی بمه‌رینه‌ ﴿وَالْجَنَفِيُّ بِالصُّلْحِ﴾ و بمخه‌ره‌ پیزی پیاو چاکانه‌وه‌ (له‌دوا پو‌ژدا). ۱۰۱ ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه‌وه‌ی (که باس کرا) له‌ هه‌واله‌نه‌زانراو و په‌نه‌انه‌کانه‌ ﴿تُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ که به‌سه‌رووش بۆت ده‌نئیرین (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ تو لای ئه‌وان (برا‌کانی یوسف) نه‌بوویت ﴿إِذْ أَخَذُوا مِيثَاقَهُمْ﴾ کاتئ که‌مه‌موو به‌پاری خویان دا (به‌نه‌ئینی) ﴿وَعَمَّ مَكْرُونُ﴾ و پیلانیان دا‌پشت. ۱۰۲ ﴿وَمَا أَكْثَرَ النَّاسَ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ زو‌دی‌ی خه‌لکی هه‌رچه‌ند تو سه‌وربیت (له‌سه‌ر باوه‌ر هئینانیا) نابنه‌ ئیماندار. ۱۰۳

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا
وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ
سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى ٱللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
ٱللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
إِذَا أَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ ۚ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ
﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّيقَ ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

- ارض نموت

(رواه البخاری)

پیغمبری خوا

(ﷺ) فرمودی:

(کلیله کانی غیب)

پنجن کس

نایانزانیست خوا

نه بیت پاشان

فرمودی: ﴿إِنْ ٱللَّهِ﴾

عنده علم الساعة و

ینزل الفیث ... ﴿﴾

نایهتی (٦١)

سورتهی (الانعام):

قال رسول الله

(ﷺ): ﴿الْقَنَوا﴾

موتاکم: لا إله إلا

الله من کلن لخر

کلامه لا إله إلا الله

دخل الجنة (رواه

ابن حبان).

پیغمبری

خوا (ﷺ)

فرمودی: نه که سانه تان له سهره مهرگان (لا إله إلا الله) یان یاد بخنده وه بیدنه به گویان دا چونکه،

هر کس (له کانی مردنیدا) کزتا ووتهی (لا إله إلا الله) بیئت ده چیت به هشته وه).

نایهتی (٦٥) سورتهی (الانعام): قال رسول الله (ﷺ): (سألت ربي ثلاثاً، فأعطاني اثنين ومنعني واحدة

سألته ان لا يسلط على أمتي عدواً من غيرهم فأعطاني وسألته أن لا يهلكهم بالسنين فأعطاني وسألته -

﴿وَمَا تَشَاءُونَ عَلَيْهِ مِنْ أُجْرٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)) تق داوای هیچ پاداشتی که له‌وانه ناکه‌یت له‌سەر (که‌یاندنی) نه‌و (قورئانه) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌و قورئانه هەر په‌ند و نامۆزگاریه بۆ جیهانیان. ۱۰۴ ﴿وَكَايْنٍ مِنَ النَّارِ﴾ وه زۆر به‌لکه و نیشانه هیه ﴿فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿بِمُؤْتٍ عَلَيْهِ﴾ به‌ لایاندا ده‌پۆن ﴿وَمَنْ عِنَّا مُرْسُونٌ﴾ به‌لام نه‌وان به‌ویان لێ وه‌رده‌گێرن. ۱۰۵ ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ﴾ جا زۆریه‌یان باوه‌پنهامێن به‌خوا ﴿إِلَّا وَمَنْ يُفْرِكُونَ﴾ مه‌گەر نه‌وان له‌و کاته‌دا هاویه‌ش به‌یار ده‌رن بۆ خوا. ۱۰۶ ﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جا تایا نه‌وانه ناترسن به‌خه‌یان به‌گه‌رت ﴿غَشِيَةٌ مِنَ الْعَذَابِ﴾ سزایه‌کی داپۆشهری خوا ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ یان له‌ناکاودا پۆزی دوا‌ییان به‌سه‌ردا بێت ﴿وَمَنْ لَا يُفْرِكُونَ﴾ له‌کاتێکدا نه‌وان مه‌ستی پێ نه‌که‌ن. ۱۰۷ ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ﴾ بلی نه‌مه‌ به‌یگای منه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خه‌لکی) ده‌که‌م بۆلای خوا ﴿عَلَىٰ بَصِيصَةٍ﴾ له‌سەر به‌لگه‌ی به‌وون ﴿أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعِيَ﴾ من و نه‌وانه‌ش شوینم که‌وتوون ﴿وَنُحِشِقْ﴾ و خواش پاک و بێ گه‌رده ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُفْرِكِينَ﴾ وه من هیچ کات له‌هاویه‌ش په‌واده‌ران نیم. ۱۰۸ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ئیمه‌ پێش تق (پێغه‌مبه‌رمان) نه‌ناردوه ﴿إِلَّا رَجُلًا﴾ جگه‌ له‌پیاوانێک ﴿نُوحٍ إِلَهُم﴾ که‌نیکامان بۆ ده‌کردن ﴿مِنْ أُمَّلِ الْفُرَى﴾ له‌خه‌لکی هاره‌کان ﴿الَّذِينَ يَمُوتُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی تایا نه‌و (بێ به‌ویانه) نه‌گه‌پاون به‌سەر زه‌ویدا ﴿فَتَبَارَكُ عَيْنُكَ﴾ تا سه‌ه‌نج به‌ده‌ن چۆن به‌ووه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ه‌نه‌جای نه‌وانه‌ی که‌ له‌پێش نه‌مانه‌وه به‌وون ﴿وَلَنَارُ الْآخِرَةِ خَمٌّ﴾ وه بێ گومان ژیا‌نی پۆزی دوا‌یی چاک‌تره ﴿لَلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی خۆیان پاراستوه (له‌دنیا‌دا) ﴿أَلَّا تَعْلَمُونَ﴾ ده‌ی ئیوه ژیرنابن و ئی ناگه‌ن. ۱۰۹ ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ مه‌تا کاتی پێغه‌مبه‌ره‌کانیان نا ئومید به‌وون (له‌سەرکه‌وتن) ﴿وَعُظُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه که‌له‌که‌یان وایان زانی که (پێغه‌مبه‌ران) به‌ویان له‌گه‌لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ (له‌و کاته‌دا) سه‌ره‌که‌وتن و یارمه‌تی ئیمه‌یان بۆ هات ﴿فَنَجَّىٰ مِنْ كُفْرٍ﴾ جا نه‌وانه‌ی ده‌مانو‌یست به‌زگاره‌کران ﴿وَلَا يُرِيدُ بَأْسُنَا﴾ سزاشمان ناگه‌رتنه‌یه‌وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌هۆزی تاوانبار. ۱۱۰ ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سویندیی بێ گومان له‌داستانێ (پێغه‌مبه‌رماندا (علیهم‌السلام)) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِ الْأَلْبَابِ﴾ په‌ند و نامۆزگاری هیه بۆ خاوه‌ن به‌یران ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ نه‌م (قورئانه) چه‌ڕۆک و قسه‌یه‌کی به‌ه‌لبه‌سترا‌بێت ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌لکه‌ به‌پاست دانهر و په‌شتگیری نه‌و (کتیبا‌نه‌) به‌که‌ له‌پێش خۆیه‌وه (هاتوون) ﴿وَتَفْصِيلٌ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه‌روه‌ها به‌وون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی که (وهمدی و زحمة) وه په‌نمه‌وونی و میهره‌بانیه (لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) بۆ نه‌وانه‌ی که‌ به‌پوا‌ دینن. ۱۱۱

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسٍ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى الْبَلَدَ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرُوعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاسِعٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِنْ ذَا كُنَّا تُرَابًا أَلَمْ نَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَابُ ﴿٥﴾ فِي آعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦﴾

—آن لایلمسهم شیعا
وأن لا ینیق بعضهم
بأس بعض
فمنعنی .
پیغمبر می خوا
(کَلَّمَ) که موعود می:
(دلای صر شتم له
پهروه رنگارم کرد،
مورانیانی پی
به خـشیم و
دانه به گیانی پی
نه دام . دلوام لی کرد
که بینجگه له خویان
لورمن زال نه کات
به سـ
نومنه ته که مدا
نمردی پی به خشیم
وه دلوام لی کرد که
له ناویان نه بات به
نه بونی و قات و
لمی نه روی پی
به خشیم وه دلوام

لی کرد کرمه ل کرمه لیان نه کات و وه مه ندکیان به ده سنی مه ندکیان نه چه مسینیتنموره نمه یانی پی نه دام .
نایه تی (٧٢) سورتی (الانعام) : قال رسول الله (ﷺ) : (إن إسرائيل قد اتقوا الصود وحني جبهته
ينتظر متى يؤمر فينلخ) (رواه مسلم) . پیغمبر می خوا (ﷺ) که موعود می: (تیسرافیل شه پیروی گرتوره
به ده مه وه ناو چاری می ناو مته وه به ک چاومره وانه ، که می که رمانی پی بیری و موعود پیا بکات) .

سوره‌ی «الرعد»

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الر﴾ به (تالیف، لام، را) ده‌خویترتتوره خوا زانآتوره به ماناکه‌ی، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ نه‌مانه نایه‌ته‌کانی کتیب (ی ناسمانی) ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ﴾ وه نه‌وی نیردلوته خواره‌وه بقر ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه حق وپاسته ﴿وَلَيْكُنْ أَصْغَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوری‌ی خه‌لکی باوه‌پ ناهینن. (۱) ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْوَحْشَ﴾ که بیبیین ﴿ثُمَّ أَسْرَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بووه‌وه بق سه‌ره‌عرش و قهراری گرت (به‌و شتوره‌ی شایسته‌ی خوا بیت که‌تیغه چونتیغه‌ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الْفَسْنَ وَالْفَرَ﴾ وه خرد و مانگی پام هیناوه ﴿كُلُّ عَجْرٍ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هر یه‌که‌یان ده‌گه‌ی تاکاتی نیاری کراو ﴿يُذِيقُ الْإِنْسَ﴾ هه‌موو کاروباری هه‌لده‌سورپنی ﴿يُفَضِّلُ الْآيَاتِ﴾ و نایه‌ته‌کان پوون ده‌کاته‌وه (پوتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَآؤَ رَبِّكُمْ تَوْفَئُونَ﴾ تا له (زیندوو بوونه‌وه) که‌یشتن به‌خزمت په‌روه‌ردگارتان دلنیا بن. (۲) ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا) نه‌و زاته‌یه که زه‌وی پاخستووه (به‌پانی و درزی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارَ﴾ و چه‌ندا چیا و پووباری تیدا دلناوه (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الْأَنْهَارِ﴾ وه له هه‌موو جیره میوه‌یه که ﴿جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ اثْنَتَيْنِ﴾ جوتی نیر و میی تیدا دروست کردوه ﴿يُفْجِئُ اللَّيْلَ أَنْ تَأْتِيَّ﴾ شه‌و ده‌دات به‌سه‌ر پلژدا ﴿إِنْ لِي ذَلِكْ﴾ به‌پاستی له‌وانه‌دا ﴿لَا يَسْتَرْفِعُونَ يَفْتَكِرُونَ﴾ به‌لکه و نیشانه هه‌یه بق نه‌و که‌سانه‌ی که‌بیرده‌که‌نه‌وه. (۳) ﴿رَبِّ الْأَرْضِ﴾ وه له‌زه‌ویدا ﴿فَطَعَّ مُتَجَوِّرَ﴾ چه‌ند پارچه‌ی له پال یه‌کتریدا هه‌ن ﴿وَجَسَّتْ مِنْ آغْصَانِ﴾ هه‌روه‌ما باخاتی تری و پهن ﴿وَوَزَعَ﴾ و کشتوکال ﴿وَنَجَلَ﴾ و (پاخاتی) بارخودمای ﴿صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ﴾ دوو قه‌دی یه‌ک بنج و یه‌ک قه‌د ﴿يُنْفِئُ بَمَاءَ وَحْشٍ﴾ هه‌موویان یه‌یه که‌تاو ناوده‌درین ﴿وَيُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که‌چی باوی هه‌فتیکیمان طوه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿فِي الْأَكْلِ﴾ له‌خواردندا ﴿إِنْ لِي ذَلِكْ﴾ به‌پاستی له‌وانه‌دا ﴿لَا يَسْتَرْفِعُونَ يَفْتَكِرُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌ی پوون هه‌یه بق نه‌وانه‌ی تی ده‌گن و بیرده‌که‌نه‌وه. (۴) ﴿وَإِنْ تَعْجَبْ﴾ جا نه‌که‌ر تو سه‌رت سوپ بمینن ﴿تَعْجَبَ قَوْمٌ﴾ نه‌وه قسه‌ی نه‌وانه جی‌ی سه‌ر سوپمانه که‌ده‌لین ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ رَبَّكَ﴾ نایا کاتی (که‌مردین و) بوینه‌وه به‌خاک ﴿أَوَلَمْ يَلِدْ وَلَدًا﴾ نایا تیغه سه‌ر له نوی دروست نه‌کرتینه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌جی باوه‌پ پوون به په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ آغللنن آغلاپنن ﴿جَا نِه‌وانه کت و زنجیر له گه‌ردنیا ندایه﴾ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه نه‌وانه هاره‌لانی ناگرن ﴿مَنْ لِيَا خَلِيدُونَ﴾ که به‌هه‌میسه‌ی ده‌هینته‌وه قتیغه. (۵)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
 ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَرَ
 الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ آفَلًا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
 وَيُنَشِّئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيَسْجِعُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

هؤلی هاتنه

خواردهوی نایه تی

(۱۳) سوره تنی

(الرعد): ﴿ویرسل﴾

الصواعق فیصیب

بها من یشاء و هم

یجادلون فی الله

و هم شدید

المحال به نزار له

نه نه سه وه (ﷻ)

کثیرا ویه تی وه که

ووتی تی:

پیغمبر (ﷺ)

یه کی له ما وه تنی

نارد بق لای

پیاویکی گوده له

بی پیاوه پان تا

بانگی بکات بق

سه ر نایینی نیسلام

، پیاوه که ش ووتی

: نه و خوایه تی تو

منی بق لا بانگ

ده که تی چی یه ؟ ناسنه ؟ مسه ؟ زیوه ؟ ثالثونه ؟ نه نه سیش هاته وه بق خزمتی پیغمبر (ﷺ) و هواله کی

بق کثیرا ویه و پیغمبریش جاریکی تر ناردیه وه بق لای نه و پیاوه و بانگی کرد بق لای خوا نه ویش

ووته کی پییشوی دووباره کرده وه (نه نه س گه پایه وه) پیغمبر (ﷺ) بق جاری سئی یه م

نه نه سی ناردیه وه بق لای پیاوه که هه مان ووتی پییشوی دووباره کرده وه نه دجا نه نه س هاته وه -

﴿وَتَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْهَيْبَةِ﴾ به پهلای سزات لی ده‌کن ﴿تَبَلَّ الْحَسَنَةُ﴾ پیش چاکو به‌زمی ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الْمَوْتُ﴾ که بی گومان له پیش نه‌مانه‌وه زکده‌یون تزله‌یان لی سه‌ناره ﴿وَأَنْ زَيْدٌ﴾ و به‌پاستی په‌روهرنگارت ﴿أَلَمْ يَغْفِرْ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نی لی بورنه بقی خه‌لکی ﴿عَلَى غُلُوبَةٍ﴾ گهرچی سه‌مکاروش بن ﴿وَأَنْ زَيْدٌ﴾ مه‌روه‌ها به‌پاستی په‌روهرنگارت ﴿لَقَدْ بَدَأَ الْفَقَابُ﴾ تزله‌سینگی توند و تیزه . ۸ ﴿وَقَوْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ی بیون ده‌یان ووت ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ﴾ نه‌وه بقی نه‌نیزه‌یروته خواره‌وه بقی ﴿وَأَنَّهُ مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه‌یه که له‌لایه‌ن په‌روهرنگاریه‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿تَقُ هَر تَرَسْتَنِي﴾ و لکل توهم‌اد و بقی مه‌موو گه‌لیک پزنی‌شانده‌ریک مه‌یه . ۷ ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ خوا ده‌زانی مه‌موو مینه‌یه که (له‌ منالانیدا) چی مه‌لگرتوره (کوریان کچ) ﴿وَمَا تَفْضِي الْأَرْحَامُ﴾ وه مه‌روه‌ها ده‌زانی منداال دانه‌کان چی لی که‌مه‌ده‌بیته‌وه ﴿وَمَا تَزَادُ﴾ چی زیاد ده‌کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِحَقِّدَارٍ﴾ وه مه‌موو شتی لای نه‌وه (خوا) نه‌ندازه‌ی (مباری کراوی) مه‌یه . ۸ ﴿عَلِيُّ الْقَبِ وَالشَّهَدَةِ﴾ (خوا) زانای به‌مه‌موو دیار و نادیارک ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ گهره و به‌رزه . ۹ ﴿سَوَاءٌ يَنْكَرُ مَنْ أَمَرَ الْقَوْلُ﴾ یه‌کسانه (بقی خوا) نه‌ه‌تان به‌نه‌تی قسه بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَحْبِبٌ بِاللَّيْلِ﴾ و نه‌وه‌ی که له‌سه‌ودا خزی ده‌شارقه‌وه ﴿وَسَارِبٌ بِالْبَارِ﴾ نه‌وه‌ی که له‌ پوزدا ده‌ره‌که‌وی . ۱۰ ﴿لَهُ مُعَيْبَتٌ﴾ بقی نه‌وه (ناده‌می) مه‌یه فریشتانیک که به‌دوای یه‌کدا دین ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له‌پیش و له‌دوایه‌وه ﴿حَتَّى تَقْرُوهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌فرمانی خوا ده‌ی پلوتن له‌زبان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌پاستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ مَا يَقْضِي﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لیک تگهری ﴿حَتَّى يَقْرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ مه‌تا نه‌وان خویان (بار و حالی) خویان نه‌کوپن ﴿وَإِذَا أَرَادَ نَقْدٌ﴾ وه‌کاتیک خوا بی‌ه‌وی ﴿يَقْضِي سَوْءًا﴾ هوزیک تووخی به‌لا بن ﴿لَا مَرَدَ لَهُ﴾ هیچ به‌رگریکی بقی نی یه ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ و جگه له‌وه (خوا) هیچ یارمه‌تی ده‌ر و پشتیوانیکیان نی یه . ۱۱ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه‌وه زاته‌یه ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسکه‌تان خیشان ده‌دات ﴿غَوَاً وَعَمَاقًا﴾ که‌هوی ترساندن و هیوا و نه‌میدتانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ مه‌روه‌ها مه‌وری قورس (به‌تاوی باران) به‌دی ده‌هینتی . ۱۲ ﴿وَيُنشِئُ الرِّيحَ الْعَصْفِيَّةَ﴾ وه مه‌روه‌گره سوپاس و ستایشی نه‌وه (خوا) ده‌کات ﴿وَالْمَلِيكَ مِنْ خَلْقِهِ﴾ مه‌روه‌ها قریخته‌کانیش له‌ه‌یبه‌ت و ترسی نه‌وه (خوا) ستایشی ده‌کن ﴿وَنَزِيلُ الْمُرْغَبِ﴾ وه (په‌روه‌رنگار) مه‌وره بروسکه‌کان ده‌نیزی ﴿لَيْسَ بِهَا مِنْ شَيْءٍ﴾ و ده‌یدات له‌ه‌رکسی که‌بی‌ه‌وی ﴿وَمَنْ يُجَدِّدْ لَكَ فِي اللَّهِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه‌ ده‌مه‌ ده‌می ده‌کن ده‌ریاره‌ی خوا ﴿وَمَنْ شَدِيدُ الْحَالِ﴾ و نه‌وه (خوا) هیز و هوزانان روز به‌هینه . ۱۳

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
 كِبْسُطٌ كَفَيْتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
 نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
 الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
 عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ أَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
 وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ كَذَلِكَ
 يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
 يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾
 لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
 لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

- بق لای پیغمبر

و هو اله کی بق

گنایه، جا

خوای گمرد

م

بروسکه به کی بق

نارو نو پیاده

سوتاند، پیغمبر

(ﷺ) فرمودی به

نه س: (خوای

گمرد مگرد

بروسکه به کی نارو

بق ماوه که و

سوتاندی نه جا

نم نایه

هاته خواره و

یرسل الصواعق

فیصیب بها من

یشاء...﴾

نایه تی (۷۹)

سوره تی

(الانعام): عن

عیاض بن حماد أن رسول الله (ﷺ) قال: قال الله إني خلقت عبادي حنفاء (رواه مسلم). عیاضی
 کوپی حه معاد گنایه تیه وه ووتی: پیغمبر ی خوا (ﷺ) فرمودی تی: (خوای گمرد فرمودی تی:
 بیگویمان من به ننده کانم به پاکی و له سه ری هکتا به رستی دروست کردوه).

نایه تی (۸۲) سوره تی (الانعام): قال عبد الله (ﷺ): لما نزلت ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ...﴾

﴿أَنْتَ ذَرْوَةُ الْحَقِّ﴾ نزاول پارانده‌ی هه قیض هه بۆنه‌وه (خوا) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾
 نه‌وانه‌ش نزاول لاله له غه‌یر خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ هیچ وه لامیکیان
 تاده‌نه‌وه (نایه‌ن به‌هاوارانه‌وه) ﴿إِلَّا كَسِبَتْ كُلُّهُ إِلَى الْمَاءِ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌سیک (که‌تینوی
 بیت له‌دوره‌وه) مه‌ریدو مشتت خوی بۆلای تاوێک درێژ کردیی ﴿لِيَتَلَفَّ فَإِنَّهُ مُوَيْبِلٌ﴾
 بۆ نه‌وه‌ی (تاو) بگاته ده‌می به‌لام نایکاتن ﴿وَمِنَ الدَّاعِ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاول دوعای بۆ
 به‌روایان (له‌بته‌کانیان) هیچ نیه جگه له‌گومرایی و سه‌ر لای شیوان. (۱۴) ﴿وَاللَّهُ يَسْجُدُ﴾
 سوژده بۆ خوا ده‌یات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا﴾
 و کره‌ما ﴿بِإِذْنِهِ وَنَهْيِهِ﴾ و یتله‌لهم بالفدو و الاصله‌ی هه‌روه‌ها سته‌ره‌کانیان له‌به‌یانیان
 و قیواراندا (سوژده ده‌بن). (۱۵) ﴿فَلَمْ يَرْثِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾
 که‌ن په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌ ﴿فَلِی اللَّهِ﴾ بلی خوا ﴿فَلِی﴾ جا بلی ﴿أَفَأَعِزَّتُمْ﴾
 مین ثوبیه ازلایه‌ی ده‌ی قیوه‌ی بیجگه له‌و (خوا) پشتیوانانیکتان مه‌لبراردوه (بۆ خۆتان)
 ﴿لَا تُلْجُونَ لَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که‌خاوه‌نی هیچ سوود و زیانیک نین بۆ خۆشیان ﴿فَلِی﴾
 بلی ﴿فَلِی یَسْتَوِی الْعَمِی وَالْجَبِیْمُ﴾ تایا کوێر و چاوساغ په‌که‌سانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِی الظُّلُمَاتُ﴾
 و النور؟ یان تایا تاریکیه‌کان و پووناکی وه‌ک به‌ک وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌خیر نه‌ی
 نه‌وانه‌ چهند هاویه‌شیکیان بۆ خوا داناهه‌؟ ﴿خَلَقُوا كَخَلْقِهِ﴾ (گوایه) وه‌ک دروستکراوانی
 خولیان دروست کردیی؟ ﴿فَتَشَبِهَ الْخَلْقَ عَلَیْهِمْ﴾ نه‌وسا دروست کراوه‌که‌یان لی شیواوه!! ﴿فَلِی اللَّهِ﴾
 بلی خوا ﴿خَلِقُ كُلِّ شَیْءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیگه‌ ﴿وَمَنْ أَلَوْ جَدَّ الْقَهْرُ﴾ و هه‌ر
 نه‌روه‌ه‌ تا‌ک و ته‌نایی زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتیگه‌. (۱۶) ﴿أَفَزَلِی مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ﴾ به‌ارانی
 له‌ناسمانه‌وه بارانه‌وه‌وه ﴿تَسَالَتْ اُذُنُهُ بِقَدَرٍ﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلێک به‌ نه‌ندازه‌ی خۆی
 لا‌قاری مه‌لده‌سیت ﴿فَاخْتَمَلَ السَّلَی﴾ نه‌وسا لا‌قاوه‌که‌ هه‌لی ده‌گریت ﴿زَلَّاتُ رَأْسًا﴾
 که‌فیکه‌ی به‌ریزوه‌وه (به‌ لا‌قاوه‌که‌وه) ﴿وَبِمَا يُوقِدُونَ عَلَیْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش
 په‌یداده‌یی) که‌ ناگری بۆ تاوده‌ده‌ن (ده‌یتوینته‌وه) ﴿أَبِغْضَ حِلْمِهِ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست
 کردنی خصلت ﴿أَوْ تَسْمِعُ﴾ یان شتوومه‌کی تر (وه‌ک قاپ و قاچاغ) ﴿زَلَّاتُ رَأْسًا﴾ که‌فیکه‌
 وه‌کو نه‌و (که‌فی لا‌قاوه‌ په‌یدا ده‌بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ نا به‌و جوژه‌ ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْظُلْمَ﴾
 خوا نه‌وه‌نی حه‌ق و به‌تال دینیتته‌وه ﴿فَأَمَّا الزُّبْدُ فَیَنْفَعُ جُفَاءً﴾ جا که‌فه‌که‌ ده‌روات و له
 تاو ده‌چی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی که‌ سوود نه‌که‌یه‌نن به‌خه‌لکی ﴿فَتَمَكَّثُ فِي﴾
 الارضی ﴿لَهُ زَمْزَمَیْ دَهْمِیْنَتَهُوه﴾ ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ تابه‌و جوژه‌ خوا نه‌وه‌نه‌کان
 ده‌میتته‌وه. (۱۷) ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی وه‌لامی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان
 دلیه‌وه ﴿الْخُسْفِ﴾ (پاداشتی) هه‌ره‌ چاک (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِیْبُوا لَهُ﴾
 نه‌وانه‌ش وه‌لامی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگان) یان نه‌دایه‌وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَبِیصًا﴾
 نه‌گه‌ر هه‌رچی واه‌ زه‌ویدا هه‌مووی می نه‌وان بۆ ﴿وَبِاللَّهِ عَعَدُ﴾ نه‌وه‌نده‌ی تریشی
 له‌که‌ل بیت ﴿لَا تَقْدَرُوا بِهٖ﴾ ده‌یده‌ن له‌ بریتی و به‌ده‌لی سزای پۆژی دوابی
 ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَوَازٍ﴾ نه‌وانه‌ بۆیان هه‌یه ﴿سُوءُ الْحِسَابِ﴾ لایرسینه‌وه‌ی سه‌خت و خه‌راپ
 ﴿وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ و جیگایان دۆزه‌خه‌ ﴿وَبِئْسَ الْبِهَادُ﴾ تایی که‌چه‌له‌ گوزینگی خراپه‌. (۲۸)

﴿٢٠﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُكُمْ
 أَوْ لَوْ أَنَّ الْكَلْبَ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ يُوْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
 ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٥﴾ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فِعْنَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ
 ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
 وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٧﴾ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
 مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٣٠﴾

«شق ذلك على

المسلمين فقالوا: يا

رسول الله اينام

يظلم نفسه؟ قال:

ليس لله انما هو

الشرك، ألم تسمعوا

ما قال لقمان لابنه

وهو يعظه ﴿يا بني لا

تشرك بالله إن الشرك

لظلم عظيم﴾ (رواه

البخاري) فعبدا

(به زای خدای تو

بیست) ووتی: له

کاتیکدا هم تابه

هاته خواره وه

الذين آمنوا ولم

يلبسوا... به لای

موسلمانانه وه گران

بسو ووتیان: نهی

پیغمبر می خوا کن

له نیکه ستمی

له خدی نه کردوه؟

فرمودی: مبهستی نه وه نی به، به لکو نه ستمه هاویهش پیدا کردنه بؤ خوا، نه تان بیستوه نه وهی که لوقمان

به کوبه که می فرمودی کاتی که نامرزگاری ده کرد ﴿یا بنی لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظیم﴾.

نایه تی (۹۴) سورتهی (الانعام) : قال رسول الله (ﷺ): (يقول ابن آدم: مالي مالي وهل لك من مالك

إلا ما أكلت فأفنت أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت فما سوى ذلك فذهب و تاركة للناس) (رواه-

﴿أَقْمِنْ يَلْمُ﴾ جا ئایا که سێک که بزانی ﴿أَتَمَّا أَوَّلَ إِلَٰهٍ﴾ به پاستی ئەوێ نێراوە ته خوار
 بۆ تو ﴿مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ﴾ لەلایەن پەرەردگارتەو هەق و راستە ﴿كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ وەك ئەو
 كە سەیه كە كۆیڕیبت ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُ أَوْلَٰٓئَا الْأَلْبَٰبِ﴾ بێگومان هەر ئەوانە بێر دەكەنەو كە
 خاوەنی ژیرین. ١٩ ﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ ئەوانەى كە پەیمانی خوا دەبەنە سەر ﴿وَلَا
 يَمْقُضُونَ أَلْعِیْشَ﴾ وە بەلێن ناشكێنن و هەلێ ناوەشێننەو. ٢٠ ﴿وَالَّذِينَ يَصُلُّونَ﴾ وە
 ئەوانەن كە پەيوەستی دەكەن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ﴾ هەرچی خوا فەرمانی داوہ ﴿أَنْ يُوصَلَ﴾
 كە پەيوەست بکری (وەك بەسەرکردنەوێ خزمەن) ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وە لە
 پەرەردگاریان دەترسن ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وە لە خراپە و سەختی لێرسینەو
 دەترسن. ٢١ ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وە ئەوانەن كە دانیان بەخۆیاندا گرت ﴿اتِّقَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾
 بەمەبەستی پەزەماندە پەرەردگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وە نوێژیان بەجێ هێناوہ
 ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وە لەو پۆزیە پێمان داوون بەخشیوویانە ﴿مِمَّا وَعَدَٰنَا﴾ بەنهیئى و
 بەئاشكرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْهَسَنَةَ﴾ وە بەچاكە بەرگری لەخراپە دەكەن (بەچاكە
 خراپەكانیان دەسپەنەو و لادەبن) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ عَفَىٰ ٱلْءَادَارِ﴾ سەر ئەنجامی چاكی ئەو
 دۇنيا هەر بۆ ئەوانە. ٢٢ ﴿حَبِطَ عَدْنُ﴾ بەهەشتانێك جێگای مانەوێ هەمیشەیی یە
 ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ كە ئەوان دەچنە ناوێوہ ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هەرەوہا ئەوانەش كە چاك بوون
 ﴿مِنْ ءَابَائِهِمْ﴾ لەباو و باپیرانیان ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾ وە هەوسەرانیان و وەچە و ئەوہكانیان
 ﴿وَالْمَلَٰئِكَةُ﴾ فریشتەكانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ دەچنە ژۆرەوہ بۆ لایان لە هەموو
 دەرگایەكوہ. ٢٣ ﴿سَلَامٌ عَلَيْهِمْ﴾ (پێیان دەلێن) سەلامەتان لێ بێ ﴿بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ چونكە
 ئارامتان گرت (لە دنیادا) ﴿فَنِعْمَ عَفَىٰ ٱلْءَادَارِ﴾ جا چەند سەر ئەنجامێكى چاكتان بوو.
 ٢٤ ﴿وَالَّذِينَ يَمْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ بەلام ئەوانەى كە پەیمانی خوا هەل دەوہشێننەوہ ﴿مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ﴾ لەپاش بەستن و گریئە دانى ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ﴾ وە دى بچەن ئەوێ كە
 خوا فەرمانی داوہ ﴿أَنْ يُوصَلَ﴾ كە پەيوەست بکری ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ﴾ وە خراپەكارى
 دەكەن لەزەویدا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ ٱللَّعْنَةُ﴾ هەر بۆ ئەوانە نەفرین و دووری لەبەزەیی خوا ﴿وَهُمْ
 سُوءُ ٱلْءَادَارِ﴾ هەوہا بۆ ئەوانە سەر ئەنجامی خراپ. ٢٥ ﴿ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ﴾ خوا پۆزى
 فراوان دەكات ﴿لِمَنْ يَشَآءُ﴾ بۆ هەر كە سێك خۆى بپەوی ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وەكەمى دەكات (بۆ
 هەر كە سێ بپەوی) ﴿وَفَرَحُوا بِٱلْحَيٰوةِ ٱلدُّنْيَا﴾ وە ئەوانە دلخۆش بوون بەژیانی دنیا ﴿وَمَا
 ٱلْحَيٰوةُ ٱلدُّنْيَا﴾ لەكاتێكدا ژيانى دنیا هیچ نیه ﴿فِى ٱلْءَاخِرَةِ﴾ لەچاو پۆزى دواى دا ﴿إِلَّا مَتَاعٌ﴾
 بێجگە لە رابواردنێكى كەم نەبێ. ٢٦ ﴿وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە كە بێ برەوا بوون دەلێن
 ﴿لَوْلَا أَوَّلُ عَلَیْهِ﴾ بۆچى نەنێردا بۆى ﴿أَيَّٰةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزە یەك لەلایەن
 پەرەردگاریەوہ ﴿قُلْ إِنْ ٱللَّهُ﴾ (ئەى موخەمەد ﷺ) بلێ بە پاستی خوا ﴿يُضِلْ مَنْ
 يَشَآءُ﴾ هەر كە سێ بوی گومراى دەكات (كەشیواى گومراكرنە) ﴿وَيَهْدِى إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ﴾ وە
 رێنەوێنى هەر كە سێك دەكات كە بۆلای خۆى كە رابیتەوہ. ٢٧ ﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەوانەى
 كە بەروایان هێناوہ ﴿وَتَتَّبِعُنَّ قُلُوبُهُمْ﴾ وە لایان ئارام دەبێت ﴿بِذِكْرِ ٱللَّهِ﴾ بەیادی خوا ﴿إِلَّا
 بِذِكْرِ ٱللَّهِ﴾ ئاگادارین كە هەر بەیادی خوا ﴿تَتَّبِعُنَّ ٱلْقُلُوبُ﴾ دلەكان ئارام دەبن. ٢٨

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ
 مَّآبٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
 لَّتَتَلَوَّا عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ أَوْ حِينَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
 قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾
 وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ
 بِهِ الْمَوْتُ بَلْ لَلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
 وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ
 مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 يُظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ هُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

مسلم و احمد و

الترمذي و

النسائي و

بيهقهه و

خوارزمي و

فهرمويه و

(ثاميه و

دهلي: سامانه كم

سامانه كم دهلي

نايا هيچي

سامانه كم دهلي

تولي بهيجه

لهوي خوارزميه و

تهران كنفره بان

لهبرت كنفره و

دريوته يا

به خشيوته له

خيردا و بوهوت

پاشه كهوت بون

نيتر بهيجه لهوي

ده بوات و به جوي

ده هيلي بل خه له.

نايه تي (١٠٨) سورتهي (الانعام) : قال رسول الله (ﷺ): (إن من أكبر الكبائر أن يلعن الرجل والديه قيل

يا رسول الله: وكيف يلعن الرجل والديه؟ قال: يسب أبا الرجل فيسب أباه، ويسب أمه فيسب أمه) (متفق

عليه). بيهقهه و خوارزمي: (له هه موو گونا هه گه وره كان گه وره تر نه وهيه كه پياو نه فرته

بكات له باوك و دايكي. ووترا: نه ي بيهقهه و خوارزمي (ﷺ) چون پياو نه فرته له دايك و باوكي ده كات؟

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بپروایان می‌ناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوهه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ﴾ خوش به‌ختی بق نه‌وانه ﴿وَحُشِّنَ مَقَابِلُهُمْ﴾ له‌گه‌ل سه‌ره‌نجامی چاکه. ۲۹ ﴿كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه‌ر به‌شیره‌ی (پیغه‌مبه‌رانی‌ن) تو‌مان په‌وانه کردوه ﴿قَالَ أَتَمَنَ﴾ له‌ناو‌گه‌ل و توممه‌تیکدا ﴿فَدَخَلْتُ مِنْ قَلْبِهَا أَنَّهُ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه‌گه‌ل و توممه‌تی تر‌ماتوون و چوون ﴿لَتَنْظُرُوا عَلَيْنَا الَّذِي﴾ بق نه‌وه‌ی بیخوینیت‌وه به‌سهری‌اندا نه‌وه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیکامان کردوهه بقت ﴿وَنَحْمُحْكُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه بپروانامین به‌خوا‌ی میهره‌بان ﴿قَالَ مَوْثِقٌ﴾ بلن نه‌و به‌روه‌ردکاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ به‌رسترویک نی به‌بیجگه‌له‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر به‌و به‌ستوهه ﴿وَاللَّهُ مَتَابٌ﴾ گه‌پانه‌وه‌شم هه‌ر بقرای نه‌وه. ۳۰ ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرَٰنًا﴾ به‌پاستی نه‌گه‌ر قورئانیک (به‌خویندنه‌وه‌ی) ﴿سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ چپاکانی پی‌ی بپرایه (بق شوینتیک‌ی‌ن) ﴿أَوْ نُفِطَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی پی‌ی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ نُفِطَتْ بِهِ الْعُرَى﴾ یان له‌گه‌ل مردواندا قسه‌ی بکردایه (نه‌نجا باوه‌ر ناهین) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ حَيْمًا﴾ به‌لام هه‌موو کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوان ﴿أَلَمْ يَأْتِ﴾ ده‌ی ثابا بی‌ی هیوا نه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بپروایان می‌ناوه ﴿أَن لَّوِضًا﴾ که‌نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهَٰذِهِ الْإِنْسَانُ حَيْمًا﴾ هه‌موو خه‌لکی ده‌خسته سه‌ر پیکگی پاست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌بی‌ی باوه‌ر بوون هه‌میشه ﴿نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هزی نه‌وه‌ی کردوهه‌وانه ﴿أَوْ نُغَلِّقُ قُرْبَانًا﴾ یان نه‌و (به‌لایه) له‌نزیک مال‌ه‌کانبانه‌وه ره‌وده‌دات ﴿خَتَّىٰ بَانَ وَعَذَابُ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لینی خوا بیکته دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌پاستی خوا به‌لینی ختی به‌دی ده‌مین. ۳۱ ﴿وَلَقَدْ أَتٰنَا بَعْثٌ﴾ سویند به‌خوا بیگومان گالت‌ه‌کرا ﴿بِرَّسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ به‌پیغه‌مبه‌رانی تقد له‌پیش تقوه ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) موله‌تم دا به‌وانه‌ی بی‌ی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُم﴾ پاشان نه‌وانم گرت (توله‌م لی سه‌ندن) ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا چون بوو توله‌ی من (ده‌ریاره‌یان). ۳۲ ﴿أَفَمَن مَّوَّاهٍ﴾ ده‌ی نه‌و (خواب‌ه‌ی) چاوبدیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که‌سه‌وه هه‌رجی کرده‌وه (وه‌ک بتانیکه‌ ناگای له‌هیچ نی به‌) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌وانه‌ه‌لویه‌شانیکیان بق خوا بپریار دلوه ﴿قُلْ سُبْحٰنَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ نَأْوِيهِمُ الْبُتُ وَهَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُهُمْ﴾ یان نیوه هه‌وال ده‌دن به‌خوا ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ إِذِ احْتَمَىٰ﴾ به‌وه‌ی که‌(به‌خه‌یالی نیوه) نابزانی له‌زه‌وه‌جا ﴿أَمْ يَظُنُّمِنَ الْفُؤَادِ﴾ یان قسه‌ی پوت (بی‌ی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ﴾ (نه‌خیر خوا هه‌ویه‌شی نی به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی‌ی باوه‌ر بوون فی‌ل و پیلانی خو‌یان بق پازیندرايه‌وه ﴿وَصَلُّوا عَنِ الشَّيْطٰنِ﴾ وه به‌رگری کران له‌پیکگی پاست ﴿وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌سیش خوا گومهای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن مَّادٍ﴾ نه‌وه هیچ پی‌ی نیشاند‌ه‌ریکی بق نی به‌. ۳۳ ﴿ثُمَّ عَذَابٌ فِي الْحُوزِ الدُّنْيَا﴾ نه‌وانه له‌ژیانی دنیا‌دا سزایان بق هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌پاستی سزای پرتی‌ی سوه‌خت سه‌خت سه‌خت گران سه‌ره ﴿وَمَا لَهُم مِّنْ أَثَرٍ مِّنْ وَاقٍ﴾ وه بی‌ی گومان هیچ پارینه‌ریک نی به‌ بق نه‌وان له (سزای) خوا. ۳۴

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا نَارٌ ۖ عُنُقِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَىٰ ۖ
 الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ (۳۵) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُمْ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ﴾ (۳۶) ﴿وَكَذَلِكَ أُنزِلَتْهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ أَهْلَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ (۳۷) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ (۳۸) ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ (۳۹) ﴿وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ (۴۰) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۴۱) ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۚ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (۴۲)

فهرست: جنیو

دهدات به باوکی

پیاریک نشویش

جنیو دهدهاتوه به

باوکی نه، ده

جنیو دهدهات به

دایکی نشویش

جنیو دهدهاتوه به

دایکی نه.

نایهتی

(۱۲۰) سورتهی

(الانعام): عن

النواس بن سیمان

قال: سألت رسول

الله (ﷺ) عن الإثم

فقال: (الإثم ما

حاک فی صدرك و

کرهت أن یطلع

علیه الناس).

(رواه مسلم)

نهواسی کوری

سه معان

نه گپرتتوه و دهلی: پرسیارم له پیغه مبری خوا (ﷺ) کرد ده ریاره ی گونا فهرموی: (گونا

نه وه له سینه و ده رونتدا کاریگر بیت (بجه سپیت) و پیشت ناخوشه خه لکی پی بی بزائن).

نایهتی (۱۲۱) سورتهی (الانعام): قال (ﷺ) (ما منکم من أحد إلا وقد وكل به قرینه من الجن) قالوا

و إياک؟ قال: (و إیای، إلا أن الله أعانني علیه فأسلم فلا یأمرني إلا بخیر). (رواه مسلم و أحمد).

﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّنْ غَيْرِهَا مَتَرٌ مِّنْ سَحَابٍ﴾ ویتنه‌ی شو به هه‌شته‌ی که به‌لین ساروه به پارێزکاران
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ دیواره‌کان ده‌لۆن به‌ژێر باغه‌کانیدا ﴿أَسْخَاظًا وَآخَرًا مِّنْهَا﴾ میوه‌و
 سیپهره‌کانی (به‌هه‌شت) هه‌میسه‌بین ﴿بِئْكَ عَلَى الَّذِينَ أَتَفَوْا﴾ شو (به‌هه‌شته) ناگامی
 شه‌واته‌یه که خزیان پاراست (له دنیادا) ﴿وَعَلَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناگامی بین باوه‌پانیش
 هه‌ر ناگه‌. ۳۵ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ﴾ شه‌واته‌ش کۆچیمان بین ده‌لۆن ﴿يَتَخَوَّعُونَ مِمَّا آمَنُوا
 بِذَلِكَ﴾ شاد ده‌بین به‌وه‌ی نێرداره‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆت ﴿وَمِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ﴾ و هه‌ندێ له گه‌ز
 و تاقمه‌کان هه‌ن ﴿يَتَكَبَّرُونَ﴾ هه‌ندێ له‌و نینکار ده‌که‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرٌ بِالَّذِينَ
 تَعْتَمِدُونَ عَلَىٰ عِزَّتِهِمْ﴾ که خوا به‌هره‌ستم ﴿وَلَا أَشْرَکَ بِهِ﴾ و هیچ
 ه‌لویه‌شیکێ بۆ دانه‌نیم ﴿إِلَّهِ أَذْعُوا وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ﴾ هه‌ر بۆلای خوا (خه‌لکی) بانگ نه‌که‌م
 گه‌رانه‌وه‌شم ته‌نها بۆلای شو (خوابه‌). ۳۶ ﴿وَذَكَرَ لَكَ آيَاتِهِ﴾ به‌ر شه‌یره‌ شو (قورئانه‌) مان
 تاردیته‌ خواره‌وه‌ (بۆ تۆ) ﴿حُكْمًا عَزِيمًا﴾ که هه‌رمانشیکێ عه‌ره‌یی یه‌ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
 أَجْرٌ كَثِيرٌ﴾ به‌خوا به‌پاستی نه‌گه‌ر تۆ شوینی تاره‌زوای شه‌واته‌ بکه‌وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَهُ مِنَ
 الْقِيلِ﴾ له‌لای شو شاره‌زاییه‌ی که هاتوه‌ بۆت ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ ذِي وَلَا وَاقٍ﴾ هیچ
 پارێزه‌ریکت نابێ له‌ (سزای) خوا. ۳۷ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 بگومان پیش تۆ پیغه‌مبه‌رانیگمان تاردیوه‌ ﴿وَجَعَلْنَا لَمْ﴾ و پیمان دهن ﴿أَنْزِلَ وَأُذِّنَ﴾
 ه‌لوسه‌ر و نه‌وه‌ و وه‌چه‌ ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه‌ بۆ هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌بووه‌ ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ﴾
 (پیش تۆ) نیشانه‌یه‌ک (موعجیزه‌یه‌ک) بیێنی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌شه‌ینی خوا ﴿لِكُلِّ
 أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه‌موو کارێک وه‌ختیکێ تاییه‌تی هه‌یه‌ که نووساره‌. ۳۸ ﴿يَتَخَوَّاهُ اللَّهُ مَا
 يَفْعَلُ وَنُفِثَ﴾ شه‌وه‌ی خوا بییه‌وی ده‌یسپێته‌وه‌و (شه‌وه‌ش بییه‌وی) ده‌یه‌یالیه‌وه‌ ﴿وَعَسَىٰ أَن
 تَكُونَ﴾ سه‌رچاوه‌ی گه‌تیه‌کان لای شو (خوابه‌ که لوح‌المطوبه‌). ۳۹ ﴿وَأَنْ مَا
 تُرِيدُ﴾ جا نه‌گه‌ر نیشانه‌ت ده‌بین ﴿بِمَنْ أَلْزَمَ﴾ هه‌شتیکێ شو ﴿تَبْتَغِي﴾ هه‌ره‌شه‌ی لیمان
 گه‌هه‌ن ﴿أَوْ تَقْرَأِينَ﴾ یان (پیش شه‌وه‌) بتمه‌زین ﴿فَرَأَىٰ عَلَيْكَ الْبَلْغَ﴾ بین گومان تۆ هه‌ر
 واکه‌یانته‌ت له‌سه‌ره‌ ﴿وَعَلَيْكَ الْحِسَابُ﴾ و لێپرسینه‌وه‌ش له‌سه‌ر ئێمه‌یه‌. ۴۰ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾
 تالیا (بیباوه‌ران) سه‌رحه‌بان نه‌دلووه‌ ﴿أَنَا نَأَىٰ الْأَرْضِ نَهَضًا مِّنْ أَعْرَابِهَا﴾ که شه‌مه‌ زه‌وی
 (کافران) گه‌م ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌ هه‌موو لایه‌کانی به‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ حَكِيمٌ﴾ و خوا (به‌ویستی
 خۆی) به‌رپار ده‌دات ﴿لَا تُغَيِّبُ لِحُكْمِهِ﴾ که‌س ناتوانی به‌روای شو (خوا) بگه‌ڕێ (یا
 هه‌لوه‌شینیته‌وه‌) ﴿وَمَوْعِدٍ الْحِسَابِ﴾ و شو (خوا) لێپرسینه‌وه‌ی خه‌ریبه‌. ۴۱ ﴿وَلَقَدْ مَكَرَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِ﴾ وه‌ بین گومان شه‌واته‌ی پیش شه‌مانیش لێل و پیلانیان گه‌را ﴿لَهُ الْكَرُ
 حِمَا﴾ به‌لام هه‌موو نه‌خه‌ه‌ و پیلانه‌کان ه‌ی خوابه‌ ﴿بَعْدَ مَا كَتَبَ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا)
 دمزانن هه‌موو که‌س چی ده‌کات ﴿وَسَبَّحَهُ الْكَافِرُ﴾ و له‌سه‌و دواش بین باوه‌زان
 دمزانن ﴿بِمَنْ عَلَى الدَّارِ﴾ سه‌ره‌ته‌جاسی (هه‌ر دوو جیهان) بۆ گه‌ی ده‌ییکه‌. ۴۲

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٦٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ أَنْزَلَكَ إِلَيْنَا لِنُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا غَوْجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

پیغمبر می خوا
(۱۶۶) فرموده است:
(هیچ یکتا له تیره می
به مگر ملوالتی که
شایدان به سوره
دانراوه) ووتیان
توانست تیره؟
فرموده: (بلی)
منیش به لام بیگومان
خواهی گوی به بارمی
نام له به رانبری در
موسلمان بود جابریه
فرمان پرتاکات
به چاک نهیت).

نایب (۱۶۶)

سورتي (الرعد)

قال رسول الله (ﷺ):

إن الله اصطفى من

ولد إبراهيم إسماعيل

و اصطفى من بني

إسماعيل بني كنانة و

اصطفى من بني كنانة

قريشاً و اصطفى من قريش بني هاشم و اصطفاني من بني هاشم (رواه مسلم). پیغمبر می خوا (۱۶۶) فرموده است:

(به راستی خوا له ناکرانی تیراهیم) تیراهیمی هالبروده به له نورهی تیراهیمی تیرهی کینانی هالبروده و

له نورهی کینانه قوردهی هالبروده و له قوردهی نورهی هاشمی هالبروده و له نورهی هاشمی منی هالبروده.

نایب (۱۶۶) سورتي (الرعد) : قال رسول الله (ﷺ) : على كل مسلم صدقة، قال أريت إن لم يجد -

﴿وَقُولِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹھانسی ہی بنی باورہ بسوون پیٹ دہ لیکن ﴿أَنْتَ مُرْسَلٌ﴾ تو
 ہوانہ کراو (وپیٹھ مبری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ٹہی موخہ مسہد ﴿وَاللَّهُ﴾
 پیکیان) بلن خوا بہ سہ ﴿أَعْمِدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ شاہت بیت لہ نیوان من و نیوہا ﴿وَمَنْ﴾
 عینہ عِلْمُ الْكَسْبِ ﴿ہر وہا ٹو کہ سہش کہ شارہ زانی کتیبی﴾ (ٹاسمانی) لایہ ۶۲)

سورہ مائے ﴿ ابراہیم ﴾

﴿يَسْمُرُ اللَّهُ الرِّحْمَانَ الرَّحِيمَ﴾ به فناوری خوای به خشندهی میهره بان ﴿الر﴾ به (تالیف لام پا)
مخوفتر و خوارتره به ماناکه، بیزانیاری زیاتر سهیری سه رده تای سوره تایی
﴿الْبَقَرَةِ﴾ بکه ﴿حَسْبُ أَتْرَفْتُهُ إِلَيْنَا﴾ نه به پهلویکه نارومانه ته خواره وه بق تق (تهی
موجه مهده) ﴿يُخْرِجُ النَّاسَ﴾ بق نه وهی خه لکی بزگار بکهیت ﴿مِنْ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾
له تاریکی به کانه وه بق پهلوناکي ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به نیزنی په روه رنگاریان ﴿إِلَى الْغَيْثِ مَرْرَطٍ
نَقِيدٍ﴾ (رینمونیان بکهیت) بق پزگای (خوای) به ده سه لاثو زالی سوپاس گزوا. ۱) ﴿اللَّهُ
تَعَالَى﴾ نه و خوایهی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هرچی له نامسانه کان و زه ویدایه
می نه وه ﴿وَنَزَّلْنَا الذُّرُوءَ﴾ و هوار وای بق بی باره بان ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له سزایه کی
سهخت. ۲) ﴿الَّذِينَ يَسْتَجِيبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه وانهی که زبانی بنیایان لا خفته ره له
زبانی پزگی نویی ﴿وَنَصَّدَّقُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به رگری (خه لکی) ده کن له پزگای خوا
﴿وَيُفَوِّضُهَا غَدًا﴾ ده یانه ویت نه و (پزگای خوا) لارو چهرت نیشان دهق ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ عَمِيقٍ﴾
نه وانه له گومراییه کی نوور (له راستی) دان. ۳) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ﴾ وه هیچ
پیغمبر پزگمان په وانه ته کرموه ﴿إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ﴾ به زمانی گله کی خزی نه بیت
﴿لَقَدْ كُنَّا﴾ بق نه وهی (تایینه کیان) بق پهلون بکانه وه ﴿لِنُضِلَّ آلَ فِرْعَانَ﴾ نه وسا خوا
هره کسی ووستن گومرای کرموه ﴿وَنَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هره کی سیکیشی ووستنی پزگمونی
کرموه ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْحَكِيمِ﴾ هر نه ویش زالی کار ووسته. ۴) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى﴾
سویند به خوا به راستی مووسامان نارد ﴿بِقَائِلَتَا﴾ به موعجیزه کافانه وه ﴿أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ﴾
﴿فَرَمَاضَانَ بِئِذَا﴾ که گله کهت پزگار بکه ﴿مِنْ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له تاریکیه کانه وه بق
پهلوناکي ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِأَيْمِ اللَّهِ﴾ و ناموزگاریان بکه به (پهلوه کان له) پزگه کانی خواندا (یا
به ره کانی خویان بیر بخره وه) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی له و (بیرخسته وه) دا
په ند و به لگی تقد هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بق هه موو خوراکرکی سوپاس گوزار. ۵)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 وَيَدْمِغُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
 ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ
 رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
 عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ
 رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

= قال بعمل بیدیه
 لیتفلسف نفسه
 ویتصنق، قال فان
 لم یستطع؟ قال:
 یمین ذا الحاجه
 الملهوف، قال
 ارایست ان لم
 یستطع؟ قال: یا امر
 بالمعروف أو النهر،
 قال ارایست ان لم
 یفعل؟ قال: یمسك
 عن الشر فانها
 صدقه (متفق
 علیه). پیغمبر می
 خوا (ﷺ)
 فرمودی: (له سر
 مورد
 موسی و لمانیکه
 خیرت بکات روتی:
 نهی نه گهر نه بیور
 خیر بکات؟
 فرمودی: یا با
 به ده سستی کاریک
 بکات و سوروی
 هه بیت بل خوی و

خبروتی ان بکات، روتی: نهی نه گهر نه بیتوتی؟ فرمودی: یا یارمتهی که سستی هه ژار بدات که هانای یق
 هیتلوه و دلوی یارمتهی دمکات، روتی: نهی نه گهر نه بیتوتی؟ فرمودی: یا نهیمان بکات و بکات و
 خیر کردن، روتی: نهی نه گهر نهی کرد؟ فرمودی: باواز له خرابه کردن بهیتت نهوه خیر چاکیه.
 ناهتسی (۱۴۶) سورتی (الانعام): قال رسول الله (ﷺ): (لعن الله اليهود حرمت عليهم الشحم -
 نهی نه گهر نه بیتوتی؟ فرمودی: یا یارمتهی که سستی هه ژار بدات که هانای یق

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهرمه) کاتن مومسا به گله که ی روت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر ی به هره و چاکه ی خوا بگه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ أَخَذْنَا مِنْكُمْ﴾ کاتن که پزگاری کردن ﴿مِنْ دَالٍ بِرِغْوَتٍ﴾ له دارو دهسته که ی فیرمه ون ﴿يُسْأَلُونَكَ سُنَّةَ الْعَذَابِ﴾ که سزای خراپیان پس ده چه هستن (به مه می شه یی) ﴿وَنَذَحْنُكَ عَنْهَا﴾ و کوپانی نیوه یان سه رده بری ﴿وَنَسَخْنُكَ عَنْهَا﴾ و ثافره تانی نیوه یان به زیندوویی ده می شه وه (بق خزمه ت کاری) ﴿وَلَا يَكُفُّ عَنْكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ﴾ له وه تاندا تاقی کردنه وه یه کی گوره بوو له لایه ن په روه ریدگار تانه وه . ٦ ﴿وَإِذْ تَأْتِيَنَّكُمْ﴾ (بیریان بخهرمه) کاتن که په روه ریدگار تان پای گه یاند ﴿لَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویندنی بیگومان نه گه ر نیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکن بقتان زیاد ده کم ﴿وَلَنْ كُفِّرَنَّ عَنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ به لام بیگومان نه گه ر نا سوپاسی بکن نه وه به راستی سزای من تقدیه تیغه . ٧ ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ مومسا فیرمویی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنتُمْ﴾ نه گه ر نیوه ناسوپاسی (به هره کانی خوا) بکن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَيًّا﴾ و مه موم شو که سانه ه لزه ویدان ﴿قَالَ اللَّهُ لَغِيَّبٌ حَيْدٌ﴾ نه و به راستی خوا بن نیازی سوپاس کراره . ٨ ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ تایا بقتان نه هاتووه ﴿قِيلَ الْذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ مه والی شو که لانه ی که له پیش نیوه دا بوون ﴿فَزَمْزَمَ وَغَامَ وَثَمُودَ﴾ که لی نوح و عاد و سه مود ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ مه روه ها نه وانه ی که له پاش نه وان بوون و هاتن ﴿لَا يَنْتَهُمُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجکه له خوا هیچ که س نایانزانن ﴿حَاثَمَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیا بقات به موعبیزه ویه لگی تاشکراره ﴿فَرَدُّوا إِلَيْهِمْ فِي أَوْمِهِمْ﴾ نیجا نه وان ده ست و په دجه ی خرایان گه ست له رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به راستی نیجه یی به واین ﴿يَا أَرْسُلْهُ رَبِّ﴾ به و (په یامه ی) که به نیوه دا نیردراوه ﴿وَأَنَا لِي شَلِيحٌ﴾ وه به راستی نیجه له گوماندا لین ﴿يَا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ رَبِّ﴾ له وه ی نیوه بانگمان ده کن بقلای و موو دلین . ٩ ﴿قَالَ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیا و ووتیان (پتیا ن) ﴿إِنِّي اللَّهُ شَلِيحٌ﴾ تایا له خوادا گومان مه یه ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که به دیه ی نه ی ناسانه کان و زه ویه یه ﴿يَدْعُوكُمْ﴾ بانگتان ده کات ﴿لِيُفَرِّدَنَّكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ بق نه وه ی له گونا مه کانتان خوش بیت ﴿وَنُفِّرَنَّكُمْ﴾ و دواتان بقات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى﴾ بق کاتیکی دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا﴾ ووتیان نیوه ه ﴿إِلَّا نَفَرٌ بَقِلْنَا﴾ مه ر تاده میه کی وه ک نیجه ن ﴿فَرِيدُونَ أَنْ تَسُدُّوْنَا﴾ ده تانه وئ به رگی نیجه بکن و لامان ده ن ﴿عَمَّا كَانَتْ بِمَعْدُ آبَائِنَا﴾ له (په رستنی) نه وه ی که باوو باپیرانمان ده یان په رست ﴿قَاتِلُوا شُلُطُنَ مِيسِرَ﴾ ده ی نیهانه و به لگه یه کی پروشان بق بیلن (نه گه ر راست ده کن پیغه مبه رن) . ١٠

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كُنَّا لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنْضَرِّبَكَ عَلَىٰ مَاءٍ أَذِيْتُمْوْنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا ۖ أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلْوُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

- فباعوها واكلوا

اشانها و آن الله اذا

حرم على قوم اكل

هيء حرم عليهم

لكنه (رواه احمد).

پيغمبر مبعوثی

خواب (عزیم)

فهرمویه تی: (خوا

نفرینی کرد

له جوله که، چه وی

و بود کهسان فی

حرام کما که چی

نهران غول شتیان و

نرخه کهبان خورده

جا بیگومان خوا

کاتی خوار دنی

شتیکی له سه رگل

و کومه لیک حرام

کرد نرخه که شتی

حرام ده کات

لینان).

نایه تی (١٥١)

سوره نبی (الانعام): قال رسول الله (ﷺ): (أتاني جبريل فبشرني أنه من مات لا يشرك بالله شيئاً من أمته

دخل الجنة قلت و إن زنى وإن سرق؟ قال و إن زنى وإن سرق، قلت و إن زنى وإن سرق؟ قال و إن زنى و

إن سرق، قلت و إن زنى و إن سرق؟ قال و إن زنى و إن سرق و إن شرب الخمر). (رواه البخاري ومسلم).

پيغمبر مبعوثی (ﷺ) فهرموی: (جبریل هات بق لام و مزدهی پی دام که بیگومان نه و که سه ی بمری له -

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمبره‌کانیان پتیمان ووتن ﴿إِنْ غُرِبَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نیتمه هر
تاده‌میه‌کین وه‌کو نئوه ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ﴾ به‌لام خوا ﴿يُمْسِكُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منه‌ت ده‌نی
به‌هر هر کام له‌به‌نده‌کائی دا که بیه‌وئ (ده‌یکاته پیغمبره‌میه‌ن) ﴿وَمَا كُنَّا لَنَا﴾ وه نیتمه
هر گیز ناتوانین ﴿إِنْ تَأْتِيَكُم بَلَلٌ﴾ موعجیزه و به‌لکه به‌کتابان بق بئینین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
مه‌گهر به‌ئیزنی خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بابرواداران پشت هر به‌خوا
بیه‌ستن. ۱۱ ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه نایا بقچی پشت به‌خوا نه‌به‌ستین ﴿وَقَدْ
مَدَدْنَا سُبُلَنَا﴾ که بیگومان نه‌و (زاتمه) ریگای راستی نیشان داوین؟ ﴿وَلَتَضْحَكُوا﴾ وه
به‌راستی دان به‌خو‌ماندا ده‌گرین ﴿عَلَىٰ مَا أَذْبَقْتُمُونَا﴾ هر نا‌زاریکمان بده‌ن ﴿وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده‌با خو‌سپیزان پشت هر به‌خوا بیه‌ستن. ۱۲ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
مین بره‌لکان ووتیان ﴿رُسُلِهِمْ﴾ به‌پیغمبره‌میه‌ن کانیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا﴾ به‌راستی
له‌خاک و ولاته‌که‌مان ده‌رتان ده‌که‌مین ﴿أَوْ لَنَمُوتَنَّ فِي بِلَدِنَا﴾ پان به‌راستی ده‌بی
بگه‌رینه‌وه ناو ناینه‌که‌ی نیتمه ﴿فَاذْهَبْ أَنتَ وَرُسُلُكَ﴾ جا په‌روه‌دگاریان نیگای بق
(پیغمبره‌ران) کرد ﴿تَلْبِئْكَ الْغَلِيظُ﴾ که بیگومان سته‌مکاران له‌ناو ده‌به‌ین. ۱۳
﴿وَلَنَسْجُدَنَّكُمْ﴾ و بیگومان نئوه نیشته‌جن ده‌که‌مین ﴿الْأَرْضُ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌و خاکه‌دا پاش
(تیاچوونی) نه‌وان ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَابِي﴾ نه‌وه‌ش بق که‌سانیکه له‌وه‌ستانی به‌رده‌م
من ده‌ترسن (له‌قیامه‌تدا) ﴿وَخَافَ وَعَبَدَ﴾ وه (پیشتر) ترساین له‌مه‌ره‌شه‌(ی من). ۱۴
﴿وَأَنشَقَّتْ لَهُمْ﴾ وه (پیغمبره‌ران) دلوی سه‌رکه‌وتن و زال یونیان گزده (له‌خوا) ﴿وَعَابَ كُلُّ
جَبَّارٍ عَظِيمٍ﴾ و مه‌موو مله‌وود یاخیبه‌ک بی میوا بوون. ۱۵ ﴿مِنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ﴾ له‌دوا
(تیاچوونی) نیگای نه‌و نوزده‌خه ﴿وَنُفِثَ مِنْ نَّارٍ صَدِيدٌ﴾ و له‌کیم و نوزخاو‌ناو
ده‌دریت. ۱۶ ﴿تَجَرَّعُهُ﴾ که قوم قوم (نور به‌قیزه‌وه) ده‌یخواته‌وه ﴿وَلَا يَشْقَاؤُا
يُسْفَهُ﴾ به‌لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَنُفِثَ الْمَوْتُ﴾ و مردنی بق دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾
له‌مه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَمَا مَوْجِئُهَا﴾ و که‌چی ناشمری ﴿وَبِئْسَ وَرَآئِهِ﴾ و له‌دوا نه‌وه‌ش
﴿عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ سزای سه‌خت (ده‌دری). ۱۷ ﴿عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَرْبُؤُهُ﴾ نه‌وانه‌ی بی
بره‌ابوون به‌په‌روه‌دگاریان نمونه‌ی ﴿أَعْمَلْتُمْ كُرْآنًا﴾ کرده‌وه‌کانیان وه‌ک خو‌له‌میشیک
وایه ﴿أَنشَقَّتْ لَهُ الْآرِضُ﴾ به‌توندی با لئی مه‌لکه‌ربیت ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا عَصِبُوا﴾ له‌پژژکی په‌شه‌بای
سه‌ختدا ﴿لَا يَقْدُرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نه‌وان هیچیان ده‌ست ناکه‌وئیت له‌وه‌ی که‌له
دنیا‌دا کردویانه ﴿ذَٰلِكَ مَوْلَا الضَّالِّينَ الْبَعِيدِ﴾ نا نه‌وه‌یه گومرا‌بوونی دور له‌راستی. ۱۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ سَنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سُوءًا عَلَيْنَا
أَجْرُ عَلَانَا صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

جنومنه که است و
هیچی نه کرد بیسته
ماویش بل خوا
نموده ده چیته
به هشتاده، روم:
نه کرد زینا و نیش
بکات؟ فرمودی:
نه کرد زینا و نیش
بکات. روم: نه کرد
زینا و نیش
بکات؟ فرمودی:
نه کرد زینا و نیش
بکات. روم: نه کرد
زینا و نیش
بکات؟ فرمودی:
نه کرد زینا و نیش
بکات و عاره قیش
بخواته).

نایب (۱۵۲)

سوره قی (الانعام)

عن ابن مسعود

(عنه) قال: خط

رسول الله (ﷺ) خطاً بیده ثم قال (هذا سبیل الله مستقیماً) وخط عن یمینہ و شمالہ ثم قال (هذا السبیل
لیس منها سبیل إلا علیہ شیطان یدعو إلیہ) ثم قرأ ﴿وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِیماً فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِیلَ
فَتَفْرِقَ بَیْکُمْ عَنْ سَبِیلِهِ﴾. (رواه أحمد والحاکم). ثبین و مسعود (ره زای خوی لی بی) ده گیتته و ده لی:
پیغمبر (ﷺ) هیلیکی به دهستی کیشاو پاشان فرمودی: (نمہ ریگای خوابه که پاست و دروسته) و له =

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه تان زانیوه که بیگومان خوا ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْحَيَّ﴾
 تاسمانه کان و زهوی له سه ر پاستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه گهر بیه وی
 تیره لا دهیات و ناتان هیلن ﴿وَبَلَّغَ مَثَلَهُمْ﴾ وه دروست کراوی تازه ده هیئن
 (له جی ی تیره). ۱۹ ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه وهش بق خوا گران و زه حمت نی
 یه. ۲۰ ﴿وَنَزَّلُوا إِلَهُ جَبَلًا﴾ وه موویان (له گزیه کانیان دینه دهر وه) بق خوا
 دهرده که ون و ناشکرا نه بن ﴿فَقَالَ الْمُتَفَتَّرُونَ﴾ نینجا بن دسه لاته کان ده لئین ﴿لَئِنْ
 أَتَيْنَاكُمْ بِسَحَابٍ مِّن دَارٍ مِّن دَارٍ مِّن دَارٍ مِّن دَارٍ﴾ به پاستی نئمه له دنیا دا ﴿لَكُمْ
 نَبَأٌ﴾ هسوتن که وتووی تیره بووین ﴿فَهَلْ أَتَاكُمْ﴾ ناخو تیره ﴿مُنْجِلُونَ عَذَابًا﴾ به رگری
 ده کن له نئمه ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه ندیک له سزای خوا ﴿فَالْوَاوِيَّةُ﴾ (نه وانیش)
 ده لئین ﴿لَوْ فَدَيْنَاكَ اللَّهُ لَفَدَيْنَاكَ﴾ نه گهر خوا نئمه ی رنعمونی بکردایه نئمهش تیره مان
 رنعمونی ده کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه کسانه بقرمان ﴿أَجَزَعْنَا أَمْ سَمَرْنَا﴾ هاوار و ناله بکه بن
 یان نارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ نَّجْمٍ﴾ بزگار بوونمان نی یه (له سزای خوا). ۲۱ ﴿وَقَالَ
 الشَّاطِرُ﴾ جا شهیتان ده لئین ﴿لَمَّا نَفَى الْأَمْرُ﴾ کاتن که کار ته واو ده بی ﴿إِنَّ اللَّهَ
 وَعَذَابُهُ﴾ بن گومان خوا به لئین پیدان ﴿وَعَذَابُ الْخَلْقِ﴾ به به لئینکی هه ق و پاسست
 ﴿وَعَذَابُكَ نَافِلٌ عَلَيْنَا﴾ و منیش به لئین پیدان به لام دروم کرد له که لئان ﴿وَمَا كَانَ لِي
 عَلَيْكُمْ﴾ وه من نه م بوو به سه رتا ندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ نقد و دسه لاتی که ﴿إِلَّا أَنْ
 دَعَوْتُكُمْ﴾ ته نها نه وه نه بن که بانگ کردن (بق گومایی) ﴿فَأَسْتَجِبْكُمْ﴾ نیت تیره وهش
 به ده نگه وه هاتن (و به گویتان کردم) ﴿لَا تُلْهُوْنَ﴾ که واته لومسی من مه کن
 ﴿وَلَوْ مَوَّاهُكُمْ﴾ به لکو لومسی خزان بکه ن ﴿مَا أَنَا بِمُضِرِّكُمْ﴾ به پاستی من
 ناتوانم بنیم به هاواری تیره وه ﴿وَمَا أَشْرُ بِمُضِرِّكُمْ﴾ و تیره وهش ناتوان بنین
 به هاواری منه وه ﴿إِنْ كَذَّبْتُمْ﴾ به پاستی من بهرام نه بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وهی که پیشتر (له دنیا دا) متان کرد بوو به هاواریش بق خوا ﴿إِنْ الظَّالِمِينَ﴾
 به پاستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه ختیان ده بیست. ۲۲ ﴿وَأَذْجَلُ الْيَوْمِ
 نَاشُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نهوانه ی باوه پیان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان
 کردوه ده خرته ﴿جَسَدٌ خَرَجَ مِنْ خَبَا الْأَجْرِ﴾ ناو به مه شتانی که پویاره کان دین و
 ده چن به ژوریا ندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به هه میشه تیایدا ده بن به نیزی
 په روه ردگاریان ﴿نَجِيَّتُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به خیر هاتنیان له و (به مه هتبه) دا به وهی سلاه.
 ۲۳ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نه ت زانیوه ؟ ﴿كَفَّ ضَرْبَ اللَّهِ تِلْكَ﴾ خوا چن نمونیه ی
 هیئاوه ته وه ﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرٍ طَيِّبَةٍ﴾ که ووهی چاک و پاسست (لا اله الا الله) وه ک
 مره ختیکی چاک و به سوود وایه ﴿أَصْلُهَا نَابِتٌ﴾ په گی قایم (له زه ویدا) دا کزتابی
 ﴿وَنَزَعْنَا فِي الْأَشْجَارِ﴾ و لق و پزیه کانیشی (به رز بوویته وه) به تاسماندا. ۲۴

﴿تَنْقِصُ أَكْنَهَا﴾ نه و (دره‌خته) میوه و به ریگرت ﴿كُلْ حِينَ يَذُرُّهَا﴾ هه موو کاتیک به‌شیزنی په‌روه‌ریگاری ﴿وَضَرْبُ اللَّهِ الْأَمْتَالُ﴾ وه خوا نه و نموناته ده‌هینیتته‌وه ﴿بِالنَّاسِ لَقَلُّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بق خه‌لکی بق نه‌وه‌ی بیریکه‌نه‌وه. (۲۵) ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه نمونته‌ی ووتته‌ی خراب و پیس (بی باوه‌ری) ﴿كَفَجَرِ خَبِيثَةٍ﴾ وه‌گو دره‌ختیکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْتَلَّتْ مِنْ قَوْلِ الْأَرْضِ﴾ هه‌لکه‌نرابی که‌سه‌ر زه‌وی (و په‌کی نه‌بیّت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه‌ر خقی نه‌گری. (۲۶) ﴿يُنشِئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بپروایان هیناوه خوا دامه‌زداویان ده‌کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ به ووتته‌ی به‌ری وچی (که‌شایه‌تومانه) ﴿وَلِخَلْقِ الْإِنْسَانِ مِنْ الْأَخْرِ﴾ له‌زیانی دنیا‌دا و له‌رقی دوايه‌دا ﴿وَيُجِلُّ اللَّهُ الْظُلُمِينَ﴾ وه خوا سستم کارانیش گومرا ده‌کات ﴿وَيَقُولُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه‌رجی بیه‌وی ده‌یکات. (۲۷) ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سه‌یری نه‌وانه‌ت نه‌کردوه ﴿يَدَّعَوْنَ أَنَّهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ له‌جیاتی (سوپاسی) به‌مه‌ر و چاکه‌ی خوا بی باوه‌ری و سه‌له بوون ﴿وَأَخْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآثَرِ﴾ و‌گه‌له‌که‌یان به‌ره‌وه‌له‌دیر برد. (۲۸) ﴿جَهَنَّمَ يَخْلَوْنَهَا﴾ نه‌ویش دوزخ‌ه‌ه که‌ده‌چنه‌ناوی ﴿وَنَسِيَ الْفِرَاقَ﴾ که‌نارامگایه‌کی زور خراپه (۲۹) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ (بی باوه‌ران) چهند هاوتایان بق‌خوا بپاردا ﴿يُخْلَوْا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بق نه‌وه‌ی (خه‌لک) گومرا بکه‌ن له‌ریگی خوا ﴿فَلَنْ تَمْنُوا﴾ نه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌وانه‌ پابویرن ﴿فَلَنْ نَجْزِيَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه‌ بی گومان چاره‌نوستان دوزخ ده‌بیّت. (۳۰) ﴿فَلَنْ يَبْجِدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌ویه‌ندانم که‌بپروایان هیناوه ﴿يَبْسُرُوا الْفِتْنَةَ﴾ به‌ریکی نویژه‌کان بکه‌ن ﴿وَيُسْفِقُوا بِنَارٍ رُفِئَتْهُمْ﴾ و له‌وه‌ی پیمان داوون بیه‌خشن ﴿بِزَاوَعَلَابَةٍ﴾ به‌نه‌پنی و ناشکرا ﴿مِنْ قِتْلٍ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ يَأْتِيَنَّهُمْ﴾ که‌ بق‌یک بیت ﴿لَا يَنْجِيهِ وَلَا خَلِيلٌ﴾ نه‌کپرن و فرق‌شتنی تی‌دایه‌و نه‌دق‌ستایه‌تی. (۳۱) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَأَوَّلَ مِنْ الْأَشْيَاءِ مَا﴾ و له‌ناسمانه‌وه بارانی باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و هه‌موو به‌رووم (و دانه‌و‌یله‌) به‌کی پی رواندوه ﴿وَرَفَعْنَاكُمْ﴾ که‌ پسق و پوزیه بق‌نیوه ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ﴾ هه‌روه‌ها که‌شتی بق‌رام هیناون ﴿يَتَجَرَّوْا فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بق نه‌وه‌ی بپوات به‌نار ده‌ریادا به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ﴾ و پویاره‌کانی بق‌رام هیناون. (۳۲) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ﴾ وه هه‌روه‌ها رامی هیناوه بق‌تان ﴿الْشَّمْسُ وَالْقَمَرُ دَاهِيَيْنِ﴾ بق‌ز و مانگ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ النَّارَ وَالنَّارَ﴾ وه هه‌و و بق‌نیشی بق‌رام هیناون. (۳۳)

وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٢٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٣٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٦٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٧٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٠﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩١﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٥﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٦﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٧﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿٩٩﴾ وَأَن تَكُونُوا مِّنْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

اور ان کافروں سے
مستقیماً
فاتبعوا ولا تتبعوا
السبل فتلقوا بكم
عن سبيله۔

نایہی (۱۵۸)
سورۃ الاحقاف (۱)
عن ابی ہریرۃ
(ﷺ) قال: قال
رسول اللہ (ﷺ):
(ثلاث إذا خرجت
لاینفع نفساً إيمانها
لم تكن آمنت من
قبل أو كسبت في
إيمانها خيراً طلوع
الشمس من مغربها
والمدجال و
دابة الأرض)
(رواه مسلم) نہ ہو
موردہ پردہ (رہ نای
خوای نہ ہو)
کثیراویہ تہ

وہی: پیغمبر ہی خوا (ﷺ) نہ ہووی: (سن) نہ مانہ ہن نہ گبر دہر کہوتن هیچ کہ سوتک ہاومہ کہی
سووی ہیں ناگہ بہ نیت گہر لہوہن پٹہ ہاومہی نہ ہینا بیت یان چاکہ بہ کن نہ کرد بیت لہ کاتی ہاومہ
ہوونہ کہیدا: مہ لانتی خور لہ خور ہاومہ و مدجال و پیدایہووی کیلارمکہ کہ بہ (دابة الأرض) ناومہاومہ۔

نایہی (۱۶۰) سورۃ الاحقاف (۱) عن ابن عباس (رضی اللہ عنہ) ان رسول اللہ (ﷺ) قال فیما یروی عن ربہ -

﴿وَأَتَيْنَاكَ مِنْ سُلَيْمٍ مِمَّا سَأَلْتَهُمْ﴾ و ه له موو نه و شتانه كه داواتان كردوه پئی ی به خفییون ﴿وَأَن تَعُدُوا بِعَثَّتِ اللَّهِ﴾ حق نه گه به هره و نیعه ته کانی خوا بژمین ﴿لَا تُحْشَرُوا﴾ بقتان نان میروین ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ به پاستی ناده می (بی بیوا) ﴿لَطْلُومٌ كَفَّارٌ﴾ نقد ستم کار و سبله یه . ۳۴ ﴿وَأَذَّ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ﴾ (برویان بخه ره وه) کاتی ئیبراهیم وهی نه ی په روه ردگارم ﴿أَجْعَلْ مِنَّا آلِيَةً﴾ نه هواره (مه کهه) بکه به شارکی نارام و تاسایش ﴿وَأَجْنِبِي رَبِّي﴾ وه خوم و کوره کام پیاریزه و دورخه ره وه ﴿أَن تُعَذِّبَ الْأَخْيَارَ﴾ له وه ی به کان پیه رستین . ۳۵ ﴿رَبِّ إِبْرَاهِيمَ﴾ نه ی په روه ردگارم بیگومان نه و بقتان ﴿أَجْعَلَنَّ كَيْدًا مِنَ الْإِنْسَانِ﴾ نقد له خه لکیان گومپا کردوه (و لایان دان له پتگی پاست) ﴿فَتَمَنَّيْتُ لَوْلَاهُ رَبِّي﴾ جا مه رکه سن (له پوله کام) شوین من کهوت نه وه بیگومان له منه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ مه رکه سیف سه ریچی کردم ﴿لَوْلَاكَ غُفِرَ زَجْرَتِي﴾ نه وه بی گومان تو لیورده ی میهره بانی . ۳۶ ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نه ی په روه ردگارمان من هندی له پوله کام نیشت جی کرد ﴿بِبَوَادِعُ غَرْدِي نَزَعٌ﴾ له شیوکی بی کشتو کال دا ﴿عَبْدُ بَيْتِكَ أَتَمَرَمُ﴾ لای ماله پیروز و پزگیراوه کهت ﴿رَبَّنَا لِيُعْمِرُوا الْمَلُوكُ﴾ نه ی په روه ردگارمان تا به چاکی نویزه به جی بیتن ﴿فَأَجْعَلْ أَلْفَةً مِنَ الْإِنْسَانِ﴾ به لکو دلی خه لکانی و لیکه یت ﴿نَجْوَى الْوَيْلِ﴾ سقزیان بین بولایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له موو بهر و میوه یه کیش بقرزیان بده ﴿لَتَكْفُرَ يَفْكُرُونَ﴾ به لکو شوکرانه بژمین . ۳۷ ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ نه ی په روه ردگارمان به پاستی تو ده زانی ﴿وَمَا تُخْفِي وَنَا تُعْلِنُ﴾ به هرچی ده یشارینه وه و هرچی ده ی ده برین ﴿وَمَا تُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شتی لای خوا شاره وه نی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی و نه له تاسماندا . ۳۸ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه موو سوپاس و ستایشیک بق نه و خوابه ی ﴿وَقَبَّلَ عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ که ئیسماعیل و ئیسماعلی پی به خفیم به پیری ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ﴾ به پاستی په روه ردگارم بیسه ری موها و پاپانه وه یه . ۳۹ ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُبَشِّرَ الْمَلَكُوتِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نه ی په روه ردگارم من و بقله کام و لیکه ی به چاکی نویزه کان به جی بیستین ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ نه ی په روه ردگارمان پاپانه وه و نزا کهم و هر گره . ۴۰ ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نه ی په روه ردگارمان له من و باویم و دایکم و هه موو برواداران بیورده و خوش بیه ﴿نَوْمَ نَوْمِ الْحَسَابِ﴾ له بژتیک دا که لیپرسینه وه ده کری و به رپا نه بی . ۴۱ ﴿وَلَا تَحْشَرْنَا اللَّهُ غِيْلًا﴾ و مه زانه خوا بی ناگایه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له وه ی که ستم کاران ده یکن ﴿إِنَّمَا يُؤْخَرُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ بیگومان نه و دویان ده خات بق بژتیک ﴿وَنَفْخُ سُورَةِ الْبُخَارِ﴾ که چاره کان قییدا نه بله ی ده من (و نانوقین له ترسا) . ۴۲

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْقِدْتُمْ
هُوَآءَ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ يُجِيبُ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعُ
الرُّسُلَ أُولَئِمَّا تَكُونُوا أَلْمَسْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم
مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَبَيَّنَّ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ
﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعِدُهُ رُؤْسُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو أَنْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتُغْشَى
وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

تبارک و تعالیٰ (ان)
ریکم رحیم من هم
بمعنة فلم يعملها
کتبت له حسنة فان
عملها کتبت له عذرا
إلى مبعثات إلى
اضعاف كثيرة. ومن
هم بسينة فلم يعملها
کتبت له حسنة فان
عملها کتبت له واحدة
أو يحوها الله عز وجل
ولا يهلك على الله
إلا ما لا اله (رواه
البخاري و مسلم).
مبدولای کسری
عباس (ع)
کتابیه تیوه
کپیقه مبرری
خوال (ع)
له په روم دگاروه
ده کپیقه تیوه
ده لاسه موری:

(په لاسی په روم دگاری تیوه نقد به به نه یی په هر کس نیازی چا که به کی کړیو نه دجامی ندایا تیوه په چا که یی
دنوسن نه کړ نه دجامیدا تیوه ده تا صورت سید چا که تا چمنلانی زیاترویس یی دنوسن، وده هر کس
نیازی خرابه به کی کړیو نه دجامی ندایا تیوه په چا که یی دنوسن و نه کړ نه دجامی دا تیوه په خرابه یی یی
دنوسن، جان خوی گوره دپیسو لکه و، وکس گرلانو تان و تیا ناچر مگر به کی هر نه یی دنگر یی.)

﴿تَهْتَبُونَ﴾ به چه سپانی ده پلن (به دم بانگ که ریانه وه) ﴿مُغْنِي رُؤُوسِهِمْ﴾ سر ریان به روز کردو ته وه (بق ناسمان) ﴿لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناتروکینن ﴿وَأَقْبَضَ قُرْصَهُ﴾ و دلیان خالی به (له تیگ هستن). ۴۲ ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (تهی موحه معه ﷺ) خه لکی ناگاداریک و بترسینه ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ له و پوژهی که سزایان بق دیت ﴿قِيلَ لَكُمُ انْظُرُوا﴾ نینجا نه وانهی که سته میان کردو ده لین ﴿وَمَا اخْرَجْنَا إِلَّا أَجْزَلَ قَرَسٍ﴾ نهی پهروه رنکارمان بق ماوه په کی که م بوامان بغه ﴿غُبْ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لای بانگ وازه که ت بدمینه وه ﴿وَتَنصَحِ الرُّسُلَ﴾ و شوینی پیقه مبه ران بکروین ﴿أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قِيلِ﴾ نهی تیره نه بیون پیشترو سویندتان خوارد ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ﴾ که مهرگیز له ناواناچن. ۴۴ ﴿وَسَكَنتُمْ فِي مَسْجِدِ الَّذِينَ﴾ هر له جی و شوینی نه وانه نیشته جی بیون ﴿ظَلُّوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که سته میان له خویان کرد ﴿وَتَوَقَّعْتُمْ لَكُمْ﴾ و به روینی بقتان ده رکه وت ﴿كَيْفَ تَقْلَقُ بِهِمْ﴾ که چیمان به سر هیتان ﴿وَمَضَرْنَا لَكُمْ الْأَمَانُ﴾ نمونهی تقدیرشمان بقتان هیتایه وه. ۴۵ ﴿وَلَقَدْ مَكَّرْنَا مُكْرَمًا﴾ بیگومان نه و (بی باوه رانه) پیلانی گودهی خویانیان گیرا (دزی پیقه مبه ره کانیان) ﴿وَعِندَ اللَّهِ مَكْرَمٌ﴾ خوی گوده ناگاداره به پیلانه کانیان ﴿وَأَن كُنَّا نَكْرُمُ﴾ وه هر چه نده پیلانه کیان ﴿لِنُرَوِيَ مِنَ الْخَيْلِ﴾ شاخه کانی پی بترازی (و له بن بی. ۴۶) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا واکومان مبه خوا ﴿غَلِيظَ غَدِيرٍ﴾ نه و به لینهی دلویه تی به پیقه مبه رانی به دی ناهیتی ﴿إِنَّ اللَّهَ غَرِيبٌ ذُو انْقِمَارٍ﴾ به پاستی خوا خاوه ن دمه لای توله سینه. ۴۷ ﴿يَوْمَ يُدْعَى الْأَرْضُ﴾ له پلن لکدا که تم زهوی به ده گوبی ﴿غَيْرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به زهوی په کی تر و ناسمانه کانیش (ده گوبی به ناسمانی تر) ﴿وَيُرْوَا فِي الْوَجْدِ الْقَهَّارِ﴾ نه و سا هممو (له گوبه کانیان دینه ده روه) ده رده که ون بق خوی ته نیای زال به سر هممو شتیگدا. ۴۸ ﴿وَنَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له و پوژه دا تلوان باران ده بیینی ﴿مُتَرَجِّينَ فِي الْأَسْفَادِ﴾ له کورت و زجیرما پیکه وه به ستران. ۴۹ ﴿سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطَرَانٍ﴾ پو شاکیان قه ترانی په شه ﴿وَتَفْشَى وَجُوهُهُمْ النَّارُ﴾ و دم و چاویشیان شاگر دلیق هیوه. ۵۰ ﴿لَنَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بق نه و هی خوا توله و پاداشتی هممو که سیک بدات به گویرهی نه و هی که کردویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به پاستی خوا لیبره سینه و هی خیرایه. ۵۱ ﴿مَسَدًا بَلَغَ لِّئَالِي﴾ نه م (قورلانه) پاگ یانندن و جاریکه بق هممو خه ک ﴿وَلَنُذَرِّيَنَّ﴾ و نا پی پیشترو بکرو ته وه ﴿وَلَنَكْشُرَنَّ﴾ مواله و جد و وه بق نه و هی بزلفن بیگومان نه و (خوا) په رستر اوکی تاک و ته نه یایه ﴿وَلَنَذْكُرَنَّ أُولَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ و تا خاوه ن ژیرییه کان بیریکه نه وه و په ند بکرن. ۵۲

سورەتی «العەر»

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرِّحْلَ الرَّحِيمَ﴾ بە ناوی خۆی بە خۆشەوی مێهرەبان. ﴿الر﴾ بە (ئەلیف، لام، ر) دەخوێنرێتەوه خوا زانانترە بە ماناکە، بێ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُ يَمْشِي فِي بَيْنِ يَدَيْكُمْ﴾ ئەمە ئایەتەکانی ئەو کتێبەن کە قورئانی پەڕۆن کردەوه یە. (۱) ﴿رُبَّمَا تَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ إِلهٌ مُّوَدَّكُمْ﴾ ئەوانە کە بێ باوەڕ پەڕۆن ئەو جار ئاوات دەخوێنن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان بوونایە. (۲) ﴿ذَرْنُمْ يَا أَكْلُوا مِمَّا قَبْلُ﴾ لییان گەڕێ بایخۆن و بابوێن ﴿وَلَهُمُ الْأَمْوَالُ﴾ وئومێد بێ ناگایان بکات ﴿تَسْؤُونَ﴾ بۆن. جا بێ گومان لەمەو دوا دەزانن (چۆن سزایان دەدەین). (۳) ﴿وَمَا أَهْلُكُم مِّنْ قَبْلُ﴾ (خەلکی) هیچ شارێکمان لەناو نەبردووە ﴿إِلَّا وَمَا بَيْنَهُمْ مِّنْ مَّوَدَّةٍ﴾ مەگەر کاتی دیاری کران بۆ لەناو چوونیان مەبووە. (۴) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتَّقُونَ اللَّهَ﴾ وە هیچ ئومەتێک پێش ناکەوێ (خەلک) وئەمە ئێمە. (۵) ﴿وَقَالُوا بَلْآئِلُ الْبَرِّ﴾ (بێ باوەڕان) ووتیان ئەو ئەو کەسە ﴿يَزِيلُ عَلَيْهِ الذِّكْرَ﴾ کە قورئان ئێرێوەتە خوار بۆ سەرت ﴿إِنَّكَ لَتَلْحِقُونَ﴾ بە پاستی تو شیتێ. (۶) ﴿لَوْ مَا تَأْتِيهِ بِالْمَلِكَةِ﴾ دەوێ بۆ فریشتەمان بۆ ناھێنێ (شایەتی بدات تو پێغه مەبەری) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تو لە پاست گویانیت. (۷) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتَّقُونَ اللَّهَ﴾ ئەمە فریشتە ناھێنێ خوارووە مەگەر بە پاستو پەوا ﴿وَمَا كَانُوا إِذَا تُنْذِرُونَ﴾ وە ئەو کاتەش ئەوانە مۆلەت نادێن. (۸) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَزْكُوا الذِّكْرَ﴾ بێ گومان مەرتێمە قورئانمان ئارێتە خوارووە ﴿وَمَا لَهُمْ حُصْنُونَ﴾ و بە پاستی مەرتێمەش دەوێ پارێزێن. (۹) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ سُلَيْمَانَ﴾ سوێندی بێ گومان ئێمە پێش تو پێغه مەبەریمان ئارێدووە ﴿وَمِنْ الْأَوَّلِينَ﴾ لەناو مۆزۆ کۆمەلە پێشوووە کاندان. (۱۰) ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ هیچ پێغه مەبەریکیان بۆ نەهاتووە ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ مەگەر کاتێو لاقەتییان پێ کردووە. (۱۱) ﴿كَذَلِكَ نَسُكُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئەمە جوړە ئێمە ئەو (قورئانە) دەخەینە ناو دلی تاوان بارانەوه. (۱۲) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کەچی ئەوان باوەڕی پێ ناھێنن ﴿وَقَدْ خَلَّتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾ کە بێ گومان باو و پێشانی پێشوووە کانیش مە واپوو. (۱۳) ﴿وَلَوْ نَشَاءُ عَلَيْنَا﴾ ئەگەر بێ گومان بکەشتایەتەوه ﴿بَلَاءٌ مِّنْ عَنَّا﴾ دەروگایەک لە ئاسمانەوه ﴿نَنْزِلُوهَا بِمَرْجُونٍ﴾ و ئەوان پیاوێتە بێ ئێستەوه. (۱۴) ﴿قَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ ئەمە دەیان ووت بێ گومان ئێمە چاومان بەستراوە ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ نُّنْخَرُوهَا﴾ بە لکو ئێمە کۆمەلێکین چاومان ئێ کۆرە. (۱۵)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظَرِ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مِنْ أَسْفَلِ السَّمَاءِ
فَأَنبَعَثْ شُهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
رُوسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا الْكُفْرَ فِيهَا
مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بُرُزْقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
لُوقِحٍ فَاُنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقُ بَشَرٍ مِّنْ
صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

پیغمبر

خوا (ﷺ)

فرمودی: (به

پاستی دنیا خوشی

و شیرینی سهوازی

و جوانیه کی سهراج

راکتیه وه بیگومان

خوا تنبوه کی کرمه

به جینطین تنیدا

جا سهیرتان دهکات

تابیینی چی دهکن

دهی کواته خوتان

بهارینن له دنیا و

خوتستان بهارینن

له نافرده تان چونکه

به پاستی به کهم

به لاوله ناین

لادانی نه وهی

ئیسرائیل به مقوی

نافرده تانه وه بوی

نایه تی (٦)

سوره نسی

(الأعراف): عن ابن عمر (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ) (كلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیته فالإمام یسأل عن رعیته و الرجل یسأل عن أهله و المرأة تسأل عن بیت زوجها و العبد یسأل عن مال سیده). (رواه البخاری و مسلم) عهبدوللای کوپی عومهر (په زای خوی لای بی) گتپاویه تی یه وه ووتی: پیغمبره ری خوا (ﷺ) فرمودی: (هه مووتان شوانن وه هه مووشتان بهرپرسیارن له ژیر دهسه ته کانتان (له بواری خوتاندا) -

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سوئند به‌خوا بین گومان نئمه دروستان کردوه ﴿فِي السَّمَاءِ بَرُوجًا﴾ چه‌ند
 یورجیک له‌ناسماندا ﴿وَرَزَقْنَاهَا لِّلشُّطُرِ﴾ و نه‌و (ناسمانه) مان پازاندق‌توه بق سهره‌نج
 دوران. ۱۶ ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و نه‌و (ناسمانه) مان پاراستوه ﴿مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِیمٍ﴾ له‌م‌مو
 شه‌یقانیکی ده‌ر کراو له‌به‌زمی خوا. ۱۷ ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ مه‌گر ته‌وانی
 که‌به‌دزیوه گوی ده‌گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ﴾ به‌تین. ۱۸ ﴿یَهَابُ لِّسُنِّ﴾ به‌کسر گرو ناگریکی دیار موای ده‌که‌وی
 (هولای ده‌نی). ۱۸ ﴿وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا﴾ زه‌ویشمان پاخستوه ﴿وَاللَّيْلَ لِبَاسًا﴾ و چه‌ند
 کتور شاخی دامه‌زوامان تیدا داناره ﴿وَأَنشَأْنَا لَهَا﴾ و رواندوومانه تیایدا ﴿مِّنْ كُلِّ شَیْءٍ
 مَّزُونٍ﴾ له‌م‌مو پروه‌و دره‌ختیک به‌ریک و پیکی. ۱۹ ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّیہَا مَنَیْشٍ﴾ و
 له‌و (زه‌ویه) دا هزکاره‌کانی زیانمان بق نئوه ره‌خساندوه ﴿وَمَنْ لَّمْ لَهُ بَرَزْنٌ﴾ مه‌روه‌ما
 بق ته‌وانه‌ش که‌نئوه دنق پوزیان ناده‌ن. ۲۰ ﴿وَمَنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا بَرَزْنٌ﴾ و ه‌میج
 هتیک فی به‌مه‌گر خه‌زقنه‌کانی لای نئمه‌به ﴿وَمَا تَرَاہُمْ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّظْمُونٍ﴾ و نای نئیرین و
 قایدین به‌نه‌ندازی دیاری کراو نه‌بیث. ۲۱ ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّیْحَ لَوِّلِجٍ﴾ و به‌امان نارودوه
 (یه‌ولی) پییتنران (بق دارو دره‌خت و روه‌ک) ﴿فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نینجا له‌ناسمانه‌وه
 بارانمان باراندوه ﴿فَأَنشَأْنَا لَّهُمْ﴾ و نئوه‌مان پی تیراو کردوه ﴿وَمَا أَشْرَقَتْ
 لَّهُمْ شَمْسٌ﴾ له‌کاتیکدا نئوه نه‌تان ده‌توانی ته‌و (شاه) خه‌زن بکه‌ن. ۲۲ ﴿وَمَا لَمْ یَكُنْ لَّهُمْ
 نَجْدٌ﴾ بین گومان هر نئمه ده‌زقین و ده‌مریقین ﴿وَعَنِ الرُّؤُوسِ﴾ هر نئمه‌ش میراگری
 مه‌مووانین. ۲۳ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِرِینَ بِمَكْمٍ﴾ سوئند به‌خوا نئمه ناگادارین به‌وانه‌ی
 له‌پیش نئوه‌وه بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِرِینَ﴾ و سوئند به‌خوا بیگومان ته‌وانه‌ش ده‌ناسین
 که‌پاش نئوه‌ دین. ۲۴ ﴿وَمَنْ لَّمْ یَكُنْ لَّهُ مَوْجِبٌ مِّنْهُ﴾ بین گومان هر به‌روه‌دگارت مه‌موویان
 که‌ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّهُ حَکِیمٌ عَلِیمٌ﴾ به‌پاستی هر خوی کاردروستی زانیه. ۲۵ ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا
 الْإِنْسَانَ﴾ سوئندی بین گومان نئمه ناده‌مینان دروست کرد ﴿مِّنْ صَلَافٍ مِّنْ خَلْقٍ مُّشْتَوٍ﴾
 له‌قوریکی ره‌شی ترشای ره‌ق. ۲۶ ﴿وَالْجَبَانَ جَعَلْنَا مِّنْ تَلٍّ﴾ جنوکه‌شمان پیقتروست
 کرد ﴿مِّنْ نَّارِ السُّورِ﴾ له‌ناگریکی به‌تین. ۲۷ ﴿وَأَفَّا قَالُوا لَکُمُ الْکَلْبُ﴾ (بیریان بخه‌روه‌وه)
 کلتیک به‌روه‌دگارت به‌فروشته‌کانی ف‌رموو ﴿إِنِّی خَلَقْتُ لَکُمُ الْکَلْبَ﴾ به‌پاستی من به‌طه‌ریک
 دروست ده‌که‌م ﴿مِّنْ صَلَافٍ مِّنْ خَلْقٍ مُّشْتَوٍ﴾ له‌قوریکی ره‌شی ترشای ره‌ق. ۲۸ ﴿وَلَقَدْ
 جَعَلْنَا لَکُمُ الْکَلْبَ﴾ و پیکم کرد ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا لَکُمُ الْکَلْبَ﴾ و قوم به‌به‌ریدا کرد له‌رق‌یک
 که‌خرم دروستم کردوه (مه‌به‌ست له‌دانه پالی روح بق‌لای خوا ریزو ته‌شرویه) ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا
 لَکُمُ الْکَلْبَ﴾ ده‌بیی به‌کسر سوژده‌ی بق به‌رن. ۲۹ ﴿تَسْبُحُ الْکَلْبُ کُلَّمَا أَهْوَىٰ﴾ جا
 فروشته‌کان مه‌مو تیکرا سوژده‌یان برد (بقی). ۳۰ ﴿إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّ﴾ نیلیس نه‌بیث
 که‌سهر پیچی کرد ﴿أَن یَّکُونَ مَعَ الْکَلْبِ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌کل سوژده‌به‌زاندای بیث. ۳۱

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
 لَأَسْجُدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَافٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
 فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
 مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ
 اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَدْخُلُوها بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٦﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
 ﴿٤٩﴾ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
 هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

- که او بود پیغمبر

پرسبیاری لی

ده کز ده ریاری

در ده سته کانی

پیار پرسبیاری لی

ده کز ده ریاری

نور کس و کاره

که نور

سهره رشتی

کردون، نافرست

پرسبیاری لی

ده کز ده ریاری

مالی میده کس

و کزیش

پرسبیاری لی

ده کز ده ریاری

مالی خاوه و

گه وره کس.

نایه تی (۱۲)

سوره تی

(الأعراف): عن

عائشة (رضی الله عنها)

قالت: قال رسول الله (ﷺ): (خلقت الملائكة من نور و خلق إبليس من مارج من نار و خلق آدم مما
 وصف لكم) (رواه مسلم). عائشه (ره زای خوی لی بی) ده گپرتته وه ده لیت پیغمبره خوا
 (ﷺ) فهرموویه تی (فرشته کان له رووناکي) (تیشک) دروست کراون و ئیبلیس له بلتسه
 ناگر دروست کراوه و ناده میش له وه دروست کراوه که بۆتان باس کراوه.

﴿قَالَ بَلْإِيسَئِيلُ مَا لَكَ﴾ (خوا) **فهرمودی نهی ثیبلیس بق چی تق** ﴿أَلَا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾
له‌کل سوژده به‌راندانه‌یوویت ۱۹! ۳۲ ﴿قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدْ لِشَيْءٍ﴾ (ثیبلیس) **ووتی: من هیچ**
کفتی سوژده نابم بق به‌شهریک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ خَرُّشُونَ﴾ که‌دروستت کردوه له
توریک‌ی ره‌شی ترشای ره‌ق. ۳۳ ﴿قَالَ فَأَخْرِجْهَا﴾ (خوا **پس‌ی**) **فهرمود ده‌ل‌وی**
(به‌هشت) برده‌ده‌وه ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکه به‌پاستی تق له‌به‌زه‌یی من ده‌رک‌روی. ۳۴
﴿وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِنَّ نَوْرَ آدَمَ﴾ **وه به‌پاستی نه‌فرونت له‌سره تارک‌ی دواپی. ۳۵** ﴿قَالَ وَبَنَی
قَاطِرَ إِنْ نَوْرَ يُتَشَوَّنُ﴾ ووتی نهی په‌روه‌ریگام ده‌ی موله‌م بده تارک‌ی (مردووان) زیندو
مکرینه‌وه. ۳۶ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُسْطَرِّينَ﴾ (خوا) **فهرمودی نه‌وه به‌پاستی تق له‌موله‌م**
مروانی. ۳۷ ﴿إِنَّ نَوْرَ آدَمَ الْمَقْلُوبِ﴾ تارک‌ی که‌کاتی دیاری کراوه. ۳۸ ﴿قَالَ رَبِّیَا
أَفْهَمْتَنِي﴾ ووتی نهی په‌روه‌ریگام له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومرات کردم ﴿لَأَزِیْنَ لَكُمْ فِی الْأَرْضِ﴾
بی‌گومان خرق‌ی دنیایان له‌زه‌ویدا بق ده‌پازنمه‌وه ﴿وَلَا أَفْهَمْتُمْ أَحَدًا﴾ **وه به‌پاستی**
هموویان گومرا ده‌کم. ۳۹ ﴿إِلَّا عِبَادَكَ بَنُو الْمُطْلَمِیْنَ﴾ **به‌نده دلسوزده‌کانت نه‌می‌ت.**
۴۰ ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَی مُنْقَلِبٍ﴾ (خوا) **فهرمودی نه‌مه ریگای هقی و پاسته به‌روه‌من.**
۴۱ ﴿إِنْ عِبَادِی﴾ **به‌پاستی به‌نده‌کاتی من** ﴿لَنْ لَکَ عَلَیْمٌ شَطْرُ﴾ **تق هیچ ده‌سه‌لانت نیه**
به‌سهری‌اندانه ﴿إِلَّا مَنْ آتَمَّكَ مِنَ الْقَاوِمِ﴾ **جگ له‌ر گومرایانه‌ی که‌شوقیت که‌وتوون. ۴۲** ﴿وَأَنَّ
جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَحْمَرُ﴾ وه بی‌گومان نوزده‌جیگای هموویانه. ۴۳ ﴿لَا سَجْدَ إِلَّا لِلَّهِ﴾
(نوزده‌ج) ه‌وت ده‌رگای ه‌یه ﴿لِكُلِّ نَبَإٍ بِتَمَّ جُزْءُهُمْ﴾ **هر ده‌رگایه‌کیشیان بق به‌شیک**
له‌وانه دابه‌ش کراوه. ۴۴ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِی جَنَّاتٍ وَعُثْوَى﴾ **به‌پاستی خرق‌پازندو له**
خواترمان له‌ناو باخاتو کانیاودان. ۴۵ ﴿أَدْخَلُوا بِسَلْمٍ تَابِعِينَ﴾ **(بی‌بیان ده‌ه‌وت‌ت) بچه**
تویانه‌وه به‌ه‌یمنی و پی‌وه‌یی. ۴۶ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ﴾ **ه‌هل بق و کینه‌یه‌ک**
له‌لایاندانه بووین ده‌رمان ه‌یناوه ﴿إِخْوَانًا عَلَی سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ **برای به‌کترن به‌رامبه‌ر به‌کترن**
له‌سهر کورسی دانیش‌توون. ۴۷ ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَجَسٌ﴾ **له‌ویدا مانندو بوونیان تووش**
ه‌یه‌ت ﴿وَمَا هُمْ فِيهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ **و ه‌هرگیز له‌ی (به‌ه‌ه‌شته) ده‌رناک‌رین. ۴۸** ﴿بَنُو عِبَادِی﴾
هموال بده به‌به‌نده‌کام ﴿إِنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ **که به‌پاستی ه‌هر من لی‌بوره‌ی می‌هره‌یام.**
۴۹ ﴿وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ **و بی‌گومان ه‌هر سزای منه سزای منه‌خت. ۵۰**
﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ عَنْ ضَلَالِ الْإِزْمِ﴾ وه ه‌ه‌والیان پی بده ده‌رواره‌ی هیوانه‌ک‌تی خیر‌ه‌یم. ۵۱

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا نَؤْجِلُ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنِطِيطِ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أَمْرَاتَهُ قَدْ زَنَّا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَوْلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكْ عَنِ الْعَلَمِينَ ﴿٧٠﴾

نایہتی (۱۶)

سورہتی

(الامراء) عن

سيرة بن أبي فاكه

قال: سمعت رسول

الله (ﷺ) يقول إن

الشیطان قعد لابن

آدم بأطرقه فعد له

بطريق الإسلام،

فقال أتسلم وتذر

دينك ودين آبائك،

قال فعصاه وأسلم

قال وقعد له

بطريق الهجرة فقال

أتهاجر وتدع

أرضك وسماءك و

إنما مثل المهاجر

كالفرس في الطول

فعصاه وهاجر ثم

قعد له بطريق

الجهاد فقال: تقاتل

فتقتل فتتبع المرأة

و تقسم المال قال فعصاه فجاهد وقال رسول الله (ﷺ): (فمن فعل ذلك منهم فمات كان حقاً على الله أن يدخله الجنة وإن قتل كان حقاً على الله أن يدخله الجنة وإن غرق كان حقاً على الله أن يدخله الجنة أو وقصته دابة كان حقاً على الله أن يدخله الجنة). (رواه الإمام أحمد والنسائي وابن حبان). له سه بورهی کوبی ثبو فاکیه وه ووتی: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده یغه رموو: (بیگو مان شه یثان له سه ر-

﴿بِذْ ذَلُّوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَسًا﴾ کاتې چوونه ژوده وه بولای ووتیان سه لامت لی مېن ﴿قَالَ إِنَّا
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ﴾ (نېبراهیم) ووتی به پاستی نیکه لیتان ده ترسین. ۵۲ ﴿قَالُوا لَا تَزُولَ﴾
 ووتیان (پسې) مه ترسه ﴿إِنَّا نَشْكُرُكَ بِقُلُوبِنَا عَلَيْكَ﴾ به پاستی نیکه مژده ده ده پستی
 به (له دایک بوونی) کوپکی زانا. ۵۳ ﴿قَالَ أَتَشْرْتُونَنِي﴾ ووتی نایا مزگیتیم پسې ده ده ن
 ﴿عَلَّ أَنْ تُشْرِيَ الْكَبِيرَ﴾ له کاتیکدا که پیر بووم ﴿نَبِيْرُ تَشْرُونَ﴾ نیتر چی مژده به کم ده ده ن.
 ۵۴ ﴿قَالُوا بِشْرَتِكَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان نه مژده ی دلومانه پیت پاسته (و ده بیت) ﴿فَلَا تَكُنْ
 مِنَ الْفَاطِطِينَ﴾ جا له ناثومیدان مه به. ۵۵ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ﴾ ووتی جا کس
 له میهره بانی په روه ردکاری ناثومید ده بې ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ بیتجگ له گومرانیان. ۵۶
 ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (نېبراهیم) له مووی شه ی په وانه کراوان (ی خوا) چ
 کاریکې گرننگان مه به. ۵۷ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان به پاستی نیکه
 قیردراوین بق سرگه لیکې تاوانبار (له ناویان به رین). ۵۸ ﴿إِلَّا مَا لَوْ لَوْ إِنَّا لَنُجِوْنَهُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ جگ له مان و مندالی لوط که بې گومان مه موویان بزگار ده کهین. ۵۹
 ﴿إِلَّا أَمْرًا قَدْ رَزَقْنَا إِيَّاهُ لَمِنَ الْفَاطِطِينَ﴾ نه که ی نه بیت که بیتگومان بپیارمانداوه شه
 له تیاچوان ده بیت. ۶۰ ﴿فَلَمَّا جَاءَ مَا لَوْ لَوْ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتې قیردراوه کان هاتن بق لای
 خاو خیزانی لوط. ۶۱ ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُشْكِرُونَ﴾ (لوط) ووتی به پاستی نیکه
 دهسته به کی نه ناسراون. ۶۲ ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان به لکو نیکه بومان میتاوی ﴿بِمَا
 كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه (سزای) که نه وان تیتدا دودل بوون. ۶۳ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه
 نیکه پاستیمان بق تر میتاوه ﴿وَإِنَّا لَنَصْدُقُوكَ﴾ بیتگومان نیکه پاست گوین. ۶۴ ﴿فَأَنزِلْ
 بِأَمْرِكَ بِطَلْعِ مِنَ اللَّيْلِ﴾ جا که واته له به شیکې شه ودا شه وپه وی به (شوینک ووتوان و)
 خاو خیزانت بک ﴿وَأَنذِرْهُمْ﴾ و خوت نوايان بکه وه ﴿وَلَا تَلْعَبْ بِنِكَاحِ﴾ هیچ کامتان
 اته که نه وه ﴿وَأَنصُرُوا حَيْثُ تَكُونُونَ﴾ و بپون بق شه و شوینکې که نه رماقتان پسې لراوه.
 ۶۵ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ نه م کاره مان به نیکگ به لوط پاکه یاند ﴿أَنْ ذَاكَ مَتْلُوهٌ مَقْطُوعٌ
 مُنْجِحٌ﴾ که بیتگومان له به ره به یاندا نه واته نوا بپرو ده بې (مه موویان له تاو ده چن).
 ۶۶ ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خه لکی (نیریزی) شاره که هاتن (به ره مالی لوط
 و) مژده یان به به کتری ده دا. ۶۷ ﴿قَالَ إِنَّ مَتْلُوهً خَيْرٌ﴾ (لوط) ووتی دلتیا بې نه مانه
 میوانی منن ﴿فَلَا تَقْضُحُونَ﴾ ده ی ناپروم مه به ن. ۶۸ ﴿وَأَتَقُوا آلَهُ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ و له خوا
 بترسن و شه ره زار و پيسوام مه که ن. ۶۹ ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَقَهَّكْ عَنِ الْفَاطِطِينَ﴾ ووتیان
 نیکه پیمان نه ووتیت نابی به رگری له کس به که بیت (نابی که من توختت گوی). ۷۰

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَارٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَتْنَاهُمْ ءَايَتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْصَبْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْءَانَ
 الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَتَدَنَّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
 أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

-ہم مور پیکار کان

دانیش تو وہ بل

نادرہ می زاد جا

لہ سے رہی

موسلمان ہوں

دانیش تو وہ بڑی و

پہلی نہ لے: چون

موسلمان دہی و

واز لہ ٹاپنی خوت

و باو و باپرت

دہینے سی ۹

پیغہ مبر

فہ رموی: بہ گوئی

ناکات و موسلمان

دہی: فہ رموی:

(جا لہ پنگہ کی کوچ

کردن دا بڑی دا

دہنیش دہلے

چون کوچ دہکیت

و زہوی و ناسمانی

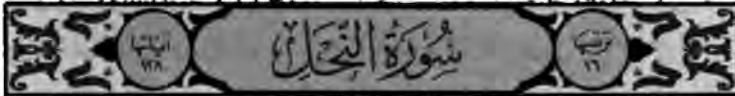
خوت بہجی

دہیلی؟ بہ راستی

نمونہ کی کوچہ ری وہ کہ نہ سب وایہ لہ میزدا جا سہ پیچی دہکات و کوچ دہکات پاشان لہ سہ رہی
 جیہادو خہ باتدا بڑی دادہ نیشیت دہلی جہنگ دہکیت و دہکوریت و ژنہکات مارہ دہکیت و
 سامانہ کشت دابہش دہکیت فہ رموی (ہر سہ پیچی نہکات و خہ بات دہکات لہ رہی خوادا) نہوسا
 پیغہ مبری خوا (ﷺ) فہ رموی: (ہر کہ س بہم شیوہ ہی کرد (بہم قوناغانہ دا تیپہ ری) جا مرد نہ وہ خوا-

﴿قَالَ مَوْلَايَ بَنَاتِي﴾ (لوط) فه رموی ئانه‌وانه کچانی منن (ماره‌یان کهن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلْتُمْ﴾ (نکه‌ر نیکو (نکه‌کاره) نه‌دجام ده‌دن. ۷۱) ﴿لَعَنَّاكَ أَهْلُهَا﴾ سویند به‌ته‌من و ئوانی تر (ئی موحه‌مه‌د ﴿لَعَنَّاكَ﴾) به‌راستی ئه‌وانه ﴿لَنْ سَنَرْجِعَهُمْ يَتَمَتُّوْنَ﴾ له‌سەر خوشی خوواندا سه‌رگردانن. ۷۲) ﴿فَأَخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾ جا له‌کاتی خۆره‌له‌هاتندا هه‌روهه‌یه‌کی به‌هه‌یز گرتی. ۷۳) ﴿نَجْعَلْنَا عَلَيْهَا لُقَاطِئًا﴾ ئینجا ئه‌و (شاره‌) مان سه‌رو ژێر کرد ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا رَّيًّا﴾ ککی به‌ردینمان به‌سه‌ردا باراندن. ۷۴) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَا تَنبَهُوا فَنُفِثْهُمْ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا به‌لکه ئۆده‌یه‌ی بۆ ئه‌وانه‌ی بیرده‌که‌نوه. ۷۵) ﴿وَلَا تَسْمُرُ لَيْلٍ﴾ وه‌ بێ گومان ئه‌و (شاره‌ وێران کراوه) له‌سەر ڕێگای سه‌ره‌کی (کاروانه‌کان) دایه. ۷۶) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَايَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌ی گه‌نگ هه‌یه‌ بۆ به‌هواداران. ۷۷) ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِمِينَ﴾ به‌راستی خاوه‌ن باخاته‌ ئۆده‌ پرده‌کانیش (قه‌ومی شوعه‌ییب) له‌سته‌م کاران بوون. ۷۸) ﴿فَأَنشَأْنَا لَهُمْ جَا تَقْلَامَانَ﴾ ئی سه‌ندن ﴿وَأَنشَأْنَا لَهُمُ الْبَنَاتِ﴾ جا به‌راستی ئه‌م دووانه له‌سەر ڕێگایه‌کی ئاه‌سکران. ۷۹) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند به‌خوا به‌ن گومان خه‌لکی هیچ‌یه‌ش به‌هواداران به‌په‌مه‌به‌ره‌کانیان نه‌کرد. ۸۰) ﴿وَأَنشَأْنَاهُمْ بَنَاتٍ﴾ به‌لکه‌و نیشانه‌کانی خۆمانمان پێدان ﴿فَكَانُوا عَنَّا مُرْضِينَ﴾ به‌لام ئه‌وان به‌هواداران ئی وه‌رگه‌یرا. ۸۱) ﴿وَكَانُوا يَتَنَحَّوْنَ مِنْ بَيْنِنَا﴾ ئه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌یانته‌شی ﴿بُيُوتًا مَّابِيتٍ﴾ خانووی ئۆدی (قاییمی) بێ قورس و بیم. ۸۲) ﴿فَأَخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِينَ﴾ ئینجا ده‌نگ و پیاوه‌له‌شاخانیکی به‌هه‌یز گرتی له‌به‌ره‌به‌یاند. ۸۳) ﴿لَمَّا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ جا هه‌رچیان کردبوو (خانوو له‌چیاکاندا) هیچ سه‌وده‌ی پێ نه‌گه‌یاندن. ۸۴) ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه‌ ئێمه ئاسمانه‌کان و زه‌ه‌ومان نه‌سه‌وت نه‌کردوه ﴿وَمَا بَشَأْهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئه‌وه‌ش له‌نیوانیاندا به‌هه‌ق و راستی نه‌بیت ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَايَةٌ﴾ وه‌ بێ گومان ڕۆژی دوا‌ی دیت ﴿فَأَنصَحُ الْحَبِيلَ﴾ قورس به‌جوانی چاوپوقسی بکه‌ ئێیان. ۸۵) ﴿إِنْ زُلْزِلَتْ هُمُ الْخَلْقِ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر په‌روه‌ره‌گه‌رت به‌دی هه‌یه‌ری زانایه. ۸۶) ﴿وَلَقَدْ أَنشَأْنَا سَمَكًا مِنَ الثَّمَانِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هه‌وت ئایه‌تی دووباره‌ کراوه‌مان پێ به‌خشیت ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَلِيمَ﴾ هه‌روه‌ما قورئانی گه‌وره‌ش. ۸۷) ﴿لَا تَسْأَلُ عَنْكَ إِلَّا مَا تَسْأَلُ بَنِي﴾ (ئی موحه‌مه‌د ﴿لَعَنَّاكَ﴾) چاوت مه‌په‌ره‌ ئه‌و نازو نهمه‌تی (نیا) که‌دولمانه‌ به‌ ﴿أَنزَلْنَا مَنَهُزً﴾ که‌مه‌لێک له‌و بێ باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنُ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌و خه‌میان بۆ مه‌خو ﴿وَأَخْبِصْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ بالی به‌زه‌یی پاخه‌ بۆ به‌هواداران. ۸۸) ﴿وَإِنَّا أَنزَلْنَاهُ الْمُتَشِّتِ﴾ و بێ به‌راستی من ترسینه‌ریکی بوون و ئاه‌سکران (ده‌تان ترسینم له‌ سه‌زایه‌ک). ۸۹) ﴿فَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ﴾ وێله‌ی ئه‌و (سه‌زایه‌ی) ئارمان بۆ ده‌به‌ش کران. ۹۰)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٩﴾ قُورَبَكَ لَنَسَلْنَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٠٠﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَأَصْلَحْ بِمَا تَمُرُّوْا
 عَنْ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَنُوف يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٠٥﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنۡ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَعَلَىٰ عَمَائِشِرِكُوتِ
 ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 أَنۡ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنۡعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾
 وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْوَعُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

پتویستی کردوه
 له سر خلی
 که بیخات
 بهمه شتوه. وه
 نه که کولدا شهوه
 خوا پتویستی
 کردوه له سر
 خلی که بیخات
 بهمه شتوه.
 وه نه که له شادوا
 خنکا خوا
 پتویستی کردوه
 له سر خلی که
 بیخات
 بهمه شتوه. بیان
 وولاختیک ملی
 هکانه خوا
 پتویستی کردوه
 له سر خلی
 که بیخات
 بهمه شتوه.

نایه (١٧)

صورتی (الأهوال) : عن ابن عباس (رضی الله عنه) قال: کان رسول الله (ﷺ) يدعو: (اللهم انی اسألك العفو و
 العافیة فی دینی و دنیا و مالی اللهم استر عیباتی و کتم ریحلتی و لحظتی من بین یدی و من
 خلفی و عن شمالی و من فوقي و اعوذ بك اللهم ان ایتال من حیثی). (رواه البخاری فی الأدب
 المفرد). ثبین و عباس (بهذه خواتم) : بهذه میله خواتم (ﷺ) بهم شتویه دمهاریه :-

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که قورئانیان کرده چه‌ند به‌شه‌وه. ۹۱ ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَأْذِنَهُمْ أَحْمِبِينَ﴾ جا سویند به په‌روه‌دگارت پرسیار له‌مه‌موویان ده‌که‌ین. ۹۲ ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که ده‌یانکرد (له‌دنیا‌دا). ۹۳ ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ جا هر فهرمانیکت پی ده‌دری به‌ناشکرا پای که یه‌نه ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُفْزِكِينَ﴾ و گوی به‌هاویه‌ش دانه‌ران مه‌ده. ۹۴ ﴿إِنَّا كَفَيْتَكَ الْمُشْتَرِينَ﴾ به‌پاستی نی‌مه گالت به‌چیانمان له‌کول کردیت‌وه. ۹۵ ﴿الَّذِينَ يَخْتَلِفُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌که‌ل خو‌ادا په‌رستراویکی تر داده‌نین ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر ده‌زانی (چون سزایان ده‌ده‌ین). ۹۶ ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ﴾ سویند به‌خوا بی‌گومان نی‌مه ده‌زانی ﴿أَأَنْتَ بِضِيقِ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ که به‌پاستی تو دلت ته‌نگ ده‌بی به‌وه‌ی نه‌وانه ده‌یلین. ۹۷ ﴿تَسْمِعُ بَعْدَ رَبِّكَ﴾ که واته په‌روه‌دگارت به‌پاکی پاگرو سوپاسی بکه ﴿وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و له‌سوژده به‌ران به. ۹۸ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وه په‌روه‌دگارت به‌پرسته ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ هه‌تا مردن یه‌خت پی ده‌گریت. ۹۹

سوره‌ی ﴿الفعل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشینده‌ی میهره‌بان. ﴿إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نه‌وا فهرمانی خوا (به سزادانیان) هات بویه په‌له مه‌که‌ن (له‌هاتنی) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بی‌گردی بق خوا له‌هر شتی نه‌وانه ده‌یکه‌ن به‌هاویه‌شی. ۱ ﴿يَرْزُقُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشته ده‌نیریته‌خواره‌وه به‌وه‌جی به‌فهرمانی خوی ﴿عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بق هر که‌سی له‌به‌نده‌کانی که خوی بی‌هوی ﴿أَنۢ أُنۢذِرُوا﴾ به‌وه‌ی که‌خه‌لکی بترسین ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ که به‌پاستی بی‌جکه له‌من هیچ په‌رستراویکی تر نی‌ی به‌که‌واته هر له‌من بترسن. ۲ ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ به‌رزو بلنده‌له هرچی نه‌وانه ده‌یکه‌ن هاویه‌شی. ۳ ﴿خَلَقَ الْاِنۡسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ ناده‌می دروست کرد له‌دلویه ناویک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که چی بۆته دوشمنیکی ناشکرا. ۴ ﴿وَلَا تَعْلَمُ خَلْقَهَا لَكُمۡ نَازَةٌ لَّيۡسَ بِذٰلِكَ﴾ نازه‌لشی بق نی‌وه دروست کردوه ﴿فِيهَا دِفۡءٌ وَمَنۢ تَعۡلَمُ﴾ که (هوی) گهرمایی و که‌لکیان تیدایه ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وه له‌(گوشتی) نه‌وان ده‌خون. ۵ ﴿وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ﴾ وه بق نی‌وه هه‌یه له‌و (نازه‌لانه‌دا دیمه‌نی) جوانی و پازاوه ﴿حِیۡوٌ تَرۡحَمُونَ وَحِیۡنٌ تَمۡرَحُونَ﴾ کاتی ده‌یان هیننه‌وه له‌له‌وه‌پگا و کاتی‌کیش ده‌یان به‌ن بق له‌وه‌پگا. ۶

وَتَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَيْفِهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْإِبَالَ
وَالْحَمِيرَ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَىٰكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُثْبِتُ لَكُمْ
بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ كُلِّ
الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾
وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ شُرَاطِمًا فَيَكُونُ لَكُمْ أَنْعَامٌ تَأْكُلُ مِنْهُ
وَتُسَخَّرُ لَكُمْ تَجَرُّوا مِنْهُ خِلَافَةً تُلَبِّسُوهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

نهی خوابه من
دلای لیبوردنت لی
ده کهم، و دلای
بیرو بیت لیده کهم
ده ریاری ناییم و
لایانی دنیا و کس و
کار و مال، نهی
خوابه عیب و
عالم دلیله
ترسه کاند مه میله و
نارامیم پی بدویم
پارینه له
پیشموره له
نواموره له
راست و چه هموره
وله سرهموره، وه
پهنات پینه گرم
نهی په روم رنگام
که له (ترسموره له
ناویریم).

نایهتی (۲۹)

سوره الفجر

(الأهوال): عن ابن عباس (رضی الله عنه) قال: قام فينا رسول الله (ﷺ) بموعظة فقال: (يا أيها الناس إنكم تطوفون
إلى الله حفاة عراة غرلاً) (كما بدأنا أول خلق نعيده) و معاً علينا إنا كنا فاعلين). (رواه البخاري ومسلم).
عبدوللای کوی عیباس (رهزای خواب لی بی) و فای: پیغمبر صلی الله علیه و آله (ﷺ) له ناماندا بیو نامی دگر بیو کی
کوبین و له رموی: (نهی خه لکونه بیگومان نهو کهم که لیدو له نهی لای خوابه حقیقی دوازی دا).

﴿وَعَمِلْ أَفْعَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ و (هندی له و مالاتانه) باره کانتان مه‌لده گرن (ودیبه ن) بق
 هارو جینگایه ﴿لَمْ تَكُونُوا بِلَيْفِهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ﴾ که نئوه پس‌ی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر نؤر
 به‌تازه‌حمت ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَزَوَّافٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌پاستی به‌روه‌ردگار تان نؤر به‌سؤزو به‌به‌زه‌یی
 به (بق‌ناده‌می. ۷) ﴿وَالْحَيْلُ وَالْبِقَالُ وَالْخَمِيرُ﴾ و نه‌سپ و ماین و نیسترو گوی
 مرقلا‌ی بق دروست کردون ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی سواریان بن و هوی
 پازانه‌وه‌ش بن بق نئوه ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و (خوا) شتی وا دروست ده‌کات
 که (نیسته) نئوه نایزان. ۸ ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ قَعْدُ السُّبُلِ﴾ پنگای پاست نیشاندان
 (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بق خوابه ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ و هندی له‌پنگاکان لارو ناپیکه ﴿وَلَوْ شَاءَ
 لَقَدْ نَعَّمْنَاكُمْ أَخْمِيرًا﴾ و نه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه مه‌موتانی پرتیوونی ده‌کرد. ۹ ﴿مِنْ
 الَّذِي أُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه که له‌ناسمانه‌وه‌بارانیکی بق باراندون ﴿لَتَكُنَّ
 مِثْلَ شُرَابٍ﴾ ناو خوارنده‌وه‌تان له‌و (بارانه‌) به ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ يُّدْعَىٰ الْيُسُفُّ﴾ و هوی سه‌وز
 بوونی به‌وه‌کیسه که مه‌ر و مالاتی لی ده‌له‌وه‌پینن. ۱۰ ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّانِبُ﴾ به‌و (شاهه
 خوا) بق‌تان ده‌وه‌پینن کشتوکال ﴿وَالزَّانِبُ وَالْحَبْلُ وَالْأَعْنَبُ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما
 میوه‌وه‌ز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ و مه‌موو به‌رو میوه‌یه‌ک ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 به‌پاستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لکه‌یه‌کی به‌ون هه‌یه بق نه‌وه‌که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه.
 ۱۱ ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و هه‌پامی هیناوه بق‌تان هه‌موو پؤز ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و
 خورده‌مانگ ﴿وَالنَّجْمُ مَسْجُورٌ بَأْمَرِهِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌سستیره‌کانیش پام هینراوون
 به‌هه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌پاستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لکه‌ی
 نؤر هه‌یه بق نه‌وانه که‌ژین و تیده‌گه‌ن. ۱۲ ﴿وَمَا ذَرَأْنَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و (پامی
 هیناوه) بق‌تان نه‌وه‌ی دروستی کردوه له‌زه‌ویدا ﴿مَخْطَلًا لِّلْوَهْدِ﴾ که‌په‌نگ و جوریان
 جیاوازه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌پاستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ نیشانه‌یه‌کی
 به‌ون هه‌یه بق نه‌وانه‌ی که‌ناموزگاری و ده‌ده‌گرن. ۱۳ ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ
 لَحْمًا طَرِبًا﴾ و نه‌و (خوایه) زاتیکه که‌ده‌ریای پام هیناوه بق نه‌وه‌ی گزشتی تازه‌ی لی
 بخون ﴿وَتُسَخَّرُ جَوْا مِثْلَ حِلْيَةٍ لِّطُوبَاهَا﴾ و بق نه‌وه‌ی خفلیشی لی ده‌پینن که‌ده‌ی
 پویشن (بق‌حق پازاندنه‌وه) ﴿وَنَزَّلْنَا الْفَلَكَ مُوَاجِرَةً﴾ و که‌شتیه‌کان ده‌بینی ناوی
 ده‌ریاکه له‌ت ده‌گه‌ن ﴿وَلَتَتْلُوا مِنْ فَاكِهٍ وَلَتَأْكُلُنَّ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ و بق نه‌وه‌ی هندی
 له‌هه‌زل و پوزی خوا به‌ده‌س پینن و بق نه‌وه‌ی سوپاسی خواهی چکن. ۱۴

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًسًا أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزَ أَوْسْبًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالْنَجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحْدٌ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَّاجِرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلَنُونَ إِنَّهُمْ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رُبُّكُمْ
قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

سبب پستی و
به پستی پستی و
خفته نه نه کروی،
پادشاهان نام
تایه تایی
خوینده: (وہ)
چون له به کم
جاریه دروستان
کـ
ده تانگینا
به لنینیکه له سرمان
نیمه خرمان
نه دجاسی ده دین)
نایهتی (۲۱)

سوره نسی

(الاصراف): قال
رسول الله (ﷺ):
(ما ملا ابن آدم
وہاء خرا من بطنه
بحسب ابن آدم
لکلات یقمن صلبه
فان کان فاعلاً

لا محالة فثلاث لطعامه وثلاث لشرابه وثلاث لنفسه) (رواه أحمد و النسائي و الترمذي). پیغمبر می خوا
(ﷺ) (نه وی شادمی هیچ ده فریگی پرته کردوه خرابتر له ورگی، به سه بق شادمیزاد
چهند پارویه که به ری ملی بگرفت، جا نه که ناچار بوو تدر بخوات (سکی بکات به سی به ش)
سریه کی بق خواردنی و سن یه کی بق خواردنه وی و سن یه کی بق نه ناسی دابنی).

﴿وَأَنْتَ فِي الْأَرْضِ رَءِيسٌ﴾ و (خو) له زهویدا چهند شاختیکی دامه زراوی داناوہ ﴿أَنْ تَعْبُدَ﴾
 بِكُمْ﴾ بۆ ئه وهی تاسه وله نگه رتان پین نه کات ﴿وَأَنْتَ﴾ و (چم و پرویاری (تیاداناوہ)
 ﴿وَسُبُلًا لِّعَلَّكُمْ تَعْبُدُونَ﴾ مه روه ها ریگای زلدهی به دی هیناوہ ﴿بِقُدْرَتِهِ﴾ بۆ ئه وهی ئیوه پئی ی پئی
 ده رکه ن. ۱۵ ﴿وَعَلَّمَنَّا﴾ و (النجیم مُمَّ عَتَدُونَ) مه روه ها نیشانهی زوری داناوہ و
 به نه ستیره ش خه لکی پئی ده رته کهن (له شه ودا). ۱۶ ﴿الَّذِينَ خَلَقُوا﴾ جانا یا
 زَاتِكُمْ (ته مانه) دروست ده کات وه ک که سیک وایه که هیچ دروست نه کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾
 ئه وه بۆ بیرناکه نه وه ۱۷ ﴿وَأَنْ تَعْبُدُوا﴾ تَعْبُدُوا بِعَمَةِ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ﴿وَهُوَ﴾ وه نه کهر
 (بتانه وی) نیعمتهی خوا بۆمیرن ناتوانن بیان زمین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی
 خوا لیفوردهی میهره بانه. ۱۸ ﴿وَاللَّهُ﴾ بَعْلُ مَا تُشْرُونَ ﴿وَهُوَ﴾ وه خوا ده زانی چی ده
 شارنه وه ﴿وَمَا تُشْرُونَ﴾ و چی ناشکرا ده کهن. ۱۹ ﴿وَالَّذِينَ﴾ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 ئه وانه ش هاواریان لی ده کهن بیجکه له خوا ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ هیچ شتی
 دروست ناکن به لکو خویان دروست کراون. ۲۰ ﴿أَنْتُمْ غَيْرُ الْخَالِقِينَ﴾ مردوی بین گیانن
 ﴿وَمَا يُشْفَعُونَ أَلَّا تَكُونَ﴾ (تهو بتانه) هست ناکن کی (خویان و خه لکی) زیندو
 ده لفرینه وه. ۲۱ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ﴾ خوی ئیوه خویه کی تاک و ته نیایه ﴿وَالَّذِينَ﴾ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ﴿جَا تَه وانهی که پروا نامینن به پڑی دواپی ﴿قُلُوبُهُمْ مُكْرَمَةٌ وَهُمْ﴾
 ده کانیان بین باوره وه مه میسه خویان به زل ده زانن. ۲۲ ﴿لَا حَرَمَ﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ﴿پاسته
 بین گومان خوا ده زانی ﴿مَا يُشْرُونَ﴾ و مَا يُشْرُونَ ﴿به نه وهی دهی شارنه وه و نه وهی
 ناشکرای ده کهن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُشْكِرِينَ﴾ به پاستی خوا خو به زل زانانی خوش ناوی.
 ۲۳ ﴿وَرَدًّا﴾ قِيلَ لَمْ يَأْتِكَ رُكْنٌ ﴿وَهُوَ﴾ کاتن به وانه بوترئ نایا په روه ردگارتان چی
 تاروقته خواره وه ﴿قَالُوا أَسْطِطِعُ الْأُولَى﴾ ده لئین حیکایه تی پپو پوچی پیشووه کان.
 ۲۴ ﴿يَنْخَلِطُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بۆ ئه وهی باری گونامی خویان به ته وای مه لیگرن ﴿يَوْمَ
 الْفِتْنَةِ﴾ له پڑی دواپدا ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ﴾ يَخْلُوعُهُمْ ﴿له گال مه ندی له باری گونامی
 نه وانهی که نه مان گومرایان ده کردن ﴿يَغْفِرْ عَلَيْهِمْ﴾ به بین زانیاری ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾
 بیدارون زلده به ده نه وهی که مه لیده گرن (و ده یگرنه نه ستی). ۲۵ ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ﴾ مِنْ
 قَبْلِهِمْ ﴿به پاستی نه وانه ش که له پیش ته مانوه بوون پیلانیان کرد ﴿فَأَنَّ اللَّهَ يَنْشَقُّ﴾
 نِبَّ الْقَوَاعِدِ ﴿جا خوا کرشک و خانووه کانیانی له بنو بناغه کانیه وه ده رمینا ﴿فَخَرَّ﴾
 عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوَقِهِمْ ﴿نه و سا سه ریانه کانیان له سه ریانه وه پوخا به سه ریانداندا ﴿وَأَتَتْهُمُ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له لایه که وه سزایان بۆ هات که هه ستیان پین نه ده کرد. ۲۶

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

نہایتی (۲۲)

سورہتی

(الأعراف)؛ من

عبد اللہ قال: قال

رسول اللہ (ﷺ):

(لا أحد أغیر من

اللہ فذلک حرم

للنواحش ما ظہر

منها و ما بطن ولا

أحد أحب إليه

المسح من

اللہ)۔ (رواہ احمد

والبخاری ومسلم)۔

عہ رسول اللہ ورتی:

پیغمبر خوی خوا

(ﷺ) فہرموی:

(میں کس

بہ قدر خوا رہی

مہ لہا سنی لہر

نہرہ ہ گوناہ

گہرہ کانی

لہدغہ کرہوہ ج

بیت و نہایتی، وہ هیچ کس بہ قدر خوا جزئی لہرہ لہان نہایتی

نہایتی (۲۴) سورہتی (الأعراف)؛ عن ابن عمر (رضی اللہ عنہما) قال: أخذ رسول اللہ (ﷺ) بمنكبی فقال: (کن فی

الدنیا كأنک غریب أبوعابر السبیل)۔ (رواہ البخاری)۔ عہ رسول اللہ ورتی: (پہرہای خوی لی بیت ورتی:

پیغمبر خوی خوا (ﷺ) شانی گرتہ و فہرموی: (لہ دنیا دا خلق و دابتنی کہ غریبی یان پدیواریت)۔

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جُزِّيهِمْ﴾ پاشان له پوژي دواييدا پرسوا و سه رشوړيان ده کات ﴿وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ﴾ و (خوا پښيان) ده فهرموئ له کوښ نه و هاو به شانه ي ﴿كُنْتُمْ تَشْفُقُونَ﴾ فيهم
 که ښو له بهر نه وان به ربهره کاني (ي پټه مبه ره کان و بېواداران) تان ده کرد
 دهر باره يان ﴿قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه وانه ي زانباريان پي درا بوو ده لټن ﴿اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
 وَالْآخِرَ﴾ به پاستي پرسوايي و به دبختي نه مړو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بڼ بڼ باوه پانه . ٢٧
 ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه وانه ي که فريشته کان گيانيان ده کيشن ﴿ظَالِمِي اَنْفُسِهِمْ﴾ له
 کاتيکدا ستم کار بوون له خويان ﴿فَانْفَوْا الْمَسْرَ﴾ جاله و کاته دا مل که چ ده بن ﴿مَا كُنَّا
 نَعْمَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (و نه لټن) ښه مېچ خراپه به کمان نه کردووه ﴿بَلَى اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ به لټي (خرابه تان کردووه) بېگومان خوا ناگاداره به و کرده وانه ي که ښو
 ده تانکرد . ٢٨ ﴿فَاَدْخَلُوا اُبُوسَ جَهَنَّمَ﴾ که واته له دهرگاگاني دوزه خوه بڼو نه ژوره وه
 ﴿خَلِيدِينَ فِيهَا﴾ تييدا بميته وه به هه ميشه يي (هه تاهه تايه) ﴿فَلْيَسْ مَقْوِي الْمُتَكَبِّرِينَ﴾
 ده سا جيگه ي خو به گه وره زانان چن خراپه . ٢٩ ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه ووترا
 به وانه ي که خويان پاراست (له بڼ بڼ بڼوايي) ﴿مَاذَا اَمَرْتُكُمْ قَالُوا خَيْرًا﴾ نه وه
 په روه ردگار تان چي نار دوته خواره وه ؟ ده لټن خپرو چاکه ﴿لَلَّذِينَ احْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 حَسَنَةً﴾ بڼ نه وانه ي که له م دنيا به دا چاکه يان کردووه چاکه هه يه ﴿وَلَا اَزَالُ اخْرِجُهُمْ﴾ و
 بڼ گومان جيگه ي پوژي دوايي چاکتره ﴿وَلْيَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ و چ خوشه مال و شويني
 پاريز کاران . ٣٠ ﴿جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا﴾ به هه شتانيک جيگه ي مانه وه ي هه ميشه يين
 که نه وان ده چنه ناوي ﴿عَجْرَى مِنْ نَحْيِ الْأَنْهَارِ﴾ پو باره کاني ده پوڼ به ژير (قه سرو
 دره خته کان) ياندا ﴿لَمْ يَمَسَّ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و به هه شتانه دايه نه وه ي بيانه وي بڼيان
 ناماده يه ﴿كَذَلِكَ عَجْرَى اللَّهِ الْمُتَّقِينَ﴾ ناب و جوړه خوا پاداشتي خو پاريزه ران
 ده داته وه . ٣١ ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه وانه ي که فريشته کان (ي گيان کيشان)
 گيانيان ده کيشن به پاکي ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (فريشته کان) ده لټن سه لامتان لي بڼ
 ﴿اَدْخَلُوا الْجَنَّةَ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه به هه شته وه به هږي نه وه ي که ده تانکرد (له دنيا دا) .
 ٣٢ ﴿مَنْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نايه چاوه پي ي چي نه که ن جگه له وه ي
 فريشته کان بڼتان بڼن (گيانيان بکيشن) ﴿اَوْ يَأْتِيَنَّ اَمْرٌ رُبَّكَ﴾ يان فهرمان ي په روه ردگار
 بيت (بڼ سزادانيان) ﴿كَذَلِكَ قُلُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه وانه ي پيش نه مانيش هه ر وه کو
 نه مانيان کرد ﴿وَمَا ظَنَّمَا لَكُمْ﴾ و خواسته مي لي نه کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلُمُونَ﴾
 به لکو خويان ستمه يان له خويان ده کرد . ٣٣ ﴿فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا﴾ له نا کامدا
 توله ي نه و خراپانه يان تووش بوو که کرد بوويان ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَسْتَهْزِءُونَ﴾ وه
 نه و (سزا ي) که نه وان گالته يان پي ده کرد دهر ي دان و هاته سهر يان . ٣٤

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه وانهی هاو به شیان داناو به خوا ده لئین ﴿لَوْ شَاءَ
 اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیجگه نه و (خوا) هیچ
 هشتیکمان نه ده په رست ﴿غُرْ وَلَا تَأْتُوا﴾ نه نئیمه و نه باو و باپیرانمان ﴿وَلَا حَرَمًا﴾ وه
 هر امان نه ده کرد ﴿مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی به بی فهرمانی نه و ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی نه مانیش هر به و جوره یان ده کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
 الْبَلَاغُ﴾ دهی تایا پیغه مبه ران هیچیان له سهره بیجگه له راگه یانندنیکي ﴿الْمُحْسِنُ﴾
 تاشکرا. ۳۵ ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رُسُلًا﴾ سویند به خوا له ناو هه موو گه ل و
 نوممه تنیکا پیغه مبه ریکمان نارووه ﴿أَبِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصُّلُوتَ﴾ به مای ته نها
 خوا به رستن و دوروکه ونه وه له (په رستن) هه په رستراویکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾
 جا خوا هه نديکی له و (نوممه) انه ریتنموونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَفَّتْ عَلَيْهِ الصُّلُوتُ﴾ و
 هه نديکیشیان (له بهر خراپیان) گومایی به خهی گرتن ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ دهی
 به به زه ویدا بگه پتن و ته مافساکه ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمَكْذِبِينَ﴾ سهر نه نجای بی
 باوه ران چتن بوو. ۳۶ ﴿إِنْ تَحْزَنْ عَلَى مُذْنِبِهِمْ﴾ هه ر چهند زور سووری له سهر
 ریتنموونی نه وانه (بی سووده) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکه به پاستی خوا ریتنموونی
 که سیک ناکات که (بیه ری) گومای بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ شُعْرِهٍ﴾ هیچ پشتیواننیکیشیان
 نی به. ۳۷ ﴿وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أُنْفُسِهِمْ﴾ وه نه وانه زور توند سویندیان ده خوارد به خوا
 ﴿لَا يَمُتُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (ده یان ووت) هه رکه س به ری خوا زیندوی ناکاته وه ﴿بَلَىٰ وَغَدَا
 عَلَيْهِ خُفَاةٌ﴾ به لی (زیندوی ده کاته وه) به لئینکی هق و پاستی خوا به ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
 لَا يَتْلُونَ﴾ به لام زوری خه لکی نازانن. ۳۸ ﴿لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي خَلَقُوا فِيهِ﴾ بونه وهی
 پوونی بکاته وه بقه لکی نه وهی نیایدا جیاوانن ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه تا نه وانه ش
 که بی باوه ر بوون بزنانن ﴿أَنَّهُمْ كَاثَرُوا كَذِبِينَ﴾ که به پاستی نه وان درین بوون. ۳۹
 ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ بی گومان ووتی نئیمه بق هه کاریک کاتی به مانه وی ﴿أَن نَّقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ته مایه) که پیی ده لئین بیه نه ویش به کسر ده بیت. ۴۰ ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 فِي اللَّهِ﴾ وه نه وانهی له ری خوا کرجیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دوی نه وهی سته میان
 لی کرا ﴿لَنُؤْتِيَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بی گومان له دنیاا نیشته جیان ده که بین زور
 به چاکي ﴿وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه به پاستی پاداشتی پوئی دوی گه وره تره
 نه گهر بیان زانیایه. ۴۱ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه که سانیک
 بوون دانیان به خویاندا گرت و ته نها پشتیان به په روه رگاریان ده به ست. ۴۲

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَسْأَلُوا أَهْلَ
الَّذِ كُرْ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَتِقُونَ ظِلَّهُ عَنْ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
أَشْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَابْتِغُوا رَبَّكُمْ وَأَنِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاءُ أَعْيُنُكُمْ تَنْفَعُونَ ﴿٥١﴾ وَمَا يَكُمُ مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنْ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرِعُونَ ﴿٥٢﴾ ثُمَّ
إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٣﴾

فہرست (۵۰)

— سویتی

(الاحزاب) ۱۱ قال

انس: (قرع رسول

الله ﷺ) قتلے

قلیب یوم بدر

فنادی: یا ابا

جہل بن مشام ویا

عتبة بن ربیعہ ویا

شیبة بن ربیعہ-

ومسی رؤوسهم-

هل وجدتم ما وعد

ربکم حقاً؟ فانی

وجدت ما وعدنی

ربی حقاً (فقال:

عمر: یا رسول الله

تطاطب قوما قد

جیفوا؟ فقال:

والذي نفسي بيده

ما أنتم بأسمع لما

أقول منهم ولكن

لا يستطيعون أن

یجیبوا) (مطلق علیہ) نہ اس دہلی (پیغمبر کی خواہش) بہ توفیق سے منطقی لاشعری کہ وہ بت
پرستہ گانی غرضی کرد کہ لہجہ الیکہ بیوں تنجا بانگی کران و فارموی: ہر تہو جہلی کردی
میشام ہر عوتہی کردی رہ بیہ ہر شہیہی کردی رہ بیہ (تاوی) ہجور سہر کردہ کانہانی جینا) ثایا
تہوی خوا بہ لہجی پت دلہون دہستان کہوت و راست ہجور؟ بیکو مان من انہوی پہلو ہر گام-

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه په‌وانه‌مان نه‌کردوه له‌پیش تر ﴿إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ﴾ بیجگه له پیاوانی که نیکامان بۆ ناردوون ﴿فَتَقَلَّبُوا أَمَلٌ لِّلَّذِكْرِ﴾ ده‌ی پرسیار بکه‌ن له‌زانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ نازانن. (۴۳) ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگه‌و په‌پاوی ئاسمانی ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و قورئانیسمان بۆ تر نارد ﴿لِتَبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پوونی بکه‌یته‌وه بۆ خه‌لگی نه‌وه‌ی بۆیان نی‌ردراوه‌ته‌ خواره‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیربکه‌نه‌وه و تی بگه‌ن. (۴۴) ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السِّفَاتِ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه‌ی که‌پیلان و خراپه‌یان کردوه بۆ باکن و ناترسن له‌وه‌ی ﴿أَن يَخْفِيفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ که‌خوا بیان بات به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بۆ بی‌ت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌شوینیکه‌وه که‌مه‌ستی پی‌ناکه‌ن. (۴۵) ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گری له‌کاتی که‌پان و هاتوچو‌دا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوانن خو‌یان قوتارکه‌ن. (۴۶) ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له‌کاتیکدا ده‌ترسن (له‌سزادان) له‌ناویان ده‌بات ﴿فَإِنَّ رَيْبَكُمْ لَبُؤُوفٌ رَّجِيمٌ﴾ بۆ گومان په‌روه‌ردگار تان دلسۆز و میهره‌بانه. (۴۷) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا نه‌وانه‌ نابینن و سه‌رنج ناده‌ن که‌هرچی خوا دروستی کردوه ﴿يَتَفَكَّرُوا فِيهِ﴾ سی‌به‌ره‌کانیان ده‌گوریت ﴿عَنِ الْجِبِينَ وَالْأَشْمَاطِ﴾ به‌لای راست و چه‌پیاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ﴾ به‌مل که‌چه‌یه‌وه سوژده بۆ خوا ده‌بن. (۴۸) ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هرچی له‌ئاسمانه‌کان و هرچی وا له‌زه‌ویدایه‌ هر بۆ خوا سوژده ده‌بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْكِرُونَ﴾ له‌گیان له‌به‌ران و فریشته‌کان له‌همه‌مان کاتدا خو‌شیان به‌گه‌وره‌ داناننن. (۴۹) ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ مِنْ قُوَّتِهِ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن که‌له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و هه‌ر فه‌رمانیکیان پی‌ بکری ده‌یکه‌ن. (۵۰) ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَخَذُوا إِلَهِينَ اثْنَيْنِ﴾ خوا فه‌رموی دوو په‌رستراو بۆ خو‌تان دامه‌نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بی‌گومان په‌رستراو‌ی ئیوه‌ ته‌نها به‌کیکه‌ ﴿فَلِإِنِّي فَازَهَبُونَ﴾ که‌واته‌ هه‌ر له‌من بترسن. (۵۱) ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ته‌نها مولکی خواجه‌ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و له‌زه‌ویدایه‌ ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا﴾ وه گوی پایه‌لی به‌رده‌وام هه‌ر بۆ نه‌وه‌ ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا له‌غییری خوا ده‌ترسن؟ (۵۲) ﴿وَمَا يَكُم مِّنْ يُّعْمَرٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ وه هه‌ر چاکه‌ و به‌هره‌یه‌کتان هه‌بی نه‌وه‌ هه‌رموی له‌خواوه‌یه‌ ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتی دووچاری زیان و نا‌په‌ه‌تیه‌که‌ بین ﴿فَلِإِنَّهُ يَخْشَوْنَ﴾ نه‌وه‌ په‌ناو هاوار هه‌ر بۆلای نه‌وه‌ ده‌بن. (۵۳) ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ﴾ له‌پاشان کاتی نا‌په‌ه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌بردن ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ﴾ کوت و پی‌ ده‌سته‌یه‌که‌ له‌ ئیوه‌ ﴿بِرَبِّهِمْ يُفْرَكُونَ﴾ هاوبه‌ش بریار ده‌ده‌ن بۆ په‌روه‌ردگاریان. (۵۴)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ
تَقْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مِثْلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكِذْبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرَمَ أَنَّ
لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ
قَبْلِكَ فَرِيقَ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

سب لینی ہی

دلیوم دہستم

کہوت و پاست ہوں

عومہ ووتی: نہی

پیغمبری خوا

(ﷺ) ترقی سے

لہ گہ ل کہ سانیکہ

دہ کہیت کہ بق

کہ نیان کر دہوم

مردوون؟ نہ پیش

فہرمووی: (سوئند

بہ و زانی گیانی

منی بہ دہستم

نہ وہی من دہ یلیم

نیوہ لہوان ہاشتر

نابیستن بہ لام

ناتوانن وہ لام

بدہ نہ وہ)

نایستہ (٥٥)

سورہ نمل

(الأعراف): عن

ابی نعامة ان عبد الله

ابن مفلح سمع ابنه يقول: اللهم إني أسألك القصر الأبيض عن يمين الجنة إذا دخلتها فقال يا بني سل الله الجنة وتعود به من النار فإني سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: (يكون قوم يعتدون في الدعاء والطهور). (رواه أحمد و أبو داود و ابن ماجه). نهيو نوعامه ووتی عہدوللای کوپی موغہ فہل گوی ی ابو کوپہ کہی دہ بیوت نہی خوابیہ من داوای کوشکیکی سپیت لی دہ کہم لہ لای پاستی بہ ہشتہ وہ نہ گہر۔

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ باسپله بن بهرام بهر نه‌وه‌ی پیمان به‌خشین ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾
 وه (له‌دنیا‌دا) پاپوین جا له‌مه‌و دوا ده‌زانشن (چیتان لی ده‌که‌یین). ۵۵ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ وه (بت به‌رستان) بق نه‌و (بت‌انه‌ی که‌هیچ نازانشن داده‌نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾
 به‌شیک له‌وه‌ی که‌نیمه پیمان به‌خشیوون ﴿قَالَ اللَّهُ لَتَشْفُلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ﴾ سویند به‌خوا
 پرسیارتان لی ده‌کری له‌سر نه‌و درو بوختانه‌ی که‌ه‌لتان ده‌به‌ست. ۵۶ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ
 الْآلِهَةَ﴾ نه‌و (بت به‌رستانه) کچان بق خوا داده‌نین ﴿شَبَّحْتُمُوهُمُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ پاک و
 بی‌گه‌ردی بق خواو بق خوشیان چییان پی‌خوشه (دایده‌نین). ۵۷ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ
 بِالْأُنثَىٰ﴾ هه‌رکاتی یه‌کی له‌وانه مزگینی کچی پی‌بدری ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَافٍ﴾ پوی
 ره‌ش دانه‌گه‌پی و بق خوی پیش ده‌خواته‌وه. ۵۸ ﴿يَتَوَزَّىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾ خوی ده‌شاریت‌وه
 له‌خه‌لکی ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهَا﴾ له‌به‌ر نه‌و مزده‌خرابی پی‌دراوه ﴿أَلَيْسَ كُنتُمْ عَلَىٰ مَوْرٍ﴾
 نایا بی‌هیت‌ته‌وه به‌سه‌رشو‌پی (به‌خوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ یان زینده به‌چالی
 کات ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدارین نای چه‌ند خرابه نه‌و برپاره‌ی ده‌یده‌ن! ۵۹ ﴿لَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بق نه‌وانه یه‌بروایان به‌پو‌دی دوا‌ی نی یه ﴿مَثَلُ الشَّوْءِ﴾ نمونه‌ی خراب
 ﴿وَاللَّهُ الْمُنْتَظَرُ﴾ نمونه‌ی هه‌ره به‌ریش هه‌ر بق خوابه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر
 نه‌و (خوا) زالی کاردرسته. ۶۰ ﴿وَلَوْ يُوَاجِدُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سزا بدایه
 ﴿بِظُلْمٍ﴾ به‌هوی ستم (و بی‌بروایی) یانه‌وه ﴿مَا تَرَكَ عَلَيْنَا مِنْ ذَنْبٍ﴾ هیچ گیان له‌به‌ریکی
 له‌سه‌ر (زه‌وی) دا نه‌ده‌هیتشت ﴿وَلَكِنْ يُؤْخِرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوا‌یان ده‌خات تا کاتی
 دیاری کراو (بو‌یان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتی کاتی دیاری کراویان هات (پو‌زیان ته‌واو
 بو) ﴿لَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً﴾ هیچ کات و ساتیک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَفْعِلُونَ﴾ و پی‌شیش
 نا‌که‌ون. ۶۱ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وه نه‌وان شتی بق خوا داده‌نین که‌خویان
 حه‌زی لی نا‌که‌ن ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ﴾ وه زمانیان به‌درو ده‌لی ﴿أَرَأَيْتُمْ لِهَؤُلَاءِ﴾
 که‌بیگومان پاداشتی ندر چاک هه‌ر بق نه‌وانه ﴿لَا حَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ يُفَرِّطُونَ﴾ پاسته‌و
 گومانی تیدا نی یه (پاداشتی) نه‌وانه هه‌ر نا‌گر (دوزه‌خ) و زو به‌په‌له ده‌برین (بق
 دوزه‌خ). ۶۲ ﴿قَالَ اللَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌پاستی پی‌غه‌مبه‌رانه‌ن
 له‌پیش تو نارووه بق سه‌ر که‌لانی ندر ﴿فَرِيقٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْوَيْنَاهُمْ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (ی
 به‌دیانی بق پازاندنه‌وه ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾ بویه نه‌موق (شه‌یتان) پشتیوانیانه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه بق نه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار. ۶۳ ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾
 وه نیمه قورئانمان نه‌ناردو‌ته خواره‌وه بقوت ﴿إِلَّا لَيُتَيْنَنَّ هُمْ﴾ مه‌گه‌ر بق نه‌وه‌ی پو‌ونی
 بکه‌یته‌وه بق خه‌لکی ﴿الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی که‌تیا‌یدا جیا‌واز بوون ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وه تاپ‌نمونی و میهره‌بانیش بیت بق که‌سانی که‌باوه‌ر دینن. ۶۴

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَنَا خَالِصًا يَفِي الشَّرِيبِ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ اللَّبَالِ يُونًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُرْسِلُكُمْ فِي الْبَلَاءِ يُبَدِّلُ لَكُمْ لَكُمْ مَوْلًا بِمَا تَدْعُونَ فِي الْبَلَاءِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْدِيهِمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَمَلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَدَدَهُ وَرِزْقَكُمْ مِنْ الطَّيِّبَاتِ أَنْهَا لِبَطْلٍ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

ہدیہ ششم

بہ ہدیہ ششم

نہویں پیر

روت: نہی کہی

ختم دلوای

بہ ہدیہ ششم

لہ خواہ

پہنایں پیر

لہ ناگر چونکہ بہ

پاستی گویم لیبود

پیشہ بہری خوا

دہیہ رموز

(کہ سانیہک پہیدا

دہین زیادہ پوری

دہکن لہ نزا و

دہست نوڈا)

لیکھی (۵۵)

سورۃ

(الاحزاب) عن

ابی موسیٰ

الاحمری قال: ربح

الناس أصواتهم

بالدعاء فقال رسول الله (ﷺ): (يا أيها الناس أربعوا على أنفسكم فإنكم لا تدعون أصم ولا كلباً إن الذي تدعون سميع قريب). (رواه البخاري ومسلم). ثم هو موسى عليه السلام وروى خلكي دہنگیان بہر کردہ مرہ لہ نزااد پیشہ بہری خواہ (نہی خہلکیتہ ہتولہا لہسہر ختلاتن خل تیرہ بلنایان نزا و پاراندہ لہ زاتیکہ کہہ بان دہود ناکن بہہ پاستی تہویہ تیرہ لہسہر دہپاراندہ پیرہ و نزیکہ).

﴿وَاللَّهُ أَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وِه خوا له ناسمانه وه بارانی باراندوه ﴿فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْجِئِهَا﴾ جا بهو (بارانه) زهوی زیندوو کرده وه دوا نه وهی که مرد بوو ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به پراستی له مه دا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ نیشانه و به لگه یه کی پرونه بق که سانیک که (پراستی) ده بیستن. ۶۵ ﴿وَأَنَّ لِكُرْفِي الْأَعْنَمِ لَعِبْرَةً﴾ وه به پراستی له نازدهل و مالانیشدا بق نئوه په ند و هرگرتن هه یه ﴿تُسْقِئُكُمْ نَمًا فِي بَطُونِهِ﴾ له وهی له ناو سکی دایه به نئوهی ده نقوشین ﴿مِنْ بَيْنِ قَرْيَةٍ وَذِمْرَ لَبْنًا خَالِصًا﴾ له نئوان سروان و خویندا شیریکی پاکی بی خوشی ﴿سَابِغًا لِّلشَّيْبِینِ﴾ په وان بق نقوشه رانی. ۶۶ ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَبِ﴾ وه له بهرو یوومه کانی دار خورما و په زه کانیش ﴿تَتَجَلَّوْنَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنه وهی) سه ر خق شکری لی دروست ده که ن ﴿وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ وه پوزی و بژیوی پاک و چاکیشی (لی) دروست ده که ن وه که ن میوز و دوشای ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به پراستی له وه دا نیشانه هه یه بق که سانیک که تنیده گن. ۶۷ ﴿وَأَوْخِي رُبُّكَ إِلَى الْفَجْلِ﴾ وه په روه ردگارت سرووش (نیلهامی) کرد بق هه نگ ﴿أَنْ أَخَذِي مِنَ الْجَبَالِ يَوْمًا﴾ که له چپا کاندان خانوو (بق خوت) ساز بده ﴿وَمِنْ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ و له (کونی) دارو دره خته کان له و (شویین) انه ی که خه لکی دروستی ده که ن (بقی). ۶۸ ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان له هه موو بهرو یوومیک بمزه ﴿فَأَسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا﴾ نه وسا نه و پښگایانه ی په روه ردگارت بگره بهر به مل که چی ﴿خَرُجِي مِنْ بَطُونِهِنَّ﴾ له سکی نه و (هه نگانه وه) دیته دهر ﴿ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفٍ أَلْوَنُهُ﴾ خواردنه وه یه که په رنگه کانی جیوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ که شیفای تیدایه بق خه لکی ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له وه دا نیشانه ی که وره هه یه بق که سانیک که بیر ده که نه وه. ۶۹ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ذُلًّا﴾ بیگومان خوا نئوهی دروست کردوه و پاشان ده تان مریتنی ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤَدُّ إِلَى الْأَعْمَى﴾ وه هه ندی له نئوه (نقد پیر ده بی تا) ده که پرنریته وه بق لاواز ترینی ته مه ن ﴿لَكِنْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بق نه وهی له پاش زانین هیچ شتی نه زانی (هه موو شتیکی له بیر بچیته وه) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به پراستی خوا زانای به توانایه. ۷۰ ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وه خوا باوی هه ندیکتانی داوه به سه ر هه ندیکتاندان له (پیدانی) پوزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ﴾ جانه وانه ی که باودراون پوزیه که یان ناگپرنه وه (و به شی نا که ن) ﴿عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ به سه ر به نده کانیاندا ﴿فَهُمْ فِي سَوَاءٍ﴾ تابه هوی نه وه وه نه وان (به نده کان و) نه مان یه کسان بن تییدا ﴿أَفَبِعَمَلِهِمْ تَحْتَفِزُونَ﴾ ده ی نایا نه وانه نپنکاری چاکو و نیعمه ته کانی خوا ده که ن. ۷۱ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وه خوا له په گزی خرقان ماوسه ری بق به دی هیتانوان ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْوَالِكُمْ بَنِينَ وَحَدَثًا﴾ وه له زن و ماوسه ره کانتان کوپو نه وهی بق له راهم هیتانوان ﴿وَوَضَعَكُمْ مِنَ الْعَنَقِبِ﴾ وه پندو پندنی پاک و خوقی پیدان وین ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ ده ی نایا نه وان هه ر به به تال باوه پ دینن ﴿وَيُبَغِّضُوا إِلَيْهِمْ مَنْ يَكْفُرُونَ﴾ وه به چاکو و نیعمه تانی سپه ل (باوه پ نا هیتن). ۷۲

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٢﴾ فَلَا تَضُرُّهُ أَلْمَالُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَتْبَعَهُمْ لَاقِدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٥﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أَمْهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

هزری هاتنه

خوار ویدی نایه تی

(۷۶-۷۵) سورمتی

(النمل): ﴿۷۲﴾

ضرب الله مثلاً

عبدًا مملوكًا لا يقدر

على شيء ﴿۷۳﴾

طبری له

عبد و لای کوری

عبد و لای کوری

کثیر و یه تیوره ک

وعدمتی نه م

نایه تی ﴿۷۴﴾

رجلین احسنما

اتبعکم لا يقدر على

شيء ﴿۷۵﴾ تا ده گاته

﴿۷۶﴾ و هو على صراط

مستقیم ﴿۷۷﴾ نه م

پیاده عوسمانی

کوری عه فغانه و

پیاده لاله کش که

چاکه ی پی ناگری

پوری له هز هزوتی بکری بنده که عوسمانی کوری عه فغانه که عوسمان به ختوی ده کرد و خه رچی ده دا
به لام نه و بنده یه حزی له نیسلام نه بو موسولمان نه ده بو به عوسمانیشی ده ووت مال مه به خشه و
چاکه مه که تیر نه نایه ته ده رباره ی عوسمان و نه و بنده یه ی هاته خواره وه .

نایه تی (۵۸) سورمتی (الأعراف): عن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله ﷺ: (مثل ما بعثني -

﴿وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ **نه‌وان له جیاتی خوا شتانی ده‌به‌رستن** ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾
که‌خواه‌نی هیچ بق و بقزیه‌کی نه‌وان نین ﴿مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ **نه‌له**
تاسمانه‌کان و نه له‌زمویدا ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ **و ناشتوانن (بقزیان بدهن)** ﴿۷۲﴾ ﴿فَلَا تَضَرُّوا﴾
یه‌آلتان ﴿كَهَوَاتِهِ وَبِقِي خَوَاهِ مَهْمَنْهُ وَه﴾ **این الله یعلّم و أنشّر لا یفعلون** **به‌پاستی خوا**
ده‌زانی و نیوه نازانن ﴿۷۴﴾ ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ **خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه**
به‌بنده‌یه‌کی خاوه‌ن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ **که‌توانای به‌سهر هیچ شتی‌کدا نی به** ﴿وَمَنْ﴾
رَزَقَهُ مِمَّا رَزَقَنَا حَسَنًا﴾ **له‌گه‌ل که‌سکی (پاوه‌پدان) که‌بق و بقزیه‌ی چاکمان پی دابی**
له‌لایه‌ن خوامانه‌وه ﴿فَهُوَ نَافِعٌ مِمَّا يَكْرَهُ جَهْرًا﴾ **نه‌ویش له‌و (بقزیه‌ی) بی‌خشیت به‌نه‌یتی و**
تاشکرا ﴿مَنْ يَنْتَوِي﴾ **نایا نه‌و دوواته به‌کسانن** ﴿أَتُحْمَدُ لِلَّهِ﴾ **سوپاس و ستایش بق**
خوا ﴿بَلْ أَسْخَرْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ **به‌لام بقزیه‌یان نازانن** ﴿۷۵﴾ ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ **وه**
مه‌روه‌ها‌خوا نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌دو پی‌او ﴿أَحَدُهُمَا أَتَىٰكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾
یه‌کی‌کیان لالی زگماکی به‌که‌توانای به‌سهر هیچ شتی‌کدا نی به ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ **و**
نه‌و (پی‌اوه) نه‌رک و باره به‌سهر خاوه‌نه‌که‌یه‌وه ﴿أَتَيْتُمَا يُوجِهُهُ لَا يَأْتِ خِثْلٍ﴾ **به‌ره و**
مه‌رشوینن بینیری هیچ خیر و چاکه‌یه‌ک ناهینیت‌وه ﴿مَنْ يَتَوَلَّيْهُ هُوَ مِمَّا يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ **نایا**
نه‌و که‌سه به‌کسانه له‌گه‌ل که‌سک فەرمان به‌داد گه‌ری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ **و**
نه‌و (که‌سه) له‌سهر بقزیه‌کی پاست بیت ﴿۷۶﴾ ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ **وه مه‌ر بق**
خوا به‌نه‌یتی و په‌نه‌نایه‌کانی تاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ **وه هاتنی بقزیه**
دوایش (به‌لای خواوه) ﴿إِلَّا كَنَفِ الْأَبْصَارِ أَوْ مَوْءِزٍ﴾ **مه‌ر وه‌کو چاو تروکانیک وایه بیان**
نزیک تر له‌وه‌ش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ **به‌پاستی خوا به‌سهر مه‌موو شتی‌کدا**
به‌توانایه ﴿۷۷﴾ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ **وه خوا نی‌وه‌ی له‌سکی دایکتان**
ده‌مه‌یناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ **که‌هیچ‌تان نه‌ده‌زانی** ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾
به‌لام (خوا) گوئی و چاو و دلی پیدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ **بق نه‌وه‌ی سوپاسی**
(خوا) بکه‌ن ﴿۷۸﴾ ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ﴾ **نایا نه‌وان سه‌رنجی بالنده‌یان نه‌داوه‌ی**
سخرت فی جِو السَّما﴾ **که‌چون له‌مه‌وای تاسماندا پام میتراون** ﴿مَا يُسْكِنُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾
بی‌جگه له‌خوا کی رایان ده‌گری ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ **به‌پاستی له‌و**
(پاگیر‌کردنه) دا‌چند نیشانه و به‌لکه مه‌یه بق نه‌وانی پلور میتراون ﴿۷۹﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَثْنًا إِلَىٰ حِينِ
﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظُلُمًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ نَكِرُوهَا
وَكَثُرُوا الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْنَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ
فَاقْوُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا
إِلَى اللَّهِ يَوْمَ ذِ السَّعَةِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٨٧﴾

-الله به من العلم
والهدى كمثل الفيت
الكثير اصحاب ارضا
فكانت منها نقيية
قبلت الماء فانبتت
الكلأ والمصب
الكثير وكانت منها
اجابد امسكت
الماء فنفخ الله بها
الناس ففسدوا
وسبقوا وندموا
واصاب منها طائفة
لنصرى انما هي
قيعان لا تصك ماء
ولا تنبت كلا فذلك
مثل من فقه في دين
الله ونفعه ما يعطي
الله به فعمله و علم و
مثل من لم يسمع
بذلك راسا و لم
يقبل هدى الله الذي
ارسلت به). (رواه

مسلم). ثم هو موصوفى بانه عسى ولى: بانه عسى خا (الله) له موصوفى: (شوقتهى شوقتهى خا، منى بين
وهو انه كرموه له زانست و ينماين و لك بارانكى قد وابه له توى بهك بباروى، جا به شريك له زوى به
پاك و به بيت بيت ثاومكى و درگرتيت گهاو له و موى بين سغوز بوى، و به شينكى توى زوى به
به قان و بين گياين و ثاومكه (له مغزودا) هلكرت جا بهو (قاره) خوى گوى به سوزى گياينى به خهك،-

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه خوا ماله کانتانی کردوه به جی دانیشتن و
 حه وانه وه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ وه له پیستی نازده لیش ده وارو په شمالی بق
 نه راهم هیتاون ﴿تَنْخُلُونَهَا نَوْمَ ظَنُوبِكُمْ وَنَوْمَ عَصَائِبِكُمْ﴾ (هله دره و ده گویند و نه به
 تاس لنی له پوزی کج و بارکردن تاندا و له پوزی مانه وه و نیشته جی بونتاندا ﴿وَمِنَ
 أَنْوَاعِهَا وَأُوتَارِمًا﴾ وه (سازاندویه تی بقتان) له حوزی و گولک ﴿وَأَشْعَارِهَا أَشْنَا وَمَشَا﴾
 مسوده کانیاں شتومه کی ناو مال که که لکی لی و ده رده گرن ﴿إِلَی حِین﴾ تا ماوه یه ک.
 ۸۰ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنَّا خَلْقَ ظِلَالٍ﴾ وه خوا له وهی که دروستی کردوه سیبهری زوری
 په خساندوه بقتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَنْسَاجًا﴾ وه له چیاکاندا په نا گاو نه شکه و تی
 بق به دی میتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ رَّيْبِلِ نَعِیمٍ الْخَرَّ﴾ وه سازیدوه بقتان جل و پو شاکیک
 که ده تان پارینزی له گه رما ﴿وَمِنْ رَّيْبِلِ نَعِیمٍ بَاسُكُم﴾ هه روه ما جل پو شاکیک که له کاتی
 جه نگدا ده تان پارینزی ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ تا به و جره چاکه و نیعمه ته کانی
 خوی ته وار ده کات به سه رتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلُمُونَ﴾ بق نه وهی مل که چ و موسولمان
 بین. ۸۱ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ﴾ نه وسه نه گه ر نه وان پرویان و ده رگپرا نه وه بیگومان
 نه وهی له سه ر تریه ته نها ﴿الْبَلْعُ الْمُیِّنُ﴾ راگه یانعی ناشکرایه. ۸۲ ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾
 نه وانه به هره کانی خوا ده ناسن (و ده زانن) ﴿ثُمَّ يُكْرَهُنَّ﴾ پاشان نینکاری ده که ن
 ﴿وَأَعْتَرَهُمُ الْكُفُورُ﴾ وه زوری نه وانه هه رین باوه پن. ۸۳ ﴿وَلَوْ أَنَّمِ الْإِنسَانُ
 عَلِمَ لَیْلَهُ﴾ وه پوزیک دی نیعمه له هه ر نومه تیک شایه تیک (پیغه مبه ریک) یان بق ده نترین
 ﴿ثُمَّ لَا یُؤْذِنُ الْإِنسَانُ كَفَرًا﴾ نه وسه مؤلث ناسریت به وانه ی باوه ریان نه هیتاوه ﴿وَلَا هُمْ
 یُشْعَبُونَ﴾ بیانوشیان لی و ده ناگیریت. ۸۴ ﴿وَإِذَا رَأَوْا الَّذِینَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ وه کاتی
 نه وانه ی سته میان کردوه سزای دوزخ ده بینن ﴿فَلَا یُخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ یُظْهِرُونَ﴾
 نه سزاکه یان له سه ر سووک ده کریت نه مؤله تیش ده درین. ۸۵ ﴿وَإِذَا رَأَوْا الَّذِینَ أَشْرَكُوا
 شُرَكَاءَهُمْ﴾ وه کاتی نه وانه ی که هاویه هیان داناوه په رستراوه کانیاں ده بینن ﴿قَالُوا
 دَٰلِینَ﴾ ﴿وَمَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا﴾ نه ی په روه ردگارمان نه وانه په رستراوه کانمان
 ﴿الَّذِینَ کُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ﴾ که نیعمه هاوارمان لی نه کورن له جیاتی تو ﴿فَالْقَوَا إِلَیْهِمُ الْقَوْلُ
 إِنَّکُمْ﴾ تینجا نه و (په رستراوانه) روتیان ناپاسته ده که ن (و ده لین) به پاستی
 تیوه ﴿لَعَذِیْبُونَ﴾ درین. ۸۶ ﴿وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ یَوْمَئِذٍ أَشَدَّ﴾ وه له و پوزده دا
 کوئی رایله لی و ملکه چی ناپاسته نه که ن بقلا ی خوا ﴿وَصَلَ عَنْهُمْ مَا کَانُوا یَفْتَرُونَ﴾
 وه وون ده بین لیبیان نه وه دروینانی که هه لیان ده به ست (له دنیا دا). ۸۷

تاریک

خوارشیت

شای (نازه) بیان

پی دانی و گفت و

کالیان له بردا

کرد بی

(بارانه ک)

له زه و بیه کی تر

بیاری که تهخت و

ساف بیته نه شای

بارانه که هه لگرت

ونه له وه

سه وزکات، جائه

(زهوی و بارانه)

نمونه ی که سیکه

که له نایینی هوا

که شتوه و نه

(په یامه) خوابه

مندا ناریدوهی

سوودی پی

که یاندوه بویه

فیزی زانست بویه

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
 الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
 اللَّهُ بِهِ وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخِلَفُونَ ﴿٩٢﴾
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

و که سانی تریشی فیز کردوه، وه نمونه ی که سی که بهم نایینه سهری بهر نه کرد بیته وه و

نه و پینماییهی ورنه گرتبیت که به مندا په وانسه کراوه.

نایه تی (۶۲) سوره نمل (الأعراف): عن جریر بن عبد الله (رضی الله عنه) قال: (بایعت رسول الله (ﷺ) على إقام

الصلاة وإيتاء الزكاة والنصح لكل مسلم). (متفق عليه). جهریری کوپی عه بدوللا (په زای خوی تی بی).

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌ی برون و به‌رگری خه‌لکیشیان کردوه له‌ریگه‌ی خوا ﴿وَرَدَّتْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگه له سزا که‌ی خویان سزایان بق زیاد ده‌کین ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که خرابه‌کاران ده‌کرد. (۸۸) ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه نه‌و بق‌ده‌ی که نئیمه له مهر نوممه‌تیک شایه‌تیک (پیغمه‌مبارک) ده‌نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بق‌سه‌ریان له‌خویان (که شایه‌تیان لی بدات) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْكُفَّارِ الْيَمِّ الْبَاسِ﴾ وه توش ده‌هینین (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا تَنفَعُكَ شَعْرَتُكَ﴾ به‌شایه‌ت له‌سه‌ر نه‌وانه ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وه نئیمه قورئانمان نارد‌وت‌ه خواره‌وه بق‌وت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي مَخْلَقَ الْمَاءَ﴾ که برون که‌روه‌یه بق مه‌موو شتی ﴿وَمَدَى وَرَحْمَةً وَفُتِّرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌رینم‌وونی و میهره‌بان‌ی و مرده‌یه بق موسلمانان. (۸۹) ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرٍ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ به‌پاستی خوا فه‌رمان ده‌دات به‌دانه‌گری و به‌چاکه ﴿وَلَا يَخَافُ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و به‌به‌خشین به‌خزم و خویش ﴿وَنَنْفَعُ عِيًا﴾ آفخند و آلمک و آلمی ﴿وَه (خوا) به‌رگری ده‌کات له‌داوین پیسی و خرابه‌وه ده‌ست مریزی﴾ ﴿يَعْلَمُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ناموز‌کاریتان ده‌کات بق نه‌وه‌ی په‌ند وه‌رگرن و میریکه‌نه‌وه. (۹۰) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه به‌لئنی خوا به‌جی بینن کاتنی که به‌لئین ده‌دهن ﴿وَلَا تَنْفُسُوا الْآيَاتِ﴾ و به‌لئین و په‌مانه‌کانتان مه‌شکینن ﴿بِمَنْ تَكْفُرُونَ﴾ له‌پاش به‌هیز کریفتان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ حَبْلًا﴾ له‌کاتیکدا خواتان کردوه به‌شایه‌ت و چاوب‌تر به‌سه‌ر خرتانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَنْظُرُ مَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌پاستی هرچی ده‌کن خوا ده‌یزانی. (۹۱) ﴿وَلَا تُكْرِهُوا كَاتِلِي نَفْسَتِ غَزَاهَا﴾ وه نه‌و (تافره‌ته) مه‌بن که‌ریسه‌که‌ی کرده‌وه به‌خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قَوْلِ انْصَبْ﴾ له‌پاش بادان و پستن و شه‌ته‌ک دانی ﴿تُخْذِرُونَ أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾ سویندو په‌یمان‌ه‌کانتان ده‌کن به‌هزی ناپاکی و قرو فیل له‌نیوانتاندان ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ مِّنْ أُمَّةٍ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌سته و کومه‌لئیک زورقرو به‌هیز تره له‌ده‌سته و کومه‌لئیک تر ﴿إِنَّمَا يَتْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا به‌وه تاقیتان ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَلْمِزُوا الْقِسْمَةَ﴾ وه سویند به‌خوا له‌بق‌ده‌ی دواپیدا بق‌تان برون ده‌کاته‌وه ﴿مَا كُنْزُوهُمْ يَحْمِلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که نئیه‌و تیاپدا جیاواز برون. (۹۲) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه نه‌گر خوا بی‌ویستایه نئیه‌ی ده‌کرد به‌یه‌ک نوممه‌ت ﴿وَلَكِنْ يَخْلُ مِنْ نِّشَاءٍ﴾ به‌لام (خوا) مهر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَنَهْدِي مِنْ نِّشَاءٍ﴾ مهر که‌سیکی بوی رینم‌وونی ده‌کات ﴿وَلَا تَنْظُرْ عَمَّا كُنْزُ تَعْمَلُونَ﴾ وه سویند به‌خوا پرسپارتان لی ده‌کرت له‌هزی که‌یکه‌تافکرده. (۹۳) ﴿وَلَوْ

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

سوتی: (پہیمانہ دا
به پیغمبري خوا
(ﷺ) له سر نويز
کردن و زه كات نان
و ناموزگاري و
بلستزي بى مهور
موسلمانى).

نایهتی (٧٣)

سورهتی
(الأعراف): عن
عبد الله بن عمر
قال: قال رسول الله
(ﷺ) وهو بالجر
(لا تدخلوا على
مؤلاء المعذبين إلا
أن تكونوا بأكين
فإن لم تكونوا
بأكين فلا تدخلوا
عليهم أن يصيبكم
مثل ما أصابهم)
(رواه البخاري و
مسلم). عه بدولای

کوبری عومر ووتی: پیغمبري خوا (ﷺ) کاتى له جيگای گهلى سه موددا بور قهرموى: (مه پونه ناو
شوينى نه و سزادراوانوه مه گهر به گريانه وه جا نه گهر به گريانه وه نه بى مه پونه جيگا که بيان نه وه كه نه وه
به سر نه وان هات به سر نه وه شدا بيت).

نایهتی (٨١) سورهتی (الأعراف): عن ابن عباس قال: قال رسول الله (ﷺ): (من وجدتموه يعمل عمل-

﴿وَلَا تَخْذُوا أَمْرَكُمْ﴾ وه سویندو په یمانتان مه کن به هوی ﴿ذَخَلُوا بَيْنَكُمْ﴾ غه درو
 تلپاکی له نیتوانتندا ﴿فَزُلْ قَدَمُ ثَمُودَ﴾ تا پی له پاش جتگر بوونی (له سر باوه)
 مه لته خلیسکی ﴿وَتَذُقُوا السَّوءَ﴾ و سزاو ناروحتی نه چهن ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 به هوی به ره لستی کردنتان له ریازی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نه وس سزای تقد
 گهره تان ده بی. ۹۴ ﴿وَلَا تَقْتُلُوا بِغَيْرِ اللَّهِ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ وه به لئن و په یمانی خوا
 به فرخیکی که م مه گر نه وه ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ مَوْخَزُ لُكْرٍ﴾ به راستی نه وه ی که لای خوا
 مه به چاکتره بقتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گر نیتوه بزائن. ۹۵ ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا
 عِنْدَ اللَّهِ بَالٍ﴾ (چونکه) هر چی لای نیتوه به ته واد ده بیت و نامینتی به لام نه وه ی لای
 خویبه هر ده مینتی ﴿وَلَتَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویند به خوا نه وانه ی که
 به تارام بوون پاداشتیان ده دینه وه ﴿بِأَخْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به پاداشتی
 چاکترین کرده یان. ۹۶ ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرْ أَوْ أَتَىٰ﴾ هر که س له نیر یان له من
 کرده وه ی چاکی کردی ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و به واداریش بوو بیت نه وه
 سویند به خوا به زیانکی خوش ده یان ژیه نین ﴿وَلَنُجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سویند
 می پاداشتیان ده دینه وه به چاکتر ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له وه ی که نه واد ده یان کرد.
 ۹۷ ﴿قُلْ أَتَىٰ الْفِرْعَانُ﴾ (نه ی موحه ممد) کاتی ویستت قورشان بخوینی
 ﴿فَأَتَيْنَهُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا بگره به خوا له شه یقانی ده رکارو له به زه یی خوا.
 ۹۸ ﴿إِنَّهُ لَن لَّهِ سُلْطٰنٌ﴾ به راستی نه و (شه یقان) ده سه لاتی نی به ﴿عَلَى الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ به سر نه وانه ی که باوه پریان هیناوه ﴿وَعَلَىٰ زَبَنِهِ تَقُوكُلُونَ﴾ و ته نها پشت به
 په روه ردگاریان ده به ستن. ۹۹ ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته نها ده سه لاتی به سر
 نه وانه ده به ﴿يَتَوَلَّوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ﴾ که نه و (شه یقان) ده که نه دوست
 پهستیوانی خو یان و نه وانه ی به هوی وه بوونه ته ها وه ل دانه. ۱۰۰ ﴿وَإِذَا يَدْعَا
 ءَهُنَّ نَحْنُ نَدْعُوهُنَّ﴾ هر کاتی ثایه تیک له جی ثایه تیکي تودا دابه زینین ﴿وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ﴾ وه خوا چاکتر ده زانی چی ده نیرتته خوار وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْجَرٌ﴾
 ده لئن تو له خرت وه درق مه لده به سستی به ناوی خوله ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 (وانی) به لگو تقد به یان هیچ نازائن. ۱۰۱ ﴿قُلْ تَزَكَّوْا رُوحَ الْفَدْسِ﴾ بلن
 جویره نیل دایبه زانده وه ﴿مِنْ ذٰلِكَ بِالْحَقِّ﴾ له لایه ن په روه ردگارت وه
 به راستی ﴿لَيُثْبِتَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نه وانه ی باوه پریان هیناوه دامه زداویان
 بکات ﴿وَمُعَذِّبُهُ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و ریتیموونی و موژده ش بیت بق موسولمانان. ۱۰۲

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
الَّذِي يُذَكِّرُوكَ إِلَيْهِ أَفَعَجِبُ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْنَاهُمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاقِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جُرمَ أَنَّهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنَّاوَاهُمْ لَجَاهِدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

هاتكه خوارموى
لایه تى (١٠٣)
مورمى (النحل):
«ولقد نعلم أنهم
يقولون إنما يعلمه
بشر لسان الذي
يُذَكِّرُوكَ إليه
أف عجبى وهذا
لسان عربى
مبين» طه بهرى
له موشه بهاره
نه ویش له
حوم بهینه به
نه ویش له
عه بدو لای كوى
موس لیمى
حه خیره مى بهاره
كثیرا و به تیره
ده لیت : دور
كویله مان مه بهو
كه خه لكى

یه مان نه بهون ناویان به سارو جه بهر بهو مه بهر وکیان ته ورتیان ده خویند و جار جار
پیغه بهر (نحل) له که لیاندا داد نه یخت ، بی بلوه پانی قور بهش ورتیان موه مه به له بهر
ته وه له که ل نهو دور مندالدا داد نه یخت له وانه وه نه م قورانه فیر ده یخت له و کاته دا
نه م نایخته هاته خوارموى «لسان الذي يذَكِّرُوكَ إليه أَف عَجِبُ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ».

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویتند به‌خوا بیگومان نیت‌ه ده‌زاین که نه‌وانه ده‌لین
 ﴿إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ هر ناده‌می به (نهم قورئانه‌ی) فیری ده‌کات ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَرِّ
 يَلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَتَعْلَمُونَ﴾ که چی زمانی نه‌و که‌سه‌ی نه‌وه‌ی ده‌ده‌نه‌پال عه‌جه‌می به
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُوهُمْ مِثْلَ﴾ و نه‌م (قورئانه‌)ش به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراوو پوونه. (۱۰۳)
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِقَايَتِ اللَّهِ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی که‌پروایان به‌نایه‌ته‌کانی خوا نی
 به ﴿لَا يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خ‌وای گه‌وره پ‌نیموونیان ناکات، و سزای
 سه‌ختی بق ناماده کردوون. (۱۰۴) ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بیگومان ته‌نها نه‌وانه
 درق‌مه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی خ‌واوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِقَايَتِ اللَّهِ﴾ که‌باوه‌پیان
 به‌نایه‌ته‌کانی خوا نی به ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و هر خ‌ویان درق‌زنن. (۱۰۵)
 ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ نه‌و که‌سه‌ی بی باوه‌پ بی به‌خوا له‌پاشان
 باوه‌پ‌هیتانی ﴿إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ﴾ مه‌گر که‌سیک زوری لی کرا بیت ﴿وَقُلُوبُهُمْ مُطْمَئِنِّ
 بِإِلَافَتِهِمْ﴾ و دل‌یشی دامه‌زراو بیت به‌باوه‌پ ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا﴾ به‌لام که‌سی
 دلی خ‌وش و شادمان بیت به‌بی باوه‌پی ﴿فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنْ اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌رخه‌شم
 و قینی خوا که‌وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ و سزای گه‌وره‌یان ده‌بی. (۱۰۶) ﴿ذَٰلِكَ
 بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌م (مه‌په‌شه‌یه) له‌به‌ر نه‌وه‌یه به‌پاستی نه‌وانه ﴿أَسْتَحْيُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ژيانی دنیا یان لا خ‌وشه‌ویستر بوو له‌ژيانی پ‌وژی دواپی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و به‌پاستی خوا پ‌نیموونی که‌سانی بی باوه‌پ ناکات.
 (۱۰۷) ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن ﴿طَمَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوه
 به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ و گوی و چاویاندا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ و
 هر نه‌وانه بی ناگیان. (۱۰۸) ﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ پاسته‌و بیگومان
 نه‌وانه له‌پ‌وژی دواپیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هر نه‌وان زه‌ره‌مه‌ندن. (۱۰۹) ﴿ثُمَّ
 إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ﴾ پاشان به‌پاستی په‌روه‌ردگارت بق نه‌وانه‌ی ک‌وچیان
 کردوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی سزا دران پاشان جیهاد
 و تی ک‌وشانیان کرد ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ و به‌ثارام بوون
 بی گومان په‌روه‌ردگارت له‌نوا نه‌وه ﴿لَنُفَوِّرَ زُجُجَهُمْ﴾ لی بورده‌ی میهره‌بانه. (۱۱۰)

﴿يَوْمَ تَأْتِي سُلَيْمَانَ﴾ له پوزيټيكا كه هه موو كه سيټك ديت ﴿تَجِدُوهَا عَنْ نَفْسِهَا﴾ به رگري له مخي ده كات ﴿وَتَزُوقُ سُلَيْمَانَ نَفْسًا غَيَلَتْ﴾ وه هه موو كه سټي هه رچي كردبي پادااشتي ته ووي وه رده گري ﴿وَمَنْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و نه وان سته ميان ئي ناكري. (۱۱۱) ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً﴾ خوا نمونه‌ي ميټاوه ته وه به (خه لكى) شارټك ﴿كَانَتْ رَاسِمَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ كه هيټن و دلتيا بوون ﴿بِأَيِّهَا يَرْفَعُ رِجْلًا﴾ دټق و پټدي دټدي بټ ده هات ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو هوټنيټكه وه ﴿تُكَفِّرُ بَأْسَهُمُ اللَّهُ﴾ كه چي به رانبر چاكه و به هره كاني خوا نا سوپاس و سپله بوون ﴿فَأَذْنَبُوهَا اللَّهُ﴾ جا خوا بهر هوي وه كردي به بهر (خه لكه كه) بيدا ﴿لِيَأْسَ الْجُوعُ وَالْخُرْبُ﴾ پټشاكى برسيتي و ترس ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له بهر شه و كرده وانه‌ي كه ده يانكرد. (۱۱۲) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ سوټند به خوا به راستي پيغه مبه رټكيان له خويان بټ هات ﴿نُكْذِبُوهُ﴾ كه چي باوه ريان پي نه هيټا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا سزا گرټني له كاتيكا سته م كاربوون. (۱۱۳) ﴿نُكْلُوا بِمَا رَزَقُكُمُ اللَّهُ﴾ جا له و بټويوي خوا پي ي به خشيويون بخون ﴿حَلَلًا طَيِّبًا﴾ كه هه لال و پاكه ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و سوپاسي چاكه و نيعمه تي خوا بكن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَشْكُرُونَ﴾ نه گه ر نيوه هه ر شه و ده به رستن. (۱۱۴) ﴿إِنَّا خَرَّمْ عَلَيْكُمْ الْبَهِيمَةَ﴾ بيگومان (خوا) شه وي هه رامي كردوه له سه رټان ته نها مرداره وه بوو ﴿وَالدَّمَ وَلَعَمَ الْخَبِيرِ﴾ و خوين و گزشتي به ران ﴿وَنَآءِمْ يَفْتَرُ اللَّهُ بِهِ﴾ و شه وي (كه سه رپاره وي) ناوي غه يري خوي ئي هيټراوه ﴿فَنَسِيَ أَصْطَرَّ غَيْرَ بَاعٍ وَلَا عَابٍ﴾ به لام هه ر كه سيټك ناچار بوو (له و هه رامانه بخوات) پي ده ست درټري و زياده پره وي ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْعِيسَى﴾ شه وي بيگومان خوا ئي بورده‌ي ميه ره بانه. (۱۱۵) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ وه له خوتانه وه نه لټين ﴿لِمَا نَصَبَ الْبَيْتُكُمْ الْكَذِبَ﴾ شه وي كه به زياتاندا ديت به دټق ﴿هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ شه وه هه لال و شه وه هه رامي ﴿تَنَقُّوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بټ شه وي دټق هه لبه ستن به ده م خواوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به راستي شه وانه‌ي دټق هه لده به ستن به ناوي خواوه ﴿لَا يُفْلِحُونَ﴾ پزگار نابن. (۱۱۶) ﴿تَتَجَافَى لَهُ﴾ دنيا دا) رابوراندنيكي كه م (يان ده پي) ﴿وَمَنْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (له دوا پټي) سزاي سه خټيان هه به. (۱۱۷) ﴿وَعَلَى الَّذِينَ فَادُوا﴾ وه له سه ر شه وانه‌ي كه جووله كه بوون ﴿خَرَجْنَا مَا قَشَفْنَا عَنْكَ﴾ هه رامان كرد (لييان) شه وي كه باسټمان كردوه بټوت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش (دابه زيني شه م نايه ته) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه نټمه سته ممان ئي نه كرين ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لكو خويان سته ميان له خويان ده كورد. (۱۱۸)

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣١﴾
 إِنَّ ابْرَهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ خَافًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٣٢﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٣٣﴾ وَعَاقِبَتُنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّمَا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٣٤﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ خَافًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٣٦﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِ لَهُمُ بِالْقِيَمَةِ أَوْحَسَنَ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٣٧﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٣٨﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٤٠﴾

- لے مہکے
 مابوئہ وہ گے
 بیانویان نی یہ کج
 تاکہن، تہ دجا
 ثوانیش لہ مہکے
 دہرچون (بہ نیازی)
 کج کریں ہی
 مہدینہ) بہ لام ہی
 ہاویہانی مہکے
 پییان گے یشتن
 تقدیران لیکریں ہی
 ہاویہ بینہ وہ
 ثوانیش بہ ناچاری
 ہی ہاویہ ہونہ وہ
 تم ثابہ تہ لہ سریان
 ہاتہ خوارہ وہ ﴿وہن﴾
 الناس من یقول آمنا
 باللہ لہذا لودی لی اللہ
 جعل فتنۃ الناس
 کذاب اللہ... ﴿...﴾
 تہ دجا موسولمانان
 تہم ثابہ تیان ہی

تاریخ ثوانیش ہی جاری ہووے لہ مہکے دہرچون و ہی مہا ہون لہ ہموو خیر و چاکہیکہ پاشان تہم ثابہ تہ
 لہ سریان ہاتہ خوارہ وہ ﴿کُم اِن رَبَّکَ لِلَّذِیْنَ فَجَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوْا لَمْ یَجْعَلْ لَّہُمْ یَسْرًا لَّنْ رَبَّکَ مِنْ بَعْدِہَا لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾
 تہ دجا تہم ثابہ تیان ہی تاریخ کہ خوا دہروی لہ کریونہ تہ وہ ، ثوانیش لہ مہکے دہرچون ﴿ہی ہاویہانی
 مہکے پییان گے یشتن ہی لہ نیوانہا لہا ہی ما تہوی کولہا ، کولہا ہی تہوی ہنگری ہو ہنگری ہو

﴿إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ﴾ پاهان به پاستی په‌روه‌دگارِت بقِ نه‌وانه‌ی ﴿عَمِلُوا الصَّوَابَ﴾ خولپه‌یان گریوه به‌نه‌فامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاهان دوا نه‌وه گه‌پاونه‌ته‌وه و تروپه‌یان گریوه ﴿وَأَعْلَوْا﴾ و کرداری خولان چاک گریوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌پاستی په‌روه‌دگارِت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ له‌پاش نه‌وانه ﴿لَقَدْ رَزَقْنَاهُ﴾ لیبوره‌ی میهره‌پانه. (۱۱۹) ﴿إِنْ يَرَوْهُ غَيْرَ﴾ به‌پاستی ئیبراهیم ﴿كَانَ أَنَّهُ قَائِلًا﴾ موصه‌تیک بوو فه‌رمانبه‌ردار بقِ خوا ﴿خَبِيرًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُنْشَرِكِينَ﴾ لا‌ده‌رویو له‌مه‌موو ئاینیکی ناهق و هه‌رگیز له‌هاویه‌ش دانه‌ران نه‌بوو. (۱۲۰) ﴿غَاسِقًا لَا تَهْتَفِ﴾ شوکرانه‌ بژدی (خوا) بوو له‌به‌رامبه‌ر تازو نیعمه‌ته‌کانیدا ﴿أَجْنِبْنَاهُ وَفَدَّاهُ إِلَىٰ حِرَاطٍ مُنْتَهَمٍ﴾ نه‌ویش مه‌لی بژارد و پتگی‌ی پاستی نیهان دا (که‌نیسلامه). (۱۲۱) ﴿وَوَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وه‌ نیعمه له‌دنیا‌دا به‌هره‌ی چاکمان پرتیه‌خشی ﴿وَزَوَّجْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌ به‌پاستی نه‌وه له‌بژدی دوايشدا له‌پرتی چاکندایه. (۱۲۲) ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاهان نیگامان بقِ کردی ﴿أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌په‌پرتی ئایینی ئیبراهیم بکه ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُفْرِکِينَ﴾ چونکه پاک و راست بوو به‌هیچ جژدی له‌هاویه‌ش دانه‌ران نه‌بوو. (۱۲۳) ﴿إِنَّمَا جُعِلَ لَتَكْنُتَ عَلَىٰ الدِّينِ﴾ بیگومان (پژنگرتنی) بژدی شه‌مان ته‌نها له‌سه‌ر نه‌وانه دانرا ﴿أَخْلَقْنَاهُ﴾ که‌جی‌اواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وه‌ به‌پاستی په‌روه‌دگارِت ﴿لَتَعْلَمَنَّ رَبُّكَ﴾ دادوهری ده‌کات له‌نیوانیادا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌بژدی دوايشدا ﴿يَمَّا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌نه‌وان تیایدا جی‌اواز بوون. (۱۲۴) ﴿أَذْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خه‌لکی) پاتک بکه بقِ پرتیازی په‌روه‌دگارِت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ به‌لپزانی و دانایی و ئاموزکاری چاک و شیرین ﴿وَحَبِطُوهٗ﴾ وه‌ له‌که‌لیان بنوی (موجاده‌له‌ بکه) ﴿بِأَلْفِی مِّنْ أَحْسَنَ﴾ به‌چاکترین هه‌نپوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ مُوَعِّدٌ﴾ بئ گومان په‌روه‌دگارِت خوی چاک ده‌زانی ﴿بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به‌وانه‌ی گومرا بوون و لایاندا وه‌ له‌پتگاکه‌ی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِنِ﴾ وه‌ هه‌ر خوشی زانایه به‌وانه‌ی له‌سه‌ر پتگای راستن. (۱۲۵) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَعَلِیْزٌ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر توله‌کار سه‌نده‌وه ﴿فَعَابُوا بِمِثْلِ مَا غَوَّيْتُمْ بِهِ﴾ نه‌وه به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و سته‌مه‌ی دژتان کراوه‌ توله‌ بکه‌نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ ضَلَّوْا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّامِتِينَ﴾ نه‌وه باشتره بقِ نارام گران. (۱۲۶) ﴿وَالْمُتَّبِعِينَ﴾ وه‌ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿فَلَا﴾) دان به‌خوتدا بگه‌ر ﴿وَمَا ضَلَّكَ إِلَّا بِأَنَّهُ﴾ نارام گرتنه‌که‌شت هه‌ر به‌(یارمه‌تی) خویه ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خه‌ه‌فتیان بقِ مه‌خو ﴿وَلَا تَكُ فِي حَسْرَةٍ مِّمَّا يَمْشُرُونَ﴾ به‌و فیتو پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل ته‌تگ مه‌به. (۱۲۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ به‌پاستی خوا له‌که‌ن نه‌وانه‌ی که‌ خولان پاراستوو (له‌ تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی که‌ چاکه‌کارن. (۱۲۸)

سورته‌ی ﴿الإِصْرَاءُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاک و بین‌گرمی بق نه‌وزاته‌ی که شه‌رویه‌ی کرد ﴿يَتَّبِعُهُ لَيْلًا﴾ به به‌نده‌ی خدای له شه‌ویکدا ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له مزگوتی به‌ریز و پیروزه‌وه (مه‌که) ﴿إِلَ الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾ بق مزگوتی (الاقصى) له (بيت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ که ده‌وو به‌ریمان پیروز و شه‌ردار کریم‌وه ﴿لِأَنَّهُ مِنْ هَاهُنَا﴾ بق نه‌وه‌ی هیندی له به‌لگو نیشانه به‌ونه‌کانی خدای نیشان به‌دین ﴿إِنَّهُ مُوَلِّجُ الْمَصِيرِ﴾ به‌راستی هر نه‌و بیسری بینایه. ۱) ﴿وَأَنبَايْنَا مُوسَى الْكَتَبَ﴾ وه ته‌وراتیشمان به‌خشی به موسی ﴿وَجَعَلْنَاهُ هَدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه ته‌وراته‌مان کرده موی رینمونی بق نه‌وه‌ی نیسرائیل ﴿أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا﴾ (پیمان روتن) که بیجگ له من کهس مه‌که نه پشٹیوانی خوتان. ۲) ﴿ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِكُم مَّعَ نُوحٍ﴾ (ته‌ی) نه‌وه‌ی ته‌و که‌سانه‌ی که له‌گل نوح (له که‌شتیدا) مه‌لمان گرتن ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ به‌راستی نوح به‌نده به‌کی تقد سوپاس گوزار بوو. ۳) ﴿وَقَضَيْنَا إِلَٰهَ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نیسرائیلیه کاشمان ناگادار کردو مه‌والمان پیدان له‌نامه‌که‌یانددا ﴿لَتُقْبِلُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ که سویند به‌خوا نپوه خرابه‌کاری ده‌کن له‌زه‌وی دا دووچار ﴿وَلَتَقْلَنَّ عُلُوًّا كَثِيرًا﴾ و بیگومان به‌رز ده‌بنه‌وه‌و زال ده‌بن (به‌سر خه‌لکی دا) به‌به‌رز بونه‌وه‌به‌کی تقد گ‌وده. ۴) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتی به‌که‌مین به‌لین (له و دووانه) هات (که به‌لینتان پیدراوه) ﴿بَنَيْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا﴾ ده‌پنیرینه سه‌رتان چه‌ند به‌نده‌به‌کی خدایمان ﴿أَوَّلَ بَاسٍ شَدِيدٍ﴾ که خاوه‌نی ده‌ست وه‌شان‌دنیکی به‌تینن له‌جنگ دا ﴿فَقَالُوا خَلَّلَ الذِّبَارَ﴾ نینجا نه‌وانه ده‌گرتن به‌ناو ولاته‌که‌تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾ وه نه‌وه به‌لینیکی به‌دی هینرو بوو. ۵) ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾ له‌پاشان جاریکی تر نپوه به‌سه‌رواندا زال ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَتِيمٍ﴾ وه دارایی و کوپی رقتان پی ده‌به‌خشین ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَصْحَابَ دِمَارٍ﴾ وه له‌شکو و نه‌فرتان (له جاری پششوو) رقت‌تر ده‌که‌ین. ۶) ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنُ لَّأَنفُسِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر نپوه چاکه بکن نه‌وا چاکه بق خوتان ده‌که‌ن ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ وه نه‌گه‌ر خرابه‌ش بکن نه‌وا (سزاکه‌ی) هر بق خوتانه ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کاتی به‌لینی (سزاو تله‌ی) دووه‌م هات ﴿يَسْتَوْفُوا وَجُوعَكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی په‌ژاره و خه‌فت به‌پوخسارتانه‌وه ده‌رکه‌وی ﴿وَلَيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وه بق نه‌وه‌ی بچه‌وه ناو مزگوتی قدوس ﴿كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هرچونی له‌جاری به‌که‌مدا چپونه ناویه‌وه ﴿وَلَيَقْبُرُوا مَآ عَلَوْا تَقَبِيرًا﴾ وه بق نه‌وه‌ی ویرانی بکن به‌ویران کردنیکی گ‌وده. ۷)

قوم لوط قاتلوا
القاتل و المفعول
به). (رواه احمد
وابو داود والترمذي
وابن ماجه).
عبدالله بن كعب
عنه بن عباس وروى:
بنيهم بن خوام
(عنه بن موهي:
(مهر كهستان دى
كارى كهوى
لوطى كه دجام
دهدا (كه نيزياريه)
نوره كه كنه بن بكر
وليك
مهر ديوكيان
بكونن).

نايه تي (٩٥)
سوره تي
(الأعراف): قال
رسول الله (ﷺ):
(محبيا للمؤمنين: لا

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَنْ حَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا
يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأْ كُنْتُكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
﴿١٤﴾ مَّنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا نَزْرُورَ وَزُرْ أَوْزَرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِّنَ
الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

يقضي الله له قضاءً إلا كان خيراً له ، إن أصابته ضراء صبر فكان خيراً له وإن أصابته سرء شكر فكان
خيراً له (متفق عليه). بنيه مبهري خوا (عنه بن موهي تي: (ثيما ندار جيگهي سه رسو پمانه خوي گه وره
مهر برباريكي بق بدات نوره خير و چاكيه بوي ، نه گهر ناخوشي يه كي تووش هات نارامي له سر ده گري
نوره خير و چاكيه بوي وه نه گهر خوشي كي تووش هات سوپاسي خوا ده كات نوره خير و چاكيه بوي).

﴿عَنْ رِجَالٍ مِنْهُمْ﴾ نومېد وايه په روه رېگارتان په حمتان پس بکات (نه گه ر بگه پښه وه بولای خوا) ﴿وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَا﴾ نه گه ر بگه پښه وه (پوسه ر تاوان) نيمه ش دمگه پښه وه (پو سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ وه دوزخمان کرد به نديخانه بق بې باوه پان. ۸ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا فَرَسٌ نَبَذَ﴾ به راستی نه م قورخانه پښموونی دهکات ﴿لَلَّيْ مَ آفَؤُمْ﴾ بق پښانو په نامه يک که راست ترينه ﴿وَيُفَسِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موژدهش دهکات بهو باوه ردارانهی ﴿يَتَمَلَّوْنَ الْمُبْلِغِينَ﴾ که کرده وه چاکه کان دهکان ﴿أَنْ هُمْ أَجْرًا كِيمًا﴾ که به راستی پاداشتی که وره يان بق هيه. ۹ ﴿وَأَنْ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه به راستی نه وانهی که باوه پان نيه ﴿بِالْآخِرَةِ﴾ به پښی دولی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزايه کی سه ختمان بق نامه دهکرون. ۱۰ ﴿وَتَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالْخَرْقِ﴾ وه نامه می قزو هاوار بق شپړ و خرابه دهکات ﴿ذَعَابًا بِالْخَرْقِ﴾ (ه روه کو) داواو نزا کردنی بق خڅيرو چاکه ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾ وه نامه می هه ميشه هر په له يه. ۱۱ ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شهوو پښمان کرد به دوو نيشانه ﴿نَسْجُوتَ آيَةَ اللَّيْلِ﴾ نينجا نيشانهی شهومان تاريک کرد (يا سپيڅه وه) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرًا﴾ و به لگو نيشانهی پښمان رووناک کرد ﴿لِنُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا﴾ بق نه وهی به هسوين پښی په روه رېگارتاندا بگه پښ ﴿وَلِنُظَاهِرَ عَذَابَ النَّارِ وَالْجَنَّةِ﴾ وه بق نه وهی ژماره ی ساله کان و حيسايي (مانگو شهوو پښه کان) بزانن ﴿وَكُلٌّ فِيهِ لُغُلٌ غَرَابِيْبٌ﴾ وه نيمه هه موو شتېکمان به روون و په وانی باس کردووه (پوتان). ۱۲ ﴿وَكُلٌّ فِيهِ لُغُلٌ غَرَابِيْبٌ﴾ وه هه موو مرقليک (له پښی دواييدا) کرده وهی خويمان کردووه ملی (چاکه بيت يا خرابه) ﴿وَخَرَجَ لَهُ زَوْجُ الْغَمَامِ﴾ وه له پښی دواييدا بقی دهرده هينن ﴿كَتَبْنَا لَهُمْ نَسْرًا﴾ نامه يک که به کراوه می (و هه موو کرده وه کانی تيدا نوسراوه) دمپيینی. ۱۳ ﴿أَفَرَأَى كَيْفَ﴾ (پس ی دهووتری) نامه کات بخوښه روه وه ﴿فَكَفَىٰ بِفَيْسَلِكَ الْيَوْمَ﴾ علك حيبا ﴿نه مرق خوت به سه به حيساب که ر به سه ر خوت وه (نه مرق هر خوت موحاسبه بهی خوت بکه). ۱۴ ﴿مَنْ آمَنَ فَلَيْسَ بِشَيْءٍ يَنْفَعِيهِ﴾ هه رکه س پښموونی و مرگرتبی نه وه بيگومان پښموني که ی هر (سووهی) بق خويه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَلَيْسَ بِشَيْءٍ يَنْفَعِيهِ﴾ وه رکه سيش گوما بووی نه وه بيگومان (زيانه که ی) هه ر له دري خويه تی ﴿وَلَا تَرَوْا زُرَّةً وَزُرَّةً وَزُرَّةً﴾ وه هيچ که سيکی گوناهاک گوناها هيچ که سيکی تر هه لئاگري ﴿وَمَا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ نيمه هه رگيز سزای (به ننده کان) نادهين ﴿حَتَّىٰ تَبْغُضُوا﴾ هه تا پتخه مبه ر نه نڅرين (پويان). ۱۵ ﴿وَأَذًا أَوْذَانًا﴾ وه کاتی بمانه وی ﴿أَنْ يَكُونَ قَرِينًا﴾ (دانيشتوانی) شار و وولاتی له ناو ييهين ﴿أَمْ نَزَّلْنَا﴾ فه رمان ددهين (به گوئی پايه لی و کرده وهی چاک) به دموه مهنده خرابه کارو زورداره کانی ﴿فَلْيَسْأَلُوا﴾ که چی نه وان ياخی دهبين و له فه رمان دهرده چن ﴿نَسْأَلُ عَنِ الْقُرْآنِ﴾ جا برياری (سزادان) پتويست دمبي بق (دانيشتوانی) نهو شارانه ﴿فَنَذَرْنَهَا تَذْمِيرًا﴾ جا نهو شارانه ويران ده که ين بهويدان کردنيکی ته واو. ۱۶ ﴿وَكَمْ أَمْلَكُكُمْ﴾ وه نقد (که ل و ميله ت) مان له ناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نوحٍ﴾ له چه رخه کانی پاش نوح ﴿وَكَمْ يَرْجُوا يَدْرُوبُهُمْ﴾ (هه رکه يزيک بدلوپ عباديه) په روه رېگارت به سه به گوناها به ننده کانی ﴿خَيْرًا بِصِرًا﴾ که ناگادار و بينايه. ۱۷

نایه تی (۹۹)

سورته (الاسراء):

قال رسول الله

(ﷺ): (يقول الله

تعالى: إني خلقت

عبادي حنفاء

فجاءتهم الشياطين

فاجتالهم عن دينهم

وحرمت عليهم

ما أحلت لهم (رواه

مسلم). پیغمبری

خوا (ﷺ)

فهو مویته تی:

(خوای گه وره

ده فه رموویت: من

به نده کانی خرم

دروست کردوه که

له سر ثانی پاست

بی لادان به ملاولادا

به لام شه یقانه کان

هاتن بق لایان وله

ثاینه که یان لایان

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُتُولَاءِ وَهَتُولَاءِ مِنْ عَطَاءِ
 رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
 ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
 وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
 يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أَوْفٍ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ
 لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
 وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبْذِرْ رِبْذَ رِبْزٍ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْذَرِينَ
 كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

دان وه نه وهی که بزم حال کرد بیون یاساغ و حه رامیان کرد لییان).

نایه تی (۱۰۳) سورته (الاسراء): قال رسول الله (ﷺ): (يقول الله تعالى: ما لعبدی المؤمن عندي جزاء إذا

قبضت صفيه من أهل الدنيا ثم احتسبه إلا الجنة) (رواه البخاري). پیغمبری خوا (ﷺ) فه رموویت: تی: (خوای

گه وره ده فه رموویت: هه به نده په کی باوه ردارم نه گه که سیکی زور خوشه ویستیم برده وه ولیم-

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ﴾ هر که سیک ته‌نها ژیانی دنیای بوی ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا﴾ له‌م (دنیا) دا
 نور پی‌ی دده‌دین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ نه‌وه‌ی بمانه‌وی بۆ هرکه سیک ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾
 له‌ پاشان دۆزه‌خمان بۆ سازداوه ﴿يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا﴾ ده‌چپته‌ ناوی به‌ لۆمه‌کراوی و
 ده‌رکراوی له‌میه‌ره‌بانی خوا. ۱۸ ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ هر که سیکیش مه‌به‌ستی پۆزی
 دواپی بوویت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ وه‌ه‌ولی بۆ بدات به‌و جوړه‌ی شایسته‌ی نه‌وه ﴿وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ﴾ و ب‌اوه‌رداریش بیست ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ مَسْكُورًا﴾ ئانه‌وانه‌ ک‌رده‌وه‌و
 تیک‌وشانه‌که‌یان وه‌رگیراوه. ۱۹ ﴿كُلًّا نُّبَدِّلُ﴾ ده‌به‌خشین به‌مه‌موان ﴿مَنْزِلًا وَمَنْزِلًا﴾
 نه‌وانه‌ (که‌هر دنیایان ده‌وی) و نه‌وانه‌ (ی پۆزی دواپیان ده‌وی) ﴿مِنْ عَطَايَ رَبِّكَ﴾ له‌
 به‌خششی په‌روه‌ردگارت (له‌م دنیا‌به‌دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَايَ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ بیگومان پۆزی و
 به‌خشاوی په‌روه‌ردگارت هرگیز قه‌ده‌غه‌ کراونه‌بووه. ۲۰ ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ (نه‌ی
 موحه‌مه‌د) ﴿سَهْرَجَ بَدَهٗ جُنُونَ﴾ فُضِّلْنَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ﴿له‌دنیا‌دا) باوی
 مه‌ندیک‌یانمان داوه‌ به‌س‌ر مه‌ندیک‌یاندا ﴿وَلِلْآخِرَةِ أَكْثَرُ دَرَجَاتٍ﴾ وه‌ بی گومان پله‌کان له‌
 پۆزی دواپیدا گه‌وره‌تره، ﴿وَأَكْثَرُ تَفْضِيلًا﴾ باودانه‌کانیش گه‌وره‌تره. ۲۱ ﴿لَا تَحْمِلْ مَعَ اللَّهِ
 الْبُحْلَ﴾ (نه‌ی ئاده‌می) له‌گه‌ل‌ خوادا په‌رستراویکی تر مه‌په‌رسته ﴿فَتَقَعَّدَ مَذْمُومًا
 مَحْدُولًا﴾ نه‌گینا ده‌بیته‌ لۆمه‌کراوی یارمه‌تی نه‌دراو. ۲۲ ﴿وَفَضَىٰ رُبُّكَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت
 برپاری داوه ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ که‌هیچ شتی نه‌په‌رستن بیجگه‌ له‌ شو ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾
 وه‌ له‌گه‌ل‌ دایک و باوک‌تان چاکه‌بکن ﴿إِنَّمَا يَتْلُقُ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ نه‌گ‌ر
 به‌کیک‌یان (باوک و دایک‌)یان مه‌ردوکیان لای تو پیریون ﴿فَلَا تَقُلْ لِّمَا أَنِ﴾ قسه‌ی
 ناخوشیان پی‌ی مه‌لی ته‌نانه‌ت ئوفیش ﴿وَلَا تَهَرَّعْهُمَا﴾ وه‌تییان مه‌خوپه‌ و پتیاندا
 مه‌له‌شاخی ﴿وَقُلْ لِّهِمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (به‌لکی) ووتی نه‌رم و شیرینیان (له‌گه‌ل‌دا)
 به‌کارپیته. ۲۳ ﴿وَأَخْفِضْ لَّهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ﴾ بالی خو به‌که‌م زانیان بۆ راپخه‌ ﴿مِنْ الرَّحْمَةِ﴾
 له‌به‌ر به‌زه‌یی و میهره‌بانیت پتیان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلنی نه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌حمیان
 پی‌ی بکه‌ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ هرچونی نه‌وان منیان په‌روه‌رده‌ کرد به‌مندالی. ۲۴ ﴿رَبُّكَ
 أَظَنُّ بِنَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان چاک ده‌زانئ به‌هرچی له‌دل و ده‌رونتانداه‌یه
 ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ نه‌گ‌ر ئیوه‌ چاک بن و نیازی چاکه‌تان بیی ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ يُرِيدُ
 غُفْرًا﴾ نه‌وا بی گومان نه‌و (خوا) لی بورده‌یه بۆ توبه‌کاران. ۲۵ ﴿وَتَبَذَا الْقُرْآنَ حَقْلًا﴾
 وه‌مافی خزمانت بده‌ ﴿وَالْمُنِكَرِ وَأَنَّ السَّيْلَ﴾ (مه‌روه‌ها مافی) ه‌زارو پ‌ی‌سواریش
 ﴿وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا﴾ زیاده‌ ره‌ویش مه‌که. ۲۶ ﴿إِنَّ الْمُنْذِرِينَ﴾ به‌راستی زیاده‌په‌وان
 ﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دق‌مست و برای شه‌یتانه‌کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ غَفُورًا﴾
 شه‌یتانیش به‌رانبه‌ر (ناز و نیعمه‌ته‌کانی) په‌روه‌ردگارتی ه‌کلیک‌ته‌ نغله‌یه! ۲۷

وَأِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ أِبَتَاءَهُمْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهُمْ فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَزْرُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قُلْتُمْ كَانَ
خِطَاءًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فِي حِشَّةٍ وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

== زندگی ندره ==

پاهسان نارامی گرت

و به‌تعمای پاداشتی

سوارقذ بسو

پاداشتی هیچ نی

یہ بہار

تہ بیت).

نایہ تی (۱۵۰)

سورہتی (الأعراف):

قال رسول الله

﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ : (رحم الله)

موسى، ليس المعلمين

كالمضر، أخيه ربه

ممنوع حل آن قوم

فَتَنُوا بَعْدَهُ، قَلَمَ يَلُوقِ

الألواح، فلما رأهم

وعاينهم القس

(الألواح) (رواه ابن

اے، حام).

بیتقامہ ری خوا

(ﷺ) فرمودے:

(خواج گوره سټوډنټو)

په حمې خڅۍ په سر مووسا دا بړښت ، شتيك په چاو بېښريت وک نه وه نى په ه والى پى بډريت ، په روه رډگارى گوره و به ده سلا تى ه والى پى دا که گله که ي دواى نه و گو مړا کړاوون مووسا ته ختخانه کاني (ته وراتى تيانوسرابو) فرى نه دا به لام کاتيک خڅۍ بېښي و جاوى بېيان که و ته ختخانه کاني فرى دا).

نَایه تی (۱۵۶) سورہ تی (الأعراف): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ -

﴿وَمَا نَعْرِضُ عَنْهُمْ﴾ و ه نه گه ر پووت وه رگپړا له وانه (له بهر نه دارى) ﴿أَتَبْقَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ تَرْحُمُوا﴾ چاوه پوانى به خششى و پوزيهك بوويت له لايه ن په روه ردگارته وه ﴿قُلْ هُمْ قَوْلًا مِّنْ سَوَادٍ﴾ نه وه قسه ي جوان و نه رميان له گه لدا بكه . (٢٨) ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ﴾ وه ده سست مه كه ﴿مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ كوت به گه ر دنتدا ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ و كراوه و به په لاشى مه كه به ته واوى ﴿فَتَقْنَعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ تا نه بيبته كه سيكي لقمه كراوى هيچ به ده سته وه نه ماو . (٢٩) ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به پاستى په روه ردگار ت ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ رسق و پوزى فراوان ده كات ﴿لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بقره هر كه سيك كه بيه وي و وه تنكي ده كات بقره كه سي بيه وي ﴿إِنَّهُ كَانَ يَجِدَاءَهُ خَيْرًا بِصِيرًا﴾ به پاستى نه وه هميشه ناگاو بينايه به به نده كانى . (٣٠) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ وه پوله كانتان مه كوژن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ له ترسى مه ژارى و بى نه واوى ﴿مَنْ تَرَفُّفَهُمْ وَإِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْهُمْ نِيعًا﴾ نيمه پوزى نه وانيش و نيوهش ده دهن ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ جِثَمًا﴾ به پاستى كوشتنى نه وانه هله و تاوانتيكى گه وره يه . (٣١) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا أَلْوَالَيَ﴾ و نزيكى زيناش مه كه ونه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ فَنِيشَةً﴾ به پاستى نه وه كرده وه يه كي نقر ناشرين ﴿وَسَاءَ سَيْلًا﴾ و پنگه يه كي پيس و خراپه . (٣٢) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وه كه سيك مه كوژن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ كه خوا كوشتنى نه وي حرام كرده مه گه ر به (هويه كي) پاست و په وا ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ جا هر كه سيك به نا هق و ستم لى كراوى كوژدا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا﴾ نه وه ده سه لاتمان داوه به خاوه نه كه ي (به سر بكوژه كه دا) ﴿فَلَا يُشْرَفْ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خاوه نه كه ي زياده پوزى نه كات له توله سه دنددا ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونكه به پاستى نه وه (خاوه نه) يارمه تى دراوه . (٣٣) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزيكى مالى مه تيو مه كه ونه وه ﴿إِلَّا بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گه ر به چاكترين شيوه (كه بريتى يه له پاراستن و به رهم هيتانى) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ مه تا (مه تيوه كه) ده گاته كه مالى ژيرى و ليژانى ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وه فا بكن به به لئين و په يمانه كانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ به پاستى (خاوه ن) به لئين و په يمان پرسيار لى كراوه . (٣٤) ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ﴾ وه كاتى كه پيوا نه ده كن (بق خه لكى) به پرك و پيكي پيوا نه بكن ﴿وَزِنُوا بِالْقَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ و كيشانه ش بكن به ته رازوى پاست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ نه مه (بق نيوه) چاكترو ناكاميشى باشتره . (٣٥) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شوين شتى مه كه وه كه زانياريت ده رياره ي نى يه ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ به پاستى گوي و چاو و دل ﴿كُلُّ مَرَحًا﴾ وه مه رى به زه و پيدا به كه شخه و شانازيه وه ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونكه) به پاستى تو نه ده توانى زه وي كون كه يت ﴿وَلَن يَبْلُغَ الْحَبَالُ طُولًا﴾ وه نه ده گه يته شاخه كان له سر زيدا . (٣٦) ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيْفُهُمْ﴾ مه مو نه وه ي باسكرا خراپه كانى ﴿عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لاي په روه ردگار ت نابه جي و بيژدراوه . (٣٨)

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ٤٣ ۖ آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝ ٤٤ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا لِّتَقُولُوا لَا نَقُولُ قَوْلًا عَظِيمًا ۝ ٤٥
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ ٤٦
 قُلْ لَوْ كَانُ مَعَهُ إِلَٰهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا نُبْعَثُ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ مَنبِئًا
 ٤٧ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ ٤٨ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا غَافِقِينَ ۝ ٤٩ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَاسْمِعْ لَهُمْ يَحْذَرُوا النَّارَ وَلَٰئِيكَ يَرْمِزُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 ٥٠ مَّسْتُورًا ۝ ٥١ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِهِ فِي الْقُرْآنِ وَحَدِّثُوا وَلَوْ أَنِّي آذَنُ بِهِ لَفُوتُوا
 ٥٢ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ يَقُولُ
 ٥٣ إِذْ يَقُولُ الْظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا لَرَجُلٍ مَّسْحُورًا ۝ ٥٤ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ ٥٥
 وَقَالُوا آءَ ذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْنَا آءَ نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ ٥٦

۱- الارض منسۃ
 رحمة، كل رحمة
 طباق ما بين
 السماء والارض،
 فجعل منها في
 الارض رحمة، فيها
 تعطف الوالدة على
 ولدها والرحمۃ
 والطير بعضها على
 بعض، لهذا كان
 يوم القيامة اكملها
 بهذه الرحمة (رواه
 مسلم). ينفقه مبهري
 خـوا (فلا)
 له موعودته: (بن)
 كومان خواي
 كـورد كاتيك كـ
 تاسمانه كان و
 زوى نروست
 كـورد مـد رحـم
 وبـه زيـشـي
 نروست كـورد

مەر بە شیک لەو ڕەحمەتە بەئەنقەزەیی ئێوان تاسمانەکان و زەوی دەبیست، جا ئێک ڕەحمەتی لەسەر زەویدا
 داناوە بەهۆی ئەر ڕەحمەتە سەزنی ئێک بۆ کوردەکی مەرودەما سەزنی ئەندەر بەئەدەکان مەرودەکیان
 بۆ بەجک و بێجۆرەکانیان جا ئەگەر بۆی ئای هات ئەر خواي کوردە مەرود ڕەحمەتی (نەرود و نل
 بەئە ڕەحمەتەکی خۆی) ئەوار دەکات بەسەر بەم ڕەحمەتەشە.

﴿ذَلِكَ بِمَا أُوتِيَ إِلَهُكَ رَبُّكَ مِنَ الْخَبْرَةِ﴾ نه‌وه (ی که باس کرا) مه‌ندیکه له‌و دانایی و حکمتی که په‌روه‌دگارت نیگای کردوه بخت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه هیچ په‌رستراویکی تر له‌گه‌ل خوادا مه‌په‌رسته ﴿تَقُولُ فِي حَبَمٍ﴾ نه‌گینا فری ده‌دریته ناو دوزخه‌وه ﴿تَلَوْا مَذْخُورًا﴾ به‌لومه‌کرایی و دوزخ‌راوه‌ی له‌به‌زه‌یی خوا. (۳۹) ﴿أَفَأَصْفَقَرْتُكُمْ بِالْبَيْنِ﴾ نایا په‌روه‌دگارتان کوپانی تاییه‌تی کردوه به‌نیوه‌وه ﴿وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلِكَةِ إِنْسَانًا﴾ له‌فرشته‌کانیشی دا کچانی بۆ‌خوی مه‌لبر‌ژاردوه ﴿إِنَّكُمْ تَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ به‌پاستی نیوه‌وه‌یه‌کی زدرگ‌وره (ونابه‌جی) ده‌لین. (۴۰) ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه مسویند به‌خوا بیگومان (مه‌به‌سته‌کانمان) به‌چند جؤر میناوه له‌م قورئانه‌دا ﴿لِتَذَكَّرُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیریکه‌نه‌وه نامؤزگاری و مرگن ﴿وَمَا يَذَكِّرُهُمْ إِلَّا أَنْفُورًا﴾ به‌لام (خوانه‌ناسان) هر دورگه‌وتنه‌وه‌یان زیاتر ده‌بیئت (به‌و باسکرده‌ن). (۴۱) ﴿قُلْ لَوْ كُنَّا مُتَعَدِّينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوانی تر بیولیه ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ وه‌ك نه‌و (بت په‌رستان) ده‌لین ﴿إِذَا لَا تَقْرَأُ﴾ نه‌و کاته ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿إِلَّا ذِي الْقُرْشِ سِبْلًا﴾ ریگایه‌کدا بۆلای خاوه‌نی عرش (که خواجه). (۴۲) ﴿سُحُفَةٍ وَمَنْ يَنْشَأُ﴾ پاکو بی‌گردد و به‌رز و بلند نه‌و (خوا) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ له‌وه‌ی (بت په‌رستان) ده‌لین (ده‌ریاره‌ی خوا) ﴿عَلَّوْا كِبْرًا﴾ زدر به‌رز تره. (۴۳) ﴿نَسُجُ إِلَهَ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ ستایشی خوا ده‌گن هر حوت ناسمانه‌کان ﴿وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهَا﴾ و زه‌وی و هرچی له‌تاویندایه ﴿وَمَنْ شَاءَ﴾ وه هیچ شتیکی نه‌ی ﴿إِلَّا نَسُجُ حَبَمٍ﴾ که به‌سوپاسی نه‌و ستایش نه‌کات ﴿وَلَيْكِنْ لَا تَقْبَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ به‌لام قیوه‌تی ناگن له‌تسبیحاته‌کیان ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ به‌پاستی خوا مه‌میشه په‌له‌نه‌که‌ری لیئورده‌یه. (۴۴) ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) کاتیک قورئان ده‌خوینیت (به‌سریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَتَيْنَ الَّذِينَ دَادَهُنَّ لَهْنِيَّوَانٍ لَهْنِيَّوَانٍ تَقْرَؤُوهُ نَاقِرًا﴾ که باره‌ریان به‌پژدی دواپی فیه ﴿جَبَابُ شُورًا﴾ په‌رده‌یه‌کی نادیار (دایوشه‌س). (۴۵) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه ده‌یده‌ین به‌سدر دلیاندا ﴿أَكِنَّةً﴾ چند په‌رده‌یه‌کی زدر نه‌ستود ﴿أَنْ يَفْقَهُوا﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌قورئان تی نه‌گن ﴿وَقَدْ آذَيْنَاهُمْ قُرْآنًا﴾ و گویشیان که‌ر ده‌کین (تانه‌بیستن) ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ﴾ وه هر کاتی ناوی په‌روه‌دگارت ده‌به‌یت ﴿فِي الْقُرْآنِ وَخَذَهُ﴾ له‌قورئاندا به‌تاک و ته‌نیایی ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْآنِ لَفَقَهُوا﴾ به‌بیژاری پشت تی ده‌گن. (۴۶) ﴿خُنِ أَصْغَرُ مَا يَسْمَعُونَ﴾ بید. نیمه چاک ده‌زلفین بۆچی نه‌وان گوی ده‌گن ﴿إِذْ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَ﴾ کاتی گوی ده‌گن له‌تر (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَإِذْ هُمْ جَوِيٌّ﴾ مه‌روه‌ما کاتی بیکه‌وه چیه ده‌گن ﴿إِذْ يَقُولُ أَظْلَمُونَ﴾ کاتی ستم کاره‌کان ده‌لین ﴿إِنْ تَقُولُونَ إِلَّا زَجَلًا سُخُورًا﴾ نیوه‌ته‌نها شوینی پیاویکی جادولی کراو ده‌کون. (۴۷) ﴿أَنْفَلَكُمُ الْيَمِينَ﴾ سه‌رفچ بده‌چون ﴿حَرِّتُوا لَكَ الْأَمَانَ﴾ ضوونه‌ی جؤرا و جؤرت بۆدیننه‌وه ﴿فَقُلُوا﴾ سه‌رنه‌نجام گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سِبْلًا﴾ نیتر ناتوانن ریگای پاست بدوزنه‌وه. (۴۸) ﴿وَقَالُوا أَوَلَمْ نَكُنَّا عَظِيمًا وَرَفِيعًا﴾ ده‌هلین نایا کاتی بووینه ئیکسک پروسکیکی پزیو و پتورکاو ﴿أَوَلَمْ نَسْخَرْنَهُمْ لَكُمْ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ نایا زیندو ده‌کریمنه‌وه و ده‌بیننه‌وه به‌دروسکراویکی تازه. (۴۹)

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝٥٠ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝٥١ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝٥٢ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِن الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝٥٣ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَأْ يُرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤ وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٥٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحْذُورًا ۝٥٧ وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨﴾

ہوئی ہاتھ

خوار ہوئی نایہ تی

(۵۶ و ۵۷) سورہتی

(الإسراء): ﴿قُلْ

ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

مَنْ دُونِهِ فَلَا

يَمْلِكُونَ كَشْفَ

الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا

تَحْوِيلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ

يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى

رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ...﴾

موسلم

دہ گیتیت

لہ عہ بدوللادہ

دہ لی: چہ ند

کہ سیک

لہ مرقہ کان چہ ند

پہری و

جنو کہ یہ کیان

دہ پرست پاشان

نہو جنو کانہ

نیمانیان مینا بہ لام

مرقہ کان مہر بہ ردہ وام بیون لہ پرستنیاندا جا ہم ہم نایہ تہ لہو بارہ یوہ ہاتھ خوار ہوہ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ...﴾.

نایہ تی (۱۶۵) سورہتی (الأعراف): قال رسول الله (ﷺ): (والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف، ولتنهين عن المنكر، أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقاباً منه، ثم تدعونه فلا يستجاب لكم) (رواه الترمذي).

﴿قُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿يَتَّبِعُوا حِجَازَهُ أَوْ حَبِيدًا﴾ نَبِيَّهِ بَيْنَ بَه‌بَرْد
 يَابِه‌ئاسن. ۵۰ ﴿أَوْ خَلَقْنَا نَمًا﴾ یان هەر درست کراویکی ترله‌وه‌ی ﴿يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ له
 مِيشَك و دلتاندا گه‌وره‌یه ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جاییگومان نه‌وانه ده‌لَین ﴿مَنْ يُعِيدُنَا﴾ کِی
 زیندوویمان ده‌کاته‌وه ﴿قُلِ الَّذِي﴾ بَلٰی نه‌و زاته (زیندوویمان ده‌کاته‌وه) ﴿فَطَرْكُمُ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾
 که یه‌که‌م جار دروستی کردوون ﴿فَسَيَنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (به‌لاقرتیه‌وه) سهرت بۆ
 ده‌له‌قَینن ﴿وَيَقُولُوا مَتَى هُوَ﴾ و ده‌لَین نه‌وه‌که‌ی ده‌بیت ﴿قُلْ عَسَى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بَلٰی
 له‌وانه‌یه نه‌و (پۆژه هاتنی) نزیک بیت. ۵۱ ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ نه‌و پۆژه‌ی که بانه‌گنان
 ده‌که‌ن (له‌گۆره‌کانتانه‌وه) ﴿فَتَسْتَجِيبُونَ مَحْمُودَةً﴾ جائیوه‌ش ده‌ست به‌جی دَین به‌ده‌م
 بانگ کردنه‌که‌وه به‌سوپاس و سه‌ناکردنه‌وه ﴿وَتَنظُرُونَ اِنْ لَبِثْتُمْ﴾ و وا ده‌زانن نه‌ماونه‌ته‌وه
 (له‌دنیا‌دا) ﴿اِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیت. ۵۲ ﴿وَقُلْ لِّعِبَادِي﴾ وه (نه‌ی
 موحه‌ممه‌د) ﴿يَتَّبِعُوا اَلَّتِي هِيَ اَحْسَنُ﴾ قسه‌یه‌ک بکه‌ن که جوانتر و
 باشترینی قسه‌ بیت ﴿اِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌پاستی شه‌یتان ﴿يَدْعُوكُمْ اِلَيْهِمْ﴾ ناکوکی و نازاوه
 ده‌خاته‌نیوانیان ﴿اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ﴾ به‌پاستی شه‌یتان هه‌میشه بۆئاده‌می ﴿عَدُوًّا
 مُبِينًا﴾ دووژمنیکی پهن و ناشکرایه. ۵۳ ﴿وَلَكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان زاناتره به‌نَبیوه
 ﴿اِنْ يَتَّبِعْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بیه‌وی په‌حمتان پی ده‌کات ﴿اَوْ اِنْ يَتَّبِعْكُمْ﴾ یان نه‌گه‌ر
 بیه‌وی سزاتان ده‌دات ﴿وَمَا اَرْسَلْنَاكُمْ﴾ وه نَیمه‌ تومان نه‌ناردووه ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾
 به‌چاودیر و پاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه. ۵۴ ﴿وَرَبُّكَ اَعْلَمُ﴾ وه په‌روه‌ردگارت زاناتره ﴿بِمَنْ فِي
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ به‌هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و له‌زه‌وی دایه ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾
 وه سویند به‌خوا بی گومان باوی هه‌ندی له‌پیغه‌مبه‌رانمان داوه ﴿عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌سه‌ر
 هه‌ندیکی تریاندا ﴿وَوَاقِعًا دَاوُدَ زُلُفًا﴾ و زه‌بورمان به‌خشی به‌داوود. ۵۵ ﴿قُلِ اَدْعُوا الَّذِيْنَ﴾
 (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بَلٰی (بی باوه‌پان) هاوار بکه‌ن له‌نه‌وانه‌ی ﴿رَعَضْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾
 که نَبیوه به‌خواتان ده‌زانین بیجگه‌له‌خوا ﴿فَلَا يَمْلِكُوْنَ﴾ جا نه‌وانه ده‌سه‌لاتیان نیه
 ﴿كَفَفَ الصُّرُغَ عَنْكُمْ﴾ به‌لاو زیانتان له‌سه‌ر لابه‌ن ﴿وَلَا تُحِبُّوْنَ﴾ وه (ده‌سه‌لاتی) گورانی‌شیان
 نی‌یه. ۵۶ ﴿اُولَئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ﴾ نه‌وانه‌ی که نه‌و (نه‌فامانه) هاواریان لی ده‌که‌ن
 ﴿يَتَّبِعُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمْ اَلْوَسْلَةَ﴾ نه‌وانه به‌دوای هۆکاریکدا ده‌گه‌رین که نزیکیان کاته‌وه له
 په‌روه‌ردگاریان ﴿اَلَيْهِمْ اَقْرَبُ﴾ کامیان نزیک تره (له‌خواوه و پله‌و پایه‌ی به‌رزتره).
 ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ و به‌هیوا و نومیدی په‌حمی نه‌ون ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ و له‌سزایشی
 ده‌ترسن ﴿اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ به‌پاستی سزای په‌روه‌ردگارت ﴿كَانَ مَعْدُورًا﴾ هه‌میشه مه‌ترسی
 لیکراوه و خۆلپاریززاوه. ۵۷ ﴿وَانْ مِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه (خه‌لکی) هیچ شارو دَییه‌ک نی‌یه ﴿اِلَّا
 خَرْنُ مَهْلِكُوهَا﴾ که نَیمه‌ له‌ناویان بیه‌ین ﴿فَقَتِلَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ پَیش (هاتنی) پۆژی دواپی
 ﴿اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان سزایان بده‌ین به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿كَانَ ذٰلِكَ﴾ نیلانه‌و
 (سزادانه یا له‌ناو بردنه) ﴿فِي الْكِتٰبِ مَسْطُورًا﴾ له (لوح‌المحفوظ) دا نوسراوه. ۵۸

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَأَيْنَاثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ كَعِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ نَارًا
كَرَّمْتُ عَلَى لَيْلٍ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِزُ مَنْ أَسْطَعَتْ
مِنْهُمْ بَصُوتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجِّلُكَ وَشَارِكُهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدُّهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبِّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفَلَكَ
فِي الْبَحْرِ لِيَبْغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

هروی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۵۹) سورموی

(الاسراء) ﴿وما﴾

مَنَعْنَا أَنْ نُرْسِلَ

بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ

بِهَا الْأَوَّلُونَ... ﴿

نیمای نه حمده

ده کبیریتسه

له مه بولای کبیری

مه بیاسره ده لی:

خه لکی مه که دوا

یان له پیغه مبه

(﴿ کرد که

کبیری مه فا بکات

به نالتون بویان وه

چیاو کبیره کانیان

بو لابات و بیگانه

زه وی و کشتوکالی

تیدا بکه ن خوا

به پیغه مبهری

(﴿ فرموی

نه که ده ته وی مؤله تیان ده دهین یا نه که ده ته وی نه وهی داوایان کردوه دهیان دهینی نه نجا نه که
می بهیا بوون له ناو ده برین مه چونی که لانی پیش نه مان له ناو بران پیغه مبه (﴿ فرموی:
(داواکیان پی مه ده به لکو مؤله تیان نه ده م) نه نجا خوی گه وده نه م نایه ته ی ناره خواره وه ﴿وما
مَنَعْنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ... ﴿

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وه هېچ شتېك به رگړې نيمه نه كړدوه ﴿أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ كه نه مو عجيزانه بنښتړين ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگه له وهى كه پېشینه كان به درويان ده زانې ﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ﴾ وه به خشيمان به (هوزى) سه موود نه و حوشتره ي ﴿نَبِيْرَةً﴾ كه (موجيزه يكي) ناشكرا بوو ﴿فَطَلَّمُوا بِهَا﴾ كه چى (باوه پريان نه هيتاو) سته ميان ليكرد ﴿وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وه نيمه مو عجيزه كان نانډرين ﴿إِلَّا تَخَوِيفًا﴾ مه گډر بى ترساندن. ٥٩ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلَّهِ﴾ (بيريكه روه) كاتى پيمان ووتى ﴿إِنْ رَأَيْتُمْ﴾ به پاستى په روه ردگار ت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ ده ورى هه موو خه لكى داوه (ده سه لاسى هه يه به سه رياندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْفِرْيَانَ﴾ وه نه و خه و بينينه ي كه پيشانى تو ماندا (له وشه و په ويه دا) ﴿إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ هه رله به ر تاقي كړدنه وهى خه لكى بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ هه روه ها نه و دره خته نه فرين لى كراوه ش ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ كه له قورشاندا باسمان كړدوه ﴿وَنُحُوفِهِمْ﴾ وه نيمه (به و جوړه به لگانه) نه وانه ده تر سينين ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ كه چى نه و (ترساندنه) هېچيان بى زياد ناكات جگه له ياخى بوون و سه ركه شى. ٦٠ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ﴾ وه باسى نه و كاته بكه كه نيمه به فريشه كانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده به رن بؤناده م ﴿فَسَجَدُوا﴾ (إِلَّا إِبْلِيسَ) نه و انيش به كسر هه موويان سوژده يان برد بيجگه له نيبلېس ﴿قَالَ أَأَسْجُدُ﴾ ووتى نايامن سوژده به رم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا﴾ بى كه سېك كه له قور دروست كړدوه. ٦١ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (نيبلېس) ووتى پيم بلنى و هه و الم بده رى ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتُ عَلَى﴾ له باره ي نه مه وه كه پړزى نه ووت داوه به سه رمندا؟! ﴿لَنْ أَخْرُجَ﴾ سوپند به خوا نه گډر دوام بخه يت ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا پړزى دواى (نه رم) ﴿لَأَخْتَبِكُنَّ ذُرِّيَّتَهُ﴾ به پاستى زالى نه يم به سه ر نه وه كانيدا (به گومپا كړدن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ كه ميتك له وان نه بيت (كه به بنده تايبه تيه كانى خوان). ٦٢ ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا به شه يتانى) فه رموى بپړى ﴿فَمَنْ نَبِّغَكَ بَنْتَهُ﴾ سا هه ر كه س له وان شوپنى تو كه ووت ﴿فَارْتِجْهُمْ جُرْأَوْكُ﴾ نه وه به پاستى تو له ي هه مووتان دوزه خه ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ كه تو له يه كى پرېه پرېه. ٦٣ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ مِنْ﴾ آشتېغت مېم ﴿وَه هه ركه س له وانه كه ده توانى گومپاى بكه. ﴿بِصُوتِكَ﴾ به ده نكت (به گورانيت) ﴿وَأَجَلْتُ عَلَيْهِمْ﴾ و بده به سه رياندا و تيان خوږه ﴿بِحَبْلِكَ وَرَجُلِكَ﴾ به سوار و پياده ي له شكره كه ته وه ﴿وَشَارَكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ﴾ و هاويه شييان بكه له مال و سامان ﴿وَالْأَوْلَادِ﴾ و مندا لياندا ﴿وَعِزَّهُمْ﴾ به ليتني شيان پى بده ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ به لام شه يتان به ليتنيان پى نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ ته نها خه له تاندن نه بيت. ٦٤ ﴿إِنْ عِبَادِي﴾ بى گومان به بنده كانى من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ده سه لالت به سه رياندا نى به (و ناتوانى گومپا يان بكه يت) ﴿وَنَحْنُ بِرَبِّكَ وَكَحِيلًا﴾ وه په روه ردگار ت به سه پاريزه رو چاودير بيت. ٦٥ ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ په روه ردگار تان نه و زاته يه ﴿يُرْزَى لَكُمْ الْمُلْكُ فِي الْبَحْرِ﴾ كه كه شتى له ده ريادا هاتوچ پيده كات بى نيوه ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بى نه وهى بگه پښ به دواى هيتنډى به هره و پړزى نه ودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به پاستى نه و (خوايه) هه ميشه يى ميره بان و به به زه يى به به رامبر به نيوه. ٦٦

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ فَلَمَّا بَجَحْتُمْ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسَرْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسَرْتُمْ أَنْ يُعِيدَ كُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِعًا ﴿٦٩﴾ ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَاسٍ
بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ يَمِينُهُ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِفَتْرَىٰ عَلَيْنَا غَيْرُهُ
وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

پیغمبر می‌بهری

خوابا (سوره)

فرموده می‌توانی:

(سوئند به و زانی)

کیانی منی

به دهسته بهرمان

ده کن به چاک و

به رگری ده کن له

خرابه پان نقد

نزیکه که خوی

گوره سزایه کتان

له لایه خویه و بق

بنیوت پاشان لعی

ده پارینه و به لام

پارانه و که تان لی

و نه ناگری)

نایه تی

(۱۶۷) سوره توبه

(الأعراف): قال

رسول الله (ﷺ):

(لو يعلم المؤمن ما

عند الله من العقوبة

ما طمع بجنّته أحد، ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة ما قنط من جنّته أحد) (رواه مسلم).

پیغمبر می‌بهری خوابا (سوره) فرموده می‌توانی: (که ر نیماندار به و سزایه ی بزانیا به که له لای خوا به به نه و که س

ته ماعی چون به به هشتی نه ده بو و نه که ر بن با و به پیش بیزانیا به نه و سوز و به زه می به ی که لای خوا به

چه نه ده نه و که س ناومید و بن هیوا نه ده بو له چون به به هشت).

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْيَمِّ﴾ و ه کاتئ له ده ریادا تووشی به لاو زیان بین ﴿حَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ﴾ مه مو نه و (په رستراوانه) ی هاواریان لی ده کن وون ده بن بیجگه له خوا ﴿فَلَمَّا تَخَذُوا إِلَى الْيَمِّ﴾ که چی کاتئ که (خوا) پزگارتان ده کات و ده گنه ووشکانی ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ پوو وده ده گپن ﴿وَكَانَ الْإِنْسَنُ كَقُورٍ﴾ (چونکه) ناده می مه میشه سپله و ناسوپاسه . ۶۷ ﴿أَفَأَمِنتُمْ﴾ جا نایا نیوه ناترسن و بیباکن ﴿أَن تَخْفَ بِكُمْ جَانِبَ الْيَمِّ﴾ له وهی که له ووشکایی دا (بوومه له رزه) بتانبات به ناخی زه ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناترسن له وهی) بای توندتان بنیژتیه سه ر به وورده زیخه وه ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾ پاشان پاریزه ریگیشان ده ست نه که ویت . ۶۸ ﴿أَمْ أَمِنتُمْ﴾ نهی نایا دنیا و بیباکن ﴿أَن يُعَذِّبْكُمْ فِيهِ﴾ له وهی بتان گپرتیه وه ناو ده ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جاریکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ ثَنِجًا مِّنْ بَيْنِ رِّجَّتَيْهِ سَهْرًا﴾ فاصفًا مِّنَ الرِّيحِ ﴿بِأَيْهِ كِي توندو تیژی ویران که ر ﴿فَيُفَرِّقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ نه وسا له ده ریا که دا نقومتان بکات له بهر نه وه بی باوه و سپله بیون ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان ده ستان ناکه وئ ﴿لَكُمْ عَلَيْهَا بِمَثْبُغًا﴾ هیچ که سیک که داوای توله ی نیوه له نیمه بکات . ۶۹ ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویتند به خوا بیگومان پزیمان له نه وهی ناده م گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَالْبَحْرِ﴾ و له ووشکانی و له ده ریادا ه لمان گرتن (به سواری و گه رانمان) ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الْيَمِّ الْكَافُورَ﴾ و پوزی پاک و خاوینمان پی داون ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَىٰ كَيْفٍ﴾ وه باومان داون به سه ر زوریک ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا نَحْتِیْلًا﴾ له و شتانه ی که دروستمان کردون به باودانیکی گوره . ۷۰ ﴿یَوْمَ تَدْعُوا كُلُّ أُنَاسٍ﴾ (بیریان بخه نه وه) نه و پوزی که نیمه مه مو ناده میه ک بانگ ده که یں ﴿بِأَسْمَائِهِمْ﴾ به ناوی پیغه مبه ره که یانه وه (به ناوی په یامه که یانه وه) ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كَيْفَهُ بِعَمِيهِ﴾ جا هر که سیک نامه ی کرده وه که ی بدرئ به ده ستی راستیه وه ﴿فَأَوَّلَتْ لَکَ یَقْرَءُونَ کَتَبَهُمْ﴾ تا نه وانه نامه که یان ده خویننه وه ﴿وَلَا یُظْلَمُونَ﴾ وه سته میان لی ناکری ﴿فَبِئْسَ مَا لَکَ بَارِئُ﴾ به نه ندازه ی نه و تاله باریکی به ده وری ناوکی خورمادایه . ۷۱ ﴿وَمَن کَانَ فِی فِتْنَةٍ أَعْمَى﴾ به لام هر که سیک له م (دنیا به) دا کویر بوو بیت (و پیگه ی راستی نه بینابیت) ﴿فَهُوَ فِی الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾ نه وه نه و که سه له پوزی دواشدا کویره ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بگره له گویش گومراتره . ۷۲ ﴿وَإِن کَادُوا لَیَفْتِنُوکَ﴾ وه به راستی نزیک بوو نه وانه لات دهن ﴿عَنِ الَّذِی أَوْحَيْنَا إِلَیْکَ﴾ له وهی که نیگمان کرد بوئ ﴿لِنَفْتِرَی عَلَیْکَ غَیْرَهُ﴾ بؤ نه وهی جگه له قورئان شتیک به ده م نیمه ه لبه ستیت ﴿وَإِذَا لَاتُخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ (نه که ر گوپراه لیان بوویتایه) نه وه له و کاته دا ده یان کردیت به دؤست و خورشه ویستی خویان . ۷۳ ﴿وَلَوْلَا أَن تَشْفَکَ﴾ حق نه که ر نیمه ترمان نامه زراونه کردایه ﴿لَفَذَّکْتُ﴾ به راستی نزیک بوو تو ﴿تَرَکُنَ إِلَیْهِمْ شِئًا قَلِيلًا﴾ که میک به لایاندا بجی . ۷۴ ﴿إِذَا لَأَذْفَلُنَّکَ﴾ جا بی گومان نه و کاته پیتمان ده چه شتی ﴿ضَمِنَ الْخَزَنَةَ﴾ دوو به رانبه ر (سزای) ژیان ﴿وَضِعْفَ الْمَمَآتِ﴾ دوو به رانبه ر (سزای) مردن ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَکَ﴾ پاشان ده ستت نه ده که وئ ﴿عَلَیْنَا نَصِيرًا﴾ یارمته ی ده ریک به رانبه ر به نیمه (که به رگری نه و سزایه ی لی بکات) . ۷۵

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
الصَّلَاةَ لِلدُّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ
قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
أَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ
لَّدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا نَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
أَنعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى
سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَآتِيْكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

هؤوی هاتنه

خواردهوی نایهتی

(۸۵) سورتهی

(۱۱۱-راء)

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ

أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ

مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

بوخاری

ده گنپیتسه وه له

عبداللوه ده لی:

کاتی له گه

پیغه مبهردا (ﷺ)

به کولانیکی

مه دینه دا

ده پویششتین

پیغه مبهردا (ﷺ)

په لی دار

خورمایه کی پی بوو

خوی ده دا به سه

دا له پویششتندا

پوشت به لای چه ند

که سیکی جووله که دا جووله که کان له نیوان خویاندا ووتیان پرسیاری پوچی لی بکن، هه ندیکیان ووتیان لی
ی مه کن نه وه ک قورنانی بی بیت له سه رتان به لام هه ندیکیان ووتیان سویند به خوا پرسیاری لی ده که یین
نه دجا پیانیکیان هه ستاو ووتی: نه بی القاسم پوچی چی یه؟ پیغه مبهردیش (ﷺ) بی دهنگ بوو، منیش ووت
نیگای بی دیت و هه ستام نه دجا نیگا که ته واو بوو فه رموی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ...﴾

﴿ذَانِ كَادُوا﴾ وه به پراستی نزیک بوو نو (بی باوه) اته ﴿لَئِنْ شِئْنَا وَنَحْنُ﴾ (به پیلان و موئمنایه تی) نارحه ست بکن ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ له خاکي مه ککه ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بقئ شوهی دهرت بکن لی ﴿وَإِذَا لَا يَلْفُتُونَ خَلْفَكَ﴾ جا شوکاته نه وانه نه ده مانه وه له پاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکی که م نه بیت (خوا له ناوی ده پردن) ۷۶ ﴿سَنُفَصِّلُكَ مِنَ الْقَوْمِ﴾ (نیمه وه) بقئ نه وانه کی که نار دومانن. ﴿فَتَلَقَّكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ له پیغمبرانمان پیش تو ﴿وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ پلوی یاسای نیمه ش گورانی به سه ردا تایه ت. ۷۷ ﴿أَبَرِ الْمَوَدَّةَ﴾ (نهی موحه مه د) ﴿نُؤَيِّدُ بِهِ جَنِّ بَيْتِهِ﴾ ﴿لِئَلَّوْكَ الْفَتْنُ﴾ له کاتی لادانی خور (له ناوه پراستی ناسمان) ﴿إِلَّا غَشِيَ اللَّيْلُ﴾ هتا (هاتنی) تاریکی شو ﴿وَرَوَّانَ الْفَجْرِ﴾ هه روه ها نوئی به یانی (به جی بینه) ﴿إِنْ رَوَّانَ الْفَجْرِ﴾ به پراستی قورئانی خوئندنی نوئی به یانی ﴿كَأَنَّمْ تَنفَرَدَا﴾ هه میغه ده بیتریت (له لایه ن فروشته کانی شو و پڑوه) ۷۸ ﴿وَمِنْ اللَّيْلِ﴾ وه (نهی موحه مه د) ﴿لَئِنْ شِئْنَا وَنَحْنُ﴾ به میگی شه ودا ﴿فَتَجِدُ بِهِ﴾ هه سته شه و نوئی بکه به قورئان خوئندن تئیدا ﴿نَاطِلَةً لَكَ﴾ نه وه زیاده نوئی تاییه ت به تویه ﴿عَنْ أَنْ يَفْتَكَ رَأْسَهُ﴾ نوئیده وابه په روه ریکارت بتگه یه نیته ﴿مَقَامًا مَحْمُودًا﴾ پله و جیگایه کی په سه ندکراو. ۷۹ ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وه بلتی نهی په روه ریکارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (له هر کاریکدا بووم) راست و چاک پیم نه دجام بده ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکیش پیم کوتایی بینه ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ﴾ وه له لایه ن خوقته وه بزم بسازینه ﴿سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ ده سه لاتیکی یارمه تی دهر (که زال یم به سه ر هه موو کوسپیگدا) ۸۰ ﴿وَقُلْ نَارُ الْحَقِّ﴾ وه بلتی ناینی راست هات ﴿وَرُفُقَ الْبَطِلِ﴾ وه ناینی ناحق و به تال نه ماو پوشت ﴿إِنَّ الْبَطِلَ كَانَ زَعُوفًا﴾ به پراستی به تال هه میغه له ناوچوه. ۸۱ ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وه له م قورئانه دا ده نئیرنه خواره وه ﴿مِنْ مَوْسَىٰ وَزَحْنًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نه وهی که هوی شیفاو میهره بانی به بقورها داران ﴿وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ به لام (هاتنی نه م قورئانه) بؤسته م کاران هیچ زیانناکات بیجگه له خه ساره ت مه ندی. ۸۲ ﴿وَإِذَا أَتَقْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی چاکه و به هره ی خومان برترین به سه ر ناده می (بی باوه) دا ﴿أَغْرَضَ﴾ پوو وهرده گئی پی (له لباس و یادی نیمه) ﴿وَنَقَا بَحَابِيهٖ﴾ و دور ده که ویتنه وه ﴿وَإِذَا نَسَّ الْفَجْرَ﴾ وه کاتی ناخوشی و زبانی لی بکه وی ﴿كَأَنَّمْ بَرَسَا﴾ زور ناوئید ده بیت. ۸۳ ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ﴾ (نهی موحه مه د) ﴿لِنَفْسِهِ﴾ بلتی هه موو کس کار ده کات ﴿عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ﴾ له سه ر سرووشت (و پیمان ی خوی ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا مَرْءٌ﴾ جا په روه ریکارتان زانتره به و که سهی ﴿أَفَذَىٰ﴾ سلا) که پریازه کی پاستره. ۸۴ ﴿وَنَسْفَعُ الرَّوحَ﴾ وه (نهی موحه مه د) ﴿لِئَلَّوْكَ الْفَتْنُ﴾ پرمسارت لی ده کن له باره ی پڑوه وه (که چی به) ﴿قُلْ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلتی پڑج له کارو نه رمانی تاییه ت به په روه ریکارم ﴿وَمَا أَوْفَرُ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه نئوه ته نها که میگ له زانیاریتان پین به خسراره. ۸۵ ﴿وَلَنْ شِئْنَا﴾ وه سوئند به خوا نه گر بمانه وی ﴿لَنُذَمِّنَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بیگومان نو (قورئانه ی) نیگامان کربوه بؤت نایه یلین (له دل و په رده کاند) ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ﴾ له پاشان ده ست ناکه وی ﴿بِهِ عَلَيْنَا وَجِيلًا﴾ له به رانبر نیمه دا که سیک که به رگوت لی بکات. ۸۶

نایه تی (۱۷۲)

سوره تی

(الأعراف)؛ قال

رسول الله (ﷺ):

(كل مولود يولد

على الفطرة فأبواه

يهودانه وينصرانه

ويعمجسانه) (متفق

عليه). پیغه مبه ری

خوا (ﷺ)

فه رموی به تی

(هه موو مند الیک

له سه ر باوه پداری

به خوا له دایک

ده بیئت جا دایک و

باوکی ده یکن به

جووله کهو به گاورد

وبه ناگر

په رست). وقال

رسول الله (ﷺ):

(يقول الله إني

خلقْتُ عبادي

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
لَئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتَنْفَجِرُ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بَالَهُ وَالْمَلَكُ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ
لِرُقِيِّكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ
كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ
فِي الْأَرْضِ مَلَكٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

حنفاء، فجاءتهم الشياطين فاجتالهم عن دينهم، وحرمت عليهم ما أحلت لهم) (رواه مسلم).

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی به تی: (خوای گه وره ده فه رمویت من به بنده کانی خوځ له سه ر

نایینی راست دروست کردوه پاشان شه یثانه کان هاتن بۆ لایان له سه ر نایینه راسته که یان

لایان دان ، وه نه وه ی بۆم حه لال کردبوون یاساغ و حه رامیان کرد لایان).

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ بَأْنَهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرَفَتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْتَلَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَا أَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مُثَبَّرًا ﴿٢٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
 أَسْكِنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿٢٤﴾

نایستی (۱۸۰)

سورته

(الإسراء) قال

رسول الله (ﷺ):

(ما أصاب أحدا قط

هم ولا حزن فقال

اللهم إني عبدك وابن

عبدك ابن أمك

فأصيبت بيدك،

ماضٍ في حكمك،

عدل في قضاءك،

أسألك بكل اسم هو

لك، سميت به

نفسك، أو أنزلته في

كتابك، أو علمته

أحدا من خلقك، أو

استأثرت به في علم

الغيب عنده، أن

تجعل القرآن العظيم

ربيع قلبي، ونور

صدري، وجلاء

حزني، وذهاب همي

إلا أذهب الله حزنه **وهمته** ، وأبدل مكانه فرحاً) فقيل: يا رسول الله أفلا نتعلمها ؟ فقال: (بلى ينبغي لكل من
 سمعها أن يتعلمها) (رواه أحمد). پیغمبر می فرمود: (هر کس این دعا را بخواند و در روز قیامت به یادش آید و
 دل تهنگی بیند و بلیت: نهی خواهی بیگومان من به ندهی تو و کوپی به ندهی تو که نیزه کی تو و
 چله و به دست تویی تهنها برپار تق به سه رمدا جی به جی ده بی و به برپارت ده برپاره می من دادگه رانه و راسته -

﴿وَمَنْ يَدْعُ اللَّهَ﴾ هر که من خوار بپوشد بکات ﴿لَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ هر نه و که سه بپوشد
 کراوه (به راستی) ﴿وَمَنْ يُضِلَّ﴾ و هر که سیفش خوا گومرای بکات ﴿فَلْيَحْذَرْنِمْ﴾ نه و
 هرگز ده ست ناکوی بویان ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگ له خوا دوست و یارمندی ده رانیک
 ﴿وَعَفْوُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و له پڑی دوی دا هه سریان ده که من ﴿عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ به سه
 روده و چارواندا ﴿غَنَمًا وَنَحْمًا وَصُلًا﴾ که کویدو لال و که پن ﴿مَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوینی
 نیشته جینان دزه خه ﴿عُلْنَا حَبْن﴾ هه جتاری (دوزه) بلیسه ی بنیشته وه
 (لمرسته وه) ﴿وَدَقَّتْ سِمْارًا﴾ بلیسه ی ناگره که یان بق زیاد ده که من. ۹۷ ﴿ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ﴾
 نه و تری له نه وانه ی ﴿وَأَنْتُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکه بیگومان باوه ریان نه میتا به ثابته کانی
 نیته ﴿وَقَالُوا إِذَا كُنَّا﴾ و ده یان روت ثابا نه گهر نیته بوینه ﴿عِظْمًا وَرُفَاتًا﴾ نیتسک و
 پروسی پاره پاره ی پزیو ﴿أَبْنَاءُ لَمْ يَتَوَفَّوْا خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ثابا نیته زیندو ده کرینه وه
 به دوست کرینکی تازه. ۹۸ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ ثابا نه وانه نه یانزانیه بیگومان نه
 خولیه ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ناسمانه کان و زهوی دوست کردوه ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ﴾
 بگنر ده سات دارو به توانایه که وینه نه وانه دوست بکات ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ و کات
 و ماهه کی دیاری کردوه بویان ﴿لَا تَنْبِیْهِ﴾ که گومانی تیدانیه ﴿قُلِ الْغُلَامُونَ إِلَّا كُفَرًا﴾
 به لام ستمکاران هیچان ناوت بپاوه ی نه بیت. ۹۹ ﴿قُلِ لَوْ أَشَاءَ﴾ بلی نه گهر نیتوه
 ﴿تَلْبُكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَتِي﴾ خاوهنی غه زنه کانی چاک و نیته ته کانی پروه ردگار من ﴿إِذَا﴾
 لاسکر نه وکاته ده تانگرتوه (له به خشین) ﴿غَنَمَةَ الْإِبْرَاقِ﴾ له ترسی خه رچ بوون و
 تروا بوون ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَفُورًا﴾ و شاده می هه میشه پڑه و چروک. ۱۰۰ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾
 نوسن و سویند به خوا به راستی به خشیما به موسا ﴿فَتَبَعَ آيَاتِنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ تر موعجزه ی
 بوون و ناشکرا ﴿فَتَلَّاهُم بِآيَاتِنَا﴾ (نه ی موحه مدد) ده ی پرسیار له نه وه ی
 نیسرائیل بکه (سه پاره ت به پودلوی موسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (موسا) هاته
 لایان ﴿فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ﴾ نینجا فیرعون پی ی روت ﴿لَئِنْ لَأُظْلَمَنَّ بِمُوسَىٰ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی
 نه ی موسا من واکومان ده به م که تر جادو لی کراویت. ۱۰۱ ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ (موسا
 ﴿فَقَالَ﴾) فیرعوی سویند به خوا بیگومان تر ده زانی ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رِسَالَةٍ﴾ هیچ که س نه م
 موعجزانه ی نه ناریدته خواره وه ﴿إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ نَصَاہُ﴾ بیجگ له پروه ردگاری
 ناسمانه کان و زهوی که بوونکه روه ن ﴿وَلَقَدْ لَأُظْلَمَنَّ﴾ و به راستی من دلنیام که
 تر ﴿فِرْعَوْنُ مَقْبُورٌ﴾ نه ی فیرعون له ناو ده جیت. ۱۰۲ ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْ الْأَرْضِ﴾ جا
 فیرعون ویستی که و (موسا و کزبه له کی) ده رکات له زهوی (میس) دا
 ﴿فَأَعْرَضَهُ عَنْ مَقَرِّ حَبِيمَا﴾ نیت نیت فیرعون و نه وانه ی له که لی بوون هه موویانان
 خنکاد له ده ریادا. ۱۰۳ ﴿وَقُلْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه وسا له پاش خنکاندنیان ووشان ﴿لَئِنْ﴾
 ریزیل به نه وه ی نیسرائیل ﴿اتَّكُوا الْأَرْضَ﴾ نیشته جی بن له زهوی
 (که فیرعون ویستی ده رتان کات لی ی) ﴿فَلِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾ نینجا کاتی به لینی پڑی
 دوی هات ﴿جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه وسا هه موتان پیکوه (بق دانگای خوا) دینین. ۱۰۴

هؤى هاتمه

خوارهوى نايهتى

(۱۱۰) سورۃ

(الاحقاف) «ولا

تجهز بصلابتك ولا

تخالط بها وابتنج

بين ذلك سبيلا»

بوخارى

ده كبريتسره له

عبدوللى كبرى

عبياسره دهلى:

كاتب پتقمبىر

(تكملة) له مەككەدا

به نىيىره نوڤتى

ده كره له گەل

هاوه لائى دهنگى

به رز ده كردهوه كه

قورئانى ده خولند

كاتبى بى باوه مان

گوڤيان لى ده بوى

جنىورمان ده دا

به قورئان و بهوش

وَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ أَسْمَأُوبَةُ أَوَلَا تُؤْمِنُونَ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيَّامًا تَدْعُوا قُلْهُ
الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾
فِيمَا لِنُذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَكِينًا
فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

قورئانى فاروقته خوارهوى بهو لروشتەمەيش هيتاويەتى، خواى گوردەش به پتقمبىرى (تكملة) هەشموو

«ولا تجهز بصلابتك» دهنگت به رز مەككەرموه به قورئان خولندن له نوڤتانا كاتبى باوه مان گوڤيان لى

له بى و جنىر به قورئان بدهن «ولا تخالط بها» وه دهنگيشت شوونده نزم مەككەرموه هاوه له كانت

گوڤيان لىت نه بى «وابتنج بين ذلك سبيلا» با له نڤوان شو دوى حالەتدا بپت.

﴿وَبَلَّغْنَا آدَمَ إِلَهُهُ﴾ و نه هم (قورئانه) مان به‌حق نافرمانه خواره‌وه ﴿وَبَلَّغْنَا نَارَ﴾ و نه به‌حق و راستیش هاتوره‌ته خواره‌وه ﴿وَمَا آوَسْنَاكَ﴾ و نه تو مان په‌وانه نه‌کردوه ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌مورده دهر و ترسینه نه‌بیته. ۱۰۵ ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقَهُ﴾ و نه قورئانمان به‌ش به‌ش بؤت ناردوه ﴿لِقَرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بق نه‌وهی بیخوینیت‌وه به‌سر خه‌لکیدا ﴿عَلَىٰ مَنكُحٍ﴾ به‌له‌سر خوی و میوانسی ﴿وَقَرَأْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ و نه هم (قورئانه) مان به‌وشیوه دابه‌زاند. ۱۰۶ ﴿قُلْ نَادِیْوْا بِمَن﴾ (نهی موحه‌مهد) ﴿بِطَائِفٍ﴾ بلی باوه‌پیتن به‌م (قورئانه) ﴿أَوْ لَا تَدْعُوْا﴾ یان باوه‌ری پی نه‌مین ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ أَوْثَرُوا الْعِلْمَ﴾ به‌راستی نه‌وانی که زانیاریان پی به‌خسراوه ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ له‌پیش نه‌م (قورئانه) دا ﴿إِذَا يُنَادِیْ عَالِمٌ﴾ کاتس (قورئان) بخوینیت‌وه به‌سریاندا ﴿خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ سَجَدُوا﴾ به‌چه‌سپانی ده‌کون به‌پودا به‌سورده برمن. ۱۰۷ ﴿وَنُقُولُ سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾ و نه دلین پاک و بیگ‌ردی بق په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ به‌راستی هه‌میشه به‌لینی په‌روه‌ردگارمان به‌دی دیت. ۱۰۸ ﴿وَنُحِیْرُ لِّلَّذِیْنَ یَنکُرُونَ﴾ و نه ده‌کون به‌سر پودا و ده‌گرین ﴿وَنُرِیدُهُمْ خُشُوعًا﴾ و (قورئان) هه‌میشه ملکه‌چیان بق زیاد ده‌کات. ۱۰۹ ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزاو هاوار له‌خوا بکن ﴿أَوْ ادْعُوا الزَّحْمَنَ﴾ یان هاوار له‌په‌حمان بکن (په‌کسانه) ﴿أَلَمْ نَدْعُوْا بِهِمْ کَامِیَانٍ نَّزَاوْا هَاوَارِی بکن﴾ (الله‌الاسماء‌السنی) چونکه هر بق خواجه هه‌موو ناوه هه‌ره‌جوانه‌کان ﴿وَلَا نَجْهَرُ بِصَلَاتِهِ﴾ له‌نویزکردندا ده‌نگ به‌رزمه‌که‌روه ﴿وَلَا نَخَافُ بِآیَاتِهِ﴾ و به‌نه‌تیش مه‌یکه ﴿وَأَنۢشِئْ بَیۡنَ ذَٰلِکَ سَبِيلًا﴾ له‌نیوانه‌دا ریگایه‌کی هه‌لبریره. ۱۱۰ ﴿وَقُلْ اٰخُذُوا﴾ و نه (نه‌ی موحه‌مهد) ﴿بِطَائِفٍ﴾ بلی هه‌موو سوپاس و ستایش هر بق خواجه ﴿الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ زاتیک که هیچ مندالیک بق خوی هه‌لنه‌بزارده ﴿وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِکٌ﴾ و هیچ هاویه‌شیک نه‌بووه ﴿قُلِ اٰلِهَکُمْ اِلَٰهٌ وَاحِدٌ﴾ و پادشایه‌تیدا ﴿وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریکی نه‌بووه ﴿مِنْ اٰلَدِیۡنِ﴾ له‌به‌ر بی ده‌سه‌لاتی ﴿وَنَجْمٌ کَبِیْرٌ﴾ (که‌واته) خوا نذر به‌که‌وره بگره. ۱۱۱

سورته‌ی الکاف

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی﴾ هه‌موو سوپاس و ستایش بق نه‌و خواجه‌ی ﴿اٰتٰن﴾ که ناردویه‌تیه خواره‌وه ﴿عَلٰی عِبَادِهِۦ اَلْکِتٰبِ﴾ قورئان بق سه‌ر به‌نده‌ی خوی (موحه‌مهد) ﴿وَلَمْ یَجْعَلْ لَهُۥ عِوَجًا﴾ و هیچ جوره‌لاریه‌کی تیا‌دا دانه‌ناوه. ۱ ﴿قَبْلًا﴾ (کتیبیک) راست و پایه‌داره ﴿لِنُنْذِرَ نَاسًا﴾ خیددا ﴿بِقَوْلِهِۦ﴾ به‌سزایه‌کی نذر به‌تین بترسینه (نه‌وانی که باوه‌ری پی ناهینن) ﴿مِنْ اٰدَمَ﴾ له‌لایه‌ن خوی‌وه ﴿وَنُفِیۡرُ الْمُؤْمِنِیۡنَ﴾ و مژده‌ش بدات به‌و باوه‌ری دارانه‌ی ﴿الَّذِیۡنَ یَعْمَلُوۡنَ الصَّٰلِحٰتِ﴾ که کرده‌وه چاکه‌کان نه‌جام ده‌دن ﴿اَنۡ لَّیۡسَ اٰخِرًا﴾ به‌مه‌ی که پاداشتیکی چاکیان بق هه‌یه. ۲ ﴿مُکِیۡمٍ﴾ فیه‌آندا ﴿لَهُۥ﴾ (په‌ه‌شته) دا بی برانه‌وه ده‌میننه‌وه. ۳ ﴿وَنُفِیۡرُ الَّذِیۡنَ﴾ و نه (بق نه‌وه‌ی) بترسینه که‌سانن ﴿فَاَلَا اَتَّخِذُ اِلٰهًا﴾ که ده‌یان ووت خوا پوله‌ی بق خوی بریار داوه. ۴

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُجُوعِ نَفْسِكَ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْتَهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

خداوات لی دمکم
به مسوونو
ناوانی که ناوی
قلون و کردوون
به ناو بل خوت یان
له پسران
پیرزده که تدا
ناردوون خوارموه
یان فیری هر
به نده به کی خوت
کردوه یان تاییه
کردوه به خوته وه
له رونی زانیاریه
به نهانی که گانی
خوتدا، دوات لی
دمکم که نورانی
پیرزده و گوده
به کی به خوتی و
لیتکی لم و
پیرزده کی دل و
دوونو و لایری
خه لم و

په پیرزده وهی په ناردم شیدا خواهی گوده نه پیرزده و په لایری لایری و ده یگوری به خوتی و شادی
جا روترا: نهی پیغمبرای خوا (ﷺ) نایا نهو دوعایه فیری خه لکی نه کین؟ فرموی: (به لی پیویسته
له سر هر که سیک که گوی لی بو فیری خه لکی بکات و پبیان بلیت).
نایه تی (۱۹۹) سوره تنی (الأعراف): قال رسول الله (ﷺ): (من کلمه عیظا وهو قادر علی أن ینفذه -

﴿مَا تَمِ يَدُ يَنْ عِلِّي﴾ نه خړيان زخا بون پښي ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ﴾ نه بارو باپيرانيان ﴿مَكْرَتٌ
 عَلَيْنَهُ﴾ چ قسه يكي (پوختن تيكي) كورده يه ﴿عُرْجٌ مِّنْ أَوَّيْمٍ﴾ كه له دهميان
 كورده چيت ﴿إِنْ تُولَوْا إِلَّا كَذِبًا﴾ جكه له درق هيچ شتيكي تر نالين. ٥ ﴿لَقَدْ بَخَعَ
 نَفْسُهُ﴾ جا له وانه يه خوت له ناوهری ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِمْ﴾ له بهر كورده وهی شوان ﴿إِنْ لَّمْ
 تَزِدُوا﴾ نه كور نيمان نه ميټن ﴿بِهَذَا الْعَدِيثِ أَشْفَا﴾ بهم قورنانه له داخ و خه قه قدا
 (بمريت). ٦ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ به راستي نيمه مهرچي وابه سر زه وي يه وه
 كورده مانه ﴿زِبَدًا مَّا﴾ به زينهت و جواني بڼ زه وي ﴿لَتَكْلُمُنَّ﴾ بڼ نه وهی خه لكی تاقی
 بكه ينه وه ﴿أَلَيْسَ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ كاميان كورده وهی جوانترو چا كتره؟ ٧ ﴿وَإِنَّا لَجَاطِلُونَ مَا
 عَمَّا﴾ وه به راستي نه وهی وابه سر زه وي يه نيمه مهرچي ده كين ﴿صَوِّدًا خَرَّاءَ﴾
 به زه وي يه ته ختي روښك و برنگ. ٨ ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ ثايا وات زاني ﴿أَنْ أَصْحَبَ الْكَهْفِ
 وَالرَّيْبِ﴾ كه هاوه لاني نه شكوت و تابلق (نهو بهردهی تاوياني تيا نوسرا بوو) ﴿عَلَوْا
 مِّنْ أَمْتِنَا عَمَّا﴾ ثوان له ناو نيشانه كاني نيمه دا شتيكي سر سوپه ينه ر بوو؟ ٩ ﴿إِذْ
 لَوَّى الْغِشْيَاءُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ كاتي كوله كه دجيك په تايان برده بهر نه شكوت ته كه ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا
 مَتِّعْنَا مِّنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتيان ئی په روه ردگارمان له لايه ن خوتنه وه په حمه تيكيان پښ
 بيه خفه ﴿وَفَتَحْنَا لَنَا مِنْ أَمْرِنَا﴾ وه قه راهم بيته بڼمان له م كارهی كه واين تيايدا ﴿رَحْمَةً﴾
 دهی راست و پزگاری. ١٠ ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ نينجا نيمه ش (دوعا كه يانمان گيرا
 كړی) په رده مان دا به سر كوتياندا ﴿فِي الْكَهْفِ سِتْرًا غَدَاةً﴾ له و نه شكوت ته دا چه ند
 سال (خه ومان لي خستن). ١١ ﴿ثُمَّ بَشَّرْنَاهُمْ﴾ له پاشان خه برمان كورنه وه ﴿فَلَقَدْ
 بَقِيَ نَهْرٌ مِّنْ دَرِيٍّ مِّنْ أَمْرِتَيْنِ﴾ له و دو تاقه كاميان ﴿أَخَصِي لِمَا لَبِثُوا أُنثَى﴾ چا كتر
 ماوهی خه وي خړيان ده ن ميټن (له نه شكوت ته كه دا). ١٢ ﴿عُرْجٌ نَفْسٌ عَلَيْهِمْ﴾ نيمه بڼت
 ده كترينه وه ﴿تَبَاؤُم بِالْحَقِّ﴾ مه والي ثوان بهر كيو راستي ﴿إِنَّمْ يَشَاءُ﴾ به راستي ثوانه
 كوله له لاويك بوون ﴿أَسْأَلُوا بِرَبِّهِمْ﴾ باوهر يان ميټابوو به په روه ردگاريان ﴿وَرَدَّتْهُمْ مَدَى﴾
 نيمه ش پڼتموونيمان زياد كړدن. ١٣ ﴿وَرَزَقْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و دليانمان به ميټر كور
 (له سر نه و باوه رده) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ له كاتيكا مهستان واپه يرين ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتيان
 په روه ردگاري نيمه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ په روه ردگاري ناسعانه كان و زه وي يه ﴿لَنْ
 نَدْعُوكَ مِنْ دُونِهَا﴾ نيمه مهرگيز بيچكه له و په رستراويكي تر ناپه رستين ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذْ
 ضَلَلْنَا﴾ (نه كور جكه له خوا شتي تر بيه رستين) سوټند به خوا نه و كانه درق مان
 ووتوه. ١٤ ﴿مَوْلَا نُرْسُلَا﴾ نانه وانه كه كه له كهي نيمه ن ﴿أَتَدْعُونَا مِنْ دُونِهَا إِلَهًا﴾ بيچكه
 له خوا په رستراوي تريان بڼ خړيان بريار دلوه ﴿لَوْلَا بَأْتُنَا عَلَيْهِمْ﴾ دهی با بڼيان
 بيه يته نه وه ﴿بِسُلْطَانٍ بَيْنَ﴾ به لكو نيشانهی بوون و ناشكرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ دهی كي ستم
 كاوتره له و كسهی ﴿أَفَرَأَيْتُمْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ كه درق مه ليه ستم به دم خاوه. ١٥

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأْنَا إِلَى الْكَهْفِ
 يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
 ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
 الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرِّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
 مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
 يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ أُنُكًا ظَا
 وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلَبَهُمْ
 بَشِيطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
 فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
 لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
 أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
 بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

-سجده الله سبحانه
 على نفس
 الخلائق يوم
 القيامة حتى
 يغيره من العود
 العین ماهاء
 (رواه ابوداود و
 الترمذی).
 پیغمبر مبروری
 خوا (ﷺ)
 فرمود ویستی:
 (هر که سبک حق و
 توبه بیهی خوی
 بخواند و دهری
 نه بپزی له کاتیکدا
 ده بپزانی دهری
 بپزیت له مهر
 بهرام به ره کی
 نه خوی گهره
 له بلذی داییدا
 بانگی ده کات
 له نار ه موی

سروست کراوه کنانی دا و سرپشکی ده کات هتا به ناره زوی خوی له حوریه چار
 گهره وجوانه کنانی به هفت دا کامی ناره زوی ده کات هلی بژیریت).

نسیته (۲۰۵) سوره نسی (الأعراف): قال رسول الله (ﷺ) (إلا أنبئكم بخير أعمالكم وأزكاها عند
 مليكم وأولها في درجاتكم وخير لكم من إنفاق الذهب والفضة وخير لكم من أن تلقوا عدوكم فتضربوا-

﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ نُوحٍ إِذْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ غَائِبُونَ﴾ کاتئ نئوه دودره پهریزقان گرت له وان ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا أَلَّهُ﴾ و لهو
 (په رسترا) انهش بیجگه له خوا ده‌یان په رستن ﴿قَالُوا إِنْ لَكُنَّ بِهٖ دَلِيلٌ﴾ ده په نا به
 نه شکوته که بهرن ﴿بَشِّرْ لَكَ رَبُّكَ﴾ په روه‌ریگارتان بلای د کاتمه‌وه بقتان ﴿بَيْنَ
 رَحْمَتِي﴾ به زه‌یی و په حمه‌تی خلی ﴿وَنُفِثَ لَكُمْ﴾ و بقتان هه راهم ده‌هینئ ﴿بَيْنَ أَمْرِ
 بَرِّقًا﴾ له‌م کاره تاندا هلی گوزهران و ژیاقتان. ۱۶ ﴿وَتَرَى الْفَنسَ إِذَا ظَلَمَ﴾ خود
 ده‌هینی کاتئ که هه‌لدیت ﴿فَرَزُوا عَنْ قَوْمِهِ ذَاتِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستئ نه‌شکه‌وته که‌یان
 ده‌دات ﴿وَإِذَا غَرَّتْ تُفْرُسُهُمْ﴾ کاتئکیش ناوا ده‌هینی لای ده‌دا لییان ﴿ذَاتِ الْاِشْقَالِ﴾ به‌لای
 چه‌پدا ﴿وَمَنْ لِي لَجُورَتِهِ﴾ له‌کاتئکدا نه‌وان له ناو بوشایی فراوانی
 نه‌شکه‌وته که‌دان ﴿ذَلِكَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ نه‌وه هه‌ندیکه له به‌لگه و نیشانه‌کانی خوا ﴿بَيْنَ
 نَفْسٍ وَنَفْسٍ﴾ هه‌ر که‌سی خوا رینمونی بکات ﴿فَبُذِلَ الْفَنَسُ﴾ ته‌نها نه‌وه که‌سه رینمونی کراوه
 ﴿وَمَنْ يُضْلِلْ﴾ و هه‌ر که‌سیش گومرا بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ﴾ نه‌وه ده‌سنت ناکه‌وی بوی
 ﴿وَلَا يُرِيدُ﴾ هیچ په‌شتیوان و پی نیشانده‌ریک. ۱۷ ﴿وَنَحْنُ أُنْفَاكُ﴾ نه‌گه‌ر بیان
 بینیت) و ده‌زانیت به‌خه‌به‌رن ﴿وَمَنْ رُفِدَ﴾ که‌چی خه‌وتون ﴿وَنُفِثَ﴾ وه نه‌وه
 (خه‌وتی) لئه نه‌م دیو و سیویان پی ده‌که‌ین ﴿ذَاتِ الْأَيْمَنِ وَذَاتِ الْاِشْقَالِ﴾ به‌لای راست و به
 لای چه‌پدا ﴿وَنُفِثَ بَسِطَ ذِرَاعَيْهِ﴾ و سه‌گه‌که‌یان هه‌ر دود ده‌سنتی برز کرد هوو
 ﴿بِالْوَسْبِ﴾ له‌به‌ر ده‌رگای نه‌شکه‌وته که‌دا ﴿وَبُذِلَ الْفَنَسُ﴾ نه‌گه‌ر سه‌هیرکت بگومایه
 ﴿لَوَلَّتْ مُثَنَّى رَأْسًا﴾ بیگومان به‌پاکردن به‌رو و دوا ده‌گه‌رایته‌وه ﴿وَلَمُفَّتْ بَيْنَهُمْ رُغْبًا﴾ و پی
 به‌دل لییان ده‌ترسایت. ۱۸ ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُ﴾ ثاب‌ه‌وشئوه (له‌خو)
 خه‌به‌رمانگرده‌وه ﴿لِنَسَاءٍ لَّوَا يَتَّبِعُهُمْ﴾ بی نه‌وه‌ی پرسیار له به‌کتری بکن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ﴾
 به‌کئکیان ووتئ ﴿كَمْ لَبِثْتُمْ﴾ چه‌نده ماونه‌ته‌وه (به‌خه‌وتووی) ﴿قَالُوا﴾
 (هه‌ندیکیان) ووتیان ﴿لَبِثْنَا نَوْمًا أَوْ بَعْضَ نَوْمٍ﴾ بولئک یا که‌متر ماوینه‌ته‌وه ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ
 بِمَا لَبِثْتُمْ﴾ (هه‌ندیکئ تریان) ووتیان په‌روه‌ریگارتان زانائر به‌نه‌ندلزه‌ی مانه‌وه‌تان
 ﴿فَلَا تَمْنُوا أَخَذَكُمْ بِهِ﴾ ده‌به‌کئکتان به‌م دراوه (زیوه) تا تق بنئین ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾
 بی‌شار ﴿فَلْيَنْظُرْ آلِهَا أَوْ كَىٰ مَقَامًا﴾ با سه‌هیرکات کئ (له‌خه‌لکی‌شان) خوراکئ پاکتره
 ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ﴾ نه‌وه با له‌وه خوراکتان بی بینئ ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ﴾ با نه‌رم‌نیان و
 له‌سه‌رخ بیته له هه‌لسوکه‌وتیا (تا نه‌ناسرئ) ﴿وَلَا يُفْعِرَنَّ بَعْضُهُمْ أَعْدَاءَهُ﴾ و که‌س له‌نئوه
 تا‌گادار نه‌کات. ۱۹ ﴿إِنَّ مَقْعَدَ رَبِّكُمْ عَلَيْنَا﴾ چونکه بیگومان نه‌گه‌ر نه‌وان پیقتان بزائن
 ﴿بِرَجْمٍ كَرٍّ﴾ به‌رد بارانقتان ده‌که‌ن ﴿أَوْ يُعَذِّبُكُمْ بِلُيُومٍ﴾ یان ده‌شان گئته‌وه بقتان
 تایینه‌کی خلیان ﴿وَلَنْ تُلَاحِظُوا إِذَا أُنذِرَ﴾ نه‌وه کاته نئوه هه‌ریگز بزگارتان نابیت. ۲۰

وَكَذَلِكَ أَتَتْهُمْ أَعْزَانُهُمْ لِيُعْلَمُوا أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَن السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَيْثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْثُوا لَوْ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَ بِهِ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَن تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

-اعناقهم ووضروا

اعناقكم؟ قالوا:

بلى، قال: (ذكر الله

تمال) (رواه

الترمذی).

پتقمبوری

خوار (ع)

له رموزی: (ثایا

پیتان پابگ یه نم که

کام کرده وه

له کرده وه کانتاندا

له مهوریان چاکتر

و پاکتر و باشره

لای پوره مگارتنان

و ثاپاسه

ترینانه بلی بهیز

کمرمنهوی

پله کانتان وه بلی

تیره چاکتره له

به خشمینی زیو

زیو وه باشره

پیتان لهوی

که که ل نون منتان پوره پوره و بدون له که ردنیان و له که ردنیان بدون؟

(دوتیان به لای) له رموزی: (یاد کرنی خوی گهره).

له پتانی (۱) سورتي (الانفال): هن ام کلوم بنه عقبه بن ابی معیط (ع) قالت سمعت رسول الله

(ع) يقول: (ليس الكاذب الذي يضلح بين الناس غولمي خيرا و يقول خيرا) (متفق عليه). زاد مسلم:-

﴿وَعَذَابُكَ أَغْرَبْنَا عَلَيْكَ﴾ تا بهو شیوه خهلکمان ناگادار کرد به سه ریاندا ﴿لِيَقْلُوا آلَ رَحْمٰنٍ﴾
 وَعَذَابُ اللَّهِ حَقٌّ ﴿بِقَوْلِهِ بَزَانٍ كَبِيرٍ كُومَانٍ بِهَلِئِنِّي خَوَاسْتَهُ﴾ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
 وهلدنایان که رزقی دواپی گومانی تپدانیه ﴿إِذْ يَنْتَظِرُونَ نَجْمَهُمْ﴾ (خهلکی مان ناگادار کرد
 به سه ریاندا) له کاتیکدا شر خهلکه کیهه یان بوو له ننیوان خویاندا ﴿أَمْرَهُمْ﴾
 دهماره یان ﴿فَقَالُوا أَتُؤْتُوا عِلْمَهُمْ بَلْئِنَّا كُنَّا بِهَلِئِنِّي خَوَاسْتَهُ﴾ جا (هه ندیکیان) ووتیان چهند خانویه کیان
 به سه ره وه دروست بکن ﴿وَلَهُمْ أَغْلَمُ بَوْمٌ﴾ په روه ردگاریان ناگادارتره پی یان ﴿قَالَ
 الْغِيثُ غُلِبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ نهوانی که زال بوون به سه ر کارو باری نه وکومه له دا ووتیان
 ﴿لَنْتَجِدَنَّ عَلَيْهِمْ مُّشْجِدًا﴾ پی گومان مزگوتیکیان به سه ره وه دروست ده که یی. (۲۱)
 ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ نهوسا هه ندیکیان ده لئین (نهو لوانه) سی که سن و
 چواره میان سه که کیانه ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ وه هیندی تریان ده لئین پیچ
 که سن و شه شه میان سه که کیانه ﴿وَجَاهَا بِالْقَبْ﴾ نهمانه قسه ی بی به لگن (تفهنگ به
 تلرکه شه وه ده نین) ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ هه ندی تریان ده لئین نهوانه
 حهوت که سن هه شته مه کیان سه که کیانه ﴿قَالَ رَبِّيَ أَغْلَمُ بِعِبْدِهِ﴾ (نهی
 موچه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ بلای په روه ردگارم زاناتره به ژماره یان ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ که می
 نه بی له خهلکی ژماره یان نازانی ﴿فَلَا تَعْلَمُ فِيهِمْ﴾ که واته (نهی موچه ممد) ﴿وَلَا
 لِهَارِهِمْ يَنْهَوهُ دَهْمَقَالِيْ مَهْ﴾ ﴿إِلَّا بِرَأْيِ ظَهْرٍ﴾ جگله ده مه قاله یه کی ناشکرا و ناسان
 (تهنها نهوه بلای که له قورئاندا بزت ماتوره) ﴿وَلَا تَنْتَفِعُ بِهِمْ يُنْهَوْهُ أَحَدًا﴾ وه
 له باره یانه وه پرمسار له که سیان (خاوه ن نامه کان) مه که. (۲۲) ﴿وَلَا تَقُولُ لِنَا يُؤْتِي﴾ بق
 (کرینی) هیچ هتیکه مه لی ﴿إِنِّي نَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا﴾ بیگومان من سبه یی نه و شته ده که م.
 (۲۳) ﴿إِلَّا أَنْ يَنْفَأَ اللَّهُ﴾ مه گهر (له که لی دا بلتیت) نه گهر خوا بیه وی ﴿وَأَذْكُرُ ذَلِكَ إِذَا نَسِيتُ﴾
 مهر کاتی (ان شاء الله) له بیرچو که ی بیرماته وه بیلی ﴿وَقَالَ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي﴾ بلای
 نومیده وارم په روه ردگارم پلنموونیم بکات ﴿لَأَقْرَبُ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ بق پتگیه کی نزدیکتر
 (له پاستی یه وه) له مه. (۲۴) ﴿وَلْيُؤْتُوا فِي كَهْلِهِمْ﴾ (نه وکومه له لاه) مانه وه له ناو
 نه شک و ته که یاندا (به خه و تووی) ﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ سِتِينَ﴾ ماوه ی سی سده سال (به سالی
 مه تاوی) ﴿وَأَزْدَادُوا تَسْعًا﴾ تق سالی تریشیان زیاد کرد (نه گهر به سالی مانگی عه ره بی
 حساب بکری). (۲۵) ﴿قَالَ اللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا لَبِثُوا﴾ بلای خوا زاناتره به ماوه ی مانه وه یان
 ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تهنها بق خوا به زانینی نهینی ناسمانه کان و زهوی
 ﴿الْبَصِيرُ بِهِ وَأَسْمِعُ﴾ نای (خوا) چ بینایه و بیسه ره ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ بیچکه له و
 (خوا) هیچ پهستیولنیکیان بونییه ﴿وَلَا يُفْلِتُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ که سیش ناکات به
 ماویه شی خوی له نه رمانی دا. (۲۶) ﴿وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ﴾ بخوینره وه نهوه ی که
 سروهش کراوه بزت ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ له قورئانی په روه ردگارم
 ﴿لَا يُبَدِّلُ لَكُمُ السُّبْحَ﴾ کهس نه به توانی و ته کانی نهو بگرتی ﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾
 مه رگیز په نایه کت ده ست ناکه وی بیچکه له خوا په نای پی به ری. (۲۷)

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَكَوِّنَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ
لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كُلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ بَأْسًا أَكَلَهَا وَلَمْ
تُظِلْمَا مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُمَا شَعْرٌ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

-(قالت ولم اسمعه
برخص فی شئیء
مما یقوله الناس إلا
فی ثلاث: یعنی
الحرب والإصلاح
بین الناس وحديث
الرجل امراته
وحديث المرأة
نجهها). نوم
کہ دشمنی کی
عقبہ کی کوئی
نہی موعبت نہی:
گویم کہ ہر
پیغمبر کی خوا
(کلمہ) دہ پھر موعبت:
(یہ دونوں داستانیں
تو کہ کسی کہ
نیوان خہ لکی چاہ
دہ کات و خیر و
چاک دہ کہ بہ نیت و
چاک دہ لیت) کہ
پیوایہ تہ کسی

موسلمینا ہم زیادہ ہی مہیہ: نوم کلوم و تویہی: گویم کہ پیغمبر کی خوا (کلمہ) تہجورہ کہ بولوی نہایت
بہی بری کر دہی کہ خہ لکی دہ لکی و دہ لکین کہ سن جیگانا نہایت تویہی بریتین: کہ کاتی جہنگ و جہاد
و کاتی صلح و ناشتی نیوان خہ لکی وہ لہ قسہی پیوا لہ کل خیر تہی و لہ قسہی تفرہ لہ کل مہربانہ.
نایہتی (۹) سورہتی (الانفال): قال عمر بن الخطاب (رضی اللہ عنہ) قال رسول اللہ (ﷺ) فی غزوة بدر:-

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خرقه را کرده له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه (و ده‌په‌رستن) ﴿بِالْقُدْرَةِ وَالنِّعَمِ﴾ به‌یانیان و نیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ که‌مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندی خوابه ﴿وَلَا تُغْنِ عَنْكَ غِنَاكَ﴾ چاوه‌کانت له‌وان لامه‌ده و ورمه‌گتیره (بق که‌سانی بی باوه‌ی ده‌وله‌مهند) ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ که‌ جوانی و رازاوه‌ی نیانی نه‌م دنیا‌ی ده‌ویت ﴿وَلَا تُخْلُجْ مِنْ﴾ و به‌گویی که‌سیت که‌مه‌که ﴿أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ که‌ دلیمان له‌یادی خرقمان بی‌ناکا کردوه ﴿وَأَتَّبِعْ مَوْلَاهُ﴾ و شوینی هه‌واو تاره‌نوی خرقی که‌وتوه ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ هه‌موو کاره‌کانی خراپ و له‌سنوور ده‌رچوه. ۲۸ ﴿وَقُلِ الْحَقُّ بِلَيِّْ حَقِّي﴾ (ته‌م قورئانه) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه هاتوه ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا هه‌رکه‌سی ده‌یه‌ویت با باوه‌رپیتی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و هه‌رکه‌سیش ده‌یه‌ویت با کافر بیث ﴿إِنَّا أَغْنَيْنَا لِلطَّالِبِينَ﴾ به‌ راستی نیتمه‌ ناماده‌مان کردوه بق سته‌مکاران ﴿ثَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ ناگرتیک که‌ بلتسه‌که‌ی (وه‌کو په‌شمال) ده‌وریان ده‌دات ﴿وَأَنْ يَنْتَفِعُوا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (له‌تینوانا) هاواری ناو بکه‌ن ﴿يُفَاؤُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُلُونَ﴾ ناوکیان بق ده‌هیتیری وه‌ک مسی تولوه (یا وه‌ک چلک و چه‌په‌لی رخن زه‌یت وایه) ﴿يُفْقَرُ النَّاسُ﴾ روو ده‌م و چاوه‌کان ده‌برزانی ﴿بِمَنْزِلِ الْفَرَابِ﴾ نای چ خوارنه‌وه‌یه‌کی پیس و خراپه ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَا﴾ و نای چ شوین و جیگایه‌کی خراپه. ۲۹ ﴿إِنَّ الْيَتِيمَ تَامُوا﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان میتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌ی چاکه‌یان کرده‌وه ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگومان نیتمه‌ پاداشتی نه‌وانه‌ وون ناکه‌ین که‌ کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه. ۳۰ ﴿أَوَلَيْكَ كَمٌ﴾ بق نه‌وانه‌ هه‌یه ﴿جَنَّتُ عَدْنٍ﴾ به‌ه‌شتانیک هه‌میشه‌یی ﴿عَجْرَى مِنْ نَجْمٍ الْأَنْهَارِ﴾ که‌ رویاره‌کان به‌ ژیراندا دین و ده‌چن ﴿عُلُونِ فَيَا﴾ ده‌پازنینه‌وه له‌و (به‌ه‌شتانه‌) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾ به‌ بازنی زوری نالتون ﴿وَالْيَتِيمُونَ﴾ یثابا خضره‌ی وه‌ پشاهی سه‌وز ده‌پوشن ﴿مِنْ سُندُسٍ وَالْهَيْكَلِ﴾ له‌ ناویشمی ته‌نک و نه‌ستور ﴿مُتَّكِئِينَ بِمَا عَلَى الْأَرَابِكِ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه له‌و (به‌ه‌شته‌) دا به‌ سه‌ر کورسی ته‌سکه‌مله‌وه ﴿بِعَمِّ الْأَرْوَاحِ وَحَسَّتِ مُرْتَقَا﴾ نای چه‌ند پاداشتیکی چاکه و جیگایه‌کی خرقه. ۳۱ ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بِقِوَانِ﴾ بگتیره‌روه‌ نمونه‌ی ﴿رَجُلَيْنِ﴾ نه‌و دوو پیاوه ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا﴾ دابوومان به‌ یه‌کیکیان (که‌ بی باوه‌رپ بوو) ﴿جَنَّتٍ مِنْ أَعْنَسٍ﴾ دوو باخ له‌ هه‌موو جرده‌ تریه‌ک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَبَابًا﴾ به‌ دار خورما ده‌وری هه‌ردوو باخه‌که‌مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَبَابًا﴾ له‌ نیوان نه‌و دوو باخه‌دا کشتوکه‌المان فه‌رامه‌ میتابوو. ۳۲ ﴿جَعَلْنَا الْيَتِيمَ يَافَا﴾ هه‌ردوو باخه‌که‌ به‌ری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ شَيْئًا﴾ هه‌چیان ل خه‌سار نه‌بوو بوو ﴿وَجَعَلْنَا خَلْفَهُمَا نَارًا﴾ و له‌ نیوان نه‌و دوو باخه‌دا کانیاویکمان هه‌لقولاندبوو (بق ناودانیان). ۳۳ ﴿وَكَانَ لَهُ نَفَرٌ﴾ هه‌روه‌ما (خاوه‌نی نه‌و دوو باخه‌) مال و سامانی زوری هه‌بوو (له‌ نالتون و زبوو شتی تر) ﴿نَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ أَخْلَاوُهُ﴾ جا به‌ هاویری (نیمانداره‌ هه‌ژاره‌) که‌ی ووت له‌ کاتیکدا که‌ قسه‌ی له‌که‌لدا ده‌کرد ﴿إِنَّا أَكْثَرُ بِكَ مَالًا﴾ من مال و سامانم له‌ تر زودتره ﴿وَأَعْرَفْنَا﴾ کوپ و خرزه‌تکاریشم زیاتره. ۳۴

وَدَخَلَ جَنَّتَهُمْ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
أَبَدًا ﴿٢٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَى رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
﴿٢٧﴾ لَّكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا
أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٢٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٣٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهًا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٣١﴾
وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيِّنُنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٣٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٣٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوَةَ
الَّذِي نَآ كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَأَصْبَحَ حَشِيمًا نَّذَرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٣٥﴾

اللهم اجز لي
ما وعدتني، اللهم
لحقني ما وعدتني،
اللهم إن تهلك
هذه المحصلة
من أمل الإسلام
لا تصب في الأرض
(رواه مسلم)
عومري كوري
خه ططاب (رمزى)
خوى لى برى
ده لى: بيقه مبورى
خوا (كلى) له كاتى
غمزى بهما
له رموى: (خوابه)
له رموى به لىنت بى
له رموى بى بى
بى، خوابه
له رموى به لىنت بى
له رموى بى به خه
وبه رموى، خوابه
له رموى بى كرمه

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً

موسولمانه له تار بجز نوتار له زى (موسولمانه)

نایه تی (١٦) سوره تنی (الانفال): قال رسول الله (ﷺ): (اجتنبوا السبع الموبقات: قيل يارسول الله وما

من؟ قال: الشرك بالله والسحر وقتل النفس التي حرم الله بالحق وأكل الربا وأكل مال اليتيم والتولي يوم

الزحف وانكاح المحصنات الفاضلات منهن) (متفق عليه). بيقه مبورى خوا (ﷺ) له رموى تی: (دور)

﴿وَذَخَلَ جَنَّتُهُ﴾ وه چووہ ناو باخه که یه وه ﴿وَمَوْظَلِّمْ لِنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا که سته م
 کاروو له خوی ﴿قَالَ مَا أَطْعَمُ أَنْ تَبْدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوهر ناکم هرگیز نه م باخه م
 له تاو بجی. ۳۵ ﴿وَمَا أَطْعَمُ الشَّاعَةَ قَابَتَهُ﴾ باوهریش ناکم روژی دواپی بیت و رو بدات
 ﴿وَلَنْ رُدَّتْ إِلَيَّ﴾ سویند به خوا نه گهر (پاش مریض) بمکپنه وه بق لای په روه ردگارم
 ﴿لَا جَدْنَ خُفْرًا بَيْنَهَا مُنْقَلَبًا﴾ مین گومان باختر له م باخه م دهست ده که وی. ۳۶ ﴿قَالَ لَهُ
 حَاجِبُهُ﴾ هاوړی (نیمانداره) که ی پی ووت ﴿وَمَوْحَاوَرْتُهُ﴾ له کاتیکدا که گفتوگویی
 له گله دا ده کرد ﴿كَافَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ نایا تر مین باوهریت بهو زاته ی که تقوی
 له خاک مروست کردوه ﴿ثُمَّ مِنْ نُفْفَةٍ﴾ پاشان له دلزبه تاو له ﴿ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ پاشان
 کره ویتی به پیار. ۳۷ ﴿لَبِكََا هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ به لام من هر (ده لیم) شو خوا په روه ردگارم
 ﴿وَلَا أَشْرَكَ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾ و هیچ که سیش ناکم به هاوهری په روه ردگارم. ۳۸ ﴿وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وه باکاتی چو ویت ناو باخه که ته وه ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بتووتایه هرچی خوا
 بیوی (هر نه وه ده بی) ﴿لَا تَوْءَا إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هه موو تولنایه کیس هر به دهس خوا به ﴿إِنْ
 تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ بَنِيكَ﴾ نه گهر تر من ده بیینی له تر که متر. ﴿مَالًا وَزُلْفًا﴾ مال و دلزایی و مندا لم
 هه به. ۳۹ ﴿نَسَىٰ رَبِّي﴾ نومیدم وایه که په روه ردگارم ﴿أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له
 باخه که ی تقم پی بدات ﴿وَنَزِيلَ عَلَيْنَا مِنْ السَّمَاءِ﴾ و به لا و بروسکه یه کیس له
 ناسمانه وه بنیویت بقیاخه که ی تر ﴿فَنُصِصَ صَبِيحًا زُلْفًا﴾ چا (باخه که ت) بییت به
 زهویه کی ووشکی ساف و خلیسک. ۴۰ ﴿أَوْ يُصِصَ نَارًا غَوْرًا﴾ یان ناوه که ی پوچی به
 ناخی زه ویدا ﴿فَلَنْ تَنْطَلِعَ لَهُ مَلَكًا﴾ نیت هرگیز نه توانی بیدوزیت وه. ۴۱ ﴿وَأَحْبَبُ
 بَنِيهِ﴾ سامان و بهر و بووه که ی له تاویرا (به هه وه بروسکه سوتا و نه ما) ﴿فَأَصْبَحَ
 يُغْلِبُ كَتَبَهُ﴾ نینجا کابراش له داخا دهسه کانی ده پیرلند و نه دی و دیوی پی نه کردن
 ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ لِيَا﴾ له سر نه مالی که خه رچی کرد بوو تیاپا ﴿وَمِنْ خَاوِيَةٍ عَلَىٰ غَرْوِيهَا﴾
 له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هه موو که ووتون به سر یه کدا ﴿وَيَقُولُ بَلَّتَنِي﴾ و
 ده بیوت کاشکای ﴿لَا أَشْرَكَ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾ که سم نه کردلی به هاوهری په روه ردگارم. ۴۲
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ بَقَّةٌ يَمْرُؤُنَهُ﴾ که سانی که نه بوو یارم ته ی بدن و بیت به هانایه وه ﴿مِنْ دُونِ
 نَفْسٍ﴾ بیجکه له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویس سرکه و توو نه بوو ۴۳ ﴿مَالِكَ آلِ لَيْلَىٰ وَهُوَ
 نَفَرٌ﴾ له و سویتانه دا پشتیولنی تاییه تی خوی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا﴾ هر
 نه ویش چاکترین پاداشت دانسه وه ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سر نه نجای باشیش
 (به نیمانداران) ده بدات. ۴۴ ﴿وَأَضْرَبَ لَهُ﴾ (ته ی موحه مه د (بیت)) بیت ره وه بق شو
 (مین باوهر) انه ﴿فَنَزَلَ إِلَيْهِ الْمَلَأُ﴾ نمونه ی ژوانی دنیا ﴿كَمَا أَمَرْتُهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ که وه له
 بارانی که وایه له ناسمانه وه ده بیارننن ﴿فَلَا تَخْطُ بِدَنَابِ الْأَرْضِ﴾ نه مسا چوره ها
 دوا ی زهوی (پی ده پوی و) ده پون به ناو یه کدا ﴿فَأَصْبَحَ مِثْمَا تَنْزَوُ الْأَرْضُ﴾ نینجا
 ده بیته پوش و په لاش و با پرش و بلوی ده کاته وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا﴾ وه
 خوا هه میسه به توانا و ده سه لات دلره به سر هه موو شتی کدا. ۴۵

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلْنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَخِذًا لِلْمُضِلِّينَ عُصْدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

بگه نه و
خزائن بپاریند له و
حسوت کربلای
که له ناورتن دمه بن،
ووترا: نهی
پتقمه بهی خوا
(تقرآنه)
کامانه ؟
له رموی: هاربهش
دانان بق خوا و
جاندو و کردن و
کوشتنی که سیک
که سوخت نی به
کوشتنی مه گهر
به حق و سوو
خواردن و مالی
مه تیوو خواردن و
پشت مه لکرم و
پاکردن له کاتی
هتیرش و بود به بود
پورنه له گه ن
مورمنانی نیسلامدا

و توممتی زینا دله پال نافرمتانی مروتی نهکی غیر ناکان فوطندن.

نایه تی (١٧) سورته (الأنفال): رفع رسول الله (ﷺ) یدیه یوم بدر فقال: (یا رب إن تهلک هذه العصابة فلن تعبد فی الأرض أبداً) فقال له جبریل ُخَذْ قبضة من التراب فارم بها فی وجوههم فأخذ قبضة من التراب فرمى بها فی وجوههم فما من المجرکین أحد الا أصاب عینیه و منخریه و فمه تراب من تلك القبضة.

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جواني و زينه تي ژيانې دنيا
 ﴿وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ﴾ کرده وه چاکه کان که (پادلشتيان) دهمينيتوره ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾
 پادلشتيان چاکره لای په روه رډگارت ﴿وَزَخْرًا كَثِيرًا﴾ و زياتر جيگه ي نوميدن. ۴۶ ﴿وَيَوْمَ
 نُفِرُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه (ياديان خه روه) پلټي که شاخه کان ده خه ينه ري ﴿وَنُفِرُ الْأَرْضِ بَارِزَةً﴾ و
 پروي زهوي به پروي و ته خي ده بيني ﴿وَنُفِرُ نَبْهِي﴾ و همو (خه لکي) کړ ده که ينه وه
 ﴿فَلَمْ نَقَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ و هيچ که سيان به جي ناميلن. ۴۷ ﴿وَعَرَّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًا﴾ و
 همو (ناده مي) له به ردهم په روه رډگارتدا ريز ده کړي ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سوئد به خوا بي
 گومان ماتنه وه بي لامان ﴿كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر بهو شتوه ي که به کم جار دروستمان
 کړن ﴿بَلْ زَعَمْتَ﴾ به لام نيوه گومانان و ابو ﴿أَنْ جَعَلَ لَكَ مَوْعِدًا﴾ که نيمه کاتيک
 ملتانين بي (ليپر سينه وه) تان. ۴۸ ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامه ي کرده وه کان دابه ش ده کړي
 (ده دري ته ده ستي راست چاکان و ده ستي چه پي تاوانباران) ﴿لَقَدْ أَلْمِزْنَا﴾ نينجا
 تاوانباران ده بيني ﴿نُفْيَيْنَ بِمَا فِيهِ﴾ نقد ده ترسن له و (همو تاوان و خراپه) ي که
 تقيديه ﴿وَنَقُولُونَ نَبْؤُنَا﴾ و ده لټن ټاي هاوار بي نيمه ﴿فَالْأَمْرُ أَتَيْنَا﴾ هم نامه و
 ده فته ره چييه ؟ ﴿لَا يُقَادِرُ عَلَيْهِ وَلَا كِبَرُ إِلَّا أَحْضَاهَا﴾ هيچ کرده وه يه کي بچوک و گه وړي
 به جي نه مي شتوه و ترماري کړوه ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ هر کرده وه يه کيان کړي
 (تيابدا) ناماده يه ﴿وَلَا يَخْلُزُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و په روه رډگارت ستم له که س ناکات. ۴۹ ﴿وَإِذْ
 قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (پيريان بهينه روه) کاتيک به فريشته کاشان ووت سوژده به ورن
 بي نادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه وانيش همو سوژده يان برد جگ له نييليس نه بيت
 ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾ که له پيږي جنو که کان بوو ﴿فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ بويه له فهرمان ي
 په روه رډگاري ده رچو ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ﴾ ده ي ټايا نيوه (ته ي ناده ميزاده کان) نه و
 نه وي ده که نه ﴿أَوَلَيْسَ مِنْ دُونِ﴾ دوست و پشيتواني خوتان له جياتي من ﴿وَمَنْ لَكُمْ
 عَذَابٌ﴾ له کاتيکا که نه وان دوژمن ي نيوه ﴿يَنْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ټاي چ گوپينه وه يه کي
 خراپه بي سته مکاران. ۵۰ ﴿مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هن نه وان (شه يتان و
 نه وي) م ناماده ي دوست کړني ناسمانه کان و زهوي ته کړوه ﴿وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾
 هره ها له (کاتي) دوست کړني خو شياندا (نادهم نه کړدوون) ﴿وَمَا كُنْتُمْ لَخَلْقِ
 الْمُنْجِلِينَ عَصَا﴾ وه من هه رگيز گوما که ران نه کړوه به يارمه تي ده وي خوم.
 ۵۱ ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ روزيک ده بيت که خوا ده فهرمي بانيگي نه و
 بتانه بگن که لاتان و ابو هاويه شي منن (با يارمه يتان بدن) ﴿فَنَدَعُوهُمْ فَلَمْ يَشْعُرُوا﴾
 هن نه وانيش بانگيان ده کن به لام وه لاميان ناده نه وه (و نايه به هاوار يانه وه)
 ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وه نيمه له نيوانياندا هسيو کي پس تازمان دناوه.
 ۵۲ ﴿وَرَزَا الْأَجْرُومُونَ النَّارَ﴾ وه تاوانباران ناگري دوزخ ده بينن ﴿فَنُفِثُوا فِيهِمْ
 مَوَاقِعُهَا﴾ و همو ده زانن و دلتيان که ده چنه ناوي و تي ي ده که ون
 ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا﴾ و ريگايه کيان ده ست ناکوي بي که رانه له و (ناگړه). ۵۳

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
 لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
 إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
 وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
 الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلَ لَهُمْ
 الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿٥٨﴾
 وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
 مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
 مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

مَنُورُوا مَسْبُورِينَ

(رواه مسلم). ولته:

پیغمبر می خوا

(ﷺ) پند می بخیزد

مهر دور ده مستی

به نزد کرد مهر و

فرمودی: (نسی)

پهروه رنگارنگ گهر

نم کرمه له که ناز

بچن نهوا نیت ترق

له سمر زموی دا

ناپهراشتی مهتا

مهتابه) جبهیل

پنی ووت: مشتیک

خلفه مسالک و

بیگ به دم و

چاویاندا

پیغمبر می خوا

مشتیک خلی

مه لگرت و کرمی به

دم و چاویاندا

بقریه کس له بت

پهروه رنگارنگ و دهم مهر و سینه خلی: مهر که کس و نیت: به لگرت و کرمی به لگرت.

نایه نسی (٢٤) سوره نسی (الأنفال): قال رسول (ﷺ) (ما من قلب إلا وهو بين إصبعين من أصابع

الرحمان رب العالمين إذا شاء أن يقيمهما وإذا شاء أن يزيغهما) (رواه أحمد). پیغمبر (ﷺ)

فرمودی: (مهر و دلیک له نیتان دور په دجه دایه له په دجه کانی په روهر دگاری جیهانیانی ته گهر ویستی -

﴿وَلَقَدْ مَرْجَاوُنَا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ سویند به خوا به راستی نیکم له قورئانه دا
 هیناوامانه توه ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه موو جوره نمونه یه ک بۆ خه لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾
 به لام هه میخه ناده می ﴿أَكْثَرُ شِرًّا وَغَدَلًا﴾ له هه موو شتی زیاتر موجدله ده کات.
 ۵۴ ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾ هیچ شتی به رگری خه لکی نه کردوه
 له وهی باورم پینن کاتیک ریتو مایان بۆ هات ﴿وَنَسْفَعُ الرَّبُّ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ و داوای لی بوردن بکن
 له بهرورم بکاروان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولَى﴾ جگه له وهی باوی پیشینانیا به سه ردا
 بیت (و له ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾ یا سزا روو به بهرین بیتوه (به چاوی
 خویان ببیینن). ۵۵ ﴿وَمَا يُزِيلُ الْعَرْسِلَ﴾ نیکم پیغمبر رانمان نارودوه ﴿إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾
 و شنبین ﴿تَمْنَاهَا مُرْثَةً مُرْثَةً﴾ ترسینه ر بن ﴿وَيُحْيِلُ الْآلِينَ عَقْرًا بِالْبَطْلِ﴾ نه وانهی که بی
 بهرین به نامه ق و به تال موجدله ده ککن ﴿لِيُذْخِرُوا بِهِ الْحَيَّ﴾ بۆ نه وهی (نایینی)
 راستی پی له تاو بهرن ﴿وَأَتَّخِذُوا نَبِيَّيَ وَمَا أُوتُوا مِنْهُ كِتَابًا﴾ نایه ته کانی من (که قورئانه) و
 نهو هه رده شانهی پیی ترسینه راون به کالته یان ده زانین. ۵۶ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَقَائِهِمْ﴾
 کیم ستمکار تره لهو که سهی که نامورگاری کرا بیت به نایه ته کانی
 بهرورم بکاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ به لام نهو گوئی پی نه دلو ﴿وَنَسِيَ مَا قَدْ آتَتْ يَدَاهُ﴾ نهو
 تاوانانهی که کردوهی له بهری خوی بیاته وه ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ به راستی
 نیکم چند به رده یه کی نه مستورمان دلو به سه ر لیاضا ﴿أَنْ يَفْقَهُوا﴾ تا تینه ککن (له
 نایه ته کانی نیکم) ﴿وَقَدْ نَادَاهُمُ وَقَرَأَ﴾ وه قورسی و کهریمان خستته گوئیانه وه
 (تا راستی نه بیستن) ﴿وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ جا نه گهر بانگیان بکیت بۆ سه ر رتگای
 راست ﴿فَلَنْ يَتَذَكَّرُوا إِذَا أُبْدُوا﴾ نه وانه هه رگیز مبدلیهت و مرنا گون. ۵۷ ﴿وَنَبِّئْكَ الْفَلُورُؤُ
 اَ تَرْحَمُهُ﴾ بهرورم بکارت لی بووردهی خاوهن به زه ییه ﴿لَوْ نَزَّاجِدُهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾ نه گهر
 توله یان لی به سنی به قوی نهو (تاوانانه وهی که کردوهیانه) ﴿لَعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بی
 گومان به پهله سزای سه ختی بۆ ده نارین ﴿بَلْ لَهُمْ مَرْعَدٌ﴾ به لام بۆ (سزادانی) نه وان
 کفتیکی دیاری کراو هه یه ﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِلًا﴾ بیجگه لهو (خوایه) هیچ په نایه کیان
 ده ست ناکه وی (لهو سزایه). ۵۸ ﴿وَنَبِّئْكَ الْفَرَى أَفْلَاكُهُمْ﴾ نهو هه موو ولات و
 هارانه مان به ریاد و ویران کرد ﴿لَسَا ظَنُّوا﴾ کاتی (دانیشنوانیان) سته میان کرد
 ﴿وَجَعَلْنَا لِنَفْسِهِمْ مَرْعَدًا﴾ و بۆ له تاو برد نیشیان کاتیکی دیاری کراومان دانا بوو.
 ۵۹ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ﴾ (باسی نهو کاته بک) که مووسا به لاوه به رده سته که ی
 خوی روت ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ﴾ من هه ر دمیرم هه تا ده که مه ﴿مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی
 به یه که گه یشتی روو ده ریاکه ﴿أَوْ أُنْفِئُ خُبْرًا﴾ یان ماو میه کی روو و روژ دمیرم.
 ۶۰ ﴿لَسَا بَلَقًا جَمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ جا کاتی گه یشتنه نهو شوینی روو ده ریاکه به یه که
 ده ککن ﴿بَيْنَا خَوْفُهُمَا﴾ ماسی به کیان له بیر چوو (که وه ک تو یخوو بۆ سطره مکیان
 پییان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ﴾ جا (خوی لپی دلو) رتگی خوی گرت بهر
 له تاو ده ریاکه دا ﴿مَرْجَا﴾ (تاوکه) له ت ده بوو وه ک خوی لی نه ده هه کته وه. ۶۱

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا نَعْدَا نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْقِدْ أَعْلَى أَثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَبَعَكَ
عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ مِنْهَا غُلَامًا وَعُدُوكَ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنِّي لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا أَلْحَقُوا بِصَبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
﴿٧٠﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا
لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ
لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
قَالَ أَقْبَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِعَبْرٍ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نَكِرًا ﴿٧٤﴾

= له سر باوه پرداری
بیعتی
ده بیعتی
نه گد ویستی لای دا
له باوه پرداری لای
ده دات).

نایبانی (٦٧)

سورته (الانفال)

قال رسول الله (ﷺ)

(والذي نفسي بيده

لا يؤمن أحدكم حتى

أكون أحب إليه من

نفسه وأهله وماله

والناس أجمعين)

(رواه البخاري

ومسلم). پیغمبر می

خوابا (ﷺ)

له رموی: (سویند

به زاتش گیانی

منی به ده سته هیچ

یه که له تیره باوه می

نی به هتا من

خوشه هست تر نهیم لای له خوی و کمون و کاری و سلامه کنی و ناموز نه کنی به حکم)

نایبانی (٨٥) سورته (الانفال) قال رسول الله (ﷺ): (يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَّبِعُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَأَسْأَلُوا اللَّهَ

العافية فَإِذَا لَقِيتَهُمْ فَأَصْبِرُوا وَعَلِمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلِّ الشَّجَرِ) (متفق عليه). پیغمبر می خوابا (ﷺ)

ده رموی: (نی خه لکینه همر گیز ناوالی گشتن به یوزن به خزان به لکو دلوای به لامه نی و پیغمبر می)

﴿قُلْنَا جَارًّا﴾ جا کاتنی قتیبه‌بین (له و شوینه) ﴿قَالَ لَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ قُوَّةً﴾ (موسا) فهرموی به‌لاوه به‌رده‌سته‌که‌ی خوارنه‌که‌مان بق بیته ﴿لَقَدْ آتَيْنَا مِنْ خَلْقِنَا قُوَّةً﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له م سه‌فهره‌ماندا دوچار ی ماندووی و زحمه‌ت بووین. ۶۲ ﴿قَالَ نُزْنِتُ﴾ (لاوه‌که) ووتی له بیرته ﴿إِذْ أَوْثَقْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتنی چووینه په‌تا به‌رده‌که‌وره‌که ﴿بِقِیِّ بَشُورِدَانِ﴾ ﴿لَقَدْ نَبِیْتُ الْخَوْتَ﴾ جا به‌راستی مین (له‌وی) ماسیه‌که‌م له بیر چوو ﴿وَمَا تَنْسِیهِ﴾ هیچ شتی نهو (ماسیه‌که‌ی) له بیر نه‌بردمه‌وه ﴿إِلَّا الشَّیْطَانُ أَنْ أَذْکُرَهُ﴾ که باسی بگم بۆت بیجکه له شه‌یتان ﴿وَأَخَذَ سَبْلَهُ فِی الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیه‌که‌ی) زیندوو بویه‌وه و به‌شیره‌یه‌کی سه‌یر رنگای ختی له دهریاکه‌گرت به‌ر. ۶۳ ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِیُّ﴾ (موسا) ووتی نیمه‌ش نه‌وه‌مان ده‌ویست ﴿فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا﴾ نینجا به‌شوینی خویاندا گه‌رانه‌وه ﴿فَصَمَّا﴾ به‌سه‌رنج دان. ۶۴ ﴿فَوَعَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا به‌نده‌یه‌ک له به‌نده‌کانی نیمه‌یان دی ﴿وَأَتَيْنَاهُ زُحْمًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه ره‌حمه‌تان پیدابوو ﴿وَعَلَّنَاهُ﴾ شاره‌زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عَلَمًا﴾ له زانیاری تاییه‌تی خۆمان. ۶۵ ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا به‌و (به‌نده‌صالحه‌ی) ووت ﴿مَنْ أَتَمُّكَ﴾ نایا (هاورپیه‌تیت بگم و) شوینت بگوم ﴿عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ﴾ بق نه‌وه‌ی فیرم بگه‌یت ﴿سَآءَ عِلْمُكَ﴾ له‌و زانیاری به‌راستی فیری بووین. ۶۶ ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (به‌موسا) به‌راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ هرگیز ناتوانی له‌گه‌ل مندا خۆت بگری. ۶۷ ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ﴾ تو چۆن خۆت ده‌گری له‌سه‌ر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا﴾ شتی که‌له رازو نه‌بینی نه‌و ناگادار نیت. ۶۸ ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نه‌گر خوا بیه‌وی به‌خۆراگر دهمبینی ﴿وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ و سه‌رپیچی له هیچ فهرمانی‌کت ناکم. ۶۹ ﴿قَالَ فَرَنْ أَتَّبِعُ﴾ ووتی (به‌موسا) جا نه‌گر شوینم که‌وتی ﴿فَلَا تَنْتَظِرْ عَنِّي شَيْئًا﴾ نه‌وه پرسپاری هیچ شتی‌کم لی مه‌که ﴿حَتَّىٰ أَخْبِرَكَ بِمَا يَنْزِلُكَ﴾ مه‌تا خۆم دهریاره‌ی قسه‌ت بق ده‌که‌م (له‌نه‌بینیه‌که‌ی ناگادارت ده‌که‌م). ۷۰ ﴿فَنَاسَلْنَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ﴾ نینجا پیکه‌وه روشتن مه‌تا سواری که‌شتیه‌ک بوون ﴿خَرَقَهَا﴾ (به‌نده‌چاکه‌که) که‌شتیه‌کی کون کرد ﴿قَالَ اخْرُجْهَا﴾ (موسا) ووتی که‌شتیه‌که‌ت کون تئ کرد ﴿إِغْرِقْ أُمَّتَكَ﴾ بق نه‌وه‌ی سه‌رنشیه‌کانی (له‌دهریادا) نوqm بگه‌یت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی کاریکی رقد خراپ و ناشایسته‌ت کرد. ۷۱ ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (به‌نده‌چاکه‌که) ووتی نایا من نه‌م ووت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تر هرگیز ناتوانی خۆت بگری له‌گه‌ل مندا. ۷۲ ﴿قَالَ لَا تَأْخُذْ بَمَا نَبِیْتُ﴾ (موسا) ووتی لیم بیوره له‌به‌ر نه‌وه‌ی (نه‌و مه‌رجه‌ی) دامان نابوو له‌بیرم چوو ﴿وَلَا تُزِیْنِی مِنْ أَمْرِ عُسْرًا﴾ نه‌م زانیاری فیریوونه‌م له‌سه‌ر قورس مه‌که. ۷۳ ﴿فَنَاسَلْنَا﴾ نینجا پیکه‌وه روشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا لَبِثَا غُلَامًا﴾ مه‌تا که‌شتن به‌تازه‌لاویک ﴿فَنَقَلَهُ﴾ به‌کسه‌ر نه‌و (تازه‌لاوه‌ی) کوشت ﴿قَالَ أَفَلَمْ نَقُصُّكَ﴾ (موسا) ووتی که‌سیتی پاکی بی گوناخت مه‌روا کوشت ﴿بِفَتْرِ نَفْسٍ﴾ بی نه‌وه‌ی که‌سیتی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نَكْرًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی کاریکی رقد خراپانه‌تانه‌ت کرد. ۷۴

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّنْكَ﴾ (به‌نده چاکه) ووتی (به موسا) پیّم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان تو هرگز ناتوانی خوت بگری له که لا مندا. (۷۵) ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا﴾ (موسا) ووتی نه که ر هوا هم جاره پرسباری هرشتیکم لی کردی (ره‌خنه م لی گرتیت) ﴿فَلَا تُصَاحِبْنِي﴾ نیت هرپه تیم مه که ﴿فَقَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ چونکه به‌رستی له‌لایه منوره بیانوت مه به (له‌وهی وازم لی بینیت). (۷۶) ﴿فَانْطَلَقَا﴾ نینجا پیگوه رقیشتن ﴿خُذْ إِذَا أَتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ مه‌تا که‌شته لای خه‌لکی شاری (له‌و کاته‌دا برسیان بوو) ﴿فَانْطَلَعَا أَهْلُهَا﴾ داوای خوراکیان کرد له‌خه‌لکی شاره که ﴿فَابْرَأُوا أَنْ يُضَيِّعُوهَا﴾ نه‌وانیش (خه‌لکی شاره که) میوان داریان لی نه‌کردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ نه‌جا بینیان دیواریک له‌(شاره‌دا) ﴿يُبْدِئُ أَنْ يَقْضَىٰ﴾ نزیک بوو بکه‌ویت ﴿فَأَقَامَهُ﴾ (به‌نده چاکه که) دیواره‌کی چاکرده‌وه (راستی کرده‌وه) ﴿فَقَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی نه‌که ر بتویستایه ﴿لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ آجْرًا﴾ کرّیه‌کت له‌سه‌ری وهرده‌گرت. (۷۷) ﴿قَالَ هَذَا لِرَأْيِ بَنِي وَتَيْبِكَ﴾ ووتی نا لیره‌دا کاتی جیا بوونه‌وهی من و تویه ﴿سَأَتَّبِعُكَ بِأَوَّلِ﴾ تا‌گادرت ده‌کم له‌حیکه‌تی ﴿مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه‌و شتانه‌ی که تو نه‌توانی خوت بگری له‌سه‌ر (رویدان) یان. (۷۸) ﴿أَمَّا السَّيِّئَةُ﴾ هوی (کوون کردنی) که‌شتیه‌که (نه‌وه بوو) ﴿لَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (نه‌و که‌شتیه) می چند که‌سیکی مه‌زار بوو ﴿يَسْتَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ نیشیان ده‌گرت (به‌و که‌شتیه) له‌ده‌ریایه‌دا ﴿فَارْتَدَّ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ بویه ویستم (به کون کردنی) عیب داری بکه‌م (تا پاشا داگری نه‌کات) ﴿وَكُنْ وَزَانَهُمْ﴾ چونکه له‌پیشیان‌وه پاشایه‌ک مه‌بوو ﴿يَا خُذْ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ مه‌موو که‌شتیه‌کی (چاکه) داگیر ده‌گرت. (۷۹) ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾ وه تازه لاوه‌که‌ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُ مُؤَيِّنًا﴾ نه‌وه باوک و دایکی نیماندار بوون ﴿فَخَشِيعًا أَنْ يُؤْمِقَهُمَا﴾ جا نیمه‌ش ترسیان (خوشه‌ووستی نه‌ولاوه) پالیان پیوه بنیت ﴿طَغَيْنَا وَكُفِّرْنَا﴾ بق سه‌رکه‌شی و بی بی‌ساوه‌ری. (۸۰) ﴿فَارْتَدَّا أَنْ يَبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا﴾ جا (به‌و کاره) ویستمآن په‌روه‌ردگاربان (له‌بری نه‌وا) بویان بگرتیت ﴿خُذْ مِنْهُ زَكَاةً﴾ (به‌مندالیکی) چاکتر له‌و پاکتر له‌گونه‌دا ﴿وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ به‌سؤزو به‌زه‌می تربی بویان. (۸۱) ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه‌هوی (چاکرینه‌وهی) دیواره‌که‌ش چونکه می دوو مندالی مه‌تیو بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له‌شاره‌که‌دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَوْكَبًا﴾ له‌ژیریدا که‌نجینه‌یه‌ک مه‌بوو که‌می نه‌و دوو منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکی نه‌ودوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَارْتَدَّا رُكْبًا﴾ له‌به‌رنه‌وه په‌روه‌ردگارت ویستی ﴿أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ هر دووکیان که‌وره‌و به‌هیز بین ﴿وَنَسَخَرْنَا مِنْهُمَا﴾ که‌نجینه‌که‌یان ده‌ریستن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ نه‌مه ره‌حمه‌تیک بوو له‌لایه په‌روه‌ردگارت‌وه (له‌به‌ر باوکیان) ﴿وَمَا فَكَّرْتُ عَنْ أَمْرٍ﴾ نه‌و (شتان) هی کردم له‌خه‌مه‌وه نه‌بوو ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ﴾ نه‌وه نه‌یتی و هوی نه‌و کرده‌وانه بوو ﴿مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانی خوت گرتیت نه‌بوو له‌سه‌ر (کردن) یان. (۸۲) ﴿وَسَأَلُوكَ عَنْ ذِي الْقَرْيَيْنِ﴾ مه‌روه‌ها پرسبارت لی ده‌کن ده‌ریاره‌ی (ذو القرنین) ﴿فَلَمْ سَأَلُوا عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ (له‌وه‌لامیاندا) بلی له‌باریه‌وه مه‌ندیک باس ده‌کم بۆتان. (۸۳)

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّاقُوا الْعَذَابَ إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحَسَنَىٰ وَنُسْقَوْنَ لَهُ مِنْ أَمْرِ نَاسِرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذَّاقُوا الْعَذَابَ إِنَّ الْفُلَّامِ جَمِيعٌ إِلَّا نَحْنَا ﴿٩٤﴾ قَالَ أَمَّا مَنِ كُنِيَ فِيهِ رَجِيٌّ خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَبَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

دست کتوت
نوره با سوپاسی
خوا بکات وه
هرکیش زیان و
ناخلفی دهست
کتوت با تنها
لزمه و سه رزه نشستی
خری بکات).

نایسته (۵)
سوره نسی (التوبه):
قال رسول
الله (ﷺ) (أمرت أن
أقاتل الناس حتى
يشهدوا أن لا إله إلا
الله وأن محمداً
رسول الله ويقيموا
الصلاة ويؤتوا
الزكاة فإذا فعلوا
ذلك فقد عصموا
منى دماءهم
وأموالهم إلا بفسق
الإسلام وحسابهم

على الله تعالى) (متفق عليه). پیغمبر ری خوا (ﷺ): فرموده نسی (فرمانم پی کراوه بجهنم که که ل
خه لکیدا هتاوه کو شایه تمان دینن که هیچ پرستارویک نی به جگه له خواو موحه ممدیش نیردراوی خوابه
و نوکذ بکن و زکات بدن جائه کبر نه مانه بیان نه دجامدا نهوا خوین و مالیان لهمن حرام ده بیت مه کبر
به حق و مافی که له نیسلامدا هه بیت وه حسابیان لای خوای گوره ده بیت).

﴿إِنَّا مَكَّاءُ لَهَا فِي الْأَرْضِ﴾ بە راستی ئێمە هیز و دەسەلاتمان پێ دا لە زەویدا ﴿وَمَا آتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سِبْأً﴾ وە هۆکاری هەموو شتی کەمان پێ دابوو (کە پاشایەتی پێویستی بوو). (٨٤)
 ﴿فَأَتَيْنَاهُ سِبْأً﴾ ئەویش کە لێی لە هۆکارەکان وەر دەگرت (بۆ گەشتن بە مەبەست). (٨٥)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خۆی و لەشکرە کە رۆشت) تا ئەوکاتەی گەیشته شوینی ئاوا
 بوونی خۆر ﴿وَجَدَهَا تَغْرُبُ﴾ (لەو شوینەدا) وایار بوو خۆر ئاوا دەبێ ﴿فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾
 لە کانیایێکدا کە قورە رەشەیی بە دەوردایە ﴿وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا﴾ جا لەو جێگادا رۆی
 کەوت لەگەڵ لێکی (بێ باوەڕ) ﴿فَلَمَّا بَلَغَا الْقَرْيَةَ﴾ پێمان ووت ئەو (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنَا
 نَذِيرٌ﴾ یا سزایان بدە (بە کوشتن گەر باوەریان نەهێنا) ﴿وَأَمَّا أَنْ تُلْقِيَهُمْ فِيهِمْ حُسْبًا﴾ یا
 چاکەیان لەگەڵدا بکە (گەر باوەریان هێنا). (٨٦) ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ (ذو القرنین) ووتی
 ئەوێ ستم بکات (باوەڕ نەهێنی) ﴿فَسَوْفَ نَعْتَدُ لَهُ﴾ ئەو بێگومان ئێمە سزای ئەدەین
 (بە کوشتن) ﴿ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان دەگەڕێتەوە بۆ لای پەروردگاری ﴿فِي عَذَابٍ
 عَظِيمٍ﴾ ئەویش سزای دەدات بە سزایەکی سەخت کە وێنەی نەبێراوە. (٨٧) ﴿وَأَمَّا
 مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ بەلام ئەوێ باوەڕ بێنی و کردەوێ چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءُ أَكْبَرَ﴾
 ئەو پاداشتی هەرە چاک (لە دواڕۆژدا) بۆ ئەوێ ﴿وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ آسِرًا﴾ و کارو
 قەرمانی خۆمانی بۆ سووک و ئاسان دەکەین. (٨٨) ﴿ثُمَّ أَتَيْنَاهُ سِبْأً﴾ پاشان رێگا و هۆی
 گەیشتنی بەو مەبەستە دایە بەر. (٨٩) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هەتا کاتی گەیشته
 شوینی هەلاتنی خۆر ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بیانی خۆر هەلاتدیت لەسەر گەل و
 نەتەوێک ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سَبِيلًا﴾ کە هیچ پەردە و پەنایە کەمان بۆ دانەناوین (لەخۆر
 بیانشارێتەوە). (٩٠) ﴿كَذَٰلِكَ﴾ هەر بەو شێوە بوو (بەسەرھاتی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْطَيْنَا
 بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾ بێگومان ئێمە بەوێ هەیبوو (لەبیریدا بوو) ئاگادار بووین. (٩١) ﴿ثُمَّ أَتَيْنَاهُ
 سِبْأً﴾ پاشان شوینی هۆی گەیشتن بەو مەبەستە کەوت و رۆیشیت. (٩٢) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ
 السَّدَّيْنِ﴾ هەتا گەیشته نێوانی دوو بەریست (نێوان دوو چیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا﴾
 لە نزیک ئەو دوو بەریستەدا گەڵێکی دی ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ لە هیچ ووتەیک تێ
 نەدەگەیشتن (بەزمانی خۆیان نەبێت). (٩٣) ﴿قَالُوا بَلَّغْنَا الْقَرْيَتَيْنِ﴾ ووتیان ئەو (ذو القرنین)
 ﴿إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ بە راستی (یاجوج و ماجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ لەم خاکەدا
 خرابەکارن ﴿فَهَلْ جَعَلْتَ لَكُ حَرْجًا﴾ ئاخۆ خەرجێکت پێ بدەین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾
 بۆ ئەوێ بەریستی لە نێوان ئێمە و ئەواندا دروست بکەیت. (٩٤) ﴿قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي﴾
 ووتی ئەو سامان و دەسەلاتە پەروردگارم پێی داوم چاکترە (لەوێ ئێو
 باسی دەکەن) ﴿فَأَعْيُونُو يُفْقَهُ﴾ جا ئێو بە هیز و بازوو یارمەتیم بدەن ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدًّا﴾ لە نێوان ئێو و ئەواندا بەریستی دروست ئەکەم. (٩٥) ﴿ثُمَّ أَتَيْنَاهُ رُبْرًا﴾ پارچە
 ئاسنم بۆ بێن (لەسەر یەک داینین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾ هەتا نێوانی هەردوو
 کێوێکی پێ کرێو رێکی یەک بوون ﴿قَالَ أَنْخَرُوا﴾ ووتی: (بەموشە دەمە) فوو بکەن (لەو
 ناگرەیی لە ژێردا کرا بۆو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هەتا کاتی ئەو (پارچە ئاسنە) ی
 کرد بە ئاگر ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿ثُمَّ أَتَيْنَاهُ نَارًا﴾ مسی توووەم بۆ بێن بیکەم
 بەسەریدا. (٩٦) ﴿فَمَا أَشْطَرُوا أَنْ يَنْظُرُوهُ﴾ ئەو (یاجوج و ماجوج) نەیان
 دەتوانی سەرکەون بەسەریدا (بەهۆی بەرزی و ساف و لوسی یەوێ) ﴿وَمَا أَشْطَرُوا لَهُ
 نَبَأًا﴾ وە نەیان دەتوانی کونی تێبکەن (لەبەر رەقی و ئەستووری). (٩٧)

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَرًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ ۖ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَّخَذُوا عِبَادِي مِن دُونِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْكَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تُنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ فَنَكانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ ۖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

نایه نسی (۳۶)

سوره ناسی (التوبة)

قال عمر بن

خطاب (رضی اللہ عنہ): (والله

يا رسول الله لانت

احب الي من كل

شيء الا من نفسي

لقال رسول الله

(ﷺ) لا يفون

احدكم حتى اكون

احب اليه من نفسه

لقال عمر: فانت الآن

والله احب الي من

نفسى لقال رسول

الله الآن يا عمر (رواه

البخاري). عومري

كوبى خه ططاب

(برهانى خواى لى

بى لى موموى:

(سويئند به خوا نى

پيغه موموى

خوا (ﷺ) تقم

له موموى شتيكه خوشتر دمويژ جگه له نفسى خوم پيغه موموى (ﷺ) فموموى: هيچ كه سيكتان باوه پى

ته واوى نى به مه تاكو منى له خوى خوشتر نه ويژ، جا عومر (ﷺ) ووتى: ئيسته سويئند به خوا تقم له خويشم

خوشتر دمويژ، پيغه موموى (ﷺ) فموموى: ئيستا باوه پى ته واوه نى عومر،

نایه نسی (۳۶) سوره ناسی (التوبة): قال رسول الله (ﷺ): (ما أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا -

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی نهم (دروست کردند) ره حمه تیکه له لایه ن
 په روه ردگار مه وه ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ جا هرکات به لئنی په روه ردگارم هات (به ده رجوونی
 یا جوج و مأجوج) ﴿جَعَلَهُ ذَكَاةً﴾ ده یکاته زهویه کی تهخت ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ وه
 یتگومان به لئنی په روه ردگارم هق و راسته. ۹۸ ﴿وَنَزَّلْنَا﴾ واز (له خه لکی) دینین
 ﴿بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ لهو روزه دا دین و ده جن به ناو په کتردا (وه کو شه پوولی ده ریا)
 ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ و قوو ده کړی به شه پیوردا ﴿فَنُفِخَتْ بِهِمُ﴾ نهوسا هه موویان کو
 ده که یه وه سه راپا (که سیان لی جی نامینیت). ۹۹ ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ﴾ وه لهو
 روزه دا دوزه خ نیشانی کافران ده دهین ﴿عَرَضْنَا﴾ به نیشانی دانیکی ته اوو. ۱۰۰ ﴿الَّذِينَ كَانَتْ
 لَهُمْ أَعْيُنٌ مِّن دُونِهَا لَا يَسْمَعُونَ حَسْرَةً مِّنْهُمَا﴾ وه نهوانه نه یان ده توانی (قورئان) بییستن.
 ۱۰۱ ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثایا نهوانه ی بی باوه پڼ وا گومان ده بهن (سوودی هه بی
 یزبان) ﴿أَن يَخْذُوا عِبَادِيَ﴾ که بهنده کانم (وه ک فریشته و عیسا) بکن ﴿مِن دُونِ أَوْلِيَاءِهِ﴾
 به یار و یاوهر و بهرستراو جگه له من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ﴾ به راستی نیمه دوزه خمان
 ناماده کردوه ﴿لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ به جیگا و شوین (میوانداری) بق بی باوه پان. ۱۰۲ ﴿فَلَن
 حَقِّنَنَّهُمْ﴾ بلنی ثایا هه والتان بدهینی ﴿بِأَلْسِنَةٍ أَعْجَلًا﴾ به خه ساره تمه ندرتین (که س)
 له کارو کرده وه کانیندا. ۱۰۳ ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلَهُمُ﴾ (نهوانه) نهو که سانهن که کرده وه و
 کوششیان به فیرق چوو. ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژایانی دنیا دا ﴿وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ﴾ واشیان
 واگومان ده برد به راستی نهوان ﴿يَحْسِبُونَ صُنْعًا﴾ کاریکی زور چاک ده کهن. ۱۰۴ ﴿أُولَئِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه که سانیکن بی باوه پسون ﴿بِنِهَايَةِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾ به نیشانه کانی
 په روردگاریان و که یشتن به خزمه تی (له دوا روزه دا) ﴿فَلَيُحِيطَنَّ أَعْمَلَهُمْ﴾ له بهر نه وه
 کرده وه کانیان پوچه ل و بی پاداشت ده رجوو ﴿فَلَا تَعْمَلْهُم بَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾ که واته له روزه
 دواپی دا هیچ نرخ و ریزیکیان بق دانانین. ۱۰۵ ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ مَن جَعَلَ﴾ نهوه توله و سزایان
 دوزه خه ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ له بهر نه وه بی باوه پیوون ﴿وَاتَّخَذُوا إِلَهًا مِن دُونِ اللَّهِ﴾ و گالتیهان
 ده کرد به نیشانه کان و پیغه مبه رانی نیمه. ۱۰۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی نهوانه کشیمان
 و باورپان میتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه ی چاکیان کردوه ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
 أُولَئِكَ﴾ به هه شته کانی فیرده وس جیگای (میوانداری) نهوانه. ۱۰۷ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾
 به بهر ده وای تیتیدا ده میتنه وه ﴿لَا يَمُوتُونَ فِيهَا﴾ داوای گواستنه وه نا کهن
 له و (به هه شته دا). ۱۰۸ ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ﴾ (نه ی موحه معه د) ﴿بَلَىٰ نَكْهَرُ﴾ (ثاوی)
 ده ریاکان ببواپه ﴿مِدَادًا لِّكَلِمَتِي﴾ به مره که ب بق (نوسینی) زانیاری په روه ردگارم ﴿لَنفِخَ
 الْبُخْرَ﴾ بی گومان (ثاوی) ده ریاکان ته اوو ده بوون ﴿قُلْ أَن تَقْدِرُ عَلٰی﴾ پیکش نه وه ی
 زانیاری په روه ردگارم ته اوو بییت ﴿وَلَوْ جُفِئَ بِمِثْلِهِ مِذَابًا﴾ نه که ر جه ند نه و نه ده ی
 ده ریاکانیش بیین (بی که ی به مره که ب زانیاری خوا ته اوو نابییت) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾
 بلنی (به ی باوه پان) بیگومان منیش ته نها تاده میزیکیم وه نه یوه. ۱۰۹ ﴿يُوحٰی اِلَیَّ﴾ به لام
 سهروشم بق دیت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ به راستی په روه ردگاری نیوه په روه ردگاریکی
 تاه و ته نیایه ﴿لَمَن كَانَ فِرْعَوْنًا رَبًّا﴾ جا هر که س به تمایه به خزمه ت په روه ردگاری بکات
 (له قیامه تدا) ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ نه وه با کرده وه ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يَفْرَحْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ وه له بهرستنی په روه ردگاری دا که س نه کات به هاویه شی. ۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کَمِيعَصَ ❶ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُكُمْ زَكِرِيَّا ❷
 إِذْ نَادَىٰ رَبُّهُ نَادَاءً خَفِيًّا ❸ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
 شَقِيًّا ❹ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
 آمْرًا نِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ❺ يَرِثُنِي وَيَرِثُ
 مِنْ عَالِي يَعْقُوبَ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ❻ يَزَكِّرُنَا
 إِنَّا نَبِّشُرُكَ بِغُلَامٍ أَصْلَهُ نَحْنُ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ❷ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ آمْرًا نِي
 عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ❸ قَالَ كَذَلِكَ
 قَالَ رَبِّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنَ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ❹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
 تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ❺ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ❻

حوله ما على
 الأرض من شيء إلا
 الشهيد ينمى أن
 يرجع إلى الدنيا
 فيقتل عشر مرات
 لما يرى من
 الكرامة (متفق عليه).
 بئنه مبهري
 خوا (متفق عليه)
 له رمويه تي: (مبع)
 كه سيك نى به
 كه بجيت به هشت
 و هز بكات
 بگ ريتوه بى دنيا
 نه كه رچى نه وهى
 له سه زه ويداه هيه
 بى نه بيت جگ له
 شه ميد نه بيت كه
 تاواته خوازه
 بگ ريتوه بى دنيا
 تا ده جارى تر
 شه ميد بيتوه

له بهر نه وهى كه ده بينى ريتوه پله و پايه شه ميد چنده بهرزه.

نايه تي (۷۰) سوره نوح (الف): قال أبو بكر الصديق (عليه السلام): (نظرت إلى أقلام الفسريين - ومن لي
 الفار وهم على رؤوسنا - فقلت يا رسول الله لو أن أحدهم نظر تحت قدميه لأبصرنا فقال: ما ظنك يا أبا بكر
 باثنين الله ثالثهما) (متفق عليه). - ثمر به كرى صديق (رمزى خوارى لن بين ده كيت: (سمهري پيرى بين -

سورته‌ی ﴿مريم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿كهيعص﴾ به (کاف، هاء، یا، عهین، صاد) ده‌خوینرتته‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی، بقرانیاری زیاتر سه‌یری سهره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه. ۱ ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (تسه‌می ده‌خوینرتته‌وه به‌سه‌رتدا) یاسی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارته ﴿عَبْدَهُ زَكْرِيَّا﴾ به‌چکده‌ی خوی که‌زه‌که‌ریابه. ۲ ﴿إِذْ نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رَبِّكَ رُوحًا﴾ له‌کاتیکدا پاراپه‌وه له‌په‌روه‌ردگاری ﴿بِذَاتِ خُبْرًا﴾ به‌پاراپانه‌وه‌یه‌کی نه‌یئی و په‌نامه‌کی. ۳ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَيْئًا مِسْكًا لَأُؤْتِيَ بِهِ عِلْمًا﴾ (وَهَيْئًا مِسْكًا) به‌راستی من ﴿وَهَيْئًا مِسْكًا﴾ (وَهَيْئًا مِسْكًا) به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌تایینی خوا لاده‌ن) ﴿مِنْ نَفْسٍ رَافِدَةٍ﴾ له‌پاش (مردنی) خرم (چونکه که‌سیکیان تیدانه‌ی جیگری من بیت) ﴿وَكُنْتُ أَمْرًا عَاقِبًا﴾ وخیزانه‌که‌شم نه‌ترکه (مندالی نابیت) ﴿نَهَبْتُ مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تر له‌لایه‌ن خرتته‌وه منالیکي چاکم پی‌بیه‌خشفه. ۴ ﴿بِرَبِّي وَبِرَبِّكَ﴾ (بِرَبِّي وَبِرَبِّكَ) به‌راستی من ده‌دینه‌ی ﴿بِقَوْلِ رَبِّي نَسَى﴾ به‌مندالی که‌ناوی به‌حیایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا﴾ پیشت که‌سمان به‌و‌ناوه‌ ناو‌نه‌ناوه. ۵ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَالِينَ﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم چون مندالم ده‌بی ﴿وَكُنْتُ أَمْرًا عَاقِبًا﴾ له‌کاتیکدا خیزانم نه‌ترکه ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْحُبْرِ عِتًّا﴾ بیگومان خورشم له‌پیریدا که‌یشتوومه‌ته نه‌و‌په‌پی پیری. ۶ ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (برپاس) به‌و‌چورمیه ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ په‌روه‌ردگار یشت فه‌رموویه‌تی ﴿مَوْعَلًى مِّنْ﴾ نه‌و (دروست کردنه) به‌لای منه‌وه زور ناسانه ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن نَّحْلٍ﴾ بی گومان پیشت‌ریش ترم دروست کردوه ﴿وَلَنُرْسِلَنَّكَ فِي الْغَيْثِ﴾ که‌شتیک نه‌بوویت (پیش نه‌و‌دروست‌کردنه). ۷ ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم نیشانه‌یه‌کم بق دابنی (کاتی نه‌و‌مژده هاته دی) ﴿قَالَ نِسْكُوا آلَ الْفِرْعَوْنَ﴾ (خوای گوره) فه‌رمووی نیشانه‌ی تر نه‌وه‌یه (کاتی نه‌و‌کوپه‌ پیدا بووه) ﴿أَلَا تَكْفُمُ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفتوگو له‌گه‌ن‌خه‌لکا بکه‌یت ﴿قُلْتُ لَّيَالٍ عِثًّا﴾ سی‌شهو له‌سه‌ر په‌ک (به‌روزه‌کانیه‌وه هه‌ر چه‌نده) ساغیت و لال نیت. ۸ ﴿خَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌پرستگاکه‌ی هاته‌ده‌ر بق ناو‌که‌له‌کی ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ النَّاسَ﴾ جبا به‌نیشانه‌ت پتی ووتن ﴿أَنْ سُبْحَا بُكْرَةً وَعِثًّا﴾ که‌به‌یانیان و نیواران ته‌سیب‌هاتی خوا بکه‌ن. ۹

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا اَلْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءَايٰتِهٖ الْخٰكِمَ صٰبِيًا ﴿١٢﴾
وَحٰنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوَةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبِرَآءِ اِلٰدِيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّى
اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ
رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ عِلْمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنِّىْ يَكُوْنُ لِيْ
عِلْمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِيْ بَشَرٌ وَلَمْ اَكْ بِغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ وَلِنَجْعَلَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَلَجَّآهَا الْمَخَاضُ اِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يٰلَيْتَنِىْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادٰ بِهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَخْرٰنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهَرٰى اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا خَمِيًّا ﴿٢٥﴾

سباوہ پر کام
دہ کرد کاتی نتمہ
لہ نہ شکرتہ کدا
بروین و ثوان
لہرمانہ برہ بروین
روم: نسی
پتہ سبہری خوا
(۱۲) نہ گہر

یہ کیکیان سہیری
گور پئی خلی
بکات نہوا دہمان
بینیت) لہرموی:
(گومان و بلچوونت
چرتہ نہبو بہر
بہرہ کس
کہ خوائ گہرہ
سن یہ میان بیت).

نایہ تی (۱)
سورتی (التوبة):
قال رسول الله
(۱۲): لا یلج

لنار رجل بکی من

خشية الله حتى يعود اللبن في الضرع ولا يجتمع على عبد غبار في سبيل الله وديخان جهنم (رواه الترمذي)
پیغمبر صبری خوا (۱۲) لہرموی: (ناچیتہ ناگروہ کہ سیک لہترسی خوا گریابیت ہذا شی نہ گہریتہ وہ
ناو گوان، ہرہوجا کر نایتمہ لہرموی بہتہ دیہ کہ تہو توڑی جیہاد لہ پئی خوا و دوکلی دوزخ).

نایہ تی (۶۰) سورتی (التوبة): قال رسول الله (ﷺ): (ليس المسكين بهذا الطواف الذي يطوف على -

﴿يَهَيِّئْ خُبْرَ الْكَتَبِ يَوْمَ﴾ (خو دهه رموييت به په حيا پاش گوره يووني) ته يه حيا تهورات به تونو گرنگ بگره ﴿وَرَأَيْتُمْ أَتَيْتُمُ سَيِّئًا﴾ تيگه يشتني تهورات (يا حيكمهت و تهوي) مان پتبه خشي له تمه مني مناليدا. (١٢) ﴿وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا وَزَكَاةً﴾ له گال دلسوزي و پاك و خاوتي له لايه ن خومانوه ﴿وَكَانَ تَقِيًّا﴾ وه تهو (په حيا) له خوا ترس و پلويكار بوو. (١٣) ﴿وَبَرًّا بِيَوْمِ يَوْمِ﴾ مه لسو كهوتي له گال دليك و باوكيدا جوان بوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ حق به دل زان و سهر پتجي كه رخميوو (له فرماني خوا). (١٤) ﴿وَنَسْتَعِزُّ عَلَيْهِ يَوْمَ يَوْمٍ﴾ سه لامي خوي له سهر بيت لهو روزه ي له دايك بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه لهو روزه ي كه وه فات ده كات ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْخِطَابُ﴾ وه لهو روزه ي كه زيندوو ده كرتنه وه. (١٥) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾ (ته ي موحه معه د) باسي به سهرهاتي ماريه م بكه له قورناتدا ﴿إِذْ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ تهو كانه ي كه كه نارگيري كرد له كهس و كاري ﴿مَكَانًا تَرِيًّا﴾ له شوينيكي روزه لاتي (مزگوتي قورس دا خوا پهرستي ده كرد). (١٦) ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ نينجا په رده په كي دلنا له نتوان خوي و نهوان (كهس و كاري) دا ﴿فَنَادَوْهَا آلِهَاتُهَا رُوحَنَا﴾ نيمه ييش جوپره نيلمان نارد بولاي ﴿فَتَكَلَّمْنَا بِقُرْآنٍ مَّرْكُومٍ﴾ به سهرهاتي تهو خوي پيشاني (ماريه م دا). (١٧) ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (ماريه م) ووتي من په نا ده گرم به خوي ميره بان له تق ﴿إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ ته گار تق له خوا ترسيت (وازم لي بيتنه و زيانم پي مه گيه نه). (١٨) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جوپره نيل ووتي (ترست نه يي) من نيردراوي په روه رديكارم ﴿لَا مَلَّكَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ بق ته وه ي منداليكي پاك و خاوتي پي بيه خشم. (١٩) ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ (ماريه م) ووتي من چن مندالم ده بيت !! ﴿وَلَمْ يَنْتَسِبْ يَحْرَ﴾ كه هيج به سهرهاتي ره فاقه تي نه كردوم (به حه لالي) ﴿وَلَمْ أَلِدْ بِهِ﴾ وه دلون پيسيش نه يووم. (٢٠) ﴿قَالَ كَذَلِكِ﴾ (جوپره نيل) ووتي كاره كه به و جوره يه (كه پيم ووتي) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ په روه رديكار ته رمويه تي ﴿مَرْعًى مِّنْ﴾ تهو كاره لاي من رقد ناسانه ﴿وَلَنَجْعَلَنَّ يَدَاكَ يَدَيْنِ﴾ و بق ته وه ي بيكه يين به موعيزه و نيشانه يه بك بق خه لكى ﴿وَزَحْنًا يَدَا﴾ و په حمه تيكي تايبه تيش له لايه ن نيمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مُّضِيًّا﴾ ته وه كاريكي پرياردراوه (له لايه ن خواوه). (٢١) ﴿فَحَمَلْنَاهَا﴾ جا (ماريه م) سكي پر بوو بهو (كرد په لوه) ﴿فَاتَّخَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ته دجا به (سكه كه) وه نوور كه وته وه بق شوينيكي نوور (له كهس و كاري). (٢٢) ﴿فَأَنجَيْنَاهَا مِنَ الْغَمِّ﴾ تهو سا نيش و به روه زاني مندال بوون ناچاري كردو بردي ﴿إِلَّا جَذَعَ الشَّجَرَةَ﴾ بق لاي قه دي دار خورمايه ك (تا له كاتي مندال بوومه نه كه يدا خوي پتوه بگرييت و پالي پتوه بدات) ﴿قَالَتْ بَلِّغْنِي بِهَا قَبْلَ غَدَا﴾ (ماريه م) ووتي ناي خوزگه پيش نه م (روداوه) به رمايه ﴿وَكُنْتُ تَقِيًّا نَبِيًّا﴾ و من شستيكي له بيرچووه ي باس نه كراو يوومايه. (٢٣) ﴿فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا﴾ نينجا (جوپره نيل) بانگي ماريه م كرد له ژيري (دار خورماكه) وه ﴿أَلَا غَرَنِي﴾ (ووتي) خه فات مه حق و غمبار مه به ﴿فَدَجَلْ رَبُّكَ فَتَكَلَّمْنَا﴾ ينگومان په روه رديكار ته له خوارته وه جقه يه ك ناوي بق لاهه م ميناوي. (٢٤) ﴿وَمَرْءٌ إِلَيْكَ هَذِهِ الْخَلَّةُ﴾ قه دي تهو دار خورمايه بق لاي خوت راوه شينه ﴿سَبِّحْ عَلَيْكَ رَبُّهَا جَبَّارًا﴾ خورماي تازه پي كه ييووت به سهر دا ده بارى. (٢٥)

﴿تَكُلْ وَاشْرَبْ﴾ تنجا (لهو خورما) بخور و (لهو ناوهر) بخورده ﴿وَقَرَىٰ عَلَيْكَ﴾ چاوو دل
 پښتن به ﴿فَلَمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا نه‌گرم هر که سیکت بینی (پرسیاری نه‌م منداله‌ی
 لی کردی) ﴿فَقُولِ لِي تَذَرْتِ لِلرَّحْمَنِ سَوْمًا﴾ به (نیشاره‌ت) پیتی بلی به راستی من قسه
 ته‌کردم له‌سه خرم نه‌زد کردوه بقی (خوای) میهره‌بان ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُورًا﴾ له‌به‌رنه‌وه
 نه‌مرد قسه له‌گه‌ل هیچ که سیکدا ناکه‌م. ۲۶ ﴿فَأَنْتَ بِمَقُومَتِكَ﴾ جا به و (منداله‌وه)
 هاتوه بقی لای کس و کاره‌کی ﴿فَتَحِيلُهُ﴾ نه و (منداله‌ی) گرتیو به باوه‌شیه‌وه ﴿فَقَالُوا
 بَسْرَتُهُ﴾ (خزمه‌کانی) ووتیان نه‌ی مریه‌م ﴿لَقَدْ جَنَّتْ سُبْحًا فَدَرَبًا﴾ به‌پاستی شتیکی تقد
 خراب و نابو به‌رت کردوه. ۲۷ ﴿فَتَأَخَذَتْ مَرْيَمُ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی وه‌ک خوشکی هارون
 وایت (له‌ته‌قوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا نَّزْمًا﴾ نه‌باوکت پی‌اوکی خراب و داوین
 پیس بووه ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا﴾ نه‌دایکت داوین پیس و زیناکار بووه. ۲۸ ﴿فَأَنشَارَتْ
 بَقِيَّةَ﴾ جا (مریه‌م) نیشاره‌تی بقی نه و (منداله) کرد ﴿فَقَالُوا كَيْفَ تُكَلِّمُ﴾ (خزمه‌کانی) ووتیان
 چلن قسه بکین ﴿مَنْ كَانَتْ فِي الْأَمْنِ مِنْهُمَا﴾ له‌گه‌ل منالیکدا که له‌پیشه‌کدایه. ۲۹ ﴿فَنَالَ
 فِي عَيْنِ اللَّهِ﴾ (منداله‌که هاته قسه‌ی) ووتی به‌پاستی من به‌نده‌ی خوام ﴿وَأَتَتْهُ الْكَتِفُ﴾
 په‌لوی نینجیلیم پی‌ده‌دات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و ده‌مکات به‌پیشه‌مهر. ۳۰ ﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا لِّمَنْ
 نَاكَبَتْ﴾ وه‌پیرقز و نه‌داری کردوم له‌هر چی‌گی‌کدا بم ﴿وَأَوْصَانِي بِالْحُلُوهِ وَالزُّكُوهِ﴾
 و همرمانی پیدایم به‌نویز کردن و به‌زه‌کات دان ﴿فَنَافِلُهَا﴾ هه‌تا له‌ژیاندام و
 زیندوم. ۳۱ ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْ﴾ و (کردومی) به‌رقله‌یه‌کی چاکه‌کارو گویدرایه‌ل بقی دایکم
 ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نه‌ی کردوم به‌ملهریکی به‌د ره‌فشار. ۳۲ ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾
 سلوی خوام له‌سر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ نه و روزه‌ی که له‌دایک بووم وه‌نه و
 روزه‌ی که ده‌مردم ﴿يَوْمَ أُبْعِثُ خَلْقًا﴾ وه‌نه و روزه‌ی که زیندوو ده‌کردیم وه. ۳۳ ﴿ذَٰلِكَ
 عَمَّا أَنْزَلْنَا﴾ نه‌وه (که باس کرا) عیسی‌ی کوری مریه‌مه ﴿فَوَكَّلْتُ الْحَقَّ﴾ که
 ووتیه‌کی راسته (ده‌ریاره‌ی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمْشِي﴾ که نه‌وان (گاورد و
 جووله‌که‌کان) تئیدا نوو دلن. ۳۴ ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ نا‌گودجی و شایه‌ن نی‌به
 بقی خوا مندالی مه‌بیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بی‌گرمی بقی خوا ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا﴾ هه‌رکاتی
 میه‌وی کارک بیی ﴿فَلَمَّا يَقُولُ لَمْ﴾ نه‌وه بی‌گومان ته‌نما پیتی ده‌لی ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ بیه
 په‌کسر ده‌بیت. ۳۵ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَنَ وَرَكُوعٌ﴾ بی‌گومان خوا په‌روه‌ردگاری من و نئوه‌شه
 ﴿فَتَأْتِيهِ﴾ که‌وات هه‌ر نه‌وه به‌پرستن ﴿فَتَذَرُهُمْ تَتَفَتَّرُونَ﴾ نه‌مه‌یه‌ریکا و رقیان‌ی راست
 و بروست. ۳۶ ﴿فَاتَّخَذَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به‌لام ده‌ست و تاقه‌کانی (گاورد و
 جووله‌که) له‌نئو خویاندایان جیاواز بوو (له‌باره‌ی عیساوه) ﴿فَنَزَلَ الْأَنْبِيَاءُ نَزْلًا﴾ جا
 سزالو له‌ناو چوون بقی نه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌ی بوون ﴿مِنْ سُورَةٍ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له‌بینینی روزه
 تقد که‌ورده‌ک (که روزه‌ی نوایی به). ۳۷ ﴿أَنبِئْ بَيْنَ وَابِعَيْنِ﴾ نای که چه‌نده بیسه‌ر و
 بینه‌رن ﴿يَوْمَ يَأْتُوكَ﴾ روزه‌ی دینه‌وه بقی لامان (له‌قیامه‌تدا) ﴿لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْكَافِرُونَ﴾ به‌لام
 سته‌مکاران نه‌مردی (له‌دنیا‌دا) ﴿فِي صَلَافٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گومراییه‌کی ناشکراندان. ۳۸

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَتَابَتِ إِلَيَّ قَدْ جَاءَ مِنِّي الْعِلْمُ مَالَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَتَابَتِ إِلَيَّ أَخَافُ أِنْ يُمَسِّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ يَتَابَرِهِيْمُ لَنْ لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ سَا سْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعِزَّنَا لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

— ریفعلون مالا

یؤمنون فمن

جامعهم بیده فهو

مؤمن ومن جامعهم

بلسانه فهو مؤمن

ومن جامعهم بقلبه

فهو مؤمن ولسان

وداء ذلك من الإيمان

حبة خردل (رواه

مسلم). پیغمبر می

خوا (ﷺ)

فرمود: (مسج

پیغمبر است نه یهود

که نزد ما بیعت بر

لای که لیک پیش من

نبیلا من بعدک ل

که که می می بود

که پختیرانیان فی

کردیم و ماوه لایک

که پابند بود به

سوزنده تیره و پی

و شوق و فرمانی

فرمان هلد کرد پاشان دوی توان که سانیك دهاتن نهوی دهیان ووت کرده دهیان پی نه ده کردو

کارکنان ده کرد که فرمانیان پی نه درابو بویه هرکه سیک به دهست بهر نگاریان بو دستن نهوه باوه پرداره و

که سیکش به زمانی بهر نگاریان بو دستیت نهوه باوه پرداره و هرکه سیکش به دلی بهر نگاریان بو دستیت

نهوه باوه پرداره شتر لهوه به ولاره به نه ندازهی تقوه خهرتله بهک ثیمان نی به (له دلدل)، (له دلدل)

﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَشْرِ﴾ (نهی موحه معده) ﴿وَمَنْ يَنْصُرْ﴾ (نهو) (سته مکان) انه له رزقی داخ و خهفت
 بترسینه ﴿إِذْ نُنْفِثُ الْأَسْرَفَ﴾ کاتی کارو باری (خه لکی) کتایی پی دههینری ﴿وَمَنْ فِي
 غِلَظٍ﴾ له کاتی که شوره غافلن ﴿وَمَنْ لَا يُؤْمِنُ﴾ و باورهوش تاهینن (به رزقی دواپی).
 ۳۹ ﴿إِنَّا عَنَّا﴾ به راستی هر نیمه ﴿ثَرِثَ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ دههینه میراتگری زهوی و
 نهوی له سه رویهتی ﴿وَالَّذِينَ يُزْجِفُونَ﴾ وه هر بق لای نیمه دههینه دهه. ۴۰ ﴿وَأَذْكُرُ فِي
 الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه (نهی موحه معده) ﴿لَهُ قُورْئَانِدَا﴾ باسی ئیبراهیم بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ
 مَذْبُوحًا نَبِيًّا﴾ به راستی نهو (ئیبراهیم) نذر راستگر و پیغمبر بوو. ۴۱ ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾
 کاتی به باوکی ووت ﴿يَا أَبَتِ﴾ نهی باوکی خوشه ویستم ﴿لَمْ تَعْبُدْ﴾ بق دهه پرستی
 لَا تَسْمَعُ وَلَا يَنْصُرُ ﴿هَئِنِّي كُنْتُ نَابِيسَتِي وَنَابِيسَتِي﴾ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْءٌ وه هیچ سوودیکت
 پی ناگه یهتی. ۴۲ ﴿يَا أَبَتِ إِنْ لَيْتَ بَنِيَّ مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾ نهی باوکی خوشه ویستم به راستی
 دلتیابه زانست و زانیاریکم بق هاتوره ﴿يَا أَبَتِ﴾ که بق تۆ نه هاتوره (ویست
 نه دروره) ﴿لَا تُؤْمِنُ﴾ که واته شوینم کوره و گویرایه لیم بکه ﴿أَفَلَا يَرَوْهَا سِوَاهَا﴾
 رنمونیت ده که م بق ریزانی راست. ۴۳ ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ نهی باوکی
 خوشه ویستم شهیتان مه پرسته ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به راستی شهیتان ﴿كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَصِيًّا﴾
 همیشه سه ریچی کر و پاخی به له خوی به به زه می. ۴۴ ﴿يَا أَبَتِ إِنْ أَخَافُ﴾ نهی
 باوکی خوشه ویستم به راستی ده ترسم (که به کافری بهری) ﴿أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابُ﴾
 تووشی سزایه ک بهی ﴿مِنْ الرَّحْمَنِ﴾ له لایه خوی به به زه ییه وه ﴿فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾
 تیر بیته هوی و هاده می شهیتان (له دوزخه خدا). ۴۵ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ أَخَذَ﴾
 (باوکی) ووتی تۆ واز له په رستاره کانی من دینی (ونایانه پرستی) ۴۶ ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ نهی
 ئیبراهیم ﴿إِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُكَ﴾ سویندبی نه گر واز نه هینتی (له قسه ووتن به
 په رستاره کانی) دلتیا به بهرد بارانت ده که م ﴿وَأَعِزِّي لِي﴾ برقی ماوه یه کی نذر
 دور که ورمه لیم. ۴۶ ﴿قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ﴾ فهرموی سه لامت لی بیت ﴿سَاسْتَعِزُّ لَكَ﴾
 تۆ له مه ودا دواوی لی بوردنت بق ده که م له په روره دگرم ﴿أَنْتَ كَذَّابٌ﴾
 (چونکه) به راستی نهو (په روره دگان) له که لعدا میهره بانه (و دوام گیرا ده کات).
 ۴۷ ﴿وَأَعِزِّي لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ﴾ وه دورره په ریز دهیم له نیوه و نهو شتانه ش
 دهه پرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ ته نها په روره دگرم دهه پرستم
 ﴿عَنِّي﴾ نومیده وارم ﴿أَلَا أَكُونُ بِدَعَاءِ رَبِّي﴾ له به رستن و نرای په روره دگرم دا بی
 هیوا و نانومید نهیم (وه کو نیوه). ۴۸ ﴿فَلَمَّا أَفْتَرْتُمْ﴾ جا کاتی (ئیبراهیم)
 دور که وته لیان (له گله بت په رسته کی) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و له و
 شتانه ش نه وان دهیان به رست جگه له خوی که وره ﴿وَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ﴾ نیمه
 ئیسمحاق و (له ئیسمحاقیش) به علویمان پی به خوشی ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ وه ریه ک
 له وانیشمان کرد به پیغمبر. ۴۹ ﴿وَوَقَّعْنَا لَهُمْ بَيْنَ رَحْمَتِنَا﴾ له رهمهتی خومان
 نه وانمان به هره مند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ باسی چاکه ی نه وانمان خسته
 سه ر زوایی (فاده میزاده کانی). ۵۰ ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ له قورئاندا باسی
 موسا بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلَمًا﴾ به راستی نهو (که سیکتی) هه لیزارده بوو
 (بی که ربهو له ناته وای) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و پیغمبر بوو (بق خه لکی). ۵۱

وَنَدَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبَيْنَا إِذِ انْتَلَى عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عِدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُمْ كَانُوا وَعْدُ مَا نَبَأُوا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَآبِكُنْ آيْدِينَ وَمَا خَلَفْنَا وَمَآبِكُنْ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

هؤلى هاتكه

خوارموى نابهلى

(٦٤) سورملى

(مريم): ﴿٥٢﴾

تَنْتَزِلُ إِلَا بِأَمْرِ

رَبِّكَ. بخارى له

عبداللهى كبرى

عبداسوه

ده كچيتكه كه

ووتدى:

پتقمبر (ﷺ)

به جوبره نىلى

فهرمود: (چى

هتتك بهر كريت

ده كات لهوى

سهردانمان بكيت

زواتر لهوى

سهردانمان

ده كهيت) بهو

مؤيره خوى

كهوده نهم

نابهلى نارد

خوارموى ﴿وَمَا تَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا...﴾.

نابهلى (٨١) سورملى (التوبة): قال رسول الله (ﷺ): (نار بنى آدم التى توقدونها جزء من سبعين

جزءا من نار جهنم، فقالوا) يارسول الله إن كانت لكافية فقال: فضلت عليها بتسعة وستين جزءا) (متفق

عليه). پتقمبر (ﷺ) فهرمود: (نهو ناكرهى كه نادمى به كارى ده هينن به شيكه له حهفتا به شى-

﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وە ئێمە ئەومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ لە لای راستی کێوی
 ھوردە. ﴿وَتَذَكَّرُ نَجِيًّا﴾ وە ئەو (موسا) مان نزیک کردە وە تا قەسە لە گەڵ بکەین. (۵۲)
 ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ وە لە بەزەیی و بەخشندەیی خۆمان بە خشیمان بەو (موسا) ﴿أَخَاهُ
 هَارُونَ نَبِيًّا﴾ ھارونی برای کە پێغەمبەر بوو. (۵۳) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ وە لە قورئاندا
 باسی ئیسماعیل بکە ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بێگومان ئەو لە پەیمان و بەلێنەکانیدا
 راست گری بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ئەو نێرداوو پێغەمبەری خوا بوو. (۵۴) ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ
 وَهُوَ مَعَهُمْ فَهَرَمَانِي دەدا بە خێزان و کەس و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ بە نوێژ کردن و
 زەمکات دان ﴿وَكَانَ عَبْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ وە ھەمیشە لای پەرورەدگاری جێگای پەرەزەماندە
 بوو. (۵۵) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ﴾ وە باسی ئیدریس بکە لە قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾
 بە راستی ئەو زۆر راست گری و پێغەمبەر بوو. (۵۶) ﴿وَتَذَكَّرُ نَحَّا عِثًّا﴾ و پایە و پلە پەیمان
 بلند و بەرز کردە وە. (۵۷) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەوانە (ی) کە باس کران
 کەسانێکن کە خوا نەعمەت و چاکەیی خۆی رەشت بەسەریاندا ﴿مِنَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ لەو
 پێغەمبەرانی کە لە ئەوێ ئادەمن (وەک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا نَحْلُوحَ﴾ وە لە
 (ئەوێ) ئەوانەش (کە لە کەشتییە کەدا) لە گەڵ نوح دا ھەلمان گرتن (وەک
 ئیبراھیم). ﴿وَمِنَ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ وە لە ئەوێ ئیبراھیم و یەعقوب (وەک ئیسماعیل و
 یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ وە ئەوانە (ی) ھیدایەتەمان داوین ھەلمان بژاردوون ﴿إِذَا نَقَلَ
 عَلَيْهِمُ الْبُحْرَيْنِ﴾ تا ئەوانە ھەر کاتی ئایەتەکانی خۆی بە بەزە بیان بۆ بخوێنرێتە وە
 ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَبَدَأُ الصُّورِ﴾ دەست بە جێ دەکەون بە ھودا بە سوژدە و گریانە وە. (۵۸) ﴿لَقَدْ
 مَنَّا عَلَيْهِمْ خَلْقًا﴾ ئینجا لە پاش ئەوان کەسانێک (لە ئەو کانیان) بوونە جێنشینیان
 ﴿أَصْأَعُوا الصُّورَ﴾ کە نوێزیان دەھەوتاند ﴿وَاتَّبَعُوا الشُّرُوءَ﴾ و شوێن ھەواو ئارەزوو کەوتن
 ﴿تَسُوتُ بَلْقُونَ عِثًّا﴾ جا ئەوانە لە داهاتوودا تووشی (سزای) گومارییان دەبن. (۵۹) ﴿إِلَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگە لەوێ کە توبەیی کردبێت و باوەری ھێنا بێت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کاری
 کردەوێ چاکێ کردبێت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئەوانە دەچن بە ھەشتە وە ﴿وَلَا
 يَكْلَفُونَ شَيْئًا﴾ و ھێج سەمێکیان لێ ناگرێت (لە پاداشتی کردە وە چاکەکانیان کەم
 ناگرێتە وە). (۶۰) ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بە ھەشتانی جێی مانەوێ ئیجگاری ﴿إِلَىٰ وَعْدِ الرَّحْمَنِ﴾
 کە خۆی مېھرەبان بەلێنی دلەو ﴿عِبَادَهُ بِالْقَنبِ﴾ بە بەندەکانی کە نادیارو پەنھانە ﴿إِنَّ
 كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ بە راستی خوا بەلێنی بەدی دێت. (۶۱) ﴿لَا يَشْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾
 (بە ھەشتییەکان) لە بە ھەشتدا ھێج ووتە و قەسەکی بێ سوود نابیستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾
 تەنھا سەلام کردن دەبیستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ لە وێدا رەسق و رۆزی ئامادەیی بۆیان ﴿تُكْرَمُ
 وَغِيًّا﴾ بە یانیان و ئیواراندا. (۶۲) ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ ئەو بە ھەشتەیی باسی کرا ﴿إِلَىٰ نُورٍ﴾
 ئەوێ کە دەبێ بە ھەشتەیی (مِنَ عِبَادَاتِهِ مَنْ كَانَ نَبِيًّا) بەو کەساتە (لە دنیادا) پارێزگار و
 لە خوا ترس بوون لە بەندەکانمان. (۶۳) ﴿وَمَا تَنْتَظِرُونَ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ئێمە (فریشتەکان) لە
 تاسمانە وە دانابەزین بە ھەرمانی پەرورەدگارت ئەبێ ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ تەنھا بۆ
 خوا (و خوا دەزانی) ھەموو کاریاری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا يَمَسُّكَ ذَلِكَ﴾ و ئێستا
 مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَبِيًّا﴾ وە پەرورەدگارت (کردەوێ بەندەکانی) لە بیر نەکردووە. (۶۴)

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که په‌روهریگاری ناسمانه‌کان و زهوی و هه‌رچی له‌ئیتوانیاندایه ﴿لَعَبْدُهُ وَأَصْلُهُ لَعْنَتُهُ﴾ که‌واته بییه‌رسته و زۆر خۆگر به له په‌رستنیدا ﴿مَنْ تَقَرَّرَ لَهُ سَمِيًّا﴾ نایا ناگاداریت وێنه‌ی شه‌و (خوا) مه‌بیته. ٦٥ ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾
 ئاده‌می (بی به‌وا) ده‌لی ﴿إِذَا مَا يَأْتِي﴾ نایا که مردم ﴿تَرَوْنَ أَخْرَجَ حَبًّا﴾ له داهاتوودا به
 زه‌وه‌ویی (له گۆر) ده‌رده‌هه‌یتیریم. ٦٦ ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ شه‌وه ئاده‌میزاد بق
 بی‌ناکاته‌وه ﴿أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ﴾ که بیگومان نییه له سه‌ره‌تاوه شه‌ومان دروست کردوه
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا﴾ که شه‌و شتی که نه‌بوو. ٦٧ ﴿لَوْ يَرَىٰ لَخَشِعْتُمْ رُكُوعًا﴾ شه‌وا سویتند به
 په‌روهریگارت شه‌و (بی به‌ویانه) کۆ ده‌که‌ینه‌وه (له رۆژی دوا‌بییدا) ﴿وَالْخَاشِعِينَ﴾
 (له‌گه‌ل) شه‌و شه‌یتانانه‌ی (که گومریان کردن) ﴿ثُمَّ لَنُخْرِجَنَّكُمْ﴾ پاشان به‌راستی
 هه‌موویان ئاده‌مه‌ین ﴿خَوَّلَ جَهَنَّمَ جَبًّا﴾ به‌ده‌ویی نۆزه‌خدا به‌سه‌ر شه‌وتیواندا
 که‌وتوو (له‌به‌ر ترسناکی شه‌و نۆزه). ٦٨ ﴿ثُمَّ لَنُغْرِثَ﴾ پاشان بی گومان ده‌ری
 دینین (و ده‌یخه‌ینه نۆزه‌ه‌وه) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ﴾ له هه‌ر پێوه ده‌سته‌یه‌ک ﴿أَلَيْسَ أَشَدَّ عَلَى
 الْفَاحِشِينَ﴾ کامه‌یان تاوانبارتر (یاخی تر) بووه له به‌را‌به‌ر خوای میهره‌بان دا. ٦٩
 ﴿ثُمَّ لَنُخْرِجَنَّكُمْ﴾ نینجا بیگومان نییه زان‌اترین ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أَزَلُّ بِمَا ضَلُّوا﴾ به‌وانه‌ی که
 هیاوترین به‌خه‌ینه نۆزه‌خ و بسوتین پێی. ٧٠ ﴿وَإِنْ يَنْكُرُ﴾ که‌س نییه له نیوه ﴿إِلَّا
 وَرَدَمًا﴾ نه‌هوات و تینه‌په‌ریت به‌سه‌ر نۆزه‌خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَيْبِكَ حَتْمًا مَقِضًا﴾ (شه‌و تینه‌په‌ینه)
 به‌هاریکی به‌لوه‌یه له په‌روهریگارت شه‌وه. ٧١ ﴿ثُمَّ لَنُخْرِجَنَّكُمْ﴾ دواتر شه‌وانه‌ی رزگار
 ده‌که‌ین خواناس و پارێزگار بوون ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جَبًّا﴾ و سه‌تم کاران به‌چۆکا
 هاتوویی له‌ناو (نۆزه‌خ) دا ده‌هه‌یلینه‌وه. ٧٢ ﴿وَإِذَا تَقَرَّرَ عَلَيْهِمْ أَنْتَ بَقِيَّةٌ﴾ هه‌ر کاتی
 تابه‌ته‌ بوون و ناشکرکانی نییه به‌سه‌ریاندا به‌خه‌یتیرایته‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ شه‌وانه‌ی
 بی به‌وا بوون ده‌یان روت ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌وانه‌ی ئیمان‌یان هه‌تا بوو ﴿أَيُّ الْقَرِيبِينَ خَيْرٌ
 مِّنْكُمْ﴾ کام له‌م دوو که‌مه‌له‌ جی و شوینی (خانوو به‌ره‌ی) خوشره ﴿وَأَخْسَنُ دِينًا﴾ و
 که‌رو مه‌جلیسی چاک‌تره. ٧٣ ﴿وَكَمْ أَمْلَكْتُكُمْ قَبْلَ هَٰذَا﴾ وه‌پێشی شه‌مان چه‌ندینمان له‌ناو برد
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌گه‌له (بی باوه‌ره‌کان) ﴿مَنْ أَحْسَنُ أَمْرًا وَرَبًّا﴾ که‌ل و په‌لی ناوما‌ل و جوانیان
 له‌مان چاک‌تر بوو. ٧٤ ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ شه‌ی موچه‌مه‌د (ﷺ) بلی شه‌وه‌ی
 له‌گومرای دایه ﴿لَنُيَمِّدَنَّ لَهُ الْوَحْشَ مَدًّا﴾ یا خوای میهره‌بان موله‌تی پی‌بدات و ته‌مه‌نی
 نرێژ بکات (تازیاتر تاوان بکه‌ن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾ هه‌تا کاتی شه‌وه‌هه‌شانه‌ی
 که‌راوه‌ لییان ده‌بینن (دیه‌ته‌ دی) ﴿إِنَّا الْعَذَابُ إِنَّمَا السَّاعَةُ﴾ (شه‌وه‌ش) بیان سزایه (له
 نه‌یادا) بیان (هاتنی) رۆژی دوا‌بییه ﴿تَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا له داهاتوودا ده‌زانن ﴿مَنْ هُوَ رَبُّ
 سَكَنًا﴾ کێ جی و شوینی (خانوو به‌ره‌ی) خراپ و ناخۆشه ﴿وَأَضَعُفُ جَدًّا﴾ وه‌کی
 سه‌ریاز و له‌شکری بی هه‌تره (که‌فران یا باوه‌رداران). ٧٥ ﴿وَيُؤَيِّدُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مَدَىٰ﴾ شه‌وانه‌ی له‌سه‌ر رییازی هه‌دایه‌ت بوون خوا هه‌دایه‌تیان بق زیاد ده‌کات
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ أَصْلَحُ﴾ شه‌و کرده‌وه چاکانه‌ی له (رۆژی دوا‌بییدا) ده‌هه‌یتینه‌وه ﴿خَرَجَ عِنْدَ
 رَبِّكَ نَوَابًا﴾ لای په‌روهریگارت پاداشتی چاک‌تره ﴿وَعَفَّ مَرَدًّا﴾ و ناگامیه‌تی باه‌تره. ٧٦

أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْوُهُمْ أَزْوَاجَهُمْ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٣﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٤﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً ﴿٨٥﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٦﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٧﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٨﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطَرْنَ مِنْهُ وَتَلَشُّقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٨٩﴾ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩١﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٢﴾ لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمُ وَعَدَهُمْ عَذَابًا ﴿٩٣﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٤﴾

هؤلی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و

۸۰) سوره نبی

(مريم) ﴿أَفْرَأَيْتَ

الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا

وَقَالَ ...﴾

بوخاری له

خه بابمه

ده گزیتیه وه که

ووتویه تی: من

له سه رده می

نه فامی ما

ناسنگر بیوم و

مه ندی قهرزم لای

عاصی کوبی وائل

بور پزشتم بق لای

قهرزه که می لی

وه دگرمه وه عاص

ووتی: ناده مه وه

مهتا بی باوه و

نه بیتیه وه به

موجه مهده منیش ووتی: بی باوه و نام به موجه مهده مهتا خوی گه وه تق ده مرینی
پاشان زیندوو ده کریتیه وه ووتی: وازم لی بیته مهتا ده مریم و زیندوو ده کریمه وه نه دجا
سامان مندالم پی ده دری. نهوسا قهرزه که ده ده مه وه له و کاته ده هم نایه ته
له سه ری هاته خواره وه ﴿أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَوَلَدًا ...﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا نه و كه سه ت ديوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بى باوه و بوو به نيشانه و
 عليه ته كاني نيمه ﴿وَقَالَ﴾ ووتى ﴿لَأَوَدُّنَّ مَالًا وَوَلَدًا﴾ (له رځى دوايشدا) مال و كورم
 پى ده سرى. ۷۷ ﴿أَطْلَعُ الْغَيْبِ﴾ ثابا نه پنبه كان ناگاداره ﴿أَمَّا أَخَذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ يا
 به لئنى له خوى ميه ره بان وه رگرتووه. ۷۸ ﴿كَلَّا﴾ نه خير (وانيه) ﴿سَكُنْ مَا
 بَنَوْتَ﴾ له مه وپاش نه وهى ده يلى ده ينوسين (له سرى) ﴿وَنُفِخُ نَفْثًا مِنَ الْعَذَابِ مَذًّا﴾
 ملوهى سزاي بق دريژ ده كه پنه وه. ۷۹ ﴿وَنَزِلُّهُمْ تَامًا بَقُولَ﴾ نه وهى نه وه يلى (له مال و
 مندا) به ميراث لى وه رده گرپنه وه. ﴿وَنَاتِنَا فَرْدًا﴾ (له رځى دواييدا) به ته نها ديتنه وه
 لامان. ۸۰ ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانه بيجگه له خوا پرياريان داوه بق خويان
 ﴿عَالِهَةً﴾ چند په رستراوځ. ﴿يَكُونُوا لَكُمْ عَزًا﴾ بق نه وهى نه وه رستراوانه بينه يارمه تى
 دهر (و تكا كار بويان. ۸۱) ﴿كَلَّا﴾ نه خير (وانيه) ﴿سَيَكُونُونَ بِعَذَابِهِمْ﴾ به لكو
 په رستراوه كان (له قيامت دا) نيكارى په رستنه كى نه وان ده كنه ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
 خِذَا﴾ وه ده بيه دريان و به رپه رچيان ده دهنه وه. ۸۲ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا نه تديوه
 (سهرجت نه داوه) ﴿أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ كه بيگومان نيمه شه يتانه كاشان زالا كړدوه
 ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سر پى باوه وان دا ﴿تَزُومُ أَرْأَ﴾ چاك هانيان دده دن (بق كو فرو
 تاوان. ۸۳) ﴿فَلَا تَنْجِلْ عَلَيْهِمْ﴾ جا (نهى موحه مه د ﴿وَاللَّهِ﴾) په له يان لى مه كه ﴿إِنَّمَا
 نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ بيگومان نيمه به ژمارنيتكى ورد (رځانى ته مه تيان) ده ژميرين. ۸۴ ﴿يَوْمَ
 نَحْمِلُ الْغَنَاءَ الْمُنْبِتِينَ﴾ باسى نه وه رځه بكه كه پاريزكاران كل ده كه پنه وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾
 به كومه لى ريزدار بق لى خوى ميه ره بان (و پاداشتى). ۸۵ ﴿وَنُشْرِقُ الْمُجْرِمِينَ﴾
 تاوانباريش ده دهنه به ر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًا﴾ بق نږه خ به تينويه تى (به وينه كى كه له
 تازده ل). ۸۶ ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده سه لاتى تكاو لاله يان نى به ﴿إِلَّا سِ﴾ جكه له و
 كه سى ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به لئنى له خوى ميه ره بان وه رگرتووه (وهك
 پيقه مبه ران و شه ميدان... ۸۷) ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ گاورد وجوله كه كان ده يان
 ووت خوا مندا لى بق خلى داناه. ۸۸ ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سوپند به خوا به راستى
 هستيكى رځد نابجى و سه ير ده لئين. ۸۹ ﴿تَكَاذُّوا السَّمَوَاتِ﴾ نزيكه ناسمانه كان
 ﴿يَنْفَطِرْنَ مِنَّهَا﴾ له ت له ت وپاره پاره بين له بهر نه و (قسه يه) ﴿وَنُشْرِقُ الْأَرْضَ﴾ و (نزيكه)
 زمويش شهق به ريت و بقليشى ﴿وَنُحْزِرُ الْجِبَالَ مَذًّا﴾ و (نزيكه) شاخ و چپاكان به يه جار
 به رځين. ۹۰ ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ له بهر نه وهى (پى باوه وان) مندا ده دهنه پال
 خوى ميه ره بان. ۹۱ ﴿وَمَا يَكُنِ لِلرَّحْمَنِ﴾ بق خوى ميه ره بان شياو نيه ﴿أَن يَخْذَ وَلَدًا﴾
 كه مندا لى مه پى. ۹۲ ﴿إِن كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مه موو نه وانه لى ناسمانه كان
 و زمويدان ﴿إِلَّا نَاقِيَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به به نده يى ديتنه لى خوى ميه ره بان (ميج كه سى
 له وانه نيه به ندهى خوى ميه ره بان نه پى. ۹۳) ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَا عَذَابَهُمْ عَذَابًا﴾ سوپند
 به خوا به راستى مه موويانى سه رځميرى كړدوه به ژماردن. ۹۴ ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فَرْدًا﴾ هر مه موويان به تاك و ته نها ديتنه وه بق لى (خوا) له رځى قيامتدا. ۹۵

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پاستی نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان میناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیشیان کردووه ﴿سَجَّعَلْ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وِدًّا﴾ بیگومان خوای میهره‌بان خوشه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوه‌پداراندا). ۹۶ ﴿فَإِنَّمَا يُعِزُّهُ بِسَائِلِكَ﴾ جا به پاستی نیمه قورئانمان له‌سهر زویانی تو ناسان کردووه ﴿لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾ تا مزده‌ی پی بدیهیت به‌پاریزکاران و له‌خواترسان ﴿وَنُنَزِّلُ بِهِ قَوْلًا لِّدَا﴾ نه‌و که سانه‌شی پی بترسینی که به سه‌ختی دژایه‌تیت ده‌کن. ۹۷ ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُ مِن قَبْلِهِ﴾ که ل و کومه‌لی زقرمان پیش نه‌مان به‌رباد کرد (له‌به‌ر خرابیان) ﴿مَلَّ نَحْسُ مِنْهُمْ مِّنْ أَعْدٍ﴾ نایا هست نه‌که‌یت به‌هیچ که‌سیک له‌وانه مابیت؟ ﴿أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكًّا﴾ یان هیچ ورکه و سرته‌یه‌کیان ده‌بیستی. ۹۸

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِشْرِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿طه﴾ به (طا،ها) ده‌خوینرته‌وه، خوا زاناره به ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه. ۱ ﴿مَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ قورئانمان نه‌ناردو‌ته خواره‌وه بق سه‌ر تو ﴿لِنُفَقِّ﴾ بق نه‌وه‌ی دوو چاری ناره‌حه‌تی غم و په‌ژاره ببیت. ۲ ﴿إِلَّا تَذَكُّرَ لِّنْ﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خسته‌وه‌یه بق نه‌و که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی. ۳ ﴿تَزِيلًا مِّنْ﴾ (نهم قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوه‌ته خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾ که زه‌وی و ناسمانه به‌رزو بلندکانه‌ی دروست کردووه. ۴ ﴿الرَّحْمَنُ﴾ که (خوای) میهره‌بانه ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ که به‌رز بووه سه‌ر عرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیایو بیت نیمه چو‌نیه‌تیه‌که‌ی نازانین). ۵ ﴿لَهُ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خویبه نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وه‌ی له‌زه‌ویدایه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه و نه‌وه‌ی له‌ژیر خاکدایه. ۶ ﴿وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ﴾ نه‌که‌ر تو به ناشکرا قسه بکه‌یت ﴿فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الْغُیُّوْا حَقِّی﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و (خوا) نه‌پینی و له‌نه‌پینی شاراو‌تریش ده‌زانی. ۷ ﴿أَلَلَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (نه‌و زاته‌یه) که په‌رستراویکی تر نی به جگه له‌نه‌و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ته‌نها بق نه‌وه ناوه هره جوانه‌کان. ۸ ﴿وَمَلَّ أَتَلَكَ حَدِیْثُ مُوسَى﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) نایا هه‌وال و ده‌نگوباسی موسا پیغه‌مبه‌رت پی گیشتووه. ۹ ﴿إِذْ رَأٰنَارًا﴾ کاتی ناگرکی بینی (له‌که‌پانه‌ویدا بق میصر له‌شه‌ویکی سارددا) ﴿فَقَالَ لِأَهْلِ مَدْيَنَ﴾ جا (موسا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی لی‌ره بمیننه‌وه ﴿إِنِّیْ ءَافَتْ نَارًا﴾ به‌راستی من ناگرکم به‌دی کردووه ﴿لَعَلَّی ءَابُرُکَ رَبِّیْ﴾ (نه‌رقم بق لای) به‌لکو له‌و ناگره چلوسکیکتان بق بینم (خوقانی پی گهرم بکه‌نوره) ﴿أَوْ أَجِدْ عَلٰی اَنْثَارِ مَدٰی﴾ یان لای نه‌و ناگره ریکا نیشان ده‌ریکم ده‌ست که‌وی. ۱۰ ﴿فَلَمَّا أَتٰهَا﴾ جا که‌گه‌شته لای (ناگره‌که) ﴿نُودٰی بِمُوسٰی﴾ بانگی لی‌کرا: نه‌ی موسا. ۱۱ ﴿إِنِّیْ اَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من په‌روه‌ردگاری تو ﴿فَاَخْلَعْ نَعْلَکَ﴾ ده‌ی پی‌لوه‌کانست داکنه (له‌به‌ر ریزی شوینه‌که) ﴿اِنَّکَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طٰوًی﴾ چونکه بیگومان تو له‌شیوی پی‌لوند به‌له‌پی (طوا) دایت. ۱۲

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْبُطْ بِهَا عَلَىٰ غُنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِرَبِّكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَٰزُونٌ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تَسْبَحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذُرْكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِيئًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

ما نعلم شیئا الا
انه كان لنا جبران
من اليهود وكانوا
يفسلون اديارهم
من الغائط ففعلنا
كما غسلوا (رواه
ابن خزيمة في
صحیحه)
پیغمبر می خوا
(ﷺ) مات بقای
نه نصارییه کان له
مزگه وتی قویادا
فیه رموی:
(به پاستی خوی
گوده تقد به
چاکی باسی
کردون دهریاره
خو پاککردن و تان
له باسی
مزگه و تکه تان دا
(له قورئان دا)، نایا
له و پاککرده و

چی به خوتانی پی پاک ده که نه و ووتیان: نهی پیغمبر می خوا (ﷺ) سویند به خوا هیچ نازانین نه و نه بیت چند دراوسیتی کی جووله که مان هه به له کاتی چوونه سه رئاو پاشیان به تاو ده شوردو پاکیان ده کرده و نیمه ش خومان پاک ده کرده و هر چونی نه و ان خویان پاک ده کرده و).

نایه تی (۱۱۱) سورہ نسی (التوبه): قال رسول الله (ﷺ): (لقدوة في سبيل الله أو راحة خير من الدنيا -

﴿وَأَنَا آخِزُّكَ﴾ من ترمه‌لبراردووه (بق پیغه‌مه‌رایه‌تی) ﴿فَاتَّبَعْنِي﴾ ﴿لَمَّا بُوْحِيَ﴾ که‌واته
 گوی بگروه بق نه‌وه‌ی نیگا ده‌کری (بوت). (۱۲) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی مهر من خوام
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نیبه جگه له من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ که‌واته من
 په‌رسته ﴿وَأَقِمْ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ به چاکی نوویژ به‌جی بیته تامنت بیته‌وه یاد. (۱۴) ﴿إِنَّ
 السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بیگومان بلدی دواپی دیت ﴿أَكْأَدُ أَخْبَرُ﴾ ده‌مه‌وی (کاتی هاتنی له‌خوم)
 به‌شارمه‌وه ﴿لَنُجْزِيَنَّ﴾ بق نه‌وه‌ی پاداشت بدریته‌وه ﴿كُلَّ نَفْسٍ﴾ مه‌موو که‌سیک ﴿بِمَا
 تَعْمَلُ﴾ به گویره‌ی نه‌و کرده‌وه‌ی که ده‌یکات. (۱۵) ﴿فَلَا يُغْنِيكَ عَنْهَا﴾ جا با به‌رگریت
 نه‌کات لی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنْ بِهَا﴾ نه‌و که‌سه‌ی باوره‌ی نی په‌و (قیامه‌ته) ﴿وَأَتَّبِعْ قَوْلَهُ﴾ و
 شوین مه‌وا و ثاره‌زوی خوی که‌وتووه ﴿لَنُجْزِيَنَّ﴾ نه‌وسا تیا ده‌چیت. (۱۶) ﴿وَمَا يَنفَعُ
 بِمِثْلِكَ شَيْئًا﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی مووسا نه‌وه چیه به‌ده‌ستی راسته‌وه. (۱۷) ﴿قَالَ
 مِنْ عَمَلٍ﴾ (مووسا) فهرمووی نه‌وه گزچانه‌که‌مه ﴿أَتَزَكُّوْنَ﴾ خوم ده‌ده‌م
 به‌سه‌ریدا (کاتی ردیشتن) ﴿وَأَمَّا عَلَّ عُتَى﴾ که‌لای لره‌ختی پی ده‌وه‌رینم بق
 مه‌ره‌کام ﴿وَلِيَّهَا مَقَارِبُ أُخْرَى﴾ وه چهند کارو پیویستی تری پی ده‌که‌م. (۱۸) ﴿قَالَ
 أَلَيْهَا يَتَسَوَّوْنَ﴾ (خوا) فهرمووی نه‌ی مووسا گزچانه‌که‌ت فری بده. (۱۹) ﴿فَالْقَنَاءُ﴾ جا
 نه‌ویش فری دا ﴿لَئِذَا مِنْ حُتَّةٍ تَنَّتْ﴾ ده‌ست به‌جی گزچانه‌که‌بووه به‌ماریک به
 خیرایی ده‌ردیشت (مووسا ترسا). (۲۰) ﴿قَالَ﴾ (خوای که‌وره) فهرمووی ﴿خَلَّاهَا وَلَا
 تَخَفْ﴾ بیگروه مه‌ترسه ﴿سَتُعِيدُنَا بِمِثْلِهَا أَلَا تَلْ﴾ دلنیا به‌ده‌ی گپینه‌وه بق شیوه‌که‌ی
 په‌که‌م جاری (که گزچانه). (۲۱) ﴿وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِيَّ﴾ ده‌ستت به‌ره بن بالت
 (پاشان ده‌ری بیته) ﴿فَنُجْزِيَنَّ﴾ که‌ده‌ریه‌ت سپیبه (وه‌ک کافور ده‌دره‌وشیته‌وه)
 ﴿مِنْ غَمَرَتِهِ﴾ بی نه‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیست ﴿بِأَيِّ أُخْرَى﴾ (نه‌مش)
 موعجیزه‌کی تره (جگه له گزچانه‌که‌ت). (۲۲) ﴿لَنُجْزِيَنَّكَ مِنْ أَيْنِهَا أُخْرَى﴾ بق نه‌وه‌ی
 مه‌ندی له‌موعجیزه‌و به‌لگ که‌وره‌کاتی خوامانت پیشان بده‌ین. (۲۳) ﴿أَذْنَبَ إِلَىٰ يَرْغُوبَ﴾
 به‌بق بق لای فیرعون ﴿إِنَّهُ طَغَى﴾ چونکه به‌راستی له‌سنور درچووه ویاخی بووه.
 (۲۴) ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی په‌روه‌ردگارم سنگم (دل و ده‌روم)
 فراوان بکه. (۲۵) ﴿وَنُفِّثْ لِي أَمْرِي﴾ و نیش و کارم بق ناسان بکه. (۲۶) ﴿وَأَخْلَلْ عَقْدُهُ مِنْ
 إِنْسَانٍ﴾ و گرتی زمانیشم به‌ره‌لا بکه. (۲۷) ﴿بَنَفْثُوا نَزْلَ﴾ بق نه‌وه‌ی له‌قسه‌کام
 تپیکه‌ن. (۲۸) ﴿وَأَجْلَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِ﴾ وه له‌خزم و که‌سی خوم که‌سیک بکه‌ره
 پشتیوانم. (۲۹) ﴿مَنْ مِّنْ أَمْرٍ﴾ که‌هارونی برامه. (۳۰) ﴿أَشَدُّ بِهِ أَلْوَى﴾ پشتمی پی
 قایم و به‌میز بکه. (۳۱) ﴿وَأَشْرِكْ لِي أَمْرِي﴾ بیکه‌ره هاویه‌شم له‌کاره‌که‌مدا (که‌یاندنی
 په‌یامی خوا). (۳۲) ﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا﴾ بق نه‌وه‌ی ردوستایشت بکه‌ین. (۳۳) ﴿وَنَذْكُرَكَ
 كَثِيرًا﴾ وه یاد و زیکی ردوت بکه‌ین. (۳۴) ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِمَا بَصِيرًا﴾ به‌راستی بق بینای به
 (مه‌موو شتیکی) نیغه. (۳۵) ﴿قَالَ فَذُ أَوْبَتُكَ سُبْحَانَكَ بِشَمْسٍ﴾ (خوای که‌وره) فهرمووی
 به‌راستی نه‌وه‌ی دلاوت کرد پیست درا نه‌ی مووسا. (۳۶) ﴿وَلَقَدْ سَبَّحْتَكَ
 مَرَّةً أُخْرَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیغه جاریکی ترمنه‌تمان ناو‌ته سهرت. (۳۷)

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (٢٨) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُمْ وَالْقَبِيتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (٢٩) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
 فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُمْ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
 عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَّتِ نَفْسًا فَجَنَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفُتِنَا فُلُونَا
 فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ (٤٠)
 وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۖ (٤١) أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِأَيْتِي وَلَا نُنْيَا
 فِي ذِكْرِي ۖ (٤٢) أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ (٤٣) فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لِنَا
 لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۖ (٤٤) قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
 أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۖ (٤٥) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۖ (٤٦)
 فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَلَا تَعْذِِبْهُمْ قَدْ جَعَلْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 الْهُدَىٰ ۖ (٤٧) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
 وَتَوَلَّىٰ ۖ (٤٨) قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَّىٰ ۖ (٤٩) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ (٥٠) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ (٥١)

سرما فیہا) (متفق
 علیہ). پیغمبر
 (ﷺ) فرمودی:
 (جہاد و تیکر شان
 لہو ی خوا
 تاقیکی بہ یانی یا
 تیکر لہ مہمور
 مولکی مونیہ
 چاکترہ). من ابي
 نر (ﷺ) قال:
 قلت: یا رسول اللہ
 ای العمل
 الفضل؟ قال:
 (الإيمان بالله و
 الجهاد في سبيله)
 (متفق علیہ). ثبو
 زہر (خوای لی
 ہانی بیت) دہ لی
 بہ پیغمبر
 (ﷺ) رواد: کما
 کوردہ
 کوردہ؟

الذی اعطى كل شيء خلقه ثم هدى

الذی اعطى كل شيء خلقه ثم هدى

الذی اعطى كل شيء خلقه ثم هدى

فرمودی: (پروہ) بدون ہموار جہاد کریں ایہ جہاد خوالہ

نایلی (۱۱۲) سورہ نسی (الفصلۃ) من ابي فراس زیدہ بن کعب الأسلمي خادم رسول (ﷺ): قال كنت
 أبیت مع رسول الله (ﷺ): فأتني بوضوئه وحاجته، فقال: (سلني؟) فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة
 فقال: أو غير ذلك قلت هو ذاك قال: (فأعني على نفسك بكثرة السجود). (رواه مسلم). ثبو فراس-

﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ کاتې نېمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَا يَوْحَىٰ﴾ نه وهی پټویست بوو
 ناگادار بگریټ. ۳۸ ﴿أَنۡ أَقْدِبَہٗ فِی الثَّابُوتِ﴾ که نهو (مووسای شپره خوږه) بخږه ناو
 سندوقیکه وه ﴿فَأَقْدِبَہٗ فِی النِّمۡ﴾ نینجا فریسی دهره دهریاوه ﴿فَلِیْلَہٗ الَّیۡمَ بِالسَّاحِلِ﴾ چا
 باده ریاش بیباته که ناری ناوه که ﴿يَا حِذۡہٗ عَدُوۡیَ وَّعَدُوۡلَہٗ﴾ (له ناگامدا) دوزمنی من و
 دوزمنی نهو (که فیرعونه) نهو بگریټه وه ﴿وَالْقَبِیۡتَ عَلَیۡکَ حِجۡبَۃٌ مِّنۡیَ﴾ له لایه ن خومه وه جوږه
 خوږه ویستیبه کم پی دایت ﴿وَلَتَضَعۡ عَلَی عَیۡنِیۡ﴾ بق نه وهی په روه رده بگریټ له پټش
 چاوی خوم (به چاودیږی و پاریزگاری خوم). ۳۹ ﴿إِذۡ تَمَشٰیۤ اُخۡطٰی﴾ (له بیرت پی) کاتې
 که خوشکه که ت دهر قیشت ﴿فَقُولِ﴾ و دهریوت (به فیرعون و دهسته که ی که مووسا
 دهگریا و شیر ی هیچ نافره تیکی نه ده خوارد) ﴿هَلۡ اَذۡکُرُ عَلٰی مَنۡ یَّکۡفُلُہٗ﴾ که سیکتان نیشان
 بدهم که به خټوی کات و بیگریټه نه ستر ﴿فَرَجَعۡنَکَ اِلَیۡ اُمِّکَ﴾ بهو مویه وه تو مان گټرایه وه
 بق لای دایکت ﴿کَیۡ تَقَرَّ عَیۡنُہَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ تا چاو ودلی گش بیټه وه و خهفت نه خوات ﴿وَقَتَلۡتَ
 لِقۡسًا﴾ وه که سیکت کوشت (له تاقمی فیرعون) ﴿فَتَجِیۡنَکَ مِنَ الْعَمۡ﴾ به لام نېمه رزگارمان
 کردی لهو به ژاره و غمه ﴿وَفَتۡنَکَ فُتُوۡنًا﴾ وه دوو چاری چنده ها تاقی کردنه وه مان کردی
 ﴿فَلِیۡسۡتَ سَیۡوِیۡنَ﴾ نینجا چنده سالتیک مایته وه ﴿فِیۡ اَہۡلِ مَدَیۡنَ﴾ له ناو خه لکی مه دیه ندا ﴿لَمۡ یَجۡتۡ
 عَلٰی قَدَرِ یٰمُوسٰی﴾ پاشان نهی مووسا له کاتې دیاری کراودا (بق پیغه مبرایه تی) هاتوویته
 نټیره. ۴۰ ﴿وَاصۡطَفٰیۤنَکَ لِقۡسٰی﴾ وه تو م هه لېژارد بق خوم (تاکو پیغه مبر بیت و په یامی
 من راگه یه نیت). ۴۱ ﴿اَذۡہَبۡ اُنۡتَ وَاٰخُوۡکَ بِیَاقَیۡتِیۡ﴾ بپږ خوټ و براکت به به لگه و
 مو عجیزه کانم ه وه ﴿وَلَا تَبۡیَا فِی ذِکۡرِیۡ﴾ سستی نه که ن له زیکر و یادی مندا. ۴۲ ﴿اَذۡہَبَا اِلَی
 فِرْعَوۡنَ﴾ هه ردو وکتان بپږن بولای فیرعون ﴿اِنَّہٗ ظَلِیۡ﴾ چونکه به راستی له سنوور
 دهر چووه و یاخی بووه. ۴۳ ﴿فَقُولَا لَہٗ قُولًا لِّیۡمَا﴾ چا قسه ی له که ن بکه ن به نهرم و نیانی
 ﴿لَعَلَّہٗ یَتَذَکَّرُ اَوْ یَخۡشٰی﴾ به لکو بیربکاته وه یا بترسی (له سزای خوا). ۴۴ ﴿قَالَ رَئِیۡنَا
 ہۡرِدُوۡکِیۡاۤنَ وَوَتِیۡاۤنَ نَہِیۡ پَہۡرَہۡرِدِگَارِمَانِ﴾ اِنَّا خَافَ به راستی نېمه دهر ترسین ﴿اَنۡ یَّفۡرُطَ
 عَلَیۡہَا﴾ دهرس دریژی بکاته سهرمان پټش نه وهی نېمه هیچ بلټین ﴿اَوۡ اَنۡ یَّطۡغٰی﴾ یان زیاتر
 یاخی و سهر که ش ببیت. ۴۵ ﴿قَالَ لَا تَخَافَا﴾ (خوا) فهرمووی مهر ترسن ﴿اِنۡنِیۡ مَعۡکُمَا﴾
 به راستی من له که لتانام ﴿اَسۡمِعۡ وَاَرٰی﴾ دهر بیستم و دهر بینم. ۴۶ ﴿فَاَتِیۡاہُ فَقُولَا﴾ که و ابوو
 بچنه لای و (پټی) بلټین ﴿اِنَّا رَسُوۡلَا رَبِّکَ﴾ بی گومان نېمه هه ردو وک نټیردای
 په روه ردگاری توین (بق سهر تق) ﴿فَارۡسَلۡ مَعَنَا بَنِیۡ اِسۡرَءٰیۡلَ﴾ ده نه وهی نیسرائیل به ره لا بکه
 (یا بیټن) له که ن نېمه دا ﴿وَلَا تُعۡذِبۡہِمۡ﴾ و نازار و سزایان مده ده ﴿قَدۡ جِئۡنَکَ بِبَاقِیۡہٖ مِّنۡ رَّبِّکَ﴾
 به راستی نېمه له لایه ن په روه ردگارته وه به لگه مو عجیزه مان بق میتناوی ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنۡ
 اَتٰہُ الْاَمۡدُیۡ﴾ سلاویش له سهر که سیټک بیت که شوین ریگای راستی ده که وی. ۴۷ ﴿اِنَّا قَدۡ
 اَوْحٰی اِلَیۡہَا﴾ به راستی نېمه نیگامان بق کراوه ﴿اَنۡ الْعَذَابَ﴾ که بیگومان سزا ﴿عَلٰی مَنۡ کَذَبَ
 وَتَلٰی﴾ بق که سیټکه (پیغه مبران) به سږ دهر زانی روو وهر ده گټی (باوهر نامیتنی). ۴۸ ﴿
 قَالَ لَمۡنَ رَّبِّکُمَا یٰمُوسٰی﴾ (فیرعون) ووتی باشه مووسا په روه ردگاری هه ردو وکتان کی یه ؟
 ۴۹ ﴿قَالَ رَئِیۡنَا الَّذِیۡ اَعْطٰی کُلَّ شَیۡءٍ خَلۡقَہٗ﴾ (مووسا) فهرمووی په روه ردگاری نېمه نهو زاته یه
 سروسکر دنیکی تاییه تی به هه موو شټیک به خشیوه ﴿لَمۡ یَہۡدِیۡ﴾ پاشان رټیموونیشی
 کردووه (بق کاری خوی). ۵۰ ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الَّیۡمَ﴾ (فیرعون) ووتی نهی
 خه لکانی سهرده مه پټشووه کان حالیان چیبه و چونه (له پاشی مردنیان). ۵۱

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
 وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النَّهْيِ ﴿٥٤﴾ * مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ
 فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى
 ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمُ
 مُوسَى وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرَى ﴿٦١﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 التَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا
 كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

- ربیبی کوی

که عی نه سلمی

(خوای ن پانی

بیت) که خرمه ت

کاری پیغمبر

بوو (ﷺ) ده لئ:

شهو له گن

پیغمبری خوانا

(ﷺ) ده مامه وه

ناوی ده ست نوژ

و پیو مستی

یه کانیم بق ده مینا،

له رموی: (داوام

ن بکه؟) ووم:

دلوات لئ ده کم

هاریه به

له به هفت دا،

له رموی: (جکه

له وه داوایه کی توت

هیه) ووم هه

ئو داوایه هیه،

له رموی: (کراته

چیس ده

توش پارمه تپم بده به نوژ کردنی زور بق پاهینانی نه فست (له سه ر عیبادت).

نایه تی (۱۱۶) سورتهی (التوبة): عن البراء بن عازب (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): (یا فلان إذا

أویت إلى فراشك فقل: اللهم أسلمت نفسي إليك، وجهت وجهي إليك، وفوضت أمري إليك والجات ظهري

إليك رغبة ورهبة إليك لا ملجأ ولا منجى منك إلا إليك آمنت بكتابتك الذي أنزلت وبنبيك الذي أرسلت، فإنتك إن-

﴿قَالَ عَلِمْتُهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرمودی زانیاری نه‌وه لای په‌روه‌ردگارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په‌راوړنگدایه ﴿لَا يَنْزِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ په‌روه‌ردگارم هیچی لی وون نابی و هیچی له‌بیر تاجی. ۵۲ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ (په‌روه‌ردگارم) زاتیکه که زه‌وی بق کردونه‌ته شوینی حه‌سانه‌وه ﴿وَهُكَو يَبْشِكُ﴾ ﴿وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُلَالًا﴾ وه له‌ناویددا چنده‌ها ریگای بق فره‌ام میتاون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ناسیمانه‌وه باران ده‌بارینی (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا به‌و بارانه‌ی رواندومانه ﴿أَزْوَاجًا مِّنْ ثَبَاتٍ شَتَّى﴾ زور جوتی جوداو جور له‌روه‌ه (که جیوانن له تام و بون و رنگ و شیوه‌دا). ۵۳ ﴿كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (نه‌ی مرقه‌کان) بخون و نازله و مالاته‌کانیشتان بله‌ورینن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باسکرا) ﴿لَا يَنْتَزِلُ إِلَّا الْفَعْلُ﴾ به‌لکه و نیشانه‌ی زور ه‌یه بق نه‌وانه‌ی خاوه‌نی ژیرین. ۵۴ ﴿بَيْنَا خَلَقْنَاهُ﴾ له‌م زه‌ویه دروستمان کردون ﴿وَبَيْنَا نُعِيدُكُمْ﴾ سوویاره ده‌تانگړینه‌وه ناو زه‌وی (به‌مردووی) ﴿وَبَيْنَا نَخْرُجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جارتکی تر له‌و زه‌وی به‌ده‌رتان دینینه‌وه (به‌زیندووی بق لپرسینه‌وه). ۵۵ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهَا كُتُبًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه مه‌موو به‌لکه نیشانه‌کانی خومان نیشان فیرعون دا ﴿فَكَذَّبُوا بِهَا﴾ که چی باوه‌پی نه‌میتاوه سه‌پیچی کرد. ۵۶ ﴿قَالَ أَجَعَلْتُمُونِي﴾ (فیرعون) ووتی هاتوویت بق تاومان بق نه‌وی ده‌رمان که‌یت ﴿مِّنْ أَرْضِنَا بِسُحْرِكَ يَمْوَسَى﴾ له‌خاکه‌که‌مان به‌جادوو گریه‌که‌ت نه‌ی موسا. ۵۷ ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّنَا﴾ سویندبی جادویه‌کت بق (به‌کار) بپنن ﴿بِنَالِهِ﴾ وه‌که نه‌و (جادووه‌ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتی له‌نن‌وان نیمه و خوتدا دابینی ﴿لَا تَخْلِفْهُ خُلٌّ وَلَا أَتُفْ﴾ نه نیمه و نه‌تو خرمانی لی نه‌بوینن ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ (با) جیگایه‌کی ته‌خت بی. ۵۸ ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ (موسا) فرمودی کاتی دیارکراوتان زور خورازاندنه‌وه (زور چی‌ئن) بیت ﴿وَأَن تَخْفَرُ النَّاسُ سُبْحَى﴾ به‌مه‌رجی له‌کاتی چی‌شته‌نگاودا خه‌لکی کویکړینه‌وه. ۵۹ ﴿فَنُزِّلَ بِرُغُونٍ﴾ نینجا فیرعون زویشته له‌و جیگایه ﴿فَلَجَّعَ كَعْبَهُ﴾ وه‌موو جادوو گره‌کانی کړکړده‌وه ﴿ثُمَّ أَنَّى﴾ پاشان هات (بق شوینی دیاری کراو). ۶۰ ﴿قَالَ لَهُمُ مَّوَسَى﴾ موسا به‌جادوو گرانی ووت ﴿وَلَكُمْ لَا تَفْقَرُوا عَلَى اللَّهِ كَعْبًا﴾ هاور بق نپوه زور به‌ده‌م خاوه‌نه‌که‌ن ﴿فَسَجَّكَ بِعَذَابٍ﴾ نه‌گینا به‌سزایه‌که له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَقَدْ حَاطَ مِنَ الْقَرْيَةِ﴾ به‌راستی هر که‌سی زور مه‌لبه‌ستی به‌ده‌م خاوه‌ په‌نجه بق ده‌بیت. ۶۱ ﴿فَنَسْرَعُوا أَمْرَهُمْ يَنْتَهٰزُ﴾ نینجا (جادوو گره‌کان) سه‌باره‌ت به‌کاره‌که‌یان له‌نن‌وانیان دا جیوانی په‌یدا بوو ﴿وَأَسْرُوا النُّجُومَ﴾ و به‌نه‌پنی چریه‌یان ده‌کرد. ۶۲ ﴿قَالُوا إِن مِّنْ مَّذَنٍ لَّسَجَرٍ﴾ ووتیان به‌راستی نه‌مانه‌وو جادووگرن ﴿بُرْهَانَ أَن نَّخْرُجَاكُمْ﴾ ده‌یانه‌وی ده‌رتان په‌رینن ﴿مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسُحْرِغِنَا﴾ له‌خاک و ولاته‌که‌تان به‌جادوو‌که‌یان ﴿وَنَذْمًا بِطَرِيقِكُمُ الْمَلَأَ﴾ وه ریځان و نه‌ریقه‌ هره‌ باشه‌که‌تان له‌ناو پرن. ۶۳ ﴿فَأَمْسُوا كَعْبَكُمْ﴾ جا که‌واته مه‌موو جادوو و پیلانیکتان کویکه‌نه‌وه ﴿ثُمَّ أَتَوْا صَفًا﴾ پاشان به‌یه‌که ریز بیتنه (کوپه‌پانه‌وه) ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَ﴾ به‌راستی هر که‌سی نه‌مړی سه‌ره‌کوی پزگاری ده‌بی و سه‌ره‌رازه. ۶۴

قَالُوا يَمْوَسِيَّ اِمَّا اَنْ تُلْقَى وَ اِمَّا اَنْ نَّكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ
 بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يَخِيلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُ اسْعَى
 ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْاَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا صَنَعُوا
 كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتَى ﴿٦٩﴾ فَاَلْقَى السَّحْرَةَ سُبْحًا
 قَالُوا اءَا مَنَا بَرِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَا مَنْتُمْ لِمُ قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ
 لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَنَ اَيْدِيكُمْ
 وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صُلْبِنَاكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
 اَيْنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَابْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاءَنَا مِنْ
 الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّا ءَا مَنَا بَرِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَابْقَى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُمْ مِنْ يَّأْتِ رَبُّهُ مُجْرِمًا
 فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاولٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
 تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكٰى ﴿٧٦﴾

سمت من لیلک مت
 علی اللطمة ولن
 اصبعت اصبت
 خیرا (متلق علیه).

بهائی کوهی
 عازیب (په نای)
 خوی لا بی
 وئی: پیغمبری
 خوا (و)

فرمودی: (فلان)
 کس کاتی
 پستیته نادر
 جنگای نوستن
 بلای: نای خواب

خرم بهتر سپارد
 بدم تنها می لای
 تویه، کاری خرم
 نوره دهستی تو
 پشتو پهنم مهر
 تکی هیوا و جسم
 مهر که تویه، پهلار

دوربازیون نی پی

لعلت که لای جوت بلوهم هیناوه بهر په پاوهی نار دوته خواره وه بهر پیغمبری نار دوته، نه که نه
 هوهی - نه مزایه ده خوینی - بمرت نهوا له سر سروشت و باوه پداری دهمری وه نه که نه جوت کرد وه
 - نه مروت - نه و خیرو چاکه ی تورت ده سکه و توره.

نایه تی (۱۱۹) سوره ناسی (التوبة): قال رسول الله (ﷺ): (ان الصدق يهدي إلى البر وإن البر يهدي إلى -

﴿قَالُوا يَمْشُوا﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نه‌ی موسا ﴿إِنَّا أَنْتَ﴾ یاتق (جادووه‌که‌ت) فری ی بده ﴿وَمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلَمَ﴾ یا نیمه له‌سهره‌تاوه فری ی دده‌ین. ۶۵ ﴿قَالَ بَلْ أَنْتَ﴾ (موسا) فرموی نه‌خیر نثوه (له‌پیشه‌وه) فری ی بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَسَتْ﴾ (توانیش فریاند) جا له‌ناکاودا گوریس و دار ده‌سته‌کانیان. ۶۶ ﴿فَخَلَّٰلَ﴾ (له‌مین سخرم آتای) واهاته پیش چای (موسا) به‌هوی جادووه‌که‌یانه‌وه که‌به‌راستی ده‌جولین و ده‌پون ﴿فَأَرْجَحَ فِي نَفْسِهِ خِطْفَةَ مُوسَى﴾ جا موسا له‌دلی خودا که‌من ترسا. ۶۷ ﴿لَنَلَا تُخَفَّ﴾ ووتمان پتی مه‌ترسه‌و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ بیگومان هر‌تق سرکه‌وتوو ده‌بی. ۶۸ ﴿وَأَلَمَ مَا فِي يَمِينِكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی راستدیه (که‌گرچانه‌که‌ت) فری بده ﴿تَلَفْنَا مَا صَنَعُوا﴾ هرچی (جادو) نه‌وان کردو یانه قوتی ده‌دات (ه‌لی ده‌لوشی) ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سَاحِرٍ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی نه‌وانه کردو یانه ته‌نها فریادلی جادو بازه ﴿وَلَا يُلْجِ السَّاحِرُ خَيْبَ أَنْ﴾ جادو بازیش سرکه‌وتوو نابی له‌هر کوئی وه‌هاتی (هرچی بکات). ۶۹ ﴿قَالَ السَّحَرَةُ سُحْرًا﴾ نه‌وسا جادووه‌که‌کان خزان به‌پودا به‌سوژده برده‌وه (بق‌خوا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا بَرِئَ هَٰؤُلَاءِ وَنُوسٍ﴾ ووتیان به‌وامان هیتا به‌په‌روه‌ردگاری هارون و موسا. ۷۰ ﴿قَالَ﴾ (فرمونه‌ون) ووتی پتیان ﴿وَأَسْمُ لَهٗ قَبْلَ أَنْ نَأْذَنَ لَكُمْ﴾ نایا نثوه به‌واتان پی هیتا پیش نه‌وه‌ی مؤله‌تتان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي﴾ بی گومان نه‌و موسا که‌وره‌تانه ﴿عَلَّمَكُمْ الْخَيْرَ﴾ که‌فری جادووی کردون ﴿لَنَلْطَمَنَّ﴾ جا سوژده بیت ده‌پیرم (ده‌فریتنم) ﴿أَتَدْبِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلْفِهِ﴾ ده‌ست و قاجتان به‌پیشه‌واته‌وه (راستی چه‌پ) ﴿وَلَا صَلَاحَ لَكُمْ فِي جُدُوعِ السَّخْرِ﴾ وه‌بیگومان به‌قه‌دی دله‌خورمادا مه‌لتان ده‌واسم (ده‌تانکه‌م به‌دارا) ﴿وَلَنَلْطَمَنَّ﴾ (نه‌وسا) به‌راستی ده‌زلان ﴿إِنَّمَا أَنتُمْ عَدَاؤُنَا وَآبِقُ﴾ کاممان (من یاخواکه‌ی موسا) سزیمان سه‌ختره‌به‌رده‌وام تره. ۷۱ ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه له‌رگیز تق مه‌لتاب‌ترین ﴿عَلَّ مَا جَاءَنَا مِنَ الْآيَاتِ﴾ به‌سهر نه‌و نیشانه‌و معجزانه‌دا که‌بقمان هاتوو ﴿وَالَّذِي نَطْرُنَا﴾ (وه‌تق مه‌لتاب‌ترین به‌سهر) نه‌و خواهی که‌له‌نه‌بون نیمه‌ی دروست کردوو ﴿فَأَقْصَىٰ مَا أَنْتَ قَاصٍ﴾ جا هر‌چیت له‌ده‌ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْعَىٰ فِيْهِ الْخِزْيَةُ الْأَلِيَّا﴾ بیگومان تق ته‌نها له‌م ژبانی دنیا ده‌ست ده‌رواو به‌ریار ده‌ده‌یت. ۷۲ ﴿إِنَّا إِنَّمَا بَرِئْنَا﴾ به‌راستی نیمه باوه‌پمان هیتا به‌په‌روه‌ردگاریان ﴿لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا﴾ بق نه‌وه‌ی له‌تاوانه‌کانمان خوش ببیت ﴿وَمَا أَكْرَهْتْنَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَيْرِ﴾ مه‌روه‌ما له‌و جانووه‌ش که‌به‌تور بیت کردین ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَعْلَىٰ﴾ وه‌خوای که‌وره (پاداشتی) چاکتره‌و به‌رده‌وامتره. ۷۳ ﴿إِنَّهُ مِنْ يَدَيْهِ﴾ به‌راستی هر‌که‌سی بگه‌پشته‌وه لای په‌روه‌ردگاری ﴿خَيْرٌ مَا﴾ به‌تاوانباری ﴿فَلَنْ لَهُ جَهَنَّمُ﴾ نه‌وه بیگومان دوزه‌خ جیگایه‌تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ نه‌ده‌مری تیتیدا نه‌ده‌ژی (به‌ناسوده‌یی). ۷۴ ﴿وَمَنْ يَأْتِدْ مُؤْمِنًا﴾ وه‌نه‌و که‌سه‌ی به‌پاوه‌پداری بگه‌پشته‌وه لای (خوای که‌وره) ﴿فَدَعَلَ الصَّلَاحَ﴾ به‌راستی کرده‌وه‌ی چاکیشی کردی ﴿فَأَوَّلِيكَ لَمْ أَدْرَجْتَ الْفُلَّ﴾ نانه‌وانه پله‌و پایه‌ی به‌رزد بلندیان مه‌یه. ۷۵ ﴿جَلَسْتَ عَدْنَ﴾ که‌به‌هشتانی جیگای مانه‌وه‌ی مه‌مه‌میشه‌یی ﴿عَجْرِي مِنْ حَبِّ الْأَثَرِ﴾ به‌پاره‌کان ده‌پون به‌ژیراندا ﴿خَلِيلِيْنَ لِيَّا﴾ بی برانه‌وه ده‌مینه‌وه تیتیدا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَىٰ﴾ نه‌وه پاداشتی که‌سیکه‌خوی پاک و خاوین رابگری (له‌کوفر و تاوان). ۷۶

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَا هَدَى ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوى ﴿٨٠﴾ كُلُوا
 مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعَجَلَكَ عَنْ
 قَوْمِكَ يَمْ مُوسَى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ
 يَنْقُومُ آلَمُ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَقْتُمْ
 مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

- الجنة وإن الرجل

ليصدق حتى يكتب

عند الله صديقاً،

وإن الكذب يهدي

إلى الفجور وإن

الفجور يهدي إلى

النار وإن الرجل

ليكذب حتى يكتب

عند الله كذاباً .

(متفق عليه)

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمودی:

(بن گومان راست

گهی پندمونی

(مرفق) دهکات بق

چاکر چاکر

پندمونی دهکات

بق به به هست، وه

به راستی مرفق

به ده دام راست

دهکات تا کو لای

خوا به راستی

ده نووسریت، هه روه ها به راستی درو کردنیش پندمونی (مرفق) دهکات بق خرابه خرابه ش سهر ده کیشی بق

تاگر وه بیگومان به ده دام مرفق درق دهکات تا کو لای خوا به دروون ده نووسریت).

نایهتی (۱۰) سوره نسی (یونس): قال رسول الله (ﷺ): (إذا مات ولد العبد قال الله تعالى لملائكته:

قبضتم واد عبدی فیقولون نعم: فیقول قبضتم شجرة فؤاده: فیقولون نعم فیقول فماذا قال عبدی: فیقولون-

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به راستی نیکامان نارد بق موسا ﴿أَنۢ أَخْرِجْ بِإِذْنِي﴾ که به ننده گام به شو بیه (و له میسر ده رچن) ﴿فَأَخْرَجْتَهُم بِطَرَفَيْ آلِ الْبَحْرِ يَسَاءَ﴾ رنکه به کی ووشکیان له دمريا (تاوی نیل) دا بق بکه روه ﴿لَا تَحْشَوْا دَرَكًا﴾ مه ترسه (فیرعون) پیئت بگات ﴿وَلَا تَحْشَىٰ﴾ وه مه ترسه (له خنکان له ده ریادا). (۷۷) ﴿فَأَلَيْنَهُم بِرُحُونِمْ جَدُودًا﴾ نینجا فیرعون به سه ریازه کانیوه شوینیان که وتن ﴿فَنفِثَ مِنْ أَلَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده ریاه نه وانی (له ناو شه پولی خریدا) داپوشی چ داپوشینیک. (۷۸) ﴿وَأَصْلَٰرُ﴾ رُحُونِمْ ﴿فَیْرَعُونَ قَوْمَهُ﴾ فیرعون که له کی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا مَذَىٰ﴾ و رنموننی نه کردن. (۷۹) ﴿بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ نه ی نهوی نیسرانیل ﴿فَإِذْ أَخْبَرْتَهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ به راستی رزگارمان کردن له دوزمه که تان ﴿وَوَعَدْتُهُمْ﴾ وه به ایمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به هاتنی موسا بق) لای راستی کتوی طود ﴿وَوَرَّكْنَا عَلَیْکُمْ﴾ و بومان نارین ﴿الْأَسْمَٰنَ وَالْأَرْضَ﴾ که رز و شه لاقه (بالنده به که گوشتی له مه موو بالنده به که چاکتره). (۸۰) ﴿كُلُوا مِنْ طَیِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاکُمْ﴾ بخون له و رزیه پاکانه ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِیْهِ﴾ و زیاده روی تیا مه کن ﴿فَنَجَلَ عَلَیْکُمْ غُصْبَی﴾ نه گینا خه شم و قاری من ده تانگریته وه ﴿وَمَنْ یَّخْلِلْ عَلَیْهِ غُصْبَی﴾ جا هر که سیک قار و خه شمی من دایگری ﴿فَنَقْذِمْوْهُ﴾ نه وه بیگومان تیاچو وه مه لدیراوه. (۸۱) ﴿وَإِلَّا لَنَفَسَنَّ إِلَیْکُمْ نَارًا﴾ وه به راستی من رزق لیوردم له و که سه ی تهویه ی کردیی ﴿وَوَاسِعًا وَغَیْلًا ضَلِیْلًا﴾ و باوه ری میتابی و کرده وه ی چاکی کردیی ﴿ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾ پاشان به رده وام بویی له سه ر نهو رییازه. (۸۲) ﴿وَمَا أَعْجَلٰکَ عَنْ قَوْمِکَ یٰمُوسَىٰ﴾ (خوا فیرموی) نه ی موسا بق چی پیئش که له که ت که وتی (بق که یشتن به کتوی طود). (۸۳) ﴿قَالَ مِمَّنۢ أَتَوَلَّاهُ عَلَىٰ آثَرِی﴾ (موسا) فیرموی که له که م نه وانه به نوامه ون ﴿وَوَعَدْتُ إِلَیْکَ رَبِّی﴾ بویه به په له هام بق لات نه ی په روه رگام ﴿بَلَرَّمٰی﴾ بق نه وه ی لیم رازی بیئت. (۸۴) ﴿قَالَ﴾ (خوای گوره) فیرموی ﴿فَلَمَّا قَدْ تَنَکَّبَ قَوْمُکَ﴾ جا به راستی نیمه قه وه که تمان تا قی کرده وه ﴿بِیْنِ بَیْنِکَ﴾ له پاش (هاتنی) تر ﴿وَأَصْلَحَ السَّابِیُّ﴾ وه سامیری گومرای کردن. (۸۵) ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِی﴾ نینجا (پاش وه رگریتی ته ورات) موسا که پایوه بق لای که له کی ﴿غَضِبَ﴾ اِیْمًا ﴿بِهِ قَارُو خَه شمه وه﴾ ﴿قَالَ تَقْذِرُی﴾ وتی نه ی که له که م ﴿أَلَمْ یَعِدْکُمْ رَبُّکُمْ﴾ نایا په روه رگارتان به لینی پی نه دان ﴿وَعَدَا حَقًّا﴾ به به لینی چاک ﴿أَفَنَالَ عَلَیْکُمُ الْعَهْدُ﴾ بق چی من ندم پی چو ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ﴾ یان هر ویستتان ﴿أَنۢ یَّخْلِلَ عَلَیْکُمْ غُصْبَی بَیْنِ رَبِّکُمْ﴾ ته وری و خه شم له لایه ن په روه رگارتانه وه به خه تان بگری ﴿فَأَخْلَعْتُمْ مَوْعِدِی﴾ بویه به لینی منتان شکاند. (۸۶) ﴿فَلَمَّا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَکَ﴾ ووتیان نیمه به لینه که ی تومان نه شکاند ﴿بَلٰکُمْ﴾ به ریوست و ده سه لاتی خرمان ﴿وَلَیْکُمْ حِلُّکُمْ أَزْوَآءُ﴾ به لکو نیمه چه ند کقول و باری نرابوو به کولماندا ﴿بَیْنَ رِبَّةِ الْقَوْمِ﴾ له خشلی قیبتیبه کان ﴿فَنَقَضْنَا لَکَ الْاَلْفَ السَّابِیُّ﴾ جا فریماندا به (تاو ناگرموه) مه روه ها سامیری من فری دا. (۸۷)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَاللَّهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ
أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِرِي ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

حمیدک واسترجع،

فیقول الله تعالى:

ابنوا لعبدي بیتاً فی

الجنة وسموه بیت

الحمد (رواه

الترمذی).

پیغمبری خوا

(سوره یونس: ۱۰۱)

(کاتبی مندالی

به نده میکی خوا

سوره یونس: ۱۰۱

گوره دهله رموی

به فریخته کانی:

گبانی مندالی

به نده که متان

کتاب: ۱۰۱

به لن، گنج

دهله رموی: ۱۰۱

مندالی مایه

لخرفی بود لیتان

سند موه؟ دملین:

به لن، دهله رموی:

نهی به نده کم روتی چی؟ دهلین: سوپاسی کردیت و روتی ﴿إِنَّا لَهُ وَإِنَّا رَاجِعُونَ﴾ خوی گورهش

دهله رموی: پیمان: مالیک له به هشتدا دروست بکن به نده کم ناوی بنین مالی سوپاس و ستایش.

نایه کی (۱۱) سورتهی (یونس): قال رسول الله (ﷺ): (لا تدعوا علی أنفسکم، لا تدعوا علی اولادکم، لا

تدعوا علی اهلکم، لا تدعوا علی من فی الدار وعلی من فی الدار) فیستجیب لکم (رواه ابو داود). پیغمبری خوا (ﷺ).

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا﴾ نیت (سامری له و خشفله تواوانه) په‌یکری گویره‌که‌یه‌کی بۆ دروست کردن ﴿لَهُ خُورًا﴾ بقره‌یه‌کی مه‌بوو (وهك بقره‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ ته‌نجا ووتیان ﴿فَمَدَّ إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى﴾ ته‌مه‌یه‌ خوای نیوه و خوای موساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ ته‌وه (موسا) له‌بیری چوه (ده‌که‌پئ به‌شوین خوادا). ۸۸ ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ ثایا ته‌وان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَهُهُمْ قَوْلًا﴾ (ته‌و گویره‌که‌یه) وه‌لامی هیچ ووته‌یه‌کیان ناداته‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ مَنًّا وَلَا تَفَعًا﴾ وه‌خاوه‌نی هیچ زیان و قازانجیکی نییه بویان. ۸۹ ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هارون پئی ووتن ﴿مِن قَبْلِ﴾ له‌وه و پیش ﴿بِقَوْلِهِ﴾ ته‌ی که‌له‌که‌م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بِهٖ﴾ بیگومان نیوه به‌م (گویره‌که‌یه) تاقی کرانه‌وه (گومرا بوون) ﴿وَإِن رَّيْتُمْ إِلَّا رُحَمَاءَ رَکُومٍ﴾ به‌راستی په‌روه‌رنکاری نیوه خوای میهره‌بانه ﴿فَأَتَّبَعُوا﴾ که‌واته شوینی من بکه‌ون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ گوئی رایه‌لی فره‌مانی من بین. ۹۰ ﴿فَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنَابٌ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز ناهینن و به‌ده‌وریدا نین و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا موسا ده‌که‌ریتته‌وه بۆ لامان. ۹۱ ﴿قَالَ يَهُرُونَ﴾ (موسا) ووتی ته‌ی هارون ﴿مَا مَنَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ کاتی بینیت ته‌مانه گومرا بوون. ۹۲ ﴿أَلَا تَتَّبِعُ﴾ (له‌وه‌ی) که‌شوین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾ ثایا سه‌ره‌پچی فره‌مانی منت کرد. ۹۳ ﴿قَالَ يَتَّبِعُ﴾ (هارون) فره‌مووی ته‌ی کوپی دایکم ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گروه و پامه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام که‌هاتیتته‌وه پیم بلتیت ﴿لَقَدْ بَقِيَ مِنْ آيَاتِي وَلَیَّتَ﴾ تزجیاوازیت خسته نیوان به‌نی نیسراثیلیه‌کانه‌وه ﴿وَلَمْ تَرْفَعْ قَوْلَی﴾ و چاوه‌پوانی فره‌مانی منت نه‌کرد. ۹۴ ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی ﴿لَمَّا خَطَبْتُکَ بِسَمْعِی﴾ ته‌ی سامری تق ته‌م کاره ترسناکه چی بوو کردت. ۹۵ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ﴾ (سامری) ووتی من شتیکم زانی ته‌وان نه‌یافتانی (یامن شتیکم بینی ته‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَمْرِ الرَّسُولِ﴾ تنجا من مشتیکم له‌شوین پئی (وولاخه‌کی) جویره‌نیل هه‌لگرت ﴿فَنَبَذْتُهَا﴾ وه‌ پرزاندن (به‌خشفله‌ تواوه‌که‌دا) ﴿وَسَعَدَ لَکَ سَوْلٌ لِّي نَفْسٍ﴾ به‌و جوړه نه‌قسم ته‌و کاره‌ی بۆ جوان و شیرین کردم. ۹۶ ﴿قَالَ فَادْفَنْ﴾ (موسا) ووتی ده‌برق ﴿فَأَرَاتُ لَکَ فِي الْحِجَابِ أَنْ تَقُولَ﴾ ته‌وسا بیگومان تاماوی له‌م زیانه‌دا (هه‌ر که‌س لیّت نزیک بویه‌وه) ده‌بی بلتیت: ﴿لَا یَسَاسَ﴾ نزدیک مه‌که‌وه‌ره‌وه، ده‌ستم لی‌مه‌ده ﴿وَإِنْ لَکَ مَوْعِدٌ لَّنْ تَخْلَعُ﴾ وه‌بیگومان به‌لینتیکشت هه‌یه (له‌پوژی دوايیدا) هه‌رگیز رزگار نابیت لی‌ی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِکَ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که‌ ﴿الَّذِی ظَلَّتْ عَلَيْهِ عَکْفًا﴾ که‌به‌رده‌وام ده‌ته‌رست ﴿لَتُخْرِجَنَّهُ﴾ دلنیا به‌چاک ده‌یسوتینن ﴿لَنْ نُسْقِیَکَ فِی الْآخِرِ﴾ پاشان بیگومان (خوله‌میشه‌که‌ش) پرزو بلاو ده‌که‌پنمه‌ به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به‌پرزو بلاویکی و (که‌دروشمیشی نه‌میتیت). ۹۷ ﴿إِنَّمَا إِلَهُکُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (راسته‌قینه‌ی) نیوه ته‌نها خواجه ﴿الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که‌ هیچ په‌رستراویکی پاست نی به‌ته‌و نه‌بیت ﴿وَسَبِّحْ كُلُّ شَیْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری ته‌و هه‌موو شتیکمی گرتوته‌وه. ۹۸

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
عَلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

سوره نسی: (نزلو
پارانه مه کن له
خفتان، نزلو
پارانه مه کن له
منداله کانتان، نزلو
پارانه مه کن له
سوره و
سامانتان، نوره
نوعا کرینه که تان
له کانتیدا بیت
خوای که وره نوعا
تیبدا گبر ده کات و
نوعا که تان گبر
هکات).

نایه نسی (۲۴)

سوره نسی (یونس):
قال رسول (ﷺ):
(الدنيا سجن
المؤمن وجنة
الكافر) (رواه
مسلم).
پیغمبر می خور

(نویس زیندانی با وهدار و به هشتی بی بهوایه).

نایه نسی (۲۶) سوره نسی (یونس): إن رسول الله (ﷺ) تلا هذه الآية: ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحَسَنَى وَزِيَادَةً﴾
وقال: (إذا دخل أهل الجنة الجنة وأهل النار النار نادى مناد يا أهل الجنة إن لكم عند الله موعدا يريد أن ينجزكموه،
فيقولون: وما هو؟ ألم يثقل موازيننا؟ ألم يبيض وجوهنا؟ ويدخلنا الجنة ويزحزحنا من النار؟

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿ثُمَّ﴾ تا به‌و جزیره ده‌یگزینه‌وه بۆت ﴿مِنْ أَجْلِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ مه‌ئێك له‌به‌سه‌رمات و مه‌والی ئه‌و (كه‌لانی) رابوردون ﴿وَقَدْ أَتَيْتُكَ﴾ بێگومان بێگومان داوی. ﴿مِنْ لَّدُنَا ذِكْرًا﴾ له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه قورئان. (٩٩) ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ هه‌ر كه‌سێ پشتمانی تۆ بكات ﴿فَلَنُحْمِلْ﴾ ئه‌وه به‌راستی مه‌لیده‌گرێ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌بۆزی مواییدا. ﴿وَرَزَا﴾ بارێکی قورس (له‌تاوان). (١٠٠) ﴿خَلِيلِينَ﴾ بێ پرانه‌وه تێیدا ده‌مێننه‌وه ﴿وَسَاءَ لِمَنْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جَلَاءٌ﴾ چ بارێکی خراپ و بێ فه‌ریان به‌كۆله‌وه‌یه له‌بۆزی مواییدا. (١٠١) ﴿يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ﴾ ئه‌و بۆزی كه‌ قوو ده‌كرێ به‌شه‌ببورد (بۆ جاری دوومه‌) ﴿وَنُفْخُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئه‌وسا تاوان باران كۆده‌كه‌ینه‌وه ﴿يَوْمَ يُرْفَعُ﴾ له‌و بۆزه‌دا له‌ش و چاویان شین مه‌لگه‌پاره‌وه. (١٠٢) ﴿يَتَخَفَتُونَ﴾ به‌چرپه‌وه له‌نیوان خۆیاندا ده‌لێن ﴿إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا غَشَارًا﴾ ئیوه ته‌نها ده‌ (شه‌وو بۆز له‌دنیا) ماونه‌ته‌وه. (١٠٣) ﴿غَشَا عَالَمًا﴾ بێا بفرۆن ﴿ثُمَّ﴾ چاك ده‌زانین به‌وه‌ی ئه‌وان ده‌بێن ﴿إِذْ يَقُولُ اتَّكَلْتُمْ ظَرْفَهُ﴾ كاتی (ئهمیان) كه‌ ئیرتریاوه و نزك تریانه له‌پاستیه‌وه ده‌لی ﴿إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يُرَا﴾ ئیوه ته‌نها یه‌ك بۆز ماونه‌ته‌وه. (١٠٤) ﴿وَتَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) پرسیاوت ئی ده‌كه‌ن سه‌بارت به‌شاخه‌كان ﴿نَقْلٌ يُسَفُّهَا تَنْ تَسْفُ﴾ توش بلی په‌روه‌دگار له‌بیخیا ن بێسی و وردو خاشیا ن ده‌كات ئینجا باپروو بلاویان ده‌كاتوه. (١٠٥) ﴿يَذَرُهَا قَاءً مَخْمُومًا﴾ ئینجا پێك و ساف بێ ئاوو گزوكیا و ده‌یه‌یلتیه‌وه. (١٠٦) ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابینی تێیدا ﴿عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ هیچ جزیره لاری و به‌زی و نزمیه‌ك. (١٠٧) ﴿يَوْمَ يُرْفَعُ﴾ له‌و بۆزه‌دا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ هه‌موو ده‌كه‌ونه شوێن چا‌رده‌ری (كۆكرده‌وه) ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾ لاره جله‌وی ناگه‌ن له‌فه‌رمانی ﴿وَحُشِبَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ له‌ترسی خوای میهره‌بان هه‌موو ده‌نگه‌كان نزم ده‌بن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چه‌چپ نه‌بێ شتیك نابییستی. (١٠٨) ﴿يَوْمَ يُرْفَعُ﴾ تا له‌و بۆزه‌دا ﴿لَا تَنفَعُ الشَّفَعَةُ﴾ تكا كهرن سوودی نیه ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ مه‌گه‌ر كه‌سێ خوای میهره‌بان پێگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ و له‌وته‌كه‌شی رازی بێ. (١٠٩) ﴿يَنْفَرُ﴾ (خوا) ده‌زانێ و ناگاداره ﴿مَنْ يَنْتَبِهْ﴾ به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌پیشیا نه‌یه (له‌قیامه‌تدا چاره‌پشیا نه‌) ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُ﴾ وه به‌هه‌موو ئه‌و شتانه له‌پاشیا نه‌یه (له‌دنیا) ده‌رویا نه‌) ﴿وَلَا نُحِيطُ بِهِ عِلْمًا﴾ به‌لام ئه‌وان ده‌ریاره‌ی خوا هه‌موو شتیك نازانن. (١١٠) ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ﴾ هه‌موو ده‌م و چاره‌كان (له‌بۆزی قیامه‌تدا) مل كه‌چ و فه‌رمانه‌بدارن ﴿لِلنَّارِ الْقَوِيمِ﴾ بۆ (خوای) مه‌میشه‌ زیندوو و پاگزی بوونه‌وه‌وه ﴿وَقَدْ خَلَعَ﴾ بێگومان زه‌ره‌مه‌ند بووه. (١١١) ﴿مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾ ئه‌وه‌ی كه‌ یاری ستمی هه‌لگرتبێ ﴿وَمَنْ يَحْمِلْ مِنْ ظُلْمٍ خَلْعًا﴾ ئه‌وه‌ش كرده‌وه چاكه‌كانی كرده‌بێ ﴿زَمْزَمُ﴾ باوه‌رداریش بوو بێت ﴿فَلَا خَلْعًا خَلْعًا﴾ ئه‌وه نه‌له ستم ده‌ترسی (لێی بكری) ﴿وَلَا قَضًا﴾ نه‌له كه‌م كرده‌وه‌ی پاداشتی (ده‌ترسی). (١١٢) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ئابه‌و جزیره ﴿أَوَّلُ نَفْثَاتٍ غَرِيبَةٍ﴾ قورئانیکی هه‌ره‌بیمان دابه‌زانده‌وه ﴿وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ به‌چه‌ند جۆر و شیواز هه‌ره‌شه‌مان له‌ودا پاسكرده‌وه ﴿لَتَلَذَّ النَّفْسُ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خوا بترسن و خویان بپارێزن (له‌ تاوان) ﴿أَوْ نَحْبِثُ لَمْ ذَكْرًا﴾ یاییگرینه‌وه‌ی بێ داری دروست بێ بۆیان (به‌مۆی قورئانه‌وه). (١١٣)

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَتَّعِدُمْ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرِجْلِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّعِدُمْ هَلْ أَذُوكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لِي بَلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبُّهُ فَغَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ لِمَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

حقال: فیکشف لهم
الحجاب فینظرون
إلیه، فوالله ما
امطام الله شیئا
أحب إليهم من النظر
إلیه ولا أقر لأعينهم
(رواه أحمد و
مسلم). پیغمبر می
خواست (ع) تبسم
تایه نمی خوردند و
«الذين احسنوا
الحسنی و زیاده»
فهمیدند: (کتاب
به معنی به کان
چون به معنی و
نورده نمی به کان
چون نورده نمی
جاریه رتبه ماوار
دهکات و دهلی: نمی
به معنی به کان
نیکو له آتین

په روه ردا گاره وه

به لایه ۲۵ له ۲۵

به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵
به لایه ۲۵ له ۲۵

﴿فَفَعَلِ اللَّهُ﴾ ننجایا به‌رزو بلند نه‌و خوابه ﴿أَتَمَّكَ الْحَقُّ﴾ که ده‌سه‌لات
 داریکی (پادشایه‌کی) حق و راسته ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ په‌له‌ مه‌که له (خویندنی)
 قورئاندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه‌وهی ﴿أَنْ يُقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ سرووه‌ش کردنه‌کی بیوت
 ته‌واو بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه‌بلئی نه‌ی په‌روه‌ردگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه.
 (۱۱۴) ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه پیشتر په‌یمان و
 به‌لیمان له‌ئاده‌م وه‌رگرت (له‌دره‌ختی قه‌ده‌غه‌کراو نه‌خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به‌لام کاری پی
 نه‌کرد (له‌بیری چوو) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه‌ نیمه له‌ودا لیبرانمان نه‌دی. (۱۱۵) ﴿وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) نه‌و کاته بکه به‌فریشته‌کانمان ووت: ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده به‌رن
 بق ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا﴾ نه‌وانیش هه‌موو سوژده‌یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أُلِيَ﴾ جگه له‌شه‌یتان
 که سه‌رپیچی کرد (و سوژده‌ی نه‌برد). (۱۱۶) ﴿فَقُلْنَا يٰسَادَمُ﴾ نینجا ووتمان نه‌ی ئاده‌م
 ﴿إِنْ هٰذَا﴾ به‌راستی نه‌م (نیبلیسه) ﴿عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ﴾ دوزمنی توو
 هاوسه‌ره‌که‌ته ﴿فَلَا يُخْرِجُكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾ که‌واته (تاگادارین) له‌به‌ه‌شت دهرتان
 نه‌کات ﴿فَتَشَفَّى﴾ چونکه دوو چاری ناخوشی و زه‌حمت ده‌بیت. (۱۱۷) ﴿إِنْ لَّكَ الْاُخْرُوعُ
 يٰبٰ﴾ بیگومان تو له‌(به‌ه‌شته) دا برسیت نابیی ﴿وَلَا تُعْرَىٰ﴾ وپووت و قوت نابیی.
 (۱۱۸) ﴿وَأَنْتَ لَا تَقْضُوا فِيهَا﴾ و بیگومان له‌ودا تینووت نابیی ﴿وَلَا تَضْحَىٰ﴾ وه‌ه‌تاوی (خوړ)
 لیت نادات (نازارت پی ناگه‌ی نه‌ی). (۱۱۹) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نینجا شه‌یتان نیازی
 خرابی خسته دلپه‌وه ﴿قَالَ﴾ ووتی ﴿يٰسَادَمُ﴾ نه‌ی ئاده‌م ﴿هَلْ أَذْكَ﴾ نایا نیشانت بده‌م
 ﴿عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ﴾ دهره‌ختی نه‌مری (هر که‌س لی ی بخوات هرگیز نامری) ﴿وَمُتَلَلًا لَا
 يَمَلُّ﴾ و مولک و ده‌سه‌لاتی هر دواپی نه‌یه‌ت. (۱۲۰) ﴿فَاَكَلَا مِنْهَا﴾ نینجا هه‌ردوکیان
 له‌و (به‌روپووی دره‌خته) یان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ به‌و هویه‌وه (جلو به‌رگیان دامالدرای)
 دهرکه‌وت ﴿فَمَسَا سَوَاءَهُمَا﴾ عه‌یب و عه‌وره‌تیان ﴿وَطَفِقَا﴾ وه‌ده‌ستیان کرد ﴿فَخَصِفَانِ
 عَلَيْهِمَا مِنْ رَّبِّي الْجَنَّةَ﴾ به‌ داپوشینی له‌شیان به‌گه‌لای (دره‌خته‌کانی) به‌ه‌شت ﴿وَعَصَىٰ
 آدَمَ رَبَّهُ﴾ وه‌ئاده‌م سه‌رپیچی فرمانی په‌روه‌ردگاری کرد ﴿فَقَوَىٰ﴾ نیتر له‌پښگای
 راست لای دا. (۱۲۱) ﴿ثُمَّ أَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ پاشان په‌روه‌ردگاری هه‌لیبژارد (بق پیغه‌مبه‌ریتی)
 ﴿فَنَابَغَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾ و ته‌وپه‌ی لی قبول کرد و پښموونی کرد. (۱۲۲) ﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا﴾
 (خوا) هه‌رمووی هه‌ردوکتان برپه‌ خواره‌وه له‌وی (به‌ه‌شت) ﴿حَمِيمًا﴾ به‌په‌که‌وه
 ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نه‌وه‌کانتان) ده‌بنه دوزمنی په‌کتری ﴿فَرَأَا بِأَيْتَانِکُمْ مِّنْیَ هٰدَىٰ﴾ جا
 نه‌گه‌ر (به‌پیغه‌مبه‌راند) په‌یامتان بق هات له‌لایه‌ن منه‌وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هٰذَیْ﴾ نه‌وسا
 نه‌وه‌ی شوینی پښموونی من بکه‌وی ﴿فَلَا يَضِلْ وَلَا يَشْفَىٰ﴾ نه‌و (له‌دنیا) گومرا نابیی و
 (له‌پژئی دواپیدا) تووشی ناخوشی و زه‌حمت نابیی. (۱۲۳) ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه
 هه‌رکه‌سی پوو وه‌رگیزی ﴿عَنْ ذِکْرِی﴾ له‌پښانو یادی من ﴿فَإِنَّ لَهُ مِصْرَةً صَنَّکَ﴾ نه‌وه
 بیگومان نه‌و که‌سه گوزه‌رانیکی سه‌خت و ته‌نگی ده‌بیت (له‌گوردا)
 ﴿وَنُحْشَرُهُ یَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ و له‌پژئی دواپیدا هه‌سری ده‌که‌ین ﴿أَعْمَى﴾ به‌کویری. (۱۲۴) [
 قَالَ رَبِّ﴾ ده‌لی نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿إِنِّ خَشَرْتُیْ أَعْمَى﴾ بوقی به‌کویری
 هه‌سرت کردم ﴿وَلَقَدْ كُنتُ نَعِیمًا﴾ حق من (له‌دنیا) ساغ و بینا بوم. (۱۲۵)

قَالَ كَذَلِكَ أَنتَكَ ءَايَتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنسِي ۝۱۲۶ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَى ۝۱۲۷ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ۝۱۲۸ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۝۱۲۹ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ ءَنَاءِ النَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۱۳۰ وَلَا
تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ ۖ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۳۱ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطِرِّ عَلَيْهِمَا لَأَنْتَ لَكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ
۝۱۳۲ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي
الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝۱۳۳ وَلَوْ أَنَا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ نَنْزِلَ وَنَخْزِيَ ۝۱۳۴ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبِّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۝۱۳۵

نایه تی (۴۴)

سوره نسی (یونس)

قال رسول الله

(ﷺ): (يقول الله

من وجل يا عبادي

إني حرمت الظلم

على نفسي وجعلته

بينكم محرماً فلا

تظالموا يا عبادي

إنما هي أعمالكم

أحصىها لكم ثم أو

فيكم أياها فمن

وجد خيراً فليحمد

الله ومن وجد غير

ذلك فلا يلومن إلا

نفسه) (رواه

مسلم).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فی رموی:

(خوای گوره

دهه رموی: نهی

به ندهه کانه من

ل

نایه تی و نسی

ستمم له سهه خوم یاساغ (حرام) کردوه له نئیوان نئیوه شدا به یاساغ (حرام)م داناهه کهواته له نئیوان
خوتاندا ستم له یه کتر مه کن، نهی به ندهه کانه بیگومان نه مانه کرده وه کانتانه بوقتان توماری دهه کم
پاشان پاداشتتان دهه دهه وه جاهه رکس پاداشتی چاکه ی درایه وه باسوپاسی خوا بکات وه
هه رکه سیش پاداشتی خرابی درایه وه بالقومه ی کهس نه کات خوی نه بیئت).

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خوا) ده فهرموئ هه بهو شیوهی ﴿أَنْتَ أَتَشَاءُ فَنَسِيتُ﴾ نایه ته کانی نیمه ت بق هات و له بیرى خوت برده وه (و کویر بوویت له ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى﴾ به هه مان شیوه ترش نه مرق گویت پی نادری له بیر ده کری. ۱۲۶ ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ آمَنَ﴾ وه هه بهو جوده تره ده ستیغین له وهی زیاده بهوی کریمیت ﴿وَلَمْ يُولَمْ بِمَنْ يَفَاقِتْ رَبَّهُ﴾ و باوه ری نه هیتابی به نایه ته کانی په رویدگاری ﴿وَلَفْظَابِ الْآخِرَةِ﴾ وه سزای پوزی دواپی ﴿أَشَدَّ وَأَبْقَى﴾ به تین تر به رده وام تره (له سزای دنیا). ۱۲۷ ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا﴾ دهی نایا (خوا) بوی پوون نه کریمونه ته وه ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾ چه ندمان له ناو برد ﴿فَنَلْنَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له گه لو نه وهی چه ربه کانی پیش نه مان ﴿عَشْرُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ که (ثم بی باوه پانه) ده گه پین و هات و چو ده گن به جی و شوینه کانیا نندا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا يَمَسُّ الْأَوَّلَى﴾ چه ند به لکه و نیضانهی هه به بی نه و که سانهی که ژبون. ۱۲۸ ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه گه ر له بهر به لئین و برپاریک نه بواپه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له په رویدگارت وه پیشتر مراره (بی له ناو بر دنیان) ﴿لَكِنْ لَرَأَاكَ﴾ بیگومان (له ناو بردنی بی باوه پان) پیویست ده بوو ﴿وَأَجَلَ نَسِی﴾ نه گه ر ماوهی دیاری کر اویش نه بواپه (که قیامه ته). ۱۲۹ ﴿فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ که واته (نهی موحه ممد) ﴿تَارَامَ بَكْرَهُ﴾ له سر نه وهی نه وانه ده یلین و سنج عند ربك ﴿وَبِهِ رَوَدِگَارَتَ﴾ به پاکی پابگره و سوپاسی بکه ﴿فَبَلَّغَ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ له پیش هه لاتی خور ﴿وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ و له پیش ناوا بوونی دا ﴿وَمِنْ أَتَانِي الْيَلِ فَنَسِخْ﴾ و له هه ندی کات و ساته کانی شهودا خوا بهرسته و نویژ بکه ﴿وَأَطْرَافِ النَّهَارِ﴾ وه له سره تاو کوتابی رزدا ﴿لَنْتَكُ تَرْضَى﴾ بی نه وهی (پاداشتی بدریقه وه) که پیی رازی بیت. ۱۳۰ ﴿وَلَا تَعْدُنْ عَلَيْهِ﴾ تر چاوه کانت مه بره ﴿إِلَّا مَا مَعَهَا بِهِ﴾ نه و نازو نیمه تانهی داومانه ﴿أَوْ جَاءَ مِنْهُمْ﴾ به تاقم و ده سته به له وان (بی باوه پان) ﴿زَمْرَةُ الْحَيَّةِ الدَّنِيَّةِ﴾ (چونکه نه وه) زینت و جوانی نه م ژوانی دنیا به ﴿لِنَفْسِهِمْ بِهِ﴾ بی نه وهی تاقییان بکهینه وه تیایدا ﴿وَرَزَقَ رَبُّكَ﴾ دلنایه پستی و پوزی په رویدگارت (له ناو رزدا) ﴿خَيْرَ وَأَبْقَى﴾ چاکترو به رده وامتره. ۱۳۱ ﴿وَأَمَّا أَهْلُكَ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿فَرَمَانُ بَدَهُ﴾ به نه ندمانی خیزانه کت ﴿بِالصَّلَاةِ وَأَطِيعْ عَلَيْهَا﴾ به نویژ کرین و خورش خوراکرو به رده وام به له سر به جی هیتانی ﴿لَا تَسْطُرْ رِزْقًا﴾ نیمه دواپی پوزیت لی ناگین ﴿عَنْ نَزْلِكَ﴾ به لکو نیمه پستی و پوزی تر ده دین ﴿وَالْعَقْبَةُ الْفَقْرَى﴾ و سه ره نجامی چاک بی پاریزکاران و خولاسانه. ۱۳۲ ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه پان) ووتیان ﴿لَوْلَا يَا أَيُّهَا﴾ (نه گه راسته پیغه مبره) دهی بی بومان شاهیتنی ﴿يَفَاقِتْ مِنْ رَبِّهِ﴾ به لکه و موعجزه به که له لایه ن په رویدگاری وه ﴿أَوَلَمْ نَأْتِهِمْ بِنُورٍ﴾ نایا نه وان به لکهی شاهکرایان بی نه هاتوه ﴿فَمَا فِي الصَّحْفِ الْأَوَّلَى﴾ که له په پاره پیشو وه کانداه بوو (وه که ته ورات و نیجیل). ۱۳۳ ﴿وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُمْ﴾ نه گه ر نیمه نه وانشان له ناو بپردایه ﴿بِعَذَابِ مَنْ قَبْلَهُ﴾ به سزایه ک پیش (ناردنی پیغه مبره) ﴿لَعَالُوا رَبَّنَا﴾ بیگومان (له ناو رزدا) دهیان روت نهی په رویدگارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بوجی (له دنیا دا) پیغه مبر رکت بی نه تاردین ﴿فَنُشِيعَ إِلَيْكَ﴾ تاشوینی به رنامه و نایه ته کانی تر بکه و تینایه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَذِلَّ وَتُخْزَى﴾ پیش نه وهی سرشور و ریسوا ببین. ۱۳۴ ﴿فَلَنْ كُلَّ مُتْرَفٍ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَى﴾ هه موو چاوه پوانین (چ لایه کمان سه رده که وین) ﴿فَلْيَصْرُوا﴾ ده نیوه ش چاوه پوان بن ﴿لِنَسْتَلْزِمَنَّ﴾ نه و سا له ناینده دا ده زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الْمَرْطِ السَّوَى﴾ چ که سی خاوهی ریکای راسته ﴿وَمَنْ أَهْلُكَ﴾ و چ که سی پینموونی وه رگرتوه. ۱۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَاسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ
 افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ
 ﴿٥﴾ مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَتْلُوْا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
 لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْتَهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

ذایه تی (۵۹)

سورته

(یونس)؛ عن

مالك بن نضلة

(عنه) قال: أتيت

رسول الله وأنا

رثُ الهيئة، فقال:

(هل لك مال؟)

قلت: نعم، قال:

(قال من أي

مال)، قال قلت:

من كل المال من

الإبل و الرقيق و

الخيول و الفهم،

فقال: (إذا أتاك

الله مالا فليس

عليك) (رواه الإمام

أحمد). مالبكى

كوبى نهله

(خوای لى پانى

بيت) دهلى هاتمه

خزمه

پیتفه مبه ری خوا (عنه) جل و به ریگى کتون و شهم له به ریلبور، فه رموى: (تایا تل

مال و سه روهت هه به؟)، روم: به لى، فه رموى: (کام جوره خالته هه به؟)، ده لى روم:

هه مور جوره مالتکم هه به له وشترو کویله و نه سب و فاین و مهو برتن، فه رموى: (تکه ر

خوای که وره مالتکى پیدایت با پیتفه ره بخار بیتو ببیندت).

سورتي ﴿الانبياء﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ الرَّجِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده می مهربان ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾
 لکیر مسینه و دهی خه لکی نزیک بقره وه ﴿وَمَنْ فِي غَلَاظٍ﴾ به لام نهوان له بی ناگایی و
 غمقله تدا ﴿مُفْرَضُونَ﴾ پشت تیکر و رو و ده رگپن (له نایینی خوا). (۱) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
 ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هر په یامیکی تازه یان له په رومرنگاریانه وه بق بیت (که قورئانه)
 ﴿إِلَّا أَشْمَعُوهُ وَهُمْ بَلْفُؤُونَ﴾ نهوان ده بییستی و کالتهی پی ده کهن. (۲) ﴿لَا مَنِيَّةَ قُلُوبُهُمْ﴾
 له کانیان بی ناگایه ﴿وَأَسْرُوا النُّجُومَ﴾ تقد به نهیسی چپه یان ده کرد ﴿الَّذِينَ ظَنُّوا﴾
 نهوانی ستمیان کردبوو ﴿مَنْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ نَتَلَكُمُ﴾ (ده لئین) نایا نه (پیغه مبه) دهی
 هه ریه شه ریک نییه وه ک ئیوه ﴿أَتَأْتُونَ النَّبِيَّ﴾ دهی نایا ئیوه ده پون به دوی
 جادویدا ﴿وَأَتَزُكِّيهِمْ﴾ له کاتیکدا ئیوه ده بینن (ده زانن نه وهی موحه ممد (۳)
 ده ملی سحره). (۳) ﴿قَالَ﴾ (پیغه مبه ر (۴)) هه رموی ﴿تَنْ يَتْلُمُ الْقَوْلَ﴾ په روه ردگارم
 به هه مو قسه به ک (چرپه به ک) ده زانی ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له ناسمان بی یا له زهوی
 ﴿وَمَوْ السَّمِيعِ الْغَلِيْبِ﴾ نهو زاته بیسه ری زانیه. (۴) ﴿بَلْ قَالُوا﴾ نهوانه ووتیان نا (نه وهی
 موحه ممد (۵)) میناویتهی نیگانییه به لکو ﴿أَخَفْتُ أَخْلِبُ﴾ چه ند خه و بینینیکی
 تیکر و پیکر لی (موحه ممد (۶)) ﴿بَلْ أَفْتَنُ﴾ نا به لکو موحه ممد (۷) خوی
 نه (قورئانه) هه لبه ستوره ﴿بَلْ مَوْ شَاعِرٌ﴾ نابه لکو نهو (موحه ممد (۸)) شاعیره
 ﴿فَلْيَأْتِنَا بِنَبَأٍ﴾ ده بانیشانه و معجزه به کمان بق بینن ﴿كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ وه ک (نهو
 معجزانه) پیغه مبه رانی پیشوری پی نیردرابوو. (۵) ﴿مَا نَأْمَنُ﴾ برویان نه هیتا
 ﴿قُلْتُمْ مِنْ قُرْبَةٍ أَمَلَكُنَا﴾ (خه لکی) هیچ شار و ناوه دانیك پیش نه مان که له ناومان
 بریدون ﴿أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دهی نایا نه مان باوه ر دینن. (۶) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ نه مان نار دوه
 ﴿تِلْكَ﴾ پیخی تو (تهی موحه ممد (۷)) ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جکه له پیانانیك ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾
 که نیگا و سرووشمان بق کردبون ﴿فَنُفِّلُوا أَمَلٌ الْذَّخِرِ﴾ دهی پرسیار بکه له خاوه نی
 کتیه کانی (پیشور زانیانی گاورد و جووله که) ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه که ر ئیوه
 نازانن. (۷) ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾ ئیمه نهو پیغه مبه رانه مان نه کردو ته په یکه ریک
 ﴿لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ که خواردن نه خون ﴿وَمَا كَانُوا خَلِيلِينَ﴾ وه نهوان هه میسه بی و نه مر
 نه بیون. (۸) ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُ الْوَعْدَ﴾ پاشان به لیفتیک که پیمان دابوون به جیمان هیتا
 ﴿فَأَعْيَبْنَاهُمْ وَمِنْ لَفَاءٍ﴾ جا نهوانه و هه رکه سیکمان ده ویست (له باوه رداران)
 رزگارمان کردن ﴿وَأَمَلَكْنَا السُّرِيرِينَ﴾ وه زیاده رده و انسان له ناویرد. (۹) ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾
 سویند به خوا ناردمانه ته خواره وه ﴿إِلَيْكُمْ كُتُبًا﴾ کتیبیک بق ئیوه ﴿فَبِهِ دَكَّرَكُمْ﴾ که
 سه ریه رزی و ناویانگی ئیوهی تیدایه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ دهی نایا بق بیر ناگه نه وه. (۱۰)

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يُبَلِّغُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
 لَا تَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
 ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ
 وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

نایهتی (۶۲)

سورתי (یونس):

قال رسول الله

(ﷺ): (لقد كان

فیما كان قبلكم

من الامم ناس

محدثون فان يك

في امتي احد فانه

عمر) (متفق

عليه).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمودی:

(به پاستی له گه لان

ومیلله تانی پیش

نیوه دا که سانیك

هه بیون هه والیان

پئ ده درا، نه گه

له م نوممه ته ی

مندا که سیك

هه بیئت نه وه بی

گومان عومه ره).

نایهتی (۹۲)

سورتهی (یونس): قدم النبی (ﷺ) المدينة و اليهود تصوم يوم عاشوراء، فقال: (ما هذا اليوم

الذي تصومونه، فقالوا هذا يوم ظهر فيه موسى على فرعون، فقال النبي (ﷺ) لأصحابه أنتم

أحق بموسى فصوموه) (رواه البخاري). پیغمبر می خوا (ﷺ) کاتیک کچی کرد بق مەدینه

جووله که کان پۆزی عاشورا (دهیه م پۆزی مانگی موحره م) به پۆزوو ده بیون، فرمودی: -

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ چنده‌ما شارو دنیاهان تیک شکاند (له‌ناو برد) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾
 که (خه‌لکه‌کی) ستمکار بوون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَرْيَةً آخَرِيَةً﴾ وه‌پاش نه‌وان گه‌لو تا قمی
 قرمان (له‌جیان) به‌دی هیتا. ۱۱ ﴿فَلَمَّا أَخْلُوعُوا بِآسَافَ﴾ جا وه‌ختی (بی‌پاوه‌پان) هه‌ستیان
 کرد به‌سزاو توله‌ی نئمه ﴿إِذَا هُمْ﴾ ده‌ست به‌جی نه‌وان ﴿تَبَّ يَرْحَمُونَ﴾ له‌و شارانه
 به‌چه‌سپانی پایان ده‌کرد ۱۲ ﴿لَا تَرْكُضُوا﴾ (فریشتگان به‌گالتیه‌وه پئیان ده‌لین)
 رله‌که‌ن ﴿وَأَرْجِعُوا﴾ و بگره‌نیه‌وه ﴿إِلَّا مَا آتَرَقَمَ بِهِ﴾ بولای شه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی که
 بوقچون تئیدا ﴿وَرَوَّيْكُمْ﴾ وه‌(بگره‌نیه‌وه) بقی سر خانوو ماله‌کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 به‌لکو پرسپارتان لی بگری (له‌وه‌ی به‌سهرتان هاتوه). ۱۳ ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا﴾ (له‌گه‌ل
 هه‌له‌اتندا) ده‌یان ووت: هاوار بقی نئمه ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیگومان نئمه ستمکار بووین.
 ۱۴ ﴿فَلَمَّا زَالَتْ﴾ نیت به‌رده‌وام ﴿عَلَيْكَ دَعْوَتُهُمْ﴾ نه‌مه هاواریان بوو (هاوار بقی نئمه) ﴿حَتَّىٰ
 جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيبِينَ﴾ هه‌تا هه‌موویانمان دروخته و خاموش کرد (له‌ناومان بردن).
 ۱۵ ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نئمه دروستمان نه‌کردوه ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ﴾ ناسمان و
 زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه به‌گالتیه‌وی هوده. ۱۶ ﴿لَوْ أَرَدْنَا﴾ نه‌گر به‌مان ویستایه
 ﴿أَن نَّخْلُجَهُمْ﴾ سه‌رقالی بقی خومان هه‌لبزترین (وه‌ک هاوسه‌رو مندال) ﴿لَا تَخَذُتُهُ مِنْ لَدُنَّا إِن
 كُنَّا لَنُعْلِمُ﴾ له‌لایه‌ن خومانیه‌وه هه‌لمان ده‌بژارد. ۱۷ ﴿بَلْ نَقْذِرُ الْبَلَّ عَلَى الْغَاطِلِ﴾ (واز
 له‌وه بیته) به‌لکو حق ده‌ده‌ین به‌سهر به‌تالو ناحه‌قدا ﴿نَبْذُلُهُ﴾ به‌هویه‌وه (به‌تال)
 می‌شکی ده‌بژی و تیکده‌شکی ﴿فَإِذَا مَرَّامِقٌ﴾ نینجا ده‌ست به‌جی به‌تال ده‌فه‌وتی و
 له‌ناو ده‌جیت ﴿وَلَكُمْ آلَتْ﴾ هاوار (سزا به‌تین) بقی نئمه ﴿بِمَا تَصِفُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 ده‌بلینو په‌وای ده‌ده‌ن بقی خوا (له‌هاوسه‌رو مندال). ۱۸ ﴿وَلَهُ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 ته‌نها بقی خواهی نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان وزه‌ویدایه ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ وه‌نه‌وانه (فریشتانه‌ی که
 لای خوان ﴿لَا يَشْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ هه‌رگیز له‌په‌رستنی شه‌و خویان به‌زل نازانن ﴿وَلَا
 يَشْكُرُونَ﴾ قه‌تیش مانسرو نابن. ۱۹ ﴿يَسْتَحْسِنُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ شه‌وو بژر ته‌سبیحات و
 ستایش ده‌که‌ن ﴿لَا يَفْقَرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنه‌وه. ۲۰ ﴿أَمْ أَخَذُوا﴾ ثابا نه‌وانه
 هه‌لیان بژاردوه (برپاریان دلو) ﴿إِلَهَآءَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ چهند په‌رستراویک له‌زه‌وی دا (بقی
 خویان) ﴿مَنْ يُشْرِكُونَ﴾ که‌نه‌وانه (مردو) زینسرو ده‌که‌نه‌وه. ۲۱ ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ﴾
 نه‌گر له‌مه‌ردوکیاندا (له‌ناسمان و زه‌ویدا) چهند په‌رستراویک هه‌بویه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگه
 له‌خوا ﴿لَنَسْفَقْنَا﴾ بیگومان (ناسمان و زه‌وی) هه‌ر دو کاول و یران ده‌بوون ﴿فَنَسْفَقْنَا اللَّهَ
 رَبَّ الْعَرْشِ﴾ ده‌ی پاک و بیگه‌ردی بقی خواهی په‌روه‌ریگاری عرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌وه‌ی
 بی‌پاوه‌پان په‌وای ده‌ده‌ن (بقی خوا). ۲۲ ﴿لَا يُنْزِلُ﴾ (خوا) پرسپاری لی ناکریت
 (ره‌خنی لی ناکری) ﴿عَمَّا يُنْزِلُ﴾ له‌مه‌ر کاریک که‌ده‌یکات ﴿وَعَمَّا يُنْزِلُونَ﴾ به‌لام نه‌وان
 (شاده‌میزاد) پرسپاریان لی ده‌گری. ۲۳ ﴿أَمْ أَخَذُوا﴾ ثابا نه‌وانه هه‌لیان بژاردوه
 (برپاریان دلو) ﴿مِنْ دُونِهِ آلِهَةٌ﴾ چهند په‌رستراویک جگه له‌خوا ﴿فَلَنَمَاتُوا بِرِسْقٍ﴾
 (پئیان) بلای به‌لکه‌تان بیتن (له‌سهر نه‌وه‌ی برپارتان دلو) ﴿فَقَدْ أَكْرَمْتُنِي﴾ نه‌مه
 قسه‌ی شم قورئانه‌یه (خوا ناردویه‌تی) بقی من ﴿وَذَكَرْتُ قَبْلِي﴾ وه‌قسه‌ی شه‌و (په‌یامانه‌یه)
 له‌پیش منه هاتوون (وه‌ک ته‌ورات و نینجیل له‌هیچاندا بوونی چهند په‌رستراویک
 په‌وانه‌دراره) ﴿بَلْ أَكْرَمْتَنِي﴾ به‌لام تقدیه‌ی تقدیران ﴿لَا تَعْلَمُونَ لَكُمْ﴾ حه‌ق و
 راستی نازانن ﴿فَنَمْ تَعْرِضُونَ﴾ له‌به‌ر شه‌وه پستی تیده‌که‌ن و په‌وی لی وه‌رده‌گه‌ین. ۲۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

- (نہم ہڈہ ۵

ہڈہ ۵

ہڈہ ۵

دہ گن، ورتیان

نہم نہ ہڈہ ۵

کہ موسا تیایدا

سہرکوت بہسہر

فیرعہ وندا،

پیغہ مہری خوا

(ﷺ) ہرموی

بہ مارہ لہ کانی:

(تہ) وہ

نایستہ تہر

لہ پیغہ تہر بہ

موسا لہ بہر

نہ وہ بہ ہڈہ ۵ بن

تہیدا).

نایستہ (۱)

سورہتی (ہود):

قال رسول الله

(ﷺ): (شیتہنی

ہود والواقعة

والمرسلات وعم يتساءلون وإذا الشمس كورت) (رواه الترمذي). پیغہ مہری خوا (ﷺ) ہرموی: (نہم

سورہ تانہ پیریان کردم، (ہود) و (الواقعة) و (المرسلات) و (عم يتساءلون) و (إذا الشمس كورت)).

نایستہ (۲) سورہتی (ہود): صعد النبي (ﷺ) الصفا فدعا بطون قريش الأقرب ثم الأقرب

فاجتمعوا، فقال: (يا معشر قريش: أرايتم لو أخبرتكم أن خيلاً تصبحكم الستم مصدقي، -

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ و هتیمه نه مان ناریدوه ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پیش تو ﴿مِّن رُّسُولٍ﴾ هیچ پیغمبره رتک
 ﴿إِلَّا نُوْحٍ إِلَيْهِ﴾ مه گره نیگامان بق ناریدوه ﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (به وهی که) بیگومان جگه
 لهن هیچ په رستراویکی راست نی په ﴿فَأَعْبُدُون﴾ کهواته ته نها من بیه رستن. (۲۵)
 ﴿وَقَالُوا﴾ (وه بی باوه بان) ووتیان ﴿أَنَّا نَحْنُ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ خوی میهره بان مندالی بق خوی
 بیهاردوه (که فریشته کائن) ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاکو بیگه رده خوا (له م شتانه) ﴿بَلْ عِبَادٌ
 مُّكْرَمُونَ﴾ به لکو نه وانه (فریشته) به ندهی رتکیرلو (ی خوا) ن. (۲۶) ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ﴾ له
 خوا پیش ناکه ون ﴿بِالْقَوْلِ﴾ به قسه و ووته ﴿وَهُمْ بِأَمْرِهِ﴾ وه نه وان به فهرمانی خوا
 ﴿يَعْمَلُونَ﴾ کار ده که ن. (۲۷) ﴿يَقُولُ﴾ (خوا) ده زانی، ناکاداره ﴿مَا تَقُولُ الْيَهُودُ﴾ به نه وهی
 له دنیا له بهر ده مستیاندایه ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به نه وهی له پوزی دوا پیدا بقیان
 تاماده کراوه ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وه (فریشته کان) تگا ناکه ن ﴿إِلَّا لِمَن أَرَادَ﴾ ته نها بق نه و
 کهسه نه بی (خوا) رازی بی (تکای بق بکری) ﴿وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ﴾ وه نه وان (فریشته کان)
 له ترس وهه بیته خوا ﴿يُفْقِنُونَ﴾ تقد ده ترسن. (۲۸) ﴿وَمَن يَنْفُلْ يَنفُلْ﴾ وه هر کام له وانه
 (فریشته کان) بلای ﴿إِنَّ إِلَهَ مِّن دُونِهِ﴾ بیگومان منیش په رستراوم جگه له خوا ﴿يَذَلِّكَ
 فَجَرَهُ جَهَنَّمَ﴾ نه و به (تاگری) دوزخ قوله لی ده سه نین ﴿يَذَلِّكَ﴾ مه ریه و جوره (خبری
 الظلمین) پاداشتی سته مکاران ده دینه وه (قوله یان لی ده که پینه وه). (۲۹) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا
 نه یان دی (نه یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه بی بیها بیون ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾
 که تاسمانه کان و زهوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هره دو کیان پیگه و له کابوون (یه که پارچه بیون)
 ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ نیجا له په کترما جیا کرینه وه ﴿وَجَعَلْنَا مِّنَ الْمَاءِ﴾ وه فهرامه ممان هینا له ناو
 ﴿كُلِّ شَيْءٍ حَیٍّ﴾ مه موو شتیکی زیندوو ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ دهی نایا نه وانه هره باوه
 تامتین؟ (۳۰) ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه دروستمان کردوه (دامان ناوه) له زه ویدا ﴿رُؤُوسًا﴾
 چه ند شاخی دامه زلو ﴿أَن تَبْصُرَ بِهِمْ﴾ بق نه وه جووله جووله نه کات به وان (هی به سه ر
 پشتیوه) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ وه سازاندو مانه له زهوی (یا شاخه کان) دا ﴿بِحُجُرٍ مُّتَّحَاتٍ﴾ دقل
 و رتکاو یانی تقد ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا نه وان شاره زان بن و پیویستی خویان دابین بکه ن.
 (۳۱) ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وه تاسمانان کردوه ﴿سَقْفًا مَّخْفُوفًا﴾ به سه ققیکی (سه رتیکی)
 پارینداو ﴿وَمِنْ عَنَّا نُبَاتًا﴾ به لام نه وانه سه ریه رت به نایه ته کانی تاسمان ﴿نُفْرُطُونَ﴾
 پشت تیکه رو رو وهر گیز بیون. (۳۲) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه هره نه و (خوا) به ﴿خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾
 که شه و و پوزی دروست کردوه ﴿وَالنَّهَارَ وَالْفَجْرَ﴾ وه خور و مانگیش (ی دروست
 کردوه) ﴿كُلٌّ﴾ هره به که له وان ﴿فِي فَلَكٍ يَنْبُحُونَ﴾ له خولگه یه کدا ده سو پینه وه. (۳۳)
 ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بیهارمان نه دوه ﴿لِیْسَرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بق هیچ که سیک له پیش تو وه ﴿الْخَلْقَ﴾
 ماندهی مه میسه بی (نهری) ﴿أَلَمْ يَلِدْ﴾ نیجا نه گره رتق هری ﴿لَهُمُ الْكُفْرُ﴾ وه
 مردنی تق جا نایا نه وان ژانیان به رده وام ده بی و نامرن (نه خیر). (۳۴) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾
 مه موو که سیک ﴿ذَائِقَةُ الْعَذَابِ﴾ مرین ده چیل (ده مری) ﴿وَنُزُلُكُم﴾ وه نیکه تاقیتان
 ده که پینه وه ﴿بِالنَّارِ وَالنَّارِ﴾ به خراپه و ناخوشی وه به چاک و خوشی ﴿فَتَنًا﴾
 تاده رکه وی (چاک و خراپ) ﴿وَاللَّيْلُ تَرْجَعُونَ﴾ وه هره بق لای نیکه ده که رتینه وه. (۳۵)

وَإِذْ أَرْأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
 أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
 هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
 لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مَتَابِصُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعَاهُمْ لَوْلَا
 وَعَاءُ آبَاءِهِمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

- فقالوا ما جرینا
 عليك كنبأ، قال:
 فإني نذیر لكم
 بین یدی عذاب
 شدید (نوحه)
 مسلم.
 پیغمبر می خوا
 (ﷺ) چو
 سر کتوی
 صفا و بانگی
 تیره کانی
 قورده یشی کرد
 له پی شدا
 خزانه نریکه کانی
 پاشان نهوانی
 دوا نهوان دین
 موویان
 کوپونوه،
 فرموی: (نهی)
 خه لکی قورده یشی
 نه گره ه والتان
 بدیهی سوپایه ک

دهیه ویت بهر به بیان بدات به سهرقاند، آیا باوهم پی ده کن؟ ووتیان: (به لی چونکه) درویمان لی
 نه بیستوویت، فرموی: دهی من ترسیته رم بق نثوه (له لایه ن خواوه) له سزایه کی سهخت
 (نه گره باوهر نه هینن و شوین ثایه که ی نه که ون).

نایه تی (۲) سوره تی (هود): قال رسول الله (ﷺ) لسعد: (وانك لن تنفق نفقة تبتغي بها -

﴿وَإِذَا رَأَوْا﴾ وده کاتى تق (موحه معه د) ده بیفن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی بی باور و یون ﴿إِن يَنْخَبِذْكَ إِلَّا مَرُوءًا﴾ جگه له گالتو لاقرتى کردن به تق هیچی تر ناکه ن ﴿أَفَمِنَّا الَّذِينَ﴾ (به سه رسامیه که وه ده لیّن) نا نه مه نه و که سه یه ﴿يَذْكُرُ الْيَمِّنُ﴾ (به خرابی) باسی بته کانتان ده کات ﴿وَمِمَّ يَذْخَرُ الرَّحْمَنُ﴾ له کاتیکدا خویان به باسی (به قورئانی) خوی میهره بان ﴿مِمَّ كُفِّرُوا﴾ بی بیوان. ۳۶ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (سرووشتی) نیفسان له سه ره له کورن به دی میتراره ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُ نَائِبِي﴾ به زووی تولی خومتان نیفسان ده ده م ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوا﴾ که واته به له مه که ن. ۳۷ ﴿وَنَقُولُوا﴾ وه (بت به رستان به گالتو وه) ده لیّن ﴿مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ نه م به لیّنی (توله یه) که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه که ر نیوه راستگون. ۳۸ ﴿لَوْ يَظُنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه که ر نه وانه ی که کافرن بیانزانیایه (چ سزایه کی سخت له به ر ده میاندا یه) ﴿حِينَ لَا يَكُونُ﴾ کاتى ناتوان دوری بخه نه وه ﴿عَنْ وَجْهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ غُورِمْزٍ﴾ بلایسه ی ناگر له ده م و چاوو پشتیان ﴿وَلَا مُمْ يَنْصُرُونَ﴾ وه نه وان یارمه تی نادرین. ۳۹ ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ به لکو له ناکاودا توو هسیان دیت ﴿فَنُفِثُوا﴾ و سه رسامیان ده کات (به شیوه یه که) ﴿فَلَا يَنْظُرُونَ﴾ نه ده توانن ﴿رُدْعًا﴾ بیگپنه وه (به رگری بکه ن) ﴿وَلَا مُمْ يَنْظُرُونَ﴾ وه نه مؤله تیفسیان ده دریت (ته یه بکه ن). ۴۰ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا بیگومان گالتو لاقرتی کراوه ﴿بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ به پیغه مبه رانی پیش ترش ﴿نُعَاقُ بِالذِّبِّ﴾ نینجا ده وری نه وانه ی دا ﴿سَجِرًا﴾ بنهم له وان که گالتیان ده کرد (به پیغه مبه ران) ﴿مَا كَانُوا يَنْصُرُونَ﴾ نه و سزای نه وان گالتیان پی ده کرد. ۴۱ ﴿بَلْ﴾ بلی (به گالتو که ران) ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ کی (ده توانی) نیوه بیارینى ﴿بِالْبَلِّ وَالْهَاجِ﴾ به سه وه به روژ ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ له (سزای) خوی میهره بان ﴿بَلْ مُمْ﴾ به لکو نه وانه ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُغْرَضُونَ﴾ به رده وام پشت مه لکه کن له یاد و باسی په روه ردگاریان. ۴۲ ﴿أَنزَلْنَاهُمْ إِلَهُةً﴾ ناخو (نه و بی باورمه انه) چه ند په رسترو لکیان مه یه ﴿تَتَّقُهُمْ مِنْ ذُنُوبِهِمْ﴾ جگه له نیّمه به رگری (سزایان لی بکات) ﴿لَا يَنْظُرُونَ﴾ (نه و په رسترو انه) ناتوانن ﴿نُصْرًا لِيهِمْ﴾ یارمه تی خویان بده ن ﴿وَلَا مُمْ يَنْصُرُونَ﴾ وه له لایه ن نیّمه شه وه په نا تادرین. ۴۳ ﴿بَلْ مَقْنَا مَقُولًا﴾ و آباء هم به لکو نیّمه نه وان و باو و باپیرانیانمان زیاندوه به خرشی (ناز و نیعمه تی دنیا مان پی به دابوون) ﴿حَتَّى طَافَ عَلَيْهِمُ النَّارُ﴾ قاته مه نی ردیوان به سه ر برد ﴿أَنَّا نَرُودُ﴾ ده ی نایا نه وانه (قوپه یش) سه رنج ناده ن ﴿أَنَا نَافِ الْأَرْضِ﴾ که بیگومان نیّمه (ورده ورده) نیّنه خاک و ولایى (نه وان) ﴿نَقْصُهَا مِنْ أَعْرَافِهَا﴾ له مه مو لایه کی په وه که می ده که یش (به پرگار کردن له لایه ن موسلمانانه وه) ﴿أَنَّهُمُ الْفَاطِرُونَ﴾ ده ی نایا نه وان زال و سه رکه و توون (یانیّمه). ۴۴

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُنْوِلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَدْيَنَ ﴿٥٧﴾

- وجه الله إلا

اجرت بها حتى

ما تجعل في في

امراتك (رواه

الترمذي).

يتفه مبري

خروا (م)

له رموي به

سه عد: (مه رفتك

به خفتو

مه به سنت پری

په زامه ندى خوا

بيت نه وه خوا

پاداشتت

ده داتوه

له سهرى ته نمانه

مورفته

بيگيت به دهمى

خيزانه كه توه).

نایه تي (۱۷)

سورتي (هود):

قال رسول

الله (ﷺ): (كل مولود يولد على الفطرة فاجزاء يهودية او نصرانية او مجسية عليه).

يتفه مبري (ﷺ): (له مولد مندليك له منار سورتي تيماندلى كه دايك دميت

پاشان باولو دايكى ده يگن به جوله كه يا كاپور يان ناگر په رست).

نایه تي (۵۷) سورتي (هود): قال رسول الله (ﷺ): (يهدى رجل يمضى بفلاة من الأرض -

﴿فَلْإِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (نهی موحه معده) ﴿بَلَىٰ: بَیْگومان من ته‌نہا نئیوہ بیدار
 دممک‌مہوہ (دہ‌تان ترسیتم) ﴿بِالْوَحْيِ﴾ بہ‌نیکا و سرووش ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّرُ الدُّعَاءَ﴾ وہ
 کہ‌پہ‌کان بانگہ‌واز (حق) نابیستن ﴿إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ کاتی دہ‌ترسیترین. ۴۵ ﴿وَلَمَّا
 نَسْتَنُ﴾ سویند بہ‌خوا نہ‌کہ‌ر نوو چاریان بیت ﴿نَفْحًا﴾ کہ‌میک ﴿بَيْنَ عَذَابٍ وَبَيْنَ﴾ لہ
 سزای بہ‌روہ‌ردگارت ﴿تَنفَرُونَ﴾ بَیْگومان نہ‌وان دہ‌لین ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ ہاوارو تیاچوون بق
 نیکم ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ‌راستی نیکم (ہم‌موومان) ستم کار بووین. ۴۶ ﴿وَنَضَعُ﴾
 ومنتیم دادہ‌نیتین ﴿الْمَوْزِينَ الْقِنطَ﴾ تہ‌رازوہ‌کانی دایبہ‌روہ‌ری (کہ‌کردہ‌وہ‌ی پی
 دہ‌کیشوری) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ‌رقی قیامہ‌تدا ﴿فَلَا تَقْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ نینجا هیچ کہ‌س
 کہ‌مترین ستمی لی ناکری ﴿وَأَن سَاءَ يَفْعَالُ﴾ با قورسی (کردہ‌وہ‌کے) ﴿خَيْرٌ مِّنْ حَرْقٍ﴾
 بہ‌قدہ‌مر تر و خہ‌رتہ‌لہ‌یکیش بیت ﴿أَتَيْنَا بِهَا﴾ نیکم دہ‌بیتین ﴿وَوَكَّلْنَا بِهَا حَبِيبًا﴾ و
 بہ‌سہ کہ‌نیکم (خوا) ژمیاری (کردہ‌وہ‌ی بہ‌ندہ‌کان) بین. ۴۷ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند
 بہ‌خوا بہ‌راستی بہ‌خشیمانہ ﴿نُوحًا وَنُوحًا وَنُوحًا﴾ بہ‌مووسا و ہارون تہ‌ورات (کہ‌جیا
 کہ‌روہ‌ی حق و بہ‌تالہ) ﴿وَضِيَاءً وَذِكْرًا﴾ وہ‌پوون کہ‌روہ و یاد خہ‌روہ‌شہ
 ﴿لِّلْعَالَمِينَ﴾ بق پاریزکاران و لہ‌خواترسان. ۴۸ ﴿الَّذِينَ عَصَوْا﴾ نہ‌وانہ‌ی کہ‌دہ‌ترسن
 ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ‌پہ‌روہ‌ردگاریان بہ‌نادیاری ﴿وَرَبُّهُمْ﴾ وہ‌نہ‌وان (کہ‌سانیکن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ﴾
 شفیرت ﴿لہ‌رقی دایمی نقد دہ‌ترسن. ۴۹ ﴿وَقَدْ﴾ وہ‌نہ‌م (قورثانہ) ﴿وَذِكْرًا لِّلْآدَمِ﴾
 یاد خہ‌روہ‌پہ‌کی بہ‌فہ‌رو پیرلذہ ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾ نارہ‌مانہ‌تہ‌خورمہوہ ﴿فَأَنزَلْنَاهُ﴾ دہ‌ی نایا
 قیوہ ﴿لَهُ مُبَرِّكُونَ﴾ دانی پیدا نانین (باوہ‌پی پی ناکن). ۵۰ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ‌خوا
 بہ‌راستی بہ‌خشیمانہ ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَعَا﴾ بہ‌ئبرہیم پیتموونی و شارہ‌زای ﴿مِن قَبْلِ﴾
 لہ‌پیشدا ﴿وَكُنَّا بِمَدِينَةٍ﴾ وہ‌نیکم لہ (شیای) نہ‌و ناگادار بووین. ۵۱ ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتی
 ووتی ﴿لِلَّاهِبِ وَتَوْبِهِ﴾ بہ‌باوکی و گہ‌لہ‌کی ﴿سَامِعِينَ الْكَلَامِ﴾ نا نہ‌م بہ‌یکرہ و بتانہ
 چیبہ ﴿أَضْرَمَا عَيْكُونَ﴾ کہ‌نئیوہ دہ‌یان بہ‌رستن (بہ‌لایانہ‌وہ ماونہ‌تہ‌وہ). ۵۲ ﴿قَالُوا﴾
 (گہ‌لہ‌کے) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانسان دیوہ ﴿لَمَّا عَابِدُوا﴾ نہ‌مانہ‌یان
 بہ‌رستوہ. ۵۳ ﴿قَالَ﴾ (ئبرہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ‌راستی نئیوہ ﴿أَشْرَءَ آبَاءَكُمْ﴾
 خوتان و باوو باپیرانتان ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ لہ‌گوہ‌پایہ‌کی ناشکرادان. ۵۴ ﴿قَالُوا﴾ (لہ
 وہ‌لامدا) ووتیان ﴿أَجِنْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ نایا راستی و حقت بق میتاوین ﴿أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ یا تر
 کالتہ‌مان پی دہ‌کے. ۵۵ ﴿قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ﴾ (ئبرہیم) ووتی (حقم میتاوہ) بہ‌لکو
 بہ‌روہ‌ردگاری قیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ‌روہ‌ردگاری ناسمانہ‌کان و زہ‌ویہہ ﴿الَّذِي﴾
 ﴿نَزَّلَنَا﴾ ہر نہ‌ویش بہ‌دی میتاوان ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ﴾ وہ بَیْگومان من لہ‌سہ‌ر نہ‌وانہ
 (کہ‌باسم کرد) ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ﴾ لہ‌شایہ‌ت و ناگایام. ۵۶ ﴿وَنَزَّلْنَا﴾ سویند بہ‌خوا
 ﴿لَا حِجْدَنَ أَسْتَمْتُمْ﴾ پیلان دادہ‌نیم بق (لہ‌ناو بردنی) بتہ‌کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾
 دای نہ‌وہی پشتان تیکردن (بہ‌جیتان میشتن). ۵۷

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كِبِيرَ أَلَمِهِمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
 (٥٨) قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلهِنَا إِنَّهُمْ لَظَالِمُونَ (٥٩)
 قَالُوا سِحْرَنَا فَمَنْ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (٦٠) قَالُوا فَأَتُوا بِهِ
 عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (٦١) قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ
 هَذَا بِإِلهِنَا يَا ابْنِ آدَمَ (٦٢) قَالَ بَلْ فَعَلَهُمُ كِبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْتَلَوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (٦٣) فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (٦٤) ثُمَّ تُكْسَوُا عَلَى
 رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (٦٥) قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ (٦٦) أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ (٦٧) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ (٦٨) فَلَمَّا بَسَّرْنَا كُونِي بِرَدَاوَسَلَمًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (٦٩)
 وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (٧٠) وَنَجَّيْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (٧١) وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ (٧٢)

- فسمع صوت
 صحابة: اسق
 حديقة فلان،
 فتحمى ذلك
 السحاب فأخرج
 ماءه في حرقه، فإذا
 شجرة من تلك
 الشراج قد
 استوقعت ذلك
 الماء كله، فتتبع
 الماء، فإذا رجل
 قائم في حديقته
 يحول الماء
 بمسحاته، فقال
 له: يا عبد الله
 ما اسمك؟ قال:
 فلان للاسم الذي
 سمع في السحابة
 فقال له: يا
 عبد الله لم تسألني
 عن اسمي؟ فقال:
 إني سمعت صوتاً

في السحاب الذي هذا ماؤه يقول: اسق حديقة فلان لا سمك، فما تصنع فيها؟ فقال: أنا إذا قلت
 هذا، فإني أنظر إلى ما يخرج منها فأتصدق بذلك وأكل أنا وحياتي كلها وأزقيها ذلك (رواه مسلم).
 يتيه مبهري خوا (ع) له رموي: (له كاتيكدا بياوتك به ده شتيكي جوالدا ده رقت كوي ي لي بود
 ده نيكك له هه ريكوره مات و روتى: ناوى بالجهي فلان كهي بيته نه دجا هه ريكوره كاش -

﴿فَجَعَلْنَاهُ جُذَاءً﴾ نینجا ئیبراهیم هه‌موو بته‌کانی ورد کرد ﴿إِلَّا كَبِيرًا﴾ جگه له بته
 و له‌که‌یان ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ به ئومیدی نه‌وه‌ی ﴿إِلَّاهِ يَرْجِعُونَ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆلای ئه‌و (ئیبراهیم
 هه‌ووش راستیان پێ بلێ به‌لکو باوه‌ربینن). ۵۸ ﴿قَالُوا﴾ (بت په‌رستان) ووتیان ﴿نَسِ
 قُلْ هَذَا﴾ کێ نه‌مه‌ی کردوه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌ خواکانمان (بته‌کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به‌ راستی
 ئه‌و که‌سه ﴿لَعِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌ سته‌مکارانه (ده‌بێ سزا بدری). ۵۹ ﴿قَالُوا﴾ (چه‌ند
 که‌سی) ووتیان ﴿سَمِعْنَا نَقْلًا﴾ گویمان له‌ لایه‌ک بوو ﴿يَذْكُرُنَا﴾ بامی نه‌وانی (بته‌کانی به
 خولپه) ده‌کرد ﴿قَالَ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ پێی ده‌لێن ئیبراهیم. ۶۰ ﴿قَالُوا﴾ (کره‌تی له
 که‌له‌کی) ووتیان ﴿نَاتُوا بِهٖ﴾ که‌واته‌ بیهێتن ﴿عَلَّ أَغْنَى النَّاسَ﴾ له‌ پێش چاوی هه‌که
 (یه‌وه‌ستین) ﴿لَعَلَّكُمْ يَفْهَمُونَ﴾ به‌لکو (نه‌وانی ده‌ی‌ناسنه‌وه) شایه‌تی له‌سه‌ر بده‌ن.
 ۶۱ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَنْتَ قُلْتَ هَذَا﴾ ئایا تر نه‌مه‌ت کردوه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌ خواکانمان
 (بته‌کانمان) ﴿يَذْكُرُنَا﴾ ئه‌ی ئیبراهیم ۶۲ ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ لَعَلَّ كَبِيرُنَا
 هَذَا﴾ نه‌خێر به‌لکو ئه‌م بته‌ که‌وره‌یان نه‌وه‌ی کردوه ﴿نَسْتَلْزِمُهُ﴾ ده‌ پرسیار له‌ وانه
 (بته‌ شکاوه‌کان) بکه‌ن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ﴾ نه‌که‌ر نه‌وانه‌ قسه‌ ده‌که‌ن. ۶۳ ﴿رَجَعُوا
 إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ نینجا که‌رانه‌وه بۆ لای به‌کتری (سه‌ریان کرد به‌ یه‌کدا) ﴿قَالُوا﴾ (له‌ ناو
 خۆیاندا هه‌ندیکیان) ووتیان ﴿إِنْكُمُ﴾ به‌ راستی ئه‌یه‌و ﴿أَشْرَ الظَّالِمِينَ﴾ هه‌ر خۆتان
 سته‌مکارن. ۶۴ ﴿ثُمَّ لِيَكُونَا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سه‌ر به‌ره‌و خوار کرانه‌وه (که‌رانه‌وه بۆ
 سه‌ر سه‌ختی و نه‌هه‌میه‌یه‌که‌یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌ راستی تۆ ده‌ترانی ﴿مَا هَذَا
 بَطْلُونُ﴾ ئه‌و بته‌انه‌ قسه‌ ناکه‌ن. ۶۵ ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ ده‌ی
 ئه‌یه‌و ده‌په‌رستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگه‌ له‌ خوا شتانی ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ﴾ که‌ هیچ
 قازانج و سه‌ودیکتان پێ ناگه‌یه‌نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه‌ هیچ زیانیکیشان لێ نه‌اده‌ن.
 ۶۶ ﴿إِنْ لَكُمْ﴾ تۆف بۆ ئه‌یه‌و ﴿وَلَمَّا تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئه‌و بته‌انه‌ش که‌ ده‌په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ له‌ جیاتی خوا ﴿أَنْتَ لَا تَعْبُدُونَ﴾ ده‌ی ئایا ژیر نابن (بیر و هه‌شتان ناخه‌نه‌ گان).
 ۶۷ ﴿قَالُوا﴾ (هه‌ندی له‌ بت په‌رستان) ووتیان ﴿خَرُّوا﴾ (ئیبراهیم) چا‌ک به‌سوێنن
 ﴿وَأَنْصَرُوا إِلَٰهَكُمْ﴾ و یاره‌تی خواکانتان (بته‌کانتان) بده‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُعِلِّينَ﴾ نه‌که‌ر
 ئه‌یه‌و ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن. ۶۸ ﴿قُلْنَا﴾ (که‌ ئیبراهیمیان خسته‌ ناگه‌روه) ووتمان ﴿بَنَاتُ
 نَحْنُ نَاكِرٌ﴾ (کۆی بزدا و سه‌لما) سارد به‌ره‌وه‌و پێ زیان به‌ ﴿عَلَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ بۆ ئیبراهیم.
 ۶۹ ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ نه‌وان وێستیان پیلان بگێنن له‌ ئیبراهیم (به‌ سه‌وتان له‌ ناوی
 به‌رن) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ به‌لام ئه‌مه‌ نه‌وانمان کرده‌ ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زه‌ره‌وه‌هه‌سهرترین
 (هه‌راوترین) که‌س. ۷۰ ﴿وَجَعَلْنَاهُ وَلَدًا﴾ وه‌ ئیبراهیم و لوه‌طمان رزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ
 الْغَنَى﴾ و (ناردمانن) بۆ ئه‌و زه‌ویه‌ی (ولا‌تی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ که‌ پیت و
 قه‌رمان تێ خستبوو. ۷۱ ﴿وَوَعَدْنَا لَهُنَّ﴾ وه‌ به‌خشیمان به‌ ئیبراهیم ﴿أَنَّهُنَّ كَثِيرٌ مِّنَ الْبَالِغَةِ
 يُسَبِّحْنَ﴾ (به‌ ئه‌سه‌حایش) به‌عقوب به‌ زیاد (له‌ دواکه‌ی ئیبراهیم که‌ دوا‌ی مندالیکێ
 کرد) ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وه‌ هه‌مووایانمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ به‌ پیا‌وی چا‌ک. ۷۲

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
عَبِيدِينَ ﴿٧٢﴾ وَلَوْ طَاءَ آيُنُنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ
الْقُرْبَىٰ أَلَّتْ كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِوٍ
فَسَقِينِ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فُجِّبْنَا لَهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْقَوْمَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِوٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانُ وَكَلَّاءَ آيُنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاطِلِينَ ﴿٧٩﴾
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

- دور که و توه
تو بارانی پی
ی دور باراندیبه
زوی یی
به رده لانی رده
نه دجا هه دور تو
بارانه رده
جوقه یک لور
جوقه گاهی که ل
زوی به که دا
بارانه کس ی لی
باری به لوی
نوی جوقه که دا
رده جا بیبی
پیاز که ل
باخچه که پدایه به
خاکه ناز (بیلی)
ناره که
ده گواز که ده
به پیاز و ی روت:
تو به نده ی خوا
ناوت چس یه ؟

تویش روتی: نام توه به، تو ناره ی روت که پیاز که گوی ی لی دور له هه رده که روترا،
تویش به پرسیار که رده کس ی روت: بقی پرسیاری ناری خرم لی ده که یه ؟ روتی له به ر توه ی
من گویم له ده نگیک دور له هه رده که رده که نام ناره (ی به دست توه به) لور هه رده به روتی ناری
باخچه ی لانی کس بدیره ناری تری برد، ده ی تری ده که یه به به رده یی نام باخچه یه، -

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً﴾ و نه‌واشان کرد به پیشه‌وا ﴿تَدْعُونَ بِأُمَرَاءِ﴾ به فرمانی نیمه
 رنمونی (خه‌لکیان) ده‌کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و نیگامان کرد بویان ﴿يَقُلِ الْخَيْرُ﴾
 ته‌جامدانی کاری چاک ﴿وَالْقَارِ الْمَلُوءَ﴾ و نویژ کردن ﴿وَالْبَاءُ الزُّكْرَةَ﴾ و زه‌کات دان
 ﴿وَكَاثِرًا لَّنَا﴾ و نه‌وان هر بق نیمه ﴿عَبِيدِينَ﴾ عیباده‌تیاں ده‌کرد. (۷۳) ﴿وَلَوْطًا نَّاثِقَةً﴾
 حُكْمًا وَعِلْمًا به‌خشیمان به لوط پیغمبریتی و زانیاری ﴿وَنَجَّيْنَاهُ﴾ و نه‌زگارمان کرد
 ﴿مِنَ الْقَرْيَةِ﴾ له‌(ده‌ست خه‌لکی) نه‌و شاره‌ی (سه‌دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تُفْعَلُ الْخَبِيثَاتِ﴾ که
 (خه‌لکه‌کی) کرده‌وه‌ی پیس و دزویان ده‌کرد (نقیران‌نیاں ده‌کرد) ﴿إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ﴾
 به‌راستی نه‌وانه ﴿نُورٌ سَرِيسٌ﴾ که لیک‌ی خراپی له‌ فرمان ده‌رچو بوون. (۷۴)
 ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ و لوطمان خسته‌ناورده‌حمت و میهره‌بانی خرمانه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ﴾
 الْمُسْلِمِينَ به‌راستی لوط له‌ چاکان بوو. (۷۵) ﴿وَلَوْ أَنَّ إِدْنَاءَ مِنْ قِتْلٍ﴾ و به‌پیشتر
 نوره‌ پیغمبر (نور) ه‌واری (له‌ نیمه) کرد ﴿فَأَنشَجَّيْنَا لَهُ﴾ نینج‌انیمه‌ش
 و نه‌لاماندایه‌وه‌به‌ده‌نگی‌وه‌هاتین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خُزَی و (نیمان‌دارانی)
 خیزانه‌که‌یمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْكَرْبِ الْأَعْظَمِ﴾ له‌ تنگانه‌ نذر که‌وره‌که (لانا و
 خنکان). (۷۶) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ و نه‌یارمه‌تیمان دا له‌ دئی نه‌و که‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا﴾
 بِفَاتِنَاتٍ که به‌لکه‌و نایه‌ت‌کانی نیمه‌یان به‌ درق ده‌زانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ به‌راستی
 نه‌وانه ﴿كَانُوا قَوْمٌ سَوِيٌّ﴾ که لیک بوون رچو له‌ خراپه‌دا ﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له‌ به‌ر نه‌و
 ه‌موویانان خنکان (له‌ ناری توفانه‌که‌دا). (۷۷) ﴿وَذَاوُدَ وَاسْلَمِينَ﴾ (باسی) داوود و
 سوله‌یمان بکه ﴿إِذْ دَخَلْنَاكَ﴾ کاتی بریاریان ده‌رکرد ﴿فِي الْحَرِّ﴾ ده‌ریاره‌ی نه‌و
 کشتوکاله‌ی ﴿إِذْ نَفَسْتُمْ مِنْ عَنَمِ الْقَوْمِ﴾ که به‌شوه‌ نازده‌لی که‌سانیک تیندا له‌وه‌پایوون
 (زیانیان لی دایو) ﴿وَكُنَّا لَكُمْ بِهِمْ﴾ و نیمه بق دایوهری بریاره‌که‌یان ﴿شَهِيدِينَ﴾
 ناماده (ناگادان) بووین. (۷۸) ﴿فَلَقُمْنَاهَا سُلَيمَنَ﴾ نه‌وسا نیمه نه‌وه (دایوهری
 چاکتی) مان فیری سوله‌یمان کرد (سوله‌یمان ووتی: نازده‌له‌ زیان خوره‌که‌ بدریته
 ده‌ست خاوه‌ن کشتوکاله‌که‌ که‌ک له‌ شیر و به‌رمه‌میان و ده‌ریگری و کشتوکاله‌که‌ش
 به‌ریته ده‌ست خاوه‌ن نازده‌له‌که‌ به‌روپووه‌که‌ی بخزن و خزمه‌تی بکه‌ن تاوه‌ک پیش
 زیان لیکه‌وتنه‌که‌ی لی دیت‌وه‌ له‌و کاته‌دا نازده‌له‌که‌ بکه‌ریته‌وه‌ بق خاوه‌نه‌که‌ی و
 کشتوکاله‌که‌ش بق خاوه‌نه‌که‌ی) ﴿وَكُلًّا نَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ و به‌ر هر یه‌ک له‌و دوواته
 (داوود و سوله‌یمان) پیغمبریتی (دایوهری) و زانستمان پیدان ﴿وَسُخْرَانًا﴾ و
 راممان هینا ﴿نَحْ دَاوُدَ﴾ له‌ که‌ل داوودا ﴿الْجَبَالُ يُسِجْنَ وَالطُّقْرُ﴾ چیاکان و بالنده‌که
 ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد ﴿وَكُنَّا لَمُعِينِينَ﴾ و نه‌ر نیمه نه‌وه‌مان کرد (بق داوود).
 (۷۹) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ و داوودمان فیری دروستکردنی پو‌شاک‌ی زری
 کرد بق نیمه ﴿لِيُخَصِّبَكُمْ مِنْ بَنَاتِكُمْ﴾ تابستان پاریزی له‌کاتی شه‌رو کوشتارتاندا
 ﴿فَقُلْ أَشْمُ﴾ ده‌ی نایا نیمه ﴿شُكْرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بق خوا له‌سه‌ر
 نه‌م نیمه‌تانه). (۸۰) ﴿وَلَسَلِمْنَ﴾ و (راممان هینا) بق سوله‌یمان ﴿الرَّحْمَةُ غَاصِقَةً﴾ بای
 توند (به‌شبه‌با) ﴿نَجْرَى بِأَمْرِهِ﴾ به‌فرمانی سوله‌یمان ده‌پو‌شست ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾
 بق نه‌و ولات و زه‌وییه‌ی ﴿الَّتِي بَرَكْنَا لَهَا﴾ که پر پیت و به‌ره‌که‌تتمان کرد بوو
 ﴿وَكُنَّا﴾ و نیمه ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ﴾ به‌ه‌موو شتی ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگادارپو‌وین. (۸۱)

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَيَأْتِيكَ إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ أَفَنِي مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَوِّجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
 لَهُ زَوْجَةً إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَكَ ارْغَبًا وَرَهْبًا وَأَكَانُوا النَّاخِشِينَ ﴿٩٠﴾

- روتى له بهر

پرسياره كه ت

وه لامست

ده ده موره، من

چاوه دهانى

ده كه م چى لى

به ره م ديت

ده يگم به سئ

به شه وه به شيكى

ده به خشم و

به شيكى خرم و

مندال و خيزانم

ده يفتون و

به شه كه ي تويى

ده كه م

به مه سره قى

باخچه كه م.

نايه تى

(٨٥) سورتهى

(هود): قال

رسول الله (ﷺ)

(حوسب رجل

ممن كان قبلكم فلم يوجد له من الخير شيء إلا أنه كان يخالط الناس وكان موسر، وكان يأمر

علمانه أن يتجاوزوا عن المعسر، قال الله عز وجل: نحن أحق بذلك، تجاوزوا عنه) (رواه مسلم).

پيغمه مبهري خوا (ﷺ) فرمود: (پياوئك له كه لاني پيش نيوه دا موحاسه به كرا هيچ چا كه يه كي

نه بور جگه له وه نه بيت كه تيكه لاوي خه لكى ده كرو ده وه مه ند بور فرمانى ده كرد =

﴿وَمِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه هندی له شه‌یتانه‌کان (مان رام مینابو) ﴿يُفُوصُونَ لَهُ﴾
 همچونه زوری ده‌ریا بق سوله‌یمان (تا گه‌وه‌رو مرواری بق ده‌ریخن) ﴿وَيَقُولُونَ عَمَلًا
 نُونُ ذَٰلِكَ﴾ وه جگه له‌وه کاری تریشیان ده‌کرد (بقی وهك كوشك) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ
 حَاطِطِينَ﴾ به راستی نیمه‌ش چاویدر (پاریزه‌ی نه‌وان بویون. ۸۲) ﴿وَأَيُّو﴾ وه
 (باسی) نه‌یوب (بكه) ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ کاتی هاواری له په‌روه‌ردگاری کرد (له دوی
 تلماسی ماوه‌یه‌کی زلی) ﴿أَنْ﴾ به راستی من ﴿نَسِيَ الْغُرَّةَ﴾ زیان و نازار و نه‌خوشی
 موچارم بسوه ﴿وَأَنزَحُمُ الرَّحِيمِ﴾ و توش میهره‌بافت‌رینی میهره‌بانانی. ۸۳
 ﴿فَأَنصَجْنَا لَهُ﴾ جا نیمه‌ش هاوار و نزاکه‌یمان گیرا کرد ﴿نَكْنَكْنَا﴾ و لامان بود (ما بیه‌ین
 خز) نه‌و زیان و نازار و نه‌خوشییه‌ی هه‌ییو ﴿وَوَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ وه هه‌موو مال و منه‌لیعتان
 پی به‌خشیوه (كه پیشتر مردیوون) ﴿وَيَلَّاهُم مَّعَهُ﴾ و نه‌وه‌نده‌ی تریش له‌گه‌لیاندا
 ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا﴾ نه‌وه ره‌حمه‌تیکی تاییه‌ت بوو له نیمه‌وه ﴿وَذَكَرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه
 بیرخه‌روه و نامرزگاری بوو بق خوا په‌رستان. ۸۴ ﴿وَأَنسَمِعِلْ وَادِّيسْ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه
 (باسی) نیسماعیل و نیدریس و زه لکیفل (بكه) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ هه‌موویان له نارام
 گوان بوون. ۸۵ ﴿وَأَذْخَلْنَاهُمْ﴾ وه نیمه نه‌وانمان خسته ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو ره‌حمه‌تی
 خومان (كه به‌هسته) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بیگومان نه‌وانه ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له چاگان. ۸۶
 ﴿وَذَا الْكُرْنِ﴾ وه (باسی) زه‌ننون (یونس بكه كه پیغه‌مبری خه‌لکی نه‌ینه‌وا بوو) ﴿إِذْ
 نَقَّبَ﴾ کاتی رقت ﴿مُنْتَجِبًا﴾ به توبه‌یی (كه له‌کسی به‌جی هیشت) ﴿فَطَنَ﴾ وای
 دوزانی ﴿أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ نیمه ته‌نگانه‌ی به‌ساردا نامتین ﴿فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ جا له
 تروکیه‌گاندا (تاریکی شه‌و و ده‌ریا و ناو سکی ته‌هنگ) هاواری کرد ﴿أَن لَّآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾
 (هی خوا) به‌راستی هیچ په‌رستراویك نییه جگه له تر ﴿سَبَّحْتَ﴾ پاکی و بی‌گه‌ردی
 بق توبه ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بیگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سته‌مکاران بووم. ۸۷ ﴿فَأَنصَجْنَا
 لَهُ﴾ نیمه‌ش نزا و هاواری نه‌ومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَرِّ﴾ و له و غم و خه‌فه‌ته
 رزگارمان کرد ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾ هه‌رواش ﴿سُجَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمانداران رزگار ده‌که‌ین. ۸۸
 ﴿وَوَكَّرَبْنَا﴾ وه (باسی) زه‌که‌ریبا (بكه) ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ کاتی هاوار له په‌روه‌ردگاری
 کرد ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ به ته‌نها مه‌میل ره‌وه (من‌دالیکم
 پی بیه‌خشه) ﴿وَأَنزِلْ﴾ وه تر ﴿عَمَّ الْوُرُثَةِ﴾ چاکترین میرانگراسی. ۸۹
 ﴿فَأَنصَجْنَا لَهُ﴾ نیمه‌ش دوعای نه‌ومان وه لام دایه‌وه ﴿وَوَقَّعْنَا لَهُ بَحْثِي﴾ و به‌خپامان پی
 به‌خشی ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ و خیزانه‌که‌شیمان بق چاک کرده‌وه (له ته‌زکی) ﴿إِنَّهُمْ
 كَانُوا﴾ بیگومان نه‌وانه (ی باسکران له پیغه‌مبه‌ران) ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پیش برکییان
 ده‌کرد ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له (نه‌جامدانی) هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌کا ﴿وَنَذَعُونَ﴾ و هاواریان
 له نیمه ده‌کرد ﴿وَعَبَا وَرَمَا﴾ به نومیدی (به‌هسته) و له ترسی (نورده‌خ)
 ﴿وَكَانُوا﴾ وه نه‌وان ﴿لَنَا خَشِيعُونَ﴾ ملکه‌چ بوون بق نیمه (ده‌ترسن لیعتان). ۹۰

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
 وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رِجْعُونَ ﴿٩٣﴾
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُزِحَتْ
 يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
 وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُنَادُونَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
 اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
 هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
 لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

هزلی هاتله

غوارمودی

نایمتی (۱۰۱-۱۰۲)

سورتي

(الانبياء): «إِنَّ

الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ

مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ

عَنْهَا مُبْعَدُونَ»

طحاوی له

عبدوللای کوی

عباسیه

ده کپیته

ده لیت: عبسولا

روتی: له قورماندا

ثایه نیکه مهیه هیچ

که س پرسیارم لی

ناکات دهریاره،

نیت نازانم نه یزان

بقیه پرسیارم لی

ناکات یان نا ؟

پرسیاری لی کرا

دهریاره و ووترا

ثایا نه و ثایه ته کامهیه ؟ ووتی کاتی ثایه تی «إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ»
 دلبه زکریایه خوارموده زکد ناپه رحت بوو به لای خه لکی مه ککه و ووتیان : موحه مهده قسه ی ووتوره به
 خوالکانی نیتمه ؟ پاهان (ابن الزیمری) هات بق لایان و ووتی : نه وه چیتانه و چی پوی داوه ؟ ووتیان:
 موحه مهده قسه ی ووتوره به په رستراوه کانمان ! ووتی :چی ووتوره ؟ ووتیان : ووتویوتی : -

﴿وَأَلَيْكَ﴾ وه (باسی) نه و نافرته (مهریه می کچی عیمران بکه) ﴿أَخَصَّتْ فَرْجَهَا﴾
 که دلوتی خوی پاراست ﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ نینجا فوومان پیاکرد (به هوی جویره نیله وه) ﴿مِنْ
 نُوحٍ﴾ له و پرحه می خومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً﴾ وه نه و (مهریه) و کوره که یمان کرد
 ﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ به موعجیزه به بق جیهانیان. ۹۱ ﴿إِنْ هَدَيْتُمْ﴾ به راستی نا نه مه به
 ﴿تِلْكَ﴾ نایینی نیوه ﴿أَنْتُمْ وَجَدْتُمْ﴾ که به ک نایینه (تایینی مه موو پیغه مه ران) ﴿وَأَنَا
 رَحِيمٌ﴾ و منیش په روه رنکار تانم ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که واته ته نها من په رستن. ۹۲
 ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾ (که مه لی له هسوتن که و توانی بی ناگا) به ش به شیان کرد ﴿أَنزَلْنَاهُمْ﴾
 کالواری (تایین) بیان له نار خویاندا (بووه خوا په رست، بت په رست هتد...) ﴿كُلُّ
 شَيْءٍ﴾ مه موویان ﴿إِلَّا رَجُوتُ﴾ ته نها بق لای نیمه ده که رینه وه. ۹۳ ﴿لَنْ﴾ نینجا
 هر که س ﴿يَمْلِكُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (مهر چه ند) له کرده وه چاکه کان بکات ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ﴾
 ویاوه دلوش بی ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ﴾ نه وه (پادا هشتی) کوشه که ی وون نایی و به فیر
 قاروات ﴿وَأَنَا لَهُ كَافٍ﴾ به راستی نیمه بق (کرده وه کانی) نه و نووسه رین. ۹۴
 ﴿وَحَرَّمَ﴾ وه حرامه و ناشی (که رانه وه) ﴿عَلَّ قَرْيَةٍ﴾ بق خه لکی شاهه دانی و شاریک
 ﴿فَنَفَخْنَا﴾ که له ناومان برده وون ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بیگومان نه وان جاریکی تر
 مکه رینه وه (بق دنیا). ۹۵ ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (زیان بریده ی ده بی) تا نه و کاته ی ﴿لَحِثَ
 بَاجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ (به ریه سته که ی) په نجوج و مه نجوج ده که رینه وه ﴿وَمَنْ﴾ نه وانیش ﴿مِنْ
 كَلِّ خَبَرٍ﴾ له مه موو به رزاییه که وه ﴿يَسْلُوتُ﴾ به په له (به چه سپانی) دینه خواره وه.
 ۹۶ ﴿وَأَقْرَبَ﴾ وه نزدیک بق ته وه ﴿أَلَوْعْدَ الْحَقِّ﴾ به لینی راست (هاتنی قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جا
 له ناگواردا ﴿مِنْ شَيْخِصَةٍ﴾ نه بلقی و زهق ده بی ﴿أَبْصَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چای نه وانه ی بی بپوا
 بیون ﴿بَنُوتَانَا﴾ (ده لنین) هاوارو مهرگ بق نیمه ﴿فَدَعَا﴾ بیگومان نیمه له دنیا دا ﴿لِ
 غُلَامٍ مِّنْ هَذَا﴾ له بی ناگاییه که ی ته وای دا بووین له نه مه ﴿هَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه خیر به لکو
 نیمه سته مکار بووین. ۹۷ ﴿إِنَّمَا﴾ به راستی نیوه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و نه وانه ش
 دمتان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿حَصْبُ جَهَنَّمَ﴾ (ده بنه) سوو ته مه نی
 (مه لکیم سینه ری) دوزخ ﴿أَشْرَأُ لَهَا وَرَدُونَ﴾ نیوه (و نه وان) ده چنه ناوییه وه. ۹۸ ﴿لَوْ
 كُنَّا مَعْلُومِينَ﴾ نه که ر نانه وانه (به کان) ﴿إِلَٰهَةٍ﴾ خوا بوونایه ﴿مَا وَرَدُنَا﴾ نه ده چوونه ناو
 نه و (ناگری دوزخ) ده وه ﴿وَكُلُّ﴾ وه مه موو (بت و بت په رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 به مه میطه بی تپییدا ده میینه وه. ۹۹ ﴿لَهُمْ﴾ بق نه و (دوزخ می) نه مه به ﴿بِهَا﴾ له دوزخ
 دا ﴿زُلْفَىٰ﴾ مه ناسه ی سارد مه لکیشان ﴿وَمَنْ بِهَا﴾ و نه وان له وایدا (دوزخ)
 ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نایبستن. ۱۰۰ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان نه وانه ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ
 يَوْمَ﴾ له لاین نیمه وه پیشتتر برپار دروازه بقیان ﴿الْآخِرَتِ﴾ به خته وه ری
 (چاکه میانه ریان) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَنَّا مُنْذَرُونَ﴾ له دوزخ نورده مخرینه وه. ۱۰۱

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَلَدُونَ ﴿١٢٢﴾ لَا يَخَزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَقَّيْنَاهُمْ
 أَلْمَلَكَيْنِ كَهُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿١٢٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا
 بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ يُعِيدُهُمْ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 ﴿١٢٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
 يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٢٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا بَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٢٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ
 عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمِ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٢٩﴾
 إِنَّهُ يُعَلِّمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
 ﴿١٣٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّكُمْ فَتَنَّا لَكُمْ وَمَتَّعْ إِلَى حِينٍ ﴿١٣١﴾ قُلْ
 رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿إِنَّمَا﴾

تَقْبَلُونَ مِنْ تَعْدٍ
 اللَّهُ خَصَبُ جَهَنَّمَ
 أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿

(ابن الزمعي) ووتی

: بانگی بکن بقم

نهانیش ، بانگیان

کرد ووتی نی

موجه معده (۱۲۲)

نمهی که دهیلنیت

تاییده به خولکنی

نیمه یان بق مهور

په رستراویکه که

ده په رستریک جگ

له خوا ؟ فه رموی

(بق مره شتیگه

جگ له خوی

گوره په رستریک

عبداللہ کوی

عہ عباس دہلنیت :

(ابن الزمعی) ووتی

: قسمی نیمه زان

پرو سولند بیت به خوی که عب، ووتی نی موجه معده (۱۲۲) تو تالییت میضا به ندهی پاکتی خوابه و

عوزه بر بندهی چاکي خوابه و فرشته کانیش به ندهی چاکي خوان ؟ فه رموی : (بهانی وا دهلنیم) ووتی:

نی نی شه نی یه گاورد مکان عیسا ده په رستن و جوله که کان مویسا ده په رستن و (بنو ملیح)

فرشته کان ده په رستن ؟ عہ عبداللہ کوی عہ عباس دہلنیت: نه دجا خولکی مه کهک ده ستیان کرد -

﴿لَا يَسْمُرُونَ﴾ (نه‌وان) نایبستن ﴿حَبِطَتْ﴾ ده‌نگی (بلیسو قرچهی) ناگری دۆزه‌خ
 ﴿وَعَمَّ﴾ وه‌نه‌وان ﴿فِي مَا أَشْهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ له‌ناو نه‌وه (نازو نیعمه‌ته‌ی) دلیان حه‌زی
 لیتی‌تی ﴿خِلَادُونَ﴾ بی برانه‌وه ده‌میننه‌وه. ۱۰۲ ﴿لَا حُزْنَ لَهُمْ﴾ غه‌مباریان ناکات ﴿الْفَزَعُ
 الْأَخِيرُ﴾ ترسه‌مه‌ره که‌وره‌که (له‌قیامه‌تدا) ﴿وَتَتَلَفَّهِنَّ الْمَلَائِكَةُ﴾ و فریشته‌کانیش
 پیشوازیان لی ده‌که‌ن (له‌به‌ر ده‌رگا‌کانی به‌ه‌شت دا) ﴿هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي﴾ (وبی‌بیان
 ده‌لین) نه‌مه‌نه‌و رۆژه‌ی ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ که به‌لینت‌ان پی درابوو. ۱۰۳ ﴿يَوْمَ﴾
 (بیننه‌وه بیریان) نه‌و رۆژه‌ی ﴿نَطْوَى السَّمَاءَ﴾ که‌ناسمانه‌کان ده‌پېچینه‌وه ﴿كَطَى السَّجَلِ
 الْكُتُبِ﴾ وه‌ک پېچانه‌وه (لولکردنی) په‌ره بق نه‌وه‌ی که (تئیدا) نوسراوه ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
 خَلْقٍ﴾ په‌که‌م جار چۆن دروستمان کرد (به‌پوت و قووتی) ﴿نُعِيدُهُ﴾ (پاش مردنیش) نه‌و
 (دروست کردنه) دووباره ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَعَدًا عَلِيمًا﴾ نه‌وه به‌لینیکه (جی به‌جی کردنی)
 له‌سه‌ر نئیمه‌یه ﴿إِنَّا كُنَّا قَائِمِينَ﴾ بی‌گومان نئیمه (نه‌و به‌لینه) به‌دی دینین. ۱۰۴ ﴿وَلَقَدْ
 كُنْتُمْ﴾ سویند به‌خوا بی‌گومان نئیمه نووسیوومانه ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ له‌زه‌بووردا ﴿مِنْ بَعْدِ
 الذِّكْرِ﴾ له‌دوا نویسنی له‌(لوح‌المحفوظ) دا ﴿أَنْتَ الْأَرْضُ﴾ به‌راستی سه‌ر زه‌وی
 (به‌ه‌شت) ﴿بَرْنَهَا﴾ ده‌بنه‌خواه‌نی، به‌میرات ده‌بی‌هن ﴿عِبَادِي الصَّالِحُونَ﴾ به‌نده‌چاک
 و پا‌که‌کانم. ۱۰۵ ﴿إِنْ فِي هَٰذَا﴾ بی‌گومان له‌مه‌دا (که له‌م سو‌ره‌ته‌دا باسکرا) ﴿لَلْغَفَا
 بِه‌سه، زیاتر پی‌ویست ناکات ﴿لِقَوْمٍ عَصِيتْ﴾ بق که‌لی خوا په‌رستان. ۱۰۶ ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وه (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿صَلَّى﴾) تو‌مان ته‌نها بق نه‌وه ناریدوه
 که‌ره‌حه‌مت بیت بق جیهانیان. ۱۰۷ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ بی‌گومان ته‌نها
 شتیک که‌نیکا کراوه بق من ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ﴾ (نه‌مه‌یه) که به‌راستی په‌رستراوی
 ئیوه‌خوا‌ی تاک و ته‌نها‌یه ﴿قُلْ أَشْرُ تُشَلِّحُونَ﴾ ده‌ی نایا ئیوه‌ملکه‌چ ده‌بن؟ ۱۰۸
 ﴿إِنَّا نُرْثِوْا﴾ جا نه‌که‌ر پرویان وه‌رگنرا ﴿نَقُلْ أَذْنُكُمْ﴾ نه‌وه بلی مه‌موتانم نا‌کا‌دار
 کرد ﴿عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ به‌یه‌کسانی ﴿وَإِنْ أَذْرَى﴾ و نا‌شزانم ﴿أَقْرَبُ أَمِ بَعِيدُ﴾ نزیکه‌یادو‌وره
 (هاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ نه‌و مه‌ره‌شه‌ی لیتان ده‌کرت. ۱۰۹ ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ﴾ به‌راستی
 خوا ده‌زانی ﴿الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به‌ووته و قسه‌ی نا‌شکرا ﴿وَيَقْلُمُ مَا تَكْفُرُونَ﴾
 وه ده‌شزانی به‌وقسه‌ی ده‌یشارنه‌وه. ۱۱۰ ﴿وَإِنْ أَذْرَى﴾ وه‌من نازانم (مؤله‌ت
 دلتان) ﴿لَنَلَّهُ بِنَفْثِ لُكْرٍ﴾ له‌وانه‌یه تا‌قی کردنه‌وه بیت بق ئیوه‌﴿وَنُشَقُّ إِلَىٰ حَبِطٍ﴾ (بی‌ه‌وی)
 تاما‌وه‌یه‌ک رابوین. ۱۱۱ ﴿قُلْ﴾ (پی‌غه‌مبه‌ر ﴿صَلَّى﴾) فه‌رموی ﴿رَبِّ أَحْكَمْ بِالْحَقِّ﴾
 نه‌ی په‌روه‌ری‌گارم به‌دا‌نگه‌رانه‌ی بریاریده‌ن (له‌نیوان من و نه‌م بی با‌وه‌پانه‌دا) ﴿وَرَبُّنَا﴾
 وه په‌روه‌ری‌کاری نئیمه ﴿الْأَرْحَمَنِ الْمُسْتَغْنَى﴾ میهریانی یارمه‌تی لی داواکراوه ﴿عَلَىٰ مَا
 نَسْفُونَ﴾ له‌به‌رانبه‌ر (نه‌و قسه‌نابه‌جییانه‌ی) ئیوه‌ده‌یلین و مه‌لیده‌به‌ستن. ۱۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلَّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُنِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُوَفِّقُ وَمِنْكُمْ مَّن يُرْدِّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

- به کالت و

لاقرتی کردن و

نهم نایه

مات خوارم

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ

لَهُمْ مِّنَّا الْخُسْفَىٰ

أُولَٰئِكَ عَنْهَا

مُبْقُونَ لَا

يَسْمَعُونَ

حَسِبْتَهَا هُمْ فِي

مَا اخْتَفَتْ أَنفُسُهُمْ

خَالِئُونَ...﴾

مات خوارم

- به به

دوستی که

که چاویشی

بکن لهقه زبانی

نه بو، خوی

گه ورده

فه رموی؛ نیت

شیاتین له

نور به چاو

پیشی کردن که واته چاویشی لی بکن).

نایهتی (۹۰) سورهتی (هود): قال رسول الله (ﷺ): (والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في

اليوم أكثر من سبعين مرة) (رواه البخاري). پیغمبری خوا (ﷺ) فه رموی: (سویند به خوا

من له پوزیکدا زیاتر له خه فتا جارد اوای لیخوشیون له خوا ده کم و په شیمان ده بهمه).

سورتی ﴿الحج﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی
 خه‌لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن له (سزای) په‌روه‌دگار تان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکه
 به‌راستی یوومه‌له‌رزه‌ی قیامت مه‌ستان ﴿غَنَىٰ عَظِيمٌ﴾ شستکی زورگه‌وره‌یه،
 کاره‌ساتکی سامناکه. (۱) ﴿يَوْمَ تَرْوُهَا﴾ له‌و روزه‌دا نپوه نه‌و (یوومه‌له‌رن) ده‌بینن
 ﴿تَقْدَمُ﴾ بئ ناگا ده‌بئ (له‌ترسی نه‌و روزه) ﴿كُلُّ مَرْضِعٍ﴾ مه‌موو نافره‌تیکي شیرده‌ر
 (کاتی مه‌مکی له‌ده‌می منداله‌که‌یدایه) ﴿غَنَّا أَرْضًا﴾ له‌نه‌و (منداله‌ی شیر ی پی‌ داوه
 ﴿وَنَضَعُ﴾ وه‌فرتی ده‌دات و له‌باری ده‌چئ ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ مه‌موو دووگیانیک (میتنه‌یه‌کی
 سک پی) ﴿خَلِّ خَلِّهَا﴾ سکه‌کی (کوپه‌کی) ﴿وَتَرَى النَّاسَ﴾ خه‌لکی ده‌بینی ﴿سُكْرَىٰ﴾
 (وه‌ک) سه‌رخوشن ﴿وَنَامُ سُكْرَىٰ﴾ به‌لام سه‌رخوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾
 به‌لکو سزای سه‌خت و به‌تینی خوا (وای لی‌ کردون). (۲) ﴿يَوْمَ النَّاسُ مِنَ﴾ له‌مروقه‌کاندا
 ککسی واهیه (نخسری کوپی حارث) ﴿يُجَدَّلُ فِي اللَّهِ﴾ موجداده‌له‌ ده‌کات ده‌رباره‌ی خوا (و
 سیفه‌ته‌کانی) ﴿يَقْرَعُ عَلَيْهِمْ﴾ به‌بئ هیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَنُفِخَ كُلُّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وه
 شوینی مه‌موو شه‌یتانیکي سه‌رک‌ش ده‌کوی. (۳) ﴿نَجِبَ عَلَيْهِ﴾ له‌ساری نوسراوه
 (ربار درلوه) ﴿أَنْتُمْ مَنْ تَزَلُّوا﴾ که بیگومان مه‌رک‌سی خوشی یوی (شوینی بکه‌وی)
 ﴿فَأَنْتُمْ يُخْلَعُونَ﴾ نه‌وه به‌راستی گومای ده‌کات ﴿وَتَذَرِبُ﴾ وه ریتمونوی ده‌کات (بق کالته
 پی‌ کردن) ﴿إِلَّا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بق سزای ناگری مه‌لگیرسای دوزه‌خ. (۴) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر نپوه ﴿فِي رَبِّ مِنَ الْعِتَّةِ﴾ له‌گومانندان ده‌رباره‌ی
 زیندوویونه‌وه ﴿فَرَأَا خَلْفَكَ﴾ نه‌وسا (یزانن) به‌راستی نیجه نپوه‌مان دروست کردوه
 ﴿مِنْ تَرَابٍ﴾ له‌خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ پاشان (نه‌وه‌کان) له‌نوتفه‌یه‌ک (دروست
 ده‌بن) ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (ده‌بیته) خوینی مه‌یو ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ دوا نه‌وه (ده‌بیته)
 پارچه‌گوشته‌یک ﴿عَلَقَةٍ وَغَيْرِ عُلُقَةٍ﴾ شکل و شیوه کپشراو و شکل و شیوه ته‌کپشراو
 ﴿لَتَبَيَّنَ لَكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی پوونی بکه‌ینه‌وه بق نپوه ﴿وَنُفِخَ فِي الْأَصْحَابِ﴾ وه له‌مندالانداندا
 ده‌میتلینه‌وه (رایده‌گرن) ﴿فَأَنفَخَ﴾ نه‌و (بیچ) هی بمانه‌وی (له‌بار ته‌چی) ﴿إِلَّا أَهْلَ
 نَسِی﴾ ناکاتیکي نیاری کراو ﴿ثُمَّ خَرَجْنَاكَ مُفْلًا﴾ پاشان (له‌سکی دایکتان) ده‌رتان
 بختین به‌ساوایی ﴿ثُمَّ لِنَبْلُوًا أَشْذَكُمْ﴾ پاشان که‌وره ده‌بن تاده‌گنه ته‌واوی میزو
 تولناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْفِكُ﴾ وه (له‌م ته‌مه‌ندا) مه‌ندیکتان ده‌مریترئ ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَرْذُ﴾
 وه مه‌ندیکتان ده‌گه‌یه‌رنقه ﴿إِلَّا أَزْدَىٰ النَّاسَ﴾ نه‌و په‌پی پیری، بئ که‌لکترینی ته‌من
 ﴿إِكْرًا بَلَّغَ﴾ بق نه‌وه‌ی نه‌زانی و له‌پیری نه‌میتئ ﴿مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ هرچی که
 ده‌میزانی ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ﴾ وه‌زه‌وی ده‌بینی (له‌زستاندا) ﴿فَإِبْدَاءَ﴾ خاموشه ووشک و بئ
 گیایه ﴿فَلَمَّا أَوْرَثْنَاهَا النَّاسَ﴾ جا کاتی بارانمان به‌سهردا باراند ﴿أَمَرْتُمْ﴾ زه‌وی (پوه‌کی
 لئی ده‌پوی و ده‌جولی ﴿وَرَبَّكُمْ﴾ زه‌وی مه‌ل ده‌دات (به‌رز ده‌بیست) ﴿وَأَمَرْتُمْ﴾
 و (زه‌وی) ده‌پوینی ﴿مِنْ كُلِّ نَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ له‌مه‌موو جوده (کیاو گولیکي) جوان. (۵)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهٗ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ يَظْلِمَ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ
 فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ
 الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لِمَنْ
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ
 يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

نایبتهی (۱۰۲)

سورتهی (هود):

قال رسول الله

(ﷺ) (إن الله

يملي للظالم، فإذا

أخذه لم يفلته،

م قرا وكنك اخذ

ربك إذا أخذ

القرى وهي ظالمة

إن أخذه اليم

شديد (متفق

عليه).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فہ رموی:

(بیگومان خوا

مقله می ستمکار

دهدات، پاهان

که تلهو

خه می خوا

گرتی بهر لای

ناکات و دهریانی

نایبتهی، نینجا

پیغمبر (ﷺ) ثم نایبتهی خوندده: (جا تولی په روه ردگارت بهم جوړه په کاتو سزای

خه لکی هاره کانی دا که ستمکار بوون به پاستی سزا و تولی (خوا) پر تازار و به تینه).

نایبتهی (۱۱۲) سورتهی (هود): عن سفیان بن عبدالله (ﷺ) قال: قلت: یا رسول الله قل

لی فی الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً غیرک قال: (قل أمنت بالله ثم استقم) (رواه مسلم).

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ يُدْعِي النَّاسَ إِلَىٰ دِينِهِ﴾ (باس کرا) له بهر نه وه به دینیا بن ﴿اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ که خوا حق و راسته ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و بیگومان نه (خواه) توانای به سر هر مو شتیکدا ه به. ۶ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ﴾ و به راستی قیامت ﴿إِنَّهَا آتِيَةٌ﴾ دیت (به ریا ده بن) ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ گومانی تیدا نی به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ وَدَلِيلَ الْبَنِي إِسْرَٰءِيلَ﴾ زیندوی ده کاته وه ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ ه مو شو که سانه ی له ناو گر ده کاند (مردون). ۷ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه له ناو خه لکدا که سی واه به ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجد له ده کات ده ریا ره ی خوا ﴿يُنْفِرُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى﴾ به بن هیچ رتیباری و ساره زاییه ک (به لکه یه ک) ﴿وَلَا يَكْتَسِبُ مُبْرَئِينَ﴾ وه به بن کتیبی دهون که ره وه (له لایه ن خوا وه). ۸ ﴿ثَانِي عَشَرَ﴾ (که سینگه) پرو وهر ده گیتی (حق و مرناگری) ﴿لِيُخْلَعَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بق نه وه ی خه ک له ریگی خوا لادا ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا جَزَاءٌ﴾ نه و که سه له دنیا دا سر رشق ده بن ﴿وَيُؤْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه له قیامت تیشدا پی پی ده چیژین ﴿عَذَابَ الْخَرِيقِ﴾ سزای سویتنه ر. ۹ ﴿ذَٰلِكَ﴾ (پی پی ده ووتریت) نه و سزایه (که باس کرا) ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ لِذَٰلِكَ﴾ به موی نه (گونا هانه وه) که به دهستی خوت پیشت خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿لَيْسَ بِظُلْمٍ﴾ ستم کار نی به ﴿لِلْعَبِيدِ﴾ به به نه ده گانی. ۱۰ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه له ناو خه لکدا که سی واه به ﴿يُعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا ده به رستی ﴿عَلَىٰ خَرَبٍ﴾ له قه راغدا، (له نیواندا) ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ جا نه گر تووشی خیر و خوشی بوو ﴿أَلَمْ تَرَ يَوْمَ﴾ دلخوش ده بن پی پی (به رده وام ده بن له خوا به رستی دا) ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ شَرٌّ﴾ وه نه گر تووشی تا قیبر نه وه به لا بوو ﴿أَنفَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ به ره و دوا مه لده که ریخته وه، پاش گز ده بیته وه له تاین ﴿خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ زه ره مه ندی دنیا و قیامت بووه ﴿ذَٰلِكَ مَوْءُودٌ﴾ ته نها نه وه به ﴿الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ﴾ زیان و خه ساره ت مه ندی روون و ناشکرا. ۱۱ ﴿بَذَرُوا﴾ نه و ده پار پیته وه (ده به رستی) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ شتی نه زیا نی پی ده که یه نی ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه نه سوود و قازا جیشی پی ده که یه نی ﴿ذَٰلِكَ مَوْءُودٌ﴾ ته نها نه وه به ﴿الضُّلُّلِ الْبَعِيدِ﴾ له پی لادانی (گومانی) دلد دوور له راستی. ۱۲ ﴿بَذَرُوا﴾ نه و ها ورده کات، ده به رستی ﴿لَنْ يَنْفَعَهُمْ﴾ (له) که سی که زیا نی ﴿أَقْرَبَ مِنْ نَفْعِهِ﴾ له سوودی نزیک تره ﴿لَيْسَ الْمَوْلَىٰ﴾ چ پشتیوانیکی خرابه ﴿وَلَيْسَ الْمَغِيرُ﴾ وه چ هاوی و هاوده میکی خرابه. ۱۳ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانه ی که با وه پیا نی هتا وه و کرده وه چاکه کانیان کر بووه ده یا دخته ﴿جَنَّاتٍ﴾ باخه کانی به هه شته وه ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که روباره کان ده پون به ژیریا ندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَقُولُ مَا يُرِيدُ﴾ نه وه ی به یوی ده یات. ۱۴ ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ﴾ هر که س واکومان ده بات (له بن پروایان) ﴿أَنْ لَّنْ نَمْنَعَهُ﴾ ته که هر گیز خوا نه و (پیغه مبه ره) ﴿يَا رَمَتِي نَادَاتُ﴾ یار مه تی نادات و سهری ناخات ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیا و دوا ری لادا ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَىٰ السَّمَاءِ﴾ ده با په تیک به سه ره وه (به به رزیه وه) مه لواسنی (و ملی پیا کات) ﴿ثُمَّ لَنَقْطَعَنَّ﴾ پاشان هه ناسه ی به پی (تاده خنکتی) ﴿لَنَنْقُضَنَّ﴾ نه و سا ببینی (سه رنج بدا و بیرکاته وه) ﴿فَلَنُذَمِّنَّ كَيْدَهُ مَا يَكِيدُ﴾ ثایا به م کاره نه و پی و تو به یه ی (له دلیدایه) لایده بات (نایه یلی). ۱۵

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ
 ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَانِ خَصْمَانِ أَخَصَمُوا
 فِي رِيبِهِمُ فَأَلَّيْنِ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُم شِيَابٌ مِّن نَّارٍ يَصُبُّ
 مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْلِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَكَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

هؤوی هاتنه

خوارموی نایه‌تی

(۱۹) سوره‌تی

(الحج): ﴿مَدَانِ

خَصْمَانِ

لَاخْتَصَمُوا فِي

رِيْبِهِمْ﴾ بوخاری

ده‌کثیرتته‌ره‌ له

ئیه‌ره‌ زه‌دی

غیباری یه‌ره‌ که

ده‌لایت نایه‌تی

﴿مَدَانِ خَصْمَانِ

لَاخْتَصَمُوا فِي

رِيْبِهِمْ﴾ له‌سه‌ره‌

هه‌ش که‌س له

قو‌په‌یش

هاته‌خواره‌وه

که‌ ئه‌وانیش

(نیامی‌عه‌ل و

حه‌مه‌زه‌ و

عوپه‌یده‌ی کوپی

حارث و شه‌بیه‌ی

کوپی په‌بیعه‌ و عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌ و وه‌لیدی کوپی عوتبه‌) بیون.

سوفیانی کوپی عه‌بدوللا (په‌زای خوای لای‌بی) ووتی: ووتم شه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له

نیسلام دا ووته‌یه‌کم پین بلن جگه‌ له‌تو پرسیار له‌که‌سی تر نه‌کم (ده‌ریاره‌ی نیسلام) پیغه‌مبه‌ریش

فرموی: (بلن باوه‌پم هیناوه‌ به‌خوا نینجا راست و دروست به‌ له‌سه‌ره‌ناین و باوه‌په‌که‌ت).-

﴿وَكَذَلِكَ أُنزِلَتْهُ﴾ تا به م شیوه نه (قورئانه) مان نار بقرته خوارده ﴿وَأَيُّ يَنْتَقِ﴾ که
 تابه ته کانی بون و ناشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿يَتَدَيُّ مِنْ يَدَيْهِ﴾ هر که سنی
 خوی بیوهی میدایه تی ده دات. ۱۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی که سانی که بپروایان
 میثاوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و که سانی که بون به جووله که ﴿وَالْمُسْلِمِينَ﴾ و نه ستیره (یا
 قریشته) په رسته کان ﴿وَالْمُسْلِمِينَ﴾ و گاورده کان (نه سرانیه کان) ﴿وَالْمُسْلِمِينَ﴾ و ناگر
 په رسته کان (زهرده شتی په کان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه وانی هاویه شیان بق خوا دانا
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَنْمِلُ يَنْمِلُ﴾ بریار ددها له ننیوانیافدا (جیایان ده کاته وه
 له یه کتر کومه لی بق به هشت کومه لیکلی تریان بق دزده خ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی
 مواییدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ به سهر هه موو شتی کدا
 ماگاداره. ۱۷ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ تایا نه ت دی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَنْجُذُ لَكَ﴾ که به راستی سوژده بق خوا
 ددها ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له زه ویدایه
 ﴿وَالشَّيْءِ وَالْفَمْرِ﴾ هه روه ها رقد و مانگ و نه ستیره کان ﴿وَالْجَبُومُ وَالْجَبَالُ وَالْفَجْرُ وَالْأَوَّابُ﴾
 و جیاکان و درهخت و گیان له به ران ﴿وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ تقدیکش له خه لکی (هه موو
 نه مانه ی باسکران بق خوا سوژده ده به ن) ﴿وَكَثِيرٌ خَلَقَ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وه تقدیکش
 سزای بق بریاردا (له سهری چه سپا) ﴿وَمَنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه هر که سنی خوا بی ریز و
 روسوای بکات ﴿فَمَا لَكُمْ مِنْ لُحْمٍ﴾ نه وه که س ریزی لی ناگری ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا
 ﴿يَنْفَعُ مَا يَشَاءُ﴾ هه رشتیکی بوئی ده یکات. ۱۸ ﴿فَمَذَانِ خَصْمَانِ﴾ نه مانه دوو کومه لی
 دز به یه کن ﴿أَخْتَصِمُوا فِي رِيبِهِمْ﴾ ده مه قالی و کیشه یانه ده بریاره ی په روه ردگار یان
 ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا نه وانی که بی باوه و بون ﴿فَلَمَّا تَمَّ ثَبَاطُ مِنَ نَارٍ﴾ له (دزوی
 مواییدا) بق شاکیان بق ده بریریت (پر به به ریان) له ناگر ﴿يُسَبِّحُ مِنْ ثَوْبٍ زُرْهِمْ﴾
 به سه ریاندا ده بریریتی ﴿الْحَمِيمِ﴾ ناوی تقد که رم. ۱۹ ﴿يُسَبِّحُ بِهَا﴾ ده توینرته وه به و
 (تاوه که رمه) ﴿مَا لَا يُلَوِّدُهُمْ وَلَا يَلُودُهُ﴾ نه وهی له ناو سکیاندا یه و پیسته کانیش (یان).
 ۲۰ ﴿وَلَمْ يَنْفَعِ مِنْ غَدَابَةٍ﴾ بقیان ناماده یه گورزی ناسنی. ۲۱ ﴿كُلَّمَا أَرْفَأُوا﴾ هه رکاتی
 بیانیه یی ﴿أَنْ عَزَّزُوا بِهَا﴾ که بیتنه ده روه وه له و (دزده خ) ﴿مِنْ عَذَابٍ﴾ له به ر تقد
 تابه حه تی ﴿أَعْبُدُوا بِهَا﴾ ده گیتیرته وه بق ناوی ﴿وَدُّوا عَذَابَ الْحَرِّ﴾ وه (پتیان
 ده ووتی) بجیژن سزای سویتنه ر. ۲۲ ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 و عیلولو المصلحین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانی که باوه ریان میثاوه و کرده وه چاکه کان یان کرده وه
 ده یا حفا ته ﴿حَسْبُكَ﴾ به هشتانیک ﴿عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رویه رکان به ریریاندا ده رکن
 ﴿مُحْمَرَّتْ بِهَا﴾ (نه وان) ده رازتیرته وه له و (به هشتانه) دا ﴿مِنْ أَسَافٍ مِنْ ذَنْبٍ وَلَوْلَا﴾ به
 بازنی ثالثون و مرواری ﴿وَلْيَأْسَأْهُمْ بِهَا خَيْرٌ﴾ وه بق شاکیان له به هشتانه کافرو هه. ۲۳

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصْنَعُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادُ
 وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَاكِ يُظْلَمِ نَذْقُهُ مِنْ عَذَابِ الْبَاسِ ﴿٢٥﴾
 وَلِذُبُّوا نَا لَابِرْهِمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ فِي
 شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تَوَكُّ بِرِجَالٍ عَلَى
 كُلِّ مَضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
 أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَقَضَّيَهُمْ وَلِيُوَفُّوا
 نُدُورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْظَمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ
 لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُشَلَّى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

ہدیٰ ہاتھ

خوارموی نایہ

(۲۹) سورۃ

(الحج) : ﴿٢٤﴾

لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى

تَحْرِيمِهِمْ الْقَبِيرِ ﴿٢٥﴾

نیمای شہد

عبدوللہ کوی

عہد

دہ گنہ گنہ

دہ لیت: کاتیک

پتھہ مہری خوا

(۲۸) لہ مہ کک

بہ ماوہ لیتی

تہ بویہ کر دہ رچو

بہرہ مہ مینہ

تہ بویہ کر دہ

پتھہ مہری کوی

خواری دہ رکبہ (انا

لہ وانا الیہ

راجعون) بیگومان

خواری کویہ لہ ناویان دہ بات لہ کاتیک ہم نایہ ہاتھ خوارموی ﴿٢٤﴾ لِّلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

عَلَى تَحْرِيمِهِمْ الْقَبِيرِ ﴿٢٥﴾ عہدوللہ دہ لیت: تہتر زانرا کہ لہ دہ لیتوہا جہنگ دہ بویہ بویہ دہ بیت ، وہ

عہدوللہ دہ لیت ہمہ بہ کمین نایہ بویہ کہ دہ بویہ جہنگ و بویہ بویہ ہاتھ خوارموی۔

نایہ لہ (۱۱۴) سورۃ (ہود) : قال الذی (۲۸) : (الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَةٌ -

﴿وَهُدُوا﴾ نه‌و (به‌ه‌شتیانه) ریتیموونی کراون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بقی نه‌و
 ووت‌ی که‌راست و جوانه (لا اله الا الله) ﴿وَهُدُوا﴾ هه‌روه‌ها ریتیموونی کراون ﴿إِلَى
 صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بقی ریگای (خوای) سوپاس کراو. (۲۴) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان
 نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿وَيُضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه به‌رگری (موسلمانان) ده‌که‌ن
 له ریگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ وه له (رؤشتن بقی) مزگه‌وتی به‌پژنو پیروژ
 (که‌عبه) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ که نه‌ویمان داناوه (بقی خوا به‌رستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بقی
 هه‌موو خه‌لکی به‌کسانه ﴿الْعَاقِبَةُ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ چ نه‌وانه‌ی له‌وئی دان یا له دوره‌وه
 بقی دین ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ﴾ وه هه‌ر که‌س بیه‌وئی له‌وئی (که‌عبه) ﴿بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ﴾ له هه‌ق
 لادا (به‌ه‌وئی) سستم کردنه‌وه ﴿يَذُقْهُ﴾ پیی ده‌چیژین ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ سزای
 نازارده‌ر. (۲۵) ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان بخه‌ره‌وه) کاتی دیاریمان کرد بقی ئیبراهیم
 ﴿الَّذِي﴾ ﴿مَكَانَ الْمَبْعُوثِ﴾ جیگای که‌عبه ﴿أَنْ لَا تُقْرَبَ شَيْئًا﴾ (پیمان ووت) هیچ
 شتی که‌مه‌که‌ره‌ه‌او به‌شم ﴿وَطَهَّرَ بَنِي﴾ و ماله‌که‌م (که‌عبه) پاک بکه‌ره‌وه
 ﴿لِلطَّائِفِينَ﴾ بقی ته‌واف که‌ران ﴿وَالْقَابِضِينَ﴾ وَالرَّكْعِ السُّجُودِ و بقی نویژگه‌ران
 (به‌پتوه) و کورپنوش و سوژده به‌ران. (۲۶) ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ﴾ وه جاپ بده به‌ناو
 خه‌لکید ﴿بِالْحُجِّ﴾ بقی چه‌ج کردن ﴿يَأْتُونَكَ رِجَالًا﴾ دین بقی لات (بقی چه‌ج) به‌پیاده.
 ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و به‌سوار هه‌موو ووشتریکی لاواز (له‌به‌ر نه‌وه‌ی) ﴿يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ
 فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ که له هه‌موو ریگایه‌کی دوره‌وه دین. (۲۷) ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا
 ناماده‌ی جوړه‌ها سوود و قازانجی خویان بین ﴿وَيَذْكُرُوا أَنَّمِ اللَّهُ﴾ وه ناوی خوا
 بیه‌ن (کاتی قوریانی سه‌ر ده‌بین) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ له ریژانژیکی دیاری کراودا
 ﴿عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَيْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ له سه‌ر نه‌و نازه‌لانه‌ی خوا پیی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا
 له‌و (گوشتی قوریانیانه) بخون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ﴾ وه بیده‌ن به‌نه‌داران و
 هه‌ژاران. (۲۸) ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوی (سه‌ر برینی قوریانی) چلک و پیسی (موو
 نینوک) لابه‌ن به‌خویانه‌وه ﴿وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ وه نه‌زده‌کانیان جیبه‌جی بکه‌ن
 ﴿وَلْيَطُوفُوا﴾ و ته‌واف (ی نیفاضة) بکه‌ن ﴿بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ به‌ده‌وری مالی دیرین و
 به‌پژندا (که‌عبه). (۲۹) ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌مه‌ی (پیشوو باسی چه‌ج بوو) ﴿وَمَنْ يُعْظَمْ﴾ جا
 هه‌ر که‌س بیاریژی و به‌که‌وره‌ی بگری ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنووره‌کانی خوا ﴿فَهُوَ خَيْرٌ
 لَّكَ﴾ نه‌وه بقی خوی چاکتره ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای په‌روه‌ردگاری ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ﴾ وه
 گوشتی نازه‌ل (مه‌ر، بز، مانگا، وشتر) بقی ئتوه حه‌لال کراوه ﴿إِلَّا مَا بَلَغَى
 عَلَيْكُمْ﴾ جگه له‌وانه‌ی بقتان باس ده‌کری (وه‌ک مردارو بوو) ﴿فَاجْتَنِبُوا﴾ که‌واته
 خقتان دوور بخه‌نه‌وه ﴿الزَّخْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ له‌و پیسیه که‌بته‌کانتانه
 ﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ هه‌روه‌ها خقتان بیاریژن له‌قه‌سی سرور ناره‌وا. (۳۰)

خُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْمُلُهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْيَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَلَهُ ۖ أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَنَاعِ وَالْمُعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
وَلَكِنْ يَنَالُهُ النُّقُوعُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهِ عَلَى مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

= لما بينهن مال
تغش الكبائن (رواه
مسلم). پیغمبر
(ﷺ) فرمودی:
(پیچ نوید)
هرزه که و نویدی
ههینی تا نویدی
ههینی بهی تر
گوناهه کانی
نیوانیان ده سپرده
نه که رگوناهه
که وره کانی نه کرد
(بیت).

نایه تی (٣٢)

سوره تی (یوسف):

قال رسول الله
(ﷺ): (سبعة يظلمهم
الله في ظله يوم لا ظل
إلا ظله: إمام عادل،
وشاب نشأ في عبادة
الله، ورجل قلبه معلق
بالمسجد إذا خرج

منه حتى يعود إليه، ورجلان تحابا في الله اجتمعا عليه وتفرقا عليه ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله
ما أنفقت يمينه، ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال إني أخاف الله ورجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه)
(متفق عليه). پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (حهوت (کومهل) خوا ده یادخاته ژیر سیبهری خویره وه له ژژکدا
هیچ سیبهریک نی به جگه له سیبهری نهو: پیشه وایه کی دادگر و لاویک له به ندایه تی خوا دا پیگه یشتبیت و=

﴿حُفَّتْ لَهِ﴾ که ردن که چ بن بق خوا (خوتان له هه موو بیرو باوه پزکی لار دوریگرن) ﴿غیر شکرین به﴾ هاویه ش برپاردهر مه بن بق خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا هر که س هاویه ش بق خوا دابنی ﴿فَکَانَ﴾ نه وه وه که نه وه وایه ﴿خَرَسَ السَّمَاءُ﴾ له ناسمان که وتبیتته خواره وه ﴿فَنَحْنُطِفُهُ الْعَطْرُ﴾ نینجا بالنده (له هه وادا) به په له بیفرینتی (پارچه پارچه بیت) ﴿أَوْ نَهْوِي بِهِ الرِّيحَ﴾ یا بایه کی توند بیبات ﴿فِي مَكَانٍ سَجْقٍ﴾ بق جیکایه کی نذر دور (چوله وانی). (۳۱) ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه مه (که باسکرا نموونه‌ی هاویه ش دانان بوو بق خوا) ﴿وَمَنْ يُعْظِمْ شَعْبَ اللَّهِ﴾ وه هر که س دروشمه کانی (ثابینی) خوا به گه وه راگری ﴿لَهَا﴾ جا به راستی نه و کاره ﴿مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ له خوا ترسی دله کانیانه وه (ته قواکارن). (۳۲) ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ بق نیوه له و (نازه لانه) دا چهنده سوود وهرگرتیک هیه (وه که سوار بوون، خواردنی شیریان) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتی دیاری کراو (بق سه برپینیان) ﴿لَهُمْ فِيهَا﴾ پاشان شوینی (سه برپینی) نه وانه ﴿إِلَىٰ الْآخِرَةِ﴾ که ی گه یشتنه مالی دیرینی به پیز (که عبه). (۳۳) ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ وه بق هه موو نوممه تی ﴿جَعَلْنَا مَنَسْكَ﴾ قوریانی کردمان داناه ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بق نه وه ی ناوی خوا بیهن ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ نِّعْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (کاتی سه برپین) له سر نه و نازه لانه ی خوا پیسی داون ﴿فَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَحْدٌ﴾ جا خوی نیوه په رستراویکی ته نه یاه ﴿فَلَهُ اسْلِمُوا﴾ که واته ته نه ی ملکه چی نه وین ﴿وَنَفِیْرُ الْمُخْبِتِينَ﴾ وه مژده بده به ملکه چان و حق به کم زانان. (۳۴) ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ﴾ نه وانه ی هرکاتی ناو خوا برا ﴿وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دله کانیان ده ترسی (ده له رزی) ﴿وَالصُّبْرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾ وه نارام گران له سر نه وه ی تووشیان ده بی (له ناخوشی) ﴿وَالْمُقْبِسِي الصَّلَاةِ﴾ وه به چی هینه رانی نویژه کانیان ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُقْبِقُونَ﴾ وه (نه وانه ی) له و رزق ریزی ی پیمان داون ده به خشن. (۳۵) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و ووشتره گه ورده و قله وانه (ده برین له بیت الحرام سه رده برین) ﴿جَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ شَعْبٍ﴾ نیمه کردمان ته دروشمی خوا بق نیوه ﴿لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بق نیوه له واند خیرو چاکه هیه ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ که واته (کاتی کردنیان به قوریانی) ناوی خویان له سر بیتن ﴿صَوَافٍ﴾ له کاتیکدا له سر سی په ل وه ستاون و دهستی چه بیان به سراوه ته وه (له بر نه وه ی وشر به پیوه سر ده بردریت) ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا﴾ جا کاتی که وتنه سر زهوی به تهنیشدا (کاتیک گیانیان ده رچو) ﴿فَكَلُوا مِنْهَا﴾ نه وه له گوشته که یان بخون ﴿وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وه بیدن به هه ژاران و سوالکه ران ﴿كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ﴾ نا به و جورده نه و مالاته نامان بق نیوه رامه پناوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا سوپاس گوزار بن بق خوا. (۳۶) ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ﴾ هه گیز ناگات به خوا ﴿نُجُومُهَا وَلَا دِمَاقُهَا﴾ نه گوشتی نه و (قوریانی) انه نه خوینیان ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْفَقْوَىٰ بِمَكْرٍ﴾ به لام نه وه ی به خوا ده گات ته قوا و پاریزکاری نیوه یه ﴿كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَا لَكُمْ﴾ نا به و جورده نه و مالاته نامی بق نیوه رامه پناوه ﴿لِيُكْذِرُوا اللَّهَ﴾ بق نه وه ی خوا به گه ورده بگرن (یادی بگرن) ﴿عَلَىٰ مَا مَنَعَكُمْ﴾ له سر نه وه ی رنموونی کردون ﴿وَنَفِیْرُ الْمُخْسِبِينَ﴾ وه مژده بده به چاکه کاران. (۳۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْرِكُ﴾ به راستی خوا پشتیوانی ده کات ﴿غَنِي الْذِينَ ءَامَنُوا﴾ له وانه ی که برویان میتناوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخِفُّ﴾ بیگومان خوا خوقسی ناوی ﴿كُلِّ خَوَانٍ كُفْرٍ﴾ هه موو خیانه تکار و بی باوه و کافری. (۳۸)

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
 لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
 يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّ
 سَوَاقُ الْبَرِّ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَيْسَ صُرَّتِ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ إِيَّاتِ اللَّهِ لَقَوَىٰ
 عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
 وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
 أَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
 وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

-پیاویک دلی

به یوه سبت بیت

به مزگرتووه

هرکات له مزگرت

دهرچووتا

دهرگرتتووه بزی و

نور پیلو له بهر خوا

به کتریان خلقن

بویت له سهر نهر

به کتر خلغن

ووستنه کلویه نهوه

(له ژبان دا) و جیا

بینهوه (به مرغن)

وه پیاویک

به خـ شینیکی

به خـ شیبیت و

شاردیتیه وه

به جوری لای چه پی

نه زانی لای راستی

چی به خشیوه، و

پیاویک شافره تیکی

خاوهن پله و پایه و

جوانی داوای لی بکات داوین پیسی له که لدا بکات پیاوه که ش بلیت به راستی من له خواده ترسم - نهو

کاره ناکم - و پیاویک به ته نها یادی خوا بکات و چاوه کانی فرمیتکیان پیاوایتته خواره وه.

لایلیک (٨٧) سورتهی (یوسف): قال رسول الله (ﷺ): (الجنة أقرب الی أحدکم من شراک نعله والنار مثل ذلك) (رواه البخاری).

پیغامبر خوا (ﷺ) فرموی: (به هشت له هرکام له نوره وه له چه رمی سهر نه غله که ی نزیکتره نوره خیش به هه مان شیوه).

﴿إِذْ﴾ (جهنگ و جیهاد) رِنگه درا ﴿لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ﴾ به نه و (موسلمان) انه‌ی شه‌ریان له‌گه‌لدا ده‌کری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌ی که به‌پاستی سته‌میان لی کرلوه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وه بیگومان خوا ﴿عَلَىٰ تَضَرُّعٍ وَقُضُوعٍ﴾ بق سه‌رخستنیان به توانایه (۳۹) ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌رکران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ يَفِرُّونَ﴾ له مال و ولاتیان به تامه‌ق ﴿إِلَّا أَنْ يَمْلِكُوا﴾ ته‌نها (گونا‌همیان شه‌وه بیو) که ده‌یان ووت ﴿وَمَا لِلَّهِ﴾ په‌روه‌ر دگارمان خوابه ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا خه‌لکی له ناو نه‌بردايه ﴿بِمَنِّهِمْ يُفَرِّقُونَ﴾ مه‌ندیکیان به مه‌ندیکیان ﴿فَتُفَرِّقُونَ﴾ بیگومان ده‌روختنرا (ویران ده‌کرا) ﴿مَنْ يَمُرُّ﴾ دیر (خه‌لوه‌تگه) ﴿وَبَيْنَ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَاتٍ﴾ و که‌نیسه ﴿وَتَسْبِيحٍ﴾ مزگه‌وته‌کان ﴿يُذَكِّرُنَا﴾ اسم الله کثیرا ﴿که یادی خوا له و (په‌رستگایانه‌) دا زدر ده‌کرا ﴿وَلَتَنْصُرُنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا یارمه‌تی که سانی نه‌دات (سه‌ریان ده‌خات) ﴿بِصُورَةٍ﴾ که یارمه‌تی (دینی) خوا ده‌دهن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَتَنُصِرَنَّ﴾ به‌هیز ویالاده‌ست و به‌توانایه. (۴۰) ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وانه‌ی نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتمان پیدان له زه‌ویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ به چاکی نوژد به‌جی دینن ﴿وَنَزَّلْنَا الذُّرُوءَ﴾ وه زه‌کات ده‌دهن ﴿وَأَسْرَأُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فه‌رمان ده‌دهن به چاکه ﴿وَنَهَّوْا عَنِ الشُّكْرِ﴾ و به‌رگری ده‌کن له خراپه ﴿وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سه‌ره‌نه‌جیامی مه‌موو کاره‌کان ته‌نها به‌ده‌ست خوابه. (۴۱) ﴿وَأَنْ يَكْذِبُوا﴾ وه نه‌گه‌ر (بی باوه‌پان) تو به درقنن ده‌زانن و باوه‌پت پی تاکن ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ﴾ شه‌وه بیگومان پیش شه‌وان باوه‌ریان نه‌کرده‌وه (به پیغه‌مه‌رانیان) ﴿قَوْمَ نُوحٍ﴾ و عَاد و ثَمُود ﴿که لی نوح و عاد و سه‌موود. (۴۲) ﴿قَوْمَ إِبْرَاهِيمَ﴾ و قَوْمَ لُوط ﴿و که لی ئیبراهیم و که لی لوط. (۴۳) ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾ مه‌روه‌هایارانی مه‌دیه‌ن (هوزی شوعه‌یب) ﴿وَكَذَّبَ مُوسَىٰ﴾ وه موساش به درقنن زانراو ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾ نینجا (بق ماوه‌یه‌ک) موله‌تی بی باوه‌پانم دا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ بواقر تو له‌م لیسه‌ندن ﴿فَكَفَّكَ عَنْ نَجْمِكَ﴾ جا چدن بود به‌گذا چوونی ئیمه (له‌وان. (۴۴) ﴿فَكَانَ مِنْ قُرْبَىٰ أَهْلِكُنَّهَا﴾ نینجا چه‌نده‌ها شار و دیهاتمان ویران کرد ﴿وَهُنَّ ظَالِمَاتٌ﴾ که (خه‌لکه‌کی) سته‌مکار بیون ﴿فَبَقِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ شه‌و (شارانه‌دیواری خانوه‌کانی) که وتبیون به‌سه‌ر سه‌ریانه‌کانیاندا ﴿وَبَقِيَ ثَمُودُ﴾ وه چه‌نده‌ها بیر بی خاوه‌ن بیون (له کار که وتبیون) ﴿وَقَضَىٰ رَبِّي﴾ وه چه‌نده‌ها کوشکی به‌رز و بلند (بی خاوه‌ن بیون) (۴۵) ﴿أَلَمْ يَسْمُرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی ثایا شه‌وانه به زه‌وی دا نه‌گه‌پاون ﴿لَتَكُونَ لَكُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلایان مه‌بی ﴿فَتَقُولُونَ﴾ پیری پی بکه‌نه‌وه (له و ویران بیونه) ﴿أَوْ نَذَانٌ يَسْمَعُونَ﴾ یا گوئیان مه‌بی گوئی پی بکرن (بق پاستی) ﴿فَلَبَّيْ لَا تَعْنَىٰ الْآبَتْ﴾ له‌راستی دا چاوه‌کان کویر نابن ﴿وَلَكِنْ تَعْنَىٰ الْقُلُوبِ﴾ به‌لکو شه‌و دلانه کویر ده‌بن ﴿أَلَمْ يَكُنْ فِي الصُّدُورِ﴾ که له سینه‌کاندان. (۴۶)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِئَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

نابيتي (١٠١)

سورتي (يوسف):

قال رسول الله

(ﷺ): (لا يتمنين

لحد منكم الموت

لضر نزل به، فإن

كان ولا بد متمنيا

للموت فليقل: اللهم

أحييني ما كان

الحياة خيرا لي

وتوفني إذا كانت

الوفاة خيرا

لي) (رواه البخاري).

پیغمبري خوا

(ﷺ) فرموی:

(میں یہ کہ لیتوں

تو اپنی مرگ

نہ خواہتا کہ میر

زبانیک ہو جاوی

ہو، جا کہ میر

میر ناچار ہو

تو اپنی مرگ

بخواہت بابیت: ہی خواہ بمزینہ نہ وہ نہ دی زبان چاک بیت بقوم وہ بمزینہ نہ گھر مردن چاکہ ترہ بقوم).

نابيتي (١٠٩) سورتي (يوسف): قال النبي (ﷺ): (المؤمن الذي يخاطب الناس ويصبر على أذاهم خير من الذي لا

يخاطب الناس ولا يصبر على أذاهم). (رواه أحمد). پیغمبري خوا (ﷺ) فرموی: (تو ٹیما ندرہی تیکہ لاوی خہ کہ

دہکات و لہ سر تازاریان تارام دہ گرتی چاک ترہ لہو ٹیما ندرہی تیکہ لاوی خہ کہ ناکات و لہ سر تازاریان تارام ناگرتی).

﴿وَتَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ وه نه وان (قوره يش به گالته وه) به په له داواى سزات لى ده که ن
 ﴿وَلَنْ تَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له کاتیکدا هر گیز خوا پیچه وانه ی به لینی خوی ناکات ﴿وَأَنْتَ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بیگومان روزیک لای په روه ردگار ت ﴿كَأَنفِ سَفْوَةٍ﴾ وه که هزار سال وایه ﴿مِمَّا
 تَعْدُونَ﴾ له و سالانه ی نیوه ده یژمیرن. (۴۷) ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أُمِلَّتْ لَهَا﴾ وه (خه لکی)
 چه نده ها شار و دی (هه بیون) مؤله تم دان ﴿وَمِنْ ظَالِمَةٍ﴾ که ستمکار بیون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾
 له پاشان تۆله م لی سهندن (له ناوم بردن) ﴿وَأِلَّا الْمَصِصُ﴾ وه هر بۆلای من ده که پرینه وه.
 (۴۸) ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی نه ی خه لکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ﴾ بیگومان من بۆ نیوه ته نها ﴿نَذِيرٌ
 مُبِينٌ﴾ ترسیته ریکی ناشکرام. (۴۹) ﴿قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نینجا نه و که سانه ی بپروایان میناو
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه چاکه کانیا ن کرد ﴿فَمِنْ مَغْفِرَةٍ﴾ بۆ نه وانه یه لیخو شیبون
 ﴿وَرِزْقٍ كَرِيمٍ﴾ و پوزنیکی چاک. (۵۰) ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي الْاِثْمَانِ﴾ وه نه وانه ی هه ولیان داوه
 بۆ (دزایه تی) نایه ته کانی نیغه ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناته وان و ده سته پاچه ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّجْمِ﴾ نه وانه هاوه لی دوزخن. (۵۱) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه نیغه له پیش تۆ نه مان
 ناردوه ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هیچ ره وانه کراو یا پیغه مبه ریك ﴿إِلَّا إِذَا نَمَتِ﴾ مه گه ره هر
 کاتی (قورئانی) ده خوینده وه ﴿أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ شه یقان گومانی ده خسته ناو
 خوینراوه که یه وه (تا خه لک باوه پی پی نه هیتن) ﴿فَيَسْخُ اللَّهُ﴾ نینجا خوا لایده بات
 (پوچه لی ده کاته وه) ﴿مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ نه وه ی شه یقان داویتی به گوئی خه لکدا (له
 کاتی قورئان خویندنی پیغه مبه ردا ﴿وَلَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ نه وه ی شه یقان داویتی به گوئی خه لکدا (له
 خوی ده چه سپیتنی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردروسته. (۵۲) ﴿لَنَجْزِلَ
 الشَّيْطَانُ﴾ له به ره نه وه ی نه و گومانانه ی شه یقان ده یخاته (دله کان خوا) ده یکانه ﴿فَتَنَةً
 لِلَّذِينَ﴾ (هوی) تاقیکردنه وه بۆ نه وانه ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبَهُمْ﴾ نه خوقشی له
 دلپاندایه و (نه وانه ی) دلپان ره قه ﴿وَأَنْتَ الْغَلِيْلُ﴾ وه به راستی ستمکاران ﴿لَقَدْ شَقَّاقِ
 بَعِيْرٍ﴾ له دزایه تی یه کی نۆد دور (له راستی) دان. (۵۳) ﴿وَلَنُعَلِّمَنَّ الَّذِينَ﴾ وه بۆ نه وه بزائن
 نه و که سانه ی ﴿أَوْتُوا الْعِلْمَ﴾ که زانیاریان پی دراوه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان نه م
 (قورئان) ه راستیه که له لایه ن په روه ردگار ته وه ﴿فَيُؤْمِنُوا بِهِ﴾ تا باوه پی پی
 بیتن (به رده وام بن له سهری) ﴿فَتُخْبِتْ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ وه دله کانیا ن ملکه چ و به نارام ببی بۆ
 نه و (خوا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وه بیگومان خوا هیدایه تده ری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و که سانه یه که
 باوه ریان میناوه ﴿إِلَّا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ بۆ سهر ریگای راست. (۵۴) ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 به رده وام نه و که سانه ی بی باوه رن ﴿فَإِنَّ بَرِيَّةً﴾ له گوماندا ن دهریاره ی قورئان
 ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ تا له ناکاودا رزلی سوا یی یه خه یان ده گریست ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا
 یه خه یان ده گریست (دیت بریان) ﴿عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ﴾ سزای روزیکی نه زۆک و بی خیر. (۵۵)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فُولَتْ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مَدْخِلًا يُرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بَغَى عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَمْ يَأْفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

نایب (۱)

سورته (الرعد):

قال رسول الله

(ﷺ): (من كان

يؤمن بالله واليوم

الآخر فليكرم ضيفه

ومن كان يؤمن بالله

واليوم الآخر

فليصل رحمه ومن

كان يؤمن بالله

واليوم الآخر فليقل

خـمـاً أو

ليصمت) متفق

عليه. يتفه مبرى

خـوا(ﷺ)

له رموى: (نور

كسوى باوهوى

هيه بهخوا و

به پلى دواى

بارى ميوانى

بگرفت، وه نور

كسوى باوهوى

هيه بهخوا و به پلى دواى باپه يوده دى خزمایه تی به جی بهینى، وه نور كسوى باوهوى هيه

بهخوا و به پلى دواى باقسه ی چاك بكات يابى دنگ بیت).

نایب (۱۱) سورته (الرعد): قال رسول الله (ﷺ): (يتعاقبون فيكم ملائكة بالليل وملائكة بالنهار،

ويجتمعون في صلاة الصبح والعصر فيصعد إليهم الذين باتوا فيكم فيسألهم ربهم وهو أعلم بكم، كيف-

الْمَرَّةَ أَنْ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ. وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ. إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاَدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُحْكَمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ أَيْتُنَا بِعِصَّةٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ دَلَكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَرٌ مِمَّنْ

ترکتم مبادی؟

فیقولون: لتینام

وهم یصلون

وترکناهم وهم

یصلون (رواه

البخاری ومسلم).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمودی:

(فریشتانیک - که

چاودیری نیون -

به شه و له گه لتانن

ئوان ده بقلن و

به بؤژدا فریشتانیک

تر بجن، له نویژی

به یانی و عسریا

به به کتری ده گهن و

کو ده بنسره، جا

ئوانه یان به شه و

له گه لتان بیون به ز

ده بنسره بی لای خوا

ئوسا خواسی

گهرهش پرسیاریان

لی ده کات له کاتیکدا خوی شاره زاتره به نیوه، چۆن و به چ شتیوه یه که بنده کانی منتان به جی هیشت؟

فریشته کانیش ده لئین: نیمه پوشتین بی لایان نویژیان ده کرد و به جیمان هیشتن هه نویژیان ده کرد).

نایهتی (۱۸) سوره ناس (الرعد): قال رسول الله (ﷺ): (من نطق الحساب ملک) (رواه البخاری).

پیغمبر می خوا (ﷺ): فرمودی: (هر که حساب له موانقه شهی له گه لدا بکریت شه تیاچووه).

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نابینی (نازانی) به‌راستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمَا فِي الْأَرْضِ﴾ رامی هیناوه
 بۆتان هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌زه‌ویدا به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌زه‌ویدا به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌زه‌ویدا
 ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ به‌ئاو ده‌ریادا به‌هه‌رمانی ئه‌و (خوا) ﴿وَيُسَبِّحُكَ السَّمَاءُ﴾ وه‌ئاسمانی راگیر
 کردووه ﴿أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تا که نه‌که‌وێ به‌سه‌ر زه‌ویدا ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌هه‌رمانی
 ئه‌و ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿بِالنَّاسِ لَزُوْفٌ رَّحِيْمٌ﴾ دلسۆز و میهره‌بان به‌رانبه‌ر به‌خه‌لکی.
 ٦٥ ﴿وَمَوْ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وه‌ ئه‌و (خوا) زاتیکه که ژیا‌نی پی به‌خشیوون (له‌سه‌ره‌تای
 دروسکردنتانه‌وه) ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ دواتر ده‌تان مریتیت پاشان زیندوو‌تان
 ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾ بیگومان خه‌لکی ئه‌و ناسوپاس و سه‌په‌ن. ٦٦ ﴿لِكُلِّ أُمَةٍ﴾
 بۆ هه‌موو ئوممه‌تیک ﴿جَعَلْنَا نَسَكَةً﴾ شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌یه‌که‌مان داناوه ﴿مَنْ تَابَ كُوفَ﴾
 ئه‌وان کاریان پی کردووه ﴿فَلَا يُغْنِي عَنْكَ الْإِيمَنُ﴾ که‌واته نابێ (خاوه‌ن ئایینه‌کانی تر)
 له‌کاری ئاییندا که‌شه‌و ئازاوه‌ت له‌که‌لدا دروست که‌ن ﴿وَأَذْعُ إِلَى تَبَکٍّ﴾ وه‌تۆ خه‌لک بانگ
 بکه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَّ هَدًى مُّشْتَبِهٍ﴾ بیگومان تۆ له‌سه‌ر ئایینیکی راستی.
 ٦٧ ﴿إِنْ خِذْلُوكَ﴾ جا نه‌گه‌ر موحاده‌له‌یان له‌که‌لدا کردیت ﴿فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا نَعْمَلُونَ﴾
 تۆش بلی خوا خۆی چاک ده‌زانێ به‌و کرده‌وانه‌ی ئێوه ده‌یکه‌ن. ٦٨ ﴿اللَّهُ حَكَمٌ بَيْنَكُمْ﴾
 خوا دادوهری ده‌کات له‌نیوانتاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿فَبِمَا كُنْتُمْ﴾ له‌و شتانه‌ی
 که‌ئێوه ﴿فَبِمَا كُنْتُمْ﴾ تێیدا جیاوازن. ٦٩ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ ثایا نازانی ﴿أَبْ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾
 به‌راستی خوا ده‌زانێ ﴿مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ئاسمان و زه‌ویدا به
 ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بیگومان ئه‌وه‌ی باسکرا له‌کتیپی (لوح المحفوظ) دایه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 یَسِيرٌ﴾ به‌راستی ئه‌م (زانباریه‌ی باسکرا) به‌لای خواوه ئاسانه. ٧٠ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا﴾ ئه‌وان جگه له‌خوا شتی ده‌پهرستن ﴿لَهُ يُقَرَّبُ بِهِ سُلْطَانًا﴾ (خوا) هیچ به‌لگه‌یه‌کی
 نه‌ناردۆته خواره‌وه له‌سه‌ری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه‌ بیگومان خۆشیان هیچ زانیاریان
 ده‌ریاره‌ی ئه‌و (په‌رستراوه) نییه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌ بۆ سته‌م کاران نییه ﴿مِنْ نَّصْرِ﴾ هیچ
 یارمه‌تی ده‌رتک. ٧١ ﴿وَإِذَا تَنَالَى عَلَيْهِمْ﴾ وه‌کاتی بخوینرتته‌وه بۆیان ﴿وَابْتِغَا نَفْسًا﴾ نیشانه
 روونه‌کانی ئێمه ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌ده‌م و چاوی ئه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌پن
 ده‌بینی ﴿الْمُكَرَّرَ﴾ رووگرژی و توپه‌یی ﴿يَتَكَاذِبُونَ يَسْطُورُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکه په‌لامار
 (هێرش) به‌رن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْهِمْ نَبَأًا﴾ که‌ ئایه‌ته‌کانی ئێمه‌یان
 به‌سه‌ردا ده‌خوینرتته‌وه ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ثایا هه‌واتان
 به‌ده‌می ﴿بَشِّرْ بِهِ الَّذِينَ﴾ به‌خراپتر له‌و (روگرژی و توپه‌یی) ده‌ی ئێوه چی به‌ ﴿الَّذِينَ﴾
 ناگر نۆزه‌خه ﴿وَعَدَ مَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌خوا‌ی که‌رده به‌ئێنی دله‌ به‌و که‌سانه‌ی
 که‌ بی باوه‌پن ﴿وَبَشِّرِ الْمُجْرِمَ﴾ چ جێگه و ئاکامیکی خراپه (پێی ده‌که‌ن). ٧٢

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ اِنَّ الَّذِيْنَ
 تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوْا ذِكْبًا وَلَوْ اٰجْتَمَعُوْا لَهُ
 وَاِنْ يَسْأَلُوْهُمْ الذُّكْبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ضَعُفَ
 الطَّلِبِ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿٧٢﴾ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِنَّ
 اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾ اللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
 رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾
 يَتَأْتِيهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَرْكَعُوْا وَاَسْجُدُوْا وَاَعْبُدُوْا
 رَبَّكُمْ وَاَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾
 وَجَاهِدُوْا فِيْ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ ؕ هُوَ اٰجِتِبَكُمُ وَاَجْعَلْ
 عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرْجٍ مَّلَءَ اَبْيَكُمْ اِبْرٰهِيْمَ هُوَ سَمَّكُمُ
 الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
 وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلٰى النَّاسِ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ
 وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

نایب (۵)

سورته

(ابراهیم): قال

رسول الله (ﷺ):

(عجا لأمر المؤمن

إن أمره كله خير

وليس ذلك لأحد إلا

للمؤمن، إن أصابته

سراء شكر فكان

خيرا له، وإن

أصابته ضراء صبر

فكان خيرا له)

(متفق عليه).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمود:

(کاری نماند

سیره به پستی

کاره کاری هر

چاک و خیره،

نهش بل که

نی به جک

له نماند، نه

باشه و خرفتی تووش بیت سوپاسی خوا ده کات و ثمره چاکیه بقی وه نه گتر زیان و ناخوشی

تووش بیت خورده گری و نهوش چاکیه بقی.

نایب (۸) سورته (ابراهیم): قال رسول الله (ﷺ): (يقول الله عز وجل: يا عبادي لو أن لأكلم

وأخركم وأنسكم وجنكم كانوا على لقي قلب رجل واحد منكم ما زاد ذلك في ملكي شيئا، يا عبادي لو أن -

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەي خەلکینه ﴿مُحِبِّتُمْ نَفْلًا تَأْتِيهِمْ﴾ نموونهیهک هێنراوه ته وه جا
 گوتی بۆ بگرن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بێگومان ئەوانەي هاواریان ئی دەگەن ﴿مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەریگز ناتوانن مێشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا
 لَهُ﴾ هەرچەند هەمووشیان بۆی کۆبێنەوه ﴿وَلَنْ يَنْصُرَهُمْ شَيْءٌ﴾ وه ئەگەر مێشیش
 هتێکیان ئی بفرێتی ﴿لَا يَنْصُرُهُمْ مِنْهُ﴾ ناتوانن لێی بسێننەوه ﴿ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾
 دلوکار و داوا ئی کرار ناتەوان و بی دەسه لائن. (٧٣) ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئەوانە بهر
 هێوه پێویسته خوا بناسن ئەیان ناسیوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ﴾ بێگومان خوا به توانای
 به دهسه لاته. (٧٤) ﴿اللَّهُ يَضِلُّ مِنَ الْمَلَكَةِ رُسُلًا﴾ خوا له فریشتەکاندا نێرەراو
 هەڵدەبژێرێت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەروەها له خەلکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ﴾
 به پاستی خوا بیسهری بینایه. (٧٥) ﴿يَقُولُ مَا يَقُولُ أَنْبِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ئاگاداره
 بهوهی له بهرده میاندایه (رووی داوه) و بهوهی له دوايانه وهیه (دواتر رووده دات)
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَزْجَعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارەکان هەربۆ لای خوا دەگەڕێته وه. (٧٦) ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەوانەي که باوه پەتان هێناوه ﴿أَزْعَمُوا وَأَخْذُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾
 کۆپنوش و سوژده بهرن و پهروه رێگارتان بپهستن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وه
 کاری چاک بکەن بۆ ئەوهی رێگارین. (٧٧) ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد و
 تێکڕشان بکەن له پێناوی خوادا بهو شێوهی شیاویهتی ﴿مُؤَاجِسْتُمْ﴾ ئەو (خوا)
 ئێوهی هەلبژاردیه (بۆ هەلگرێتی ئەم ئایینه) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وه له
 ئایین دا هیچ کاریکی قورس و گرانی له سهردانه ناوه ﴿يَلَا أَيْبُكُمْ مِنْهُ﴾ ئەمە ئایینی
 ئیبراهیمی باواتانه ﴿مُؤَسِّنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ فِي مَعَاذٍ﴾ ئەو (خوا) پێشتر ئێوهی به
 موسلمان ناواناوه وه له م قورئانهش دا ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پێغه مبه ر بپێت
 به شایهت له سه ر ئێوه ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ و ئێوهش بپه شایهت له سه ر
 خەلکی ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ کهواته به چاکی نوێزه کانتان بکەن و زهکات بدهن
 ﴿وَاغْنَمُوا بِاللَّهِ﴾ وه تهنها پشت به خوا بپهستن ﴿مُؤْمِنِينَ﴾ چونکه هەروه
 پشتیوانتانه ﴿فِيكُمْ الْمَوْلَىٰ وَغَنَزَ الْغَنِيمَ﴾ ئای چەند پشتیوان و یارمهتی ده رێکی چاکه. (٧٨)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
 فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ﴿١٧﴾

-اولاكم و آخركم

و اینسکم و جنکم

قاموا فی مسجد

واحد مسالونی

ف اعطیت کل انسان

مسالتہ ماتھس

ذلك من ملكي شيئا

إلا كما ينقص

المضيط إذا دخل

البحر (رواه

مسلم).

پیغه مبری خوا

(نورموی:

(خوای گهره

ده نهموی:

(نهی بهنده کاتم

نه گهر نه وهل و

ناخرتان و نادهمی

و پهریتان له سر

دلی خواناسترین

پیاویک له خوتان

بن نه وه هیچ

له ده سه لات و مولکی من زیاد ناکات، نهی بهنده کاتم نه گهر نه وهل و ناخرتان و نادهمی و پهریتان
 له نه وهی به کی تخت دا بوهستن و هه مو داوام لی بکن هه مرقفیک داواکی پی ده ده دم نهی پیدانهش
 هیچ له مولکی من کهم ناکات مه گهر به نه ندازه نهی ده وهی ده ریزه کی درومان . کاتن ده خریته
 ده ریایه که وه - چهند ناو له گهل خوی هه لده گری کاتن ده ریپینری.

سورته‌ی ﴿المؤمن﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌پاستی باوه‌پردازان بزگار ده‌بن (سهر ده‌کون). ۱) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾ نه‌وکه‌سانه‌ی که‌له‌ نویژه‌کانیاندا ﴿خاشِعُونَ﴾ له‌خواترسن (که‌ردن که‌چن بق‌خوا). ۲) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له‌شتی بن‌ هوده‌ خ‌ریان دور ده‌گرن. ۳) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ که‌زه‌کاتی (سامانیان) ده‌رده‌ک‌ن. ۴) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی ﴿لِلزَّوْجِ مَخِيطُونَ﴾ که‌پاریزه‌ری داوینیان (له‌شه‌روال پیسی). ۵) ﴿إِلَّا عَلَىٰ زَوْجِهِمْ﴾ مه‌گر بق‌ خ‌یزانی خ‌ریان ﴿أَوْ تَا مَلَكْتَ أَمْنَهُمْ﴾ یابق که‌نیزه‌ک‌یک که‌بووین به‌خواه‌نیان ﴿فَلَهُمْ غَنَمٌ ثَلَاثُونَ﴾ نه‌وه به‌پاستی نه‌وانه‌ سه‌رزه‌نشت ناک‌رین. ۶) ﴿لَهُمْ أَنْتَقَىٰ وَزَادَ﴾ نه‌جا مه‌رکه‌ستی نیازی جگ‌له‌و (دو‌جوره‌ نافرته) بکات (و‌ ناره‌زوی خ‌ری تیریکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّوُونَ﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ ده‌ست س‌رین‌ی که‌رن. ۷) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُسْتَبْشِرُونَ وَهُمْ عِدَّةٌ مِنْهُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌پاریزه‌ری سپارده‌و به‌یمان‌ه‌کانیان. ۸) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مَرُّ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ﴾ خ‌اش‌ل‌ون ﴿وَهُمْ عِدَّةٌ مِنْهُمْ﴾ که‌به‌رده‌وامن له‌سه‌ر نویژه‌کانیان. ۹) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّوُونَ﴾ نه‌وانه‌ن میرات گران. ۱۰) ﴿الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْقَانِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ده‌بنه‌ خاوه‌ن فیرده‌وس (به‌ه‌شت) ﴿هُمْ يَبْتَغُونَ﴾ نه‌وان له‌به‌ه‌شتدا ده‌م‌یننه‌وه به‌ه‌م‌یشه‌یی. ۱۱) ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌پاستی م‌وق‌مان دروست کرد ﴿مِنْ سَلْبٍ مِّنْ طِينٍ﴾ له‌خولاسه‌و پالفت‌به‌له‌قور. ۱۲) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا نَسْلَهُ﴾ له‌پاشان نه‌ومان کرده به‌نوتفه‌یه‌ک ﴿فَإِنْ تَرَارَ مَكِينٍ﴾ له‌نارام‌گایه‌کی قایم (منال‌دانی دایک‌دا). ۱۳) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ دواتر نوتفه‌که‌مان کرد به‌خویتی مه‌یو ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ نینجا خویتی مه‌یو که‌شمان کرد به‌پارچه‌گل‌ه‌ستیکی جووا و ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ نینجا نه‌ویشمان کرد به‌نیس‌قان ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ نینجا به‌گ‌شت (به‌یک‌ره) نیسکه‌که‌مان داپوشی ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ آخر، پاشان نه‌ومان کرد به‌دروست کراویتی تر ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ جا که‌رده‌و پیروزه‌نه‌و خ‌وایه‌ی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که‌چاک‌ترینی به‌دی مه‌ن‌رانه. ۱۴) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ پاشان به‌پاستی نیوه له‌دوای نه‌وه مه‌مووتان ده‌مرن. ۱۵) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَلَقَةً﴾ له‌پاشان بیگ‌ومان نیوه له‌پ‌ر‌ی داییدا زین‌وو ده‌کرینه‌وه. ۱۶) ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوَاقِرَ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌پاستی له‌سه‌ری نیوه‌وه دروستمان کردوه ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا فَوَاقِرَ﴾ ح‌وت نه‌وم ناسمان ﴿وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ﴾ وه‌ نیمه له‌دروست کراوه‌کان بن‌ ناگانین. ۱۷)

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَنَا عَلَى ذَهَابٍ
 بِهِ لَقَدْ رُؤُون ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَحِيلٍ وَأَعْنَبٍ
 لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
 طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَكُمْ فِي
 الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لَتُفْقِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
 وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
 مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ بِهٍ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَبُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

نہایتی (۲۷)

سورۃی

(إبراهيم)؛ قال

النبي (ﷺ):

(بیعت کل عبد فی

القبر علی ما مات،

المؤمن علی ایمانه

والمنافق علی

نفاقه) (رواه

أحمد). پیغمبر صلی

خووا (ﷺ)

فرمود: (همه مرد

به ندهد به که له گوردا

زیندود ده کرتتوه

له سر نو

حالتی که

له سر مرده،

باو پدر له سر

باو پدر به کی نو

پوش له سر نو

پوش و ناپاکی

به کی).

نہایتی (۲۸) سورۃی (إبراهيم)؛ قال رسول الله (ﷺ): (بعرة المرد المسلم لأخيه يظهر الغيب

مستجابة، عند رأسه ملك موكل به كلما دعا لأخيه يخرى قال الملك الموكل به كمين والله يهلك كرواه مسلم).

پیغمبر صلی خوا (ﷺ) فرمود: (هر کسی دوستان بر برائی دوستان را بگوید، الله به کی بیا،

فرشته به کی تاییدت کرد به لای سر به به هر کانی خود به کی چاک بکات بر بر دوستان به کی نر-

﴿وَأَرْسَلْنَا مِنْ أَلْسِنَاهُمْ يَوْمَ الْقَوْمِ﴾ و ده له ناسمانه وه به نه‌دازه (ی پیوست) بارانمان باراند
 ﴿فَأَنشَأْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ نینجا نهو (ناوه) مان له زهوی دا هیلایه وه (راگرت) ﴿وَأَنَّا عَلَى
 قَعْلَبٍ بَصِيرَةٌ﴾ وه بیگومان نیمه به سهر له ناوبردنی نهو (ناوه) دا. ﴿لَقَدْ رَوْنُ﴾ به تواناین.
 ۱۸ ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بُعْدًا﴾ نینجا به هوی نهو (بارانه) وه به دیمان می‌ناوه (پواندومانه)
 یقتان ﴿جَنَّتِ مِنْ غَيْبٍ وَأَعْتَسَى﴾ چه‌ند باخی خورما و تری ﴿لَكُنَّ لَكُمْ كَوْمَةٌ﴾ بق نیتوه
 همیه لهو باخانه دا میوه‌ی زرد ﴿وَبَيْنَا نَأْكُلُونَ﴾ وه له مه‌ندیکیان ده‌خون (به‌شیوه‌ی
 بلندی وه‌ک می‌وز و خورما). ۱۹ ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَا﴾ هه‌روه‌ها (پواندومانه)
 جوره دارک (زه‌پتون) که له تودی سینا ده‌پوی ﴿تَبَّتْ يُالَهُمْ ذُنُوبُهُمْ لَأَكَلُوا مِنْهَا﴾ که یقن و
 پی‌خوردک ده‌گرت بق نه‌وانه‌ی ده‌یقن. ۲۰ ﴿وَأَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْآزِمِ كَوْمَةٌ﴾ وه به راستی بق
 نیتوه له مالات و نازه‌لدا په‌ند همیه ﴿نَسْفِكُهَا فِي بَطْنِهَا﴾ پیقتان ده‌نوشین نهو
 (شیر) له ناو سکباندایه ﴿وَلَكُنَّ لَكُمْ كَوْمَةٌ﴾ وه بق نیتوه لهو (نازه‌لانه‌دا) سوود و
 که لکیکی زرد همیه ﴿وَبَيْنَا نَأْكُلُونَ﴾ و لی‌شیان ده‌خون. ۲۱ ﴿وَعَلَّيْنَا عَلَى الْفَالِكِ غَمَلًا﴾ وه
 له‌سهر (پشتی مه‌ندی له) نه‌وان و له‌سهر (پشتی) که شتیبه‌کانیش سوار ده‌گرتن.
 ۲۲ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌خوا به راستی نیمه نووهمان نارد بق لای
 هوزده‌کی ﴿فَقَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ جا پیی وقتن نه‌ی هوزده‌کم خوا به‌پرستن ﴿مَّا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ نیتوه جگه لهو به‌پرستراویکی ترتان نی یه ﴿أَلَّا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی نایا خوتان
 تاپارینن. ۲۳ ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نهو پی‌او ماقولانه‌ی که
 می باوه‌ی برون له هوزده‌کی (نوح) ﴿مَّا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ نه‌م (نوحه) ته‌نها که سی‌که
 وه‌ک نیتوه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ عَلَيْكُمْ﴾ ده‌یه‌ویت خوی بکاته گه‌وره به‌سهرتانه‌وه ﴿وَلَوْ أَنَّ
 اللَّهَ لَأَرْسَلَ عَلَيْكَ﴾ نه‌گهر خوا بیویستایه (پیغه‌مبه‌ریک بنی‌ری) فریشته‌ی ده‌نارده
 خواره‌وه ﴿مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ نیمه شتی وامان نه‌بیستوه ﴿وَلَا بَأْسًا بِالْآلِینِ﴾ له باوه
 باپیره پی‌شوه‌ده‌کانه‌وه. ۲۴ ﴿إِنْ مَوْالَا زُلَّ﴾ نه‌م (نوحه) هه‌ر پی‌اوکی ﴿بِرَبِّ جَنَّةٍ﴾
 شیتی له‌گه‌لدایه ﴿فَتَرْسُلُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ جا تاماوه‌یه‌ک چاوه‌روانی بکن (به‌لکو چاک
 بیته‌وه). ۲۵ ﴿قَالَ رَبِّ امْنُنْ﴾ (نوح) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده (سهرم
 بغه) ﴿بِمَا كَذَّبُون﴾ له‌یه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌یم پی ناهینن. ۲۶ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ نینجا نیمه
 نیگامان بق کرد ﴿أَنْ أَمْنِعَ الْفَلَکَ﴾ که که شتیبه‌که دروست بکه ﴿وَأَعْنَيْنَا وَوَحَيْنَا﴾ به
 چاودیری و نیگای نیمه ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ نینجا کاتی له‌رمانی نیمه (بق له‌ناوبردنی
 نه‌وان) هات ﴿وَنَارَ الشُّورِ﴾ و ناو له ته‌نوره‌وه هه‌لقولا (نیشانه‌ی ده‌سپیکردنی
 توفانه‌که‌یه) ﴿فَأَخْلَفَ بِهَا﴾ توش بیخه‌ره ناو که شتی به‌که‌وه (سولری که) ﴿مِنْ كُلِّ
 زَوْجٍ مِّنْهُمْ﴾ له هه‌موو جوره (نازه‌لک) جوتیک (نیر و می یه‌ک) ﴿وَأَمْلَكْنَا إِلَّا مَنْ شِئْنَا عَلَيْهِ
 أَلْفَوْا مِنْهُمْ﴾ هه‌روه‌ها (سوار بکه نه‌ندامانی) خیزانه‌کات جگه له‌وانه‌یان که به‌پیری
 له ناو چوونیان دراهه (که کوره‌کی و هاوسه‌ره‌کی بیون) ﴿وَلَا تُحِيطُوا بِهَا﴾
 و قسه‌شم له‌گه‌لا مه‌که ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له‌باره‌ی نه‌وانه‌ی که سته‌میان کربوه
 (و باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿إِنَّمَا تُعَذِّبُونَ﴾ چونکه بیگومان نه‌وانه ده‌خنکیرتن. ۲۷

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتْرَفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا إِنَّكُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هِيَ هَاتِ هَيَّاتِ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

فرشتہ پہ دہلے،
گیمین و بول توڑ
بہ وقتہ ہی ہوا کہت
ہلوسرت۔

نایہتی (۴۵)

سورہتی (الحجر):

قال رسول الله

(ﷺ): (إن الله عز

وجل يقول لأهل

الجنة"يا أهل الجنة،

فيقولون: لبيك ربنا

وسعديك والخير في

يديك، فيقول: هل

رضيتم؟ فيقولون:

مالنا لا نرضى يا

ربنا وقد أعطيتنا

ما لم تعط أحدًا من

خلقك؟ فيقول: ألا

أعطيتكم أفضل من

ذلك؟ فيقولون:

وأي شيء أفضل

من ذلك؟ فيقول:

أحلّ عليكم رضواني فلا أسخط عليكم بعده أبدًا (متفق عليه)، پیغمبر ہی خوا (ﷺ) فرموی: (بیگو مان
خوای گہورہ بہ بہ ہشتیہ کان دہلے، نہ ہی بہ ہشتیہ کان، نہ وانیش دہلے: نہ ہی پہرورہ دگارمان بہ دہم
فرمانتہ وہ ہاتین و لہ خزمہت داین و ہموو چاکہ لہ دستہی تودایہ، جا (خوای گہورہ) دہ فرموی: نایا
پازی ہون؟ نہ وانیش دہلے: نہ ہی پہرورہ دگارمان ہچی پازی نابین لہ کاتیکدا نہ وہی بہ یتیمہت داوہ =

﴿إِذَا اسْتَرْزَقْت أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِ﴾ نینجا کاتی قور شو که سانه‌ی له که لت دان سواری کهشتی به که بوون ﴿ثُمَّ لِيُخَذَّ لِلَّذِي﴾ (ته‌ی نوح) بلی سوپاس بق خواجه کی نه و تو ﴿تَجْنِسْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ که نیمی رزگار کرد له دهست گل زالمان. (۲۸) ﴿وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي زُلًّا بُارِكًا﴾ وه بلی ته‌ی په‌روه‌ردگارم دامبه‌زینه (له کهشتی به که) له جینگایه کی پیروز و به‌فه‌پدا (که کتوی جوودی به له کوردستانی تورکیا) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه تو (خواه) چاکترینی دابه‌زینه‌رانی. (۲۹) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٌ﴾ به‌راستی له م (به‌سهره‌ته‌ی نوح دا) په‌ند و نیشانه‌ی تقد مه‌یه (بق کهسانی عاقل) ﴿وَأَنْ كُنَّا لَمُتِّينَ﴾ وه به‌پاستی نیمه تاقیکه‌ره‌وه‌مین (بق مه‌موو خه‌ک). (۳۰) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ پاشان له‌دوای نه‌وان به‌سیمان میتا ﴿ثُمَّ آخِرِينَ﴾ گل و نه‌وه‌یه کی تر. (۳۱) ﴿فَارْزُقْنَاهُمْ﴾ نینجا له ناو نه‌واندا پیغه‌مبه‌ریکمان له خویان نارد ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پیتی ووتن) ته‌نها خوا پیهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَةٍ غَيْرُهُ﴾ جگ له و (خواه) په‌رستواریکی ترقان نی به ﴿أَلَمْ تَكُونُوا﴾ ده‌ی نایا خوتان ناپاریندن (له خوا ناترسن). (۳۲) ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ پیاو ماقولانی که له‌کسی (موود) ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که به‌پوایان نه‌هیتا و بین باوه‌پ بوون به دیداری بقی‌ی دواپی ﴿وَأَتَرْنَاهُمُ الْحَدِيدَ﴾ وه له‌ژیانی دنیا دا ناز و نیمه‌تمان پی دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَقَرَةٌ يَتَكَلَّمُ﴾ (ووتیان) نه‌مه هر مرقی‌تکه وه‌ک نثوه ﴿يَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ له‌وه‌ی نثوه ده‌یخون ده‌خوات ﴿وَيَنْفِرُ بَيْنَ أَثَرَيْنِ﴾ وه له‌وه‌ی نثوه ده‌یخونه‌وه ده‌خواته‌وه. (۳۳) ﴿وَلَوْ أَنْفَعْنَا بَقَرًا يَنْفِرُ﴾ سویند به‌خوا نه‌که‌ر نثوه گویند به‌لی به‌شه‌ریکی وه‌ک خوتان بکه‌ن ﴿إِنْ كُنَّا إِلَّا لْخَسِرُونَ﴾ بیگومان نه‌و کاته نثوه له‌زیان باران ده‌بن. (۳۴) ﴿أَبَعِدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا بَيْنَكُمْ﴾ نایا نه‌و (موود) به‌لین به نثوه ده‌دات که به‌پاستی کاتی مرین ﴿وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظًا﴾ وه بوون به‌خاک و نیسک (ی پنیو) ﴿أَنْتُمْ تُخْرِجُونَ﴾ بیگومان نثوه (له گپ) دهر ده‌هینرین (زیندو ده‌کرینه‌وه). (۳۵) ﴿فَمَتَّحْتُمُ النَّجْدَ﴾ تقد دورد، نه‌سته‌مه ﴿لِمَا تُوَعَّدُونَ﴾ نه‌و به‌لینه‌ی به نثوه دراوه (گوایه زیندو ده‌کرینه‌وه). (۳۶) ﴿إِنْ مِنْ إِلَّا حَتَابُ اللَّهِ﴾ زیان (یکی تر) نی به ته‌نها ژیا نی نه دنیا به‌مان نه‌بی ﴿تَمُوتُ وَتَحْيَا﴾ ده‌مرین و ده‌ژین (ته‌وه له‌دوای نه‌وه) ﴿وَمَا تَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وه نیمه زیندو ناکرینه‌وه. (۳۷) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ نه‌وه (که ده‌لی پیغه‌مبه‌رم) ته‌نها پیاوی‌تکه ﴿أَلَمْ تَرَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درق ده‌کات به‌دهم خواوه ﴿وَمَا تَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه هرگیز باوه‌پی پی ناکه‌مین. (۳۸) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (موود) ووتی ته‌ی په‌روه‌ردگارم یامه‌تیم بده (و توله‌یان لی بسنه‌نه) ﴿يَا كَذِبُونَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی که باوه‌رم پی ناهینن. (۳۹) ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) له‌رمووی له‌ماوه‌یه کی تقد که‌مدا ﴿لَيُضْمَنَ نَارُهَا﴾ بیگومان په‌سیمان ده‌بنه‌وه. (۴۰) ﴿فَاخْلَعْهُمْ النَّارُ﴾ نینجا شریعه و ده‌نگیکی رد به‌هیز (دای به‌سهراند) مه‌موویانی گرت که مه‌قیان بوو ﴿لَيَجْعَلْنَاهُمْ عِلَاقًا﴾ و نه‌وانمان کرد به (وینه‌ی) پوش و که‌لی (سهر لاقا) ﴿فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دوردی (له‌په‌حمه‌تی خوا) بؤگه‌لی سته‌مکاران. (۴۱) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر له‌پاش نه‌وان به‌سیمان میتا ﴿ثُمَّ آخِرِينَ﴾ چه‌ند گل و قومعه‌تیکی تر. (۴۲)

مَا دَسَّيقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 كُلَّ مَاجَاءٍ أُمَّةٍ رُسُوهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَأَتُومِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَةَ آيَةً وَأَوْيَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 ﴿٥٠﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا
 نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

سبب سے پہلے یہ کہی کہ
 سرورست کر اور کانت
 نہ دلورہ؟ جا خوی
 گورہ نہ لورموی:
 تا یا شتیکتان پس
 بدہم چاکتر لورہ
 نہ وانیش دہلین: ج
 شتیک مہیہ چاکتر
 لورہ پیمان
 دراورہ؟ جا خوی
 گورہ دہ لورموی:
 پورہ نامہ ندی ختم
 دہ پڑا
 ہر تاندا و
 لورہ پاش نرورہ
 ہر گیز لبتان نورورہ
 نورہ نامہ).

نایہ تی (۸۵)

سورہ نسی (العہر):

عن انس (رضی)

قال: (کتبت امشی

مع النبی ﷺ):

وعلیہ برد دجرائی غلیظ الحاشیہ، فأدرکہ أعرابی فجبدہ بردائہ جبذہ شدیدہ، فنظرت إلى صفحة عاتق النبی
 (ﷺ) وقد أثرت بها حاشیة البردة من شدة جبذته ثم قال: یا محمد مر لي من مال الله الذي عندك، فالتفت
 (ﷺ) إليه فضحك ثم أمر له بعماء (متفق علیہ). ثم س (پورہ زای خوی لی بی) ووتی: (من لہ کہ ل
 پیغہ مہر دا) (ﷺ) دہ پڑشتم، پیغہ مہر عہ پایہ کی نہ جرائی قہ راغ نہ ستوری لہ سر شان بوون، عہرہ بیکی -

﴿ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا ﴾ هیچ نوممه تی له ماوهی دیاری کړاو (بؤ مردن) بیان نه پیش ده کون ﴿ وَمَا يَسْتَجِرُّونَ ﴾ نه دواش ده کون. ۴۳ ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا نَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ ﴾ له پاشان پیغه مبرانی خومان یه ک له دواي یه ک نارد ﴿ كُلُّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ وَشُوهَا ﴾ هر کاتی نوممه تیک له خویان پیغه مبریکیان بؤ بهاتیاه ﴿ كَذَّبُوهُ ﴾ باوه پریان پی نه ده هیئا ﴿ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا ﴾ جا نیمه ش هم نوممه ته (بی باوه پانه مان) یه ک به دواي یه کدا (له ناویرد) ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ﴾ وه (باسی) نه ولمان کرده پروداو به سهراتانیک (خه لگی له نیوان خویان باسی بکن) ﴿ فَبَعَثْنَا لِقَوْمِهِ يُونْيُونَ ﴾ نینجا دوری (له په حمی خوا) بؤ گئی باوه پانه ناهین. ۴۴ ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ ﴾ له پاشان موسا و هارونی بریامن نارد ﴿ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴾ به نیشانه کانمان و به لگی ناشکراوه. ۴۵ ﴿ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ﴾ بؤ لای فیرعون و دارو ده سته که ی ﴿ فَاسْتَكْبَرُوا ﴾ به لام خویان به گوره دانا (باوه پریان نه هیئا) ﴿ وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴾ وه نه وان گئیکی ده سولات دار بوون به سهر خه لکید. ۴۶ ﴿ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرٍ مِّثْلِكَ ﴾ نینجا ووتیان ثایا نیمه به دوو که سی وه ک خومان باوه پریان بپن. ﴿ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَبِيدُونَ ﴾ له کاتیکدا که له کیان (به نی نیسرائیل) نیمه ده په رستن (که ردن که چن بؤ نیمه). ۴۷ ﴿ فَكَذَّبُوهُمَا ﴾ له بهر نه وه باوه پریان پی نه هیئان ﴿ فَكَانُوا مِنْ أَلْمَهِكِينَ ﴾ نه مانیش (وه ک گه لانی تر) له ناو بران. ۴۸ ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ﴾ سویند به خوا بیگومان نیمه ته ورتان به خشی به موسا ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ تا (به نی نیسرائیل) رپنمون بین. ۴۹ ﴿ وَجَعَلْنَا آيَاتٍ مُّزَيَّاتٍ وَمَعَارِبًا يُبْهَرُونَ ﴾ هه روه ها عیسای کوپی مریه م و دایکی مان کرد به به لگی موعجزیه که ﴿ وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ﴾ و هر دووکیان (عیسا و دایکی) مان دانا له شوی نیکی بلند (بیت المقدس) ﴿ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴾ که خاوه نی (هه موو هوی که ی) که سانه وه و کانیاه. ۵۰ ﴿ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴾ نه ی نیتر راوانی خودا ﴿ نَزَّلْنَاهُ مِنْ أَلْفِ مِائَةِ أَلْفٍ ﴾ له خوراکي پاک (خه لال) بخون ﴿ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ﴾ وه کرده وه ی چاک بکن ﴿ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾ (چونکه) به راستی من به وه ی نیوه ده یکن ناگادارم. ۵۱ ﴿ وَإِنْ هَدَيْنَا مَشْرَقًا لِّتَسْأَلُنَا عَنْهُ جَبَلًا يُدْرِكُ الْأُفُقَ ﴾ وه بیگومان هر نه مه یه ثاین و دینی نیوه (نه ی پیغه مبران ده سستی پیوه بگرن) ﴿ أُمَّةٌ وَجَدَتْ ﴾ که یه ک ثاین و به رنامه یه ﴿ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴾ وه منیش په رور دگارتانم که واته خوتان بیارین (له قولم). ۵۲ ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ﴾ (شوینکه و توانیان) ثاینه کیان (که یه ک ثاین بوو) پارچه پارچه کرد له نیوان خویاندا به چند پارچه یه ک ﴿ كُلٌّ حِزْبٌ مِّمَّا لَنَا مِنَ الْكَوْكِزِ ﴾ جا هر کومال و ده سته یه کیان دلخوشن به و (به شه ثایینه ی) که ه یانه. ۵۳ ﴿ فَذَرْنَهُمْ فِي عَذَابِهِمْ ﴾ که و بوو وازیان لی بینه له و بی ناگایی و گومایی یه ی دایقوشیون ﴿ حَتَّىٰ جِئَ الْبَابُ ﴾ (بابزین) تاماوه یه ک. ۵۴ ﴿ فَانْحَسِبُونَ ﴾ ثایا نه وانه واده زانن ﴿ أَنَّمَا نُعِيذُهُمْ بِهٖ ﴾ نه وه ی پیان ده به خشین ﴿ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴾ له سامان و مندالان. ۵۵ ﴿ نَسَارَحُ هُمْ فِي الْخَمْرِ ﴾ (به هوی شیوا یانه وه) چه سپانیمان کردوه بؤیان له خیرو خوشیه کاندان ﴿ نَبْلُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو نه وانه هه ست ناکن (که بؤ تاقی کردنه وه یانه). ۵۶ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَفِيَّةٍ رَبِّمْ يُشْفِقُونَ ﴾ به راستی نه و که سانه ی له ترسی (سزای) په روه ردگاریان هه می شه ده ترسن. ۵۷ ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه نه و که سانه ش که به نایه ته کانی په روه ردگاریان باوه پریان دینن. ۵۸ ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُفْرُقُونَ ﴾ وه نه و که سانه ش که هاوبه ش بؤ په روه ردگاریان دانانین. ۵۹

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَكِلْهُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كَنْبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْمَئُونَ ﴿٦٢﴾
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
 عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾
 لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي
 تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ آعْقَابِكُمْ تُنْكِرُ صَوْنَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 بِهِ سَمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَمْ يَمْنُكُرُونَ ﴿٦٩﴾
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ
 كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَارَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُنَّ ﴿٧٤﴾

سردہ شتہ کی پستی

گھیسٹ و نلد

بہ تونہ سدی

بہ بورده کھی

پایکیشا، و منیش

مہیری شان و

ملیم کرد قہ راغی

بورده کہ سوری

کرد بڑیوہ بہ مہری

تونہ پکیشانی

بورده کہ وہ پافان

عہ رہ بہ دہ شتہ کی

یہ کہ ووتی: نہی

موحہ مہد (ﷺ)،

قہرمان بگہ بہ شم

بدن لہ مالی

خرا کہ لاتہ،

پینہ مہریش (ﷺ)

لای کردہ بہ لاینا

و پیکہ نی نہ دجا

قہرمانی با مالی

ہن بدن).

نایہ تی (۹۸) سورہ نسی (الحجر): قال ثوبان قال رسول الله (ﷺ): (عليك بكثرة السجود فإنك لن

تسجد لله سجدة إلا رفعك الله بها درجة وحط عنك بها خطيئة) (رواه مسلم). ثوبان دہ لی:

پینہ مہری خوا (ﷺ) قہرموی: (سوزدہی تدریہرہ، چونکہ تو ہر سوزدہیہک ببہیت بق خوا

بہ مہریہرہ خرا پلہیہک بہرزت دہ کاتہوہ و گوناہیکت لہ سہر لا دہ بات).

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا﴾ و ه نهو که سانه‌ی که ده‌یه خشن نه‌وه‌ی (له‌زه‌کات و خیر ده‌یه) بییه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ رَاحِلَةٌ﴾ له‌کاتیکدا دل‌یان ده‌ترسی (ده‌له‌ری) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ تَيْمٍ زَجَفُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی دل‌یان بق لای په‌روه‌دگار یان ده‌که پشته‌وه. ۶۰ ﴿أَوَلَيْكَ يُشْرَعُونَ فِي النَّارِ﴾ نا نه‌وانه (که خاوه‌نی نه‌و سیفه‌تانه بیون باسکران) په‌له ده‌که‌ن له نه‌جامدانی چاکه‌کاندا ﴿وَمَنْ لَّمَا سَفُوفٌ﴾ وه نه‌وان بق چاکه کردن له‌پیشن. ۶۱ ﴿وَلَا تَكُنْ نَفْسًا إِلَّا وُسْفًا﴾ وه نیمه نه‌رک ناخه‌ینه سه‌ر هیچ که‌س به‌قه‌ده‌ر توانای خوی نه‌یهن ﴿وَلَدَيْهَا كَبَسٌ بِسُفُوفٍ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبیکمان له‌لایه (کرده‌وه‌ی هه‌موو به‌نده‌کانی تقدیه) که‌به‌راست و دروستی ده‌نوی ﴿وَمَنْ لَا يُلَاقُونَ﴾ وه هیچ سته‌میک له‌وان نا‌کری. ۶۲ ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به‌لام (بن‌به‌رویان) ده‌که‌نپان ﴿فَإِنْ غَرَزُوا مِنْ قَدَا﴾ له‌بن نا‌گایی و نه‌زانی دل‌یه له‌م (کتیب و نامه‌ی کرده‌وه) ﴿وَمَنْ أَعْتَلَّ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه نه‌وان چه‌ند کرده‌وه‌ی خراپی تریان هه‌یه جیا‌وازه له‌کرده‌وه‌ی باوه‌رداران ﴿مَنْ لَهَا عَمَلُونَ﴾ که نه‌وان هه‌میغه نه‌جام ده‌ریان. ۶۳ ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی ﴿أَخَذْنَا مِنْهُمُ بِالْعَذَابِ﴾ که‌سزا به‌سه‌ر که‌ورمو خورش گوزه رانه‌کانی‌اندا دینین (له‌دنیا‌دا) ﴿إِذَا هُمْ تَخْرُوجُونَ﴾ له‌نا‌کاو‌دا نه‌وان ده‌س ده‌که‌ن به‌هاوار و پارانه‌وه. ۶۴ ﴿لَا تَخْرُجُوا إِلَيْهِمْ﴾ (پس یان ده‌وتری) نه‌موق هاوار مه‌که‌ن ﴿إِنَّا لَا نَتَصَوَّنُ﴾ به‌راستی نئیه له‌لایه‌ن نیمه‌وه یارمه‌تی نادرین. ۶۵ ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنْزَلُ عَلَيْكُمْ﴾ بی‌گومان (پیشتر) نایه‌ته‌کانی من ده‌خوینرایه‌وه به‌سه‌ر تاندا ﴿لَتَكْفُرَ عَلَىٰ أَغْفِيكُمْ تَكْفُورٌ﴾ به‌لام نئیه به‌دوای خوتاندا پاهه‌لپاش ده‌که‌رانه‌وه. ۶۶ ﴿تُسْتَكْبِرِينَ﴾ له‌به‌رامبه‌ر نه‌و (قورئانه‌دا) خوتان به‌که‌وره ده‌زانی ﴿سَمِعُوا تَخْرُوجُونَ﴾ شه‌وگارتان ده‌برده سه‌ر به‌گالته کردن و قسه‌ی نا‌هرین ووتن (به‌نایه‌ته‌کانی نیمه). ۶۷ ﴿أَفَلَا يَذْكُرُوا الْقَوْلَ﴾ ده‌ی نایا نه‌وان (قوره‌میش) بیر یان له‌م قورئانه‌نه‌که‌ری‌ته‌وه ﴿أَنْزَلْنَاهُمْ﴾ یاشتیکیان بق‌هاتووه ﴿مَا لَمْ يَأْتُواهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که بق باو و باپیره پی‌شینه‌کانیان نه‌هاتووه. ۶۸ ﴿أَنْزَلْنَاهُمْ فَرَقُوا زُرُوعَهُمْ﴾ یاپیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌ناسیووه ﴿فَهُمْ لَمْ يَكْفُرُوا﴾ به‌وه‌قیه‌وه نه‌وان دان به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌که‌یدا نانین. ۶۹ ﴿أَنْزَلْنَاهُمْ فَرَقُوا زُرُوعَهُمْ﴾ یاده‌لین نه‌و (پیغه‌مبه‌ره) شسته ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه‌خیر وانی به) به‌لکو حق و راستی بق هینان ﴿وَأَكْثَرُهُم بِالْحَقِّ كَرُمُونَ﴾ به‌لام زوریه‌یان بوغزینه‌ری حق و راستین (رقیان لیبیه‌تی). ۷۰ ﴿وَلَوْ أَلْقِ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه نه‌که‌ر حق و راستی شوین هه‌واو تاره‌زوی نه‌وان بکه‌وتایه ﴿لَفَسَدَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو نه‌وانه‌ی تیا یاندا‌یه ده‌شپان و تیک ده‌چوون به‌سه‌ر به‌که‌دا ﴿بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ﴾ به‌لکو نیمه قورئانیکمان بق هینان که‌هوی یان‌خسته‌وه (و سه‌ریه‌زی) به بق نه‌وان ﴿فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ به‌لام نه‌وان له‌بیر خسته‌وه (و سه‌ریه‌زی) خویان به‌شتیکرن. ۷۱ ﴿أَنْزَلْنَاهُمْ خُرَاجًا﴾ یا دلوای پاره و خه‌رج له‌وان ده‌که‌یت (له‌به‌رانبه‌ر بانگ‌وازه‌که‌ت دا بقیه باوه‌ر نا‌هینن) ﴿فَخَرَجَ مِنْكُمْ خُفٌّ﴾ نه‌وه به‌خه‌ش و ریزی په‌روه‌دگارت چاکتره (بق تو نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَمَنْ خَفَّ الزُّرِّيُّ﴾ وه خوا چاکترینی ریزی ده‌رانه. ۷۲ ﴿وَالَّذِي لَعَنَّا عَنْهُمْ﴾ وه به‌راستی تونه‌وان بانگ ده‌که‌یت ﴿إِنْ مَرَّ بِكُمْ سُنَّيْبٌ﴾ بق رزگی راست. ۷۳ ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بی‌گومان که‌سانی که‌باوه‌ریان نی به به‌رزی دوا‌ی ﴿عَنِ الصَّبْرِ لَتَكْبُوتَ﴾ له‌م رزگا راسته لادرن. ۷۴

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَّافِ طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْعِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَاكِبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾
 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾
 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ فِي يَدَيْهِ
 مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

هٰؤُلَاءِ هَاتِلِه

خوار وروی نایه تی

سورۃ (۷۶)

(المؤمنون) : ﴿وَلَقَدْ﴾

اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

وَمَا يَضُرُّعُونَ﴾

ثبین جہریدہ

عہدہ لای کوی

عہدہ بیاسہ

دہ گنہ گنہ

دہ لیت :

نہ بوسوفیان ہات

بق لای پیٹھ مہری

خوا (۸۳) و

وہی : نہی

موحہ مہد

سویندت دہ دہم

بہ خوا ولہ بہر

خزماہ تی

نہ وندہ قات و

قہی مانہ تہ نانہ ت

مود خوین تیکہ ل دہکین و دہمیر لیتین و دہی خوین خوی گہ و ریش نہم نایہ تی نارده خوار وہ
 ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ﴾

نایہ تی (۲۵) سورۃ فی (الفعل) : قال رسول الله (ﷺ) : (من دعا إلى هدى كان له من الأجر مثل أجور

من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً، ومن دعا إلى ضلالة كان له من الإثم مثل آثام من تبعه لا ينقص

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ و نه گهر په حم به وان (بت په رستانی قوره‌یش) بکه‌ین ﴿وَكُنْفَنَّا مَا بَيْنَ﴾
 ین سُر﴿ و نه و ناخوشی و به لایه‌ی له سریان بوو لایه‌ین و ه‌لیگرین (که بریتی بوو
 له برستی بق‌ماوه‌ی حوت سال) ﴿لَلْجَوَّالِ الْمَغْنَمِ﴾ (نه ک بیر ناکه‌نه‌وه)
 بیگومان له سرکه‌شی خویان دا پوره‌چنو به سر گ‌ردانی ده‌میته‌وه. ۷۵﴾ ﴿وَلَقَدْ﴾
 أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ ﴿سَوِّدَتْ بَخْوَاهُ﴾ به خوا به راستی نیتمه نه وانمان تووشی سزاو نازار کرد
 (تاموش بکه‌نه‌وه) ﴿لَمَّا أَتَتْهُمْ لَرِّجَمَ﴾ به لام نه‌وان (له به رانبه‌ر) په روه‌ردگاریان دا
 نه‌خویان به کم زانی (ملکه چ بوون بوی) ﴿وَمَا يَنْظُرُونَ﴾ و نه هاناو نزیان (بق‌خوا)
 ده‌به‌ن له کاتی ناره‌حه‌تی دا. ۷۶﴾ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَخْنَا عَنْهُمْ بَابًا﴾ (به رده‌وام بوون له سر
 حالی خویان) تاکاتی ده‌رگایه‌کمان بق کردنه‌وه ﴿ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ که سزایه‌کی نذر
 سه‌ختی مه‌بوو ﴿إِذَا هُمْ بِمِثْلِهِ﴾ نیتر کوت و پر له‌ویدا بی‌نومید بوون. ۷۷﴾ ﴿وَهُوَ﴾
 الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ﴿وَهُوَ﴾ (خوا) زاتیکه دروستی کردوه بق نیتوه
 کوئ و چاوو دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَفْكُرُونَ﴾ سوپاسی نه‌وانکه‌ن نذر که م نه‌بی. ۷۸﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾
 ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ ﴿وَهُوَ﴾ (خوا) زاتیکه نیتوه‌ی (دروست کردوه) بلاوی کردونه‌ته‌وه
 به زه‌وی دا ﴿وَالَّذِي يُخْرِجُ النَّوْمَ﴾ و نه‌وه (خوا) زاتیکه ده‌زیتن و ده‌مریتن ﴿وَلَهُ أَخْلَقَ اللَّيْلَ﴾
 وَالنَّهَارَ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ و ده‌جیاوازی شه‌وو پ‌زوش ه‌ریه‌ده‌ست نه‌وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ثایا نیتوه
 بیر ناکه‌نه‌وه؟ ۸۰﴾ ﴿قُلْ قَالُوا بَلْ مَا قَالُوا إِلَّا زُحْرٌ﴾ (نه‌خیر بیر ناکه‌نه‌وه) به لکو نه‌وان
 ه‌ر نه‌وه‌یان ده‌ووت که پ‌شوه‌کانیان ده‌یان ووت. ۸۱﴾ ﴿قَالُوا أَإِذَا بَشَأَ﴾ ده‌یان ووت
 ثایا کاتن که مریدین ﴿وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا﴾ و یووین به‌خول و نیتسکی (پزیو) ﴿أَبْنَاءُ﴾
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿ثَايَا نیتمه (جاریکی تر) زیندو ده‌کریتنه‌وه. ۸۲﴾ ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَوَعَاوَنَا﴾
 مَنَّا ﴿سَوِّدَتْ بَخْوَاهُ﴾ بیگومان نه‌م به لینه به نیتمه و باو بایر انمان درابوو ﴿مِنْ قَتْلِ﴾
 لَهُمْ وَبِئْسَ ﴿إِنْ مَنَّا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِ﴾ نه‌م (به‌لینانه) هیچ نیه جگه له‌نه‌فسانه‌ی
 (سمه‌ی پ‌رو پوچی) پ‌شوه‌کان. ۸۳﴾ ﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (نه‌ی
 موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ زَهْوَىٰ وَنَهْوَىٰ﴾ له‌ناویدایه می کی‌یه؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 نه‌گهر نیتوه شت ده‌زان. ۸۴﴾ ﴿سَيَقُولُونَ بَلَىٰ﴾ بیگومان ده‌لین (ه‌مووی) می‌خواه
 ﴿قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بلی ده‌ی ثایا بییر ناکه‌نه‌وه. ۸۵﴾ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلی
 نه‌ی کی په‌روه‌ردگاری حوت ناسمان ﴿وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و په‌روه‌ردگاری عرش
 گ‌وره‌یه. ۸۶﴾ ﴿سَيَقُولُونَ بَلَىٰ﴾ بیگومان ده‌لین (ه‌مووی) می‌خواه ﴿قُلْ أَفَلَا﴾
 تَعْلَمُونَ ﴿بَلَىٰ ده‌ی ثایا خوتان ناپارین (له‌خوا ناترسن). ۸۷﴾ ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ﴾
 كَلَّ شَيْءٍ ﴿بَلَىٰ کی فرمان ده‌وایی ه‌موو شتیکی به‌ده‌سته ﴿وَهُوَ جَمِيرٌ وَلَا يَخَافُ عَلَيْهِ﴾
 و ده‌په‌نای (ه‌موو لایه‌ک) ده‌دات و که‌س له‌په‌نا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر
 نیتوه شت ده‌زان. ۸۸﴾ ﴿سَيَقُولُونَ بَلَىٰ﴾ بیگومان ده‌لین (ه‌موو نه‌وانه) می
 خوان ﴿قُلْ فَأَنَّى تُخْرِجُونَ﴾ بلی که‌واته نیتوه چن سیمرو جاسوتان لی‌کراوه (که
 ثایینی خوا به‌ناحق ده‌زانن له‌گ‌ل دان نانتان به‌ه‌موو راستی به‌کانیدا). ۸۹﴾

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿٩٦﴾
وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نَفَخَ
فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

آنکه من تمام

هینا (رواه)

مسلم). پیغمبری

خوا (ﷺ)

ده موی:

(هرکس بانگواز

بکات بق ریگای

پاست پاداشتی

ده بیت بهیقه

پاداشتی نهوانی

شوی

بانگوازه که

ده کهون. نهو

پاداشته

له پاداشتی

نهوانیش هیچ کهم

ناکاتوه، وه

هرکس بانگواز

بکات بق گومایی،

گوناهای بق هیه

بهیقه گوناهای

نهوانی شوی

ده کهون نهو گونا هاریهش هیچ له گوناهای شوی که وتوان کهم ناکاتوه).

نایهتی (۴۲) سوره نسی (النحل): قال رسول الله: (إن عظم الجزاء مع عظم البلاء وإن الله تعالى إذا أحب قوماً

ابتلاهم فمن رضي فله الرضى ومن سخط فله السخط) (رواه الترمذي). پیغمبری خوا (ﷺ) ده موی:

(بیگومان پاداشتی گوره له بهرانبه تا قیکردنه وهی گوره دایه وه، به پاستی نه گور خوی گوره -

[illegible]

أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تُنَلِّیٰ عَلَیْكُمْ فَاكْتُمْتُم بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تَكَلِّمُونَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَآغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَ بِنَا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآرِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ لَّيْسَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ عِدَدُ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِئْسَ مَا تَأْتِيهِمْ أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِن لَّيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلٌ لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١٨﴾

-که سائیکی خوش
بوئی تا قیامان
ده کاتوره نه دجا
نورده ی پازی بود
به و تاقی
کرینه و به - نور
ره زامندی بی هیه
و نه و هوش نارازی
بوو نارمه زامندی بی
هیه).

نایهتی (٧٠)

سورتهی (النحل):

كان النهي (ﷺ)

يدعو: (أعوذ بك من

البخل والكسل

والهم وأرذل العمر

وعذاب القبر والفتنة

الرجال والفتنة

المعيا والمفات

(رواه البخاري).

يتفهمه (ﷺ)

نوعای ده کتور

ده یله رموز: (خوابه پنا دمکیم بهتو له یکه می و تمهیل و بهتو و خلایق تمهیل و سیرای کتور و بهتو

ده جال و پنهان لای کره می کلای ملای و زینت و یوتله)

نایهتی (٩٠) سورتهی (النحل): قال رسول الله (ﷺ): (ما من عبد يستعصيه الله رعية يموت يوم يموت وهو

غاش لرعيتة إلا حمى الله عليه الجنة) (متفق عليه). يتفهمه ري خوا (ﷺ) ده فقه مووی: (هه رکهس)

﴿أَلَمْ تَكُنْ أَتَاهِي﴾ (بی‌بیان ده‌وتری) نایه‌ته‌کانی من له‌دنیا‌دا ﴿تَكُنْ عَلَيَّ﴾ به‌سه‌رتاندا نه‌ده‌خویندرايه‌وه ؟ ﴿نَكُفُّ بِكَ نَكْبُوت﴾ که‌چی ئی‌توه به‌سرتان ده‌زانی و ئیمان‌تان پی‌ نه‌ده‌هینا. ۱۰۵ ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له‌وه‌لامدا) ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه ﴿عَلَيْتَ عَلَيْنَا يٰقُوتَا﴾ به‌دی و خرابی خومان زال یوو یوو به‌سه‌رماندا ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وه ئیمه که‌سانئیکی گومر‌ابوین. ۱۰۶ ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌م (مؤذ‌ه‌خه) ده‌رمان بیتنه ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَمَنْ لَّنَا ظَلِمُوت﴾ جا نه‌گه‌ر جارئیکی تر‌که‌پاینه‌وه (بق‌بن‌باوه‌ری) نه‌وه به‌پاستی ئیمه سته‌مکارین. ۱۰۷ ﴿قَالَ احْسَبُوا إِنِّي وَلَا تَكُونُونَ﴾ وه (خوا) ده‌فه‌رموی: به‌پیسوایی بمیننه‌وه له‌مؤذ‌ه‌خدا و هیچ قسه‌یه‌کم له‌گه‌لدا مه‌که‌ن (إخسأ: بق‌سه‌گ به‌کاردی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت و پی‌ی ده‌لئیت جفه). ۱۰۸ ﴿إِنَّهُ كَانَ لَرَبِّكَ عِيَادِي﴾ بی‌گومان له‌دنیا‌دا که‌مه‌لئیک له‌به‌نده‌کانی من ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَانَا﴾ ده‌یانووت ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه باوه‌رمان هیناوه ﴿تَاغْيِرْنَا وَزَجَّعْنَا﴾ ده‌ی لئیان خورش به‌و په‌حسمان پی‌ بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ چونکه‌تو چاکترینی میهره‌بانانی. ۱۰۹ ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهَا سِرَابًا﴾ که‌چی ئی‌توه گالته‌تان به‌وان ده‌کرد ﴿حَتَّىٰ أَتَوْكُمْ ذِكْرِي﴾ تا (نه‌و گالته‌کرینه‌تان به‌) نه‌وان یادی منی له‌بیر‌برینه‌وه ﴿وَكُنْتُمْ فِيهَا تَضْحَكُونَ﴾ وه ئی‌توه هه‌میشه به‌وان پی‌نده‌که‌نین. ۱۱۰ ﴿إِنِّي جَزَيْتُمُوهُمُوهَا﴾ بی‌گومان ئه‌م‌وق‌پادا‌شتم دلونه‌ته‌وه ﴿بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ به‌ه‌وی خ‌گ‌ریانه‌وه ﴿أَنْتُمْ مُمٌّ الْفَاطِرُونَ﴾ به‌پاستی هه‌ر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو. ۱۱۱ ﴿قُلْ كُنْ لَيْسَ لِي الْإِلَهِ عَدَدٌ سِوَن﴾ (خوا) ده‌فه‌رموی: چه‌ند سال له‌سه‌ر زه‌وی دا مانه‌وه. ۱۱۲ ﴿قَالُوا لَيْسَ بِنَا أَوْ بَعْضُ نَوْمٍ﴾ (له‌وه‌لامدا) ده‌لین پ‌ؤ‌ؤ‌ؤ‌ک یا که‌م‌تر له‌پ‌ؤ‌ؤ‌ؤ‌ک ماینه‌وه ﴿لَنْتَلِيَ الْآفَاقِينَ﴾ له‌و (فریشت) لنه‌بیرسه‌که‌ژمی‌ویان. ۱۱۳ ﴿قُلْ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَبْلًا﴾ (خوا) فه‌رموی نه‌ماونه‌ته‌وه ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیت ﴿أَوَ أَنْتُمْ تُكْفِرُونَ﴾ نه‌گه‌ر به‌پاستی ئی‌توه ده‌تان‌زانی ؟ ۱۱۴ ﴿أَنْحَسِبْتَ أَنَّهَا خَلَقْنَاهُ عَشَا﴾ نایا ئی‌توه گومان‌تان وابوو که‌بی‌گومان ئی‌توه‌مان به‌بن‌هوده‌دروست کریموه ﴿وَأَنْتُمْ إِلَٰهَاتُنَا لَا تَرْجِعُونَ﴾ وه بی‌گومان ئی‌توه ناگه‌رینه‌وه ب‌ؤ‌لای ئیمه. ۱۱۵ ﴿قَتَلَ اللَّهُ الْمَلِكَ الْحَقَّ﴾ جا به‌رنو بلندی بق‌خوای پاشای راست‌و‌ره‌وا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویک نی‌یه‌جگه‌له‌و ﴿زَكَّ الْأَرْضَ الْكَرِيمَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری هه‌وه‌سی به‌پ‌ؤ‌ؤ‌و به‌رنه. ۱۱۶ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ هه‌ر که‌س به‌رستی ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ﴾ په‌رستراویکی تر‌له‌که‌ل‌خوادا ﴿لَا يَرْجِعُ لَهُ يَدٌ﴾ که‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی نه‌بی له‌سه‌ر نه‌و (په‌رستنه) ﴿فَلِنَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ نه‌وه به‌پاستی لئیرسینه‌وه‌ی ته‌نها لای په‌روه‌ردگارئیتی ﴿إِنَّهُ لَا يُمْلِكُ الْكَافِرُونَ﴾ بی‌گومان کافران پ‌ؤ‌ؤ‌و نابین. ۱۱۷ ﴿وَقُلْ رَبِّ أَغْفِرْ وَأَوْخِمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ بلای ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ئیم خورش به‌و په‌حسم پی‌ بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه تو (خوایه) چاکترینی میهره‌بانانی. ۱۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَبَيِّنُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 (۱) الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۳) وَالَّذِينَ يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۴) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۵) وَالَّذِينَ يُرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (۶) وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۷) وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (۸) وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۹) وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (۱۰)

ہونی ہاتھ

حوار ہونی ٹاپہ تی

(۲) سورۃ

(النور): (الزانی)

لا ینکح انا زانیۃ او

مُشرکۃ تورہ

لہ معمری کوری

شہدہ بیہودہ لہ

باوکیہ نہ ویش

لہ باپیرو

دہ کپیت

دہ لیت: پیوٹیک

ہو بو ناوی (مرث)

بن ابی مرث (بو)

بہ نکروری

لہ مہ ک

دہ گویا ہو بڑ

مہ سینہ دہ لیت:

لہ مہ ک

تافہ تیک زونا کار

ہو بو ناوی عناق

ہو نرہتی (مرث)

ہو (پیش موسلمان ہونی مرث) دہ لیت پہ پیمانہ دیہو بہ پیوٹیک کترو لہ مہ ک کہ زنگاری بکہ
 دہ لیت: ہویکی مانگہ شو مام بڑ مہ ک و لہ پال سٹیہری دیوار کتا خرم شاردہ موہ لہ کاتہ عناق
 مات و تارہامی سٹیہرہ کمی بینی لہ نزیک دیوار کتا کاتیک کتزیک کوترہ ناسیمی و ووتی: (مرث)
 ی ورم: بہ لیت (مرث) م۔ ووتی: سلوحتی بیت و بہ خیر بیت و مرہ شہدہ لام ہیناموہ =

سورته‌ی ﴿النور﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ نه‌مه
سوره‌تیکه نیتمه ناریمانه‌ته خواره‌وه ﴿وَفَرَضْنَاهَا﴾ و نه‌ر زمان کردووه (گوئی‌رایه‌لی
بیراره‌کانی) ﴿وَأَنزَلْنَا بِهَا﴾ وه لهو (سوره‌ته) دا هیناومانه‌ته خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
تایه‌ته رهونه‌کان ﴿لَمَّا تَذَكَّرُونَ﴾ بق نه‌وه‌ی قیوه بیر بکه‌نه‌وه. ۱ ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ ذن و
پی‌او‌ی زیناک‌هر ﴿فَأَجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ ه‌هریه‌کیکیان سه‌ده
دلر (سه‌لاق) یان لی بدهن ﴿وَلَا تَأْخُذْ بِهَا رَأْفَةٌ﴾ وه به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌تان پتیناندا (ذن و
پی‌او‌ی زیناک‌ه) نه‌تان گریه ﴿قَدْ دَانَ اللَّهُ﴾ له (جهن به‌جهن کردنی) فره‌مانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ﴾ نه‌گهر قیوه باوه‌رتان هه‌یه ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خواو به‌پژدی دواپی ﴿وَلْيَسِّرْ
عَذَابَهَا﴾ وه با ناماده‌ی بینینی سزادانی نه‌وه دووانه بن ﴿مَلَائِكَةً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کومه‌لیک
له‌باوه‌پدلران. ۲ ﴿الزَّانِي لَا يَمْلِكُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ پی‌او‌ی زیناک‌ه ماره‌ناکات ته‌نها
نافره‌تی زیناک‌ه و نافره‌تی موشریک نه‌بین ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وه
نافره‌تی زیناک‌ه ماره‌ی ناکات پی‌او‌ی زیناک‌ه یا پی‌او‌ی موشریک نه‌بین ﴿وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وه (ماره‌کردن و شووکردن به‌زیناک‌ه) یاساغ کراوه له‌سهر نیم‌انداران.
۳ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُ الْمُخْصَصَاتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌پوختانی (زینا) ده‌که‌ن بق نافره‌تانی داوین
پاک ﴿ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَادَةٍ﴾ له‌پاشان چوار شایه‌ت ناهینن (له‌سهر پاستی
پوختانه‌کی‌یان) ﴿فَأَجْلِدُوهُنَّ سِتِينَ جَلْدَةً﴾ نه‌وه هه‌شتا دلر (سه‌لاق) یان لی بدهن ﴿وَلَا
تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ نیتر هه‌رگیز شایه‌تیان لی وه‌رمه‌گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وه
نه‌وانه له‌سنوور ده‌رجوون. ۴ ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌دوی نه‌وه
ته‌ویه ده‌که‌ن ﴿وَأَسْلَمُوا﴾ و کرده‌وه‌یان چاک ده‌که‌ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نه‌وسا
به‌پاستی خوا لی‌خوش بوی به‌به‌زه‌یی یه. ۵ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ نه‌وه (پی‌اوانه‌ی)
پوختان بق خیزانه‌کانیان ده‌که‌ن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُنَّ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وه بیتجگه له‌خو‌یان هیچ
شایه‌تیکیان نی یه ﴿فَتَشْهَدْنَ أَعْدِمْنَ﴾ نه‌وه شایه‌تی دانی هه‌ریک له‌وانه (به‌م جوره‌یه)
﴿أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ که‌چوار سویند به‌خوا بخوات که‌بیگومان نه‌وه
له‌راستگرایانه (که‌ده‌لیت خیزانه‌که‌م بینیه‌وه زینای کردووه). ۶ ﴿وَالْقِسْمَةُ أَلَيْسَتْ بِاللَّهِ
عَلَيْهِ﴾ وه له‌پیتجهم جاردا بلی نه‌فرینی خوا له‌سهر نه‌وین ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نه‌گهر
دریغتی بی. ۷ ﴿وَيَذَرُوا عَنَّا أَفْعَابًا﴾ نه‌وه نافره‌ته‌ش (که‌تاوان بار کراوه له‌لایه‌ن
میرده‌که‌یه‌وه) سزای (زینای) له‌سهر لاده‌بات ﴿أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
الْكَاذِبِينَ﴾ به‌مه‌ی که‌چوار جار سویند به‌خوا بخوات که‌بیگومان میرده‌که‌ی
له‌دریغ‌زانانه (دریغ ده‌کات). ۸ ﴿وَالْقِسْمَةُ أَلَيْسَتْ بِاللَّهِ عَلَيْنَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه
له‌پیتجهم جاردا (بلیت) خه‌شمی خدای له‌سهر بی نه‌گهر میرده‌که‌ی له‌پاست گویان
بیست. ۹ ﴿وَأُولَئِكَ فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وه نه‌گهر به‌هره‌و به‌زه‌یی خوا نه‌بوایه
به‌سهر‌تانه‌وه (هر کام له‌ویا و نافره‌ته‌ی باسکران دریغتی بن خوا ده‌ری ده‌خست و سزای
ده‌دا له‌دنیا‌دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وه بیگومان خوا گیراکه‌ری په‌شیمانی و کار دروسته. ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِإِلْفِكَ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَوْلَا إِذْ مَسَعَتْهُ ظُلُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءَ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَقُولُ لِلَّذِينَ لَا يَلْسَنَتَكُمْ يَدَايَا قَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا ابْتِهَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ عَابِدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَبَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

- منیض روم نهی
عنه نای خوی
گوره دلون پیسی
حرام کرموه،
نه دجا روتی نهی
خه لکینه نه پیاوه
ده پـــــورت
گمراوه کانتان بیات
و هنگاریان بکات.
(مرشد) ده لیت
هفت کس
شونیم کون
منیض پام کرم
باره و کتوی
خنده مه رلیختم
ناکو که شتم
نه شکوتیکه و
چومه ناویسه
نه وانیش ماتن
مه تاره کونزیک
نه شکوتیکه
که وتنه به لام

خوای گوره چاویانی له ناستی من کوید کرد، ده لیت پاشان گرانته یی مه ککر منیض گرامره یی لای
ماوریکم و مهلم گرت که پیاویکی نلد قوروس بوی، پاشان مام به صوای یه کتکی قزاندنور هکستو
پیوره نده کیم کرد ووه و تروشم هکرت و یارمته نام مه تارک هاتمه یی مه سینر چومه لای پیغمبر
خو(ﷺ) روم نهی پیغمبر نه مورت عنانی بخوانم ماره یی بکم پیغمبر خو(ﷺ) بیدنگ بود -

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بیگومان که سانی که نه و بوته‌انه یان (بق عایشه‌ی خیزانی پیغمبر ﷺ) هله‌به‌ست ﴿عَصِيَةُ مَكْرُ﴾ ده‌سته‌یه بوون له‌خوتان (بامونافیقیشان تیا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ﴾ واه‌زانن نه و (بوته‌انه) شه‌پو خراپه بو‌تان ﴿بَلْ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ﴾ (وانی‌یه) به‌لکو خیرو چاکه‌یه بو‌تان ﴿بَلْ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا فَعَلَ لَهُ وَانْهَ هَیْهَ﴾ ما اکسب من الإنس ﴿له‌تاوان به‌و نه‌ندازه‌ی مه‌ولی داوه (له‌و بوته‌انه‌دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وه نه‌و که‌سه‌یان که‌به‌شی که‌وره‌ی بوختانه‌کی گرتنه‌ستق (که‌عه‌بدوللای کوبی نوبه‌ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له‌پوژی دوا‌ییدا) بق نه‌وه سزای مه‌ره که‌وره. ۱۱ ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ ده‌بوا کاتی نه‌و بوته‌انه‌تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَفْسِهِمْ خِيفًا﴾ پیاوان و نافرته‌تانی نیماندار گومانی چاکیان به‌خویان پیردایه ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وه‌بیان ووتایه نه‌مه بوته‌انیک‌ی ناشکراو پوونه. ۱۲ ﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ ده‌بوچی نه‌و بوته‌ان که‌رانه چوار شایه‌ت‌یان له‌سه‌ری نه‌هیتا ﴿فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ﴾ نینجا نه‌گه‌ر شایه‌ته‌کانیان نه‌هیتا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ که‌واته مه‌ر نه‌وانه‌ن لای خوا دروژن. ۱۳ ﴿لَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ رَحْمَتَهُ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌هره‌و په‌حمه‌تی خوا نه‌بویا به‌سه‌رتانه‌وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دنیا و پوژی دوا‌یی دا ﴿لَسْتُ فِي مَا أَعْطَيْتُمْ فِيهِ﴾ دوو چار‌تان ده‌بوو له‌به‌ر روجوتان له‌و بوته‌انه‌دا (بق عایشه) ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه‌کی که‌وره. ۱۴ ﴿إِذْ تَقُولُ بِالْمَكْرِ﴾ کاتی نه‌م بوته‌انه‌تان به‌ده‌ماو ده‌م له‌یه‌کتره‌وه وه‌رده‌گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به‌زمان‌تان شتی‌ک ده‌لین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که‌رانیارتان ده‌ریاره‌ی نه‌بوو ﴿وَحَسْبُوهُمْ هِيتَا﴾ واتان ده‌زانی شتی‌کی سووک و ناسانه ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له‌کاتیک‌دا لای خوا زور که‌وره‌یه. ۱۵ ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بوچی کاتی نه‌مه‌تان بیست نه‌تان ووت ﴿مَا يَكُونُ لَنَا﴾ بق نیتمه شیاونی‌یه ﴿أَنْ نُّكَلِّمَ هَٰذَا﴾ قسه‌و بوته‌انی‌ی واکه‌ین ﴿سُبْحَنَكَ هَٰذَا بَشَرٌ عَظِيمٌ﴾ پاک و بیگه‌ردی بق توخوا‌یه، نه‌مه بوته‌انیک‌ی زور که‌وره‌یه. ۱۶ ﴿يَعْظُمُكُمْ اللَّهُ﴾ خوا ناموزگاریتان ده‌کات ﴿أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا﴾ که‌مه‌رگیز نه‌گه‌پیتنه‌وه بق ویتنه‌ی نه‌وه‌ی پووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیتوه بیروادارن. ۱۷ ﴿وَيَسِّرْ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتَاتِ﴾ وه خوا نایه‌ته‌کانی خوی بق نیتوه پوون ده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته. ۱۸ ﴿إِنَّ الَّذِينَ خَلَوْا بِهَاسْتِيْ وَانْهَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی پت‌یان خوشه ﴿أَنْ تُشْفِعَ الْفَجْشَةَ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلاو‌بیته‌وه ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ ام‌نوا له‌ناو‌خه‌لکی نیمانداردا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه‌خیان بق هه‌یه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دنیاو پوژی دوا‌یی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده‌زانن و نیتوه نازانن. ۱۹ ﴿لَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ رَحْمَتَهُ﴾ نه‌گه‌ر به‌هره‌و به‌زه‌یی خوا نه‌بویا به‌سه‌رتانه‌وه (دووچاری سزا ده‌بوون به‌هوی نه‌و بوته‌انه‌وه که‌را بق عایشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه بیگومان خوا به‌سوزی میهره‌بانه. ۲۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
 يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَاشَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثَاتِ لِلْخَبِيثَاتِ
 وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
 مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

- صبیح وہ ایمانی

نہ دلمہ وہ متاکو

ثابہتی ﴿الناسی﴾

لاینگہ الا زانیہ اور

مشرکہ والزانیہ لا

ینکحہا الا زان اور

مشرکہ ﴿شہزادہ﴾

ہاتہ خوارمہ، جا

پتھہ مہرہ

خوا ﴿نور﴾ ووتی:

نہی (مرشد) نہی

خوارمہ و ماری

نہ کہیت۔

ہوئی ہاتہ

خوارمہ و نایہتی

(۹-۶) سورہتی

(النور): ﴿والذین﴾

یدعون انہاجہم ولم

یکن لہم شہداء الا

انفسہم فشہادۃ

احدم اربع

شہادات ہا ہا ہا

لمن الصادقین ﴿بوخاری و تیرمزی و ثہبہ داوود لہ عبدوللای کوپی عہ بیاسہ وہ دہ گپنہ وہ کہ دہ لہ
 ہلالی کوپی نومیہ ہاتہ خزمہتی پتھہ مہرہ خوا ﴿نور﴾ و ووتی ذنہ کم لہ گہ لہ شہریکی کوپی
 سہ حماندا زینای کردوہ۔ پتھہ مہرہ خواش ﴿نور﴾ فرموی: یان بہ لگہ (شایہت) حازر دہ کہیت
 لہ سہر قسہ کہت یان پشتت نامادہی شہ لاق دہ کہیت، ہلال ووتی: نہی پتھہ مہرہ خوا ﴿نور﴾ -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیئناوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ به‌دوای
 هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان دا مه‌پۆن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه هه‌ر که‌س شوین
 هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان بکه‌وی ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکه به‌پاستی شه‌یتان
 فه‌رمان ده‌کات به‌کاری نۆر ناشیرین (زینا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه‌گه‌ر
 به‌هره‌و میهره‌بانی خوا نه‌بوايه به‌سه‌رتانه‌وه ﴿مَا زَكَّيْ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز که‌سی
 له‌تیوه پوخت و پاک نه‌ده‌بۆ وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا هه‌ر که‌سی بوئ
 (شیاوین) پاکي ده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه‌ری زانیه (۲۱) ﴿وَلَا يَأْتَلِ﴾
 باسویند نه‌خۆن ﴿أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ نه‌وانه‌تان که‌خواه‌نی چاکه و سه‌روهت و
 سامانن ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ که‌یارمه‌تی نه‌ده‌ن ﴿أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ﴾
 الله ﴿بِهِ خَزْمَانٌ وَهَٰؤُلَاءِ وَكَوْجَه‌رَانٌ لَهُ پِیْناوی خوادا ﴿وَلْيَعْلَمُوا وَلْيَضْحَكُوا﴾ ده‌با لی
 بوورده‌بن و چاوپۆشی بکه‌ن ﴿أَلَا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نایا پیتان خۆش نیه خوا لی‌تان
 خۆش ببین ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لی‌خۆش بوو و میهره‌بانه (۲۲) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بی‌گومان
 نه‌وانه‌ی ﴿يُرْمُونَ﴾ اَللَّخْصَصْتُ اَلْغَفْلَةَ اَلْمُؤْمِنَةِ ﴿بِهِم تَانِ زینا ده‌که‌ن بۆ ئافره‌تانی داوین
 پاکي بِن ئاگای نیمانداری ﴿لَعَنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه‌فرینیان لی‌کراوه له‌دنیا و ناخیره‌ت
 دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بو‌یان هه‌یه سزای نۆر که‌وره (۲۳) ﴿يَوْمَ تُشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ بۆزیک
 (دی) شایه‌تی نه‌دات له‌سه‌ریان ﴿أَلَسْتُمْ وَأَنْبِیَهُمْ وَأَرْسَلْتُمْ﴾ زمانیان و ده‌ست و
 قاچه‌کانیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وکرده‌وانه‌ی که‌کردویانه (۲۴) ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له‌و بۆزه‌دا
 ﴿يُوقَفُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ﴾ خواپاداشتی ته‌واویان به‌پاستی و داد ده‌داته‌وه ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾
 هُوَ الْحَقُّ اَلْمُبِينُ ﴿وَهُنَّ وَهَكَاتِه‌ ده‌زانن به‌پاستی هه‌ر خوا هه‌قی ئاشکراو
 دیاره (بۆخۆی و سیفات و کرداری) (۲۵) ﴿اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ﴾ (واپاسته) ئافره‌تانی ناپاک بۆ
 پی‌اوانی ناپاک ﴿وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ وه پی‌اوه پی‌سه‌کان بۆ ئافره‌ته
 پی‌سه‌کان ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ﴾ وه ئافره‌ته پاکه‌کان بۆ پی‌اوه پاکه‌کان ﴿وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾
 وه پی‌اوه پاکه‌کان بۆ ئافره‌ته پاکه‌کان ﴿أُولَٰئِكَ مِرَّةً رَبِّ مَا يَقُولُونَ﴾ نه‌و پاکانه به‌ری
 کراون له‌و (تۆمه‌تانه‌ی) ناپاکان ده‌یلین ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بۆ نه‌و پاک و
 چاگانه‌یه لی‌بوردن و پۆزی چاک و پیرۆز (به‌مه‌شت) (۲۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی به‌واتان هیئناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مه‌چنه هیچ مایه‌ک جگه
 له‌ماله‌کانی خۆتان ﴿حَتَّىٰ تَتَأْذَنُوا﴾ مه‌تا پرس ده‌که‌ن (به‌خواه‌نه‌کانیان) ﴿وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ﴾
 أَهْلِهَا ﴿وَهُ (دوای نه‌وه‌ی موله‌ت دران) سه‌لام بکه‌ن له‌خاوه‌ن ماله‌که ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ﴾
 لَكُمْ ﴿نَه‌وه چاک‌تره بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی په‌ندو ئامۆزگاری وه‌رگرن (۲۷)

فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يَذُوبَ لَكُمْ وَإِنْ
 قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
 ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
 أَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ
 أَبَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولِي إِلْرَبِيَّةٍ مِنْ
 الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
 إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

نه که در هر به کتک
 له نیمه نه که ی
 خلی بینسی
 پیان یکی به سه رموز
 بود چو ن بچیت
 به لکه به ده ست
 بیفتی
 پیغمبر (ﷺ)
 نور یاره له رموزی
 یان به لکه یان
 ه لاق دان
 له پخت. میل
 وونی سویند به
 زانی تری
 به راستی نارموز
 من راست ده کم
 بیگومانم له رموزی
 خوی گوره ثابت
 دلبسته زینت
 که پشتم له رموز لاق
 لیدانه بیار زینت
 نیت جو بر میل

دلبری و ثابتهی (والذین یموتن ازواجهم ولم یکن لهم شهاده الا انفسهم فشهاده احدیهم أربع شهادات باق الیه
 لمن الصادقین) بی پیغمبر (ﷺ) مکتب پیغمبر (ﷺ) خوال (ﷺ) ناری به مشویدند و ملاتن میل مات و
 سویند مکانی خوار و پیغمبر (ﷺ) که یله رموز: (خوا) دوزانیت که به کل کلن درو بکین ثابا کهستان
 تریه ده کات) نینجا نافرمانه کهش هاستار سویند مکانی خوار کانت که که پشتم پیچهم سویند، -

﴿فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾ یعنی نه‌گەر کهستان نه‌دی تیایدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوا﴾ نه‌وه مه‌چنه ئوردوه بق نه‌وماله ﴿حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ مه‌تا مؤلّهت نه‌درین ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وه نه‌گەر بیتان ووترا ﴿أَرْجِعُوا فَأَرْجِعُوا﴾ بگه‌پئنه‌وه نه‌بین بگه‌پئنه‌وه ﴿مُواذَنَ لَكُمْ﴾ نه‌وه چاکترو پاکتره بقتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ وه خوا زانایه به‌مه‌موو نه‌وه کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن. (۲۸) ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا‌می‌کتان له‌سه‌رخ‌ی به (گونا‌ه‌بار نابین) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که‌بچه نه‌و مالانه‌ی ﴿غَرَضُكُمْ فِيهَا مَا مَتَّعَ لَكُمْ﴾ که‌سی تیا نیشته‌جی نی به و که‌ل و په‌لی خرقانی تیا بیت (وه‌ک توفیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده‌زانن ﴿مَا تُدْرِكُونَ وَمَا تُكْمِلُونَ﴾ به‌وه‌ی ناشکرای ده‌گن و به‌وه‌ی ده‌پشاورنه‌وه. (۲۹) ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌پیاوانی نیماندار ﴿يُفَضُّوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ﴾ چاوی خویان (له‌سه‌یر کردنی نامه‌حره‌م) داخه‌ن و بیاریزن ﴿وَيَحْتَفِظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ وه عه‌وره‌تیان (له‌داوین پیسی) بیاریزن ﴿ذَلِكَ أَرْكَىٰ لَكُمْ﴾ نه‌وه چاکترو پاکتره بق نه‌وان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خوا تا‌گایه به‌مه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک که‌ده‌یکه‌ن. (۳۰) ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بلی به‌نافره‌تانی نیمانداریش ﴿يُفَضُّنَ مِنْ أَبْصَرِهِمْ﴾ چاویان داخه‌ن و بیاریزن (له‌سه‌ریر کردنی نامه‌حره‌م) ﴿وَيَحْتَفِظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ وه عه‌وره‌تیان بیاریزن (له‌داوین پیسی) ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خویان ده‌رنه‌خه‌ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له‌وه‌ی به‌ده‌ره‌وه‌یه‌و دیاره له‌جوانی (وه‌ک دهم و چاویان و ده‌ستیان) ﴿وَلْيَضْحَكْنَ هُمْرًا عَلَىٰ هُمْرٍ﴾ وه با سه‌ره‌پوشه‌ کانیان بده‌ن به‌سینگ و به‌ره‌کیاندا ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خویان ده‌رنه‌خه‌ن (زیاده‌له‌وه‌ی ده‌رده‌که‌وین) ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بق می‌رده‌کانیان نه‌بیت یا باوکیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باوکی می‌رده‌کانیان ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کوپه‌کانیان یا کوپی می‌رده‌کانیان ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ﴾ یا براکانیان یا کوپی براکانیان ﴿أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ﴾ یا کوپی خوشکه‌کانیان ﴿أَوْ بَنَاتِهِنَّ﴾ یا نافره‌تانی (نیمانداران) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿أَوْ الشَّيْعَةَ غَيْرَ أُولَىٰ الْأَرْوَاحِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه‌و شوین که‌وتو و پیاوانه‌ی که‌بین نیان له‌نافره‌ت (وه‌ک خزمت کارو پیرو نه‌خوش که‌تاره‌زوه‌ی ئنو می‌رده‌ایه‌تیان نی به) ﴿أَوْ الْطِفْلَ الَّذِي لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ الْأُنثَىٰ﴾ یا نه‌و منداله‌کوپه‌نی که‌تا‌گایان له‌له‌ش (عه‌وره‌ت) ی نافره‌تان نه‌بیت (بالغ نه‌بووین) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ﴾ (نافره‌تان له‌کاتی پزشتن دا) قاچیان نه‌ده‌ن به‌زه‌وه‌ی دا ﴿لِيَعْلَمَ مَا تَحْتِی مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا ده‌نگی خرخال و پاوانه‌کانیان بیت و) بزاتریت به‌و جوانی به‌ی بییان که‌شاربوایانه‌توره ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ حَبِيمًا﴾ مه‌مووتان ته‌ویه بگن و بگه‌پئنه‌وه بق لای خوا ﴿إِنَّهُ أَلْمُؤْمِنُونَ﴾ نه‌ی نیمان داره‌کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلَحُونَ﴾ تا بزگار و سه‌ره‌که‌وتوو بن. (۳۱)

وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِن عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ
وَالَّذِينَ يَبْلُغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِن عِلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِن أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبُلُغُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ ۖ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُورِهِ ۖ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
تُورُّ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَبَضَرِيبُ اللَّهِ الْأَمْثَلُ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي يَوْمٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَن تَرْفَعَ
وَيَذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

پییمان روت:

پہنچہ سویند

سزای قیامت

لہ سر واجب

دہکات ، نافرہ

کہمیک ووستا

(عہدوللا دہ لیت):

وامان زانی

پہ شیمان

دہ بیتہ، پاشان

روتی: بہ خوا

ہہ رگیز موزہ کہم

سہ رشتہ ناکہم و

سویندی

پہنچہ می ششی

خوارو

پہنچہ مہ ریش (ﷺ)

لیکی جیا کردنہ و

فہ رموی:

(چاوہ پئی بکن

نہ گہ مندالی نہ و

ژنہ چاوہ ش و

سمت و پوز خرو ہر دوو قاجی نہ ستور بوو نہ وہ مندالی شورہ یکی کوپی سہ حمانہ) نہ دجا
کہ مندالہ کی بوو بہ و شیوہ یہ بوو. پیغہ مہری خواش فہ رموی: (نہ گہ قورنانی پیروز بہ و شیوہ یہ
حوکمی نہ کردنایہ نہ و من دہریارہی نہ و ژنہ ہلویستیکی ترم دہ بوو).

خوا بیکاتہ لپی سر اوئی ژیردہ سانیک لہ کاتیکدا کہ دہ مریت غش و ناپاکی دہریارہی ژیردہ ستہ کانی -

﴿وَأَذْكُرُوا الْآيَاتِ مِنْكُمْ﴾. ئن ماره بپښ بڼ پياوای بڼ ئن و ژفانی بڼ مږدیش بدن به شوو (مږد) ﴿وَالصُّلْحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾. هروهه نهوانه‌ی ئیمان دارو چاکن له کزیه‌کان (ژنیان بڼ بڼن) و که نیزه‌که‌کان (یش بدن به شوو) ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ﴾. نه‌که‌ر نهوان هه ژارو که م ده‌ست بڼ ﴿يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾. خوا له به‌خشنده‌ی و به‌هره‌ی خوی ده‌وله‌م‌ندو بڼ نیازیان ده‌کات ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِمْ﴾. وه خوا (به‌هره) فراوان و زانا و دانایه. ۳۲ ﴿وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ بَكَاءَ﴾. وه ده‌بڼ نهوانه‌ی که توانای (نه‌رکی) ئن هښانیان نیه پاکژ خویان راگرن ﴿حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾. هه‌تا خوا به‌هره (و پوژی) خوی بڼ نیازیان ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكُتُبَ﴾. وه نهوانه‌ی داوای نوسراو ده‌که‌ن (بڼ کرپنه‌وه‌ی خویان) ﴿بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾. له‌به‌نده‌و که نیزه‌که‌کانتان ﴿فَكَاتِبُهُمْ﴾. نه‌وه نوسراویان له‌که‌لدا بنوسن (بڼ کرپنه‌وه‌و نازاد بوونی خویان) ﴿إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾. نه‌که‌ر خیرتان له‌واندا به‌دی ده‌کرد (که‌بریتی به له‌توانای دانی نه‌و پاره‌ی نه‌بڼ بیدات به‌خواه‌نه‌که‌ی بڼ نازاد بوونی) ﴿وَأَنْتُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ﴾. وه له‌و مال‌ه‌ی که خوا به‌نیوه‌ی داوه پښیان بدن ﴿وَلَا تَكْرَهُوا قِتْلَهُمْ﴾. وه که نیزه‌که‌کانتان زږد لی مه‌کن (ناچاریان مه‌که‌ن) ﴿عَلَى الْبَقَاءِ﴾. له‌سه‌ر زینا کردن ﴿إِنْ أَرَدْتُمْ مَحْصَنًا﴾. نه‌که‌ر نه‌یانویست داوږن پاک بڼ ﴿لَتَنْتَفِعُوا عَنْهُ خَيْرَ الْبَقَاءِ﴾. تا مال و سامانی ژبانی دنیا‌تان ده‌ست که‌وږت ﴿وَمَنْ يَكْرَهُهُمْ﴾. جا هه‌رکه‌س ناچاریان بکات (زږدیان لی بکات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِرْهَائِهِمْ﴾. نښجا به‌راستی خوا دوا نه‌و زږد لی کردنه‌یان ﴿غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. لږم‌وړده‌ی میهره‌پانه (به‌و که‌نیزه‌که‌نه که به‌زږد زینایان پی کراوه). ۳۳ ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾. سوږند به‌خوا به‌راستی نښمه نارږوومانه‌ته خواره‌وه بڼ نیوه ﴿الْبَيْتِ الْمُبَشَّشِ﴾. چه‌ند نایه‌تیکی پوون که‌ره‌وه ﴿وَمَنْ لَمْ يَنْزِلْ مِنْ الْبَيْتِ خَلَوْا مِنْ قِبَلِكُمْ﴾. وه چه‌ند نمونه‌و به‌سه‌ر هاتی نه‌و که‌لانه‌ی له‌پیش نیوه‌وه بوون ﴿وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ﴾. هه‌روهه‌ها په‌ندو ناموژگاری بڼ پارږیزکاران و له‌خوا ترسان. ۳۴ ﴿اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَيْهِمْ﴾. خوا نورو پوناکی به‌و رووناکه‌ره‌وه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی به ﴿مَثَلُ نُورٍ﴾. وښه‌ی رووناکه‌رڼه‌وه‌ی خوا ﴿كَمِشْكُورَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾. وه‌ک تاقیک وایه چرایه‌کی تږدا بیت ﴿الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾. نه‌و چرایه‌ش له‌ناو شوشه‌یه‌کدا بیت ﴿الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾. نه‌و شوشه‌یه‌ش وه‌ک نه‌ستیره‌یه‌کی که‌ش و پرشنگذار بیت ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُسْكٍ زَيْتُونَةٍ﴾. (نه‌و چرایه) دانه‌گیرسی به‌(رونی) دره‌ختیکی زه‌یتونی به‌فه‌پو به‌ره‌که‌ت ﴿لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ﴾. که نه‌روژه‌لاتی بڼ نه‌روژ ناوایی بڼ (سږبه‌ر نایگری نه‌کاتی هه‌له‌اتنی خور نه‌کاتی ناوابوونی) ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضْفَى﴾. (رونه‌که‌ی نه‌وه‌ند پاک بیت) نزیکه روئه‌که‌ی داگیرسی ﴿وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾. با ناگریشی به‌ر نه‌که‌وږی ﴿نُورٌ عَلَى نُورٍ﴾. رووناکی له‌سه‌ر رووناکی (رووناکی زه‌یت و رووناکی ناگی) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾. خوا هه‌ر که‌سی بوږی رښمونه‌ی ده‌کات بڼ لای رووناکی (نایینی) خوی ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ﴾. وه خوا چه‌ندین نمونه ده‌هښتښته‌وه بڼ خه‌لکی ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾. وه خوا زانا و ناگاداره به‌ه‌موو شتیک. ۳۵ ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّذِينَ﴾. له‌مزگه‌وتانیکدا خوا موله‌تی داوه ﴿أَنْ يُزَفَّقُوا﴾. که به‌که‌وره‌و پاک راگری (به‌روزو بلند دروست کرږت) ﴿يُنْذِرُ لَهَا آتَمَةً﴾. زیکرو یادی خوی تږدا بکړی ﴿يَسْجُدُ لَهَا بِالْأَفْئِدَةِ﴾. له‌و (مزگه‌وتانه) دا ته‌سبیحاتی خوا ده‌که‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا. ۳۶

﴿وَإِلَّا لَآتَيْنَهُمْ جَذْرَةً فَلَا تُخْشَىٰ﴾ پیاوانیک که بازگانی و کرین و فروشتن بی ناگیان ناکات
 ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَارِ الصَّلَاةِ وَآيَاتِ الزَّكَاةِ﴾ له یادی خواو نوید کردن و زهکات دان ﴿تَخَافُونَ يَوْمًا﴾
 له روزیک ده ترسن (رؤی قیامت) ﴿تَنْقَلِبُ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ دل و چاو ده کان تیایدا
 (ده گورین و ناو ده دهین ۳۷) ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشتیان بداته وه
 به پاداشتی چاکترینی نه وهی کردوانه ﴿وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه (بیجگ له پاداشته که یان)
 له به هرهی خویه وه زیاده شیان ده داتی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ﴾ وه خوا رسق و رؤی
 (پاداشت) ددها به هر کس بیهوی ﴿وَبِمَنِّ حَسَابٍ﴾ به بی زمار، بی سنوور ۳۸) ﴿وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ وه نه وانی که بی بهوان ﴿اعْتَلَمَهُمْ كُتْرَابٌ﴾ کرده وه (چاکه) کانیان وه ک سهرایتک
 وایه (سهراب تیشکیکه کاتی زدر کهرما له بیاباندا وه ک ناو دیته پیش چاو) ﴿يَقِينُ﴾
 له بیابانیکدا (بروسکه بداته وه) ﴿حَسْبُ الظَّنَّانَ مَا﴾ (که سیتی) زدر تینو به ناوی ده زانی
 (له دور وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ (به په له ده روات بوی) کاتی ده گاته لای ﴿لَزَجْجَةً شَيْئًا﴾
 هیچ به دی ناکات ﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِندَهُ﴾ (له قیامت کاف) ده بیینی خوا ناماده به له لایدا ﴿فَوَجَدَهُ
 جَنَّتُهُ﴾ نینجا خوا به چاکی پاداشتی (کرده وه کانی) ده داتی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا
 به په له و چه سپانه له لیتورسینه وه دا ۳۹) ﴿أَوْ كَلَّمَسْتَنِي فَرَجُلِي﴾ یا (کرده وهی بی بهوانیان)
 وه که چند تاریکی به ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿بَفَتْهُ نَوْجٌ مِّنْ نَّوْجٍ﴾ که شه پؤل
 له سهر شه پؤل دایق شایم ﴿مِنْ نَّوْجٍ حَتَّىٰ﴾ له سهر شو (شه پؤل) یشوه وه هوریکی ره شی
 (مارانوی) بیت ﴿وَكَلَّمْتُ بَعْضًا فَوَقَّ بَعْضًا﴾ تاریکیه کان نیشته به سهر به کتری ﴿وَإِذَا أُخْرِجَ يَدُهُ
 تَرَبَّكَدَ رِزْقًا﴾ نه گره دهستی ده ریینی نزیکه دهستی خوی نه بیینیت (له به تاریکی)
 ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجِدِ اللَّهَ لَهُ ثَوْرًا﴾ جا هر کس خوا نووری (نیمانی) پی نه به خشییی ﴿فَمَا لَهُ مِن
 ثَمَرٍ﴾ نه وهی بهوانکی بیت نیبه تی ۴۰) ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُسْخِرُ لَهُ مَن
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه موته وانی له ناسمانه کان و زهوی دان ته سبیحاتی خوا
 ده کن ﴿وَالطُّغْيَانُ مَلْفُتٌ﴾ هه روه ها بالنده کان کاتی بالیان کردوته وه (به ناسماندان
 ته سبیحاتی خوا ده کن) ﴿كُلٌّ فَعَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ هر په که له مانه نوید (دوعا) و
 ته سبیحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ وه خوا به وهی ده یکن زانا و
 ماکادره ۴۱) ﴿وَاللَّهُ تِلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بی خوابه خاوه نیبه تی ناسمانه کان و
 زهوی ﴿وَاللَّهُ التَّامِيمُ﴾ و گه پانه وهش هه ر بولای خوابه ۴۲) ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نازانی
 (تابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُزِيحُ سَحَابًا﴾ که خوا په له هه روه کان ده بات (به ناسماندا) به هیواشی
 ﴿لَمْ يُولَدْ يَتَّخِذْ﴾ پاشان شو (په له هه ر) انه په یوه ست ده کات به په که وه ﴿لَمْ يَخْلُقْهُ رَحْمَةً﴾
 موتر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَتَرَى الْوَدَّ﴾ نینجا ده بیینی دلویه باران
 ﴿يَخْرُجُ مِنْ جُلُودٍ﴾ له نید هه روه که وه ده باری ﴿وَيُزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا مِّمَّا فِيهَا مِنْ مَّاءٍ﴾
 وه له ناسمانه وه له هه روه کان که وه کتون ته رزه ده باریتی ﴿فَيَصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ﴾
 نینجا تووشی زیان ده بی بهم (ته رزه به) هر که سنی خوا بیهوی ﴿وَيَضْرِبُ فَرَقًا مِّنْ بَقَاءٍ﴾
 وه لای ده دات له هه ر که سنی که خوی بیهوی ﴿بِهَآذِ سَنًا يَرْزُقُهُ يَدْعَاهُ بِالْأَبْصَرِ﴾
 نزیکه بهوانکی و هه موی چه خماخه (ی هه روه) که (بینای) چاو ده کان بیات ۴۳)

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَاْمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَوْ لِيُكَلِّمَهُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

سره کرد به خلق
پنجانه و برپشتن
منیش له کاتدا
هستام و له سپاکه
نورد که و تمسره جا
کاتیک دهستم به ثاو
که یاندو که پامه و
ده بینم ملوانکه کم
بچپاوه و ون بسوه
که پامه و بیدوزمه و
هر له کاتدا نه و
پیاوانه ی که ژاوه کی
منیان ده خسته و
سر حوشتره که
هاتبون و
که ژاوه که بیان
خستبوه سر
حوشتره که بی
نوهی هست بکن
که من له ناویدا نیم
چونکه نافرتهی نه و
کاته نذریه بیان لاواز

ببون و گشت قورسی نه کردبون به تاییه تی منیش که نه منم کم بو سره نه ای پیگه یشتنم بوو حوشتره کی
منیان پیش خویان دابوو دهستیان به برپشتن کرد بوو منیش ملوانکه کم نذریه و هاتمه و ده بینم شوینه کی بی
دهنگ بوو که س له وئی نه ماوه له شوینه کی خرم دانیشتم بی گومان ببوم له وئی که زانیان دینه و به شوینمدا ،
دانیشتبوم خه و نذری بی هینام و چاوه کانم چونه خه ، صه فوانی کوپی موعه طه لی سوله می له پاش سپاکه و -

﴿يَقُلِ اللَّهُ الْكَلْبُ وَالنَّهَارُ﴾ خوا شه و رو بقا ده گوی (به کورت و دريژ کردنیان یا به ریز
 بوونه ووه شه و داهاتن) ﴿إِنْ لِي ذَلِك﴾ به راستی له مه دای (لَعَبْرَةُ لِأَوَّلِ الْأَنْصَرِ) به ندیک
 همیه بق خواهن ژیری یه کان. ۴۴ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ﴾ وه خوا هه موو
 زینده وهریکی له ناو دروست کړموه ﴿لَهُمْ مِنْ مَنَىٰ عَلَىٰ نَظِيرٍ﴾ ټینجا هه ندی له وانه
 له سر سکی دهرات ﴿وَهُمْ مِنْ مَنَىٰ عَلَىٰ رَجُلَيْنِ﴾ وه هه ندیکی تریان له سر دوو قاچ
 دهرات ﴿وَهُمْ مِنْ مَنَىٰ عَلَىٰ أُنْثَىٰ﴾ وه هه شیان له سر چوار پی دهرات ﴿خَلَقَ اللَّهُ مَا
 يَشَاءُ﴾ خوا هرچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا
 ده سه لای به سر هه موو شتی کدا همیه. ۴۵ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا به راستی
 ټیمه نارومان ته خواره وه ﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ چه ند تیه تیکی پوون کړه وه ﴿وَاللَّهُ يَدَّبُّ
 مَنْ يَشَاءُ﴾ وخواش هر کس بوی رینموونی ده کات ﴿إِلَّا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ﴾ بق ریگای
 راست. ۴۶ ﴿وَقُلُوبًا نَاسًا﴾ وه نه وانه ده لټن بره مان میتاوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
 بِخَوَلَاءِ بَيْتِكَ مَبْرُورًا كَمَا كُنْتَ مِنَ الْبُحْرَيْنِ﴾ له پاش نه وهی (ووتیان بره مان میتاوه)
 ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه نه وانه (له راستیدا) نیماندار نین. ۴۷ ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه کاتی
 بانگ بکړن ﴿إِلَىٰ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بق لای (شهریعتی) خواو پیغه مبره ﴿لِيَحْكُمَ
 بَيْنَكُمْ﴾ بق نه وهی حوکم بکات له نټوانیاندا ﴿وَإِذَا فُرِقَ بَيْنَهُمْ مَرْضُونَ﴾ یه کسر کومه لیک
 له وانه روو وده گپن. ۴۸ ﴿وَإِنْ يَكُنْ لَكُمْ الْحَقُّ﴾ به لام نه گهر (له حوکم دانه که دا)
 هه که بق نه وانه بیت ﴿بِأَنَّا إِلَهُ مَذْعِينٍ﴾ دین بق لای (حوکه که) به و په پی
 ملکه چی په وه. ۴۹ ﴿أَلَمْ نَرْسُكْ مَرْضً﴾ تاپا دله کانیان نه خوشی تیدایه ﴿أَمْ أَرْتَابُوا﴾ یا
 له گوماندا بوون ﴿أَمْ عَاقَلُونَ أَنْ يَخِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ پان ده ترسن خواو
 پیغه مبره که ی ﴿لَا سَـمِيَانَ لِي بَكَنَ﴾ ټن اولیک مُم الظلمون. (نه خیر هیچ
 له وانه نی یه) به لکو نه وانه هر خویان ستمکارن. ۵۰ ﴿إِنَّا كَانُ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 قسهی نیمانداران ته نها نه همیه ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکړن بق لای
 (به رنامهی) خواو پیغه مبره که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بق نه وهی بریاریدات
 له نټوانیاندا ﴿أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که ده لټن بیستمان و گویرپه لټن ﴿وَأَوْلَيْكَ مُمُ
 الْمُطِيعُونَ﴾ وه هر نه وانه رزگار بووان. ۵۱ ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هر که س
 گویرپه لی خواو پیغه مبره که ی بکات ﴿وَيَخَفِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ﴾ وه له خوا بترسی و خوی
 له (سره پیچی) خوا بیارینزی ﴿فَأَوْلَيْكَ مُمُ الْفَائِزُونَ﴾ نه وه به راستی هر نه وانه
 سره که ووتون. ۵۲ ﴿وَأَنصَرُوا بِاللَّهِ﴾ (دو رووه کان) سویندیان ده خوار به خوا ﴿خَبَدَ
 أَنَسِيمٍ﴾ به نه و په پی سویند خوارنیدیان ﴿لَنْ أَرْبُحَ لَخْرَجَ﴾ که نه گهر هه رمانیان پی
 بدهیت (به دهرچوون بق غزا) بی گومان دهرده چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویند
 مه خون ﴿طَاعَةُ مَرْوَةَ﴾ ملکه چی و گویرپه لی نټوه زانراوه (قسه تان پیچهلای کردارتانه)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ ناگاداره به و کرده ولای ده یکن. ۵۳

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُوْنَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَزِنُوا الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُهَا طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

سب سے زیادہ گناہ
 گناہ گشتہ نورو
 شوکتی منی لی بوو
 تارمائی کہ سبکی
 خستہ روی بہ چار
 کہوت نزیک کہوت وہ
 و منی ناسیہ وہ
 چونکہ پیش نہوی
 حجاب فہرذ بکریٹ
 منی بینی ہوو لہ
 دہنگی (لنا لا و لنا
 الیہ راجعون) نہوی
 خستہ روی ہوو ہوو
 دہم و چار
 داپوشی، سوئند
 بہ خوا نیتر ہیچ
 ووشہ یہ کی نرم لی
 نہ بیست جا چوکی
 بہ خوشترہ کہی
 دادا و منیچ سواری
 خوشترہ کہ ہوو و
 جہوی خوشترہ

کہی کیش دہ کرد تا گیشتنہ وہ بہ سوپاکہ کہ لہ بہر گہرما باریان خستہ روی بق پشورودان بہ ہوی منہ وہ
 چہ ندین کہ س بہ ہیلاندا چوون و سرگہرہ کہ یان عہ بدولائی کوپی نویہی کوپی سہلول ہوو، گیشتنہ وہ
 مہ دینہ مانگیک نہ خوش ہوو ہموو خہ لکیش نہم باسہ یان بیستوہ نہ نہ بیٹ ہستم بہ ہیچ نہ دہ کرد نہ وہ
 نہ بیٹ کہ نہ خوش دہ ہوو پیغہ مہری خوا (ﷺ) تقد سوزی بق دہرہ ہریم بہ لام نہم جارہ تہ نہا =

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فرمانبرداری خولو فرمانبرداری پیغمبر (ﷺ) بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نینجا نه‌گه‌ر پشتیان مه‌لکود ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْنا خِطٌّ﴾ نه‌وه نه‌و (پیغمبر ﷺ) ته‌نجا به‌پر سیاره له‌وه‌ی دراه به‌سهریدا (که گه‌یاندنی په‌یامی خواجه) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا حَبَلَكُمُ﴾ وه نیه‌وش به‌پر سن له‌وه‌ی دراه به‌سهرتاند (که باوه‌یه‌تانه) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا﴾ وه نه‌گه‌ر گوپرایه‌لی پیغمبر (ﷺ) بکن، نه‌وه هدایه‌ت وه‌رده‌گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وه پیغمبر هیچی له‌سهر نی‌یه ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بیجکه له‌گه‌یاندنی پرون و ناشکرا (په‌یامی خوا). ۵۴ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ﴾ خوا به‌لینی داوه به‌و که‌سانه‌تان که‌باوه‌ریان مه‌تاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه‌ی چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَنَسَخِلَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌بیگومان ده‌یانتا جی نیشینی (خه‌لکی تر) له‌زه‌ویدا ﴿كَعَمَّا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ مه‌روه که‌یوانی (نیمانداری) پیش نه‌مانی کرده جی نشین ﴿وَلَنَجْعَلَنَّ لَهُم مِّنْ دُونِهِمْ﴾ وه ناینه‌که‌یان بق ده‌چه‌سپینتی ﴿الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُم﴾ نه‌و (ناینه‌ی) که‌خوا پی‌ی رازی بووه بویان ﴿وَلَنَجْعَلَنَّ لَهُم مِّنْ بَعْدِ خُوفِهِمْ أَمْنًا﴾ وه ترس و بیمیان بق ده‌گوپ‌ی به‌تاسایش و تارامی (بغیرتی) (له‌وکاته‌دا نیت) مه‌ر من ده‌پرستن و ﴿لَا يَخْشَوْنَ فِي شَيْءٍ﴾ هیچ هاویه‌شیه‌کم بق بریار ناده‌ن ﴿وَمَن كَانَ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه مه‌ر که‌س بی‌پروا بی‌دوا نه‌وه (به‌دی هانتی به‌لینه‌کان) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نه‌وه به‌راستی مه‌ر نه‌وانه‌ن ده‌رجوو له‌ریکه‌ی خوا. ۵۵ ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْمَلِكِ﴾ وه نوپ‌ی به‌جی بیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه کات بده‌ن ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گوپرایه‌لی پیغمبر (ﷺ) بکن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا خوا ره‌حمتان پی‌بکات. ۵۶ ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بی‌باوه‌پن وانه‌زانن ﴿مُنْجَرِفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌توله‌ی خوا بزکاریان ده‌بی له‌زه‌ویدا ﴿وَأَنذَرْتُمُ النَّارَ﴾ وه نه‌وان جی‌گیان ناگه‌ر ﴿وَلَيْسَ النَّصِيرُ﴾ نای چ سه‌ر نه‌تجامیکی به‌دوخرابه. ۵۷ ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ وَآمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان مه‌تاوه ﴿لَنَسَخِلَنَّهُمْ﴾ ده‌بی مؤله‌تتان لی وه‌رگرن ﴿الَّذِينَ تَلَكَتْ أُمَمٌ كُفْرًا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی به‌نده‌ی نی‌وه‌ن (به‌نده‌کانتان) ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَلْفَوْا الْحَلْمَ﴾ مه‌روه‌ها منده‌کانتان که‌مه‌شتا بالغ نه‌بوون ﴿ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ له‌سسی کاتدا (بق چوونه‌ی نودی نوستنی دن و میرد) ﴿مِن قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ﴾ له‌پیش نوپ‌ی به‌یانی ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وه کاتی بق‌شاکتان داده‌نن (لاده‌پن له‌به‌رتان دا) له‌کاتی نی‌وه‌رواندا ﴿وَمِن بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ﴾ و له‌پاش نوپ‌ی عیسا (خه‌وتتان) ﴿ثَلَاثَ عَوْرَتٍ لَّكُمْ﴾ نه‌م سنی کاته‌کاتی خوده‌رخسته‌ن بۆتان دروسته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دوا نه‌م سنی کاته‌ (بی‌موله‌ت وه‌رگرتن) نه‌بق نی‌وه‌ن نه‌بق نه‌وان هیچ گونامیک نی‌یه (موله‌ت وه‌رنه‌گرن) ﴿مَوْلُودٌ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) نه‌وان تقد به‌ده‌وو به‌رتاندا دین (بق‌خرمه‌ت کردنتان) ﴿بِمَنَاسِكَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ نی‌وه له‌گه‌ل به‌کتردا تیکه‌لن ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ نابه‌و جوده‌خوا پرون ده‌کاته‌وه ﴿لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ نایه‌ته‌کانی بق نی‌وه‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردرسته. ۵۸

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا اسْتَذَنَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
 نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
 غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
 حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
 مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاتِحُهُ
 أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
 جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

- مسلامی دہکریو
 دہ پھر مورو حالتان
 چلنے؟ منیش
 کہہ متک دہودن
 دہ بوم بی نہ وہی
 ہر کسی بزانم بہ لام
 ہستم بہو بہ لایہ
 نہ دہ کرد تا کانتک
 خہرک ہو چاک
 ہیموہ، شہرک
 لہ گال دلیکی
 میسطح چوینہ
 دہرہوہ ہل نہ وہی
 دہست بہ ناور
 ہگہ بنین، چونکہ
 تہمہ پاش دلہہ زہنی
 حجاب شہو ہل
 شہو دہ چوینہ
 دہرہوہ و ہیزمان
 نہ دہ مات ناور دہست
 لہ مالہ کانتان
 دہوست ہکین و

لہ سر خوری عہرہ بہ سرہ تابی یہ کان مابوینہ وہ منو دایکی میسطح کہ کچی نہ ہی پدہمی کوری موطلہ لب
 ہوو دلیکی کچی صہ خری کوری عامر ہوو کہ پوری نہ ہو بہ کر ہوو دہگہ پادہوہ ہل مالہوہ دلیکی میسطح ہی
 ی لہ پوشینہ کہی گیراو ہلکہوت جا ووتی داماو ہی میسطح منیش ووتہ قسہ یہ کی خراپت کرد چن جنہو
 دہدہیت بہ یہ کیک لہ شہ پی بہ دردا بہ شداری کردوہ ! نہویش ووتی : تہی چہ ند ہی ناگای نہی نازانیت خہک -

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وهکاتی که مندا له کانتان بالغ بویون ﴿فَلْيَسْتَعِذُوا﴾ نه وسای ده بی مؤلّت وه ریگرن ﴿كَمَا اسْتَعِذَ الْذَرِيُّ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وهکو چون که سانی پیش نه مان مؤلّتیان وه رده گرت (له مه موو کاتیکیدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ نابهم جوره خوا بویونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ وَأَبْنَيْكُمْ﴾ نایه ته کانی بوق ئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه . ۵۹ ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وه نافره تانی پیرو له کار که وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ بَكَاءًا﴾ نه و نافره تانه ی نومیدی شوکردنیان نه ماوه ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا میکیان له سهر نی یه ﴿أَنْ يَضَعُوا ثِيَابَهُنَّ﴾ که (مه ندیک له) پۆشاکه کانیان لاهرن ﴿غَيْرَ مُتَّبِعَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ به لام زینت و جوانیان دهر نه خن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾ حق نه گهر لاینه بن و پۆشته بن ﴿خَمْرٌ لَهُنَّ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسهری زانایه . ۶۰ ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گونا می له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ وشه ل گونا می له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ مهروه ها نه خوش گونا می له سهر نی یه (نهم جوره که سانه گونا می یه بویان نان خواردن له گهل که سانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ﴾ وه بوق ئیوه ش گونا می یه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ که له ماله کانی خوتان نان بخون (مالی مندال و خیزانه کانتان مه ر به مالی خوتان داده نری) ﴿أَوْ يَتُوبَ آبَاؤُكُمْ﴾ یا (نان بخون له) مالی باوکانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ إِخْوَانُكُمْ﴾ یا مالی براکانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ أَخَوَاتُكُمْ﴾ یا مالی خوشکه کانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ أُعْمَامُهُمْ﴾ یا مالی مامه کانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ غَنَمُهُمْ﴾ یا ماله پوره کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَوْ يَتُوبَ أَخَوَاتُكُمْ﴾ یا مالی خاله کانتان ﴿أَوْ يَتُوبَ حُلُمُهُمْ﴾ یا مالی پوره کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یا نه و مالانه ی که کلله کانیان به ئیوه یه ﴿أَوْ صَدِيقُكُمْ﴾ یا مالی براده رو هاو پیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هتان له سهر نی یه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ به کومه ل یا به ته نیا نان بخون ﴿وَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونه (مه ر مالیک له) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه سه لام له یه کتر بکن (له ولانی که وه ک خوتان وان) ﴿غَمَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ به سه لام کرینیک له لاین خولو (ماتووه) ﴿مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ سه لامیکی جوان و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ نابهم و هیوه خوا بویونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ وَالْآلَاتِ﴾ نایه ته کانی بوق ئیوه ﴿لَتَأْكُلُنَّ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ به لکو نه قلتان بطنه کار پیریک نه وه . (۶۱)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنَهُ الْإِنِّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُّ دُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَتَوْمَ تَرجعون إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

- چی ده لئین؟ روم
ده لئین چی؟ نیت
هوای بو هتانه کی
بی گنهامه و منبش
نوره ندهی تر باری
له شم گران بوسه
کاتیک گه راسمه بی
ماله و پیغمبر
خواله (ع) هاته
شوره کم و روتی:
نیسته چونی؟ روم:
مؤلم بده بجم بی
لای دایسو باو کم؟
له رموی: بری،
ووستم وایو بجم له
ده می توان
پورلو که بییستم،
چوم بی لایان و
به لیکم روت: لایه
کیان خه لکی
ده رباره من چی
ده لئین؟ روتی: کچی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَخْذُولْ دَاوُدَ إِذْ كَانَ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُقِّدَا ﴿٢﴾

خقم تارمحت مه به خوا کم تارمحتی جوان مه به خرقه لست بی لای پیاو مکی و رموی بی مه لیت و لسی
تاریان بی روست نه کریمیت. روم: (سبحان الله) کواکه خه لکی لسی شومین کریمه! نه شوم تا به لسی کریم
و فریمک له چاره کاتم ووشه نه وریم و چاروم نه چوره خیر نه دجا بی و زورومه همر دمکریم و محیش مایه مکی
تار نه مات بی پیغمبر (ع) جا پیغمبر (ع) مه ل کریم لسی طالبی نوسامی کچی زیمیدی نه لک کره-

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ به راستی نیمانداران تنها نه‌وانه ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که بپروایان به‌خواو پیغمبره‌کسی می‌ناوه ﴿وَإِذَا سَأَلُوا تَعْمُرَ﴾ وه هر کاتی له‌گه‌ل نه‌و (پیغمبره‌ر) ﴿دَابِّن﴾ دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾ له‌کاریکی گرنگدا که گویان ده‌کاته‌وه (وه‌ک غمزو جومعه‌و چه‌رن) ﴿لَمْ يَذْمُوا حَتَّىٰ يَسْتَفْذِنُوهُ﴾ نازدن به هیچ لایه‌کدا هتا مؤلّت له‌پیغمبره‌ر ﴿وَهُرَنه‌گرن﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَفْذِنُونَكَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی مؤلّتت لی وهرده‌رگرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌وانه که سانیکن که بپروایان مه‌یه به‌خواو پیغمبره‌کسی ﴿وَإِذَا سَأَلْتَهُمْ﴾ جا هر کاتی نه‌وانه داوای مؤلّه‌تیان لی کریمت ﴿لَبِغْضِ شَأْنِهِمْ﴾ بق هندی نیش و کاری تاییه‌تی خویان ﴿فَإِذْ لَمْ يَمْسَسْهُمْ يَدٌ﴾ نه‌وه هر کامیان خوت ویستت مؤلّه‌تی بده ﴿وَأَتَتْغَرُّهُمْ اللَّهُ﴾ وه داوای لی‌بورددنیان بق بک له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی‌بورده‌ی میهره‌بان. ۶۲ ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغمبره‌ر ﴿لَهُ نَاو خُوتاندا دامه‌نین (نابی)﴾ ﴿كَذَّعًا بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾ وه بانگ کردنی خوتان له‌یه‌کتری (ده‌بی به‌ریزه‌وه بانگ بکریّت وه‌ک نه‌ی پیغمبره‌ر یارسول الله) ﴿قَدْ بَلَغَ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ به راستی خوا ده‌زانی و ناگاداره به‌وانه‌ی ﴿تَسَلَّلُوا بَيْنَكُمْ لَوَاقِدًا﴾ له‌تیوه (به‌بی مؤلّت) له‌په‌نای خه‌لکی تره‌وه دهرده‌چن به‌دزییه‌وه ﴿فَلْيَعْذِرِ الَّذِينَ﴾ جا بابترسن نه‌وانه‌ی ﴿يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾ که پیچه‌وانه‌ی فرمانی پیغمبره‌ر ﴿لَهُمْ دَه‌کن﴾ ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که (له‌دنیدا) به‌لاو تاقیکردنه‌وه به‌کیان تووش بیی ﴿أَوْ تُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه‌کی سه‌ختیان تووش بیی (له‌نوا ریژدا). ۶۳ ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ بَیْدَارینه‌وه به راستی تنها بق خوابه﴾ ﴿مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿قَدْ بَلَغَ مَا أَفْرَحَ عَلَيْهِ﴾ بیگومان (خوا) ناگاداره به‌وه‌ی نیسوه‌ی له‌سره‌وه ده‌یکه‌ن ﴿تَبَوَّعَتْهُمْ جُحُومٌ إِلَيْهِ﴾ نه‌و پوزده‌ش که ده‌گه‌ریزنه‌وه لای خوا ﴿تَبَيَّنَّ لَهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه‌وسا ناگاداریان ده‌کاته‌وه به‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌هموو شتی‌ک ناگاداره. ۶۴

سورته‌ی ﴿الفرقان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ که وهره‌و پیروزده نه‌و زاته‌ی ﴿قُلِ الْفَرْقَانِ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که قورقان (قورئان) ی بق سر به‌نده‌ی خوی ناردوّه خواره‌وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَلَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترسینه‌ر بی بق ه‌موو جیهانیان. ۱ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌و زاته‌ی که ده‌سه‌لات و مولکی ناسمانه‌کان و زه‌وی می نه‌وه ﴿وَلَمْ يَخْذَ وَلَدًا﴾ و هیچ مندالی بق خوی بپارنه‌داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِكٌ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ و کس هاوبه‌شی نی یه له فرمانره‌وایی و مولک داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه ه‌موو شتیکی دروست کردوه ﴿فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وه نه‌ندازه‌ی بق دیاری کرد (له ه‌موو رویه‌که‌وه) به‌چاکی. ۲

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ
أَقْرَبِنَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
﴿٣﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِبَ عَلَيْهَا فِي ثَمَلٍ
عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا ﴿٤﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا
مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٦﴾ أَوْ يُنَزِّلُ
إِلَيْهِ كُتُبًا لَوْ تُكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنَّا تَسْبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٧﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٨﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿٩﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

= پایان و درگزشت
دور — داره
جای بود — هوی
له خیزانه گوی
عائیه ده لیت:
نومامه نوهی
دهیزانی دوریاره
پاک خیزانه گوی
خوشه وستی خوی
بقی پی ی پاکمانند
وونی نی
پیغمبر — هوی
خوا (ک) خیزانی
خرقه منیش جگه
له چاکه میج
دور یاره ی نازانم
به لام علی کوی
نهی طالب وونی
دور گای خوا
دوروانه جگه
لهوی نافرته زنده
(بیپیتی) نه گور

پرسبار له کنیزه که کی عائیه بکیت راست پی ده لیت پیغمبر (ک) دوری ی بانگ گزاف و دوری
دوریه هیج له عائیه بینوه گومان له پاکیتی بکیت؟ دوریه وونی: بهی زانی تری بهی نازانم میج
عیبیک نی به نوره نده نهیت مندلی جار به سر دوری که بهی خوی ن ده که وحو گیانه بهر دم
دهخاته نار دوری که، هر نی پزده پیغمبر (ک) له نار واره لایه کلهی له بهی وانی کوی -

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بیجگه له‌خوا چهند په‌رستراویکیان بۆ خویان بریار داوه ﴿لَا تَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ که‌هیچ شتیگ دروست ناکه‌ن ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ به‌لکو خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ﴾ ده‌سه‌لاتیان نی‌یه بۆ خویان ﴿صَرًّا وَلَا نَفَاقًا﴾ نه‌زیان نه‌سوودو قازاج (بگه‌یه‌نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ مه‌روه‌ها مردن و ژیان و زیندوو بوونه‌وه‌ی خویان به‌ده‌س نییه. ۳ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بی‌ی بپروا بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا فِكْ أَمْزَنُ﴾ بیگومان نه‌م (قورئانه) هیچ نی‌یه جگه له‌دری‌یه‌کی گه‌وره که‌موحه‌مه‌د ﴿يَا هَلْیَ بِهِ سِتْوَةٌ﴾ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ﴿وَهُ﴾ که‌سانی تر بۆ نه‌و (هه‌لبه‌ستنه) یارمه‌تییان داوه ﴿نَفَذَ جَاءُوا عَلَٰمًا وَّزُورًا﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌وانه ستم و بوختانیکی گه‌وره‌یان کردوه. ۴ ﴿وَقَالُوا أَسْطِثْمُ الْآلِهَاتِ﴾ وه‌ی‌ی بپروایان ده‌یان ووت (نه‌م قورئانه) به‌سه‌ره‌ات و داستانی پی‌شووه‌کانه ﴿أَكُنْتُمْ﴾ (موحه‌مه‌د) داوای کردوه بۆ بنوسن ﴿فَعَمِيَ سَمْعُ عَنْهُمْ﴾ نه‌ینجا ده‌خویندریته‌وه به‌سه‌ریدا ﴿بُكَرَةً وَاصِيلًا﴾ به‌به‌یانیان و ئیواراندا. ۵ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ دَعَا رَبِّيَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی زاتی ناردویه‌تی یه‌خواره‌وه ﴿يَعْلَمُ الْغَيْبُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌هه‌موو نه‌یتی ناسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) لی‌بورده‌ی میهره‌بانه. ۶ ﴿وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ﴾ (بی‌ی بپروایان) ده‌یان ووت نه‌مه چۆن پی‌غه‌مبه‌ریکه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده‌خوات ﴿وَيَسْئَلُ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه‌به‌بازاردا ده‌پوات ﴿لَوْلَا أَرْسُلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ﴾ بۆچی فریشته‌یه‌ک نه‌نیتراره‌وته خواره‌وه بۆ لای ﴿فَتَكُونَ مَقْعَ تَذِیْرٍ﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌لیدا ترسیته‌ر بی. ۷ ﴿أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كِتَابٌ﴾ یا که‌جنیه‌یه‌کی (له‌ناسمانه‌وه) بۆ فری بدرایه ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جُنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باغیکی ببوایه لی‌ی بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه‌سته‌مکاران (بی‌ی بپروایان) ده‌یان ووت (به‌نیمانداران) ﴿إِنْ تَقُومُوا إِلَّا رَجُلًا يُشْخَرُ﴾ ئیوه ته‌نها شوین پی‌تاویکی جادوو لی‌کراو که‌وتوون. ۸ ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَّيْنَا لَكَ الْأَمْثَلِ﴾ سه‌یرکه چۆن نمونه‌و (پوچ) بۆ تو دیننه‌وه ﴿فَضْلًا﴾ به‌و هویه‌وه گومرا بوون ﴿فَلَا يَنْتَظِرُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوانن ری‌گای حق و راستی بدۆزنه‌وه. ۹ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گه‌وره و پی‌رۆز نه‌و زاته‌ی نه‌گه‌ر بیه‌وی (له‌دنیا‌دا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَمْرًا مِنْ ذَٰلِكَ﴾ چاکتر له‌وه‌ی (بی‌ی بپروایان ده‌لین) بۆت ساز ده‌دات ﴿جَسَدًا غَرِيًّا مِنْ عَمِيَّتِ الْأَنْهَارِ﴾ باخاتیگ که‌هوپاره‌کان به‌ژی‌ریاندا ده‌پوات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ نُصْرًا﴾ وه‌چهند گر‌ه‌سکت بۆ فه‌راهم دینی. ۱۰ ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکه‌ن وانیه) به‌لکو نه‌وانه باوه‌ریان به‌رقی‌ی دوا‌یی نیه ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وه‌ئیمه‌ تاماده‌مان کردوه بۆ که‌سێ باوه‌ری به‌رقی‌ی دوا‌یی نه‌بین ﴿سَعِيرًا﴾ شاگری هه‌لگیرساو. ۱۱

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۚ وَإِذَا
 أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۚ
 لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۚ قُلْ
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۚ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۚ وَيَوْمَ يَخْشُرُهُمْ وُجُوهُ
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَمْ تَكُنْ أَعْمَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۚ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۚ فَقَدْ
 كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 نَصْرًا وَمَنْ يظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۚ
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۚ

- نویسی کردی
 له سر مینبرمکی
 له سر موی: کن
 پشتیوانم ده بیت و
 یارمقیم ده دلت در
 به که سبک خرابی
 گه پشتو ته رادمیه
 به رامهر خار خیزانم
 قسمه ده کات
 که سویند به خوا
 جگه له چاکه میچم
 تو نه بیور باسی
 پیانوکی خشیان
 کریموه که خرابم تو
 نه بیور نه چو ته
 مالی من له گه
 خرمدا نه بیت
 سه عدی کوبی موهان
 هه ستایه ورو روتی
 ئه ی پیغه مبرری
 خوا (الله) من
 یارمقیم ده دهم

له گهر له هوزی نهوس بیت دهی کوژین و نه گهر له برلکاشان بیت له هوزی خنزهج شاره خوت که زمان بکه یا
 جینه جی ی بکین، سه عدی کوبی عوباده که گهره ی خنزهج یو پیانوکی چاکش یو به لام خیرمتی عه شایه ی
 گرتی و روتی: وه لگامی در ده کپت ناتوانیت بی کوژیت و نه گهر له هوزی خوت یو به جوت به گهرمتی نه دکره
 نویسی کوبی حوشه یروش که تا هوزی سه عدی کوبی موهان یو هه ستایه ورو روتی: تو دروت کرد -

﴿إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتنی (نام ناگه) له دوروه نهوان ده بینیت ﴿سَبِّحُوا لَهُمَا نَعِيمًا
وَذِكْرًا﴾ نوکه و ناله‌ی گهو بلتیه‌ی ده بیسن (که نیشانه‌ی بق و قینی تقدیه‌ی لیبیان).
﴿وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا خَبِيرًا﴾ وه کاتنی فیهی ده درینه جیگایه‌کی تهنگ له دوروه خدا
﴿تُفْرِغْنَ﴾ به جیوت کراوی ده ست و قاج و ملیان له کورت و زنجیردا (یا له شیان به کورت و
زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿ذَعْوًا مَعَالِكِ ثُورًا﴾ له ویدا داواوی تیاچوون و مردن ده کهن.
﴿لَا تَذَعُوا أَلْوَمَ ثُورًا وَحِدًا﴾ نه مرق داواوی ته نیا مرینیک مه کن ﴿وَأَذَعُوا ثُورًا كَثِيرًا﴾
به لکو داواوی مرینی زرد بکن. ۱۴ ﴿فَلَنْ أَذْكَكَ خَيْرٌ﴾ بلنی نایا نه مه چاکتره ﴿أَمْ جُفَاءً تَخْلُدُ
آلِي وَعِدَ الْمُتَقُونَ﴾ یا نه و به هه شته هه میسه بییه‌ی که به لنین دراوه به پاریزکاران ﴿كَانَتْ
فَمَ جَزَاءً وَنَجْمًا﴾ که پاداشت و سه رنه دجام و نا کامیانه. ۱۵ ﴿فَمَ﴾ یهنا ما یغفرون ﴿له و
(به هه شته) دا هه رچیان بوئی هه به ﴿خَلِيلَيْنِ﴾ به هه میسه بییه و بی برانه وه ﴿كَانَتْ عَلَى رَيْكٍ
وَعَدًا مَسْرُورًا﴾ نه وه به لیتیکه له لایه پوره ردگارت وه نه و لی به بربرسیاره. ۱۶
﴿وَنَوْمٌ بَخْسُ فَمَ﴾ وه له و زده دا خوا نه و (بت په رست) انه کرده کاته وه ﴿وَمَا يَغْفِرُونَ مِنْ
ذُنُوبِ اللَّهِ﴾ له که له نه و په رستراوه‌ی که په رستوونیان جگه له خوا ﴿فَيَقُولُ أَأَشْنُ﴾ نینجا
خوا (به په رستراوه کان) ده لی نایا نئوه ﴿أَمْ أَهْلَكُمُ عِبَادِي مَوْلَا﴾ نه و به ندانه‌ی منتان
گومرا کرد ﴿أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یا خویان ریگای (پاستیان) و نکردو گومرا بوون. ۱۷
﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لنین پاکو بیگه ردی بق تر ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ لَنَا﴾ بق نئمه
شایسته نه بووه ﴿إِنْ تَخِذْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ أَوَّلَآءَ﴾ که بیجگه له تر په رستراویک بق خومان دا
بنیتین ﴿وَلَكِنْ تَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَكُمْ﴾ به لام نازو نئمه تت دا به نهوان و باوو باپیرانیان ﴿حَتَّى
تَسُوَ الْكُفْرَ﴾ مه تا (ویان لئیهات) یادی تزیان له بیر چوو ﴿وَكَاثِلُوا قَوْثًا بُورًا﴾ وه نه وانه
کومه لئیکی تیاچووی بی خیر بوون. ۱۸ ﴿لَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ﴾ (خوا به پت
په رسته کان ده لی) جا بیگومان په رستراوه کانتان نئوه یان به درق خسته وه له و قسانه‌ی
که ده تان کرد ﴿فَمَا تَنْتَظِرُونَ مَرًّا وَلَا نَصْرًا﴾ نینجا نه ده توانن (سزای خوا) له خقتان
لادهن نه ده توانن یارمه‌تی (خوا) به دهس بیسن ﴿وَمَنْ يَظْلِمْ نَفْسًا﴾ وه هه ر که س
له نئوه ستم بکات (هاوه له بق خوا دابنی) ﴿يُؤَدِّهِ عُذَابًا كَثِيرًا﴾ سزایه‌کی که ووه‌ی
پی ده چه نین. ۱۹ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نئمه پیش تر هه ر کام
له پیغه مه رانمان نارد بیست ﴿إِلَّا إِلَهُمُ لَقَدْ كُوتِرَ الْعَطَامُ﴾ بیگومان نهوان خواردنیان
خواردوه ﴿وَنُتْمُوتُ فِي الْأَنْوَالِ﴾ و به بازاردا پوهستوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾
وه نئمه هه ندیک له نئوه مان کرده هه‌ی تاقیکردنه وه هه ندیکی توتان ﴿أَنْصِبُورُ﴾
نایا حق ده گرن ﴿وَسَكَانَ رُكَّ بَصِيرًا﴾ وه په روه ردگارت بینایه (به هه موو شتیک). ۲۰

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ
 أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْهُمَا كَبِيرًا
 ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُجْرِمِينَ إِذْ جَعَلَهُمْ
 هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالسَّعَمِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يُنَادِي يَوْمَئِذٍ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
 فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
 يُرَبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

= به خوا ده بگوین
 و تل مونا لقب تو
 پاسا و بل
 مونا لقب مکلن
 ده مینیتوره
 ده مونا قالی ی نلد
 له نیتوان نسوس و
 خه زده ج نا پرویدا
 تا پادیه ک خه ریک
 بسو شه پهریا
 بیت، پیغه مبریش
 له ممبره که به وه
 بیده نکى ده کرم تا
 بی دهنگ برون، نمر
 بلدهش مهر گریان
 بهشم بسو خسو
 له چارام پهری بسو
 دایکم و بساوم و
 هستیان ده کرد
 گریان جهرگم
 ده بپرت مهر و بجان
 لای من دانیشتبورن

ژنیکی نه نصاری هات و نهریش له گه گان مندا ده منسی به گریان کرد، له حاله تا دا بووین پیغه مبریش خوا (ک)
 هات بق لامان و سه لای کرید دانیشت، نمره به که م جاریو له ژورده که م دا دانیشی پاش هات و هوت که م
 سرزنه کان و مانگیکیش بوو چاومری ی نیکی خوا بوو به لام هیچ نیکی یی نه کارا بوو دهریاره ی من کلجه
 دانیشت و وهی شایه تومانی له رمو نینجا له رموی: نهی عانیقه دهریاره ی تل شتیکی وام بیستوره نه گه -

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا تَرْجُوا لِقَاءَنَا﴾ و نه توانی که به هیوای دیداری نیمه‌نین (له روزی دوابی
 ده‌لین ﴿لَوْلَا أَوَّلُ عَلَيْنَا الْمَلِئِكَةُ﴾ نه وه بق فریشته نانیدردریتسه خواره وه بق
 سه‌رمان ﴿أَوْ تَرَىٰ رَبَّنَا﴾ یا خود په‌روه‌رنگارمان نابینین ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند
 به‌خوا به‌راستی نه‌وانه له‌ده‌رونی خویاندا خویان به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَعَفَوْا عَنْكَ﴾
 گمراوه سه‌رکه‌شیمییه‌کی گه‌وره‌یان کسرد. ۲۱ ﴿يَوْمَ تَبْرَزُونَ الْمَلِئِكَةُ﴾ نه‌ورژده‌ی
 فروشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَهُمَا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له‌و پژده‌دا هیچ
 مرده‌یه‌ک بق‌تاوانباران نی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ جَبْرًا تَجْبُرُونَا﴾ وه ده‌لین (په‌نامان بده‌ن)
 به‌په‌نادانی پارژدراو. ۲۲ ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَهَاتِنَا هُوَ كَرِهَ وَه‌یه‌کیانکرد
 موو ﴿نَجْعَلُنَّهُمْ فِئَاءً مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ مه‌موویمان وه‌کو توژی پرش‌ویلاولی کرد. ۲۳ ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 يَوْمَئِذٍ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُغَيَّرُ فِيهَا سَمًا وَلَا أَرْضًا﴾ له‌چاکترین جیگادان ﴿وَأَحْسَنُ
 تَبْلَا﴾ وه له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه (ی نیوه‌پوان) دان. ۲۴ ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ
 بِالسَّعَابِ﴾ وه پژده‌ی ناسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل مه‌ورژکی سپی (مه‌موو ناسمان
 ده‌گرژده‌وه) ﴿وَزُلْزِلَتِ الْمَلِئِكَةُ تَهْلُكًا﴾ وه فروشته‌کان ده‌نیدردریتسه خواره وه کومه‌ل
 کومه‌ل. ۲۵ ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ الْخُلُوعُ لِلْحَرِيقِ﴾ له‌و پژده‌دا فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌نما بق خوای
 میهره‌بانه ﴿وَسَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عِصْرًا﴾ نه‌و پژده‌ی رژژکی رژده‌سه‌خته له‌سه‌ر بی
 باوه‌پان. ۲۶ ﴿يَوْمَ يَعْصِي الْأَمْرُ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ﴾ وه پژژکه‌کسته‌مکار قه‌پ ده‌کات به‌مه‌ر
 سوو ده‌ستی خویدا ﴿يَقُولُ بَلِّغْ﴾ و ده‌لی خوزگه ﴿أَتَخَذْتُ مِنَ الرُّسُلِ سِبْغًا﴾ له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ردا رژژکی راستم بگرتایه‌ته‌به‌ر. ۲۷ ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ نای تیاچوون بق من ﴿لَيْسَ
 لَكَ أَغْنَىٰ فَلَا تَخْلِفْ﴾ خوزگه فلان کسم نه‌کردایه به‌هاوه‌ل و خۆشه‌ویستی
 خقم. ۲۸ ﴿لَقَدْ أَضَلَّيْنِي مِنَ الْغُرَىٰ﴾ به‌راستی نه‌و (کسه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی
 له‌قورئان ویز کرد ﴿بَلِّغْ كَذَّابًا﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم پی‌گه‌یشت (و باوه‌پم پی
 هینا) ﴿وَسَكَاتِ الشَّيْطَانِ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ وه شه‌یتان مه‌میشه پشت تیکه‌رو پشت
 به‌رده‌ره بق شاده‌میزاد. ۲۹ ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبُّنَا﴾ وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ووتی نه‌ی
 په‌روه‌رنگارم ﴿إِنْ قُوتِي﴾ به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌یشر) ﴿أَتَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾
 نه‌م قورئانه‌یان واز لیم‌پناوه‌و گویی پی‌ناده‌ن. ۳۰ ﴿وَكَذَّبَكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَجْمٍ﴾ نا به‌و
 جوره (موحه‌مه‌د) ﴿كَذَّبَ يَتَنَصَّرُ﴾ دلمان ناوه بق مه‌موو پیغه‌مبه‌رژک
 ﴿عَذْرًا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوژمنیک له‌تاوانباران ﴿وَكُلٌّ يَرْجُو كَذِبًا وَتَصِيرُ﴾ به‌سه‌ په‌روه‌رنگار
 پلنمونی که‌رو یارمه‌تی ده‌رت بی. ۳۱ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی‌بها بوون
 ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ حَمْلًا وَجِدًا﴾ بقچی (موحه‌مه‌د) ﴿ﷺ﴾ مه‌موو قورئانی
 به‌یه‌ک جاری دانه‌به‌زینراوه ﴿عَذَابُكَ﴾ تابه‌وجوره (دامانبه‌زالندوه) ﴿يُنْزِلُ بِهِ نُورًا﴾
 بق نه‌وه‌ی دلی تق (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿ﷺ﴾ به‌و قورئانه‌ دانه‌زراوه به‌میز
 بکین ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ وه (به‌و بق‌نه‌یه‌وه) نایه‌تانی خقم بق نارین به‌ره‌به‌ره. ۳۲

﴿وَلَا يَأْتُوكَ بِمَثَلٍ﴾ هر نمونه و مه سه لیکت بق بیسن (له ره خنه و پیشتناره
 تابه جیکانیان) ﴿إِلَّا جِئْتِكَ بِالْحَقِّ وَأَخْسَنَ تَقْسِيمًا﴾ نئمه وه لاهمه که یمان بق تق میناوه
 به راستی و جوانترین پوون کربنه وه. (۳۳) ﴿الَّذِينَ يَخْتَفُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه و
 که سانه‌ی که به سه رو خساریاندا ده برین (پاده کیشرفین) بق دوزخ ﴿وَاللَّيْلِ شُرُوكًا﴾
 نه وانه خراپترین جیکایان بق هیه ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وه رینگاشیان وون کردوه
 (گومپانن). (۳۴) ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ته و راتمان دا
 به مووسا ﴿وَجَعَلْنَا مَمْنَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَنَبِيًّا﴾ وه هاروونی برایشیمان کرده یاریده ده ری.
 (۳۵) ﴿ثُمَّ إِنَّا أَعْتَبْنَا﴾ نینجا ووتمان هردو وکتان بهرین ﴿إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بق
 سه نه و که له‌ی که باوه‌ریان به ثابته کانی نئمه نی به و به درزی ده زانن ﴿فَنَذَرْنَهُمْ
 نَذِيرًا﴾ نه و سا له ناومان بردن به له ناویردنیکی نزد خراپ. (۳۶) ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٍ لِّمَا كَذَّبُوا
 آيَاتِنَا﴾ که له نووحیش کاتی پیغه مبه رانیان به دروزانی ﴿أَعْرَضْنَاهُمْ﴾ (له ناوی لافاودا)
 نو قحمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَاثَةً﴾ وه کردمانن به په ندو عیبرت بق خه ک ﴿وَأَعْتَدْنَا
 لِلظَّالِمِينَ﴾ وه ناماده مان کردوه بق ستمکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه سخت. (۳۷)
 ﴿وَعَادًا وَنُوحًا وَآخَصًا مِنَ الدِّينِ﴾ و که له عادو سه موودو خاوه‌نی چال و بیره کان ﴿وَقُرُونًا بَيْنَ
 ذَٰلِكَ كَثِيرًا﴾ وه نزد که له ترکه له نئوانیان دا بوون (له ناومان بردن). (۳۸) ﴿وَكُلًّا ضَرَفْنَا
 لَهُ الْأَمَلُ﴾ وه بق هه موویان چه ندین نمونه مان مینایه وه (به لام بیریان نه کرده وه)
 ﴿وَكُلًّا نَبِّرْنَا نَبِيرًا﴾ وه هه موویانمان له ناویرد به له ناویردنیکی خراپ. (۳۹) ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَىٰ
 آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به راستی نه وان (هوپه‌یش) تیبه پبوون به نه و شاره‌دا (سه دوم)
 ﴿الَّتِي أَنْطَرْتَ نَجْرَ السَّوْدِ﴾ که بارانی شه‌ر (به‌ردی) به سه‌ردا بارینزابو ﴿أَلَمْ تَكُونُوا
 تَرَوْنَهَا﴾ نایا نه وان نه و (شاره به ریدباران کراوه) بیان نه بینیه وه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ
 نَفْسَرًا﴾ (وانی به بینیه و یانه) به لکو نه وان به ته‌مای زیندوو بوونه وه نین. (۴۰) ﴿وَإِذَا
 رَأَوْهُ﴾ وه (نه‌ی موحه ممه‌د) ﴿كَانُوا تَقُولُ﴾ کاتی تق بیینن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَكَ إِلَّا هَرُودًا﴾ به س کالته
 پی ده‌کن ﴿أَفَمَنْ أَلَدَىٰ بَنَاتِ اللَّهِ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ثانه مه‌یه خوا ناروویه‌تی به پیغه مبه‌ر.
 (۴۱) ﴿إِنْ كَذَّبْنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا﴾ (وه ده‌لین) نزیک بوو له په‌رستراوه کافمان لمان بدات
 ﴿أَوْ لَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه‌که‌ر له سه‌ر (په‌رستنی) بیان خرقو نه بووینایه ﴿وَسَوَّيْتُمْ
 بَيْنَهُمْ﴾ له داهاتوودا ده زانن ﴿حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کاتی سزای خوا ده‌بیینن ﴿مَنْ أَضَلُّ
 سَبِيلًا﴾ کی (گومپا تره) پنگای وون کردوه. (۴۲) ﴿أَرَأَيْتَ﴾ نایا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ
 مَوْنَةً﴾ نه و که سه‌ی هه‌واو تاره زووی خوی کردوته په‌رستراوی خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ نایا تق
 ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَجِيلًا﴾ نه بیته پاریزمر بق نه و (که شوینی تاده‌ری له‌که‌وین) (۴۳)

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَأَلَا نَعْمٍ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْشِيَ بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا وَنُشْقِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَاسِيًا كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذْكُرُوا فَآبِيَ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

«کربورمه خوا
ده زانی هستی و
پروی نه دلو به باور
ده کن، به خوا
نمهی به سر مندا
ماتوره به سر
که می ترید
نماتوره جگه
له باوکی یوسف
نه بیت که روتی:
«نمبر جمیل والله
المستعان علی ما
تصلون» نهوم
روت و پنهان
مه لکربور له سر
جنگه کم پال که ورم
وه من به ته ما بیوم
که خوی گوره
پاکیتی من له و
تاوانه در ریخت
به لام سویند به خوا
میج کات گومان

نه دهرید که تورمان دهریارهم دابه زیت و بخوینریتته و خرم زرد له وه به که متر ده زانی خوی گوره دهریارهی من
له تورمان نا بدوی به لام چاوه پوانی نهوم ده کرد پیغه مبر (ﷺ) له خودا خویک ببینیت که من دوورم له و تاوانه
جا سویند به خوا هیشتا پیغه مبر خوی (ﷺ) له شوینی خویدا یو که سیش له وانه ی لام بیون له مال دهرنه چو
بیون خوا و می نارو پیغه مبر و می وک جاران به مله زانی و می پهنگی گولاه وک دهنکی مروای-

﴿أَمْ غَسِبَ﴾ نایا واه زانی ﴿أَنْ أَكْثَرَهُمْ يَنْفَعُونَ أَوْ يَنْفَلُونَ﴾ زوری‌ی نه‌وانه ده‌بیستن یا تیده‌گه‌ن ﴿إِنْ مِنْهُ إِلَّا كَالْاَنْفَسِ﴾ نه‌وانه هه‌روه‌ك نازده‌ن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به‌لكو نه‌وان گومرا تروشن. ۴۴ ﴿أَلَمْ تَرَأِ زَيْتًا﴾ نایا نابینی په‌روه‌ردگارت ﴿كَيْفَ مَذَّ الْعِلَلُ﴾ چون سیتی‌ری در زکریوت‌هه (له‌بانگی به‌یانیا‌نه‌و تا خور هه‌لاتن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاجِدًا﴾ نه‌گه‌ر بیویستایه رای ده‌گرت به‌وه‌ستای (سیتی‌هه‌كه به‌رده‌وام ده‌بوی) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الْإِنْسَانَ﴾ له‌پاشان خورمان کرده ﴿عَلَيْهِ ذَلِيلًا﴾ به‌لگه له‌سه‌ر نه‌و (سیتی‌هه‌كه چونكه نه‌گه‌ر خور نه‌بیئت سیتی‌هه‌ر ناناسریت). ۴۵ ﴿ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا﴾ پاشان نه‌و سیتی‌هه‌ر بقولای خورمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿فَبَضَّا بَمَرًا﴾ به‌شینه‌یی و كه‌مه كه‌مه نایبیلین. ۴۶ ﴿وَمَوْءَاذِي﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه ﴿جَعَلْ لَكُمْ إِلَهًا﴾ كه‌شه‌وی بق کرده‌ن به‌دایق‌شه‌ر (پوشاك) ﴿وَالنَّوْمُ سُبَاتًا﴾ وه‌خه‌وقتی بق کرده‌ن به‌هوی مت بعون ﴿وَجَعَلْنَا الْهَاجِرَ فَسُورًا﴾ وه‌پژدی بق مه‌ستان (له‌خه‌و بق کارو په‌سق په‌یدا کرین) داناوه. ۴۷ ﴿وَمَوْءَاذِي﴾ وه‌نه‌و (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باکان ده‌نی‌ری ﴿فَبُفِّرَا بَرَاقَتَهُ بَدَىٰ رَحْمَتِهِ﴾ به‌مژده‌ده‌ر پیش په‌حه‌متی خوی (باران بارین) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه باراندومانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ناویکی پاک‌کر (پاک و خاوین). ۴۸ ﴿فَلْيَخْشَ إِلَهَ الْأُولَىٰ﴾ تا زه‌وی مردوی پی‌ ده‌بوژنی‌نه‌وه ﴿وَتَشْبِهُهُ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه‌ناوی ده‌ده‌ن به‌و (بارانه) له‌وانه‌ی دروستمان کرده‌ن ﴿أَنْفُسًا وَأَنْفُسًا كَثِيرًا﴾ نازده‌ن و خه‌لکانیکی زور. ۴۹ ﴿وَلَقَدْ مَرَّضْنَاهُ﴾ سویند به‌خوا به‌پاستی نیمه به‌چه‌ند جور نه‌م (نیشانه) مان گزپی له‌نیوانیاندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا بیربکه‌نه‌وه ﴿فَلَنْ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ به‌لام زوری‌ی خه‌ك جگه‌له سپله‌یی (بی‌باوه‌ری) هیچیان ناوینت. ۵۰ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ﴾ نه‌گه‌ر بمان ویستایه بیگومان ده‌مان نارد ﴿فَلْيَعْلَمْ قَوْلَ اللَّهِ زَيْدًا﴾ له‌مه‌موو شارو شاروچکه‌ی به‌کدا ترسینه‌ریك. ۵۱ ﴿فَلَا تَطْلِعِ الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ كه‌واته تی به‌گوئی بن‌باوه‌پان مه‌كه ﴿وَجَهَنَّمَ بِمِثْلِ جَهَنَّمَ﴾ به‌(به‌لگه‌کانی) نه‌م قورئانه به‌ریه‌ره‌کانی یه‌کی گه‌وره‌پان له‌گه‌لدا بکه. ۵۲ ﴿وَمَوْءَاذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه دوو ده‌ریا (ناوی به‌په‌لا کرده‌وه له‌پال یه‌کدا) ﴿فَمِنْهَا عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ نه‌مه‌یان شیرین و سازگاره (ناوی پویارو کانی‌اوه) ﴿وَمِنْهَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ نه‌وی تریان نقد سویدو تال و تفته (ناوی ده‌ریا‌کانه) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا﴾ وه‌له‌نیوان نه‌و دوو (ناو‌ه‌دا به‌ریه‌ستیکی داناوه) ﴿وَجَعَلْنَا تَحْجُورًا﴾ و به‌رگی که‌ریکی نه‌ستور (تانه‌و دوو ناوه تیکه‌ل به‌یه‌ك نه‌بن). ۵۳ ﴿وَمَوْءَاذِي خَلَقَ مِنَ النَّارِ نَارًا﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه له‌ناو‌ی مرقه‌ نادمه‌یزادی دروست کرده‌وه ﴿فَجَعَلْنَا نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ نینجا نه‌و (ناوه‌ی) کرده‌وه هوی په‌چه‌له‌ك (پشت که‌ به‌ریگی نی‌رینه‌ ده‌گه‌ن به‌مرؤف وه‌ك کوپ) و خزم (که‌ به‌ریگی شافره‌ت ده‌گه‌نه‌وه به‌مرؤف وه‌ك که‌ زاو خوشکه‌زا) ﴿وَكَانَ زَيْتٌ قَبِيرًا﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت مه‌میسه به‌ده‌سه‌لات و توانایه. ۵۴ ﴿وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نه‌وانه جگه له‌خوا شتانیک ده‌په‌رستن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ كه‌نه‌سود نه‌زیان به‌وان ناگه‌یه‌تن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ زَيْدٍ طُغْرًا﴾ وه‌بی‌ به‌ویان به‌رده‌وام دئی په‌روه‌ردگاریان په‌شتیوانی به‌کترین (بق تاوان و خرابه). ۵۵

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٨﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٩﴾ وَكَوْنُوا عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ ذُنُوبًا عِבَادَةً خَيْرًا ﴿٦٠﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُبِّحْ لَهُ خَيْرًا ﴿٦١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا ﴿٦٢﴾ نَبَارَكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٣﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ لَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٤﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٥﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٧﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٩﴾

= ناره قی دهرفت
 له لای لکدا که رتد
 سارد بسو له بر
 گرانی و وحی په که
 کاتی و وحی په که
 بویه په پی ده که
 په که قسه په که
 پاش و وحی په که
 له روی نوو جو
 ووی: عانی شه
 موزده بیت خوی
 گوره پاکی توی
 دهرخت، دلیکم
 ووی: ههسته بچو
 بوی لای پتقه مبر
 (وای). ووم به خوا
 ناچم سوپاسی
 که س ناگم خوا
 نه بیت تمنا نوو به
 هاناموه هات و نه م
 تابه تانه دلبازی
 این النین جامو

بالا لك....» هر ده نایه كه، پاش دله زونی هم نایه تانگه شه یه كل (كه) خا رجی میسطه سی ی كوری (ته نائی) له نستر گرتبو له بهر خزانایتی و تلافی میسطه ح كوتی: به نطرا شیار صبح خا رجی میسطه ح ناكیشم چونكه دهر باره ی عانیف شه بو هتانه ی و تروه نینجا خوی گه یه دهر باره ی شه سوینده ی شه یه كروش دهر موی: «ولا یا تل اووا الفصل منكم الصلوة ان یقوا اولی الامری والمساكين والموالیین فی -

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نئمه قزمان ته نها بق نه وه نار دوهو ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ كه مژده دهر
 ترسینه ربی. ۵۶ ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ نهی موحه ممد ﴿وَلَا مِنْ لَهْوَ سَرِ
 ثٍ﴾ (که یاندنی نیسلام) ه هیچ کرئ و پاداشتیک له نئوه داوا ناکم ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ
 يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به لام هر که س ویستی ریگی په رور دگاری بگری (با بیگری).
 ۵۷ ﴿وَتَتَوَكَّلْ عَلَىٰ آلِهِ﴾ پشت بیهسته به (خوای) زیندوو ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ كه زاتیکه
 هر گیز نامریت ﴿وَسَيُجَنَّبُكَ﴾ ته سبیحات بکه به ستایشی نهو ﴿وَكَفَىٰ بِهِ بَذْنًا
 عِندَ رَبِّهِ خَيْرًا﴾ به سه (بق تق) كه خوا ناگاداره به گوناخی به نده کانی. ۵۸ ﴿الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نهو (خوایه) ی كه ناسمانه كان و زهوی دروست کردوه ﴿وَمَا يَنْهَعُمَا
 وَهُنَّ وَهْشَ لَهُنَّ﴾ له نئوایان دایه ﴿فِي سَعَةِ آيَاتِهِ﴾ له شهش پوردا ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ به رز
 بوویه وه بق سر عرش و قهراری گرت (باوه پمان پیته تی به بی نه وهی شیوه کی
 بزانی) ﴿الْزَحْمَنَ قَسَطَ بِهِ خَبِيرًا﴾ نهو خوای میهره بانه كه واته پرسپار له زاتی بکه كه
 به هه موشت زانو ناگایه. ۵۹ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتی به وان بوتری ﴿أَسْمِعُوا
 لِلزَّحْمَنِ﴾ سوژده بیهن بق خوای میهره بان ﴿قَالُوا وَمَا الزَّحْمَنُ﴾ ده لئین په حمان کئی به
 (نئمه نایناسین) ﴿أَفَسَجَدُ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ نایا سوژده بیهن بق نهو (زاتی) كه تق
 فرمانمان پی دده دیت ﴿وَرَأَوْهُ مُفَوَّرًا﴾ وه (به م داوای سوژده بردنه)
 دور كه و تنه وه یان (له ریگی راست) زیاتر ده بی. ۶۰ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاك و بی گوردو
 پیورزه نهو (خوایه) ی ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ كه له ناسماندا چنه خولگه (بورج) ی
 دروست کردوه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ ودایناوه له ناسماندا خورکی پرسنگدار ﴿وَقَمَرًا
 مُبِينًا﴾ و مانگیکی پووناك كه ره وه (بق زهوی). ۶۱ ﴿وَمَنْ أَلَدَّى﴾ وه نهو (خوایه)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ كه شهرو پورزی له جئی به كتر داناه (به دوا ی به كتر دا
 دین و شویتی به كتر ده گرنه وه) ﴿لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ﴾ بق نهو كه سه ی بیهوی
 بیربکاته وه (له دروسکراوه کانی خوا) ﴿أَوْ أَرَادَ سُكُورًا﴾ یا بیهوی شوکرانه بژیری خوا
 بکات. ۶۲ ﴿وَعِبَادُ الزَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به نده تاییه تی به کانی خوای میهره بان
 كه سانئین ﴿يَتَسَوَّنَ عَلَى الْأَرْضِ مَوْتًا﴾ به وبقارو نه رمی ده پون به سر زهوی دا (بی لوت
 به رزی و كه شخه و فیز کردن) ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه کاتی نه زان و نه فامه كان
 (به ووته ی ناشیرن) له كه لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتیه ك ده لئین پییان گونا ه
 نه بیئت. ۶۳ ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾ وه كه سانئین له شه ودا بق په روه ردگاریان ﴿سُجَّدًا
 وَقِيَامًا﴾ سوژده به رن و شه و نوپژ ده كهن. ۶۴ ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه كه سانئین
 كه ده لئین نهی په روه ردگارمان ﴿آمِنْ عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾ سزای نوزده حمان لی لاده ﴿إِنْ
 عَذَابُهَا كَانَ هَرَامًا﴾ به راستی سزای نهو (نوزده خه) لاته چووی به روه مواه. ۶۵ ﴿لَهَا سَاقَاتٌ
 مُنْتَفِرَاتٌ وَمُقَامَاتٌ﴾ به راستی نوزده خه جیگه و شوین مانه وه یه کی زور خراپه. ۶۶
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقَرُوا﴾ وه كه سانئین کاتی مال و سامان خه رج ده كهن (بق خوایان
 و خیزانیان) ﴿لَمْ يَسْأَلُوا عَنْهُ نَفْسًا﴾ نه زیاده روهی و نه په زلی و ده ست نوقاوی
 (تیدا) ناکه ن ﴿وَكَانَ يَوْمَ ذَلِكَ قَرَارًا﴾ (به لکو) مام ناوه ندیه له و نئوانه دا. ۶۷

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا سُومًا وَضُمًّا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا مَنَاجِبَ وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ
فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لَكُمْ آثَامًا ﴿٧٧﴾

- سبیل الله وایستاد
وایستادوا الا تحبون
ان یغفر الله لکم والله
غفور رحیم
توبه یکر ووتی:
بهائی به خوا حزن
ده کم خوا لیم
خوش بیت و
به ده موم خرمی
میستاد می ده و
دهی ووت: به خوا
هرگز لای تابم،
عائیه ده لای
پیغمبر
خوا (کلام) پرستی
له زمین می کمی
جهش کریم
دریاره من
له موم بوی: بیت
بیست و دو بینو
دریاره عائیه:
توبه و توبه می

پیغمبر می خوا چارو کردیم ده بار از من به خوا جگه له پاکه هیچ نازم عائیه ووتی له کلامی پیغمبر می تنها
توبه ها و شام برو خوی کرده توبه می خویستاد می به پارسه، به لام خوشه کمی زمین به حیمه
کمی جهش له بر توبه می خویستاد می خویستاد می به پارسه، به لام خوشه کمی زمین به حیمه

هوی هاتکه خوار موی نایه می (٢٢) سوره نازم (الذین): (٧٧) دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لَكُمْ آثَامًا -

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ وَهَكَه سَانِيكُنْ كَه لَهْ كَلْ خُوا دَا نَپَه رَسْتَن ﴿إِلَيْهَا ءَاخِر﴾ هِيَجْ
په رستراوئكي تر ﴿وَلَا يَفْتُلُونَ﴾ و ناكوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هِيَجْ كه سئ كه خوا
كوشتني نه وي ياساغ (حرام) كردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به هق و په و نه بئ ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ وه
زيناو داوئن پيسي ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر كه س نه و تاوانانه بكات
(كه باسكران) ﴿بَلَىٰ أُنَاسًا﴾ تووشى توله كه ي ديت. ٦٨ ﴿يُضَعِفُ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزاي بؤ
چهند باره ده كرئته وه ﴿بِزَمِّ الْقَيْصَمَةِ﴾ له پؤژي قيامه تدا ﴿وَيَحْلُلُهُ فِيهِ مُهَانًا﴾ و بئ برانه وه
به بئ پؤزو پيسوايي له دؤزه خ دا ده ميئنتيه وه. ٦٩ ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بيچكه
له كه سئ ته ويه ي كرديئ و باوه پي ميئانبئ ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كارو كرده وه ي
چاكيشي كرديئ ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و
تاوانه كانيان ده گوئيت به چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه ميشه ليئبوورده ي
به به زه يي په. ٧٠ ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه هر كه س ته ويه ي كردي كرده وه ي
چاكي كردي ﴿فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه وه به راستي نه وه كه سه ده گريئته وه بؤ لاي خوا
﴿مَتَابًا﴾ به گه رانه وه يه كي ته واور. ٧١ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ وه (به ننده كاني
خوا) كه سانيكن كه شايه تي درق نادهن ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ و كاتئ تئيه پ بن به لاي شتي
بئ سووردا (نه نجام بدرئ له لايه ن نه فامانه وه) ﴿مَرُّوا كَرَامًا﴾ تئيه پ ده كن به پؤزه وه
(پئ گوئدانه نه فامان). ٧٢ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا﴾ وه كه سانيكن كاتئ نامؤزگاري
بكرين ﴿بَيِّنَاتٍ وَبَيِّنَاتٍ﴾ به نايه ته كاني په روه ردگاريان ﴿لَمْ يَخْرُجُوا عَلَيْهَا﴾ ناكهن به سه رياندا
﴿صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ به كه پي و كوئري. ٧٣ ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا﴾ وه كه سانيكن
كه ده لئن نه ي په روه ردگارمان ببه خشه پيمان ﴿مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّتِنَا﴾ له هاوسه ران و
نه وه كانمان (منداله كانمان) ﴿قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ نه وه ي چاواني پئ گه ش بئ هؤي دلخؤشي
بيئ ﴿وَاجْعَلْنَا لِلْمُفْقِرِينَ إِمَامًا﴾ وه بمانكه به پيشه واي پاريزكاران و له خوا ترسان.
٧٤ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سيفه تانه يان تيايه) ﴿يُخَوِّزُونَ الْغُرَّةَ بِمَا صَبَرُوا﴾ پاداشت
ده درئنه وه به پله و كؤشكي به رز له به هه شتدا به هؤي نارام گرئنيان ﴿وَالْقُرُونُ فِيهَا غَيَّةٌ
وَسَلَامًا﴾ وه له و شوئته دا سلاويان لي ده كرئ (له لايه ن فريشته كانه وه نؤر به گه رمي).
٧٥ ﴿غُلَبِيَّةٌ فِيهَا﴾ بئ برانه وه تيايدا ده ميئننه وه ﴿حَسَنَتٌ مُّسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن
جيچكه و شوئن مانه وه يه كي جوان و خوشه. ٧٦ ﴿كُلُّ مَا تَتَّبِعُوا بِحُرَّتٍ﴾ (نه ي
موحه مه د(ك)) بلي خه لكينه په روه ردگار گوئتان پئ نادات و هيج بايه خيكتان ني
به لاي ﴿أَوْ لَا دُعَاءُكُمْ﴾ نه گه ر دوعا و نزاتان نه بئ (له كاني ته نكي و ناپه ره تيدا)
﴿نَفَقَدَ كَذِبُهُ﴾ كه چي (زئديه تان) ناييني خواتان به درق ده زاني (بهواتان نه هئتا)
﴿نَسْرُونَ بِكُورٍ لِّزَامًا﴾ جادئنيان توله كه ي به خه تان ده گريئ و ليئتان جيا نايئته وه. ٧٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَنِيعٌ نَفْسَكَ
 أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ إِن شَأْنُنَا نَزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۴ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْتُهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۸ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۹ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَتِ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ۱۰ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ۱۲ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَى هَارُونَ ۱۳ وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۱۴ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا يَتَّبِعُنَا أَنَا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۱۵ فَاتَيَا فِرْعَوْنَ
 فَقُولا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 ۱۷ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۱۸
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۹

-موسليم له

جايى كويى

عه بـ دوللوه

گنڭراويتى به و و

ده لىت عه بىللى

كويى نوبى نود

كه نيزه كى مه بود

ناويان موسيك و

نومه به بود ندى

لى ده كران بى لهش

فرقى جا

مه روى كيان

شكائى خويان برد

بى لاي پيغه مبهري

خوا (ﷺ) نيت

خواش هم

تايه تى دايه زاند

ولا تكريما

فتياتكم على البقاء

إن أرتن تحمنا

هوى هاتنه

خوار موى تايه تى

(۵۵) سورەتى (النور): ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ...﴾ حاكيم و طه به رانى له نوبى كويى كه عبه و

ده گنڭپنوه كه ده لى: كاتيك كه پيغه مبهري (ﷺ) و هاوه لانى هاتن بى مدينه نه نصارىه كان جيگه يان كردنه وه،

هموو عه رهب بوون به بوژمانيان و لتيان مهستان، پيغه مبهري (ﷺ) و يارانشى شه وو پوژ له تاماده باشيدا

بوون و چه كيان پى بوو ده يان ووت: ناخو پوژتلك بيت نيمه به دلنبايى بخويين و له خوا نه بيت -

سوره‌تی ﴿الشعراء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿طس﴾ به (طا، سین، میم) ده‌خوینریت‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی، بق زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه. ۱) ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نهم (سوره‌ته) له‌نایه‌ته‌کانی قورئانی پرونکه‌ره‌وه‌یه. ۲) ﴿لَعَلَّكَ تَتُخَّعُ نَفْسُكَ﴾ خه‌ریکه خوت له‌ناو ده‌به‌ی (ده‌کوژی) به‌خه‌فت ﴿أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه نه‌وان (خه‌لکی مه‌ککه) باوه‌پ ناهینن. ۳) ﴿إِنْ تُشَاْءُ﴾ نه‌گر به‌مانه‌ویت ﴿تُنَزَّلُ عَلَيْنَا﴾ دینینه خواره‌وه بۆیان ﴿مِنْ السَّمَاءِ نَارًا﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌ک له‌ناسمانه‌وه ﴿فَطَلَّتْ أَغْشَاؤُهُمْ لَهَا خَضِيعِينَ﴾ که‌به‌رده‌وام که‌ردنیانی بق دانه‌وینن (ناجاریان بکات باوه‌پ بیتن). ۴) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ مه‌ر بیت بۆیان ﴿مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ عَذَابٌ﴾ په‌یامیکی تازه دابه‌زینراو (که‌قورئانه) له‌خوای میهره‌بان‌وه ﴿أَلَا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ نه‌وان به‌رده‌وام پشت تیکه‌رو پوو وه‌پ‌گیرن لی. ۵) ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جا بیگومان نه‌وانه به‌دریوان زانی و باوه‌پ‌یان پی نه‌کرد (نه‌وه‌ی نارده‌ومان) ﴿فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ جا به‌زویی بۆیان دیت ﴿أَتُتْلَىٰ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ مه‌واله‌کانی نه‌وه‌ی نه‌وان گالته‌و لاقرتیبیان پی ده‌کرد. ۶) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ نایا سه‌یری زه‌وی ناکه‌ن ﴿كَمْ أَفْتِنَا فِيهَا﴾ چه‌ندمان پرواندوه تیایدا ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ له‌مه‌موو جوریکی چاکی به‌که‌ک. ۷) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌پاستی له‌پواندن نه‌وه‌مه‌موو پرواوه‌دا به‌لگه‌ی که‌وره مه‌به ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زور به‌یان پروادارنن و باوه‌پ ناهینن. ۸) ﴿وَإِنْ رَبُّكَ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ته‌نها نه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌زه‌یی داره. ۹) ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾ (باس بکه) نه‌و کاته‌ی په‌روه‌ردگارت بانگی موسای کرد ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا قَوْمٌ الظَّالِمِينَ﴾ که (به‌پیغه‌مبه‌ری) برق بق لای نه‌و که‌له‌سه‌مکاره. ۱۰) ﴿قَوْمٌ فِرْعَوْنُ﴾ که‌که‌له‌کی فیرعه‌ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ نایا نه‌وان ناترسن (بی‌فهرمانی خواده‌کن). ۱۱) ﴿قَالَ رَبِّ﴾ (موسا) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارت ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ به‌پاستی من ده‌ترسم بروام پی نه‌که‌ن. ۱۲) ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي﴾ وه‌سینگم (دل) ته‌نگ بیی ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي﴾ وه‌ده‌ترسم به‌چاکی قسه‌م بق نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی (له‌و گرتیه‌ی مه‌یه‌تی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ که‌واته (خوایه جویره‌ئیل) بنیره‌ بق لای هارون (و بیکه به‌پیغه‌مبه‌ر بق نه‌وه‌ی یارمه‌تیم بدات). ۱۳) ﴿وَقُلْ عَلَيَّ ذُنُوبُكَ﴾ وه‌نه‌وان (که‌لی فیرعه‌ون) تو‌له‌ی تاوانتیکیان له‌سه‌رمه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ بۆیه ده‌ترسم که‌بمکوژن (له‌جباتی نه‌و کوژراوه). ۱۴) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فه‌رمووی نه‌خیر (نه‌وه‌ی باست کرد هیچی رووندات) ﴿فَأَذْهَبَا بِأَمِينَتِنَا﴾ که‌واته هه‌ردووکتان به‌موعجیزه‌کامانه‌وه برقن (بق لای فیرعه‌ون و که‌له‌که‌ی) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ﴾ نئمه له‌که‌لتان گوئ ده‌گیرن. ۱۵) ﴿فَأَتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا﴾ نه‌وسا برقنه لای فیرعه‌ون و هه‌ردووکتان بلین ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌پاستی نئمه پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهانناین. ۱۶) ﴿أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نیزلوین) که‌تو نه‌وه‌ی نیسرائیل (له‌ژیر ده‌سته‌ی خوت) به‌ره‌لا که‌یت له‌که‌ل نئمه‌دا (برقین بق شام). ۱۷) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا رَبُّكَ وَابْنُكِ﴾ نایا نئمه پیمان نه‌که‌یاندی له‌ناو (مالی) خواماندا به‌مفدالی ﴿وَأَنْتَ مِن عَرْفِكَ بَعِيدٌ﴾ وه‌تو چه‌ند سالی‌ک له‌ته‌مه‌نت له‌ناو نئمه‌دا نه‌مایته‌وه. ۱۸) ﴿وَنَلَّكَ نَلَّكَ آلِي نَعْلِكَ﴾ وه‌نه‌و کرده‌وه (خرابه‌ش کرد که‌کردت (کوشتنی قیبتی به‌ک) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌تو له‌وانه‌ی سپله‌و ناشوکرن. ۱۹)

قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا
 عَلَى أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
 قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ
 لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
 أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
 ﴿٣٦﴾ يَا تَوَكُّ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

- له که من نه ترسین

ثبیر ثابتهی ﴿وَعَدَ

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

وَقَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَلِيُمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُمُ

الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ

خَوْفِهِمْ أَتْمَنًا يَعْصُونَ

لَا يُفْرِكُونَ فِي شَيْءٍ

وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ

فَأَنذَرْتُكُمْ فَمَنْ

الْفَاسِقُونَ﴾ دله نسی.

هوی هاتنه

خوار هوی نایه تی

(٦١) سوره نسی

(الفور): ﴿لَيْسَ عَلَى

الْأَعْمَى حَرْجٌ...﴾

نیمامی نه حمده

گنبرایه تیه وه

له عایشه وه که ده لی: موسولمانه کان چه زیان ده کرد له که ل پیغه مبه رد (ﷺ) ده رچن بؤ غه زا جا کلیله کانیان ده دایه
 ده ست که سانیکی نه خوشی که و توو له جیگادا پییان ده ووتن: که ردنتان نازاد بیت چه رتزان له ره رچی بوو بیخون به لام
 نه وان ده بیان ووت چه لال نی به بومان لئی بخوین چونکه نه ورنگه پیدانه به نئمیه له دله وه پییان خوش
 نی به خوی گوره ش نه م ثابتهی ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ﴾ دایه زاند تا که بشته ﴿أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مُقَاتِحُ﴾.

﴿قَالَ فَلْتَأْتِيَنَّ﴾ (مووسا) ووتی نه وکاردم کرد (نهو پیاوهم کورشت) ﴿إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ کاتی که من له پیزی نه زاناندا بیوم. (۲۰) ﴿تَنَزَّلَتْ بِكُمْ﴾ نینجا رام کردو مه لهاتم له نئوه ﴿لَنَا خِشْتَكُمْ﴾ کاتی ترسام لیقان (تولم لی بسه نن) ﴿فَوَقَّبَ لِي الْخُكْمَ﴾ نهوسا په روه ردگارم حیکمته (پیغه مبه ریه تی) پی به خشییم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خسته ریزی پیغه مبه رانه وه (کردمی به پیغه مبه ر). (۲۱) ﴿وَتِلْكَ بَعِثَةٌ تَمُوتُ عَنْهَا﴾ وه نهو (به ختو کردنه) که تر ده یکسیت به منته به سه رمه وه ﴿أَنْ عَذَّبْتُ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ به هوی نه وه وه بووه که تر نه وه ی نیسرائیل کردبووه کویله و ژورده سته ی خوت (له ترسا دلیکی مووسا مووسای به ختو نه کرد). (۲۲) ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (نینجا) فیرعون ووتی په روه ردگاری جیهانیان کی یه. (۲۳) ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (مووسا) ووتی په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و هرچی له نئیوانیان دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوَبِّقِينَ﴾ نه گهر نئوه دلنیا. (۲۴) ﴿قَالَ لِمَنْ خَوْلْتُمْ﴾ (فیرعون) ووتی به وانه ی به ده وری دا بوون (له شوینکه و توانی) ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ نایا گویتان لئیبه (چی ده لی). (۲۵) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (مووسا) ووتی په روه ردگاری نئوه و په روه ردگاری باولسو باپیره پیشووه کانتانه. (۲۶) ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمُ﴾ (فیرعون) ووتی به راستی نهو پیغه مبه ره که نئیراوه بق نئوه ﴿لَتَجُوبُنَّ﴾ شیته. (۲۷) ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (مووسا) ووتی په روه ردگاری روزه لات و پوز ناوایه و نه وه ی له نئیوانیا دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نه گهر نئوه بیرکه نه وه ژیرین. (۲۸) ﴿قَالَ لِمَنْ أَخَذْتُمْ إِلَيْهَا غَمَرًا﴾ (فیرعون) ووتی سویندیی نه گهر په رستراوی تر جگه له من دابقییت ﴿لَا خَفَاكَ مِنَ الْمَشْجُونِينَ﴾ بیگومان ده تفهه ریزی به نندکراوه کانه وه و زیندانت ده کم. (۲۹) ﴿قَالَ أَلَمْؤُلُوْا جُنُودًا مِّنْهُنَّ﴾ (مووسا) ووتی نایا هر زیندانت ده کسیت نه گهر شتیکی (موجیزه یکی) بوون و ناشکرات بق بیتم (که پاسته پیغه مبه رم). (۳۰) ﴿قَالَ قَاتِلْهُمْ﴾ (فیرعون) ووتی ده ی نهو شت بیته (بینوینه) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تر له راست گریانی. (۳۱) ﴿فَاتْلُوْا عَلَیْهِمْ﴾ نینجا مووسا گرچانه کی فریدا ﴿فَإِذَا مِنْ ثَمَّانٍ مِّنْهُمْ﴾ ده ست به جی بوو به نه ژدیهایی کی دیارو ناشکرا. (۳۲) ﴿وَفَرَّجَ بَصَرَهُ﴾ وه دهستی دهرهینا (له بن بالیدا) ﴿فَإِذَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ لِلنَّظَرِ﴾ یه کسهر دهستی سپی و پرشنگذار بوو بق بیته ران. (۳۳) ﴿قَالَ لِلنَّارِ خَوْلَانُ﴾ (فیرعون) ووتی بهو پیاوه که ورانه ی له ده وری بوون ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سَجْرٌ غَلِيظٌ﴾ بیگومان نه مه جادوگر ریکی تقد زانیه. (۳۴) ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْحَرَّجَكُمْ﴾ ده یه ووتی دهرتان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحَرٍ﴾ له وولات و خاکی خوتان به جادووه کی ﴿فَنَادَا تَأْمُرُونَ﴾ جا فرمائی چی ده دن (له دئی بیکم). (۳۵) ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ ووتیان جاری مووسا و براکی وازی لی بیته (دوایا ده) ﴿وَأَنبَشْ فِي التَّنْذِيرِ﴾ خشییم ﴿پیاوانی کز گره وه بق مه موو شاره کان بنیره. (۳۶) ﴿يَأْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ مه موو جادوگر ریکی تقد زانات بق بیتم. (۳۷) ﴿فَجُمِعَ الشَّعْرَةُ﴾ نینجا نهو جادوگر رانه کز کرانه وه ﴿لِيَمِيزَ بَنُو إِسْرَءِیْلَ﴾ له کات و پوزی دیاری کراودا. (۳۸) ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ مَنْ أَمَرَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِنِسْبِهِ مِنَ الْآخَرِ﴾ و به خه لکیش و ترا نئوه ش کوه دینه وه ؟ (۳۹)

لَعَلَّانَا نَبْعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَأَعِزُّونَ لَكَ أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ نَعَمْ
 وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٧﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْكُونَ
 ﴿٤٨﴾ فَالْقَوَا جِأْهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا بَعِزَّةَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿٤٩﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿٥٠﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَدِينِ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾
 رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَمْسِرْ لَهُمْ قُلُوبَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ أَنْتُمْ
 لَكِبْرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قِطْعَانَ أَيِّدِيكُمْ
 وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صِلَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا لَا ظَهْرَ لَنَا
 إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٥﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
 أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ
 مُتَّبِعُونَ ﴿٥٧﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هَؤُلَاءِ
 لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا الْغَاطِطُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
 ﴿٦١﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦٢﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٦٣﴾
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٤﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٥﴾

هٰؤُلَاءِ هَاتِلَهُ

خوار ہوئی لایہ لای

(۶۸) سورۃ

(الفرقان) ۱۱ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

لہر ہوئی: لہوین پیسی بکیت لہگ لہ تلموہی دلوہی بکیتا لہوہ تلموہی ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ

ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ

ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ

ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ ہاتھ

﴿لَعَلَّنَا نَسْفَعُ السَّحَرَةَ﴾ تا شوین جادوگره‌ران بکه‌وین ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْفٰلِیْنِ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وان
 زال و سه‌رکه‌وتوو بوون. ۴۰ ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ نینجا کاتی جادوگره‌کان هاتن
 ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به‌فیرعه‌ون ﴿أَیْنَ لَنَا لَآخِرٌ﴾ نایا به‌راستی یاداشتمان هه‌یه ﴿إِنْ
 كُنَّا نَحْنُ الْفٰلِیْنِ﴾ نه‌گه‌ر نئمه زال و سه‌رکه‌وتوو بین. ۴۱ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی
 به‌لی ﴿وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُفْرِیْنَ﴾ وه‌بیگومان نئوه نه‌و کاته له‌نزیکانی خرم ده‌بن. ۴۲
 ﴿قَالَ هُمْ مُوسٰی﴾ موسا به‌ساحیره‌کانی ووت ﴿اَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ بیهاوئرن نه‌وه‌ی
 نئوه هاوئره‌ریانن (له‌جادوو). ۴۳ ﴿فَالْقُوا جِهَانَهُمْ وَعَصْبَهُمْ﴾ نه‌وانیش گوریس و حه‌بل
 و دار ده‌سته‌کانیان فرئدا ﴿وَقَالُوا بَعْرَةٌ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌ ووتیان سوئند به‌گه‌وره‌یی فیرعه‌ون
 ﴿إِنَّا لَنَنحِقُ الْفٰلِیْنَ﴾ به‌راستی هه‌ر نئمه زال و سه‌رکه‌تووین. ۴۴ ﴿قَالَیْ مُوسٰی عَصَاهُ﴾
 نینجا موسا دارده‌سته‌که‌ی فرئدا (و بوو به‌ماریکی گه‌وره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾
 جا کوت و پر نه‌و (ماره‌گه‌وره) هه‌رچی جادوویان کردبوو هه‌لی لوشی. ۴۵ ﴿قَالَیْ
 السَّحَرَةُ سٰجِدِیْنَ﴾ نینجا جادوگره‌کان خران (که‌وتن) به‌پوودا به‌سوئده‌بردنه‌وه (بِق
 خوا). ۴۶ ﴿قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ الْفٰلِیْنِ﴾ ووتیان نه‌وا باوه‌پمان هیئا به‌په‌روه‌ردگاری
 جیهانیان. ۴۷ ﴿رَبِّ مُوسٰی وَهَارُونَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری موسا و هاروونه. ۴۸ ﴿قَالَ
 أَمْسِرْ لَهُ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی نایا باوه‌رتان بی هیئا ﴿قَبْلِ أَنْ يَأْذَنَ لَكُمْ﴾ پیش نه‌وه‌ی
 مؤله‌تتان بده‌م ﴿إِنَّهُ لَكَبِیْرُكُمْ الَّذِی عَلَّمَكُمُ السَّحَرَ﴾ به‌راستی نه‌و (موسا) جادوگره
 گه‌وره‌که‌تانه‌که‌ فئری جادووی کردون ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا بیگومان له‌مه‌ودوا ده‌زانن
 (جیتان لی ده‌که‌م) ﴿لَأَقْطِعَنَّ أَيْدِیْكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفِی﴾ به‌راستی ده‌ست و قاچتان پاست
 و چه‌پ ده‌بهم ﴿وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَصْحَابِی﴾ وه‌ بیگومان هه‌مووتان هه‌ل ده‌واسم (به‌دارا).
 ۴۹ ﴿قَالُوا لَا ضَرَرَ﴾ (جادوگره‌کان) ووتیان هیچ زیانی نی‌یه (بق نئمه
 نه‌وه‌ی تو نه‌توئی بیکه‌ی) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) به‌راستی نئمه
 گه‌پانه‌وه‌مان بق لای په‌روه‌ردگارمانه. ۵۰ ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ به‌راستی نئمه
 به‌ته‌ماین و نومئد ده‌که‌یین ﴿أَنْ یَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا حَطْبِیْنًا﴾ که‌په‌روه‌ردگارمان له‌گوناهو
 تاوانه‌کانمان ببوری ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ چونکه نئمه یه‌که‌می باوه‌رداران
 بووین (له‌که‌له‌که‌ماندا). ۵۱ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسٰی﴾ وه‌حیمان نارد بق موسا ﴿أَنْ أَسْرِ
 بِعِبَادِی﴾ که‌به‌شه‌و به‌ند (باوه‌رداره‌) کانم بیه (و میصر به‌جی بیلن) ﴿إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾
 بیگومان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) دواتان ده‌که‌ون. ۵۲ ﴿فَارْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِی الْمَدَآئِنِ
 حٰضِرِیْنَ﴾ نه‌وسا فیرعه‌ون پیاوانی کز که‌ره‌وه‌ی نارد به‌شاره‌کاندا (بؤکو کردنه‌وه
 له‌شکرو هیئ). ۵۳ ﴿إِنْ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِیْلُونَ﴾ (فیرعه‌ون ووتی) به‌راستی نه‌وانه (موسا
 و شوین که‌وتوانی) کومه‌لیکی که‌می بی نرخن. ۵۴ ﴿وَأَنۢبَأْنَهُمْ لَنَا لَغَآطُونَ﴾ وه‌ به‌راستی
 نه‌وانه رقی نئمه هه‌لده‌سئینن (به‌ووتارو کرداریان). ۵۵ ﴿وَإِنَّا لَجَمِیْعٌ حٰذِرُونَ﴾ وه
 بیگومان نئمه کومه‌لیکین بیدارین و ناگادارین (به‌پیلانه‌کانیان). ۵۶ ﴿فَاخْرَجْنَهُمْ مِنْ
 جَنَّاتِ وَعْثْرِیْنَ﴾ نینجا نه‌وان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) مان ده‌رکرد له‌باخات و
 کانیاوه‌کان. ۵۷ ﴿وَنُكِّلُوا وَفَقَامَ رَبِّی﴾ وه‌ (ده‌رمان کردن) له‌وه‌موو که‌نج و غه‌زنه و
 کرشکه زقد جوان و چاکانه. ۵۸ ﴿كَذٰلِكَ﴾ تا به‌و جوره (له‌ناومان بردن) ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا
 بَنِی إِسْرٰءَیْلَ﴾ نه‌وه‌کانی یه‌عقوب (جوله‌که‌) مان له‌جیگایان دانا. ۵۹ ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ
 مُفْرِقِیْنَ﴾ نینجا (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) کاتی خور هه‌لها تن شوئینان که‌وتن. ۶۰

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالِ اصْحَبْ مُوسَى اِنَّا لَمَذْكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى اَنْ اَضْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
 وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَّعَهُ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
 مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٨﴾ وَاَتْلُ عَلَيْهِمْ
 نَبَا اِبْرٰهِيْمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالُوْا
 نَعْبُدُ اَصْنَامًا مَّا فَتَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِيْنَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ
 تَدْعُوْنَ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٧٣﴾ قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا
 كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ
 وَاٰبَاؤُكُمْ الْاٰقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوْلِيْ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ
 ﴿٧٧﴾ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْ
 ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِيْ يُمِيتُنِيْ ثُمَّ
 يُحْيِيْ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ
 ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّالْحَقِّيْ بِالصَّدِيْقِيْنَ ﴿٨٣﴾

عبدودیه حمانی
 کوپی نه بزا پی ی
 ووت: (پرسیار بکه له
 عبدوللای کوپی
 هه بیاس ﴿٦٥﴾
 دمریاره ی نه م نود
 نایه ته نایا مه بهست
 پنیان چی به نایه تی
 ﴿٦٩﴾ ولا تقتلوا النفس
 التي حرم الله إلا
 بالحق ﴿٧٠﴾ و
 نایه تی ﴿٧٢﴾ ومن يقتل
 مؤمناً متعمداً ﴿٧٣﴾
 ده لیت: منیش
 پرسیارم کرد
 له عبدوللای کوپی
 عه بیاس و نه ویش
 ووتی: کانتیک
 نایه ته که ی سوره تی
 (الفرقان) دابه زی
 کافره کانی مه که
 ووتیان: نیت

خه لکانیکمان به ناږه و کوشتووه وه له که لا خوادا په رستراوی ترمان په رستووه و داوین پیسی شمان نه نجام داوه خواي
 که وړه نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿٨٢﴾ لا من تاب ﴿٨٣﴾ به لام نه م نایه ته ی که له سوره تی (النساء) دابه کانتیک که سیک نایینی
 نیسلامی ناسی و پاشان به ناږه و که سیک کوشت نه وه پاداشتی نه و که سه ناگری نوزده خه و به هه میشه یی
 تییدا ده مینیتته وه، ده لیت منیش نه م م گنډاږه وه بق مواهید نه ویش ووتی: وایه مه که ر که سیک که په شیمان بیتته وه.

﴿فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَنَّتَانِ﴾ نینجا کاتی دو کومه له که چاویان به یه کتر کهوت ﴿فَالْأَصْحَبُ
 مُوسَى﴾ هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمُذْرَوْنَ﴾ بیگومان نیمه گیراوین، (پیمان
 ده کهن). ۶۱ ﴿فَالْأَصْحَبُ﴾ (موسا) ووتی نه خیر پیتان ناگن ﴿إِنْ مَعِيَ سَبْعِينَ﴾
 بیگومان من په رور دگارم له که له دلفیابن پنگای (پزگار بوونم) نیشان ددهات.
 ۶۲ ﴿فَارْجِعْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نینجا سرووشمان کرد بق موسا ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِفَصَاكَ الْبَحْرَ﴾
 که به گرچانه کهت بده له دهریا که ﴿فَانْطَلَقَ﴾ (نه ویش لیتداو) جا دهریا که له ت
 بوو ﴿لَكَانَ كُلُّ رِيْقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ﴾ که هر له تیکی وه ک شاخیکی زور که وره واپوو.
 ۶۳ ﴿وَأَرْزَلْنَا نَمُ الْأَخْرِيْنَ﴾ وه نه وانی تر (فیرعون و له شکره کهی) مان نزیک
 کرده وه له وئی (دهریا که). ۶۴ ﴿وَأَرْجِعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَهْلِيْنَ﴾ جا موسا و ه موو
 نه وانی له که لی بوون رزگارمان کردن. ۶۵ ﴿ثُمَّ أَرْفَعْنَا الْأَخْرِيْنَ﴾ پاشان نه وانی
 ترمان نوقم کرد (له دهریا دا). ۶۶ ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به پاستی له وه دا
 (که باسکرا) به لکه یه کی که وره ه یه (له سر دده سلاسی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِيْنَ﴾ به لام تقدیه یان باوهریان نه هیتا. ۶۷ ﴿وَأَنْ رَّبُّكَ مُؤْتِئِرُ الرُّجُوعِ﴾ به پاستی
 په رور دگارت زانو به به زه یی یه. ۶۸ ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيْمَ﴾ (نه یی موحه ممد
 ﴿کَلَّا﴾) بخوینه روه به سهریانداه والی شیرامیم ۶۹ ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتی
 ووتی به باوکی و که له کهی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده په رستن. ۷۰ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَانًا﴾
 ووتیان بتانیک ده په رستین ﴿نَنْتَظِلُ لَهَا مِنْ عَيْنِكُمْ﴾ نینجا به رده وام به ندایه تیان
 ده که یی. ۷۱ ﴿قَالَ مَنْ يَشْمُوتُكُمْ﴾ (شیرامیم) ووتی تایا نه وانه گوتیان لیتانه ﴿إِذْ
 تَدْعُونَ﴾ کاتی هاوار و نزیان لی ده کهن. ۷۲ ﴿أَوْ يَنْفَعُكُمْ أَوْ يَضُرُّكُمْ﴾ یا تایا نه وانه
 سوود یازیانسان پی ده که یه نن. ۷۳ ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ ووتیان (نه خیر
 هیچیان پی نا کرئ) به لکو نیمه باوو باپیرانسان نیوه ﴿كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ نابو
 شیوه (ی نیمه) یان کریموه. ۷۴ ﴿قَالَ أَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی تایا نیوه
 ده زانن چی ده په رستن. ۷۵ ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ نیوه و باوو باپیره
 پیوه سووه کانتان. ۷۶ ﴿فَلَرْجِعْكُمْ إِلَىٰ﴾ جا به پاستی ه موو نه وانه دوزمنی منن ﴿إِلَّا
 رَبَّ الْعَالَمِيْنَ﴾ جگه له په رور دگاری جیهانیان. ۷۷ ﴿الَّذِي خَلَقَ فَهُوَ يُعْطِيْ﴾ که نه و
 منی دروست کریموه پاشان هر نه ویش پیتمونیم ده کات. ۷۸ ﴿وَالَّذِي هُوَ
 يُطْعِمُنِي وَيَسْقِيْ﴾ وه هر نه وانه خوراکم پیتده دات و تیراوم ده کات. ۷۹ ﴿وَأَنَا
 مَرْضِيٌّ فَهُوَ يَسْفِيْ﴾ وه کاتی نه خوش بکهوم هر نه و شیفام ده دات (چاکم
 ده کات وه). ۸۰ ﴿وَالَّذِي يُخَيِّئُ لِي الْمَخْرَجَ﴾ وه زاتیکه که من ده مروتی و پاشان
 زیندووم ده کات وه. ۸۱ ﴿وَالَّذِي أَعْطَىٰ﴾ وه (په رور دگارم) زاتیکه به ته مام و
 نومید ده کهم ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له پوئی پاداشت دا (قیامه تدا)
 ببودی له ه له کاتم و بیانسریتته وه. ۸۲ ﴿رَبِّ مَبْلِي خُتْمًا﴾ نه یی په رور دگارم
 دانايم پی ببه خشمه ﴿وَالْحَقِّي بِالطَّبْعِيْنَ﴾ بمبه ره ریزی پیاوچا کاته وه. ۸۳

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لَأَيِّ إِنْسَانٍ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ إِنِّي مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكَرُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخَنُودُوا يُطِيشُ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ كَذَلِكَ إِنْ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسُوا يَوْمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدِّيقٍ حَسْبُكُمْ يَوْمَ تَأْتِي سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٣﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ نَبَأَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٤﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَمَرَ كُفْرًا عَلَيْهِ مِنْ أَحْرَى أَنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٩﴾ قَالُوا أَأَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١٠﴾

کرد بیت خواهی
گورده چوونه
به به ختی ن قه دهغه
(دهکات).

نایب‌التی (۹۷)
 سورہتی (النفل):
 قالت عائشة (رضی
 اللہ عنہا): (كان
 النبي: ﷺ) أحب
 الدين إلي ما دلم
 عليه صاحبه (رواه
 البخاري). عائشة
 (پہ زہی خواہی لئی
 بئی دہ لئی:
 خوشی و مسترین
 نینداری و عبادت
 بہ لای پیغمبر مہر مہ
 شو نینداری یہ ہو
 خاوندگی لیسری
 بہر دہوام بیت).

نایبہتی (۱۷۸)
سورمہتی (النحل):

قال رسول الله (ﷺ): (أكمل المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً، وخياركم خياركم لنسبائهم) (رواه الترمذی) پیغمبر می خوا (ﷺ) که رسولی: (که او را رسولی باو میسران که نیکانند چاکرینان له ربه وشت دا وه چاکرینان چاکرینان به خیزانه کانان).

نباہتی (۱۸) سورہی (الاحرام): قال عبد اللہ بن مسعود (نام رسول اللہ ﷺ) جل جلالہ، مقام وند۔

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ده باس کردیم به چاکه له ناوکه له داهاتووه کاندای پئی بیه خشه. (۸۴) ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ و ده بم گپری له وه رگرانی به مه شتی پر نازو نیمعت. (۸۵) ﴿وَأَغْنِزْ لِي﴾ و ده له باوکم خوش بیه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ به راستی نه وه له گومپایانه. (۸۶) ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُنْفَخُونَ﴾ و ده شه رمه زارو پرسوام مه که له پوژیکدا که (خهلکی) زیندوو ده کرفته وه. (۸۷) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ پوژئی که مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه یه نن. (۸۸) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بیجکه له که سئی بیته خزمه تی خوا به دلکی ساع و پاک و خاوتنه وه. (۸۹) ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَ الْبَيْتِ مِنْكَ﴾ (له رزئی دواپیدا) به مه شت نزیک ده خرفته وه بق پاریزکاران و له خوا ترسان. (۹۰) ﴿وَبَرِّزْ أَهْلَ الْبَيْتِ لِلْفَاقِئِ﴾ دوزه خیش دهرده خرفیت (و ناشکرا ده کرفی) بق گومپایان. (۹۱) ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ده پئیان دهرتیت ﴿أَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ نَفُوسٌ﴾ کوان نه وانه ی که نئیوه ده تان په رستن. (۹۲) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿فَلَنْ تَصُرُونَ﴾ ثایا یارمه تیتان ده دهن یا یارمه تی خقیان ده دهن. (۹۳) ﴿لَتَكُونُوا فِيهَا مِنْ أَهْلِ الْغَاوِیْنَ﴾ ثینجا مه موو نه وانه (په رستراوان) و گومپایان سر به رو خوار فری ده درقنه دوزه خه وه. (۹۴) ﴿وَجَنُودٌ يُحِيطُونَ﴾ (په رستان) له کاتیکدا له دوزه خ دا شه ره قسه و ناژوویه یانه (له گن) په رستراوه کانپان دا ده لئین. (۹۵) ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَبِئْسَ أَهْلًا لِلْعِلْمِ﴾ سویند به خوا نیمه له گومپایی یه کی ناشکرا دا بیوین. (۹۶) ﴿إِذْ تُصَوِّفُ لِمِ رَبِّكَ الْمُنْتَفِلِينَ﴾ کاتیک نئیوه مان ده برده ریزی په روه ردگاری جیهانیانه وه. (۹۷) ﴿وَمَا أَشْهَدُ إِلَّا الْخَاشِعُونَ﴾ که س نیمه ی گومپا نه کرد تاوانباران نه بییت. (۹۸) ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ و ده هیج تکا کاری بق نیمه نی یه. (۹۹) ﴿وَلَا صِدْقَ عِمَامٍ﴾ و ده هیج هاوریکه کی دلعلق زمان نیه. (۱۰۰) ﴿فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوزگه جاریکی تر بگه پاینایه ته وه (بق دنیا) ﴿فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه وسا له باوه ردلوان ده بیوین. (۱۰۱) ﴿إِنْ لِي ذَلِكُ لَكَاةٌ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) په ندو به لکه مه یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به لام دقدیه یان باوه ردلوان ده بیوین. (۱۰۲) ﴿وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّ الْغَيْثَ الرَّحِيمَ﴾ به راستی هه ره په روه ردگاری زالو میهره بانه. (۱۰۳) ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ که لی نوح ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ قُلُوبِهِمْ﴾ پتفه مبه رانیان به درقنن دانا (پروایان پئی نه کردن). (۱۰۴) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ نُوحٌ﴾ کاتی که نوحی برایان پئی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ثایا ناقترسن له خوا (خوشتان ناپارقنن). (۱۰۵) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من پتفه مبه ریکه نه مینم بق نئیوه. (۱۰۶) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ده موون که واته له خوا بترسن و گوپرایه لی من بکن. (۱۰۷) ﴿وَمَا أَشْهَدُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ده من دواوی هیج کرپیه کتان لی نا که م له سر نه وه (پنموونی کرپیه تان) (و نه آخری) ﴿إِلَّا عَلَى رِبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من ته نها له سر په روه ردگاری جیهانیانه. (۱۰۸) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾ که واته له خوا بترسن و گوپرایه لی من بکن. (۱۰۹) ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لَنَا﴾ ووتیان ثایا (چون) باوه به تر بیتنن ﴿وَأَتَيْتَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه ی شوینت که ووتن په سترین که سن (مه زارو دماو نه فامن). (۱۱۰)

قَالَ وَمَا عَلَّمِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي
 لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنَّا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
 ﴿١٤٠﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْشُرُ لَكَ كُونٌ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١٤١﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١٤٢﴾ فَأَفْنَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلَاكِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١٤٤﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٤٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٧﴾ كَذَبَتْ
 عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٨﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٩﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥١﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٢﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَقْبَلُونَ ﴿١٥٣﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٥٤﴾
 وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٥٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٦﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدُّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٧﴾ أَمَدُّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ
 وَجْهَتِ وَعُيُونِ ﴿١٥٨﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٥٩﴾ قَالُوا مَوْءَاةٌ عَلَيْنَا أَوْ عَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٦٠﴾

- اثر في جنبه قلنا:

يا رسول الله، لو
 اتخذنا لك وطاء؟

فقال: (مالي و

للدنيا؟ ما أنا إلا

كراكب استظل تحت

شجرة ثم راح

وندم) (رواه

الترمذي).

عبدالله بن كعب

من مسعود ده لى

(يقفه مبرى

خوا) (مسند

حسين بن خنيس،

پاشان له خبر

هستا و شوى

سامي و دوى

حسين بن

بمنه شفقوه ديار

بوى، و دمان نوى

يقفه مبرى خوا،

خزنگه زرد خنيسى

لهمان بقى دلايتايه؟ يقفه مبرى له مبرى: (من جيم له مبرى له مبرى من مبرى له مبرى به؟ من له مبرى له مبرى

و ده ولاخ سوارى وام (له مبرى گراما) جوييكنه مبرى له مبرى و پاش مبرى له مبرى و مبرى له مبرى.

نابيه (٢٤) سورة النجم (الانعام) قال رسول الله (ﷺ): (إن أشر الناس عند الله منزلة يوم القيامة

الرجل يلغى إلى المرأة و تلغى إليه ثم ينشر سرها) (رواه مسلم). يقفه مبرى خوا (ﷺ) له مبرى:-

﴿قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (نوح ۸۵) ووتی من چو زانم نه وانه چس
 کرده و ده که ن. ۱۱۲ ﴿إِنْ جَاءَهُمْ إِلَّا عَنِّي﴾ پرسینه و هیان ته نها له سر
 په روه ردگارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ نه گه ر نثوه مه ست بکن (بزانن). ۱۱۳ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر که ری باوه رداران نیم. ۱۱۴ ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ من ته نیا
 تر میته ریکی پرون که روه م. ۱۱۵ ﴿قَالُوا لَنْ لَزَنَّا نَشْرُجُ﴾ ووتیان نه ی نوح نه گه ر
 کرتایی نه میتی (له م کاری بانگه وازه ت) ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بیگومان له به رد
 باران کراوان ده بی. ۱۱۶ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي كُذِّبْتُ﴾ (نوح) ووتی: نه ی په روه ردگارم
 بی گومان که له که م به وایان پی نه کردم. ۱۱۷ ﴿فَأَنفَعُ بَنِيَّ وَأَهْلِيَّ وَأَهْلِيَّ﴾ که واته له نیتوان
 من و نه واند ا حوکم بده به حوکم داننکی به کجاری ﴿وَنَجِيٍّ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من
 و نه و باوردارانه ی له که لمدان رزگار بکه. ۱۱۸ ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ﴾ نیمه ش نوح و
 نه و که سانه ی له که لی بوو رزگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾ له و
 که شتی به ی که پر کراو بوو (له مرزق و مه موو چورده گیانداریک). ۱۱۹ ﴿لَمْ أَفَرِّقَ بَيْنَ
 آبَائِهِ﴾ له پاشان له دوا (رزگار کردنن نیمانداران) نه وانه ی که مانه و نه توقمان کردن
 (له نای تو فانه که دا). ۱۲۰ ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له وده دا (باسکرا) به لکه به کی
 که وده به ﴿وَمَا سَأَلَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام قدر به یان باوه ردان نه بوون. ۱۲۱ ﴿وَإِنْ رَأَوْكَ
 لَهْوَ الْعَرْبِ الرَّحِيمِ﴾ وه به راستی هر په روه ردگار ت زالی به به زه ییبه. ۱۲۲ ﴿كَذَّبَتْ عَادُ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ که لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به سر زدن دانا (باوه ریان پی نه کردن).
 ۱۲۳ ﴿إِذْ قَالَ قَمُّ أَخُوهُمْ مُّوَّدٌ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی بریان پی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناپارینن (له سزای خوا). ۱۲۴ ﴿إِنِّي لَكُرْسُولُ مُّبِينٍ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی
 نه مینم بق نثوه. ۱۲۵ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی پایلی
 من بکن. ۱۲۶ ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کر نیک له نثوه داوا ناکم
 له سر نه م (که یانندن بانگه وازه) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته نها
 لای په روه ردگاری جیهانیا نه. ۱۲۷ ﴿أَتَتَّبِعُونَ بَعْضَ مَا يَتَّبِعُونَ﴾ نایا نثوه له مه موو
 شویننکی به رزی (سهر رنکا) بورجیک دوست ده که ن به بی هووده. ۱۲۸ ﴿وَتَتَّبِعُونَ مَصَانِعَ﴾ وه چه ند کوشک و قه لای به میز (کار که) دوست ده که ن
 ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و نومیده ی هر بمیننه و نه مرن. ۱۲۹ ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه هر
 کاتی ده ست بوو شینن ﴿بَطِشْتُمْ خَبَابِينَ﴾ سته مکارانه ده س ده و شینن. ۱۳۰ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان پپارینن و گوی رایلی من بکن.
 ۱۳۱ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ وه له (سزای) نه و خوا به خوتان پپارینن ﴿أَنذَرُكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 که خوتان ده زانن چی پی به خشیون. ۱۳۲ ﴿أَنذَرُكُمْ بِاتَّقِيعِ وَبِئْسَ ثَاوَدٌ وَ مَالَاتٌ وَ
 مَنَدَالٌ وَ. ۱۳۳ ﴿وَجَنَسٌ وَغَوْنٌ﴾ باخ و کانیاوی قدری پی داون. ۱۳۴ ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾
 به راستی من ده ترسم دوچار تان بی ﴿عَذَابٌ نَّزِيرٌ عَظِيمٌ﴾ سزای رز زکی قدر که وده ی
 دواو پر له سزا. ۱۳۵ ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود (علیه السلام)) لای نیمه به کسانه
 ﴿أَوْعِظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعِظِينَ﴾ نامزگاری بکیت یا نامزگاری نه کیت. ۱۳۶

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُرْكُونَ فِي مَا هُنَاءَ أَمِينٌ ﴿١٤٦﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
 وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُوْتَا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾
 وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يَصْلَحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَشَايَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

- (به راستی من
 که سانهی که له
 بلدی دواهی نا لای
 خوا خرابترین
 پله یان مه یه
 پیادیکه له گه
 خیزانیدا دروست
 ببی پاشان نهیسی
 قافره ته که ناشکرا
 بکات و باسی بکات
 بق خه لکی).

نایه تی (٢٦)

سورتهی

(الاسراء): قال

النبي (ﷺ): **لَنْ**

العبد لیستکلم

بالکلمه ما یتبین

فیها یزل بها إلی

النار أبعد ما بین

المشرق و المغرب

(متفق علیه).

پیغه مبه ر (ﷺ)

فرمودی: (بیگو مان مرقف ووتیه که ده لی بی نه وهی بیری لی بکاته وه به مؤیه وه به نه ندازه ی دوری
 نیوانی پوزده لات و پوزتاوا زیاتر ده چیتته خواره وه بق ناو دوزخ).

نایه تی (٧٩) سورتهی (الاسراء): قالت عائشة (رضی الله عنها): (كان النبي (ﷺ) يقوم في الليل حتى
 تتفطر قدماء فقلت له: لم تصنع هذا يا رسول الله، وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر؟ قال: أفلا-

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌ی (تو هیناوته) ته‌ن‌ها درو‌و ده‌له‌سه‌ی پیشینانه. (۱۳۷) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه نئمه سزا نادرین. (۱۳۸) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ نئتر باوه‌ریان پی‌ نه‌هینا بویه نئمه‌ش له‌ناومان بردن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ بیگومان له‌وه‌دا (باسکرا) نیشانه‌ی گوره‌ه‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زور به‌یان باوه‌پدار نه‌بوون. (۱۳۹) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌پاستی هر په‌روه‌ردگارت به‌ده‌سه‌لات و به‌به‌زه‌یی به. (۱۴۰) ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه‌لی سه‌موود پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن زانی. (۱۴۱) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾ کاتئ صالحی (علیه‌السلام) بریایان پی‌ی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ نایا (له‌سزای خوا) خوتان ناپارژین (۱۴۲) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولُ أَمِينٍ﴾ به‌پاستی من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بۆتان. (۱۴۳) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن و گوی پایله‌لی من بکن. (۱۴۴) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کرئ و پاداشتیک له‌سر نه‌م (پیغه‌مبه‌ریکی به) له‌ئبوه‌ داوا ناکه‌م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کرئ و پاداشتی من ته‌ن‌ها لای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه. (۱۴۵) ﴿أَتَتَّقُونَ فِي مَا هَبْنَاهُ آمِنِينَ﴾ (وا ده‌زانن) وازتان لی ده‌هینری له‌دنیا‌دا به‌هیمنی (ده‌ژین). (۱۴۶) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له‌ناو باخات و کانیاوی زوردا. (۱۴۷) ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضْبٌ﴾ وه له‌ناو کشتوکالی زور باخاتی دار خورمای میوه‌ گه‌ییودا. (۱۴۸) ﴿وَتَنَجُّوتٍ مِنْ الْجِبَالِ يُّوْتَا فَرِهِينَ﴾ وه له‌چیاکان دا خانوو داده‌تاشن زور به‌لیزانانه. (۱۴۹) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته له‌(سزای) خوا بترسن و گوی پایله‌لی من بکن. (۱۵۰) ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه گوی پایله‌لی زیاده‌ په‌وان مه‌کن. (۱۵۱) ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وانه‌ی خرابه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌وی دا ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وه کرده‌وه‌ی چاک ناکه‌ن. (۱۵۲) ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (به‌صالح‌علیه‌السلام) تو ته‌ن‌ها به‌کیکی له‌جادوو لی‌کراوان. (۱۵۳) ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ تو ته‌ن‌ها مرقفیکی وه‌ک نئمه ﴿قَاتِلْهُمْ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ ده‌ی نایه‌ت و موعجیزه‌یه‌کمان بۆ بیته‌ نه‌گه‌ر له‌پاست گویانی. (۱۵۴) ﴿قَالَ هَذِهِ نَافَةُ﴾ (صالح‌علیه‌السلام) ووتی نه‌م وشته‌ر مئینه (موعجیزه) به ﴿هَٰذَا شَرٌّ وَلَكِنَّ شَرَّ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ ناو خواردنه‌وه پوژیک بۆ نه‌وه‌و پوژیکیش بۆ نئیه‌یه. (۱۵۵) ﴿وَلَا تَسْهَوْا يَوْمَ﴾ ده‌ستی بۆ مه‌به‌ن به‌خرابه ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ نه‌گینا سزای توله‌ی پوژیکی گه‌وره‌ تووشتان دیت. (۱۵۶) ﴿تَقْرَؤُوا نَاصِحًا تَنْبِيْنٍ﴾ که‌چی نه‌وان سه‌ریان بری نه‌وسا په‌شیمان بوونه‌وه (له‌ترسی توله‌ی خوا). (۱۵۷) ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ نینجا سزای توله‌ نه‌وانی گرت ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌پاستی له‌مه‌دا (باسکرا) نیشانه‌یه‌کی گوره‌ه‌یه به‌لام زور به‌یان باوه‌پدار نه‌بوون. (۱۵۸) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت زال و به‌به‌زه‌یی به. (۱۵۹)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزَانِ فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْوَاسٍ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

- اکون عبداً

هکودا (متلق)

علیه) . عانیفه

(ده نای خوائی لی

بی وعتی :

پیغه مبه ر (ﷺ)

نوه نده

شه و نوژی ده کرد

تا هه ردو پی

ناوسا بوون، منیش

پیتم ووت: بچی

ناوا ده کیت و

خوت ماندو

ده کیت، له

کاتیکدا خواله

گونه کانی پیشو

و پاشت خوش

بووه، فه رموی :

دهی منیش

به نده یه کی

سوپاس گوزار

نهیم ۱۶.

تفهتهی (۱۰۹) سورتهی (الاسراء) : قال رسول الله (ﷺ) (ليس شيء أحب إلى الله تعالى من قطرتين و

لترين : قطرة من دموع في خشية الله، و قطرة دم تهراق في سبيل الله، و أما الأثران فأثر في سبيل الله تعالى،

وآثر في فريضة من فرائض الله تعالى) (رواه الترمذي). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی (هیج شتیک لای خوا

خوشه ویسترنی یه له دوو دلۆپ و دوو شوینه واری شوین پی، دلۆپی فرمیتسک له چارو بیت له ترسی خوا-

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ که‌ی لوط پیتفه‌مبه‌رانیان به‌سرفتن دانا. (۱۶۰) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ
لُؤْمُؤُكُمْ لَوْ لَمْ آتَاكُمْ هَٰؤُلَاءِ بِذُنُوبِكُمْ لَا تَرَوْنَ عَنْكُمْ ظَنًّا مِنْ رَبِّكُمْ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ کاتی لوطی برایان (۱۶۱) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌پاستی من پیتفه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بق نئوه.
(۱۶۲) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوئ پایلی من بکن. (۱۶۳) ﴿وَمَا
أَتَاكُمْ عَلَيْهِ مِنْ آيَةٍ إِلَّا تَكْفُرُ بِهَا﴾ وه من هیچ پاداشتی که‌لهر (پیتفه‌مبه‌ریکی که‌م) له‌نئوه داوا
تاکتم ﴿إِنْ أُخْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَأْسٍ مِنْ يَدَيْكُمْ﴾ پاداشتی من تنها لای په‌روه‌ردگای
جیهانیانه. (۱۶۴) ﴿اتَّبِعُوا الْوَعْدَ مِنَ الْوَعْدِ﴾ ثایا له‌ناو (همه‌وو خه‌لکی) جیهانیاندا نئوه
تیر بازی ده‌کن. (۱۶۵) ﴿وَتَذَرُونَ﴾ وه ولزینن ﴿مَا عَلَقَ لَكُمْ مِنْ دُونِ الْوَعْدِ﴾ له‌و
هاوسه‌رانه‌تان که‌په‌روه‌ردگارتان بقی دروست کردون ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه‌خیز
به‌لکو نئوه که‌م‌لیکن ده‌رچو له‌سنوری ناره‌زو. (۱۶۶) ﴿قَالُوا إِنَّا لَنَرُّوكُمْ فَلَوْ أَنَّا
وَعَدْنَاكُمْ لَكُنَّا بِكُمْ عَلَىٰ كَافِرِينَ﴾ (له‌م کاره‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
بیگومان له‌ده‌رکراوان ده‌بیت (له‌م خاکه‌). (۱۶۷) ﴿قَالَ إِنِّي لَبَلَّاسٌ مِنَ الْغَالِينَ﴾ (لوط)
ووتی بیگومان من زدر قه‌لس و بیزارم له‌و کرده‌وه‌تان (تیربازی). (۱۶۸) ﴿رَبِّ نَجِّنِي
وَأَقْرَبِي بِمَنْ يَخْلُقُونَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم خرم و مال و خیزانم زنگار بکه‌ له‌ (توله‌ی) نه‌و
کرده‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکن. (۱۶۹) ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَمَلْنَا الْآخِرِينَ﴾ ثینجا نئمه‌ش لوط و همه‌وو
خیزانه‌که‌پمان زنگار کرد. (۱۷۰) ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجکه له‌پیره ژنی (خیزانی
لوط) که‌ له‌جیم‌اوان (تیاچوان) بو. (۱۷۱) ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَمْرِينَ﴾ پاشان نه‌وانی ترمان
له‌ناو برد. (۱۷۲) ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ طُوفًا﴾ وه بارانیکمان (له‌برد) به‌سهریاندا باراند ﴿وَمَا
نَزَّلْنَا مِنْهُ﴾ ثینجا نای چ خراب بوو بارانی ترسین‌واوه‌گان. (۱۷۳) ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ﴾
به‌پاستی له‌مه‌دا (باسکرا) په‌ندیکی که‌وره مه‌به ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُكُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زوریان
بیاوه‌ردلر نه‌بوون. (۱۷۴) ﴿وَأَنْ رَأَىٰ رَجُلًا مِّنْ آلِهِمُ الرَّجُلُ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت زال و
میهره‌بانسه. (۱۷۵) ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمِرْثَلِ﴾ خاوه‌نی باخاته چرو پره‌کانیش
پیتفه‌مبه‌رانیان به‌سرفتن دانا. (۱۷۶) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه‌یب (۱۷۷)
پتی ووتن: ثایا خرتان ناپارینن و له‌خوا ناترسن. (۱۷۷) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌پاستی
من پیتفه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بق نئوه. (۱۷۸) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ که‌وابوو له‌خوا بترسن و
گوئ پایلی من بکن. (۱۷۹) ﴿وَمَا أَتَاكُمْ عَلَيْهِ مِنْ آيَةٍ إِلَّا تَكْفُرُ بِهَا﴾ وه من هیچ کرئ و پاداشتی
له‌نئوه داوا تاکتم له‌سهر پیتفه‌مبه‌رایه‌تیه‌کم ﴿إِنْ أُخْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَأْسٍ مِنْ يَدَيْكُمْ﴾ پاداشتی من
تنها لای په‌روه‌ردگای جیهانیانه. (۱۸۰) ﴿أَوَلَا أَوَّلُوا الْكَيْلَ﴾ ریک و راست پتیوانه بکه‌ ﴿وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُخْلِفِينَ﴾ وه له‌زیان ده‌ران مه‌بن (له‌پتیوانه‌دا ناته‌واو بیپیون). (۱۸۱) ﴿وَزُرُّوا
بِالْفِتْنَةِ الْمُشْتَكِيمَ﴾ وه به‌ته‌ران‌وو‌یه‌کی راست و ریک کیشانه بکن. (۱۸۲) ﴿وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَ مِنْهُمْ﴾ و که‌م و کورئ مه‌کن له‌شته‌کانی خه‌لکید (هیچ مالیکیان زدر پتی
مه‌خن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه رقمه‌چن له‌زمویدا به‌خرابه‌کاریتان. (۱۸۳)

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَلنَّزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَوْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

- دلچسپ خوی
برہنہ لہ پنگی
خودا ، سو شوین
پتیہ گہش : شوین
پتیہ کیان نہ وہ یہ
لہ جیہاد و پنگی
خوای گہوردہ
بیت ، شوین
پتیہ کی تریان
لہ بجہ متانی
نہ رزق
لہ فہرہ مانی خوای
گہوردہ بیت).

نایہتی (۱۱۱)

سورہ قی (الإسراء)

قال رسول

الله (ﷺ): (إن الله

ليخفى عن العبد

ياكل الأكلة فيحمده

عليها ويشرب

الشربة فيحمده

عليها) (رواه مسلم).

پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (بیگومان خوا لہ بندہ پازی دہی بہ خوار دیک دہیخوات و سوپاسی خوای
لہ سر دہکات و بہ خوار دہیہک دہ پیغمبری سوپاسی خوای لہ سر دہکات).

نایہتی (۲۰) سورہ قی (الکہف): قال رسول الله (ﷺ): (ما من مسلم يغرس غرساً إلا كان ما اكل منه

له صدقة وما سرق منه له صدقة ولا يزرؤه أحد إلا كان له صدقة) (رواه مسلم). پیغمبری خوا (ﷺ) -

﴿وَأَقْرَأُوا الْقُرْآنَ﴾ و په پارسۍ له ژاتۍ څخه ﴿خَلَقَكُمْ وَالْحَيَاةَ الْأُولَى﴾ كه ښووه و څه لكاني
پيشوويشي دروست كړيووه. (۱۸۴) ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتيان تق ته نها
لهجانو لي كړاواني. (۱۸۵) ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ وه تق ته نها موقفيكي وهك نيمه
﴿وَإِنْ تُظُنَّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ و به پاستي نيمه واگومانت پي دده بين له دروزانان بيت.
(۱۸۶) ﴿فَأَسْبِطْ عَلَيْنَا كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دهی چنه پارچه يه كه له ناسمان بخه ره
خواره وه به سه رماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ نه گهر تق له پاست گزياني. (۱۸۷) ﴿قَالَ
نَعَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ شَيْئًا يَنْفَعُونَ﴾ (شوعه يپ) ووتی په روه ردگارم چاك ده زاني به هر كرده وه يه كه
كده يه كن. (۱۸۸) ﴿تَكْذِبُ﴾ نينجا شوعه يپ يان به دروزن زاني ﴿فَأَخَذَهُمُ عَذَابٌ يَوْمَ
الْظَّلَّةِ﴾ به وه يه وه سزای رځی ستيه ري هره گرني ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
به پاستي نه و سزايه سزای رځی كسي تقد گه وده بوو. (۱۸۹) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾
پيگومان له مه دا (باسكرا) به لگه يه كي به ميژه مه يه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
تدريه يان باوه ردار نه بوون. (۱۹۰) ﴿وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ مُّؤْمِنٌ﴾ وه به پاستي
په روه ردگارم هر نه وه زال و به به زه يي. (۱۹۱) ﴿وَإِنَّهُ لَشَيْءٌ مُّزِيدٌ﴾ و به پاستي
نه (قورئان) دابه زځروای په روه ردگاري جيهانيانه. (۱۹۲) ﴿قَالَ يٰٓأَيُّهَا الْاٰمِنُ﴾
جوهره ثيلي نه مين هيڼايه خوا وه. (۱۹۳) ﴿عَلَىٰ قَلْبِكَ لِيَكُونَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ بق سه ردلي
تق بق نه وهی له ترسيڼه ران بي. (۱۹۴) ﴿يَلَسَانٌ عَرَبِيٌّ﴾ به زمانكي عه ره بي روون و
ره وان. (۱۹۵) ﴿وَإِنَّهُ لَي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ وه به پاستي (باسي قورئان) له كتيبي پيغه مبه ره
پيشووه كاندا مه يه. (۱۹۶) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَنْزَلَهُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ كه زاناياني به ني نيسرائيل
نهو (دهنگ و باسي قورئان) د ده زانن. (۱۹۷) ﴿وَلَوْ تَرَاءَهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر
نيمه نهو (قورئانه) مان بناردايه ته خواره وه بق سه ركه ستي عه جه مي. (۱۹۸)
﴿نَفَرَاهُ عَلَيْهِمُ﴾ نينجا بيخوځنرايه ته وه به سه رياندا (بي باوه راني مه ككه) ﴿مَا كَانُوا
بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ باوه ريان پي نه ده هيڼا. (۱۹۹) ﴿كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به و
چرده نهو (قورئان) مان خستو ته ناودلي تاوا تباراته وه. (۲۰۰) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
كه چي هر باوه ري پي ناهيڼن ﴿حَتَّىٰ يَرْوَا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ مه تا سزای سخت به چاري
خويان ده بينن (جا باوه ري بينن). (۲۰۱) ﴿فِي آيَاتِهِمْ نَفْثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾
نه ويښ له ناكاو دا ديت بويان كه نه وان هه ستي پي ناكه ن. (۲۰۲) ﴿فَيَقُولُوا
مَنْ غَرَّبَهُمْ﴾ نه و ما نه لښ نا خو مقله تمان پي ده ري. (۲۰۳) ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾
دهی نايان نه وان په لهی سزای نيمه يانه. (۲۰۴) ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تق
پيتم بلني نه گهر چنه سالي به خوځي بيان ځينن. (۲۰۵) ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا
يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نهو سزايه كي كه لتي ترسيڼرا بوون بيت بويان. (۲۰۶)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا
لَمَّا مُنْذِرُون ﴿٢٨﴾ ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيَاطِينُ ﴿٣٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّهُمْ
عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُونَ ﴿٣٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٣٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٤﴾ وَخَفِضْ
جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ لِي
بِرِيءٍ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٧﴾ الَّذِي
يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٤١﴾ تَنَزَّلَ عَلَىٰ
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٤٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٤٣﴾
وَالشُّعْرَاءُ يُتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
يَهِيمُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيَعْلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٤٧﴾

- فہ رموی: (۴۰)

موسى ولما نيك

برہ ختیک بنیثی

چی لی خودا خیرد

چاکہ یہ بڑی وہ چی

لی نزد خیرد

چاکہ یہ بڑی وہ ہر

کس لہی کس

کاتہ وہ بہ خوارین

یامہر شتیک تر

نہ وہی خیرد

چاکہ یہ بڑی

نایہتی (۴۵)

سورہ (الکھف)

قال رسول الله

(ﷺ): (تمس عبد

الدینار والدرهم

والقطیعة

والخمیصة، إن

أعطی رخصی، وإن

لم یعط لم

ی—رخصی) رواہ

البخاری). پیغمبر خوا (ﷺ) فہ رموی: (تیاچو و دلماوہ بہ تہدی نینار و نرہم - پارہو پھل - و

بہرگ و پلہاک، نہ گہر پئی سرا پائی دہییت وہ نہ گہر پئی تہرا ناہائی یہ توبہ دہی).

نایہتی (۶۶) سورہ (الکھف): قال رسول الله (ﷺ): (إنما مثل الجليس الصالح وجليس السوء

كعامل المعك ونافع لك، فعامل المعك إما أن يظيك وإما أن يفتاق منه وإما أن تجد ريعاً طيبة ونافعاً-

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُدُورُهُمْ﴾ سوریان پی ناگه‌نی ﴿مَا كَانُوا يُمْشُونَ﴾ شو هه موو خوشی و رابورده‌ی به وان درابوو. (۲۰۷) ﴿وَمَا أَمْلَكْنَا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ هیچ شاریکمان له‌ناو نه‌بردووہ ﴿إِلَّا مَا سَدَرُوا﴾ دلتیابه ترسیته‌رانیکی هه‌بووه. (۲۰۸) ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بق شه‌ی میر بکه‌نوه، وه نیمه سته‌مکار نه‌بووین (له‌سزادانیاندا). (۲۰۹) ﴿وَمَا تَزَلَّتْ يَدَا الشَّاطِطِينَ﴾ شه‌یتانه‌کان شو (قورئانه‌) یان نه‌میتاوه‌ته خواره‌وه. (۲۱۰) ﴿وَمَا يُلْقِي أُمُّهُمَا وَلَا يَنْطَلِقُ لَهَا وَهَنٌ وَلَا يَنْتَبِهُنَّ﴾ نه‌شیایو شه‌ون و نه‌ده‌هستوانن. (۲۱۱) ﴿إِنَّهُمْ عَنْ السَّمْعِ لَمَكْرُوْلُونَ﴾ به‌راستی شه‌یتانه‌کان له‌گویی کرتن (ی هه‌والی ناسمان) به‌رگری کران. (۲۱۲) ﴿لَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ که‌وانه هیچ به‌رستراویکی تر نه‌به‌رستی له‌گه‌ل خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه‌گینا له‌سزا دراون ده‌بی. (۲۱۳) ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزم و که‌سه تقد نزیکه‌کانت بترسیته. (۲۱۴) ﴿وَإِخْضِ جَنَاحَكَ﴾ و بالی به‌زه‌یی و نه‌رمو نیانیت راخه ﴿لِمَنْ آتَيْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بق شو باوه‌پدارانه‌ی که‌شوینت که‌وتوون. (۲۱۵) ﴿إِنَّ عَصْرَكَ﴾ نینجا نه‌گه‌ر سه‌ریچیان کردی ﴿فَلَنْ أُنْزِلَ فِي بَرٍّ يَمْنًا تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا پیان بلی: به‌راستی من به‌روم له‌وه‌ی قیوه ده‌یکه‌ن. (۲۱۶) ﴿وَنُكَلِّ عَلَى الْأَعْمَى الرَّحِيمَ﴾ وه پشت به‌و خولیه بیه‌سته که‌زال و به‌به‌زه‌یی یه. (۲۱۷) ﴿أَلَدَىٰ بَرِّكَ جِبْنٌ تَقُومُ﴾ شو (خولیه) که‌ده‌تبینی کاتی به‌ته‌نیا نویژ ده‌کی. (۲۱۸) ﴿وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ﴾ وه (ده‌بیتی) نویژ کردنت له‌ناو نویژ‌گه‌راندا (که‌پیش نویژیان بق ده‌که‌یت). (۲۱۹) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نفا شه‌وه بیسه‌ری ناگادار. (۲۲۰) ﴿مَنْ أُنْصِرْكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّاطِطِينَ﴾ هه‌والتان بده‌می شه‌یتانه‌کان داده‌به‌زنه سه‌ر کی؟ (۲۲۱) ﴿تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَثَرٍ أَبْتِرَ﴾ داده‌به‌زنه سه‌ر هه‌موو (که‌سیکی) تقد دروزنی تقد تاوانبار. (۲۲۲) ﴿يَقُولُونَ السَّمْعُ وَأَصْفَرُمْ كَذِبُونَ﴾ باش گوی ده‌گرن (بق شه‌یتانه‌کان) وه تقد به‌یان دروزنن (له‌وه‌والانه‌دا ده‌یدهن به‌خه‌لکی). (۲۲۳) ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوُونَ﴾ (پیغه‌مبه‌ر) شاعیر نی (یه) شاعیره‌کان ته‌نفا گومپا‌کان شوینیان ده‌که‌ون. (۲۲۴) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ نایا نابینی که‌نه‌وانه ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَمُومُونَ﴾ به‌هه‌موو دقل و شیوکی‌ها به‌سه‌ر لیشتیواوی ده‌روئن (شیعر ده‌لین). (۲۲۵) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه به‌راستی نه‌وانه شتی ده‌لین که‌خویان نایکه‌ن. (۲۲۶) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له‌وانه یان به‌ویان میتاوه‌وه کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه یادو زیکری خویان تقد کردوه ﴿وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ وه توله‌یان سه‌ندوه له‌پاش شه‌وه سته‌میان لی‌کراوه ﴿وَسَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی سته‌میان کردوه له‌م‌ودوا ده‌زانن ﴿أَيُّ مَقْلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ که‌چون که‌پانه‌وه‌یه‌ک ده‌که‌رینه‌وه (بق لای خوا لوی مردن). (۲۲۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
 أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَلْأَلْفَى الْقُرْآنِ مِنْ
 لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِغَاتٍ كُ
 مِنْهَا خَبِرَ أَوْ أُنَبِّئُكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا
 جَاءَ هَانُودَى أَنْ بُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسِي إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
 فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسِي لَا تَخَفْ
 إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ
 سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ يَيْضَاءً
 مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
 ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مَبْصُرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

الکبر اما ان یحق
 ثباته واما ان تجد
 منه رجحا
 متنه متفق
 علیه پیغمبر صلی
 خوا (علیه السلام) فرمودی
 (پیغمبران شوقی
 ماورای چاه و
 ماورای خراب و ده
 هکری میسک و
 نوکر له کوره وان،
 جا هکری میسک
 بابعد دهکری
 یابونی دهکری
 یابونی خلقی دی
 بهسرتدا، بهلام
 نوکر له کوره
 یاجل و بهرکه که
 دهسوتینت یابونی
 تاخری دی
 بهسرتدا).

نملی (۸۷)

سورہ نمل (الکوا) قال رسول الله (ﷺ): (إنما أنا بشر، وأنكم خلقتمون لي ولعل بعضكم أن يكون ألحن بحجتي من بعض فأقضي له بغير ما أسمع فمن قضيت له بحق أخيه فإنما أقطع له قطعة من النار) (متفق عليه). پیغمبر صلی خوا (علیه السلام) فرمودی: (پیغمبران من میان و توهمی تا کبری و کجاست متنه لام و له انابه هکری کهسرتان تر بن له هکری کهسرتان منیش بریاری بق دهدهم بهو شیوهی لبی دهیستم، جا-

سورتهی ﴿القل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوی به خشندهی میهربان. ﴿طه﴾ به (طه، سین) ده خوینریته و خوا زاناره به ماناکه ی بزانیاری زیاتر سهیری سه رتهای سورتهی (البقره) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ نه مه نایه ته کانی قورشان و کتیبی ناشکرایه. ۱ ﴿مَدَى وَيُقَرَّرُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (مَدَى) پتیموینی و مژده دانه بق پرواداران. ۲ ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه وانه ی که توید به جی دینن و زه کات ددهن ﴿وَمِمَّنْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه نه وانه ی پروای به پروای دواپی مه یه. ۳ ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نه وانه ی باور ناهینن به روئی دواپی ﴿يَتَّبِعُونَ مَا كَانُوا عَمِلِينَ﴾ کرده و (خرابه) کانیانسان رازاندوه ته و بویان ﴿لَهُمْ عَذَابٌ﴾ بقیه نه وان به سه رگردانی ده سورینه وه. ۴ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابُ﴾ نه وانه که سانیکن سزای به دیان بق مه یه ﴿وَمِمَّنْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ﴾ وه نه وانه له پوئی دواپی دا زه ره نه ندرین که سن. ۵ ﴿وَأَنَّكَ لَتَلْقَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی تق (نه ی موحه مه د) قورشانن پتیده ری (فیر ده کری ی) ﴿يَن لَّدُنْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ له لایه ن خوی کار دروستی زانوه. ۶ ﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لَأَهْلِيهِ﴾ (بیریان خه ره وه) کاتی موسا به خیزانه که ی ووت ﴿إِنِّي أَنَا نَارُكَ﴾ بیگومان من ناگری به دیده کم ﴿فَتَنَزَّلْنَا بِهَا عَلَى﴾ (تیوه لیره دا بن) من ده ریتم بق لای نه و ناگره به زوی مه والیکتان بق دینم ﴿أَوْ أَمْرًا بِهَا عَلَيْكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له و ناگره) تان بق دینم تا تیوه ﴿تَضَلُّوْا﴾ خرقانی پی که رم بکه نه وه. ۷ ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ﴾ نینجا کاتی (موسا) که یشت لای ناگره که بانگی لی کرا ﴿أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ که پتیز دایه نه و که سی له ناو ناگره که (پووناکی که) دایه و نه وه ش به ده وری دایه ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاکو بی گهرده خوی په وهردکاری جیهانیان. ۸ ﴿يَسْمُوعَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نه ی موسا به راستی نه وه ی (بانگی کردی) منم خوی به ده سه لاتی کار دروست. ۹ ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ ده گرچانه که فیر ده (نه ویش فیری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّرُ أَنَّهُ بِهَا جَانٌ﴾ نینجا کاتی بیینی وه ک تیره مار ده جولن ﴿وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ (موسا) مه لاهات و ناوری نه دایه وه. ﴿يَسْمُوعَى لَا تَخَفْ﴾ (خودا فهرمووی) نه ی موسا مه ترسه ﴿إِنِّي لَا خِيفَ لَدَى الْمَرْعُولِ﴾ بیگومان پیغه مبه ران لای من ناترسن. ۱۰ ﴿إِلَّا مَنْ ظَنَّرَ﴾ بیجکه له که سی که ستمی کردبی ﴿فَدُرُّ بِدَلِّ خُشًا بَعْدَ سُرٍّ﴾ پاشان خرابه که ی کردبی به چاکه ﴿فَلَمَّا غَفَرَ رَحِمٌ﴾ نه وه به راستی من لیبوره دی به به زهیم. ۱۱ ﴿وَأَذِلَّ بِدَلِّ فِي جَنِّكَ﴾ وه ده ستت بکه به باخه لندا ﴿فَخَرَجَ بِبَصَافَةٍ مِّنْ غَيْرِ سُرٍّ﴾ (که دهرت میتنا) به سه پیتی و پرشنگذاری دیتنه دهر وه به بی به له کی ﴿فِي تَنَجٍّ وَاسْتِغَاثَةٍ إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (نه مه دور موعجیزه یه) له تق موعجیزه بق فیرمه ون و که له که ی ﴿لَهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به راستی نه وانه که لیکلی له سنوور ده رجوون. ۱۲ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يَنصِرُونَ﴾ نینجا کاتی موعجیزه ناشکرا و پوونه کانی نیکمه یان بق هات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان نه مه جادوویه کی ناشکرایه. ۱۳

﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ سَبَإً﴾ نه‌و موعجزانه بیان دان پیدانده‌دهنا ﴿وَأَسْتَفْتِيهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ که له‌دلی
 خویان دا نه‌و (موعجزانه) بیان به‌پاست ده‌زانی ﴿عَلَمًا وَعِلْمًا﴾ له‌بهر سته‌مکاری و حق
 به‌نک زانین (یلان) ﴿لَنَنْظُرَنَّ كَيْفَ كَانَ عِبَادَةُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نینجا سه‌رنج بده سه‌ر نه‌نجامی
 خرابه‌کاران چون بوو. (۱۴) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سویند به‌خوا زانستمان به
 دلورود و سوله‌یمان به‌خشی ﴿وَقَالَ لَخُذْ إِلَيْكَ الْأَثَرِ﴾ هه‌ردوکیان ووتیان: هه‌موو سوپاس
 و سه‌نایه بق نه‌و خولایه‌ی ﴿فَضَلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ که ریژی داوین به‌سه‌ر تقد
 له‌به‌نده باوه‌پرداره‌کانی دا. (۱۵) ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وه سوله‌یمان بووه میراتگری
 دلورود (له‌پیغه‌مبه‌ریتی و پاشایه‌تی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سوله‌یمان)
 ووتی نه‌ی خه‌لکینه ﴿غُلِبْنَا طَرَفًا لِّقَوْمٍ فِتْنَىٰٓ أَسْفَىٰ نَافِلَةٍ﴾ فیزی زمانی بالنده‌کان کراوین ﴿وَأَرْسَلْنَا مِنْ كُلِّ
 قَرْيَةٍ﴾ وه له‌هه‌موو شتی‌کمان پی‌دلروه ﴿إِنْ مِّنْ مَّا مَلَائِكَةُ السَّمٰوٰتِ﴾ به‌پاستی نه‌مه (به
 من دلروه) له‌زل و چاکه‌به‌کی ناشکرایه. (۱۶) ﴿وَحِيزَ لِّسُلَيْمٰنَ خُودُهُ﴾ وه کق کرایه‌وه
 بق سوله‌یمان هه‌موو سه‌ریانه‌کانی ﴿مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطُّغَرٰی﴾ له‌جنق‌کوه‌شاده‌می و
 بالنده‌کان ﴿ثُمَّ يُرْجَعُونَ﴾ نینجا نه‌وان (له‌پیش و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کران (و
 به‌ریز ده‌پشتن). (۱۷) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا﴾ هه‌تا کاتی گه‌شته ﴿عَلَىٰ وَادٍ آسِنٍ﴾ سه‌ر شیوی
 میرووله (سویندیک بوو میرووله‌ی تقد بوو) ﴿قَالَتْ ثَمَلَةٌ بِأَيُّهَا السُّنُلُ﴾ میرووله‌یه‌ک ووتی:
 نه‌ی میرووله‌کان ﴿أَدْخَلُوا سَبَإَكُمْ﴾ برقنه ناو مال‌کاتی خوتان (کونه کانتان) ﴿لَا
 حَطَمَتُكُمْ سُلَيْمٰنُ وَخُودُهُ﴾ با سوله‌یمان و له‌شکره‌کی نه‌تان جلیقینن (له‌ژیر پتیاندا)
 ﴿وَمَنْ لَا يَفْقَرُونَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان هه‌ست ناکن. (۱۸) ﴿فَتَسَوَّىٰ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا﴾ نینجا
 (سوله‌یمان به‌سه‌ر سوپامانه‌وه) زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد له‌قسه‌ی نه‌و میرووله ﴿وَقَالَ رَبِّ
 أَنْزِلْنِي﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌ریگرم وام رابینه ﴿إِنْ أَشْكُرَ فَقَدْ لَبِثْتُ الْأُمَمَ عَالِيَةً﴾ ووتی نه‌ی
 وادی که سوپاسی نه‌و چاکه و نیعمه‌ته‌کانت بکم که رشقوته به‌سه‌ر من و دایک
 باوکمدا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (وام بیته) که کار و کرده‌وه‌ی چاکه بکم که تو
 پی‌دانی بیت ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به‌به‌زی خوت بمخاره پیزی
 به‌نده چاکه‌کانت. (۱۹) ﴿وَتَنفَذَ الْوَعْدَ﴾ جا (سوله‌یمان) چاوی به‌بالنده‌کان دا کتیا ﴿فَقَالَ
 مَا لَآ أَرَىٰ الْآلِهَةَ﴾ ووتی نه‌وه چی یه بق په‌پوو سلیمان نه‌ابینم ﴿أَمْ كَانَ مِنْ
 الْأَلْفَاظِ﴾ یاخود له‌ناماده‌نه‌یوانه؟ (خوی دزیوه‌ته‌وه). (۲۰) ﴿لَا عِشَّةَ عِدًا شَيْعًا﴾
 سویند به‌خوا سزایه‌کی به‌تینی دده‌م ﴿أَوْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ یا سه‌ری ده‌بیم ﴿أَوْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
 لیم. یا به‌لکه‌یه‌کی پووم بق دینیت (له‌سه‌ر ناماده نه‌بوونی). (۲۱) ﴿لَمَّا كَثُرَ غَرًّا﴾
 نینجا (په‌پوو) ماوه‌یه‌کی کورت مایه‌وه ﴿فَقَالَ أَخْلَطُ بِمَا لَمْ يَحْطَ بِهِ﴾
 جا (هاتوه و به‌سوله‌یمانی) ووت ناگادار پووم له‌شخ که تو ناگادار نیت لیتی ﴿وَجَعَلْنَا
 مِنْ سَبَإٍ بِئَرًا نَّحْمِلُ﴾ له‌(ولاتی) سه‌به‌نه‌وه هه‌والیکی راسته‌قینه‌م بق میناوی. (۲۲)

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَعَنْ عَيْنٍ وَقُورٍ ﴿٢٤﴾ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾ قَالَ مُنْظَرٌ
أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ أَذْهَبَ بِكَتَلِي هَذَا
فَالِقَهُ إِلَهُهُمُ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَا ظَهِرَ لَهُمْ قَالَتْ هَذِهِ نِسَاءُكَ
الْمَلُوءُ إِنِّي أَلْقِي إِلَيْكَ كِتَابَ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾ إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمِينَ وَإِنِّي لَأَمْرٌ
أَلَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ أَلْتَعْلُوا عَلَيَّ وَأَنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٢٩﴾
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلُوءُ الْفُتُوْنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرَ أَحَدٍ
تَشْهَدُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلَى الْقَوْلِ وَأُولُوا بِلَيْسَ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
فَإَنْظُرِي مَاذَا نَأْمُرِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٣﴾

= يجعلون له ولداً
وهو يستلهم
ويصافيه (متعلق
عليه). يتفهمه بهرى
خـوا (الله)
له رموى: (ميج
كس له خوا
به نارامت نى به
له سر خرابه و
ناخلى به
بيستيتى،
بيكرمان نومان -
بى باوه بان -
مندلى بى بهار
دهدهن له كاتيكدا
نوى بهزيان دهده و
له س ساغ و بى
وهيان دهكات).

نابسته (٥٥)
سورتنى (سورتم)
قال رسول الله
(الله): (رحم الله

رجلا قام من الليل فغسل وأيقظ امرأته، فإن أبت فغسل في وجهها الماء، رحم الله امرأة قامت من الليل
فغسلت وأيقظت زوجها فإن أبى فغسلت في وجهه الماء (رواه أبو داود). يتفهمه بهرى خوا (الله) له رموى:
(به حمتهى خوا له بهلوىك بيت له بهرمه بهستى و نوزله مكات له خورانه بهسى خيمى بهكاس بهر بهلوىك
خه بهرى نه بهرمه و نوى بهلوىك بهرمه بهستى و بهرمه بهستى بهرمه بهستى بهرمه بهستى و نوزله

﴿إِنْ وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُكُمْ﴾ به‌راستی من دیم نافرده‌تیک پادشای نه‌وانه (به‌ناوی به‌لقیس) ﴿وَأُرِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که‌مه‌موو شتیکی (پادشایه‌تی) پی‌ دراوه ﴿وَمَا عَزَّ عِزِّي﴾ و ته‌ختیکی (پادشایه‌تی) زود که‌وره‌ی مه‌یه. ۲۳ ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا﴾ خوی و که‌له‌که‌یم دی ﴿يَتَجَدَّونَ لِلنَّاسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا سوژده بق رۆژ ده‌به‌ن ﴿وَلَقَدْ لَعْنَهُمُ الْغَطُّ لَنْ أَعْمَلَهُمْ﴾ و شه‌یتان کرده‌وه (خرابه) کانیانی بق پازاندبوونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ الشَّرِّ﴾ به‌و هوی‌وه به‌رگی کردون له‌رگی راست ﴿لَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بویه نه‌وان ریگی پاست نادرزنده‌وه. ۲۴ ﴿أَلَا يَتَجَدَّوْا لِلَّهِ الَّذِي﴾ بق نه‌وه‌ی سوژده نه‌به‌ن بق نه‌و خوی‌یه ﴿يَخْرِجُ الْحَبَّةَ مِنَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌نه‌وه‌ی هاروه بیت له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ده‌ری ده‌خات (ده‌ری‌تی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْتُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ نه‌وش ده‌ی شارنه‌وه و نه‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن ده‌ی زانی. ۲۵ ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْكُوفُ﴾ خوی‌یه که‌هیچ به‌رستراویکی پاست فی به‌جگ له‌نه‌و ﴿رَبِّ الْمَرْيَةِ الْمُطِيرِ﴾ به‌روه‌ری‌گی عه‌ری مه‌ره که‌وره‌یه. ۲۶ ﴿قَالَ سَنَنْظُرُ﴾ (سوله‌یمان به‌په‌پوه‌که‌ی) ووت نی‌مه لی کولینه‌وه ده‌که‌ین (سه‌یر ده‌که‌ین) ﴿أَصَدَقْتُ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزانی) پاست ده‌که‌یت (له‌و مه‌واله‌دا) یا له‌ دروزنانیت. ۲۷ ﴿أَذَقْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌م نامه‌یه‌ی منیان بق به‌ره ﴿فَنَاقَلَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلْ عَنَّهُمْ﴾ و فیری ده‌ بزیان پاشان دور که‌وره‌وه لیان ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ نینجا سه‌رنج بده چ وه‌لامیک ده‌که‌پینه‌وه. ۲۸ ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ﴾ (به‌لقیس) ووتی نه‌ی پی‌او ماقولتو سه‌ری‌که‌کان ﴿إِنَّ إِلَهَ إِيَّائِي يَكُنُّ كَرِيمٌ﴾ به‌راستی من نامه‌یه‌کی گرنم بق هاویدراوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که‌بیگومان له‌ سوله‌یمان‌وه (هاتوره). ۲۹ ﴿وَأَنَّهُ يَنْفِرُ اللَّهُ الْأَرْحَمِينَ الْأَرْحَبِينَ﴾ به‌راستی نه‌و (نامه ده‌ست پی‌ ده‌کات): به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ۳۰ ﴿أَلَا تَتْلُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ خوتان به‌که‌وره مه‌زانی به‌سه‌رمداو به‌موسلمانی (که‌ردن که‌چی) وه‌رن بق لام. ۳۱ ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ﴾ (به‌لقیس) ووتی نه‌ی سه‌ری‌که و نه‌شرافه‌کان ﴿أَتُنْفِقُ فِي أَمْرِي﴾ ده‌ریاره‌ی نه‌م کاره‌م پای خوتانم پی‌ بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه من هیچ به‌ریاری‌که ناده‌م ﴿حَتَّىٰ تَنْهَضُونَ﴾ مه‌تا نی‌وه تاماده نه‌ین (و داویدتان پی‌ نه‌که‌م). ۳۲ ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قَوْلًا﴾ ووتیان: نی‌مه خاوه‌نی هیزین (چه‌که سه‌ریان) ﴿وَأَوْلُوا بِأَسْرِ غَيْرِهِ﴾ وه (له‌جنگدا) خاوه‌نی نازایه‌تیه‌کی زورین ﴿وَأَلَا مَرِّ إِلَيْهِ﴾ وه فه‌رمان و به‌ریاری‌ش به‌ده‌ستی تویه ﴿فَنَظَرُوا مَاذَا تَأْمُرُ﴾ که‌واته سه‌رنج بده (بیریکه‌روه) چ فه‌رمانتیک ده‌ده‌یت. ۳۳ ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ﴾ ووتی به‌راستی پادشایان ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾ مه‌ر کاتی (به‌زود) چونه شاری‌که‌وه خراپ و ویزانی ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أُذُلًا﴾ وه ده‌سه‌لات داره‌کانی نه‌و (شاره) پی‌سواو سه‌رشو‌ر ده‌که‌ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه (کاتی نال بوون) مه‌ر به‌و جو‌ره ده‌که‌ن. ۳۴ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ بَنِي مُدْيَرِيسَ﴾ جا من دیاری‌یه‌کی به‌نرخ و که‌وره‌یان بق ده‌نی‌ترم ﴿فَنَظَرُوا بِهِمْ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ نه‌جا چاوه‌پوان ده‌که‌م که‌نیز دراوه‌کان به‌چی یه‌وه ده‌که‌پینه‌وه. ۳۵

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَاءَ آتَنِ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا
 ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّنَهُمْ
 بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
 يَتَأَيَّأُ الْمَلِكُ أَتَيْكُمْ يَاتِنِي بِعَرْشِي قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
 قَالَ عَفَرْتُ مِّنَ الْجِنِّ أَنَاءَ إِيَّاكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي
 عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ
 بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
 مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَلْبِسُوْنِي ءَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
 لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا لَهَا عَرْشَهَا
 نَنْظُرَ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
 أَهَ كَذَا عِرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۖ وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِّن قَبْلُهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
 ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِّن قَوْمٍ كَافِرِينَ
 ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن
 سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
 ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

- بکات و

میزده که می

خبر کاتوه

جائگه خبری

نه بویه ناور

بیرانی

به بویه تیدا).

نایه قی (٧١)

سورہ قی (مروم):

قال رسول الله

(ﷺ): (ولا يموت

لأحد من المسلمين

ثلاثة من الولد

تمسه النار إلا طله

القسم) متفق

عليه). پیغمبری

خوا (ﷺ)

فهرموی: (هـ)

موسولمانیک سنی

مندالی برکت

تاکری نوزده قی لی

ناکسرت -

نایسوتجی - جگه له بهدی هینانی سویندی پهروه دگار که فهرموی قی ﴿ وان منکم الا واردها ﴾.

نایه قی (٧٢) سورہ قی (طه): قال رسول الله (ﷺ): (إذا نزع أحدکم وهو یصلي فلیرقد حتی یدهب

عنه النعم فإن أحدکم إذا صلی وهو ناعس لا یدری لعله یدهب یستغفر فیسب نفسه) (متفق علیه).

پیغمبری خوا (ﷺ) فهرموی: (تاکری که سیک له نیوه له کاتیکدا نویژی ده کرد خوی هات - خوه -

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ﴾ نینجا کاتی (نیراوه‌که) هاته لای سوله‌یمان ﴿قَالَ أُمِدُّوا نَفْسًا﴾ (سوله‌یمان) ووتی: نیتوه مال و سامان به من ده‌دهن؟! ﴿فَمَا أَثَرُ اللَّهِ﴾ ده‌ی نه‌وه‌ی خوا به منی دلوه ﴿خَفَرْنَا بِمَا آتَيْنَاكُمْ﴾ چاکتره له‌وه‌ی داویه‌تی به نیتوه ﴿بَلْ أَشْرَ بِدِينِكُمْ قَرْحُونَ﴾ به لگو نیتوه به دیارییه‌که تان دلخوش ده‌بین. (۳۶) ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ﴾ (به دیارییه‌که‌وه) بگه‌پرده‌وه بق لایان سویند به‌خوا بویان دتین ﴿حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ به له‌شکرکه‌وه که توانای هوو به‌هوو بوونه‌وه‌یان نی به له‌که‌لیدا ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً﴾ وه سویند به‌خوا به‌زه‌لیلی و ژیرده‌ستی له‌وولاته‌که‌یان ده‌ریان ده‌که‌ین ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان دیسولو سه‌رشوین. (۳۷) ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (سوله‌یمان) ووتی نه‌ی ده‌سته‌ی نه‌شرافه‌کان ﴿أَلَيْكُمْ يَأْتِيهِمْ بَغْزٌ﴾ کامتان ته‌خته (پادشاهی به) که‌یم بق دتین ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ سُلَيْمَنُ﴾ پیش نه‌وه‌ی به ملکه‌چی بین بولام. (۳۸) ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ جنوکه‌یه‌کی گه‌ورده‌ی به‌میز له جنوکه‌کان ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيَدِكَ﴾ من نه‌و (ته‌خته‌ییت) بق دتین ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ﴾ پیش نه‌وه‌ی له‌جیتگی خوت مه‌ستی ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أُمِينٌ﴾ وه بیگومان من به‌توانام به‌سه‌ر نه‌و (میتانه‌دا) وه‌ده‌سپاکیشم. (۳۹) ﴿قَالَ الَّذِي عِندَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ نه‌وه‌ی زانستی له‌کتیپی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيَدِكَ﴾ من بق دتین پیش نه‌وه‌ی چاوت بتروکتیسی ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُ﴾ (ته‌خته‌کی میتا) جا کاتیک سوله‌یمان ته‌خته‌ته‌کی (به‌لقیسی) لای خویدا بینی ﴿قَالَ مِمَّنْ أَمَّا مِن فَضْلِ رَبِّ﴾ ووتی نه‌مه له‌فه‌زلی په‌روه‌ردگارمه‌وه‌یه ﴿يَتَّبِعُونَ بِأَنفُسِهِمْ أَفْئِدَةً﴾ بق نه‌وه‌ی تاقیم بکاته‌وه نایا شوکری (نه‌م نیعمه‌ته) ده‌که‌م یان پی نه‌زان و سپله‌ ده‌یم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا فَآتَيْنَاهُ لَافِيَةً﴾ وه هر که‌سی سوپاسی خوا بکات نه‌وه بیگومان سوپاس بق خوی ده‌کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ وه هر که‌سی سوپاسی بکات (زیانی بق خویه‌تی) چونکه بیگومان په‌روه‌ردگارم ده‌وله‌م‌ند و بی نیازه. (۴۰) ﴿قَالَ تَزَكُّوا لَهُمْ عَزْشًا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ته‌خته‌کی بگوین ﴿تَنْظُرُ أَفْئِدَتِي﴾ سه‌رنج ده‌ین ده‌یناسیتته‌وه (ته‌خته‌کی خویه‌تی) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ یان نایناسیتته‌وه. (۴۱) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَزْشِكُمْ﴾ نینجا کاتیک (به‌لقیسی) هات پی ووترا ته‌خته‌کی تق وه‌که نه‌مه واپوو ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ (به‌لقیسی) ووتی وه‌که نه‌و وایه، (ته‌لیتی نه‌وه) ﴿وَأَوْتَيْنَا آلَ فِرْعَانَ مِثْلَهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی: پیش نه‌م (به‌لقیسی) زانستمان پی دراپوو ﴿وَكُنَّا مُسْتَعِينِينَ﴾ وه نیتمه ملکه‌چ بووین. (۴۲) ﴿وَصَدَقْنَا مَا كَانَتْ تُعْبَدُ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ وه نه‌وه‌ی بیجگه له‌خوا ده‌ی په‌رست به‌رگری کرد (له‌باوه‌ی میتان به‌خوا) ﴿إِنَّا كَانَتْ مِن قَبْلِهِمْ بَنِي إِسْرَافِيلَ﴾ بیگومان نه‌و (به‌لقیسی) له‌که‌لی کافران بوو. (۴۳) ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ (به‌لقیسی) پی ووترا بچوره ناو کرشکه‌که‌وه ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَبِطَتْ لِجُءٍ﴾ نه‌جا کاتیک که‌بینی به‌ده‌ریای زانی ﴿وَكُفَّتْ عَنْ مَّاقَاتِهَا﴾ وه هر دوو قاجی مه‌لکرد (بق نه‌وه‌ی ته‌ر نه‌بیئت) ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مَُّرَدٌّ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾ (سوله‌یمان) پی ووت نه‌وه (تق به‌ده‌ریای ده‌زانی) کرشکه‌که‌له‌شوشه ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به‌لقیسی) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌پاستی من سته‌مم له‌خوتم کردوو ﴿وَأَسْلَفْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌که‌ل سوله‌یمان دا منپش ملکه‌چ بووم بق په‌روه‌ردگاری جیهانیان. (۴۴)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ لِأُمِّي يَقُولُونَ لَبِيسْتَهُ بِالْأَسِنَّةِ قَبْلَ الْحِسَّةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا أَطِيعُوا يَا صَالِحُ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَاعُواكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّقْتَدِنُونَ ﴿١٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ شَجَاعَةٌ رَهَطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٢٠﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَادَ مَرْنَتُهُمْ وَقَوْمُهُمُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢١﴾ فَبَلَكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٢٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٥﴾

- نوچ -
بریه و - باپان
کورت هتا
خو هاتنه کوی
نامینیت چونکه
به پاستی نه گور
به کیکتان نوچ
بکات له کاتیکدا
خووی بیت نازانی
له واته به بیوی
دلوی ایوردن
بکات به لام جنیو
به خوی بدات -
له جیانی دلوی
لیوردن -

نایهتی (١٤)
سورتهی (طه) : قال
رسول الله (ﷺ):
(من نام من صلاة او
نسیها فکفارتها ان
یصلیها اذا ذکرها لا
کفارة لَهَا الا

لذلك) متعلق علیه). پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (هر کسی خوری یا کورت یان له پوری نه پوری نوچ لایکی
نه کرد، نهوه تارانه کی بهر لایکی خورانی پوری ماکورد بیگانه لهوه هوج کفارته کی نهی نهی به).
نایهتی (٢٦) سورتهی (طه) : قال رسول الله (ﷺ): (ان اهل طین لیرون من قوتهم کما ترون الکوکب
القابر فی افق السماء لتفاضل ما بینهم یقالوا یا رسول الله قلنا کلنا طین قال بلی لایهتلی

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ سوږند به خوا ناريمان بڼې گه لي سه موود براييان صالح پيغه مېر (٤٥) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پيې ووتن) كه خوا بېر رستن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ﴾ ختيځوون. ﴿كه چي نه وان بوونه دوو كومه لي دژ به يه ك. ٤٥﴾ ﴿قَالَ يَبْقَاؤُنَا لِمَ تَسْتَفْجِلُونَ﴾ ووتي نه ي كه له كم بڼې په له ده كنه ﴿بِالسَّبْتِ قَتَلَ الْحَسَّةَ﴾ (به هاتني) سزاو توله پيښ (هاتني) ده حمت و چا كه ﴿قَوْلًا تَسْتَفْجِرُونَ اللَّهَ﴾ بڼې چي (ناگه پيښه) دواي ليخو شېبون ناكه له خوا ﴿تَمْلِكُنَّ تُرَحْمُونَ﴾ تا ره حمتان پي بگريز. ٤٦ ﴿قَالُوا أَمَلَّاتْنَا بِكَ وَيَمَسُّنَا نَعْلُكَ﴾ ووتيان نيمه تووښي شومي و نه گېتي بوون به موي توره وانه ي له گه ل تودان (باوه رداران) ﴿قَالَ طَبَّحْتُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتي موي نه و نه گېتي به ي نيوه له لاي خوايه (كه پي باوه پيتانه) ﴿قَالَ أَتُمْ قَوْمٌ تَقْتُلُونَ﴾ نه خير به لكو نيوه كه ليكن باقي ده كړينه وه. ٤٧ ﴿وَكُنْتَ فِي الْمَدِينَةِ بَشْعَةً زَقْفًا﴾ له و ښاره (ي صالح) دا تر كه س مه بوون ﴿يُنْفِذُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ له زو ويدا خراپه كاريان ده كړد به هيچ جوړ چاكيان نه ده كړد. ٤٨ ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِالْحَقِّ﴾ ووتيان (به يه كترې) سوږند بخږن به خوا ﴿لَنَنْبِتَنَّهُ وَأَمْلَأَهُ﴾ كه به شوه دا هيرش ده كه پنه سر مال و خيژاني (صالح و مه موويان له ناو ده به ين) ﴿قَالَ لَقَوْلِي بُولَيبُ﴾ له پاشان ده ليين به گه س و كاري (صالح) ﴿مَا شَيْءًا بِذَلِكَ أَهْلًا﴾ نيمه ناگامان له كوشتن و تياچووني خيژاني نه و نې به ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ و بېگومان پاستيش ده كه ين. ٤٩ ﴿وَتَكُونُوا نَكْرًا﴾ نه وان نه خفه و پيلانيان دانا به پيلاندانيكي خراپ (بق كوشتني صالح) ﴿وَتَكُونُوا نَكْرًا﴾ نيمه ش پيلانمان گيږا (بق له ناو بردينيان) به پيلاندانيكي به ميژ ﴿وَمَنْ لَا يَنْفَرُوا﴾ له كاتيكا نه وان هه ستيان نه ده كړد. ٥٠ ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِينَ﴾ نينجا سه رنج بده سر نه خجامي پيلاني نه وان چي ليات ﴿أَنَا دَرَسْتُهُمْ وَقَوْمُهُمْ آخِيزِينَ﴾ چوڼ نيمه نه وان و گه له كهيانمان هه موو پيښه وه له ناو برد. ٥١ ﴿فَبَلَكَ بَوْنُهُمْ﴾ نينجا نه وه (جن) خانووه كانياته ﴿حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا﴾ چولو خالي به له بهر نه وه ي سته ميان كړد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به پاستي له و به سه رها ته دا په ندو به لگه مه يه ﴿لَقَوْمٍ يُفْلِتُونَ﴾ بڼې كومه ليك (ده سه لاتي خوا) ده زان. ٥٢ ﴿وَأَجْمَعْنَا آلِيَّيْنِ﴾ هاتوا و هاتوا يفتون. وه نه و كه سانه مان پرگار كړد كه بېروايان مينابوو و له خوا ده ترسان. ٥٣ ﴿وَلَوْطًا﴾ (قَالَ لَقَوْمٍ) وه باسي لوط بكه كاتي ووتي به كه له كهي ﴿أَتَأْتُونَ الْفَجْةَ﴾ نايا نيوه نه و كاره زور خراپ و ناشيرينه ده كنه ﴿وَأَتَتْ تَبْعُورُونَ﴾ كه نيوه ده بېين و ده زانن (چه ند پيس و ناشيرينه). ٥٤ ﴿أَتَبْكُم﴾ لتأتون الرجال شهرة من دون النساء. چوڼ نايا به پاستي نيوه ده چنه لاي پياوان له جياتي ناهره تان بڼې به جن هيتاني تاره زود ﴿قَالَ أَتُمْ قَوْمٌ يَحْمِلُونَ﴾ دياره نيوه گه ل و كومه ليكي ته هلم و تارن نه وه

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلْ لَّوِطِ مِنْ قَرِيْبِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِهُرُونَ﴾ ٥٦ ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ ٥٧ ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ ٥٨ ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ٥٩ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ ٦٠ ﴿أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ٦١ ﴿أَمْ مَنْ يُحْيِي الْمَيِّتَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا نَذَكَّرُونَ﴾ ٦٢ ﴿أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ٦٣

بییدہ رجال آمنوا
باللہ وصدقوا
المسلمین (متفق علیہ)
پیغمبر صلی
خو (ﷺ)
فرمودی: (بیگو مان
بہ ہستی یہ کان
کسانیکہ دہ بینن
لہ سرور یانہ ٹہوندہ
بہ رزن وہ کہ چلن
ٹہستیرہ دورہ کان
دہ بینن لہ پانتانی
تاسماندا بہ قری
جیاوانیان لہ چاکید،
ووتیان نی
پیغمبر صلی خوا
ٹہرہ بہ رزاقہ پلہ
پیغمبرانہ؟
فرمودی: نہ خیر
سویند بہ خواہی
کیانی منی
بہ دستہ ٹہرہ

پلہ - پیوانیکہ باورہیان بہ خوا ہینا وہو پیغمبر صلی زانیوہو باوہریان پینہینا ون۔

نایہتی (۸۲) سورہ قی (طہ): قال رسول اللہ (ﷺ): (قال اللہ تعالیٰ: یا ابن آدم إنا ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك، يا ابن آدم لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا إلا أتيتك بقرابها مغفرة) (رواه الترمذي)۔

﴿فَمَا كُنَّا جَوَابَ قَرْيَةٍ﴾ نینجا وه لایمی که له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگه له وه ی که روتیان ﴿أَخْرِجُوا نَال لَوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و خیزانی (شوین که وتوانی) له هاره که تان ده رکن ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وان که سانیکن خویان پاک پاده گن (له م کرده وه ی نیمه). ۵۶ ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَتْلَاهُ إِلَّا أَمْرًا تَمُرُّ﴾ نینجا نیمه لوط و خیزانه که ایمان بزگار کرد جگه له هاوسه ره که ی ﴿فَنَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَيْبِ﴾ که بپارمان دا نهو (هاوسه ره که ی) له جیماوان بیت له سزادا. ۵۷ ﴿وَأَنظَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانی که مان (له به رد) به سه ریان دا باراند ﴿فَنَسَاءَ مَطَرِ الْمُنْذَرِينَ﴾ جا نا چ خراب بوو بارانی ترسیندلو وه کان. ۵۸ ﴿قُلْ أَخَذْتُ بَيْتِي﴾ نه ی موحه مه ده (الله) بلی مه مو سوپاس و ستایش بق خوا ﴿وَوَسَّلْتُ عَلَى عِبَادِهِ النَّبِيِّ أَصْطَفَى﴾ وه سه لام و درود له سه ر نهو به ندانه ی خوا مه لیباردون (بق پیغه مبه ریتی) ﴿يَا اللَّهُ خُذْ أُمَّا يُفْرَكُونَ﴾ نایا خوا باشتره یا نهو بتانه ی ده یکه نه هاویه شی خوا. ۵۹ ﴿أَمِنْ خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا زاتی که تانسمانه کان و زه ی دروست کردوه ﴿وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له تانسمانه وه بارانی بق باراندون ﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ خُلَاقًا نَّاتٍ﴾ نینجا به (بارانه) چه ند باخچه به کی خاوه ن جوانیمان رواند ﴿فَمَا كُنَّا لَكُمْ أَنْ تُكْفَرُوا شَيْئًا﴾ که نیتوه نه تان ده توانی درخت و پروای نهو (باخچه) بروین ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ نایا هیچ په رستراوی تر له گه ل خوادا مه یه ﴿بَلْ مِمَّنْ قَدَّمْنَا قَدَمًا﴾ نه خیرنی به به لام نه وانه که لیکن لاده دن له ریگی راست. ۶۰ ﴿أَمِنْ جَمَلِ الْأَرْضِ قَارَا﴾ نایا زاتی که زه ی کردوته جیگی نارامی و نیشته جی بوون ﴿وَجَعَلْنَا خَلْقًا أَفْهَرًا﴾ وه له ناو (زه ی) دا چه ند پویاری به دی هیناوه ﴿وَجَعَلْنَا لَهَا رُفُوفًا﴾ وه چه ند جیای که ورده ی بق زه ی داناوه ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَ السَّيِّدِ وَالْخَادِ حَاجِرًا﴾ وه له نیتوان دوو ناودا (هیرین و سوین) به ربه سستی داناوه (بق نه وه ی تیکه ل نه بن) ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ نایا هیچ په رستراوی تر مه یه له گه ل خوادا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه خیرنی به به لام تقدیه یان نازانن. ۶۱ ﴿أَمِنْ حُجُبِ الْمَضَاجِرِ إِذَا دَعَا﴾ نایا زاتی که بدیت به هاواری ناچار و داماوه وه کاتی هاواری لی ده کات ﴿وَنَكِيفَ السَّوَاءِ﴾ وه ناخوشی و به لاگان لاده بات ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ وه ده تان کاته جیتشیننی که لانی تری سه ر زه ی ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ نایا په رستراویکی تر مه یه له گه ل خوادا (نه خیرنی به) ﴿فَلَبَّاءُ مَا تَدْعُونَ﴾ به لام تقد که م بیر ده که نه وه. ۶۲ ﴿أَمِنْ نَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلْوَىٰ وَالْأَخْرِ﴾ نایا زاتی که رینمونی نیتوه ده کات (به نه سستیره و هنی تن) له تاریکی به کانی روشکانی و ده ریادا (له شه ودا) ﴿وَمِنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُعْثًا يَوْمَ﴾ نَدَىٰ رَحْمَتِهِ ﴿وَزَاتِيكَ﴾ که با ده نیریت به موژده در پیش بارانی په حمه تی ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ نایا هیچ په رستراویکی تر مه یه له گه ل خوادا ﴿تَعَالَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُفْرَكُونَ﴾ خوا به رز و بلندتره له وه ی بت په رستان ده یکه نه هاویه شی. ۶۳

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ **آیا زاتی که له‌سهره‌تاوه بونه‌ور به‌دی دینیت پاشان (دوای مونی) جاریکی تر دروستی ده‌کاته‌وه** ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ **وه‌زاتی که له‌ناسمان و زه‌وی په‌وه رسی و بزیتان ده‌دات** ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْكَ﴾ **آیا هیچ په‌رستروی تر مه‌به له‌گل خوادا (نه‌خیر نی به)** ﴿قُلْ مَا تَوْفَرُّكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ **(نه‌ی موحه‌ممه‌د** ﴿قُلْ﴾ **بلنی به‌لگه‌تان بیتن نه‌گه‌ر نی‌وه راست ده‌کهن.** ۶۴) ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ﴾ **بلنی که‌سانی که له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دان غه‌یب نازانن** ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ **بیجکه له‌خوا (ته‌نها نه‌و ده‌یزانی)** ﴿وَمَا يَفْقَهُونَ أَهَانَ يَفْثُونَ﴾ **و نه‌وان مه‌ست ناکه‌ن چ کاتن زیندوو ده‌کرتنه‌وه.** ۶۵) ﴿قُلْ أَذَرَكُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَخِرَةِ﴾ **به‌لکو زانیاری نه‌وان ده‌ریاره‌ی بزنی دوای کورته‌و بر ناکات (زانیاریه‌کی وایان نی به)** ﴿قُلْ هُمْ فِي شَلَوْنِهِا﴾ **به‌لکو له‌باره‌ی (بزنی دوای) په‌وه نه‌وان له‌گومان و دورلیدان** ﴿قُلْ هُمْ بَيْنَا وَعَمُونَ﴾ **به‌لکو نه‌وان له‌و باره‌په‌وه کوین.** ۶۶) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ **نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ده‌یان ووت** ﴿إِنَّا كُنَّا رَبُّهَا وَآبَاؤُهَا﴾ **آیا کاتن نئیمه‌و باوو باپیرانمان بووین به‌خاک** ﴿أَيُّهَا لَمْ يَخْرُجُوا﴾ **آیا نئیمه‌و ده‌ر ده‌رین (له‌کوپه‌کاشان و زیندوو ده‌بینه‌وه).** ۶۷) ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا عَصَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ **سویند به‌خوا به‌پاستی نئیمه‌و باوو باپیرانمان له‌مه‌و پیش به‌لینی نه‌م (زیندوو کرتنه‌وه) مان پی در بوو** ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ **نه‌م (مه‌ر شه‌ی موحه‌ممه‌د** ﴿قُلْ﴾ **لیمان ده‌کات) ته‌نها در و ده‌له‌سه‌ی گه‌له پیشوره‌کانه (که‌نوسراوه‌ته‌وه).** ۶۸) ﴿قُلْ يَمُرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ **(نه‌ی موحه‌ممه‌د** ﴿قُلْ﴾ **پییان) بلنی بزین بگه‌رتن به‌زه‌وی و لاتان دا** ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ **نینجا سه‌رنج بده‌ن بزانی سه‌رنه‌دجای تاوانباران چون بووه (چیپان به‌سه‌ر هاتوه).** ۶۹) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ **خه‌له‌ت مه‌خل بق نه‌وانه (که‌په‌را ناهینن)** ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَلٰوٍ مِّمَّا يَفْتَكِرُونَ﴾ **و سینگ و دلت ته‌نگ نه‌ی له‌و پیلان و خراپانه‌ی ده‌یکه‌ن (دریسه‌تل).** ۷۰) ﴿وَقُلُوبٌ مَّتٰی هٰذَا الْوَعْدِ﴾ **ده‌لین نه‌م به‌لینه‌ی (سزای پیمان ده‌ده‌ن) که‌ی دیت** ﴿إِنْ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ **نه‌گه‌ر نی‌وه راست ده‌کهن.** ۷۱) ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْدٌ لَّكُمْ﴾ **(نه‌ی موحه‌ممه‌د** ﴿قُلْ﴾ **بلنی له‌وانه‌به زور لیقانه‌وه نزیک بووینته‌وه** ﴿بِمَنْزِلِ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ **مه‌ندی له‌و سزای به‌په‌له دلوی هاتنی ده‌کهن.** ۷۲) ﴿وَإِنْ رَزَقْنَاهُ فَضْلًا عَلَى النَّاسِ﴾ **وه‌به‌پاستی په‌روه‌ردگارت خاوه‌ن له‌زل و چاکه‌به به‌سه‌رخه‌لکه‌وه** ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ **به‌لام زور به‌یان سوپاس (ی په‌روه‌ردگان) ناکه‌ن.** ۷۳) ﴿وَإِنْ رَزَقْنَاهُ لَفِئَةً﴾ **وه‌به‌پاستی په‌روه‌ردگارت ناگاداره‌و ده‌زانیست** ﴿مَا تَكُنْ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ **به‌و (دورنایه‌تی و کینه‌ی) له‌ده‌رونیاندا ده‌یشارنه‌وه و به‌وه‌ش ده‌ری ده‌بین (نایشانه‌وه).** ۷۴) ﴿وَمَا مِنْ غَافِلَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ **وه‌ هیچ شتیکی نادیدار نی په‌له‌ناسمان و زه‌وی دا** ﴿إِلَّا بِكِتَابٍ مُّهِينٍ﴾ **مه‌گه‌ر له‌کتیپی بوون (لوح المحفوظ) دایه.** ۷۵) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ﴾ **به‌پاستی نه‌م قورئانه** ﴿يُنْزِلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرٰهٰیِلَ﴾ **ده‌یگریته‌وه بق نه‌وه‌ی نیسرانیل** ﴿أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ **زدریه‌ی نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌نه‌وان تییدا جیاوازن.** ۷۶)

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى
 الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
 إِذَا وَلَوْ أُمْدِيرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنْ
 تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
 النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْسِفُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 فَوْجًا مَّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ
 قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحْيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِن فِي
 ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
 دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

پیغمبر صبری خوا

﴿نمل﴾ - موعود:

(خوابی گزیده)

دهه موعود: نه

که سهی نورسای

دهه نکه تروی

نیمانی له دلدایه

دهری بیستن

له ناگری دوزخ،

نموانی

خه لکانیکی زده

له دوزخ دهریستن.

پاهان (خوابی

گزیده)

دهه موعود: نه

که سهی کلشی نیو

نکه ترو نیمانی

له دلدایه له دوزخ

دهری بیستن، نه

که سهی نورسای

توزانی و

کستری

له تروانی نیمانی له دلدایه دهری بیستن له دوزخ).

نایه تی (۱۳۲) سوره تی (طه): قال رسول الله (ﷺ): (مروا أولادکم بالصلاة وهم أبناء سبع سنین،

وآخر يوم علیها وهم أبناء عشر وقرقوا بینهم فی المضاجع) (رواه أبو داود). پیغمبر صبری خوا (ﷺ)

له موعود: (له زمان به منداله کانتان بکن به نو یزکون کانتی ته متیان جهوت ساله وه له سه-)

﴿وَأَنذَرْتُ لَدُنِي وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و به پاستی نهم (قورئانه) پښمونی میهره بانی به بق
 نیماندوان. (۷۷) ﴿إِنَّ رِثْكَ بَقِي نَبْتُهُمْ بِحَكِيمٍ﴾ به پاستی په روه دگارت دادوهی دهکات
 له منو انیان دا به بریاری خوی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ و خوا به ده سه لاتی زانایه. (۷۸)
 ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که او برو پشت هر به خوا بیهسته ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به پاستی تو
 له سره نایبکی راست و پوونی. (۷۹) ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ﴾ به پاستی تو
 ناتوانی (بانگ وازت) به مردوه کان بیستینن ﴿وَلَا تَسْمَعُ أَلْسِنًا﴾ و ناتوانی
 بانگ وازت به وانه کی پښه وینن ﴿إِذَا وَلَوْ سَدُّوا عَنْكَ صُلُبَ بَنِيكَ﴾ کاتی پشت مه لده که و ده پښ.
 (۸۰) ﴿وَمَا أَنتَ بِدَعْوَى الْمُتَى عَنْ صَلَاتِهِ﴾ و تو ناتوانی کویران پرکار کهیت
 له گومایه که یان (پښمونیان بکیت) ﴿إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُمِيزُ بَيْنَنَا﴾ تو ته نها
 (پښمونیان) به که سنی ده زنه وینن که پخوا به نایه تو نیشانه کانی نیمه دینن ﴿فَهُمْ
 سَلَامٌ﴾ چونکه نه وانه مه همیشه ملکه چن (بقی حق). (۸۱) ﴿وَأَنذَرْتُكَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِ﴾ و
 کاتی نه به لپنی (سزایه پښان درلوه) به سر ریاند هات ﴿أَخْرَجْنَا مِنْ دَارِهِمُ الْأَرْضَ﴾
 (که مینک پښ پودانی قیامت) گیان له به ریک له زهوی دهرده هیتین بویان ﴿لَنَجْزِيَنَّهُمْ﴾
 قسه یان له که لدا دهکات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (دهلی) به پاستی نهم خه که
 باوه پی راسته قینه یان نه هیتا به نایه ته کانی نیمه. (۸۲) ﴿وَنَوْمٌ نَحْمُسُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ قَوْحًا﴾
 (نهی موحه ممد) ﴿بِاسْمِ﴾ نهو پږه بکه له هه موو میله تیک پو لپکی نږد
 کرده که پنه وه ﴿يَمُنْ لَنَجْزِيَنَّهُمْ﴾ له وانه نایه ته کانی نیمه یان به درق ده زانی ﴿فَهُمْ
 نَزَعُونَ﴾ نیمجا نه وان (له پښو دواکه و تن) به رگری ده کرین (به ریز ده پښ). (۸۳) ﴿حَتَّىٰ
 إِذَا جَاءَهُمْ مَهْتَا كَاتِي دِينَ﴾ (بق شوینی کرکښه و یان) ﴿قَالَ أَكَلْتُمْ مِمَّا بَنَانِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا
 عِلْمًا﴾ (خوا) نه هه رموی ثایا نپوه نایه ته کانی منتان به درق ده زانی (باوه پتان پی
 نه هیتا) له کاتیکدا هیچ زانیاره کتان دهریاره یان نه پوو ﴿أَمَّا أَنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ یان نپوه
 چیتان ده کرد (له دنیا). (۸۴) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَنُّوا﴾ و به بریاری (سزادانیان) به سه را
 ده سه پی به هوی سته مکاری یانه وه ﴿فَهُمْ لَا يَسْطَرُونَ﴾ نیمجا نه وان هیچ قسه ناکه ن.
 (۸۵) ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ ثایا (بی پخوا یان) نه یان زانیوه و نابینن ﴿أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لَيْلَتِهِمْ جَنَّةً
 وَهَٰؤُلَاءِ سَازِنَدُوهُ بَقِ نَهَوِی نَهَوِی ثارمی تیا بگرن ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصَرًا﴾ و پږزمان
 پووناک کردوه (نیش و کاری تیاده که ن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به پاستی
 له مدها چه ند به لکه و نیشانه هیه بق که سانی باوه پ دینن (به خوا). (۸۶) ﴿وَنَوْمٌ يُفْخِ فِي
 الْمُورِ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بِاسْمِ﴾ نهو پږه بکه فوو ده کرین به شه پیوردا ﴿فَنَزَلَ مِنَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ﴾ جا هرچی که س له ناسمانه کان و زهوی دایه ده ترستی
 وراده چله کښ (هه موو دهرمن) ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ جکه له و که سانه ی خوا بیهوی (به نارام
 بن و نه مرمن) ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَٰخِرَةٍ﴾ و هه موو به ملکه چی و سر شوپی دیننه لای خوا.
 (۸۷) ﴿وَنَزَلْنَا الْجِبَالَ تَحْتَهَا جِبَدًا﴾ و نهو کپوو چپانه ده بیینی و ده زانی دامه زراون
 (له شوینی خویان دا) ﴿وَمِنْ تَحْتِهَا الْأَخَابُ﴾ (کاتی فووکرا به شه پیوردا) چپاکان
 و هکو پښتنی هور ده پښ ﴿صُنِعَ اللَّهُ الْإِنشَاءَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ نه مه دروست کراوی
 نهو خوابه که هه موو شتیکی به و په پی پښو پیکی دروست کردوه ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ﴾ به پاستی خوا ناگداره به هه ر کرده ویه ک نپوه دهیکه. (۸۸)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا وَهُمْ مِنْ فِرْعَ يَوْمَئِذٍ آمَنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُخْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سُبُّهِ كُرْءِ آيَاتِهِ فَعُورُوا نَهَاوَعَارِطُكُمْ صَافِلٌ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ تَتْلُوا حَتَّىٰ
مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ
طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدْخِعُ آبْنَاءَهُمْ فِي سُبْحٍ مِيسَاءَ هُمُ إِنَّا وَكَلْتُ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَفَرِيدٌ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِيكَ اسْتَضَعِفُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَعْلَهُمْ أُمَمَةٌ وَيَعْلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

نویز نہ کریں۔
لیڈان بدہن
لہ کاتیکدا تہ معنیان
دہ سالورہ جیکای
نوسنتیان
لہ یے کتری
جیابک نمورہ۔

لہ یے کتری (۲۰)
سورہ قی
(الانبیاء) عن امی
موریہ (۳۰) قال: یا
رسول اللہ:
انسی لدا رأیتک
طابت نفسی وقررت
عینی فأنبتنی عن
کل شیء قال: (کل
شیء خلق من
ماء) قلت: انبتنی
عن امر إذا عطلت به
سفلت الجنة قال:
(أفلس السلام والطعم
الطعام وصل

الأرحام ولم بالليل والناس نيام ثم اسفل الجنة بسلام) (رواه الإمام أحمد)۔ تہو موریہ (دہانی کراوی) لہ یے
دہ لکیت: روم تہ یے موریہ خرا (۳۰) من مری کاتیک تر موریہ علم دہ لکیت تہ یے موریہ کاتیک تہ یے موریہ کاتیک
موریہ موریہ موریہ یے بدہ (لہ یے موریہ کراوی) لہ یے موریہ (موریہ موریہ لہ یے موریہ کراوی) روم:
موریہ یے بلن تہ کراوی یے یے موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ موریہ

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هر کس کرده‌وی چاکی کردیبت ﴿فَلَهُ حَرْبَاتٌ﴾ (له‌ی رزوی دوایدا) پاداشتی چاکتری له‌و (کرده‌وی) بی‌مه‌یه ﴿وَمَنْ يَنْزِعْ يَوْمَهُ ذَاتِ الْمُنْتَن﴾ وه‌ئ‌وانه دلنیاں له‌تس و داجله‌کانی گه‌رده‌ی نه‌و رزده. ۸۹ ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه‌ هرکس خراپه‌ی کردیبت ﴿نُكِبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (له‌و رزده‌دا) به‌سهر به‌و دهم و چاویان دا ده‌خزینه‌ی ناو ناگری (رزده‌خ) ﴿مَنْ يَجْزِزْ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نایا سزا ده‌درین جگه‌ له‌وی ده‌تانکرد. ۹۰ ﴿إِنَّمَا أُبْرِئُ﴾ (ته‌ی موچه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾ بلی) بیگومان من فهرمانم پی‌ی دراهه ﴿أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ مِنْ دُونِ الْإِلَهِ﴾ که‌ته‌نها په‌روه‌ردگاری نه‌م شاره (مه‌ککه) به‌رستم ﴿الَّذِي خَرَّمْتُمْ﴾ نه‌و (خواپه‌ی) (پرز شکندی) نه‌م شاره‌ی حهرام کردوهه ﴿وَلَهُ كُلُّ غَنَةٍ﴾ وه‌مه‌موو شتیگ ته‌نها می‌نه‌و (خواپه‌ی) ﴿وَأُبْرِئُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ فهرمانم پی‌ی دراهه له‌موسلمانان بم. ۹۱ ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ وه‌ (فهرمانم پی‌ی دراهه‌که) قورئان بخویتم (به‌سهر خه‌لکی دا) ﴿فَمَنْ آمَنَ فَإِنَّمَا يَتَذَكَّرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هرکس هیدایه‌تی وه‌رگرت نه‌و بیگومان ته‌نها بی‌خوی هیدایه‌ت وه‌رده‌گری (قازانجه‌که‌ی بی‌خویه‌تی) ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ هرکس‌یش گومرا بیت (زیانی بی‌خویه‌تی) ﴿فَنُفِّلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ وه‌ بلی: به‌راستی من ته‌نها په‌کتیم له‌ترسینه‌ران. ۹۲ ﴿وَقُلْ أَتُخَذُ لِلَّهِ﴾ وه‌ بلی هه‌موو سسوپاس بی‌خواپه‌ی ﴿سُبْحَانَ إِلَهِكُمْ فَتَعَرَّفُوتُمْ﴾ نه‌و (خواپه‌ی) به‌زویی نایه‌تی نیشانه‌کانی نیشانی نثوه‌ دادته‌ نثوه‌ش ده‌یانتاسن (که‌نایه‌تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت بی‌تاگانی په‌ له‌وی که‌نثوه‌ ده‌یکه‌ن. ۹۳

سورته‌ی القصص

﴿يَسِّرْ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ الرَّجِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿مَنْ﴾ به‌ (طا،سین، میم) ده‌خوینرته‌وه‌ خوازاناتره‌ به‌ ماناکه‌ی بی‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌رتای سوره‌تی (البقرة) بکه. ۱ ﴿تِلْكَ نَارُ الْكَافِرِينَ﴾ نه‌م (نایه‌تانه) نایه‌ته‌کانی قورئانی به‌ون و ناشکران. ۲ ﴿تَنْظُرُوا عَلَيْكُمْ﴾ ده‌یخوینینه‌وه‌ به‌سه‌رتا (ته‌ی موچه‌مه‌د ﴿لَهُ﴾) ﴿مِنْ كِبَرِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ﴾ هه‌ندئ له‌مه‌والی مووسا و فیرعه‌ون به‌راستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بی‌نه‌وانه‌ی به‌وا دیخن. ۳ ﴿إِنْ يَرْغَبُونَ عِلاَ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌راستی فیرعه‌ون به‌رنو زال به‌و له‌زه‌وی (میصدا) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهَا حَبِيبًا﴾ وه‌ خه‌لکه‌که‌ی (میصری) کرد به‌چند به‌شو کرمه‌لیک ﴿وَنَضَعُهَا طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾ کومه‌لیکیانی لاوازو ژیر ده‌سته‌ ده‌کرد ﴿يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ سَائِمَهُمْ﴾ کوپانی نه‌وانی سه‌ر ده‌به‌ی و نافرده‌تانیانی به‌زیندویی ده‌هیشته‌وه‌ (ده‌یکردنه‌ خزمه‌تکارو که‌نیزه‌ک) ﴿إِنَّهُ كَانَتْ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ به‌راستی نه‌و (فیرعه‌ون) له‌خراپه‌کاران به‌وو. ۴ ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ﴾ وه‌ نثیمه‌ ده‌مانه‌وی (به‌چاکه‌ی خرمسان) منه‌ت بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌سهر نه‌وانه‌ی که‌لاواز و ژیر ده‌سته‌ کرا به‌ون له‌وولای (میصدا) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَنَجَعْنَاهُمْ الْأَرِثَةَ﴾ وه‌ بیان که‌نیه‌ پی‌شه‌واو بیان که‌ینه‌ میرات به‌ران (ی که‌له‌پوری فیرعه‌ون و ه‌وین که‌ه‌والی) ده‌

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْنَا وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْقَطْعَةُ ۗ أَل فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ يَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَٰبِطُنَا عَلَىٰ قُلُوبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ ۖ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ۚ فَأَرْبَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

- بده به خه لکی و
خزم و کس و
کاره کانت به سر
بکره و و شو
نویژ بکه کانتیک که
خه لکی له خه و دان
پاشان بریده
به به مستوه
به ناشستی و
نارامی.

نایهتی (٧٩)

سورتی

(الانبياء): قال

رسول الله (ﷺ):

(بينما امرأتان

معهما ابنتان لهما لاد

جاء الغنم فاخذ

أحد الابنتين،

فتحاكما إلى دلد

فقضى به للكبرى

فخرجتا، فدعاهما

سليمان فقال:

هاتوا السكين أشقه بينكما فقالت الصغرى يرحمك الله هو ابنها لا تشقه فقضى به للصغرى (رواه البخاري ومسلم). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: (له کانتیکدا دوو ئافره تان دوو مندالی خویان له که لدا یوو له ناکاودا گورگیتک هات و یه کتیک له دوو منداله کی قپاندو بردی ئنجا هه ر دوو ئافره ته شکاتیان بره بق لای داوود (ﷺ) نه ویش بریاری دا بق ئافره ته گه وره که یان بیت له پاشان چوونه -

﴿وَمَنْ يَنْهَ عَنْ آلِهَتِهِمْ فَاتِمَّ شُومَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ و ده سال داریان بکین له و ده ویه دا ﴿وَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا﴾ و نیشانی فیرعون و هامان و له شکری هه ردوکیان بده بین
 ﴿يَتَّبِعُهُمُ الْكَلْبُ﴾ له (نيسرائیلی به کانه وه) شه وهی خویان لی ده پاراست.
 ﴿وَأَوْخِطُوا لِي أَسْرَابًا﴾ به دایکی موسامان راگه یاند (خستمانه دلی) ﴿أَنْ أَرْضِيَهُ﴾
 ﴿كَهْ شِيرٍ بَدَهْ بَهْ مَوْسَا﴾ ﴿فَإِذَا خِفتَ عَلَيْهِ﴾ نینجا هه رکاتی ترست لئی هه بوو
 ﴿قَالَ لَهُ يَا آلِهَتِي﴾ شه وکاته بیخه ره پوو یار (ی نیله) وه ﴿وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ﴾ مه ترسه
 ﴿لِي﴾ و خه فته تیش مه حق (بقی) ﴿إِنَّا زَادْنَاهُ أَلْفًا﴾ به راستی نئمه ده یگترینه وه
 ﴿بَقُلَاتِ﴾ ﴿وَجَاعِلُهُ مِنْ آلِهَتِهِمْ﴾ وه ده یکه بین به یکه کی له پیغه مبه ران. (۷)
 ﴿فَالْقَافِلَةُ﴾ نال فرعون ﴿دایکی موسای خسته ناوی نیله وه﴾ نینجا دارو ده سته ی
 فیرعون (پتیان زانی و) هه لیان گرتیه وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَذَابٌ وَخَرْنَا﴾ بق شه وهی بیی
 به بوژمن و هقی خه فته بقیان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمُنَ وَجُنُودَهُمَا﴾ به راستی
 فیرعون و هامان و له شکر و سه ریازه کانیان ﴿كَانُوا خَاطِبِينَ﴾ تاوانبارو
 هه له بوون. (۸) ﴿وَقَالَتْ أَمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾ (و یستیان موسا بکوژن ناسیه ی) ژنی
 فیرعون ووتی ﴿فَرَأَتْهُ فِي النَّارِ﴾ مایه ی چاوو دل پوژنی به بق من و بق
 ترش (فیرعون) مه یکوژن ﴿عَنِّي أَنْ يُلْقِيَ﴾ به لکو سوودو که لکمان پی بگه یه نی
 ﴿أَوْ تَخَذَهُ وَالِدًا﴾ یا بیکه بین به کوپی خومان ﴿وَمَنْ لَا يَشْكُرْ﴾ له کاتیکدا شه وان
 ههستیان نه ده کرد (نم منداله شه یقه هقی تیاچوونیان). (۹) ﴿وَأَصْحَ فِرْعَوْنَ﴾
 ﴿مُوسَىٰ﴾ جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه مووشت جگه له منداله که ی)
 ﴿إِنْ كَانَتْ لَشَيْءٍ بِدٍ﴾ نزیک بوو (نه پتی) شه منداله ناشکرابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَأَيْنَا﴾
 علی قلیها ﴿نه که ر دلیمان نه به ستایه تیه وه﴾ وه به هیزمان نه کردایه ﴿لَيَكُونَ مِنْ﴾
 المؤمنین ﴿بق شه وهی له بهر واداران بین. (۱۰) ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّي﴾ (دایکی موسا)
 ووتی به خوشکه که ی (موسا) به شوپتیدا بهرق ﴿فَقُصِرَتْ بِهِ عَنْ جَسَدِهِ﴾ نینجا له
 دوروه موسای بینسی و پتی زانی ﴿وَمَنْ لَا يَشْكُرْ﴾ له کاتیکدا شه وان
 (فیرعون و کرمه له که ی) ههستیان نه ده کرد. (۱۱) ﴿وَحَرْنَا عَلَيْهِ الْأَمْرَاضَ مِنْ قَبْلُ﴾
 وه نئمه پیشت (شیری) شیرده ره کانمان حه رام کرد له موسا (مه مکی که سیانی
 نه ده مژی) ﴿قَالَتْ مَنْ أَذْكَرَ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نینجا خوشکه که ی (موسا) ووتی پتیان
 نایا مالیکتان نیشان ده ﴿يَكْتُلُونَهُ لَكُمْ﴾ که شه منداله بق نئوه به خیر بکن (و)
 شیری بده نی ﴿وَمَنْ لَهُ نَصْحُورٌ﴾ و دلسوز بین بقی. (۱۲) ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آلِهِ﴾ نینجا
 موسا مان گتراهیه بق لای دایکی ﴿فَنُفِرَ عَنْهَا وَلَا تَحْزَنُ﴾ بق شه وهی چاوی پی
 پوون بیتیه وه و خه فته نه خوات ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ وه بق شه وهی بزانیست
 که به لئنی خوا راست و هه قه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان نازانن. (۱۳)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَّزَهُ مُوسَىٰ
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ
 ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۖ إِنَّكَ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا
 الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ
 يَمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
 وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ ۖ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّكَ الْأَمَلَاءُ
 يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

—دوره و ده گهشتن

به سوله یمان (قصص)

و بانگی کردن

(باسه که یان بـ)

گتیرا یوه (نجبا

فـ رموی:

چه قویه کم بق بیئن

با نم مندا ل بکم

به دور له تـوه

له نیوانتانا

تافره تـ

بجوکه که یان ووتی

ده حمتی خوات لـ

بیئ مندالی تـوهو

له تی مه که بقیه

تـه ویش بریاری دا

مندال که بدریت

به تافره تـ

بجوکه که یان).

نایه تی (۸۷)

سـ ورتی

(الانیماسم): قال

رسول الله (ﷺ): (نعم دعوة ذي النون إذ هو في بطن الحوت: (لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين)

فإنه لم يدع بها مسلم ربه في شيء قط إلا استجاب له) (رواه أحمد والترمذي والنسائي). پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) له رموی: (دوعا که ی یونس پیغه مبه ر (قصص) چ دوعایه کی چاک بوو کاتی که له ناو سکی نه مه نگه دا

بوو ووتی: (هیچ په رستراویک نی په جگه له تق (خوا) پاک و بیگه ردی بق تق به پاستی من له ستم کاران-

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآَسَىٰ﴾ کاتی موسا که شته نه‌وپه‌ی پیگه‌یشتنی له‌ش و ژیری تیرو
 تهلر بوو ﴿وَأَتَيْنَهُ خُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیدا ﴿وَكَذَٰلِكَ خَرَجَ الْمُخَجِرِينَ﴾ هر
 به‌شیره پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دهینه‌وه. ۱۴ ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه
 (موسا) رفته ناو شار بن نه‌وی خه‌لکی شار ناگیان لی بن ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ﴾
 جا له‌و شاردا دوو پیروی دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌پیان ده‌کرد ﴿هَٰذَا مِنْ شُعَيْبٍ وَهَٰذَا مِنْ
 عَدُوِّهِ﴾ نه‌مه‌یان له‌تایفه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیان له‌دوئمنانی بوو ﴿فَأَسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِنْ
 شُعَيْبٍ﴾ نجا نه‌ویان که له‌تایفه‌ی خوی بوو داوی یارمه‌تی لی کرد ﴿عَلَىٰ الَّذِي مِنْ
 عَدُوِّهِ﴾ له‌دوئمنانی که له‌(تاقمی) دوئمنه‌کی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ نینجا
 موساش بق کرکی لیدا و نه‌و (قیبیتی یه‌ی) کوشت ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الْفٰطِنِ﴾ (موسا)
 وتی نه‌م (کوشتنه) له‌کرده‌وی شه‌پتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّخِلٌ مُّنْ﴾ به‌پاستی نه‌و (شه‌پتان)
 دوئمنیکی گومراکری پوون و ناشکرایه. ۱۵ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ وتی نه‌ی
 په‌روه‌دگارم به‌پاستی من ستمم له‌خقم کرد ﴿فَاغْفِرْ لِي فَقَدْ لَكَ﴾ ده‌ی لیم خوقشه‌جا
 نه‌ووش (خودا) لی ی خوقش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان ته‌نها نه‌و لی‌بودی
 به‌به‌زه‌یی یه. ۱۶ ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَتَيْتُكَ عَلَىٰ﴾ (موسا) وتی نه‌ی په‌روه‌دگارم به‌هوی نه‌و
 هیزو توانای پیت داوم ﴿فَلَنْ أَكُونَ غَلَامًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ پیریوی هه‌رگیز نه‌بیم به‌پشتیوانی
 تاوانباران. ۱۷ ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِبًا يَّزْعَجُ﴾ به‌هوی نه‌و (کوشتنه) وه له‌شاردا
 به‌ترسه‌وه چاوه‌پوانی ده‌کر (فیرعه‌ونیه‌کانی چ هه‌لوئستیکیان ده‌یی) ﴿لَمَّا الَّذِي أَتٰنَصْرُهُ
 بِالْأَنْسِ يَنْصَرِحُهُ﴾ له‌ناکاودا نه‌و (یه‌نی ئیسرائیلی یه‌ی) دوئمنی داوی یارمه‌تی کرد له‌و
 (موسا) له‌گه‌ل به‌ککی ترده شه‌په‌تی) مانای بق موسا هینا فیریاری که‌ویت ﴿قَالَ لَهُ
 مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَرِي مُّوْسٰی﴾ موسا به‌نه‌و (ئیسرائیلی یه‌ی) ووت به‌پاستی تو گومرایه‌کی
 ناشکرای. ۱۸ ﴿فَلَمَّا أَن أَرَادَ﴾ نینجا کاتی که (موسا) ویستی ﴿أَن يَخْلُصَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ
 لَّهُمَا﴾ به‌توندی بدات له‌و پیاره‌ی دوئمنی هه‌روکیانه ﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتَرِيدُ أَن نَقْتُلِيكَ﴾
 وتی نه‌ی موسا ثایا ده‌ته‌وی بم کوژی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالَّذِي﴾ هه‌روه‌کو دوئمنی
 که‌سینکت کوشت ﴿إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تل هه‌ر ده‌ته‌وی زور دارو مله‌وپ بیت
 له‌زه‌وی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ مِنَ الْمُغْلِبِينَ﴾ وه ناته‌وی له‌پیاو چاکان (پیکه‌هران) بیت.
 ۱۹ ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْتَسْئِرُ﴾ نینجا پیاروکه له‌و په‌پی شاره‌وه به‌په‌له‌هات
 (بق لای موسا) ﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنَّ الْاَمْلَ﴾ وتی نه‌ی موسا (ناگاداریه) سه‌ر
 که‌وره‌کان ﴿يَأْتِيهِمْ بِكَ لِيَتَفَكَّرُوا﴾ کوپونه‌ته‌وه له‌پاره‌ی توره (قسه ده‌که‌ن)
 بق نه‌وی بتکوئن ﴿فَأَخْرَجَ لِي لَكَ مِنَ النَّاسِ﴾ که‌واته ده‌رچل له‌شار (بانته‌گرن)
 بیگومان من دلستوم. ۲۰ ﴿فَخَرَجَ يَتَوَلَّىٰ يَدَاكَ يَزْعَجُ﴾ نه‌ووش له‌شار ده‌رچو
 به‌ترسه‌وه چاوه‌پوانی ده‌کرد (پیی بزلفن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (موسا) وتی نه‌ی په‌روه‌دگارم بزگارم بکه له‌م کومه‌له‌سته‌مکاره. ۲۱

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَى مِنِّ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
تَمْشَى عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
يَتَأَبَّأُ اسْتِجْرَهُ إِنَّ خَيْرَ مِّنْ اسْتِجْرَتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ بِمَا كُنْتَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ
تَأْجُرِنِي ثَمَنِي حَبِيبٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْهِ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

بسوم) بیگومان
 هیچ مومولمانیک
 نی به بهو نوعیه
 له پوره ریځگاری
 بیاریتـــه
 دهریاره ی هر
 شتیک نیلا (خوا)
 دوماکـــی نی
 وهرده گزیت).

فایلی

(۱۰۴) - سوونتی

(الأنبياء): قال

رسول الله (ﷺ):

(أيها الناس إنكم

محبوبون إلى الله

تعالیٰ حفاظة عرۃ

غیرلاً ﴿کما بدانا

اول خلق نعیده

وَعَدًا عَلَيْنَا أَنَا كُنَّا

فاعلمين ﴿إلا أول﴾

الخلاقي يكسب يوم

القيامه إبراهيم

(۱۹۸) اَلَا اِنَّ سِجَاةَ بَرِّجَالٍ مِّنْ اَشْقٰى لَمُتْرِكَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ الْفَضْلَانِ كَاَقْبُولِ يَارَبِّ اَصْحَابِيْ الْفَضْلَانِ اِنَّكَ

تدری ما احدثوا بعدك كما قال العبد الصالح (عیسیٰ ابن مریم): (وكنتم عليهم شهداء ما احدثوا)

إلى قوله (العزیز الحکیم) فیقال لی: إنهم لم یزالوا مرتعین علی لعلهم یؤخذ فیما یرتفعون لاعتقائهم (عاب).

[illegible]

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ بَلْعَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به‌رو شاری مەدینە دە‌پوشت ﴿قَالَ عَسَىٰ أَن يَكُونَ مَنبِئِي﴾ ووتی ئومێد دە‌کەم بە‌روەردگارم پێ‌نومنین بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بۆ پێ‌گای راست و‌ه‌ق. ۲۲ ﴿وَلَمَّا وَزَّعَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ وکاتێ گە‌یشتە سەر ئاوه‌کە‌ی مە‌دینە ﴿وَوَجَدَ عَلَيْهِ﴾ بینی لە‌سەر ئە‌و ئاوه ﴿أَنَّهُ يَبِغِ النَّاسَ يَنْفُورَ﴾ کۆمە‌لێک لە‌خە‌لکی (نا‌زە‌لو مالات) ئاو دە‌دە‌ن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ آتْرَافِينَ﴾ وە لە‌نزیک ئە‌و (خە‌ک) ئە‌وه‌ دوو ئافره‌تی بینی ﴿تُذَرِّدَانِ﴾ بە‌رگری دە‌کە‌ن لە‌نا‌زە‌له‌کیان (لە‌وه‌ی بێ‌ته‌ سەر ئاوه‌کە) ﴿قَالَ مَا خَلَّيْتُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئێ‌وه مە‌به‌ستتان چی یە ؟ (نا‌هێ‌لن ئا‌زە‌له‌کە‌تان ئاو بخوات) ﴿فَالَا لَا تَسِرْ﴾ ووتیان ئێ‌مه (نا‌زە‌له‌کە‌مان) ئاو نادە‌ین ﴿عَسَىٰ يُصْغِرَ آلُ رَعَا﴾ هە‌تا شو‌انه‌کان (و ئا‌زە‌له‌کانیان لە‌سەر ئاوه‌کە) ئە‌گەر پێ‌نە‌وه ﴿وَأَلَوْهَا فَشَغَّ حَبِيرٌ﴾ وە باوکمان پێ‌پێ‌کی گە‌وره‌و بە‌ته‌مه‌نه. ۲۳ ﴿لَسَقَىٰ لَهْمَا﴾ ئینجا (مووسا) مە‌په‌رە‌کانی بۆ ئاودان ﴿لَمَّا تَوَلَّىٰ إِلَىٰ الْغَلِيِّ﴾ لە‌پاشان (مووسا) چوو بۆ ژێ‌ر سی‌یه‌رێک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ج‌ا ووتی ئە‌ی بە‌روەردگارم ﴿إِنِّي إِنَّمَا أُتْرِكُ إِلَىٰ مِنْ خَلْفِ نَفِيرٍ﴾ بە‌پاستی من مە‌ژارم (پێ‌ویستم مە‌په‌) بە‌هەر خێ‌رو پێ‌زیه‌ک بۆم بنێ‌ری. ۲۴ ﴿فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا﴾ ئینجا یە‌کێک لە‌دوو کچه‌کە‌ هات بۆ لای مووسا ﴿تَنبِئِي عَلَىٰ آتِخْتَارٍ﴾ بە‌شەر مە‌وه دە‌پوشت لە‌پێ‌گادا ﴿قَالَ إِنَّ لِي بِذَعُوكَ﴾ ووتی بە‌پاستی باوکم (شوعەیب) بانگت دە‌کات ﴿لَعَلَّكَ أَخْرَجَنَا مِنْ هَٰذَا لَنَا﴾ بۆ ئە‌وه‌ی پاداشتی ئە‌وه‌ت بداتە‌وه کە‌مە‌په‌رە‌کانت بۆ ئێ‌مه ئاودا (مووساش لە‌گە‌لی پوشت) ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَفَّ عَلَيْهِ الْقَصَمُ﴾ ئینجا کاتی مووسا هات بۆ لای (باوکی کچه‌کە‌) بە‌سەر هاتە‌کە‌ی بۆ گێ‌راییه‌وه ﴿قَالَ لَا تَخَفْ﴾ (شوعەیب) ووتی مە‌ترسه ﴿يَجُوزُ مِنَ الْقَوْمِ الْغَلِيِّينَ﴾ پزگارت بوه‌و لە‌و گە‌له‌ سە‌م‌کاره. ۲۵ ﴿قَالَ إِحْدَاهُمَا يَتَأْتِ أَشْجَرَةٌ﴾ یە‌کێ لە‌و دوو (کچه‌ بە‌باوکی) ووت ئە‌ی باوه‌ گیان بە‌کری ی بگه‌ (بۆ شو‌انی) ﴿إِنَّ خَلْفَ مَنْ أَشْجَرَتْ﴾ چونکە بە‌پاستی چاک‌ترین کە‌سه‌ کە بە‌کری بگری ﴿الْقَرَىٰ الْأَيْمَنُ﴾ بە‌هێ‌زو ئە‌مینه (دە‌سو داوێ‌ن پاکه‌). ۲۶ ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعەیب) ووتی بە‌پاستی من دە‌مە‌وێ ﴿أَن أُرْكَبَكَ إِحْدَىٰ لَتَقَىٰ عَيْنِي﴾ کە یە‌کێک لە‌م دوو کچه‌م لە‌تقماره‌کە‌م ﴿عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي نَسِيًّا جَبَّجٌ﴾ بە‌و مە‌رجه‌ی هە‌شت ساڵ پە‌نجە‌ه‌ریم بۆ بکە‌یت ﴿فَإِن أَتَيْتُكَ عَفْوَ﴾ ئیتجا ئە‌گەر دە‌ست‌ت‌ا‌ت تە‌واو کرد ﴿فَسِرَّ عَيْنِكَ﴾ ئە‌وه‌ له‌ (پیاوه‌تی) خۆ‌تە‌وه‌یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾ و من نامە‌وێ قورسی بکە‌م لە‌سە‌رت ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ﴾ ئە‌گەر خوا بیه‌وێ پێ‌گومان دە‌مە‌بینی ﴿مِنَ السَّالِحِينَ﴾ لە‌پیاو چاکان دە‌بم. ۲۷ ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی ئە‌وه‌ی ووت پێ‌م (په‌یار بێ‌ت) لە‌نێ‌وان من و تو‌دا ﴿أَبْنَا الْأَخْلَاقِ نَسَبُ﴾ هەر‌گام لە‌و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سا‌ل) یە‌م تە‌واو کرد ﴿فَلَا غَدْرَ عَلَيَّ﴾ نابێ سە‌تمم لێ‌ بکری ﴿وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَحَكِيمٌ﴾ وە خوا لە‌سەر ئە‌وه‌ی کە‌دە‌پێ‌تین شایە‌ت و چاوپێ‌ره. ۲۸

﴿۲۹﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۳۰﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا هَئِثْ تَرُكَاهَا جَانُّ وَلَىٰ مُدَبِّرًا وَلَمْ يَعْقِبْ يَمْوِسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿۳۲﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنُوكَ بُرْهَانًا مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۳۴﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۳۵﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا ۖ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۖ الْغَالِبُونَ ﴿۳۶﴾

-خه تنه نه کروی
کوده کورنوه له لای
خوای به رزو بلنددا
(مروده ک چرن
له سهر متاوه
سروستان کراوه
(له پاش مرنسی)
سورساره سورستی
دهکه بنسوه نسوه
به لینگه له سرمان
بیگومان نیکه نسوه
کاره دهکه بین
بیدارین بیگومان
به کام کسجه
کپور نسکی
له سهرده کورت
له پورزی دواپی دا
نیرلیم پیغمبره
(الکلی) و مین گومان
پیاوانیکه دهه یین
له نومستی من
به سرو لای چهپ

(تاکری موزخ) دعیان بهن، ده لیم نسی په روه رگار نه وانه هاوه لانی منن، پیتم ده لیم: تو تازانی دواپی تو
چیپان کورموره، منیقش وهک به ندهی چاک (عیسای کورپی مهربم (علیه السلام)) ووتویه نسی ده لیم: من تاله ناویاندا
بوم شاهیدیان بوم نه میشته وه خراپه بکن له دواپی نه وه گیانست کیشا تو خوت ناگاداریان بوویت و
چاوپیتوت کراون تو شاهیدی هموو شتیکیکیت و میچت لی وون نابیت و تو به ده سته لات و کار به جیتی، =

﴿قُلْنَا فَمَا مَوْسَى الْأَجَلَ﴾ اینجا کاتب موسا ماوه‌ی شوانی یه‌ک‌ی ته‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له‌گه‌ل خیزانه‌ک‌ی به‌ش‌و و بوشتن (له‌مه‌دیه‌نه‌وه بی میصر) ﴿وَأَتَتْ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾ له‌دوره‌وه لای پاستی کتوی طود ناگرو پووناکی یه‌کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه‌ک‌ی نئوه (لی‌ره‌دا) بمیننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَا نَارًا﴾ به‌پاستی من ناگرتکم به‌دی کرد (بینی) ﴿لَقَدْ أَنَا بِكُمْ بِتَهَا حَرًّا﴾ به‌لکو هه‌والیکی (پیکانتان) بی بیتم لای نه‌و (ناگرو) ﴿أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یا جلوسکتی ناگرتان بی بیتم به‌لکو خوتانی پی‌گرم که‌نه‌وه. ۲۹ ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُورٌ﴾ اینجا کاتب هاته‌نزیکی نه‌و (ناگرو) بانگی لی‌کرا ﴿مِنْ شَطِئِ الْأَوْدَادِ الْأَمِينِ﴾ له‌که‌ناری لای پاستی هیوه‌که‌وه ﴿فِي الْفُتَيْحَةِ الْمُبْرِكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی یه‌به‌فه‌پو پیروژه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَنْ يَمْسُوكَ﴾ (بانگی لی‌کرا) که‌نه‌ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌پاستی من خواجه‌کم په‌روه‌ردگاری جیهانیانم. ۳۰ ﴿وَأَنْ أَلِيَّ غَضَاكَ﴾ (وه بانگی کرا) که‌گرجانه‌ک‌ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّرَ أَنَّهُ جَانٌ﴾ نجا کاتب موسا نه‌و (گرجانه‌ی بینی وه‌ک‌تیره‌مار ده‌جولن به‌په‌له ﴿وَلَمْ يُذَكِّرْ وَلَمْ يُنْفِتْ﴾ پختی تن کرد و پایکرد و نه‌که‌پایه‌وه سوری ﴿يَمْسُوكَ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ﴾ (خوا فرموی) نه‌ی موسا وه‌ره‌پیش و مه‌ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ به‌پاستی تو له‌و که‌سانه‌ی بی‌باک و بی‌ترسن. ۳۱ ﴿أَتَاكَ بِذَلِكَ فِي جَبَلٍ﴾ ده‌ستت بخه‌ره‌ناو باخه‌ل (و ژیر باله‌ت) ﴿فَخَرَجَ نِيضًا مِنْ غَيْرِ مَوْرٍ﴾ (کاتب ده‌ری دینی) دیته‌دوره‌وه به‌سپیتی و تیشک ده‌داته‌وه بی‌نه‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّفْرِ﴾ ده‌ستت بلکینه‌به‌خوته‌وه (و بیخه‌ره‌سه‌ردلت) بی (نه‌هیشنی) ترس و بیم ﴿فَذَبَكَ بِرُفْغَانٍ مِنْ رَيْكٍ﴾ نا‌شم دووانه (گرجانه‌ک‌ت و ده‌ستت) دور موعجزه‌ن له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌وه ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ (نقیرداوه) بی‌فرعون و دلرو ده‌سته‌ک‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌گرمه‌لیکی له‌سنور ده‌رچون. ۳۲ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگام بیگومان من یه‌کتیم له‌وان کوشتوه ﴿فَأَخَذَ أَنْ يَفْثُلُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه ده‌ترسم که‌بم کوئن (له‌جباتی نه‌و کوئداوه). ۳۳ ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ الْفَصْحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌هارونی برام له‌من زمانی پاراوتره ﴿فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا نه‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت ووته‌کاتم بسه‌لمینن ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون﴾ به‌پاستی من ده‌ترسم که‌به‌دروژم دابنن (باوه‌پم پی‌نه‌مین). ۳۴ ﴿قَالَ سَنُقَدِّعُ عَصَاكَ بِأَجْعَلْ﴾ (خوا) فرموی بیگومان نئمه‌به‌براکه‌ت به‌هیزت ده‌که‌ین ﴿وَجَعَلْ لَنَا سُلْطَانًا﴾ وه‌ده‌سه‌لاتیک به‌ه‌ردوکتان ده‌ده‌ین ﴿فَلَا يَمْلُؤُنَ إِلَيْكُمَا يُدِيتَانِ﴾ نه‌وسا به‌ه‌وی نایه‌ته‌کانی نئمه‌وه ده‌ستیان به‌نئوه‌ناگات ﴿أَنشَأْ وَمَنْ أَلْبَعَثْنَا الْفَلْسُوفَ﴾ ته‌نها نئوه (موسا و هارون) و نه‌وه‌ی شوینتان ده‌که‌وی سه‌رده‌که‌وون. ۳۵

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْلِكُنَّ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهٍ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكَبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

حاجا پيغم ده لکين
بيگومان نه وانه
لهمين لاپاندا و پا
هو پاهو
که پانسه وازيان
ميتاوه له سين لهو
کانه وهی که تو
لکين
جيا بوته وه.

نایه تی (۱۰۸)

سورته فی

(الانبياء)؛ قال

رسول الله (ﷺ):

(إن الله لا ينظر إلى

أجسامكم ولا إلى

صورتكم ولكن ينظر

إلى قلوبكم) (رواه

مسلم). پیغم مبهری

خو (ﷺ)

له رموی:

(به پاستی خودا

سهیزی جهسته و

شکل و خیره تان ناکات به لام سهیزی (کتابی دل لاشی تان ده کلام) (ب) سیدنا بنده

نایه تی (۱) سورته فی (الحج)؛ قال رسول الله (ﷺ): (إني أرى ما لاترون أطلت السماء وحق لها أن تظط

ما فيها موضع أربع أصابع إلا والله واضح جبهته سبحانه الله تعالى: والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً

وابكيتكم كثيراً وما تلذذتم بالنساء على الفراش ولخرجتم إلى الصعدات تجأرون إلى الله تعالى) (رواه الترمذي).

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نینجا کاتئ که موسسا موعجیزه پرونه کانی نیتمه ی بق
 هیتان ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفَرَّقٌ﴾ نه وان ووتیان نه مه (تق هیتاوته موسسا) ته نها
 چانویسه کی ده ست مه لبه سته ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ نیتمه نه مه مان
 نه بیستوره له باور باپیره پیخوره کانمان. ۳۶ ﴿وَقَالَ مُوسَى نَبِّیُّ الْعَلَمِ﴾ موسسا ووتی
 په روره دیکام زانقاره ﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِي﴾ بهو که سه ی که ریتموونی لای
 نه مه هیتاوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عِیْبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زانقاره) بهو که سه ی سه رنجام و دوا
 بلای چاکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُجُ الظُّلُمُوتَ﴾ به راستی نهو (خوا) سه مکاران پرنگار
 تاکات. ۳۷ ﴿وَقَالَ يَرْغَبُونَ بِآيَاتِنَا الْمَلَأَ﴾ فیرعون ووتی نه ی گوره نه شرافه کان ﴿مَا
 عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَمَرٍ﴾ و نازانم جگه له خوم هیچ په رستراوئیکی ترتان هه بی
 ﴿فَأَرْوِدْ لِي نَهْمَنَ عَلَى الْعَيْنِ﴾ جا (بق زیاتر دلتیابوون) نه ی هامان کوره ی ناگر
 تاوده و خشتی سوره و کراوی لی دروست بکه بقوم ﴿فَأَجْعَلْ لِي مَرْحَلًا﴾ نینجا
 (لهوخته) کره کیکی به رزم بق دروست بکه ﴿فَلَمَّا أَطْلَعَ إِلَى آلِهِ مُوسَى﴾ (به گالته وه
 ووتی) به لکو سهیری خواگی موسسا بگم و بیبینم ﴿فَلَمَّا أَطْلَعَ إِلَى الْكَذِبِينَ﴾ و
 به راستی و ده زانم نهو (موسسا) له سرزنانه. ۳۸ ﴿وَأَشْكِرْهُمُ وَجُودَهُ﴾ نهو
 (فیرعون) له شکرو سه ریزه کانی خویان به زل زانی ﴿وَالْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾
 له ولات و زهوی (میسن دا به ناره و) ﴿وَعَلَّوْا أَنَّهُمْ إِنَّمَا لَا يَرْجِعُونَ﴾ وه گومانیان
 وابوو که زیندوو ناگرینه وه و ناگه ریترینه وه بق لای نیتمه. ۳۹ ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودَهُ
 فَتَبَذَتْهُمْ فِي النَّارِ﴾ جا توله مان له نهو (فیرعون) له شکرو سه ریزه کانی سه ندو
 توپمان دانه ناو ناوی نیله وه ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عِیْبَةُ الظُّلُمِينَ﴾ نینجا سه رنچ بده
 (نه ی موحه مه د) سه رنه دجامی سه مکاران چن بوو. ۴۰ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَهْمَةً
 يَذْعُرُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه وانمان کرده پیخه وایانیک که (خه لک) بانگ ده کن بق ناگری
 بق زه خ ﴿وَنَوْمَ الْقَبْرِ لَا يَنْصُرُونَ﴾ وه له بلای دواپیشتا یارمته ی نادرتن. ۴۱
 ﴿وَأَتَيْنَهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ له م دنیا به دا نه فریمان نارد به دواپان دا ﴿وَنَوْمَ الْقَبْرِ
 مِمَّنْ نَبِّیُّ الْقَبْرِ﴾ وه له بلای قیامه تیشتا نه وانه له بیژن او و نورخاوه گانن. ۴۲
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا بیگومان ته وراتمان به خشی به موسسا ﴿مِنْ
 بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له پاش نه وه ی خه لکی چه رخه پیخوره گاتمان له تاوورد
 ﴿بِمَا يَرَى النَّاسُ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ تا به رچاو پرونی و ریتموونی و په حمت بی بق خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بق نه وه ی نهو خه لک بیبرکه نه وه و ناموزگاری و مرگن. ۴۳

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْنَا أَوْتٌ مِّثْلَ أَوْتِ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّنْ هَٰذَا بَالٍ فَأْتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

حقیقه مبری خوا
(فرمودی)
(بیگومان من
هستند که
دو بیستم نیت
نابینن تا سمان
نموده تبه و
دهنگی لیره دیت و
حقی خویستی
که بنه ویت
چونکه نه اندازی
چو به دجی نی
به نیلا فرشته به
ناوچه وانی له سوری
سوزده بق خوی
گورده دوبات
وہ سویند به خوا
نه گور نه وی من
دو بیستم نیت
بتانزانیایه بیگومان
کم پی ده گنین و
تقد ده گریان و

هرگز خدایتان له خیزانه کانتان نه دیرد له سهر جیگادا و ده چونه و ده مریه بق دهشت و پیکاکان
ده پارتنه له خوی گورده ماوارتان بی ده گریه.

نایه تم (۱۱) سورته (الحج): قال رسول الله (ﷺ): (إن الله تعالى يغار وإن المؤمن يغار وغيرة الله: أن يأتي المؤمن ما حرم الله عليه) (متفق عليه): حقیقه مبری خوا (فرمودی): (خوی بالادهست تو به ده بی-

﴿وَمَا كُنْتَ بِطَائِفِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (تو (نه‌ی موحه‌ممد (ﷺ)) له‌لای خور شاوای (شاخی طور) نه‌بوویت ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾ کاتنی که فەرمانی پیغه‌مبه‌رایه‌تمان دا به‌مووسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ و ه تکر له‌ئاماده‌ بووانی (نه‌و پووداوه) نه‌بوویت. ۴۴ ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا﴾ به‌لام نئمه‌ چهند چین و چه‌رخیکمان دروست کرد (له‌پاش مووسا) ﴿فَنُطَاوِلُ عَلَيْهِمُ الْقُرُونُ﴾ نینجا ماوه‌یه‌کی دورو دریزیان به‌سهردا تئپه‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ و ه تکر له‌ناو‌خه‌لکی مه‌دیه‌ندا نیشته‌جی نه‌بوویت ﴿فَنُتَلَّوْا عَلَيْهِمُ النَّبِيَّتُ﴾ که‌تایه‌ته‌کانی نئمه‌یان به‌سهردا بخوینیت‌وه ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُزِيلِينَ﴾ به‌لام هه‌ر نئمه‌ بووین پیغه‌مبه‌رمان نارد. ۴۵ ﴿وَمَا كُنْتَ بِطَائِفِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ و ه تکر لای کیوی طور نه‌بوویت کاتی بانگ‌(ی مووسا)مان کرد ﴿وَلَكِن رَّحْمَةً مِنَّا﴾ به‌لام نه‌وه به‌زه‌بیه‌که له‌په‌روه‌ردگارته‌وه (به‌تقری داوه) ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُم مِن نَّذِيرِ مِثْلِكَ﴾ بق نه‌وه‌ی که‌لیک بره‌سیتی که‌پیش تکر هیچ ترسینه‌ریکیان بق نه‌هاتوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیریکه‌نه‌وه‌و په‌ند و ه‌رگرن. ۴۶ ﴿وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ وَهْ لَكُنَّ رِجَالٌ مِّنَ الْخَالِصِينَ﴾ و ه‌ه‌گه‌ر (پیش ناردنی پیغه‌مبه‌ر) تورشیان ببوایه ﴿نُصِيبَهُ مِمَّا لَدُنَّا يُدَبِّهِمْ﴾ به‌لایه‌که به‌هوی نه‌و (خرابانه‌وه‌ی) که‌کره‌بووانه ﴿تَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری نئمه‌ بقرچی پیغه‌مبه‌ریکت بق نه‌ناردین ﴿فَنُفِّخُ فِيهِكَ﴾ بق نه‌وه‌ی شوین تایه‌ته‌کانت بکه‌وتینایه ﴿وَنُكْوِتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ه له‌برواداران بووینایه. ۴۷ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِن عِندِنَا﴾ نینجا کاتنی راستیان بقرهات له‌لایه‌ن نئمه‌وه ﴿قَالُوا لَوْلَا آيَاتُ﴾ ووتیان بقرچی به‌و (موحه‌ممد (ﷺ)) نه‌دراوه ﴿مِثْلَ مَا آتَيْنَا مُوسَى﴾ وینه‌ی نه‌وه‌ی به‌مووسا دراوه ﴿أَوَلَمْ يَعْزِفُوا مِمَّا آتَاهُمُ مِن قَبْلُ﴾ تایا نه‌وان پیشت‌ر بی بره‌نه‌بوون به‌وه‌ی درابوو به‌مووسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ ده‌یان ووت (قورئان و ته‌ورات) دورو سیحر و جادوون پشتگیری په‌کتر ده‌کن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ كَاذِبُونَ﴾ و ه ده‌یانووت بیگومان نئمه‌ بی‌پرواین به‌ه‌موویان (قورئان و ته‌ورات). ۴۸ ﴿قُلْ فَأَنذِرْ بِكَرْبِ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممد (ﷺ)) بلنی ده‌ی نئوه کتیبیک له‌لایه‌ن خواوه‌بیتن ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنهَا الْبَغْيُ﴾ که‌نه‌و (کتیبه) راست تر بیته‌ له‌و دووانه (قورئان و ته‌ورات) من شوینی ده‌که‌وم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نئوه راستگون. ۴۹ ﴿فَإِن لَّرِيسَنَ جِبْرًا لَّكَ﴾ نینجا نه‌گه‌ر به‌گوییان نه‌کردی (و) و ه‌لامیان نه‌دلایته‌وه ﴿فَأَعْلَمْنَا أَنَّمَا يَحْكُمُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ نه‌وه بزانه که‌ته‌نها شوین هه‌واو ناره‌زی خویان ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ و ه کی له‌و که‌سه گوهراتره که‌شوین ناره‌زی خوی بکه‌ویت ﴿يَقْتَرِ مَدَىٰ رَبِّكَ﴾ بی پئیموونیی له‌لایه‌ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا پئیموونیی که‌ل سه‌سکار ناکات. ۵۰

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 ءَانَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ ءَهُمْ بِهِ يَوْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أَيْنَأَىٰ عَلَيْهِمْ
 قَالُوا ءَأَمْنَابِهِ ءِإِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ءِإِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ
 لَا تَبْغِيَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 تَبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمًا ءَمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَنَلَاكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُورًا يَنْتَلُوا عَلَيْهَا ءَايَاتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

هاتكه خوارمودی

نایسته تی (٥١)

سورتهی (القصص) :

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ

الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ﴾ نیین

جه رید و طه به رانی

ده گنبد نه به

له به حیای کوری

جه عدموه (طه)

ده لیت نه م نایه ته

له سر ده کس

مات به خوارموه

یه کیکیان من بوم

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ

الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ﴾

هاتكه خوارمودی

نایسته تی (٥٦)

سورتهی (القصص) :

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ موسلیم له سورده برده وه (طه) ده گنبد نه به ده لیت :
 پیغه مبه ری خوا (طه) به نه بو طالبی مامی ووت کاتی که له سرده مرگدا بو بلی (لا إله إلا الله) بی نه وه ی پی
 ی شایه تیت بی بده م لای خوی که وره له برقی دواپیدا به لام مامی سر پیچی کردو شایه تومانی نه هینا خوی
 گوره نه م نایه ته ی ناردده خواره وه ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا لَهُمْ أَفْئُونَ﴾ سویتد به خوا (ثایه ته کانی) قورئانمان به شوین یه کدا بق ناردن
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په ند وهرگرن و بیریکه نه وه. ۵۱ ﴿الَّذِينَ هَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾
 نه و که سانه ی له پیتهدا کتیبی ئاسمانیمان پی دابوون ﴿هُمْ يَوْمَ يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه بیروا
 دینن به قورئان. ۵۲ ﴿وَإِذَا بُقِرَ عَلَیْهِمْ﴾ وه کاتی (قورئان) بخوینریته وه به سهریان دا
 ﴿قَالُوا مَاذَا بَرَأَ﴾ ده لاین باوه پمان پی میتاوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بیتگومان نه م (قورئانه)
 راسته و له لاین په روه رنگارمانه وه هاتوه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ به پاستی نیتمه
 له پیتش (هاتنی) قورئان دا موسلمان بووین. ۵۳ ﴿أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ أَخْرَجَهُمْ مَرْتَبَ﴾ نه وانه
 دوجار پاداشتیان پی ده سری ﴿بِمَا سَبَّوْا﴾ له بهر نه وه ی خویان گرتو به تارام بوون
 ﴿وَنَذَرُوهُم بِالْحَسْبَةِ الَّتِي كَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ به چاکه بهرگری خراپه ده کون ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له و
 بسق و پلزی یه پییمان دلون ده به خشن. ۵۴ ﴿وَإِذَا سَبَّحُوا الظُّلُمَ اتَّغَرُّوا بِظُلُمِهِمْ﴾ وه کاتی
 قسه ی ناپه سهند و هیچ و پوچ بییستن پختی تن ده کون ﴿وَقَالُوا لَنَا عِزٌّ وَلَكُنْ أَعْمَارُكَ﴾
 وه ده لاین (به نه فامان نه دجامی) کرده وه کاشان بق خوامنه و (نه دجامی) کرده وه کانی
 نیوه ش بق خوقانه ﴿سَلِّمْ عَلَیْكُمْ لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ﴾ سه لامتان لی بی نیتمه هاوپر یه تی
 نه فامان ناوی. ۵۵ ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به پاستی (نه ی موحه معه د) تو
 ناتوانی نه و که سیه خورش بوئی ریتموونی بکه تی ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا
 هر که سی بوئی هیدایه تی ده دات ﴿وَمَنْ أَعْظَمُ بِالْمُنْتَفِرِينَ﴾ نه و (خوایه) زاناره به وانه ی
 ریتموونی وهرگرن. ۵۶ ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُتَّبِعُونَ﴾ وه (بی باوه پمان) ده لاین نه که ریتمه
 شوینی ریتموونی (نه و ثابینه) بکه وین که به تویه ﴿لَتَخْلُفُنَّ مِنْ آدَمِ الْأَرْضِ﴾ ده فریتندریین
 له خاک و ولاته که ماندا ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ لَهُمْ خَرًّا مِمَّا بَالِغًا﴾ ثایا نیتمه نه وانشان له شویتتیکی
 ریتگراوی (ده ده غه کراوی) بی ترس و بیم داجتگیر نه کردوه ﴿نَحْنُ إِلَهُ يَوْمَ تَكُونُ كُلُّ
 شَيْءٍ كَرَّةٍ كَرَّةٍ وَهِيَ دَهْرٌ بَقِيَّةٌ﴾ مه موو جوړه به روبوومیک ﴿وَقَالَ مَنْ
 لَدُنَّا﴾ به پلزی دان له لاین نیتمه وه ﴿وَلَكِنْ أَعْرَضْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریه یان نازانن و
 تی ناگن. ۵۷ ﴿وَكَمْ أَمْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار و دیهاتمان له ناو برد
 ﴿بَطَرْتُ مِمَّنْ نَحْنُ﴾ له بهر خو شگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خویان
 نه کرد) ﴿فَلَا تَسْجُدْ﴾ جا نه وه جی و شویتنه کانیانه (ویران کراوه)
 ﴿لَمْ نَكُنْ مِنْ بَنِيهِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له پاش (تیا چوونی) نه وان بق ماوه یه کی که م نه بی
 (له لاین ریتوارانه وه) که سی تیا نیشته جی نه بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه نیتمه
 بووینه میراتگریان. ۵۸ ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ مِلَّةٌ الْفَرَى﴾ وه په روه ردگارت ویران کری هیچ
 شاریک نه بووه ﴿حَتَّى يَبْتُغِيَ فِيْهَا رُسُلًا﴾ هتا له هاره که وده (پایته خته) که یاندا
 پیغه مبرکی نه ناریدییت ﴿بَطَلُوا عَلَیْهِمْ مَا بَيْنَنَا﴾ که ثایه ته کانی نیتمه یان
 به سهردا بخوینریته وه ﴿وَمَا كُنَّا مِلَّةَ الْفَرَى﴾ وه نیتمه ویران کری هیچ شاریک
 نه بووین ﴿إِلَّا وَأَمَلْنَا ظَلُمَاتٍ﴾ مه که کاتی خه لکه که سی سته مکار بووین. ۵۹

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا
 فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
 يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْتَدُون ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
 فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعِمِيتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
 يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

و باوہ پداریش
 غیرت و دہمار
 دہیکری و خوا
 لہ سر تہوہ تہوہ
 دہین و ہلہ دلتی
 کہ باوہ پدار ہستی
 نادرہا بکات و
 تہوہی خوا
 حہرامی کریموہو
 تہوہ ہجیت بیکات)

نایہتی (۲۲)

سورہتی (الحج):

قال رسول الله

(ﷺ): (لا تلبسوا

الحرير ولا العبيج

في الدنيا فان من

لبسه في الدنيا لم

يلبسه في

الآخرة) (متفق

عليه). يتفق عليه

خو (ﷺ)

لہ رموی:

(تاوریضی نامہ و مستوفوز لہ ہمزہ مہ کن چو کہ مگر کہ تظاہر لہ دنیا لہ ہری بکات
 - جگہ لہ تافرت - لہ لای دنیا لہ ہری تاکات).

نایہتی (۲۰) سورہتی (الحج): قال رسول الله (ﷺ): (انصر أخاك ظالماً أو مظلوماً) فقال رجل: يا

رسول الله: أنصره إذا كان مظلوماً، أرايت أن كان ظالماً فكيف أنصره؟ قال: (تحجزه أو تمنعه من الظلم -

﴿وَمَا أَوْفَّرْنَا مِنْ غَرَبٍ﴾ و ه هرجی به نئوه دراوه ﴿فَتَمْنَعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَنُؤْتِيهَا﴾ نه وه هقی
 خوقشی و رابورانی ژوانی نه دنیا و جوانییی تی ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ و ه نه وه
 (پاداهشتی) لای خوابه باهترو نه پراوه به ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دهی ثایا ژیر نابن. ۶۰ ﴿الَّذِينَ
 وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا﴾ ثایا که سنی که به لیتمان پی داه به به لیتمی چاک ﴿لَهُمْ لَبِيقَةٌ﴾ نه وه
 که سه ده گات به و (به لیتمه که به هشت) ﴿كَفَنَّا شَقْنَهُ﴾ و ه کو که سیک وایه خوقشی و
 رابورانشان پی داهوه ﴿تَمْنَعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به خوقشی و له زه تی ژوانی دنیا ﴿لَهُمْ هُزْنٌ
 الْعَمَلِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ له پاشان له پزنی دواپی دا له ناماده کراوان ده پی (بق سزادان).
 ۶۱ ﴿وَنَوْمٌ يُبَاهِيهِمْ يُقُولُ﴾ (نهی موحه معه د) ﴿بَاسِيَ﴾ نه وه پززه بکه که (خوا) بانگی
 نه وه (بت پرست) انه ده گات و (پییمان) ده ه رموی ﴿أَلَيْسَ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرُغُوبَتِ﴾
 له کوین نه وه وایه شانهی که نئوه به خه یالی خوقتان به وایه شی منتان ده زانین. ۶۲
 ﴿قَالَ الَّذِينَ خَلَقْنَاهُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ نه وانهی (سه ریکانی گومرای) که بپیری سزادان به سه ریان
 دلچه سپا ده لئین ﴿رَبَّنَا مَتْلُوْا الَّذِيْنَ اَعْرَضْنَا﴾ نهی په روه ردگارمان نا نه وانه که نئمه
 گومرمان کردن ﴿اَعْرِضْنَاهُمْ لِمَا عَرَضْنَا﴾ گومرمان کردن ه روه کو خوقمان گومرمان بووین
 ﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ﴾ نئمه به ری بووین (له وانه به ری بوونه که مان) لای قر ده که یین ﴿مَا كُنَّا
 اِذَا نَا بَعْدُوْا﴾ نه وانه نئمه یان نه ده په رست. ۶۳ ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ و ه (پییمان)
 ده وتری هاوار بکن له ویتانهی که داتان نابوو به وایه شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُمْ﴾ نه وایش هاواریان لی ده که ن به لام و ه لامیان ناده نه وه ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ له وکاته دا
 سزای دزده خ ده بیین ﴿لَوْ اَنْهُمْ كَانُوا يَتَذَكَّرُونَ﴾ (تاوات ده خوانن که) خوقز که تنها پزگی
 راستیان بدایه ته به ر. ۶۴ ﴿وَنَوْمٌ يُبَاهِيهِمْ يُقُولُ﴾ و ه پزنی که (خوا) بانگیان ده گات و
 (پییمان) ده ه رموی ﴿مَتَادًا اَجْنَبُ الْفُتُورِ﴾ چیتان و ه لامی پیغه مبه ران دایه وه ۶۵
 ﴿تَقِيْمَتِ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نئجه له وه پززه دا ه واله کانیان (به لکه کانیان) له بیر
 ده چپته وه ﴿لَهُمْ لَا تَنْصَافُ لَوْ﴾ نه و سا پرسیاریش له به کتری ناکن. ۶۶ ﴿فَاَمَّا مَنْ ثَابَتْ
 وَثَامَتُهُ وَخُفِّلَ صَلْبُكَ﴾ به لام نه وه که سهی که پراوه ته وه (له پی باوه پی) و باوه پی هیناوه و
 کرده وهی چاک کردوه ﴿فَقَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِجِينَ﴾ نه وه بیگومان له پزگار بووان
 ده پی. ۶۷ ﴿وَزُلْزِلَتْ سُلُكُ مَا يَفَاءُ وَخَفَّازُ﴾ و ه په روه رگارت (نهی موحه معه د) نه وهی
 بیوهی دروستی ده گات و ه لی ده بزیزی ﴿مَا كَانَتْ لِيُمْ الْحَيَاةُ﴾ (خه لکی)
 ه لبرارشتیان بق نیه (له کاری خوادا) ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگرد
 و به رز و بلند له وهی ده یکه نه وایه شی. ۶۸ ﴿وَزُلْزِلَتْ بَنَادُ﴾ و ه په روه رگارت
 ده زانن ﴿مَا يَكُنْ مُدْوَغُهُمْ وَمَا يُعْلِفُونَ﴾ به نه وهی له سینگیان (دلیان) دا ده یشارنه وه و
 به نه وهی نا هسکرای ده که ن. ۶۹ ﴿وَمَوْ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ و ه نه وه خوابه که هیچ
 په رستراویکی راست نیه جگه له و ﴿لَهُ الْخَزَائِرُ الْاُولَىٰ وَالْآخِرَةُ﴾ ه موو سوپاس
 تنها بق خوا له دنیا و له پزنی دواپیدا ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ وَالْيَوْمُ تَرْجَعُونَ﴾ و ه بپیارو حوکم ه ر بق
 نه وه و ه مورقان تنها بق لای نه وه ده که رنننه وه (له پزنی دواپیدا). ۷۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَضِيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تَسْكُنُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
عَلَيْهِمْ وَعَآلَيْنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِن مَفَاتِحَهُ لَنُؤْثِرَ بِأَلْعَصْبَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

-ان ناله
 ناصره (رواه
 البخاري).
 پيغمبري خوا
 (ﷺ) فرمودي:
 (يارماني پراکت
 بده ستمکار بوو
 يان ستم لږ کړای)
 پياوړتک وړتي: نه ی
 پيغمبري خوا
 (ﷺ) نه گډ ستم
 لږ کړای بوو يارماني
 ددهم پښم بلای
 نه گډ ستمکار بوو
 چون يارماني
 بدهم؟ فرمودي:
 (دهدغي بگو
 پراگي لږ بگره
 لستم کړان
 مه پله بيگات نهوه
 يارماني بلنکتي).

نایبالتی (۳۲)

سورۃ الحج: قال رسول اللہ (ﷺ): (لا تحاسدوا ولا تناجشوا ولا تباغضوا ولا تدابروا ولا يبيع بعضكم على بيع بعض كثرنا عباد اللہ إخوانا المسلم أخو المسلم لا يظلم ولا يظفر ولا يظفر ولا يظفر كما هنا - يشير إلى صدره ثلاث مرات - يصيب امرئ من الفقر أن يحقر أخاه المسلم، كل المسلم على المسلم حرام دمه وماله وعرضه) (رواه مسلم). پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: (موسولمانان - جسودی و نثردی -

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌معه‌د ﴿﴾ پیتیان) بلئی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾ نه‌گه‌ر خوا شه‌وتان بق دریژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌وبیت) ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوژی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ چ په‌رستراویکی تر جگه له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بَصِيرًا﴾ پووناکی (پوژ) تان بق دیتئی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ده‌ی ثایا ئیوه نابییستن. (٧١) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (پیتیان) بلئی پیم بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾ نه‌گه‌ر خوا پوژ بکاته هه‌میشه‌یی پوژ تان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوژی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کئی په‌رستراوی تر بیجگه له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُمُ بَلْبَلٌ فَتَسْكَتُونَ﴾ کیه شه‌وتان بق دیتئی نارامی ثیا بگرن ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ثایا ئیوه نابیین. (٧٢) ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له‌به‌زه‌یی نه‌و (خوایه) که شه‌و پوژی بق دروست کردون ﴿لَتَسْكُتُوا فِيهِ وَلَتَنْتَفِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بق نه‌وه نارام بگرن له‌(شه‌و) داو بق نه‌وه بگه‌پین به‌دوای پوژی و به‌هره‌ی خوادا (له‌پوژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بق نه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکه‌ن (له‌سه‌ر نه‌و نیعمه‌تان‌ه‌ی) (٧٣) ﴿وَنَوْمٌ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه پوژی که (خوا) بانگیان ده‌کات ئینجا (پیتیان) ده‌فه‌رموئی ﴿أَلَيْسَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ﴾ له‌کوین هاویه‌شه‌کانی من نه‌وانه‌ی ﴿تَحْمِلُونَ﴾ که ئیوه به‌هاویه‌شی منتان داده‌نان. (٧٤) ﴿وَتَرَعَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه له‌ناو هه‌موو ئوممه‌تیکدا شایه‌تیک ده‌هینین ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ ئینجا (به‌بت په‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌تان بیئن ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه‌وسا ده‌زانن بیگومان هه‌ق و پاستی تاییه‌تی خوایه ﴿وَصَلَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾ نه‌وه‌ی به‌درق هه‌لیان به‌ستبوو (کردبوویان به‌په‌رستراو جگه له‌خوا) لییان گوم ده‌بی. (٧٥) ﴿إِنْ قُرْآنٌ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى﴾ بیگومان قاروون له‌گه‌له‌که‌ی مووسا بوو (جووله‌که بوو) ﴿فَتَقَالُ عَلَيْهِمْ﴾ به‌لام ده‌ست دریژی و سته‌می لی ده‌کردن ﴿وَوَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُتُوبِ﴾ نه‌وه‌نده‌مان گنج (ثالتون و زیور) پیدای بوو ﴿مَا إِنَّ مَقَاجِدَهُ﴾ که بیگومان (هه‌لگرتنی) کلپله‌کانی (نه‌و گه‌نج و قاسانه) ﴿لَتَنْتَوُوا بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌گیرا بق کرمه‌لیکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتئی (ئیماندارانی) که له‌که‌ی پیتیان ووت دلخوش مه‌به (به‌و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بیگومان خوا نه‌و که سانه‌ی خوش ناوئی دلخوشن (و له‌خوبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه). (٧٦) ﴿وَاتَّبَعَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه له‌و (گه‌نج و سامان) ده‌ی خوا پیتی دلوی نه‌و دنپایستی به‌ده‌س بیته ﴿وَلَا تُسِرْ نَفْسَكَ مِنَ الْآثَانِ﴾ وه به‌شی خویشت له‌م دنپایه له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَخْبِسْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ وه چاکه بکه (له‌که‌ل خه‌لکدا) هه‌رچوئی خوا چاکه‌ی له‌که‌ل ترودا کردووه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له‌سه‌ر زه‌وی دا به‌هشووین خراپه‌دا مه‌گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌پاستی خوا خراپه‌کارانی خوش ناویتی. (٧٧)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِن قَبْلِهِ ۖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكَثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ ۖ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ
 وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا
 بِهِ ۖ وَبَدَارَهُ الْأَرْضُ ۖ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَاثُرُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَاءُ
 وَيَكَانَتْ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا
 لِلَّذِينَ لَا يَرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

سببه کتری مبه نور

کریسته کریسته

له به کتری مکه ن

به کتری مبه غزین

و پشت له به کتری

مکه ن سده نگ له

به کتری و دهمه گرن

کریار یا فروشیار له

به کتری به شیمان

مکه ن

و به ندهی خوابن

و د ب

موسولمان برای

موسولمانه نابی

سته می لی بکات

نابی به کم و بی

پژ ته ماشایی بکات

نابی پشتی به رید

نهجا پیغه مبه

(س) سنی جار

دهستی کرده

سنکی و له رموی

ته توار پارینکاری نالیزه دایه، به سه بق خرابی موسولمان که به کم و بی پیژی ته ماشایی برای موسولمانی

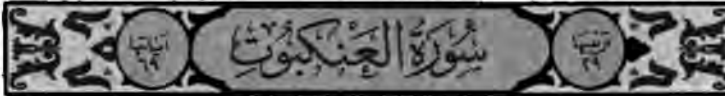
بکات، مهور شتیکی موسولمان بق موسولمان حرامه خوینی، سامان و مالی شهره فو ناموسی.

نابیه (۴۴) سوره نبی (الحج): قال رسول الله (ﷺ): (إن الله ليعلي للظالم حتى إذا أخذه لم

يقلته) (مطلق عليه). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموی: (بیگومان خوی گوره مقله تی سته مکار ده دات-

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي﴾ (قاروون) وستی بیگومان هم سامانه من پی در او به هوی زانیاری به که وه که همه ﴿أَوَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا (قاروون) نه یزانیوه که به پاستی خوا ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن قَبْلِهِ مِن قَبْلِهِ﴾ له چهره کانی پیش هم دا له نای بردووه ﴿مَنْ مَّا أَشَدَّ بِنَهُ قُوَّةً وَأَشَدَّ خُفَا﴾ که سانی وا که لهو (قاروون) به میتر بوون کور و کومه لیشیان لهو نقد تریووه ﴿وَلَا يُنْقَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ﴾ (کاتی سزای خوا هات) پرسیار ناکرئ له تاوانه کانی هم تاوانبارنه. ۷۸ ﴿نَخْرُجُ عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نینجا (قاروون) به حق پازاندنوه هاته دهر بی ناو که له که ی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْخَيْرَ مِنَ اللَّهِ﴾ نه وانه ی ژیا نی دنیا یان دهویست ووتیان ﴿بَلَّغْنَا لَكُمَا بَلَّغْنَا مَا أَوْفَىٰ قُرُونُ﴾ نای خوژ که نه وده ده ی به قاروون در او به نیمه ش بمان بولیه ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ به پاستی نهو (قاروون) خاوه نی به ش و به ختیکی که ورده به. ۷۹ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به لام نهو که سانی که زانستیان پی در او ووتیان ﴿وَلَكُمْ ثَوَابٌ اللَّهُ عَزَّ﴾ هاوار بی نئوه پاداشتی خوا (له پوزی دوا ییدا) لهو چاکتره ﴿لَعَنَ نَارًا وَعَمِلَ سَلْبًا﴾ بی نهو که سانی بهوایان هیناوه و کرده وهی چاکیان کردووه ﴿وَلَا يُلْقِنَا إِلَّا الْأَشْيُورَ﴾ وه که س نهو (ووتی زانیانه) وه رناگرئ جگه له خوراکران. ۸۰ ﴿خُفْنَا بِهِ وَيَذَارِهِ الْأَرْضُ﴾ نینجا نهو (قاروون) و کوش که یمان برد به ناخی زهوی دا ﴿لَمَّا كَانَ لَهُ مِنَ الْفَقْرِ يَمْشُونَ﴾ من دون الله هیچ دهسته به کیشی نه بوو له به رانبه ری (سزای) خوا دا یارمه تی بدات ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْأَشْيُورِ﴾ وه لهو که سانه ش نه بوو بتوانی خلی بزگار بکات. ۸۱ ﴿وَأَصْنَحَ الَّذِينَ تَمَتُّوا تَكَاتُ بِالْأَنْسِ﴾ وه نه وانه ی بوئی ناواتیان ده خواست له شوین و پله ی نهو (قاروون) دابن وایان لی هات ﴿يَقُولُونَ تَبَّكَ اللَّهُ﴾ ده بیان ووت وای و دیاره خوا ﴿يَتَشَطَّرُونَ لِمَن يَفَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْبِضُ﴾ پوزی نقد ده کات بی هر که س خلی بیهوی له به نده کانی که میش ده کاته وه (بی هر که س خلی بیهوی) ﴿لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا﴾ نه که رخوا منتهی نه کردایه به سه رمان دا ﴿لَخَسَفَ بِهَا﴾ نیمه شسی ده برد به ناخی زهوی دا ﴿وَتَكَاتُ لَا يُلْقِحُ الْكَفَرُونَ﴾ نای له م به سه رمانه سه رسور میتنه، بیگومان بزگار نابن نه وانه ی شوکرانه بژی ری چاک ی خوا نین (کافرن). ۸۲ ﴿يَتَكَ الْأَرْضُ الْأَخْرَجُ تَجْمَلُهَا لِلَّذِينَ﴾ نهو مالی دوا پوز (به هه شت) ده یدیه ن بهو که سانی ﴿لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا﴾ نه به رزی و حق به زل زانی بیان ده ویت له زهوی دا نه ده ست درزی و خراپه کاری ﴿وَالْحَقِيقَةُ لِلَّذِينَ﴾ وه سه رنه نجای چاک بی خورایزانه. ۸۳ ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا﴾ هر که س کارکی چاک بکات نهو (پاداشتی) چاکتر له وهی بی هیه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسُّيَةِ﴾ هر که سیش خراپه بکات ﴿فَلَا تَحْزَىٰ الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهو توله ناسه نری له وانه ی خراپه کانیان کردووه ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته نها به نه ندازه ی نهو کرده وانه نه بیت که کردویانه. ۸۴

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّي
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
 فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ مَا نِيتِ
 اللَّهُ بِكَ إِذْ أَنْزَلْتَ إِلَيْكَ الْوَحْيَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا يَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
 يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
 جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

-تمام و مبدءك به نام
 كاتبتك گزشتی نیت
 قوتاری نایب.

نایب (۷۷)

سوره (القصص)

قال رسول الله

(ﷺ): (المسلم آخر

المسلم لا يظلمه ولا

يظلمه من كان في

حاجة أخيه كان الله

في حاجته ومن فرج

عن مسلم كربة فرج

عنه بها كربة من

كرب يوم القيامة

ومن ستر مسلماً

ستره الله يوم

القيامة) (متفق

عليه). بفتح ميم

خـوا (ﷺ)

موسولمان

موسولمان برای

موسولمانه نایب

تقدیر ستمی آن بکات یاں بیانات بعدد ستمی تاخیر و تاملی خلویت و هر کسبیک مشورتی کاری برآید مکی نایبی
 خزی بغوات و بیعت بعدد نگیس و خوی گزشتی مشورتی کاری که دمخوات و دمچیت بعدد نگیس، هر
 کسبیک موسولمانیک له تنگنیک به بزگار بکات خواتش که له تنگنیک به له تنگنیک کلنی برآی نوبیس
 بزگار دمکات، و هر کسبیک موسولمانیک بیعت خواتش گزشتی نوبیس که دمچیت.

﴿إِنْ أَلَدَىٰ قَرْعٍ عَلَيْكَ آلْفُ زَلَّةٍ﴾ بیگومان نهو (خوابیه) که قورئانی بق تَق ناردوه (پیوسته کردوه) ﴿لَرَأَيْتُكَ إِلَىٰ مَنَاقِبٍ﴾ ده تگپرتتوره بق مه کهه ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا جَاءَ بِأَلَدَىٰ﴾ (تئی موحه مهه) ﴿بَلَىٰ﴾ بلن په روه ریکارم زاناتره بهو که سهی ریتموونی (تایینی راستی) میناوه ﴿وَمَنْ مَوْزٍ ضَلُّوا سُبُحًا﴾ وه بهو که سهی له گومپایی به کی پوون و شاهکرا دیه. ۸۵ ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه تَق (تئی موحه مهه) ﴿بِهِمُوهَا نَهَبُوهَا﴾ به هیوا نه پوویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكُتُبُ﴾ که هم (قورئانه) ت بق بنیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنِّي وَرَبِّكَ﴾ به لام په حمه تیک بوو له لایه ن په روه ریکاتوره (بوت نیردر) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ طُغْرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾ که واته مه رگیز مه به به پشٹیوان بق بن برهویان. ۸۶ ﴿وَلَا تَبْغُذْكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی برهویان) به رگیز نه که ن له (که یانندی) نایه ته کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ دوا نهوهی دایه نیراوه بوت ﴿وَأَذْعَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بانگی (خه که) بکه بولای په روه ریکارم ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتْرِكِينَ﴾ وه له اوپهش په دوا ده ران مه به. ۸۷ ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له گال خوا دا هیچ په رستراوینکی تر مه په رسته ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراوینکی راست نی په جگه له خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ مَّا لَكَ إِلَّا وَجْهٌ﴾ مه موو شتی که له ناو ده چن جگه له زانی خوا ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَالِدِينَ﴾ برهوارو حوکم تاییه تی خوابه و ته نها بق لای نهوهی ده که ریترتتوره. ۸۸

سورتهی ﴿الْعنکبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوابی به خشندهی میهره بان. ﴿الر﴾ به (تالیف ، لام ، میم) ده خو پرتتوره بق خوا زاناتره به ماناکهی بق زانیاری زیاتر سهیری صوره تایی سورتهی (البقرة) بکه. ۱ ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا﴾ نایا خه که وا ده زانن که وازیان لن ده مینری ﴿أَنْ يَتْرَكُوا آيَاتَ﴾ نه گار بلین برهویان میناوه ﴿وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نیتر نه وان تاقی ناکرتتوره. ۲ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سویند به خوا بیگومان که سانی پیش نه وانمان تاقی کرده وه (ته مانیش تاقی ده که یته وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ننجا بیگومان خوا نهو که سانهی راستیان کرد دیاری ده کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ سویند که انیش دیاری ده کات (ده ناسرتین). ۳ ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَنْتَلُونَ السُّبُحَاتِ﴾ یا نه وانیه خرابه کان ده که ن وایان زانیوه ﴿أَنْ يَنْفِقُوا﴾ که له ده ستمان در ده چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ تَقدر خرابه نهو برهوارهی دهیده ن. ۴ ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ هر که س نومیدی وایه بگات به دیداری خوا (یا به ندایه تی خوا بگات) ﴿فَرَأَىٰ أَجَلَ اللَّهِ لَا تَرَىٰ﴾ چونکه به راستی کاتی دیاری کراوی خوا مه ریت ﴿وَمَوْ أَسْمِعُ أَفْلَحَ﴾ وه ته نها خوابه بیسه ری زاناو ناگادار. ۵ ﴿وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّا جَاهِدُ الْفَاسِقِينَ﴾ وه هر که س جیهاد بکاو تن بکوشن نه وه ته نها بق خقی تن ده کوشن ﴿إِنْ أَلَدَىٰ لَقِيَنَّ مِنَ الْمُطَّيِّبِينَ﴾ به راستی خوا له مه موو جیهانوان بن نیازه. ۶

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكَ فَأُنَبِّئُكَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِّنْ خَطَايَاهُمْ مِّنْ
شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْتَ لَا
مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّ لَّنْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

هٰؤُلَاءِ هَاتِي

خوار ویدی نایبه تی

(۸) سورہ نسی

(المنکبوت)

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾

موسلم ده گزیتوره

له موضع بی کوی

سه عدد ده نوبی له

باو کبوره ده لیت

چند نایبه تیک

له قورئاندا له سر من

هاتنه خواره وه

دلیکی سهد

سویندی خوارده که و

هه رگیز قسه ی

له گن نه کات و نان

و ناو نه خوات

هه ناگر په شیمان

نه بیته وه له

نایبینه ی که باوهری

پن میناره، دلیکی

سهد ووتی به سهد تر ده لیت خوار ناموزگاری کردیت که له گن دایک و باوکت دا زور باش بیت و گویند پاه لیان
بکیت، ده ی من دلیکت و هه رمانی شه و پن ده کم - واز له نایبینه که ت بیانی - سهد ووتی دایکم سئ زور به و
شینویه مایه وه له برستیتی و تینویتی دا بی هوش که ووت ، کوپنکی تری هه بوو ناوی عه ماره بوو هه ستاو هه ندی
ناوی پن دا و پاشان ده ستی کرد به دوعا کردن له سهد ، جا خوی گه وره ش نه م نایبه تی نارده خواره وه -

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه کرده‌وه چاکه‌کانیان
 کربووه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان خراپه‌کانیان ده‌سپینه‌وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
 أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاشتر له‌وه‌ی که‌کربویانه پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه. (۷)
 ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ و نه‌رمانمان دلو به‌ئاده‌می که‌چاکه له‌گه‌ل دایک و
 باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ و نه‌گه‌ر (دایکو باوکت) هه‌ولیان له‌گه‌ل
 دای بق نه‌وه‌ی که‌هاویه‌شم بق بریار بده‌ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که‌هیچ زانیاریه‌کت
 نی به‌ده‌ریاره‌ی ﴿لَا تُطِيعُنَا﴾ نه‌وه به‌گوئیان مه‌که ﴿إِنْ مَرَجَعَكُم﴾ ته‌نها بق لای
 منه‌گه‌پانه‌وه‌تان (له‌دا پوژدا) ﴿فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والتان ده‌ده‌می
 به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد. (۸) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه‌و که‌سانه‌ی
 باوه‌ریان هیناوه کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کربووه ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان
 ده‌یان خه‌ینه‌ه‌ری پی‌او چاکانه‌وه. (۹) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه‌ئدی
 له‌خه‌لکی ده‌لین باوه‌رمان به‌خوا هیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ئینجا کاتی سزا بدری
 له‌پیتناوی خودا (له‌لایه‌ن کافران‌وه) ﴿جَعَلَ لَفِئَّةَ النَّاسِ كُفْرًا بِاللَّهِ﴾ ئازارو سزای
 خه‌لکی وه‌کو ئازارو سزای خوا داده‌نی ﴿وَلَمَّا جَاءَ نَصْرٌ مِّنَ رَبِّكَ﴾ و نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن
 په‌روه‌ردگارته‌وه سه‌ره‌که‌رتنیک بیت ﴿لَقِيلُوا إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به‌نه‌وانه ده‌لین
 بیگومان ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ ئایا خوا زانار ناگادارتر نیه
 ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌وه‌ی له‌دل و ده‌رونی هه‌موو که‌س دایه. (۱۰) ﴿وَلَقِيلُوا اللَّهُ
 أَلَيْسَ آمَنُوا﴾ سویند بئ خوا چاک ده‌زانی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه کین ﴿وَلَقِيلُوا
 الْمُنْشِقِينَ﴾ و نه‌چاک ده‌زانی دوپووانیش کین. (۱۱) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌وانه‌ی بئ به‌روبوون روتیان به‌وانه‌ی ئیمان دار بوون ﴿أَتُمْنُوا سِيقًا﴾ شوین پنگا و
 پیمانی ئیمه بکه‌ون ﴿وَلَنُخْلِعَنَّ خُطْبَتَكُمْ﴾ و تاوانه‌کانتان به‌نه‌ستقی ئیمه ﴿وَمَا هُمْ
 بِمُعْجِزِينَ مِّنْ خُطْبَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وانه (بئ به‌رویان) هیچیک له‌تاوان و گوناه‌ی نه‌وان
 (باوه‌رداران) مه‌لناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌پاستی نه‌وانه دروژن. (۱۲) ﴿وَلَنُخْلِعَنَّ
 أَنْفُسَهُمْ﴾ سویند به‌خوا (بئ باوه‌ریان) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خویان مه‌لده‌گرن
 ﴿وَأَنْفَالًا مِّنْ أَنْفَالِهِمْ﴾ و نه‌باری گرانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گرانی خویان دا
 (مه‌لده‌گرن) ﴿وَلَنَسْفَعُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و نه‌پاستی له‌پوژی قیامت دا پرسیاریان لی
 ده‌کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌و درو ده‌له‌سانه‌ی له‌دنیا دا هه‌لیان ده‌به‌بست.
 (۱۳) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌خوا نووحمان نارد بقلای که‌له‌کی (به
 پیغه‌مبری) ﴿قَالَتْ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ئینجا نه‌ویش مایه‌وه له‌ناویان دا
 ترسه‌دو په‌دجا سال (هه‌زار سال په‌تجا که‌م) ﴿فَاتَّخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ عُتْلُونَ﴾
 له‌ناکامدا لافاوو زریان له‌ناوی بردن له‌کاتیکدا نه‌وان سه‌ه‌نگار بوون. (۱۴)

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
 ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا
 فَقَدْ كَذَّبَ أُمُورٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
 وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 أُولَٰئِكَ يُسَوُّوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

- ﴿تَصْنِئَاتِ الْإِنْسَانِ﴾
 بوالذبیہ حسناً وکن
 جامدات لتخبرہ بی
 ما لیس لک بہ علم
 فلا تطعمہا إلی
 مرجعکم فانبتکم بما
 کنتم تفعلون
 نہایت، لہے کچھ
 لہے نہ کہانہ
 پیغمبر
 خوا (ﷺ)
 دہسکتی تکی تلی
 دہسکتی لہناویدا
 سمیترکی تلبا ہوں
 ہلکرت و ہینام
 بل لا پیغمبری
 خوا (ﷺ) ووم : ہم
 سمیترہم ہی بدہ
 چونکہ من کہ سیکم
 کہ خوت دہمناسی،
 نہ ہمووی:
 بیگرتنہرموہ ہی

نہو شوینہی لیت ہیناوه، منیش پوشتہم بق نہو شوینہی کہ لیم ہینا ہوں کاتیک ویستم بیخہمروہ ناو کیلانہ کہی
 نہ قسم لڑمہی کردم بویہ گہاموہ بق لای پیغمبری خوا (ﷺ) بہ توندی ہی ی فہرموم: (بیگرتنہوہ بق نہو
 شوینہی لیت ہیناوه)، شیر خوی گہورہ نہم نایہتہی نارده خواروہ ﴿یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾
 سہد دہلئت: پاشان نہ خوش کہ وتم ناردم بہ دوی پیغمبری خوا (ﷺ)، نہویش مات بق لام ووم:-

﴿فَأَنبِئْهُمْ وَأَصْحَابَ السُّفِينَةِ﴾ نینجا نهو (نوح) و که سانی له که شتی به که دا بوون پزگارمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه نهو (که شتی به) مان کرد به نیشایه که بق جیهانیان. (۱۵) ﴿وَإِذْ زَاوِيَةُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بِاسْمِ﴾ نیه‌راهم بکه کاتی به که له کی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ﴾ خوا به‌پرستن ولی ی بترسن و خوتانی لی بیارینن ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌وه چاکتره بق نیوه نه‌گر نیوه بزنان. (۱۶) ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ به‌پاستی نیوه له‌جیاتی خوا بتانیک ده‌به‌پرستن ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ وه نیوه درو‌یه‌کی که‌وره هه‌لده‌به‌ستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی که نیوه ده‌یان به‌پرستن بیجگه له‌خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن پسق و پوزی نیوه بدهن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ عِندَ الرَّزْقِ﴾ که‌واته داوای پسق و پوزی له‌خوا بکه‌ن ﴿وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ وه نه‌و به‌پرستن و هر سوپاسی نه‌ویش بکه ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ته‌نها بقلای نه‌و ده‌گر پترینه‌وه (له‌قیامه‌تدا). (۱۷) ﴿وَإِن تَكْذِبُوا﴾ وه نه‌گر نیوه باوه‌پ نه‌هینن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه‌وه نوممه‌تانی پیش نیوه‌ش باوه‌پیان (به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هینا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ الْمَيْمِثِ﴾ وه پیغه‌مبه‌ر ته‌نها پاگه‌یاندی ناشکراو پوونی له‌سه‌ره. (۱۸) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه‌وانه سه‌رنجیان نه‌داوه ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ که چۆن خوا دروستکراوان به‌دی ده‌هینیت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له‌پاش (نه‌مان) ده‌هینیت‌ته‌وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه‌و (زیندو کردن‌وه) بق خوا ناسانه. (۱۹) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ بَرِّئَ بَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌زه‌وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ و سه‌رنج بدهن که چۆن دروستکراوه‌کانی له‌سه‌ره‌تاوه به‌دی هیناوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ له‌پاشان هر خوا به‌دی هینانی دوا پوزیش به‌دی دینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا. (۲۰) ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای هر که سیک ده‌دات که به‌یه‌وی ﴿وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ﴾ وه په‌حمیش ده‌کات به‌هر که‌سی که به‌یه‌وی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وه ته‌نها بق لای خوا ده‌گر پترینه‌وه. (۲۱) ﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه نیوه ناتوانن له‌ده‌ست خوا ده‌ریازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه‌له‌زه‌وی دا و نه له‌ناسماندا ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه بق نیوه نی به‌جگه له‌خوا ﴿مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک. (۲۲) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که به‌نیشانه‌کانی خواو دیداری باوه‌پیان نی به ﴿أُولَٰئِكَ نَسُوا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ نانه‌وانه له‌به‌زه‌یی من (خوا) نا‌نومید ده‌بن ﴿وَأُولَٰئِكَ هُم عَذَابُ الْآلِئِ﴾ وه نه‌وانه سزای سه‌ختیان بق هه‌یه. (۲۳)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ * فَأَمَّا لَهْ لُوطُ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفَحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
أَإِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ
فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

پس بگویم بده
که سامانه کم
دابهش بکم
به دوستی خرم،
به لام بقیه مبری
خوا نه بیلا، روم:
دهی نی رومی
ماله کم به شکم
ده لیت: هر نه بیلا
روم: ده بی سئ
یه کی ماله کم
به شکم به دوستی
خوم ده لیت بیده نگ
بوو پاش نه ده نیت
دروست بوو سئ
یه کی مال دابهش
کردن بو
خواه نه کی، سعد
نه لیت: هام بق لای
چه ند که سبکی
نه نصاری و
کرچه ری روتیان:

وهره با خوارین و نارهت پی بدهین (پیش نه وهی نارهق حرام بیت) منیش چووم بق لایان له ناو باخیکدا
بوون، سهیر ده کم گزشتی ووشتریان برژاندوه گزده یه ناره قیان داناه، نه لیت: منیش خواردم و خواردم وه
له که لیاندلو پاسی نه نصاری کرچه ریه کانم کرد لایاندا و روم: کرچه ریه کان چاکترن له نه نصاریه کان نیتر پیایکی
نه نصاری کاکیلهی ووشتره کی هه لگرت و کیشای پیاما و لوم بریندار بوو منیش هام بق لای-

﴿لَمَّا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ نینجا وه لاهی گه له که ی نه و (ئیهراهم) ته نها نه وه
 بوو که ووتیان ﴿أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ (ئیهراهم) بکوژن یا بیسووتینن ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنْ أَلْفَاكِ﴾
 خواش نه وی رزگار کرد له و ناگره ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ بیگومان له و (پزگار کردنی ئیهراهم) دا
 ﴿لَا يَسْتَرْ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ چند نیشانه و به لکه هه یه بۆ که سانی باوه پ ده هینن. ۲۴ ﴿وَقَالَ إِنَّمَا
 اتَّخَذْتُمْ﴾ وه (ئیهراهم) ووتی بیگومان نه وه ی ئیوه هه لئان بژاردوه ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْشَكَ﴾
 له جیاتی خوا بتانیکن ﴿مُؤَدَّةً بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له بهر خو شه ویستی نیواتاندا له ژیا نی
 دنیا دا (ده یان په رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ له پاشان له پوژی دوایی دا
 هه ندیکتان بیزاری دهر ده بهن له هه ندیک ترتان (دان نانین به یه کتری دا) ﴿وَنُلْقِ
 بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ وه نه فرین له یه کتری ده که ن ﴿وَمَا وَكُمُ الْفَارَ﴾ جیگا شتان ناگری دو زخه
 ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرَةٍ﴾ وه هیچ یار مه تی دهر نیکیشان نی یه. ۲۵ ﴿فَإَمَّا لَهُ لُوطٌ﴾ نینجا
 لوط باوه پی به و (ئیهراهم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى دَنَ﴾ وه (ئیهراهم) ووتی بیگومان من
 کۆچ ده که م بۆ لای په روه ردگارم (له بابل وه بۆ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی ته نها
 نه و زالی کار دروسته. ۲۶ ﴿وَوَعَيْنَا لَهُ إِشْحَقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه به خشیمان به نه و (ئیهراهم)
 ئیسحاق (ی کوپی) و یه یعقوب (ی کوپه زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْكُتُبَ وَالْكِتَابَ﴾ وه پیغه مبه ریتی
 و کتیبمان بریاردا له نه وه کانی (ئیهراهم) دا ﴿وَوَعَدْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ وه له دنیا پاداشتمان
 دایه وه ﴿وَوَعَدْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنْ الصَّالِحِينَ﴾ وه به راستی نه و له پوژی دوایشدا له پیاو چا کانه.
 ۲۷ ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لوطیش بکه کاتی به گه له که ی ووت ﴿إِنِّكُمْ لَنَافُونَ
 الْفَجِشَةَ﴾ بیگومان ئیوه کاریکی ناشیرین و قیزه ون ده که ن (نیریازی) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
 أَحَدٍ مِنْ الْعَالَمِينَ﴾ له جیهاندا که س پیش ئیوه نه و کاره ی نه کردوه. ۲۸ ﴿أَتَيْتُكُمْ
 لَأَتُوتَ الرِّجَالَ﴾ ئیوه نیریازی ده که ن ﴿وَتَقَطُّونَ السَّبِيلَ﴾ وه پنگا ده گپن (له رییواران)
 ﴿وَتَأْتُونَ فِي تَأْدِيكُمُ الْمُسْكَرَ﴾ وه له نادای و شوینی کزبونه و تاندا هه مو خراپه یه که ده که ن
 ﴿لَمَّا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که چی وه لاهی گه له که ی ته نها نه وه بوو که
 ووتیان (به لوط) ﴿أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ سزای خوامان بۆ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه که ر تر له راست گویانی. ۲۹ ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي﴾ (لوط) ووتی نه ی په روه ردگارم
 یار مه تیم بده (و زالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ به سه ر نه و گه له خراپه کاره دا. ۳۰

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتَكَ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
 دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَثِمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ
 لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

پیغمبر مبعوری خوا
 (ﷺ) و پرورد او که م
 بق کتبی پیموه خوامی
 گه ورده له سه ر من
 دهر یاره ی ناره ق
 نه م نایه ته ی ناره
 خوار موه ﴿انسا
 الفمرو المیسرو
 الانصاب و الازلام
 رجس من عمل
 الشیطان فاجتنبوه
 لعلکم تفلحون﴾.

هزی هاتنه

خوار موه ی نایه ته ی

(۱۰) سورتی

(العنکبوت) :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن

يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾

نبین جهریر

ده گنپیتته وه له

عبدوللای کوهی

عه بیاسه وه که

ده لی : له مه که که دا کومه لیک هه بیون موسلمان بیون و نیسلامه ته که یان شارده بویه وه، موشریکه کان
 له که ل خویاندا نه مانیشیان هیئا بق غه زای به در و هه ندیکیان کوژدان و هه ندیکی تریان بریندار بیون ،
 موسولمانان ووتیان نه وانسه موسولمانن و به ندر هینراون بویه داوای لی خوشبونیان
 بق کردن خوامی گه ورده ش نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿ان الذین توفاهم الملائكة ظالمی انفسهم ...﴾ -

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُحْرَى﴾ وه کاتی نیراوه‌کانی نیمه مژده‌ی (به‌خشینی
 ئیسماعیل) یان دا به‌ئبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بیگومان نیمه
 له‌ناویره‌ی دانیشتوانی ثم شاره‌ین (سه‌دوم) ﴿إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به‌راستی
 دانیشتوانه‌کی سه‌مکار بوون. ۳۱ ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (ئبراهیم) ووتی
 بیگومان لوط له‌و (شاره) دایه ﴿قَالُوا غَرِبَ أَغْرَبَ بَيْنَ يَدَيْكَ﴾ ووتیان نیمه چاک ده‌زانین
 کتی لیبه ﴿لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ﴾ سویند به‌خوا نیمه لوط و نه‌ندامانی خیزانه‌کی
 رزگار ده‌که‌ین جگه ژنه‌کی ﴿كَانَتْ مِنَ الْقَابِیَةِ﴾ که له‌جیم‌اوان (تیاجیوان)
 ده‌بیئت. ۳۲ ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کاتی نیراوه‌کانمان هاتن بق لای لوط
 ﴿بِهِمْ يَوْمَ ضَافَ بِهِمْ دُرْعًا﴾ پییان تیکچوو و تقد دل ته‌نگ و نارمه‌ت بوو ﴿وَقَالُوا
 لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ ووتیان مه‌ترسه خه‌م مه‌خو (چونکه) ﴿إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ﴾
 بیگومان نیمه تق و خیزانه‌کات رزگار ده‌که‌ن جگه له‌ژنه‌کات ﴿كَانَتْ مِنَ
 الْقَابِیَةِ﴾ که نه‌و له‌جیم‌اوان (تیاجیوان) ده‌بیئت. ۳۳ ﴿إِنَّا مُرْسِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ
 الْقَرْيَةِ﴾ به‌راستی نیمه ده‌بارقین به‌سه‌ر دانیشتوانی ثم شاره‌دا ﴿يَخْرُجُ مِنَ السَّمَاءِ﴾
 سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌سنوورو فه‌رمانی (خوا)
 ده‌رچوون. ۳۴ ﴿وَلَقَدْ كُرُسْنَا مِنْهَا أَهْلًا بَيْنَهُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان له‌و شاره (ویران
 کراوه) دا نیشانه‌و په‌نسیکی دیارمان به‌جی هیششت ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بق که‌لو
 که‌مه‌لی که‌ژیرین. ۳۵ ﴿وَالَّذِينَ مَذَّيَبَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بق خه‌لکی مه‌دیه‌نیش
 شوعه‌یی برابانمان (نارد) ﴿لَقَالِ يَنْفِرُ آعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی نه‌ی که‌له‌که‌م خوا به‌رستن
 ﴿وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ به‌میولو نومیدی بۆی نوایی بن ﴿وَلَا تَفْتَرُوا فِي الْأَرْضِ مَقْسِدِينَ﴾
 وه خراپه‌کاری بۆچوو مه‌بن له‌زه‌وی دا. ۳۶ ﴿نَعَذِّبُهُمْ فَاعْذَبْنَهُمُ الرَّحْفَةَ﴾ به‌لام نه‌وان
 باوه‌ریان پی نه‌میتا نه‌وسا بوومه‌له‌رزه به‌تینه‌که‌گرتنی (لیی دان) ﴿فَأَصْحُوا فِي
 دَارِهِمْ جُنُودًا﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه له‌خانوه‌کانی خویاندا نه‌رتویان دا دابوو مردن.
 ۳۷ ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾ وه که‌لی عاد و سه‌موودیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَلَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ
 نُسُجِهِمْ﴾ به‌راستی (نه‌و له‌ناویردنه) به‌ون بووتنه‌وه بۆتان له‌شوینه‌واره
 (ویرانه) کانیه‌وه ﴿وَزُفَّتْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْطَالُهُمْ﴾ شه‌یتان کرده‌وه خراپه‌کانیانی بق
 پازاندبوونه‌وه ﴿لَصَدَّمُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُشْتَبِهِينَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن
 له‌ریگای پاست له‌کاتی‌کدا نه‌وان توانای بیر کردنه‌وه‌یان مه‌بوو (ژیر بوون). ۳۸

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ
﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

== به بدوئی کبری
== بیاس (رهزای
خوای لا بیست)
ده لیت: نه م نایه ته
له نامه به کدا نوسرا
بقر نر
موسر لمانانی که
له مه که کدا
ما بونه که هیچ
به مانیه کیان نی به
که له مه که کدا
به یتنه وه ده لیت:
جا مه موریان
له مه که ده رجورن
و موشر که کانیش
پتیا که هتن و
تدیان لا کردن بی
باوه بینه وه
نه مانیش به ناچاری
بی باوه بورنه وه
نیت نه م نایه ته
دلیه نی ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ﴿پاش نه مه موسر لمانان نه م نایه ته شیان
ناره بویان نه وانیش له مه که ده رجورن و بی هیوا بورن له وهی که هیچ چاکه به کیان له مه که ده ست بکه ویت
پاشان نه م نایه ته له باره یانه وه هاته خواره وه ﴿ثم إن ربك للذين هاجروا من بعدما فتنوا ثم جاهدوا و صبروا إن
ربك من بعدها لغفور رحيم﴾ وه نه م نایه ته شیان بق ناردن خوای گوره ریگه چاره ی بق داناون، =

﴿وَقُرْبَىٰ وَزَعَزَاتٍ وَنَسَبٍ﴾ هه‌روه‌ها قاروون و فیرعه‌ون و هامانی‌شمان (له‌ناو برد)
 ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی موسا هات بق ناویان به‌چهند
 مومجیزه‌یه‌که‌وه ﴿فَأَنشَأُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام نه‌وان خویان به‌گوره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا
 كَانُوا سَابِقِينَ﴾ نه‌شیان‌توانی له‌ده‌ستممان ده‌رچن. ۳۹ ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِم﴾ نه‌وسا
 ئیمه هه‌روه‌که له‌واشان به‌تاوانی خوی سزادا (له‌ناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
 حَامِبًا﴾ جا هه‌ندیکیان بایه‌کی به‌هیزمان ناردده سه‌ریان به‌ورده به‌رده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ
 أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وه هه‌ندیکی تریان پیا‌ه‌ل‌شا‌خانی‌ک و ده‌نگیکی گه‌وره له‌ناوی بردن
 ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَفَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وه هه‌ندیکی‌شیانمان به‌ناخی زه‌وی دا برده
 خواره‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وه هه‌ندیکی ترمان له‌وان له‌ده‌ریادا نو‌قم کرد ﴿وَمَا كَانَتْ
 لَهُمْ لِيُظْلَمَهُنَّ﴾ خوا سته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان
 سته‌میان له‌خویان کرد. ۴۰ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینه‌ی که‌سانی
 که‌بیجگه له‌خوا په‌رستراوانی‌ک بق خویان داده‌نین ﴿كَمَثَلِ الْعَصَافِ اتَّخَذَتْ لِیَئَاكٍ وَه‌کو
 جال‌الو‌که وایه که‌مالیکی (بق خوی) په‌خساندوه ﴿وَأَن أَوْفَرَ الْعُيُوتِ لَيَبْتَ الْعَصَافِ﴾
 که‌به‌راستی لا‌وان‌ترین مال‌ مالی جال‌الو‌که‌یه ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بزائن. ۴۱ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 بَيْنَ يَدَیْهِ خَوَانِ دَه‌زانی﴾ ﴿مَّا يَدْعُونَ مِنَ دُونِی مِنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وان له‌جیاتی خوا
 چی ده‌یه‌رستن و هاواری لی ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ره‌شه‌وه (خوا) زالی کار
 دروست. ۴۲ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نه‌و وینه‌و نمونانه بق خه‌لکی دینینه‌وه
 ﴿وَمَا يُعْطِلُهَا إِلَّا الْعَمَلُونَ﴾ ته‌ها زانایان له‌وانه‌تیده‌گه‌ن. ۴۳ ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 ﴾ خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌حقی و راستی دروست کردوه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌ودا به‌لگه هه‌یه بق پرواداران. ۴۴ ﴿أَنزِلْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 بِيَخُوفٍ رَّه‌وه نه‌و قورئانه‌ی که‌سروش کراوه بقوت ﴿وَأَنِذِرْهُم بِكَ﴾ وه نو‌یژ بکه ﴿إِنَّ
 السَّاعَةَ تَنْفَعُ عَنِ السَّخَاءِ وَالْمُسْكِرِ﴾ بی‌گومان نو‌یژ به‌رگری (نو‌یژگه‌ر) ده‌کات له‌کاری
 ناشیرین و نا‌په‌سه‌ند (خرابه) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وه زی‌کر و یادی خوا گه‌وره‌تره
 (له‌هه‌موه‌شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش به‌هر کاریک که‌ده‌یکه‌ن ده‌زانی. ۴۵

وَلَا تَجْدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذَلِكَ أُنْزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُّهُ بِمِعْيَنِكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
ءَايَاتٌ يَبَيِّنُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ
ءَايَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتٌ فِي ذَٰلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

- نہ وانیس لہ

مہکے دہرچہ من

لہ ہزکے

مورہرکے کان

گہشتن پیان

نہ مانیش شہرہان

کرد لہ گہلیان

نہ وہی کوڈا

کوڈا و نہ وہی

ہزگاری بود

ہزگاری بود

نایہتی (۳)

سورہتی

(المؤمنون): قال

رسول الله (ﷺ):

(من حسن إسلام

المرء تركه ما لا

يعنيه) (رواه

الترمذي).

پیغہ مہری خوا

(ﷺ) فہرموی:

(لہ نیشانی

جوانی و چاکی موسولمانیتی مرقہ و ازہینانی لہ ہر شتیک کہ پہ یوہندی بہ وہ وہ نی یہ).

نایہتی (۵۱) سورہتی (المؤمنون): قال رسول الله (ﷺ): (أيها الناس إن الله طيب لا يقبل إلا طيباً

وإن الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين فقال تعالى: (يا أيها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً)

وقال تعالى: (يا أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم) ثم ذكر الرجل يطيل السفر أشعث أغبر يمد-

﴿وَلَا تُجْبِلُوا أَمَلُ الْكَعْبِ﴾ دمه‌قالتی و موجداده له مه‌کن له‌گه‌ل خاوه‌نی کتیبه
 تاسمانییه‌کاندا ﴿إِلَّا بِأَمْرِ مِي أَحْسَنُ﴾ مه‌گه‌ر به جوانترین شیوه ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا فَلَهُمْ﴾
 جگه له‌واته‌یان که ستمیان کرد (له‌ نیوه) ﴿وَقُولُوا إِنَّمَا أَتَيْنَا لَدُنَّكُمْ﴾ وه (به‌ خاوه‌ن
 کتیبه‌کان) بلین باوه‌پمان هیناوه به‌وه‌ی نیردرلوه‌ته خواره‌وه بق نیمه ﴿وَأَمِلْ
 إِلَيْكُمْ﴾ و (به‌وه‌ش) نیردرلوه‌ته خواره‌وه بق نیوه ﴿وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَجِدْ﴾ وه خوای
 نیمه و خوای نیوه به‌کتیکه ﴿وَعَنْ لَدُنَّ مُنْجِلُونَ﴾ وه نیمه بق نه‌و (خوا) گه‌ردن که‌چین.
 ۴۶ ﴿وَكَذَلِكَ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكَعْبِ﴾ مه‌روه‌ک (پیغمبره‌رانی پیشو) قورئانسان بق تق
 (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكَعْبِ﴾ جا نه‌و که‌سانه‌ی که
 کتیبمان پیداون ﴿بِزُيُوتٍ بِهِ﴾ (مه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌ر (قورئانه) دیننی ﴿وَمِنْ خَلْقٍ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه له‌مانه‌ش (بت په‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) که‌سانی به‌روای پس دیننی
 ﴿وَمَا تَجِدُ إِلَّا الْكَعْبِرُونَ﴾ ته‌نیا بین باوه‌رانی (دچو) دان نانین به‌ نایه‌ته‌کانی
 نیمه‌دا. ۴۷ ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَقُولُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كَيْسٍ﴾ وه تق (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿پیش نه‌م
 (قورئانه) هیچ کتیبیکت نه‌ده‌خوینده‌وه﴾ ﴿وَلَا تَحْطُلُ بِيَمِينِكَ﴾ وه به‌ده‌ستی راست
 نه‌تلفوسیه‌وه ﴿إِنَّا لَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكَعْبِرُونَ﴾ (ته‌گه‌ر وایوایه) نه‌و کاته ناراسته‌کان (بین به‌روایان)
 ده‌که‌وتنه‌گومانه‌وه. ۴۸ ﴿قُلْ مَوْءَاظٌ بِقَسَمٍ﴾ (ته‌خیر واییه‌گومان ده‌به‌ن) به‌لکو
 قورئان نیشانه‌کانی تاشکران ﴿قُلْ صُدُّوا إِلَيْنَا أَوْتُوا إِلَيْنَا﴾ له‌دل و ده‌رونی
 که‌سانیکدایه که زانستیان پس دراه (له‌لایه‌ن خاوه‌ه) ﴿وَمَا تَجِدُ إِلَّا الْكَعْبِرُونَ﴾
 ته‌نیا ستمکاران دان نانین به‌ نیشانه‌کانی نیمه‌دا. ۴۹ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا
 رُسُلًا﴾ وه روتیان نه‌وه بق چه‌ند موعیزه و به‌لگه‌یه‌ک دانابه‌زیننی بق سه‌ری
 (موحه‌مه‌د) ﴿لَا لَایَه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا آتَيْنَا عِندَ اللَّهِ﴾ بلنی (پنیا
 هینانه‌ خواره‌وه‌ی) موعیزه‌کان ته‌نیا له‌لایه‌ن خواره‌یه ﴿وَأَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه
 به‌راستی من ته‌نیا ترسینه‌ریکی تاشکران. ۵۰ ﴿أَوَلَمْ يَكْفِيكُمْ أَنَا بِمِثْلِ نُبِيِّ
 أَنَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكَعْبِ﴾ که نیمه قورئانسان نارمق‌ته خواره‌وه بق سه‌ر تق ﴿قُلْ عَلَيْنَا
 ده‌خویندیه‌وه به‌سه‌ریاندا﴾ ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا
 به‌زه‌یی ﴿وَذُخْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ و په‌ند و نامق‌گاری مه‌یه بق باوه‌رلران. ۵۱ ﴿قُلْ
 كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلنی (پنیا) خوا به‌سه ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بق شایه‌تی دان له‌عتیوان من و
 نیوه‌دا ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَا فِي الْمَنَاصِبِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان هیناوه به‌به‌تال و
 بین باوه‌رپوون به‌خوا ﴿أَوَلَيْكُم مِمَّنْ الْكَعْبِرُونَ﴾ ته‌نیا نه‌وانن زه‌ره‌ره‌ه‌کن. ۵۲

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ لَمُحِيظَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو قُوَّةٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَاهُ الْآرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

پیغمبر را انصاف

یا رب یا رب

و مطمئن حرام

و مغرور حرام

و فدی بالحرمان

فانی مستجاب

لذلك (رواه

مسلم)

پیغمبر را خوا

(که فرمودی:

(که خدایا)

بیگومان خدای

گهواره پاک و

خاویزه مهرچش

پاک و خاویزه

نه بیت و نه

ناگویی و نه بولی

ناکات، و بیگومان

خدای گهواره

نه زمانیکه

به پیغمبر مهربان

دهد فرمودی: (که)

پیغمبر را خوا، بخون له و خوارده نه نماند، چه لال و پاک و کار و کرده و می باش بکن) و
به خاویزه باور دانی: (که سانی که باور دانی هیه به خوا، بخون له و خوارده نه نماند پاک
و چه لال نه که کردمان به بزی و بزی نبوده) پاشان پیغمبر (که) باسی که سبکی کرد که ده چیت
بل سه فری دور و درید (چه و غزا) و قری کیف ده بی و چک و ته پ و تزی لی ده نیش و -

﴿يَنْتَفِعُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په له داواي (هيټاني) سزات لي ده که ن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمْ﴾
 قنډاب ته که ر ماوه ی دیاری کړاو نه بوايه (بقي سزادانی نه وانه) بیگومان سزا که پان بق
 دمعات ﴿وَلَنَبَايِنَهُمْ نَفْعًا وَمَنْ لَا يَنْفَعُونَ﴾ وه به راستی له ناکاودا شه و سزایه پان بق دی که
 کهوان هستی پی ناکه ن. ۵۳ ﴿يَنْتَفِعُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په له له تر داواي (هيټاني) سزا
 ده که ن ﴿وَأَنْ جَهَنَّمَ لَمُجِيعَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به راستی دوزخ ده وری کافرانی د لوه. ۵۴ ﴿نَزِمَ
 يَنْفَعُهُمُ الْعَذَابُ﴾ له رڼی که دا سزا دایان ده پخپل هسې ﴿مِنْ نُّزُولِهِمْ وَمِنْ غَمٍّ أَرْجُلُهُمْ﴾ له لای
 سر ریانه وه و له ژور پیښانه وه ﴿وَنَقُولُ دُفُّوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده و فرموی: بجین
 تر لای شه و کرده وانه ی که له دنیا دا ده تان کرد. ۵۵ ﴿نَبِيَّائِي الَّذِينَ نَادَوْا﴾ شه ی
 بهنده یانیتکم که باوه پتان هیټاوه ﴿إِنْ أَرْضِي رِيسَةً﴾ بیگومان زهوی من پان و فراوانه
 ﴿لَنَبْلُوَنَّكُمْ﴾ که واته هر من بهی رستن. ۵۶ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْعَذَابِ إِنَّا لَنَّا تَرْجِعُونَ﴾
 همو که س مردن ده چیژئو ده وری پاشان بق لای نیټه ده که رڼی نه وه. ۵۷ ﴿وَالَّذِينَ
 تَابُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه که سانی که باوه پان هیټاوه و کرده وه چاکه کانیان کردوه
 ﴿لَنَنبُوِّنَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به خوا له کڅ که به رزه کانی به هشتدا نیسته جیټان
 ده که یی ﴿نَجْرَى مِنْ غَمٍّ آلَا تَهْتَفُونَ﴾ که پرویاره کان به ژور یاندا دین و ده چن ﴿غُلَبِينَ فَيَا بَعْ
 لَجْرِ الْمُسْلِمِينَ﴾ بی برانه وه تیایدا ده میټنه وه نای چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران. ۵۸
 ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه ی دانیان به خویاندا گرت و ته نیا پشتیان به
 په روه رڼگاریان به ست. ۵۹ ﴿وَسَكَّانٍ مِنْ ذَا بَعَّةٍ لَا يَحْمِلُونَ حِمْلًا﴾ ندر گیان له بهر (زینده وه)
 مه به رڼی خلی مه لنگرئ و کڅی ناکاته وه (بق داهاتوی) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَاللَّهُ يَرْزُقُهَا﴾ خوا رڼی
 شه و (گیان له بهرانه و) و نیټه یس ده دات ﴿وَمَوْ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هر شه و بیسه ری زانا.
 ۶۰ ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند به خوا ته که ر پرسیار له و (بی باوه پان)
 بکه یت کسی ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿وَسَخَّرَ الْفَنسَ وَالْقَمَرَ﴾ و رڼی و
 مانگی رامهیټاوه ﴿لَنَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَن يُولَدُونَ﴾ بیگومان ده لڼن خوا ده ی که واته چرن (له
 په رستنې خوا) لاداون. ۶۱ ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا رڼی
 فراوان ده کات بق هر که س له بهنده کان که به وری یا بقی که م ده کات ﴿إِنْ اللَّهُ يَخْلُ
 قُ غَيْرَ عِلْمٍ﴾ بیگومان خوا به همو و شتی که زانایه. ۶۲ ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ﴾ وه ته که ر
 پرسیاریان لی بکه یت ﴿مَنْ مَرَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ناسمانه وه باران ده بار رڼی ﴿فَاَخَا
 بِهَ الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ ته دجا به و بارانه زهوی مردوی زیندو ده کاته وه ﴿لَنَقُولَنَّ اللَّهُ﴾
 بیگومان ده لڼن خوا ﴿فَلَا يَخْذُ بِهِ﴾ شه ی موچه مده د(که) بلای همو و سوپاس
 هر بق خوا به ﴿بَلْ اَسْتَرْمَزُ لَا يَنْفَعُونَ﴾ به لام رڼی پان ژور یان به کار نامیټن. ۶۳

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَإِلهِ الْحَيَوةِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ وَلِيَسْمَعُوا فُتُوفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا آمَنُوا بِهِ حَرَفٌ
النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبِطُولِ يُوقِنُونَ وَنِعْمَةَ اللَّهِ كُفِّرُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلِبِهِمْ مَكِيدُونَ ﴿٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾
بَنَصْرِ اللَّهِ بِنَصْرِهِمْ مِنْ إِشْيَاءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

ده دستی به رز
ده کاتوره به روه
تاسمان و ده لیت
شی خودایه شی
خوابه له کاتیکدا
شور خوارینه کھی
حرام—
خوارینه کھی
حرام—
پیشاکه کھی
حرامه، به حرام
گوش کراوه، نیت
چون دوعا و نهای
شور جوره کسه
گیرا ده بی.

نایه تی (٦٠)

سورمتی

(المؤمنون)؛ قالت

عائشة (رضی الله عنها) یا

رسول الله (ﷺ)؛

(الذين يؤمنون ما

اتوا وقلوبهم وجله)

هو الذي يسرق ويغني ويغني وهو يغاف الله عز وجل؛ قال: (لا يا بنت أبي بكر يا بنت الصديق
ولكنه الذي يسرق ويغني ويغني وهو يغاف الله عز وجل) (رواه أحمد والترمذي). عائشة (خوای
لی پانی بیت) ووتی: شی پیغمبره ی خوا (ﷺ) (الذين يؤمنون ما اتوا وقلوبهم وجله) ثم به کسه به
که دزی و زینا ده کات و تاربه دهم خواته من لهه مان کاتفا له خوای که زره دهم دهم؟ غله به دهم؟

﴿وَمَا مَنَعَهُ الْخَيْرُ الَّذِي إِذَا لَمْ يَلْمِ﴾ و ه ژيانی هم دنيايه ته نها رابوار دنيکی بی موده و یاری (مفالاته) ﴿وَأَتَى الْآخِرَةَ لَيْسَ الْخَيْرَ﴾ و ه به راستی مالی قیامت هر نه وه ژيانه (به راستی) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نه وان بیان ژانیا به . ۶۴ ﴿فَإِذَا رُكِبُوا فِي الْفُلِ﴾ نه دجا کاتی نه و (بی باوه پانه) سوار که شتی ده بن ﴿دَعَا اللَّهَ عَالِمِينَ لَهُ الْيَمِينَ﴾ (و ترسان له نو قم بوون) ته نها هوار له خوا ده کن به دلسوزی و گهر دن که چی به وه ﴿فَلَمَّا كُنْتُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتی خوا رنکار یان ده کات و ده گنه و شکانی ﴿إِذَا هُمْ يَمْرُغُونَ﴾ کوت و پر نه وان هویهش بق خوا داده نین . ۶۵ ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَتْهُمْ وَيَعْلَمُوا﴾ با دان نه نین به وهی نیغه پیمان دان وه با به مره و له زهت بیهن له ژيان ﴿فَسَوَّيْتُمْ لَهُمْ جِثَابَهُمُ﴾ جا له مه ولا ده زانن (نه دجامی شو کرده و خرابانه یان چی ده بی) . ۶۶ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَسُفُ نَارٍ﴾ نایا نه یان زانیوه و سه ر دجیان نه دلوه ﴿أَنَا جَعَلْنَا حَرًّا نَارًا﴾ که نیغه (مه ککه) مان کردو ته جیگایه کی ریز گیرای بی ترس و بیم ﴿وَنُخْطِفُ النَّاسَ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له کاتی کنده له ده و دیوهی نه وان (خه لکی مه ککه) خه ک ده فریترت ﴿أَفَلَا يَسْأَلُونَ﴾ دهی نایا باوه به به تال دینن ﴿وَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ و دنان نانین به به مره و چاکه کانی خوا دا . ۶۷ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و کسه سه ستم کار تره که درق به دم خواوه مه لده به ستن ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوه نه هیئی به نایینی راست کاتی بقی هات ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَوْتَى لَلْكافرين﴾ نایا جیگای مان وهی بق بی پروایان له دوزه خدا نیه . ۶۸ ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا دِينَهُمْ﴾ و ه کهسانی که له پیئاو ره زامه ندی نیغه دا تیگوشانیان کرموه ﴿لِيُذَيِّبَهُمْ سُلْطَانًا﴾ به راستی رنمونینان ده که بن بق ریبار ده کانی خومان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَنَعْلَمَ الْخُسُوفِ﴾ و ه بیگومان خوا له که ل چاکان دایه . ۶۹

سورتهی (الروم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان . ﴿الزَّيْلُ﴾ به (تالیف، لام، میم) ده خوینترت وه خوا زانتره به ماناکه ی بق زانیاری زیاتر سه یری سه ر ه تای سورتهی (البقره) بکه . ۱ ﴿غُلِبَتِ الرُّومُ﴾ روم شکستردان و ژیرکه وتن (فارس زال بوو به سه ریاند) . ۲ ﴿فِي أَثْقَى الْأَرْضِ﴾ له نژیک ترین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولای فارسه وه) ﴿وَهُمْ رَبُّ يَبْعُ غُلِبَهُمْ﴾ و ه رومه کان دوی تیگوشانیان ﴿سَفِيلُونَ﴾ له داهاتودا سه ر ده که ون (به سه ر فارسه کاند) . ۳ ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له هویه چه ند سالتیکدا (له نینوان ۲ تا ۹ سالدا) ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ هه موو کاروبار ته نها به ده ست خویله له پیش (سه رکه وتن) و له دوا (سه رکه وتن) ﴿وَيَوْمَ نَبْرُؤُ الْإِنْسَانَ﴾ و ه له و روزه دا (رومه کان سه رده که ون) نیمانداران دلخوش ده بن . ۴ ﴿يَبْصُرُ اللَّهُ﴾ به سه ر خستنی خوا (بق رومه کان) ﴿يَبْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هر که سی بوی سه ری ده خات ﴿وَمَنْ أَلْغَرُّ الرَّحِيمِ﴾ و ه هه رنه وزالی میهره بانه . ۵

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدُهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ
 ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
 وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
 أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السُّوَاىَ
 أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ
 شُفَعَاءُ ۖ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ
 تَقُومُ السَّاعَةُ يُومَذِّبُفَرَقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

-(ف) خیر نی

کچی نہ ہو بہ کر

نہی کچی پاستگو

بہار کو نہرو کے

نورہیہ کے نوٹس

دهکات و پھڙو

دہگری و خپرو

چاکہ دمکات و

لہما مان کاتدا

له‌خوای گه‌وره

۱۰۰ ترسیّت).

نایبہتی (۷۵)

مقامی

(الْمُؤْمِنُونَ) : قَالَ

رسول اللہ (ﷺ):

(إننى معكم)

بہجڑم ہلم عن

النار هلم عن النار

وتغلب—وفني،

تتفاحمون فيها

تقاسم الفراضي

والجناد فأوفى

ان ارسل حجركم (رواه أبو يعلى). پیغمبر می‌خواست (ﷺ) فرمودی: (بیگومان من که مه‌رتان ده‌گرم

(دولتم) وەرن له ناگره که نوور که ونهوه که چی نیوه به زۆر خۆتان له

دهستم رادميسکين و کومه کومه خوتانی تی فري ددهن وک چن په پوله و کوله کان

خوابانی تی فردہ دہن و دہسوتین جانزیکہ منیش (توانام نہ میتنی و) کہ مہرتان بہر بدہم).

﴿وَعَذَابُ اللَّهِ لَا يَخْلُفُ اللَّهُ وَعَذَابُهُ﴾ نه وه به لئینی خواجه (که رقصه‌گان سه ریخت) خوایش
 پیچیده و نه‌ی به لئینی خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام نودی‌ی خه‌ک
 قازانن. ۶ ﴿يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ته‌ن‌ها پوالتی نه‌م ژانی دنیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ
 عَنِ الْآخِرَةِ مُرْغِبُونَ﴾ به لام بی‌ناگان له ریزی دواپی. ۷ ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ نایا
 نه‌وانه له ده‌رونی خقیاندا بیریان نه‌کردی‌ت‌وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 که خوا ناسمانه‌گان و زه‌وی و نه‌وی له نیوانیاندایه دروستی نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَأَخْلَصَ نَسِيًّا﴾ مه‌گر به‌راستی و بی‌ماوه‌یکی دیاری کراو ﴿وَأَنْ كَيْفًا مِنْ النَّاسِ﴾
 بی‌گومان تقدیرک له خه‌ک ﴿يَلْقَا فِي رِزْقِهِمْ لَكَفِيرُونَ﴾ باوه‌ریان نیه به خزمه‌ت
 په‌روه‌ردگاریان بگن (له دوا رزدا). ۸ ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نه‌وان به‌شعر
 زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بی‌نه‌وی بی‌بینن سه‌رته‌نجام
 نه‌و (که‌لانی کافر بوون) له پیش نه‌مان چو‌ن بووه ﴿كَانُوا أَشْدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که تقد
 به‌می‌تر بوون له نه‌مان (له خه‌لکی مه‌که‌ک) ﴿وَأَنْزَلُوا الْأَرْضَ﴾ و زه‌وی‌یان کی‌لا (بی
 کشت و کال) ﴿وَعَزَّوْهُمَا أَكْثَرُ مِمَّا عَزَّوْهُمَا﴾ و ناوه‌دلنیان کرده‌وه زیاتر له‌مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه پیغمبره‌رانیان بی‌هات به موعجیزه رو‌نه‌کانه‌وه ﴿فَمَا كَانُوا
 يَنْظُرُهُمْ﴾ بویه خوا ستمی لی نه‌کردون (که له‌ناوی بریدون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَكْفُرُونَ﴾ به لام خقیان ستمیان له خقیان کرد. ۹ ﴿ثُمَّ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ أَنْفَقُوا الْهَوَايَ﴾
 پاشان چاره‌نورسی نه‌وانه‌ی که‌تاوان و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه (دوزه‌خه)
 ﴿أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌بر نه‌وه‌ی باورپیان نه‌مینا به نایه‌ت‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا بِآ
 يَاتِنَا مُنْفِرُونَ﴾ و مه‌میشه‌گالتی‌یان پی‌ده‌کرد. ۱۰ ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ خوا دروست کردن
 (ی‌ئاده‌می) ده‌ست پی‌ده‌کا ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ و له پاش (مردن) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان بی‌لای نه‌و (خوا) ده‌گه‌رینه‌وه. ۱۱ ﴿وَنَوْمٌ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه
 نه‌و رزده‌ی قیامت مه‌لده‌سی ﴿يُبْلِسُ الْجُحْرُمُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و ناو‌می‌د ده‌بن.
 ۱۲ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ﴾ بی‌گومان له په‌رستراوه‌کانیان دا‌تکا کارانی نیه
 بی‌نه‌وان ﴿وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾ و نه‌وان بی‌باوه‌ی ده‌بن به په‌رستراوه‌کانیان
 (که کردبوونیان به‌ماویه‌سی خوا). ۱۳ ﴿وَنَوْمٌ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نه‌و رزده‌ی قیامت
 مه‌لده‌سی ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ﴾ (خه‌ک) له‌و رزده‌دا جیاده‌بنه‌وه له‌یه‌کتر. ۱۴ ﴿ثُمَّ
 إِلَيْهِمْ قَامُوا وَتَابُوا وَتَابَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ ثینجا که‌سانی که‌باوه‌ریان هیت‌ساره‌و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه ﴿ثُمَّ فِي رَوْحِهِ يَخْرُجُونَ﴾ نه‌وان له به‌ه‌شتدا دلخوش ده‌کرتن. ۱۵

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ
رَحِيمٍ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ ۚ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ ۚ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ ۚ خَلَقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ السِّنِينَ كُمْ وَالْوَنُكُمُ ۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ ۚ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ ۚ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لایم نه‌وائی بی‌باور و بوزو دلنایان نه‌دمنا ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به‌نیشانه‌کانی نئمه و گه‌یشتن به‌رژئی نواپی ﴿فَأَوَلَيْكَ فِي الْعَذَابِ حَقِيرُونَ﴾ نا نه‌وانه له
 سترای (دژده‌خ) دا ناماده ده‌کرتن. ۱۶ ﴿لَنُحِصِّنَ آلَكَ﴾ نه‌جا پاک و بیگه‌ردی خوا
 بلئن ﴿حِينَ تَمُوتُ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کائی تیواره‌تان لی دیت و کائی به‌یانی‌تان لی دیت.
 ۱۷ ﴿وَلَهُ الْخَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس هه‌ربق خوابه له ناسمانه‌کان و
 زه‌ویدا ﴿وَعِندَ وَحِينَ تُقْبَرُونَ﴾ وه (پاک) و بیگه‌ردی خوا بلئن له‌شودا و کائی نیوه رقتان
 لی دیت. ۱۸ ﴿خَرَجَ الْآلَى مِنَ الْمَمْتِ وَخَرَجَ الْمَمْتُ مِنَ الْآلَى﴾ (خوا) زیندو له‌مردو ده‌رینئی و
 مرعو له‌زیندو ده‌رینئی ﴿وَحِی الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زه‌وی زیندو ده‌کاته‌وه له‌پاش مردن
 و وحک بوزی ﴿وَكَذَلِكَ نَخْرُجُكَ﴾ وه هه‌ر به‌وچوره نیوه‌ش ده‌رده‌هینرتن (له
 کورده‌کانتان). ۱۹ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له نیشانه‌کانی نه‌و (خوابه) که نیوه‌ی
 له خاک دروست کربوه ﴿ثُمَّ إِذَا أَشْرَ بَشَرٌ نَسِیْرُونَ﴾ له پاش (ماوه‌یه‌ک) کوت و پپ نیوه
 نادمین و بلووبونه‌ته‌وه له زه‌ویدا. ۲۰ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ﴾ وه له‌نیشانه‌کان نه‌وه
 (خوابه) که بقی دروست کربون ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له (ره‌گه‌زی) خوتان
 هاوسه‌رائیک بق نه‌وه‌ی نارام بگن له لایان دای ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خوشه‌ویستی
 و به‌زه‌یی خستقه نیوانتتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا نیشانه‌نایک
 هه‌یه بق که‌سانه که‌بیره‌که‌نه‌وه. ۲۱ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له
 نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) نه‌وه دروست کربنی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَاخْلَقَ الْبَشَرَ﴾
 و آئو‌یکر ﴿وَجِیالَی زمانتان و په‌نگه‌زتان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا
 (باسکرا) به‌لگه‌ی زده‌هیه بق زانایان. ۲۲ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَاسِكَرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له
 نیشانه‌کانی نه‌وه خه‌وتنتان به‌شهو و رزادا ﴿وَأَبْقَاكُمْ مِنْ ضَلَالَةٍ﴾ وه ولدانتان (له
 رزادا) بق به‌مه‌ره و مرگتن له به‌خشی (دژدی) خوا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
 به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگو نیشانه‌ی زده‌هیه بق که‌مه‌لی بییستن. ۲۳ ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ لِرَبِّكُمْ
 الْبَرَقُ غَوَاً وَمَلَمًا﴾ له نیشانه‌کانی نه‌وه (خوابه) که‌مه‌وره بروسکه‌تان نیشان ده‌دات بق
 ترسان و نومید (ترسان له‌مه‌وره بروسکه و نومیدی بارانبارون) ﴿وَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 له‌ناسمانه‌وه باران ده‌بارینئی ﴿تَخْشَى بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که زه‌وی نواپی مرینی به
 مری نه‌و بارانه‌وه ده‌بارینئی نه‌وه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ چند رابه‌ر و نیشانه هه‌یه بق نه‌وائی (شوران به‌کار دینن. ۲۴)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهْفٍ قَنِينٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَن أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْرَجَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبِينٍ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَالٍ دِينِهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

نایبہتی (۲)

سورہتی (الروم)

قالت عائشة

(رضی اللہ عنہا) ان قریشاً

أهمهم شأن المرأة

المخزومية السبي

سرقن، فقالوا: من

يكلم فيها رسول

الله (ﷺ)؟ وقالوا

ومن يجترئ عليه

إلا أسامة بن زيد

حب رسول الله

(ﷺ)؟ فكلّمه

أسامة، فقال

رسول الله (ﷺ):

(أشفع لي حد من

حدود الله تعالى؟)

ثم قام فاخطب

ثم قال: (إنما أهلك

الذين قبلكم أنهم

كانوا إذا سرق

فيهم الشريف

ترکوه وإذا سرق فیہم الضعیف أقاموا علیہ الحد ولهم الله لو أنزل فاطمة بنت محمد سیرت لقطعت

یدها (متفق علیہ). عائشہ (خوای لی پازی بی) ووتی ژنیکی مع خزومی دزی کرد بیو، قورہیش نذر

بہتہ نگیرہ بیو، ووتیان: بہکی بلتین کہ لہ بارہیہو لہ کہ لہ پیغمبر (ﷺ) قسہ بکات ووتیان کری

دہ ویری لہو بارہیہو قسہی لہ کہ لہ بکات جکہ لہ نویامیہی کری، زہور کہ نذر خولہ ووتی۔

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیسانه‌کانی شه‌وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که‌ناسمان و زه‌وی به‌له‌رمانی شه‌وه‌ستان ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کاتی (له‌رقی‌ی دوا‌بیدا) له زه‌وی به‌وه بانگ‌ان ده‌که‌ن ﴿إِذَا أَشْرَحْنَاهُ﴾ به‌کسه‌ر نی‌توه (له‌گورپه‌کانتان) دیتنه‌ده‌روه. ۲۵ ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شه‌وی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ته‌نیا می‌خوا‌یه ﴿كُلُّ لُحْيَةٍ﴾ هه‌موویان هه‌ر بق شه‌وه (خوا) که‌ردن که‌چن. ۲۶ ﴿وَمَوْ أَلْزَمُوا الْخَلْقَ﴾ شه‌وه (خوا) زاتیکه به‌دی هیتانی ده‌س پی‌گروهه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له‌پاشان (دوا‌مردنی) دویاره‌دروستی ده‌کاته‌وه ﴿وَمَوْ أَمَرْتُ عَلَيْهِ﴾ ثم (دروست کردنه‌وه‌ی دوهم) لای خوا ناسان تره ﴿وَالْأَمَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه‌ر بق شه‌وه (خوا) سیله‌تی هه‌ره بلند له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَمَوْ أَلْزَمُوا الْحَكِيمَ﴾ و هه‌ر شه‌وه زالی کار دروست. ۲۷ ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نمونه‌یه‌ک‌تان له‌خودی خلتاندا بق ده‌هیتنه‌وه ﴿فَلِ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ﴾ نایا له به‌نده‌کانتان دا‌هاوبه‌شانیک هه‌یه بق نی‌توه ﴿فِي مَا رَزَقْنَكُمْ فَاسْتَرِ بِهِ سَوَاءٌ﴾ له‌و رقی‌ی و سامانه‌ی به‌نی‌توه‌مان دا‌بوو به‌جوری نی‌توه‌وه و به‌ندانه تیایدا به‌کسان بن ﴿تَخَالَفْتُمْ كَيْفَ يَصْخَبُ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له‌وان ده‌ترسن (حسابیان بق بکه‌ن) و ده‌کو ترستان له‌که‌سانی وه‌ک خرقان ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نا به‌و جورده نیسانه‌کان ره‌ون ده‌که‌ینه‌وه (به‌دری‌ی باسی ده‌که‌ین) ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بق که‌سانی ژیریان به‌کار دیتن. ۲۸ ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ (وازیان لی‌بیتنه) به‌لکو شه‌وانه‌ی سته‌میان کردشوی‌ن تاره‌زووی‌خویان که‌وتن ﴿بِفِتْرِ عِلْمٍ﴾ بی‌شاره‌زایی‌و نه‌زافانه ﴿فَمَنْ يَدْرِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ نینجا کی (ده‌توانی) ریتنمونی که‌سی بکات که‌خوا گومای کردبی ﴿وَمَا لَمْ يَنْصَرِفْ﴾ له‌کاتیکدا بق‌نه‌وان هیچ یارمه‌تی ده‌ری‌ک نییه. ۲۹ ﴿فَأَبْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ که‌واته‌رووی خوت ری‌ک بکه‌ره‌ناینی نی‌سلام پاک و راست بق خوا ﴿يُطَرِّثُ اللَّهُ النَّاسَ الْآثِمَ لِنَظَرٍ إِلَيْهِ﴾ (شوین‌ناینی) داهیتراوی خوا بکه‌وه که‌خه‌لکی له‌سه‌ر دروست کردوه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ داهیتراوی خوا هیچ جود‌گروانی بق‌نی‌یه ﴿ذَلِكَ الْبَرِئُ الْقَبِيحُ﴾ شه‌وه (تایینه‌ی باسکرا) هه‌ر شه‌وه‌نایینی ری‌ک و راست ﴿وَلَنْ يَكُنْ أَغْفَرَ النَّاسَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام رقی‌یه‌ی شاده‌می نازانن. ۳۰ ﴿مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ (شوین‌نایین بکه‌ون) به‌توبه‌کارانه بق‌لای خوا بگه‌رینه‌وه و له‌و بترسن و به‌چاکی نوی‌ده‌کانتان بکه‌ن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُنْزَكِينَ﴾ و له‌هاوبه‌ش ده‌واده‌وان مه‌بن. ۳۱ ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا﴾ له‌وانه‌ی که‌تایینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَكَانُوا شِرْكَاءَ﴾ و بوون به‌چه‌تد به‌شه‌وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ هه‌ر کومه‌لیکیان به‌و (تایینه‌ی) خویان دلخوش بوون. ۳۲

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 ءَالَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَسْكُرُ بِمَا كَانَ نُوَابِهِ يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتَاكَ الْقُرْآنُ
 حَقَّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَاءٌ أَنْتُمْ مِنْ رَبِّا
 لَيْرَبُّوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءٌ أَنْتُمْ مِنْ ذِكْوَةٍ
 تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ كُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

پیغمبره (ﷺ)

جاکاتی که

نوسامه عربی

کرد، فرمودی:

(چون نکا ده که ی

بل جی به جی

نکرستی

حده یکی شهر می

که خوا خوی

دلناوه؟ پاهان

پیغمبر می خوا

(ﷺ) مه ستاو

ووتاریکی دل

فرمودی: (شی

خه لکینه ده زانن

بچی که لانی

پیش تیره له نار

چون؟ چونکه

هر کاتی پیاوکی

خانه دلان و ناودار

له ناویاندا دزی

بگردایه حه خفیان

لِ تَه دَهِدَا وَ وَاتَّيَانِ لِي دَه مَيِّنَا، به لام نه گهر پیاوکی بی دَه سه لات دزی بگردایه شهوه حه ددیان لی

دَهِدَا، سویندم به خوی پاک نه گهر فاتمه ی کچی موحه مده دیش دزی بکات دَه سستی دَه بریم).

نایه تی (١٩) سورته (النور): قال رسول الله (ﷺ): (لا یستر عبد عبدًا فی الدنیا إلا ستره الله

یوم القیامة) (رواه مسلم). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (هر که سینک عهیبو نهنگی یه کتیک-

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ﴾ و ه ه ر کاتئ زیان (گرانی و بی بارانی) بکوی له خه لکی (هاویه‌ش دانه ر بق خوا) ﴿دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ هاوار بق په روه ردگاریان ده‌بن و بق لای نه و ده‌گه پینه‌وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾ پاشان کاتئ له لایه‌ن خویه‌وه ره‌حمه‌ت و زیانی خوشیان پی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ کوت و پر ده‌سته‌یه‌ک له‌وان ﴿يُرِيدُهُمْ يُفْرَكُونَ﴾ هاویه‌ش بق په روه ردگاریان داده‌نن. (۳۳) ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَيْتَهُمْ﴾ با دان نه‌نن به‌و چاکانه‌دا نئمه پیمان داوون ﴿فَقَمْعُوا﴾ جا بارابوین و به‌هره‌مه‌ندبن له‌زیان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌جا له‌مه‌ودا ده‌زاتن (چیتان به‌سه‌ر دیت). (۳۴) ﴿أَمْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾ نایا به‌لگه‌یه‌کمان بق ناردوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يَفْرَكُونَ﴾ که ده‌ریاره‌ی نه‌وه‌ی نه‌وان کردویانه‌ته هاویه‌شی خوا بدوی؟ (۳۵) ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتئ ره‌حمه‌ت و چاکه‌یه‌ک به‌خاک بدیه‌ن ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش ده‌بن ﴿وَلَا تُصِيبُهُمْ سَنَةٌ﴾ و ه نه‌گه‌ر زیان‌تکیان تووش بییت ﴿بِمَا قَدَّمْتِ أُنْدِيَهُمْ﴾ به‌هوی کرده‌وه‌ی خراپانه‌وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْتَطُونَ﴾ کوت و پر بی هیوا ده‌بن (له‌به‌زه‌یی خوا) (۳۶) ﴿وَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه‌وانه نه‌یان زانیوه که به‌راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رذی فراوان یا کم ده‌کات بق ه ه ر که‌س که‌بیوه‌ی ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَنْتَرِفَعُونَ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له‌وه‌دا (باسکرا) چه‌ندین به‌لگه ه‌یه بق نه‌وانه‌ی باوه‌ر دین. (۳۷) ﴿فَقَاتِلْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾ که‌واته خزم مافی خوی پی بده ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ ه‌روه‌ما ه‌زار و پی‌سوارانی کم ده‌ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه‌وه بق که‌سانی ره‌زامه‌ندی خویان ده‌وی چاکتره ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و ه ر نه‌وانه‌ن رزگار بووان. (۳۸) ﴿وَمَا ءَانَيْتُمْ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی به‌ناوی سوود داواتانه (به‌خه‌لکی) ﴿تَهَيَّؤُوا فِي أُمُورِ النَّاسِ﴾ بق نه‌وه‌ی زیاد بی له مال و سامانی نه‌و خه‌لکانه‌دا (زیاتر له‌وه داواتانه پییان بتان ده‌نه‌وه) ﴿فَلَا يَرَوْا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه لای خوا هیچ زیاد ناکات (پاداشتی نییه) ﴿وَمَا ءَانَيْتُمْ مِنْ رَزَقٍ﴾ و ه ه ر زه‌کات و خیریک که‌داواتانه و ﴿تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه‌به‌ستان ته‌نها ره‌زامه‌ندی خوا بووه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْطَعِفُونَ﴾ نا نه‌وانه‌ن (پاداشتیان) دوو چه‌ندانه ده‌که‌نه‌وه. (۳۹) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکه نئوه‌ی به‌دی هیتاوه له‌پاشان رذی پی داون. ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ دواتر ده‌تان مریئ له‌پاشان زیندووتان ده‌کاته‌وه ﴿هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ﴾ نایا هیچ یه‌ک له‌و هاویه‌شانه‌ی بق خواتان دانه‌نا ه‌یه ﴿يَفْعَلُ مِنْ دَالِكُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له‌وانه‌ی (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُفْرَكُونَ﴾ پاکی و به‌رزی بق خوا له‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌نه هاویه‌شی. (۴۰) ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خراپه (به‌لا و شیوان و دهره‌د) له‌وشکانی (زه‌وی) و دهریادا دهرکه‌وتوه ﴿بِمَا كَسَبَتْ اُنْدِي النَّاسِ﴾ به‌هوی نه‌و خراپانه‌ی خه‌لکی کردویانه ﴿لِيَذِيقَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بق نه‌وه‌ی (تولی) ه‌ندی له‌و (خراپانه‌ی) کردویانه پییان به‌نی ﴿لَنَلَهُمْ نَزْجُونَ﴾ بق نه‌وه‌ی بگه‌پینه‌وه (له‌خراپه‌کاری). (۴۱)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٤﴾ فَأَقْرَرْنَا وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَ يُضَاعَفُونَ ﴿٤٥﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا تُلْغِيهِمْ عَنْهُ سَيِّئَاتُهُمْ
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُمْ لَا يُحْصَوْنَ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَمَنْ ءَايَنَاهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرًا وَلِيَذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِمْ وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّكَاتِ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُ السُّحُبَ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُ السَّحَابَ مُغْشًى لِقَوْمٍ يُخْرِجُ مِنْ
 خَلْقِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِمْ مِنْ شَأْنٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْسِِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

له به ندهد کانی
 خوا بیقشیت
 له سوئیادا نهوه
 خوی گهوه
 مایب و
 نه نگه کانی نهوه
 ده بیقشیت له پلائی
 مواییدا.

نایه قی (۲۲)
 سوره قی (النور)
 دعا رسول الله
 (ﷺ) بریده فقال:
 (ای بریده هل
 رایت من شیء
 یریک من عاتقه؟
 قالت له بریده: لا
 والذي بطنك بالحق
 لن رایت منها امرأ
 قط اغمصه علیها
 اکثر من أنها
 جاریة حبیقة السن
 تنام عن عجب

املها فیاتی اللجن فیاکله (مطلق علیه). پیغمبره خوا (ﷺ) بریده ی بلنگ کردو له نهوه ی:
 (نه ی بریده هیج له عاتقه بهیوه گومان له پاکتی بکیت؟ بریده روتی سوایند: بل زانی
 تری به راستو حق نارهوه هیچ عیبکی نی به نهوه نهیت کچکی منقله هندی جار به سر
 هویره که یوه خوی لی ده که ویت و مرهک و هت ملن و هویره که ده خوتن).

﴿قُلْ يَسْمُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ثی موحه مهده) ﴿بَلَىٰ بَعْدَهُ دَا بَكْرَتِنِ﴾ ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾ ئینجا سه رنج بده سه رنه دجاسی نه وانه‌ی له پیش (نیه وه) بیون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُكُمْ شُرَکَّاءَ﴾ که تقدیه یان هاویه‌ش دانر بیون بق خوا. ۴۲ ﴿فَاقْتُلْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ که واته روی خوت بکهره ثابینی رتک و راست ﴿مِن قَبْلِ أَن تَأَنَّنَ﴾ له پیش نه وه رتک بیت ﴿لَا تَرْدُ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾ له لایه‌ن خولو که گپرانه وه‌ی بق نییه ﴿يَوْمَ يَنْصُفُونَ﴾ له و رتکه دا خه لکی جیا نه بنه وه له یه کتر. ۴۳ ﴿مَنْ كَفَرَ فَلْيَ كُفْرُهُ﴾ هر کس بی باوه‌ی بیوین نه وه (تولی) بی باوه‌ی یه کس له سه ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هر که سیش کرده وه چاکی کردی ﴿فَلَا يُلَاقِيهِمْ فِيهِمْ يَنْهَضُونَ﴾ نه وه شوین بق خویان (له به هشتدا) ناماده ده کن. ۴۴ ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بق نه وه‌ی که سانی که باور یان هینا وه کرده وه‌ی چاکیان کردوه پاداشتیان بداته وه ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له میهره یانی و چاکی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ به راستی نه و (خوا) بی باوه‌ی خوش ناوی. ۴۵ ﴿وَمِنَ النَّبِيِّينَ﴾ وه له نیشانه کانی نه و (خوایه) ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ تَبْخِرُ﴾ که چند بایه کی مرده ده ر (به بارینی باران) ده نیر ﴿وَلْيَذِيقُوا مِن رَّحْمَتِهِ﴾ بق نه وه هندی له (بارانی) به زه‌ی خویان پی به نه و ﴿وَلْيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِهِ﴾ و بق نه وه‌ی که شتیبه کان به فهرمانی خوا (به بایه) برتن و بگرین ﴿وَلْيَتَنَفَّسُوا مِن فَضْلِهِ﴾ و بق نه وه‌ی به دوی رتزی نه و (خوا) دا بگرین (له ده ریادا) ﴿وَلْيَلْمُوكُم بَذُنُوبِكُمْ﴾ تا شوکرانه بژیری خوا بن. ۴۶ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ سَوَاقِدَ بَخْوَا بِهَ رَاسْتِی پِیش تَق (ثی موحه مهده) ﴿نَارِدُومَاتِهِ﴾ ﴿رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ پیغه مبه رانیک بق لای که له کانیان ﴿نَجَّاءُومَرُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه دجا موعجیزه و به لکه روونه کانیان بق هینان (به لام باوه‌ی ریان نه هینا) ﴿فَانقَلَبْنَا بِنَ الدِّينِ أَخْرَمُوا﴾ ئنجا توله مان سه ند له وانه یان تاوانیان کرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه یارمه‌ی دانی باوه‌ی داران مافیک له سه مان. ۴۷ ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه نه و بایانه ده نیرت ﴿تُثِيرُ سَحَابًا﴾ بق نه وه‌ی هوره کان بجولینن (بگرینن) ﴿تَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ئنجا نه و (هوره خوا) چون بیوه‌ی بلای ده کاته وه به تاسماندا ﴿وَجَعَلَهُ كَيْفًا﴾ وه نه و (هوره) ده کاته پارچه یه ک (گویان ده کاته وه له سه ره یه کتر) ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ئنجا ده بیینی قه‌تره قه‌تره یان له نیوانی هوره که وه ده باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ئنجا کاتی (خوا) نه و بارانه بیاریتی بق (وولات زه‌ی) هر کام له بنده کانی که بیوه‌ی ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَبِهُونَ﴾ کوت و پر دلخوش و شادمان ده بن (به و بارانه). ۴۸ ﴿وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِّن قَبْلِهِ﴾ نه گهر چی پیش نه وه یان به سه ریادا بیاری ﴿لَتُبْلِيَهُنَّ﴾ بی هیوا و فائمه‌ی بیون. ۴۹ ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ ئنجا سه‌یری تاسه‌واری (په‌یدا بوان به) بارانی خولیک (وه ک کشتوکال و گزو گیا و سرخت) ﴿كَفَيْتْ خَلْقِي الْأَرْضَ نَعْدًا مَّوْتًا﴾ چون زه‌ی زیندو ده کاته وه دوی مردن و ووشک بیونی ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُخِي الْمَوْتِ﴾ به راستی هر نه و خوایه زیندو که ره وه‌ی مرده وانیشه ﴿وَمَوْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هره نه ویش به ده سه‌لات به سه ره هور شتیکا. ۵۰

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مِّنْهُ مُصَفَّرًا لَّا تُلَاقُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
 كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
 وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِثَابِتَةٍ
 لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

نایبالتی (۲۷)

سورتی (النور)

سال رجل

رسول الله (ﷺ):

ای الإسلام خیر؟

قال (تطعم الطعام

وتقرأ السلام على

من عرفت ومن لم

تعرف) (متفق

عليه). بیادیک

له پیغمبر می خوا

(ﷺ) پرسى: کام

هت له نیسلامتی

با تقد خیر،

له رموی: (نان

بد، به خلی و

سلاویش بک له

کسه بیناسیت

وله کسه ش

نه بیناسیت).

نایبالتی (۲۷)

سورتی (النور)

قال رسول الله (ﷺ): (یا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فلیتزوج فإنه أغض للبصر وأحصن

للفرج ومن لم یستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء) (متفق علیه). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرموی:

(تای کره ملی که دجان هر کام له نیوه توانای هیه با ژن بهیئی چونکه ژن مینان چاکترین پاریزره

بق چاوی مرقف له سهیر کردنی نافرهت (ی نامه حرم) و باشتین پاریزره بق عورهت، وه هر-

﴿وَلَمَّا أَرْسَلْنَا بِرَحْمَةٍ﴾ سویند به‌خوا نه‌گر بایه‌کی توندی (زهرمند) بنیزین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفًى﴾
 جا نه‌و (هه‌وره یا کشتوکاله‌که‌یان) ده‌بینن به‌زهره‌د بوویی ﴿أَظْلَمُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾
 له‌پاش نه‌و (زیانه) هه‌ر نا شوکری ده‌که‌ن. ۵۱ ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه
 به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ناتوانی به‌مردوان (کافران) بییستینی ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدَّعَاءَ﴾ و ناتوانی بانگه‌وازت به‌که‌پان (کافران) بییستینی ﴿إِذَا وَلَوْ سَدُّوا عَنْكَ صُلُوبَهُمْ﴾
 کاتی روو و ده‌گپین لیت به‌پشت تیگرده‌وه. ۵۲ ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ﴾ و نه‌ی گومپایی یان ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو ته‌نیا به‌که‌سانی ده‌شنه‌ویتی که به‌نیشانه‌کانی نییعه‌ باوه‌ر دینن
 ﴿فَهُمْ مُسْتَلَمُونَ﴾ چونکه نه‌وانه‌ که‌ردن که‌چن (بق بانگ و فه‌رمانی تو). ۵۳ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوا زاتیکه‌ نییوه‌ی دروست کردوه له‌ لاوازی (لاوازی نوتفه‌و بیچور
 مندالی شیره‌ خور.. ۵۴) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوا‌ی لاوازی به‌هیزی کردون
 (بوون به‌ لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ له‌دوا به‌هیز کردنتان لاوازی و پیری بق
 دانان ﴿خَلَقَ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ وه‌ هه‌ر
 نه‌وه‌ زانای به‌ ده‌سه‌لات. ۵۴ ﴿وَنَوْمٌ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ وه‌ رۆژی قیامت هه‌له‌ده‌سی ﴿يَقْسِمُ
 الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران سویند ده‌خون (له‌ دنیا‌دا یا له‌به‌رزه‌خ دا) ﴿مَا لِيُؤْخَرُ سَاعَةً﴾
 ته‌نها ساتی ماونه‌ته‌وه (له‌ دنیا‌دا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْكَلُونَ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌ نه‌وان له‌
 دنیا‌دا لادران له‌ راستی. ۵۵ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه‌ که‌سانی که‌ زانیاری و
 نیمانیان پی‌ دراوه‌ ووتیان ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْآخِرَةِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 نییوه‌ له‌ (به‌رزه‌خدا به‌ پی‌ برپاری) نوسراوی خوا تا رۆژی زیندووبوونه‌وه‌ ماونه‌ته‌وه
 ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْآخِرَةِ﴾ نینجا نه‌مه‌ رۆژی زیندووبوونه‌وه‌ به‌ ﴿وَالْيَكْلُكُمْ كُنْزٌ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام
 نییوه‌ نه‌تان ده‌زانی (راسته و دیته‌ دی). ۵۶ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا عَذْرَتُهُمْ﴾
 جا له‌و رۆژه‌دا که‌سانی که‌ سته‌میان کردوه به‌هانه‌ هیتانه‌وه‌ سوودیان پی‌
 ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه‌ نه‌وان داوایان لی‌ ناگرئی خوا له‌ خویان رازی بکه‌ن.
 ۵۷ ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هیتاوماونه‌ته‌وه‌ بق‌ خه‌لکی ﴿فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له‌م قورئانه‌دا له‌ هه‌موو جۆره‌ نمونه‌ و باسیک ﴿وَلَمَّا جَنَّاهُمْ بِأَنبِيَّ﴾
 نینجا به‌راستی نه‌گر نیشانه‌یه‌کیان بق‌ بیینی ﴿لَقُولُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا‌بن نه‌و بی‌
 به‌روایانه‌ ده‌لین ﴿إِنْ أَشْرَأَ إِلَّا يَنْطَلُونَ﴾ نییوه‌ هه‌ر نا‌پاست و به‌تالان (نه‌مه‌ سیجره‌).
 ۵۸ ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ تا به‌و جۆره‌ خوا مقر ده‌نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌ی که‌بێ ناگا و نه‌زانن. ۵۹ ﴿فَأَنْصَرِ﴾ ان‌ و غده‌ الله‌ حق‌ ﴿
 جَا دِلان به‌خودا بگره‌ بیگومان به‌لینی خوا راسته‌ ﴿وَلَا يَنْصَحُكَ الَّذِينَ لَا يوقِنُونَ﴾
 بائه‌وانه‌ی بی‌ باومهن له‌ (تایینی) راست لات نه‌ده‌ن و بی‌زارت نه‌که‌ن. ۶۰

سُورَةُ الْقَمَاطِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ أَتَىٰ عَلَىٰ ءَايَتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قِرَافَةٌ عَذَابُ الْيَمِّ ﴿٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾
خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَقَالَتْ فِي الْأَرْضِ رَؤُسَىٰ أَن تَعْمِدَ
بِكُمْ وَبِثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

که — یکیش

نه بتوانی (نن)

بینی) با به بقشد

بیست چونکه

به بقشد بودن

نارده نفوی که

ده کات — ورو

نایه یکتا).

نایه تا (۵۵)

سورتی (النور)

قال رسول الله

(ﷺ): لعدي بن

حام حين وفد

عليه: (انصرف

الحيرة؟) قال: لم

أعرفها ولكن قد

سمعت بها. قال

(هو الذي نفسي

بيده ليضمن الله

هذا الأمر حتى

تخرج الظمينة من

الحيرة حتى

تطوف بالبيت في قبر جوار أحد والظمينة كنوز هاشم بن هاشم قلت: كسری بن مؤمر؟ (نعم)

كسری بن مؤمر وایبذل المال حتی لا یقبله أحد) (رواه البخاری). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی

به عدی کبری حاتم کاتب که عدی مات بر لای پیغمبر (ﷺ): (تایا تر حیرت بیرون دوزانیت

کوی به؟ روتی: نه نم دیوه به لام ناویم بیستوه. فرمودی: (سویقک بیت بهوزانی که کویانی حسی-

سوره‌تی لقمان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿الت﴾ به (نه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینریت‌ه‌وه خوا زان‌اتره به ماناگه‌ی بق زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه. ۱ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ نه‌م نایه‌تانه له‌نایه‌ته‌کانی قورئانی پرله‌حیکمه‌ت و دانایی‌یه. ۲ ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (ه‌وی) پیت‌موونیی و به‌زه‌یین بق چاکه‌کاران. ۳ ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نوئیز به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌پی پته‌ویان به‌پوئ‌ی دوا‌ی‌ی هه‌یه. ۴ ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌سه‌ر پیت‌موونین له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه‌ر نه‌وان پزگارین. ۵ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْغَىٰ لَهَوِّ الْهَوَىٰ أَذًىٰ وَلَٰكِن مِّنْ عَذَابٍ مُّهِينٍ﴾ هه‌ندئ له‌خه‌لکی هه‌یه قسه و باسی بیت‌ه‌وده ده‌کری (وه‌ک نه‌فسانه و گورانی و مؤسیقا) ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بَعْضَ عِلْمٍ﴾ بق نه‌وه‌ی به‌نه‌زانی خه‌ک له‌پژگای خوا گومرا بکات ﴿وَيُخَذِّدَهَا هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌پژگای خوا ده‌کاته‌جی‌گای گالت‌ه‌و لا‌قربتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه‌وانه‌ی سزای پسواکه‌ریان بق هه‌یه. ۶ ﴿وَإِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِ السَّكِينُ﴾ وه هه‌ر کاتئ نایه‌ته‌کانی نیت‌ه‌ی به‌سه‌ردا بخوینریت‌ه‌وه ﴿وَلِي مُّسْتَكْبِرًا﴾ پوو وه‌رده‌گپ‌ئ به‌خو به‌گه‌وره زانی‌یه‌وه ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾ هه‌روه‌ک نه‌بییستبن، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوچکه‌یدا که‌پی بیئ ﴿فَنَبِّئْهُ بِعَذَابٍ آتِيهِمْ﴾ ده‌ی (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿س﴾) مژده‌ی بده‌ری به‌سزایه‌کی سه‌خت. ۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیت‌گومان نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجام داوه ﴿هُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بوئنه‌وانه به‌هه‌شتانی پرنازونیعمه‌ت. ۸ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه ده‌میتنه‌وه تیتیدا نه‌وه به‌لینتیکی پاسته له‌خواوه ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر نه‌و زالی کاربه‌جی‌یه. ۹ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَدَدٍ ثَرْوَةً﴾ (خوا) ناسمانه‌کانی دروست کردووه به‌بی هیچ‌کوله‌که‌و نه‌ستوونیک که‌ئیه بیبیین ﴿وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه له‌زه‌وی دا شاخانی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناووه ﴿أَن يُعَذِّبَ بِكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی نه‌تانله‌رژینئ و نه‌جولئ له‌ژیت‌تاندا ﴿وَنُفٍّ فِيهَا مِن كُلِّ ذَاتٍ﴾ له‌هه‌موو جوهره ره‌وونده‌یه‌کی (زینده‌وه‌ریکی) تیدا بلا‌وکردوئ‌ه‌وه ﴿وَأَلْقَيْنَا مِنَ الشَّجَرِ مَاءً﴾ وه له‌ناسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿فَنَافِثَتَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ به‌ه‌وی نه‌و (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوهره پروه‌ک‌یکی به‌که‌ک و جوانمان رواندوه. ۱۰ ﴿مِنْدًا خَلَقَ اللَّهُ﴾ نه‌مه (پاسکرا) دروست کراوی خوابه ﴿فَأَنبَأَ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشام بدن نه‌وانه (بت و په‌رستراوانه‌ی بیت‌جگ له‌خودان چیبیان دروست کردووه ﴿بَلِ الْغَافِلُونَ لِي مَلَكٌ مُّهِينٌ﴾ (هیچیان دروست نه‌کردووه) به‌لکو سه‌ته‌مکاران له‌گومرای‌ی‌یه‌کی ناشکرادان. ۱۱

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَلَدِكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُؤًا بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقِ الْمُنْكَرَ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصَوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

هزلی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۱۲) سورتی

(لوقمان)؛ قال

تعال ﴿إِنَّ الشِّرْكَ

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

بوخاری

ده کچرکسره له

عه بیدالای کوبی

عه بیاسره (رمزای

خوای لی بری

ده لبت: کاتیک نه

نایه نه

داب نه زی ﴿الذین

لقنوا و لم یلبسوا

ایمانهم بظلم﴾

مساره لای

پیغمبر مر

خوای ﴿وَتَقِیَانِ﴾

نایا کی له نیکه

هیه سته می

له خوی نه کردی

خوای گوره نه نایه تی دابه زاند ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾.

به ده سته خوای گوره نه نایه تی سهرده خات مه تا وه کو ای لی دیت که ژنی ناو که ژاوه له حیره وه

دیت نه لای که به ده کات (جگه له خوا له کسی تر ناترسیت) بی نه وه له په نای هیچ که سیکدا بیت

وه نه یوه سهره وت و که نجینه کانی کیسرای کوبی هورمز ده گرن. ووت: کیسرای کوبی هورمز!

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی دنانی و حیکمه‌ت‌ماندا به لوقمان ﴿إِنْ أَشْكُرَ بِي﴾ (وپیتمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ لَنَا يَفْزَحْ لِنَفْسِهِ﴾ جا هرکه‌س شوکرانه بزیری خوا بکات شه‌وه بیگومان شوکرانه بزیری (بق قازانچ و سرودی) خلی ده‌کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ حَبِيمٌ﴾ هرکه‌سیض ناسوپاسی کردی (زیانی به‌خوا نه‌گماندوه) شه‌وه بیگومان خوا بین نیازی سوپاس کراوه. (۱۲) ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعَلِّمُهُ﴾ (شی موحه‌مه‌د) ﴿يَا بُنَيَّ لَا تَفْرَكْ بَالِدَكَ﴾ (ووتی) شه‌ی کوپه شیرینه‌کم هاویه‌ش بق خوا دامه‌نتی ﴿إِنَّ الْفِرْكَ لَفُتْرٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دلتان بق خوا ستم‌میکی زقد گوره‌یه. (۱۳) ﴿وَوَضَعْنَا الْقُرْسِينَ بِالْيَدَيْنِ﴾ وه فهرمانان داوه به‌تاده‌می (به‌چاکی مه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل) دلیک و باوکیدا ﴿حَقْلَهُ اللَّهُ وَمَتَا عَلَى زَنْجٍ﴾ دایکی مه‌لی شه‌گری به‌دوگیانی (بی‌ی لاواز ده‌بی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَوَضَعْنَاهُ فِي عَمْقٍ﴾ وپینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌منی) دووسالی‌وه ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلَوْلَا ذَلِكَ لَفُتْرٌ عَظِيمٌ﴾ (وه فهرمانان به‌تاده‌می دا) که سوپاس‌گوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِنَّ النَّجْمَ﴾ ته‌نھا بقلای منه گه‌رانه‌وه‌تان. (۱۴) ﴿وَإِنْ جَهَنَّاكَ عَلَى أَنْ تُفْرِكَ﴾ وه‌ته‌گر (باوک و دایکت) شه‌وپه‌ری مه‌لیان دا له‌گه‌لت بقشه‌وه‌ی شستی بکه‌یت به‌هاویه‌شی من ﴿مَا لَسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطغْنَا﴾ که‌هیچ زانیاری یه‌کت پتی نی یه شه‌وه گوپه‌ایه‌لییان مه‌که ﴿وَصَاحِبُنَا فِي الدُّنْيَا مَرْوَا﴾ به‌لام له‌دنیا‌دا زقد به‌چاکی هاویئ یه‌تبان بکه ﴿وَأَتَيْكَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَیَّ﴾ وشیوین ریزیانی که‌سیک بکه‌وه که‌به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بقلای من ﴿ثُمَّ إِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا زقد‌دا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نھا بقلای منه ﴿فَأَنْبِئْهُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ تنجا مه‌والتان ده‌ده‌من به‌و کردوه‌انه‌ی که‌کردوتانه. (۱۵) ﴿يُنَبِّئُ﴾ (لقمان ووتی) شه‌ی کوپه شیرینه‌کم ﴿إِنَّمَا أَنْتَ بِفُلَانٍ خَبَرٌ مِنْ حَزَنٍ﴾ به‌راستی شه‌و (چاک و تاوانه) شه‌گر کیشی تق وه خه‌رت له‌یه‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرٍ أَوْ فِي أَسْجُوتٍ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌تاو به‌رمیکدا یا له‌تاو ناسمانه‌کان یا له‌زه‌وی دا بیت ﴿بَاتِهَا﴾ اته‌ی (خوا (له‌قیامه‌ت دا) ده‌ی‌پتی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَبِئْسَ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردی‌بین و تاگاداره. (۱۶) ﴿يُنَبِّئُ أُولَی الْأَرْوَاحِ﴾ شه‌ی کوپه شیرینه‌کم نویند به‌جتن بیتنه ﴿وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ وَأَمَّا غَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و فهرمان بکه به‌چاک و به‌رگری بکه له‌خرابه ﴿وَأَمَّا عَنْ مَا أُمَّاكَ﴾ هوگر و به‌نارام به‌له‌سر هر به‌لاو ناخوشی یه‌ک تووشت دی ﴿إِنْ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان شه‌وه له‌وکاره گه‌رانه‌یه که خوا پیویستی کردوه. (۱۷) ﴿وَلَا تُصَوِّرْ خَلْقَكَ لِلنَّاسِ﴾ روو له‌خه‌ک وهرمه‌گپه ﴿وَلَا تُنْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحَا﴾ و به‌که‌شفه و فیزه‌وه مهری به‌زم‌ویداد ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالِفٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خویه‌زل زانیکی شاتازی که‌ری‌خوش ناوی. (۱۸) ﴿وَأَتَمِدْ فِي نَفْسِكَ﴾ وه له‌رق‌شتندا مام ناوه‌ندی به (ته‌میواش به‌ته‌په‌له) ﴿وَأَغْضَضْ مِنْ سَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نرم بگرموه ﴿إِنْ أَتَاكَ الْأَمْوَاتُ لَمَمُوتٍ﴾ به‌راستی ناخوش ترونی ده‌نگ‌کان ده‌نگی (سپه‌ی) گویدریزه. (۱۹)

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمْنِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

سوره رموی: بهائی
کیسرای کوهی
مورمزوه مان و
سامان (نوه نده
نقد ده بیست)
ده به خسریتوه
کس نی به وری
بگرت).

نایه تنی (٦١)

سوره تنی (النور):

قال رسول الله

(ﷺ): (أيهـا

الناس انظروا

السلام واطعموا

الطعام وصلوا

الأرحام وصلوا

والناس نيام

تدخلوا الجنة

بسلام) (رواه

الترمذي).

پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) سوره رموی:

(تہی خه لکینه له نئیوان خوتاندا سلام کردن بلاویکه نه وه نان بدهن و خزم و کس و کاری خوتان به سر بکه نه وه و کاتیک که خه لکی له گهر می خه ودان نیوه هه ستنو شه و نویژ بکن، (نه گهر شه کارانه بکن) نه وه به تاسو ده بی ده چنه به هه شته وه).

نایه تنی (٦٢) سوره تنی (النور): قال رسول الله (ﷺ): (مثلي ومثلکم کمثل رجل استوقد ناراً فلما

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ ثایا نه تان زانیوه که به پاستی خوا پامی هیئاره بۆتان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له زهوی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ﴾ وه نبعمه ته کانی پهستوه به سه رتاند ا ﴿ظَهَرَ وَبَاطَنُهُ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجْعَلُ فِي اللَّهِ﴾ هه ندی له ناده می موجد له و ده مه قالی ده کات له باره ی خواوه ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ وَلَا مَدَى وَلَا يَنْتَبِهُ﴾ به بین هیچ زانیاریه ک یا پیتیموونی به ک یا کتیبکی پوون که ره وه. ۲۰ ﴿وَأَذًا لَكُمْ﴾ وه کاتی پتیمان بوتری ﴿أَتَبْعُوا مَا آوَلَّ اللَّهُ﴾ شوین نه و (ثایینه) بکه ون خوا ناروویی ته به خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَحْنُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ده لئین نه خیر به لکو نبعمه شوین نه و (ثایینه) ده که وین که باو با پیرانمان له سه ری پوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الظُّلُمُ نَذْعُومُ﴾ نه که رچی شه پتان بانگیان بکات ﴿إِلَّا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بۆ سزای ناگری هه لکیر ساوی نۆزه خ. ۲۱ ﴿وَمَنْ يُضِلَّهُ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾ هه رکه سیئ که به پاستی پوو بکاته خوا (خوی بداته ده ست خوا) ﴿وَمَرْحَمٍ﴾ و چاکه کار بین (له گوشتار و کردار) ﴿لَقَدْ أَشْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ نه وه بیگومان دهستی گرتوه به به هیئتترین دهسته گیر وه ﴿وَاللَّهُ غَفِيَةُ الْأَمْوِرِ﴾ وه سه ره نجامی هه موو کاریک ته نها بۆلای خوابه. ۲۲ ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وه هه رکه س بین بپوا بوو باین بپوایی به که ی خه فته تبارت نه کات ﴿إِنَّمَا مَرْجِعُهُمْ﴾ که پانه وه بیان ته نها بۆلای نبعمه به ﴿لَنُنَبِّئَهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نتجا هه والیان ده ده یزی به وهی کردوویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به پاستی خوا به وهی له ناو ده کاندایه ناگاداره. ۲۳ ﴿لَنُنَبِّئَهُمْ قَلِيلًا﴾ که می ناز و نبعمه تیان پی ده ده یین (له دنیا دا) ﴿ثُمَّ نَضْرِبُكُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ له پاشان ناچار یان ده که یین که بپونه ناو سزای سه خته وه. ۲۴ ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند به خوا نه که ر پر سیاریان لی بکه یت کن ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿تَقُولُ اللَّهُ تَلَى الْحَمْدِ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لئین: خوا (ته ی موحه ممد (ﷻ)) بلی: سوپاس بۆ خوا (که دان به و پاستی به دا ده نئین) ﴿بَلْ أَكْثَرُكُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام نۆزیه یان نازانن. ۲۵ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رمی خوابه نه وهی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ مُوَالِيُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به پاستی هه ر خوابه بین نیازی ستایش کراو. ۲۶ ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾ بیگومان نه که ر هه رچی درمخت له زهوی دایه قه لوم و پیتووس بیت ﴿وَالْبَحْرِ يَبْدُوهُ﴾ هه موو ده ریای زهوی ببیته مره که ب ﴿مِنْ نَّبْعٍ مِّنْ شَجَرَةٍ أُخْرَى﴾ هه وت ده ریای تر دای نه وهی (باسکرا) ببیت به مره که ب ﴿مَا تَبَدَّتْ كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ روته و زانراوه کانی خوا دواپی نایه ن و ته واونابن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَرِيبٌ حَكِيمٌ﴾ به پاستی خوا زالی کار دروسته. ۲۷ ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَنْتَعِلُكُمْ﴾ دروست کردنی هه مووتان (له سه ره تاوه) و زیندو کردنه وه تان ﴿إِلَّا كَفَسَ وَجْهٌ﴾ وه ک (دروست کرم ن و زیندو کردنه وهی) ته نیا که سیئ وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ نَصِيرٌ﴾ به پاستی خوا بیسه ری بینایه. ۲۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ بِالْبَاطِلِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا غَشِيَهم مَوجٌ
كَالظُّلُمِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَلَغْنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ
﴿٣٤﴾ يَأْتِيهِمُ النَّاسُ أَتْفَؤَارَ بَنِيكُمْ وَأَخْشَوُا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ مِنْ وَالِدِهِ فَنُفِخَ الْبُوقُ وَعَدَّ اللَّهُ
حَتَّىٰ فَلَا تَفْرَقُونَ بَيْنَ الْحَيَّةِ الدَّيْسَاءِ وَلَا تَفْرَقُونَ بَيْنَ اللَّهِ
الْغَرُورِ ﴿٣٥﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٦﴾

-اضاءت ما حولها
جعل الفرائض وهذه
الدواب الاتي يقعن
في النار يقعن فيها
وجعل يعجزهن
ويقلبنه فيتلقمن
فيها قال: فذلك
مثلي ومثلکم أنا
أخذ بمعجزکم عن
النار علم عن النار
فتطلبـــــــــــــــــــــــــوني
وتتلقـــــــــــــــــــــــــون
فيها (متعلق عليه).
پیغمبرـــــــــــــــــــــــــی
خـــــــــــــــــــــــــوا (کلام)
له رموزی: (ولنه)
من و ولنه
نومنه من و له
پیادنه وایه
ناگریکی کرد
بیتمه جاکانیک
که چوار رموزی

خوی روشن کرده جالود پهلوی که تکی تی و دوایین و پهلای پهلای تی و بکمون و بکمون و
نوروش نور نور نور بختاره له ناگرکه به لام ثوان تکی تی و دوایین و بکمون و بکمون و نوروش
نوره نوروشی من و نوروشی نوروشی ثوره ثانی من که سرتان ده گیم و به تکر نوروشان ده خمره
له ناگرکه که که چی ثوره به تکر خرقان له ده ستم راده پسکین و خرقانی تی خرقی ده دهن.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ تايا نه ترانیوه که به پاستی خوا هه دهکات به تاو پوژدا
 ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه پوژدهکات به تاو هه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خورو
 مانگی رام هیتاوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجْلِ مُسَمًّى﴾ هه ریه که یان تاماوهی دیاری کراو (بقیان)
 ده که رین ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به پاستی خوا به وهی ده یکن خه به رداره. (۲۹)
 ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نه مه له به ر نه وه یه که بیگومان ته نها خوا پاسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا
 يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ﴾ و به پاستی نه وهی هاوری لی ده که ن و ده یه رستن بیجکه
 له (خوا) به تاو و نا پاسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان هه ر خوا بلندو
 که وره یه. (۳۰) ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ تايا نه ترانیوه (نه ت لیوه) ﴿أَنَّ أَلْفَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَبْعَثُ اللَّهُ﴾
 که که شته کان به چاکو نه زلی خوا ده رین له ده ریادا ﴿لَهُمْ فِي الْيَمِينِ﴾ بی نه وهی
 هندی له نیشانه کانی خویان نیشان بدات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه به پاستی له مه دا
 (که باسکرا) چند به لکه یه مه یه ﴿لِكُلِّ سَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بی هه مو نارام گریکی شوکرانه
 بزر. (۳۱) ﴿وَإِذَا غَشِيَكَ مِوجٌ كَالْظُلِّ﴾ وه هه ر کاتی (له ده ریادا) شه پو لیکی وه که هه وره کان
 دلیان پوشتی ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی نوم بوونیان ببی) هاوار له خوا ده که ن
 دلسر زانه هه ر بی نه و ملکه چ ده بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْآلُ﴾ تنجا کاتی (خوا) پزگاری کردن
 بی روشکانی ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْآلُ﴾ نه و سا هه ندیکیان مام ناوه ندی یه (هه ندیکی تریان
 کافره وه دان نانی به چاکای خوادا) ﴿وَمَا تَجِدُ إِلَّا كُلَّ خَلْقٍ كَفُورٍ﴾ که س
 نیشانه کانی نیمه نیکار تاکات جگه له په یمان شکستانی نا شوکر (سپله). (۳۲) ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ نهی ناده می خویبارین له (تو لهی) په روه ر دگارتان ﴿وَأَخْشُوا يَوْمًا﴾
 له و روزهش بترسن ﴿لَا تَخْزَىٰ وَالِدُكَ مِنْهُ﴾ هیه باوکی تاوانی روله که می هه لئاگری
 ﴿وَلَا مَوْلَاكَ هُوَ جَارٌ مِنْ أَوْلِيَاءِهِ﴾ و هیه روله یه کیس شتیک له تاوانی باوکی هه لئاگری
 ﴿إِنَّ رِغْدَ اللَّهِ خَلٌّ﴾ بیگومان به لیتی خوا حه ق و راسته ﴿فَلَا تَقْرَأُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾
 که ولته با ژمانی دنیا هه لئان نه خه له تیتنی ﴿وَلَا تَقْرَأُكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وه با شه یقانی
 فریودهر به (بیانوی به زه می و لی بورنی) خوا نه تان خه له تیتنی. (۳۳) ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ
 السَّاعَةِ﴾ به پاستی ته نها لای خویبه زانیاری (کاتی هانتی) رولی دواهی ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ﴾
 وه هه ر خوا باران ده بارینتی ﴿وَتِلْكَ نَارُ الْأَوَّارِ﴾ ته نها خوا ده زانی به وهی له مندالدانی
 (دلیکان) دلیه ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكُفُّ عَنَّا﴾ وه هیه که س نازانی سبه یینی (له
 دها تودا) چی دهکات ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بَأَىٰ أَزْوَاجٍ﴾ وه هیه که س نازانی له چ
 شوین و زه می یه که ده مرئی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به پاستی خوا زانا و ناگاداره. (۳۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 ۴ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ ۲ ۝ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۝ ۴ ۝ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝ ۵ ۝ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ ۶ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ۷ ۝ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝ ۸ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِنْ رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ۝ ۹ ۝ وَقَالُوا أءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝ ۱۰ ۝ قُلْ يَتُوفَّكُمُ
 مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ ۱۱ ۝

نایه (۲۲)

سورته

(الفراکان)؛ قال

رسول الله (ﷺ): (ما

أذن الله لشيء ما

أذن لنبي حسن

الصوت يتفنى

بـ القرآن

يجهر به) (متفق

عليه) پیغمبری

خـ و) (ﷺ)

فرمودی؛ (خوا بی

میع شتیک ریگی

نه دلو نه مندهی

ریگی

به پیغمبری

دهنگ خوش دلو

به دهنگی خوش

فردنان بضوینی و

دهنگی به خوینسنی

به رز بکاتهوه).

نایه (۵۸)

سورته (الفراکان)؛ قال رسول الله (ﷺ): (لو أنکم تتوکلون علی الله حق توکلہ لریزکم کما یرزق الطیر تغدو

خماصاً وتروح بطاناً) (رواه الترمذی). پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (نه گه نئوه پشت به خوا بهستن به و

شئوه شیاری پشت بهستنه به خوا بیگومان بؤزیتان دهدات وه چؤن بؤزی بالنده دهدات سه ره به یانیان

به سکی قویا و) (برسی) ده رچی (له هیلانه کی) و سه ره له نئواره به سکی پر (تیزی) ده گه پیته وه).

سوره‌ی ﴿السجدة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الرحمن﴾ به (تالیف، لام، میم) ده‌خویشتی‌توره خوا زان‌توره به ماناکه‌ی یوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکه. ۱ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیتانه خواره‌وی نه‌م قورئانه هیچ گومانی تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لاین په‌روه‌دگاری جیهانیانه‌ویه. ۲ ﴿أَنْزَلَ الْقُرْآنَ فِي لَيْلِ الْقَدْرِ﴾ نایا (بی‌یو‌اکان) ده‌لین: موحه‌مه‌د ﴿كَذَلِكَ﴾ خوی نه‌م (قورئانه‌ی) مه‌لبه‌ستوه ﴿إِنَّ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه‌خیر مه‌لی نه‌به‌ستوه) به‌لکو نه‌و (قورئانه) راسته له‌لاین په‌روه‌دگارتوره (هاتوره) ﴿لِيُنذِرَ فِتْنًا﴾ بق نه‌وی به‌و (قورئانه) بترسینی خه‌لکی ﴿مَا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له پیش تو هیچ ترسینه‌ریکیان بق نه‌هاتوره ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو ریتیموونی وه‌رگرن. ۳ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی له نیوانیاندایه به‌دی هیتاوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه‌ش رزدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوویه‌وه بق سه‌ر عرش و قه‌راری گرت (تیمانمان پییته‌ی و چوقیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُوَيْبٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَنْزِلَ﴾ بیجکه له‌و (خوا) هیچ پشتیوان و تکا کاریکتان نی به ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بق بیرناکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌رناگرن. ۴ ﴿لِيُنذِرَ الْآلَمِينَ﴾ (هتا رززی دوی) هه‌موو کارویاره‌کان به‌پویه ده‌بات له ناسمانه‌وه تا زه‌وی (هتا رززی دوی) ﴿ثُمَّ نَزَلَ إِلَيْهِ﴾ له پاشان هه‌موو نه‌و کارویاره به‌رز ده‌بیته‌وه بق‌لای خوی ﴿فِي بَيِّنَةٍ﴾ کان مفاوذه ألف سنو یما تفتدون ﴿لَهُ يَرْجِعُ الْكُلُّ﴾ (قیامه‌تدا) که نه‌ندازه‌که‌ی هه‌زار ساله له‌و سالانه‌ی نیوه ده‌یزمین. ۵ ﴿ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالْغُهِبِ﴾ نه‌و (خوا) زانایه به هه‌موو نه‌یتی و ناشکرایه‌ک ﴿الْقُرْآنِ الرَّحِيمِ﴾ به ده‌سه‌لات و میهره‌بانه. ۶ ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ زاتیکه هه‌موو شتیکی به‌جوانترین شیوه دروست کردوه ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ جا مرقفی له سه‌ره‌تاوه له قور دروست کرد. ۷ ﴿ثُمَّ جَعَلَ لَشَاءٍ مِنْ نَسْلِهِ مِنْ مَاءٍ مُهِينٍ﴾ له پاشان نه‌وی مرقفی له پوخته‌یه له ناوی بی نرخ و قیزه‌ون دروست کردوه. ۸ ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ له پاشان پیک و پیکی کرد (به‌شیوه‌ی ناده‌می) و فوی کرد به به‌ریدا له‌پیکه‌یک که خوی دروستی کرد (دانه پالی ریح بق لای خوا بق پیزو ته‌شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ گوئی و چاو و دلی پییبه‌خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زور که‌م سوپاسی خوا ده‌که‌ن. ۹ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ (بی‌یو‌اکان) ده‌لین: نایا کاتن (مردین و له‌شمان پزای) له ناو زه‌ویدا گوم بووین ﴿أَوْ إِنْ أَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْكِتَابَ﴾ نایا (زیندوو ده‌کریته‌وه‌ی) دروست کردنیکی تازه‌مان ده‌بین ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو نه‌وان باوه‌ریان نی به به‌خزمت په‌روه‌دگاریان بگن (بق دادگایی قیامت). ۱۰ ﴿فَلَنْ يَنْفَعَكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿كَذَلِكَ﴾) بلئی فروشته‌ی گیان کیشان که گیان کیشانی نیوه‌ی بی سپیرووه ده‌تان مریتن ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بق لای په‌روه‌دگارتان ده‌که‌پنترینه‌وه. ۱۱

وَلَوْ تَرَىٰ إِذَ الْمُرْسُوكَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
 وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾
 فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
 عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
 لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
 لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٠﴾

هزلی هاتمه

خوارموی نایهتی

سورتهی (١٦)

(السجدة):

﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ

عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾

تـــورمزی

ده کثیریتـــوره

نه نه سی کوبی

مالیکـــوره

ده ریسارهی نه م

نایهتی ﴿تَتَجَافَىٰ

جُنُوبُهُمْ عَنِ

الْمَضَاجِعِ﴾ ده لیت

له سر چاره روانی

کربنی نویژی

عیـــها

هات خوارموره.

نایهتی (٦٧)

ســـورتهی

(الفرقان): قال

رسول الله (ﷺ):

(الید العليا خير من الید السفلى وابدأ بمن تعول، وخیر الصدقة ما كان عن ظهر غنی ومن يستعفف یعفه الله ومن يستغن یغنه الله) (متفق علیه). پیغه مبری خوا (ﷺ) فرموی: (دهستی سهره وه (به خشن) چاکتره له دهستی خواره وه (داواکه) له وانه وه (به خشین) دهست پی بکه که به خشیان ده که یت. وه چاکترین مال به خشین نه مال به خشیننه به له سهرو پیویستی خوییه وه بیت، جا هـر-

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُنْعَرِفُونَ﴾ نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتئ (له‌قیامت دا) تاوانباران ﴿نَاكِسُوا رُؤُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ له‌خوردی په‌روه‌ردگاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سه‌ریان داخستوه ﴿وَبُئِيَضُوا نَاصِبًا﴾ (ده‌لین) نه‌ی په‌روه‌ردگاری نئمه (نه‌وه‌ی به‌لینت پی دابوین) دیمان و بیستمان ﴿لَا تَرْجِعُوا كَعْبًا﴾ ده‌ی بمانگپه‌روه‌ه (یق‌دنیا‌تا) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿إِنَّا مُؤْتِفُونَ﴾ به‌راستی نئمه دلنیا‌ین (له‌قیامت) (۱۲) ﴿وَلَوْ لَا تِلْكَ نَفْسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نه‌گه‌ر بمانو‌یستایه ریتمو‌و‌نیمان به‌ه‌موو که‌سی ده‌دا ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ به‌لام به‌لینی من چه‌سپاو و جیگیر بووه ﴿لَأَنلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که بیگومان دوزخ پرده‌که‌م ﴿مِنْ آتِجَةِ وَالنَّاسِ أَخْبِتِ﴾ له‌په‌ری و نه‌اده‌می تیکرا. (۱۳) ﴿فَلَنُؤْفِقُوا بِنَا نَبِيَّكُمْ لِنَا بُيُوتَكُمْ هَذَا﴾ که‌واته (سزای دوزخ) بچه‌ئن چونکه که‌یشتن به‌م روزه‌تان له‌بیرکرد بوو ﴿إِنَّا لَنَبْتَلُوهُمْ﴾ به‌راستی نئمه‌ش نئوه‌مان له‌بیرخومان برده‌وه ﴿وَنُؤْفِقُوا عَذَابَ الْغُلَاقِ﴾ و سزای به‌رده‌وام بچیئن ﴿بِمَا كُفَرْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به‌ه‌وی نه‌وه‌ی ده‌تانکرد (له‌دنیا). (۱۴) ﴿إِنَّمَا نُؤْمِنُ بِمَا نَبَيُّنَا الَّذِينَ﴾ ته‌نها که‌سانی باوه‌ر به‌نایه‌ته‌کانی نئمه‌ یینن ﴿وَإِنَّا لَنُحْزِرُوا﴾ هر کاتئ به‌و (نایه‌تانه) ناموزگاری بکرتن نه‌که‌ون به‌پووا به‌سوژده برده‌وه ﴿وَنَسْخَرُوا عَمَلَهُمْ وَلَهُمْ فِي يَوْمٍ ذُو جُنْدٍ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن ﴿وَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ و خویان به‌گوره دلاننن. (۱۵) ﴿تَجَاوَزَ عَنْهُمُ الْعَصَاجُ﴾ ته‌نشتیان دوو نه‌که‌و‌یتته‌وه له‌جیگای خه‌وتنیان (له‌خه‌و‌ه‌له‌دسن شه‌و‌نویژ ده‌که‌ن) ﴿يَدْعُونَ لَهُمْ هُودًا وَمُعَاقِبًا﴾ هاوار و نزا له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیولوو ﴿وَبُئِيَضُوا رُفَعَهُمْ نَبَاهُونَ﴾ و له‌و‌رزی و سامانه‌ی پیمان داوون ده‌به‌خشن. (۱۶) ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ نینجا هیچ که‌س نازانی ﴿مَّا أُخِرَ لَكُم مِّنْ قَرَّةٍ أَخْتَرُ﴾ چی‌شارلو‌ه‌ته‌وه بزیان له (به‌ه‌شت دا که‌ه‌وی) که‌شبوونی چاولنن ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِتَعْلَمُونَ﴾ نه‌م پاداشته (ده‌دیرته‌وه) به‌ه‌وی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ کردویه‌انه. (۱۷) ﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده‌ی نایا که‌سی نئیماندار بووین ﴿فَمَن كَانَ فَاسِقًا﴾ وه‌ک که‌سیکه ده‌رچووین له‌نئیمان (فاسق بووین) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ هه‌رگیز چونیه‌ک نین (۱۸) ﴿إِنَّمَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ذُلا﴾ نه‌وه به‌ه‌شتاننکی پر پرتو خوشیان بق‌ه‌یه ﴿بِمَا كَانُوا بِتَعْلَمُونَ﴾ به‌ه‌وی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ده‌یان کرد. (۱۹) ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ نَسُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ فاسق بوون ﴿لَنَسُوْنَهُمْ أَثَرًا﴾ نه‌وه جیگایان ناگه‌ه ﴿كَلِمًا أَزْهَقُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ هه‌ر کاتئ بیانه‌وی له‌دوزخ ده‌رچن ﴿أَعْبُدُوا﴾ دوویاره ده‌یانگپه‌نه‌وه ناو دوزخ ﴿وَلَقَدْ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ و پییان ده‌وتری بچه‌ئن سزای نه‌و ناگه‌ه‌ی ﴿الَّذِي كُفِّرَتْ بِهِ يُكَذِّبُوتُ﴾ که‌ نئوه باوه‌ریان پی نه‌ده‌که‌ه. (۲۰)

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْيِ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرِضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ
 بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
 بِهِ زُرْعَاتًا كُلٌّ مِنْهُ أَنْعَمُهمُ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

کس خلی
 بیارتی له دلا و
 سوال کردن خواش
 ده بیارتی وه
 کس بی نیاز بی
 له دلا کردن خواش
 بی نیازی ده کات
 لی.

نایه تی (٢٢)

سورتی

(الفرقان)، قال

رسول الله (ﷺ):

(ألا أنبئكم بأكبر

الكبائر؟ قلنا: بلى

يا رسول الله، قال:

الإشراك بالله

والمقوق للوالدين،

وكان متكئا فجلس

فقال: ألا وقول

النزود وشهادة الزور،

فما زال يكررها

حتى قلنا لیت

سکت) (متفق علیه). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (نایا بیتان بلیم که که برده ترین گونا می گورده چی
 به، نیمه می ورتان به لی نهی پیغمبر می خوا (ﷺ)، فرمودی، هاویه ش دانان بق خوی گورده سهرچی
 دلیکو باوکه، پیغمبر (ﷺ) شانی دادا بوو جا راست دانیشست و فرمودی: (پهلون مهره ها قسین ها به تی
 دانی سرت، نینجا نه منده نه م و سهرن راست به تی دوزانه کرد نه مه دتا ورتان خورکه نینجا ورتان دگر به تی).

﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَقِ﴾ وه به راستی نئمه سزای دنیا‌یان پی ده‌چیژین ﴿دُونِ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ جگه له سزای هره گه‌وره (ی دۆزه‌خ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌پینه‌وه (بۆ لای خوا). (۲۱) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کئ سته‌مکارتره له وکسه‌ی به نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری نامۆزگاری بکړیت ﴿ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾ دوا نه‌وه روی وه‌رگپړی ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ به راستی نئمه تۆله سینه‌رین له تاوانباران. (۲۲) ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به راستی نئمه ته‌وراتمان دا به‌موسا ﴿فَلَا تَكُن فِي مِرَّةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾ ئینجا گومانت نه‌بی (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له گه‌شتنت به موسا (یا گومانت نه‌بی له‌گه‌یشتنی ته‌ورات به موسا) ﴿وَجَعَلْنَاهُ هَدًى لِّبَنِي إِسْرَءِءِيلَ﴾ وه نئمه نه‌و (ته‌وراته) مان کرد به‌ریتعموونی که‌ری نه‌وه‌ی ئیسرائیل. (۲۳) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً﴾ وه له‌ناو نه‌واندا پئشه‌وایانیکمان دانا ﴿يَتَذَكَّرُونَ﴾ بآمرنا ﴿رَيْتُمْوَنِي﴾ (خه‌ک) یان ده‌کرد به‌فه‌رمانی نئمه ﴿لَمَّا صَبَرُوا﴾ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿كَاتَىٰ خُيَافٍ كَرَّتْ وَ بَه‌نایه‌ته‌کانی نئمه دلنیا بوون (باوه‌پی به‌ویان هیتا). (۲۴) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بئگومان په‌روه‌ردگارت بپیار ده‌دات له‌نیوان (به‌نده‌کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پۆژی قیامه‌تدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تئیدا جیاواز بوون. (۲۵) ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ئایا (رئگای راست) روون نه‌بوته‌وه بۆیان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ که نئمه پئش نه‌مان زۆر گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ نه‌مان (بی باوه‌پانی مه‌ککه) به‌شوین و خانووه (ویران کراوه) کانئ نه‌واندا هاتوو چۆ ده‌که‌ن ﴿إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَآبِتٌ﴾ به راستی له (تیاچوونی) نه‌واندا چهند به‌لگه‌ی گه‌وره مه‌یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه (نه‌و راستییانه) نابیستن. (۲۶) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نابین و نازانن ﴿أَنَا مُنْقِلِبٌ إِلَى الْأَرْضِ أَلْجُرُ﴾ که نئمه ناو ده‌نیترین بۆ زه‌وی ووشکی بی پوهه‌ک ﴿فَخَرَجَ بِهِ زُرْعًا﴾ ئنجا به‌هۆی نه‌و (ناوه‌وه) کشتوکال و گژوگیا ده‌پوینن ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که نازده‌لیان لئی ده‌له‌وه‌ری و خوشیان لئی ده‌خون ﴿أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه نابین. (۲۷) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه‌پانی مه‌ککه به‌موسلمانان) ده‌لئین نه‌م حوکم و بپیاردانی قیامه‌ته‌که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راستگون. (۲۸) ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلئ رۆژی بپیاردانی قیامه‌ت باوه‌پ هینان سوود ناگه‌یه‌نی به‌وانه‌ی بی باوه‌پ بوون له دنیا‌دا ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ و مۆله‌تیشیان پی نادری. (۲۹) ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ جا (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) روویان لی وه‌رگپړه و گوئیان مه‌ده‌ری ﴿وَأَنْتَظِرُ لَهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾ وه تق چاوه‌پوانی بکه بئگومان نه‌وانیش چاوه‌روان. (۳۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جُوفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ النَّسَىٰ تَطْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِنْ مَاتَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

هزلی هاتمه

خوارموی نایهتی

(۵) سورته

(الاحزاب)

«ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ»

بوخاری له

عبداللهی کوری

عومرموه (ده زای

خوای فی بی)

ده گپیتسموه

ده لیت: تیتمه

زبیدی کوری

حارموی خرمهت

کاری پیغمبروی

خوامان (ﷺ) مهر

به زبیدی کوری

موحه ممد بانگ

ده کرد همتا نایهتی

«ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ»

هاتمه خوارموه.

نایهتی (۷۴) سورته (الفرقان): قال رسول الله (ﷺ): (من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها

وأجر من عمل بها بعده من غير أن ينقص من أجورهم شيء، ومن سن في الإسلام سنة سيئة كان عليه

وزرها ووزن من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من أوزارهم شيء) (رواه مسلم). پیغمبروی

خو(ﷺ) فرموی: (هر که سبک له نیسلامدا دبیاز و باویکی چاک دابهیتی نه وه پاداشتی -

سورتهی ﴿الاحزاب﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرِّجْزَ الرَّحِيمَ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی پیغمبر (ﷺ) (بردهوام) له خوا بترسه ﴿وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به گویی کافران و موبره کان مه که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا زانای کار به جیبه. (۱)
 ﴿وَأَنفِخْ مَا نُوحي إِلَيْكَ مِنْ رُوحٍ﴾ وه شوین نهوه بکوه که له په روه ردگارته وه سرووش کرلوه بؤت ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به راستی خوا به وهی که ده یکن ناگاداره. (۲)
 ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت مهر به خوا بیسته ﴿وَكُنْ مِنَ الْوَكِيلِ﴾ وه خوا به سه پاریزهر بیت. (۳) ﴿مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوا داینه ناوه بق هیچ پیاوړه (ناده میبه که) ﴿مِنْ قَلْبٍ فِي جَوَازٍ﴾ دو دل له ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ آلِي﴾ وه (خوا) نه و هوسه رانه تانی نه کردنه ﴿تَتَّبِعُونَ بِهِنَّ أَنهِيكُنَّ﴾ دایکتان که (ظهار) یان له گله ده کهن (پتیان ده لنین نیتوه وه که پشتی دایکمان وان بق نیتوه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَذْوَاجَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه خوا به کور کرلوه کانتانی نه کردنه کورتان ﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوِجِكُمْ﴾ نهوه قسمی سر زاره کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواهی ووتی راست ده لی ﴿وَمَوْ تَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هر نه ویش ریتوونی (خه که) ده کات بق رتگی راست. (۴) ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ (نه و به کور کراوانه) به ناوی باوکیانه وه بانگیان بکن ﴿مَوْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نهوه راسته به لای خواوه ﴿فَإِنْ لَمْ تَتَفَرَّقُوا بِأَبَائِهِمْ﴾ نیجا نه کهر باوکیان نه ناسن (تابه ناویانه وه بانگیان بکن) ﴿فَلَا حَرْجَ عَلَيْكُمْ فِي آلِيْنَ وَمَوَالِيكُمْ﴾ نه وانه برای نایینی و دوست و خوشه ویستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا میکتان له سر نی به له و (بانگ کرده دا) که به نه زانین کوتبتیتان (پیشی هاتنی نه م نایه ته) ﴿وَلَيْكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام (گونا هبار ده بن) نه کهر به دل و به دهس نه تقصت بیکن ﴿وَسَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیبوره دی میهره بانه. (۵)
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ پیغمبر (ﷺ) له خودی به واداران بق خویان له پیشته ﴿وَأَزْوَاجَهُ أَهْلُهُمْ﴾ خیزنه کانیسی دایکی باوه وادارانن ﴿الْأَرْحَامِ وَأَوْلُوا﴾ و نه وانه (به نه سب) خزمی به کتن (نه کهر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له قورئانی خودا بقیه کتری له پیشتن (میرات له به کتر به بن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له نیمانداران و کچه ران (که خزم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه کهر خوتان چاکه به (به خشین یا وه سیتی) به دوست و خوشه ویستانان بکن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه و به راره له قورئاندا (لوح المصطفی دا) نه سراره. (۶)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
﴿٨﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِزَارُكَ الْأَبْصُرُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ يٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّوهُ إِلَّا ذُبُرًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

خبر دلفینانی بقی
میه له گان
پاداشتی نمرانی
لهوا خزی کاری پی
ده کن بی نهوی
میج له پاداشتی
نمران کم بکاتوره
وهمر که سبک
لهیسلامدا باور
پیشانی خراب
دلفینانی نهوی
گونیامی نهوی
دلفینانی له سهره
له گان گونیامی
نمرانی هوا خزی
کاری پی ده کن
به بی نهوی میج
له گونیامی نهوانه
کم بکاتوره.

نایه قی (۸۷)

سوره قی (الاحزاب)

قال رسول الله (ﷺ):

(یلقی ابراهیم ربه فبقول: یا رب انک وعدتني ان لا تخزني يوم یبعثون فبقول الله تعالی: انی حرمت الجنة علی الکافرین) (رواه البخاری). پیغمبر ری خوا (ﷺ) فرمودی: (تبراهیم پیغمبر (ﷺ) به خرمات به پهره دگاری ده گات پی ی ده فرمودی: نمی پهره دگاریم تو به لیت پی دام که سهر شرمیم نه که بیت (یاوکم بخیه نه دوزخه وه) له لیتی زیندور یونه ودا خوی گوره ده فرمودی: من به هشتم له بی بهایان حرام کرنوره).

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (نهی موحه معهد) ﴿بِإِيمَانٍ بِخُزْءِهِ﴾ کاتئی که په ایمانمان و هرگرت له پیغه مبه‌ران ﴿وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ مه‌روه‌ها له تق و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسای کوپی مه‌ریه‌م ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه له مه‌موویان په‌یمانی به‌هیزو بته‌ومان و هرگرت. (۷) ﴿لِيُشْفَلَ الضَّالِّينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ بق نه‌وه‌ی (خوا) پرسیار له‌راست گویان بکات ده‌رباره‌ی راستییان ﴿وَأَعَدُّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای پر ئیش و نازاریشی ناماده کردوه بق بئ باوه‌پان. (۸) ﴿يَتْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له‌چاکه و به‌هره‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سهرتانه‌وه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتئی له شکرئیکی زورتان بق هات (له جه‌نگی خه‌نده‌قدا) ﴿فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رَحْمًا﴾ ئینجا ئیمه بایه‌کی به‌هیزمان بق ناردن ﴿وَجُودًا لَمْ تَرَوْهَا﴾ و له‌شکری (فریشته‌ش) که ئیوه نه‌تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن بینایه. (۹) ﴿إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ کاتئی (بئ باوه‌پان) هیزشیان بق هیتان له سه‌رووتانه‌وه و له خوارتانه‌وه (چوار ده‌وری مه‌دینه‌یان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾ وه چاوه‌کان نه‌بله‌ق بوون ﴿وَنَفَثَتِ الْأَلْسُنُ الْحَاجِرُ﴾ و دله‌کان (له ترسا) که‌یشتبوونه گه‌روو ﴿وَتَنظَّوْنَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ و گومانی جوړیه جوړتان به‌خوا ده‌برد. (۱۰) ﴿مَنْ لَكَ الْبَطْنُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ له‌ویدا نیمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَزَلْزَلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا﴾ و راوه‌شیتان به‌پاوه‌شاندنیکی توند. (۱۱) ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتئی دوو رووه‌کان و نه‌وانه‌ی له دلایندا نه‌خو‌شی مه‌بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغه مبه‌ره‌که‌ی بیجکه له تفره‌دان هیچ به‌لینکیان پئ نه‌داین. (۱۲) ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ وه کاتئی ده‌سته‌یه له‌و (دوو‌پو‌وانه) ووتیان: ﴿يَأْهَلُ يَرْبُ لَا مَقَامَ لَكَ فَارْجِعُوا﴾ نه‌ی دانیش‌توانی مه‌دینه‌ ئیره جئ مانه‌وه‌تان نی‌یه ده‌ی بگه‌رئنه‌وه ﴿وَنَسْتَفِيزُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ﴾ وه کومه‌لئ تر له‌وان مؤله‌تی گه‌پانه‌وه له پیغه مبه‌ر ﴿لَا يَخَافُونَ﴾ ده‌خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنْ يُبْرَأْنَا غَوْرَةً﴾ ده‌یان ووت: خانووه‌کاشمان بئ پارئزه‌ر و رووت و که‌لئناو‌یه ﴿وَمَا هِيَ بِغَوْرَةٍ﴾ له‌کاتئیکدا واش نه‌بوو (که‌ده‌یان ووت) ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ نه‌وان ته‌نها مه‌به‌سستیان مه‌له‌هاتن بوو. (۱۳) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَطْرَافِهِمَا﴾ وه نه‌گه‌ر هیزش به‌هیزرایه‌ته سه‌ریان له مه‌موو لایه‌کی (مه‌دینه) وه ﴿لَمْ سُبُلُوا الْفِتْنَةَ لَأَنزِلَ﴾ نجا داوای کافریوون و جه‌نگ کردنیان لی بکرایه (دژ به‌تق نه‌ی موحه معهد) ﴿لَا﴾ دلاو‌که‌یان به‌جئ ده‌هینا (و به‌گوئیان ده‌کردن) ﴿وَمَا تَلْبُثُوا إِلَّا لِأَيِّمًا﴾ وه نه‌م دلاویان دوانه‌ده‌خست ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیئت. (۱۴) ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَهْدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان نه‌وانه له‌پیش نه‌م (روداوه) په‌یمانیان به‌خوا دابوو ﴿لَا يُولُونَ الْآذِنَةَ﴾ که (له غه‌زادا) پشت مه‌لناکه‌ن و راناکه‌ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وه په‌یمانئ سرا به‌خوا (خواه‌نه‌که‌ی) لیپرسراو ده‌بی. (۱۵)

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْهُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشْحَهَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشْحَهَ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

نهیستم (۲۱۴)

سورتی

(الشعراء)؛ قال

رسول الله (ﷺ):

(لما أنزلت هذه

الآية ﴿وانذر

عشيرتك الأقربين﴾

دعا رسول

الله (ﷺ) قریباً

فاجتمعوا لهم

وخص فقال: یا

بنی کعب بن لثیم

انقلوا أنفسكم من

النار، یا بنی مرة

بن کعب انقلوا

أنفكم من النار،

یا بنی عبد شمس

انقلوا أنفسكم من

النار، یا بنی عبد

مناف انقلوا

أنفكم من النار،

یا بنی هاشم انقلوا

أنفكم من النار، یا بنی عبد المطلب انقلوا أنفسكم من النار، یا فاطمة انقذي نفسك من النار، فإني لا

ملك لكم من الله شيئاً غير أن لكم رحماً سابغاً ببلائها ﴿انوار مسلم﴾. ثیر موریه (به زانی خوی ن

بن) ده لیت که ثانیتهی ﴿وانذر عشیرتک الأقربین﴾ هات خواروه، پیغمبرهاری خوار (ﷺ) هیمو

قوریهی بانگ کرد ثولایش کوریهی، چاره کوریهی و عیالیهی، ناگاداری کردن قهرموی ثی ثووهی -

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَاقُ﴾ (تهی موحه مه د (الله) به دوری و دوری کان) بلن مه لهاتن سوودتان پی
 ناگه یه نی ﴿إِنْ فَرَزْتُمْ مِثْلَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ نه گه له مرین یا کوشتن مه لبتن (خوتان
 بدز نه مه) ﴿وَإِذَا لَا تُمْشُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا له کاته دا به مهرو خوشی ژیاقتان پی نادر
 ماوه به کی کم نه بی. ۱۶ ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَنْفَعُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلن کی به نه و که سهی نیوه
 له خوا ده پاریزی ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ نه گه ر خوا زیان و خرابه یا به زه یی و
 به حمه تی بق نیوه بوئ ﴿وَلَا يَجِدُونَ كُفْرًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگ له خوا بق نه وان نی به ﴿وَلَا
 وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ پشتیون و یار مه تی ده ریگ. ۱۷ ﴿قَدْ بَدَّلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ يَكُونُ﴾ بیگومان خوا
 ده زانی بهو که سانه تان که سار دکه ره و گه ری نه ره و ی (موسلم تان له جیهاد) ﴿وَالْقَابِلِينَ
 لِاخْتِيَابِهِمْ﴾ که به برادره کانیان ده لخن و مرین بق لای نیمه (و خویان ده دزی به و
 له جیهاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه سانه تان به بق جهنگ و غه زان دکر به که می نه بی.
 ۱۸ ﴿أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له تاسی نیوه دا (موسلمانان) چروکن ﴿لِذَا جَاءَ الْقُرْآنُ﴾ نجا کاتی
 (به موی جهنگ و) ترس و بیم په یدا بیت ﴿رَأَيْتُمْ يَتَنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ده بیان بی نی به جوری
 سه پرت ده کن (له ترسی جهنگ) ﴿تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ﴾ چارویان به م لاولا ده سوپی ﴿كَالَّذِي
 يُفْثِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ به و نیوه کی سنی له سه ره مه رگا بی ی خوشی به سه ردا پی ﴿لِذَا ذَهَبَ
 الْقُرْآنُ﴾ به لام کاتی ترسه که ره شت و نه ما ﴿تَلْقَوْنَهُ بِالْجَبِّ جَدًّا﴾ به زمانی تیژ زمانتان
 لی بریژ ده کن (و ده لوی غه نیمه تان لی ده کن) ﴿أَيُّهَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ که چی چروک و
 ریژ ده ن له سه رمال و غه نیمه ت ﴿أَوَلَيْكَ لَمْ يُؤْمَرُوا﴾ تاته و نه باوه بیان نه میتا بوو ﴿فَأَخْبَطَ
 اللَّهُ أَسْمَهُمْ﴾ بقیه خوا کرده و یانی پوچهل کرده و ده ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسْرًا﴾ و نه مه
 به لای خولوه (کار کی) تاسانه. ۱۹ ﴿يَحْمِلُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يُذْخَبُوا﴾ و بیان ده زانی
 که مه له کان (له شکر یان میتا بوو) نه بریژ نه و یان ﴿وَأَنَّ بِلَى الْأَحْزَابِ﴾ و نه گه نه و که مه لانه
 بگه ری نه مه (بق سه ره مه دینه) ﴿يُؤَدُّوا لَكُمْ أَنْتُمْ بِالدُّنْيَا﴾ ناواتیان ده خواست که
 له تار عه ره یی ده شته کی په کان به دور بوونایه (له ترسی جهنگ) ﴿يُنْفِلُكُمْ مِنَ الْغَمِّ﴾
 له دور و ده پر سیاریان له مه والی نیوه بگردلیه ﴿وَلَوْ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ و نه گه له تار نیوه دا
 بوونایه ﴿مَا تَنْفِلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جهنگیان نه ده کرد دکر به که می نه بی. ۲۰ ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي
 رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویتد به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوا دا (الله) بق نیوه مه به ﴿أَشْرَ
 حَةً﴾ سه ره شقی و پیغه مبه ری چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بق که سنی به مه وای
 خوا (پا دشتی) بریژی دوی به ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ و نه دکر یادی خوا ده کات. ۲۱ ﴿وَلَمَّا رَأَى
 الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ و ده کاتی نیمه انداران نه و که مه لانه بیان دی (له شکر یان میتا بوو بق سه
 مه دینه) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ و بیان نه مه نه و به لی نه به خوا و پیغه مبه ره که به
 نیمه بیان دبوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که یی پاستیان فرموو ﴿وَمَا زِدْنَاهُمْ إِلَّا
 إِسْخًا وَتَضْلِيلًا﴾ (نه و مه و هیزی کور ره) ته نه ا نیمه تان و ملکه چیان پی زیادی کرد. ۲۲

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُواهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن صَيَّاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْغُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُحِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

هؤلی هاتنه

خوارموی نایهتی

(۲۳) سورتی

(الاحزاب) ۱۱ «مِنَ

المؤمنين رجال

صدقوا ما عاهدوا

الله عليه فممنهم

من قضى نحبته

وممنهم من ينتظر

وما بدلوا تبديلا»

بوخاری له

نه نه سهوه (په نای

خوای لی بیست)

ده کیریتت

ده لیت: نه نه سی

کوپې نه ضری

مامم به شداری

شه پی به سر نه بود

ووتی: نه ی

پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) من ناماده

نه بودم له یه که م

شه پی که کردت له دئی کافران سویند بی نه گهر خوای گه وره به شدارم بکات له جه ننگ دئی بی باوه پان، خوای گه وره نیشانت دهادت چی یان لی ده که م ، تنجا کاتن غه زای نوحود پووی داو موسولمانان شکان مامم ووتی: نه ی خوایه من معزه رهدت بق ده که م له هه لهاتنی نه و موسولمانانو دوره په ریژیسم له و له و کارانه ی که نه و کافرانه نه نجامی ددهن و پاشان به ره و پیش -

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له‌ناو باوه‌پداران دا پیاوانتیک هه‌ن ﴿سَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له‌ئو په‌یمانه‌ی که دابویان به‌خوا ﴿لَنَبْلُوَنَّ مِنْ نَفْسِ غَبَرَةٍ﴾ نجا مه‌ندیکیان نه‌زد و به‌لینی خرقی به‌جن هینا (شه‌مید بوی) ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ﴾ مه‌ندیکیشیان چاوه‌پوانن ﴿وَمَا يَدُلُّوا تَبْدِيلًا﴾ هیچ گورانیکیان (له‌به‌لینی خویان دا) نه‌کردوه. (۲۳) ﴿لَنَجْزِيَّ اللَّهُ الصَّابِرِينَ بِجَدِّهِمْ﴾ بق نه‌وه‌ی (خوا) پاداشتی راست گویان بداته‌وه به‌هوی راستی به‌که‌پانه‌وه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه سزای دوو روه‌کان بدات نه‌گه‌ر بیه‌وی ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ یاته‌ویه‌یان لی وه‌رگزی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان خوا لی‌پورده‌ی میهره‌بان. (۲۴) ﴿وَرَزَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِفِطْرِهِمْ﴾ وه خوا کافره‌کانی (قوریش له‌شکریان هینابوو بق سهر مه‌پینه) گه‌رانده‌وه به‌رق و مه‌راقه‌وه (بق ولاتی خویان) ﴿لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا﴾ هیچ خیر و ناوانتیکیان (له‌ناویرینی نیمانداران) ده‌ست نه‌کوت ﴿وَكَمْ﴾ الله الْمُؤْمِنِينَ أَلْفَعَالُ ﴿خَوَّاعِينَ دَارَانِ﴾ له‌جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توند و فریشته‌وه کافرانی پرئو بلاوکرد) ﴿وَكَاثَ اللَّهُ قَوْلًا غَيْرًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه به‌هینی به‌ده‌سه‌لات. (۲۵) ﴿وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكُفْرِ﴾ خوا (به‌نی قورده‌یزه) که‌پشتگیری نه‌وان (قورده‌یش و غه‌طغان) بیان کرد هینانی به‌خواره‌وه ﴿مِنْ صِاصِيهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان ﴿وَنَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَ﴾ وه ترسی خسته ناو دلیانه‌وه ﴿فَرِيقًا تَنْظُرُونَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوژن ﴿وَتَأْمُرُونَ فَرِيقًا﴾ وه کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرن. (۲۶) ﴿وَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ رِجْلَهُمْ وَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ﴾ (دوای تیاچوونی نه‌وان خوا) زه‌وی و خانوو سامانی نه‌وانی دا به‌نیوه ﴿وَأَنزَلْنَا لَمْ تَطْلُومًا﴾ مه‌روه‌ما زه‌وی به‌کیش که‌پیتان پیاانه‌ناوو ﴿وَكَاثَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه‌خوا به‌سهر مه‌موو شیکدا به‌توانابه. (۲۷) ﴿يُنَالِي الْبُيُوتَ لَأَنزِلَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿لَهُ﴾ به‌خیزانه‌کانت بلن ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَبِئْسَ الْبَيْتُهَا﴾ نه‌گه‌ر نیوه ژیاانی دنیا و پازاوه‌ی نه‌وتان ده‌وی ﴿فَتَنَالَوْنَ أَنتُمْ﴾ ده‌ی هه‌مووتان وه‌ن موته‌تان پی‌ بده‌م (موته‌ پاره و شتومه‌کیکه ده‌دیرته‌ نافره‌تی ته‌لاقی درلو) ﴿وَأَنزَلْنَا سِرَاجًا جَلِيلًا﴾ وه طه‌لاقتان بده‌م به‌طه‌لاقی دانیکی چاک و بی‌ زیان. (۲۸) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ﴾ وه نه‌گه‌ر نیوه خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی و پاداشتی پوژی دوایی تان ده‌وی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَغْدًا لِلْمُخِيشِ بَيْنَكُمْ﴾ نه‌وه بیگومان خوا ناماده‌ی کریموه بق چاکه‌کاران له‌نیوه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه‌وره. (۲۹) ﴿بَنِيَاءَ النَّبِيِّ﴾ نه‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﴿لَهُ﴾ ﴿مَنْ يَأْتِ بَيْنَكُمْ بِفَحْشٍ مُّبِينَةٍ﴾ هه‌ر کام له‌نیوه گونا‌میکی گه‌وره بکات ﴿يُضَعِّفُ لَهَا الْعَذَابَ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بق دوو به‌رابه‌ر ده‌کریتته‌وه به‌دو قاتی (خه‌لکی تن) ﴿وَكَاثَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌ئهم سووقات کریموه بق لخوا نامانه. (۳۰)

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا تُوْتَهَا
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ
 لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرْ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِغِينَ وَالصَّابِغَاتِ وَالْحَافِظِينَ
 وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ اللَّهُ كَثِيرٌ
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

برقوتت بق بی
 باورمان و سعادتی
 کوپی موعاد هاته
 به رده می روتی:
 نی سعاد
 به هفت له
 به رده مماندایه
 سولند بیت به
 خوی نهضت بقنی
 بیت به سعاد له
 نزول کتوی
 نوحدوره سعاد
 روتی: نی
 پیغمبری خوا
 (الله) نعو
 جهنگی نو
 کردی من نه
 ده توانی بیکم
 جا نه نسی کوپی
 مالیک روتی:
 کاتیک نرزممانوه
 هه هتار نه رنده

برینداری پیوره بوره شمشیر و هم و تیر و نه نای نه که شهیدان کریمو لوت و گولیان بری
 بوو به جوری ته نه خوه که کی به سار په جهیدا ناسیوه نه نسی روتی: نیمه پیمان
 و بوو که نه نایته له نه نسی کوپی نهضت و هاو شهیدمانی دا نایته (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَهِزُ وَمَا بَقُوا فَبِمَا

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ خَيْرًا فَلْيَفْعَلْهُ لِنَفْسِهِ﴾ (تبی خیرانه‌کانی پیغمبر ﷺ) هر کام له نئیوه له سر
 گوترایلی خواو پیغمبره‌کی بهردوام بیت ﴿وَتَنْتَلِ سَبِيلًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش
 بکات ﴿لَنْ يَجْزَاكَ مِثْرُكَ﴾ بوجار پاداشتی پی دهمین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا﴾ وه
 رزقیه‌کی چاقو خله‌مان بق ناماده کریموه (له به‌مه‌شت دا). (۳۱) ﴿يَسَاءَ النَّاسُ﴾ تبی
 تانی پیغمبر ﷺ ﴿لَنْ يَخْصُرَ مِنَ الْبُشَى﴾ تئوموهک هیچ یهک له تافره‌تانی دیکه
 نین ﴿إِنْ أَتَيْتُمْ﴾ نه‌گمر خوتان بیارینن و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته
 به‌خه‌مزمو تازموه قسه‌مه‌کن (وهک تافره‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿قَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ
 مَرَمٌ﴾ نه‌مه‌کو نه‌وی که‌لی نه‌خوشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَلَنْ تَوَلَّى
 سُرُوفًا﴾ وه قسه‌ی چاقو به‌جی بکن. (۳۲) ﴿وَلَنْ يَبُورَكَ﴾ وه له‌ماله‌کانی خوتاندا
 بمیننوه ﴿وَلَا تَخْرُجْ تَرْجُ الْجَبِيلِ الْأُولَى﴾ وه زینت و جوانی خوتان ده‌رمه‌خن
 (له‌تارو خه‌لکی نامه‌هرمه‌دا) وه‌کو خر ده‌رخستنی تافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌قامی به‌کم
 (پیشی ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ نوپژ بکن و نه‌کات بدهن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ﴾ وه گوترایلی خواو پیغمبره‌کی بکن ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا
 ده‌میوی ﴿لِيُذِيبَ عَنْكُمْ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ تبی نالو به‌یتی (پیغمبر ﷺ) هر جور
 پیسی و گوتامیک له‌تئوه دوری‌خانه‌وه ﴿وَلِيُطَهِّرَ تَطْهِيرًا﴾ و پاک و خاوینتان بکاته‌وه
 به‌ته‌لوی. (۳۳) ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا يُتْلَىٰ فِي يَوْمِكَ﴾ وه بیریکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوینرت
 له‌ماله‌کانتاندا ﴿مِنْ دَافَتِ اللَّهُ وَالْحَكْمَةِ﴾ له‌تایه‌ته‌کانی خولو دانایی (فرموده‌کانی
 پیغمبر ﷺ) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا وردیینی ناگاداره. (۳۴) ﴿إِنَّ
 الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ به‌راستی پیامو موسلمانه‌کان و تافره‌ته موسلمانه‌کان
 ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیامو باومرلر مکه‌کان و تافره‌ته باومرلر مکه‌کان ﴿وَالْقَبِيلِينَ
 وَالْقَبِيلَاتِ﴾ و پیلوانی همه‌یسه گوترایلی و تافره‌تانی همه‌یسه گوترایلی ﴿وَالصُّدُوقِينَ
 وَالصُّدُوقَاتِ﴾ و پیامو راست گزکان و تافره‌ته راست گزکان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾ و
 پیان و تافره‌تانی خوکرو به‌تارام ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ وه پیان و تافره‌ته ترس و
 تسانی له‌خوا ترس ﴿وَالْمُتَضَمِّنِينَ وَالْمُتَضَمِّنَاتِ﴾ و پیان و تافره‌تانی به‌خشنده
 ﴿وَالْمُتَبِمِينَ وَالْمُتَبِمَاتِ﴾ و پیان و تافره‌تانی نژده‌وان ﴿وَالْحَنِيفِينَ رُوحَهُمُ وَالْحَنِيفَاتِ﴾
 پیان و تافره‌تانی دلون پاک ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا اللَّهَ كَبِيرًا وَالَّذِينَ جَاءُوا اللَّهَ كَبِيرًا﴾ پیان و تافره‌ته
 یادی خوا ده‌که‌ن و تافره‌تانی که‌نقد یادی خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی
 کریموه بق هموویان ﴿مُنْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخه‌ه‌رون و پاداشتی گزیه. (۳۵)

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

هوی هاتنه

خوارموی

نایه تی (٢٥)

سوره تی

(الاحزاب):

﴿وَكَفَى اللَّهُ

الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾

نه سانی له

عه بدیده حمانی

کوی نهی

سه عیده وه

نه ویش له

باوکیه وه (به نای

خوای لی بی)

ده گنبدتسه وه

ده لیت: له کاتی

غه زای خه نده ق

دا هاربهش

په یداکه ره کان

سه رگه رمیان

کرمین له

نه دجامدانی

نویژی نیوه ری هتا خورتاوا بوو نه م بوداوهش پیش هاتنه خواره وهی نه م نایه ته بوو ﴿وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ جا پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ فه رمانی کرد به بیلال نه ویش قامه تی کرد بق نویژی نیوه ری غیر پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ نویژی نیوه ری که ی کرد (پاش خورتاوا بوون) وه ک چون له کاتی خولیدا ده یکرد پاشان قامه تی کرد بق نویژی عه سرو نویژی عه سریشی کرد هه روه ک-

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیج پیاوو ئافره‌تییکی باوه‌ردار نییه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتئ خواو پیغه‌مبه‌ره‌کئی برپاری هر کاریکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ الْحِزْبُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بۆیان نی یه) که سه‌رپشک بن له‌کاره‌که‌یاندا ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هر که س سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کئی بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ نه وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرا بونیکی ئاشکرا. (۳۶) ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتئ ده‌دووت به‌که‌سئ (زه‌یدی کوپی حاریشه) که خوا به‌هره‌ی به‌سه‌ردا پشتبوو تویش چاکت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌رده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَوْحُكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خۆت راگرو و بیه‌یله‌وه ﴿وَإِنِّي اللَّهُ﴾ وه له‌خوا بترسه ﴿وَنَحْنُ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خۆتدا شتیک ده‌شاریته‌وه که خوا ئاشکرای ده‌کات ﴿وَنَحْنُ الْإِنْسَاءُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وه له‌(قه‌سئ) خه‌ک ده‌ترسی له‌کاتیکدا خوا شیاوتره‌ که‌لئی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْنٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ ئینجا کاتئ زه‌ید پیویستی به‌و (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و ته‌لاقی دا ﴿وَرَوْحُكُمْ﴾ ئیمه‌ نه‌و (زه‌ینه‌ب) مان لی ماره‌کردی ﴿لَكِنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیج ناره‌حه‌تی (وتاوانئ) نه‌بیئت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَنْوَاجٍ أَدْعَايِهِمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کوپ کراوه‌کانیاندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتئ پیویستیان پییان نه‌ما و ته‌لاقیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه فه‌رمانی خوا (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بۆت) دراوه و براوه‌یه. (۳۷) ﴿مَا كَانَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیج ناره‌حه‌تی (تاوان) یك له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نییه ﴿يَمَّا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که خوا برپاری داوه بۆی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو ریگای (دانراوی) خوایه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبه‌رانی له‌مه‌وپیشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه فه‌رمانی خواش برپاریکی برپار دراوه. (۳۸) ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ که‌سانی که په‌یامه‌کانی خوا راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له‌(خوا) ده‌ترسن و بیجگه‌ له‌خوا له‌که‌سئ تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌ به‌چاودیر. (۳۹) ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ باوکی هیج یه‌ک له‌پیاوه‌کانتان نییه ﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداری خواو کۆتا مه‌مینی پیغه‌مبه‌رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه. (۴۰) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا﴾ زۆد یادی خوا بکه‌ن. (۴۱) ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا. (۴۲) ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتیکه‌ به‌زه‌یی خۆی ده‌ه‌رئینی به‌سه‌رتاندا ﴿وَمَلَائِكَتُهُ﴾ و فریشته‌کانی داوا لیبوردنتان بۆ ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌و هۆیه‌ وه (خوا) له‌تاریکی یه‌کانه‌وه ده‌رتان دینی به‌ره‌و نورو رووناکی (ئیمان و نیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه خوا به‌ به‌زه‌یی به‌ئیمانداران. (۴۳)

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَأَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّونها
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَلِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

چون له کاتی
خودا دمیکرد
پاشان بیلال
بانگی مہربانی
دلو پیغہ مہربانی
خوا (ﷺ) نویزی
مہربانی کرد
مہربانی چون له
کاتی خودا
تہجانی دہدا.

ہوئی ہاتھ
غوارہوی
نایبہتی (۲۸)
سورتمی (۲۹،
الاحزاب): (۳۰)
ایہا النبی! قل
لأنفاجہ ان کھنن
ئین
..... موسلیم لہ
مہربانی کردی

جایرہوہ

دہ گنہ گارہوہ کہ ووتویہ تی: نہ بوبہ کر پوشت بق لای پیغہ مہربانی (ﷺ) داوای مؤلہ تی کرد بجیتہ
ژورہوہ بینی خہلک لہ بہ ردہ رگا کہ یدا دانیشتون مؤلہ تی بہ ہیج کہ سیکیان نہ دراوہ بق چونہ ژورہوہ
جایر ووتی: مؤلہ تی نہ بوبہ کر و پوشتہ ژورہوہ پاشان عومرہات مؤلہ تی چونہ ژورہوہ
خواست نہ ویش مؤلہ تی پی درا بینی پیغہ مہربانی خوا (ﷺ) دانیشتونہ و خیزانہ کانیشی -

﴿فَعَزَّزْتُمْ يَوْمَ الْمَفْزَهِ سَلَمٌ﴾ دلائی باورداران ده گنه خرمهت شو (خوا) به خیرماتنیان
 به (روشی) سلامه ﴿وَأَعَدَّ لَمْ أَخْرَجَ كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بق ناماده کردون.
 ۴۴ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نهی پیغمبر ﴿بِیْگومان نیکه تومان نارودوه (بق
 خه لکی) ﴿شهِدًا وَنَبِيرًا وَنَذِيرًا﴾ به شایهت و مرده دهر و ترسینه. ۴۵ ﴿وَدَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾
 و به بانگ خولز بق (رگه) خوا به فرمانی شو ﴿وَنَبِيرًا مُبْرَأً﴾ و چرایه کی رووناک
 کرموه. ۴۶ ﴿وَنَبِيرًا الْمُؤْمِنِينَ بِأَنْ لَمْ﴾ وه مرده بده به نیمانداران که بیگومان بق نه وان
 مهیه ﴿مِنْ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا﴾ به هر وه به خشتیکی گموره له لایه ن خواوه. ۴۷ ﴿وَلَا تُطِيعِ
 الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ گویرایه لی کافران و دور رووان مه که ﴿وَدَعِ أَهْلَهُمْ﴾ گوئی مه د، به نازار
 دانی نه وان (بق تی) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پخت هر به خوا بیسته ﴿وَنَهَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وه
 خوا به سه که پشتیوان بیت. ۴۸ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باورده پتان هیناوه
 ﴿إِذَا تَكَلَّمْتُمْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کاتی تافره تانی نیمانداران ماره کرد ﴿فَرَّطْتُمْ مَوْحِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 تَسْمَعُوا﴾ له پاهان له پیش نه وه ی بچه لایان ته لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ عَذَابٍ
 نَتَذَرُهُمْ﴾ نه وه له سره وان نییه بق نیره هیچ عیدده یه که هل ژمیرن ﴿فَتَسْمَعُونَ وَتَنْهَوْنَهُمْ﴾
 که واته مونه بیان (پوشاک و نوین بق بلخشیان) بده ن و طه لایان بده ن ﴿نَزَّاعًا حَبِيلًا﴾
 به طه لایان کی جوان و پیاوانه. ۴۹ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَخْلَقْنَا لَكَ﴾ نهی پیغمبر ﴿بِیْگومان
 نیکه حه لایان کرد بق تو ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي وَاثَقْتَ أَجْرَهُمْ﴾ نه و هاوسه رانه ت
 که ماره بیت پی دلون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ مه روه ها نه و که نیزه کانه ی
 خوا ده ست توی خست (به هوی زال بوونت به سر کافراندا) ﴿وَنَبَاتٌ عَمَلٌ وَنَبَاتٌ عَمَلٌ﴾ و
 (بقمان حه لایان کردون) کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَنَبَاتٌ خَالِكٌ
 وَنَبَاتٌ خَالِكٌ﴾ و کچانی خالت و کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾
 نه وانه ی که کچیان کرد له گالت ﴿وَأَتَرَأَ مُؤْمِنَةً إِنْ وَفَّيْتُ نَفْسًا لِلَّهِ﴾ مه روه ها تافره تیکی
 نیماندار نه گره خلی بیه خشی به پیغمبر (به بی ماره یی) ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ
 يَنْتَحِبَ﴾ نه گره پیغمبر ﴿بِیْگومان نیکه وستی ماره ی بکات ﴿خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 (نه مه بیان) ته نیا بق تر سروسه به جیا له نیماندارانی تر ﴿فَذَعَبْنَا مَا قَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾
 به راستی نیکه ده زانین چیمان پیوست کردوه له سر نیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده ریاره ی هاوسه رکانیان و که نیزه که کانیان ﴿لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾
 له بر نه وه ی هیچ له لات زه حمهت و گران نه یی (که شتانیکت به جیا له
 موسلمانان بق سروسه) ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیچره ده ی مهرمه باه. ۵۰

تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ وَمِنْ أَنْبَغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَأَ عَنِ هُنَّ
 وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
 النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
 ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
 يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظٍ لَكُمْ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
 فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ
 ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
 يَسْتَحْيِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
 وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
 لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ
 بُدِّئُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوُوهُ فَيَنْ أَلَّهِ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

به خه هه تباری و
 به بی ده نگی
 به ده وریدا
 دانیخترون پاشان
 عومر ووتی :
 سویند به خوا
 قسه یه که ده که م
 پیغه مبر (ﷺ)
 پی بکنی ووتی :
 خوزگه نی
 پیغه مبر چاوت
 لی بویه خیزانم
 داوی نه فقهی لی
 ده کردم منیش
 هه لسمه و بوی و
 دام به گردنیدا
 پیغه مبر ری
 خواه (ﷺ) پی
 کنی ووتی : (ثم
 هوسه رانه ی
 منیش که ده یان
 بینی به ده وری

مددان داوی نه فقه م لی ده کن) نه بویه کر هستا بق عایشه مالی به گردنیدا هه ووه هه عومریش
 مالی به گردنی حه فسه داو هه ردوکیان ده یان ووت پییان داوی شتیک ده کن له پیغه مبر ری خوا
 (ﷺ) که نیه تی؟ نه وانیش ووتیان سویند به خوا هه رگیز داوی شتیک ناکه یی له پیغه مبر (ﷺ) که
 نه بییت پاشان مانگیک یان بیست و تر رقر دور که وته وه لییان و جیی لی جیا کردنه وه جا ثم -

﴿تُرَىٰ مِنْ ثَمَرٍ أُبْهَىٰ﴾ (ثمی موحه ممد ﴿﴾ سهری) هریه کی له خیزانه کانت ویست
 دواى بخه ﴿وَتَرَىٰ اِلَيْكَ مِنْ ثَمَرٍ﴾ و هریه کی له وانت ویست (پیشی بخه) بیته بؤ
 لای خلت ﴿وَمِنْ اَبْتَفَيْتَ مِنْ غَرْثٍ﴾ وه هریه کامت بوی (بیته لات) له وانه ی وازت لی
 میتاون ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ هیچ گونا میکت له سهر نییه ﴿ذَلِكَ اَدْنٰی اَنْ تَقْرَ اَعْيُنُهُنَّ﴾ نهو
 (سهریشک کردنه) نزیك تره که چاوو دلیانی پی گهش بیته وه ﴿وَلَا خَرَفَ﴾
 و خه هت نه خفن ﴿وَنَرَضَتْ بِمَا رَزَقْنَهُنَّ﴾ و هه موویان رازی بن به وهی که پیت
 دلون ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده زانی به وهی که له دلتان دایه ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا
 خَلِيْمًا﴾ وه خوا زانی له سهر خویه. ۵۱ ﴿لَا خَيْرَ لَكَ اَلَيْسَا مِنْ اَعْدَآءِ﴾ دواى نه مانه (که
 هاوسه رتن) هیچ ثافره تیکت بق حه لال نییه ﴿وَلَا اَنْ تَبْدُلَ مِنْ اَلْوَجْهِ﴾ و ناشتوانی
 بیان گوی به هاوسه رانی تر ﴿وَلَوْ اَعْجَلْتَ خُسْرٰنًا﴾ هه رچه نده به جوانیان سهر سام
 بیت ﴿وَلَوْ اَبْكَیَا سَهْرَجَتِ رَابِعُهُنَّ﴾ ﴿اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ﴾ مه گه وه که تیزه که
 بیته خاوهی ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ رَّحِيْمًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکن چاودیره.
 ۵۲ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ تهی نه وانه ی باوه رتان میتاوه ﴿لَا تَدْخُلُوْا بِلُحٰۤیِ
 مه چنه ئوره وه بق ماله کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ ﴿اِلَّا اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰی طَعَامٍ﴾ مه گه
 ریگه تان پی بدری بق نان خواردنیك ﴿غَيْرَ مُطْعِنِيْنَ﴾ بی نه وهی چاوه پوانی
 پیگه پشتنی بکن ﴿وَلٰكِنْ اِذَا دُعِیْتُمْ فَاَدْخُلُوْا﴾ به لام نه گه بانگ کران (بقنان خواردن)
 نه و سا برقه ئوره وه ﴿فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَبِرُوْا﴾ نینجا نه گه خواردنه که تان خوارد
 بلاوهی لی بکن ﴿وَلَا تُسْمِنُوْا﴾ وه مه میتنه وه بق قسه کردن ﴿اِنْ ذٰلِكُمْ كَانَ
 یُؤْذِی الْاَنۡفِی﴾ چونکه به پاستی نهو (مانه وه تان) نازاری پیغه مبه ر ﴿﴾ ده دات
 ﴿تَسْتَحۡیِیۡنَ﴾ نه ویش شهرم ده کات لیقان (که بی ده نگه) ﴿وَاللّٰهُ لَا یَسْتَحۡیِیۡ مِنْ
 اَلْحَقِّ﴾ به لام خوا له (ووتنی) هق شهرم ناکات ﴿وَاِذَا سَأَلْتُمُوْهُنَّ﴾ وه هریه کانی
 دواى شتیکی ناوالتان کرد له (هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ ﴿فَسْأَلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ
 حِجَابٍ﴾ نه وه له پشتی پرده وه لیقان دلاوکه ن ﴿ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نهو
 (هستیره دلاو کردنه) تان خاوتن تره بق دلی ئوره وه نه وانش ﴿وَمَا كُنْتَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا
 رَسُوْلَ اللّٰهِ﴾ به هیچ هستیره یه بق ئوره دروست نی یه نازاری (دلی) پیغه مبه ری
 خوا بده ن ﴿وَلَا اَنْ تَكُوْنُوْا اَرْوَاحُهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ اُنۡدَآءُ﴾ وه هریه گیز نابی خیزانه کانی پاش
 خوی ماره بکن ﴿اِنْ ذٰلِكُمْ﴾ به پاستی نهو (نازاردانی دلو ماره کردنه) تان ﴿فَإِنْ
 عِنۡدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا﴾ به لای خواوه (گونا میکی) زلد گه وره یه. ۵۳ ﴿اِنْ تَدُوْا حِیۡةً﴾
 نه گه هریه شتیك ثافه کرا بکن (بیلتن) ﴿اَوْ غُرۡفًا﴾ یا بی شارنه وه (له دلتاندا)
 ﴿فَإِنَّ اللّٰهَ كَآتٍ بِكُلِّ غُرۡفٍ عَلِيْمًا﴾ نه وه به پاستی خوا زانی به هه موو هتیکه. ۵۴

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ﴾ (هاوسهرانی پیغمبر ﷺ) هیچ گونا میکیان له سر نییه ﴿وَلَا آثَارُ ابْتِلَاءٍ وَلَا إِخْوَانٍ﴾ (نه گهر می حیل بن) لای باوکیان و کورانیان و بریانیان ﴿وَلَا آثَارُ إِخْوَانٍ وَلَا آثَارُ أَخَوْتِهِمْ﴾ و بران لکانیان و خوشک زلکانیان ﴿وَلَا إِسْهَابُهُمْ وَلَا مَا تَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ و لای تافرماتی هاو مینیان و لای غولام و کهنیرانی خویان ﴿وَأَتَيْنَ اللَّهُ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَتِ اللَّهُ كَاتَ عَلَى كُلِّ فَرْزٍ غِيَا﴾ به راستی خوا چاودیرو ناگاداره به سر مه موو شتی کدا. ۵۵ ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به راستی خوا فروشته کانی سه لوات دده دن له سر پیغمبر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وهی که باوه پتان میناوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَلْفِيًا﴾ نپوهش سه لحو سه لای زوری له سر بدهن. ۵۶ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ﴾ به راستی کهسانی که تازی خوا پیغمبر کهی دده دن ﴿لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُ﴾ خوا نه فری لی کردون له دنیا و له دوازی دما ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّبِينًا﴾ وه سزای ریسوا که ری بق تاماده کردون. ۵۷ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه کهسانی که تازی پیاوان و تافرماتی نیمندلر نه دن ﴿يَغْفِرَ مَا كَانُوا﴾ می نه وهی هیچ تاوانیکیان کردی ﴿لَقَدْ اخْتَلَلُوا بُيُوتًا وَأَرْصَامًا﴾ نه وه به راستی نه وه بوختان و تاوانیکی ناشکریان گرتوته نه ستر. ۵۸ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ﴾ نهی پیغمبر ﷺ بلی به هاوسهرانت ﴿وَنَبَاتِكُمْ وَنَسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به کچانت و به تافرماتی به اولان ﴿يُذِيعَ عَلَيْنَ مِنْ خَلِيلِهِ﴾ با عاباکیان بدهن به سر خویان و جوانیانی پی دلیقشون ﴿ذَلِكَ أَتَى أَنْ يَخْلُقَ﴾ نه وه نزدیکتره بنا سرتین (به دلیق پاک) ﴿فَلَا يُؤْتَيْنَ﴾ تا به مویسه تازر نه سرتین ﴿وَكَاثَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیخو شپوری میهره بانه. ۵۹ ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ الْفَاسِقِينَ﴾ به راستی نه گهر کوتایی نه مین دور روان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ وه کهسانی له دلیقانه نه خوشی مهیه ﴿وَالْمَرْجُوفُونَ فِي النَّارِ﴾ و به پوپا که نه مچیه کان له مدینه دا ﴿لَنُفِثَنَّكَ بِهِ﴾ نپمه تر هان دده دین (به جنگ کردن له دزیان ﴿لَنْ لَا تَخْرُجُوا مِنْهَا إِلَّا قِلِيلًا﴾ پاشان ماوه یه کی که م نه بی (له مدینه دا) دراوسیت ناین (دوره مکرین). ۶۰ ﴿لَنُفِثَنَّكُمْ﴾ آیتنا نپفوا (نه وه) نه فرین لی کراون له مهر کوئی بهر دوست کوئن ﴿أَجِبُوا وَظِلُّوا تَقِيًا﴾ به فعلی همگی و به کوشتن ده کورین. ۶۱ ﴿سُئِلَ﴾ ﴿أَنَّهُ﴾ خوا (نه وهی کرموه) به سوننهت و بلو ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ له ناو کهسانی که بیشتر بوون ﴿وَلَمْ يَجِدْ إِلَهًا تَعْبُدًا﴾ هر گیز باوو سوننهتی خوا گزانی بق نییه. ۶۲

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ نُقَلِّبُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

هوی هاتنه

غوارهوی

نایه تی (٢٥)

سورته

(الاحزاب) : «إِنْ

الْمُسْلِمِينَ

وَالْمُسْلِمَاتِ...»

تو دمنی له نوم و

مه ماری

نه نهاریه وه

ده گپرتنه وه که

ده لیت : هام بی

لای پیغه مبر

(کَلَّا) ویتم:

مه چس شت

ده بینم ته نها بی

پیاوانه ناییم به

هیج جلدی باسی

تافره تان کرابی

نیتر نه م نایه ته

هاته خواره وه

«إِنَّ الْمُسْلِمِينَ

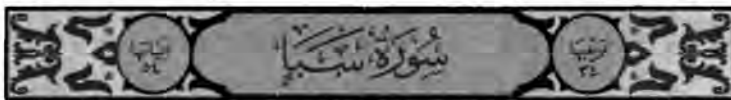
وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ...»

هوی هاتنه خوارهوی نایه تی (٢٧) سورته الاحزاب) : «وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ...»

بوخاری له نه نه سی کوپی مالیکه وه (په زای خوی لی بی) ده گپرتنه وه ده لی نه م نایه ته «وَتُخْفِي فِي

نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ...» ده رباریه زینه بی کچی جه حش و زهیدی کوپی حارثه دابه زی.

﴿يُنْفِلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نهی موحه معاد (ک)) خه‌ک پرسپارت لسی ده‌که‌ن
 ده‌ریاره‌ی (به‌ریا‌بوونی) بقئی دوا‌ی ﴿فَلْإِنَّمَا عَلَّمَهَا عَبْدُ اللَّهِ﴾ بلی زانی‌ی (به‌ریا‌بوونی)
 نو و بقده ته‌نیا لای خوابه ﴿وَمَا نَذِيرُكَ﴾ تر چوزانیت ﴿فَلْإِنَّمَا عَلَّمَهَا عَبْدُ اللَّهِ﴾ له‌وانه‌یه
 بقئی دوا‌ی نزیک بیت (به‌لام خه‌ک نازانن). ۶۲ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خوا
 نه‌فرینی له بی باوه‌پان کردوه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و شاکری مه‌لگیرسای بی ناماده
 کردون. ۶۴ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به‌مه‌میسه‌ی تیتیدا ده‌میکنه‌وه ﴿لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلًا وَلَا نَصِيرًا﴾
 هیچ پشتیوان و یاری ده‌ده‌ریکیان نییه. ۶۵ ﴿يَوْمَ تَقُفُّ أَرْجُلُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رقیی که‌ده‌م
 و چاویان له‌ناگری بقده‌خ دا هم دیو نو دیو ده‌کریت ﴿يَقُولُونَ يَلَيْسَ لِلَّهِ الْخَزْزَكَةُ﴾
 کاشکای ﴿أَلَطْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرُّسُلَ﴾ گو‌پرایه‌لی خواو گو‌پرایه‌لی پیغه‌مبه‌رمان بکریاده.
 ۶۶ ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ وه ده‌لی: نه‌ی په‌روه‌ریکارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَاتَنَا وَكِرَاءَنَا﴾ به‌راستی
 نیچه به‌گوئی سه‌ران و که‌وره‌کانمان کرد ﴿فَأَخْلُونا السَّيْلَ﴾ نیتر له‌ریگیی راست
 گومایان کردین. ۶۷ ﴿رَبَّنَا إِنَّا نَمُوتُ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه‌ی په‌روه‌ریکارمان دوو به‌رابه‌ر
 سزایان بده ﴿وَالْعَذَابُ لَشَدِيدٌ﴾ و به‌ر نه‌فرینی که‌وره‌ی خرقیان بخه‌یت. ۶۸ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه باوه‌پتان می‌ناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ نَسُوا﴾ وه‌ک نه‌و که‌سانه مه‌بن
 که‌ موسایان نازاردا (تقمه‌تیاں بق کرد) ﴿فَبَرَأَ اللَّهُ مِنَّا قَالُوا﴾ جا خوا موسای پاک
 کرده‌وه له‌وه‌ی ده‌یان روت ﴿وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ وَجِيحًا﴾ (موسا) لای خوا ریزو پله‌ی هه‌بوو.
 ۶۹ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان می‌ناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن و
 پاریزکار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌راست و دروست بکه‌ن. ۷۰ ﴿يُضْلِحْ لَكُمْ
 أَعْيُنَكُمْ﴾ کرده‌وه‌کانتان چاک ده‌کات ﴿وَنُفِيزْ لَكُمْ دُورَكُمْ﴾ و له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی
 ﴿وَمَنْ يُعِمْ اللَّهَ رَسُولَهُ﴾ و هر که‌س گو‌پرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ قَرَّبَ قُدْرًا
 عَظِيمًا﴾ نه‌وه به‌راستی سه‌ره‌که‌وتنیکی که‌وره‌ی به‌ده‌ست می‌ناوه. ۷۱ ﴿إِنَّا عَرَضْنَا
 الْأَمَانَاتَ﴾ بیگومان نیچه سپارده‌مان نیسانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ناسمانه‌کان و
 زه‌وی و چیاکان دا(مه‌لگرتنی نه‌مانه‌تی سیندرمان پی‌هنیار کرد بقیان) ﴿فَأَمَّا أَنْ
 حَمَلْنَا وَانْفَقْنَا مِنَّا﴾ به‌لام می‌چیان پازی نه‌بوون که‌مه‌لیگرن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلْنَا
 الْإِنْسَانَ﴾ که‌چی ناده‌می نه‌و(سپارده‌ی) مه‌لگرت ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَبُولًا﴾ به‌راستی
 نه‌و (ناده‌می) بقدر سه‌مه‌کار و نه‌زانه. ۷۲ ﴿يُتَذَكَّرُ اللَّهُ الْمُتَذَكِّرِينَ وَالْمُتَذَكَّرِينَ﴾ بق نه‌وه‌ی
 خوا سزای بدات پی‌اوان و تافره‌تانی دوو بوو ﴿وَالْمُشْرِكُونَ وَالْمُشْرِكُونَ﴾ و پی‌اوان و
 تافره‌تانی هاوه‌ل دانه‌ر ﴿وَنُتْرَبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌ پی‌اوان و تافره‌تانی
 نیماندار ته‌ویه و ده‌گری ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا لی‌بوورده‌ی میهره‌بانه. ۷۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝^١ يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝^٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَ كُنْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝^٣ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝^٤ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ الْإِيمِ ۝^٥ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝^٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نُنَبِّئُكَ عَلَىٰ رَجُلٍ نَبَّيْتُكُمْ إِذَا مَرَّ قَوْمٌ كُلُّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝^٧

هؤلی هاتمه
خوارموی نایهتی
(۳۷) سورمتی
(الاحزاب): «کتا
لخنی زید منھا
ولما نذجتھا
.....» موسلم له
شمسوره (پرمای
خوای لی بری
ده کجرت
ده لیت: کات
عبدهی زمینہی
کچی جہش
تہو بود
پیغمبری خوا
(۳۸) بہ زمینہی
کوی حارشی
تہو بود (میج
کس نی یہ لای
من بہ قدرتی
شمین و جسی
مقاماتہ بیت بہر

لای زمینہی و خوارموی ہک ہر من) شمس دملیت: زمینہی ہر لای لہ کاتیکھا زمینہی موسوی
دہ لیت دملیت کہ بینیم لہ دل و دہر و خدا نذر کردہ بود بہ جوی تہداتواتی سمیری ہکم کات
کہ زانیم پیغمبری خوا (۳۸) یاسی خوارموی کردہ منیہ ہشتم تی کردہ ہاتھ لاورہ و روم:
نہی زمینہی ملامت لی ہن پیغمبر (۳۸) یاسی خوارموی لری کردہ ہشتم و روم: میج کارک -

سورتی سبا

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده میهره بان. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 مهو سوپاس و ستایش بق خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هرچی
 له تاسمانه کان و زه ویدایه ته نیا می نموه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه له دواپوژیشدا
 ستایش مهر بق نموه ﴿وَمَوْءُؤُا الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه نمو (خوا) دروست کاری وردینه.
 ۱ ﴿يَعْلَمُ مَا بَلَّغَ لِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده زانی چی ده چی به تلو زه ویدا ﴿وَمَا أَخْرَجَ مِنْهَا﴾ و
 چی لی ده ده ده چی ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و چی میت خواره وه له تاسمان ﴿وَمَا تَرَجَّ﴾
 لباً و چی بق مهر ده کوی ﴿وَمَوْءُؤُا الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه خوا میهره بانی لیبوره ده.
 ۲ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بسی باوهران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ﴾ رذی دوا ایمان
 (به سرده) تایهت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَنَبَىٰ لَتَأْتِيَ كُنَّ﴾ (شی موحه مه د) بلی (وانیه)
 سویند به به رومردگارم نمو (قیامته) تان بق دی ﴿عَلَيْهِ الْقَلْبُ﴾ (خوا) زانی مهو
 په نه نه کانه ﴿لَا يَنْزِلُ عَنْهُ﴾ له خوا گوم نایم ﴿يُنْفَخُ دُخَانُ السَّمُوتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾
 قورسای گهر بلیه که له تاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ﴾ وه
 به چو کترو گهره تر لهو نییه ﴿إِلَّا فِي عَجَسٍ لَّيِّنٍ﴾ نیلا له کتیبیکي ناشکراو
 رووندلیه. ۳ ﴿يُنَجِّزُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بق نه وهی پاداشتی نه وانه می
 باوهران میتا ورو کرده می چاکیان کردوه به تلموه ﴿أُولَئِكَ هُم مَغْفِرُونَ﴾ بق
 نه وانه لیبوردن ﴿وَيَزِدُّكُمْ عَرْشَ﴾ و پاداشت و رذی به کی چاک. ۴ ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا﴾
 نه وانه و ده کسان که مهو له دهن باوهر به نه نه کانی نیکه نه کری ﴿مُعْجِرِينَ﴾
 دهسته پاچهن و هیچیان پی تا کری ﴿أُولَئِكَ هُم عَذَابُ مِن زُخْرِ الْعَذَابِ﴾ بق نه وانه به سزای
 نلد خراپ و سهخت. ۵ ﴿وَنَرَى الَّذِينَ أَوْثَرُوا الْعِلْمَ﴾ نه وانه زانیاریان پی دراوه ده زانن
 ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ﴾ نه وهی له په رومردگار ته وه بق هاتسوه ﴿مَوْءُؤُا الْحَقُّ﴾
 ته نها نه وه راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَرَبِ الْحَمِيدِ﴾ و پینمونی (خه که) ده کات بق
 ریگای خوای زالی ستایش کراو. ۶ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه می باوهر بیون
 دمیان ووت ﴿مَنْ نَدْلُكُمْ عَلَى رَجُلٍ﴾ تایا پیاو یکتان نیشان بده من ﴿لَنُفِضَنَّكُمْ إِذَا مَرَقْنَا كُلَّ﴾
 مَرَقٍ ﴿كَهْ هَؤُلَاءِ﴾ ده دات کاتی (مرمن) به ته وای رذین و پاره پاره بیون
 ﴿إِنَّمَا لِرَّ غُلُوبٍ خَبِيرٍ﴾ به راستی نیوه (دروست ده کری نه وه) به دروست کردنیکی تازه. ۷

أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَسْأَخَ خِصْفٍ بِهِمْ
الْأَرْضَ أَوْ نَسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
يَجِبَالُ أَوَّيَ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدُ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ
سَبِغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صِلًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ غَدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحُها شَهْرٌ
وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا ذُقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقَدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ فَلَمَّا خِرْبَتِنَا أِلْجُنُ
أَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

تا که ما پرس
به په روه دگام
نه که م نینجا
هستا رهاست
هوئی جیگای
نویزه که ی و نه م
تایه ته دابه زی
﴿فَلَمَّا قَضَىٰ رَبُّهُ
مُنْهَا وَطَرًا
رَوَّاحُهَا....﴾

هوئی هاتنه
خوار هوی
تایه تی (۵۱)
سوره تی
(الاحزاب):
﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ
مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ
مَنْ تَشَاءُ...﴾
بوخاری له
عانی شه وه
ده گیزیت وه وه

ده لیت: من رقم هه لده ستا و توره ده بووم له و نافرده تانه ی خو یان ده به خشی به پیغه مبه ری خوا
(﴿﴾ و دم ووت : تایا نافرده ت خوی ده به خشی ؟ جا کاتی خوی گه وده نه م تایه ته ی دابه زاند
﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَقَيْتَ مَعَنَ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ ووت و
ده بینم نه وه ی حه زت لی ی بو په روه دگارت زو بوی به دی هی ناوی.

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ثابا نهو (پیغمبر (ﷺ)) به‌دهم خواوه درق ده‌کات ﴿أَمْ يَدَّ جَنَّةُ﴾
 یا شیتکه ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر وانییه) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باوه‌پن به‌دوا
 رقد ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گومراییه‌کی دورور (له‌پاستی) دان. (۸) ﴿أَلَمْ
 نَرَوْا﴾ ده‌ی ثابا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِنَّ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بق شه‌وی له‌به‌رده‌م و
 له‌پشتیان‌ه‌ویه ﴿يَرْبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان و زه‌ویدا ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ بِهِمُ الْآرِضِ﴾
 نه‌گه‌ر بمانه‌وی ده‌یان به‌ین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ تُنْفِطَ عَلَيْهِمُ﴾ یا ده‌یخه‌ینه خوار
 به‌سه‌ریاندا ﴿كَيْفَا يَرْبِ السَّمَاءِ﴾ چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ناسمان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌پاستی
 له‌وه‌دا به‌لگو په‌ند مه‌یه ﴿لِكُلِّ غَيْرِ مُبِينٍ﴾ بق هر به‌نده‌یه‌کی پور له‌خوا. (۹) ﴿وَلَقَدْ
 بَاتَيْنَا دَاوُدَ وَمَا فَضَلًا﴾ سویتد به‌خوا به‌پاستی له‌لایه‌ن خرمانه‌وه به‌هره‌یه‌کی گه‌ورده‌مان
 به‌داوود به‌خشییوو ﴿بَنِي جَالُوتَ مِنْهُمْ وَالْعَلَمُ﴾ نه‌ی چیاکان و بالنده‌کان له‌گه‌ل داوود
 زیگرو ته‌سبیح بلتیه‌وه ﴿وَأَلَّا لَهُ الْغَيْبُ﴾ وه ناسنمان بق نه‌رم کردبوو. (۱۰) ﴿أَنْ أَعْلَنَ
 سَبْعِينَ﴾ (سه‌رمانان پی کرد) که‌پزشاکانی دایق‌شهری (همه‌وو له‌شی لی) دروست
 بکه ﴿وَقَفَّزَ فِي السَّيْرِ﴾ و له‌چینی زیددا نه‌ندازه‌یی نه‌لقه‌کان وه‌ک یه‌ک بن ﴿وَأَعْمَلُوا
 سَبِيلًا﴾ و کرده‌وه‌ی چاک بکن ﴿إِنْ بِمَا تَعْمَلُونَ نَصِيرٌ﴾ به‌پاستی من به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن
 بی‌نام. (۱۱) ﴿وَلَسَلِمْنَ الرَّيْحَ﴾ وه بق سوله‌یمان بامان رام هیتا ﴿غَدُوًّا شَرًّا﴾ به‌یانیان (تا
 نته‌وه‌ی با) مانگیک ریگای ده‌بری ﴿وَزَوَّاجَهَا شَرًّا﴾ وه (نیه‌وه‌یان تا) نیوارانیش مانگیک
 ریگای ده‌بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ مِنَ الْعَقَبِ﴾ وه مسمان بق تونده‌وه وه‌ک کانیا و (ده‌پوی) ﴿وَمِنْ
 آلِجَنٍّ مَنْ يَفْعَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و مه‌ندی له‌په‌ریه‌کامان رام هیتا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان
 ده‌کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ آلِفَاءٍ﴾ و نه‌گه‌ر هر کام
 له‌وان له‌فه‌رمانی نیمه‌لابدا ﴿فَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الْعَذِيبِ﴾ سزای ناگری هه‌لگپای پی
 ده‌چیزین. (۱۲) ﴿تَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌یمان) هرچی بویتایه‌ بقیان دروست ده‌کرد
 ﴿مِنْ مَحْرَبٍ وَمَنْشِيلٍ﴾ له‌په‌رستگاو په‌یکه‌رو ﴿وَجَنَّاتٍ كَأَلْجَافٍ﴾ چه‌ندین قاپی (نان
 خواردن) وه‌ک حه‌زی گه‌ورده‌و ﴿وَقُدُورٍ رَاسِيَةٍ﴾ چه‌ند قازان و مه‌نجالی دامه‌زراو
 (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌ورده‌یان) ﴿أَعْمَلُوا مَا دَاوُدُ شُكْرًا﴾ نه‌ی ثالی داوود شوکرانه‌ بژیری
 خوا بکن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكْرُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کام (بق خوا) سوپاسگوزان.
 (۱۳) ﴿فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَى الْمَوْتِ﴾ نینجا کاتی سوله‌یمانان مراند ﴿مَا دَعَمُ عَلَى تَوْبَةٍ﴾ هیچ
 شتیک مریدی نه‌و (سوله‌یمان) نیشان نه‌دان ﴿إِلَّا ذَابَتْهُ الْأَرْضُ﴾ بیجگه له‌خړده‌و
 موریانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِمَّا تَدَّ﴾ که‌دارده‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان) یان ده‌خوارد
 (که‌سوله‌یمان خړی دابوو به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا خُرَّ﴾ نینجا کاتی (سوله‌یمان) که‌وت
 ﴿تَبَيَّنَتِ الْجُودُ﴾ بق په‌ریه‌کان روون بویه‌وه ﴿أَنْ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْقَهْبَ﴾ که‌نه‌گه‌ر غه‌بیان
 بزانیایه ﴿مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له‌و سزا ریسواکه‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه. (۱۴)

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
 كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
 ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
 جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
 ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾
 وَجَعَلْنَاهُمْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
 وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
 فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
 شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
 فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَوْمُنَا بَالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

هزلی هاتله

خواردهوی

نایه تی (۵۲)

سوره تی

(الاحزاب): ۱۰

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

تَدْخُلُوا بُيُوتَ

النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ

لَكُمْ ۖ بُوخَارَى لَهُ

هه نه سه وه

ده گپرتته وه كه

ده لیت:

پیغمبری خوا

(ص): نالی هابی

دروست کردو

خه لکی تیر کرد له

نان و گوشت کاتی

زهینه بی کچی

جه حششی

گویتزیه وه پاشان

له به یانی یه که مدا

پوشت بق مالی

خیزانه کانی و سه لامی لی کردن و دعای بق کردن وه پوژانی پیشوو نه وانیش سه لامیان لی کردو
 دوعایان بق کرد جا کاتی، پیغمبر (ص): که پایوه بق ماله وه دوو پیای بیی پیکه وه قسه یان
 ده کرد که پیغمبر نه وانی دی نه پوشتته وه بق ماله وه و گپایوه جا کاتی دوو پیایوه که پیغمبر یان
 (ص): بیی له مالی خوی گپایوه به په له پوشتن نه نه س ده لی نازانم من یا که سیکی تر-

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِرِّكَ فِي مَنَاسِكِهِمْ نَذِيرٌ﴾ سویتند به خوا به راستی بق خه لکی سه به له و شویتنی
 ژوانه یاندا نیضانه بهك (له سهر دسه لاتی خوا) مه بوو ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو
 باخات لای راستو لای چپي (شوینته کیانه وه) مه بوو ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (پیتیان
 و ترا) له ریزی په روهرنگارتان بحق ﴿وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾ و سوپاسی شه بگن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ
 وَرِزْقٌ غَفُورٌ﴾ و لاتیکی پاک و خوش و په روهرنگاریکی لیبورده (یان مه به). (۱۵)
 ﴿فَاغْرُضُوا﴾ نینجا روویان و مرگېرا ﴿فَارْزُقْنَا عَلَيْهِمْ سَلِّ الْعَرَبِ﴾ به و هوپه وه لافاوی
 و ترانگارمان بق نارین ﴿وَنَدَلْنَهُمْ حَتَّتَنَ﴾ دوو باخاتی (چاکی به روو بووم دان)
 نه ولمان گدري به روو باخاتی ﴿ذَوَاتِ أَكْلٍ خَطَرٍ وَأَثَلٍ﴾ (خرابی) خاوهن به ریکی تفت و
 تال و دیر گز ﴿وَضَرْبٍ مِنْ جَذْرِ قَبْلِ﴾ و که می له داری نه بگ (تاوگ). (۱۶) ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ
 بِمَا كَفَرُوا﴾ تا به و جرده توله مان لی سهندن به هوپ نا سوپاسیانه وه ﴿وَمَلَّ الْخَبْرَىٰ إِلَّا
 الْكَفُورُ﴾ و تایا جگ له واتهی رذر سپلن توله له کس نه سهندن. (۱۷) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
 الْفَرَىٰ الْآلِیَ بَرَكَةً﴾ و له متیوان (ریگای) نه وان و نه و شاراتهی پیتو به ره که تمان
 تی خستبوون (له شام) سازانده بوومان ﴿فَرَىٰ ظَبْرَةٍ﴾ چه ند شاروچکه و دتهاتی نزیک
 له به که وه دیار ﴿وَقَدْ رَأَىٰ آتِ السَّعَةِ﴾ و ریگای نزیکمان بق رقتن له نیتوان (نه و
 دتهاتنه) دا دلفابوو ﴿يَمُرُّوا فِيهَا نَبَاتٍ وَأَبْنَاءٌ وَابْنِينَ﴾ (و تمان پیتیان) چه ند شه وو رقد به و
 (ریگایانه) دا برقن به تارامی و بی ترس. (۱۸) ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَشْقَارِنَا﴾ که چی
 (خه لکی سه به) ووتیان شه په روهرنگارمان ماوهی (ریگای) سه فهره کانمان دور
 بخه رموه ﴿وَنَظَّارُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ و سته میان له خویان کرد ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ نیتسه ش
 کرمانن به دلمستانن له ناو خه لکا بیگېنه وه ﴿وَمَزْنَنَهُمْ كُلَّ مَزْنٍ﴾ پرژ و بلاومان کردن
 (به و لاندان) به ی په ری پرژو بلو کرین ﴿إِنْ لِي ذَلِكُ﴾ به راستی له و به سه رها ته دا
 ﴿لَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّخَوِّرٌ﴾ چه ند نیضانه مه به بق هه موو رذر خو گری شوکرانه بژیر.
 (۱۹) ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾ سویتند به خوا به راستی شه یتان گومانی خوی
 له واندان به دی هیتا ﴿فَاتَّبَعُوا إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بویه نیمانداران نه بیت هه موویان
 شویتنی شه یتان که وتن. (۲۰) ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ و شه یتان هیچ دسه لاتی
 به سهر نیمانداران دا نه بوو ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ﴾ ته نها بق شه وهی بزافیت کئی
 باوه پی به روژی دواپی هه به ﴿يَمَنْ مَوْثِقًا فِي عِلْفٍ﴾ و کئی له وان دهریاره ی (دواپوژن)
 له گومانداپه ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ﴾ و په روهرنگارت (شه ی موحه مه مد ﴿سَلَّمَ﴾)
 به سهر هه موو شتیکیدا چاودیره. (۲۱) ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 (شه ی موحه مه مد ﴿سَلَّمَ﴾) بلن ماوار بکن له وانه ی که بیجگه له خوا به په رستراوتان
 دهرانین ﴿لَا يَنْصُرُكُمْ يَفْقَهُ دَرْجُ﴾ به قه دهر هره وریدله به کیان به ده ست نییه
 ﴿إِلَّا السَّمُوتُ وَلَا لِي الْأَرْضُ﴾ نه له ناسمانه کان و نه له زمویدا ﴿وَمَا لَكُمْ لِيُومًا مِنْ شَيْءٍ﴾
 و نه شه په رستراوتان ماوهی (خوا) نه بوون (له دروست کردنی) ناسمانه کان و
 زمویدا ﴿وَمَا لَكُمْ لِيُومًا مِنْ شَيْءٍ﴾ و هیچ به له وان یارمه تی دهری خوا نه بوون. (۲۲)

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْلِيَآكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٥﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهْكُمْتُمْ بِشُرْكَاءَ كَلَّابٍ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَحْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ هَٰؤُلَاءِ لَئِنْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

والتی
ده چو دینی نمی بود
پیاده ای به
پیغمبر (ص) داد
پیغمبر پیش
که پادشاه و پادشاه
مالش پیرده که
له نیتوان من و
خویدا داد پادشاه و
تایستی حجاب
هاتم خوارده
هرده ما طلبه رانی
له عاتقه
ده گنبد
ده لیت: له گنبد
پیغمبر (ص) داد
خود و پدر
ده خوارده
تا و پادشاه، هر
تپه ری و پیغمبر
(ص) پادشاه کرد و
نورش ده ستی به

نان خوارید کرد له گنبد تا دجا به دجا هر به دجا من کورت نورش وای تا دجا تا دجا به
گوی ی من بکریه ده رباره ی تیره کس چاری پیکان ده کورت له کاتده تاپستی حجاب تپه ری.

که عبی کوپی لونه ی خوتان له ناگری مؤذخ بزگار بکن، نمی نوره ی سوره ی کوپی که عب خوتان
له ناگری مؤذخ بزگار بکن، نمی نوره ی (عبید شمس) خوتان له ناگری مؤذخ بزگار بکن نمی نوره ی -

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾
 مه‌گه رب بق که سی نهو (خوا) ریگه بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هتا کاتی ترس و بیم
 له دلی (تکا کاران) لاده بری (به‌موی ریگه پیدانی شه فاعهات) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به
 یه کتر) ده لئین: په‌روه‌ردگار تان چی برپاریکی فرموو ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته
 راسته‌که‌ی فرموو (که ریگه دانه به‌تکا کردن) ﴿وَهُوَ أَعْلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه ته‌نها (خوا)
 به‌رزو بلندو‌گه‌وره‌یه. ۲۳ ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی رزقیتان
 ده‌دات له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (رزقیمان ده‌دات) ﴿وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ﴾
 بیگومان نییم یا نیوه (یه‌کی‌کمان) ﴿لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌سر ریتمونین یا
 له‌گومراییه‌کی ناشکرادین. ۲۴ ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آخَرَمَنَا﴾ (بلی) پرسیار تان لی
 ناکری له‌تاوانی که نییم کردومانه ﴿وَلَا تَسْأَلْ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نییم ش پرسیارمان لی
 ناکری له‌وه‌ی نیوه ده‌یکه‌ن. ۲۵ ﴿قُلْ نَحْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا﴾ بلی په‌روه‌ردگارمان نییم و
 نیوه کزده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له‌پاشان برپار ده‌دات له‌نیواناماندا به‌ه‌ق و
 راستی ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه‌ر نه‌وه دادوه‌ری زانا. ۲۶ ﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 شُرَكَاءَ﴾ بلی ناده‌ی نیشانم دهن نه‌و هاویه‌شانه‌ی بردوبووتانه‌ی ریزی خواوه ﴿كَلَّا
 بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانیه به‌لکو زاتی خوایه ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره. ۲۷ ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ وه نییم تو‌مان نه‌ناردوه مه‌گه رب بق هه‌موو ناده‌می ﴿بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا﴾ به‌مژده‌ده‌رو ترسینه‌ر ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زقریه‌ی ناده‌می
 نازانن. ۲۸ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾ وه ده‌لئین نه‌م به‌لئینی (رزقی دواپی یه) که‌ی
 دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه راست گون. ۲۹ ﴿قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ بلی به‌لئینی
 نیوه رزقیکه ﴿لَّا تَسْتَخِيرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه‌سایتیک دوا ده‌که‌ون لی‌ی و
 نه‌پیشیش ده‌که‌ون. ۳۰ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوه‌پ بوعن ووتیان
 ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ نییم هه‌رگیز باوه‌پ ناهیتین به‌م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾
 و به‌و کتیبانه‌ش پیش نه‌م (قورئانه) هاتوون ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾
 خوزگه دهن دی کاتی نه‌و سته‌مکارانه ﴿مَوْفُورَتٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده‌گیرین له‌به‌رده‌م
 (دادگای) په‌روه‌ردگاریاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه‌و تاوان ناراسته‌ی
 یه‌کتر ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَظْعَفُوا﴾ لاوازو ژئرده‌سته‌کراوان ده‌لئین
 ﴿لِلَّذِينَ اسْتَظْعَفُوا﴾ به‌وانه‌ی خویان به‌گه‌وره ده‌زانی (ده‌سه‌لاتداره‌کان) ﴿لَوْلَا أَفْضَرُ
 لَكُمْ مُمْمِيتٍ﴾ نه‌گه‌ر نیوه نه‌بوونایه بیگومان نییم باوه‌پ‌دار ده‌بووین. ۳۱

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
 تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
 مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾
 وَقَالُوا أَنَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾
 قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
 زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ
 بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
 ءَابَتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
 أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٢٩﴾

(مبدأ مناف)

خوشتان له ناگری

دو ده خ پزگار بکن

نهی نه روی ماهیم

خوشتان له ناگری

دو ده خ پزگار بکن

نهی نه روی (مبدأ)

المطلب) خوشتان

له ناگری دو ده خ

پپارینن، نهی

فاتیمه (ی کچم)

خوت پپارینن

له ناگری دو ده خ

چونکه من میچم

به ده ست نی په

بوستان لای خوا جگه

له روی که خزمایه تی

په کتان له گلم هیه

من په یوه سستی

ده که م و نابچینم

نایه تی (٢١٥)

سوره قیامت (الشعراء):

قال رسول الله (ﷺ): (مثل المؤمنین فی توادهم وتراحمهم وتعاطفهم کمثل الجسد واحد إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى) (متفق علیه). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموی: (وینهی باوه پداران له خو شه ویستی و به زهی دلسوزیان بق په کتری وک لاشه یه ک وایه گه نه ندامتی نازاری ببیت هه موو لاشه ی خوی لی ناکه ویت و تادای ده گریت) قال رسول الله (ﷺ): (ابغونی فی الضعفاء)

﴿قَالَ الَّذِينَ أَشْكَبُوا﴾ نه‌وانه‌ی خویان به‌گه‌وره داده‌نا ده‌لئین ﴿لَّذِينَ اسْتَظَعُوا﴾ به‌وانه‌ی ژئیده‌سته و لاواز کرابوون ﴿أَخْنُ صَدَدْتُمْ عَنْ أَمْدَى﴾ ثایا ئیمه به‌رگیمان کردن له‌رینموونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ﴾ دوا‌ی نه‌وه بۆتان هات ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُخْرِمُونَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خۆتان تاوانبار بوون. (۳۲) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَظَعُوا﴾ ژئیر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌لئین ﴿لَّذِينَ أَشْكَبُوا﴾ به‌وانه‌ی خۆ به‌زل زان بوون ﴿بَلْ مَكْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو پیلانی (ئیوه) به‌شه‌و و به‌روژ (چه‌واشه‌ی کردین) ﴿إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتی فه‌رمانتان پی ده‌داین که بی به‌وا بین به‌خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَكَ آيَاتًا﴾ و وینه‌و هاویه‌شانی بۆ دابنئین ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾ مه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتی که سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْقَلَ فِي أَغْثَاكِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه زنجیرو ته‌وقمان کرده گه‌ردنی بی باوه‌پان ﴿مَنْ يَخْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ثایا تۆله‌یان لی نه‌سه‌نری جگه له‌وه‌ی ده‌یان کرد. (۳۳) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ وه له‌هیچ شارێکدا پیغه‌مبه‌ری ترسینه‌رمان نه‌ناردووه ﴿إِلَّا قَالَ مُرَقِّوهُمْ﴾ مه‌گر خاوه‌ن نازو نیعه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مهنده‌کانی) ووتوویانه ﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه باوه‌رمان نی یه به‌و (ثایینه‌ی) ئیوه‌ی پی نیردراون. (۳۴) ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا﴾ وه ووتیان ئیمه سامان و مندالمان زۆرتره (له‌ئیوه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه ئیمه قه‌ت سزا نادرئین. (۳۵) ﴿قُلْ إِنْ نَزَّلْنَاهُ بِقَوْلٍ بَلِّغْ بِهِ رَأْسَهُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿يَنْشُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگریته‌وه بۆ هر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌ی خه‌ک نازانن. (۳۶) ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي﴾ وه سامان و مندالتان شتی‌ک نین ﴿تُفَرِّقُونَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْيَقِينِ﴾ لای ئیمه پله‌و پایه‌تان نزیک بکه‌نه‌وه ﴿إِلَّا مَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گر نه‌وه‌ی باوه‌پی هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبی ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَعْدِ﴾ بۆ نه‌وانه پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هیه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هۆی نه‌و چا‌کانه‌ی که کردویانه ﴿وَهُمْ فِي الْغُرَفِ﴾ ئه‌وان له‌کوشکه به‌رزه‌کانی (به‌هشتدا) له‌ئاسایش دان. (۳۷) ﴿وَالَّذِينَ يَشْعُرُونَ فِيَّ وَابْتِغَاءَ وَهْوَ﴾ وه نه‌وانه‌ی مه‌ولی پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه ده‌دن ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته پاچه‌نو هیچیان پی ناکری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُصْرُونَ﴾ نه‌وانه له‌سزای مۆزه‌خدا ناماده کراو ده‌بن. (۳۸) ﴿قُلْ إِنْ نَزَّلْنَاهُ بِقَوْلٍ بَلِّغْ بِهِ رَأْسَهُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿يَنْشُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی هرکام له‌بهنده‌کانی بیه‌وی فراوان یا که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ئیوه هر شتی‌ک بیه‌خشن ﴿فَهُوَ خَلْفُهُ﴾ نه‌وه خوا جی‌گی پرده‌کاته‌وه ﴿وَمَرْغَمُ الرَّزْقِ﴾ وه نه‌و (خوا) چاکترینی رۆزی ده‌رانه. (۳۹)

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِن دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ آلِجِنِّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ قَالِیَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا نَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَتَّبِعِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَاءَ آيَاتِنَاهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْظِيكُمْ بِوَحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مثنًى وَفَرْدًى ثُمَّ تَنَفَّكُوا مَابِصَاحِكُمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

فایمانا تنصرون

وحدۃ — مون

بعضطائکم (رواه

ابو دلد)

پیغمبر می

خوا (ﷺ)

فرمودی:

(مهرالی منتان

پرسی له ناز

نه داری و از نه کاند

مهرالم بهر سن

چونکه به راستی

به یقین نه داری

مهرالم کانتان نه

سر دهمین و

پستی و یقین

دومین).

فایمانی

(۲۱۹) سورتی

(الشعراء): سال

جبریل رسول

الله (ﷺ): عن

الإحسان فقال: (ﷺ) (أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك) (رواه مسلم).

جوهره نیل پرسیری له پیغمبر می خوا (ﷺ) کرد تقد چاک (احسان) چی یه؟

پیغمبر می روش فرمودی: (نوه یه که به جوری خوا بهرستی وک خوا ببینیت حق

نه که تر نه ببینیت نه به راستی خوا تر نه ببینیت).

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رۆژێ (خوا) هه موویان کۆ دهکاتهوه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ پاشان به فریشتهکان دهفرموی ﴿اهْبِطُوا اِنَّا كُنَّا نَعْبُدُوْنَ﴾ ئایا نهوانه (له دنیا) ئێوه یان دهپهرست. ٤٠ ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (فریشتهکان) دهلێن پاک و بێگهردی بۆ تق ﴿اَنْتَ وَلٰیئَا مِن دُونِهِمْ﴾ ته نیا تق گهره‌ی ئیمه‌ی نه‌ك نه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُوْنَ الْاَحْیٰ﴾ به‌لكو نه‌وان جنۆكه‌یان دهپهرست ﴿اَكْثَرُهُمْ يٰم مُّؤْمِنُوْنَ﴾ نۆزبه‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆكه) هه‌بوو. ٤١ ﴿قَالِیَوْمَ لَا یَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ ئینجا نه‌مرق ناتوانن هیچ سوودو زیانیك به‌یه‌كتری بگه‌یه‌نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوا﴾ وه به‌سته‌مكاران ده‌لێن: ﴿ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه‌خ به‌ژن ﴿الَّذِی كُنتُمْ بِهَا تَكْبُرُوْنَ﴾ نه‌وه‌ی ئێوه باوه‌رپتان پێی نه‌بوو. ٤٢ ﴿وَإِذَا نَقَلَیْ عَنْهُمْ﴾ كاتی بخوێنریته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿ءَاٰتِیْنَا بِشَيْءٍ﴾ نیشانه روونه‌كانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لێن: نه‌مه (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نیه‌ جگه‌ له‌ پیاویك ﴿یُرِیدُ اَنْ یُّضَلَّكَ﴾ ده‌یه‌وی به‌رگریتان بكات ﴿عَمَّا كَانُ یَعْبُدُ ءَابَاؤَهُمْ﴾ له‌وه كه‌باوو باپیرانتان ده‌یان په‌رست ﴿وَقَالُوا مَا هٰذَا﴾ وه ده‌لێن: نه‌مه (قورئان) شتیك نیه‌ ﴿اِلَّا اِنَّا نَمُتُّرُ﴾ بێجگه‌ له‌ درۆیه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ وه بێ باوه‌ریان به‌راستی (قورئان) یان ده‌ووت كه‌بۆیان هاتبوو ﴿اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّجِیْمٌ﴾ نه‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ناشكرایه. ٤٣ ﴿وَمَا ءَاتٰیْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ یَّذْكُرُوهَا﴾ پێشتر چه‌ند كتیبه‌یكمان پێ نه‌داوون كه‌ بیاخوێننه‌وه ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ﴾ و بۆمان نه‌ناردبوون ﴿قَبْلَكَ مِنْ نَّذِیْرِ﴾ پێش تق هیچ پێغه‌مبه‌ریكی ترسینه‌ر. ٤٤ ﴿وَكَذٰبَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه كه‌سانێ پێش نه‌مان (قوپه‌یشیه‌كان) باوه‌ریان به‌پێغه‌مبه‌رانیا نه‌هینا ﴿وَمَا یَلْفُوْا مِعْشَارَ مَا ءَاتٰیْنَهُمْ﴾ نه‌مان (قوپه‌یش) نه‌گه‌یشتبوونه ده‌یه‌کی نه‌وه‌ی به‌واشان داوو ﴿فَكَذَّبُوا رُسُلِیْ﴾ ئینجا نه‌وان باوه‌ریان به‌پێغه‌مبه‌رانی من نه‌هینا ﴿فَكِیْفَ كَانَ نَكْمٌ﴾ جا چۆن بوو تۆله سه‌ندنی ئیمه (له‌وان). ٤٥ ﴿قُلْ اِنَّمَا اَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةٍ﴾ بلی من ته‌نیا به‌یه‌ك شت ئامۆزگاریتان ده‌كه‌م ﴿اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَتٰی وَفَرَدٰی﴾ كه‌دوو دوو یه‌ك یه‌ك له‌به‌ر خوا هه‌لسن ﴿ثُمَّ تَنْفَكُّوْا مَا یَصٰحِبُكُمْ مِنْ حِیْثُ﴾ پاشان بیر بگه‌نه‌وه هاوڕیكه‌تان (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نیه‌ ﴿اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِیْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌و (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بۆ ئێوه ﴿بَیِّنٌ یَدٰی عَذَابٍ شَدِیْدٍ﴾ له‌پێش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامه‌ت). ٤٦ ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ اٰخِرٍ فَعُوْا لَكُمْ﴾ بلی هه‌رگیز و پاداشتیك لێ داوا كردوون نه‌وه بۆ خو‌تان ﴿اِنْ اٰخِرِیْ اِلَّا عَلٰی اَللّٰهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خواجه ﴿وَمَوْ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ﴾ وه نه‌و (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ئاگاداره. ٤٧ ﴿قُلْ اِنْ رَّبِّیْ یَقْدِرُ بِالْحَقِّ﴾ بلی به‌راستی په‌روه‌ردگارم به‌توندی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تاڵدا) ﴿عَلَّمَ الْغُیُوْبَ﴾ (خوا) زانایه به‌ نه‌ینی و شاراوه‌كان. ٤٨

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ ﴿١٦﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ قَرَعُوا قُلُوبَكَ وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿١٨﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَادُ وُمْرٍ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١٩﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٢٠﴾ وَنَجِلَ عَنْهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتُمُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٢١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَحُهُمْ مَشَى وَثَلَّثَ وَرَضَعَ بِرِيفٍ خَلَقَ مَا شَاءَ إِنْ أَرَادَ شَيْءٌ يَفْعَلُهُ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَدْنِهِ وَهُوَ الْغَرُّ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا كُونَ ﴿٣﴾

فایده (۱۶)

سورته (الفصل):

قال رسول

الله (ﷺ): (حسن

معاصر الانبياء لا

نورث ما تركناه

لهو صدقة) متفق

عليه. پیغمبر می

خواست (ﷺ)

له رموی: (تیمی

کرمه لی پیغمبران

میراثان لی نابری

پاش خرممان هر

چیه به جی به پلین

شوره خیره بر

موسولمانان).

فایده (۱۷)

سورته (الفصل):

قال رسول

الله (ﷺ): (الرحمت

نبیاً من الانبياء

نحلة فامر بقرية

الفضل فاحرق فأوحى الله إليه : ألي أن قرصتك نحلة أم لك أمة من الأمم تسبح؟ لهذا نحلة واحدة) (رواه

مسلم). پیغمبر می خواست (ﷺ) له رموی: (میروله به که به که به پیغمبرانی پیغمبر می

له رمانی دا به سورتاننی شاره میوله که، خواهی که دره می نیکی بی کرد تاها به حق شوره به که میوله تری

گست له رمانتدا به که نومهت له نای برده که به علیه تیان و مکرده؟ دعبا ته نھا نه میوله بهت (بیسوتاندلیه).

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (نهی موحه‌مه‌د ﴿﴾ بلیٰ (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ و به‌تال (نه‌ما) و دروست نابیت‌و دووباره ناگه‌ریت‌وه. ۴۹ ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ﴾ بلیٰ نه‌گه‌ر من گوم‌پام ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ نه‌وه زیانه‌ک‌ی ته‌نیا بق خومه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه نه‌گه‌ر ریت‌موونیم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ نَفْسٌ﴾ نه‌وه به‌ه‌ی نه‌و (قورئانه) وه‌یه که‌په‌روه‌ردگارم بقی ناردوم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌پاستی خوا بیسه‌رو نزیکه. ۵۰ ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُزِعُوا﴾ (نهی موحه‌مه‌د ﴿﴾ نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتی (بی باوه‌پان) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ نینجا به‌هیچ جوری پزگار بوونیان نییه ﴿وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له‌شویئیکی نزیک (دوزه‌خ‌وه) ده‌برین بق ناوی ۵۱ ﴿وَقَالُوا ءَأَمَّا رَبٌّ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌پمان هینا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چون (باوه‌پمان) ده‌ست ده‌که‌وی له‌شویئیکی دوره‌وه. ۵۲ ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان له‌دنیا‌دا بی باوه‌پ بوون پتی ﴿وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ و به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌په‌نه‌نانه‌کان ده‌کرد له‌شویئیکی دوره‌وه (که‌دنیا‌یه). ۵۳ ﴿وَجِئِلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریت‌ه نیت‌وان نه‌وان و نه‌وه‌ی ناره‌زوی ده‌که‌ن (که‌پروا هینان و ته‌ویه کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هر وه‌کو به‌ها و شیوه‌کانیان کرا له‌پیش نه‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌پاستی نه‌وان له‌گومانیکی دوو دل‌کردان. ۵۴

سورته‌ی فاطر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿اتَّخَذَ اللَّهُ فَاطِرًا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ه‌موو ستایش بق خ‌وایه که‌به‌دی هین‌ه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِةَ رُسُلًا﴾ فریشته‌کانی کردوه به‌نیراوانیک ﴿أَوَّلُ أُخْبِخَةٍ مَثْنَىٰ وَثَلَتَ وَرَبَعَ﴾ خ‌اوه‌نی (چند جوره) بالن: دووان و سیان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هرچی بیه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌سه‌ر ه‌موو شتی‌ک‌دا به‌توانایه. ۱ ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا هر به‌هره‌و چاکه‌یه‌ک بق خ‌ه‌ک به‌په‌لا بکات و بیکاته‌وه ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ نیت‌ر به‌رگری که‌ریکی بق نییه ﴿وَمَا يُفْسِدُ﴾ وه‌خوا هر به‌هره‌یه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نیت‌ر له‌پاش گرته‌وه‌ی خوا به‌په‌لا‌ک‌ر و نیت‌ره‌ی بق نییه ﴿وَمَنْ أَلْفِيزُ الْخَلْقِ﴾ وه خوا زالی کار دروسته. ۲ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خ‌ه‌لک‌یه‌ه ﴿أَذْكُرُوا يَمَنَ اللَّهُ عَلَّكُمْ﴾ بیریک‌وه له‌به‌هره‌ی خوا به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿مَنْ مِنْ خَلْقِي عَمَّ اللَّهُ﴾ تایا بیجگ له‌خوا دروست که‌ریکی تر ه‌یه ﴿يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ر زیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌وی‌دا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌سه‌ر ترویکی راست نییه بیجگ له‌خوا ﴿نَازٍ تَزْكُرُونَ﴾ ده‌ی چون وا رو و ده‌ده‌گیتن. ۳

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَعْرِتُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
 فَإِنْ لَمْ يَضِلُّ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدَى مِنْ يَشَاءُ فَلَا نُذِيبْ نَفْسًا
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَاَسْقَتْهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ بِالْأَرْضِ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يَرْيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
 ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

ذیل (۴۰)

سورتی (الزلزل)

قال رسول

الله (ﷺ): (يقول

الله تعالى: يا

عبادي لو ان

اولكم و آخركم

ولينسكم و جنكم

كانوا على اتقى

قلب رجل منكم

ما زاد ذلك في ملكي

شيئا، يا عبادي لو

ان اولكم و آخركم

ولينسكم و جنكم

كانوا على افجر

قلب رجل منكم ما

نقص ذلك من

ملكی شيئا، يا

عبادي انما هي

اممالكم احرصها

لكم ثم اوفيكم

ايها، فمن وجد

خيرا فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا يلومن الا نفسه) (رواه مسلم). پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی:

(خرای گهره ده فرمودیت: نمی بهنده کاش نه گهر نه و دل و ناخرتان و مرقف و جنرکتان له سر دلی

پیوا چاکترین کهستان بن نهوه هیچ له مولکی من زیاد ناکاج، نمی بهنده کاش نه گهر نه و دل و ناخرتان

و مرقف و جنرکتان له سر دلی خرابترین کهستان بن نهوه له مولکی من هیچ شتی که ناکاته،-

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ نه گهر باوره بیان پی نه میتنايت (دلگران مه به) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به پاستی پیغه مبه رانی پیش ترش باوره بیان پی نه میتنايت ﴿وَاللّٰهُ تَزَجُّعُ الْأُمُورِ﴾ مه مور کارو باره کان ته نها بق لای خوا ده گه پیتوهه. ٤ ﴿يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِن وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه ی خه لکینه بیگومان به لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَزُكُّمُ الْخَيْرُ الدُّنْيَا﴾ ده ی که واته با ژوانی دنیا فریوتان نه دات ﴿وَلَا يَزُكُّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾ وه باشه یتان به (به زه یی و لیپورده ی) خوا فریوتان نه دات. ٥ ﴿إِنَّ الشَّطْرَيْنَ لَكَا عَذَابٌ﴾ به راستی شه یتان دوزمنی نیتوه به ﴿فَاتَّخِذُوْهُ عَذَابًا﴾ ده ی که واته نیتوه ش به دوزمنی خوتانی دابنن ﴿وَأَمَّا يٰٓأَعْمٰی حِزْبُهُ﴾ بیگومان نه و (شه یتان) قائم و کومه له که ی بانگ ده کات ﴿لِيَكُوْنُوْا مِّنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بق نه وه ی ببه نه ماوه لانی ناگری مه لکیرساوی (دوزخ). ٦ ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه وانه ی بی باوه پ بوون سزای به تینیان بق مه به ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وانه ی باوره بیان میتناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿فَهُمْ مَّغْفُورٌ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ لیپورده ی و پاداشتی گه ورده یان بق مه به. ٧ ﴿أَفَنَسَىٰ ذُنُوبَهُ لُمُ سُوْءٌ عَلَيْهِ﴾ ده ی نایا که سی که کرده وه ی خرابی خری بق جوان کراوه ﴿فَرَّاهُ حَسْبًا﴾ و به چاک و جوانی ده بیینی (وه که که سی که پیتوه ی چاکه و خرابه ی نایین بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَّشَآءُ﴾ وه به راستی خوا مه رکه سیکی بوی گومهای ده کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَّشَآءُ﴾ وه مه رکه سیکی بوی ریتنمونی ده کات ﴿فَلَا تَذْمَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ ده ی که واته به خه فته خوارده ی له بهر (تیمان نه میتنای) نه وان خوت مه فته ویتنه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ به راستی خوا به وه ی که نه وان ده یکه نه ناگاداره. ٨ ﴿وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّجَالَ﴾ خوا زاتیکه باکانی نارده وه ﴿فَتَنِمُّ مَخَابًا﴾ بق نه وه ی مه ورده کان بگ پیتی (بلایان بکه نه وه) ﴿فَنَسْفَقُهُ إِلَىٰ ذُلٍّ مِّنْهُمْ﴾ نینجا نه و (مه ورانه) ده نیتیرین بق سه ر ولاتیکه مردوه ﴿فَأَخْبَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا (بارانی لی ده بارنی و) زه ی پی زیندوه ده که ی نه وه له پاش ووشک بوون و مردنی ﴿كَذَٰلِكَ الْكُفْرُ﴾ زیندوه کردنه وه (ی مردووانیش له قیامه تدا) هر به و شیتوه به. ٩ ﴿مَن كَانَ يُرِيدِ الْغَزَا﴾ هر که سی که ورده یی و سه ربه رزی ده وی (له خوی بوی) ﴿فَلِلّٰهِ الْغَزَا جَمِيعًا﴾ چونکه به پاستی مه مور گه ورده یی و ده سه لات هر بق خواجه ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ روتنه ی پاک و چاک ته نها بق لای نه و (خوا) سه ر ده که وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (روتنه ی پاک) کرده وه ی چاک به رزی ده کاته وه ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السُّبُوْتَ﴾ وه نه وانه ی که پیلانه خرابه کان ده گیتن ﴿فَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه کی توندو به تینیان بق مه به ﴿وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُنَوَّرُ﴾ و قیل و پیلانی نه وانه له ناو ده چی. ١٠ ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ﴾ خوا (باوکی) نیتوه ی له خاک دروست کردوه ﴿ثُمَّ مِّنْ نَّفْسِهِ﴾ له پاشان (نه وه کانی دروست کرد) له نوتفه به که ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نینجا (خوا) کردوه یی به چه ند جووت (نیتور و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه هیچ میتنه به که (تافره تیک) دوو گیان نایی و سه که کی دانانی (نایبیت) مه گه به ناگاداری خوا ﴿وَمَا يُمْضِرُّ مِنْ نَّفْسٍ﴾ وه هیچ ته مه ن دروژ کراوی ته مه نی دروژ ناگری ﴿وَلَا يَنْفَعُ مِنْ غُرْمِهِ إِلَّا فِیْ حَسْبٍ﴾ وه له ته مه نی که م ناگری مه گه ر له کتیبیکدا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به راستی نه م کاره بق خوا ناسانه. ١١

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
 مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَاْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
 حُلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
 تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
 وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يَنْبُتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 ﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
 وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَإِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَى جَمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى
 إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

سعی بهنده کام
 نوره هر
 کرده و کانی
 خزان که بختان
 ده ندم و ده تان
 دهمه، نه گهر
 کسری به بختی
 ماییدا خیر
 چاکای ده دست
 کورت باسوپاسی
 خورا بکات
 و نه گهر خرابی
 ده دست کسرت
 نوره نه نه لقمی
 خلی بکات).

تایمتی (٦٢)

سوره قی (الفعل):

قال رسول الله

(ﷺ): (ما على

الأرض مسلم يدعو

الله تعالى بدعوة إلا

أتاه الله إياها أو

صرف عنه السوء مثلها ما لم يدع بإثم أو قطيعة **رحم الله النجاة من القوم**: إذا تكثرت قال: الله
 أكثر (رواه الترمذي). پیغمبر می خواد (ﷺ) فرمودی: (هر مومسلمانی که سهر نام زه مینه هر
 داوایه له خوا بکات خوی گهره نه داوایه جی به جی ده کات و ده داتی یان به نه ندازه دی داواکی
 خرابی **لا** ده دات به به رجی دوعایه نه کات تاوان بی یا بچانی په یوه ندی خزمایه تی بی) پیروی-

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ نه دوو (جوره) ده‌ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّكَرَّمٌ﴾ نه‌مه‌یان سازگار و شیرینه ﴿سَابِغٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنه‌وه‌ی ناسانه و خوشه ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ نه‌وی تریان سوئرو تال و تفته ﴿وَمِنْ كُلِّ ثَأْكُلٍ لَا خَمَّ طَرِيبًا﴾ و له‌مه‌ردوکیان گزشتی ته‌پو تازه ده‌خون ﴿وَنَسْتَخْرِجُونَ حَبْلَهُ تَلْبُوسًا﴾ و خشلی (مرواری و سه‌دهف و دوپ له‌ده‌ریا) ده‌رنه‌هیتن و ده‌پیژدن خوتانی پی ده‌پازیتنه‌وه ﴿وَتَرَى الْفَلَکَ فِی مَوَازِجٍ﴾ و که‌شتی یه‌کان ده‌بینی ناوه‌که له‌ت ده‌که‌ن (کاتی به‌ناویدا ده‌پژدن) ﴿لَتَنَبَّهُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بق نه‌وه‌ی هه‌ندئ پسق و رژی خوا په‌یدا بکه‌ن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه تا ستایشی خوا بکه‌ن (له‌سه‌ر به‌هره‌کانی). ۱۲ ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه‌و ده‌کات به‌ناو رژیذا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و رژی ده‌کات به‌ناو شه‌ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه خژیرو مانگی رام هیتاوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ریه‌که‌یان تا ماوه‌ی دیاری کراو (یو‌یان) ده‌که‌پژدن ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌وه‌یه خوا‌ی په‌روه‌ردگاری نیتوه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ پادشاهی‌تی ته‌ن‌ها بق نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه‌وانه‌ی نیتوه هاواریان لی ده‌که‌ن بیجگه له‌خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ فِطْمٍ﴾ خاوه‌نی تو‌یکله سپیکه‌ی ناوکی خورمایش نین. ۱۳ ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ﴾ (بته‌کان) نه‌گه‌ر نزاو هاواریان لی بکه‌ن ﴿لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَکُمْ﴾ هاواره‌که‌تان نابیستن ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَکُمْ﴾ و نه‌گه‌ر بی‌شی بیسن وه‌لامتان ناده‌نه‌وه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْکِکُمْ﴾ و له‌رژی قیامه‌تیشدا بی باوه‌پ ده‌بن به‌هاویه‌ش دانانه‌که‌تان (و به‌درجتان ده‌خه‌نه‌وه) ﴿وَلَا يُنَبِّئُکُمْ بِثَلَاخٍ﴾ وه دلنیا به‌که‌س وهك (خوا‌ی) ناگادار ناگادارت ناکات (له‌سه‌ر نه‌جامتان). ۱۴ ﴿يَأْتِیَ الْإِنْسَانُ أَنتُزَ الْفُقَرَاءَ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه هه‌ر نیتوه هه‌ژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْخَمِيدُ﴾ وه ته‌نیا خوایه بی نیازی ستایش کراو. ۱۵ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْکُمْ﴾ نه‌گه‌ر (خوا) بی‌هوی له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَأْتِیَ جَلَدٍ جَدِيدٍ﴾ وه خه‌لکی تازه دیتی. ۱۶ ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه نه‌مه‌ش بق خوا کاریکی گران نییه. ۱۷ ﴿وَلَا تَرَوْا وَازِرَةً وَرَآءَ أُخْرَىٰ﴾ هیه گونا‌ه‌باریک گونا‌می که‌سی تر هه‌لناگری ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَلِيقٍ﴾ وه نه‌گه‌ر بارگرانی (گونا‌ه‌باری) بانگی که‌سی تر بکات بق هه‌لگرتنی (باره گونا‌مه‌که‌ی) ﴿لَا تَحْمِلْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ هیه له‌و (باره گونا‌مه) هه‌لناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ هه‌رچه‌نده (داوا لی کراوه‌که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ﴾ به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَنهَا عَنْ وَاوَانٍ یَّدَارُکُکَ یَتَوَهَّ﴾ ﴿خَشَوْتَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ که به‌په‌ن‌هانی له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نو‌یژه‌کانیان به‌ریکی به‌جی دینن ﴿وَمَنْ تَرَكُ فَإِنَّمَا یُکْرِی لِنَفْسِهِ﴾ وه هه‌ر که‌س خوی پاک پاگری (له‌تاوان) نه‌وه به‌راستی (سوودی) خق پاک پاگرته‌که‌ی هه‌ر بق خوی‌تی ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و که‌پانه‌وه‌ش ته‌ن‌ها بق لای خوایه. ۱۸

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
 ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
 إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ
 أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ
 أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
 الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
 وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ
 مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُمْ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ
 وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

= له یاران و نسی:
 کلماته تقدیم
 ده کلمات
 فرمودی: (دهی
 خواهی گمرد تقد
 تری له ده ست
 دی).

نایه نسی (۸۲)
 سوره نسی (الفصل):
 قال رسول
 الله (ﷺ): (لا تقوم
 الساعة حتى تروا
 عشر آيات: طلوع
 الشمس من مغربها
 والدخان والدابة و
 خروج ياجوج
 وماجوج وخروج
 عيسى ابن
 مريم (عليه السلام)
 والسمجال وثلاثة
 خسوف: خسف
 بالمغرب وخسف

بالمشرق وخسف بجزيرة العرب و نار تخرج من قعر عدن تسوق أو تحشر الناس تثبيت معهم حيث باتوا
 وتقبل معهم حيث قالوا (رواه مسلم). پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (قیامت نایهت و هه لئاسی هه تا ده
 نیشانه نه بینن: هه لئاسی خور له رور تا واره و دووکه له که و نه و گیانداره ی (قسه له که ل مرقه کان ده کات و
 ده رجونی به تجوج و مه تجوج (له به ریه سته که یان) و دابه زینی عیسی کوری مه ریه م (ﷺ)).

﴿وَمَا يَنْتَوَى الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ نه‌کویو بینا به‌کسان. (۱۹) ﴿وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و روشنایی (وهك په‌کن). (۲۰) ﴿وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُرُورُ﴾ و نه سیبیه‌رو خوره‌تاو (وهك په‌کن). (۲۱) ﴿وَمَا يَنْتَوَى الْأَخْيَارُ وَلَا الْأَشْوَرُ﴾ نه‌زیندووان و مردووان به‌رانبه‌رن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌راستی خوا (یانگی خوی) ده‌بیستیئی به‌هر که‌س که‌بییه‌وی ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ به‌لام تق ناتوانی (نهی موحه‌مه‌د (ﷺ)) په‌یامه‌که‌ت) بییستیئی به‌وانه‌ی له‌گوره‌کانندان (مردوون). (۲۲) ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تق ته‌نها ترسیته‌ری. (۲۳) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان نیچه‌ قومان به‌ (نایینی) راست نارووه‌ مزده‌ دهر ترسیته‌ر بیت ﴿وَأَنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا لَهَا نَذِيرٌ﴾ هر گه‌ل و نوممه‌تیک (پیغه‌مبه‌ریکی) ترسیته‌ری تیدا هاتوره‌. (۲۴) ﴿وَأَنْ يَكْذِبُونَ﴾ وه نه‌گه‌ر باوه‌پت پی نه‌هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وه‌ بیگومان له‌پیش نه‌وانیشه‌وه‌ که‌سانیک باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿جَاثِمًا رُسُلَهُمْ بِالْأَيْسِ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان به‌موجیزه‌کان ﴿وَبِالْأَيْمِ وَالْكَذِبِ الْأَمِيمِ﴾ و په‌راوو کتیبی روون که‌ره‌وه‌کانه‌وه‌. (۲۵) ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاهان نه‌وانه‌یان بی باوه‌پ بوو قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ نَجْمٌ﴾ جا چون بوو توله‌ سه‌ندنی نیچه‌ (له‌وان). (۲۶) ﴿الَّذِينَ نَايَا نَهْتَدِي﴾ ﴿أَنْ اللَّهَ أَفَرٌّ مِنْ الشَّمَاءِ مَا﴾ که‌به‌راستی خوا له‌ناسمانه‌وه‌ بارانی باراندووه‌ ﴿فَأَخْرَجْنَا بِمُزَمَّتٍ﴾ نینجا رواندمان به‌و بارانه‌ مه‌موو جوړه‌ میوه‌یه‌ک ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا﴾ که‌شپوه‌و ره‌نگه‌کانیان جیاوازه‌ ﴿وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ﴾ و له‌چیاکاندا چه‌ند رنگا هیه‌ ﴿بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانًا﴾ که‌ره‌نگیان سپی و سوره‌ (سپی و سوره‌کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَابٌ مُدَّةٌ﴾ مه‌شیانه‌ ره‌شپکی توخه‌. (۲۷) ﴿وَمِنْ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ﴾ وه له‌ناده‌می و زینده‌وه‌رو تازه‌ل و مال‌تیه‌دا ﴿مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُمْ كَذَلِكَ﴾ ره‌نگی جوړاو جوړه‌یه‌ به‌ویته‌ی جیاوازی میوه‌هات ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ عِبَادِهِ الْمُسْنَوٰا﴾ به‌راستی له‌ناو به‌نده‌کانی خودا ته‌نیا زانایان (وهك پتویست) له‌خوا ده‌ترمن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ﴾ بیگومان خوا زالی لیپورده‌یه‌. (۲۸) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌کتیبی خوا ده‌خویننه‌وه‌ ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به‌چاکی نویژیان به‌جی هیتاوه‌ ﴿وَأَنْفَعُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُرَاءُوا﴾ و غلایه‌ ﴿وَهُ لَه‌وه‌ی که‌پیمان دلون به‌نه‌پنی و تاشکرا ده‌به‌خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءَ لَنْ تَبُورُ﴾ چاوه‌پوانی بازگرناییه‌کن هرگیز زهره‌ر ناکات. (۲۹) ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی (خوا) به‌تیرو ته‌واوی پاداشتیان بداته‌وه‌ ﴿وَنَزِدْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و له‌به‌هره‌ی خوی زیاتریشیان پی بدات ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوا لیپورده‌ی سوپاس وهرگره‌. (۳۰)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُاذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

= و مانتی ده جال

و سنی پدچوعدن

به ناخی زه رویدا

به کیان له

پدژناو او به کیان

له پدژمه لات نه وی

ترویان له

نیوه دورگی

عه ره بد او ناگریک

که له ژیره وهی

مه دن (له یه من)

مه مه لده دات و

خه لکی ده دات

به یاکووان

ده کاته وه له مه

کوئی شه

به کنه وه له گلیان

شه ده کاته و مه

له مه کوئی پدژ

به کنه وه له گلیان

پدژ ده کاته وه.

له یه منی (٨٢)

سورتی (الفصل ١٠) قال رسول الله (ﷺ): (إن الله أوحى إلي أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد ولا

يفخر أحد على أحد) (رواه مسلم). (قال رجل: يا رسول الله (ﷺ): إني أحب أن يكون ردائي حسنا ونعلي

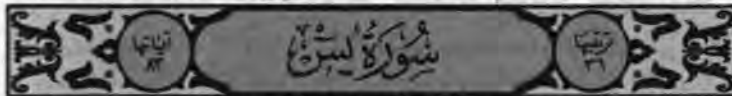
حسنة أفمن الكبر ذلك؟ فقال لا، إن الله جميل يحب الجمال) (رواه أبو داود) پیغه مبه ری خوا (ﷺ)

فه رموی: (خوای گه وه سرووشی بق نار دووم که خوتان به که م بگرن، به جوریکی واکه که س شانازی =

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه ئه وهی له قورئاندا نیکامان کریمه بق تۆ ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه ئه وه راسته و پەشتیوانی کتیبه کانی پێش خۆیه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بێگومان خوا به بهنده کانی ناگادارو بینایه. (۳۱) ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان ئه م قورئانه مان به خشی به کسانێ ﴿أَسْلَفْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو بهنده کانه ماندا هه مان بژاردن ﴿لَنَبْتَهِنَّ ظَالِمًا لِّنَفْسِهِ﴾ ئینجا هه نیدیکیان سته مکارن له خودی خویان ﴿وَبَيْنَهُمْ ثَمَذٌ﴾ وه نیدیکیان مام ناوه نین ﴿وَبَيْنَهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ﴾ وه نیدیکی تریان به فەرمانی خوا پێشکەوتون به هزی چاکه کانیانه وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئه م (قورئان پێدانه) له خۆیدا به هه ره یه کی گه وه یه. (۳۲) ﴿جَلَسْتُ عَذْرًا مِّنْ دُخُولِهَا﴾ ئه وانه ده چنه نا به هه شتانی جێگای مان وه ی هه مبه شی یی ﴿خُذْنِي مَعَهُ مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له وه ی دا به بازنێ ئالتونی و مسواری ده پازتێرینه وه ﴿وَلِبَاسُكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ و پهل هاکیشیان تێیدا ئاوریشه. (۳۳) ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ الْبَنِينَ﴾ وه ئه وان ده لێن: هه موو سوپاس بق ئه و خواجه ﴿أَذْنَبَ عَنَّا الْحَزَنُ﴾ که خه هه تی لابر دین و نه یه یشت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی په ره ره دگارمان لێبورد ه ی شایسته ی سوپاسه. (۳۴) ﴿الَّذِي أَخْلَقَ قَارِئًا مِّنْ نُفْسٍ مِّنْ نَّفْسٍ﴾ ئه و (خواجه) که به چاکه و به هه ره ی خۆی نیشته جێی کردین له مالی هه مبه شی دا (به هه شت دا) ﴿وَلَا يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ﴾ له ویدا نه هه یج ماندو بوونیکیان تروش ده بی ﴿وَلَا يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ﴾ وه هه یج ئه رک و زه حمه تیکمان دووچار ده بی. (۳۵) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ئاگری ده زه خ بق ئه وانه یه بی باوه ر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَنُورًا﴾ به ره ی مودن ناسی به سه ردایاندا تا به من ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا﴾ هه ره ها هه ندی له سزای (ده زه خ) یان لێ سووک ناکرێ ﴿كَذَلِكَ نُخَوِّدُ كُلَّ مَكُورٍ﴾ نا به و جۆره تۆله ئه سه نین له هه موو بی باوه رێک. (۳۶) ﴿وَهُمْ يَضْطَرُّونَ لَهَا﴾ وه ئه وانه له ده زه خدا هاوار ده کن ﴿وَرَبَّنَا أَخْرِجْنَا مَعْمَلًا صَالِحًا﴾ (ده لێن) ئه ی په ره ره دگارمان (له ده زه خ) ده رمان بێنه نا کرده وه ی چاک بکین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له وه ی ده مان کرد ﴿أَوَلَمْ نُنْعِمْكُمْ﴾ (وه لام ده درێنه وه) ئایا ته مه نمان درێژ نه کردن ﴿مَا يَنْفَعُكُمْ فِيهِ مِّنْ ذِكْرٍ﴾ ئه وه نده ی ئه وه ی ده ی وه ی بیر بکاته وه تیایدا بیر بکاته وه ﴿وَجَاءَكُمْ الْبُذُرُ﴾ وه ترسینه رتان بق نه هات ﴿فَذُوقُوا عَذَابَ الْطٰغِيّٰتِ مِمَّنْ نَّمِصُ﴾ ده ی (ئه و سزا) به چۆن چونکه هه یج یاریده ده رێک بق (بی باوه ره) سته مکاره کان نییه. (۳۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ غَلَبُ غَلَبٍ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی هه م به یه یه ی تاشمەکان و زه وه ی زانیایه ﴿إِنَّهُ غَلَبُ يَذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بێگومان خوا به نه یه یی دلان ناگاداره. (۳۸)

﴿مَنْ الَّذِي جَعَلَ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ﴾ هر نه و زاته نیهوی کرده جینشین (ی پیخوان)
 له زه ویدا ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ نهوسا هر که س بی باوه بی نهوه (تولی) بی
 باوه پییه کی هر بی خلقه تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوه پی کافران
 میچیان بی زیاد ناکات لای په روه دنگاریان ﴿إِلَّا نَقَا﴾ جگ له خه هم و رقی نقد ﴿وَلَا
 يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوه پی کافران میچیان بی زیاد ناکات بیجگه
 له زه رهمندی. ۳۹ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (تهی موحه مههه (کله)) بلی هه واهم بدمنی ﴿شَرَّكُمْ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نهو هاویه هانهی له جیاتی خوا ده تانیه رستق (هاوارتان لی
 ده کردن) ﴿أَنْتُمْ مَادَّا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشام بدهن له زه ویدا چیان دوست کره ووه ؟ ﴿أَنْزَلْ
 هُمْ بِرَبِّكَ إِلَى السَّمَوَاتِ﴾ یا له به دی هینانی ناسمانه کاندای به شداری (خوا) بیان کره ووه ؟ ﴿أَنْزَلْ
 مَا تَنْتَهُمُ يَكْتُمُونَ﴾ یا کتیبیکمان پی داون ﴿فَهُمْ عَلَى نَفْسِهِمْ﴾ جا به لگیان لهو کتیبیدا هیه
 (که به تکان هاویه هشی خوان) ﴿بَلْ إِنْ يَزِيدُ الظَّالِمُونَ بَغْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه خیر وانیه)
 به لگو سته مکاران هیچ به لینی به به کتری نادهن جگ له فریودان (هاله له تاتندن). ۴۰
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ الْسُّورَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ناسمانه کان و زهوی راگیر ده گات ﴿أَنْ
 تَزُولَ﴾ بی نهوی له ریه روی خویان لانه دن ﴿وَلَنْ زَالًا﴾ به راستی نه گهر له ریه روی
 (خویان) لایدهن ﴿إِنْ أَنْتُمْ مِنْ آخِرِينَ﴾ کی هیه جگ خوا راپان یگرتیت ﴿إِنَّ
 كَانَ خَلِيفًا غُفُورًا﴾ بیگومان نهو (خوا) له سهر خلق لیبوره دیه. ۴۱ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ﴾ (بت په رستان) به سویندی هره گهره یان سویندیان ده خواود به خوا ﴿أَنْ
 جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده یان ووت) نه گهر پیغه مبه ریکی ترسینه ریان بی بیت ﴿لَنْ كُونُوا مِنْ
 آخِرِ الْأَمَمِ﴾ به راستی نهوان له هره یه که له نومه تانی تر رینمون تر ده بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 نَذِيرٌ﴾ نینجا کاتی پیغه مبه ری ترسینه ریان بی هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوود
 که وینه وه (له ریگی راست). ۴۲ ﴿أَتُنْكِرُ﴾ فی الأرض ﴿لَهُ بِسْمِ اللَّهِ﴾ له بهر خلق به زل زاتی
 له زه ویدا ﴿وَنُكِرَ الشَّيْءُ﴾ و فیل و پیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَعْلَاهِ﴾ وه فیل
 و پیلانی خراب ته نیا زیان به خوا وه نه کی ده گه یه نی ﴿فَلَمَّا نَسُورُوا﴾ (لَا سُلَّ الْأَوَّلِينَ)
 دهی که واته نهوان جگ له چاره نویسی پیشینان چاومروانی هشی تر ده کن ؟ ﴿فَلَنْ نَجِدَ
 لِسَانَ اللَّهِ تُبْلًا﴾ چونکه باوی خوا هر گیز گورانی بی نییه ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسَانَ اللَّهِ تُبْلًا﴾ و
 باوی خوا لادانی بی نییه. ۴۳ ﴿أَوَلَمْ يَسْمِعُوا﴾ فی الأرض ﴿نَايَا﴾ نهوان به زه ویدا نه گه پاون
 ﴿فَنَسُورُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سیر بکن سهر نه دجام گه لانی پیش خویان
 چدن بوه ﴿وَكُنَّا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که نهوان له مان به هینتر بوجون ﴿وَمَا كُنَّا اللَّهُ يُعْجزُهُ مِنْ
 شَيْءٍ﴾ هیچ هشتیک ناتوانی له ده سستی خوا ده رچی ﴿فَلِ السُّورَةِ﴾ فی الأرض ﴿نَهْ
 له ناسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ كُنَّا عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به راستی خوا زانا و توانایه. ۴۴

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظُهُرِهِمْ دَابَّةً وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَبَكَ اللَّهُ كَانَ يِعْبَادُهُ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ۝ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ۝ (١) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ (٢) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ (٣) نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ (٤) لِنُذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ (٥) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ (٦) إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ (٧) وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ (٨) وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ (٩) إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ (١٠) إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝ (١١)

هٰی هاتکه
خوارموی تابه تی
(١٢) سورتی
(یس) : ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾
... به نذر
له نمره سه عیدی
خوارموی
ده گنبد پیکره که
ده لیت : به نی
سه لای
پیکره سه
گلی موی
ماله کانیا ن کرد
له نمره
پیکره سه
(١٣) نمره سه
تابه تی دلبزی
﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾
... به نذر
نمره سه
خوارموی

— به نمره سه عیدی موی سه عیدی ده لیت : له پیکره سه عیدی خوارموی (١٣) : (کام کرد موی له لای خوارموی که کرد موی ده لیت خوارموی؟ له موی : نمره سه عیدی له سه عیدی کانه کیدا، ووم : له پاش نمره سه عیدی تر نمره سه عیدی سه عیدی خوارموی؟ له موی : به جوانی سه لای و کموت کیرن له که ن پاول و دایکدا، ووم : نه له پاش نمره سه عیدی تر؟ له موی : جیهادو تیگرشان له پیکره سه عیدی خوارموی.

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ و ه نه‌گه‌ر خوا قار بگري له‌خه‌لکي ﴿تَقُولَ يٰ اٰنِ لِيْ بِسَمْعِي﴾ ﴿يٰمٰا كَسَبُوْا﴾ له‌به‌ر نه‌و (خراپانه‌ی) کردويانه ﴿مَا تَرَكْتُ عَلٰی ظَهْرِيْ مِنْ ذٰلِكَ﴾ هيچ گيانداريکي به‌سه‌ر زه‌ويه‌وه نه‌ده‌هيشت ﴿وَلَسٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰى اٰخِرِ مُّسِيٍّ﴾ به‌لام (خوا) مؤله‌تی نه‌وان ده‌دات تا ماوه‌ی ديارى کراو ﴿فَاِذَا جَآءَ اٰجَلُهُمْ﴾ نينجا کاتي ماوه‌که‌يان (کوتايی) هات (ده‌يان مريئي) ﴿فَلَا رَیَّ لِلّٰهِ﴾ گان بعباده، بصرا ﴿جٰا بِيْگومان خوا به به‌نده‌کاني ناگادارو بينايه. (٤٥)

سوره‌ی يس

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ به ناوی خواي به‌خشنده‌ی ميه‌ره‌بان. ﴿يس﴾ به (يا، سين) ده‌خويتريته‌وه خوا زاناتره به‌ماناکه‌ی بق زانباري زياتر سه‌يري سه‌ره‌تاي سوره‌تی (البقرة) بکه. ١ ﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيْمِ﴾ سويند به قورئاني پر له‌دانايی. ٢ ﴿اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له پيغه‌مبه‌راني خواي. ٣ ﴿عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ له‌سه‌ر ريزباري راستی. ٤ ﴿تَنْزِيْلَ الْغَزِيْرِ الرَّحِيْمِ﴾ (قورئان) دابه‌زینراوه له‌لايه‌ن خواي زالي ميه‌ره‌بان‌ه‌وه. ٥ ﴿لِيُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اُنْذِرَ اٰبَاؤَهُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی که‌لی برسيئي (له‌سزا) که‌باوو باپيرانيان نه‌ترسيئرابوون ﴿فَهُمْ غٰفِلُوْنَ﴾ بويه نه‌وان بي ناگا بوون. ٦ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی اَكْثَرِهِمْ﴾ سويند به‌خوا به‌راستی به‌ليني خوا چه‌سپاو هات دی له‌سه‌ر نؤربه‌يان ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ چونکه نه‌وان باوه‌ر ناهيئن. ٧ ﴿اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْيُنِهِمْ اَغْشٰى﴾ (وه‌ک که‌ساني وان که) ته‌وقمان کردبیتته گهرديان ﴿فَبٰى اِلٰى الْاَذْقَانِ﴾ جا نه‌و (ته‌وقانه) تا چه‌ناکه‌يان هاتبي (که‌ردياني به‌ته‌واوی گرتبیتته‌وه) ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ﴾ نينجا سه‌ريان به‌رز کرابیتته‌وه (نه‌توانن بق خوارو نه‌م لاو لا بي‌جوليتن). ٨ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا﴾ وه به‌ريه‌سستمان له‌به‌رده‌م و پشتيان‌ه‌وه داناره ﴿فَاَغْشَيْنٰهُمْ فُهُمْ لَا يَبْصُرُوْنَ﴾ په‌رده‌شمان داوه به‌سه‌ر چاويان دا بويه نه‌وان (راستی) نابيئن. ٩ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْنٰمْ اَنْنَذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ﴾ وه بق نه‌وان به‌کسانه چ بيان ترسيئي يا نه‌يان ترسيئي ﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ باوه‌ر ناهيئن. ١٠ ﴿اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته‌نيا که‌سي ده‌ترسيئي که شويئ قورئان ده‌که‌وي ﴿وَرَحْمَتِيْ اِلَیْهِمْ بِالْقَبْرِ﴾ وه خواي ميه‌ره‌بان ده‌ترسي که‌نادياره ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاٰجْرٍ كَرِيْمٍ﴾ به‌موي (نه‌و شويئ که‌وتن و ترسانه‌وه) مژده‌ی بده‌وي به‌لی خرشبوونی (گوناهه‌کاني) و پاداشتی چاک (به‌هشت). ١١ ﴿اِنَّا نَحْنُ اَلْمَوْتُ﴾ به‌راستی هر نيمه‌ مردوان زيندو ده‌که‌ينه‌وه ﴿وَنُخَسِبُ مَا قَدَّمُوْا وَآخِرَتُهُمْ﴾ وه‌رچی پيشتر کردويانه و شويئنه‌واری پاش خرشيان ده‌نوسين ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ﴾ وه مه‌موو هستيکمان له‌کتيي روون که‌ره‌وه‌دا هه‌لزار دووه (به‌نوسين). ١٢

نہایتی (۱۲)

سورہ ناس

(القصص)؛ قال

رسول الله (ﷺ):

(من سن في

الإسلام سنة حسنة

كان له اجرها واجر

من عمل بها من

غيره أن ينقص من

اجورهم شيء ومن

سن في الإسلام

سنة سيئة كان

عليه ونها ونها

من عمل بها من

بعده من غير أن

ينقص من اوزارهم

شيء) (نفاہ

مسلم).

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

(ﷺ) فرمادی:

(مہر کہ کسی

لہ نیسلامدا کارو

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
 إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
 مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أِنْ أُرْكَرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَسْعَى قَالَ يَنْقُومُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ إِلَّا
 فَطَرَنِي وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
 يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنْ إِذْ أَفْئَضَلْتُ مَبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ أَمْنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَأَسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

بارئ کی چاک و جوان ذہنی پاداشی تو چاکہ دلچسپی تو دلچسپیت تو پاداشی تو پاداشی تو
 دہنوسریت کے کاری ہیں دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو
 وہ مہر کہ کسی کارو بارئ کی خراب دلچسپی تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو
 نہانہ کی کاری ہیں دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو دہن تو

﴿وَأَضْرَبَتْ لَمْ تَمْلَأْ أَصْحَابَ الْغَرْبِ﴾ (نهی موحه معده ﴿لَمْ﴾) نعوونه یان بق بیته ره وه به خه لکی
 شاری (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَنَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتی که پیغه مبه رانیان بق هات. (۱۳) ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا
 إِلَهُمُ أَنْتَنِي نَكْذِبُوهُمْ﴾ کاتی دوو (پیغه مبه) مان نارد بق ناویان باوه ریان بیته کردن
 ﴿فَمَرْزُقْنَا بِأَلْسِنَةٍ﴾ نه دجا به (ناردنی پیغه مبه ری) سییه م به میزمان کردن ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمْ
 مُرْسَلُونَ﴾ جا (مه موویان) ووتیان بیگومان نیتمه نیردراوین بق سه ر نیوه. (۱۴) ﴿قَالُوا مَا
 أَشْرُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (خه لکه که) ووتیان نیوه مه ر ناده مییه کی وه ک نیتمه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِهِ
 مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوی میهره بان هیچ شتیکی (له نیگا) نه ناردو ته خواره وه ﴿إِنْ أَشْرُ إِلَّا
 نَكْذِبُونَ﴾ نیوه ته نه ناردنن و سرق ده کهن. (۱۵) ﴿قَالُوا رَبُّنَا بِالْحَقِّ إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ﴾
 (پیغه مبه ره کان) ووتیان په روه ردگارمان ده زانی به راستی نیتمه (به پیغه مبه ریستی)
 نیردراوین بق سه ر نیوه. (۱۶) ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ و نیتمه ته نیا گه یاندنی
 (تایفه که) مان له سه ره به روونی. (۱۷) ﴿قَالُوا إِنَّا نَطْمِئِنُّ بِكُمْ﴾ (خه لکه که) ووتیان بیگومان
 نیتمه به هوی نیوه وه دوو چاری شوومی و به دب ختی بووین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْهَوْا النَّاسَ أَنْ
 يَمُوتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ سویند به خوا نه گه ر واز نه میئن (له و کاره تان) به رد بارانتان ده کهن ﴿وَلَا يَسْتَنْصِرُكُمْ
 غِثَابُ الْمَوْتِ﴾ و به راستی له لایه ن نیتمه وه دوو چاری سزایه کی پر نیئن و نازار ده بن. (۱۸)
 ﴿قَالُوا طَائِفُكُمْ مِنْكُمْ لَيْسَ بِكُمْ﴾ (پیغه مبه ره کان) ووتیان شوومی نیوه به خق تانه وه به
 چونکه نیوه نه گه ر ناموزگاری بکرتن (مه ست به شوومی ده کهن) ﴿بَلْ أَشْرُ قَوْمٌ
 مُسْرِفُونَ﴾ (نه خیر وانی) به لکو نیوه گه لکی له سنوود ده رچوون. (۱۹) ﴿وَجَاءَ مِنْ أَفْصَا
 الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَتَّبِعُ﴾ وه له و په ری شاره که وه پیاوینک به په له هات ﴿قَالَ يَقُولُ أُتِلُّوا
 الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتی نه ی گه له کم شوین نه م پیغه مبه رانه بکهن. (۲۰) ﴿أَتُتِلُّوا مَنْ لَا يَنْظُرُ
 أَجْرًا﴾ شوین که سانی بکهن داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لی ناکهن ﴿وَهُمْ يُهَنَّدُونَ﴾
 که خق هستان رینمووینی کراون. (۲۱) ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه من بقچی زاتی
 نه په رستم که منی به دی میناوه ﴿وَالَّذِي يُزْجِنُنِي﴾ وه مه ر بق لای نه وه ده که پیننه وه.
 (۲۲) ﴿وَالَّذِي مِنْ دُونِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ تایا بیجگه له و (خوا) په رستراوانیک بق خقم بریار دهم ﴿إِنْ
 يُرَدَّنِ الرَّحْمَنُ بِشَيْءٍ﴾ نه گه ر خوی میهره بان زیانی بق من بوی ﴿لَا تَفْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾
 تکای نه وان هیچ سوودیک به من ناکه یه نی ﴿وَلَا يُفْقِدُونَ﴾ و (له سزای خوا) رزگارم ناکهن.
 (۲۳) ﴿إِنِّي إِذْ لِي ضَلُّلٌ﴾ بیگومان من (نه گه ر هاویه ش دابنیتم) نه و کاته
 له گومرایه کی نرد ناشکرادام. (۲۴) ﴿إِنِّي وَاسْتُبْرِكْتُمْ فَأَسْمُونَ﴾ به راستی من باوه هم
 مینا به په روه ردگارمان و ده نیوه ش گوستان لیتمی. (۲۵) ﴿يَلِ أَدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ (نه م
 پیاره یان شهید کرد) پتی ووترا: به رده به مه شته وه ﴿قَالَ يَلَيْتَ فَرُبَّ مُتَلَمِّسٍ﴾ (نه و
 پیاره ش) ووتی خقزگه گه له کم بیانزانیاب. (۲۶) ﴿يَا عِزِّي﴾ به نه وه ی
 که په روه ردگارم لیم خق هبووه ﴿وَجَفَلَنِي مِنَ الْمَكْرَمِينَ﴾ و برده میه ریزی ریز گیراوانه وه. (۲۷)

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَحْسُرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَعْنَابٌ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

نایبته (۲۶)

سورתי

(القصص): قال

عبد الله بن

مسعود (رضی)

افرس الناس

ثلاثة: ابو بكر

حين تفرس في

عمر، وصاحب

يوسف (رضی)

قال (أكرمي

مثواه) وصاحبة

موسى (رضی)

قالت: (يا أبت

استأجره إن خير

من استأجرت القوي

الأمين) (رواه

الطبراني والحاكم).

عبدلای کوی

مه سعوود (رضی)

ووتی: سه رناس

ترین که س شیان

ببون نه بو به کر کاتیک که عومری دوس نیشان کرد (بق پیشه وایه تی موسولمانان) و خاوه تی یوسف

(رضی) کاتیک که ووتی به خیرایی شوینی حه وانسه وی چاکی بق ناماده بکه وه خیزانی

موسا (رضی) کاتی ووتی نه ی باوکه بیگره به کرئ بق شوانی و به دجبه ری به پاستی

چاکترین که سه که به کرئ ی بگری (بق شوانی) چونکه به میزو ده ست پا که).

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمٍ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له دوا شو نه مان نارده خوړلوه وه بڼه سره که له که ی
 ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هیچ له شکرک له ناسمانه وه ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ ولایمه دلبه زلفه ر
 نه یووین. ۲۸ ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هوی تیا چوونیا) ته نیا کسریه په کی به یخه یو
 ﴿فَلَمَّا مُمْ حَمِيدُونَ﴾ جا کوت و پر نه وانه هه موو چوله یان نه ما و مریڼ. ۲۹ ﴿يَحْشُرُهُ عَلَى
 آيَاتِهِ﴾ نای په شیعانی دلخی سهخت بڼه یو به ندانه ی (که بی باوه رن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ رُسُلِهِ
 إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْزِفُونَ﴾ هر پیغه مبه ریکیان بڼه یهاتایه ته نیا کالنه یان پی ده کرد (و هیچ
 تی. ۳۰ ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَهْيَانِ زَانِيَهُ﴾ ﴿كَرَّمْنَا قُبُلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له پېش نه وانه چه ند
 که ی (تاوانیان) مان له ناو بریوه ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَهْيَانِ زَانِيَهُ﴾ هر هه موو (له ناو بریوان) کڅ ده کړنه وه لای
 نه مان. ۳۱ ﴿وَأَنْ كُلُّ لُحْمٍ لَنَا حَمِيمٌ﴾ هر هه موو (له ناو بریوان) کڅ ده کړنه وه لای
 نیمه (و له قیامت دا) ناماده ده کړن. ۳۲ ﴿وَنَارُ الْأَرْضِ الَّتِي﴾ وه نیهانه و
 به لکه په که بڼه یو نه مان نه م زه ویی مریوه په ﴿أَخْيَسْنَا﴾ که زیندو مان کرده وه ﴿وَأَخْرَجْنَا
 مِنْهَا ثَمَرًا يُغْنِي عَنْهَا النَّاسَ﴾ و دانه ویله مان لی ده ریتنا (لی رواند) که لیسی ده خن. ۳۳
 ﴿وَجَعَلْنَا لَهَا جَنَّاتٍ مِنْ جَنْبِهَا وَأَعْوَسِي﴾ وه لهو (زه ویی) دا چه ند باخ له خوړدا و ترمان به دی
 هیتنا ﴿وَلَجَعَلْنَا فِيهَا مِنَ الْعُودِ﴾ و چه ند کانیوا مان تبادا هه لقولانوه. ۳۴ ﴿يَا أَكْثَرُ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ﴾ بڼه یو له به رویوی (میوه کانی) بخن که ده ستی نه مان پیکي
 نه هیتناوه ﴿أَلَمْ يَسْأَلُوا عَنْهُ نَارًا﴾ سوپاسی خوا ناکه ن. ۳۵ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْزَالِ﴾
 کلتها پاک و بیگرده زانیک که هه موو جوو ته کانی (نیر و می) دروست کړنوه ﴿يَا
 تُثَرِّتُ الْأَرْضَ وَبَيْنَ الْأَنْصَارِ﴾ له وهی که زه ویی ده یوونسی و له (شاده می) اخویان ﴿وَمَا لَا
 يَخْلُقُونَ﴾ و لهو هتانه ش که نایزلن. ۳۶ ﴿وَنَارُ الْأَرْضِ الَّتِي تَلْجُ مِنْهُ الْبُحُورُ﴾ له وهی به لکه و
 نیهانه به بڼه یو نه مان که نیمه رتبی لی دهرده هیتنن ﴿فَلَمَّا مُمْ حَمِيدُونَ﴾ له تبا له ناکا و دا
 تاریکی هه موویان ده کړنه وه. ۳۷ ﴿وَالنَّارُ الَّتِي يُسْفَرُ لَهَا﴾ خوړل به وه و بنکه ی
 خوی (له که راندیه و) ده ریا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه وه بریادلو ی (خوی) زای زانایه.
 ۳۸ ﴿وَالْقَمَرُ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ﴾ هر هه بڼه مانگیش چه ند قرتاغیکمان داناهو ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
 الْقَبِيرِ﴾ (سوی ته و او کړنن قرتاغه کانی) هه تا و ده کو لی نار خوړنای کونی (وهه
 بووی) لی دیت. ۳۹ ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خرد بوی هیج (تاتوانی) بگات
 به مانگ ﴿وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و هه ویش ناتوانی پیکه کو له رتبی ﴿وَلَكِنْ فِي ظُلُمٍ لَيْلٍ يُنْجَسُ فِيهَا
 وَ هه په کیان (خردو مانگ) له خولگه په کدا مه له ده کن و ده سو پیکه وه. ۴۰

وَأَيُّهُ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا إِنَّا بُدِّلْنَا مِنْ بَعْثِنَا مِنْ مَرْقَدٍ نَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

نایبہتی (۴۵)

سورہتی

(العنکبوت): قال

رسول الله (ﷺ):

(ارایتم لو ان نهراً

ببواب احدكم

يفتصل منه كل

يوم خمس مرات

هل يبقى من درنه

شيء؟ قالوا لا

يبقى من درنه

شيء قال: (فذلك

مثل الصلوات

الخمس يمحوا الله

بين الخطايا) متفق

عليه). يتفق مبررى

خو (ﷺ)

فهرموى: (يتم

بلى نى نه كى

په ويارى ك له بهر

دوى كى مالى هر

كام له نيزه دا بيت

مه موو بى لى كه پيښ جابر خوى لى بى خوات نايابا هيو چلك و پيسى يهك به لاشه بهره ده مينيتيت؟

ورتبان: نه خير هيو چلك پيسى يهك به لاشه بهره نامينيت، فهرموى (شوه وهك پيښ نويزه

له زده كه وايه خوى كوره تايانه كانه زده لا دى بهات و نايه پيښ).

نایبہتی (۴۶) سورتي (العنکبوت): عن امی هريرة (رضی اللہ عنہا) قال: کان اهل الكتاب یقرؤون التوراة

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ و به لگه‌ی کی ناشکرای تربی نه‌وان نه‌می‌یه ﴿أَنَا خَلَقْنَا نُسُومَكُمْ وَ أَنتُمْ عَلَيَّ الْفُلُكُ﴾ که بیگومان نی‌مه نه‌وگانی نه‌وانمان له‌کشتی پرکراو (له‌خویان و کهل و په‌لیان) دا مه‌لگرتووه. ﴿٤١﴾ ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ مِنْ غُلٍ مِّنْ يُّغْلِبُ مَا يَرْتَحُونَ﴾ و به وینه‌ی که شتی شتانیکی تریشمان بق دروست کردیون که سواری بین. ﴿٤٢﴾ ﴿وَإِنْ لُّغَا تُغْلِبُهُمْ﴾ و نه‌گه‌ر به‌مانه‌ی نوقمیان ده‌که‌یین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَكُمْ وَلَا هُمْ يُنْقِذُونَ﴾ جا هیچ که‌س نایه‌ت به‌هاوریانه‌وه و بزگاریش ناکرین (له‌نوقم بیون). ﴿٤٣﴾ ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌زهی نی‌مه (رزگاریان بکات) و تا کاتی دیار کراو بیان زینین. ﴿٤٤﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ و نه‌گه‌ر کاتی پئیان بوتری ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خوتان بیاریزن (له‌وسزای که) له‌به‌رده‌متان دایه و له‌وه‌ش له‌پشتانه‌وه‌یه (له‌رقی نویی) ﴿لَتَنَزَّلَنَّ رُحْمُونَ﴾ تا‌په‌حمتان پی بکری. ﴿٤٥﴾ ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ دَابَّةٍ مِنْ أَهْوَاةٍ يُهَوِّدُ بِهِمْ﴾ و نه‌گه‌ر به‌لگه‌و نایه‌تیکیان له‌نایه‌ته‌گانی په‌روه‌ردگاریان بق بیت ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ غُرَاطٌ﴾ نه‌وان هر هر روو وهرده‌گتپن له‌و (نایه‌تانه). ﴿٤٦﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْقِضُوا بُيُوتَكُمْ زُرَّكُمُ اللَّهُ﴾ و نه‌گه‌ر کاتی پئیان بوتری له‌وه‌ی خوا پئی داون به‌خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بین باوه‌ر بیون ده‌لین به‌وانه‌ی نی‌مانیان هینا بوو ﴿أَنظِعُمْ مِّنْ لَّوْنِنَا﴾ نایا خواردن بدیه‌ین به‌که‌سی نه‌گه‌ر خوا بیویستایه خواردنی پی ده‌دا ﴿إِنْ أَشْرَأْ إِلَىٰ﴾ غللی مین (نی‌تووه ته‌نیا له‌گومراییه‌کی ناشکرا‌دان. ﴿٤٧﴾ ﴿وَنَقُولُونَ﴾ مَقَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنَّ كُنُوزَ صَدِيقِينَ﴾ و نه‌گه‌ر ده‌لین نه‌م به‌لینه‌که‌ی دیت نه‌گه‌ر نی‌تووه راست کن. ﴿٤٨﴾ ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾ نه‌مانه‌ چاوه‌پروانی هیچ ناکه‌ن مه‌گه‌ر شریعه و ده‌نگیکی به‌هیز (قوو کردن به‌که‌په‌نادا) بیبا گرت ﴿وَمَنْ يَخْشِفُونَ﴾ له‌کاتیکدا له‌نیو خویاندان ده‌مه‌ قالی ده‌که‌ن. ﴿٤٩﴾ ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصَةَ وَلَا إِلَىٰ أَعْيُنِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾ نه‌وسا ناتوانن هیچ وه‌سیتیک بکه‌ن یا بگه‌پنه‌وه لای که‌س و کاریان. ﴿٥٠﴾ ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ و نه‌گه‌ر (جاری تن) قوو ده‌کری به‌که‌په‌نادا ﴿وَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ نه‌جا نه‌وان کوت و پر له‌گورده‌کان دینه‌ده‌روه‌و ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَبْلُغُونَ﴾ به‌په‌له‌ ده‌لین بق لای په‌روه‌ردگاریان. ﴿٥١﴾ ﴿قَالُوا يَوْنُسَ مَن مِّنَّا مَنِ امْتَدَّ مِنْ مُّوْتَدَّاهِ﴾ ده‌لین نه‌ی هاوا بق نی‌مه کی زیندوی کردینه‌وه له‌گورده‌کاشمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ نه‌مه نه‌و به‌لینه‌یه خوی می‌هرده‌بان پی‌ی داین و پی‌غه‌مبه‌ره‌کان راستیان کرد. ﴿٥٢﴾ ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌نها شریعه و ده‌نگیکی که‌وره دیت ﴿وَإِذَا هُمْ جِئْنَا لَبَتًا حَضْرُونَ﴾ شتر کوت و پر مه‌موویان (به‌کومه‌لی) لای نی‌مه ناماده‌ کراون. ﴿٥٣﴾ ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد پاداشت و سزا ناکرینه‌وه. ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ
 مَآيِدَعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ آدَمَ أَنْ لَا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
 الصِّرَاطَ فَأَنْىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ تُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

صحابہ عربیہ و یسرونها
 بالعربیۃ لأهل
 الإسلام ، فقال
 رسول الله (ﷺ) :
 (لا تصدقوا أهل
 الكتاب ولا
 تکذبوهم، وقلوا :
 لعنا بالله وما لنزل
 إلینا وما أنزل
 إلیکم، وإلینا
 وإلکم واحد ونحن
 له مسلمون) (رواه
 البخاری). ثم یروى
 سورہ یس (ﷻ)
 وعلیه السلام :
 قوله کعبه کلن
 ثم یأتیان به
 زمانى عیبری
 ده خویند و هو به
 زمانى عربی
 مانایان ده کرد بق
 مسلمانان جا

پیغمبر (ﷺ) فرمود : (نه با هر به جوله که بکن نه به نرفشان بفرستد و به بلین : نیمه
 با هرمان میانه به خوا و نه نرفشان که بمان مانده و نه به بق نرفشان مانده و به نرفشان
 نیمه و نه به کک که نیمه نه بها بق نه به کک که نیمه) (چین).

(٢٥)

ناهفتی (٥٩) سورہ قی (العنکبوت) : قال رسول الله (ﷺ) : (إذا أراد الله بعبده الخير عجل له العقوبة-

﴿إِنْ أَصْحَبَ الْجَنَّةَ النَّارُ﴾ به راستی به هشتی به کان نه مرق ﴿لِي شَقَّرَ فَيَكُونُ﴾ له خوشی و شادیدا سه رقالن. ۵۵ ﴿مَنْ وَأَزْوَاجُهُ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُبْجُونَ﴾ خویسان و هاوره کانیان له سیبه رکاندا له سه تهخت (ی رزلوه) پالیان داوه ته وه. ۵۶ ﴿لَنْ يَبَا فَيَكُونُ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾ له (به هشته) دا بویان ناماده به میوه هات وه رچی داوا بکن. ۵۷ ﴿عَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رُحِيمٍ﴾ سلام (یان لی ده کری) به ووتیه له لایه ن په روه رگاری میهره بانه وه. ۵۸ ﴿وَأَمَّا زَوْجُكَ الْيَمِينُ﴾ ثیوه ش نهی تاوانباران نه مرق جیا بینوه (له نیعمانداران). ۵۹ ﴿أَلَمْ أَعْزِدْ لَكُمْ نَبِيًّا إِذْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ﴾ نهی نه وه کانی ناده م ثایا وه سیتم بق نه کورن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که شهیتان نه په رستن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ كَرِهٌ مُبِينٌ﴾ چونکه به راستی شهیتان دوزمنی ناشکرای ثیوه به. ۶۰ ﴿وَأَنْ أَغْلِبُونَ﴾ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿وَهَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (ثایا وه سیتم بق نه کورن) که من په رستن نه مه رگای راسته. ۶۱ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا بیگومان (شهیتان) خه لکیکی زوری له ثیوه گومرا کرد ﴿أَلَمْ تَكُونُوا تَعْبُدُونَ﴾ دهی ثایا بق ژیر نه بوون. ۶۲ ﴿هَدَيْتُهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه مه نه ویزه خه به که به لیکنان پی درابوو. ۶۳ ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُفَرْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه مرق به یقه ناوی به وه به هوی بی باوه بووننه وه. ۶۴ ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه مرق مژد ده نین به سه ر ده میاند ﴿وَنُكَلِّمُنَا أَلْبَابَهُمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گله دا ده که ن ﴿وَنَنْفُذُ أَرْحَامَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شایه تی ده دهن به وهی که کردویانه. ۶۵ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾ وه نه گهر به مانه وی پووناکی چاویان نامیلن (کویریان ده که یق) ﴿وَنَنْشَقُّهَا نَازٍ مُبِينٍ﴾ نه وسا ده یانه وی به ره و رگای راست پی شبرکی بکن جا چون ده بینن. ۶۶ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ نُكُلِهِمْ﴾ حق نه گهر به مانه وی له شوینی خویاندا شهیوهی ناده مییان ده گورین (ده یان که یق به شتیکی خراب) ﴿لَمَّا اسْتَمَقَّتْ سُلُوكُهُمْ وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نه و (گورینه وه) نه یان ده توانی نه بپون نه بگه رینه وه. ۶۷ ﴿وَمَنْ لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْفَاسِقِينَ﴾ ته مه نی هر که س دریز که یق لاشه ی لاواز و ناته وان ده که یق دهی ثایا ژیر نابن. ۶۸ ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الْغَيْثَ وَمَا يُبْنِي لَهٗ﴾ نیکه نه و (موحه ممد) ﴿مَا نَفَعُ شَيْعَرَ﴾ نه کردوه و شیعر ووتن شیاوی نه ونی به ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه وهی (موحه ممد) ده یلی په ند و ناموزگاری و قورئانی رونکه ره وهی (راستی به). ۶۹ ﴿يُنَبِّذُ مَنْ كَانَ خَبَاً﴾ بق نه وهی نه وانه ی (دل) زیندوون بیان ترسیقنی ﴿وَيُخَوِّفُ أَلْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به لیقنی (منز) بسه پی به سه ر بی باوه پاندا. ۷۰

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَهُمْ فِيهَا مِنْفَعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْخَضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسَبِّحْنَا الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ ﴿٧٧﴾ آيَاتُهَا ٨٣

هَوَىٰ هَاتِلَه

غوارموی نایه تی

(٧٧ تا ٨٣)

سورتهی (یس)

﴿أَنَّا خَلَقْنَا﴾

أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ

نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ

خَصِيمٌ مُّبِينٌ ،

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا

وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ

مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

وَمِمَّا رَمِيمٌ ...﴾

حاکیم و نبین نهی

حائتم لـ

عبداللہ کوی

عباس

ده گنپه ره که

روتی: عاصی

کوی وائیل

تیسکتکی کرنی له

به طحا مه لکرت و

به ده سستی وردی

کرد پادشاه به پیغمبره خوی (ﷺ) روت : نایا خوا نه م تیسکه پاهن نه روی که بزویه زیندوی
 ده کاتره پیغمبره روتی (ﷺ) غارموی: به لئی خوا دمصرین و زیندوت ده کاتره عوی نه ده دختات
 دوزخه وه ثینجا نه م نایه ده بیهی ﴿أَنَّا خَلَقْنَا﴾ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ، وَضَرَبَ
 لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَمِمَّا رَمِيمٌ ...﴾ تا کتایی سورته که .

﴿أَوَلَمْ نَرَوْا﴾ نایا نه‌یان دی (نه‌یان زانیوه) ﴿أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا غُلَامًا﴾ که بیگومان نیچه نازده‌لحان بق نه‌وان دروست کردوهه ﴿لَهُمْ لَهَا مَلَكُونَ﴾ نه‌جا نه‌وان خاوه‌نیان. (۷۱) ﴿وَذَلَّلْنَاهَا لِمَن﴾ وه رامعان هیناون بویان ﴿فَعَمَّيْنَا رُكُوبَهُمْ وَمِنَّا يَأْكُلُونَ﴾ نه‌جا سواری مه‌ندیکیان ده‌بن و (گشتی) مه‌ندیکیشیان ده‌خون. (۷۲) ﴿وَلَمْ يَمْنَعْ فِتْنَةً وَنَشَارِبُ﴾ وه تقد سوودیان لی ده‌بین و شتی خواردنه‌وه‌شیان لی وه‌رده‌گن ﴿أَلَّا يَفْكَرُوا﴾ ده‌ی نایا سوپاسی خوا ناکن. (۷۳) ﴿وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ وه بیجکه له خوا چهند په‌رستراویکیان بق خویان داناهه ﴿لَعَلَّهُمْ يُصْزَرُونَ﴾ به‌و هیوایی یارمستی بدرین. (۷۴) ﴿لَا يَسْتَعْجِلُونَ قَضَاءَهُمْ﴾ (نه‌و په‌رستراوانه) ناتوانن یارمستیان بدهن ﴿وَمَنْ مِّنْهُمْ جَدُّ حَضِرُونَ﴾ به‌لام نه‌مان سه‌ریانی نامادهن له خزمه‌تیاندان. (۷۵) ﴿ثَلَاثَ عَشْرَةَ قَوْلَهُمْ﴾ جا قسه‌کانیان غه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌کن ده‌یزانین. (۷۶) ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ﴾ نایا نامده‌می نه‌یزانیوه ﴿أَنَا خَلَقْتُهُ مِن نُّطْفَةٍ﴾ که نه‌ومان له نطفه‌یه‌ک دروست کردوهه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که چی په‌کسر ده‌بیته نوژمنیکی دیار (ده‌مقالی که ریکی ناشکرایه). (۷۷) ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ و نموونه‌مان بق دینیتته‌وه و به‌دیه‌تانی خوی له بیر چوته‌وه ﴿قَالَ مَنْ بَحِيَ الْغَيْطُ مِنِّي زَمِيرٌ﴾ (نه‌و بی پروایه) ده‌لی کی نیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه له کاتیکدا که زینون. (۷۸) ﴿ثَلَاثَ يَحْيَا الَّذِي أَشْهَأَ أَوَّلَ مَرْوَةٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ثَلَاثَ﴾) بلی نه‌و زاته زیندوویان ده‌کاته‌وه که له په‌کرم جاره‌وه به‌ی هیناون ﴿وَمَوْ يَكْنِي خَلْقٍ عَلَيْهِ﴾ و نه‌و به‌ه‌موو دروست کراویک زانا و ناگایه. (۷۹) ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که له دره‌ختی سه‌وز ناگری بق دروست کردون ﴿فَإِذَا أَشْرَبْنَاهُ نَارَ الْوُجْدُونِ﴾ ثیتر نیوه ناگری پی ده‌که‌نه‌وه. (۸۰) ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتی که ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌ی هیناوه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی وینه‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلِ وَهُمْ الْخَلْقُ الْأَعْلَىٰ﴾ به‌لی ده‌توانی و هه‌ر نه‌وه‌یش دروست که‌ری زانایه (۸۱) ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌یه هه‌ر کاتی بیه‌وی شتی که به‌دیینی ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ پی‌ی ده‌لی: بیه ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیست. (۸۲) ﴿فَلْيَخْشَ الَّذِي يَدْعُو مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بیگه‌رده‌خوایه که مولکایه‌تی هه‌موو شتی که به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ هر بق لای نه‌ویش ده‌که‌ر تفرینوه. (۸۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝۱۱ قَالَ زَجَرْتَ زَجْرًا ۝۱۲ فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا ۝۱۳
 إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۱۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 الْمَشْرِقِ ۝۱۵ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا الْكُوكَبِ ۝۱۶ وَحِفْظًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝۱۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۱۸ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝۱۹ إِلَّا مَنْ خِطَفَ
 الْخُطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝۲۰ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا
 أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝۲۱ بَلْ عَجِبْتَ
 وَيَسْخَرُونَ ۝۲۲ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۲۳ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ
 ۝۲۴ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ ۝۲۵ أَعَدَّامُنَا وَكُنَّا رُبَابًا وَعِظْمًا
 أَعَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝۲۶ أَوَّابًا أَوَّلُونَ ۝۲۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
 ۝۲۸ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۲۹ وَقَالُوا ابْنُوا هَذَا
 يَوْمَ الدِّينِ ۝۳۰ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۳۱
 ۞ أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۳۲ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝۳۳ وَقَفَّوْهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝۳۴

- فی الدنیا، واذ

آراد الله بعبده

الضر امسك عنه

بذنبه حتى يوالى

به يوم

القيامة (نوا)

الترديد).

پتفه مبرى خوا

(فهرموى:

(نه گهر خوى

گه رده چاگى بق

به نده كى بوى

تولى

(تاوانه كانى)

له دنيا دا بق پيش

دهغات رده گهر

خوى گه رده

نيانى خرابى

به به نده كى

بييت تولى

تاوانه كانى

را ده گرى تا

له بلى نواى دا به تولى تولى ليك كته رده).

نایهتى (۶۴) سورتی (الطه) قال رسول الله (ﷺ): ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ أَهْلُ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ

يوم القيامة فيصبح في النار صبغة ثم يقال: يا ابن آدم هل رأيت خيراً قط؟ هل مر بك نعيم قط؟ فيقول:

لا والله يا رب، ويقتل. يا هذا الناس ومعا في الدنيا من أهل الجنة فيصبح صبغة في الجنة فيقال: يا ابن-

سورته‌ی الصافات

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنودی می‌ره‌بان ﴿وَالصَّافَّاتُ صَفًا﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز بوون (له کاتی عیباده‌تدا). ۱ ﴿فَالزَّاجِرَاتُ زَجْرًا﴾ وه سویند به‌وانه که ده‌خوپن به‌سهر هه‌وره‌کاندا. ۲ ﴿فَالْقَائِلَاتُ ذِكْرًا﴾ وه سویند به‌خویننه‌رانی قورئان. ۳ ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌راستی به‌رستروی ئیوه تاک و ته‌نهایه. ۴ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له ئیوانیاندا به‌و. ۵ ﴿وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ و به‌روه‌ردگاری خو‌ر هه‌لاته‌کان. ۶ ﴿إِنَّا زَيْنًا أَلَسْنَا بِرَبِّهِ الْكَوَاكِبِ﴾ بی‌گومان ئیمه ئاسمانی دونیامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاندو‌ته‌وه. ۷ ﴿وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وه له‌هه‌موو شه‌یتانیکی سهر که‌ش پاراستو‌مانه. ۸ ﴿لَا يَسْعَوْنَ إِلَى الْغَلَا الْأَعْلَى﴾ ناتوانن گوی بگرن بۆ ئه‌و فریشتانه‌ی له به‌رزترین پله‌دان ﴿وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (نه‌گه‌ر بچن گوی بگرن) له هه‌موو لایه‌کی (ئاسمانه‌وه) ئاگر باران ده‌کرین. ۹ ﴿ذُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾ راو ده‌نرین زۆر به‌توندی و (له قیامه‌تدا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته. ۱۰ ﴿إِلَّا مَنْ خَلِفَ لَّخَلْفَةً﴾ (شه‌یتانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گه‌ر به‌کیکیان به‌دزیه‌وه هه‌وایک (له فریشته‌یه‌ک بیستی) به‌په‌له بیفریئێ ﴿فَأَتَتْهُمْ شَيْتَانُ فَاغْوَاكُم مِّنْ هَاهُنَا﴾ ئه‌ویش نه‌ستیره‌یه‌کی پووناک شوینی ده‌که‌وئ (وده‌ی سوئینی). ۱۱ ﴿فَأَسْتَفْتِمُ أَهْلَهُم مِّنْ هَاهُنَا﴾ نه‌جا له‌وانه (ی بی باوه‌رن ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌پرسه ئایا نه‌وان دروستکراویکی به‌هینن ﴿أَمْ مِّنْ خَلْقٍ﴾ یا نه‌وه‌ی ئیمه دروستمان کردووه (له ئاسمان و خو‌ر و زه‌وی و ..) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌راستی ئیمه نه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له قورئکی لینجی جبر. ۱۲ ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سهرت سورماوه (چۆن باوه‌ر ناهینن) که‌چی نه‌وان گالته ده‌که‌ن (به تو که ده‌لین زیندوو بوونه‌وه هه‌یه). ۱۳ ﴿وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه کاتی ئاموزگاری بکرین ئاموزگاری وهر ناگرن. ۱۴ ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ﴾ وه کاتی موعجیزه‌یه‌ک بیینن ده‌یکه‌نه گالته‌جار. ۱۵ ﴿وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَمِنٌ﴾ وه ده‌لین ئهم (قورئانه) هیچ نییه جگه له جادوویه‌کی ناشکرا. ۱۶ ﴿أَيُّدَا مِثْقَا وَكُنَّا تَرَايَا وَعِظْمًا﴾ (ده‌لین) ئایا ئیمه که مردین و بووین به‌خۆل و ئیسکه‌ رزیو ﴿أَوَلَا لَمَعْنُونُونَ﴾ ئایا ئیمه زیندوو ده‌کرینه‌وه؟! ۱۷ ﴿أَوَلَا بَأْسًا لِلَّهِ الْآلُوفُونَ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پیشینانمان. ۱۸ ﴿فَلَنْ نَقُومَ وَأَنَّهُمْ قَاخِرُونَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌لی (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا ئیوه زه‌لیل و سهر شوپن. ۱۹ ﴿فَلَنَمَّا هِيَ زَجْرًا وَحْدَةً فَإِذَا هُمْ نَظَرُونَ﴾ چونکه نه‌و (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر به‌ک ده‌نگه ئیتر ده‌ست به‌جی زیندوون و ده‌پوانن. ۲۰ ﴿وَقَالُوا يَوَيْلَ لَنَا هَٰذَا يَوْمُ الَّذِين﴾ وه ده‌لین: وای بۆ خو‌مان ئه‌مه رۆژی تو‌له‌سه‌ندن و پاداشته. ۲۱ ﴿هَٰذَا يَوْمُ الْفَضْلِ الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (پێیان ده‌وتی) ئه‌مه نه‌و رۆژی به‌پیاردانیه که باوه‌رتان پێی نه‌بوو. ۲۲ ﴿أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فرموئ) ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرد کریان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاویری کانیان (هاو وینه‌کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْنُدُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ش ده‌یان به‌رستن ۲۳ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿فَاغْذَوْهُمْ إِلَىٰ مَرِيطٍ الْحَجِيمِ﴾ نه‌جا رێگای دۆزه‌خیان نیشان ده‌ن. ۲۴ ﴿وَلَقَدْ مَنَعَتْهُمْ لَهُمْ مَسْغُولُونَ﴾ وه نه‌وانه راوه‌ستینن بی‌گومان به‌رسیاریان لی ده‌کری. ۲۵

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٣٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٣٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْهُم تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ ﴿٤٠﴾ فَطَحَّ عَلَيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَذَاقُونَ ﴿٤١﴾
فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا إِنَّا كُنَّا غَائِبُونَ ﴿٤٢﴾ فَأَتَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا آلَ الْهَيْثَمِ
لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٤٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٧﴾ إِنَّا كُنَّا
لَذَاقُوا الْعَذَابِ إِلَّا لِيَمِ ﴿٤٨﴾ وَمَا نَحْنُ بِإِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٤٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٥٠﴾ أُولَٰئِكَ نَجْزِي مَعْلُومٌ ﴿٥١﴾
فَوَكَهَهُمْ مَلَكُومٌ ﴿٥٢﴾ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٥٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
﴿٥٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٥٥﴾ مِيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
﴿٥٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٥٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الْطَّرْفِ عِينٌ ﴿٥٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٥٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٦١﴾

آدم هل رايت
بوساً قط؟ هل مر
بك شدة قط؟
فيقول: لا والله ما
مر بي بوس قط ولا
رايت شدة
قط (رواه مسلم).
پيشه مبرور
خبروا (الله)
فهرموي: (له يلقى)
نوايي دا چ كه ميگ
له و پهرى نازد
نيمه ندا بسوه
به لام له يلقى
نوايي دا نوزده خي
يه ده بيتن و به
جار له ناگر هلى
ده كيشن (وه كو
جلتلك هلى
بكيت
له رنگاوا) پاهان
پس ي ده ورتي

ئەي ئادەمىزاد ئايا مەيچ چاكيه كەت بېنپوه؟ ئايا خۇشەيت بەسەردا هاتتووه؟ دەلى: نەوه؟ ئەي
پەرورەنگارم، ۋە بەهەشتى بەگىش دەهخترى كە لەندىدا لەهەموو كەسى زواتر لەتەنگە و ناخوشىدا
بووه هەلى دەگەشتن لەناز و خۇشى بەمەختەر پاهان پس ي دەلێن: ئايا هەركەز ناخوشەيت نەوه؟ مەيچ
مەختى و تەنگەنە كەت هاتتووه؟ دەلى: نەوه؟ ئە ناخوشەيت تووشى بووه نەتەنگەنەم نەوه.

﴿مَا لَكُمْ لَا تَقَارُونَهُ﴾ (پیشانی ده‌وتری) نه‌وه چیتانه یارمه‌تی به‌کتر ناده‌ن. ﴿۲۵﴾ ﴿بَلْ هُمْ
 الْيَوْمَ مُشْتَبِعُونَ﴾ (نه‌خیر یارمه‌تی به‌کتر ناده‌ن) به‌لکو نه‌وان مه‌موو (به‌نده‌و
 په‌رستراوه‌کانیان) له‌و رڼه‌دا گه‌ردن که‌چن بق‌خوا. ﴿۲۶﴾ ﴿وَأَقْبَلْ بِعَضْفِهِمْ عَلَىٰ بَعْضِ
 بَنَاتِهِمْ﴾ و (له‌و رڼه‌دا) روو ده‌که‌نه په‌کتر و پرسیار له‌به‌کتر ده‌که‌ن. ﴿۲۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ
 كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومراکراوه‌کان به‌گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین به‌راستی ئیوه‌ بیوون
 له‌لای راست و حه‌قه‌وه هاتنه لایمان (نه‌تان هیلا شوینی که‌وین). ﴿۲۸﴾ ﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا
 مُؤْمِنِينَ﴾ (گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو ئیوه‌ خوتان نیمان دار
 نه‌بیوون. ﴿۲۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكَ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وه ئیمه‌ هیچ ده‌سه‌لاتیکمان به‌سه‌ر ئیوه‌دا
 نه‌بوو ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ﴾ به‌لکو خوتان که‌لیکی له‌خوا یاخی بیوون. ﴿۳۰﴾ ﴿تَحَقَّقْ عَلَيْنَا
 قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَاهِبُونَ﴾ نه‌وته برپاری په‌روه‌رگامان (به‌سزا دانسان) سه‌پا به‌سه‌رماندا
 که‌به‌راستی ده‌بی بیچه‌زین. ﴿۳۱﴾ ﴿فَاغْوَيْنَكُمْ إِنَّا كُنَّا غُيُوبِينَ﴾ به‌لای ئیمه‌ ئیوه‌مان گومرا
 کرد، چونکه‌ به‌راستی خوشمان گومرا بیوون. ﴿۳۲﴾ ﴿إِنَّكُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا
 به‌راستی مه‌موویان (گومراکراو و گومراکان) له‌و رڼه‌دا له‌سزادا هاو به‌شن. ﴿۳۳﴾ ﴿إِنَّا
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئیمه‌ تاوانباران به‌و جوره‌ لی ده‌که‌ین. ﴿۳۴﴾ ﴿إِنَّكُمْ كَانُوا إِذَا
 دِلَّ كُنْتُمْ﴾ به‌راستی هر کاتی به‌وانه‌ بوترایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په‌رستراویکی
 راست نییه‌ بیجکه‌ له‌خوا خویان به‌گه‌وره‌ ده‌زانی (و ملکه‌چی نه‌ده‌بیوون).
 ﴿۳۵﴾ ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا بِالْهِنَا﴾ وه ده‌یان ووت: ئایا ئیمه‌ په‌رستراوه‌کاشان واز لی
 بینین؟ ﴿إِنَّا عَمِرْنَا﴾ له‌به‌ر شاعریکی شیت. ﴿۳۶﴾ ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصْدَقَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 (نه‌خیر وانییه‌) به‌لکو نه‌و (پیغه‌مبه‌ره‌) ه‌تی هیناوه‌و باوه‌پی به‌ پیغه‌مبه‌رانی پیشوو
 مه‌یه‌. ﴿۳۷﴾ ﴿إِنَّكُمْ لَذَاهِبُونَ إِلَىٰ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ به‌راستی ئیوه‌ سزای سه‌خت ده‌چه‌زین. ﴿۳۸﴾
 ﴿وَمَا تَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوه‌ ته‌نها توله‌ی نه‌و (خراپانه‌) تان لی ته‌سه‌نری
 که‌کردوتانه‌. ﴿۳۹﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌لام به‌نده‌ پاک و مه‌لېژارده‌کانی خوا.
 ﴿۴۰﴾ ﴿أَوَلَيْكَ كُنْتُمْ رِزْقًا مَعْلُومًا﴾ نه‌وانه‌ن رسق و رڼی دیار کراویان بق‌مه‌یه‌. ﴿۴۱﴾ ﴿فَوَيْلٌ لِّكَ
 يَوْمَئِذٍ﴾ که‌میوه‌ هاتی جوراو جوره‌ وه نه‌وان رڼی لی گیراون. ﴿۴۲﴾ ﴿وَلِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له‌
 به‌هشتانی پر ناز و نیعه‌تدا. ﴿۴۳﴾ ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ له‌سه‌ر ته‌خت و کورسی به‌
 رازاوه‌کان به‌رامبه‌ر په‌کتر دانیشتون. ﴿۴۴﴾ ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكُلِّ فِرْعَانٍ﴾ له‌په‌رداخی
 نایابدا سه‌رچاوه‌ی ره‌وان ده‌که‌رڼی به‌سه‌ریاندا. ﴿۴۵﴾ ﴿بِضَاءٍ أَلْوَنٍ لِلشَّيْرِينَ﴾ قدر سپی
 په‌وه‌ بق‌نه‌وانه‌ی ده‌ی خونه‌وه‌ به‌له‌زه‌ته‌. ﴿۴۶﴾ ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ﴾ (نه‌و
 شه‌را به‌) نه‌می‌شکیان تیک ده‌دات نه‌سه‌ر خوشیان ده‌کات. ﴿۴۷﴾ ﴿وَعِندَهُمْ فِرْعَتُ الطُّرْبِ عِینَ﴾
 وه نافرته‌انی چاو جوان و گه‌وره‌یان لایه‌ که‌جکه‌ له‌ میژده‌کانیان سه‌یری که‌س
 ناکه‌ن. ﴿۴۸﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ بَحْرٌ مَّكُونٌ﴾ وه‌کو هیلکه‌ی ناو میلاننه‌ (یا نه‌لای مرواری ناو
 سه‌ده‌لن). ﴿۴۹﴾ ﴿وَأَقْبَلْ بِعَضْفِهِمْ عَلَىٰ بَعْضِ بَنَاتِهِمْ﴾ نه‌دجا روو ده‌که‌نه به‌ک و پرسیار له‌به‌کتر
 ده‌که‌ن. ﴿۵۰﴾ ﴿فَالْأَقْبَلُ مِنْهُمْ إِلَىٰ كَانِ لِي﴾ په‌کی له‌وان ده‌لی: من (له‌ دنیا) هاوه‌لیمک مه‌بوو. ﴿۵۱﴾

يَقُولُ أَهْلَ نَكَ لِمَنِ الْمَصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَهْ دَامِنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَهْ نَا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَأَطْلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَنَا
الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ
الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾
فَأِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لِقَاءٌ إِلَّا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنْ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبَاءٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنْ مَرَجَعَهُمْ لِأِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُرْعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نوحًا فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

نایبہ فی (۱۷)

سورہی (الروم):

قال رسول

الله (ﷺ): (من قال

حين يصبح

﴿سبحان الله حين

تمسون وحين

تصبحون وله

الحمد في السموات

والارض ومغنياً

وحين تظهرون﴾ قال

الآية، أدرك ما

فاتته في يومه، ومن

قالها حين يمسي

أدرك ما فاتته

من ليلته﴾ (رواه

أبو داود)

پیغمبر صلی

خو (ﷺ)

فرمودی: (هر

کسی که صبح بگوید

ده بیست و سه بار:

(سبحان الله حين تمسون و حين تصبحون الحمد لله في السموات والارض ومغنياً وحين تظهرون﴾ تا

کرتابی ثابته گی، هر کاری که چاکه گی له دهست چووی له بگذردا بوی ده نوسری، وه هر کس

کاتیک نوباره دایت بیلئ نهوا هر کاری که چاکه گی له دهست چووی له شهودا بوی ده نوسری).

نایبہ فی (۲۷) سورہی (الروم): قال رسول الله (ﷺ): (يقول الله تعالى: كذبتني ابن آدم ولم يكن له ذلك، -

﴿قُلْ أُولَئِكَ لَمْ يَصْبِرُوا﴾ دهی ووت: نایا به راستی تو له وانه‌ی باوه پت هه‌یه (به‌زیندوو بیونه‌وه ۱۹). ﴿۵۲﴾ ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ نایا کاتی مرین و بووین به خاک و تیسقانی زینوو ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا﴾ نایا به راستی نئمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه‌ی) سزا ده‌درین. ﴿۵۳﴾ ﴿قَالَ مَنْ أَشْرَ مُطْلِقُونَ﴾ (پیاوه به‌هشتیه‌که) ووتی نایا نئوه ته‌ماشا (ی دۆزه‌خ) ناکه‌ن. ﴿۵۴﴾ ﴿قَالَ لَمْ يَأْتِ سَوَاءَ الْجَحِيمِ﴾ نه‌جا خوقی سه‌یری کرد کوت و پیر له ناوه‌راستی دۆزه‌خدا نه‌و (هاویری) دی. ﴿۵۵﴾ ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأَزِيدَنَّ بِهِ خَوْفًا نَزِيكَ بَعْدَ مَا نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ سَبْعِ مِائَةِ مَلَكٍ﴾ ووتی ووت سویند میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم فریام نه‌که‌وتایه منیش له ناماده‌کراوان (ی ناو دۆزه‌خ) ده‌بووم. ﴿۵۶﴾ ﴿أَتَمَنَّا أَنْ خَلَقَ بَدَنًا مِثْلَ بَدَنِ الْإِنْسَانِ﴾ دهی نایا نئمه نامرین ۱۹ ﴿۵۸﴾ ﴿إِنَّمَا نَحْنُ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ ووتی نایا نئمه سزا نادرین ۱۹ ﴿۵۹﴾ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا نَجْمٌ بِالْأَرْضِ﴾ به‌راستی نه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گوره. ﴿۶۰﴾ ﴿لَيْسَ هَذَا بَشَرًا فَلَيْسَ بِشَيْءٍ عَظِيمٍ﴾ با تیکر شه‌زان بق پاشه‌رذنی و تیکر شمن. ﴿۶۱﴾ ﴿أَذَلِكَ خَمْرٌ إِلَّا أَنْ شَرِبْتُمْ﴾ نایا نه‌و (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) پزگرتنو میوان داریه‌ی پاشه‌یا (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌مووت. ﴿۶۲﴾ ﴿إِنْ جَعَلْنَاهَا نَارًا لَطِيفَةً﴾ بیگومان نئمه نه‌و (داره‌مان کرده‌هوی تاقی کردنه‌وه‌ی) سته‌مکاران (که له دنیا‌دا کالنه‌یان پی ده‌کرد). ﴿۶۳﴾ ﴿إِنَّمَا شَجَرَةُ الْجَدِّ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌راستی نه‌و (ژه‌قنه‌مووت) دره‌ختیکه له بیخی دۆزه‌خ دا ده‌روی. ﴿۶۴﴾ ﴿طَلْحُومًا كَانَتْ تَرْسُ السَّيِّئِينَ﴾ به‌روبوومه‌کی ده‌لی‌ی سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل چلاوی به). ﴿۶۵﴾ ﴿لَا يَكُونُ بَيْنَهُمَا جَبَلٌ غَالِبٌ وَلَا فِجْلٌ وَلَا يَنْبَاطُ﴾ جا بیگومان نه‌و (دۆزه‌خیانه) له‌و دره‌خته ده‌خون ﴿فَالْمُؤْمِنُونَ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و سکیان له (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۶۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۶۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۶۸﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۶۹﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۰﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۱﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۲﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۳﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۴﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۸﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۷۹﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۰﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۱﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۲﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۳﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۴﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۸﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۸۹﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۰﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۱﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۲﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۳﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۴﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۸﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۹۹﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن. ﴿۱۰۰﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ عَصَيْنَا فَأَنْزَلْنَاهُمْ سُلَالًا﴾ به‌راستی نه‌و (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌کهن.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبُّكَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لَأَيُّهَا وَقَوْمِي مَاذَا تُعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَكُلَّاءِ الْهَيْةِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَرَّ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمُ فَقَالَ أَلَا تَأْتَا كُلُّكُمْ مَالَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩١﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٢﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٣﴾ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٤﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ بَيْنَنَا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٦﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٧﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٨﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩٩﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠١﴾ قَالَ يَئَاتِيكَ أَعْمَلُ مَا تَأْمُرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

سرشت منی ولم یکن
له ذلک، فاما
تکلیفیه ایای فقولہ:
لن یعیب منی کما
بدانی ولبس اول
الخلق باہون علی
من إعادته، واما
شتمہ ایای فقولہ:
اخذ اللہ ولداً وانا
الاحد الصمد الذی
لم یلد ولم یکن لہ
کفو (أحد) (رواہ
البخاری)
پیغمبر میبری
خوا (ﷺ) فہرموی
(خوا) بہ رزو بلند
دہرموی فادہمی
باوہ بہ من ناکات
نہرموی باوہم پی
نہکات، وہ جنیوم
پی دہدات کہ مافی
نہرموی نی بہ

جنیوم پی بدات جاباوہ نہ کردنی بہ من نہوہ کہ دہلی خوا جارکی تر زیندوم ناکاتوہ وہ کہ
لہ سہرتاوہ دوستی کردوم لہ کاتیکدا دوست کردنی یہ کہم جار ناسان تر نی یہ (قورس ترہ) بہ لای
منہوہ لہ زیندو کردنہوہی جاری دووم وہ جنیودانی بہ من نہوہ کہ دہلی: خوا مندالی بق حقوی ہریار
داوہ لہ کاتیکدا من تہناوہ بی نیازم کہ لہ کہس نہبوم و کہ سیشم لی نہبوہ کہ سیش ہاوتار ویتہم نی یہ).

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ آلِبَاقِينَ﴾ و ده تنیا نه وه کانی نه ومان (له سهر زهوی) هیشتوه. (۷۷) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسی و ناویانگی (باشی) نه ومان له ناو که له پاهینه کاندایه شته (که نه مه یه). (۷۸) ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ لُوحٍ فِي الْعَمِينَ﴾ سه لام و دروود له سهر نوح له لایه نه موو جیهانیانه وه. (۷۹) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نئمه نا به و شیره پاداشتی چاکه کاران ده دهینه وه. (۸۰) ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیتگومان نه وه به نده باوه پرداره کانی نئمه بو. (۸۱) ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ﴾ له پاشان نه وانی تر (دوئمنان) مان نوقم کرد. (۸۲) ﴿وَأَن مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ به راستی ئیبراهیم له پهیره وان و شوینکه وتوانی نوح بو (له بنه ماکانی ناییندا). (۸۳) ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّكَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ کاتی به دلکی ساغوه به ره و پهروه ردگاری هات. (۸۴) ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ﴾ کاتی که به باوکی و گله که ی ووت چی ده په رستن. (۸۵) ﴿أَهَيْكُمَا إِلَهُةٌ دُونَ اللَّهِ تَرْبُدُونَ﴾ نایا بیتگ له خوا په رستراویکی درو و هله به رستراوتان ده وی (بیپه رستن). (۸۶) ﴿فَمَا ظَنُّكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ناخو گومانتان چونه به رانیه به پهروه ردگاری جیهانیان؟ (۸۷) ﴿نَنْظُرُ نَفَرًا فِی النَّجْمِ﴾ نینجا سه یزکی نه سستیره کانی کرد. (۸۸) ﴿قَالَ إِنِّي سَمِعْتُ﴾ جا ووتی من نه خولهم (نایم بق جه ژنه که تان له دهره وهی شان). (۸۹) ﴿فَقُولُوا عَنْهُ مُدْرِبِينَ﴾ نه وانیش پشیمان تی کرد و پوشتن (بق دهره وهی شان بق جه ژنه که یان). (۹۰) ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ إِلَهِهِمْ فَقَالَ لَا تَأْكُلُونَ﴾ جا (ئیبراهیم) به نهینی پوشت بق لای په رستراوه کانیان (به گالته وه) پی ووتن نه وه بق شت ناخون. (۹۱) ﴿مَا لَكُمْ لَا تَحْكُمُونَ﴾ نه وه چیتانه قسه ناکه. (۹۲) ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْعَمِينَ﴾ نینجا به دهستی راستی (به ته ور) دهستی کرد به لیدانیان (ورد وردی کردن جگه به ته گوره که یان). (۹۳) ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوفُونَ﴾ (که له که ی زانیان) په کسه به په له به ره و ئیبراهیم هاتن. (۹۴) ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی نایا نئوه بتانیک ده په رستن که خوتان ده بیتاهن و دروستی ده که نه؟ (۹۵) ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له کاتیکدا خوا به دهینه ری خوتان و نه و بتانه شه دروستان کردون. (۹۶) ﴿قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنْيَانٌ فَأَلْفَوْهُ فِی الْجَحِيمِ﴾ ووتیان بینایه کی به رزی بق دروست بکن (پری که نه له ناگی و فری ی بده نه ناو ناگره که وه). (۹۷) ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ وستیان (بیگون) به پیلان به لام نئمه نه ومان ژور خست. (۹۸) ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَبِّحِينَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی من ده روم بق لای پهروه ردگارم دلنیام ریتمونیم ده کات. (۹۹) ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ نه ی پهروه ردگارم مثالکی چاکم پی بیه خفه. (۱۰۰) ﴿فَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ نئمه ش مژده ی کوپکی له سهرخومان پی دا. (۱۰۱) ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ الْاِسْتِ﴾ جا کاتی نه و (کوچه گوره بو تا) گه شته نه وهی نیش و کار بکات له که ل (ئیبراهیم) دا. ﴿قَالَ يَبْنِي لِي أَرْبُؤَ فِی الْمَسَامِ أَمْ أَذْعَانُ﴾ (ئیبراهیم) ووتی نه ی کوچه خفه وسته که م به راستی من له له خودا دیم که سهرت ده به م ﴿فَلَنَنْظُرَ مَاذَا تَرْبُؤُا﴾ جا سه رنج بده ده لی ی چی و رات چی به ؟ ﴿قَالَ يَنْبَغُ أَفَلَا مَا تَتَزَمَّرُ﴾ (کوچه که) ووتی بابه گیان نه وهی فرمانت پی دراوه بیکه ﴿تَسْتَجِدُّنَ إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ النَّاسِ﴾ دلنایابه ده مبینی به وستی خوا له خوگران ده بم. (۱۰۲)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٢﴾ وَتَدَيَّنَتْهُ أَنْ يَتَّابِرْهِمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
 صَدَقْتَ الرَّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَتَدَيَّنَتْهُ بِذَبِجٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرْكْنَا عَلَيْهِ فِي
 الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
 مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَى مُوسَى
 وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَايَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
 الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرْكْنَا
 عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾
 إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ كُفْرُونَ ﴿١٢٤﴾ أَنْذَعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَلْقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

نایبہ تی (۳۶)

سورہ تنی (الروم):

قال رسول اللہ (ﷺ):

(عجباً للمؤمن لا

يقضى له قضاء إلا

كان خيراً له إن

أصابته سراء شكر

فكان خيراً له وإن

أصابته فناء صبر

فكان خيراً له) (رواہ

أحمد). پیغمبر صبری

خوا (ﷺ) فرمودی:

(کاری مؤسلمان

سہیرو سہر

سوہیتہرہ، ہموو

کاریکی ہر مایہی

خیرہ بری، چونکہ

تہ گہر تووشی

خوشی ہات

سوپاسی خوائی

لہ سہر دہکات تہوہ

بہ چاکہ دہنوسریت

برئی، ومنہ گہر تووشی تاخوشی مات تارام دہکری تہوہ تہویش بہ چاکہ دہنوسریت برئی).

نایبہ تی (۳۶) سورہ تنی (الروم): قال رسول اللہ (ﷺ): (یبعث کل عبد علی ما مات علیہ)

(رواہ مسلم). پیغمبر صبری خوا (ﷺ) فرمودی: (ہر بستی توایسی ہا ہموو کہ س لہ سہر

تہو شتہ زینموو دہکری تہوہ کہ لہو نیادا لہ سہری مریوہ).

﴿فَلَمَّا أَتَيْنَا وَقَدْ جَاءَ الْوَيْلُ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ نینجا کاتی هر دووکیان ملکه چ بون (بق فهرمانی خوا) و
 نبراهیم نیسماعیلی بهرودا خسته سر زهوی. ﴿۱۰۳﴾ ﴿وَقَدْ يَتَنَّهُمْ أَنْ يَكُونُوا مِثْلَهُمْ﴾ نیمه ش
 بانگمان کرد نهی نبراهیم. ﴿۱۰۴﴾ ﴿فَذُفِّقُوا الْوَيْلُ﴾ بیگومان خه وه که ت به جی هینا ﴿۱۰۵﴾
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ به راستی نیمه تا بهو شیوه پاداشتی چاکه کاران ددهینه وه. ﴿۱۰۶﴾
 ﴿إِنَّ مَسَاقِيهَ الَّذِينَ يَدْعُونَكَ إِلَى الْوَيْلِ﴾ بیگومان نه مه تاقی کردنه وهی ناشکرا بوو. ﴿۱۰۷﴾ ﴿وَقَدْ يَتَنَّهُمْ﴾
 بذبح عظیم. وه بهرانیکی گهرده مان کرده قوریانی نهو (نیسماعیل). ﴿۱۰۸﴾ ﴿وَنَزَّلْنَا الْوَيْلَ﴾ وه باسکردن به چاکه ی نبراهیممان له ناو که لانی داهاتودا هیشته وه. ﴿۱۰۹﴾
 ﴿سَلَّمَ عَلَى الْوَيْلِ﴾ درود و سلام له سر نبراهیم. ﴿۱۱۰﴾ ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ تا بهو
 شیوه پاداشتی چاکه کاران ددهینه وه. ﴿۱۱۱﴾ ﴿إِنَّ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی نهو
 له بنده نیمان داره کانی نیمه یه. ﴿۱۱۲﴾ ﴿وَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ صُلْحِهِ﴾ مژده ی
 نیسماعیلان پیدا (که ده بیته) پیغه مبریک له چاکان. ﴿۱۱۳﴾ ﴿وَنَزَّلْنَا الْوَيْلَ﴾ ویرگنا علیه وعلی (شحق) جا
 فهر و بهر که تمان رشت به سر نبراهیم و نیسماعی دا ﴿۱۱۴﴾ ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا عَجَبٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾
 نیت. وه نه وهی هر دووکیان کار چاک و ستمکار له خوی به ناشکرا مه بوو. ﴿۱۱۵﴾
 ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَغُرَّتْ﴾ سویند به خوا بیگومان منته تمان تا به سر موسا و هارون
 دا. ﴿۱۱۶﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمَا مِنْ الْحَبْرِ﴾ هر دووکیان و که له که یاشان له تنگانه
 گهرده که رزگار کرد. ﴿۱۱۷﴾ ﴿وَنَصَرْتَهُمْ لَكَأَنَّهُمْ فَلَانُ الْغَلِيلِ﴾ وه یارمه تیمان دان بویه هر
 نهوان سه رکه وتن (به سر فیرعون و کومه له که پیدا). ﴿۱۱۸﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا الْكُتُبَ الْمُتَشَاكِهَ﴾ وه
 کتبی بوونکه ره وه مان دا به هر دووکیان (موسا و هارون). ﴿۱۱۹﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا الْقَصَصَ﴾
 الْمُتَشَابِهَ وه رنیموونی هر دووکیانمان کرد بق ریکای راست. ﴿۱۲۰﴾ ﴿وَنَزَّلْنَا الْوَيْلَ﴾
 الْآخِرِينَ وه ناویانگی چاکه هر دووکیانمان له ناو که له پاشینه کاندایه یه. ﴿۱۲۱﴾
 ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَغُرَّتْ﴾ سلام له سر موسا و هارون بیت. ﴿۱۲۲﴾
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ به راستی نیمه تا بهو جوره پاداشتی کار چاکان
 ددهینه وه. ﴿۱۲۳﴾ ﴿إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان هر دووکیان له بنده
 نیمانداره کانی نیمه. ﴿۱۲۴﴾ ﴿وَأَنَّ إِلَهَنَا لَمِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ به راستی نیلیاس (پیغه مبریک
 بوو) له پیغه مبران. ﴿۱۲۵﴾ ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتِفُونَ﴾ کاتی به که له که ی ووت نه وه له خوا
 ناترسن (خوشتان نا پارینن). ﴿۱۲۶﴾ ﴿أَتَدْعُونَ بَنِيَّ وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِ﴾ ثایا (بتی) به عمل
 ده به رستن و از دینن له (به رستنی) چاکترینی دروست کاران. ﴿۱۲۷﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ وَكَرَّ وَرَّتْ﴾
 ﴿بَابُكُمْ الْأَوَّلُ﴾ که خوی به روه ردگاری نیوه و باوو باپیره پشینه کانتانه. ﴿۱۲۸﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَّلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنْ لَوْطَا
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ
مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبَالِيلٌ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنْ يُؤْثِرْ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْقَمَّةُ الْخَوْتُ وَهُوَ مِلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾
فَتَأَمَّلُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْأَنْثَىٰ
وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْثَاوَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

نایبہتی (۱۴)

سورہتی (لقمان):

جاء رجل إلى رسول

الله (ﷺ) فقال

يا رسول الله: (من

أحق الناس بحسن

صحابتي؟ قال: أمك

قال: ثم من؟ قال:

أمك قال: ثم من؟

قال: أمك قال ثم من؟

قال: أبوك (متفق

عليه). پیاوریک ملاتہ

خزمنہتی

پتفہ مہرہتی

خوار (ﷺ) و روتی:

(تہی پتفہ مہرہتی

خوار کی حیواترین

کسہ کہ بہ چاکہ

ہارویہتی بگہم؟

فہرموی: دلیکت،

روتی: نینجا کی ی

تر؟ فہرموی:

۷۲ من مدنی

دلیکت، روتی: نینجا کی ی تر؟ فہرموی: دلیکت، روتی: نینجا کی ی تر؟ فہرموی: دلیکت،

نایبہتی (۱۷) سورہتی (لقمان): قال رسول الله (ﷺ): (ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه

وولده حتى يلقى الله تعالى وهو عليه خفيضة) (عبارہ مسلم). پتفہ مہرہتی خوار (ﷺ) فہرموی:

(بہ ردہ وام پیاوریک ملاتہتی فہرموی: دلیکت، روتی: نینجا کی ی تر؟ فہرموی: دلیکت، روتی: نینجا کی ی

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ لِمُنَحْضَرُونَ﴾ که چی باوه پریان نه هیتنا به نیلیاس که واپوو بیگومان نه وان
تاماده ده گرین (له دوزخ دا). (۱۲۷) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به ننده
هه لبریزاوه کانی خوا. (۱۲۸) ﴿وَنَزَعْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسی چاکی نهو (نیلیاس) مان
له ناو گه له پاهیتنه کان دا هیفته وه. (۱۲۹) ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سه لام له سه ر نیلیاس
بیته (نیلیاسین نیلیاس هه ره یه که سه). (۱۳۰) ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُخْبِتِينَ﴾ به راستی
نیتمه نا بهو شیوه پاداشتی چا که کاران دده دینه وه (۱۳۱) ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾
بیگومان نهو (نیلیاس) له به ننده باوه پداره کانی نیتمه یه. (۱۳۲) ﴿وَإِنْ لَوْ مَا لَمِنَ الْفَرْتِلِينَ﴾
به راستی لوط (پیغمبر ریک بوو) له پیغمبره ران. (۱۳۳) ﴿إِذْ حُجِّنَا وَأَهْلَنَا أَهْمِي﴾ کاتی
خری و هه موو که سه کانی و شوین که وتوانیمان رزگار کرد. (۱۳۴) ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَمِيرِينَ﴾
بیجگه له پیره نیک (خیزانی نوح) که له تیاجووه کان بوو. (۱۳۵) ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾
پاهان نهوانی ترمان له ناو برد. (۱۳۶) ﴿وَإِنَّا لَنَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْعِجِينَ﴾ به راستی نیوه
(قوه ییشیه کان) ده رین به سه ر (شوینه کان) یاندا به به یانایاندا (به رین). (۱۳۷) ﴿وَبِالْأَنْبِيَاءِ
أَنَّا نَقُولُ﴾ و به سه ودا نایا شیر ژیر نابن. (۱۳۸) ﴿وَإِنْ يُولُوا لِمِنَ الْفَرْتِلِينَ﴾ وه به
راستی یونس (پیغمبر ریک بوو) له پیغمبره ران. (۱۳۹) ﴿إِذْ أُنْقِضَ إِلَيْكَ الْمَشْهُورُ﴾ کاتی
رای کرد بق لای که شتیبه کی پر (له خه که). (۱۴۰) ﴿فَسَافَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نیینجا
قورعه کیشی کرد (له که ل خه لکی ناو که شتیبه که) و نهو له دقپاوان بوو. (۱۴۱) ﴿فَالْتَفَعْنَا
أَنكَرُتْ وَمَوْءِیْ﴾ (خرایه ده ریاکی) نیینجا نه هه نگیک قووتی دا نه ویش شایانی سه رزه نشست
بوو. (۱۴۲) ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ حق نه گه به راستی نهو له یاد کارانی (خوا)
نه بویه. (۱۴۳) ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ نَوْرٍ يُخْفُونَ﴾ تا روژی زیندوو ده کرینه وه له ناو سکی نهو
(نه هه نگه دا) ده مایه وه. (۱۴۴) ﴿فَبَدَّلْنَاهُ بِالْأَعْزَاءِ وَمَوْءِیْ﴾ به هوی نه وه وه فریمان دایه
زهویه کی رووت (بی دار و سه رخت) نه خورشید بوو. (۱۴۵) ﴿وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطُونَ﴾
وه روهه کبکی کوله که مان به سه ریدا رواند. (۱۴۶) ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مَاقَةٍ أُخْرَىٰ أَوْ يَرْبُوعٍ﴾ نه وسا
به پیغمبر ریتی ناردمان بق لای سه د هه زار که س یا زیاتر. (۱۴۷) ﴿فَنَامُوا فَبَنَعْنَاهُمْ إِلَىٰ
حِينَ﴾ گه له که ش باوه پریان هیتنا و بهو هویه وه به هره مه ندمان کردن له ژیان تا ماوه یه که.
(۱۴۸) ﴿فَنَسْتَقْرِیْهِمْ أَلِیْزَکَ الْبَنَاتُ وَأَلِیْزَکَ الْبَنُونَ﴾ نیینجا (ئی موحه ممد (ﷺ)) پرسیاریان لی
بکه نایا کچان بق په روه رداگرت و کورانیض می نهوانه ؟ (۱۴۹) ﴿أَمْ خُلِقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَّا نَعْلَمُ
خُشُودَ﴾ یا نهوان به دیاره وه بوون که نیتمه فریشته کاشمان به میینه سروسر کرد.
(۱۵۰) ﴿أَلَا إِنَّمَا یُنْفِکُ لِقَوْلِهِمْ﴾ بیدار بن به راستی نهوان له دهس هه لبه سی خزیانه وه
ده لئین. (۱۵۱) ﴿وَلَدَ اللَّهُ وَأَنَّهُمْ لَکَذِبُونَ﴾ خوا مندالی بووه و بیگومان نهوانه سوژتن. (۱۵۲)
(أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتَ عَلَىٰ الْبَنِينَ﴾ نایا (خوا) کجانی هه لبراردوه (بق خری) به سه ر کوران دا. (۱۵۳)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾ أَلَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾
 فَاتُّوْا بِكَيْسِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَجَعَلُوْا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ
 نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتْ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿٥﴾ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا
 يُصِفُوْنَ ﴿٦﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٨﴾
 مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِينَ ﴿٩﴾ الْإِمٰمَنُ هُوَ صَالِي الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا
 لَهُمْ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١١﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصّٰغِرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَكْمِلُونَ ﴿١٣﴾
 وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٤﴾ لَوَ أَنْ عِنْدَنَا ذِكْرُ إِمٰنٍ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ لَكِنَّا
 عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦﴾ فَكُفُّوْا بِهِ فُسُوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ
 سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٩﴾ وَإِنَّ
 جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُونَ ﴿٢٠﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَقَّ حَبِيْبٍ ﴿٢١﴾ وَأَبْصِرْ فُسُوْفَ
 يُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾ أَفَعِزَّنَا بِمَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٣﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِصَٰحِبِهِمْ فَسَاءَ
 صَبَٰحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٢٤﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَقَّ حَبِيْبٍ ﴿٢٥﴾ وَأَبْصِرْ فُسُوْفَ
 يُبْصِرُونَ ﴿٢٦﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٧﴾
 وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٨﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

ما تاوای لی دی
 که ده گات
 خن
 پ
 (له یادی نوباید)
 هیچ تاوانی
 له سر نه ماوه
 مووی
 سوارو ته وه به
 به لاو ناره حه تی
 نایه تی (۲۲)
 سوویتی (لقمان)
 قال رسول الله
 (ﷺ): (اللهم لا
 عیش الا عیش
 الآخرة) (متفق
 علیه) وقال رسول
 الله (ﷺ): (ما
 الحنیا فی الآخرة
 الا مثل ما یجعل
 احکم احبمه فی
 الیم فلینظر یم

برجیع). پیغمبر خوا (ﷺ) ده فرمودی: (تو پاره دنگار دانی راسته لینه نبیه جگه له دانی
 نواند، هر نه وه به دانی له راستیدا) وه پیغمبر خوا (ﷺ) فرمودی: (تم دنیایه له چاو دوا
 یقنیا وه نه وه وایه که به کیکنان په حجه به کی بکات به تاو تاوی ده ریدادا جا پاهان سه رنج بدات
 که په حجه به کی چه ندی - تاو له ده ریدایه - له کل خلقی هله ده گری).

﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چیتانه چون بریاری وا ده‌دهن. (۱۵۴) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ (۱۵۵) ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه. (۱۵۶) ﴿فَأْتُوا بِكِتٰبٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیئن ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن. (۱۵۷) ﴿وَجْعَلُوا بَیْنَهُ وَبَیْنَ الْخِیْطِ نَسَبًا﴾ وه نه‌و (بی باوه‌پانه) له‌نیوان خواو جنۆکه‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه. ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتَ الْخِیْطَ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان جنۆکه‌کان ده‌یان زانی که به‌پاستی نه‌وان ناماده ده‌کرتین (له‌روژی دواپیدا). (۱۵۸) ﴿سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یَصِفُوْنَ﴾ پاک و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی نه‌و (بی باوه‌پانه) ده‌یلین. (۱۵۹) ﴿اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ (هه‌موویان سزا ده‌درین) بیجگه به‌نده خاوین کراوه‌کانی خوا. (۱۶۰) ﴿فَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ ثٰنٍیْهُمَا﴾ نینجا به‌پاستی نئوه نه‌و (بتانه) یش که ده‌پیه‌رستن. (۱۶۱) ﴿مَا اَشْرٰ عَلَیْهِ یَقِیْنِیْنَ﴾ نئوه ناتوان له‌به‌رانبه‌ری خوادا گومراکه‌ری (که‌س) بن. (۱۶۲) ﴿اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِیْمِ﴾ بیجگه نه‌و که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه. (۱۶۳) ﴿وَمَا مِمَّا اِلَّا لَهُ مَقٰمٌ مُّعْلُوْمٌ﴾ (فریشته‌کان ده‌لین) هیچ کام له‌نیمه‌ نییه مه‌گه‌ر پله‌و شوینتیکی دیاری کراوی خۆی هه‌یه. (۱۶۴) ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفَوْنَ﴾ وه به‌راستی نئیمه هه‌موومان به‌پیز وه‌ستاوین (بۆ عبادت و به‌جی هینانی قهرمانی خوا). (۱۶۵) ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الثّٰلِثُونَ﴾ وه بیگومان نئیمه‌ین هه‌میشه پاک و بیگه‌ردی نه‌و ده‌لین. (۱۶۶) ﴿وَإِنْ كَانُوا لَیْقُولُوْنَ بِیْگُومٰن هه‌ر چه‌نده بت په‌رستان ده‌یان ووت. (۱۶۷) ﴿لَوْ اَنْ عِنْدَنَا ذِکْرًا مِّنَ الْاَوَّلِیْنَ﴾ به‌پاستی نه‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پئشینانمان هه‌بویه. (۱۶۸) ﴿لَکُمَا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ به‌راستی نئیمه له‌به‌نده پاک و خاوینه‌کانی خوا ده‌بووین. (۱۶۹) ﴿فَلَعَلَّآ اَیُّهُمَا سَیُوفُ یُغْلِبُوْنَ﴾ نینجا (که کتیبیان بۆ هات) باوه‌ریان پی نه‌هینا و به‌زوویی ده‌زانن (سه‌ر نه‌دجانی بی بره‌ویه‌که‌یان چون ده‌بی). (۱۷۰) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ کَلِمٰتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان پئشتر بریارمان داوه بۆ به‌نده نئیردراوه‌کانمان. (۱۷۱) ﴿اِنَّهُمْ لَیْسَ لَیْسُوْرُوْنَ﴾ که بیگومان هه‌ر نه‌وان سه‌ر ده‌خرین. (۱۷۲) ﴿وَإِنْ جُنْدًا لَهُمْ اَلْقَبَلُوْنَ﴾ دیاریشه هه‌ر سه‌ریازانی نئیمه سه‌رده‌که‌وون. (۱۷۳) ﴿قُلُوْا عَنْهُمْ حَتّٰی حِیْنَ﴾ تۆش وازیان لی بیته تا نه‌و ماوه‌ی (دیاریکراوه بۆ له‌ناویردنیان). (۱۷۴) ﴿وَاَنْصُرُوْهُمْ قَسُوْفٌ یُّنْصِرُوْنَ﴾ وه بیان بیته (سه‌رنجامیان چون ده‌بیته) وله‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن (جیبیان به‌سه‌ر دیت). (۱۷۵) ﴿اَفِیْضٰلٍ یُّسْتَعْجَلُوْنَ﴾ جا نایا به‌په‌له داوای سزای نئیمه ده‌که‌ن. (۱۷۶) ﴿فَیَا ذٰلِکَ سَاحِیْمٌ﴾ هه‌ر کاتی سزای نئیمه هاته خواره‌وه بۆ ناو مال‌ه‌کانیان. ﴿نَسَاءَ صٰبِحِ الْمُنْذَرِیْنَ﴾ نه‌وسا ترسینراوان چ روژیکی خراپ و ته‌نگیان ده‌بی. (۱۷۷) ﴿وَقُلُوْا عَنْهُمْ حَتّٰی حِیْنَ﴾ وه وازیان لی بیته تا نه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بۆیان). (۱۷۸) ﴿وَاَنْصُرُوْهُمْ قَسُوْفٌ یُّنْصِرُوْنَ﴾ وه بیته نینجا له‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن. (۱۷۹) ﴿سُبْحٰنَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ﴾ په‌روه‌ردگارت پاک و بیگه‌رده په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ست له‌وه‌ی بی باوه‌پان ده‌یلین (ده‌ریاره‌ی). (۱۸۰) ﴿وَسَلِّمْ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سلو و سوبی بۆ گشت پئیغه‌مه‌ران. (۱۸۱) ﴿وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ سَوَیِّاسٍ وَ سَتَایِیْشِ بۆ خوای ﴿رَبِّ الْمَلٰٓئِکَٖتِ﴾ په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان. (۱۸۲)

سوره‌ی ﴿ص﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوینرتته‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بّی زانیاری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بکه. ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنْزِلُ﴾ سویند به قورئانی خاوه‌ن پّیز و په‌ند و ناموژگاری. (۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی بی باوه‌پن پّی چون له‌خویه‌گه‌وره زانین و درایه‌تیدا (به‌رانیه‌ر نیسلام و شوین که‌وتوانی). (۲) ﴿كَرَّ أَهْلُكُمَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ چه‌نده‌ها که‌لمان پّیش نه‌وان (کافرائی مه‌ککه) له‌ناو برد ﴿فَنَادَا وَآلَاتِ حِينِ مَنَاصِ﴾ نُنجا هاواریان کرد له‌حالی‌کدا کاتی پزگار بیون نه‌مابور. (۳) ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرُ مَبِئْتِهِمْ﴾ سه‌ریان سوپرده‌ماکه ترسیته‌ریکیان له‌خویان بّی هاتووه ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ وه بی باوه‌پان ده‌یان ووت نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) جادوو گه‌ریکی زقر دروزنه. (۴) ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ نایا نه‌و (پیغه‌مبه‌ره) هه‌موو خواکانی کردوته یه‌ک خوا. ﴿إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ به‌راستی نه‌مه (که‌یه‌ک خوا بیی) شتیکی زقر سه‌رسوپه‌یته‌ره. (۵) ﴿وَأَنطَلِقُ الْأَمَلَاءُ مِنْهُمْ﴾ وه گه‌وره‌کانی (قوپه‌یش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ده‌رجوون ﴿أَن أَمْشُوا وَأَصْبُرُوا عَلَىٰ أَلْسِنَةٍ أَرْبُوعٍ﴾ (به‌خه‌لکیان ووت) برون و خو گر بن له‌سه‌ر (په‌رستنی) خواکانتان ﴿إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَآءُ﴾ به‌راستی نه‌مه (ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا يَدْرِي﴾ ده‌یلی شتیکه له‌نیوه داوا کراوه (تا بییته گه‌وره‌ی هه‌موو عه‌ره‌ب). (۶) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَجْزَةِ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌کوتا ناییندا (که‌نه‌سرانی یه). ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آخِطْبُ﴾ نه‌مه‌ته‌نیا شتیکی هه‌لبه‌ستراوه. (۷) ﴿أَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا چون وه‌حی له‌ناو هه‌موومان دا بّی نه‌و (موحه‌مه‌د) ﴿دَابَّهٖ زَيْنَارُوهٗ﴾ بّی هه‌م فی شلوومین ﴿ذِكْرِي﴾ (نه‌خیز راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه له‌گوماندان له‌قورئانه‌که‌ی من ﴿قُلْ لِّمَ يَدْعُوا عَذَابَ﴾ (نه‌خیز وایه) به‌لکو نه‌وانه هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شتووه (بویه باوه‌پ ناھینن). (۸) ﴿أَمْ عِنْدَهُ خِزَانٌ رَحْمَةٍ رَبِّكَ الْغَزِيرُ الْوَهَّابُ﴾ یا غه‌زنه‌کانی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار ت لای نه‌وانه که‌زالی به‌خشنده‌یه. (۹) ﴿أَمْ لَهُمْ ثُلُكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ یا ده‌سه‌لات و پاشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی له‌نیوانیاندايه می نه‌وانه ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾ (نه‌گه‌ر وایه) ده‌با به‌رز بینه‌وه له‌ناو هوکاره‌کانی به‌رز بوونه‌وه‌دا (تا ده‌گه‌نه عه‌رش نینجا وه‌حی دابه‌زینن بّی هه‌ر که‌سی خویان ده‌یانه‌ویت). (۱۰) ﴿جُعِدَ مَا تَدْعُونَ مِنْهُ مِنَ الْآخِرَاتِ﴾ (بی پروایانی قوپه‌یش) له‌شکر و کومه‌لیکی بی نرخن له‌و کومه‌لانه‌ی (دزی پیغه‌مبه‌رانتن به‌زوویی) ده‌شکینرتن و سه‌رشو‌پ ده‌بن. (۱۱) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ﴾ پّیش نه‌وان گه‌لی نوح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن میخه‌کان باوه‌پیان به‌ (پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هینا. (۱۲) ﴿وَقَوْمُ لُوطٍ وَاقْتَصِبَ لَيْكَةً﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لوط و خاوه‌ن باخه‌چو پره‌کان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾ نه‌وانه تاقم و کومه‌لانتیک بیون. (۱۳) ﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ لَعْنُ عِقَابٍ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌پیان به‌پیغه‌مبه‌ران نه‌هینا بویه سزای منیان به‌سه‌را چه‌سپا (و له‌ناو چون). (۱۴) ﴿وَمَا يَنْظُرُ مُتَوَلِّئًا إِلَّا صِخْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ نه‌مانه‌ته‌نیا چاوه‌پوانی ده‌نگیکی زقر گه‌وره ده‌که‌ن ﴿مَا لَهَا مِنْ قَوَائٍ﴾ نه‌و ده‌نگه (قوو کردن به‌که‌په‌نادا) که‌مترین ماوه‌دوا خستنی نییه. (۱۵) ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا لَنَا بَطْنًا قَلِيلًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ وه ووتیان: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پّیش رقتی لی پرسینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌سزا یا پاداشت) بی‌بده. (۱۶)

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مُحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
 الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
 خَصَمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً
 وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْمِكَ إِلَى نَعَايِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِمَّنْ خَطِئَ لِيَبْغَى
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
 ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنُ مَثَابٍ
 ﴿٢٥﴾ يٰ دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
 بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

سورتهی بیست و سی
 ده کاتوره نه گار
 وانه کات بهیستی
 و دلگراسی و
 تمبسته بیست و سی
 ده کاتوره.

نیمه بیست و سی (۱۷)

سورتهی

(المحمدیه)؛ قال

رسول الله (ﷺ)

(قال الله تعالى:

أَمَدَدْتُ لِعِبَادِي

الْحَالِحِينَ مَا لَا

عَيْنَ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ

سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ

عَلَى قُلُوبِ بَشَرٍ

لَقَدْ رَأَوْا لَئِنْ هَمَّتُمْ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا

أَلْفَيْ لَهُمْ مِنْ قُوَّةٍ

أَعْيُنٌ مُتَفَلِّقٌ

عَلَيْهِ). بِتَقْصِيمِهِ

خُصُوا (ﷻ)

۶۱) (تفسیر) (خداوند که برده به برده می فرماید) که برده را به برده می فرماید (چون که کلمه به برده
 نیت می نماید) که چنانچه به برده می فرماید که شما را نیت می نماید (که شما را نیت می نماید) (که شما را نیت می نماید)
 (راستی) که شما را نیت می نماید (که شما را نیت می نماید) (که شما را نیت می نماید) (که شما را نیت می نماید)
 خردمندان به خردمندان که خردمندان به خردمندان (که شما را نیت می نماید) (که شما را نیت می نماید)

﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ (تبی موحه محمد ﷺ) دان به خوقدا بگره له سهر شو قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن. ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بیری به نده‌مان داوودی خاوه‌ن هیز و تولنا بگره‌وه بیگومان شو مه‌میظه که پاره بوو بق لای خوا (۱۷) ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به راستی نیمه چپاکانمان رام هینا بوو ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد له‌گه‌ل شو (داوود). ﴿وَالنَّخْلُ وَالْأشْرَافُ﴾ به‌شیلاران و به‌یانیاندا. (۱۸) ﴿وَالطُّرُفُوعُ حُشْرًا كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ﴾ وه بالنده‌کان که له‌ده‌وری شو (داوود) کرده‌کرانه‌وه مه‌توور (بق ته‌سبیحات) بق لای شو ده‌گه‌پانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن). (۱۹) ﴿وَعَبَدْنَا مُلْكًا﴾ وه پاشایه‌تیه‌کی شو‌مان به‌هیز کرد ﴿وَرَأَيْنَاهُ الْعِجْمَةَ وَفَعَلَ الْخِطَابُ﴾ دلفایی و گوفتاری جیاکه‌ره‌وه‌مان پی به‌خشی. (۲۰) ﴿وَمَنْ أَنْتَ تَبَوَّأَ الْخَصِيمَ إِذْ تَسَوَّرُوا الْخِرَابُ﴾ وه نایا مه‌والی داوا چیه‌کانت پی گه‌بشتره‌و کاتی به‌دیواری خه‌لوه‌تگا‌که‌دا سه‌ر که‌وتن. (۲۱) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَنَزِعَ مِنْهُمْ﴾ له‌ناکاودا چوونه‌ئوره‌وه بق لای داوود شو‌ویش داچله‌کا و ترسا لیتیان ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ خُضَّانُ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (نیمه) دووداواچین ﴿بَلَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌کیکمان سته‌می له‌وی تر کردوهه ﴿فَأَحْكُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُفْطِنُ﴾ جا له‌نیوانماندا به‌ه‌ق وراستی بریار بده‌وله راستی لامه‌ده (له‌بریاره‌که‌تدا). ﴿وَأَمْدُونَا إِلَىٰ سَوَاءِ الْفَصْرِ﴾ وه ریتوونیمان بکه بق ریگای راست. (۲۲) ﴿إِنَّ مَسَدًا أُخِيَ لَهُ شِعْرٌ وَشَعْرُونَ تَعْجَةً﴾ (به‌کیکیان ووتی) بیگومان شه‌مه برامه‌ئوره‌وو تر مری هه‌یه ﴿وَلَىٰ تَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و منیش به‌که مه‌رم هه‌یه ﴿نَقَالَ أَكْبَلِيَا وَعَزَىٰ فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لی شو مه‌ره‌ش بده به‌من (بیسپیره به‌من) و له‌قسه‌کرین دا زاله به‌سه‌رمدا. (۲۳) ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجِكَ إِلَىٰ نَعَجٍ﴾ (داوود) ووتی سوینده‌خوا به‌راستی سته‌می لیکروبی که داوات لا ده‌کات تاقه مه‌ره‌کات بخاته‌ناو مه‌ره‌کانی خوی ﴿وَأَنْ كَيْمًا يَنْ الْخِلَاءَ لَتَبْنِي بِمَعْصِيَّتِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و بیگومان تقد له‌مه‌ریک و هاویه‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ نَاسُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَئِلَّا مَا مِنْ بَيْتٍ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی باوه‌پیمان میناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوهه شو‌وانه‌ش تقد که‌من ﴿وَعَلَىٰ دَاوُدَ إِنَّمَا نَشْنُ﴾ داوود زانی که نیمه ته‌نیا تاقیمان کردو‌توره ﴿فَأَسْتَفْرَزْتُهُ وَخَرَّ رَاكِبًا وَأَتَانِي﴾ بویه دلوی لیبورینی کرد له‌په‌روه‌ردگاری و که‌وت به‌روودا به‌سوژده بروم‌وه و توبه‌ی کرد. (۲۴) ﴿فَنَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ نیمه‌ش له‌وه‌له‌ی شو خوقش بووین ﴿وَأَنْ لَّمْ عَبْدَنَا لَوْلَا وَحْشٌ مَقَابِرُ﴾ به‌راستی شو (داوود) پله و پایه‌ی به‌رزوه‌نزیکه له‌نیمه‌وه و دوا رتلاکی چاکیشی هه‌یه. (۲۵) ﴿بِنْدَاوُدَ﴾ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ ﴿شَهِدَ دَاوُدُ﴾ بیگومان نیمه تورمان کرد به‌جی نشین (ی پیغه‌مه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌وابوو توش له‌نیوان خه‌لکا به‌راستی فه‌رمان‌ره‌وایی بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هوا و ثاره‌نروات مه‌که‌وه با له‌ریگای خوا لات نه‌لک ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگومان شو‌وانه‌ی له‌ریگای خوا لاده‌دن و گوما ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بمانا بزم الحسب ﴿سَزَىٰ سَخْتِيَانِ بِقِ هَیْه چونکه رتلی لیبورینه‌ویمان له‌نیرکردوو. (۲۶)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
﴿٢٨﴾ كَتَبْنَا نُزْلَهُ لِيَكُ مَبْرُكٌ لِّدَبْرُوَاءِ ابْنِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ
﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصِّفْنَتُ الْخِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾
رُدُّوهُمَا عَلَيَّ فُطِفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ
كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا
عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِن لُّهُ عِنْدَنَا لُزْفٌ وَحُسْنٌ
مَّثَابٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ
فَنُصِّبْ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا غَمْسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

نایبہتی (۵)

سورہتی

(الاحزاب): قال

رسول الله (ﷺ):

(إذا اجتهد الحاكم

فأصاب قلبه

أجران وإن اجتهد

فأخطأ قلبه

أجران (رواه

البخاري).

پیغمبر مہر

خوار (ﷺ)

فہرموی: (تہکمر

کار بہدہستی

موسولمانان

نیجہادی کرد

راستی پیکار

حومکہ کہی تہوار

بہونہوہ نوو

پاداشتی مہیہ

وہ تہکمر

نیجہادی کرد

مہالی کردی نہی پیکار تہوار یہک پاداشتی مہیہ.

نایبہتی (۶۵) سورہتی (الاحزاب): کان رسول الله (ﷺ) يقول: (لا إله إلا الله وحده صديق وعده

ونصر عبده وأعز جنده ومن الأحزاب وحده فلا شيء قبله ولا شيء بعده) (مطلق عليه)، وما رسول

الله (ﷺ) على الأحزاب فقال: (اللهم منزل الكتاب سريع الحساب، اهزم الأحزاب، اللهم اهزمهم وزلزمهم)-

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ **ثُمَّ تَأْسَعَانِ** وَ زهوی و نه وهی له نِتَوَانِیَانِیَه
به بیهوده دروستان نه کردوه ﴿وَذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وه گومانی نه و که سانه یه که
بِیْ بَاوَه بَوون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ سا هاوار بقی نه وانه ی که بی بَاوَه بَوون
له تاگری نقره خ. ۲۷ ﴿أَمَرَ تَجْمَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ثابا نه وانه ی باوه پرسان
هیناوه کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿كَالتَفْسِیْنِ فِی الْاَرْضِ﴾ له که ل خرابه کاران له
زهویدا وه که یه کیان داننن (له دوا رزدا، نه خیر وانی یه) ﴿أَمَرَ تَجْمَلُ الْمُتَّقِیْنَ كَالْفَجَّارِ﴾ یا
پارنکاران وه که بهد کرداران لی ده که بن. ۲۸ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ لَهٗ إِلَٰهَ مِثْلَ مِثْلِكَ﴾ (نه م قورانه)
کتابیکی پیرنزه ناروومانه ته خواره وه بقی تق ﴿لَیْسَ بِرَبِّهِمْ وَلَیْسَ لَهُمْ دُونُ الْاَلٰهِ﴾ بقی
نه وه ی بیر بکه نه وه له نایه ته کانی وه خاوه نانی بیر و زیری په ندی لی وه ریکرن.
۲۹ ﴿وَوَقَّعْنَا لِلْاَوْدِ سُلَیْمٰنَ﴾ **ثُمَّ سَوَّلَ لِمَا نَحْنُ بِهِ خَافِیَ** به داوود (علیهما السلام) ﴿بَعَثَ
اَلْعَبْدَ اِلٰهَ اَوَّابَ﴾ نه و (سوله یمان) به نده یه کی چاک بوو بیگومان نه و نقر بوو له خوا
بوو ۳۰ ﴿اِذْ عَرَضَ عَلَیْهِ بِالْعِشَی الْمَغِیْبَتِ الْجَبَّارِ﴾ سر له نِتواره وه ختی نه سپانی ره سن
و خیرا نیشانی سوله یمان سرا. ۳۱ ﴿لَقَالَ اِنَّیْ اَخِیْتُ حُبَّ الْحَقِّ عَنْ ذِکْرِ نَبِیٍّ﴾ جا
(سوله یمان) ووتی خورشه ویستی نه م نه سپانه م باودا به سر یاد و عیباده تی
په روه ردگارم دا (که نویژی عه سر بوو) ﴿حَقِّ تَوَارَثَ بِالْحَبَابِ﴾ (سهیری نه سپه کانی
ده کرد) هتا له جاوو گرم بوون. ۳۲ ﴿رُدُّوْا عَلَیَّ﴾ (ووتی) جاریکی تر نه و نه سپانه م
بقی بگپنه وه ﴿نَطْلِقُ سَنًا بِالشَّرْقِ وَالْاَغْنٰی﴾ نینجا دهستی هینا به دهست و قاچ و
گه رن و یالی (نه و نه سپانه دا). ۳۳ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَیْمٰنَ﴾ سویند به خوا به راستی
سوله یمانان قاتی کرده وه ﴿وَالْقَبْأَ عَلَیَّ كَرْبِیْمَ حَسَدًا﴾ و لاشه ی (له ته کوپی) کمان
فریدا به سر ته خسته که یدا ﴿ثُمَّ اَنَابَ﴾ پاشان ته و به ی کرد و که رایه وه بقی لای خوا.
۳۴ ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِیْ وَفَبِّ لِیْ سَلٰکَ﴾ (سوله یمان) ووتی نه ی په روه ردگارم لیم خورشبه و
دهسه لات و پاشابه تیکم پی بیه خشه ﴿لَا یَلْبِیْیَ لِاٰخِرِیْنِ بَعْدِی﴾ که دوا ی من دهس
نه دا بقی که سی تر ﴿اِنَّکَ اَنْتَ الْاَوَّابُ﴾ بیگومان ته نها تقی به خشنده ی (هه موو
هتیککی). ۳۵ ﴿فَنَحْنُ لَہُ الْاَرِبَ﴾ (دوا نزاکی) یا مان بقی رام هینا ﴿فَجَرٰی بِاَمْرِهِ رُطَابًا
حَبَّ اَصَابَ﴾ به بهرمانی نه و به ندرمی ده پویسی بقی هر جیگایه که بیویستایه. ۳۶
﴿وَالشَّطٰطِیْنِ کُلَّ بَنَآءٍ وَغَوَاصٍ﴾ وه هه موو (په ری) شه ی تانه کانمان بقی رام هینا بوو که
بینا سازو مه له وانی ژور دهریا بوون. ۳۷ ﴿وَالْاٰخِرِیْنَ مُفْرِیْنِ فِی الْاَضْفَادِ﴾ وه هه ندیککی
تروان (که سه ریچی سوله یمانیان کردبوو رامان هینان بوی) به پیکه وه به سترای
له کورت زنجیردا. ۳۸ ﴿فَمَآ عَظَاوْنَا فَاَتٰنَ اَوْ اُنْبِیْکَ بِقَرِّ حَسَابٍ﴾ نه مه (که باسکرا)
به خخشنی **ثُمَّ یه** (بقی تق) نینجا به ویستی خوت بیبه خشه یا بیگره وه و مه یبه خشه
به بی پرسینه وه (لیت). ۳۹ ﴿وَ اِنَّ لَہُ عِذٰنًا لَّزُلٰی وَحٰثِنَ عَقَابٍ﴾ وه به راستی نه و
(سوله یمان) پله ی به رنی مه یه لای **ثُمَّ وه** سر نه دجامی چاکي مه یه. ۴۰ ﴿وَاَذْکُرُ
عِذْنَآ اَلِیُوْبَ اِذْ نَادٰی رَبُّہٗ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَاسِیَ﴾ به نده ی **ثُمَّ نه یوب** بکه کاتی
هاواری له په روه ردگاری کرد ﴿اِنِّیْ سَمِیْتُ الشَّیْطٰنَ یٰحٰثِنَ وَغَدَابٍ﴾ (ووتی) به راستی
شه ی تان تووھی زه حمت و ناره حمتی و نازاری کردووم. ۴۱ ﴿اَرٰکُمْ یٰرٰحِلَکَ هٰذَا
مُفْتَلًا بَارِدًا وَغَرَابًا﴾ (پی ی و ترا) پیٔت بده به زهویدا نه وه کانیاویکی سارده بقی خوشتن
و خوارنه وه (خوی هت و ناوی خوارده وه له نه خورشبه کی جاک بوویه وه). ۴۲

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ
 ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
 نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْتَهُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرَى
 الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ
 إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ
 وَإِنَّا لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنِ مَثَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْنَحَةٌ لَهُمُ الْأَنْبُوبُ
 ﴿٥٠﴾ مُتَكِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾
 ﴿٥٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرِيفِ أَنْرَابٌ ﴿٥٣﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمٍ
 الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾ إِنَّ هَذَا الرِّزْقَ مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٥﴾ هَذَا وَابٍ
 لِلطَّالِعِينَ لَشَرِّ مَثَابٍ ﴿٥٦﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيُسْأَلُنَّ أَلَمْ يَكُنْ هَذَا
 فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٍ ﴿٥٧﴾ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
 هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَاءَ لَهُمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَاءَ لَكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيُسْأَلُنَّ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

(متن طبعی)

پیغمبر

خواب (ص)

ده یقه رموی: (هیچ)

په ستاویکی راست

نی به جگه له خوی

تاک و تهنه

به لینه کی برده

سرو به نده

(پیغمبر) گوی

سهر خست و

سهرانی زان کرد

تهنها نهر مهور

له شکر و کرمه لکلی

تیکه کاند هیچ شتیک

پیش نه نه بیوه و

هیچیش پاش نهر

نایب (وه)

پیغمبری خوا

(ص) نوعای کرد

له شکر و

تاقمانه (ی) هاتبونه

سهر مه دینه) و فرموی: (نهی په روهر دگارم دابه زینه ری قورنات و موحاسه به کوری به په له نهو له شکر و تاقمانه
 تیکشکینه نهی خواجه تیکیان شکینه و تفری توانیان که (ترس و بیم بخوره دلایانه وه).

نایه تی (۲۵) سورتی (الاحزاب): قال رسول الله (ص): (علی کل مسلم صدقه، قال: رأیت إن لم یجد؟
 قال: یعمل بیدیه فینفع نفسه ویصدق قال: رأیت إن لم یستطع؟ قال یعین ذا الحاجة الملهوف قال: =

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا سَبِيلًا ۚ وَنُوحًا إِذْ دَعَا إِلَىٰ بَنِيهِ لِيَتَّخِذَ الْكَلْبَ لِلْغُلَامِ ۖ وَكَانَ يَتَّبِعُ الْغُلَامَ يَتَخَفَتُهُ ۚ وَنُوحًا إِذْ دَعَا إِلَىٰ بَنِيهِ لِيَتَّخِذَ الْكَلْبَ لِلْغُلَامِ ۖ وَكَانَ يَتَّبِعُ الْغُلَامَ يَتَخَفَتُهُ ۚ﴾
 (نهیوب) به خشى ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لَأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ به میهره بانى له لایه ن خومانه وه (به نهیوب) و بق په ند و ناموزگاری بق خاوه ناننى ژیری و بیرو هوش. (۴۳) ﴿وَحَدِّثْ إِلَى الْكَلْبِ لِلْغُلَامِ ۖ وَكَانَ يَتَّبِعُ الْغُلَامَ يَتَخَفَتُهُ ۚ﴾
 قاضرب بق و لا تحنت ﴿پیمان ووت﴾ چه پکى شوول (دارى زور بارىك) به دهسته وه بگره و پتی بده (له خیزانت په ك جاب) و سوینده كه ت مه شكینه (كه له خیزانت خوارد بوو سه د دارى لى بدهى) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ به راستى نيمه نهو (نهیوب) مان به خوگر بینى ﴿يَتَمَّ الْعَيْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ چ بهنده په كى چاك بوو به راستى نهو زور گوپرايه ل و روو له خوا بوو. (۴۴) ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه باسى به نندكانى نيمه بكه ئیبراهیم و ئیسحاق و به عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾ كه خاوه نى هیزو توانا و بینایى بوون. (۴۵) ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الْآدَامِ ۚ﴾ به راستى له بهر نه وهى هميشه روى دوايان له بیردایو نيمه (به بهندهى تاييه تى خومان) مه لمان بزاردن. (۴۶) ﴿وَأَنبَأْنَاهُمْ عِدَّتَنَا لِمَنِ الْمُلْكُ طَعْنُ الْأَخْيَارِ﴾ وه به راستى نه وانه (هر سیانیان) لای نيمه له به ند مه لبریزدراوه چاكه كانن. (۴۷) ﴿وَأَذْكُرْ إسماعيلَ وَالتَّوَسَّعَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه باسى (بهنده كانى نيمه بكه) ئیسماعیل و ته لیه سه و ذو لكيفل ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ كه هم موویان له چاكانن. (۴۸) ﴿هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَقَابٍ﴾
 نه م (باسى پیغمبرانه) باس و ناویانگى چاکیانه له دونیادا و بیگومان پاریزکاران سه رنه نجامیكى چاکیان هیه. (۴۹) ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مُمْتَعَةٍ هُمُ الْأَبْرَارُ﴾ (كه بریتى به له) به هه شتانی جیگای مانه وهى هميشه یی كه ده رگاکانى كراوه ته وه بویان. (۵۰) ﴿لِيُكَبِّرُوا﴾
 ییها ﴿له ویدا (له سه ر كورسى رازاوه) پالیان داوه ته وه﴾ ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكَبْكَبٍ كَثِيرٍ وَتَرَابٍ﴾
 تییدا داواى میوه اتى زور و جورده ها خواردنه وه ده كهن. (۵۱) ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِبْرَةِ﴾
 اتراب و خویریانی هاوته مانیان لایه (خیزانیان) كه چاویان بریوه ته میرده كانیان. (۵۲) ﴿هَذَا مَا تَدْعُونَ لِيَوْمٍ أَحْسَبُ﴾ نه مه نهو (نازو نیعمه تانه) به كه به لیتان پى درا بوو بق روى لیبرسینه وه (ی قیامه ت). (۵۳) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا رَرْقٌ مَّا لَهُ مِنْ تَقَدُّمٍ﴾ به راستى نه مه رسق و روى نيمه به هر گیز ته واو بوونى بق نییه. (۵۴) ﴿هَذَا وَارِثُ الْطَائِفِينَ لَقَرَّ مَقَابٍ﴾ نا نه مه (پاداشتی پاریزکارانه) و بیگومان سه ركه شانیش خرابترین پاشه روىان هیه. (۵۵) ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنسِفُ إِلَيْهَا آلَهُادُ﴾
 دوزه خه كه ده چنه ناویه وه نای چ جیگایه كى به دو خرابه. (۵۶) ﴿هَذَا فَلْيَذوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ﴾ نه مه و ناوى له كول و كیم و نووخه ده با بیچه زن. (۵۷) ﴿وَالْآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ﴾ وه چنه دجورى تر سزایان هیه له و شیوه. (۵۸) ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَعَكُمْ﴾ (به گومراكه ره كان ده وترى) نه مه كومه لیکه له گه ل نيوه دا دینه دوزه خه ﴿لَا مَرَحًا﴾
 ییها ﴿گومراكه ره كانیش ده لیتن) به خیر نه ییها ﴿إِنَّمَا صَالُوا النَّارَ﴾ بیگومان نه وانه ده چنه ناو شاگرى دوزه خه. (۵۹) ﴿قَالُوا بَلْ أَشْرَ لَا مَرَحًا بِكَ﴾ نه وان (به گومراكه ره كان) ده لیتن به لكو نيوه به خیر نه ییها ﴿أَشْرَ قَدْ شَرُّهُ لَنَا﴾ نيوه (له دنیا گومراتان كردين و) نه م سزاتان پیش هینا بومان ﴿يَنسِفُ الْفَرَارِ﴾ نای چ جیگا و مه نزلایكى خرابه. (۶۰) ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾ ده لیتن: نهى په روه رگارمان هر كه س (هوى) پیش هینانی نه م سزایه بوو بق نيمه ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فِي آثَارِهِ﴾ نه وه سزای نه و له دوزه خه دا دوو چه ندانه بكه. (۶۱)

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا لَعْنُهُمْ مِنْ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾ أَخَذْنَاهُمْ
 سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَخَلْقٌ تَخَاضَعُ لَهُ
 النَّارُ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٧﴾ قُلْ هُوَ نَزَّاهٌ
 عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ
 إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾ إِذَا قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَكِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧٢﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
 مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٤﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ
 يَبَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ
 ﴿٧٧﴾ قَالَ فَأَخْرِجْهُنَّ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ ﴿٧٨﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٧٩﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿٨١﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
 لَا أُعْوِظُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

-آریست این لم
 استطع، قال: یا مر
 بالمعروف أو الخیر
 قال: آریست این لم
 یفعل؟ قال: یسک
 عن الشر فلانها
 صدقة (متفق
 علیه). پیغمبر می
 خوا (ﷺ)
 فرمودی: (همو
 موسلمانیک
 به خشینتکی
 له سره ، پیامبر
 وئی: پیغم بلی
 چی بکات) نه گهر
 نه یورو؟ فرمودی
 نیش بکاحو
 (به پاره کسی)
 سود به خلی
 بگه به نیت و بیخی
 به خشی و دم پیغم
 بلی نه گهر

نه یوانی نیش بکات؟ فرمودی با یار منی که سبک بدات که بی پیوستی بهک ملای بی بخشی و دم پیغم
 بلی نه گهر نه مفسی نه خولی؟ فرمودی: بالهرمان بکات به خیرو چاکه وائی پیغم بلی نه گهر نه مفسی
 نه کرد؟ فرمودی له خرابه کردن خلی بگدی چونکه بیگومان نهوه خیرو چاکه (به).

نایه (٦١) سورته (الاحزاب): عن عبد الله بن بسر قال رجل: يا رسول الله (ﷺ): (إن شرائع-

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رَجُلًا﴾ وه (گومراکه ره‌کان) ده‌لین نه‌وه چیمانه بۆچ پیاوانیک نابینین ﴿كُنَّا بُنْدُكُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ که نیتمه له خرابه‌رکارانمان ده‌ژماردن. (۶۲) ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ سَخِرًا﴾ نایا نه‌وانه که کالته‌مان پی ده‌کردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْبَصَرُ﴾ یا (لیره‌ن به‌لام) چاوه‌کان لیلیان که لا بووه (و نایان بینن). (۶۳) ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَافُ أَهْلَ النَّارِ﴾ بیگومان نه‌وه (که باسکرا) نازلوه و شه‌ره قسه‌ی نرزه‌خیانه راسته (و دیته‌دی). (۶۴) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿﴾) بلی من ته‌نیا ترسیته‌ریکم ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هیچ به‌رستراویکی راست نییه بیجکه له خوای ته‌نهای به‌ده‌سه‌لات. (۶۵) ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌دگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندايه ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی لی بووده. (۶۶) ﴿قُلْ مُؤْتَبَرًا عِزِّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿﴾) بلی نه‌وه هه‌والیکی تقد که‌وره‌یه. (۶۷) ﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾ که نیتوه گوئی ی پی ناده‌ن. (۶۸) ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّهِ إِلَّا غَنًى﴾ (بلی نه‌که‌ر وه‌حیم بۆنه‌هاتایه) من هیچ ناگام له‌کومه‌لی هه‌ره بلند (فریشته‌کان) نه‌بووه ﴿إِذْ تَخْتَصِمُونَ﴾ کاتی ده‌مه‌ قالی یان ده‌کرد (ده‌ریاره‌ی ناده‌م). (۶۹) ﴿إِنْ يُوشَىٰ إِلَىٰ نِيكََا بَلِّ مِنْ نَاكِرٍ﴾ ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾ مه‌که‌ر به‌وه‌ی که من ترسیته‌ریکی پوهن که‌روه‌م. (۷۰) ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ نه‌و کاته‌ی (ده‌مه‌قالی یان بوو) په‌روه‌دگارت به‌فریشته‌کانی هه‌رموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ به‌راستی من به‌شه‌رک له قوی دروست ده‌که‌م. (۷۱) ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي﴾ ئینجا کاتی شیوه‌که‌یم ریک خست و قوم پیتا کریموه گیانم کرد به به‌رودا له گیانیک که خرم دروستم کریموه. ﴿فَقُولُوا لَهُ سَجْدُوا﴾ نه‌وسا هه‌رموو به سوژده بردن بۆی بکه‌ون به روودا. (۷۲) ﴿لَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافریشته‌کان هه‌ر هه‌رمویان سوژده‌یان برد. (۷۳) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَصْبَحَ﴾ بیجکه له شه‌یتان که خوی به‌که‌وره دلنا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له پی باوه‌دان بوو. (۷۴) ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ﴾ (خوا) هه‌رموی نه‌ی ئیبلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ﴾ چ شستیک به‌رگری کردی (له‌وه‌ی) که سوژده بیهیت بۆ که‌سی که به هه‌ردوو ده‌ستی خرم دروستم کریموه ﴿أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ نایا خوت به‌که‌وره زانی یاخو له‌به‌رزو بلنده‌کانی. (۷۵) ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه‌یتان) ووتی من له‌و (ناده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ چونکه منت له‌ناگر دروست کریموه به‌لام نه‌و له‌قوی. (۷۶) ﴿قَالَ فَاحْرَجْنَاهُ مِن بَيْنِ قَرْنَيْكَ﴾ (خوا) هه‌رموی که‌واته له‌و (به‌هسته) ده‌رچۆ و بپۆ چونکه بیگومان تو ده‌وگرایی له‌ره‌حه‌تی من. (۷۷) ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به‌راستی نه‌فرینی منت له‌سه‌ر بی تا رۆژی (پاداشت و توله) قیامت. (۷۸) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه‌یتان) ووتی نه‌ی په‌روه‌دگام ده‌ی مؤلّم بده (نهرم) تا رۆژی (مردوان) زیندوو ده‌کړنه‌وه. (۷۹) ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) هه‌رموی: ده‌ی به‌راستی تو له مؤلّمات دروانی. (۸۰) ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تا رۆژی کاتی بیاری کراو. (۸۱) ﴿قَالَ قَبِلْكَ لُغْوُكُنِي﴾ (شه‌یتان) ووتی ئینجا سویند به‌عیزه‌ت هه‌ر هه‌رمویان گومرا ده‌که‌م. (۸۲) ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُطْهَرُونَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی که‌به‌نده‌ی پاک و هه‌لبژارده‌ی تۆن. (۸۳)

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ بَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأُ بَعْدِ جَعِنِ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَخَافُ اللَّهُ عُقُوبَتَهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

-الإسلام قد
كثرت علي
فاخبرني بطيء
أنشئت به، قال:
(لا يزال لسانك
رطباً من ذكر الله)
(رواه الترمذي).
عبدوللّٰی كعبی
بوسر ووتی:
پیادی ووتی: نهی
پیغمبر می خوا
(ﷺ) یاسا و
فه زمانه کانی
نیسلام نقد بوون
لهـــــم
(مه موریانم بلی
ناکری) دهی
هتیکم پیـــــ
بفـــــرمود:
که دهستی پیـــــ
بگرم، فه رموی
(یا هه میفـــــه

زویانت پارو بیت پیادی خوا).

نایهتی (۵۲) سورۃ (الاحزاب) قال رسول الله (ﷺ): (یاکم والدخول علی النساء قتال رجل من الانصار: لفرأیت الحموی قال: الحموی الموت) (متفق علیه) قال رسول الله (ﷺ): (لا یطلون احدکم بامرأة الا مع لی رحم محرم) (متفق علیه). پیغمبر می خوا (ﷺ) فه رموی: (مقشیار بن بهمنیا) -

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾ (خوا) هر موعی: من چه قم هر چه قیش ده لیم. (۸۴) ﴿لَا تَلَّانَ جَنَّمْ مِنْكَ وَيَمْنُ تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به راستی دوزخ پر ده کم له تر (نه وه کانت) و نه وانی (له) ناده میان) سوخت ده که ون تیگرا. (۸۵) ﴿لَنْ نَأْتِيَنَّكَ عَلَيْهِ مِنْ آخِرٍ﴾ (نه ی موحه معد (ک)) بلی من هیچ کری و پاداشتیک له سر گیاندنی نه م نایینه له نیوه داوانا کم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ و من له و کسانه ش نیم که درق هه لبه ستم و زور له خرم بکم. (۸۶) ﴿إِنْ مَوْءَاظٌ لِلنَّفَسِينَ﴾ نه م (قورئانه) ته نها په ند و ناموزگارییه بق هه موع جیهانیان. (۸۷) ﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رَأْسُهَا بِغَدِ حَبِ﴾ به راستی پاش ماوه یه که له هه والی نه و (قورئانه) ده زانن. (۸۸)

سورتهی الزمر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان. ﴿تَبٰرَكَ الَّذِي﴾ نه م قورئانه میتراروه خواره وه ﴿مِنْ اللَّهِ الْقَرِيبِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه ن خوای بالاده سستی کار به جی وه. (۱) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بیگومان قیمه به حق و راستی قورئانمان بق تر میتراروه خواره وه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ که واته خوا بپه رسته و به ته نها هر بق نه و ملکه به. (۲) ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِسُ﴾ بیدار به نایینی (که ردن که جی) پاک و خاوین هر بق خولیه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه که سانی جگه له و (خوا) چه ند په رستراویکیان بق خویان دلتاوه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده لاین) ته نها له به ر نه وه ده بیان په رستین نزیکمان بکه نه وه له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ حَكِيمٌ بَينَهُمْ﴾ بیگومان خوا بریار ده دات له نیوانیاندا ﴿إِنَّمَا مُمْ بِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه دا که نه وان تیایا جیاواز بوون. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ كَذَّبَ كُفَّارًا﴾ به راستی خوا ریتموونی که سی ناکات که درق زنی نقد بی باوه ره. (۳) ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ نه که ر خوا بیویستایه مندالیک بق خوی بریار بدات ﴿لَأَسْخَفَ بِنَا خَلْقٍ مَا يَشَاءُ﴾ نه وه له ناو دروست کراوه کانیدا کامه ی بیویستایه هلی ده بژارد ﴿سُبْحَنَهُمُ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بیگورده هر نه وه خوای ته نیای زال و به ده سه لات. (۴) ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانه کان و زه وی به هق دروست کردوه ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ هه و ده مینی به ستر رزدا ﴿وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و رزدا ده مینی به سر شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خور و مانگی رام میتراروه ﴿عَلَى غَيْرِ لَاجِلٍ يُنْسَى﴾ هر په کیان تا ساوه ی دیتانی گرانو (یوزان) ده که رقین ﴿أَلَا مَوْءَاظٌ لِلنَّفْسِ﴾ بیدار به هه ره نه و (خوا) زالی لن بووروه. (۵)

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الْصُّدُورِ ﴿٧﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ الْأَدَا
لِي ضَلَّٰلَ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٨﴾ أَمِنْ هُوَ قُنْتُ أَنَا اللَّهُ الْبَلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

— چه چنه مال و ده
بق لای نافره تان،
پیاوی له یاریده
ده ران ووتی:
قودیان نهی نه گهر
خزنی میترده که ی
هوو؟ هه رمووی:
خزنی میترد مریته
(نه و له هه موو
خ— راپتره)).
پیغه مبه ری خوا
(هه رمووی:
(که سستان له گه ل
ژی بیگانه دا
به تانها کلونه بنه وه
مه گهر نه که
که س— یکی
مه حره می خزی
له گه ل دایی).

نایه تی (٥٦)

سورته

(الاحزاب): ١ قال

رسول الله (ﷺ): (رغم انك رجل ذكرت عنده فلم يحمل عليّ) (رواه الترمذي). پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
هه رمووی: (لوتی نه که سه به قوینا چی و بنه و سیتته نه ناوی من بیرویت له لاییدا و سه لاوام له سه ر نه دات).
نایه تی (٥٨) سورته (الاحزاب): ١ قال رسول الله (ﷺ): (المسلم من سلم المسلمون من لسانه
ویده والمهاجر من هجر ما نهی الله عنه) (متفق علیه). پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده هه رمووی: —

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) نثویه له تاکه که سیک (تادهم) دروست کردوه ﴿لَنْ جَعَلَ
بَيْنَ رُؤُوسِهِمْ﴾ پاشان لهو (که سه) هاوسه ره که ی (هه وای) به دی میناوه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
الْأَشْجَارِ نَسِيمًا مُبْتَدِئًا﴾ وه بق نثویه هه هشت جوونی (نیر و می) له نازه له به دی میناوه
﴿خَلَقَكُمْ فِي بُلُونِ أَنْهَبِكُمْ﴾ نثویه دروست ده کات له ناو سکی دایکتاندا ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾
به به دی مینانی به که له دوی به که ﴿وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ﴾ له ناو سکی تاریکی (ناو سک،
مندالان، په رده دی کرد به له) دا ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الشُّكُّ﴾ نا نثویه په رده دگاری
نثویه به که ده سه لات و پاشایی هر می نثویه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى لَصُفُوفٍ﴾ هیچ
په رستراویکی راست جگه له زاتی نه و نیبه که واته نثویه چن له نایینی راست
لا ده درین. ۶ ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ ته که ر نثویه بی باوه پین ﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نثویه بیگومان
خوا بی نیازه له نثویه ﴿وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ﴾ و رازی نیبه به بی باوه پی بق به نده کانی
﴿وَلَنْ تَفْكُرُوا نِعْمَةَ لَكُمْ﴾ وه نه که ر سوپاسی خوا بکن (که ر دن که چ بن) به و له لیقان رازی
ده بیست ﴿وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ﴾ هیچ گونا مبرائی گونا می که سیک تر مه لنگاریت ﴿لَنْ إِلَى
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان که پلنه و هتان هر بق لای په رده دگارتانه ﴿فَتَبَيَّنَ لَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
﴿ثُمَّ إِذَا سَأَلَ عَنْ الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی تاده می زیانیکی لی بکه وی
﴿دَعَا رَبَّهُ﴾ نثویه بیگمانی به که ر نثویه بق لای په رده دگاری و هاوری لی ده کات ﴿ثُمَّ إِذَا حُلِّلَ
بِعَمَلِهِ﴾ پاشان ته که ر له لاین خرقیه وه به هر به کی دایه ﴿كَيْسَى مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾
نثویه له بیر ده چی که له پیشترا هاوری له په رده دگاری ده کرد ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
وَمَا تَأْتِيهِمْ بِشَيْءٍ﴾ (بیشتر عن سبیل) بق نثویه (خه که) له ریگای نه و
گومپاکات ﴿قُلْ نَسَخْنَا بِكُمْ قَلِيلًا﴾ (نهی موحه مه د) (که) به هه ره شه وه) بلی به بی
باوه ریگات که می به هر مه ند بیه له ژبان ﴿إِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْآثَارِ﴾ چونکه به راستی تق
له هاوه لانی ناگری نثویه خ. ۸ ﴿أَنْتُمْ مَوْئِيَّةٌ﴾ (هاویه ش داننران چاکترن) یا که سکی
ملکه چ و په رست کاره (بق خوا) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْإِنْسَانِ﴾ له کاته کانی شه ودا به سوژده
بردن و راوه ستان (له شه و نوید) ﴿وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ﴾ (سزای) دوا ریژ
ده ترسیت و به هیوای به زه می په رده دگاریستی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَعْبِقُونَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ
(نهی موحه مه د) ﴿بَلَىٰ﴾ بلی نایا نه وانه می ده زانن به کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
له که ل نه وانه می که نازانن ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ به راستی ته نها خاوه نانی ژیری
ناموز گاری و ده دگر. ۹ ﴿قُلْ تَعْبَادُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (نهی موحه مه د) ﴿بَلَىٰ﴾ بلی به و
به نده یانم که باوه بیان میناوه ﴿أَتَقْرَأُونَ﴾ له (سزای) په رده دگارتان حق بیاریژن
﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که سانی له م دنیا به دا چاکه یان کردوه پاداشتی
چاکیان بق هه به ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه زه وی خوا فراوانه ﴿إِنَّمَا يُؤْتِي الْقَصِيرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَرِّ
حَسَبٍ﴾ به راستی ته نها دان به خدای گران بی ژماره پاداشتیان ده دریکته وه. ۱۰

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
 ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
 وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَاَتَقُونَ ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾
 لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْقَرُوا بِهَمْ لَهُمْ عُرفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرفٌ مَّبْنِيَةٌ تَجْرِى
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

- (موسلمانی

- تهاو ساغ-

نهر موسلمانان به

که موسلمانان

بنمودی بن

له زوایای و

دهستی و

کچھ روی نهر

که سیه کهواز

بینی له هتانی

که خوا که دهغی

کردون).

نایستی (۲۰)

سورتی

(الاحزاب)؛ عن ابن

مسعود (رضی) قال

رسول الله (ﷺ):

كان يقول: اللهم

إني أسألك الهدى

والنصي والمفاد

والفنى (رواه

مسلم). عهدهای

کبریٰ مه مسعود (په زای خوی لای بی) ده لای پیغه مبری خوا (ﷺ) هه میشه ده یه رموو: (تهی په روه ریکام به
 راستی داوای پښموونی و له خوا ترسان و پاریزکاری و دهوله مهنی - دل و دهروون - ت لای ده کم).

نایه تی (۱۰) سورتی (سبا): سمع رسول الله (ﷺ) صوت أبي موسى الأشعري (رضی) یقرا من

اللیل فوق فاستمع لقراءته ثم قال (لقد أوتيت هذا زمزماً من مزامير آل داود) (رواه النسائي).

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (تو می‌موی که مرا امر دادند) ﴿بَلِّغْ بِرَأْسِي مِنْ فَرْمَانِ بِيْ دَرَاوَه﴾ (آن‌گاه که خداوند از تو بخواهد که بپرسی که مرا امر دادند) ﴿وَأَمْرٌ لِّأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (و امری است که مرا بخواهد که بپرسی که مرا امر دادند) ﴿وَه فَرْمَانِ بِيْ دَرَاوَه﴾ (و امری است که مرا بخواهد که بپرسی که مرا امر دادند) ﴿بَلِّغْ بِرَأْسِي مِنْ دَرَسَمِ﴾ (آن‌گاه که خداوند از تو بخواهد که بپرسی که مرا امر دادند) ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ﴾ (و اگر من از پروردگارم بکشم) ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (له سزای روزی که گدرد (قیامت). ۱۳) ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ خَلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (بَلِّغْ مِنْ هَر خَوَا دَه پَرَسْتَم بَه پَکِی وَ تَه نِیَا هَر بَقِ نَهو ملکه چم. ۱۴) ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (بِه بِيْ بَاوَه پَان بَلِی) نِتوَهش جگه له خوا چیتان ویست بی پَرَسْتَم ﴿قُلْ إِنْ أَحْسَنْتُمْ إِلَيَّ﴾ (بَلِی بِيْگومان زهره رَمَه نَدان که سَانِیْکَن خَیْرًا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ) که خَوَیَان وَ کَس وَ کَارِیَان له دَه سَت دَاوَه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رَوَی قِیَامَه تَدَا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخَضِرَانِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بَیْدَار بِن هَر نَهو هِیَه زهره رَمَه نَدی نَاشکراو دِیَار. ۱۵ ﴿هُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ مُّطَّلَعُونَ﴾ بَقِ نَهوَان هِیَه له لَای سَه رِیَانَهوَه چَند تَه بَقِی (وَه کَ هَوِی رَهش) له نَاگَر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ مُّطَّلَعُونَ﴾ وَ له ژِیْرِشِیَانَهوَه چَند تَه بَقِی هِیَه ﴿ذَلِكَ مَخْرُفٌ اللَّهُ يَوْمَ عِبَادَتِهِ﴾ نَهو (سزایه) خَوَا بَه نَدَه کَانِی خَوِی بِيْ دَه تَرَسِیْنِی ﴿بِتَجَارِدِ قَاتِقُونَ﴾ نَهی بَه نَدَه کَانَم خَوَیَان بَیَارِیْن (له سزای من). ۱۶ ﴿وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الطُّغْيَانَ أَنْ يَعْبُدُوا مَا وَهَّاءَ﴾ وَ کَسَانِیْ که له پَرَسْتَمِی بَت (و هَمو پَرَسْتَمِی کِی تَن) خَوَیَان پَارَاسْتَوَه ﴿وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾ وَ کَ پَاوَه تَهوَه بَقِ لَای خَوَا ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ قَبِيْرٌ عِبَادٌ﴾ مَزْدَهی گدرد تَه نِیَا بَقِ نَهوَانَه کَه وَا تَه مَزْدَه بَدَه بَه بَه نَدَه کَانَم. ۱۷ ﴿الَّذِينَ يَسْتَعِينُونَ الْقَوْلَ﴾ نَهوَانَهی گوی دَه گَرِن بَقِ قَسَه وَگُفْتَار ﴿فَيَسْتَعِينُونَ أَحْسَنَهُ﴾ نِیْنِجَا شَوِیْن چَاکْتَرِیْنِی نَهو (قَسَانَه) دَه کَهوَن ﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾ نَهوَانَه که سَانِیْکَن خَوَا پَرِیْمَوِی کَرْدَوِیْن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ هَر نَهوَانَه خَاوَه نَانِی ژِیْرِی وَ هَوِش. ۱۸ ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ جَا نَايَا کَه سِی بَه لَیْنِی سَزای بَه سَه رَا چَه سَبَابِیْت (بَقِ بَیَارِدِرَا بَیْت) ﴿أَفَأَنْتَ تُبْقِئُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ دَهی نَايَا تَقِ (دَه تَوَانِی) کَه سِی پَزْگَار بَه کِیْت که له نَاو نَاگَر دَوَزَخ دَايَه. ۱۹ ﴿لَيْكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ بَه لَام کَه سَانِیْ که له پَرَوَه رَدِگَارِیَان تَرَسَاوَن وَ خَوَیَان (له سزای) پَارَاسْتَوَه ﴿هُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مِّمَّنِيَّةٌ﴾ (له بَه هَشْتَدَا) بَقِ نَهوَانَه کُوشْک وَ تَه لَای چَند نَهوَم هِیَه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رَوِیَارِی نَاو بَه ژِیْرِیَانَدَا دَه پَوَات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ﴾ (نَهه) بَه لَیْنِی خَوَايَه وَ خَوَاش بَه لَیْنِی خَوِی دَه بَا تَه سَه ر. ۲۰ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نَايَا نَه تَبِیْنِی که خَوَا ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له نَاسَمَانَهوَه بَارَانِی دَه بَارِیْنِی (بَقِ سَه رَهوِی) ﴿فَلَسَّكُم بِهِ يَتَّبِعُ فِي الْأَرْضِ﴾ نَه دَجَا نَهو بَارَانَه دَه بَات بَه نَاو زَهوِیْدَا کَانِیَاوَه کَانِی لَی دَه رَدِیْنِی ﴿ثُمَّ مَخْرُجٌ بِهِ رِزْقًا مَّغْطًى أَنْزَلَهُ﴾ له پَاشَان کَشْتَو کَال وَ گُزْگِیَا وَ گُزْگِیَا بِيْ دَه پَوِیْنِی که رَه نَگَه کَانِیَان جِیَاوَزَه ﴿ثُمَّ يُبْعَثُ نَكْرُهُ مُضْرَرًا﴾ پَاشَان دَه مِیْنِی وَشْک دَه بِيْ وَ زَه رَد هَه لَدَه گَه پِيْ ﴿ثُمَّ جَعَلَهُ حُمْلًا﴾ نَوَاتِر دَه یَکَات بَه پَوِشِی رَد وَ خَاش ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِّأُولِ الْأَلْبَابِ﴾ بَه رَاسْتِی له مَه دَا (کَه بَاسْکَرَا) نَامُزْگَارِی وَ پَه نَد هِیَه بَقِ نَهوَانَهی خَاوَه ن ژِیْرِیْن. ۲۱

أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
 لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
 اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّتَانِي نَقْشُورُهُ
 جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَآءْ وَمَن
 يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَمَّنْ يَبْقَىٰ بِوَجْهِهِ مُتَوَّءٌ
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخُرْزِ فِي الْخَيْرَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 الْأَخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
 هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلَىٰ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ
 ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ ﴿٣١﴾

هؤلی هاتنه

غوارموی

نایبه تی (٢٢)

سوره تی (٢٥، ٢٦)

(الزمر) : (اللَّهُ نَزَّلَ

أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

.....) سهیری هؤلی

هاتنه خوارموی

نایبه تی (٣)

سوره تی یوسف بک

لاپه تی (٢٣٥)

حقیقه مباری خوا

(اللَّهُ) گوئی له

دهنگی نه بو

مورموی نه شعری

بود (په نای خوا) له

بسی له شهودا

قورنانی ده خویند

وه ستا و گوئی ی

گرت له قورن

خویندنه کوی و

پاشان نه رموی:

(په راستی نام (تعبیر مورموی) به شپکه له دهنگ و تاوین غوئی تالی طور دی (اللَّهُ) پی به عشق له)

نایبه تی (٢٨) سوره تی (صبا) : (قال رسول الله (ﷺ): (أعطيت خمساً لم يعطون أحد من الأنبياء

قبلي: نصرت بالرعب مسيرة شهر، وجعلت لي الأرض مسجداً وطهوراً فإيماً رجل من امتي أتركت

الصلاة فليصل، وأحللت لي الفنائم ولم تحل لأحد قبلي، وأعطيت الشفاعة وكان النبي يبعث إلى -

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی نایا که سنی خوا سینه‌ی گوشاد کردوه بق نیسلام
 ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ و نهو له سر ریازی روئانی په روه ردگاریه تی (وهك كه سیکه
 دلی رهق بویوی له ناست نیسلام) ﴿قَوْلًا لِلْفَنِيَّةِ لَهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له
 ناوچوون بق نهوانه‌ی دلیان رهقه له ناست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي حَقِّهِ
 سُبْحٌ﴾ نانهوانه له گومراییه‌کی ناشکرادان. (۲۲) ﴿اللَّهُ قَوْلَ أَحْسَنِ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین
 فه رمایشتی ناریدته خوارهوه ﴿كَيْتَابًا تُنْشِئُهَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ قورئانیکه (که نایه ته‌کانی)
 له په کچوی دوپات کراوهن ﴿تَنْفِخُ بِهِ جُلُودَ الَّذِينَ عَتَوْا رَبَّهُمْ﴾ نهو که سانه‌ی له
 په روه ردگاریان ده ترسن پیستیان ته زوی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيَنَ
 جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلیان نه رم ده‌بی به یادی (قورئانی)
 خودا ﴿ذَلِكَ مَذَى اللَّهِ﴾ نهو (قورئانه) رینمونی خوابه ﴿يَتَذَكَّرُ مِنْهُ إِنْ يَشَاءُ﴾ بهو
 (قورئانه) رینمونی هر که سنی دهکات که بیهوی ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هر که سیش خوا
 گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مَادٍ﴾ نهوه رینمونی که ریک بق نهو نییه. (۲۳) ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ
 بَرْصًا﴾ دهی نایا که سنی به دهم و چاری خزی بیاریزی ﴿سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له
 سزای سهختی رذی دواپی (وهك كه سیکه له به هشت داپیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾
 به سته مکاران ده گوتی ﴿ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ بچه ژن سزای نهو (کرده‌وانه‌ی) له دنیا
 ده تان کرد. (۲۴) ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نهوانه‌ی پیش نه مان (قوریش) بوون باوه‌ریان
 نه مینا به پیغه مبه‌ره‌کاتیان ﴿فَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ﴾ بهو هویه وه سزای (خوایان بق هات) ﴿مِنْ
 حَيْثُ لَا يَنْتَرُونَ﴾ له لایه که وه که هستیان پی نه کرد. (۲۵) ﴿فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ﴾ نهجا خوا
 پتی چه شتن ﴿الْحَزْنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له ژبانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابَ الْآخِرَ أَكْبَرَ﴾ وه
 بیگومان سزای رذی دواپی که وره‌تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه ر نه‌وانه بزائن. (۲۶)
 ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به خوا به راستی له م قورئانه‌دا هینا ومانه ته وه
 بق خه لکی ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ مه موو جوړه نمونه یه ک ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په ندو
 ناموزگاری وه رگن. (۲۷) ﴿لَوْ أَنَّ عَرَبًا عَرَفُوا عِوَجَ﴾ (نهو قورئانه) قورئانیکه عه‌ره‌بی
 به هیچ خواری و لاری په کی تیا نییه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بق نهوه‌ی (له سزا) خو بیاریژن و
 ببینه ته‌قوا کار. (۲۸) ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رُجُلًا﴾ خوا نمونه‌ی هینا ومانه ته وه به پیاویتی
 (به‌نده) ﴿فِيهِ شُرَكَاءُ تَتَّبِعُونَ﴾ می چه‌ند که سیکه ناژاوه‌یانه له سر نهو (به‌نده)
 ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ﴾ وه پیاویتی که ته‌نیا به‌نده‌ی پیاویتی ﴿مَثَلًا بَيْنَهُمَا﴾ نایا نه م
 دوو که سه وه ک یه کن ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْكُفْرَ لَا يَنْفَعُونَ﴾ مه موو سوپاس ته‌نیا بق خوابه
 به لام تقدیه‌یان نازائن. (۲۹) ﴿إِنَّكَ مَبْتُؤُهُمْ مُبْتُونٌ﴾ (نه‌ی موچه‌مهد) ﴿بِالرَّاسِ﴾ به راستی تق
 ده‌مری و نه‌وانیش ده‌مرن. (۳۰) ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشان بیگومان نیتوه له رذی
 دواپیدا ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ لای په روه ردگارتان داوا چی ده‌بن دزی یه‌کتری. (۳۱)

﴿۳۱﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾ وَالَّذِي
 جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهم أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۷﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
 أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا
 عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾

توبه خاصه

ويعتد إلى الناس

عامه (متفق

عليه). پیغمبر می

خواست (۳۱)

فرمودی: (خوا

نم پیغمبر

به هر چه می

دلوه له پیش مندا

به هیچ

پیغمبر می

نه دلوه: به هر

توس و بیمه

مانگیزه بنگا

مهری خستوم

(دوستان لجم

ده ترسی زهوی

همه بودی مندا

تو متهم کردی

به من گشت و

خود را کسی

پاک کرده به (۴۰)

تبه موم) جا هر کسی له توبه تم (له هر جیگایه کدا بو) کاتی نویژ بوو بانویژ بکات، نه مالانیه
 به جهنگ له نوزمان ده گیتی بقی من حالان کراوه که له پیش مندا بقی که سی تر حالان نه بوو، تکا و
 شه فاعلی گوردم پیدراوه (له بژدی دوبیدا)، پیشتر هر پیغمبر بیک ده نیرا بقی سهر که له کسی به
 تاییهتی به لام من خواهی گوره ره وانه می کردیم بقی همو ناده میزاد به گشتی.

﴿قَمَنَ أَظْلَمُ﴾ نه چا کي ستم کار تره ﴿يَمَنَ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ لهو که سهی که درق به ناوی خواوه دهکات ﴿وَكَذَبَ بِالْضِدِّ﴾ وه باوه پری به راستی قورشان نی یه ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا جیگه ی نی یه بۆ بی بپوایان. (۳۲) ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْضِدِّ﴾ وه نهو که سهی قورشان هیناوه (واته پیغه مبهه) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ باوه پیشی پی یه تی ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ هه نهوانن له خواترسان و پاریزکاران. (۳۳) ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه یه (له به هه شت دا) نهوه ی بیانه ویت لای په روه ردگاریان ﴿وَالَّذِي جَاءَهُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نهوه یه پاداشتی چاکه کاران. (۳۴) ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ تاخوا لیان بسپرتوه وه پاداشتیان ﴿أَسْأَلُ الَّذِينَ عَمِلُوا خَيْرًا أَن يَدْعُوا بِهِ﴾ که کردویانه ﴿وَيُخَوِّضَهُمْ فِيهِمْ﴾ وه پاداشتیان بداته وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین نهو کرده وانه ی کردویانه. (۳۵) ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ نایا خوا بۆ بهنده ی خوی (پیغه مبهه) ﴿بِهِ﴾ به س نی یه؟ ﴿وَيُخَوِّضُوكَ﴾ وه ده ترستینن ﴿بِالَّذِينَ﴾ من دویبه ﴿به وانه ی جگه له خوان﴾ ﴿وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ﴾ وه هه که س که خوا لای پی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَادٍ﴾ نیتر هیه که س ناتوانی پریه ی بی. (۳۶) ﴿وَمَن يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هه که س که خوا پینمونی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾ نهوه هیه گومپاکه ریکی بۆ نی یه ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾ نایا خوا زالی توله سین نی یه؟ (۳۷) ﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به خوا نه که پرسیاریان لی بکهیت ﴿مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کي ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ بی گومان ده لئین: خوا ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلئ: ده ی پیم بلئین ﴿مَا تَدْعُونَ﴾ نهوانه ی دهیان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿إِن أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ نه که ر خوا ویستی زیانیکم پی بگه ی نیت ﴿فَلَنْ مِّنْ كَيْفَتٍ ضَرُّهُ﴾ نایا نهو (په رستروانه) ده توانن نازارو زیانی نهوم لی لادهن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه که ر ویستی نیعمه و به هره یه کم پی بدات ﴿فَلَنْ مِّنْ مُّسَكَّتٍ رَّحْمَتِهِ﴾ نایا نهوانه ده توانن به هره و میهره بانی نهوم لی بگره وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلئ: من هه خوام به سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خو سپیران نهها پشت به وه ده به ستن. (۳۸) ﴿قُلْ يَتَّقُوا﴾ بلئ نه ی که له کم ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ﴾ نیکوه له سهه ر پیبازو شیوازی خوتان کاریکه ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ منیش (له سهه ر پیبازی خوم) کارده کم ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نینجا به م نهوانه ده زانن. (۳۹) ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ مُّخِرٌ﴾ کي (له م دونیا دا) سزایه کی بۆ دیت که ر یسوی دهکات ﴿وَيَعْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّعِمْ﴾ وه سزایه کی بی برانه وه ی به سه ردا دی. (۴۰)

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتْدُوا بِهِ ۚ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُم مِّنْ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

نایه تی (۳۹)

سورہ قی (سبا)

قال رسول الله

(ﷺ): (اليد العليا

خير من اليد

السفلى وابدأ بمن

تعمل وخير

الصدقة ما كان عن

ظهر غنى ومن

يستغنى بنفسه

الله) (رواه البخاري)

قال رسول الله

(ﷺ): (لا حمد

الا لى اللهتين: رجل

اتناه الله مالا

فسلطه على ملكته

لى الحق ورجل كناه

الله الحكمة فهو

يقضى بها

ويعلمها) (متفق

عليه). پيغمبرى

خو (ﷺ)

فهرموى: دهستى سهره وه (دهستى خير كه) له دهستى ژيره وه (دهستى سوالكن) كه لى باشته،
له خيزانى خوشته وه دهست بكه به خير كردن و باشتين خيريش نه و خيره به كه له سر تيرى بيت،
هر كه سيكيش خوى به دوو بگري له يوو زهوى سوال و سوالكردن خوائ كه وه (له هردوو جيهاندا)
پاريزگارو دهوله مهندي دهكات پيغمبرى خوا (ﷺ) فهرموى: (حه سودى بردن (خوزگه خواستن) -

﴿إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به پاستی هم قورئانه مان بۆ تو ناردؤته خواره وه ﴿بِلُغَاتٍ بِالْحَقِّ﴾ بۆ
 مه موو خه لکی به هق و پاستی ﴿فَنَسِيَ أَفْتَدَى﴾ جا هه رکه سی پینموی بن ﴿فَلْيَقْسِرْ﴾ نه وه
 قازاجی هه بۆ خویه تی ﴿وَمَنْ حَلَّ﴾ هه رکه سیس لاری بی ﴿فَإِنَّمَا يُضِلُّ عَلَيْهَا﴾ نه وه به پاستی
 زیانی گومما بوونه کی هه ر بۆ خویه تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه نه ی پیغه مبه ر ﴿تَوَّابٍ﴾
 بریکارنیت به سه ریانه وه (تابها به یتن). (۴۱) ﴿اللَّهُ يَقُولُ الْفَلْسُ﴾ خوا گیانه کان ده کیشی ﴿جَنِّ
 مَوْتَهَا﴾ له کاتی مردنیان دا ﴿وَأَلَىٰ لَرْتَمْتَ﴾ وه نه وه ی نه مریدیت ﴿وَلَمَّا بَيَّنَّا﴾ له کاتی خه وتنیدا
 ﴿فَلْيَمْلِكْ أَلَىٰ﴾ ئینجا نه و (گیانانه) راده گری ﴿فَمَضَىٰ عَلَيَّا الْمَوْتُ﴾ بریاری مردنی داوه ﴿وَنَزَّلَ
 الْأَخْرَىٰ﴾ وه نه وانی تر به وه لا ده کات (که ده بی زیندو به یتن) ﴿إِلَّا أَجَلَ نَسْفٍ﴾ تاماوه یه کی
 دیاری کرلو ﴿إِن لَّي ذَٰلِكَ لَآيَتٌ﴾ به پاستی له مه دا چه ند به لکه مه یه ﴿لَقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ﴾ بۆ نه و
 که سانه ی بیرده که نه وه. (۴۲) ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخو جگ له خوا تکا کارانیکیان
 بۆ خویان داناهه ﴿فَلَا أَوْلَىٰ لَكَأُولَٰئِكَ﴾ بلن گه رچی نه وانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نه هیچ شتیکیان
 به ده سته ﴿وَلَا يَقُولُونَ﴾ وه نه تیغ ده گن. (۴۳) ﴿قُلْ لِلَّهِ الشُّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلن: تکا مه مووی
 هه ر بۆ خویه ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ﴾ مولکی ناسمانه کان و زه وی هه ر بۆ نه وه ﴿قُلْ إِلَٰهِي
 تُرْجَعُونَ﴾ پاشان هه ر بۆ لای نه و ده گه ریننه وه. (۴۴) ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وه کانتیک یادی
 خوا بگری به تاک و نه نیا ﴿أَفَمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکه ده چی وه بیزار ده بی دلی که سانی
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که باوهریان نی یه به رۆزی دواپی ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که چی
 کانتیک ناوی په رستراوانی بیجگ له خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ يَشْتَبِرُونَ﴾ یه کسه ر شادو پووخوش
 ده بن. (۴۵) ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلن: نه ی خویه ﴿نَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیهیننه ری ناسمانه کان و
 زه وی ﴿عَلِيمَ الْغُيُوبِ وَالْغُيُوبِ﴾ زانی نه یی و ناشکراکان ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ هه ر تو دانوه ری
 ده که بیت له نتوان به نده کانتدا ﴿إِن مَّا كَانُوا إِلَّا﴾ له وه ی نه وان تیایدا ﴿مُتَخَلِّفُونَ﴾ جیاوازیبون.
 (۴۶) ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به پاستی نه گه ر می نه و که سانه بواپه سته میان کرد
 ﴿مَّا لِي الْأَرْضِ حَيْثَا﴾ مه موو نه وه ی له سه ر زه ویایه ﴿وَيَمْلِكُ مَعَهُ﴾ نه وه نه وه ی تریشی له گه لدا بیت
 ﴿لَا تَقْدِرُوا عَلَيْهِ﴾ له بریتی خویان دا ده یاندا ﴿مِنْ سِوَةِ الْعَذَابِ﴾ بۆ پژاریوونیان له سزای خراپی ی
 ﴿بِزَمِّ الْعَذَابِ﴾ رۆزی قیامت ﴿وَنَزَّلْنَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ﴾ وه له لاین خواره بۆ یان ده رکه وت
 ﴿مَّا لَمْ يَكُونُوا عَمَّيُونَ﴾ هتی وا که نه وان بریان لی نه کردؤته وه گوما تیان بۆ نه چوه. (۴۷)

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَلْتَهُ
نِعْمَةٌ مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
﴿قُلْ يٰٓعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

هوی هاتمه

خوار هوی نایه تی

(٥٢) سورتهی

(الزمر): ﴿قُلْ يٰٓ

عِبَادِيَ الَّذِينَ

أَسْرَفُوا عَلَىٰ

أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

مِن رَّحْمَةِ

اللَّهِ...﴾ حاکیم

له عوم هوه

ده کچر پت هوه

ده لیت: نیت

ده مان ووت: خوا

هویه له کسیت

وه ناگری نه زیت

و نازاری

موسولمانان بدات

هوه ما خوا هیچ

شیتکیان لی

وه ناگری جا کاتی

پتفه مبهری

خوا ﴿﴾ هات بل

مه دینه نه نایه ته و چند نایه تیکی دوی نه نایه ته ش دهریاره یان هاته خواره وه ﴿قُلْ يٰٓعِبَادِيَ
الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ عومر ووتی منیش له نامه به کدا نه نایه ته م
نوو سی و ناردم بق هیشامی کوی عاص، هیشامیش ووتی: کاتی نه نامه به پی گشت له (ذی
طوی) دهستم به خویندنه وی کردی له پیش چاودا به رزم ده کرده وه و نزم ده کرده وه و لئی -

﴿وَنَدَا لَهُمْ سِقَاتٌ مَّا نَحْسَبُوا﴾ وه بقیه یان دهرکوت چی خرابه یان کردوه ﴿وَحَاكُومٍ﴾ وه دهری کرتن ﴿مَّا كَانُوا بِهِ يَنْتَفِرُونَ﴾ شو سزای توان گالته یان پښ ده کرد. (۴۸)
 ﴿فَلَمَّا مَسَّ الْأَوَّلِينَ حَرْبٌ﴾ نیجا کاتی ناده می زوانیکی لی کورت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بلی
 دینن ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَهُ غَمَّةٌ ظُلَّةٌ﴾ له پاهان هر کاتی به هره به کمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾
 ده لن: به راستی شم به هره به پښ درلوه ﴿عَلَىٰ غَيْرٍ﴾ به هری لیزانی خومه وه ﴿بَلْ
 مِّنْ بَيْنَةٍ﴾ (وایی به) به لکو شه نه نمون و تاقی کریمه وه به ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام ندریه یان نازان. (۴۹) ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ بیگومان شم قسه به کسان
 پیش نه مانیش کریمان ﴿لَمَّا أَغَىٰ عَنْهُمْ﴾ به لام هیچ سوودی پښ نه گیاننن ﴿مَّا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ﴾ شه وه توان کریمان. (۵۰) ﴿فَأَصَابَهُمْ سِقَاتٌ مَّا نَحْسَبُوا﴾ نیجا هوو چاریان بوو
 (تولای) شو خرابانه ی کریمو یان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن قَوْلَايَ﴾ شو کسانه یان سته میان
 کرد (بی باوه پانی مه که) ﴿سَجِيتُمْ سِقَاتٌ مَّا نَحْسَبُوا﴾ له هو پاش سوو چاری (تولای)
 کرد هوهی خرابه کانیاں دهرن ﴿وَمَا هُمْ بِمُنْجَرِينَ﴾ وه نه مانه (له دهستی خوا) دهریان
 نابن. (۵۱) ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَابًا﴾ تایا نه یان زانیوه که بی گومان خوا ﴿يَسْطُرُ الْأَرْزَاقَ لِمَن يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ﴾ بقزی درلوان و تنگ ده کات بلی هر که سستی بیوهی ﴿إِنْ لِّيَ ذَلِكَ لَآتِيهِمْ وَلَقَدْ
 يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له ودا به لکه یانیک هره بلی شو کسانه ی بلومر کینن. (۵۲) ﴿ثَلْثَ
 مِائَاتٍ مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أُنْفُسِهِمْ﴾ (سهی موحه مه د (الله) بلی: سهی به نده کاتم سهی
 توانه ی که خرقان ندر گونا هبار کردوه ﴿لَا تَقْتُلُوا مَن رَّحِمَ اللَّهُ﴾ ناتومید مه بن
 له مه ره بانی و به زه یی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ حَيْثُ شَاءَ﴾ چونکه بیگومان خوا له مه موو
 گونا مه کانتان خورش ده بیت ﴿إِنَّهُ مَوْ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هر شه لی بوو ده ی
 به به زه یی به. (۵۳) ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن رَّبِّكُمْ﴾ وه بگه رفته وه بولای په روهرنگارتان ﴿وَأَتْلُوا
 لَهُ﴾ وه گهرن که چی شو بن ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بهر له وهی سزتان بلی بیت
 ﴿ثُمَّ لَا تَعْمَرُونَ﴾ پاهان یارمه تی ناسرین (له لایه ن هیچ کسه وه). (۵۴) ﴿وَأَتْلُوا أَحْسَنَ
 مَا أُوتِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وه شوین چاکترین شستی بکون که نیرسرومه خولرموه بلیتان
 ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ له په روهرنگارتانه وه ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ بهر تیره ی
 له ناگودا سزتان بلی بیت ﴿وَأَسْرَ لَا تَعْمَرُونَ﴾ که نیره هر مه خستی پښ نه که ن.
 (۵۵) ﴿إِن تَقُولُ نَفْسٌ﴾ نه کا شو ما که سستی بلی ﴿يَنْهَضُنَّ عَلَىٰ مَا مُرْسَتْ﴾ سهی مه خابن
 له سهر شه وهی که مه رضمیم کرد ﴿لِي جُنُبٌ آلِي﴾ بلی گه خستی پښ نه که ن خوا
 (له به هشتا) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ وه به راستی من له کالته پښیان بووم. (۵۶)

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
 أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَ تَكَءَايَتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
 وَأَسْتَكَبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
 تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
 جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 بِمِقَارَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُمْ مَقَالِيدُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْيَرِ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
 الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ
 أَشْرَكَ لِي حَبْطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ
 فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
 وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

- تنہ دہکے ہفت

مہتا روم نہی

پہرہ رنگارنگ نیم

بگہ بنہ لہ

نامہ بے دہ لیت

خوای گہ ورہش

خستہ بلمہ ورہ

کہنہم ثایا تانہ

دہ ریارہی نیعمہ

نہ وہی خقمان

دہ یلین بہ خقمان و

نہ وہی پیمان

دہ ورت دابہ زہدہ

میشام دہ لیت:

گہ رامہ بقی لای

ووشترہ کم و

سواری بوم و

پوشتم تا

گہ شتم بہ

پیغہ مہر (ﷺ).

موی ہاتھ

خوارہ وہی ثایہ تی

(٦٧) سوره قی (الزمر): ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ...﴾ نیامی نہ حمد لہ عبد للآلہ دہ گپرتہ وہ دہ لیت
 پیاویک لہ خاودن نامہ کان ہات بق لای پیغہ مہر (ﷺ) ورتی نہی نہبو القاسم ثایا بیت گہ شتوہ کہ خوی گہ ورہ
 ہہ مور گیانلہ برانی لہ سر پہنجہ یکہ ہہ لگرتوہ؟ ناسمانہ کانیشی لہ سر پہنجہ یکہ؟ پیغہ مہریش (ﷺ) ہی
 کہنی ہہ تا دانہ کانہ دہر کہوت جا خوی گہ ورہ نہم ثایہ تی دابہ زاند ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ...﴾.

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ يان بليت: ئەگەر خوا پىتىمىمنى بىر دىمايە ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ئەو بىگومان لە پارىزكاران دەبووم. (۵۷) ﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ يان: كاتىك سزاگەى دەبينىت بليت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾ خۆزگە جارىكى تر بگە پامايە تەوہ (بۆ دنيا) ﴿فَأَكُوتَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەوسا لە چاگەكاران دەبووم. (۵۸) ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ ءَايَاتِي﴾ (پاست ناكەيت) خۆ بىگومان بە لگەو ئايە تەكانى منى بۆھات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ بە لام باوہ پت پى ئەھىتاو خۆت بەگەورە زانى ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وە تۆ لە بى باوہ پان بوويت. (۵۹) ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە پۆزى دوايى دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ دەبينى ئەوانەى درويان بۆ خوا ھەلە دەبەست ﴿وَجُوهُهُمْ مُتَوَدِّعَةٌ﴾ پويان پەشە ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئايا لە دۆزەخ دا شوپىنك نى يە بۆ خۆ بەگەورە زانان؟ (۶۰) ﴿يُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّفَقُوا﴾ وە خوا ئەوانەى خويان پاراست (لە كوفرو تاوان) پزگاريان دەكات ﴿بِمَقَارِنِهِمْ﴾ چونكە پىگەى پزگاريان گرتبەوہر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نە تووشى ناخۆشى دەبن ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نە خەم دەخۆن. (۶۱) ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا بە دى ھىنەرى ھەموو شىئىكە ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وە ھەر ئەو ھىس پارىزەرى ھەموو شىئىكە. (۶۲) ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كليلەكانى ئاسمانەكان و زەوى بە دەست خويە ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وە ئەوانەى بە بە لگەو نيشانەكانى خوا بى باوہ پى ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ھەر ئەوانى زەرەر مەند. (۶۳) ﴿قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ﴾ (ئەى موھەمەد ﷺ) بلى: دەى ئايا ئىوہ داوام لى دەكەن من بىجگە لە خوا شىئىكى تر بپەرستم ﴿أَيُّهَا الْغَافِلُونَ﴾ ئەى نە زانان. (۶۴) ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ سوپىند بە خوا نىگا كراوہ بۆ تۆ ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكَ﴾ وە بۆ پىغەمبەرانى پيش تۆش ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبُنَّ عَمَلُكَ﴾ ئەگەر ھاوہەش بۆ خوا دابىنى بە پاستى كرده وەت ھەلە وە شىئە وە ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وە بىگومان لە زەرەر مەندان دەبيت. (۶۵) ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ﴾ (وا مەكە) بە لگەو تەنھا خوا بپەرستە ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وە لە سوپاس كاران بە. (۶۶) ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (كافران) خويان نە تاسىوہ (بە گەورەيان نە زانى) بە و جورەى شىاويىتى ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە پۆزى دوايى دا ھەموو زەوى لە چنگى ئەودايە (بە دەست خويە) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾ وە ئاسمانەكانىش بە دەستى راستى ئەو پىچراونە تەوہ ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاك و بلند ترە لەوہى كە دەيكە نە ھاوہەشى. (۶۷)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتن فووکرا به که په نادا (به شپوردا) ﴿نُصْطِقُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ به کسر هه موو نه وانه ی له ناسمانه کان و زه ویدان ده مرین ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گر که سانی خوا بیه وی (نه مرین) ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرٰی﴾ پاشان جاریکی تر فوو ده کری به که په نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ﴾ جا له پر هه موو پاست ده بنه وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاره پوان ده کن. ۶۸ ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ زَهْرًا﴾ وه زه وی له و پژه دا به نوری په روه ردگاری پووناك ده بیتنه وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتٰبُ﴾ وه نامه ی کرده وه له به رده میان داده نریت ﴿وَجَآءَ السَّاعَةُ وَالْمُتَكِبِّينَ﴾ و پیغه مبه ران و شایه ته کان ده هیترین ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه له نتوانیادا به هق داسوری ده کری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان سته میان لی ناکری. ۶۹ ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه (له و پژه دا) هه موو که سیک چی کردوه به تیرو ته وای پاداشت ده دریتنه وه ﴿وَهُمْ أَعْلَمُ﴾ وه خوا خوشی ناگاداره (به بی شایه ت و نامه ی کرده وه کان) ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ به و کرده وانه ی که ده یکن. ۷۰ ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وسا نه وانه ی بی باوه پوون پایچ ده کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بۆ دژه خ کومه ل کومه ل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) دژه خ ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ده رگاکانی ده کرینه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزِّنَا﴾ وه ده رگاوانه کان دژه خ به وان ده لین ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾ نایا پیغه مبه رانتان له خوتان بۆ نه هات ﴿يَقُولُونَ عَلَيْكُمْ ءَايٰتُ رَبِّكُمْ﴾ که نایه ته کان په روه ردگارتان به سهر دا بخویننه وه ﴿وَلِيَذَّبَ عَلَيْكُمْ﴾ وه بتانترسیتن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا﴾ له که ششتان به م پژه ﴿قَالُوا بَلٰی﴾ ده لین: به لی (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به لام بریاری سزا دراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به سهر (نیمه ی) بی باوه پان دا. ۷۱ ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ پییان ده وتری: له ده رگاکانی دژه خ وه بچنه ژوره وه ﴿خٰلِبِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی له ویدا بمیتنه وه ﴿فَبِمَا نَسُوهُ الْمُنٰكِبُونَ﴾ نای چ خراپه جیگه و مه نزلگای خو به زل زانان. ۷۲ ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ وه که سانی که له په روه ردگاریان ده ترسان ده برین ﴿إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ بۆ به هه شت پۆل پۆل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) به هه شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و ده رگاکانی ده کرینه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزِّنَا﴾ وه ده رگاوانه کان به وان ده لین ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه لامتان لی بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ نیوه پاک و خاوین بوون (له تاوان له دنیا دا) ﴿فَادْخُلُوهَا خٰلِدِينَ﴾ که واته برونه ناو به هه شت به هه میشه یی. ۷۳ ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي﴾ ده لین: سوپاس بۆ نه و خوایه ی ﴿صَدَقْنَا وَعَدَهُ﴾ هه ر به لینیکی به نیمه دا راست بوو ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه زه وی (به هه شتی) به میرات پی داین ﴿فَتَبَوَّأُوا مِنَ الْجَنَّةِ مَنَآجِدَ﴾ له هه شوینیکی به هه شتدا به مانه وی نیشته جی ده بین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ نای چه ند چاکه پاداشتی چاکه کاران. ۷۴

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ سَاقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۞ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۞ غَافِرٌ
الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۞ مَا يُجَدِّلُ فِي عَايَتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوهُ وَجَاءُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۞ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ
وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَرَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ۞

نایبہ (۳۷)

سورتی (فاطر):

قال رسول الله

(ﷺ): (اعذر الله

إلى امرئ آخر

أجله حتى بلغ

الستين سنة) (رواه

البخاري).

پیغمبر صلی علیہ و آلہ و سلم

(ﷺ) فرمود:

(خوای گورد

بیانوی نہ

کہ سی ہر پود

عزیز بی

نہ میخندود تود

کہ ناکامی

(مریدی) روا

بخات و تہ منی

سریز بکات

تاتہ منی دہ گاتہ

شہست سال).

نایبہ (۷۸)

سورتی (یس): قال رسول الله (ﷺ): قال الله تعالى (يا ايها الذين آمنوا اني تعجبني وقد خلقتك من مثل

هذه حتى إذا سويتك وعدلتك مشيت بين يديك والأرض منك وتبدل فجمعت و منعت حتى إذا بلغت

الترابي قلت: أتصدق، وأنى أوان الصدقة؟) (رواه الإمام أحمد).

پیغمبر صلی علیہ و آلہ و سلم (ﷺ) فرمود:

(خوای گورد فرمود: ای ایمان آورندگان! من تعجب می کنم که تو را از خاکی که از این قبیل است و منعت تا آنجا که به خاک رسیدی و گفتم: ای خداوند! اکنون چه وقت صدقه ای به من دهی؟) (رواه امام احمد).

﴿وَنَزَى الْمَلَائِكَةُ﴾ وه فروشته کان ده بیښی ﴿حَافِيتٍ مِنْ خَوْفِ الْعَذَابِ﴾ چوار ده دوری عمره بیان دلوه ﴿يَسْتَحُونَ عَذَابَ رَبِّهِمْ﴾ ته سببجات ده که ن به ستاښی په روهر دنگریان ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي ثَمُودَ نَذِيرًا﴾ وه له نښانیا نده به حقه دابوهری کړا ﴿وَقِيلَ لِلْهَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له کړتایی دا) ده ووتړت هم موو سوپاس هر بق خواږه ﴿رَبِّ الْمَغِيقِ﴾ که په روهر دنگری جیپانیا نه. (۷۵)

سوره نبي (خاڅر)

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ارْجِعْ إِلَىٰ آلِكَ﴾ به ناوی خواږ به خشنده میهره بیان. ﴿حَتَّىٰ﴾ به (ها، میم) ده خو څو تر څو ده وخوا به وانی ته م پیتانه زاناره، سر رچی سره تایی سوره نبي (البقرة) بده ده رپاره واتی واتی بیان. ۱) ﴿تَتَبَلَّغُ الْكِتَابَ﴾ ته م قورلانه میتر او ته خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ارْجِعْ﴾ له لایه ن خواږ به ده سه لاتی داناره. ۲) ﴿كَأَنَّهُمْ لَمْ يَكُنْ لَكَ نَذِيرٌ﴾ لیپورده و تاون و ﴿وَقِيلَ لِلْهَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه رگری تری به و که پانه وهی ﴿عَذَابُ الْعَذَابِ﴾ تر لای سهخت و به تینی ﴿وَقِيلَ لِلْهَمْدُ لِلَّهِ﴾ خاوه ن به هر و چا که به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگ له و میچ په رستراویکی راست نی به ﴿إِلَّا إِلَهُهُمُ﴾ که پانه وهی هم مووان هر بق لای نه وه. ۳) ﴿مَا تَجِدُونَ فِي هَٰذِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ده مه قالی و کتله ناکات له نیشانه کانی خاوا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیجگ له می پلوه بیان ﴿فَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ که و بوو فریوت نه دات ﴿تَقْلُبُهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ماتوچ و که پانیان به موواتا (بق) باز دگانی و سامان دهس خستن. ۴) ﴿كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ فَوَرَّحْ﴾ پخشی نه وان که لی نوح باوه رپان نه میتا (به نوح) ﴿وَالْأَخْرَابُ مِنْ قَدِيمٍ﴾ وه ده سترو ناقحه کانی دوی نه وانیش (باوه رپان نه میتا) ﴿وَمَنْ عَمِلْ أَمْرًا﴾ وه موو که لیک ویستووه تی (نیازی کرده وه) ﴿يَرْسُولِهِمْ لِتُحْذَرُوا﴾ که پخچه میهره که بیان بکوژن (یا بیگن و شازلی بده ن) ﴿وَجَعَلُوا بِالْبَاطِلِ﴾ وه ده مه قالی بیان (له گول) ده کرد به نارموا ﴿لِيُذْخِرُوا بِهِ لِقَاءَ رَبِّهِمْ﴾ بق نه وهی راستی پین لاهرن و نه میپلن ﴿فَاغْزِهِمْ﴾ شتر قاری من گرفتی ﴿فَكَفَّ عَنْ عِقَابِ﴾ جا چون بوو تر لای سهختی من له وان. ۵) ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه څاپه و جوره به رپاری په روهر دنگارت به دی مات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له سر نه وانی پین باوه رپان بوون ﴿أَنْتُمْ أَمْسَحْتَ الْأَنْبَاءَ﴾ که بیگومان نه وان دژده خین. ۶) ﴿الَّذِينَ عَمِلُوا الْعَمَلِ﴾ نه و فروشته نده می لگری عمره شین و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ نه وانیش به ده دوری دن ﴿يَسْتَحُونَ عَذَابَ رَبِّهِمْ﴾ به ستاښی په روهر دنگریان ته سببجات ده که ن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ وه باوه رپان به و میه ﴿وَيَسْتَفْتُونَ لَئِنْ لَمْ يَأْتُوا﴾ وه دلوای لیپورن ده که ن بق نه وانی نیعاندان ﴿وَرَبَّنَا وَبِغَيْرِ رَحْمَةٍ وَعِلْمًا﴾ (ده لاین) تهی په روهر دنگارمان میهره بیانی و زانیاریت هم موو کتلیکی گرتل نه وه ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ دهی خلق بی به له وانی تری به بیان کرده وه ﴿وَأَكْبَرُوا سَبْلًا﴾ و شوونی ږنگی تر که رتوون ﴿وَرَبِّهِمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ﴾ وه بیانیار ژده له سر تایی مژده خ. (۷)

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوُفُّوْا فَلِلْحُكْمِ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

= له کاتیکدا من
نوم له و دلویه
ثاوه دوست کرد
هتا کریمیت
مرفیکسی بیک و
پاست به جل و
به رگه وه که
ده رقیبت زهویه که
دهنگی دئی، جا
سامان و مالت
کوتر کرده وه و
نه تبه خشی تا
کیان (کینهان)
که بخته که روت ،
(له و کاتهدا)
ده لیت: مال
ده به خشم! که
هوه کاتی مال
به خشینه -
کاتی به خشین
نه ماوه -)

نایه تی (٦١)

سوره نسی (الصفات): قال رسول الله (ﷺ): (يتبع الميت ثلاثة: أهله وماله وعمله فيرجع اثنتان ويبقى واحد، يرجع أهله وماله ويبقى عمله) (متفق عليه). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (سئ) شت شوین مردود ده که ون که س و کار و مال و سامان و کرده وهی، دیوانیان ده که رینه وه و به کینکیان له که لی ده مینیتته وه: که س و کار و مال و سامانه که ی ده که رینه وه، -

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارمان بیشیان خه‌ره به‌ه‌شتانیکی هه‌میشه‌یی
 ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ که به‌لینت پی دابوون ﴿وَمَنْ صُلِحَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش چاکه‌کار بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ
 وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ له‌باوو باپیران و هاوسه‌ران و پۆله‌کانیان (نه‌وه‌یان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ به‌پاستی هه‌ر تق‌زالی کار دروستی. ۸ ﴿وَقِيمِ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌ بیانپاریزه‌ له‌ (تقله‌ی)
 تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾ چونکه هه‌ر که‌سیک له‌ (تقله‌ی) خرابه‌و تاوان بیاریزی
 له‌و پۆزه‌دا ﴿فَقَدْ رَجَعْتُمْ﴾ نه‌وه بیگومان ره‌حمت پی کردووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ وه
 هه‌ر نه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی زۆد‌گوره. ۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَادُونَ﴾ به‌پاستی که‌سانی بی
 باوه‌پ بوون (له‌پاشه‌پۆژدا) بانگ ده‌کرین ﴿لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مُقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌به‌پاستی
 توپه‌ی و خه‌شمی خوا (له‌دنیا‌دا) گوره‌تر بوو له‌پق و توپه‌یی تان له‌خوتان (له‌قیامه‌تا)
 ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ کاتی بانگ ده‌کران بق باوه‌پ هینان به‌لام باوه‌پرتان
 نه‌ده‌هینا. ۱۰ ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَتُكْفَرُ﴾ ده‌لین نه‌ی په‌روه‌دگارمان تق‌دوو جارت مراندووین
 ﴿وَأَحْيَيْتَنَا أَفَتُكْفَرُ﴾ وه‌ دوو جاریش زیانت به‌به‌ردا کردووین ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾ جا دانمان نا
 به‌تاوانه‌کامان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی نایا پښگایه‌ک هه‌یه بق ده‌ریاز بوون. ۱۱
 ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ نه‌م سزایه‌تان له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌ به‌پاستی هه‌رکاتی
 خوا به‌تاک و ته‌نیایی به‌رسترایه‌ نئوه بی باوه‌پ ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُفْرَكْ بِهِ يُؤْمِنُوا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر
 هاوبه‌شی بق دابنرایه باوه‌پرتان ده‌هینا (به‌و هاوبه‌ش دانانه) ﴿فَلَعَلَّكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ بپیردان
 هه‌ر بق‌خوای بلندو به‌رزو گوره‌یه. ۱۲ ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ نه‌و زاتیکه نیشانه‌کانی
 خویتان نیشان ده‌دات ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌ له‌ناسمانه‌وه رسق و ریزقان بق
 ده‌نیریتته خواره‌وه ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾ که‌س بیرناکاته‌وه (به‌ند وه‌رناگری) ﴿إِلَّا مِنْ نَبِئٍ﴾ مه‌گر
 که‌سیک بوو له‌خوا بی. ۱۳ ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته له‌خوا بپارینه‌وه‌و به‌پاکیی
 بوی گردن که‌چ بن ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده بی باوه‌پانیش بییان ناخوش بی. ۱۴
 ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ (خوا) پله‌و پایه زۆد به‌رزی خاوه‌ن ته‌ختی فرمان په‌وایی به
 ﴿يَلْقَى الْرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوی سرووش ده‌نیرتی ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بق هه‌ر
 که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (تا‌خه‌ک) بترسینی له‌ پۆژی به‌یه‌کتر گه‌یشتن.
 ۱۵ ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ﴾ پۆژی که‌ هه‌موو (له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌ری) تاشکرا ده‌بن
 ﴿لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیکیان له‌ خوا په‌نه‌ان نابیت ﴿لَمْ يَلَمْكَ الْيَوْمَ﴾
 (خوا ده‌فه‌رمووی) نه‌موق پادشاهی‌تی و ده‌سه‌لات بق‌کی‌یه (وه‌لام نادریتته‌وه) ﴿لِلَّهِ الْوَحِيدِ
 الْقَهَّارِ﴾ (ده‌فه‌رمووی) هه‌ر بق‌خوای تاک و ته‌نیای به‌سه‌ر هه‌موو شتدا زاله. ۱۶

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَالٍ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقُرُونَ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

- تـ نیا

کرده و کای

له که لیدا

ده میتیته و ده

نایه تی

(۱۶۴) سورتنی

(الصفات):

قال رسول الله

(ﷺ): (أطمت

السماء وحق لها

أن تتط، والذي

نفس محمد بيده

ما فيها موضع

شبر إلا وفيه

جبهة ملك ساجد

يسبح الله

بحمده) (رواه ابن

مريويه)

پتفه مبه ری خوا

(ﷺ) له رموی:

(تاسمان

نویره تهره و دهنگی لیوه دیت و حقی خویه تی که نهوی بییت سویند به وزاته تی که گیانی
 منی به دهسته، بستن زوی تیدا نیه نیلا فرشته بهک له سوژده دایه و ناوچای خستوته
 سه ری ته سیحات و ستایفی خوا دهکات)

لایه تی (۱۸) سورتنی (من): قال رسول الله (ﷺ): (من قال حين يصبح وحين يمسي: سبحان الله -

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه‌مق همه‌موو که‌س پاداشت یاسزا ده‌دریت‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گوئیه‌ی نه‌وه‌ی کردویه‌تی ﴿لَا ظَلَمَ أَلَمٌ﴾ نه‌مق ستم کردن نی به (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ خَبِيرٌ﴾ به‌پاستی لپرسینه‌وه‌ی خوا به‌پله‌و خیرایه. (۱۷) ﴿وَأَنذَرْتُمْ يَوْمَ الْأَرْثِ﴾ وه نه‌وان له‌پژده نزیکه‌که (قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌وکاته‌ی ده‌که‌ن (له‌ترسا) که‌شترونه‌ته گه‌روو ﴿عَظِيمٍ﴾ همه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ستم‌کاران نه‌هیچ دل‌ستیکیان مه‌یه ﴿وَلَا تُبْغِ بَطَاحٌ﴾ وه نه‌تکا‌کاریک به‌گوئی بکریت. (۱۸) ﴿بَنَظْمٍ حَاطَّةٍ الْأَعْينِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیاته‌تی چاوان و ﴿وَمَا تُغْنِ الْمُدُنَ﴾ مه‌رچی دلان ده‌یشارنه‌وه. (۱۹) ﴿وَاللَّهُ يَفْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه خوا به‌هقی و پاستی دادوه‌ری ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی جگه له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانبه‌رستن) ﴿لَا يَفْضُلُونَ بِشَيْءٍ﴾ ناتوانن به‌یاری هیچ شتیک بده‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَوْاسِعٌ الْبَصِيرُ﴾ به‌پاستی مه‌رخوا بیسه‌ری بیبنايه. (۲۰) ﴿أَوَلَمْ يَسْمُوكَ فِي الْأَرْضِ﴾ ثایا به‌زه‌ویدا نه‌که‌پاون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا ببینن (بزانن) ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی که‌پیش نه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا مِمَّنْ أَشَدَّ بِهِمْ قُوَّةً﴾ نه‌وانه له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَوَثَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ وه شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هقی تاوانه‌کانیانه‌وه تولی لی سه‌ندن ﴿وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾ وه که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له (سزای) خوا. (۲۱) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ﴾ نه‌مه له‌به‌ر نه‌وه بسو که‌بیگومان نه‌وان ﴿تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بق ده‌مات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌نیشانه‌ناشکراکانه‌وه ﴿فَنَكَرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نینجا خوا قاری لی گرتن و سزای دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌پاستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه. (۲۲) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان مووسامان نارد به‌چهند موعجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی پوونه‌وه (ته‌ورات). (۲۳) ﴿إِلَّا فِرْعَوْنَ وَهَٰمَانَ وَقَارُونَ﴾ بق لای فیرعون و هامان و قارون ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ همه‌موو ووتیان: جادوو گه‌ریکی درقزنه. (۲۴) ﴿فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِن عِندِنَا﴾ نینجا کاتن مووسا (ثایینی) پاستی له‌لاین نیتمه‌وه بق هینان ﴿فَقَالُوا أَأَتَيْنَا اللَّهَ فِئْتًا﴾ نیتمه‌وه (توئی) ووتیان کوپانی نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌و (مووسا) باوه‌ریان هیناوه بکوئن ﴿وَأَسْتَحْضُوا بِسَآءَتِهِمْ﴾ وه نه‌که‌کانیان به‌زیندوویی به‌پیلنه‌وه (بق کاره‌کری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به‌لام هینی بن باوه‌پان مه‌رمایه‌ی سه‌ر لی شیوانه (مه‌رگیز سه‌رناگری). (۲۵)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٣٨﴾ يَقُومُ
 لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقُومُ إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٤٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
 وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٤١﴾
 وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ
 مَالَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٣﴾

سورہتہ متہ مرتہ لم

یات احد يوم القيامة

بأفضل مما جاء به

إلا رجل قال مثل ما

قال أو زاد (رواه

مسلم). پیغمبر می

خُشُوا (ﷺ)

فرمود: (هر

کسی کاتبی بگوید

ده بیت و ده کاتبی

نیواری دادی سده

جار بلی (سبحان

الله و بحمده) له

پوزی دوبیدا که س

کرده و دهی له و

چاکتری نه کرد و ده

مه گهر که س

که ویندی نه و دهی

نه وی و تبیت بیان

له و زیاتری و تبی).

نایه تی (۸۶)

سورہتی (ص):

عن ابن عمر: (قال: نهينا عن التكلف) (رواه البخاري). عه بدولای کوی عومر (په زای خویان لی بی)

ده لیت: پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (به رگری کراوین له و دهی به زود له خو کردن شت بگه یین).

نایه تی (۸۶) سورہتی (ص): قال عبد الله بن مسعود (رضی): (یا ایها الناس من علم شیئاً فلیقم به

ومن لم یعلم فلیقل الله أعلم: فإن من العلم أن يقول الرجل لما لا یعلم الله أعلم: قال الله تعالى لنبيه (ﷺ) -

(۴۷۰)

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَتَعْبُدُونَ﴾ وه فیرعون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ با موسا بکوژم
 ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نهوسا بانو هاتا بق پروردرنگاری بهری (یزکاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
 دِينَكُمْ﴾ به پاستی من دهرسم که تاینه که تان بگوریت ﴿أَوْ أَنْ يَفْظُرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ﴾ یا
 له زمویدا تالوه بنیتوه. ۲۶ ﴿وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ﴾ وه موسا ووتی: به پاستی من په نا
 ده کرم ﴿بِعَنِّي وَرَبِّكُمْ﴾ به پروردرنگاری خرم و پروردرنگاری ئیوهش ﴿مِنْ كُلِّ مَنكُم﴾
 له موسو خویهزل زانیک ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ که باوه‌ری به پوژی لی پرسینه وه نی په.
 ۲۷ ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ وه پیاوکی باوه‌ردار ووتی: ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له کس و کاری
 فیرعون بوو ﴿يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ که باوه‌ره‌کی شارد بقوه ﴿اتَّقُوا رَجُلًا﴾ ثایا (چون)
 پیاوک ده کوژن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له بهر نه‌وه‌ی ده‌لی: خوا پروردرنگارمه ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که به پاستی چهند به لکه و موعجیزه‌ی پوونی له پروردرنگارتانه وه بق
 مینان ﴿وَأَنْ يَكُ كَذِبًا فَلَيْلَهُ كَذِبُهُ﴾ خق نه‌گهر درقزن بی (که ده‌لی پیغه‌مبارم) نه‌وه
 (تاوانی) دروکی به نه‌ستری خویه‌تی ﴿وَأَنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خق نه‌گهر پاستگو بی ﴿يُصِيبُكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ هندی لهو (سزایی) به لیتی پیچ داوون تووشتان ده‌بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 مَنْ هُوَ شَرٌّ كَذَابٌ﴾ بیگومان خوا رینموونی که سی تاکات که زیاده‌ره‌وو درقزن بی. ۲۸
 ﴿يَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ﴾ نه‌ی که له کرم فیرمان په‌وایی نه‌موق می ئیوه‌یه ﴿ظَهَرَ فِي
 الْأَرْضِ﴾ و به‌ده‌سه‌لاتو زان له‌سه‌ر زمویدا ﴿لَنْ يَنْصُرَنَا مِنْ تَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ ده‌ی کنی
 یارمه‌تیمان ده‌دات نه‌گهر سزای خولمان بق بیٔت ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾ فیرعون
 ووتی: چی خرم به چاکی ده‌بینم هر نه‌وه‌تان نیشانه ده‌دهم ﴿وَمَا أَعْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾
 وه ته‌نیا بق پرگای پاست رینموونیتان ده‌کم. ۲۹ ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُولُ﴾ وه نه‌و
 (پیاوه‌ی) باوه‌ری مینا بوو ووتی: نه‌ی که له کرم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به پاستی من له‌وه
 ده‌ترسم به‌سه‌رتان بی ﴿يَوْمَ الْأَحْزَابِ﴾ وینه‌ی (سزای) نه‌و پوژه‌ی به‌سه‌ر کومه‌لان و
 که لانی پیشو هات. ۳۰ ﴿يَوْمَ ذَا نَبِ قَوْمِ لُحِ وَعَادُ وَنَمُودُ﴾ وه نه‌و (سزای) هات به‌سه‌ر که لی
 نوح و عاد و سه‌موود و ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وانه‌ش له‌دوای نه‌وان بیون ﴿وَمَا اللَّهُ بِرَبِّدِ
 ظُلُمَاتِ اللَّيَالِ﴾ وه خوا زولم و سته‌می ناوی بق به‌نده‌کانی. ۳۱ ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
 التَّنَادِ﴾ وه نه‌ی که له کرم به پاستی من ترسی پوژی هاوارو بانگ له‌یه‌کتری کردنم هه‌یه
 لیتان. ۳۲ ﴿يَوْمَ تُلْوَكَ الْمَصِيرِ﴾ نه‌و پوژه‌ی پشت هه‌لده‌کن و هه‌لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
 عَاصِمٍ﴾ هیچ په‌ناکه‌یه‌ک بق ئیوه نی په له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هر که سی
 خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نه‌وه هیچ رینموونی که ریکی بق نی په. ۳۳

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ
 مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
 أَتَتْهُمْ كُتُبٌ مُقَتَّاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَهْمُنُ ابْنُ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
 وَمَا كِيدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي
 ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
 يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
 دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

قل من اسالك

عليه من اجر وما

انما من

المتكلمين (رواه

البخاري).

عبدالله كوفي

مسموعه (پرهزای

خواهی از بی

ده لای: (نهی

خه لکینه هر که س

هستی زانی بایی

ی ه لست و بیل

وه هر که س

هستی نه زانی با

بلی خوا ده بیانی.

چونکه به راستی

نه و در له

زانی و به مرق

بلست ده باره ی

نه و ی نایانی خوا

ده زانی، نه و

تا خواهی گوره

به پیغمبر که ی (ﷺ) فرموده: (نهی موجه به د به خه لکی) بلی من له سر که یانندی نه تم تاینه داوی

هیج کری به کتان لی ناکم و من له و که سانه نیم که به زور له خور کردن شد ده کن).

نایه تی (۹) سوره نسی (الزمر): قال رسول الله (ﷺ): (ان من اجلال الله تعالى اكرام ذي الشیبة المسلم،

وحامل القرآن غیر الغالی فيه والجائی عنه واکرام ذي السلطان المقسط) (رواه أبو داود) قال رسول الله (ﷺ):

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به‌خوا بیگومان پیشت‌یوسف پیغه‌مبه‌رتان
 بزوات به‌به‌لگه رونه‌کانه‌وه ﴿فَمَا زِلَمَ فِي شَيْءٍ﴾ که‌چی نیوه هه‌ر له‌گوماندا بیون ﴿بِمَا
 جَاءَكُمْ بِهِ﴾ له‌و به‌لگانه‌ی بزی هینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وه‌فاتی
 کرد ﴿فَلَمَّا لَمْ يَبْعَثْ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتتان نیت‌ر دوی نه‌و خوا هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر
 نانیری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾ نا به‌و جوړه خوا گومای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٍ﴾ نه‌و
 که‌سه‌ی زیاده‌په‌وی دوو ده‌. (۳۴) ﴿الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌ریاره‌ی
 نیشانه‌کانی خوا ده‌مه‌قالتی ده‌که‌ن ﴿يَغْتَرِبُونَ فِي آيَاتِهِمْ﴾ به‌بی نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بقی
 هاتبی ﴿كَبُرُ مَقْعًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه‌و ده‌مه‌قاله‌یان) هوی توپه‌ی به‌لای خوا ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ وه‌لای نه‌وانه‌ش باوه‌ریان هیناوه ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ﴾ نا به‌و جوړه خوا مویر
 ده‌نی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّكْتَرٍ حِثَّاءٍ﴾ به‌سه‌ر دلی هه‌موو خو به‌زل زانیکسی زو‌رداردا. (۳۵)
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْجَمُونَ فِرْعَوْنَ وَوَتَّىٰ هَامَانَ﴾ (ابن لی صرحا) کوشکیکی به‌رزم بقی
 دروست بکه ﴿لَقَدْ أَتْلَعُ الْأَشْيَاءَ﴾ به‌لکو بگه‌مه نه‌و ریگایانه. (۳۶) ﴿أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ﴾
 که‌ریگاکانی (به‌رزم بوونه‌ون بقی) ناسمانه‌کان ﴿فَأَطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بقی نه‌وه‌ی (له‌ویوه)
 سه‌یری خواکه‌ی مووسا بکه‌م ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾ وه‌به‌پاستی من واکومان ده‌به‌م
 نه‌و (مووسا) دروژنه ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنُ فِرْعَوْنَ﴾ نابو جوړه پازیندرايه‌وه بقی فیرعه‌ون ﴿سُوءَ
 عَمَلِهِ﴾ کرده‌وه‌ی خراپی ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه‌(به‌هویوه) به‌رگری کرا له‌ریگای
 پاست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وه‌هه‌ر فیل و پلانیکسی فیرعه‌ون هه‌بوو به‌فیرق
 چو. (۳۷) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌نه‌و (پیاه‌وی) باوه‌پی (به‌مووسا) هینا بوو ووتی
 ﴿يَقُولُ أَتُبْعُونَ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م شوین من بکه‌ون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ریگای پاستتان
 نیشان ده‌ده‌م. (۳۸) ﴿يَقُولُ إِنَّمَا هَذِهِ الْخَيْرَةُ الدُّنْيَا مَتَّعَ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌پاستی
 ژبانی نه‌م دونیایه‌پاواردنیکسی که‌مه ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وه‌به‌پاستی
 هه‌ر پاشه‌پوژجی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به‌. (۳۹) ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ هه‌ر که‌سیک
 کاری خراپه‌ی کردین ﴿فَلَا يَجْزِي إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هه‌ر به‌ئندازه‌ی خراپه‌که‌ی سزا ده‌دری
 ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هه‌ر که‌سیش چاکه‌ی کرد بیست ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَشْيٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾
 نافره‌ت بی یا پیاو و باوه‌پدار بی ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نا نه‌وانه‌ده‌چنه
 به‌هه‌شته‌وه ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا فَبِمَا يَغْمُرُ حَسَابٍ﴾ له‌ویدا بی ژمارسق و پوژبیان پی ده‌دری. (۴۰)

﴿وَيَقَوْمًا مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ﴾ وه نهی گه له کم نه وه چی به من بانگتان ده کم بق
 پزگار بون ﴿وَتَذْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ که چی نیوه من بانگ ده کم بق ناگری دۆزه خ. (۴۱)
 ﴿تَذْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگ ده کم بق نه وهی بی باوه پیم به خوا ﴿وَأَشْرِكْ بِهِ مَا لَيْسَ لَهُ
 عِلْمٌ﴾ وه شتی بکه مه هاویه شی خوا که هیچ زانیاری به کم لی نه ﴿وَأَنَا أَذْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ
 الْغَفَرِ﴾ له کاتی که من بانگتان ده کم بق لای خوی به ده سه لاتی لی بورده. (۴۲) ﴿لَا جُرمَ
 أَمَّا تَذْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راسته و گومانی تیدا نی به نه وهی نیوه منی بق بانگ ده کم ﴿لَيْسَ لَهُ
 دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نی به نه له دنیا نه له دوا پۆژدا ﴿وَأَنْ مَرَدًّا إِلَى
 اللَّهِ﴾ وه به راستی گه پانه وه مان هر بق لای خوی به ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ و
 بیگومان زیاده پنه وان هاوه لانی ناگری دۆزه خ. (۴۳) ﴿فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا
 له مه ودوا نه وهی من پیتان ده لیم بیرتان ده که ویته وه ﴿وَأَفُوضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من
 کاری خقم به خوا ده سپیرم ﴿إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ به راستی خوا بینای به به بنده کانی.
 (۴۴) ﴿فَوَقَّهٖ اللَّهُ سَبَاطَ مَا مَكُرُوا﴾ جا خوا نه و (پیاهه نیعانداره) ی پاراست له زبانی نه و
 فریو فیلاتنه ی ده یان کرد ﴿وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ وه سزای سهخت هات و
 داروده سته ی فیرعه ونی گرت وه. (۴۵) ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ به یانیان و
 نیواران ده برینه دیاری ناگری دۆزه خ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ پۆژیکی ش قیامت هه لده سیّت
 ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده در) داروده سته ی فیرعه ون بخنه
 سه خترین سزاوه. (۴۶) ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ﴾ وه کاتی (دۆزه خیه کان) له ناو ناگره که دا
 ده مه قپه ده کم ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازه کان به وانیه ی حق به زل زان
 بوون ده لئین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به راستی نیتمه شوین که وتووی نیوه بووین ﴿فَهَلْ أُنْتَبِهَتْ
 مُعْتَدُونَ عَنَّا﴾ دهی نایا نیوه له جیاتی نیتمه له نه ستق ده گرن ﴿نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾ به شیک
 له م ناگره. (۴۷) ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانیه ی حق به زل زان و دۆردار بوون ده لئین:
 ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾ به راستی هه موومان له ناگرداین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا
 له نیوان به بنده کانی دا دوه ری کرد وه. (۴۸) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزْنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه نه وانیه ی
 له ناگری دۆزه خ دان به ده رگاوانه کانی دۆزه خ ده لئین ﴿أَذْعُوا رَبَّكُمْ﴾ داوا له پروه ردگارتان
 بکه ﴿خَفِيفٌ عَلَيْنَا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾ ته نها یه ک پۆژ سزماان له سه ر سووک بکات. (۴۹)

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
 بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ
 وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى
 الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدَى
 وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّا وَعَدُ اللَّهِ
 حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
 وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ
 اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبَلِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

رسولی باللیل
 والناس نیام (نوا)
 الترمذی
 پیغمبری خوا
 (ﷺ) فرمودی:
 (به راستی که
 به مستند است
 که شکای تنایه
 که در روز
 ناسی و
 در پیروزیت و
 ناسی و در روز
 در پیروزیت
 پیروز
 در شکای و
 ناسی و
 ناسی و پیغمبری
 خوا (ﷺ)
 فرمودی: (ب)
 که سیکه گرفتار
 شریف بیست و
 ناسی و پیغمبری

کاتبه که خدای له گهر می خردان نه و شعو نویز بکات) .

نایلی (۶۱) سورتی (الزمر): قال الزیر (ﷺ): (ای رسول الله، ایکرد علینا منه کای بیعتنا فی

الدنیا مع خواص الخواص؟ قال رسول الله (ﷺ): (نعم) لیکرین علیکم حتی یؤدی کل ذی حق حقه) قال

الزیر: والله إن الأمر لشدید (رواه أحمد والطبرانی) زویه (پره زای خوی فی بی) ووتی نهی پیغمبری (ﷺ) -

﴿قَالُوا﴾ ده لږين: ﴿اَوَلَمْ نَقُلْ تَاتِيَكُمْ رُسُلُكُمْ﴾ نايابا پټفه مبرانتان بږيان نه مټينا بږيون
 ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به لکه پوهنه کان ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ده لږي، به لږي (مټينا بږيون) ﴿قَالُوا فَاذْهَبُوا﴾
 پټيان ده لږين دهی خرقان بپارېنه وه ﴿وَمَا دَعَا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ﴾ بېگومان پارانه دهی
 بين باوه پان وون ده بږي و بږي سوو ده. ٥٠ ﴿اِنَّا لَنَصْمُرُ بِكُنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ به پراستی نټمه
 پټفه مبرانتان و نه وانهی باوه پان مټناوه سرکه و توو ده که بين ﴿فِي الْاُخْرٰى اَلْحٰقُ﴾ له وانی
 دنیا دا ﴿يَوْمَ يَدْعُ الْاَشْقٰى﴾ وه له و پلا دهی (قیامت) که شایه ته کان مه لږه ستوره. ٥١
 ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِيْنَ مَقْدَرُهُمْ﴾ به لږه پاکانه کرنی بين باوه پان سوو پان پټی ناگه بږين
 ﴿وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوْرُ الدَّارِ﴾ مه موو پان نه لږه تیان لږ کراره و خراپ ترين بېگیا پان مه به.
 ٥٢ ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسٰى الْهُدٰى﴾ سویند به خوا به پراستی نټمه ته و رانتان دا به مووسا ﴿وَاَوْزَيْنَا
 بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ الْكَيْسَ﴾ وه نه و گانی نیسرا نیلمان کرده میرات گری ته و رات. ٥٣ ﴿هٰدٰى
 وَذِكْرٰى لِاَوَّلِ الْاَنْبِيَا۟﴾ (که مټی) پټنموونی و په ندو بیرخه روه به بږی خاوه ن ژوری
 په کان. ٥٤ ﴿فَاَصْبَحَ اِسْرٰءِيْلُ وَغَدَا لِلّٰهِ حُجٌّ﴾ نینجا (تهی موحه مټه د (الله)) خرقه بېگومان
 به لږتی خوا مه و دیکه دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِ﴾ وه دلوی لږوونی گوا هت بکه ﴿وَسَخِ
 عَمْدَ رَبِّكَ﴾ وه ته سبب حات بکه به ستا پټی په روه رڼگارت ﴿بِالْحَقِّ وَالْاِنْشُرْ﴾ به ټیوران و
 به به پانیا نندا. ٥٥ ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ به پراستی نه و که سانهی دمه قالی و کټنه
 ده که ن ﴿فِيْ ءَايٰتِ اللّٰهِ﴾ ده رارهی نیشانه گانی خودا ﴿بِفَرِّ سُلْطٰنِ اٰتٰهُمْ﴾ به بین نه و دهی
 به لکه به کیان بږی هاتین ﴿اِنَّ فِيْ سُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له دلیاندا تهی په جکه له خرقه زل
 زانی ﴿مَا هُمْ بِبٰلِغِيْهِ﴾ مه رڼیز نه و ان به (مه به ستیان) ناگن ﴿فَاَسْبِغْ بِغَدٍ﴾ که واته پنه نا
 به خوا بگره ﴿اِنَّهُ مُوْ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ﴾ به پراستی مه ر نه و بیسره بیظایه. ٥٦ ﴿لَقَدْ
 اٰتَيْنٰهُمْ وَالْاَرْضَ اَكْبَرَ﴾ به پراستی به دی مټنای ناسطانه کان و زهوی گه و رتوره ﴿مِنْ خَلْقِ
 الْاِنْسِ﴾ له به دی مټنای خه لکی ﴿وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ به لږم زدهی مه ر ووم ته مه
 نازانن. ٥٧ ﴿وَمَا يَسْتَوِی الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ﴾ وه ناپینا و بینا په کسان نین ﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ﴾ وه که سانه باوه پان مټناوه و کرده ووه چاکه گانیان کره ووه ﴿وَلَا اَلْسِنَةٌ﴾
 له که ل به دکاران وه که به که نین ﴿قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ﴾ زده کم بین ده که نه ووه. ٥٨

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لَتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ كُمُ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تُوَفَّوْنَ
 كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
 ﴿٦٢﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ كُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
 إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

- تايا نعو تاوان

تايبه تاناسی

له نیوانماندا بچو

نوریه

ده کورتیه

له سهرمان؟

پیتفه مبهری (بهری)

نوریه

نوریه

ده کورتیه

له سهرمان مهتا

مهو خاوهن

ما فیک مافی خوی

پیتی ده مری

نوریه

به پاستی کاره که

تقد سهخته.

نوریه (٤٢)

سوره ناس (الزمر):

قال علیه الصلاة

والسلام اذا اوی

احکم ال فرافه... بکول: باسمک ربی و خضعت جنتی ویک ارسلا ان اهلک نفسی لک استغاثا و ان
 ارسلتها فاحفظها بما عظمت به عبادک الصالحین (متفق علیه). پیتفه مبهری خوا (بهری) ده فیه رموی:
 (کاتی مریه که له نیوه چوو ناو جیگی خهوتنی... نهم نوعایه بلی: به ناوی ترو نهی په روه ریکارم
 تهنیهتم خسترتنه زهوی و به ناوی ترو به رزی ده که موه نه گهر (له کاتی خه ودا) گیانی -

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ به پاستی پدې نولای نیت ﴿لَا رَيْبَ لَهَا﴾ هیچ گومای نیتدا نی په ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لومړنۍ خه لکی پلومر تاکن. ۵۹ ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه پهره رنګارن له موروته: لیم بپارتنه وه ﴿اسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان د مدمسره ﴿إِنَّ إِلَٰهِي يَسْتَجِيبُ عَنْ عِبَادِي﴾ به پاستی تهوانی خه به گوره دموان کهمپرمستی ﴿مَنْ يَدْعُنِي﴾ جهم داخبریت ﴿يَبْكَرُوا بَيْنَ يَدَيَّ﴾ دهمچنه فزخمه وه. ۶۰ ﴿إِلَٰهِي الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الدِّينَ﴾ خوا نهو زاته په شری دقاوه بې نیتوه ﴿لَتَشْكُرُوا لِي﴾ تاتراسی نیتا بگوت ﴿وَأَن تَهْتَفُوا﴾ وه پدې شری پوناک کړیتسه وه ﴿بِئْسَ زِينًا يَبْدُونَ﴾ ﴿إِنَّ إِلَٰهًا لَّهُ فُضِّلَ عَلَى الْإِنسَانِ﴾ به پاستی خوا خاوهن چاکو میهره بانی په به سر خه لکوه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لومړنۍ نهامی سوپاس گوزار نین. ۶۱ ﴿ذَلِكُمْ إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ﴾ تهامه خوی پهره رنګاری نیتوه ﴿خَلِقْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دلمیتنری مهوره شتیکه ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پهرستراویکی پاست نی په جگ لهو ﴿فَالَّذِينَ تَزَكُّونَ﴾ دهی کراته چون لکه دمن له پاستی. ۶۲ ﴿كَذَٰلِكَ بُولُوكَ﴾ تا به م جگړه لاته دوقن ﴿الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْحَدُونَ﴾ تهوانی کمان ناتین به به لگوه نیشانه کانی خواوا. ۶۳ ﴿إِلَٰهِي الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتیکه که زموی بې کړونه ته نیشته جن (تارامکا) ﴿وَالنَّسَاءَ بَنَاتًا﴾ وه تاسطلیخی بې کړونه به سریان ﴿وَصُورَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُمْ﴾ و به جواتنری شیره نیتوه دینیت کړنوه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له ویش حال و پاکه پدې دویون ﴿ذَلِكُمْ إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ﴾ تهامه خوی پهره رنګاری نیتوه ﴿فَتَبَارَكَ إِلَٰهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به نری و پهرستی بې خوی پهره رنګاری جیهانیان. ۶۴ ﴿مَنْ أَلْحَىٰ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ مهوره ویش پهرستراویکی پاست نی په جگ لهو ﴿لَتَذْكُرُوا عَذَابَ اللَّهِ﴾ کراته خوا پهرستی به طسوزی تهوا بې نهو ملکه جن ﴿لَتَلْمِزَنَّاهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بې خوی پهره رنګاری جیهانیان. ۶۵ ﴿قُلْ إِنِّي نُبِّئْتُ أَنْ أُعَذِّبَ﴾ بلن: به پاستی من به رگری کولم له پهرستی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ تهوانی نیتوه دهمیان پهرستی جگه له خوا ﴿لَسَا جَاءَ إِلَهُيَّتِي مِنْ نَبِيٍّ﴾ نولای نهامی به لکمی دویون بې ماتوه له پهره رنګارن مسره ﴿وَأَمْرُ شَأْنِ أَسْلَمٍ﴾ وه دهمام پهره کراوه که کرفن کهچ بم ﴿إِلَٰهُ الْعَالَمِينَ﴾ بې پهره رنګاری جیهانیان. ۶۶

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يُصَرَّفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّلاْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْتَسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

منّت کجاشوار
مردم نوره
په حمی پی بکه
خو ته گهر
بره لایشت کرد
نوره بیپارینه هر
چونی به نده
چاکه کانی خوت
(ده یارزی).

نایب (۵۴)

صوفى (الزمر):

قال رسول الله

﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ : (يقول الله

عز وجل: من جاء

بالحسنة قل عشرين

امثالها وأزود ومن

جاء بالصيفة

فجراؤه سینه

مثليها أو الغفر ومن

تقریب منی فیضاً

تَكَرَّهْتُ مِنْهُ ذِرَاعاً

ومن تكرب مني

لِنَرَاكَ تَعْرِيتَ مِنْهُ بَاعًا وَمَنْ أَلَاكَ يَهْدِي أَعْيُنَ عُرَاةٍ

اللبته بمثله (مفردة) (رواه مسلم). پیغمبرِ خَوا (ﷺ) فرمودی: (خوای گزیده ده فرمودی: هر

کے سینک چاکہ بیک بگانی شوا جنوالی گیسور، دہلی واپس پارلیمینٹ میں ملاوٹ کی رپورٹیں ملنے والی کے سینک

خۇيەتى يان لى ۋى خۇش دەيم، ئەگەر كەسنىڭ بىستى لەمىن نىزىك -

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ﴾ نهو خوايه يه كه نيروه ي له خاك دروست كړدوه ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ له پاشان له دلوپك ناو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان له خوین پاره ﴿ثُمَّ مِنْ عَجَلٍ طِفْلًا﴾ له پاشان به مندالی (ساوایی) ده تان هیئتته دهر (له سکی دایک) ﴿ثُمَّ لِنَبْلُوًا أَشَدَّ كُنْ﴾ له پاشان تا ده گه نه تینی هیزو لاویقان ﴿ثُمَّ لِنَكُونُوا شُوعًا﴾ له پاشان تاپیر ده بن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ﴾ وه هندیكتان پيش پیربون دهریترین ﴿وَلِنَبْلُوًا أَجَلًا مُسَمًّى﴾ هتا ده گه نهو کاته ی كه بوتا دیاری كراوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بقی نه وه ی بیركه نه وه. (۶۷) ﴿هُوَ الَّذِي نَحْيِي وَيُحْيِي﴾ نهو خوايه يه كه ده ژیني و دهریترین ﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ جا هه ركاتی (بیوهی) بریاری بدا ﴿فَلِنَمَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ته نیا پی دی ده فهرموئی بیه ده ست به جی ده بی. (۶۸) ﴿الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ نایا سه رنجی نه وانه ت نه داوه سه باره ت به نیشانی خاوه مه قالی ده گه ن ﴿أَن يَصْطَرِفُونَ﴾ چو ن له پی لاده درین. (۶۹) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ نه وانه ی باوه پیان به قورئان نه هیئا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾ وه به و (په راوانه ی) به پیغه مبه ره کانه اندا ناردومانه ﴿تَسُوَفَ يَعْلَمُونَ﴾ نه وه له مهر پاش (سه رنه دجامی خوین) ده زانن. (۷۰) ﴿إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ﴾ کاتی زنجیرو ته وقیان له گه ردندایه ﴿يُنْحَبُونَ﴾ پی ی راده کیشرین. (۷۱) ﴿فِي الْحَمِيرِ﴾ له ناو ناوی زقد گه رمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يَسْجَرُونَ﴾ پاشان له دوزه خدا ده سوتیترین. (۷۲) ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ له پاشان پییان ده وتری: ﴿أَلَيْسَ مَا كُنْتُمْ تُفْكِرُونَ﴾ له کوین نهو هاویه شانیه ی بقی خواتان داده نان. (۷۳) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا﴾ ده لین: وون بوون لیمان ﴿قُلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وا نی یه) به لکو نیتم له دنیا (بیجگه له خوا) شتیگمان نه ده په رست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ نابهم جوره خوا بی باوه پان له پیگه لاده دات. (۷۴) ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ نه مه تان له بهر نه وه یه كه نیوه ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به نا په وا شادی و كه یفتان ده كره له زه ویدا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وه له بهر نه وه یه كه نیوه فیزو كه شخه تان ده كره له زه ویدا. (۷۵) ﴿أَذْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيلِينَ فِيهَا﴾ ده ی له دهرگا کانی دوزه خوه برینه ژوره وه تیا یا ده میننه وه به نیجگاری ﴿فَیَسِّرْ مَنَازِلَ الْمُتَكِبِّرِينَ﴾ نای چه ند خراپه شوینی خو به زل زانان. (۷۶) ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ده كه واته خو پاكربه بیگومان به لینی خوا پاسته ﴿فَإِذَا رَزَقْنَكَ الَّذِي نَبِذْتُمْ﴾ جا یا هندیك لهو به لیئانه ی پییان ده دهرین نیشانت ده دهرین ﴿أَوْ تَوَفَّنَكَ﴾ یا تق دهریترین (به لیئنه کان نابینی) ﴿فَالِنَمَّا يَرْجِعُونَ﴾ نه وسا هه مووتان هه ر بولای نیتم ده گه پینه وه. (۷۷)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هَٰذَاكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ
اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هَٰذَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

بیبتہ وہ من
گہ نئی لہ نہو نزیک
دہ پمہ وہ، نگہر
کے سیک گہ نئی لہ من
نزیک بیبتہ وہ من
ہالی لہ نہو نزیک
دہ پمہ وہ، نگہر
کے سیک بہ پڑھتے
ٹاسای بیت بڑ
لام، —
بہ چہ سبانی دہ چم
بڑ لای نہو، نگہر
کے سیک پر بہ زموی
تارانی مہ بیتو بہو
مہ موو تارانی نہو
بیت بڑ لوانی من
منیخس — پپی
زموی —
خلق — پپو نہو
دہ چم بہ پپو نہو
بہ مہرجی ہاویہ شم
بڑ دلانہ نئی۔

نایہ تی (۷۲) سورہتی (الزمر): قال رسول الله (ﷺ): (إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم) (رواه أبو داود). پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی: (بہ پاستی بہوادر بہوای خوی شیرین و پدہوشتی جوانہ وہ دہ گاتہ پلہی کہ سیک ی بردہوام بہ پڑوی شہ و نو یز گہر۔)

نایہ تی (۱۴) سورہتی (غافر): قال عبد الله بن الزبير: كان رسول الله (ﷺ) يقول في دبر كل -

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویتند به خوا به پاستی بهر له تق پیغه مبه رانیکمان نار دوه
 ﴿مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به سهراتی هندیکیانمان بق باس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ
 عَلَيْكَ﴾ وه هندیکیانمان بق باس نه کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَبَاتٍ﴾ وه هیچ
 پیغه مبه ری ناتوانی موعیزه یه ک بیئی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزی خوا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
 اللَّهِ﴾ جاکاتی فرمانی خوا هات (به سزادانیان) ﴿فَضَى بِالْحَقِّ﴾ به هق دادوهی ده کری
 ﴿وَوَحَّيْنَا لَكَ الْمُتَبَلِّغِينَ﴾ وه له ویدا ناراستان زهره رمند ده بن. (۷۸) ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَنْعَامَ﴾ خوا نه و زاته یه نازده ل و مالاتی بق ئیوه به دی هیناوه ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَيُنَبِّئَهُمْ أَنَّ اللَّهَ
 بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بق نه وهی سواری هندیکیان بن و (گزشتی) هندیکیان بخون. (۷۹) ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾
 وه له و (نازده ل) انه دا چهند سووید که ک بق ئیوه مه یه ﴿وَلِتُخَبِّرُوا عَنْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ وه
 تابه هوی نه وانه وه بگنه پیویستی یه که له دل و دهر و نشان دایه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
 تُحْمَلُونَ﴾ وه له سر پشستی نه و (ولاخانه) و له سر که شتی ئیوه سوار ده کری. (۸۰)
 ﴿وَنُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا زدر نیشانه ی خویتان نیشان ده دات ﴿فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جا ئیوه
 کام له نیشانه کانی خوادان پیا نانین. (۸۱) ﴿أَفَلَمْ نَسْمُرُوا فِي الْأَرْضِ لِنَسْطُرُوا﴾ دهی ئایا به زه ویدا
 نه گه پاون تا ببینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِيبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهره نجای که سانی که بهر له وان
 بوون چون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً﴾ که له مان زدر تر به هیزتریش بوون ﴿وَنَاثَرَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ وه شویته واریشیان له زه ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه جا
 نه وهی کرد بوویان (له دنیا دا) سوودی پی نه گه یاندن. (۸۲) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جا
 کاتی پیغه مبه ره کانیان به به لگه پوونه کانه وه هاتنه لایان ﴿فَرَحُّوا بِمَا عَنْدهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾
 دلخوش بوون به و زانینه ی هه یان بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه و (سزای)
 کالته یان پی ده کرد چوار دهری دان. (۸۳) ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ نه جا کاتی سزای به تینی
 ئیمه یان بیئی ﴿قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ ووتیان: باوه پمان به خوی تاک و ته نیا هینا ﴿وَكَفَرْنَا
 بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وه بی باوه رین به و شتله ی کردیرومانه هاوه هه ی خوا. (۸۴) ﴿فَلَمَّا يَكُ
 يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ﴾ جا باوه ر هینا که یان هیچ سوودی نه بوو یروان ﴿لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ له کاتیکدا
 سزای ئیمه یان دی ﴿سَمِعَ اللَّهُ أَلْفًا قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ﴾ باوو سوخته تی خوا هه ر و بووه پیشت
 له گه له به نه دکانی دا ﴿وَوَحَّيْنَا لَكَ الْكَافِرِينَ﴾ وه له ویدا بی باوه پان زهره رمند بوون. (۸۵)

سوره‌ی ﴿صافات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿حَمْدٌ﴾ به (حاء، میم) ده‌خویشتنه‌ی خدای زاناره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) ش بکه. (۱) ﴿تَنْهَلُ مِنْ الرِّحْرِحِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له‌لایه‌ن خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان‌وه نیژدراوه‌ته خواره‌وه. (۲) ﴿كُنْتُ لَصِيفَةً لِّعِلَّةٍ﴾ په‌پاویکه به‌لگه‌کانی پوون کراوه‌ته‌وه ﴿لَيْتَ﴾ جیاکراوه‌ته‌وه ﴿فَرَأَانَا غَرِبًا يَقُولُ بَطْلُونٌ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌یی بق‌گه‌لایک که‌شاره‌زان و ده‌زان. (۳) ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مزده‌ده‌رو ترسیته‌ره ﴿فَاعْرِضْ أَعْيُنَهُمْ فَلَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی تقدیه‌یان گوی‌ی پی‌ نادهن و بقیه (قورئان) نابیستن. (۴) ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَبٍ﴾ ده‌لین دله‌کامنان له‌ناو چه‌ند په‌رده‌یه‌کدایه (تی‌ ناگه‌ین) ﴿مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ﴾ له‌نه‌ره‌ی تر نئیمه‌ی بق بانگ ده‌که‌یت ﴿وَقُلْ أَذَانُنَا وَنَزَّلَ﴾ وه له‌گویه‌کامناندا گران‌ی و که‌پی مه‌یه ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نیتوان نئیمه‌ی تردا په‌رده‌یه‌ک مه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾ که‌واته تر کاری خوت بکه و بیگومان نئیمه‌ی کاری خومان ده‌که‌ین. (۵) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلن: به‌پاستی من مرقفیکم وه‌ک نئیمه‌ی ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام نیگام بق ده‌کرتیت ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ که‌به‌پاستی په‌سترای نئیمه‌ی خویه‌کی تاک و ته‌نیاپه ﴿فَأَسْمِعُونَا إِلَيْهِ﴾ واستغفروه ﴿که‌واته بارووتان مهر به‌ره‌و خوا بی (به‌پرستنه‌کانتان) و داوای لیئوردنی لی بکه‌ن ﴿وَقُلْ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ وه سزاو له‌ناو‌چوون بق هاویه‌ش دانهران. (۶) ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌زه‌کات نادهن و ﴿وَمَنْ بِالْآخِرَةِ مِنْهُمْ كَذِبُونَ﴾ باوه‌پیشیان به‌پوئی دواپی نی. په. (۷) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی باوه‌پیان هیتاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانبیان کردوه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بین برانه‌وه‌یان بق مه‌یه. (۸) ﴿قُلْ أَبُكْرُم لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي﴾ بلن: ناخو به‌پاستی نئیمه‌ی باوه‌پتان به‌و زاته‌نی په؟ ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌موو پوژدا درست کردوه ﴿وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَعْدَادًا﴾ وه هاویه‌شانی بق داده‌نین ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْأَعْلِينَ﴾ مهر نه‌وه په‌روم‌بگاری جیهانیان. (۹) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسٍ مِنْ فَوْقِهَا﴾ وه له‌سر زه‌ویدا شاخی تقدی داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا﴾ وه پیت و فیه‌ی تی خستوه ﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا أَنْهَارًا﴾ وه بزوئی (مه‌موو گیانداریکی) له‌زه‌ویدا نیاری کرد ﴿فِي أَرْبَعَةِ آيَاتٍ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پوژدا ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّالِفِينَ﴾ به‌یه‌کسانی بق گشت دلاواکه‌ران. (۱۰) ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ له‌پاشان روهی کرده‌ی ناسمان له‌کاتیکدا که‌سوکهل بوو ﴿فَقَالَ هَٰذَا وَٱلْأَرْضُ اثْنَتَا﴾ نه‌جا به‌ناسمان و به‌زه‌وی هه‌رموو: وه‌رن ﴿طَرَفًا أَوْ كَرْمًا﴾ به‌ویستی خوتان یا به‌ناچاری (بیته‌ی ژیر هه‌رمام) ﴿فَالْتَفَتْنَا مُتَابِعِينَ﴾ مهر سوکیان ووتیان به‌ویستی خوتان ساتین. (۱۱)

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
 وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظٍ أَذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
 عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
 فَأَنَّا بِنَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ
 ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْسَبَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
 عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
 لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الَّهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
 أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
 عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

سبحان من
 ملكه چین بری
 به دلمزدی با بن
 باور و انبیا پیما
 تا خلق بنیت.

نایه نسی (۱۸)

سوره نبی (غافر)

قال رسول الله

(ﷺ): (اتقوا

الظلم فإن الظلم

ظلمات يوم القيامة

واتقوا الخس فإن

الخس أملك من كان

قبلكم، حلهم على

أن سلكوا معاصم

وأسقطوا

مصارهم) (نفاه

مسلم).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمودی:

(خوفتان لهستم

بپارینن به راستی

ستم تار و کستان بی دای به و خوشستان له چوکی و پیسکی بپارینن چونکه چوکی و
 پیسکی خه لکانی بیله نیوه دیان له ناو برد وای لی کردن که خوینی به کتری بیژن و شو تا فره تانی
 حه لان نین بزوان به جه لای بزوان).

نایه نسی (۱۹) سوره نبی (غافر): قال انس (ﷺ): (إنكم لتعملون أعمالاً هي أدق في أعينكم من الشعر).

﴿فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نه‌وسا جهوت ئاسمانی له‌دوو پۆژدا دروست کرد ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه هه‌ر ئاسمانه‌ی فه‌رمانی کاری خۆی بۆ نارد ﴿وَرَبُّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْصِيحٍ وَحِفْظٍ﴾ وه‌ئاسمانی دونیامان به‌چرایانێك (ئه‌ستێره‌كان) پازانده‌وه‌و پارێزراوه (له‌گوێ گرتنی شه‌یتانه‌كان) ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه به‌یاری خۆی زالی به‌ده‌سه‌لاته. (١٢) ﴿فَلَمَّا أَعْرَضُوا﴾ جا نه‌گه‌ر پوویمان وه‌رگێرا ﴿فَقُلْ أَندَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ نه‌وه بلی به‌هه‌وره تریشقه‌یه‌ك (بروسكه‌یه‌ك) ده‌تاترسێنم ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ك هه‌وره تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود. (١٣) ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾ كاتێ پێغه‌مبه‌ره‌كانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِنْ بَيْنِ أُنْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیانوه‌ (له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه) ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (بێیان ووتن) كه‌جگه‌ له‌خوا نه‌په‌رسن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ووتیان: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان بیویستایه‌ مه‌لائیكه‌ی ده‌نارده‌ خواره‌وه ﴿فَلَمَّا بَمَا أُرْسِلَ بِهِ كُفِرُوا﴾ بۆیه به‌پراستی ئێمه به‌وه‌ی ئێوه‌ی پێ نێرداون باوه‌ر ناكه‌ین. (١٤) ﴿فَلَمَّا عَادَ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ نه‌جا (گه‌لی) عاد به‌ناپه‌وا خۆیان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: كه‌ ئێمه به‌هێز تره ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ﴾ بێگومان نه‌وه خۆایه‌ی كه‌ئه‌وانی دروست كردوه‌ ﴿مُوْأَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ نه‌وه له‌ئه‌وان به‌هێز تره ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ﴾ وه‌ ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌كانی ئێمه‌دا. (١٥) ﴿فَارْتَدَّ عَلَيْنَهُمُ صَرْصَرٌ﴾ نه‌وسا ئێمه‌ بایه‌کی نۆر به‌هێزی ساردمان بۆ ناردن ﴿فِي أَيَّامٍ غَسَّاتٍ﴾ له‌پۆژانێکی به‌رده‌وام (شوم‌دا) ﴿لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سزای ئابوو به‌ریان پێ به‌ژین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أُخْرَىٰ﴾ بێگومان سزای پاشه‌ پۆژیان ئابوو به‌ر (پیسواكه‌ر) تره ﴿وَهُمْ لَا يَنْصَرُونَ﴾ وه‌ ئه‌وان یارمه‌تی نادرین. (١٦) ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هه‌وزی) سه‌موودمان پێنموونی کرد ﴿فَاسْتَحْيُوا النَّعَمَ عَلَى الْغَدَىٰ﴾ به‌لام ئه‌وان زیاتر چه‌زبان له‌كویری کرد تاشاره‌زایی و پێنموونی ﴿فَأَخَذَهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ آتُونِ﴾ جا بۆیه هه‌وره بروسكه‌ی سزای پیسواكه‌ر لێی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هه‌وزی نه‌وه (خراپانه‌وه) كه‌ده‌یانكرد. (١٧) ﴿وَنَحْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ نه‌وه‌كه‌سانه‌شمان پزگارکرد كه‌باوه‌پیان هه‌بوو پارێزگار بوون. (١٨) ﴿وَنَوْمٌ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌ پۆژێك هه‌موو ئه‌ومانی خوا به‌ره‌و ناگرێ نۆزه‌خ كۆده‌كرێته‌وه ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ جا ئه‌وان (له‌ پێش كه‌وتن و دواكه‌وتن) به‌رگری ده‌كرین (تا هه‌موو پێكه‌وه به‌پیز بپۆن). (١٩) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ﴾ تا كاتێ ده‌گه‌نه‌ لای ناگرێ نۆزه‌خ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌ دژیان ﴿سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَخُلُودُهُمْ﴾ گوێ و چاو و پێستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌كرده‌وانه‌ی كه‌ كرديانه. (٢٠)

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ يَشْهَدُوا ثُمَّ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي
أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَنْتَبِهُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٣٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأُطِيعْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٣﴾ فَإِنْ يَصْبرُوا قَالُوا مَتَى هُمْ لَهِمَّ وَإِنْ
يَسْتَعْجِلُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْجِلِينَ ﴿٣٤﴾ وَقِصُّنَا لَهُمْ
قُرْآنًا فَرَزْنَاهُمْ مَابَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْغَوَافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَثْمَارَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا يَتَّبِعُونَ
﴿٣٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَانَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٩﴾

﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ﴾ و به پیسته‌کانیان ده‌لین: ﴿لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾ بوجی شایه‌تیبتان دا له‌دژمان ﴿قَالُوا أَمْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خواجه‌ی نیمه‌ی هیئاو‌ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ که هه‌موو شتیکی هیئاو‌ته زمان (قسه‌کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌ر نه‌ویش یه‌که‌م جار نیوه‌ی دروست کردوه ﴿وَالِيهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه‌ر بۆلای نه‌ویش ده‌که‌پیترنه‌وه. ۲۱ ﴿وَمَا كُنْتُمْ تُشْكِرُونَ﴾ وه نیوه‌ خۆتان نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه‌ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ شَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانسی گوی و چاوو پیتی له‌شتان له‌دژتان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو و گومانتان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ که‌خوا نازانی به‌تۆدیک له‌و کارانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. ۲۲ ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ تا نه‌وه گومانتان بوو که‌ده‌تان برد به‌په‌روه‌ردگارتان ﴿أَرَضَيْتُمْ﴾ نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ و چوونه‌ پیزی زیانباران. ۲۳ ﴿فَإِنْ يَصْهَرُوا﴾ نه‌جا نه‌که‌ر نارام بگرن ﴿فَالنَّارُ مَقْوًى لَهُمْ﴾ نه‌وه‌ ناگر شوینی مانه‌وه‌یانه ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلُوا﴾ وه نه‌که‌ر داوای لیپوردن و پازی بوونی خوا بکه‌ن ﴿فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَجِلِينَ﴾ نه‌وه‌ خوا هه‌رگیز پازی نابیی (خوش نابیی لیپان). ۲۴ ﴿وَقَضَيْنَا لَهُمْ فُرْقَانًا﴾ وه چه‌ند دۆست (هاوده‌م) مان له‌دنیا بۆ دانان ﴿فَرِيقًا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ که‌ خراپه‌کردنی دنیاو (بئی‌به‌وایی) بۆدنی دواپی بۆ پازاندنه‌وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به‌لینی (سزادانیان) به‌سه‌ردا درا ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌ (پیزی) نه‌و که‌لانه‌ی پابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنۆکه‌ و ئاده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به‌پارستی زه‌ره‌رمه‌ند بوون. ۲۵ ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه‌بئی‌باوه‌پان (به‌یه‌کتریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بۆ نه‌م قورئانه ﴿وَالْعَوَّا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی په‌رو پوجی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سه‌رکه‌ون (به‌سه‌ریدا). ۲۶ ﴿فَلْيَذِيقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به‌خوا بیگومان نه‌وانه‌ی بئی‌باوه‌پ بوون پبیان ده‌چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه تۆله‌یان لی ده‌سه‌نین (به‌تۆله‌ی) خراپترینی تاوانی که‌ده‌یان کرد. ۲۷ ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمنانی خواجه که‌ناگری دۆزه‌خه ﴿هُمْ فِيهَا دَارُ الْخَالِدِ﴾ مالی هه‌میشه‌ی نه‌وان له‌و ناگره‌دایه ﴿جَزَاءُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ نه‌و سزایه (ده‌درین) چونکه‌ دانیان نه‌ده‌نا به‌نیشانه‌کانی نیمه‌دا. ۲۸ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بئی‌باوه‌پن ده‌لین ﴿رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که‌ کوم‌پریان کردین ﴿مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌ جنۆکه‌ و ئاده‌می ﴿نَجْعَلُهُمَا نَحْتِ أَقْدَامِنَا﴾ تا بیاخه‌ینه‌ دژ پیمان ﴿يَكُونَا مِنَ الْأَسْخِلِينَ﴾ تا له‌ دژی (په‌روه‌پن دۆزه‌خ بن. ۲۹)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
 الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُم فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ
 وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
 وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
 إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
 ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
 إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

سوره الفصحت: (كه ليت)

فصحت مهيه كه نيتسا

نيتوه نكده بهما سني

دهيكه ن و

له به جهاتان له

موو بار يكتره به لام

نيتسه له سه رده مي

پيغه مبهري

خوادا (ﷺ)

(كه نيتي) نه و له مان

به له و تينسه رو

تاواني كه سوره

له مانا).

فصحت (٣٦)

سورتي (فصلت):

قال رسول الله

(ﷺ): (ان احكم

اذا مات عرضي

عليه مقعده بالفداة

و المعني ان كان

من اهل الجنة فمن

اهل الجنة وان كان

من اهل النار فمن اهل النار فقال: هذا مقعدك حتى يبعثك الله عز وجل اليه يوم القيامة (رواه البخاري
 ومسلم) پيغه مبهري خوا (ﷺ) فله رموي: (هه ريك له نيتوه نه كه ر مرد به يانيان و نيتواران جيگاي خوي
 نيشان ده دريت نه كه ر به به شتي بوو له به به شتي بوو له نيتوه خي بوو له نيتوه خدا، پسي ي ده و تريت:
 نه مه جيگاي نيتيه تا خوي كه و ره له نيتوي دواييدا زيندوت ده كاته وه نيتي).

مفيدة لعمامة

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به پاستی نه وانه ی ووتیان خوا په روه ردگارمانه و ﴿ثُمَّ اسْتَفْتُوا﴾ له پاشان پاست (له سر تاین) به رده وام بوون ﴿تَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَكُ﴾ فریشته کان پؤل پؤل دینه لایان (کاتی مردن یان زیندو بوونه و) ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (بیان ده لاین) که مه ترسو و خه فته مه خون ﴿وَابْشُرُوا بِالْحَقَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ وه مژده بی لیتان نه و به هه شته ی که به لیتان پی درابوو. (۳۰) ﴿خُنْ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ نتمه له ژیانی دنیا و له پؤزی دوایدا پشتیوانی نیوه یین ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه له و (به هه شته دا) هرچی هه زی لی بکن بۆتان ناماده یه ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ وه هرچی داوا بکن له ویدا له خزمه تتاندا یه. (۳۱) ﴿ثُمَّ لَا مَنَ غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پیزلیتان و میوانداریه له لایان خوی لیبورده ی میهره بانه وه. (۳۲) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کئی ووتی چاکترو به جی تره له وکه سه ی (خه ک) بۆلای خوا بانگ ده کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه کاری چاکه ده کات و ده لی بیگومان من له پیپی موسلمانانم. (۳۳) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ چاکه و خرابه چوون یه ک نین ﴿أَذْفَعَ بِأَلْفِي مَيِّ أَحْسَنُ﴾ به چاکترین شیوه وه لامی (خرابه) بده روه وه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه وسا که سئ که له نیوان تق و نه ودا دوزمنایه تی هیه ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ وه ک دوستیکی دلسوزو کیانی به کیانی یه لی دیت. (۳۴) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به م ناسته ناکات که سانی نه بی که خوراده کرن و به نارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ وه پی ناکات مه گه که سئ خاوه نی به شی هره گه وره بیست (له پاداشت). (۳۵) ﴿وَمَا يَرْغَبُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ تَرَفٍّ﴾ وه نه گه له شه ی تانه وه تووشی خه ته ره و خه یالی نادرست بوویت ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ نه وه په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه به پاستی هه ر نه و بیسه ری زانایه. (۳۶) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ له نیشانه کانی (ده سه لاتی) خوی به شه و پؤزو خورو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده مه به ن نه بؤ خورو نه بؤ مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به لکو سوژده به ن بؤ نه و خوی به نه وانی به دی هیناوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه گه ر نیوه نه نه و ده پهرستن. (۳۷) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده ی نه وانه ی لای په روه ردگارتن (فریشته کان) ﴿يَسْمَعُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَنْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ به هه و به پؤز عیبادته ی نه و ممکن و عاقل و مهره یین. (۳۸)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَن
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَءِيجَمٌ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ
 يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

نایبہتی (۶۰)

سورہتی (شاعر):

قال رسول الله

(ﷺ): (أقرب ما

يكون العبد من ربه

وهو ساجد، فأكثرُوا

السجدة) (رواه

مسلم). پیغمبر صلی

خو (ﷺ)

فرمود:

(تذکرین کاتبی

به نندہ لہ

پہرہ رنگارنگ

نہ کاتبیہ کہ لہ

سوزدہا بیت

کہوتہ دوعا و نرا

نقد بکن لہوہ

کاتبہا).

نایبہتی (۸)

سورہتی

(الشوری): قال

رسول الله (ﷺ):

(من ظلم قید شبر من الأرض طوقه من سبع أرضين) (متفق علیہ). پیغمبر صلی خو (ﷺ) فرمود:

(ہر کہ سبک بستنی لہ زہوی بہ سستم داگیر بکات لہ پڑی دوا پیدا ہر حوت چینیہ کی

زہویہ وہ کہ لہ مہ دہ کری بہ توق و دہ کرتہ ملی).

نایبہتی (۱۰) سورہتی (الشوری): قالت أم سلمة (رضی اللہ عنہا) کان النبی إذا خرج من بیته قال: (اللهم إني -

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خُشْعَةً﴾ له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خوابه که زهوی ده بیینی وشک و ماته ﴿فَإِذَا أُنزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ که چی کاتی بارانمان باراند به سهریدا ﴿أَفْخَرَتْ وَرَبَّتْ﴾ (به پروانی پروه) ده که ویته جول و ده بوژیتته وه (به رز ده بیته وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُخِي الْمَوْتِ﴾ بیگومان نه وهی (زهوی وشک) ده بوژیتته وه زیندو که ره وهی مردو وه کانیشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پاستی نهو (خوا) به سهر هه موو شتیکدا به توانایه. ۳۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بیگومان نه وانهی له نایه ته کانی نیجه لاده دن ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾ له نیجه شارو وه نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَمْرٌ﴾ دهی نایا که سی ده خریته ناو ناگروه چاکتره ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یا نهو که سهی له پوژی قیامت دا بی ترس دیت ﴿أَعْبَلُوا مَا شَاءُوا﴾ هه رچیتان ویست (حه رتان لی کرد) بیکن ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به وهی ده یکن بینایه. ۴۰ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به پاستی نه وانهی که قورئانیان بق هات باوه پیان پی نه هیتا (سزایان ده دین) ﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاثِبٌ عَزِيزٌ﴾ که به پاستی کتیبیکی زقر به رزو جیگه ی پژه. ۴۱ ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ﴾ به تال پوی تی ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه له نیستا و نه له دووا پوژدا (نه به لیکه مکردن نه به لیزیدکردن) ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه نیردراو ته خواره وه له لایه ن (خوای) کاردروستی ستایش کراوه وه. ۴۲ ﴿مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتی به تو ناوتری ﴿إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرَّاسِلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه گهر نه وهی به پیغه مبه رانی به رله تو ووتراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾ به پاستی په روه ردگارت خاوه ن لیبورده (بق نیمانداران) ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه خاوه ن توله ی سه خته (بوی باوه ران). ۴۳ ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ نه گهر نه قورئانه مان به زمانئ جگه له عه ره بی بناردایه ﴿لَقَالُوا الْوَلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ بین باوه ران ده یان ووت بق چی نایه ته کانی به پرونی شینه کراونه ته وه ﴿وَاعْتَمَى وَعَرَى﴾ (چون ده بی) قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری عه ره بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: قُورْآنٌ بَلَىٰ: قُورْآنٌ﴾ بلی: قورئان بق که سانی باوه پیان پی هیتاوه پتیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾ وه نه وانهی باوه پی پی نایه نن له گوئیاندا کرانی و که پی هه یه (له بیستنی حه ق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ هه روه ها له ناست نهو قورئانه دا کویرن ﴿أَوَلَيْكَ يَفَادُونَ مِنْ مِثَالِ بَعِيدٍ﴾ نه وانه له شوپننکی زقر دوروه بانگ ده کرین. ۴۴ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به پاستی ته ورتانمان دا به موسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به لام جیاوازی تیدا کرا ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گهر پتیشتر بریار نه برایه له لایه ن په روه ردگارتته وه (که سزایان دوا بخریت) ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا دابوهری ده کرا (به سزا دانیان له دنیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرِيضٌ﴾ وه به پاستی نه وان له دوو دلی و به دگومانی دان ده ریاره ی قورئان. ۴۵ ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سی کاری چاکه بکات (هه زاجه که ی) بق خویته ی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا﴾ هه ر که سیش خراپه بکات (زیانته که ی) بق خویته ی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لَّغِيذٍ﴾ وه په روه ردگارت سته م له به نه دکانی ناکات. ۴۶

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
 شُرَكَاءِي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾
 لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلْ
 قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مِّسَّتَهُ
 لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
 رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنُنَذِرَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
 ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
 بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرُّهُمْ
 ءَايَتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
 أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 فِي مَرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

-امود به ان

اضل او اضل او

اند او اند او

اهلم او اهلم او

اجهل او يجهل

عليه (رواه ابو

بلود والترمذي).

ن

سه له مه (پره زای

خوای تو بی

ده ایست:

پیغمبر می خوا

(ﷺ) که له مان

دوره چ

ده یله رموی: (نهی)

خوابه په نا ده گرم

به تو له وهی

که سنی گویند بگم

یا گویند بگویم یا

که سنی به مه له دا

بیم یا بهمه له دا

بگویم یا ستم

بگم یا ستمم تو بگویت یا نه فامی بهرامبر که سنی بگم یا که سیک نه فامیم بهرامبر بهرامبر

نایه تی (۲۰) سوره قی (الشوری): قال رسول الله (ﷺ): (بشر هذه الأمة بالسناء والرفعة والنصر

والتمكن في الأرض فمن عمل منهم عمل الآخرة للدنيا لم يكن له في الآخرة من نصيب) (رواه أحمد).

پیغمبر می خوا (ﷺ) فرموی: (مورده بده بهم نومعه ته به بهرزی پله و پایه و بلندی و سرکه و تن-

﴿إِنَّهُ يَرُدُّ عَلَيْنَا آتَاةً﴾ زانینی پڑی دوائی تمنیا بق لای خوا ده‌گه پینریتته وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ فَرْجٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾ وه مهر به رویوویک که له پیست و قه‌باغه‌کی دیتته دهره وه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَثَرٍ﴾ و مهر میننه‌یه ک شلوس ده‌یهی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه‌کی) داده‌نیتت ﴿إِلَّا بِوَعْدٍ﴾ نو(خوا) ناگای لی یه ﴿وَنَزَمُ بُنَادِيَهُمْ﴾ وه پللی خوا (ماویه‌هی په‌یدا که‌ران) بانگ ده‌کات ﴿أَلِنْ شُرَكَاءِي﴾ ماویه‌شانی (که‌دلتان نابو بقی) من له‌گوتن ﴿فَالَوْ أَنَّا أَذْنُكُ﴾ ده‌لین پیمان پلگه‌یاندی ﴿مَا يَنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ کس له‌تیمه شایهت نین (تو‌ماویه‌شت مه‌یهی. ۴۷) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه روتن بوولیتیان ﴿مَا كَانُوا يَذْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وانه‌ی پیشتر ده‌یانبه‌رستن ﴿وَوَلَّوْا مَا هُمْ مِنْ حَيْسٍ﴾ وه زانینان که هیچ په‌نایه‌کیان نی یه. ۴۸) ﴿لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ نُدَاهُمِي مَا يَدُو نَابِيَّ﴾ (بین دُعَايَ الْخَمْرِ) له دلوکرینی خپرو خلقی ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الْفَرُّ﴾ وه نه‌گهر ناخوشی یه ک دووچاری بین ﴿فَيُؤَسِّرُ نَفْسًا﴾ نه‌وه بین هیوا و ناویمید ده‌یهی. ۴۹) ﴿وَلَنْ أَذْنُكَ﴾ وه نه‌گهر پیمان به‌خشی ﴿رَحْمَةً بِنَا﴾ میهره‌بانی یه ک له‌لاین خومانوه ﴿مِنْ بَعْدِ حَزَاءٍ شَفَعْتَ﴾ له پاش زیانیک لسی کونووه ﴿تَقُولُ مَسْأَلِي﴾ ده‌لپت: نه‌مه می خومه ﴿وَمَا أَطَّلَعَ الْبَاقِيَّةُ﴾ وه‌گومان نابم پللی دوائی به‌ریا بیتت ﴿وَلَنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه نه‌گهر که‌پیندرامه وه بقولای په‌روه‌ردگارم (زیندوویونه‌وه مه‌یو) ﴿إِنَّ لِي عِندَهُ الْخَشْيَ﴾ بیگومان لای خوا (پاداشتی) نذر چاکم مه‌یه ﴿فَلَنَكُنَّ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سویند به‌خوا مه‌وال ده‌دهین به‌وانه‌ی بی باوه‌ی بوون ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌وه‌ی کرموویانه (له‌دونیا) ﴿وَلَنَذِيبَنَّهُمْ﴾ وه سویند به‌خودا پییان ده‌چه‌ژین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه‌کی به‌میز و به‌تین. ۵۰) ﴿وَإِذَا أَتَعْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتنی چاکه و خوشیمان په‌شت به‌سهر مادمی دا ﴿أَعْرَضَ وَكُنَّا بِنَاحِيَةٍ﴾ پوو وه‌رده‌گیتی و به‌خوبه‌زل زانینه وه دوور ده‌که‌وینتته ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْفَرُّ﴾ به‌لام کاتنی ناخوشی توئی بیتت ﴿فَنُودِعَا عَرِيضٍ﴾ نه‌وه نزاول مالوری نذر ده‌کات. ۵۱) ﴿لَنْ أَرْهَقَنَّ﴾ بلنی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ نه‌گهر (قورئان) له‌لاین خولووه پوو ﴿ثُمَّ كَفَرْنَا بِهِ﴾ پاهان نیووه‌ش باوه‌رشان پی نه‌کرد ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کی گومرا توه ﴿مَنْ مَوْفَىٰ عِقَابٍ يُعِيرُ﴾ له‌و‌کسه‌ی که‌له دوییمتی به‌کی دوور له‌پاستیدا بیتت. ۵۲) ﴿سُبْحَتِهِمَا﴾ له‌مه‌یووا به‌لگه کانی خومانیان نیشان ده‌دهین ﴿فِي الْأَنَاقِ﴾ له ناسوی دنیا ﴿فَوَيْلٌ لِلنَّاسِ﴾ وه له خودی خویاندنا ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَنَ لَّهُمْ﴾ مه‌تا بولیان پوون بیگموره ﴿أَنَّهُ الْخَلْقُ﴾ بیگومان نه‌م (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ بِرَبِّكَ﴾ تایا په‌روم‌رنگارت به‌س نی یه ﴿أَلَمْ يَكُنْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که به‌راستی ناگاداره به‌سهر مه‌موو شتیگه. ۵۳) ﴿أَلَا أُنَبِّئُكُمْ﴾ ناگاداره به‌راستی نه‌وانه له دوو دلیدان ﴿مَنْ لَقَاءَ رَبَّهُ﴾ له‌دیلوری په‌روم‌رنگارتان ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ﴾ ناگاداره به‌راستی (زانینی) خوا ده‌وری مه‌موو شتیکی داوه. ۵۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝۱ عَسَقَ ۝۲ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۵ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ۝۶ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْبَعْثِ لَارِئِبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ۝۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ
 مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۸
 أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۹ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۱۰

و جیکریون له
 زه ویدا (له لایه ن
 خوی گه ورده وه)
 وه هر که سیکان
 کـ رده وه و
 عیباده تیک بی
 قیامت ده کری بق
 مونیای بکات نهوا
 له رفقی نواییدا
 هیچ پاداشتیک
 وه رنا کری).

نایستی (۴۳)

سوره شوری

(الشوری): عن ابی
 عبد الله ابن الارت
 (ع) قال: حکونا
 إلى رسول الله
 (ﷺ) وهو متوسد
 بريدة له في غل
 الكعبة، فقلنا: ألا
 تستنصر لنا؟ ألا
 تدعو لنا؟

فقال: (قد كان من قبلكم يؤخذ الرجل فيحفر له في الأرض فيجعل فيها ثم يأتي بالمنشار فيوضع على رأسه فيجعل نصفين ويمشط بأمشاط الحديد ما دون لحمه وعظمه ما يصدده ذلك عن دينه والله لیتمن الله هذا الأمر حتى يسير الراكب من صنعاء إلى حضرموت لا يخاف إلا الله والذئب على غنمه ولكنكم تستعجلون) (رواه البخاري). خهایی کوری نه رت (ره زای خوی ان بی) ده لیت: جیفه مبری خوا (ﷺ) -

سوره‌ی «الشوری»

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿حَرَف﴾ به (ح ا ، میم)
 ده‌خوینریت‌ه‌وه. ۱) ﴿عَتَقَ﴾ به (عین، سین، قاف) ده‌خوینریت‌ه‌وه خوا زاناتره به
 ماناکه‌ی بَق زانیاری زیاترو واتاکه‌شیان سه‌رجی سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) بده. ۲)
 ﴿كَذَّبَكَ بُرْجُ الْإِنِّ﴾ تا به‌و جُورده خدا نیگا ده‌کات بَق تَق ﴿وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ﴾ وه بَق نه‌و
 (پیغمه‌ی) ته‌ی پیتش تَقش ﴿اللَّهُ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ﴾ خدای زالی کاردروست. ۳) ﴿لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ﴾ هر بَق خواجه هرچی له تاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هرچی له زه‌وی
 دلیه ﴿وَمَوْءَاظِ الْمَنَازِلِ﴾ وه نه‌و (خوا) بلند و گورده‌یه. ۴) ﴿كَذَّاكَ السَّمَوَاتِ يَنْظُرُونَ﴾ نزیکه
 تاسمانه‌کان پارچه پارچه‌بین ﴿مِنْ نُّجُومٍ﴾ له سه‌رویه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه
 فروشته‌کان به‌پاکی یاسو سوپاسی په‌روه‌ردگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای
 لیبورین ده‌کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بَق نه‌وانه‌ی له‌زه‌ویدان ﴿إِلَّا أَنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾
 تاگادارین که بیگومان ته‌نجا خوا لیبورده‌ی میهره‌بان. ۵) ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾
 وه نه‌وانه‌ی جگه له‌خوا دق‌ستانیکیان بَق خویان هه‌لبژاردوه ﴿اللَّهُ حَافِظُ عَظِيمٍ﴾ خوا
 تاگادار و چاوبیره به‌سه‌رویه‌وه ﴿وَمَا أَمْتٌ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ وه تَق (ته‌ی موحه‌معه‌د ﴿س﴾)
 بریگار نیت به‌سه‌رویه‌وه. ۶) ﴿وَكَذَّبَكَ أُوحِيْنَا إِلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها نیگامان کردوه بَوْت ﴿فَرَأَاكَ
 عَرِيًّا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) هه‌ره‌یی ﴿لَتَنْبِذَ أُمُّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بَق نه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه‌و
 که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَتَنْبِذَ يَوْمَ الْمَجْعِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌پَژدیی
 ککرینه‌وه ﴿لَا رَنْبَ لَهُ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿فَرِيقٌ فِي الْحَشَّةِ﴾ کومه‌لَک له به‌ه‌شتان
 ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه کومه‌لَک له ناگریی بلَیسه‌داردان. ۷) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا
 بیویستایه ﴿لَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن به‌یه‌ک نه‌ته‌وه (باوه‌پداریان بی باوه‌ی) ﴿وَلَكِنْ
 لِيَدْخُلَ الْمَنَاسِكَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام هه‌رکه‌سیکی بوی ده‌یخاته ناو میهره‌بانی خویه‌وه
 ﴿وَالطُّغْرُونَ مَا لَمْ يَنْزِلْ وَلَا يَصْعَدْ﴾ سه‌مه‌کاره‌کانیش هیچ دق‌ست و یارمه‌تی ده‌ریکیان نی به.
 ۸) ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایا نه‌وان جگه له‌خوا پشتیوان و دق‌ستانیکیان بَق خویان
 هه‌لبژاردوه؟ ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ هر خوا پشتیوانی و دق‌سته ﴿وَمَوْءَاظِ الْمَوْتِ﴾ وه ته‌نجا نه‌و
 مردوان زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه‌و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا.
 ۹) ﴿وَمَا أَخْطَفْتُمْ بِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌ره‌شتیک که تیتیدا جیاواز بوون ﴿تَحْكُمُ إِلَ اللَّهِ﴾ ته‌وه
 برپاره‌که‌ی بَق لای خوا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه ﴿وَلَكُمْ اللَّهُ نَزْلٌ﴾ نه‌و خواجه په‌روه‌ردگاری منه ﴿عَلَيْهِ
 نَزَّلَتْ﴾ ته‌نجا پشتم به‌ی به‌ستوه ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وه هر بَق لای نه‌ویش ده‌گه‌ریت‌ه‌وه. ۱۰)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَصْطَفِيَ لَكُمْ مِنْ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾
فَلِذَلِكَ فَادَّعِ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
لَا حِجَةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

- جارتکیان له

سپهری که عبدا

هاکشا بود

عاباکه ی خوی

له باتی سهرن

خستبره نور

مهری نیمه ش

سکالامان

له خرمه تیا کریم

هر زمان کرد:

نوره بق دلای

کومسکی و

سهرکه و تنعمان بق

ناکهی له خوا بق

بقمان ناپارایتته و

فرمودی:

(بیگومان و ابوه

له پیشینانی نیوه

پیروی

موسلمانان

دهگرت و دهیان

هینا و نهوسا

له زه ویدا چالان بق هله ده که ند و بهزیندوی بی تیان ده خست و نینجا مشاریان ده هینا و له سر
تهوقی سهری دایان دناو بهره بهره به شهقه مشار دایان ده هینا وک پارچه تهخته، هه بوو به شانهی
ناسنین و هکو موو شانه بکری ناوا له شانهیان دهاو گوشت و پهگ و نیسکیان به پنهی ناسن نه دجن
نه دجن ده کرد به لام نه مه کولی پی نه دهاو وازی پی نه ده هینا له نایینه که ی سویند به خوا من لیم-

﴿قَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (خوا) به دیهینه‌ی ناسمانه‌کان و زهویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا﴾ بوی به‌دی میتاون هوسه‌ران له‌خودی خوتان ﴿وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ما له‌نازه‌لیشدا جووتی (داهیتاوه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيْهِ﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان نذر ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیك به‌ویته‌ی خوانی به ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِیْرُ﴾ وه‌ئه‌وه بیسه‌ری بینایه. (۱۱) ﴿لَهُۥ مَقَالِیْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هه‌ر بق‌ئه‌وه (کلیله‌کانی) ده‌سه‌لاتداری ناسمانه‌کان و زهویی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ﴾ پسق و پۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگریته‌وه بق‌هه‌رکسه‌ی که بیه‌ویت ﴿اِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِیْمٌ﴾ به‌پاستی خوا ناگاداره به‌هه‌موو شتیك. (۱۲) ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّیْنِ﴾ نه‌و نایینه‌ی بق‌داناوون ﴿مَا وَصَّی بِهٖ نُوْحًا﴾ که فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِیْ اَوْحٰی اِلَیْكَ﴾ نه‌وش نیگامان کردوه بق‌تق و ﴿وَمَا وَصَّیَا بِهٖ اِبْرٰهیمَ وَمُوسٰی وَعِیْسٰی﴾ نه‌وش که فه‌رمانان داوه به‌ئبراهیم و موسا و عیسا ﴿اَنْ اَقِیْمُوا الدِّیْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِیْهِ﴾ که له‌سه‌ر نه‌و نایینه‌بن به‌پک و پاستی و جیاوازی تیدا مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلٰی الْمُشْرِکِیْنَ﴾ نذر قورس و گرانه‌به‌لای هاویه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَیْهِ﴾ نه‌وه‌ی نه‌وانی بق‌بانگ ده‌که‌یت ﴿اَللّٰهُ حٰجِجِی اِلَیْهِ مِّنْ یَّشَآءُ﴾ خوا هه‌رکسه‌ی بوئی هه‌لی ده‌بژئوی بق‌(موسلمان بیوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِی اِلَیْهِ مَن یَّشَآءُ﴾ وه‌پتعموونی که ستیك ده‌کات بق‌لای خوا بگه‌پتته‌وه. (۱۳) ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾ وه‌جیاواز نه‌بیوون ﴿اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش نه‌وه‌ی که زانست و زانیاریان بق‌هات ﴿بَغْیًا بَيْنَهُمْ﴾ به‌هوی دژی‌به‌تی و هه‌سوودی نیتوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا کَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر فه‌رمانتیك پیشت‌له‌په‌روه‌ردگارته‌وه ده‌رنه‌جوایه ﴿اِلَّا اَجَلَ مُّسَمًّی﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی بژین) ﴿اَلْقَضٰی بَيْنَهُمْ﴾ نه‌وه‌ه‌پیار له‌نیتوانیاند ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَاِنَّ الدِّیْنَ اَوْرَثُوْا الْکُتُبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌به‌پاستی نه‌وانی له‌دوا نه‌وان نامه‌یان پی‌درا ﴿لَیْفِیْ شَکٍّ مِّنْهُ مُّرِیْبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بیوون لی. (۱۴) ﴿فَلِیْذٰلِكَ فَاذَعُ﴾ که‌واته تق‌بق‌ئه‌وه بانگه‌وازیکه و ﴿وَأَسْتَفِیْمْ کَمَا اَمَرْتَ﴾ پاست به‌له‌سه‌ر نایینه‌که‌ت به‌و جوره‌ی فه‌رمانت پی‌کراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ﴾ وه‌شوین ناره‌زووه‌کانی نه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ؕ اَمْسَٰتُ وَّهَبْلٰی باوه‌پم میتاوه ﴿بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ کِتٰبٍ﴾ به‌هه‌رنامه‌یه‌ک که خوا ناردویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿وَاَمَرْتُ لَاعْبَدَ اِلٰهًا سِوٰکُمْ﴾ وه‌فه‌رمانم پی‌دراوه که داد په‌روه‌ریم له‌نیتوانتاند ا ﴿اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّکُمْ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَمَّا اَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی خومان بق‌خومانه و ﴿وَلَكُمْ اَعْمَلْنَاکُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی ئیوه‌ش بق‌خوتانه ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَکُمْ﴾ هیچ به‌لکه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیتوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کراین) ﴿اَللّٰهُ جَمَعَ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌پۆزی دوا‌یی دا) کومان ده‌کاته‌وه ﴿وَإِلَیْهِ الْمَصِیْرُ﴾ که‌پانه‌وش هه‌ر بق‌لای نه‌وه. (۱۵)

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ جَحِشُوا
 دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ہوونو ناھکرایہ
 کہ خوائ گمردہ
 نہم نابنی
 نیسلامہ بہ
 نہہجامی
 دہگہیہنی و
 مہری دہخات
 مہتا وای لای دہ
 سور بہ تمنہا لہ
 مہتمارہ دہپوات
 ہق مہضرہمہوت
 لہ پتگہ و
 لہ مہمور لایہک
 وای ترمس دہہنی
 لہ خوا نہہنی لہ
 کہسی تر ناھکری
 مہگہ ترمسی
 گودگی مہنی کہ
 بنیتہ رانہکسی
 بہلام نیتہ پہلہ
 دہکہن۔

نابہتی (۵۶)

سورتی (الشوری): قال رسول الله (ﷺ): (مثلي ومثلكم كمثل رجل أوقد ناراً فجعل الجناب والفراش
 يقمن فيها وهو يذمهن عنها: وأنا أخذ بحجزكم من النار وأنتم تفلتون من يدي) (رواه مسلم).
 پیغمبر ری خوا (ﷺ) فرمودی: (وینہی من و وینہی نیتہی نوممتی من وہک پیای وایہ ناگرتکی
 کردیتہ جانہور و پہولہیہکی نذر نژابن و پہیتا پہیتا تی ی بکون بسوتین و نیش خوش =

﴿وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ﴾ **ئەوانەى دەمە دەمە دەگەن لەبارەى خواوە** ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ **لە دواى ئەوەى** (خەلکى بانگەوازى) **ئەویان وەلام دایەو** (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ **بەلگە کانیاى پسو و بەتالە لای پەرەردگاریان** ﴿وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ﴾ **وە خەشم و پتەى خواپان لەسەرە** ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ **وە سزای نۆر سەختیان بۆ هەیه. ۱۶)** ﴿اللَّهُ الَّذِي أُنْزِلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ **خوا ئەو زاتەیه کە ئەم قورئانەى بەراستی ناردووەتە خواوە** ﴿وَالْعِزَّانَ﴾ **وە تەوانووی ناردووە** (بۆ جیاکردنەوێى حەق و بەتال) ﴿وَمَا يُدْرِكُ﴾ **وە تر چوژانیت** ﴿لَمَلَّ السَّاعَةُ قَرِيبٌ﴾ **لەوانەیه هاتنى پۆزى دواى نۆر نزیك بێت. ۱۷)** ﴿يَسْتَعِجِلُّ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ **ئەوانەى باوەریان پێى نەیه پەلەى هاتنى دەگەن** ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ **بەلام ئەوانەى باوەریان پێى هەیه دەترسن لێى** ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ **وە دەزانن پۆزى دواى راستە** ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارِؤْنَ فِي السَّاعَةِ﴾ **بێدارین بەراستی ئەوانەى کە گومانیان هەیه لە پۆزى دواى** ﴿لَهُمْ ضَلَالٌ بَعِيدٌ﴾ **ئەو بەراستی لە گوماراییەکی نۆر دوور لەراستی دان. ۱۸)** ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ **خوا دڵسۆزە بەبەندەکانى** ﴿يَنْزِلُ مِنْ سَّمَاءٍ﴾ **هەرکەسى بوێ پسق و پۆزى دەدات** ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْغَنِيُّ﴾ **وە هەرنەو بەهێزە بە دەسەلاتە. ۱۹)** ﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ خَيْرَ الْآخِرَةِ﴾ **هەرکەس بەرەمى دوا پۆزى بوێ** ﴿تَرَدُّ لَهُ فِي خَيْرٍ﴾ **ئێمە بەرەمەکی بۆ زیاد دەکەین** ﴿وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ خَيْرَ الدُّنْيَا﴾ **وە هەرکەسێک بەرەمى دوتیای بوێ** ﴿تُرَدُّ مِنْهَا﴾ **هەندێ لە دنیای پێ دەدەین** ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ **بەلام لە پۆزى دواى دا هیچ بەهێکی نەیه. ۲۰)** ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ **ناخۆ ئەو** (بۆ باوە) **ئانە هاو بەشانیکیان هەیه** ﴿غَرَبُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ﴾ **ئایەنکیان بۆ داناوون** ﴿مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ **کە خوا پێگەى پێ نەداو** ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ﴾ **وە ئەگەر بیریاری بەکجاری دەرنەچوايه** ﴿لَفُصِّي لَيْتُهُمْ﴾ **لەنتوانیان دا بیریاردەرا** (بە لە ناویریان) ﴿فَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ **وە بەراستی بۆ سەم کاران سزای سەختی ئازار دەر هەیه. ۲۱)** ﴿تَنزَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ﴾ **بە کەسوا** (تر سەمکاران دەبینی نۆر دەترسن لەتاو ئەوەى کردویانە) ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ **بێگومان ئەو سزایە هەر دووچاریان دەبێت** ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ **وە ئەوانەى باوەریان هێناو و چاکەکانیان کردووە** ﴿فِي رُوحَاتِ الْخُفَّاتِ﴾ **لە ناوی باخچه‌کانى بەهەشتانیگان** ﴿ثُمَّ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ **لە لایەن پەرەردگاریانەو** **هەرچییان بوێ بۆیان نامادەیه** ﴿ذَٰلِكَ مَوْلَا فَضْلِ الْكَرِيمِ﴾ **ئەو یە چاک و بەخششی نۆر گەرە. ۲۲)**

هوی هاتنه
غوار هوی
نایه تی (۲۲)
سور هوی
(الشوری): «قل
لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
اَجْرًا اِنَّا اَعْمَدُوهُ
فِي الْقُرْآنِ»
نیمای نه محمد
له طاور سوره
دمگرتتسوره و
ده لیت: پیاوژک
هات بق لای
عبدواللای کوی
عسبایس و
پر سیاری مانای
نهم نایه تی تی
کرد «قل لَّا
اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
اَجْرًا اِنَّا اَعْمَدُوهُ
فِي الْقُرْآنِ»
سه عیدی کوی

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ لَا
اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰنِ ۚ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّرِزْ
لَّهُ فِيهَا حُسْنًا اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَاِنْ يَشِآءُ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَبِمَعِ اللَّهِ الْبَاطِلُ وَيُخَوِّضُ الْغٰثِ
بِكَلِمَتِهِ لَعَنَهُ عَلَيْهِ ذٰلِكَ الضَّالُّونَ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ اِنَّهٗ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمَن مَّا يَشِآءُ خَلَقْ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَـَٔتَ فِيهَمَا مِّنۢ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
اِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا اَصْبَحْكُمْ مِّنۢ مُّصِيبَةٍ فَمَا
كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنۢ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا اَتَمَّرَ مُعْجِزِينَ
فِي الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنۢ دُوْبٍ اِلَّاهٍ مِّنۢ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

جوهیر وونی نمبهستی خزمانی پتقمسیرم، عبدواللای کوی عسبایس وونی پهلعت کرد
چونکه هیچ ترمیهک نی به له قوردهشدا پتقمسیر (۲۳) خنمی تیلاندا نهی تیلاندا نهی تیلاندا
به هوی هوی نایه تی «قل لَّا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنَّا اَعْمَدُوهُ فِي الْقُرْآنِ» هاتنه: من طوام له تیره
تهنها بهرد طوام هوی خزمانی تیلاندا.

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ﴾ (به خشنودی) نه‌و به که خوا موزده دهدات به به‌نده‌کانی
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی که باوهریان میناوه و چاکه‌کانیان کردوه ﴿قُلْ لَا
 أَشْكُرُ عَلَيْهٖ أَخْرَافًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (کَلَامًا)) بَلٰی داوای هیچ پاداشتی‌کتان لٰی نا‌کم
 له‌سری ﴿إِلَّا التَّوَدُّةَ فِي الْآٰلَتَيْنِ﴾ مه‌گر خرقه‌ویستنی خزمایه‌تی ﴿وَمَنْ يَفْرَفْ حَسَنَةً رَّزَدَ لَهُ
 لِيَا حُسْنًا﴾ هر کس هر چاکه‌یه‌ک بکات چاکه‌ی بق زیاد ده‌که‌ین (به چند به‌رانبه‌ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوا لٰی بورده‌ی سوپاسگزاره. (۲۳) ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ
 كَذِبًا﴾ یا نه‌و (بن باوهرانه) ده‌لین پیغه‌مبه‌ر سرقی به‌دهم خولو مه‌لب‌ستوه ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ
 اللَّهُ﴾ خرق نه‌گر خوا بیه‌وی ﴿خَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ مقرر ده‌نی به‌سر دلت دا ﴿وَنَمَحَ اللَّهُ
 السَّمْعَ﴾ وه خوا به‌تال له ناو ده‌بات ﴿وَنَجَّىٰ لُحَىٰ بِكَيْفِيَّةٍ﴾ وه به ووته‌کانی (قورئان)
 راستی جیگر ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا زانابه به‌وه‌ی له ناو
 دلاندیه. (۲۴) ﴿وَمَوْ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوَدَّةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ وه نه‌و خوا زاتیکه ته‌ویه له به‌نده‌کانی
 وهرده‌گریت ﴿وَنَقُولُوا عَنِ النَّبِيِّينَ﴾ وه له کرده‌وه به‌ده‌کان چاوپوشی ده‌کات ﴿وَنَقُولُ مَا
 نَقُولُ﴾ وه ده‌زانی به‌هرچی که تیوه ده‌یکه‌ن. (۲۵) ﴿وَنُفَصِّلُ الْآٰلَتَيْنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان میناوه و چاکه‌کانیان کردوه (داوایان) وهرده‌گریت
 ﴿وَنَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه له به‌هره‌و به‌خشنودی خلی زیاتریان ده‌داتی ﴿وَالْكَاذِبُونَ لَهُمْ
 عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌لام بن باوهران سزای سه‌ختیان بق ه‌یه. (۲۶) ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
 لِعِبَادِهِ﴾ خرق نه‌گر خوا پسق و نذی فراوان بکردیه بق به‌نده‌کانی ﴿لَغَفَرْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ له
 زه‌ویدا سه‌میان ده‌کرد ﴿وَلٰكِنْ يُزَلُّ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا) پسق و نذی به‌و
 نه‌ندازه ده‌نبرقته‌خواره‌وه که خرق بیه‌وی ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ خَيْرًا بِمَا نَصِيحٌ﴾ به‌راستی خوا به
 نا‌کا و بینایه به‌به‌نده‌کانی. (۲۷) ﴿وَمَوْ الَّذِي يُزَلُّ الْغَيْثُ﴾ وه خوا نه‌و زاتیه که باران
 ده‌بارقنی ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَطَرُوا﴾ له پاش نه‌وه‌ی که خه‌لکی بی‌نومید بسون ﴿وَنَشْرُ
 رَحْمَتَهُ﴾ وه (بارانی) په‌حمه‌تی خرق پلاو ده‌کاته‌وه ﴿وَمَوْ الْوَلَّىٰ الْحَمِيدُ﴾ وه‌مه‌ر نه‌و
 پشتیوان و سوپاسکراوه. (۲۸) ﴿وَمِنْ آٰلَتِهِمْ﴾ وه له به‌لکه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه
 ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ دروست‌کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا بَكَ يَهُيَا مِنْ ذَٰلِكَ﴾ و
 نه‌وه‌ی پلاوی کردوته‌وه له هر دوکیاندا له گیانه‌به‌ران ﴿وَمَوْ عَلَىٰ حَمِيمٍ إِذَا يَشَاءُ قَبِيرٌ﴾
 وه خوا هر کاتی بیه‌وی به‌توانابه به‌سر کرکردنه‌وه‌یاندا. (۲۹) ﴿وَمَا أَصْنَعُ مِنْ
 شَيْءٍ﴾ وه هر ناخوشی به‌کتان تروش بسوی ﴿فَمَا كَسَبَ الْعِبَادُ﴾ نه‌وه به‌هوی
 کرده‌وه‌ی (خرابی) خرقانه‌وه‌ی ﴿وَنَقُولُوا عَنِ النَّبِيِّ﴾ وه له نذیکیش چاوپوشی کردوه.
 (۳۰) ﴿وَمَا أَشْرَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ وه تیوه ناتوانن له زه‌ویدا قوتارین ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ وه نیتان بیجکه له خوا ﴿مِنْ دُونِ وَلَا نَصِيرٌ﴾ هیچ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌رک. (۳۱)

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ لِمَنْ يَرِيحُ
 فَيُظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبَقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾ هَآؤُلَآئِكَ مِنْ شَيْءٍ فُتِّعَ
 الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْنِبُونَ كِبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
 بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
 يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
 ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

هؤی هاتنه

خوار هوی نایه‌تی

(۲۷) سوره‌تی

(الشوری): ﴿وَرَأَى﴾

بَسَطَ اللَّهُ السُّنُقَ

لِعِبَادِهِ لَتَقُوا فِي

الْأَرْضِ﴾ نین

جه‌رید له‌مه‌مری

کوبی حوده‌یثوه

ده‌کثیرتیه‌وه

ده‌لایست:

نایه‌تی ﴿وَرَأَى﴾ بَسَطَ

اللَّهُ السُّنُقَ لِعِبَادِهِ

لَتَقُوا فِي الْأَرْضِ﴾

له‌سه‌ره‌وه‌وه

مه‌لارانه‌ی

پیغه‌مه‌ره‌ (کَلَامُ)

دابنه‌ی که

له‌مزکوت‌دا

ده‌مانه‌وه، چونکه

نه‌وان ده‌یان ووت

نه‌گه‌ر فلان

هشتمان مه‌بولیه، تاواتی دونه‌پایان ده‌خواست.

-خوش دوردیان بخت‌وه له‌ ناگه‌که، نه‌ره تانی من که‌مه‌رم گرتوبن و به‌ تقد دوردیان ده‌مه‌وه له

ناگه‌ که که‌چی نیتوه به‌ تقد خرقان له‌ ده‌ستم راده‌پسکینن و خرقانی تی‌ نه‌ی ده‌دهن.

نایه‌تی (۱۵) سوره‌تی (الجماعه): قال ابونز: قال لی رسول الله (ﷺ): (لا تحقرن من المعروف-

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ﴾ وه له به لگه کانی (دهسه لاسی) خوابه که شتیانی وه که
 شاهه کان له ده ریادا ده پرتن (۳۲) ﴿إِنْ يَشَاءُ يُخْرِجْ الزَّيْبَ﴾ نه کهر خوابیه وی با راده گری
 ﴿فَيُظَلِّلْنَ زَوَاجِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ نیر که شتیه کان به سر پستی ده ریاکه وه دوهه صان ﴿إِنْ لِي
 ذَلِكَ لَأَنْتَبِ﴾ به راستی نه وهی (که باس کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هه به. ﴿لِكُلِّ سَبَّارٍ
 شَكُورٍ﴾ بق هه مو نارام گریکی سوپاسگوزار. (۳۳) ﴿أَوْ يُوبِقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا﴾ یا به موی
 کرده وه کانیانه وه نومیمان ده کات ﴿وَنَعَفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زدریکیش (له گوناامیان)
 چاویقی ده کات. (۳۴) ﴿وَنَعَلَمُ الَّذِينَ يُخَيِّلُونَ فِي الْمَبِيتِ﴾ نه وانهی که دمه قالی ده کهن
 ده ریادهی به لگه کانی نیمه ده زانن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ حِجْرٍ﴾ هیچ په نا به کیان نی به. (۳۵)
 ﴿فَمَا أَوْعَدْتُمْ مِنْ غَيْرِهِ﴾ جا هه رشتن کتان پیر به خضراوه ﴿فَنَسَحَ الْخُزْءَ الْاِثْنَا﴾ نه وه ته نه
 خوقی ژبانی نه م دنیایه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَنفَقَ﴾ وه نه وهی لای خوابه چاکتر و
 به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بق نه وانهی باوه دریان هتیاوه ﴿وَعَلَىٰ يَوْمٍ يَتَوَكَّرُونَ﴾ وه ته نه
 پشت به په روه ردگاریان ده به ستن. (۳۶) ﴿وَالَّذِينَ يَحْتَبِئُونَ كِبِيرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 نه وانهی له گوناوه که وره کان و خراپه زدر ناشیرینه کان نور ده که ونه وه ﴿وَأَذَا مَا
 غَضِبُوا﴾ وه کاتی رق و قینیان هه لستیت ﴿مَنْ يَغْفِرْ﴾ نه وان لی ده به وین. (۳۷)
 ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه نه وانهی که کوتپای لی په روه ردگاریان کره وه ﴿وَأَنفَسُوا
 الْمَلُوءَةَ﴾ نویده کانیان به چاکي نه دجام دلوه ﴿وَأُتْرُمُ شُورَىٰ يَنْتَهِي﴾ وه کارو باری نیوانیان
 به پرس و هه شورته ﴿وَمَا رَزَقْنَهُمْ يُفْقِرُونَ﴾ وه له و پلزی بهی پیمان دلوون
 ده به به خشن. (۳۸) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه نه وانهی کاتی ده ست دریزیان لی
 ده گریت ﴿مَنْ يَنْصُرُونَ﴾ تولهی خویان ده ستین (و سه ردناخنه). (۳۹) ﴿وَجَزَّوْا سَفُوفًا
 سَهْنًا يُظْلَمُونَ﴾ وه تولهی هه خراپه به که خراپه به که به وینهی خوقی ﴿فَنَنْعَا وَأُضْلَحَ﴾
 جا هه رکه سنی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَأُخْرِجُوا عَلَىٰ اللَّهِ﴾ نه وه پاداشتی نه وه له لای
 خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوقش ناوی. (۴۰) ﴿وَلَمَّا اتَّخَذَ
 بَعْدَ ظُلْمِهِمُ﴾ وه هه رکه س توله به سنی له پاش نه وهی سته می لیکواوه ﴿فَأُولَٰئِكَ مَا
 عَلِمُوا مِنْ سَبِيلٍ﴾ نا نه وانه هیچ خه تابه کیان له سه رتیه. (۴۱) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَىٰ الَّذِينَ
 يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ خه تا هه له سه ر نه وه که سانه به که سته م له خه لکی ده کهن ﴿وَيَتَّبِعُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه به نامه ق خراپه کاری ده کهن له زه ویدا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ نه وانه سزای زدر سه ختیان بق هه به. (۴۲) ﴿وَلَمَّا صَبَرُوا وَغَرَّ﴾ وه هه رکه س خق
 گرو لی پورده پیر ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَذَابِ الْأُمُورِ﴾ به راستی نه وه له کاره پیر پایه خ و
 په سه نده کانه. (۴۳) ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هه رکه س خوا گومرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ
 وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه وه پاش نه وه هیچ دقست و یارمتهی ده رکی نی به ﴿وَتَرَىٰ الظَّالِمِينَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته م کاره کان ده بیانی کاتی سزای (خوا) ده بیینن ﴿يَقُولُونَ
 مَا لَنَا إِلَىٰ مَرْءٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده لئین نایا رتکه به که هه به بگه رتینه وه بق دوشیا. (۴۴)

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِّنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ
 مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لَمْ يَسِيلِ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِّنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۖ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ اللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
 وَيَجْعَلُ لِمَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

-حسیناً و لو ان
 تلقی اخاک بوجه
 طلوع (رواه
 مسلم). نه بو
 زهوی غیبی
 (به زای خواسی لا
 بی و قی
 پیغمبر خواسی
 پی (پی
 فرمود: (نه
 نه بو زهوی
 پی بی بگوئی
 چاک به کمی
 مه زان و و
 به سوک میگره
 نه نانهات بانو
 بیت به پیوستگی
 خورش و گشود
 به براکسی خور
 بگیت).

نایهتی (۱۲)

سورتی

(الاحتفاء) قال رسول الله (ﷺ): (قاربوا وسددوا واعلموا انه لن ينجو احد منكم جملة) قال: ولا
 انت يا رسول الله؟ قال: (ولا انا الا ان يتفضلني الله برحمته منه) (رواه مسلم) پیغمبر
 خوا (ﷺ) فرمود: (ملی ریکی راست بگرن نه و دهی بقران بگری و برائی ممکن نه چاک
 کردن و چاک بزان کهستان لورائی قیامت به زری که من کانین و زانری تابوت، عزیزان کرد-

﴿وَتَرْكَبُهُمْ مُعْرَضُونَ عَلَيْهَا﴾ وه دهیان بینى پیشانی دوزخ ددرین ﴿كَلْبَعُونَ مِنَ الدَّارِ﴾ به مل
 که چی و زه لیلی و دامای ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ﴾ به گوشه ی چارو به دزیه وه ده پوانن
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نهوانه یی که باوه پریان هیناوه ده لئین ﴿إِنَّ الْحَسْبِيَ اللَّهُ﴾ الَّذِينَ خَيْرُوا أَطْسَبَهُمْ
 وَأَعْلَاهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿به پاستی زیانباره کان نهوانن که خویان و کس و کاریان له پوزی
 هه ستانه وده له دهس داوه ﴿إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ﴾ بیدارین به پاستی سته مکاره کان له
 سزایه کی هه میشه یی دان. ۴۵ ﴿وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نهوانه هیچ پشتیواننکیان نی به
 ﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که یارمه تیان بدن بئجگ له خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه رکه سیگ خوا
 گومایی بکات ﴿نَسَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نهوه هیچ ریگه یه کی پزگار بوونی بق نی به. ۴۶
 ﴿أَتَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گوتیایه ی بن بق په روه رگارتان ﴿مَنْ قَتَلَ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش نهوه ی پوزیک
 بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن خولوه که گه پلنه و می بق نی به ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾
 نهوه پوزی هیچ به ناگایه کتان نابیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه هیچ نینکاری به کتان پی ناکی.
 ۴۷ ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا نه گه ر رویمان وهرگیا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ نهوه نیتمه تورمان
 به پاریزه نه ناروهوه بق سه ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْكَفُّ﴾ تق ته نها راگه یاندت له سه ره ﴿وَأَنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه به پاستی کاتنی نیتمه له لایه ن خومانوه به هره یه که به کس
 به زین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی دلخوش ده یی ﴿وَإِنْ تُصِيبِهِمْ سَيْفٌ﴾ وه نه گه ر ناخوشیه کیان تروش
 ببیت ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ به هری کردومه یی خویانه وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِمْ﴾ نهوه به پاستی
 ناده می پی نه زان و سپله به. ۴۸ ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بق خواجه پاشایه تی
 ناسمانه کان و زه ی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه رچی بیهری به دی ده هینن ﴿يَهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً﴾ بق
 هه رکه سی بیهری کچی پی ده به خشیت ﴿وَيَهْبِطُ لِمَنْ يَشَاءُ الْاُكُورُ﴾ وه بق هه رکه س بیهری کوی
 پی ده به خشیت. ۴۹ ﴿أَوْ تَرَوْهُمْ مُدْرِكًا وَاتِّسَاءً﴾ یان کوی و کچی به یه که وه پی ده به خشیت
 ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وه هه رکه سی بوئی نه زوکی ده کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به پاستی خوا
 زانایی ده سه لاتداره. ۵۰ ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ﴾ بق هیچ که س نه بووه که خوا قسه ی
 له که لدا بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ مه گه به سه روه ی ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ یان له پشت په رده وه ﴿أَوْ
 نَزِيلَ رَسُولٍ﴾ یان نه روه یه بنیریت ﴿فَيُوحِي بِأُذُنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و به فکرماتی خولی نهوه ی که
 بیهری سه روه یی ده کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمَةٍ﴾ به پاستی خوا بلندی کاره روست. ۵۱

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
مَافِي السَّمٰوٰتِ وَمَافِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْأَعْيُنِ لَنَافِعٌ
لَّعَلِّي حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي
الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَاثِبًا يَسْتَكْبِرُونَ
﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

حتمانهت تدری
نهی پیغمبر
خواه؟ فرمودی:
(ممتنا منیه مکر
خواهی گمرد
بهره هم و لغتی
خری بمکرتسمه
نظام بری)

نایهتی (۱۹)
سورهتی (مهد)
قال رسول الله
(ﷺ): (والذي
نفسی بیده لو لم
تذنبوا لذهب الله
بکم ولجاء بقوم
یذنبون فیستفزون
الله تعالی
فیظلموهم) (رواه
مسلم). پیغمبر
خوا (ﷺ)
فرمودی:
(موتند بهی زانی)

گیانی منی بهدسته نکر تیره کورفتان نکورلیه نوره خوی گمرد تیره لعتو دمیرو کسانیکو تدری
دهمیتا که گناه بکن نوسا دلوای لیخلفیون له خوی گمرد بکن خواش لیکن خلش بری.

نایهتی (۲۱) سورهتی (مهد): قال رسول الله (ﷺ): (ما یصیب المسلم من نصب ولا وصب ولا هم
ولا حزن ولا أذى ولا غم حتی الشوكة یشاکها إلا کفر الله بها من خطایاه) (متفق علیه) پیغمبر خوال (ﷺ) -

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُنَا آلَکَافَ﴾ ہر بہو شہیدہ (کہ وہی پی دئی) قورئانمان بق تق نارد (نہی موحمہ مہد (ﷺ) ﴿مِنْ أَمْرِنَا﴾ بہ فرمانی خورمان ﴿مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ کہ تق نہ تہ زانی کتب و ایمان چی بہ ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ بہ لام نئمہ نہ وہ مان کردہ پورناکی یہ کہ ﴿يَهْدِي بِمَنْ لَشَاءُ﴾ پئمونی ہر کہ سیک پی دہ کہین کہ بمانہ ویت ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ لہ بہ تہ کائنات ﴿وَأَنْتَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وہ بہ راستی تق (خہ کہ) پئمونی دہ کہیت بق پیکای پاست. ۵۲ ﴿صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي﴾ پیکای نہو خواہی ﴿لَنْدُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ کہ ہرچی لہ ناسمانہ کان و ہرچی لہ زہویدایہ می نہوہ ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ پیدارین ہر کارہ کان ہر بقای خوا دہ کہ پئمہوہ. ۵۳

سورہتی ﴿الزمر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ نای خوی بہ خشندهی میہرہ بان ﴿حٰۤی﴾ بہ (حہ، میم) دہ خوئمہ تہوہ خوا زانائہ بہ واتاکہی. ۱) بق زانیاری زیاتر سہیری سہرہ تہی سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِينِ﴾ سوئم دہم پراوہ پورن کہرہوہیہ. ۲) ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ بہ راستی نئمہ قورئانمان بہ عہرہ بی داناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بق نہوہی تن بگن. ۳) ﴿وَأَنَّهُ قَدْ أَمَرَ الْكِتَابَ لَذُنُوبًا﴾ بہ راستی نہم قورئانہ لہ تابلقی پاریزداو دایہ لای نئمہ ﴿فَلْيُحْكَمْ﴾ کہ تقد بلندہو پراہ لہ دانای. ۴) ﴿فَلْيَضْحَكُوا شَرَارًا﴾ دہی نایا نئمہ نہم قورئانہ تان لی دور بخہینہوہ ﴿أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ لہ ہر نہوہی تہوہ گلیکی زیادہ پورن. ۵) ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وہ تقد پئمہ مہرمان لہ کہ لہ پئمہوہ کان ناروہ. ۶) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ﴾ وہ ہر پئمہ مہرمان بق ماتہی ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ نہوان ہر کالتہیان پی کردوہ. ۷) ﴿وَمَا تَكُنَّا أَشِدَّاءُ بِهِنُمْ بَطْشًا﴾ جا کہ سانہ کہ لہ مان بہ ہیزتر پورن لہ تاومان برن ﴿وَمَنْ مِثْلَ الْأَوَّلِينَ﴾ وہ بہ سہرچو سہرگوزشتہی پیمینان. ۸) ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ﴾ وہ نہ گہر پرساریان لی بکہی کی ناسمانہ کان و زہویسی بہ دی ہیناوہ؟ ﴿لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْغَلِيْبُ﴾ بیگومان دہ لین خوی بہ دہ سہ لاتی زانا دوستی کردوہ. ۹) ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قُرْآنًا﴾ نہو خواہی زہوی کردوہ بہ لانکہ بقتان ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُلَٰكًا﴾ وہ چہند ریگاہیکی نیادا دوست کردوہ بقتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بق نہوہی بگن بہ مہستہ کانتان. ۱۰)

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَاهُ بِلَدَةٍ مَيِّتَةٍ
كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ۝ (۱۱) وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝ (۱۲) لَتَسْتَورُوا عَلَى ظُهُورِهِ
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ (۱۳) وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ۝ (۱۴) وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا لِلْإِنْسَانِ
لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝ (۱۵) أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
بِالْبَنِينَ ۝ (۱۶) وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ (۱۷) أَوْ مَنْ يُنشِئُ أَفْ
الْحِلْيَةَ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ (۱۸) وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝ (۱۹) وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ (۲۰) أَمْ أَلَيْسَ لَهُمْ
كِتَابٌ مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۝ (۲۱) بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ۝ (۲۲)

- فرموده می:

(همچو توفی)

موسلمان ده بیست

له مانده می و

له خلق می و

په ژاره و خه لست

و زیان و خه م،

با پیاچی قینی

له کیکیکی بیست،

نوره خوی گوره

به مانده

له گونا م کانی

خوش ده بیست و

ده بیان

سرشته و لئی.

(نایه تی (۱۰)

سورته فی الفتح):

قال عبادة بن

الصامت (رضی الله عنه):

با عینا رسول الله

(رضی الله عنه) علی السمع

والطاعة فی العسر

والیسر والمنشط والمكره وظن انهم علينا وعلى ان لا تنازع الامر امله إلا ان تروا كفراً بواحاً عندكم
من الله تعالى فيه برهان، وعلى أن نقول بالحق أينما كنا لا نخاف في الله لومة لائم) (متفق عليه).
موباده می کوبی صامیت (په زانی خوی لی بی) ده لی: (په ایمانمان دا په پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) له سر
گوئی په لی و له مبه ری له ته نگانو ناسووده می دا وه له خوشی و ناخوشی دا نه گهر چی فرمان-

﴿وَالَّذِي تَرَىٰ مِنَ الْفُلْجِ نَافَاً يَنْفَرُ﴾ و نه خوابی که له ناسمانه وه به نه ندازه بارانی بق باراندون ﴿فَانفَرْنَا بِهِ نَلَفَةً مُّغَاً﴾ جا وولتیکی ووشک و مردوی پی زیندو ده کهینه وه ﴿كَذَلِكَ نَخْرُجُكَ﴾ ثابو جوره نیوهش زیندو ده کرینه وه. (۱۱) ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ و نه خوابی که هه مو جوره کانی به دی هیناوه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْفُسِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ و نه کهشتی و لخی بق هه راهم هینان که سوریان ده بن. (۱۲) ﴿فَاسْتَفْهِمُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ﴾ بق نه وه سوری پشتیان بن ﴿ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ﴾ له پاهان بیر له به هره پیروه دگارتان بکهنه وه ﴿إِذَا اسْتَفْهِمُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی سوریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾ و بهلین پاک و بین گره دی بق نه (خوابی) که نه می بق پام هینان ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ که نیچه توانمان به سه ریدا نه بو. (۱۳) ﴿وَرَأَىٰ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُقْتِلِينَ﴾ وه به پاستی نیچه بق لای پیروه دگارتان ده کرینه وه. (۱۴) ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءاً﴾ وه بیگومان له ناو بهنده کانی خوادا هندی (مندالیان) بق دلنا ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ وه به پاستی مرقی (کافر) پی نه زان و سهله نا هکرایه. (۱۵) ﴿أَمْ اتَّخَذَ مَا عِندَ بَنَاتِكَ ثَالِثاً لَّهٗ نَاوَدُوسْتَ﴾ کراره کانی کانی بق خری هه لبراره وه ﴿وَأَمْنَنَّا لَكُم بِالْبَنِينَ﴾ وه کرانی تاییهت کردوه به نیچه وه. (۱۶) ﴿وَإِذَا يُخْرِجُكُمْ﴾ وه کاتی مزده به یه کن له وان بدری ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ نَقْلًا﴾ به وهی به نمونه بق خوابی داده نا ﴿ظَلُّوا وَجْهَهُمْ لِسُورَةِ الْكُتُبِ﴾ پروی رهش هه لده گهی و پیش ده خولته وه. (۱۷) ﴿أَوْسَىٰ يَتَّبِعُوا فِي الْحَيَاةِ﴾ ثایا نه (کچه) له ناو ثالثون و خطلا به خویو کرایی و ﴿وَمَعَزَىٰ الْحَصَا غَيْرُ مُبِينٍ﴾ له کاتی ده مه قالی دا ناتوانی مه به سستی خری ده بیچی (بق خوابی بریار ده دن). (۱۸) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلِيقَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبِدُ الرَّحْمَنِ انْثَا﴾ و نه و فریشتانی که بهندهی خوابی به خشندهن به میینه یان داده نان ﴿أَشْهَدُوا خَلْفَهُمْ﴾ ثایا نه وان به دیاری دروست کردنیانه وه بوون ﴿سَخَّطَ غَضَبُهُمْ وَلَيُنَظَّرُونَ﴾ بیگومان نه و شایهتی یانهی ده نوسریت و پرساریان لی ده کری. (۱۹) ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وه ده لین نه گهر خوا بیویستایه نیچه نه و (فریشتا) نه مان نه ده په رست ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری به کیان نی به له و بارهیه وه ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا خَرَصُونَ﴾ نه وانه هه وری ده کن. (۲۰) ﴿أَمْ أَتَيْنَاهُمْ بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ یا له پیش قورئان په رتوکیکمان پی داون ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَعْصِمُونَ﴾ که نه وان ده ستیان پیوه گرتبی. (۲۱) ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا هَبْنَاهَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو ده یان ووت به پاستی نیچه باو و باپیرانمان له سه ر ثانییک دیوه ﴿وَرَأَىٰ عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّنْقَدِرُونَ﴾ وه بیگومان نیچهش په یره وی پیازی نه وانی. (۲۲)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾
 ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ حُتُّوا بَآهِدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا
 إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
 مَتَّعْتَ هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَمْ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سُلْخِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
 أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لَبُئِيَّتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

همه را کافران خرد
 خدایمان را که داد
 بکن نازی تمام و
 نه بدنه به سر
 نیت
 و به پیمانان پیدا
 که کینه و ناله
 له کار
 به ده سست
 موسلمانان کافران
 نه که بین مگر
 کافر و بن باور
 تا کفر و بیاریان
 تا ببین که
 له لایه خوار
 به لایه به میزبان
 به بیت له سر
 همه
 به پیمانان له سر
 نه به له بر خوا
 به بلین له سر
 همه

جنگایه کدا برون له تان و توانی لومه که ران نه ترسین.

نایه (۱۷) سوره نازع: (الفتح)؛ قال رسول الله (ﷺ): (إذا مرض العبد لى سافر كتب له مثل ما كان يعمل مقيماً صحيحاً) (رواه البخاري). پیغمبرى خوا (ﷺ) فرمود: (نگار موسلمان نه خوش کورت یاسه فری کرد، خوی گورد و نه نه که دوانه بل دمنوس که کلتی به لایه برون و له سالی دا به کربان).

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَالَ مُتَّفَعًا﴾ مه‌گەر خۆه‌گوزمه‌رانه‌كان (ده‌وله‌مه‌نده‌كان) ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَا
 أَبَاءَنَا عَلَىٰ أَثَرِ﴾ به‌پاستی ئیمه باور باپیرانی خومان له‌سه‌ر ئایینیك دیووه ﴿وَأَنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
 مُتَّفَعُونَ﴾ وه به‌پاستی ئیمه له‌سه‌ر ئایینی ئه‌وان ده‌پوین. (٢٢) ﴿قَدْ أُولَوُا حَتْمَكُمْ بِأَعْدَىٰ﴾
 ووتی ئه‌گەر چی من (ئایینی) راستیهم بۆ هێشاین ﴿بِمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ له‌وه‌ی که
 باورباپیرتان دیووه له‌سه‌ری ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ﴾ ووتیان بێگومان ئیمه بۆ باوه‌پین
 به‌و (ئایینی) به‌ئێوه‌دا نێزراوه. (٢٤) ﴿فَلَا تَحْقُقْنَا إِنِّهُمْ﴾ بۆیه‌ تو له‌مان لێ سه‌ندن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ جا سه‌یرکه سه‌ره‌ده‌جای سێزدانان چۆن بوو. (٢٥) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾
 وه کاتێ ئیبراهیم به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بێگومان من به‌ریم له‌وه‌ی
 ئێوه ده‌په‌رستن. (٢٦) ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له‌و زاته‌ی که‌دروستی کردووم ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ﴾
 چونکه هه‌ر ئه‌وه‌ش پێنموونیم ده‌کات. (٢٧) ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَآئِنَةً فِي عَقِبِهِ﴾ ئه‌و (یه‌کتابه‌رستی
 یه‌ی) له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جێ هێشت ﴿تَلُمْتُ الْجِبْنَ فَجَعَلْنَاهُ تَابًا﴾ تابه‌گه‌ پێنه‌وه (سه‌ری). (٢٨) ﴿بَلْ نَقُفُّ
 عَلَآءِ وَآبَاءَهُمْ﴾ به‌لکو به‌هره‌م به‌ ئه‌وانه و باور باپیرانیاندا ﴿حَقٌّ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا قورئانیان
 بۆ هات ﴿وَرَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری ئاشکرا. (٢٩) ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتێ قورئانیان
 بۆ هات ﴿قَالُوا هَذَا بَشَرٌ مِثْلُ آبَائِنَا﴾ ووتیان ئه‌مه جاسووه ﴿وَأَنَّا بِهِ كَاذِبُونَ﴾ وه به‌پاستی ئیمه باوه‌په‌ی
 پێ ناگه‌ین. (٣٠) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بۆچی ئه‌م قورئانه نه‌نێزراوه‌ته
 خواره‌وه ﴿عَلَىٰ زُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ عَنِ عَظِيمٍ﴾ بۆ پیاویکی گه‌رده‌ی (ناوایه‌و دایه‌) له‌م دوو شاره‌ (مه‌که‌که
 و طائف). (٣١) ﴿أَمْ يَحْسُبُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ ئایا ئه‌وان په‌حمه‌تی په‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌که‌ن
 ﴿فَإِنْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ﴾ له‌کاتێکدا ئیمه له‌نیوانیاندا دابه‌شمان کردووه ﴿نِعْمَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه‌ی
 گوژه‌رانیان له‌ژیانی ئه‌م دونه‌یایه‌دا ﴿وَرَزَقْنَا مِنْهُمْ نَزَقًا بَعْضُ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانمان چه‌ند پله
 به‌رزکردووه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿لِنُعَلِّمَهُم بِفِعْلِ عَمَلٍ﴾ تاهه‌ندیکیان ئه‌شیش
 به‌هه‌ندیکی تریان بکه‌ن ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَحْسُبُونَ﴾ وه به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت (بۆ تۆ) له‌وه
 چاکتره ئه‌وان که‌ی ده‌که‌نه‌وه. (٣٢) ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَكُونَ الْإِنْسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ خۆ ئه‌گەر له‌به‌ر ئه‌وه
 نه‌بویه که خه‌لکی بێن به‌ئوممه‌تی بۆ باوه‌پ (لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ) واما ن ده‌کرد هه‌ر که‌س
 بۆ باوه‌پ بویه به‌خوای میهره‌بان ﴿لَيُؤَيِّمَ شُفْعَاً مِنْ رَبِّهِ﴾ سه‌فای هه‌لوه‌که‌لیان له‌زیو و بویه
 ﴿وَتَتَّارِجَ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ هه‌روه‌ها پله‌کان که‌پێی داسه‌ر ده‌که‌ون (بۆمان ده‌کردن به‌زیو). (٣٣)

وَلْيُؤْتِهِمْ أَبُو بَاوَسْرًا عَلَيْهِ تَكُونُ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُ فَإِنْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَنِيَّ وَبَنِيكَ
 بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
 الصَّمَّةَ أَوتَهْدِي الْعُمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
 فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
 وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

نایهتی (۲۹)

سوره قی (الفتح)؛

قال رسول

الله (ﷺ): (لا تباغضوا

ولا تحاسدوا ولا

تدابروا ولا تقاطعوا

وكونوا عباد الله

إخلاصاً ولا يعمل لئلم

أن يهجر أخاه فوق

كذلك) (متفق عليه).

پیغمبر می خرد

(ﷺ) که رموی:

(تیمانداران

په کتری

به بوغزین و

به رموی به

په کتری به به و

پخت له به کتری

مه له مکه و

په یوه ندی

نیوانتان به بهین.

مه مورقان

به ندهی خوا و برلی به کترین به هیچ موسلمانیک دوست نی به له سی رقد زیاتر دهنگ له برای

موسلمانی و هرگزیت و قسهی له که له نه کات).

نایهتی (۱۰) سوره قی (الهجرات): قال رسول الله (ﷺ): (إن الشيطان قد يش أن يعبد المصلون

في جزيرة العرب ولكن في التحريش بينهم) (رواه مسلم). پیغمبر می خرد (ﷺ) که رموی تی:-

﴿وَلِيُوَفِّيَهُمْ أُنُوبَهُ﴾ و ده درگای زردمان بق خانووه کانیان داده نا ﴿وَسَرَّارًا عَلَيَّا يَتَكُونُ﴾ و ده
 کورسی و قه نه خدی زرد تاله سری دانیشتن و پال بدنه وه . ۳۴ ﴿وَزُخْرًا﴾ و ده زه خرده خدی
 زرد ﴿لَمَّا تَوْنُو وَ زِيُو﴾ و ان كل ذلك لما منع الخيرة الدنيا ﴿جا هه موو نه وانه به هره و خوشی
 ژوانی مونیایه ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به لام (پاداشتی) بقی دوی لای په روه ردگارت
 بق پاریزکارانه . ۳۵ ﴿وَمَنْ يَغْنُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ و ده هه رگه س پشت له یادی خوا
 هه لکات ﴿فَنَفِضَ اللَّهُ شَيْطَانًا﴾ هه یتانیکی بق ناماده ده کن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه همیشه
 له که لی بق و لای جیا نه بیته وه . ۳۶ ﴿وَالَّذِينَ لِيُضِلُّوهُمْ عَنْ السَّبِيلِ﴾ و ده بیگومان نه وانه
 (هه یتانه کان) له پزگای راست به رگری یان ده کن ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ واش ده زانن
 به بیگومان هه نه وانه پندوین . ۳۷ ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ هه تا کاتی که (ده مرئی و) دیته وه
 لامان ﴿فَالْيَقِيَتْ بَنِي وَنِيكَ بَعْدَ الشَّرَفِ﴾ ده لای خوزگه نیوانی من و تق به قه ده ر نیوان
 خورمه لات و خورتاوا بویه ﴿فَبَشَّرَ النَّفْسَ الْفَرِيحَ﴾ نای چ هاری به کی خراپ بوویت . ۳۸ ﴿وَلَمَّا
 يَنْفَعُكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَنَنْتُمْ﴾ (تم خوزگه) هیچ سوو بیگنان بق ناگه یه نی چونکه سته متان
 کرد ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بیگومان نیوه له سزایی سهخت دا هاویه شن . ۳۹ ﴿أَفَأَنْتُمْ
 تُسْمِعُونَ الصُّمَّ﴾ دهی نایا تر (تهی موحه ممد (الله)) ده توانی به که پ بشنه وینی (او پندی
 النبی) یان کوید ریتموونی به کی یت ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي ظُلُمٍ مُبِينٍ﴾ و ده نه و که سهی
 که له گومرای به کی ناشکرادا بیث . ۴۰ ﴿إِنَّا نَذَمْنُ﴾ جا نه گه ر تق بمرینین ﴿إِنَّا بِهِنَّ
 مُشْفِقُونَ﴾ نه وه بیگومان نیمه هه ر تر له له وان ده سیتین . ۴۱ ﴿أَوْ لَيْسَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان
 نه و هه په سهی لیمان کره وون پیشانت ده ده بین ﴿إِنَّا عَلَيْنَا مَفْعُولُونَ﴾ چونکه به راستی نیمه
 به ده سه لایین به سه ریاندا ۴۲ ﴿فَأَسْمَعْكَ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ که واته ده ست بگره به و
 قورمانه وهی بق نیردوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ مِرْطٍ مُّشْفِقٍ﴾ به راستی تق له سه ر پیبازیکی راستیت .
 ۴۳ ﴿وَأَنْتُمْ لَذِكْرِكُمْ وَالْقُرْآنِ﴾ و ده بیگومان تم قورمانه هوی ناوداری به بق خوت و بق
 که له کت ﴿وَسَوْفَ تَنْظُرُونَ﴾ له دها تووشدا پرسیارتان لی ده کزیت . ۴۴ ﴿وَنُظِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
 فَوْقِكُمْ مِنْ رُسُلًا﴾ تق پرسیار بکه و له و پیغه مبه رانهی پیش تق ناردوومانن ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ
 الرَّحْمَنِ نَايَا يَبْجَكُ﴾ له خوی مبه ربه بان برپارمان دلوه ﴿إِلَٰهِيَّةٍ يَغْدُونَ﴾ په رستراوانیک که
 پهره سرتین . ۴۵ ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به خوا به راستی مووسامان به به لکه کانه وانه
 نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَآلِهِ﴾ بق سه ر فیرعون و ده ست و پیوه نه که ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 ووتی به راستی من پیغه مبه ری په روه ردگاری جیهانیانم . ۴۶ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی
 به لکه کانی نیمه ی بق مینان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا يَحْزَنُونَ﴾ که چی نه وان به به لکه کان بق ده کنن . ۴۷

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُ السَّاحِرِ أَدْعُنَا
 رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
 الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَبْقَوِي آلَ الْيَسْرِ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَأُكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
 انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
 مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا
 خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
 إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
 ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

هروی هاتنه

خوار هروی نایهتی

سورتهی

(الزخرف): ﴿ولمّا﴾

ضرب ابْنُ مَرْيَمَ

مثلاً إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ

يَصِدُّونَ ﴿نیمای

نه حمده له

(مصدق) هوه

نه ویش له

عه بدولای کوی

عه بیاس هوه

ده گپرت هوه

ده لیت: سویتد

به خوا مانای

نایه تنکی قورنام

ده زانی میج

که سی تا نیستا

پرسیاری لی

نه کردوم له

باره یوه جا نازام

خه لکی شاره ز

هرونی لئی بویه پرسپاریان نه ده کرد له باره یوه یان پتیا ننه زانی بوو تا له باره یوه پرسپار بکن ،

(مصدق) ده لیت پاشان دهستی کرد به قسه کردن بومان جا کاتی هستا له ناو خوماندا سه رزه نشتی

خوامانمان کرد که بچی پرسپاری مانای نه و نایه ته مان لی نه کرد (مصدق) ده لیت من ووت: نه گهر

سبه یئی هات من پرسپاری لی ده که م جا که سبه ی هات ووت نه ی عه بدولای کوی عه بیاس دوینی-

﴿وَمَا يُرِيدُ مِنَ الْيَهُودِ﴾ و هيج به لگه يه کمان نيشان نه داوان ﴿إِلَّا هِيَ أَكْثَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ مه گهر نه و به لگه يه گهره تريو له هاو تاکه ي ﴿وَأُخَذَتْهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ وه تووشی به لاو سزامان کردن (چونکه باوه پريان نه هيتا) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بق نه وهی بگه پيئه وه (له بی باوه پی). ۴۸ ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ﴾ ووتیان (به مووسا) نهی جادو باز ﴿أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ﴾ داوامان بق بکه له پهروه ردگارت نه وهی به لئینی پی داوی (به دی بیئی) ﴿إِنَّا لَمُهْذُونَ﴾ نه وسا به پاستی ئیعه باوه پردین. ۴۹ ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ﴾ جا کاتی به لاو سزاکه مان له سهریان لابرده ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ کوتوپر په یمانه که یان مه لده وه شانده وه. ۵۰ ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ وه فیرعه ون جاری دابه ناو گه له که پیدا ﴿قَالَ يَبْنَورُ أَيْسَ لِي مَلِكٌ يَصْرُ﴾ ووتی نهی گه له کم ئایا پادشایی میصر می من نی یه ﴿وَهَذِهِ آيَاتُهُ يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ وه نه م پوویارانه به ژیره؟ (کوشکه کانی) مندا ناپون؟ ﴿أَفَلَا تَنْصَرُونَ﴾ دهی ئایا ئیوه نایبین؟ ۵۱ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَعِي﴾ به لکو من باشترم له و (مووسا) که لاوازو بی پیره ﴿وَلَا يَكَاذُ بَيْنُ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه بکات (زمانی ته واونی یه). ۵۲ ﴿قُلُوا أَلْقِ عَلَيْهِ آيَاتُكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ده بچی بازنی ئالتونی پی نه دراوه؟ (نه گهر پاست ده کات) ﴿أَوْ جَاءَ لَعْنَةُ الْمَلِكَةِ مُقَرَّنِينَ﴾ یان فریشته ی (شایه تی ده) له گه لدا نه ها تووه. ۵۳ ﴿فَأَسْتَفْخِفْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ﴾ جا به م قسانه گه له که ی مه لعه له تان و نه وانیش گوئرایه لیان کرد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بیگومان نه وان مه میشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه لیکی له سنور ده رچو بوون. ۵۴ ﴿فَلَمَّا ءَاسَفُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ جا کاتی رقیان مه لساندین توله مان لئ سه ندن ﴿فَاغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه نجا ه موویانمان له ده ریادا خنکاند. ۵۵ ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَاقًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ و کردمان به نمونه و ئاموزگاری و په ند بق که سانی که دواتردین. ۵۶ ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ وه کاتی عیسی کوی مریم به نمونه هیترایه وه ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ ده ست به چی گه له که ت ده یکه نه هاوارو قیره ی خوشی (واده زانن قسه ی نه وان به سر قسه ی پیغه مبردا ﴿سَهْرَكِهِ وَتَوَّه﴾. ۵۷ ﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾ وه ده لئین ئایا په رستراوه کانی ئیعه باشتره یان عیسا ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه وانه نمونه ی عیسیان ته نها بق ده م بازی بق ده هینایت وه ﴿بَلْ مَرْقُومٌ خَمِيمٌ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وانه گه لیکی زدر ده مه قالی که زن. ۵۸ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ عیسا هيج نی یه جگه له به نده یه که به هره مان رشتووه به سریدا ﴿وَجَعَلْنَاهُ نَمَلًا يُبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه کردومانه به نمونه بق نه وهی ئیسرائیل. ۵۹ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكَ مَلَكًا﴾ نه گهر بمانویستایه له جیاتی ئیوه فریشته مان داده نا ﴿فِي الْأَرْضِ مُخْلِفُونَ﴾ له زه ویدا ده بوونه جی نشینی ئیوه. ۶۰

وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّبِعُون هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَوْيَاكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٣﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٥﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٦٩﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٠﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

- فرمودت
ثابتی که درین
مهی که
پرسیداری
نکرده
دیده‌ای نازنی
خاکلی ده‌بزان
له‌رنه‌وه پرسیدار
له باره‌یوه ناکن
یان بییان نه‌زانیه
، ورم نه‌ثابت و
ثابت‌کانی پیش
نمودن که
خویندته‌وه
مانا کانیم پی بلی
وونی باشه ،
پیغمبری خوا
(ک) به‌قورده‌یشی
ووت (ن) ی
قورده‌یشی به‌کان
به‌راستی هیچ کس
نبه جگه له خوا

بهرستری و خیری تیدا بیت) وه قورده‌یش ده‌یانزانی که گاوردکان عیسی کوی مه‌ریم ده‌په‌رستن و
چی به پیغمبریش ده‌لین جا ووتیان نه‌ی موحه‌مه‌د تو مه‌گر تو نالیت عیسا پیغمبره و به‌نده‌یه‌که
له به‌نده چاکه‌کانی خوا ده‌ی نه‌گر راست ده‌که‌یت نه‌وه بیگومان عیسا په‌رستروایانه که‌واته خیری تیا
نی په وه‌ک خوت ووت له‌و کاته‌دا نه‌م ثابت دابه‌زی «وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُون».

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِسَانَهُ﴾ وه بیگومان (داب‌ه‌زینی عیسا بق س‌ه‌ر زه‌وی) به‌کیکه له‌نیشانه‌کانی قیامت ﴿فَلَا تَمْتَرُ بِهَا﴾ که‌واته ده‌رباره‌ی قیامت هیچ گومان‌تان نه‌بێ پاسته ﴿وَأَنْتُمْ عَنْ﴾ وه شوینی من بکه‌ون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نه‌مه ریگای راسته. ٦١ ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وه‌باشه‌یتان به‌رگریتان نه‌کات له‌پ‌ن‌م‌وونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ به‌پاستی نه‌و (شه‌یتان) د‌و‌ژ‌م‌ت‌یک‌ی ناشکرای ئیوه‌یه. ٦٢ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه کاتی عیسا به‌لکه پ‌و‌و‌نه‌کانی ه‌ینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ روتی (به‌نه‌وه‌ی ئیس‌ر‌ائیل) بێ گومان به‌پیغه‌م‌به‌رایه‌تی ه‌ات‌و‌وم بق ناوتان ﴿وَلَا أُبَيِّنْ لَكُمْ﴾ بق نه‌وه‌ی پ‌و‌و‌نی بکه‌مه‌وه بو‌تان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ ه‌ه‌ندی له‌و‌شتانه‌ی جیاوازن ت‌ی‌یدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا ب‌تر‌سن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گ‌و‌ی‌رایه‌لیم بکه‌ن. ٦٣ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ به‌پاستی خوا پ‌ه‌روه‌ردگاری من و پ‌ه‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته ه‌ه‌ر نه‌و ب‌پ‌ه‌ر‌ستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ه‌ه‌ر نه‌مه پ‌ی‌گ‌ای پاسته. ٦٤ ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا ک‌و‌مه‌له‌کان جیا‌واز بو‌ون له‌نی‌وان خ‌و‌یا‌ندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ س‌زا‌و له‌نا‌و‌چ‌و‌ون بق نه‌وانه‌ی س‌ته‌میان کرد ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ آيَةِ﴾ له‌س‌زای سه‌ختی پ‌و‌ژ‌ی به‌نا‌زار. ٦٥ ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه له‌پ‌و‌ژ‌ی د‌و‌ای چ‌ا‌وه‌پ‌و‌انی چی ده‌که‌ن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که‌ک‌وت و پ‌ر‌ ب‌ی‌ت ب‌و‌یان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ک‌ات‌یک‌دا نه‌وان ه‌ه‌ست نا‌که‌ن. ٦٦ ﴿أَلَا خَلَاءٌ يَوْمَئِذٍ يَعْضُّهُمْ لِيَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ د‌و‌ست و خ‌و‌شه‌و‌ی‌سته‌کان له‌و پ‌و‌ژ‌ه‌دا د‌و‌ژ‌منی به‌ک‌ترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگه له‌پ‌ار‌یز‌کاران. ٦٧ ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ﴾ (ب‌ی‌یان ده‌وتری) نه‌ی به‌نده‌ک‌انم نه‌م‌و‌ی هیچ مه‌تر‌س‌یه‌ک‌تان له‌س‌ه‌ر نی به‌ ﴿وَلَا أَشْرَ تَحْزَنُونَ﴾ خ‌ه‌ف‌ت‌یش نا‌خ‌و‌ن. ٦٨ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی با‌وه‌پ‌یان به‌ئایه‌ته‌کانی ئی‌مه ه‌ینا‌وه ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و ه‌ه‌م‌یشه گ‌ه‌ردن که‌چ بو‌ون. ٦٩ ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له‌و پ‌و‌ژ‌ه‌دا پ‌ی‌یان ده‌ل‌ین) ب‌چ‌نه به‌ه‌ه‌شته‌وه ﴿أَشْرَ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوه و ها‌وس‌ه‌ره‌ک‌انتان ﴿تَحْمِلُونَ﴾ (پ‌ی‌ز ده‌گ‌یر‌ین و) د‌ل‌ خ‌و‌ش ده‌ک‌ر‌ین. ٧٠ ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَنْخَابٍ﴾ به‌س‌ینی و پ‌ه‌رد‌اخ‌ی ئ‌ال‌ت‌ونی (خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه) ده‌گ‌ی‌ن به‌س‌ه‌ری‌اندا ﴿وَلِيَهَا مَا قَشَتِهِ الْأَفْسُ﴾ وه له‌و به‌ه‌ه‌شته‌دا ه‌یه نه‌وه‌ی د‌ل‌ ه‌زی لی ب‌ک‌ات ﴿وَتِلْكَ الْأَعْنَافُ﴾ و چ‌او له‌ز‌زه‌ت له‌ب‌ی‌ن‌ینی ب‌یات ﴿وَأَشْرَ بِهَا خَلْدُونَ﴾ وه ئیوه به‌ه‌تا ه‌ت‌ایی ده‌م‌ی‌ن‌نه‌وه ت‌ی‌ای‌دا. ٧١ ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ نه‌وه نه‌و به‌ه‌ه‌شته‌یه که‌ بق ئیوه ما‌وه‌ته‌وه (پ‌ی‌تان سرا‌وه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌ه‌قی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ ده‌تان‌کرد. ٧٢ ﴿لَكُمْ فِيهَا نَكَبَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بق ئیوه ه‌یه ت‌ی‌یدا م‌ی‌وه ه‌اتی ز‌و‌د ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که‌ل‌ی‌یان ده‌خ‌و‌ن. ٧٣

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَفْرَعُهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَىٰ أَيْمَنُكَ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ حَسْبُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ بَرِّبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يَزُومُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

-(ملکیان شہ پتان
ہیٰ نو مبد ہوہ
لہوہی کہ لہوہی
ہوہ ہدا نوہی کہ ران
ہیہ ہستن ، بہ لام
لہ نازلہوہ و تیکدانی
نہوہیان - ہیٰ
نو مبد نہ ہوہ -)

نہ ہستی (۱۸)

سورہ یس

(الذاریات) : قال

رسول اللہ (ﷺ):

(لن الله ينزل كل

ليلة إلى سماء الدنيا

حين يبقى ثلث

الليل الأخير،

فيقول: هل من

تائب فأتوب عليه؟

هل من مستغفر

فاغفر له؟ هل من

مسائل فيعطى

سؤله؟ حتى يطلع

الفجر) (رواه البخاري ومسلم). پیغمبر ہیٰ خوا (ﷺ) فرمویہی: (بیگو مان ہموو شہ ویک خوا دیتہ
خوارہوہ بل ناسمانی دنیا - ہاوہمان ہیٰ پتی ہیٰ شہوہی شیایوی خوا بیت - کاتی سیٰ ہیٰ کی کتایی
شہوہ، نہ ہجا دہفرموی: کہ سیٰ تہوہ کار ہیٰ لہوہ خرقہ ہیٰ؟ کہس ہیٰ داوا لی یورین بکات تالیی
ہیوہم؟ کہس ہیٰ داوا بکات تاداواکی ہیٰ ہیٰ بدیت؟ ہتا ہڈ ہلدی - کہ نوہی ہیٰانی دہیت -)

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ﴾ به پاستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له سزای دوزخ خدا به همه می‌شود
 ده می‌نهند. (۷۴) ﴿لَا يَنْفَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له سر سوک ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ يَلْبَسُونَ﴾ وه نهوان
 له ناو نه سزایه دا بی نومیدن. (۷۵) ﴿وَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ وه نیچه هیچ سته می‌کمان لی نه کردون
 ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به لکو هر خویان سته مکار بیون. (۷۶) ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ﴾ وه هاوار
 ده کن نهی مالیک (سهر به رشتیاری دوزخ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا زُلْكَ﴾ با په روه ردگارت بمان
 مرقیتیت (تارزگاریین) ﴿قَالَ إِنَّكَ مُكُتَبٌ﴾ (تهویش) ده لی بی گومان نیوه ده می‌نهند. (۷۷)
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویتند به خوا به پاستی (تایینی) مه قمان بق می‌تاوان ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ
 لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به لام تقدیه تان راستیقان بی ناخوشه. (۷۸) ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ﴾ به لکو نهوانه بق
 پیلان و فیلیان (له پیغه مبر) ﴿لِتَبْرَأَ﴾ ﴿لَنَا نَبْرُونَ﴾ بقیه به پاستی نیچه ش بق توله
 لی سه ندنیان لی براین. (۷۹) ﴿أَمْ حَسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ شاخ وا ده زانن نیچه
 نه نیسی و چه کانیان نابیستین ﴿بَلَىٰ﴾ به لی ده بییستین ﴿وَرُسُلَنَا لَئِيْمٌ يَكْتُوبُونَ﴾
 فریخته کانیسمان که له لایان (نامادهن نهو پیلان و فیلیان) ده توسن. (۸۰) ﴿قُلْ إِنْ كَانَ
 لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی نه گر په روه ردگار کوپی بیوایه ﴿فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ﴾ نهو من یه که من
 ده مبرست. (۸۱) ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاک و بی گهردی بق په روه ردگاری
 ناسمانه کان و زهوی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و په روه ردگاری عرش ﴿عُثَا يَصْلُونَ﴾ لهو (قسه
 ناریکانه) که نهوان بق خوی مه لده بیستن. (۸۲) ﴿لَقَدْ زَمَمُ خَوْضًا وَبُغْيًا﴾ جا لییان گهری
 با سهرگر می پروپوچی بن و کالته بکن ﴿حَقٌّ يُلْقَوْنَ يُوزَنُ﴾ مه تا ده کن به پوزی خویان
 ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که به لیانیان پی دراوه. (۸۳) ﴿وَمَنْ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه نهو (خوایه)
 زاتیکه په رستراوه له ناسماندا ﴿رَبِّ الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه په رستراوه له زهویدا ﴿وَمَنْ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ﴾ وه ته نها تهویش کار دروستی زانیه. (۸۴) ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه
 پاک و به فیهو گهره یه نهو خویای که خاوهنی ناسمانه کان و زهوی یه ﴿وَمَا يَنْظُرُهُمَا﴾ وه
 مه رچی له نیوانیاندایه ﴿وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه زانینی (هاتنی) پوزی دواپی ته نها لای نهو
 ﴿وَالَّذِي تَرْجَعُونَ﴾ وه هر بق لای نهو ده گهرتیه وه. (۸۵) ﴿يَهْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
 الشَّفْعَةَ﴾ وه نهوانی بیجکه له خوا ده په رسترتین (هاوریان لی ده کرئ) ناتوانن تکا بکن
 ﴿إِلَّا مَنْ شِئَ بِالْحَقِّ﴾ مه گر که سانی شایه تی یان به هق دابی ﴿وَهُمْ يَنْفُلُونَ﴾ وه
 مه قیان زانیوه و ناگاداری بیون. (۸۶) ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه نه گر پرسپاریان
 لی بکهیت کن دروستی کردون ﴿لِيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده لیقن خوا ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ دهی
 چدن نهوان له پاستی لاده رین. (۸۷) ﴿وَقِيلَ يَرْزُقُ﴾ وه پیغه مبر ﴿كَلَّا﴾ (شکاتی کردی)
 ووتی نهی په روه ردگار ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ به پاستی نهوانه که لیکن باوه پ نا می‌تن.
 (۸۸) ﴿فَاَصْلَحْ عَنْهُمْ﴾ جاواریان لی بیتنه و کوتیان پی مه ده ﴿وَلَنْ نَنْفَعَهُمْ﴾ وه خوا
 حافیزیان لی بکه ﴿لَنُوفِ يَنْفُلُونَ﴾ له مو پاش ده زانن (چی یان به سه ریت). (۸۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۝ (۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ (۲) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ (۳) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ (۴)
 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ (۵) رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ (۶) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ (۷) لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ (۸) بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ (۹)
 فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانٍ مُبِينٍ ۝ (۱۰) يَغْشَى
 النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ (۱۱) رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
 إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ (۱۲) أَتَى لَهُمُ الْدِكْرُى وَفَدَّاهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۝ (۱۳)
 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِثْلُنَا ۝ (۱۴) إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
 إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ (۱۵) يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ ۝ (۱۶)
 وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
 كَرِيمٌ ۝ (۱۷) أَنْ أَدَّوْا إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ (۱۸)

هروی هاتمه

خوارزمی نایه تی

(۱۰-۱۵) سورته

(الدخان):

«فارتقب یوم»

تأتی السماء

بخان مبین» تا

ده گانه «إنا

کاشفو العذاب

قلیلا لکم

عائنون» بخاری

له عابدولله

ده گانه

نمای نایه ته که

ده بلیت له کانتیکها

هو که توهمیش

سهریچی

پتفه مبریان کردو

باومریان پی

نمیتنا

پتفه مبروش

(کله) نوما ی لی

کردن خوا تووشی گران و بین بارانیان بکات و ده گران سهریچی یوسف فیر خوارم تووشی پی
 بارانی و گران کردن تا ایمان لی مات کسکیان سهری ناسمانی ده گره ایوان خلق و ناسمانی
 و ده توکل ده بینسی بهمقی برسیتی و لاوان سهره خوارم گهرهش نیم نایه ته سی لبرزانند
 «فارتقب یوم تأتی السماء بخان مبین یغشی...» عابدولله ده لی پتفه مبر مات و پی ی روترا-

سوره نبي (الدخان)

﴿بَشِّرِ اللَّهَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خدای به خشنده می پوره بان ﴿حَم﴾ به (ها، میم) ده خویندیتوه خوا زاناره به واتاکه می. (۱) بق زانیاری زیاتر سهیری سوره نای سوره نای (البقره) بکه ﴿وَالْعَصَبِ الْأَمِينِ﴾ سویند به م قورنانه روون کړه ویه. (۲) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا فِي قُلُوبِ مُبْرَكٍ﴾ به پاستی نيمه هم قورنانه مان له شه ویکي پيرلندا ناروخته خواره وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ بچ گومان نيمه ترمنځنه رين. (۳) ﴿يَا مُرْقُوقُ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ لهو (شوره پيرلنده) ها مهو و کار و بار ویکي به جوی له يه ک جیاده کړیتوه. (۴) ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ عِندِنَا قَوْمًا نَتِيكُ لَه لَآيِنَ نَتِيْمُوهُ﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به پاستی نيمه پيغه مبه ران ده نيرين. (۵) ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ کړه حمه نتيگ له لایه ن په روه رديگرتوه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْغَلِيظُ﴾ بچ گومان هر خوا پيسه نری زانایه. (۶) ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په روه رديگاری ناسمانه کان و زهوی وه هر چی له نيوانياندايه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر نيمانداري پاسته قيننه. (۷) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هج په رسترو ویکي پاست نی په جگه له خوا ﴿خَيِّ - وَنَمِيتُ﴾ (خوا) ده زلني و دهر ویکي ﴿وَنُكْرُ وَرَبِّ رَبَّابِكُمْ الْأَوَّلِ﴾ په روه رديگاری نيوه و په روه رديگاری بار و باپيره پيخوه کانتانه. (۸) ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به لام نهوان له دوو دلی و گوماندا گمه و کالته ده کن. (۹) ﴿فَلَا تَرْفَعِ﴾ جا چاره روه بان به ﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ﴾ پړوئی ناسمان نوکه لیکي ناهکرای لی په پيدا ده بین. (۱۰) ﴿بَغْضَى الْأَنْفُسِ﴾ مهو و ناده می دلا ده کړی ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و (ده لپښ) نه مه به لایه کی سه خته. (۱۱) ﴿رَبَّنَا أَكْرِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ نه ی په روه رديگاری مان هم سزایه مان له سره لایه ﴿إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ به پاستی نيمه باوه رديگاری. (۱۲) ﴿أَنْ لَّهُمُ الْذِكْرُ﴾ چلن ته من خواره دین و نامولگاری و ده رده گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ﴾ که به پاستی پيغه مبه ویکي روون و ناهکرایان بق ماتوه. (۱۳) ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ له پاشان گوښان پی نه دلو ﴿وَقَالُوا مُعَلَّوْنَ خُفُونَ﴾ ده روښان: فیرکرو ویکي هیته. (۱۴) ﴿إِنَّا كَاذِبُونَ الْعَذَابَ قَلِيلًا﴾ بچ گومان بق ماوه یه کی که م هم به لایه لا ده بین ﴿إِنْ كُنَّا عَايِدُونَ﴾ بچ گومان نيوه ده که پلنسه وه (بق بق باوه ردي). (۱۵) ﴿يَوْمَ تَبْلُغُ السَّحَابَةُ الْكُبْرَى﴾ پړوئی نيت په لاماریکی به هیز و هره گه وديان بق ده بین ﴿إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ به پاستی نيمه توله ده سه نین (له کافران له جهنګي به رديان). (۱۶) ﴿وَلَقَدْ كُنَّا نَبْلِهَ قَوْمَ يَرْغُوثَ﴾ سویند به خوا به پاستی له پيش نه مان گلی فیرعه وتمان تالی کړه ووه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ و پيغه مبه ویکي به رديان بق مات. (۱۷) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّ عَذَابَ اللَّهِ﴾ (پیشی ورتن) که به نده کانی خوا (یه نی نيسرائيل) به من بصيغون ﴿إِنِّي لَكُرُؤْمُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه به پاستی من پيغه مبه ویکي نه بین و باوه رديگرایم بق نای نيوه. (۱۸)

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عَذْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنْ هُوَ لَا يَوْمَ جُرْمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِعِ بَعْدِي لِيَلَّا أَنْتُمْ
 مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ هَوَاءً لِيَهُمْ جُنْدٌ مَغْرُقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
 تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنِعْمَةً
 كَانُوا فِيهَا فَكَفَاهِمْ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾
 فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آخَرْنَا نُهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾
 إِنْ هُوَ إِلَّا لَيَقُولُنَّ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا
 نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهَمْ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْنِ ﴿٣٨﴾
 مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

تهی پیغمبر می

خوا دایا بکه

خوای گه وده باران

بق موضهر بیارونی

به پاسنی له و تان

پیغمبر می

(فرمودی):

(بق دایای باران بق

موضهر بکه؟

به پاسنی تق به

جودته تیت) نینجا

سومای باران

بارونی بق کردن و

بارانیان بق بار و

ثم ثایه ده دلبه نی

(إِنَّكُمْ عَائِدُونَ)

کاتی دسان و

گه وده رانیان خلش

بوو گه پانه وده بق

نه و تاوانکاره ی

کله پیش تردا

ده بیان کرد خوایش

ثم ثایه تهی دابه زاند ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ﴾ واته بقوی غه زای به در.

نایه تهی (۵۷) سوره ناسی (الدخان): قال رسول الله (ﷺ): (يقول الله عز وجل يوم القيامة. يا ابن آدم: استطعتك

فلم تطعمني...) (رواه مسلم): پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (خوای گه وده له بقوی قیامه تدا ده فرمودی): تهی

نه و ی نادم. دایای خواریده مه نیم لی کردی به لام خواریده مه نیت پی نه دام - واته خواریده مه تیت به به نده کانه تدا -).

﴿وَأَن لَّا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ وه خوتان به به ریزد گورد مه زانن له به رامبر خوادا ﴿إِنِّي أَنَا بَرُّ بَطْلَانٍ﴾
 ﴿بِئْسَ الْكُفْرُ﴾ بئ گومان من به لگوو نیضانه به کی تاشکرام بق هینان. ۱۹ ﴿وَأَن عَذَّتْ بَرِّي وَزَيْجَرُ﴾ وه
 بئگومان من په ناده گم به به روه رنکاری خرم و به روه رنکاری نئوه له وهی ﴿وَأَن تَزْهَوْنَ﴾ که
 نئوه به رنبارانم بکن. ۲۰ ﴿وَأَن لَّمْ تَزْمُوا لِي فَأَعْرِضُون﴾ وه که ر باوه ریم پی ناهینن نه وه
 وازم لی بینن (و خراپم ده ربارم مه کن). ۲۱ ﴿فَضَاءٌ رَّهْمٌ﴾ جا هاواری له به روه رنکاری
 کرد (ووتی) ﴿وَأَن مَّقُولًا قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به راستی نه مانه که لیکي تاوانباران. ۲۲ ﴿فَأَسْرِ بِمِیْنَادِیْ
 لَیْلًا﴾ نه ورا (پتی ووترا) به نده کاتم به شه و به ره ﴿إِن کُمْ شَیْطُونَ﴾ چونکه به راستی
 (فیرمه ون کرمه له کی) نواتان ده که وون ۲۳ ﴿وَأَنزَلَ الْبَخْرَ زَمْزًا﴾ وه دهریا که (نیل)
 به تارامی و ناوه به بجن بیله ﴿إِن کُمْ مُّذْرِبُونَ﴾ بئ گومان نه وانه سه ریا زاننکی خنکینرو
 دهن (تبییدا). ۲۴ ﴿کَزَّ زُرَّكَ﴾ چه نده هایان به بجن هیشت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُتُون﴾ له باخات و
 کانیاو. ۲۵ ﴿وَنَزَّوْعٌ وَنَقَامٌ کَرِیمٌ﴾ و کشتوکال و جی و ماوی چاک و خوش. ۲۶ ﴿وَنَسَمَةٌ کَاثِرًا
 لِّیَا فُلْکَیْنِ﴾ وه نازو نیمه متی زرد که نه وان تیایدا ده زیان و پایان ده بواره. ۲۷ ﴿كَذَٰلِكَ
 وَأَوْزَنْنَاهَا قَوْمًا لِّلْآخِرِیْنِ﴾ هه ریم جوره نه (خوشی به مان دا به که لیکي تر. ۲۸ ﴿فَمَا بَکَتْ عَلَیْهِمُ
 السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه تاسمان و نه زهوی نه گریا بقیان ﴿وَمَا کَاثُرًا مَّسْرِیْنِ﴾ و مقله تیغیان پی
 نه درا. ۲۹ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ سویند به خوا به راستی نه وهی نیسرائیلیمان بزگار کرد
 ﴿مِنْ الْعَذَابِ الْمُبِیْنِ﴾ له سزای ریسواکه. ۳۰ ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرمه ون ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلَی بَنِ
 الْمَسْرِیْنِ﴾ بئ گومان فیرمه ون خویه زل زاننکی له سنوود دهرچو بو. ۳۱ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ
 سُوْیْتًا بِخَوَافِیْهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی نه وهی نیسرائیلیمان مه لبارد ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَی الْعَفْیْنِ﴾ به سهر خه لکی
 (سهرده می خویان) دا به پی ی زانیاری (خومان). ۳۲ ﴿وَنَاتَيْنَاهُمْ مِنْ الْأَنْبَسِ﴾ وه موچه یزو
 به لگی زلیمان پیدان ﴿مَا لَیْهِ بَلَدٌ مَّیْمَنٌ﴾ که بق نه زمونی تاشکرا به من بیت. ۳۳ ﴿إِن
 مَّقُولًا﴾ به راستی نه وانه ﴿لَقَوْلُونَ﴾ ده لئین. ۳۴ ﴿إِن مِّنْ إِلَّا مَوْثِقَاتُ الْوَلَدِ﴾ هه ر بویه به کم
 جار دهرمین ﴿وَمَا حَنَ بِمَسْرِیْنِ﴾ نیتر زینسور ناکریننه وه. ۳۵ ﴿فَأَنزَلْنَا بَنَاتِنَا﴾ دهی باور
 باپیرانمان (زینسور بکنه وه) بیان هیکننه وه (بق نییا) ﴿إِن کُفِّرْ سَعْدِیْنِ﴾ که که نئوه راست
 ده کن. ۳۶ ﴿أُمُّ خَرْجٍ﴾ نایا نه وانه چاکترن ﴿أُمُّ زَوْجٍ شَیْخٍ﴾ یان گلی تو به به (ی پانهای
 به من) ﴿وَالَّذِیْنَ مِنْ نِّسَابِیْ﴾ و نه وانه له پیشیان وه بوون ﴿أَمَلْکُمْ﴾ هه موویانمان له ناو
 برد ﴿إِن کُمْ کَاثِرًا مَّجْرِمِیْنِ﴾ چونکه بئگومان گشتیان تاوانباروون. ۳۷ ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ﴾ وه دروستمان نه کردیوه تاسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا یَبْنِیْنَا﴾ نه وهی له نئوایانندایه
 ﴿لَمِیْنِ﴾ به بی هوده و کالته. ۳۸ ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر نوویانمان
 به دی نه هیناوه مه که به راستی ﴿وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُونَ﴾ به لام (قوریه یان نازان. ۳۹)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾
طَعَامٌ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا
مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْزَنُهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سورتهی (الطور)؛

عن جابر بن مطعم

(رضی الله عنه) قال:

(سمعت النبی

(ﷺ) یقرأ فی

المغرب

بالتوراة)

البخاری).

جوابه بی کوی

مطعم (به نامی

خوای لی بی

ده لی: گویم

له پیغمبر (ﷺ)

بورو له نویسی

مه فرییدا سورتهی

(و الطور)

ده خوند).

نایهتی (٢٦)

سورتهی (الطور)؛

قال رسول الله

(ﷺ): (من خاف

أدلیج ومن أدلیج

بلغ المنزل، ألا إن سلعة الله غالية إلا إن سلعة الله الجنة) (رواه الترمذی). پیغمبره بی خوا (ﷺ)

له رهووه تی: (مه کس له خوا بترسی گوج و گول ده بیټ - له عیباده تدا - هر که شیش گوج و

کوک بور - له عیباده تدا - ده گانه جیگای مه به ست - که به مه شته - ناگادارین به پاستی نه و شته ی

خوا ده پوروشیت نذر گران به هایه بیگومان نه و شته ش به مه شته).

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ﴾ بئى گومان پوژى جياکردنه وه (ى حق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْعِبُ﴾
 کاتى ديارى کراوى مه موويانه. ٤٠ ﴿يَوْمَ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا﴾ پوژىکه هيچ دوستى
 ناتوانى که مترين سوود بگه يهنى به دوستى خوى ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه يارمه تيش
 نادرين. ٤١ ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾ مه گهر که سى خوا ره حمى پى بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ﴾ به پاستى ته نها خوا به ده سه لاتی ميه ره بانه. ٤٢ ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُوفِ﴾ بيگومان
 دره ختى ژقنه موت. ٤٣ ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ خوراکی تاوانباره (کافره). ٤٤
 ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه کوخلته‌ی پوژن زه يتوون ﴿يَغْلَى فِي الْبُطُونِ﴾ له ناو سکه کانداه کولى. ٤٥
 ﴿كَفَى الْحَمِيرِ﴾ هه وه کو کولانی ناوى نؤد گهرم. ٤٦ ﴿خُدُوهُ فَاغْلَبُوهُ﴾ (نه وه کافره)
 بيگن و به توندی رای کيشن ﴿إِلَّا سَوَاءَ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده ييه نه) ناوه پاستى دؤزه خ. ٤٧
 ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾ پاشان بيرژن به سه سه ريدها ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيرِ﴾ هه ندی له ناگرو
 ناوى نؤد گهرم. ٤٨ ﴿ذُقْ﴾ (پى ى دووتریت) بيچيژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ چونکه
 به پاستى تق به ده سه لات و به پيژى (گالته‌ی پى ده کرى). ٤٩ ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
 تَمْتَرُونَ﴾ بيگومان نه مه نه و سزايه يه نئوه گومانتان لى هه بوو. ٥٠ ﴿إِنَّ الْآلَمِينَ فِي مَقَامٍ
 أَمِينٍ﴾ به راستى پاريزکاران له شوينىکى بيوه يى و نارام دان. ٥١ ﴿فِي حَسْرَةٍ وَعُيُونٍ﴾
 له ناو باخات و نزیک کانياودان. ٥٢ ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له ناو ريشمى ناسک و
 نه ستور ده پوژن ﴿مُتَقَبِّلِينَ﴾ پويه پوى يه کترى داده نيشن. ٥٣ ﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورٍ
 عِينٍ﴾ هه روه ها کيزانى چاوگه وره ده که ينه هاوسه ريان. ٥٤ ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَبِكْرٍ﴾ له و
 به هه شته دا هه موو جوړه ميوه يه ک داوا ده که ن ﴿أَمِينٍ﴾ به تا سووده يى و بئ وه يى.
 ٥٥ ﴿لَا يَذُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ﴾ له به هه شته دا هه رگيز مردن ناچه ژن ﴿إِلَّا أَلْمُوتَةَ الْأُولَى﴾
 جگه له مردنى يه که م جار ﴿وَوَقَّهَتْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه (خوا) له سزای دؤزه خ پاراستوونى.
 ٥٦ ﴿فَضَلَّ مِنْ رَيْكٍ﴾ نه مه به خششه له لايه ن په روه ردگارته وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾
 نا نه وه يه سه رکه وتنى نؤد گهره. ٥٧ ﴿فَإِنَّمَا يَقْرَعُكَ بِلَسَاكِ﴾ جا به پاستى نه م
 قورئانه مان له سه سه زمانى تق ناسان کردووه ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بق نه وه ي بيرکه نه وه.
 ٥٨ ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾ نيتر تق چاوه پوان به بئى گومان نه وانيش چاواپوانن. ٥٩

سورته‌ی ﴿الْجاثیه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿حَمْدٌ﴾ به (حار، میم) ده‌خویندیتته‌وه خوا زاناره به‌واتاکه‌ی بقی زانباری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه. ۱ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ هیئا نه خواره‌وه‌ی نه‌م قورئانه ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خدای به‌ده‌سه‌لاتی کاردروسته‌وه‌یه. ۲ ﴿إِنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ بی‌ن گومان له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا تَنْتَفِرُ لَكَ رَبِّینَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لکه‌ه‌یه بقی باوه‌ر دلان. ۳ ﴿رَبِّ خَلْقِكَ﴾ وه له‌ دروست کردنی خرقان دا ﴿وَمَا بِكَ مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه نه‌و گیان له‌به‌رانه‌ی بلارده‌بنه‌وه ﴿لَا تَنْتَفِرُ لِقَوْمٍ يُرْفُونَ﴾ چه‌ند به‌لکه‌ه‌یه بقی که‌سانی باوه‌ری بت‌ویان ه‌یه. ۴ ﴿وَأَخْلَفَ النَّبِيُّ وَالنَّبِیُّ﴾ وه له‌ جی‌اوازی شه‌و و پدژ ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَّا مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ وه له‌و بارانه‌ی که‌خوا له‌ ناسمانه‌وه ده‌میارینیت (که‌ه‌ری بسق و پدزی یه) ﴿فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضُ بِغَدٍ مَوْتَهَا﴾ که‌ به‌ه‌زیه‌وه زه‌وی زیندوده‌کاته‌وه (ده‌یورینیتته‌وه) ﴿وَضَرَبَ الرِّيحُ﴾ وه له‌گردانی بایه‌کان ﴿لَا تَنْتَفِرُ لِقَوْمٍ يُغْلَبُونَ﴾ چه‌ند به‌لکه‌ه‌یه بقی که‌سانی که‌تن ده‌گن. ۵ ﴿ظَلَمْتَ النَّاسَ﴾ نانه‌مانه‌ به‌لکه‌کانی خوان ﴿تَقْلُومًا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده‌یخوینینه‌وه بقت به‌راستی و دروستی ﴿فَبِأَيِّ حَبِيبٍ﴾ جا به‌ چی قسه و گوفتاریک ﴿بَغَدٍ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوی خوار به‌لکه‌کانی باوه‌ر ده‌مینن. ۶ ﴿وَنَزَّلَ لَكُمْ الْقُرْآنَ﴾ سزاوله‌نارچوون بقی ه‌موو درینیتکی گونا‌مبار. ۷ ﴿تَنْشِئُ النَّبَاتَ﴾ که‌ به‌لکه‌کانی خوا ده‌بیستیت ﴿تَنْزِيلَ عَلَيْهِ﴾ بقی ده‌خویندیتته‌وه ﴿ثُمَّ يُعْرِضُ عَنْكُمْ﴾ له‌پاشان (له‌سر کافری) به‌رده‌وامه چونکه خرقه‌زل زانه ﴿كَانَ لَكُمْ يَسْمَعُ﴾ نه‌لتی ه‌ره‌نه‌ی بیستوهه ﴿فَبِئْرَةٍ بِمَذَاقِ الْإِيمِ﴾ ده‌ی مژده‌ی پی‌ده به‌سزایه‌کی سه‌خت. ۸ ﴿وَأَذَا عِلْمٍ مِنْ آيَاتِنَا شَفَا﴾ وه ه‌هرکاتی شتیک له‌به‌لکه‌ کاشان ناگادار بیت ﴿أَتَغْنَمُ مَرْوَا﴾ به‌کالتی ده‌گری ﴿وَأَتَلِكُ نَمَّ عَذَابَ لُؤْلُؤٍ﴾ نه‌وانه سزای پیسواکه‌ریان بقی ه‌یه. ۹ ﴿مِنْ دَرَابِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ له‌ پیشیانه‌وه ناگری دژده‌خه ﴿وَلَا يَنْفِي عَنْهُمْ﴾ هیچ سووینکیان پی‌ناکه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَقَا﴾ نه‌وه‌ی له‌ (دونیا) دا کردویانه ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نه‌و پشتیولفانه‌ی جگ له‌خوا مه‌لیان بیژاردون (سوودی نی‌یه) ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزایه‌کی دژده‌یوریه‌یان بقی ه‌یه. ۱۰ ﴿مَعَذَاتُ مَدَى﴾ نه‌م قورئانه ه‌ری پی‌نمونی‌یه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن به‌ نایه‌ت و به‌لکه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿لَكُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْرِ أَلَمٍ﴾ بقی نه‌وانه ه‌یه سزایه‌کی پی‌نازاری سه‌خت. ۱۱ ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه ده‌ریای بقی پام هیئاون ﴿لِنَجْرِيَ الْفَلَکَ بِهِ وَنَارِهِمْ﴾ تا به‌له‌رمانی خوا که‌شتی تیایدا بکه‌پی ﴿وَلِنَعْبَثُوا مِنْ نَارِهِ﴾ وه تا ه‌ندئ له‌ به‌خفسی خوا به‌هره‌مند بین ﴿وَلِنَعْلَمَنَّ تَشْكُرُونَ﴾ وه بقی نه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکن. ۱۲ ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی دا ه‌یه بقی نئوه‌ی دژده‌بار کردوه ﴿جَهَنَّمَ بَنَةً﴾ ه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَا تَنْتَفِرُ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ﴾ بی‌گومان له‌و شتانه‌دا چه‌ند به‌لکه‌ه‌یه بقی که‌سانی بی‌بکنه‌وه. ۱۳

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا تَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ يَتُوبُ مِنَ الْأَمْرِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
 رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ ذُرِّيَّتِهِ مِنَ الْأُمَمِ قَاتِلَةً وَأَلَّا تَشِيعَ
 أَهْوَاءُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا بِصَدْرِ النَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
 ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ حَيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْخَلْقَ
 وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

سوره که ی و ده کو
 کون ی - لادی ی -
 هجر و ابود
 له گ و ده ی دا
 که لا کان ی ی و ده
 کو ی چ که فی ی ی
 و ابود. جو ی ده نیل،
 له رموی ثانیه
 (مصدره
 المنتهی به).

نایه (٢٨)
 سوره (الهم):
 عن ابي هريرة
 (ع) قال: قال
 النبي (ﷺ):
 (ياكم والظن فان
 الظن اكذب
 الحديث) (متفق
 عليه). فهو
 سوره يره (به نای
 خوی لی بی
 ده ل ی:

(پیغمبری خوا (ﷺ) له رموی: (ده خیلان به ناگامری کومان بن چونکه به راستی گمانی خراب
 بردن له هم مور و ته یه ک ناپاست تره).

نایه (٦٢) سوره (الهم): عن ابن عباس (ع) قال: سجد النبي (ﷺ) بالنجم، وسجد معه
 المسلمون والمشركون والجن والإنس (رواه البخاري). عهده لادی کوبی عهده یاس (به نای خوی لی بی ده ل ی: -

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّيْءُ أَشَدُّ﴾ بلی بهو که سانهی بهر یایان میناوه ﴿يَعْرِضُوا لِلدَّيْنِ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾
چاو پرسی بکن لهو که سانهی میوایان به پاداشت و سزای خوا نیه ﴿وَلْيَجْزِي قَوْلًا يَمُنَا﴾
گاوا بکسیون ﴿بِقَوْلِهِ پاداشتی خه لکانی بداته وه به گویره ی نه وهی کردو یانه. (۱۴)
﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه رکه سنی چاکه ی کرد نه وه ﴿قَارَانِجَه کَی﴾ بق خویه تی ﴿وَمَنْ﴾
آسَه نعلتی ﴿وَه هه رکه سنی خراپه ی کرد نه وه ﴿زَیَانَه کَی﴾ بق خویه تی ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّكَ﴾
تَرْجَعُونَ ﴿لَه پاشان بقلای په روه ریکارتان ده گه رنترنه وه. (۱۵) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ﴾
سویند به خوا بین گومان به نه وهی نیسرانیلمان به خسی ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ به پیام و
حوکمرانی و پیغمبرایه تی ﴿وَوَرَّزْتَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ﴾ وه رنزیمان دان له شته حه لال و
پاکه کان ﴿وَنُفِضْنَاهُمْ عَلَى الْعِلْمِ﴾ وه رنزیمان دان به سهر جیهانیاندا. (۱۶) ﴿وَنُفِضْنَاهُمْ﴾
الْأَمْرَ ﴿وَه به لگه بهونه کاشان پیدان له باره ی شه ریعه ته وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا﴾
جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ﴿جَا جیواز نه بهون له نیو خویاندا دوی نه وه نه بیئت زانستیان بزوات ﴿بَعْدًا﴾
بیتنه ﴿لَه بهر نوژمنایه تی و حه ساده تی نیوان خویان ﴿إِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ بِقَبْضِ يَدَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
بین گومان په روه ریکارت له رنزی میستانه وه دا له نیوانیاندا دادوهری ده کات ﴿فِيمَا كَانُوا﴾
یبه عتفلون ﴿لَهو شتانه ی جیوازیان تیدا ده کرد. (۱۷) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِّهِمْ﴾ له پاشان
لرمان خسته سهر شه ریعه تیک ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له باره ی ثابینه وه ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ توش شوینی
بکوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین مه ولو شاره زوی نه وانه مه کوه که
نازانن. (۱۸) ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بینگومان نه وانه له لایه ن خواوه هیچ
سودیکت پی ناگه یمن ﴿وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وه به پاستی ستم کاران
هه ندیکان دوست و پیشتیوانی هه ندیکیان ﴿وَاللَّهُ وَلِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا دوست و
پیشتیوانی پارنکارانه. (۱۹) ﴿عَذَابًا بَصِيرًا لِلنَّاسِ﴾ شه م قورنانه بیناییه بق مه ردومان
﴿وَمُعَذِّبًا وَزَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ﴾ وه رننموونی و میهره یانیه بق گه لیک که باوه ری پته ویان
هه یه. (۲۰) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا الشُّعْنَ﴾ ثایا نه وانه ی که خراپه کانیان کردوه و
گومان ده بن ﴿أَنْ يَجْمَعَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نیمه نه وانه وه کو که سانی
داده نین که بهر یایان میناوه و چاکه کانیان کردوه ﴿سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَنَّاهُمْ﴾ وه کو یه ک بیت
ژیانیان و مردنیان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ثای چه ند خراپ دادوهری ده کهن. (۲۱) ﴿وَلَخَلَقَ اللَّهُ﴾
الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴿وَه خوا ناسمانه کان و زهوی به هه ق و راستی دوست
کردوه ﴿وَلْيَجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ بق نه وه مه موو که سیک پاداشت بدریقه وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾
به گویره ی نه وهی کردو یه تی ﴿وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه وان هیچ ستمیان لی نا کریت. (۲۲)

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَمْرٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مَن بَعَدَ اللَّهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا عَلَيْنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا نُنْفِثُ
عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوا بِأَنبِيَآءِ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِثُ غَمًّا مُّبِطْلُونَ
﴿٢٦﴾ وَتَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَآئِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٩﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَذَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِيفِينَ ﴿٣١﴾

هوى هاتنه

غوارموى

نايه تى (٢٤)

سوره تى

(الجاثية):

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

نَمُوتُ...﴾ نيين

جهريد له نه بر

موره يره وه

(په زماى خواى تى

بى) ده گيتړي ته وه

كه پيغه مبهري

خوا نه رمويه تى:

(خه لكى

سوره تى

نه قامى) ده بيان

ورت نيمه تنه نا

به موى تيپه

بموى شهرو

پژده وه ده موين

و مهر شهرو

پژده موى تياچوون و مردن و ژوانمان، خواى گوره ش نه نايه تى دابه زاند ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ...﴾ پيغه مبهري نه رمويه: جا نهوان جوين به زه مان و پژگار ده ده ن
خواى گوره ش ده رمويه نه رمويه نادم نازلم ده دلت به جوين دن به زه مان و کات منم زه مان
مه مور کارک به ده ستى منه شهرو پژ نالوگې پى ده کم.

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخق بینوئه ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ مِزَنَ﴾ نهو که سه‌ی هه‌واو شاره‌زوی خقی کردیته په‌رستروی خقی ﴿وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ خواش به‌زانایی گومرای کرد ﴿وَحَمَّ عَلَىٰ سَعِيدٍ وَقَلِيلٍ﴾ وه مژدی ناوه به‌سه‌ر گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَنَبَةً﴾ وه په‌رده‌ی داوه به‌سه‌ر چاویدا ﴿لَنْ يَدْرِيهٖ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه له خوا کئ پئتموویی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بزچی بیر ناکه‌نه‌وه. ۲۳ ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ﴾ وه ووتیان هیچ نیه ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگه له ژبانی دونیامان ﴿ثَمُوتٌ وَغَبَا﴾ وه ده‌میرین و ده‌ژین ﴿وَمَا يَكُنَّا إِلَّا أَلَدُمَ﴾ وه جگه له پزگار هیچ هشتی نیمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا هُمْ إِلَّا بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌ر فسانه هیچ زانیاریان نی یه ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ته‌نها گومان ده‌به‌ن. ۲۴ ﴿وَإِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْنَا﴾ وه کاتی بخوینرته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿فَنُفِثْنَا نَبَثَ﴾ به‌لکه به‌ونه‌کانمان ﴿مَا كَانَ خُبْرَهُمْ﴾ هیچ به‌لکه‌یه‌کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتُفَوِّقُونا بِأَنبَاءٍ﴾ جگه نه‌وه که ده‌لین باوو پیرانمان زیندوو بیکه‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه پاست ده‌که‌ن. ۲۵ ﴿قُلِ اللَّهُ خَبِيرٌ﴾ بلئ: خوا زیندووتان ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يُعَذِّبُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مریتیت ﴿ثُمَّ يَجْزِيكُمْ﴾ پاشان کل‌تان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پژدی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَخَّرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زژده‌ی مه‌رومان نازان. ۲۶ ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بز خوایه مولکداریتی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَنَوْمٌ نَوْمٌ السَّاعَةِ﴾ نه‌و پژده‌ی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَ هُمْ مَبْطُورُونَ﴾ له‌و پژده‌ی به‌تال خواره‌کان خه‌ساره‌ت مه‌ندن. ۲۷ ﴿وَنَزَّي كُلُّ أُثْرٍ جَانِبَهُ﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کره‌ل کره‌ل که‌وتوون به‌سه‌ر نه‌ژن‌ژدا ﴿كُلُّ أَثَرٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تُذَعَّىٰ إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾ بانگ ده‌کری بژلای په‌پاوه‌که‌ی ﴿الْيَوْمَ نَخْرُجُ﴾ نه‌مژ سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تانکرد. ۲۸ ﴿فَعَذَابُكُمْ﴾ نه‌مه په‌پاوه‌که‌مانه ﴿يَنْطَلِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ به‌پاستی له‌سه‌رتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَعِجُ﴾ به‌پاستی نیمه وه‌ک خقی نوسیومانه‌ته‌وه (وینه‌مان گرتوه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که نیوه ده‌تانکرد. ۲۹ ﴿قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی به‌ویان میناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَبَدَّلَ اللَّهُ دِينَهُمْ﴾ زخمیه ﴿نه‌وه په‌روه‌ریگاریان ده‌یاحفاته‌ ناو میهره‌بانی خقیه‌وه ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْأَيْبُ﴾ نا نه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتی ناشکرا. ۳۰ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی به‌روابوون ﴿أَلَمْ تَكُنْ أَتٰبِي تَتْلٰی عَلٰی﴾ (پتیاان ده‌لین) ناخق به‌لکه‌کاتی نیمه‌تان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوینرایه‌وه ﴿تَأْتِيكُمْ بِهِمُ﴾ که‌چی خرقان به‌گوره ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُخْرِجُونَ﴾ وه نیوه که‌لیکی تاوانبار بوون. ۳۱ ﴿وَإِذَا بَلَغَ﴾ وه هر کاتی بووترایه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ خَقٌ﴾ بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ﴾ وه پژدی دوی هیچ گومانی تیدا نیه ﴿قُلْ مَا نَدْرٰی مَا السَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین پژدی دواپی چی یه ﴿إِنْ تَنْظُرُونَ إِلَّا ظُلُمًا﴾ نیمه ته‌نیا گومان ده‌به‌ین ﴿وَمَا هُمْ إِلَّا بِسُحُفٍ﴾ وه نیمه دلنیانین. ۳۲

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٦﴾
 وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لُقَاةَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَدَّكُمْ النَّارُ وَمَا
 لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٧﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ ءَابِتَ اللَّهِ هُزُوا وَعَرَفْتُمْ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَإِلْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ يُسْعَفُونَ ﴿٣٨﴾
 فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾ وَلَهُ
 الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَزُوقِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ
 أَتَثْنِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثْنُوْنَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ ﴿٥﴾

- (پیغمبر ص) خوا (۳۶) که
 سوره قی (النجم) می
 خولند سوره می
 برد هه روه ما
 موسلمانان و
 بقیه رستگان و
 جنجکه و نادمی
 هه مور سوره دیان
 برد له که لیدا.

نایدی (۴۰)
 سوره قی (القمر):
 عن ابن عباس
 (۳۷) قال: قال
 النبی (ﷺ) وهو
 في قبة له يوم بدر
 : (أنشدك عهدك
 ووعدك، اللهم إن
 شئت لم تعبد بعد
 اليوم أبداً) فاخذ
 أبو بكر
 (ﷺ) بيده

وقال: حسبك يا رسول الله! الصمت على ربه. فخرج وهو يقب في القبر وهو يقول: (سبحتم الجمع
 ويولون العبر، بل الساعة موعدهم والساعة أسمى وأمن) (رواه البخاري). عهدی که کوی عهدهای
 (همزای خوی اعیان) دهلی: (پیغمبر ص) خوا (۳۷) له که می به نریا له که خیکما بود
 له رموی: (خوابه دلوات له ده کم بهمان و به لیکه که بینه می، نهی خوابه که گس ده رموی له نه می)

﴿وَبَدَا لَهُمْ﴾ و ده درده که وی بویان ﴿سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا﴾ نه و خرابانه‌ی که کردیانه ﴿وَحَاقَ﴾
 ﴿۳۳﴾ و ده دوریان ده‌دا ﴿مَا كَانُوا بِمَعِ يَسْتَرْهَوْنَ﴾ توله‌ی نه‌وی گالته‌یان پی ده‌کرد. (۳۳)
 ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ تُنصَرُونَ﴾ پییان ده‌ووتری نه‌موق له‌بیرتان ده‌که‌ین ﴿كَمَا تَسْتَرْهَوْنَ الْيَوْمَ يَوْمَئِذٍ﴾
 هر چونی نیوه نه‌م بۆزه‌تان له‌بیر چو بوو ﴿وَمَا تَذَكَّرُ النَّارُ﴾ و ده جیگه و نارام‌گای نیوه
 دۆزه‌خه ﴿وَمَا تَكُرُّ مِنْ نَصْرِهِمْ﴾ و ده‌یج یارمه‌تی ده‌ریکتان نی‌یه. (۳۴) ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌مه
 له‌به‌ر نه‌ویه بیگومان نیوه ﴿أَتُخَذَتْمْ آيَاتُ اللَّهِ هُزُوًا﴾ به‌لگه‌کانی خواتان به‌گالته دانا بوو
 ﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْخَيَاطَةَ الدُّنْيَا﴾ و ده ژیا‌نی دونیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ مِنْهَا﴾ جا نه‌موق له‌و
 دۆزه‌خه‌دا ده‌رناهیترین ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ده‌ریگه نادرین داوای لیبوردنیش بکه‌ن.
 (۳۵) ﴿فَلِلَّهِ الْحُكْمُ﴾ جا هه‌موو سوپاس و ستایش بۆ خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾
 په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و په‌روه‌ردگاری جیهانیان. (۳۶)
 ﴿وَلَهُ الْكِتَابَاتُ﴾ و ده ده‌سه‌لات و گه‌وره‌ی ته‌نها بۆ نه‌وه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 له‌هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ده هر نه‌و زالی کار‌سازه. (۳۷)

سوره‌تی ﴿الاحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿حَمْدٌ﴾ به (حاء، میم)
 ده‌خوینریته‌وه خوا زاناره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی
 (البقرة) بکه. (۱) ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ نه‌م قورئانه هینراوته‌ه خواره‌وه ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾
 له‌لایه‌ن خوای زالی کاربه‌جیوه. (۲) ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه‌کان و
 زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا‌یه دروستمان نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مه‌گه‌ر به
 هق و پاستی و بۆ کاتیکی دیاری کراو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که چی نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوو ﴿عَمَّا
 أَنْذَرُوا مَعْزُون﴾ له‌وه‌ی که پی‌ی ترسیترابوون روو و ده‌ده‌گی‌پن. (۳) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه‌ی
 موحه‌مه‌د ﴿﴾) ﴿بَلَىٰ يَوْمَ بَلِّغْ﴾ ما تدعوت من دون الله ﴿نه‌و شتانه‌ی نیوه ده‌یانپه‌رستن
 جگه له‌خوا ﴿أَرَأَيْتُمْ مَاذَا خَلَقْنَا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بده‌ن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردوه ﴿أَمْ
 لَهُمْ شُرَكَاءُ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له‌(دروست کردنی) ناسمانه‌کاندا به‌شداریان کردوه ﴿أَمْ أَتْلُو
 بَعْضَ﴾ ده‌ی په‌راویکم بۆ به‌یتن ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ له‌پیش نه‌م (قورئانه هاتبی) ﴿أَوْ أَنْزَلْنَا مِنْ
 عَلَيْنَا﴾ یان زانیاریه‌ک که له‌پیشووان به‌جی ماین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه راست
 کون. (۴) ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ که گومالتره ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ﴾ له‌و که سه‌ی که هاوار
 له‌غیری خواتکات ﴿لَا يَنْجِبُهُنَّ﴾ که و ده‌لامی ناداته‌وه ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا رۆژی دوا‌یی
 ﴿وَمَنْ عَنْ دَعَائِهِمْ﴾ و ده نه‌و (هاوار لی‌کراوانه له‌هاواری نه‌وان ﴿غَفِلُونَ﴾ بی‌ناگان. (۵)

هوى هاتمه

خوارموى نايهتى

(۱۰) سورتهى

(الاحقاف) ۱۱ قل

ارايتم ان كان من

عن

الله... نعيمى

نه حمه

كثيراويه تيهوه

له عهولى كبرى

ماليكوه (ره زاي

خوى لا بى

ده لى: بللك

پتفه مبهرى خوا

(۱۱) هه ستار

پهشت منيش

له كه ليدا پهشت،

پهشتين تاجروينه

ناو كه نيمهى

جوله كه كان

له مبهينه، له

پهشه هدا جهانى

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَجَاءٌ هُمْ هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلُوبًا إِنَّا فْتَرَيْنَاهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ
وَمَا أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَنَارَ مَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْتُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

نهوان بهو له بهر نهوه پهشته كهى نيمه يان پى ناخوش بهو بل تاويان، نهجا پتفه مبهرى خوا (۱۱)

پتيانى له رموز: (نهى خيلى جوله كه لهناو خوتاندا توانزه پياوړ نيشان بدن شايهتى بدن كه مېچ

په رسترويك نى په جگ له خواوه شايهتى بدن كه موحه مبهيش پتفه مبهرى خوايه - شايه تومان

بيتن - خواى گوره نهو خهشم و نه زمبى كله جوله كهى گرتووه هلى ده كړى له سر هه مور -

﴿وَإِذَا حُضِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خه‌ک کۆده‌کریته‌وه (له‌قیامت) ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾ به‌رستراوه‌کان ده‌بنه‌ دوزمنیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وه (به‌رستراوه‌کان) به‌پرستنه‌که‌یان باوه‌پ‌ناکه‌ن. ٦ ﴿وَإِذَا نُفِیَ عَلَیْهِمْ وَأَنفَتْنَا بَیْنَهُمْ﴾ کاتیکیش ئایه‌ته‌ پوونه‌کانی ئیمه‌یان به‌سهردا بخوینریته‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌پ‌پوون ده‌لین ﴿لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌و قورئانه‌ی بۆیان دی ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌مه‌ جادوویه‌کی ئاشکرا و دیاره . ٧ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌ممه‌د ﷺ) خوی نه‌م قورئانه‌ی مه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلن نه‌گه‌ر خۆم مه‌لم به‌ستی (خوا سزای به‌تیمم ده‌دات) ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه‌وسا ئیوه‌ش له‌به‌رانبه‌ر خوادا بق من هیچتان له‌ ده‌ست نایه ﴿مَنْ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده‌زانن ﴿بِمَا تُفْعِلُونَ فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌و توانجانه‌ی ده‌یده‌ن له‌قورئان ﴿كُنْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌و خوا به‌سه‌ که‌شایه‌ت بیئت ﴿بَنِي وَبَنَاتٍ﴾ له‌ نیتوان من و ئیوه‌دا ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌ لی‌بورده‌ی میهره‌بان. ٨ ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾ بلن من یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر نیم (نیرابم) ﴿وَمَا أَدْرِی﴾ ناشزانم ﴿مَا یَفْعَلُ بِي وَلَا یُفْعَلُ بِي﴾ چی به‌سهر من و ئیوه‌ش ده‌هینری ﴿إِنْ أُنْعِمُ إِلَّا مَا یُوحَىٰ إِلَیَّ﴾ ته‌نها په‌یره‌وی نه‌وه‌ ده‌که‌م سرووش ده‌کری بۆم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه‌من ته‌نها ترسینه‌ریکی ئاشکرام و به‌س. ٩ ﴿قُلْ أَرَأَیْتُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلن پیم بلین ﴿إِنْ کَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه‌گه‌ر (نه‌م قورئانه‌) له‌لایه‌ن خواوه‌ بی ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ئیوه‌ش باوه‌پ‌تان پی نه‌هینایی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ وه‌ که‌سیک له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل شایه‌تی دابی ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ له‌سهر وینه‌ی (نه‌وه‌ی وا له‌) قورئاندا ﴿فَأَمِنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ﴾ جا نیمان هینایی که‌چی ئیوه‌ خۆتان به‌ گه‌رده‌زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا ریتموونی که‌لی سته‌مکاران ناکات. ١٠ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی بی باوه‌پ‌ن ده‌لین ﴿لَلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌ریاره‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پ‌یان هیناوه ﴿لَوْ کَانَ خِزْفًا﴾ نه‌گه‌ر (ئیسلام و باوه‌پ‌هینان) چاک بویه ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَیْهِ﴾ نه‌وانه‌ پش ئیمه‌ نه‌ده‌که‌وتن بق نه‌و (باوه‌پ‌هینانه‌) ﴿وَإِذْ لَمْ یَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه‌ خۆیان به‌و (قورئانه‌) پینموون نه‌بوون ﴿فَنَسِیْقُولُونَ﴾ جا دواتر ده‌لین ﴿هَذَا أَفْکٌ قَدِیمٌ﴾ نه‌مه‌ ده‌س مه‌لبه‌سیکی کۆنه. ١١ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌ له‌پیش نه‌م (قورئانه‌) دا ﴿کَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ ته‌وراتی مووسا پیشه‌وا و په‌حمه‌ت بوو ﴿وَهَذَا کِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ نه‌م قورئانه‌ش (کتیبه‌کانی پیش خوی) به‌پاست داده‌نی ﴿لِنَاسٍ عَرَبِیٍّ﴾ که‌ به‌زمانی عه‌ره‌بی یه ﴿لِنُذِیرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاسته‌مکاران بترسینن ﴿وَنُنْشِئُ لِلْمُخْسِبِینَ﴾ وه‌ بق چاکه‌کاران مۆده‌یی. ١٢ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌پاستی نه‌وانه‌ی که‌ ده‌لین په‌روه‌دگارمان نه‌لله‌ی ﴿ثُمَّ اسْتَغْفِرُوا﴾ پاشان به‌رده‌وام بوون (له‌سهر باوه‌پ‌که‌یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ﴾ نه‌وه‌ نه‌ترسیان له‌سهره‌ نه‌خه‌فت ده‌خۆن. ١٣ ﴿أَوَلَمْ یَكُنْ أَحْسَبَ الْحِجَابِ﴾ نه‌وانه‌ به‌هه‌شتین ﴿خُلَیْدِینَ فِیْهَا﴾ به‌هه‌میسه‌یی تییدا ده‌میننه‌وه ﴿جَزَاءً بِمَا کَانُوا یَعْمَلُونَ﴾ له‌پادا‌شتی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ده‌یانکرد (له‌دنیا‌دا). ١٤

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
 ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 نَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَأْعَمِلُوا وَنَجَّوُنَ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّدَقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَنْتُمَا أَنْتَنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
 لَا يُظَامُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذَهَبَتْ طَبِئَتُكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

- جبروله که یک که

له لدر چه تری

تا سماندا بیت)

جابروله که کان

بی دهنگ برون

که سیان وه لاسی

پیغه مبهریان

نه دایه وه پاشان

دوویاره ی کرده وه

لئیان، که سیان

وه لاسی

پیغه مبهریان

نه دایه وه پاشان

سی پاره ی

کرده وه لئیان هر

که س وه لاسی

نه دایه وه جا

پیغه مبهری خوا

(که) نه رموی:

(که) له نیتوم

ویست نه تان کرد،

ده ی سوتند

به خوا بیگومان هر من کوکرده وه که هه موو خه که له بهر پیم دا حه شر ده کرین وه من کوکا
 پیغه مبهرم، منیشم پیغه مبهری هه لبارده لای خوا، باوه پیم پی بیتن یان باوه پیم پی نه هیئن) پاشان
 که پرایه وه و منیش له که لیدا بووم، خه ریک بوو ده پشستینه دهره وه له که نیسه که پیاوێک که له
 دوامانه وه بوو بانگی کردو ووتی له شوینی خوت پاره سته نه ی موحه مه د (که) نه نجا هاته پیشه وه -

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و ده نیتیم ناموزنگاری نادمیمی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ به چاکه کردن له گه‌ل دایک و باوکی دا ﴿حَتَّىٰ أَتَىٰ اللَّهَ كَرُمًا﴾ دایکی به ناره‌حه‌تی و نازاره‌وه مه‌لی کرتوه ﴿وَوَضَعْنَاهُ كَرُمًا﴾ و ده به نازار و ناره‌حه‌تیش بوویه‌تی ﴿وَنَحْنُ﴾ و فصله ثلثون غیرا ﴿مَآوَاهِی سُرُجِيَّانَ﴾ یهون (ی دایک) پی یه‌وه و له شیر برینه‌وه‌ی سی مانکه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا ده‌گاته تانی لای (پی گیه‌توی لاهی و ژیری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده‌گاته چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي﴾ ده‌لئ نی په‌روه‌نگار رام بیته ﴿أَنْ أَشْكُرَ بِمُنَّكَ الَّتِي﴾ تا شوکرانه بزیتی نو به‌ره و چاکت بکم ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که رشقوته به‌سر من و دایک و باوکم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ مَتَلَبًا تَرْضَاهُ﴾ و ده (رام بیته) کرده‌وه‌ی چاک بکم که تو پی‌ی رازی بی ﴿وَأَصْلَحَ لِي فِي دِينِي﴾ نه‌وه‌کانیشم چاک و صالح بک ﴿إِنِّي نَتَّيْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان بولای تو که پلومه‌توه ﴿وَأَنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ و ده به‌راستی من له موسولمانی گه‌ردن که‌چم. (۱۵) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که‌سانینکن ﴿تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تَتَّقُوا اللَّهَ احْسَنَ مَا عَلِمُوا ﴿كَه نیتیم کرده‌وه چاکه‌کانیان لی و مرده‌گیرین ﴿وَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ و ده چاوپوشی ده‌که‌ین له خرابه‌کانیان ﴿إِنِّي أَحْبَبْتُ الْخَيْرَ﴾ له ریزی به‌مه‌شتیان‌دان ﴿وَعَذَابُ الَّذِي﴾ نه‌مه نو به‌لینه راسته‌یه ﴿كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ که به‌لینیان پی برابر له دنیا‌دا. (۱۶) ﴿وَالَّذِي﴾ قال لولایه نه‌وه که‌سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿إِنِّي لَكُنَّا﴾ ثقیف له دس تیره ﴿أَتَعْبُدُونِي﴾ ثایا مه‌ره‌هم لی ده‌که‌ن که (زیستوه ده‌کریمه‌وه و له گری) نیتیم ده‌روه ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ نَبِيِّ﴾ له کاتیکدا چهند چین خه‌لک پیش من پوشتون (و زیستوه نه‌یوونه‌توه) ﴿وَمِمَّا يُنْفِقُونَ﴾ و ده (دایکی و باوکی) مه‌ره‌یوان مانا بق خوا ده‌به‌ن ﴿وَالَّذِي﴾ و ده‌لین (ده‌لین) هوار بق تر باور بیته ﴿إِنِّي وَغَدَّ اللَّهُ خَيْرٌ﴾ بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿فَقُولْ﴾ که‌چی نه‌وه‌لئ ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَنْطَبُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه به‌س نه‌فسانه‌ی پتیشینکه و میچی تر. (۱۷) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه نه‌وه‌که‌سانن ﴿خَرُفَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ بره‌اری (خوا) یان به‌سر چه‌سپا ﴿إِنِّي أَنُفِذُ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له ریزی نه‌وه‌تومنه‌تانه‌دا که پیش نه‌مان رابوردون ﴿مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له جتوکه‌وه نادمیمی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه خویانن زه‌ره‌مه‌ند. (۱۸) ﴿وَالسَّكَلُ﴾ دَرَجَتْ مِمَّا عَلِمُوا ﴿وَهُ بقی مه‌ریه‌که له‌وانه پک و پایه مه‌یه به گویه‌ی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَلَوْلَايَهُمْ أَغْنَاهُمْ﴾ تا خوا پاداشت و سزای کرده‌وه‌کانیان به‌تواوی بداته‌وه ﴿وَمَنْ لَا يُلَظُّونَ﴾ و ده نه‌وان هیچ سته‌میان لی تا‌کرت. (۱۹) ﴿وَبِئْسَ بخره‌وه) نه‌وه روزه‌ی ﴿يُعَرِّضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی که بین باوه‌دن به‌رانبر دوزخ پاده‌گیرین ﴿أَذْهَبَ مَلِيحَكُمْ﴾ (پشیمان ده‌وو‌تریت) مه‌رچی خوشیتان بوو به‌سرتان برد ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجُوا إِلَى الدُّنْيَا﴾ له ژانی نوبیاتان دا ﴿وَأَسْتَفْتَكُمْ﴾ و به‌ره و له‌زه‌تتان لی برد ﴿فَالْيَوْمَ تَخْرُجُونَ﴾ بقره نه‌مرق تله‌تان لی ده‌سه‌نری ﴿عَذَابُ الْهَوْنِ﴾ به‌سزایه‌کی پرسواکر ﴿بِمَا كُنْتُمْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که تیره ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌تاهق خوتان به‌زل ده‌ژانی له زه‌وی دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ و ده له‌به‌ر نه‌وه‌ی له قهرملتی حق درده‌چون. (۲۰)

وَاذْكُرْ اٰخَاعَادِ اِذَا نَذَرَ قَوْمُكَ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّىْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكُنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَاِنَّا
 بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ
 وَاُبَلِّغُكُمْ مَا اُرْسِلْتُ بِهِ وَلَنْ كُفِّيْ اَرْبَابَكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
 فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّطْرِفًا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيْحٌ فِىْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوْا لَا يَرٰى اِلَّا مَسْكَنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِى
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنْتُهُمْ فَيَمًا اِنْ مَكَنْتُمْ فِيْهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَرًا وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا اَبْصَرُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذَا كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ
 بِآيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
 اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ
 ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِيْنَ اَتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا ؕ اِلَهَةً
 بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْقَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

- روتى نى
 خبلى جووله که من
 به پياوړى چن
 ده ناسن ،
 شه وانېش روتيان
 سویند به خوا
 له ناو نيمه دا کس
 نى به له تر
 هواره زاترو
 نيکه يشتو تر بيت
 به کتيبي خوا ،
 به مه مان هتوه
 باوکيخت پيښ تر
 وه باپيړوست
 پيښ باوکت
 له مه مورمان
 هواره زاترو پسون
 به کتيبي خوا ،
 دهى من شاپه تى
 ده ده م که پيښومان
 هم موچه موده
 نى پيښه مېره يه

که له تهورات دا ناوې هاتوومو ده پيښو نيمه جووله که کان روتيان ترق ده کيبت و راست نى به ، و
 بهر بهر چپان دليوره و قسهى نافرین و خرابيان پى روت ، پيښه مېرهى خواش (کله) قهر مويى : (کله)
 ترق ده کهن هيچ قسه به کيشتان لا و مرناکېرآت ، چونکه کسيک له سر پيښ نکره تان روت دهر بهر به
 چاکی نى کوروتان به لام که باومېرى هېڅاو موسلمان بهر بهر دقتان له قهلم دا ، نى قسه -

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ﴾ (ئەو موخەممەد ﷺ) هوودی) برای گەلی عاد پاس بکە ﴿إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ
بِأَلَّا حَقَافٍ﴾ کاتی گەلە کە ی ترساند لە (وولاتی) ئەحقاف ﴿وَقَدْ خَلَّتِ اللَّذَرُّ﴾ بێگومان
پێغه مەبەرائی نۆد پابوردوون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ﴾ لە پێش و دوا ئەویشەوہ ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانە) جگە لە خوا هیچی تر نە پەرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بێگومان من دە ترسم
﴿عَلَيْكَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لە سزای روژیکی گەورە بۆ ئێوہ (پێش بێ). ﴿٢١﴾ ﴿قَالُوا﴾
(گەلە کە ی) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا لِتُؤَكِّنَا﴾ ئایا تۆ (هوود) هاتوویت تا لامان بدەیت ﴿عَنْ هَاهُنَا﴾
لە (پەرستنی) پەرستراوە کانیان ﴿فَاتَّبَعْنَا﴾ دە ی بۆمان بێتە ﴿بِمَا نَعْبُدُ﴾ ئەو (سزای)
بە ئێنت پێ داوین ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر لە راست گویانی. ﴿٢٢﴾ ﴿قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ
اللَّهِ﴾ (هوود) ووتی بێگومان زانیاری (ئەو سزا) لای خوا یەوہ بەس ﴿وَأَبْلَغُ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾
وہ من تەنھا ئەو ی پێ ی نێردراوم پێتان پادەگە یەن ﴿وَلَكِنِّي أُرْسِلُ﴾ بە لام من دە بینم
ئێوہ ﴿قَوْمًا يَّجْهَلُونَ﴾ گە لێکی نە زان و نە فامن. ﴿٢٣﴾ ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتی ئەو
(سزایە) یان بینی پە لە هەوێکە ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ بەرەو شیوہ کانیان دێ (دەخۆش
بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا﴾ ووتیان ئەو هەوێکە بارانی پێ یە بۆمان ﴿بَلْ هُوَ مَا
أُسْتَعْجَلَمَ بِهِ﴾ (هوود) ووتی نە خێر بە لکو ئەو (سزایە) یە بە پە لە داواتان دە کرد ﴿رَبِّحْ فِيهَا
عَذَابَ آلِهِمْ﴾ بایەکی بە هێزە سزای سەختی پێ یە. ﴿٢٤﴾ ﴿تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بە فەرمانی
پەرورە دگاری هەموو شتێک دە پوختێن ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ئیتر وایان بە سەرھات ﴿لَا يَرَى إِلَّا
مُسْتَكْبِهِمْ﴾ تەنیا شوێنی خانووە کانیان دە بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هەر بەو جۆرە ﴿تَجْزَى الْقَوْمُ
الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای هۆزی تاوئباران دە دەین. ﴿٢٥﴾ ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ بِهِ﴾ سوێند بە خوا
ئەو ی بە وان (گەلی عاد) مان دابوو (لە سامان و دەسلالت) بە ئێوہ مان ئە دابوو ﴿وَجَعَلْنَا
لَهُمْ مَتَاعًا وَابْنَصْرًا وَأَفِيدَةً﴾ وە گۆی و چارو دلمان پێ دابوون ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بە لام سوود و
کە لکی پێ نە گە یاندن ﴿سَمِعَهُمْ وَلَا أَبْصَرَهُمْ وَلَا أَفِيدَهُمْ﴾ نە گۆی و نە چارو نە دلیان ﴿مِنْ
شَيْءٍ﴾ هیچێک ﴿إِذْ كَانُوا يَحْجُدُونَ﴾ بپايت الله ﴿چونکە ئە وان باوەریان بە نیشانە کانی خوا
نە بوو﴾ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وە دەوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزای کالتە یان پێ دە کرد.
﴿٢٦﴾ ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وە بێگومان لە ناومان برد ﴿مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ﴾ (دانیشتوانی) ئەو
شار و دێھاتانە ی کە بە دەورو بەرتان دابوون ﴿وَصَرَفْنَا الْأَيْتَ﴾ وە بە لگو نیشانە ی جۆراو
جۆرمان نیشان دان ﴿لَنُلْهِمَ نَزْجُونَ﴾ تا (لە بێ باوەری) بگ پێتەوہ. ﴿٢٧﴾ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾
دە ی بچی یارمەتی نە دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ذُرِّيَّتًا ۖ إِنَّ اللَّهَ﴾ ئەوانە ی جگە لە خوا بۆ
نزیك بوونەوہ لە خوا کردبوونیانە پەرستراو ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نە ک یارمەتیان
نە دان) بە لکو گومیش بوون لێیان. ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾
ئەوہ بوو (بەرھەمی پەرستراوە) درۆکە یان و ئەو درۆیانە ی هە لیان دە بەستن. ﴿٢٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَنْقُومُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَنْقُومُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَاعْبُدُوهُ يُغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْعِزِّ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَتَّخِذْ مَخْلَقَهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخْجِيَ الْعَوْنُ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلُغْ فَعَلٌ مُّهْلِكٌ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

- نابه جتیانه تان
پن روت که بیتان
روت بقریه قسه ی
نیوه دهر باره ی
شوره و نه ناگه ی
جا هه رستگمان -
پیغه مبهری خوا
(کاف) و من و
عه بدو لای کوهی
سه لام - چوینه
دهر موه، بهو
مویه خوا ی
که ده نام
نایه تی ناره
دهر موه ﴿قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَقَتِلْتُمْ فَتُحَادَّثُ مِنْ
بَنِي إِسْرَٰئِيلَ عَلَىٰ
مِثْلِهِ قَامَنَ ...﴾.

هه ی هاتنه

خوار موهی نایه تی (٢٩-٣٢) سورته (الاحقاف) : ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ ...﴾ فی ضلال
مبین ﴿حاکیم له عه بدو لایوه (ره نای خوا ی لی بی) دمیگه یه ده ی : که مایه جتو که بیه زین و
هاتن بز خزمت پیغه مبهری خوا (کاف) کلای له (بطن خط) با بوو قورگنی دمو لایه ، جا که گوتیان
له قورناته که بوو بی دنگ بوون و گوتی بیست قورناته که بوون لایه خواتنه ووتیان بی دنگ بی -

﴿وَإِذْ سَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ وه (بیریان خه‌روهه) کاتنی چهند جنوکه‌یه‌کمان نارد بق
 لات ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ تا گوئی له‌قورئان بگردن ﴿ثَلَاثًا حَضْرَةً﴾ جاکاتنی ناماده‌ی گوئی
 گردن له‌قورئان بوون ﴿قَالُوا أَصْنَأُ﴾ ووتیان (به‌یه‌کتری) بی دهنگ بن (و گوئی بگردن)
 ﴿ثَلَاثًا نَّصْنَأُ﴾ جا که (قورئان خویندنه‌که) ته‌ولو بوو ﴿وَلَوْ إِلَىٰ قُرُوبِهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾ هه‌موو
 که‌پانه‌وه بق‌لای قوم و هه‌زه‌که‌یان به‌ترسینه‌ه. (۲۹) ﴿قَالُوا يَنْفُثُونَ﴾ ووتیان نه‌ی هه‌زوو
 قه‌ومه‌که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا مِثْقَاتًا﴾ به‌پاستی ئیمه گوئی بیستی کتیبیک بووین ﴿أَنزِيلٌ مِّنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ﴾ که له‌پاش مووسا نیردرآورته خواره‌وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌پاوه‌کانی پیش
 خوی به‌پاست داده‌نی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌ک) ریتیموونی ده‌کات بق هه‌ق
 بق ریازی راست. (۳۰) ﴿يَنْفُثُونَ أَجْمِئًا ذَاغَىٰ آلَهُ﴾ نه‌ی قه‌ومه‌که‌مان وه‌لامی بانگخوانی خوا
 بده‌نه‌وه ﴿وَنَاصِبًا بِهِ﴾ و باوه‌ری پی بیئن ﴿يَنْفِثُ لَكُمْ مِّنْ دُونِهَا﴾ (خوا) له‌تاوانه‌کانتان
 خوش ده‌بی و ده‌یسه‌ریقه‌وه ﴿وَيُخْرِجُكُم مِّنْ عَذَابِ آلِهَةٍ﴾ وه له‌سزای سه‌خت ده‌تان پاریزی.
 (۳۱) ﴿وَمَنْ لَا يُحِبَّ ذَاغَىٰ آلَهُ﴾ هه‌رکه‌سبیش وه‌لامی بانگخوانی خوا (که موحه‌مه‌ده ﴿سَلَامٌ﴾)
 نه‌دله‌وه ﴿ثَلَاثًا يَنْفُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌و به‌هیج جورئ ناتوانی له‌زه‌وی دا له‌ده‌ست خوا
 ده‌رچن و خوی قوتار کات ﴿وَلَسَ لَكُم مِّنْ دُونِهَا أُولَئَاءُ﴾ وه جگه له‌خوا یارمه‌تی ده‌رو
 پشتیوانیکی نی به ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ثانه‌وانه له‌گومرایی به‌کی ناشکرادان. (۳۲)
 ﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ﴾ نایا نه‌وانه نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌پاستی نه‌و
 خواجه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَكْفِيهِمْ﴾ وه له‌دروست کردنیان
 دا ناتوانا و ده‌سته‌پاچه‌نه‌بووه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌توانایه‌مردووانیش
 زیندوو بکاته‌وه ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لن ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا
 به‌توانایه. (۳۳) ﴿وَنَزِمُ بُرْخَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى الْكَاثِبِ﴾ وه پوزئی بی باوه‌پان به‌رانبه‌ر دوزخ
 پادمه‌گیرین ﴿أَلَيْسَ مِنْدًا بِالْحَقِّ﴾ (پییان ده‌لین) نایا نه‌مه‌پاست نی به ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾
 ده‌لین: به‌لن سویند به‌په‌روه‌رنگارمان راست ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده‌فه‌رموی:
 ده‌ی نه‌و سزایه‌بچه‌ون ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکه‌ئیه‌و باوه‌رتان پی نه‌ده‌کرد. (۳۴)
 ﴿فَاصْبِرْ﴾ که‌واته‌خوگره‌به (نه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿سَلَامٌ﴾) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولَئَا الْعِزِّ مِنَ الْأَرْسِلِ﴾
 هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌رانی خو‌پاگری به‌هیز دانیان به‌خو‌داگرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾
 وه په‌له‌مه‌که بق (سزادان) یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾ نه‌و پوزده‌ی که (سزای)
 به‌لین پی‌درلو یان ده‌بیئن وا ده‌زانن ﴿لَمْ يَكُنُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ ته‌نها ساتیک
 له‌ره‌ز له‌دتبادا ماونه‌ته‌وه ﴿بَلَّغْ﴾ (نه‌م قورئانه) ناگاداری به ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾
 جا نایا که‌س له‌نلو ده‌چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له‌سنوور ده‌رچوان. (۳۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝^۱ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝^۲ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝^۳ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ حَتَّى
إِذَا اتَّخَضْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوُثَاقَ فَمَا مَنَابِعِدُوا مَافِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝^۴ سَيِّدِيهِمْ
وَيُضْلِحُ بَالَهُمْ ۝^۵ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ۝^۶ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝^۷ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَعَسَّاهُمْ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝^۸ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝^۹ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝^{۱۰}
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝^{۱۱}

- زماره هیان نر

جنرکه بود ،

به کتیکان ناری

زهویه به بود ، به

هوویه خوی

گه به نام

نایه تهی دلبه زانند:

﴿وَإِذَا صَرَفْنَا إِلَيْكَ

نَفْسًا مِّنَ النَّجَسِ

يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ

فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا

أَنصِتُوا﴾

خسالی مبین﴾.

به سوره نسی

به نیجاری

نه به رستریست -

به لینه که به دی

مهینه -) نیجا

نه به به کر (به زای

خوی لا بی

دهستی گرت و

روتی: نسی

پیغمبر خا (ﷺ) نیت به سه نذر پاریته وه له پوره ردگارت، جا پزشته دهر وه له کوخه که و له زبیه نده که یدا

هه لده به زبیه وه دهر به رموز: (سیهزم الجمع ویولون الدبر. بل الساعة موعدهم والساعة ادمی وامن).

نایه تی (۵۳) سوره تی (القمر): عن عائشة (رضی الله عنها) قالت: إن رسول الله (ﷺ) كان

يقول: (يا عائشة، إياك ومحقرات الذنوب فإن لها من الله طالبا) (رواه أحمد وابن ماجه). عائشه -

سورته‌ی محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَناوی خَواي به‌خشنده‌ی میهره‌بان.﴾ (الَّذِينَ كَفَرُوا) ﴿ئو که‌سانه‌ی بی باوه‌ی بوون﴾ (وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ﴿وه به‌رگری (خه‌ک)یان کرد له‌پښانی خوا﴾ (أَصْلُ أَعْمَلْتُمْ) ﴿خوا﴾ (خا) کرده‌وه‌کانیان پوچه‌ل ده‌کاته‌وه. (۱) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿ئوانه‌ش باوه‌پښان هی‌ناوه﴾ (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) ﴿کرده‌وه چاکه‌کانیان کردو﴾ (وَمَا آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ) ﴿باوه‌پښان هی‌نا به‌و (قورئانه‌ی) که‌نیزدراوده‌ته خواره‌وه بی موحه‌ممه﴾ (وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ) ﴿ته‌نها نه‌ویش راسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هاتوه﴾ (كَفَرُ عَنْهُمْ سُبْحَانَهُ) ﴿خوا له‌گوناهه‌کانیان خوش بووه﴾ (وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ) ﴿دل و هوشیانی پښک و چاک کرده.﴾ (۲) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿ئوه‌ش له‌به‌ر نه‌ویه به‌راستی نه‌وانه‌ی بی باوه‌ی بوون﴾ (اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ) ﴿شوین به‌تال و پړو پوچ که‌وتن﴾ (وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا) ﴿و بیگومان نه‌وانه‌ش نیمانیان هی‌نا بوو﴾ (اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ) ﴿شوین نه‌و هغه که‌وتبوون که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هاتوه﴾ (كَذَلِكَ) ﴿تابه‌و شیوه﴾ (يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ) ﴿خوا نمونه‌ی (کرده‌وه‌ی) خویانیان بی دښته‌وه.﴾ (۳) ﴿فَإِذَا لَقِمْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿نه‌جا نه‌گر (له‌جه‌نگدا) گه‌شتن به‌وانه‌ی بی باوه‌پښ﴾ (فَضْرَبَ الرِّقَابَ) ﴿ئوه‌بدن له‌که‌ردنیان و بیانکوژن﴾ (حَتَّى إِذَا أَخْتَمْتُمُوهُمْ) ﴿ه‌تا کاتې کوشتاری نږدیان لی ده‌کن﴾ (فَقُتِلُوا الْوَثَاقَ) ﴿نه‌جا (دیله‌کانیان) قایم بیه‌سته‌نه‌وه﴾ (فَلَمَّا مَثَّ بَعْدُ) ﴿جا دواتر یا به‌منه‌ت و چاکه (به‌ره‌لایان که‌ن)﴾ (وَلَمَّا فُتِنَا) ﴿یان به‌فیدیه و بریتی﴾ (حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا) ﴿ه‌تا جه‌نگ چه‌که‌کان (به‌بی باوه‌پښان) داده‌نی﴾ (يَا تَا جَه‌نگ کوتایی دئ به‌نهمانی بت په‌رستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ تَشَاءَ اللَّهُ﴾ ﴿فهرمان نه‌ویه نه‌گر خوا بیویستایه﴾ (لَا تَنْصُرُ مِنْهُمْ) ﴿خوی توله‌ی لی ده‌سندن﴾ (وَلَكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ) ﴿به‌لام (فهرمانی پښدان به‌جه‌نگ) تا به‌یه‌کتری تا‌قی تان بکاته‌وه﴾ (وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ﴿ئو که‌سانه‌ش له‌پښانو پښانی خوادا کوژدان﴾ (فَلَنْ يُغْلِبَ أَعْمَلُهُمْ) ﴿ئوه خوا هه‌رگیر (پادا‌شتی) کرده‌وه‌کانیان وون ناکات.﴾ (۴) ﴿سَيَجْزِيهِمْ) ﴿بیگومان رښمونیان ده‌کات و﴾ (وَيُضْلِحَ بَالَهُمْ) ﴿دل و بیریان ساف و خوش ده‌کات.﴾ (۵) ﴿وَيُدْخِلُهُمْ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ) ﴿وه ده‌یاخفته نه‌ویه‌هسته‌ی بوی باس کردون.﴾ (۶) ﴿يَتْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿ئو که‌سانه‌ی باوه‌پښان هی‌ناوه﴾ (إِنْ تَصْرَوْا اللَّهُ) ﴿نه‌گر نښه‌ یارمه‌تی (نایینی) خوا بدن﴾ (يَنْصُرْكُمْ) ﴿خواش نښه‌ زال و سه‌رکه‌وتو ده‌کات (به‌سه‌ر کافران دا)﴾ (وَيُنَبِّئُ أَقْدَامَكُمْ) ﴿وه پښه‌کانتان جیگیر ده‌کات (له‌جه‌نگدا خوپا‌گرتان ده‌کات).﴾ (۷) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿ئوانه‌ش که‌بی باوه‌ی بوون﴾ (فَتَقَسَّاهُمْ) ﴿ئوه نه‌گبه‌تی و سه‌رشوپی به‌شیانه﴾ (وَأَصْلُ أَعْمَلْتُمْ) ﴿خوا) کرده‌وه‌کانیان بی مایه ده‌کات (۸) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ﴿ئو توله‌یان له‌به‌ر نه‌ویه که‌بیگومان نه‌وانه﴾ (كُرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ) ﴿رقیان له‌و قورئانه‌ بوو که‌خوا ناردوویه‌تی﴾ (فَأَخِطَ أَعْمَلُهُمْ) ﴿بویه خواش کرده‌وه‌کانیانی پوچ کرده‌وه.﴾ (۹) ﴿أَنَّهُمْ يَسْمُرُونَ فِي الْأَرْضِ) ﴿ناخو نه‌وانه به‌زه‌وی دا نه‌که‌پاون﴾ (يَنْظُرُونَ) ﴿تا ببینن﴾ (كَيْفَ كَانَ عَقِيبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) ﴿ئوانه‌ی پښ خویان سه‌ره‌نجامیان چوڼ بووه﴾ (وَدُمِرَ اللَّهُ عَنْهُمْ) ﴿خوا له‌ناوی بردن﴾ (وَاللَّكْفِيرِينَ أَمْثَلَهُمْ) ﴿بی باوه‌پښان سه‌ره‌نجامی ناوا هه‌یه.﴾ (۱۰) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ ﴿چونکه بیگومان خوا﴾ (مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا) ﴿پشتیوانی نه‌وانه‌یه که‌باوه‌پښان هی‌ناوه﴾ (وَأَنَّ الْكَافِرِينَ) ﴿بیگومان کافرانیش﴾ (لَا مَوْلَى لَهُمْ) ﴿هیچ پشتیوانیکیان نی به.﴾ (۱۱)

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَايَ كُلُّونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَانَ مِنْ قَرِيبِهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْنِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ يَقُونَهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

- (پرهزای خوی لی

بی دہلی کہ

پیغمبر خوی خوا

(ﷺ) مہمیشہ

دہ دینہ رموی:

(عائیشہ وریانی

خوات بہ او

گونا گونا گوی

بہ بہرہ وک دادہ نمونہ

چونکہ بہ بی

گومان نمونہ لای

خوا خاومنی

بلوای دہ کات).

(نایہ تی (۱۵)

سورہ نبی

(الرحمن): عن

عائشہ (رضی

اللہ عنہا) قالت:

قال رسول اللہ

(ﷺ): (خلقت

الملائکۃ من نور

وخلق الجن من

وخلق الجن من نور وخلق آدم مما وصف لكم)

مارج من النار وخلق آدم مما وصف لكم) (رواه أحمد ومسلم). عائشہ (پرهزای خوی لی بی)

گنپراویہ تیہ وہ دہلی: پیغمبر خوی خوا (ﷺ) فرموی: (فریشستہ لہ نور و پووناکی دروست کراوہ،

جنو کہش لہ بلیسہی ناگر دروست کراوہ، نادمیش لہ وہ دروست کراوہ کہ باسکراوہ بقوان).

نایہ تی (۵۸) سورہ نبی (الرحمن): عن أبي هريرة (رضی اللہ عنہ) قال: قال النبي (ﷺ): (لكل امرئ منهم -

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُذِلُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه و کردموه‌ی باضمیان کردوه ده‌یادخاته باخاتی به‌ه‌شته‌وه ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِ الْأَنْهَارِ﴾ که پوویارمکان به‌تیریلندا ده‌روات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش بی باوهر بیون ﴿يَتَشَتَّوْنَ﴾ (له دنیا) راده‌بووین و ﴿وَيَأْكُلُونَ مِمَّا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وه‌ك تازهل دمخون و ده‌له‌وه‌پین ﴿وَالنَّارُ مَشْجُورَةٌ﴾ وه‌نوزده‌ش سویتی مانه‌میانه. ۱۲ ﴿وَكُلٌّ مِنْ فَزَعٍ﴾ وه‌(خه‌لکی) نه‌دشار بیون ﴿مِنْ أَفْئَةٍ﴾ که به‌میتر بیون ﴿مِنْ فَزَعٍ﴾ (له‌خه‌لکی) مه‌ککه‌یه که تویان دهرکرد ﴿أَمَلَكْنَاهُمْ﴾ له‌تاومان برین ﴿فَلَا تَصِرُ لَهُمْ﴾ و هیچ پشستیلانکیان نه‌بیو. ۱۳ ﴿أَنْتُمْ كَانُوا عَلَى يَمِينٍ﴾ تا حق نه‌و کسه‌ی به‌لگی پوونی له‌په‌روهر دگاریه‌وه بق‌هاتین (که قورئانه) ﴿كُنْتُمْ لَكُمْ سُوءٌ عَذَابٍ﴾ وه‌ك نه‌و کس وایه که کرداری خرابی بق‌جوان کرابی و پازتیریلیتته‌وه ﴿وَأَنْتُمْ أَهْوَأُكُمْ﴾ سویتن مه‌لو تاره‌نوی خویان که‌وتین. ۱۴ ﴿كُلُّ الْخَلْقِ إِلَيْهِ﴾ ه‌شیوه‌ی نیایی نه‌و به‌ه‌شته‌وایه ﴿وَعِزُّ الْمَغْلُوبِ﴾ که به‌لین دراوه به‌پاریزکاران و خولناسان ﴿يَا أَيُّهَا﴾ چه‌نده‌ها پوویاری تبدیه ﴿مِنْ نَّارٍ غَيْرِ ءَانِسٍ﴾ له‌ناوی سازگاری تام و بق‌نه‌گولوه ﴿وَأَنْتُمْ﴾ وه‌چه‌نده‌ها پوویار ﴿مِنْ لَّيْلِ لَمْ يَتَفَرَّ طَعْنُهُ﴾ له‌شیر که تامی نه‌گولوه ﴿وَأَنْتُمْ مِنْ حَرٍّ﴾ وه‌چه‌نده‌ها پوویار له‌شهرابی نیایی ﴿لَدِمَ لِلشَّيْبِ﴾ به‌له‌زه‌ت و خوش بق‌بق‌هانی ﴿وَأَنْتُمْ مِنْ عَسَلٍ مُسَفًّى﴾ وه‌چه‌ند پوویاریشی تبدیه له‌ه‌ه‌نگوینی پالفته ﴿وَكَمْ يَبَيِّنُ مِنْ لُحَى الْقُرْءَانِ﴾ وه‌له‌وی مه‌موو جورده میوه‌هاتیکیان بق‌ناماده‌یه ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ له‌که‌ل لیجورین له‌په‌روهر دگاریه‌وه ﴿كُنْتُمْ مَوْءِدًا لِلنَّارِ﴾ (تایا نه‌و به‌ه‌شتیانه) وه‌کو کسانیک وان که له‌تاگری نوزده‌دلین به‌ه‌میسه‌یه ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾ ناوی کولوه‌کولیان دهرخورد بدری ﴿نَفَعَتْ أَمْهَاتُكُمْ﴾ که ریخوله‌کانیان پارچه‌پارچه بکات. ۱۵ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ته‌ی موحه‌معد) ه‌ه‌ندی له‌وانه‌گویت لی‌ده‌گری ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِيبِكَ﴾ به‌لام کلتی لای تو دهردمچن ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ده‌لین به‌وانه‌ی زانیاریان پی دراوه (له‌ه‌اره‌لان) ﴿مَآذَا قَالِ ءَانِسًا﴾ نه‌وه نیسته موحه‌معد ﴿وَتَسِ جِی؟﴾ ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌نه‌و کسانه‌ن ﴿طَمَحَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا موری ناوه به‌سهر دلیاندا ﴿وَأَنْتُمْ أَهْوَأُكُمْ﴾ وه‌سویتن مه‌لو تاره‌نوی خویان که‌وتون. ۱۶ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌و کسانه‌ی هیدایه‌تیان وهرگرتوه ﴿زَادَهُمْ مَدًى﴾ (خوا) شاره‌زای یان زیاد ده‌کات و ﴿وَأَنْتُمْ تَقْتُلُونَ﴾ ته‌قوا و پاریزکاریان پی ده‌به‌خشی. ۱۷ ﴿فَبَلَّ يَظُنُّونَ﴾ ده‌ی تایا نه‌و (نپاک) انه چاوه‌پوانی جی ده‌که‌ین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگه له‌قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که کوت و پر یه‌خه‌یان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده‌ی بیگومان ه‌ه‌ندی له‌نیشانه‌کانی هاتوته دی ﴿فَإِنْ كُنْمْ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ کاتی (پوئی دواپی) یه‌خه‌یان بگریت تیر که‌ی بیرده‌که‌نه‌وه. ۱۸ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که‌واته‌لنیابه و بزته بیجگه له‌نه‌للا هیچ په‌رستراویکی پاست نی یه ﴿وَأَسْتَفِيزِ لِلْجَلْبِ﴾ وه‌داوای لیجورین بک (له‌خوا) بق‌گونامی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه‌بق‌(گونامی) پیوان و تافره‌تانی شیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگومان خوا ده‌زانی ﴿مُسْتَلْبِكُمْ وَتَوَكَّرْ﴾ به‌جم و جوتان (له‌رلایا) و تارلم گرتتان (له‌ه‌ه‌مه‌ما). ۱۹

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٦١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿٦٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٦٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِيُوتَ وُجُوهِهِمْ وَأَدْبَارِهِمْ ﴿٦٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَتَهُمْ ﴿٦٩﴾

- من اهل الجنة
نوجتان، كل
واحدة منهما يرى
من ساقها من وراء
لحمها من
الحسن (رواه
البخاري ومسلم).
شیر مودیدہ
(پہ نای خوائی لای
بی) وقتی:
پیغمبر صلی
(کلام) کہ موعود:
(بقی ہر پیادہ)
لہ بہ مشتہ کان -
سو مار سہری
حوری وہی ہر
یہ کہ بیان موعود
نار نیسانی قاجی
لہ پخت گزشتی
قاجی یہ وہ
دہ بینریست
لہ جوانیدا - راتہ

سہیری قاجی بکریست نیسان و موعود نالوہی دہ بینریست کہ موعود ناسلو سہری جوانہ -

نایہتی (۷۲) سورہتی (الرحمن) عن عبد الله بن قيس (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: (إن المؤمنين في الجنة لخيمة من لؤلؤة واحدة مجوفة، طولها ستون ميلاً، المؤمن فيها أملون يطوف عليهم المؤمن فلا يرى بعضهم بعضاً) (رواه مسلم). عبد اللہ بن قیس کہیں (پہ نای خوائی لای بی) کہ موعود یہ وہ -

﴿وَقُولِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌لین ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بوجی سورہ تہک (له‌قورئان) نانیردریتته خواره‌وه؟ (ده‌ریاره‌ی جه‌نگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ﴾ که‌چی کاتئ سورہ تہکی روون و دامه‌زراو نیرابیتته خواره‌وه و ﴿وَذَكَرْنَا آلِقَتَالَ﴾ تیایا باسی جه‌نگ کرا بن ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلاندا نه‌خوشی (دوو روویی) هه‌یه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ته‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ الْمَغِيبِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وه‌ک ته‌ماشا کردنی که‌سیک که‌له‌ترسی مردن له‌هوشی خوی چووبیتت ﴿فَأَوَّلَىٰ لَهِمْ﴾ بؤ نه‌وان وا چاکتر بوو. (۲۰) ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ فه‌رمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکیان بگردایه ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هه‌ر کاتئیکش فه‌رمانی (جه‌نگ) درا ﴿جِئْ بِهَاجِئِ نَاكِنٍ﴾ ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خوق نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوا راستیان بگردایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّكُمْ﴾ نه‌وه باشتربوو بؤیان. (۲۱) ﴿فَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَهْتَمَانٌ﴾ (نه‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن (له‌ئیسلاام و جیهاد) ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ناژاوه و خراپه به‌ریابکه‌ن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ وه‌هه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی یه‌بیبچرینن. (۲۲) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نا نه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا نه‌فرینی لی‌کردوون ﴿فَاصْطَبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَافِرُونَ﴾ که‌دوون و چاویانی کویر کردووه. (۲۳) ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ﴾ ناخوق نه‌وانه وورد نابنه‌وه له‌قورئان (و تئیی ناگه‌ن)؟! ﴿أَمْ عَلَىٰ قُلُوبِ أَقْفَالُهَا﴾ (وانی یه) به‌لکو دلایان قفلی لی‌دراوه. (۲۴) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَنزَلُوا عَلَىٰ أَتْبَرِهِمْ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه (له‌ثابینه‌که‌یان) ﴿يَنْبَغِي مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ الْهُدَىٰ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌قیان بؤ روون بوویه‌وه ﴿الضَّالُّونَ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شه‌یتان خراپه‌کانیانی بؤ جوان و پازاوه کردبوون ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ وه‌به‌هیوا و نومید فریوی دابوون. (۲۵) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکه نه‌وان ده‌یان ووت ﴿لَلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌رقیان بوو له‌و قورئانه‌ی خوا نارد بووی ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمه له‌مه‌ولا له‌مه‌ندی کاردا گویراپه‌لیتان ده‌که‌ین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نه‌تئی یه‌کانیان ده‌زانئ. (۲۶) ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناخوق چؤن بن (حالی نه‌و ناپاکانه) کاتئ فریشته‌کان گیانیان ده‌کیش و ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبِرُهُمْ﴾ له‌پوخسار و پاشیان ده‌ده‌ن. (۲۷) ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه‌و (جؤره گیان کیشانه) ﴿بِأَنَّهُمْ أَكْبَرُوا مَا أُنْخِطَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌بیگومان نه‌وانه شوین شتانی که‌وتبوون که‌خوای توپه کرد بوو ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ په‌زامه‌ندی خواهشیان پئ ناخوش بوو ﴿فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بؤیه خواهش کرده‌وه‌کانیانی پووچه‌ل کرده‌وه. (۲۸) ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ نایا و ده‌زانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاکئ) له‌دلایان دایه ﴿أَنْ لَّنْ خَرِجَ اللَّهُ أَشْقَاهُمْ﴾ که‌خوا هه‌رگیز پئ و کینه‌یان ده‌رناخت و ناشکرای ناکات. (۲۹)

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنُضْضِرَّهُنَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَالُهُمْ ﴿٣٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنُغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ
تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَاءِ تَدْعُونَ
لِنُفِيقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

- له پیغمبر مبروه

(ﷺ) فہرموویہ تی:

(بیگو مان

لہ بہ ہ ش تدا

نمانندار

ختیہ تکی مہیہ

کہ یہ کہ پارچہ

مرواری ناریق ہ،

دریژیہ کی

شہست میلہ، لہی

ختیہ تدا نمانندار

چہ ندین حادی و

مارسری مہیہ

کثر و نمانندارہ

بہ سہ ریانتا

دہ گہ رت

نورہ ندہ لہ یہ کتر

سودن - یہ کتری

نابینن)

نایہ تی (۲۱)

سورہ نسی

(الواقعة): قال

رسول الله (ﷺ): (إن طير الجنة كأمثال البخت يرمى في شجر الجنة) فقال أبو بكر: يا رسول الله، إن هذه طير ناعمة فقال: (أكلتها أنعم منها - قالها ثلاثاً - وإنني لأرجو أن تكون ممن يأكل منها) (رواه أحمد). - پیغمبر مبروی خوا (ﷺ) فہرمووی: (بیگو مان بالندہی بہ ہ شت وہ کہ حوشتری بوخت وایہ - جوڑیکہ لہ حوشتری ملی ندر دریژہ - لہ درہختی بہ ہ شت دہخون) نہ بو بہ کریش ووتی: بہ پاسستی -

﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ ته گەر پمانوښتایه ﴿لَا نُنَكِّهَنَّ﴾ نه وانه مان نپهشان دده دلیت (که موږ پوهوون) ﴿لَنَرْفَعَنَّ رِسْمَهُ﴾ نه ومان هر به شیوه و نیمه نیاندا ده دمناسین ﴿وَلَنَرْفَعَنَّ لِي لَحْنَ الْقَوْلِ﴾ وه بیگومان به شیوای قصه خیانددا ده یاننا سیت ﴿وَأَلَّا يَنْتَرِ أَغْمَلُكُمْ﴾ وه دلنیا بڼ خوا به هموو کرده وه کانتان ده زانی. (۳۰) ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ﴾ سوږند به خوا تاسی تان ده که پنه وه ﴿حَتَّىٰ نَقُضَ﴾ تا دهری بخهین و دیاروی ﴿الْمُجْتَبِينَ يَنْتَرِ وَالصَّابِرِينَ﴾ موجهیدان و خړاگرانتان ﴿وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَتَابًا﴾ وه تا هوالتان چی به ناشکرای کهین. (۳۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان که سانی که بی باوه پوهوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهرگری (خه که) یان ده کرد له پښای خوا ﴿وَقَالُوا آلُؤَرْسُولٍ﴾ دلیه تی پیغه مبه رویان ده کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ پاش نه وهی هقی و راستیان بی پوهون بقره وه ﴿لَنْ يَخْشَوْا اللَّهَ خَشَاءَ﴾ هیچ زیانیک به خوا ناگهینن ﴿وَسَخَطُ أَغْمَلُكُمْ﴾ وه به زووی (خوا پیلانه کانیان) کرده وه کانیان پو و چهل ده کاته وه. (۳۲) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانی باوه پتان هتیا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ له زمان به دباری خوا و پیغه مبه رین ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَغْمَلُكُمْ﴾ وه کرده وه (چاک) کانتان هه لموه شیننه وه. (۳۳) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانهی که بی باوه پوهوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهرگری (خه که) یان ده کرد له پښای خوا ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كَاذِبُونَ﴾ پاهان به بی باوه پری مړین ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه قهت خوا لپیان خړش ناییت. (۳۴) ﴿لَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَهِ﴾ جا (باوه دباران) لاوازو مست مهین و دلوای ناشتی (و شمر وهستان) مه کن ﴿وَأَشْرُوا الْأَعْلُونَ﴾ چونکه هر نپوه زال و به هیتون ﴿وَأَلَّا يَنْكُرَ﴾ (یارمته) خولش له که ل نپوه دلیه ﴿وَلَنْ يَنْكُرَ أَغْمَلُكُمْ﴾ وه (یارمته) کرده وه کانتان که م نا کاته وه. (۳۵) ﴿إِنَّا الْخَمْرَةُ الدُّنْيَا﴾ بیگومان دانی دنیا ته نها ﴿لَبِئْسَ وَلَدُومٌ﴾ کاته و که پیکه ﴿وَأَنْ تَزِيمُوا وَتَقْتُلُوا﴾ حق ته گهر باوه پ بیتن و پاریزکارین ﴿لَنْ يَنْكُرَ أَجْرُكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خقتان پی ددهات ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ أَمْوَالُكُمْ﴾ وه دلوای به خشیینی هموو دباری و مالتان لی ناکات. (۳۶) ﴿إِنْ يَنْفَعُكُمْ مَا﴾ ته گهر (خوا) دلوای به خشیینی هموو سامانتان لی بکات ﴿لَنُخِصَّكُمْ﴾ زوریش دلکوی بکات لپتان ﴿تَبْلُو﴾ نپوه چرووی و په زلی ده کن ﴿وَنُخْرِجُ أَصْفَكُمْ﴾ ورق و کینهی دهر و تان دهر دمحاضات. (۳۷) ﴿مَتَّاعٌ فَلَوْلَا﴾ بیدلرین نپوه نه و که سانهن ﴿تَدْعُونَ﴾ که بانگ ده گریڼ ﴿يُتَّبِعُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا له پښاوی خوا مال به خت کهن ﴿لَنُيَسِّعَنَّ مِنْ بَيْنِغَلٍ﴾ که چی هندیگنتان رده هی ده کن ﴿وَمَنْ يَبْغُلْ﴾ هر که سببی رده هی و په زلی بکات ﴿فَلَنُؤَا بِبَغْلٍ عَنْ نَفْسِهِ﴾ نه وه بیگومان ته نها رده هی له (دلی) خړی ده کات ﴿وَأَلَّا الْفِي﴾ چونکه خوا (دوله مهنده) بی نیازه ﴿وَأَشْرُوا الْفُقَرَاءَ﴾ هر نپوهن هه لار و بی نه و ﴿وَأَنْ تَنْزِلُوا﴾ جا ته گهر نپوه پشت هه لکن ﴿يَنْتَبِلُونَ فَوَنا غَرْكُمْ﴾ نپوه ده که لپ به که سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَغْمَلُكُمْ﴾ پاهان و هر نپوه ناین. (۳۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرْ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
 الْمُتَفَقِّهِينَ وَالْمُتَفَقِّهَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 يَا اللَّهُ ظَلَمَ السَّوءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

هَؤُلَاءِ هَاتِلَهُ

خوار و موی سوره می

(الفتح) : بخاری

له چه بیسی کوبی

ثابت به

کثیرا و به تبه و که

ده لن : هام بق لای

ثبه و انیل

پرسیاری لای بکم

نه ویش ووتی : نیمه

له (صلین) بیوین

پیای ویک هه ستار

ووتی : نایا

سه رجی نه وانه ت

دلوه که بانگه واز

ده کن بق لای

قورانه کی خوی

گه وده ، نیمای

هه لیش پسی

ووت : به لن ، نه دجا

سه ملی کوبی

حونه یف ووتی

گرمانی باش به خرقان مبهن ، سویند به خرقا نیمه خرقانمان دی له بقای بهیمانی حوامینیبه دا، ککمر

جه نگمان بویستایه ده مان کرد ، له کانه ده حومری کوبی خططاب هات بق لای بیقه مبهن (کک) ووتی :

نایا نیمه له سر هه ق نین و نه وانیس له سر نامق نین ، نایا کوژا و مکلانی نیمه ناچیت به هه هت و

کوژا و ده کان نه مان ناچیت دوزخه ، له حوی : (به لن وایه) حومر ووتی : نیار بقچی نیمه سه شوی و-

سوره‌ی ﴿الفتح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿ص﴾) بیگومان نئمه‌ سهرکه‌وتنئکی ناشکرامان پی‌ دایت (که‌پئکه‌وتنی حوده‌بیبیه). ۱) ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش ببیت ﴿مَا تَقَدَّمُ مِنْ ذُنُوبِكَ وَمَا تَأَخَّرُ﴾ له‌ گونا‌ه‌کانی رابوردو داهاتوت ﴿وَيُخَيِّرَ بَعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾ وه‌ نیعمه‌تی خوی به‌ته‌واوی بپژئیت به‌سهرت دا ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌رئگای راست نیشان بدات (به‌رده‌وامت کات). ۲) ﴿وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا سهرت بخات ﴿تَصْرًا عَزِيزًا﴾ به‌سهرکه‌وتنئکی بالاده‌ستانه. ۳) ﴿مَوْ الَّذِي﴾ نه‌و خوا زاتئکه‌ ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندوته‌ ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی نیمانداران ﴿لِيُزَادُوا إِيْمَانًا﴾ تا نیمانیان زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌گه‌ل نه‌و نیمانی که‌ه‌یانه‌ ﴿وَلِلَّهِ جُنُودٌ﴾ ته‌نها می‌خوایه‌ سهریازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌ه‌میشه‌ خوا زانای کاردروسته. ۴) ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پی‌اوان و نافره‌تانی باوه‌ردار بباته‌ ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌ه‌شتانئک که‌ رویاره‌کان به‌ژئریاندا ده‌پوات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌ه‌میشه‌یی تیایدا ده‌مئننه‌وه‌ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا له‌گونا‌ه‌کانیان خوش ببیت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه‌ نه‌م (به‌لئنه‌) لای خوا ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ سهرکه‌وتنئکی گه‌وره‌یه. ۵) ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پی‌اوان و نافره‌تانی ناپاک و ﴿وَالْمُفْرِكِينَ وَالْمُفْرِكَاتِ﴾ پی‌اوان و نافره‌تانی هاویه‌ش په‌یداکری ﴿الطَّائِفَاتِ بِاللَّهِ عَلَى السَّوَاءِ﴾ گومان به‌رانی خراب ده‌ریاره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَرَةِ السَّوَاءِ﴾ نه‌وخرابه‌ (له‌ناو چوونه‌ی چاوه‌پوانی ده‌که‌ن بق نیمانداران) هر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌خوا خه‌شمی لی‌گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نه‌فرینی لی‌کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزخ‌ی بق ناماده‌ کردوون ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ سهرنه‌نجامئکی خرابه‌. ۶) ﴿وَلِلَّهِ جُنُودٌ﴾ ته‌نها می‌خوایه‌ سهریازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا ه‌میشه‌ بالاده‌ستی کاریه‌جی. ۷) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌راستی (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿ص﴾) تو‌مان ناردوه‌ ﴿شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایه‌ت و مزده‌ده‌ر و قمرسئنه‌ر. ۸) ﴿لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بق نه‌وه‌ی باوه‌پ به‌خولو پیغه‌مبه‌ره‌کی بیتن ﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ وه‌ پشتیوانی لی‌بکه‌ن و پئزی لی‌بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه‌ ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن به‌بیانیان و ئیواران دا. ۹)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِالْسِّنَةِ لَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَغَائِمٍ لَتَأْخُذُوا هَذَا رُونا نَتَّبِعْكُمْ يَرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

- زه لیلی بنوینین
دهمهق به
تایینه کمان و
بگه پینه مه که
میتا خوی
گوره بروری
نملوه له نیا نمان
دا. پیغمبر
خوایش (ﷺ)
فرمودی: نهی
کوری خه ططاب
لتیابه من
پیغمبری خوام و
هرگیز پشت گویم
ناخات، نهجا
عومری کوری
خه ططاب گه پیره
له رها خوی
ده خوارده مه،
خوی پی نه گبرا
مهتا چو دج لای
نه بوی مکر و

ووتی نهی نه بویه مکر: تا یا نیتمه له سه رهق نین و نه وان له سه رهق نین؟ نه بویه مکر ووتی: نهی کوری
خه ططاب نهو پیغمبری خواجه و هرگیز خوی گوره له بیری ناکات و دهست بهرداری ناییت به و
هویه سوره تی (الفتح) هاته خواره و. موسلیمیش گپراویه تیه وه له گه ن تم زیاده یه دا که ده لی: کانتیک
سورپی فته هاته خواره و پیغمبری خوا (ﷺ) ناردی به شوین عومردا و سوره ته که ی بل خوینده وه، -

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ به پراستی نهوکه سانهی په پیمان دده به لږ (نهی موحه محمد (ﷺ))
 ﴿إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾ بیگومان نهولنه په پیمان به خوا دده نن ﴿بِذَلِكَ قَوْلُ الْبُحْرَانِ﴾ دهستی خوا
 له سر دهستی نهولنه وده په ﴿لَنْ نَكُنَّ﴾ جا هرکس په پیمان که شکاکه ﴿لَنْ نَكُنَّ بِكَ عَلَىٰ
 نَفْسِهِ﴾ نهو په بیگومان نهو په پیمان شکاکنه تنها (زیانی) بقی خویستی ﴿وَمَنْ أُولَٰئِكَ﴾ هر
 که سپیش وده بکات ﴿يَمَّا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بهو په پیمان که دلویستی به خوا ﴿تَسْأَلُهُ آخِرًا
 عَلَيْهِمَا﴾ نهو به پراستی خوا پاداشتی گورمی ده داتن. (۱۰) ﴿سَأَلُوا لَكَ﴾ بیگومان پیت
 ده لاین ﴿أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ نهو عره به ده دشته کیانی که له غمرا جنی مایورن
 ﴿فَخَلَقْنَا أَمْوَالَكُم مِّنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ وَأَعْلَلْنَاكُمْ﴾ سامان و خاوخیزانمان مه شغولیان کریم (نهیان میشت بیین بقی غمرا)
 ﴿فَتَسْتَغْفِرُ لَنَا﴾ له بهر نهو دوا لیورنمان بقی بکه ﴿تَقُولُونَ بِاللَّهِ يَمِينًا﴾ نهو به بهر پیمان
 ده پلین ﴿لَنْ نَكُنَّ﴾ له دلیاندا فی په ﴿قُلْ لَنْ نَكُنَّ﴾ پلن جا کس ﴿بِمَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾
 له بهر پیمان به خوا هیچی به ده دشته بقیان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ شَرًّا﴾ نهو هر خوا زیانی بقیان بوی
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَعَمًا﴾ یان سوو دوازا دجی بقیان بوی ﴿بَلْ كَانُوا﴾ (وای په که ده پلین) به لږ
 خوا ﴿يَمَّا تَتَمَلَّوْنَ خَيْرًا﴾ ناگالره به هر چی که دمیکن. (۱۱) ﴿بَلْ ظَنَّمُوا أَنَّهُمْ﴾ به لږ واکمستان
 ده بهر که ﴿لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ پیغمبر و شیعان لږ ناگه پت نهو ﴿إِنْ أَمْلَيْتُمْ أَبَدًا﴾ بق
 ناو کس و کاری خویان به پیچکاری (و شهید ده بن) ﴿وَلَوْلَا ذَٰلِكَ لَفُتِحَتْ أُمُورُ كَثِيرَةٍ﴾ نهو گومانه
 له دلیاندا راز تیرابو وده ﴿وَلَوْ تَشَاءُ اللَّهُ﴾ وده گومانی خرابان ده بهر ﴿وَسَخَّرَ قُوَّةَ بَورٍ﴾
 و به پراستی تیره که لیکن له ناو ده چن. (۱۲) ﴿وَمَنْ لَّنْ نَكُنَّ﴾ وده هر کس بلورمی ته میشتا بقی
 ﴿بِأَنَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به خوا و پیغمبر که کس ﴿لَنْ نَكُنَّ﴾ نهو به پراستی قیبه نامادستان
 کریمه ﴿لَنْ نَكُنَّ بِكُمْ سِرًّا﴾ بق نهو بین باو ده رانه ناگرکی مه لږ ساو. (۱۳) ﴿وَلَوْلَا ذَٰلِكَ لَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا﴾
 و آلارضی ﴿نَاسًا مَّكَانَ﴾ نهو تنها مولکی خویبه ﴿بِقَوْلِهِمْ يَفَاءُ﴾ له هر کس که سپیش
 خوش ده پیت ﴿وَلَوْ تَشَاءُ اللَّهُ﴾ سزای هر که سپیش ده دات کس سپیش (استوانیانان)
 ﴿وَسَكَتَ اللَّهُ عَفْوَ رَحِيمًا﴾ وده خوا لیورده میهر میانه. (۱۴) ﴿سَأَلُوا أَلَمْ تَخْلُقْنَا﴾ بیگومان
 به جنی ساوان له غمرا ده لاین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ هر کات (له میانه) ده چن ﴿إِنْ تَخَافُ
 لِتَأْخُذُوا﴾ بق کرتی ده مسکوت کان (غنیمت) ﴿تَدْرُونَ تَرْكُكُمْ﴾ لیان گره بن باهو پیتان
 که وین ﴿بِرَبِّهِمْ﴾ ان یبذلوا کلّم الله ﴿ده پیمان ودهی خوا (که ده مسکوت کان خیمه بقی
 به دلیان حوده میبه په) بگرن ﴿قُلْ لَنْ تَخْلُقُوا﴾ (نهی موحه محمد (ﷺ)) پلن هر کس نای
 شو پیمان که وین ﴿كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ چونکه پیشترو ده رازمان هر وای
 نه وده ﴿تَسْأَلُونَ﴾ تنجا دواتر ده لاین ﴿بَلْ تَخْلُقُونَ﴾ (وای نه) به لږ حوده میبه به
 قیبه ده بن ﴿بَلْ كَانُوا﴾ (وای نه) به لږ نهو ان ﴿لَا تَقُولُوا إِلَّا قَوْلًا﴾ (وای نه) به لږ که ده بن. (۱۵)

قُلْ لِلْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقْتَلُونَ بِهِمْ أَوْ تُسْلِمُونَ لَهُمْ فَأَنْ يَطِيعُوا نُورَتَكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ * لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لَوَلَّوْا الْأَذْبُرُثُمْ لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

- عومره ریش ووتی:
 نهی پیغمبره ری
 خوا تا یا نه
 صولحه سرکه و تن
 و نه تصه؟
 نه رموی (بلی)
 تیر عومره ریش
 تیر سرحه تی کرد و
 تاسایی بوییه و.

هزلی هاتکه
 غوار رموی تابه تی
 (۵) سورمتی
 (الفتح) (لینخل)
 لئو فینین
 و المؤمنات
 تیرامی نه حمده له
 نه نه سی کسری
 مالیکه
 ده کتیر یکه ده ده لی:
 کاتر پیغمبره
 (ک) له حود مییه

کتراییه بلی ماسینه و هار و تیر خصلت بار و بی تالقت بیون لهوی که بیکه یان پی نهرا برکت مهکه
 و بچه ناور مال و مندالیان ، هر له حود مییه هدا قورانیه کلنیان سرپری نهام تابه تی بلی دله ری (یا)
 قَتَلْنَا لَكَ قَتْلًا مُبِينًا) مه تلو (صراطاً مستقیماً) پیغمبره ری خوا نه رموی: (تجستا
 نور تابه تی هاتوره که پیغمبره ری خورشتره له دلیا و نهوی تیر دلیه) نهامس ووتی که پیغمبره ری خوا نور-

﴿قُلْ لِلْعَالَمِينَ﴾ بلی به جن ماوان له غه نا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ له عه ره به ده شته کی به کان
 ﴿سُذُورَنَ﴾ له مه ولا بانگ ده کرن ﴿إِنِّي قَوْمٌ أُولُی بَاسٍ عَدِیدٍ﴾ بق (جهنگ له گه ل) گه لیکی زقد
 به میزی جهنگاور ﴿تَقْبِطُوهُمْ أَوْ یُکَلِّمُوا﴾ (ده بی) جهنگیان له گه ل بکن یان خویان
 موسلمان بین ﴿لَئِنْ تُطِيعُوا﴾ جا نه گه گویایه ل بن ﴿یُؤْتِکُمُ اللَّهُ﴾ خوا پییان ده دات ﴿أَجْرًا
 حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زقد یاش ﴿وَرَأَى تَنَزَّلُوا﴾ وه نه گه رته ریچی بکن ﴿حَتَّىٰ تَأْتِیَ مِنْ قِبَلٍ﴾
 مه روه له وه و پیش سه ریچیتان کرد (له حوده میبیه دا) ﴿یُعَذِّبُکُمْ عَذَابًا أَلِیمًا﴾ (خوا)
 سزایه کی سه خنتان ده دات. ۱۶ ﴿لَسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾ بق کویر گونا نی به (به شداری
 جیهاد نه کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بق شه لیش گونا نی به ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْصِ حَرَجٌ﴾
 مه روه ها بق نه خرقیش گونا نی به ﴿وَمَنْ یُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هر کس گویایه لی خوا و
 پیغمبره کس بیست ﴿بِذِکَ الْجَنَّتِ﴾ ده بیات به مه شتانیک ﴿تَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که رویاره کان به زدیاندن دین و ده جن ﴿وَمَنْ یَتَوَلَّ﴾ هر که سیش سه ریچی بکات ﴿یُعَذِّبُهُ
 عَذَابًا أَلِیمًا﴾ (خوا) سزای سه ختی ده دات ۱۷ ﴿لَقَدْ رَضِیَ اللَّهُ﴾ سویند به خوا بن گومان خوا
 رازی بو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ له و نیماندلوانه ی ﴿إِذْ یَبَايِعُونَکَ﴾ که په یمانیان پندایت ﴿تَحْتَ
 الشَّجَرَةِ﴾ له زدر مره خته کدا (له حوده میبیه) ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِیْنَ إِذْ یَبَايِعُونَکَ﴾ جا خوا ناگادار بو به وه ی
 له دلپاندایه ﴿فَأَقْرَصَ الْمُنَکِحَةُ عَلَیْهِمْ﴾ بویه دلنایه و نارامی بق ناردن ﴿وَأَلْبَسَهُمْ فُتُوحًا قَرِیبًا﴾ وه
 پاداشتی دانوه به سه رکه و تنیکی نزیک (که نازاد کرنی خه یبر بو). ۱۸ ﴿وَنَفَعَهُمْ کِبْرًا
 بِأَخْذِهِمْ﴾ وه غه نیمه تی زقد که به ده سستی دین ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِیزًا حَکِیمًا﴾ وه خوا همیشه زالی
 کار به جن به. ۱۹ ﴿وَعَدَکُمُ اللَّهُ﴾ خوا به لینی پی دلون ﴿مَغَافِرَ کَثِیرَةً﴾ که غه نیمه تی زقد
 ﴿تَأْخُذُوهَا﴾ (له بن باوه ران) ده کرن ﴿فَتَجَلَ لَکُمْ مَدِیمٌ﴾ بویه نه م (غه نیمه تی خه یبره ی)
 بق پیش خستن ﴿وَكُنْ أَبَدَى النَّاسِ عَنکُمْ﴾ وه ده سستی خه لکی (مه ککی) لیتان کوتا کرد
 ﴿وَلَتَكُنَّ نَارًا﴾ تا (نه م روو دوه) بیته به لکه یه ک ﴿لِلْمُؤْمِنِیْنَ﴾ بق باوه داران ﴿وَنَهَبَکُمْ﴾ وه تا
 رنمونیتان بکات ﴿مِمَّا کُنْتُمْ بِهَا﴾ بق ریگای راست. ۲۰ ﴿وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَیْهَا﴾ وه
 چنده ها (غه نیمه تی) تر مه یه که میشتا ده سه لاتتان نی به به سه ری دا ﴿قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾
 بن گومان خوا ناگای له مه موویانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا همیشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرًا﴾ به سه ر
 مه مو شتیکا به توانایه. ۲۱ ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا لَکُمُ الدِّینَ کُلَّوْا﴾ نه گه رنه وانه ی کافرن جهنگیان
 له دیتان بگردیه ﴿لَوْلَا الْأَنْبَاءُ﴾ بن گومان (تی ده شکان و) ه لده هاتن ﴿لَمْ لَا تَحْدُوثُ﴾
 پاشان ده سستیان نه ده کوت ﴿وَلَا وَلَا نَصِیرًا﴾ هیچ دُست و پشتیوانیک. ۲۲ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ الْعَلِیِّ﴾
 ثوره یاساو باوی خوابه ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که بیگومان پیشتیش مه روا بووه ﴿وَلَمْ یَجِدْ
 لِسْبَةَ اللَّهِ تَبْدِیلًا﴾ قه ت نابینیت باو یاسای خوا هیچ گوانیکی به سه ردا بیت. ۲۳

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
 لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بَغِيرٌ عِلْمٍ
 لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

- نایه تکلی
 خولند موه عیبره
 ووتی: خولسی و
 هادی له خوت
 نهی پیغمبره
 خوا بیگومان خوا
 پوتی کرهتوه
 چیت بق ده کات
 نهی چی ده کات بق
 تیمه؟ جانه
 نایه دلبزی
 ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ...﴿

هزی هاته

خوار موی نایه تی

سورتی (٢٤)

(الفتح): ﴿وَمَوْ

الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ

عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ

بِطَنِ مَكَّةَ ...﴿

موسلم

کله پویه تیره له

ننه سوره که دملن: مهشتا چه کدار له کافرانی مه ککه له چپای ته نعيمه وه هاتنه خواره وه بق پیغمبر
 ﴿﴾ به نیاز بوون له نا کاودا پیغمبر ﴿﴾ و هاوه له کانی شهید بکن به لام پیغمبر ﴿﴾ و هاوه لانی
 مه موویانیان به دیل گرت و هیشتیه وه و نه یکوشتن - بهر لای کردن - به و هویه وه خوی که وره نه نایه تی
 دابه زاند ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ...﴾

تُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطًا فَتَازَرُوا فَاسْتَقَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّاعِ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسُهُمْ
قُلُوبُهُمْ لِّلنَّارِ لَئِنْ قُوتُوا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

هؤلی هاتنه

خوار ویدی نایه تی

(٢٠، ٢١) سورعتی

(الحجرات) : ١ : یا

اینها الذین آمنوا لا

تقدموا بین یدی الله

... ﴿٣١﴾ یوحاری له

عبدوللای کوی

نوی —————

کثیراویه تی ————— و

ده لن : چند روشت

سوارنکی مکنی

تسمیم هاتن بق

خزمت پیغمبری

خوا (ﷺ) نه بویه کر

روتی : نی

پیغمبر (ﷺ)

له مقامی کوی

مه عبیدی کوی

زواره بکه به تسمیر

و گه ————— میان ،

عومری کوی

خه طابیش روتی : نه ترمی کوی حابیس بکه به تسمیر و گه و بیان ، جا نه بویه کر روتی : تل تله ما به است
نه بویه بکه به رایته من بکه بیت ، عومریش روتی : نه خیر ما به استم بکه به رایته تل نه بویه ، تهر بویه
دهه قالی یان و دهنگیان به نه بویه له خزمت پیغمبر (ﷺ) به بویه نه بویه تسم تله تانه
هاتنه خوار و ده «یا ایها الذین آمنوا لا تقدموا بین یدی الله ورسوله» تا کر «لهم مغفرة واجر عظیم» .

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممه‌د ﴿يَتَّبِعُهُ مَبَرِّى خَوَايَه﴾ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نه‌و
 (باوه‌پدان) انه‌ش كه‌له‌گه‌لیدان ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ به‌رامبه‌ر بى‌ باوه‌پان توندو تیژن و
 ﴿رَحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوان خویاندا به‌ به‌زه‌یین ﴿تَرْكَبُهُمْ رُكْبًا سَجَدًا﴾ ده‌یان بینى
 (هه‌میشه) له‌ کورپوش و سوژده‌ بردن دان ﴿يَسْتَفْتُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ داوای
 به‌هره‌و ره‌زامه‌ندى خوادا ده‌که‌ن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانه‌یان له‌ ناو
 چاوانیاندا دیاره ﴿مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ به‌هوى نذر سوژده‌ بردن (یانه‌وه) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
 التَّوْرَةِ﴾ نه‌وه نمونه‌یانه‌ له‌ ته‌وراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ نه‌وه نمونه‌شيان له‌
 ئینجیلدا ﴿كَرَزِيعٌ أَخْرَجَ شُعْطَهُ﴾ وه‌ك كشتوكالتك وایه چه‌که‌ره‌ی ده‌رکردبى (سه‌وز
 بووبى) ﴿فَنَازَرَهُ فَأَسْتَفْظَ﴾ نه‌جا چه‌که‌ره‌کى به‌هیز کرد بى و قاییم بوو بى
 ﴿فَأَسْتَوَى عَلَى سُقُوبِهِ﴾ جا له‌سه‌ر لاسکى خوى پټك وه‌ستابى ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (نه‌وه‌نده
 جوان بى) جوتیاره‌کانى سه‌رسام کرد بى ﴿لِيَغْضَبَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ تابه (نذر بووبى)
 هه‌وه‌لانى داخ و مه‌راق بدا به‌کافران ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لټنى داوه ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ به‌وانه‌یان كه‌ باوه‌پان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه‌و
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ به‌ لیټوردن و پاداشتى گه‌وره (كه‌ به‌هسته). (۲۹)

سوره‌تى ﴿العجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوى خواى به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ باوه‌پتان هیناوه ﴿لَا تَقْدِرُوا﴾ پټش مه‌که‌ون (له‌ هیه
 کاروپیارى‌کدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کى ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وله‌خوا
 بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بى‌ گومان خوا بیسه‌رى زانایه. (۱) ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی
 نه‌و كه‌سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ ده‌نگتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه ﴿فَوْقَ
 صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ به‌سه‌ر ده‌نگى پیغه‌مبه‌ردا ﴿وَلَا تَحْجَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وه‌ به‌ده‌نگى
 به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که‌ن ﴿كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾ وه‌ك ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌تان
 له‌گه‌ل په‌کترى ﴿أَنْ تَحِيطَ أَصْوَاتُكُمْ﴾ نه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌تال بیتنه‌وه ﴿وَأَشْرَ لَا
 تَسْمَعُونَ﴾ خوشتان هه‌ستى پى‌ نه‌که‌ن. (۲) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بى‌ گومان نه‌وانه‌ی ﴿يَغْضُوبُونَ
 أَصْوَاتَهُمْ﴾ ده‌نگیان نزم ده‌که‌نه‌وه ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له‌خرمه‌تى پیغه‌مبه‌ردا ﴿وَلَا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه نه‌و كه‌سانه‌ن ﴿أَنْفَعَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلټان تاقى ده‌کاته‌وه
 (پاکى ده‌کاته‌وه) ﴿لِلنَّفْسِ﴾ به‌هوى پارټزکارى یه‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 لیټوردن و پاداشتى گه‌وره‌یان بى‌ هیه. (۳) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بى‌ گومان نه‌و
 كه‌سانه‌ی ﴿يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌کان بانگت ده‌که‌ن
 (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿أَسْمِعْهُمْ لَا يَفْقَهُوا﴾ نذره‌یان نه‌قامن و تن ناگه‌ن. (۴)

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَئِن لَّا اللَّهُ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّاهُم بِاللَّهِ وَنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِهَا لَأَقْبَهُ بَشَرُ الْإِنسَانِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

هؤلی هاتله

خوار و هوی نایه تی

(٩) سورتی

(البحرانی): (٩)

طائفتان من

للمؤمنین

قتلتوا...

بخاری له

نعمتی کوی

مالیک

کثیرا و تیسره

ده لای

به پیغمبر

خوابان ویت:

خونگ بهشتی

بق لای عبود الی

کوی نوی

پیغمبر

(الله) له کمال

کمال

لهامه لاتا بهشت

بق لای به

زهره کی خوی یاری دا که پیغمبر (الله) کهشت لای، عبود الی و قسری به پیغمبر (الله) سورتی که مرده لایم سوزند به خوا بقی کوی در لای که تار و معنی کریم، تیر پیوستگی نه نصاری و قسری: سوزند به خوا بقی کوی در لای که پیغمبر خوا (الله) له بقی تو خوشتره، پیوستگی خنسی عبود الی (که موسلمانیش بوی) بهی قسریه توبه بوی جا هر دو کمان دستبان کره به جنودان -

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خن نه‌گه‌ر چاوه‌روانیان بگردایه ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تاده‌پوشتیته دهره‌وه
 بۆ لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه‌وه چاکتر بوو بۆیان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی‌بورده‌ی
 میهره‌بانه. ۵ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه ﴿إِنْ جَاءَكُم فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾
 نه‌گه‌ر گوناهاکری مه‌والیکی گرنکی هی‌نا بۆتان ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ نه‌وه لی‌ی بکولنه‌وه (تا‌پوون
 بی‌یته‌وه) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نه‌وه‌ک زیان بگه‌یه‌نن ﴿فَرَمَّا جِهَانًا﴾ به‌خه‌لکیک به‌نه‌زانین ﴿فَتَصَبَّحُوا
 عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ قَتِيلِينَ﴾ نه‌وسا په‌شیمان بن له‌وکاره‌ی که‌گردووتانه. ۶ ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ زور چاک
 بزنانن ﴿أَنْ يَكُفَّ رَسُولُ اللَّهِ﴾ که‌ بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌ ناوتاندايه ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر
 به‌گویی تی‌وه‌ی بگردایه ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَرَاءِ﴾ له‌ زوریک له‌کاره‌کاندا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ تووشی
 نارپه‌حستی ده‌بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ نی‌مانی لاتان
 خو‌شه‌ویست کردوه ﴿وَزَيَّنَّ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه‌ له‌دل‌تاندا (شیرین و) پا‌زاوه‌ی کردوه ﴿وَكَرَّهَ
 إِلَيْكُمْ﴾ وه‌ بی‌زادو ناشیرینی کردوه له‌لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی‌ باوه‌پی‌ی و
 تاوان و سه‌ری‌چی فه‌رمانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾ مه‌ر نه‌وانه‌ن شاره‌زاو له‌سه‌ر
 پی‌یازی پاستن. ۷ ﴿فَضَلَّ مِنْ اللَّهِ وَنِعْمَ﴾ (نه‌وه) به‌خشش و به‌هره‌یه‌که له‌لایه‌ن خواوه
 ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایه. ۸ ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر دوو‌کومه‌ل
 له‌نی‌مانداران ﴿اُتْقَنُوا﴾ دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه‌وه له‌نی‌وانیاندا
 ناشته‌وایی بگن ﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌جا نه‌گه‌ر کومه‌لیکیان ده‌ست درژی کرد ﴿عَلَىٰ
 الْأُخْرَىٰ﴾ بۆ سه‌ر کومه‌لیکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلِي بَنِي﴾ نه‌وه نی‌وه (موسولمانان) له‌گه‌ل
 نه‌وه‌یان بجه‌نگن ده‌ست درژی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ تَبْغُوا﴾ تا ده‌گه‌ریته‌وه ﴿إِلَّا أَمْرَ اللَّهِ﴾ بۆ
 فه‌رمانی خوا (ملکه‌چی فه‌رمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِنْ قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾ ننجا نه‌گه‌ر گه‌پایه‌وه
 ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه‌وسا له‌نی‌وانیاندا ناشته‌وایی بگن ﴿بِالْعَدْلِ وَاقْضُوا﴾ به‌دادگه‌رانه و
 پاست و دادپه‌روه‌ر بن (له‌نی‌وانیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بی‌گومان خوا ﴿حُبَّ الْمُفْسِدِينَ﴾
 دادپه‌روه‌رانی خو‌ش ده‌وی. ۹ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بی‌ گومان ته‌نها باوه‌پداران بران
 ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ که‌واته له‌نی‌وان دوو‌پراتاندا (نا‌زاوه مه‌بو) ناشته‌وایی بگن
 ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا‌په‌حمتان پی‌ی بکات. ۱۰ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌پتان هی‌ناوه ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾ باهیچ کومه‌ل پی‌او‌یک
 کالته نه‌ک‌ن به‌کومه‌لیکی تریان ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا﴾ په‌نگه‌ کالته پی‌ی کراوه‌کان ﴿خَيْرًا
 مِنْهُمْ﴾ له‌ کالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسَاءُ مِنْ نِسَاءٍ﴾ وه‌ ژنانیک کالته نه‌ک‌ن
 به‌ژنانیکی تر ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ﴾ ره‌نگه‌ نافره‌ته کالته پی‌ی کراوه‌کان ﴿خَيْرًا مِنْهُمْ﴾
 له‌ نافره‌ته کالته‌که‌ره‌کان باشترین ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانه وته‌شه‌ر له‌یه‌کتری
 مه‌ده‌ن (له‌نی‌وان خویاندا) ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْسِنِ﴾ ناوو ناتوره له‌یه‌کتری مه‌نین ﴿بِمَنْ أَلَاسِ
 الْفُرْجِ﴾ نای چه‌ند خراپه‌ ناو برنی‌ی که‌ گونا‌مه (به‌ موسلمان بل‌ییت کافر،
 دل‌وزن پی‌ی) ﴿بِمَنْ أَلَاسِ الْفُرْجِ﴾ پاشی باوه‌ر هی‌نان ﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ﴾ جا
 نه‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بیته‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه‌وه نه‌وانه مه‌ر خویان سته‌مکارن. ۱۱

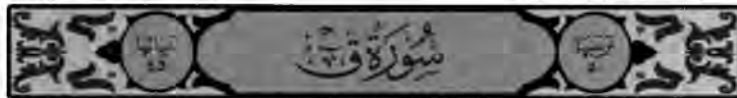
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمُؤْمِنُوا وَلَكِن
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿١٦﴾ يٰمُنُونَ عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَن هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَنِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

- بهیه کتری
نه دجا هریه که بیان
خزیه کانی له سر
به جواب هاتن و
توبه بودن وه له
نیوانیا ندا له
یه کتردان به پهل
دار خودما و نه هل
مشته کوله بهویدا
هویان کترامه وه
که نه مایه ته بهو
هویه وه دابه زی
﴿و ان طائفان
من ...﴾

هوی هاتنه
هوار هوی نه همتی
(۱۱) سوره
(الاحقاف)
﴿و لا تثنابنوا
بالانقاب ...﴾
توده زی له

داوودی کوبی نهی میندوه کترامیه تیوره که دهلی: گویم تان بوو که نیملی هه ههیی کترامیه وه له
نهیی جویه پیری کوبی هه حاکوه و زقانی: کاتی خوی هریه که له کیمه لوری یا سنی ناوی هه بوو جا
ناوی وایان تیدا بوو که خاومنه که ی پنی ی بانگ دهکرا پنی ی ناخوش بوو و هه زی نه دهکرد بویه
بهو هویه وه نه مایه ته دابه زی: ﴿و لا تثنابنوا بالانقاب ...﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وکه سانهی باوه پتان هیتاوه ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خوتان له زورتک له گومانه کان بیاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْرٌ﴾ چونکه به پاستی هه ندیک له گومانه کان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ سیخوی مه کن (ویه دوی ناته وای یه کتردا مه گه پین) ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ له پاشمله به خراپه باسی یه کتری مه کن ﴿الْحَبِ أُحْذَرُ﴾ نایا کام له نیوه پی ی خوشه ﴿أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ که گزشتی برا (تایینی یه که ی) بخوات؟ ﴿مِنَّا﴾ به مردوی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بیگومان قیزتان لی دیته وهو پیتان ناخوشه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوا ته ویه گیراکری به به زهیی یه. ۱۲ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بیگومان نیتمه دروستان کردون ﴿مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ له نیر و می یه ک ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وه کردومانن ﴿شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾ به چهند گه ل و هوز وه ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ تایه کتری بناسن ﴿إِن أَكْرَهْتُمْ عِندَ اللَّهِ﴾ به پاستی به پیزترینتان لای خوا ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ پاریزگار ترینتانه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بیگومان خوا زانای ناگاداره. ۱۳ ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عه ره به ده شته کیه کان ووتیان باوه پمان هیتاوه ﴿قُلْ لِمَ تُؤْمِنُوا﴾ (نهی موحه مه مد ﴿لَّ﴾) بلی باوه پتان نه هیتاوه ﴿وَلَكِن قُولُوا آمَنَّا﴾ به لکو بلین موسلمان بووین (به سه ر زاره کی) ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ چونکه هیشتا باوه پ نه چوته ناو دله کانتانه وه ﴿وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خو نه گه ر گوی رایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿لَا يَلْبِسْكُمْ مِن أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾ هیچ له (پاداشتی) کرده وه کانتان که م ناکاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به پاستی خوا لیبوردهی میهره بانه. ۱۴ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان نیماندارانی پاسته قینه نه وانن ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که باوه پمان هیتاوه به خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾ پاشان دوو دل نه بوون (له نیمانه که یاندا) ﴿وَحَبَّتُوا بِأَمْوَالِهِم وَأَنفُسِهِمْ﴾ وه به مال و گیانیان تیکوشانیان کردوه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پیتا و پیزای خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾ هر نه وانن پاسگویان. ۱۵ ﴿قُلْ اتَّعْلَمُونَ﴾ (نهی موحه مه مد ﴿لَّ﴾) بلی نایا نیوه خوا ناگادار ده کن ﴿يَدِينُكُمْ﴾ له تایینه که تان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ له کاتیکدا خوا ناگاداره و ده زانسی ﴿مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ به هر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیک زانایه. ۱۶ ﴿يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ﴾ نه وکه سانه منته ده کن به سه ر تودا (نهی موحه مه مد ﴿لَّ﴾) ﴿أَن أَسْأَلُكُمْ﴾ چونکه موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَمُوتُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ﴾ توش بلی منتهی موسلمان بوونی خوتان به سه ر مندا مه کن ﴿بَلَىٰ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ به لکو خوا منته ده کات به سه ر نیوه دا ﴿أَن هَذَا لَشَيْءٌ لِلْإِيمَانِ﴾ چونکه پیتموونی کردون بقر باوه پهیتان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر نیوه پاستگون (که نیماندارن). ۱۷ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ به پاستی خوا ده زانسی ﴿غَيْبَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهینی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَاللَّهُ بِصَمِيرٍ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به هر کرده وه یه که نیوه ده یکن. ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَوَدَامِنَّا وَكَانَ رَبُّكَ حَفِيفٌ ﴿٣﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيعٍ ﴿٤﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَيْنَتْهَا وَرَبَّتَهَا وَمَالَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ مَدَدَتْهَا وَأَلْبَنَّا فِيهَا رُوسِي وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٦﴾ بَصِيرَةً وَذَكَرْنَاهُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٧﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٨﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْنَ نَضِيدٌ ﴿٩﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ مِيتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١٠﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّ وَشُودٌ ﴿١١﴾ وَآدَامُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٢﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعْدِ اللَّهِ ﴿١٣﴾ أَفَعَبَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٤﴾

- نهی پیغمبر
شماره بالندانه ناسکی
خوش خلقین،
نوس
له رموی: (شماره)
دهی - ادوات
ناسکترو خوش
خودتره - سی جار
ووتیه -
وهمیادرم تر له
کسانه بیت
کلیان ده خلق -
نایستی (۲۲)
سورته (الواقعه):
عن ابن عباس (رضی)
قال: قال رسول
الله (ﷺ): (لني راي
الجنة فتناولت منها
عنقوداً ولو أخذته
لاكلتم منه ما بقيت
النيا) (رواه البخاري
ومسلم) عهده لای

کبری عهده لای (پدای خوی لای) ووتی: پیغمبری خوا (ﷺ) له رموی: (بیگومان به عهده لای جا لایسم
برد بل میسوره تری به تئیدا نه کهر بمکرتایه - لایم کرلایه تیره - بیگومان تا دنیا دما هر لایتنان دمخواره).
نایستی (۲۹) سورته (الواقعه): قال رسول الله (ﷺ): (ثلاث لا یمنن: الماء والکلا والناس) (رواه ابن
ماجه). پیغمبری خوا (ﷺ) له رموی: (سی هت نایم عهده لای کرات - له خلی - ثارو له رمکا واکر).

سورته‌ی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خویندریته‌وه، ماناکی ته‌نھا خوا ده‌یزائی بق زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقره) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تو نیردرای خدای نه‌ی موحه‌مه‌د(ﷺ)). ۱) ﴿يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خُذْ بِكَ الْأَمْثِلَ﴾ به‌لام (بی باوه‌پان) سه‌ریان سوپماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُبَشِّرٌ مِنْهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌ریان بق هاتووه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ﴾ جابی باوه‌پان ده‌یان ووت ﴿هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ نه‌مه شتیکی سه‌یره. ۲) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ آيَاتٌ أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَأُیْمَ﴾ بووین به‌خول (چون زیندوو ده‌بینه‌وه) ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ نه‌وه که‌پانه‌وه‌یه‌کی دووره‌و نابی. ۳) ﴿قَدْ عَلِمْنَا﴾ بیگومان نیغه ده‌زانین ﴿مَا تَقْصُرُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ زه‌وی چه‌ندی له‌لاشه‌یان ده‌خوات (هیچمان لی وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیظٌ﴾ په‌راویکیشمان لایه‌که پاریزه‌ری مه‌موو شتیکه. ۴) ﴿يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خُذْ بِكَ الْأَمْثِلَ﴾ زیندوو بوونه‌وه دوورنی به‌له‌کو نه‌وان باوه‌پان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتی بقیان هات ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ كِرَهِیًا﴾ بویه نه‌وان له‌ناو کاریکی تیکه‌لو و پیکه‌لدان. ۵) ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾ ده‌ی نایا سه‌رنجی نه‌و ئاسمانه‌یان نه‌داوه که له‌سه‌ریانه‌وه‌یه ﴿كَيْفَ بَلِّغُهَا وَأَنْزِلُهَا﴾ چون دروستمان کردووو پازاندومانه‌ته‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ رُوحٍ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیدا نی به. ۶) ﴿وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا﴾ زه‌ویشمان راخستووو ﴿وَالْقِیَاسَ فِی رُوحِی﴾ چه‌نده‌ها شاخی دامه‌زراومان تیا‌داناوو ﴿وَأَنْزَلْنَاهَا فِی﴾ تیا‌شمانا پواندوو ﴿مِنْ كُلِّ رُوحٍ بِحِجِّی﴾ هه‌موو جود پوره‌کیکی جوان. ۷) ﴿نُصْرَةً وَذِكْرًا﴾ تابه‌ر چاو پوونی و په‌ندو بیرخه‌روه بیت ﴿لِكُلِّ عَمْدٍ مُبِیِّنٌ﴾ بق هه‌موو به‌نده‌یه‌کی ته‌ویه کارو که‌پاوه بق لای خوا. ۸) ﴿وَوَرَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه له‌ئاسمانه‌وه باراندوو مانه ﴿مَاءً مَبْرُكًا﴾ بارانیتی به‌پیت و فه‌ر ﴿فَأَنْزَلْنَاهَا﴾ جابه‌و بارانه‌ پوواندومانه ﴿جَنَّاتٍ وَحِیِّ الْحَصِیْدِ﴾ باخات و دانه‌ویله‌ی (ی نه‌و کشتوکالانه‌ی) که‌دروینه‌ ده‌کرین. ۹) ﴿وَالْأَخْلَیْ بِاسْقَتِ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿فَمَا طَلَعَ نَبِیْدٌ﴾ به‌هیشووی تیک په‌ستراوه‌وه. ۱۰) ﴿رَزَقًا لِلْعِبَادِ﴾ (تابیته) رسق و یوزی بق به‌نده‌کان ﴿وَأَخْبَتَا بِهٖ بَلَدًا مِّنَّا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌ زه‌وی مردو (وشک) ده‌بوژینینه‌وه ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوانیش (هه‌ر به‌و شیوه‌یه. ۱۱) ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ﴾ پیش نه‌مانیش باوه‌پان نه‌هیتا (به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿قَوْمٌ نَّوحُوا وَاحْتَبِ الرُّسُومَ وَتَمُودُ﴾ که‌لی نوح و خاوه‌ن چالو بیره‌کانو (که‌لی) سه‌موود ۱۲) ﴿وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَحُوتُ لُوطُ﴾ وه‌که‌لی عادو فیرعون و که‌لی لوطیش. ۱۳) ﴿وَاحْتَبِ الْأَمْثِلَ وَفَرَمَ نَحْنُ﴾ هه‌روه‌ها خلون باخات جه‌و پرمان و که‌لی توبیه‌عیش ﴿كُلُّ كَذِبٍ أَلْسِنُ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌پان نه‌هیتا به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿فَلَمَّا وَعْدَیْ﴾ بویه هه‌ره‌شی (من له‌مژگان) هاته‌دی. ۱۴) ﴿أَنْزَلْنَاهَا بِالْمَطَرِ الْأَوَّلِ﴾ جا نایا نیغه له‌دروستکردنی به‌که‌م جاردا ده‌سه‌رسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌ینه‌وه) ﴿بَلْ مَرَّ﴾ (نه‌خیز وانی به‌) به‌له‌کو نه‌وان ﴿فَلَمْ يَنْزِلْ مِنْ غَیْبٍ﴾ له‌گومانان له‌دروست بوونه‌وه‌یه‌کی سه‌ر له‌نوی. ۱۵)

نایهتی (۱۰)

سورهتی

(الطیفة)؛ قال

رسول الله (ﷺ):

(لا تسبوا اصحابي

هو الذي نفسي

بيده لو ان احكم

انفق مثل احد

نعباً ما بلغ مد

احد منهم ولا

نصيبه) (رواه

البخاري ومسلم).

پیغمبر می خرد

(ﷺ) فرمودی:

(جنیز مدهن به

ماوه لائم ،

میوند بهو

خوابی گیانی

منی بهده سته

نهگر که سنی له

تیره به نه نلزی

نوحود نالتون و

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُم مَّا تَوْسَّوْسُ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَنْتَلِقِي السَّمَكُ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ الْيَقِي فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَارِ
عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ لَدَىٰ وَقَدْ قَدَمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَتِيدِ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَارْتُلِفَتْ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
سَلَامٌ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

نذر بیه خستیت ناگاهت مستحقکی نمران یا حقیتت سحرنا که به خستید و ناله.

نایهتی (۲۲) سورهتی (الطیفة)؛ قال النبی (ﷺ): (کتب الله مقادیر الخلائق قبل أن یخلق السماوات والأرض

بضمین الف سنه) (رواه مسلم). پیغمبر می خرد (ﷺ) فرمودی: (خوای گورو مسمو کایو باری

دروستکاره گانی نوسمرو باری کرایه به دعا هه زار سان یخنی نکره کاسمائه کان و نومی دروست بگات).

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوا ئیمه ناده‌میمان به‌دی میناوه و ﴿وَنَعْلَمُ مَا تُوسُوْنَ بِهِمْ نَفْسُهُ﴾ چاک ناگادارین به‌و خه‌یال و خه‌ترانه‌ی دین به‌دل و ده‌رونی‌دا ﴿وَإِنَّمَا أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ وئیمه (فریشته‌کانمان) له‌وه‌وه نزیکتین ﴿مِنْ خِیْلِ الْوَرِیدِ﴾ له‌شاده‌ماری دلی. (۱۶) ﴿إِذْ یَطْلُقُ الْمَلٰٓئِکَةُ﴾ کاتی شو دوو فریشته (کرداری) تو‌مار ده‌کەن ﴿عَنِ الِّیَمِیْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِیدٌ﴾ که له‌لای راست و لای چه‌پیه‌وه دانیشتون. (۱۷) ﴿مَا یَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ﴾ هر ووت به‌ک له‌ده‌می ده‌رجن ﴿إِلَّا لَدُنْهِ رَقِیْبٌ عَنِیدٌ﴾ چاودیریکی به‌سه‌ره‌وه‌یه (و ده‌یفوسن). (۱۸) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ناره‌هتی و بیوقوفی مردن دیت له‌گەل پاستیه‌کاندا ﴿ذٰلِكَ مَا کُنْتَ مِنْهُ تَحِیدُ﴾ (پیتی ده‌ووتری) نه‌مه شو (مردنه‌یه که خوت لی ده‌پاراست و لاده‌دا. (۱۹) ﴿وَنُلْقِیْ فِي السَّمَوٰتِ﴾ نه‌جا سوو ده‌کری به‌که‌ره‌نادا ﴿ذٰلِکَ یَوْمَ الْوَعِیْدِ﴾ نه‌وه پژی (به‌دی هاتنی) مه‌ره‌شه‌کانه. (۲۰) ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مِّنْهَا﴾ له‌گەل مه‌موو که سیکدا دیت (بق مه‌حشر) ﴿سَاقِیْ وَنَجِیدٌ﴾ لیخوړیک و شایه‌تیک. (۲۱) ﴿لَقَدْ کُنْتَ فِی غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا﴾ (پیتی ده‌ووتری) سویند به‌خوا به‌پاستی تو له‌مه‌بن ناگا بوویت له‌دنیا‌دا ﴿لَنُكْفِیَنَّ عَنْكَ غِطَاءً﴾ جا ئیمه په‌رده‌ی قیامت‌مان له‌سه‌ر لادایی ﴿فَنُصْرِكَ النَّیْمَ خَبِیدٌ﴾ نه‌جا نه‌مړی (که قیامت‌ه) چاوت تیزه‌و چاک ده‌بینی. (۲۲) ﴿قَالَ فَرِیضٌ﴾ وه شو (فریشته چاودیر‌ی) له‌گەل‌دایه ده‌لی ﴿هٰذَا مَا لَدَیْ عَنِیدٍ﴾ نه‌مه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانی) ناماده‌یه و لای منه. (۲۳) ﴿الْقِیَٰمَ فِی جَهَنَّمَ﴾ (خوا ده‌فه‌رموی به‌دو فریشته‌که) فری‌ی ده‌نه ناو نوزده‌ه‌وه ﴿کُلُّ کَفَّارٍ عَنِیدٌ﴾ مه‌موو کافر یکی سه‌ره‌کشی. (۲۴) ﴿مُنَاجٍ لِلْخَمْرِ﴾ به‌رگری که له‌چاک‌ی ﴿مُعْتَمِرٌ مَّرِیْبٌ﴾ ده‌ست دریز که‌ری گومان‌وای. (۲۵) ﴿الَّذِی جَعَلَ مَعَ اٰتِی الْاِنْشَاءِ اٰخِرٌ﴾ شو که‌سه‌ی که په‌رستراوی تری له‌گەل خوادا داناره ﴿فَالْقِیَٰمَ فِی الْعَذَابِ الشَّدِیدِ﴾ جا هر دوو کتان (نه‌ی فریشته‌کان) فری‌ی ده‌نه سزای سه‌خته‌وه. (۲۶) ﴿قَالَ فَرِیضٌ﴾ شو (شه‌یتانی له‌دنیا‌دا) له‌گەل‌دا بوو ده‌لی ﴿وَلَمَّا اٰطَفَتْ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم من نه‌وم سه‌ره‌کش نه‌کرد ﴿وَلٰکِنْ کَانَ فِی ضَلٰلٍ عَبِیدٍ﴾ به‌لکو خوی له‌گومان‌ایی به‌کی دوور له‌پاستیدا بوو. (۲۷) ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَیْ﴾ (خوا ده‌فه‌رموی) له‌لای مندا ده‌مه‌قالتی و مشغوم مه‌کەن ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَیْکَ بِالْوَعِیْدِ﴾ چونکه بی گومان پیشتر مه‌ره‌شم (له‌م باره‌یه‌وه) نارووه بۆتان. (۲۸) ﴿مَا یُنَادِی الْقَوْلَ لَدَیْ﴾ به‌لینی من قه‌ت گزانی به‌سه‌ردا نایه‌ت ﴿وَمَا اَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِیدِ﴾ وه من هیچ جوره ستم‌یک له‌به‌نده‌کانم نا‌کەم. (۲۹) ﴿یَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ پژی ده‌بی به‌دوزه‌خ ده‌لین ﴿هَلْ اَمْلَأَتْ﴾ نایا پر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ مَنْ مِّنْ مِّنْهَا﴾ نوزده‌خیش ده‌لی نایا که‌سی تر مه‌یه (بی‌هینن). (۳۰) ﴿وَنَزَّلْنَا النَّجْمَ﴾ به‌مه‌هشیش (له‌و پژی‌ده‌دا) نزیک کراوه‌ته‌وه بق پاریزکاران ﴿غَرِیْبٌ﴾ سوور نی به‌(لییان). (۳۱) ﴿هٰذَا مَا تُوعَدُوْنَ﴾ (بییان ده‌وتری) نه‌مه شو (به‌هسته‌یه که به‌لینتان پتی درابوو) ﴿بَلْکُلِّ اَوَّابٍ حٰمِیْطٌ﴾ به‌مه‌موو هوو له‌خوایه‌کی خوپاریز. (۳۲) ﴿مِنْ خِشِی الرَّحْمٰنِ بِالْعِصْیِ﴾ نه‌وه‌ی له‌خوای میهره‌بان ترسایی که نالپاره (له‌دنیا‌دا) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ شَیْبٍ﴾ وه به‌دلیکی هوو له‌خووه‌گه‌راییته‌وه (بق لامان). (۳۳) ﴿اَدْخُلُوْا سَلٰمٌ﴾ (ده‌ووتری) مه‌موتان بپژنه ناو به‌هسته‌وه دنیا و بی ترس بن (له‌سزای ناخوشی) ﴿ذٰلِکَ یَوْمَ الْحَقْلُوْهِ﴾ نه‌م پژی پژی نیجگاری و نه‌مری به. (۳۴) ﴿ثُمَّ مَا یَفْعَلُوْنَ﴾ له‌و به‌هسته‌دا مه‌رجیان بویت بۆیان ناماده‌یه ﴿وَلَمَّا نَزِدَ﴾ وه له‌وه زیاتریشان مه‌یه (که ببینی خوی گوره‌یه). (۳۵)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَحْيِيصٍ ﴿٦٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَأَمَّا بَرِّحَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٦٦﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَادْبُرَ النُّجُودِ ﴿٦٧﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادُوا الْمَلَائِكَةَ مِنْ تَحْتِ قَوْصٍ
﴿٦٨﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٦٩﴾ إِنَّا
نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِينَ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٧٠﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٧١﴾ نَحْنُ أَظْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْنَا الْقُرْآنَ مِنْ خِيفٍ وَعَيْدٍ ﴿٧٢﴾

سُورَةُ الزَّكَايَا

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
فَالْمَقْسَدُ أَمْرًا ﴿١﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ لَاسِقًا ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
فَالْمَقْسَدُ أَمْرًا ﴿٣﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ لَاسِقًا ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

لایهت (۸) سورتی

(المجلد ۱) من

انس (ع) قال: إن

النبي (ص) قال:

(لما سلم عليكم أحد

من أهل الكتاب

لقولوا: وعليك) (رواه

أحمد والبخاری).

ثمنس (ره زای

خوای از بس که

پیغمبری خوا

(ع) گنجاویستی

یسره که

له رمویستی: (مهر

کاتی که سالیکی

گاوود یا جودله که

سه لای از کون -

ده لای مرین بر تل -

نیوهش پی بلین -

مرین و سه

شوری - بر خود).

لایهت (۱۰)

سورتی (المجلد ۱) من عبد الله بن مسعود (ع) قال: قال رسول الله (ص): (لما كنتم ثلاثه فلا يتناجين

لثان نون صاحبهما فان ذلك يحلله) (رواه البخاري ومسلم) عهدوالای گوی به مسعود (ره زای خوای از

بیر گنجاویستی یسره که پیغمبری خوا (ع) له رموی: (مهر کاتی سنی که س پیگوره بودن باجوانیان

به جیا له هارویکیان چه نه کن چونکه بیگومان نه چه کرین س پیگه کیان خله تبار دهکات).

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ﴾ و همیشگی همان گاه و چینی زردمان له ناویرد ﴿هُمْ أَشَدَّ بِهْمَ بَطْشًا﴾
که نهوان له مانیش به میتر بیون ﴿تَقْبُلُوا آلَ الْاَلْبَدِ﴾ خلی شاران و وولاتانیان بشکنیوه و
که راوون ﴿مَنْ مِّنْ عِمْی﴾ تایا هیچ پهتا گایه که هه بوو (بویان له مردن. ۳۶) ﴿وَإِنَّ فِیْ ذَٰلِكَ
لَآیَعِزُّی﴾ بیگومان له (باسه) پهتو ناموزنگاری هیه ﴿لَیْسَ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ﴾ بق که سیک خاوه و
ملیکی (زیستو بیت یان (زیست) ﴿أَوَلَمْ أَلْهَ أَشْغَوْا مَوَ شَهِدٌ﴾ یاگوئی بگری (بق قورن) و بیریشی
له لای بی. ۳۷) ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند به خوا بیگومان دروستمان کردوه ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَیْنَهُمَا﴾ ناسمانه کان و زموی و هرجی له تیرانیانده (لَیْسَ أَتَاكُ) له شش پوزدا (وَمَا مَسَا
مِنَ لُّوْبٍ) وه هیچ ماشو بوو بیگمان تووی نه بوو. ۳۸) ﴿لَا تَسْبِیْزُ عَلٰی مَا یَقُولُ﴾ کهواته (نهی
موحه ممد (کَلَّا)) خورگوبه بهرامبر شو (هسه تلبه جی یانه) که ده یلین ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾
به ستایشی بهروردگارت ته سبجات بکه ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ پیش هه لهاتنی خورو ﴿وَقَبْلَ
الْفُرُوبِ﴾ پیش شوا بوویشی. ۳۹) ﴿وَمِنَ اللَّیْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه له به شیک له شه ودا ستایشی
بهروردگارت بکه ﴿وَادْبِرْ الشُّجُودِ﴾ وه له پاش نوزده کانیش. ۴۰) ﴿وَأَسْمِعْ یَوْمَ﴾ وه گوئی بگره
له (لَکُمَا) (نَادِ الْمُتَدِّیْنَ مَن مَّكَانٍ قَرِیْبٍ) جابر دهریک له شووینکی نزدیکه بانگ ده کات. ۴۱) ﴿یَوْمَ
یَسْمَعُونَ الصَّیْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ بلای که نهره ده بکه (دمنگیکی که ودهی ترسناک) به پاستیی
ده بیستن ﴿ذَٰلِكَ یَوْمَ الْفُرُجِ﴾ شو بلایه بلای هاتنه دهره ویه (له گورده کان. ۴۲) ﴿إِنَّا نَحْنُ غَنٰی
وَنُحِیْتُ﴾ بیگومان هه یتیمین موزنین و دهریین ﴿وَالِیْنَا الْمَصِیْرَ﴾ که پانه ودهش هه ر بولای
یتیمیه. ۴۳) ﴿یَوْمَ نَفُخُ السُّورَ الْأَرْضِ عَنَّمْ﴾ بلای دی زوی له ناست نه وانه (ی مردون)
قلبی دهبات ﴿بِیْرَاءٍ﴾ به پهل (بیته دهره ویه) ﴿ذَٰلِكَ خُفِّرْ عَلَیْنَا یَمِّمْ﴾ شو کورده و به لای
یتیمیه ناسانه. ۴۴) ﴿نَحْنُ أَغْلَبٌ بِمَا یَقُولُونَ﴾ بیگومان یتیم ناگادارین به ویه که ده یلین
﴿وَمَا أَنْتَ عَلَیْهِمْ بِبَارٍ﴾ تر دمه لات به سروافا نی یه ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ﴾ که وایه تق به م
نورده ناموزنگاری شو که به بکه ﴿نَحْنُ وَاعِدٌ﴾ که له مده ودهی من دهرسی. ۴۵)

سونمى ﴿الذاريات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خوالی به خشندهی میهره یان. ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ سویند بهو بایانهی که زدرشت پرزو بلاوده کنه وه به بلاوکرنه وه. (۱) ﴿فَالْحَسْبُ لَكَ﴾ نه دجا سویند بهو هه ورانهی که هه لگری بارانن. (۲) ﴿فَالْجَنَّةُ يَوْمَ﴾ نه دجا سویند بهو که هستی یانهی که به ناسانی دهه گپین (له ناو ده ریادا). (۳) ﴿فَالْمَغْفِرَ لَكَ﴾ نه دجا سویند بهو فریشتانهی کار دابهش کرن. (۴) ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ﴾ بیگی مان هه به لئینی که پیستان ده درئی راسته. (۵) ﴿وَالَّذِينَ لَوْ يَفْقَهُوْا زُجْرًا﴾ وه به راستی (رؤی) یاداشت و قوله رووده دات. (۶)

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۖ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۝۸ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
 أَفَكَ ۝۹ قُلْ الْخَرَصُونَ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرٍ وَسَاهُونَ ۝۱۱
 يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفَنُّونَ ۝۱۳ ذُوقُوا
 فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 وَعُيُونٍ ۝۱۵ آخِذِينَ مَاءٍ نَهْمٍ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
 ۝۱۶ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝۱۷ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
 ۝۱۸ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِّلْمُوقِنِينَ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ۝۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 نَنْطِقُونَ ۝۲۳ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝۲۴
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۝۲۵ فَرَأَىٰ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
 ۝۲۷ فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
 ۝۲۸ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَءٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجْزٌ عَقِيمٌ
 ۝۲۹ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝۳۰

نایبہتی (۱۱)

سورہ فی

(المجادلۃ): عن

ابن عمر (رضی)

قال: قال رسول

الله (ﷺ): (لا یقیم

الرجل الرجل من

مجلسه فیجلس فیہ

ولکن تلمسوا

وتوسعوا) (رواہ

البخاری ومسلم).

عبدوللہ کبری

عومری (رمزی

خواہی لی ہی لہ

پیغمبر مرودہ

(ﷺ) کثیرا وری

یمرہ فرمودہتی:

(یا هیچ کس

کسیکی نہ

ہلنہستی لی

شوقتی کہ قییدا

دانیشتورہ پاشان

خری لہ شوقتی کیدا دانیشیت، بلکہ مجلسہ فراوان بکن ریگی بہ کتری بکنہوہ.

نایبہتی (۱۹) سورہ فی (المجادلۃ): عن أبي الدرداء (رضی) قال: قال رسول الله (ﷺ): (ما من

ثلاثة في قرية ولا بدو لا تقام فيهم الصلاة الا استحوذ عليهم الشيطان، فعليك بالجماعة فإنما يأكل الذئب

من الغنم القاصية) (رواہ احمد وابن ماجہ والنسائی). نیز مرودہ (رمزی) خواہی لی ہی وری.

﴿وَالسَّاءِ ذَاتَ الْكَبَرِ﴾ وده سویند به ناسمانی خاوهن پزگای زرد (خاوه جوانی و پزک و پیکى). ۷ ﴿إِنِّي لَمِنَ قَوْمٍ مُّخْطَلِیْنَ﴾ بیگومان نیوه له قسهی جیواوز دن. ۸ ﴿بِذَٰلِكَ عَنَّا مَنَ اِلٰکَ﴾ نهو کهسه لاده دریت له نیمان که لادره (چونکه خوی گومایه). ۹ ﴿فَبِئْسَ لَکُم مِّنْ دِهَکَ بَه کوهست چن نهو درینانه (و نهرونیان لی بی). ۱۰ ﴿الَّذِیْنَ مَنَ﴾ نهو که کهسانیکن ﴿و غَرَّوْا سَامُورَ﴾ له گزلیوی نه زانی دا بیتاگان (له مه موو هشت). ۱۱ ﴿يَتَقَلَّبُوْنَ اَمَّا نَ بَوْمَ الْغَرِبِ﴾ (به گالتهوه) ده پرمکن کی پزلی دواپی دیت. ۱۲ ﴿بَوْمَ مَنَ﴾ پزک (سزا ده درین) که نهوان ﴿عَلِ النَّارِ یُفْتَنُوْنَ﴾ به ناگری دزدهخ ده سویتننن. ۱۳ ﴿ذُرُّوْا یَتَتَخَّرُ﴾ (بییمان دهو ورتیت) سزاکه تان بچن ﴿مَعْدَا الَّذِیْ﴾ نه مه نهو (سزایه) ﴿کُمْ بِمَ تَتَجَلَّبُوْنَ﴾ (به گالتهوه) به پهله دلواتان ده کرد. ۱۴ ﴿اِنَّ الْمُنٰفِیْنَ﴾ بیگومان پارینکاران ﴿و جُنُودَ عُوْنِ﴾ وان له باخات و کهناری سه رچه شمه ی ره واند. ۱۵ ﴿وَالْجَیْنِ مَا اَنۡهٰیهُمۡ رَیۡمَ﴾ نهوه ی خوا پی ی دلون و نهوه ده گرن ﴿اِنۡهَمۡ کَاۡوَا قَبِلَ ذَٰلِکَ عَجِیۡبَ﴾ (چونکه) بیگومان نهوان له وهو پش چاکه کار بهوون. ۱۶ ﴿کَاۡوَا قَلِیۡلًا مِّنَ الَّذِیۡنَ﴾ نهوانه که میک له شه ودا ﴿مَا یَجۡتَرُوْنَ﴾ ده خه وتن (شه و نوژیان ده کرد). ۱۷ ﴿وَبَاۡلَاخۡتَارَ مَنۡ یَّتَفَرَّدُوْنَ﴾ وه له به ره به یاناندا دلوی لیخو شه وونیان ده کرد. ۱۸ ﴿قُلْ اَتُوۡلِیۡمَ﴾ وه مال و دارایی یاندا ﴿حَقُّ لِّسَالِیۡلٍ وَّالْخُرُوۡبِ﴾ بق (هزاری) دلاکه رو دلوانه که ره مافی خویان مه بوو. ۱۹ ﴿قُلِ الْاَرْضُ نَابِتٌ لِّقَرۡیَیۡنَ﴾ وه له نهوه ی دا به لگو نیسانه مه به بق باوه پداران. ۲۰ ﴿قُلْ اُنۡفِکِرْ﴾ وه له خودی خه هشتاندا (به لکه ی زرد مه به) ﴿اَنۡلَا تَبۡصُرُوْنَ﴾ ده ی ثایا بق وورد نابنه وهو سه رنج نادهن. ۲۱ ﴿قُلِ السَّاءِ یَذۡکُرُ مَا تُوَعَّدُوْنَ﴾ وه پستی و پزلی نیوهو نهو به لیئانه ی بیتان ده دریت له ناسمانه. ۲۲ ﴿تَوَرَّبَ السَّاءِ وَّالْاَرْضِ﴾ جا سویند به په وهر دگاری ناسمان و زهوه ﴿اِنَّهٗ لَحَقُّ﴾ بیگومان نهوه (ی باسکا) مه ی و راسته ﴿یَقُلْ مَا اَکۡتُمۡ تَتَطَفَرُوْنَ﴾ به وینه ی نهو قسانه ی خوتان ده یکن. ۲۳ ﴿مَلۡ اَتَلۡکَ﴾ ثایا بقت هاتوه ﴿عَبِیۡطٌ حَبِیۡبٌ اِیۡرَیۡمَ اَلۡمُکَرِیۡمَ﴾ به سه رهاتی میوانه پزینلره کهانی نیبرامیم. ۲۴ ﴿اِذۡ دَخَلُوْا عَلَیۡهٖ﴾ کاتن چوونه لای نیبرامیم و ﴿فَقَالُوْا سَلٰمًاۙ قَالَ سَلٰمٌ﴾ ووتیان سه لاه (سه ووش) ووتی سه لاه خوتان ﴿نَوْمٌ لِّشُرُوۡنَ﴾ (نیوه) کهسانیکی نه ناسراوون. ۲۵ ﴿فَرَاغَ اِلَیۡ اَمۡلِیۡبَ﴾ جا خیرا چوو بق لای خیزانه که ی ﴿لَجَاۡ بِیۡحٰمَ سَمِیۡنَ﴾ نه دجا گویره که به کی له وه ی (به برلوی بویان) هینا. ۲۶ ﴿نَفَرَتۡ اِنۡیۡمَ﴾ وه نوزکی کرده وه لییان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ لَا تَاکُلُوۡا﴾ ووتی نهوه ناخزین. ۲۷ ﴿فَاَوۡضٰۤیۡنَہُمۡ حِفۡدَ﴾ نهوه لییان ترسا ﴿قَالُوْا لَا نَخَفُ﴾ ووتیان مه ترسه (نیتمه تیردرلوی خویان) ﴿وَنَشَرُوْا بِقُلۡمِ عَلِیۡمَ﴾ وه مزگینیان پی دا به کوپیکی دانا (که نیسماعه). ۲۸ ﴿فَاَقَابَتۡ اَمۡرَاۡتُهٗ فِیۡ مَرۡیَ﴾ جازنه که ی به قیزه وه مات و ﴿وَسَكَّتَ وَجۡهَہَا﴾ دای به روومتی خزیدلو ﴿وَقَالَتۡ عِزُّوۡا عَلِیۡمَ﴾ ووتی پیرمن پیک ی نه زک (چون مندالی ده بی). ۲۹ ﴿قَالُوْا کَذٰلِکَ قَالَ رَبُّکَ﴾ (نویشته کان) ووتیان به روهر دگارت دای له رموه ﴿اِنَّهٗ مَوۡالِیۡکُمۡ اَلۡعَلِیۡمَ﴾ بیگومان مه رخوا کار به پی ی زانیه. ۳۰

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابَةً مِّنَ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوِّمَةً عِنْدَ رَيْكَ
 لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَنَاتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ رُكُوعَهُ وَقَالَ سَحَرًا أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّيْمِ ﴿٤٢﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا أَصْبَحُوا مِنْ قِيَامٍ
 وَمَا كَانُوا مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمٌ نُّوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا
 فَاسْقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا الْمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهْدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فِقَرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

- پیغمبر میبری خوا

(ع) - فرموده می:

(همچو من) که سینه

نی به له گفتی که

یا دهران نشنیدی که

بن و له ناوراندا

نویز به کوهان

نه کردی نیلا

شبهتان زال دهر

به سهرانده

کواته له گان پیر

و کوه نادیده

چونکه به راستی

گورک له ناوراندا

مهری تاکوه بود

ده خوات).

نیمه (٦)

سوره قیامت

(الطبرانی) عن أبي

بکر (ع) قال:

قال رسول الله

(ع): (لا نورث

ما تركناه صدقة) (رواه البخاري وصححه). که هر چه (پرهزای خوی لی بی) فوتی: پیغمبر میبری خوا

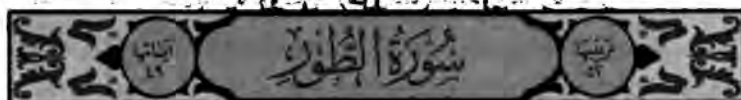
(ع) - فرموده می: (تیمه میتران کن ناگرفت، هر چیمان به جی هیشت - پاش مردنمان -

خیر و سده ده به - بر نماندند).

نیمه (٩) سوره قیامت (الطبرانی) عن أبي هريرة (ع) قال: قال رسول الله (ع): (لا يجتمع غبار -

﴿قَالَ فَمَا خُلِبْتُمْ لِئَاسُفُوكُمْ﴾ (ثیبراهیم) ووتی: چیتان پښ سپیږدراوه ئهی نیراوانی خوا.
 (۳۱) ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بیګومان نیتمه نیرداوین بڼ سرګه لی تاوانباران
 (۳۲) ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِّن طِينٍ﴾ بڼ نه وهی بیارنن به سهریاند به رد له ګلی سوره وه
 کراوی. (۳۳) ﴿مُسُوْمَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نیشانه کراو له لاین په روه ردګارته وه بڼ له سنوور
 دهرچوان. (۳۴) ﴿فَاخْرَجْنَاهُم مِّنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نینجا هرچی بوو لهو (شاره ی لوط) دا له
 بهواداران دهرمان کردن. (۳۵) ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنَاتٍ مِنَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه نه مانی تیدا بیجګه
 له یه مالی موسلمان نه بیت (نه ویش مالی لوط بوو). (۳۶) ﴿وَنَزَعْنَا مِنَّا آيَةً﴾ وه په ند و
 نیشانه یه کمان تیدا به جی هشت ﴿لِّلَّذِينَ خَافُوا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ﴾ بڼ نه وانهی که له سزای به نازار
 دهرترسن. (۳۷) ﴿رَبِّ مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هرهو ها له به سهر هاتی موسادا (چند به لګه و په ند
 هه یه) کاتی ناردمان ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ سُلْطٰنٍ مِّمِّينَ﴾ بڼ لای فیرعون به به لګه ی پوون و ناشکراوه.
 (۳۸) ﴿فَقَوْلَىٰ رَبِّكَ﴾ فیرعونی پوی وهرګتیا و سهرپیچی کرد به هوی دسه لاته که یه وه.
 ﴿وَقَالَ سَجَرًا أَوْ مَخْنُونًا﴾ وه ووتی: (موسا) جادوګره یان شیته. (۳۹) ﴿فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾
 نیتمه ش خوی و له شکره که یمان گرت. ﴿فَنَبَذْنَاهُمْ فِي النَّارِ﴾ و فریمان دانه ناو دهریاوه. ﴿وَهُوَ
 مَلِيحٌ﴾ که نه و شیاوی لومه کردن بوو. (۴۰) ﴿رَبِّ عَادٍ﴾ وه له ګه لی عاددا به لګه و په ند هه یه.
 ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که ناردمانه سهریان. ﴿الزَّحٰقَ الْعَقِيمَ﴾ پای (ګرمی توندی) بی خیر.
 (۴۱) ﴿مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ﴾ به سهر هر شیتګدا پویشتایه وازی لی نه ده هیتا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ
 كَالرَّيْمِ﴾ هه تا وه که پزیوی لی نه کرد. (۴۲) ﴿رَبِّ ثَمُودَ﴾ وه له ګه لی سهموددا (په ند و
 ناموزګاری هه یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که پتیا ووترا ﴿تَعْمَلُوا حَتَّىٰ يَخُوشَ﴾ پابوین تا کاتی
 خوی. (۴۳) ﴿فَعَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ جا نه وان سهرکه شیان کرد له فرمانی په روه ردګاریان.
 ﴿فَاخَذْنَاهُمُ الصَّخْرَةَ﴾ نینجا هرهو برسکه لیدان. ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان (تیاچوونی
 خویانیان) به چاو ده بینی. (۴۴) ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ﴾ نه توانایی هه ستانه و دیان بوو. ﴿وَمَا
 كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ نه یارمته یه کتری. (۴۵) ﴿وَقَوْمُ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه ګه لی نوحیش له پیش نه ماندا
 بوو. ﴿إِنَّمْ كَانُوا قَوْمًا فٰسِقِينَ﴾ که به پاستی ګه لیکی به دکارو له سنوور دهرچوو بوون. (۴۶)
 ﴿وَالسَّابِقَ بَنِيهَا بِأَيْدِيهِمْ﴾ و ناسمانان به میزو توانایه کی ګوره دروست کردوه ﴿وَإِنَّا لَمُؤْمِنُونَ﴾
 وه نیتمه فراوانګه ری (ناسمانین). (۴۷) ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا﴾ وه زه ویمان پاخستوه. ﴿فَنِعْمَ
 الْفَعَّالُونَ﴾ جا چ راخه ریکی چاکین. (۴۸) ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له هه موو شیتګ
 جووتیک (نیر و من) مان دروست کردوه. ﴿فَلَمَّا تَذَكَّرْنَ﴾ بڼ نه وهی بیریکه نه وه و په ندی لی
 وهریګن. (۴۹) ﴿فَنَزَّلْنَا إِلَىٰ خَوَافٍ﴾ نینجا به په له به رو لای خوا به یون. ﴿إِنِّي لَكَرَمَّةٌ مُّبْدِيَةٌ﴾
 به پاستی من له لاین خواوه ترسیتنه ریکی ناشکراو پوون بڼ قیوه. (۵۰)
 ﴿وَلَا تَحْمِلُوا مَعَهُ﴾ وه له ګه لی خواوه په رستراوی تر دامه نین. ﴿إِنِّي لَكَرَمَّةٌ مُّبْدِيَةٌ﴾ به پاستی من له لاین خواوه ترسیتنه ریکی ناشکراو پوون بڼ قیوه. (۵۱)

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ
 ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْنَهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَنُوحِلْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا
 خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
 ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ
 ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍ مَشْهُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَكُمْ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى تَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٤﴾

- فی سبیل الله
 ودرخان جهنم فی
 جوف عید ابدی، ولا
 یجتمع الصبح
 والإیمان فی قلب عبد
 ابدی (رواه احمد
 والنسائی). شبیه
 هودیه (پره‌زای)
 خوی فی بی‌وقتی:
 پیغمبر
 خوا (کاف)
 له موعودتی:
 (هرگز نه) و
 تنزی جیهادی ری
 ی خوا و توکلی
 لذخ له ناخی هیچ
 کس
 کتابنده، هودیه
 رده‌ی و باوه‌ی
 هرگز له‌ی هیچ
 کس
 کتابنده).

نایه‌ی (۱۸) سوره‌ی (الطور): عن جریر (رضی) قال: قال رسول الله (ﷺ): (من سن فی الإسلام سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها من غیر ان ینقص من اجورهم شیء ومن سن فی الإسلام سنة سیئة کان علیه وزرها ووزن من عمل بها من غیر ان ینقص من لوزارهم شیء) (رواه مسلم). جهریر (پره‌زای خوی فی بی‌وقتی): پیغمبر خوا (کاف) هودیه: (هرگز کم له‌ی سلامدا باو‌ی چاک -

﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ بهم شیوه‌یه بق لای نوممه تانی پیش نه مان هیچ پیغه مبریک نه ماتوره. ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ عَجُونٌ﴾ مه‌گه روتوویانه (به و پیغه مبره) جادوگر یان شیت. ۵۲ ﴿أَتَوَسَّوْا بِهِ﴾ نایا (نه مان و نه وان) راسپارده یان بویه کتری کردوه ؟ ﴿بَلْ مَنْ قَوْمٌ مَاطُونٌ﴾ (نه خن) به لکو نه مان گه لیکه سرکه ش و یاخین. ۵۳ ﴿فَقُولْ عَنِّي﴾ تر (تهی موحه معه) ۵۴ ﴿وَذَكِّرْ﴾ وه ناموزنگاریان بکه و بیریان بخه روه. ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَی نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ چونکه به پاستی ناموزنگاری (ته‌گه ر سوودی بق بی بریایان نه بی) سوود ته‌گه یه نی به بریاداران. ۵۵ ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ وه من جنوکه و ناده میزادم ته‌نیا بق نه وه دروست کردوه که به ندایه تی من بکن. ۵۶ ﴿مَا أُرِيدُ بِكُمْ مِنْ زُرْقٍ﴾ من هیچ بوزی به کم ناوی لیایان. ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُبْعَثُونَ﴾ ناشموی خوارده مه نیم بده نی. ۵۷ ﴿إِنَّ اللَّهَ مُوَزِّقٌ﴾ به پاستی ته‌نیا خوا خوی بوزی دهره. ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِّیْنَ﴾ که خاوه ن ده سه لاتی زود به میزه. ۵۸ ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تنجا بیگومان بق نه وانه ی ستمیان کردوه مه یه. ﴿ذُنُوبًا یَثُلُ ذُنُوبُ أَخِیْهِمْ﴾ به شیک له سزا وه به شه سزای هاو پیکانیان (له کافرانی پیشوی). ﴿لَا یَسْتَعْجِلُونَ﴾ دهی با شیر په له نه‌کن (له دلوکرینی سزا). ۵۹ ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ سا هاوار بق نه وانه ی بی بریوا بوون ﴿مِنْ یَوْمِهِمُ الَّذِی یُوعَدُونَ﴾ له ده ست نه و بوزده یان که به لینیان پی دروه. ۶۰

سورتی الطور

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره یان ﴿وَالتَّوْرِ﴾ سویند به کتبی طور. ۱ ﴿وَبِکِتَابِ سُطُورٍ﴾ وه به کتبی نووسراو. ۲ ﴿فِی زَقِّ مُشَوَّرٍ﴾ له پیستی ته‌نکی بلوکراره. ۳ ﴿وَالنَّبِیِّ الْمَعْنُونِ﴾ وه سویند به و خانه ی ناوه دانه. ۴ ﴿وَالسَّنْبِ الْمَرْفُوعِ﴾ وه سویند به بانی بلندکراو (ناسمان). ۵ ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وه سویند به دهریای پر کراو (له ناو یان ناگری داگیرسار). ۶ ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بیگومان سزای په روه رگاری (بق بی بریایان) ده بی. ۷ ﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ هیچ به رگری کوری نه یه. ۸ ﴿یَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ دُورًا﴾ بوزیک که ناسمان زود توند ده که ویته جوله و هاتوچو. ۹ ﴿وَتُسْمَرُ الْجِبَالُ مَسْرًا﴾ وه چیاکان (له جیتی خویان) ده جویالین و توند دهرین. ۱۰ ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ که واته له و بوزده دا هاوار بق بی باوه یان. ۱۱ ﴿الَّذِیْنَ هُمْ فِی غَوَضٍ یَلْعَبُونَ﴾ نه وانه ی که به قسه ی پرو پوچ یاری ده‌کن. ۱۲ ﴿یَوْمَ یُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دُعًا﴾ بوزی پالیان پتزه دهری به رهو ناگری بوزده چن پالپتوه نانیک. ۱۳ ﴿فَمِنْهُ﴾ انار الی کثیرا تکذیبون (پییان دهووتیت) نه مه نه و ناگره یه که نیوه به دروتان ده زانی. ۱۴

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا بُصِيرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَاَصْبُرُوا
 أَوْ لَا تَصْبُرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكَهِنِينَ يَمْأَأُ النَّهْمُ رَبُّهُمْ
 وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمُ
 بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
 بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
 رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَنْزِعُونَ
 فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسٍ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
 لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَلَّاهُ
 عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

- دلپیتنی، نهوه

پاداش ته که ی

بزرگ دهنوسریت

هر روزها هر

که سببش کاری پی

بکات پاداشتی

نهوه ی هر

دهنوسریت به ی

نهوه ی هیچ

له پاداشتی نهوه ی

که م بیتتوه، و هر

که سببش له نیسلامدا

پلویکی خراب دلپیتنی

نهوه گرانه که ی بل

دهنوسریت

و هر گونای هر

که سببش کاری

پی بکات له هر نه

دهنوسریت به ی

نهوه ی هیچ له گرفتاری

نهوه ی که م بیتتوه.

نهیته (٢٤)

سوره نسی (العشر): عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن رسول الله (ﷺ) أنه قال: (إن لله تسعة وتسعين اسماً مائة إلا واحداً، من أحصاها دخل الجنة. وهو وتر يحب الوتر) (متفق عليه). نهوه هوره يره (پرمای خوی لا یی) له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) ده گزیتتوه که فهرموویه تی: (بیگومان خوی گوره نهوه یو تر ناوی هیه، هر که سی بیانژمیری (و کار به واتا کانیا بکات) ده چیتته به هه شته وه).

﴿اَفْبَحِرْ هٰذَا﴾ نایا نهم ناگره جادووه ﴿اَمْ اَشْرَ لَا تَبْصُرُونَ﴾ یان ئیوه نابین. (۱۵)
 ﴿اَصْلُوْهَا﴾ بچنه ناویه‌وه ﴿فَاَصْبِرُوْا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا﴾ تنجا نارام بگرن یا نه‌یگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَیْكُمْ﴾
 یه‌کسانه بۆتان ﴿اِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتَ تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان هر تۆله‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد
 لیتان ده‌سه‌نریتته‌وه. (۱۶) ﴿اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّاتٍ وَتَعْرِیْمْ﴾ به‌پاستی پارێزگاران له‌ناو باخات و
 نیعمه‌تانی به‌هه‌شتدان. (۱۷) ﴿فَكَیْفَیْ بِمَا اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ﴾ چیژ ئه‌به‌ن له‌و شتانه‌ی
 په‌روه‌ردگاریان پی‌ی به‌خشیوون ﴿وَوَقَفْنٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِیْمِ﴾ وه‌په‌روه‌ردگاریان
 پاراستوونی له‌سزای دۆزه‌خ. (۱۸) ﴿كُلُّوْا وَاَشْرَبُوْا﴾ (پییان ده‌ووتریت) بخۆن و بخۆنه‌وه
 ﴿هَبِیْطًا بِمَا كُنْتَ تَعْمَلُونَ﴾ تۆشی گیانتان بیت به‌هۆی ئه‌وچاكانه‌ی له‌دنیا دا ده‌تانکرد. (۱۹)
 ﴿مَتَكَبِّیْنَ عَلٰی سُرُرٍ مُّصَوِّفَةٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی پیزکراو ﴿وَزُوْجِهِمْ
 حُورٌ عِیْنٌ﴾ وه‌حۆریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان. (۲۰) ﴿وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾
 وه‌ئه‌وانه‌ی بپوایان هه‌تاوه ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ ذُرِّیَّتُهُمْ بِاِیْمٰنٍ﴾ وه‌ئه‌وه‌کانیشیان دوايان كه‌وتوون
 به‌باوه‌رداریتی ﴿اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّیَّتَهُمْ﴾ نه‌وه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نین پیتیان (له‌پله‌ی به‌هه‌شتدا) ﴿وَمَا
 اَلْتَنٰهُمْ مِنْ عَلَیْمٍ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وه‌ی (ی‌باوکه) کانیان که‌م ناکه‌ینه‌وه ﴿كُلُّ اَمْرِیْ بِنَا
 كَسْبٍ رَّحِیْمٍ﴾ هه‌رکه‌سه‌بارمه‌ی کرده‌وه‌کانی خۆیه‌تی. (۲۱) ﴿وَاَمَّا ذٰلِکُمْ بِفَعْلِهِمْ وَلَخَرِیْ﴾ وه‌
 به‌رده‌وام هه‌موو جوړه‌میوه‌و گۆشتیکیان پی‌ی ده‌ده‌ن ﴿بِمَا یَفْعَلُوْنَ﴾ له‌وه‌ی ئاره‌زوی
 ده‌که‌ن. (۲۲) ﴿یَقْتَرِعُوْنَ فِیْهَا کَاسًا﴾ له‌و (به‌هه‌شته‌دا) په‌رداخ‌ی شه‌راب له‌یه‌کتری وه‌رده‌گرن
 ﴿لَا لَقَوْ فِیْهَا وَلَا تَأْمِیْرٌ﴾ نه‌قه‌سه‌ی پپرو پووچی تێدا‌یه و نه‌گونه‌ه‌ کردن. (۲۳) ﴿وَلَطُوفٌ عَلَیْهِمْ
 عِلْمَانٌ لِّمْ﴾ ده‌گه‌پۆن به‌سه‌ریاندا کوپانی نه‌وجه‌وانی خۆیان ﴿کَانَ لَهُمْ لَوْ لَوْ کُنُوْنَ﴾ نه‌له‌ی
 مرواری ناو‌سه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی دا). (۲۴) ﴿وَاَقْبَلِ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان
 روو ده‌که‌نه‌یه‌کتری و ﴿یَشْءَاوُنَ﴾ پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن. (۲۵) ﴿قَالُوْا اِنَّا کُنَّا قَبْلَ فِیْ
 اَهْلِکُمْ مُّشْفِقِیْنَ﴾ ئه‌لێن: به‌پاستی ئێمه‌ پێشتر له‌ناو‌که‌س وکارماندا ده‌ترساین (له‌سزای
 دۆزه‌خ). (۲۶) ﴿فَمِنْ اِلٰهٍ عَلَیْنَا﴾ ئه‌وه‌ته‌خوا منه‌تی ناب‌سه‌رماندا ﴿وَوَقَفْنَا عَذَابَ السُّوْمِ﴾ وه‌
 له‌سزای دۆزه‌خ پاراستینی. (۲۷) ﴿اِنَّا کُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ﴾ به‌پاستی ئێمه‌ له‌مه‌و پێش
 خوامان ده‌په‌رست و هاوارمان لی ده‌کرد ﴿اِنَّهُ هُوَ الْاَزِیْزُ الرَّحِیْمُ﴾ به‌پاستی ئه‌و چاکه‌کارێکی
 میهره‌بان. (۲۸) ﴿نَذْکُرْ﴾ جا (ئهی موحه‌مه‌د) ﴿یٰاٰیْدِیْنَ خَمْرُوهٗ﴾ ﴿فَمَا اَنْتَ بِیَعْنٰی رَبِّکَ
 بَکَاۤمٍ وَلَا تَجْنُوْنَ﴾ چونکه‌تۆ به‌هۆی به‌هره‌کانی په‌روه‌ردگارته‌وه نه‌فالجیت نه‌شیتی. (۲۹)
 ﴿اَمْ یَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ﴾ ته‌ه‌به‌لکو ده‌لێن (موحه‌مه‌د) ﴿شَاعِرٌ﴾ شاعیره‌ ﴿تَرْفُضُ بِمِ رَبِّی الْمُنُوْنَ﴾
 چاوه‌ڕوانی مریخی ده‌که‌مین. (۳۰) ﴿لَا تَرْفُؤْا﴾ (ئهی موحه‌مه‌د) ﴿بَلٰی﴾
 چاوه‌ڕوان بێ ﴿لَا فِیْ نَفْسٍ مِّنَ الْمُتَزَمِّیْنَ﴾ بیگومان منیخ له‌که‌فتارماندا له‌پلویماندا. (۳۱)

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُكُمْ
 بَلْ لَا يَزِيدُونَكُمْ ﴿٣٧﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٨﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ خُلِقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ هُمْ سَامِعُونَ فِيهِ قَلِيَّاتٍ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٤٣﴾
 أَمْ تَسْتَأْذِنُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٤﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 يَكْتُمُونَ ﴿٤٥﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٦﴾
 أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٨﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٩﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٥٢﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٣﴾

فایده‌ای (۸)

سورتی

(المطبعة)؛ عن

اسماء بنت ابی

بکر (رضی الله عنه) قالت:

قدمت امی وهي

مشاركة في عهد

قریش إذ عاهدوا

فأتيت النبی (ﷺ)

فقلت: یا رسول الله

إن امی قدمت وهي

راغبة أفاضلها؟

قال: (نعم حلی

امک) (رواه البخاری

ومسلم). نه سمانی

کچی نه بو به کر

(به زای خولیان لی

بی) ده لی: دایکم

هات - بی مه دینه

بی لام - له کاتی کدا

که بی باوه بی بو،

له و ماوه یه دا

قوریش په یمانی - حوده بییه - یان به ستبورو، نه دجا منیش پلا هتم بی خزمنی پیغه مبر (ﷺ) وروم نه ی
 پیغه مبری خوا دایکم هاتوره بلام و به تمایه ده سنگی بی بکم. جا ثایا سیله ی په حمی نه بو به جی
 بینم یانا؟ نه رموی: به لی سیله ی په حمی له گدا به جی بیته.

فایده‌ای (۱۲) سورتی (المطبعة)؛ عن أمیمة بنت رقیعة قالت: أتیت رسول الله (ﷺ) فی نساء -

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا عَنْكُمُ يُزِيرِيانَ قُرْمَانِيانَ﴾ یعنی نه‌دا به‌م قسانه ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوتٌ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو نه‌مانه گه‌لنکی سه‌رک‌ش و یاخین. (۳۲) ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا ده‌لن قورئان (موحه‌معد ﴿فَلْيَأْتُوا عِدَّتِي﴾) خوی مه‌لیبه‌ستوه ؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انبیه) به‌لکو به‌روا ناهین. (۳۳) ﴿فَلْيَأْتُوا عِدَّتِي﴾ ده‌با نامه‌یه‌کی مه‌لیبه‌ستروی وینه‌ی قورئان به‌ین ﴿إِنْ كَانُوا مُنْذِرِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست نه‌کنه‌و (که مه‌لیبه‌ستروی مرقفه). (۳۴) ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ نایا نه‌وان (بی‌دروست کاریک) له‌خویانه‌وه دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یا خویان دروستکاری خویان. (۳۵) ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نه‌ی نایا نه‌وان ناسمانه‌کان و زه‌ویان دروست کردوه ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انبیه) به‌لکو دلنایان و گومانان مه‌یه. (۳۶) ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنٌ رِزْقٍ﴾ نه‌ی نایا گه‌نجینه‌کانی په‌روه‌رنگاری تر لای نه‌وانه ؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُضْطَرُونَ﴾ یا نایا هر نه‌وان ده‌سه‌لاتدار و زالن. (۳۷) ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ يُمْشِكُونَ﴾ یا نه‌وان په‌یژه‌یه‌کیان مه‌یه (پایدا سه‌رده‌که‌ون بق ناسمان و گوئ ده‌گرن تئیدا (له‌مه‌والی ناسمان) ؟ ﴿فَلْيَأْتُوا مُصِیْبَهُمْ بِسُلْطَنٍ﴾ جا (نه‌گه‌ر راسته‌کن) با گوئ گره‌که‌یان به‌لکه‌یه‌کی بوون بیئی. (۳۸) ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾ یا نایا کچان بق خویو کوپان بق نئوه‌یه ؟ (۳۹) ﴿أَمْ تَنْظُرُونَ أَجْرًا﴾ یا نایا بق (موحه‌معد ﴿فَلْيَأْتُوا بِدَلَالٍ﴾) دلوی کرئ یا نه‌ده‌کی ؟ ﴿لَهُمْ مِنْ غَيْرِ مُضْمَرٍ﴾ نه‌وانیش له‌به‌ر بژاردنی باریان گرانه ؟ (۴۰) ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا نایا زانیاری غه‌بییان لایه ؟ ﴿لَهُمْ يَكُونُ﴾ جا نه‌وان (له‌به‌ری) ده‌نوسنه‌وه. (۴۱) ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی قیل بکنه ؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ الْيَكِيدُونَ﴾ ده‌ی مه‌روین باوه‌پان قیل نه‌کره‌ون. (۴۲) ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ نه‌ی نایا په‌رستلویکیان مه‌یه بیجگ له‌خوا ؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکه له‌مه‌وو هاویه‌شیک که بقی په‌وا ده‌ده‌ن. (۴۳) ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾ وه نه‌گه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ناسمان بییخن بگوتنه‌ خواره‌وه. ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾ نه‌لن: (نه‌مه) مه‌وریک به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوه (بارانمان بق ده‌بارین). (۴۴) ﴿فَلَنَرَنَّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا﴾ ده‌ی لئیان گه‌پئ تا تووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي لَهُ يَنْصَعِقُونَ﴾ بلنکی خویان ده‌بن که تیایدا له‌ناو ده‌چن. (۴۵) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ بلنکی که فیله‌کانیان هیچ سووئیکان پئ ناگه‌یه‌نن ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه هیچ یارمه‌تییه‌ک نادرین. (۴۶) ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی بق نه‌وانه‌ی سته‌میان کردوه (له‌خویان و بی‌پروا بوون) مه‌یه. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزایه‌ک پیش سزای پزئی دواپی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام زده‌یه‌یان نایزان. (۴۷) ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوه‌پوانی بپیری په‌روه‌رنگارت به ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکه بن گومان تر له‌پیش چار چاودیری نئمه‌دایت ﴿وَسَبِّحْ عِندَ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ مه‌رکاتی (له‌خو) مه‌ستایت ته‌سبیحات بکه به‌ستایشی په‌روه‌رنگارت. (۴۸) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه بیپه‌رسته و ستایشی بکه له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿وَادْبِرْ لِّلْجُومِ﴾ وه کاتی نه‌ستیره‌کان وون ده‌بن (پشت هه‌لده‌که‌ن). (۴۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَدَلَّىٰ ۝۸
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتَمْرُونَهُ عَلَيَّ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَآهُ
نَزَلَ أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَ هَاجِنَةِ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵
إِذِغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ
مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹ وَمَنْوَةَ
الْثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝۲۰ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝۲۱ تِلْكَ إِذْ أَوْحَسَهُ
ضُيُوتَىٰ ۝۲۲ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝۲۳ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝۲۴ فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۵ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۶

- انبایمہ ،
فاخذعلینا ما فی
القرآن: (ان لا
نفسک بما لا
شیئا... الایہ)،
وقال: (ہیما
اسستطعن
واطقتن)، قلنا: اللہ
ورسولہ ارحم بنا
من لنفسنا ، قلنا:
یا رسول اللہ الا
تصالحنا؟ قال:
(انہی لا اصالح
النساء ، انما قولی
لمائتہ امراء کتولی
لامرأۃ واحده)
(رواہ احمد
والترمذی
والنسائی).
نومہ یمہی کچی
پوقہ یمہ دلہی:
لہ گہ ل کومہ لی

ٹا فرہ تدا ہاتینہ خزمہ تی پیغہ مبرہی خوا (ﷺ) بق شہودی بہ یعہ تی پی بدہین ، جا شہویش
شو بہ یعہ تی لی وەرگرتین کہ لہ قورئاندا ہاتوہ: (کہ هیچ شتیگ نہ کہینہ ہاویہ شی خوا... تا
نایہ تہ کہ کتایی دیت) وہ فہ رموی: (نہ وندہی لہ ورتانایہ و دہ توانن بیکن) ووتمان: خوا و
پیغہ مبرہ کہی لہ خقمان بہ بہ زہی ترن بقمان ، جا ووتمان: شہی پیغہ مبرہی خوا: نہ وہ -

۲۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ۝۲۸﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ۝۲۹﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝۳۰﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحُسْنَىٰ ۝۳۱﴾ الَّذِينَ يَحْتَبِنُونَ كَبُرَ الْأَثَمُ وَالْفَوَاحِشُ إِلَّا اللَّهُمَّ
 إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنِ اتَّقَىٰ ۝۳۲﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۝۳۳﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ
 ۝۳۴﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يُرَىٰ ۝۳۵﴾ أَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَىٰ ۝۳۶﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۝۳۷﴾ أَلَا نَزَرُ وَأَنْزَرُهُ وَزُرْ أَخْرَىٰ
 ۝۳۸﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝۳۹﴾ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ
 يُرَىٰ ۝۴۰﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۝۴۱﴾ وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ
 ۝۴۲﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۝۴۳﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝۴۴﴾

- توفقه مان
 له گمان ناکه بیت؟
 فہر موی: (من)
 توفقه له گمان
 ثافره تان سی نامہ
 حرہم - دا ناکہم،
 وہ بیگو مان قسم
 - پیمان
 وہر گرتنم - له گمان
 سہد ثافره ت و
 یہک ثافره تدا وہک
 یہک وایہ.

نایہ تنی (۶)

سوره تنی
 (الصف): عن
 جہیر بن مطعم
 (رضی اللہ عنہ) قال سمعت
 رسول اللہ (ﷺ)
 قال: (لی خمسۃ
 أسماء: أنا محمد،
 وأنا احمد، وأنا
 الماحی الذی یحمر

اللہ ہی الکفر، وأنا الحاشر الذی یحشر الناس علی قدمی، وأنا العاقب) (رواہ البخاری و مسلم).
 جوبہیری کوہی موطعمیم دہلی: لہ پیغہ مہری خوام (ﷺ) بیست فہر موی: (من پینج نام ہایہ: من
 موحہ معہم، من نہ حمہم، من لا ہرم کہ خوا کوفرو بیباوہیم ہی لا دہیات من کوکہرہ وہم کہ
 - لہ پلائی موی دا - خہ لکی لہ ہر پیغہ کزہ کرینہ وہ، من کوتا ہہ مینی پیغہ مہ راہم.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به پاستی نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌پوژدی دواپی ناهیتن ﴿لَيَسْمُنَ
 الْكَلْبُكَةَ نَسْمِيَةَ الْأُنْثَى﴾ فروشته‌کان به کچی (خوا) ناو ده‌به‌ن. ۲۷ ﴿وَمَا ظَنُّهُ مِنْ عِلْمٍ﴾ له
 کاتیکدا هیچ زانیاریه‌کیان ده‌ریاره‌ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته‌نها دواپی گومان
 ده‌که‌ون. ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ﴾ وه به پاستی گومان ﴿لَا يَفْنَىٰ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوویدیکی نی به
 له زانینی هق و پاستی دا. ۲۸ ﴿فَاغْرَضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌واته توش وازیته
 له و که‌سه پشت ده‌کاته قورئان و یادی نی‌مه. ﴿وَلَمْ يَزِدْ إِلَّا الْخِوَةَ الدُّنْيَا﴾ وه بیجگه زانی
 دوتیا هیچی تری ناوی. ۲۹ ﴿ذَلِكَ مِثْلَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه‌مه نه‌وپه‌پی زانیاری و
 تیکه‌یشتنیانه له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مُوْاعِظٌ مِّنْ ضَلُّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به پاستی په‌روه‌ردگارت چاک
 ده‌زانی به‌وه‌ی له ریازنه‌که‌ی گومرا بووه ﴿وَمُوْاعِظٌ مِّنْ اهْتِدَىٰ﴾ وه چاک ده‌زانی به‌وه‌ی
 که ری‌توویین بووه. ۳۰ ﴿وَلَوْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا خاوه‌نیستی هه‌رجی
 له ناسمانه‌کان و زه‌ویدیله. ﴿لَيَنْجِزِيَ الَّذِينَ أُسْفُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ تا سزای نه‌وانه بدات که خرابه‌یان
 کردوه به پتی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ اخْسَرُوا بِأَلْفُسِهِمْ﴾ وه پاداشتی نه‌وانه بداته‌وه
 که چاکه‌یان کردوه به چاکه‌تر (له‌وه‌ی کردویه‌انه). ۳۱ ﴿الَّذِينَ حَبِطَتِ لَهُمُ الْاُثْمَرُ وَالْقَوٰحِشُ﴾
 نه‌وانه‌ی که له گوناهی گه‌وره و کرده‌وه‌ی دزیو خویان ده‌پاریژن. ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر
 تاوانی بچووک ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ به پاستی په‌روه‌ردگارت لی‌توردنی فراوانه. ﴿مُوْاعِظٌ
 بِكُرْ اٰنْشَاؤُ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه‌و له‌هه‌موو که‌س به‌حالی نی‌وه زاناتره له کاتیکدا که له‌زه‌وی
 دروستی کردون ﴿وَإِذْ أَتَىٰ أَجْنَثُ فِي بَطْنِ أُمَيْتِكُمْ﴾ وه له کاتیکدا که نی‌وه کردبه‌له‌ن له‌سکی
 دایکتاندا ﴿فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌واته خوتان به چاک و پاک دامه‌نن. ﴿مُوْاعِظٌ مِّنْ اٰثَرِ﴾
 خوا زاناتره به‌و که‌سه‌ی پاریزکاره. ۳۲ ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قُلِّیٰ جَا ثَايَا دِیثَ نَوْ وَهْ که‌سه‌ی که
 پشتی مه‌لکود (له‌باوه‌ی). ۳۳ ﴿وَأَعْطٰی قَلِيْلًا وَكَذٰی﴾ (له‌وه‌ی پیریاری دابوو) که‌میکی
 به‌خشی و نه‌وه‌ی که‌ی گرت‌وه. ۳۴ ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغُیْبِ﴾ ثایا (نه‌و که‌سه) زانیاری
 په‌نهانی لایه‌و ﴿نَهْزَرٰی﴾ و به‌چاو ده‌بیینی. ۳۵ ﴿أَمْ لَمْ يَلْبَسْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسٰی﴾ یان ثایا
 مه‌والی پیته‌دراوه به‌وه‌ی که له‌په‌پاوی مووسا‌دایه. ۳۶ ﴿وَلَبِزْمِزِ الَّذِي وُلِّیٰ﴾ (وه به‌وه‌ی
 که له‌په‌پاوی ئیبراهیم دایه) نه‌و ئیبراهیمه‌ی که له‌په‌یمانی خوی به‌چاکی به‌جی هیتا.
 ۳۷ ﴿أَلَا تَرٰ وَارِثَةً وَرَثَ اٰخَرٰی﴾ (له‌و په‌پاوانه‌دا هاتووه) که هیچ تاوانباریک گوناهی
 تاوانباریکی تر هه‌لناگری. ۳۸ ﴿وَإِنْ لَّیْسَ لِلْاِنْسٰنِ اِلَّا مَا سَعٰی﴾ وه بی‌گومان ناده‌می جگه
 له‌کوششی خوی خاوه‌نی هیچی تر نی به. ۳۹ ﴿وَإِنْ سَعٰیهُ سَوَفٰی زٰی﴾ و بی‌گومان پاداشتی
 کوششی خوی له داهاتوو (قیامت) ده‌بیینی. ۴۰ ﴿لَمْ يَخْرُجْهُ الْاَوَّلٰی﴾ پاشان
 پاداشت ده‌دری‌ت‌وه به‌تیر و ته‌والی. ۴۱ ﴿وَإِنْ اِلٰی رَبِّكَ الْمُنٰی﴾ وه به‌راستی هه‌موو
 کاریک سه‌ره‌جمه‌که‌ی هه‌ر بق لای په‌روه‌ردگارت ده‌که‌پیت‌وه. ۴۲ ﴿وَإِنَّهُ مُوْاضِحٌ
 وَابِقٌ﴾ وه بی‌گومان هه‌ر نه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خاته‌گریان و پی‌که‌نین. ۴۳
 ﴿وَإِنَّهُ مُوْاٰثِقٌ وَآخِیٰ﴾ وه بی‌گومان هه‌ر نه‌وه دیاشریتی و زیندوویان ده‌کاته‌وه. ۴۴

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تَأَنَّى ۖ وَأَنَّهُ
عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
السَّعَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَثَمُودًا الْآخَىٰ ۖ
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هَمًّا أَظْلَمَ وَأَطْنَىٰ ۖ وَالْمَوْزَنَةَ
أَهْوَىٰ ۖ فَفَنَشْهُمَا مَا غَشَىٰ ۖ فَبَآئِيَ الْآءِ رَبِّكَ سَلَامًا لَّي ۖ
هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۖ لَزِقَتْ الْأَرْضُ ۖ لَيْسَ لَهَا مِن
دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْبُجُونَ ۖ وَتَصْنَعُونَ
وَلَا تَكُونُونَ ۖ وَأَنْتُمْ سَمِعْتُمْ ۖ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۖ وَلَمَّا يَرُوا آيَةً يَعْزِبُوا
وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۖ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَمْثَلِ
مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۖ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَعَاظَنَ النَّذِرُ
ۖ فَنُكِرَ ۖ

سوی هاتمه
خوار ویدی نایهتی
(۱،۲) سورمتی
(القمر)
«اقتربت الساعة»
... مستقر
مستقر، تودمنی
کثیرا ویدیه به
نه نه سوره (به نای
خوای لی بی
ده لی: بی
با ومانی مه که
دلای به که
موجیز به کیان
له پیقه سوره (ک)
کرد -
بیسه لیقنی که
پیقه سوره -
نه دجا بود جار
مانگ بود به بود
له سوره و له
مه که دجا بیتر

نیر نه نایه تنه دلیه نای «اقتربت الساعة... مستقر مستقر»

نایهتی (۱۴) سورمتی (الصف): من جابر (رضی الله عنه) قال: کان رسول الله (ﷺ) یقول فی آیام الحج: (من رجل یقوینی حتی ابلیح رساله ربی، فإن قریضاً قد منعونی ان ابلیح رساله ربی) (رواه احمد والبیهقی). جابر (به نای خوای لی بی ده لی: پیقه سوره خوا (ک) له نایهتی مه دجا ده پیقه سوره: -

﴿وَأَنَّهُ عَلَى الرَّوْحَيْنِ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى﴾ و په راستي هر نه وه كه جوتې نږ و مېي دروست كړي. ٤٥ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ له نطفه يه كاتيك ده پږنږي ته منډال دانې وه. ٤٦ ﴿وَأَنْ عَلَيْهِ الْإِنْفَاءُ الْآخَرَى﴾ وه په راستي هر له سهر خوا به دروست كړنه وه ي پږي لويي. ٤٧ ﴿وَأَنَّهُ مُوْغِقٌ وَاقِقٌ﴾ وه بېگومان هر نه ويښه كه خه لكې ده وله مند و ه ډار ده كات. ٤٨ ﴿وَأَنَّهُ مُوْزِبٌ الشَّعْرَى﴾ وه په راستي هر نه وه په روه رډگاري نه ستېره ي كه لاوړي. ٤٩ ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بېگومان هر نه و خوا كه لي عادي په كه مې له ناو بږد. ٥٠ ﴿وَنُوحًا لَمَّا أَتَى﴾ كه لي سه موو ديشي له ناو بږد و كه سي نه هېشتن. ٥١ ﴿وَنُوحٌ رُوحٌ مِنْ قَبْلِ﴾ وه كه لي نوو حيشي (له ناو بږد) له پېش (عادر سه موو) دا. ﴿إِنَّمْ كَانُوا مِنْ أَعْلَمَ﴾ كه په راستي نه و ان سته م كارترو ﴿وَاللَّهِ﴾ سهر كه ش تريوون. ٥٢ ﴿وَالْمُزْنِيكَهُ أَفْزَى﴾ وه دنياته سه رو ژير كراوه كاني (به زه ويږدا) بږده خواره وه (كه ديكاني كه لي لويو بوون). ٥٣ ﴿نَفْسُهَا مَا عَشَى﴾ ټينجا نه و دنياتانه ي دليق هسي نه وه ي كه دليق هسي. ٥٤ ﴿لَبَّيْ لَا إِلَهَ إِلَّا رَبُّكَ﴾ له كام نازو نيعمه تاني په روه رډگارت. ﴿تَمَارَى﴾ دوو دليبيت. ٥٥ ﴿مَنْذًا يَلْبَسُ مِنَ الثَّوْبِ الْأَوَّلَى﴾ ټام (پيغه مېره) تر سينه رډه كاني پيشو. ٥٦ ﴿أَزَلَّتِ الْأَرْفَةُ﴾ رډي لويي نقد فزيك بووه ته وه. ٥٧ ﴿لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ بېجكه له خواي كه وړه كه س نې په بږرگي بكات (ناشكراي بكات). ٥٨ ﴿أَفَمَنْ خَلَقْنَا فَتُحْشَرُونَ﴾ جا ناي له م ووت كه قورنانه سه رتان سوږ ده ميښي؟! ٥٩ ﴿وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ وه پږ ده كه نن و ناگريين! ٦٠ ﴿وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ﴾ وه ټيوه سه رگرم و بېن ناگان. ٦١ ﴿فَاتَّخِذُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ ده ي سوژده بهرن بې خوا و په رستشي بكن. ٦٢

سورتي القمر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوي خواي به خشنده ي مېهره بان ﴿أَفَرَأَيْتِ الشَّاعَةَ﴾ رډي لويي فزيك بووه وه ﴿وَأَلْقَى الْقَمَرَ﴾ وه مانگ له ت بوو. ١ ﴿إِنْ يَرَوْا آيَةً﴾ وه ته گږ بېن بږوايان مو عجزه يه كه بېينن ﴿يَنْزِعُوا﴾ پشت مه لده كه ن ﴿وَيَقُولُوا بَخْرٌ مُشْفِقٌ﴾ وه ده لښ نه مه جالوويكي به رده وانه (و موحه معه دليبان ده كات). ٢ ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه نه و (بت په رستانه) باوه پيان نه هيناو شوين هه و او ناره زوي خويان كه و تن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُشْتَقٍ﴾ له كاتيكدا هه موو كاريك سه ره نجاميكي هه يه. ٣ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾ بېن گومان هه والي رډر (له ناو بږدي ياخييانيان) پږي كه بشتووه (له قورنانه) هه مووي حيكه تيكي ته واره ﴿فَمَا تَعَى الذُّرُّ﴾ به لام ترساندنې تر سينه ران (بې كه لي بېن بږوا) سووي نې يه. ٥ ﴿فَقَوْلٌ عَتَقٌ﴾ ټينجا تو (ته ي موحه معه) ﴿وَاللَّهُ﴾ رويان لي و مرچه رځينه ﴿بَدَأَ بَدْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه پوانې) نه و پږه بكه كه جاپ ده ريك بانگي خه لكې ده كات ﴿إِلَّا غَيْرُ مُكٍ﴾ بې شتيكي رډر ناخوش (كه پږي هه شره). ٦

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مَهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
 رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ فُقِدَ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾ فَجَرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَن كَانَ
 كَفِرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
 ﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَعِيرٍ ﴿١٩﴾ تَتَزَاوَرُ السَّانِبَاتُ لَأَذْلُجْنَ
 نَخْلٍ مَنقَعٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا
 مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ ضَلَّالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ يَلَقِ اللَّهَ لَدُّهُ
 مِنَ الْيَمِينِ أَمْ لَهُ أُخْرَى ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ
 الْأَشْرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَنَسَتْ لَهُمْ فَارَقَتْنَهُمْ وَأَصْطَبِرَ ﴿٢٧﴾

- (ج) پیادے
 دہمباتہ پہنای
 خوی تاپہ یامی
 پہرہ رنگار
 ہاگہ یہنم -
 بہ خہلکی -
 چونکہ بہ راستی
 قومہ پیش بہر گیم
 دہکن لہوہی
 کہ پہ یامی
 پہرہ رنگار
 ہاگہ یہنم۔

سورہتی

(الجمعة)؛ عن
 ابی مریمہ (ؓ)
 قال: ان رسول
 اللہ (ﷺ) کان
 یقرأ فی صلاۃ
 الجمعة بصوۃ
 الجمعة
 والمنافقین) (رواہ
 مسلم)۔ ثہیر

موردہ یرہ (پہلی سورتہ) دہلی: ہفتہمبہری خوا (ؓ) (تہذیبی مہلی فا پاش فاتیحہ -
 سورہتی (الجمعة) و سورہتی (المنافقین) دہ خولتہ)۔

نایہتی (۹) سورہتی (الجمعة)؛ عن ابی مریمہ (ؓ) قال: قال رسول اللہ (ﷺ): (خیر یوم طلعت
 فیہ الشمس یوم الجمعة، فیہ خلق آدم۔ و فیہ امض الجنة و فیہ اخرج منها، ولا تقوم الساعة الا -

﴿خُفَّاءُ أَنْصُرْ مُنْ﴾ (بی‌باوه‌بان) به‌کنزچاو شوقی یه‌وه ﴿خُفَّاءُ مِنْ الْأَجْدَاثِ﴾
 له‌گه‌ره‌کانیان دینه‌ده‌روهه ﴿كَانَ مِنْهُمْ جُرَادٌ مُنْتَبِرٌ﴾ نه‌لئی کواله‌ی پهرش و بلاون (۷)
 ﴿مُطْعِمِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾ خیرا دوی جاپ‌ده‌ره‌که ده‌که‌ون ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾ بی‌باوه‌بان
 ده‌لین ﴿فَمِنْذًا يَوْمَ غَيْرٍ﴾ نه‌موق پوزیکسی تقد‌دوار و سه‌خته (۸) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾
 نكذبوا عبادنا پيش نه‌مان گه‌لی نوح بی‌باوه‌پ‌بوون جابه‌نده‌ی نئمه (نوح) یان
 به‌دروذن دانا ﴿وَقَالُوا نَحْنُ الْبَرُّ وَوَعَّيْنَا (نوح) ضَلَّتْهُ وَوَارَدَ جَزْ﴾ به‌رگری کراو
 مه‌ره‌شی لا‌کرا (۹) ﴿لَقَدْ زَلَّ﴾ جا (نوح) هاواری کرده په‌روه‌رگاری و ﴿إِنْ﴾
 نفلوت (ووتی) به‌پاستی من شکستم خواردوهه (بی‌ده‌سه‌لام) ﴿فَأَنْصَبْ﴾ ده‌ی تق
 یارمه‌تیم بده (۱۰) ﴿فَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نئمه‌ش مه‌موو ده‌رگای ناسمانان کرده‌وه
 ﴿بِمَاءِ مُيَسَّرٍ﴾ به‌تاوی بارانی لی‌زمه (۱۱) ﴿وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾ وه‌کانیاوی تقد‌مان
 له‌زه‌ویدا مه‌لقولند ﴿فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ﴾ جانواوی ناسمان و زه‌وی به‌یه‌که گه‌شتن به‌و
 نه‌ندازه‌ی ﴿فَذُكِّرْ﴾ که به‌پیری له‌سهر درا بوو (۱۲) ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوُحِّ﴾ وه
 نوح‌مان (له‌که‌ل شوین که‌وتوانی) مه‌لگرت له‌سهر که‌شتی‌یه‌که که به‌چند پارچه
 ته‌خته و ﴿وَذُرِّيَّ﴾ بزمار (دروست کرابو) (۱۳) ﴿تَجَرَّى بِأَغْصَانِ﴾ به‌پیش چاوو چاودیری
 نئمه ده‌پوشت ﴿جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ﴾ نه‌مه پاداشته بق نه‌و که‌سه‌ی باوه‌پی پی نه‌کرا
 (که نوحه) (۱۴) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً﴾ بی‌گومان نه‌و پوداوه‌مان میشته‌وه تابیتته
 په‌ندیک ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾ جا نایا که‌سیک مه‌یه په‌ند وه‌رگری؟ (۱۵) ﴿لَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي﴾
 وندری ده‌ی نایا سزاو ترساندم چون بوو؟ (۱۶) ﴿وَلَقَدْ يَمُرُّنَا الْفَرَّانُ لِلذِّكْرِ﴾ سویند
 به‌خوا به‌پاستی نئمه قورئانمان ناسان کربوهه بق ناموزگاری لی وه‌رگرتن ﴿فَهَلْ مِنْ﴾
 مُدْرِكٍ جا نایا په‌ند وه‌رگریک مه‌یه؟ (۱۷) ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گه‌لی عادیس پیغه‌میره‌که‌یان
 به‌درو زانی ﴿لَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذُرِّيَّ﴾ جانایا سزاو ترساندم چون بوو؟ (۱۸) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾
 رَحْمًا مَرْمَرًا بیگومان نئمه بایه‌کی توندی سار‌دمان نارد سهریان ﴿فِي يَوْمٍ غَسَّيْنَا﴾
 له‌روزیکی سه‌ختدا به‌به‌رده‌وامی (۱۹) ﴿تَنَزَّاعُ النَّاسُ عَنْهُمْ حَغَاجٌ حَلَمٌ مُنْقَعٌ﴾ خه‌لکی (له
 زه‌وی) مه‌لگرت وه‌که بنه دله‌خورم‌ای له‌پیخ مه‌لگه‌ندراو (۲۰) ﴿لَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَذُرِّيَّ﴾
 جا نایا سزاو مه‌ره‌شی نئمه چون بوو (له‌بی‌باوه‌بان)؟ (۲۱) ﴿وَلَقَدْ يَمُرُّنَا الْفَرَّانُ لِلذِّكْرِ﴾
 به‌پاستی قورئانمان ناسان کربوهه بق ناموزگاری لی وه‌رگرتن ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾ ده‌ی
 ناخو ناموزگاری وه‌رگریک ببیت (۲۲) ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ﴾ گه‌لی سه‌موود باوه‌ریان به
 پیغه‌میره‌که‌یان نه‌مینا (که صالح پیغه‌مهریان بوو (ص)) (۲۳) ﴿فَقَالُوا أَتُحِبُّنَا وَنَحْنُ أَجْدَا﴾
 نئمه‌مان جاووتیان: چون نئمه دوی تاکه که‌سیک بکه‌وین له‌خومان ﴿إِنَّا إِذَا لَبِیْ ضُلُلٍ﴾
 وُسْعٍ نه‌گه‌ر دوی تق بکه‌وین نه‌وسا نئمه له‌گومپایی و شکستی داین (۲۴) ﴿فَالْتَقَى الذِّكْرُ﴾
 علیه‌من نینتا نایا له‌ناو مه‌مووماندا سرووش هر بق نه‌و کراوه به‌ته‌نیا؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَابٌ﴾
 ائیر (ته‌خین) به‌لگو نه‌و (صالح) پیاویکی تقد‌دروزی خود په‌سه‌نده ولوت به‌رزه (۲۵)
 ﴿سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكُذَّابُ الْأَشْرَارُ﴾ سبه‌ی ده‌زانن که کی تقد‌دروزی خود په‌سه‌نده (۲۶)
 ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا السَّاعَةِ فَيَنفُثُ﴾ نئمه حوشتریک ده‌نئیرین بق تاقی کردنه‌وه‌یان ﴿فَأَرْزَقْنَاهُمْ﴾
 وَاضْطَرَّ جَا (ته‌ی صالح) چاوه‌روانی سهر نه‌دجامیان به‌و دان به‌خودا بگه (۲۷)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخَضَّرٌ ﴿٣٨﴾ فَادَّوَّاصَاجِهِمْ
فَنَعَاطَى فَعَقَّرَ ﴿٣٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخِطَرِ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٤٢﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُّوطٍ بِالْأَنْذَرِ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٤٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالْأَنْذَرِ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٤٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ
﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذَرُ ﴿٥١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَآخَذْنَاهُمْ
أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْدِرٌ ﴿٥٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٥٤﴾ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٥٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ
﴿٥٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٥٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٥٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٩﴾

هوی هاتمی

خوارموی نایهتی

(٤٩، ٤٨) سورته

(القمر): ﴿٣٨﴾

يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ

على ... خَلَقْنَاهُ

بِقَدَرٍ ﴿٣٨﴾ موسليم

کبرایه تبهوه له

تبهو هورده يره

(پرمای خوی لی بی)

بی دهلی: بت

په رسـ تانی

سوره یس هاتن

له کن پیغمبر می

خـوا ﴿٣٨﴾

دهرهاری قهزا و

قهـ دهـ

موجاده له یان

کرد به و هویوه

ثم نایه تانه

دابهنی ﴿٣٨﴾

يُسْحَبُونَ فِي

النَّارِ ... إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٣٨﴾

«بی یوم الجمعة» (رواه مسلم). تبهو هورده يره (پرمای خوی لی بی) دهلی: پیغمبر می خوا ﴿٣٨﴾ قهرموی:

(باشترین پوئی خوری تیدا هلهاتی پی پوئی ههینی یه، لهو پوژده نادهم ﴿٣٨﴾ دروست کراوه، وه لهو پوژده دا

خراوته بهمهفت، وه لهو پوژده شدا له بهشت دهه کراوه، وه پوئی دوا بییش هه له پوئی ههینی دا بهر پاده بیئت).

﴿وَيَنْهَيْهُمْ أَنْ أَلَمَاءَ قِسْمَةٍ يُنَاصِبُ﴾ وه هه والیان پی بده که ناوه که له نیتوانی (حوشتره که و
 نه) اندا بهش کراوه ﴿كُلُّ يَرْزَبٍ مُخْتَصِرٌ﴾ هه ریه که یان له توره ناوی خویدا حازری. (۲۸)
 ﴿فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ﴾ (که له که ی له م کاره بیزار بوون) جا بانگی هاوپی (خرابه) که یان کرد
 (قوداری کوپی سالیف) ﴿فَتَقَاعَى فَعَقَرٌ﴾ نهویش دهستی دایه شمشیرو (حوشتره که ی)
 سه ر بری. (۲۹) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ جا توله و ترساندنی من چون بۆ بویان؟ (۳۰) ﴿إِنَّا
 أَرْسَلْنَا عَلَيْكُمْ صَحَابَةً وَاحِدَةً﴾ بیگومان نیمة دهنگیکی گه و دهی ترسانکمان بۆ ناردن ﴿فَكَانُوا
 كَهَيْبَةِ الْخَبْطِ﴾ هه موو بوون به پووشی ژیر پی ی ناوه. (۳۱) ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾
 سویند به خوا به پاستی قورئانمان ناسان کردووه بۆ ناموزگاری لی و هرگرتن ﴿فَهَلْ مِنْ
 مُدْرِكٍ﴾ دهسا ناخو پهن و هرگرتن بیی؟ (۳۲) ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِآلِذِّكْرِ﴾ گه لی لوط باوه بیان
 نه هینا به پیغه مبره که یان. (۳۳) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ به پاستی نیمةش ناردمانه
 سه ریان بایه کی به هیز به ورده زیخوه (له ناوی بردن) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾ جگه له که س و
 کاری لوط ﴿فَجَنَّبْنَاهُمْ مِنْهُ﴾ که له به ره به یاندا رزگارمان کردن. (۳۴) ﴿يَقَعُ مِنَ عَذَابِنَا﴾ به
 به زهیی و په حمه تی خومان ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه ر به و شیوه پاداشتی
 سوپاسکاران ده دینه وه. (۳۵) ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ به پاستی (لوط) گه له که ی
 ترساند له توله ی سه ختی نیمة ﴿فَتَنَارُوا بِالْأُذْرِ﴾ به لام نه وان ده مه ده مییان ده کرد له و
 ترساندنه دا و گومانیان هه بوو. (۳۶) ﴿وَلَقَدْ رَاوَوْهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾ سویند به خوا بیگومان
 (گه لی لوط) داوی میوانه کانیان لی کرد ﴿فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾ جا نیمةش چاویانمان کویر
 کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ ده بچه زن سزاو هه ره شه کانه. (۳۷) ﴿وَلَقَدْ صَحَّبْهُمْ بِكُرَةِ عَذَابٍ
 مُشِقَّةٍ﴾ سویند به خوا بیگومان هیرشی برده سه ریان له به ره به یاندا سزایه کی به رده وام.
 (۳۸) ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ دهی بچه زن سزاو هه ره شه کانه. (۳۹) ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾
 سویند به خوا به پاستی نیمة قورئانمان ناسان کردووه بۆ خویندنه وه ناموزگاری ﴿فَهَلْ مِنْ
 مُدْرِكٍ﴾ جا ناخو عیبیره و هرگرتن هه یه؟ (۴۰) ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ الْأُذْرُ﴾ بیگومان
 هات بۆ سه ر فیرعون و که س و کاره که ی ترسینه ران (مووسا و هارون). (۴۱) ﴿كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾ باوه بیان به هه هه موو نیشانه کانی نیمة نه کردو به در بیان زانی ﴿فَأَخَذْتَهُمْ
 أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ﴾ جائیغهش توله مان لی سهندن به توله سهندنی که سیکی زالی به توانا.
 (۴۲) ﴿أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ﴾ نایا کافره کانی نیوه (نه ی خه لکی مه که که) باشتن له م
 که لانه ی (که باسکران) ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ یان نیوه نه مان نامه تان هه یه له کتیبه
 ناسمانی یه کاند (که سزاندن). (۴۳) ﴿أَمْ يَقُولُونَ كُلُّ شَيْءٍ مُتَّفَعٌ﴾ یان ده لجن نیمة
 کومه لیکی سه ر که و تووین و نابزه زین. (۴۴) ﴿سَيَرُومُ الْجَمْعُ وَذُوقُوا عَذَابِي﴾ بیگومان
 که له که یان ده شکینری و هه لجن. (۴۵) ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ به لکه به لجنیان رژی
 دواپی یه ﴿وَالسَّاعَةُ أَقْبَى وَأَمْرٌ﴾ وه (سزای) نهو پژه رقه سه خت ترو تان ترو. (۴۶) ﴿إِنَّا
 الْمُجْرِمِينَ فِي سُلَّارٍ وَشَرٍّ﴾ به پاستی تاونباره کتن له گومای و هجکی ملت. (۴۷) ﴿بَرَزَ الْجَحِيمُ
 فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِ﴾ نهو پژه ی که له ناگسری دژه خدا به سه ر روخساریاندا
 پاده کیشمین ﴿ذُوقُوا مِنْ سَقَرٍ﴾ (بییان ده لجن) بچه زن سازاری دژه خ. (۴۸) ﴿إِنَّا كُلَّ
 شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بیگومان نیمة هه موو شتیکمان به نه ندازه دروست کردووه. (۴۹)

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الشَّقِيقِينَ
فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ ﴿٥٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ﴿١٠﴾
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

نایبیهتی (۱۶)

سوره نوح

(التقاین) ۱: عن

أبي هريرة (رضی اللہ عنہ)

قال: قال رسول

الله (ﷺ): (إذا

أمرتكم بأمر فأتوا

منه ما استطعتم

وما نهيتكم عنه

فاجتنبوه) (رواه

البخاري ومسلم).

ثبوته مودعه

(به زای خواسی

لی بی له

پیغمبر به روده

گنبرایه تبیه

که له رموده تی:

(نه گنر له رمان

پس کرسن

به نه دجام دانسی

کاریک نه روده

چه ننتان توانی

لهو کاره نه دجامی بدهن، وده قه ده غمی همر کاریکم لی کرین نهوه دهیی لئی دودر بکه نهوهو نهیکن).

نایبیهتی (۷) سوره نوح (الطلاق): قال رسول الله (ﷺ): (إذا أُنزل الرجل على أهله نفقة: يحسبها

فهي له صدقة) (متفق عليه). پیغمبر ری خوا (ﷺ) له رموی: (نه گنر بیار همر شتیگ بق مال و

مندالی خهرج بکات به ته مای پاداشتی لای خواسی، نهوه به خیر و چاکه بقی دهنوسرت).

﴿وَمَا أَمَرْنَا إِلَّا وَحْدَهُ﴾ و هه‌رمانی نی‌مه ته‌نها یه‌ك جاره ﴿كَلِمَةٍ بِالْغَيْبِ﴾ و هك چاو تروكاندنیک (وابه له‌خیراییدا). ۵۰ ﴿وَلَقَدْ أَمَلْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾ سویند به‌خوا بین گومان تقد له‌كه‌سانی بین باوه‌پی و هك تیوره‌مان له‌ناو برده‌وه. ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ جَائِلًا تَمَيُّ﴾ و هرگزیک هه‌یه. ۵۱ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ قَلْبُهُ فِي الْغَيْبِ﴾ و هه‌ر چیکیان کردوه له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کانیاندایه. ۵۲ ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ و ورد و درستی (کرده‌وه‌کانیان) هه‌موو نوسراوه. ۵۳ ﴿إِنَّ الْغَيْبَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ﴾ بین گومان پارێزکاران وان له‌باخت و پوویره‌کانی (به‌هه‌شتدا). ۵۴ ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ له‌نیشتگه‌یه‌کی په‌سه‌ندان ﴿عِندَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لای توانا. ۵۵

سورته‌ی ﴿الرحمن﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الرحمن﴾ خوای به‌خشنده. ۱ ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ قورئانی فیر (موحه‌مه‌د (ﷺ)) کرد. ۲ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئاده‌می دروست کرد. ۳ ﴿عَلَّمَهُ الْكِتَابَ﴾ و هه‌ فیری گفتوگویی کرد. ۴ ﴿الْقَمَرَ وَالْقَمَرُ مُنْبَاتٌ﴾ بۆرد مانگ به‌حسابیکی تقد وورد دین و ده‌چن. ۵ ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ گۆگیار دره‌خت (بق‌خوا) سوژده ده‌بن. ۶ ﴿وَالسَّمَاءُ رُفْعًا وَوَضِعَ الْعِزَّةِ﴾ و هه‌ ئاسمانی بلندی به‌رزکردنه‌وه و ته‌رازو (عه‌دالته‌ی) داناره. ۷ ﴿أَلَّا تَعْلَمُوا فِي الْعِزَّةِ﴾ (وه‌ هه‌رمانی داره) كه‌ هه‌رگیز زیاده‌په‌وی له‌ته‌رازودا نه‌كه‌ن. ۸ ﴿وَأُولُوا الْأَرْزَاقِ بِالْغِنَى﴾ و هه‌ کیشانه‌تان رۆك بکیشن. ﴿وَلَا تُحْمِلُوا الْعِزَّةَ﴾ له‌ته‌رازودا كه‌م و كوپی مه‌كه‌ن (سووك مه‌یکیشن). ۹ ﴿وَالْأَرْضُ وَضْعًا لِلْأَنَامِ﴾ و هه‌ زه‌وی بق‌خه‌لکی راخستوه. ۱۰ ﴿يَا فَيْكَةُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایه‌ میوه‌مات و دارخویمای خاوه‌ن پۆرك. ۱۱ ﴿وَالنَّخْلُ ذُو الْقُصْفِ وَالرِّحْقَانُ﴾ و هه‌ دانه‌وێله‌ی خاوه‌ن كاو پهل و پۆدار و په‌یخانه. ۱۲ ﴿فَبَإِذَا زَكَّيْنَاكَ﴾ جا به‌كام نی‌مه‌تانی په‌روه‌ردگار تان باوه‌پ‌ناكه‌ن؟ ۱۳ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئاده‌می دروست کرد. ﴿مِنْ صَلَافٍ كَالْفَخْرِ﴾ له‌قورپکی ووشكه‌وه‌ بووی و هك سوآله‌ت. ۱۴ ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ و هه‌ جنقه‌ی دروست کرد له‌ بلێسه‌ی ناگۆکی بین مووكه‌ن. ۱۵ ﴿فَبَإِذَا زَكَّيْنَاكَ﴾ جا به‌كام نی‌مه‌تانی په‌روه‌ردگار تان باوه‌پ‌ناكه‌ن. ۱۶

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
 مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يُخْرِجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤَ وَالْمَرْجَاتِ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَبَقِيَ
 وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
 يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَمْعَشَرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
 إِلَّا بِإِذْنِ سُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
 شَوَاطِئَ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
 إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

لایهتی (۱۷)

سورتی

(الطلاق): قال

رسول الله (ﷺ):

(من ظلم قید هجر

من الأرض طوف

من سبع ارضین)

(متفق علیه).

پیغمبر می خوا

(ﷺ) فرمودی:

(هر کسی به زلم

و ستم بستی

زوی دیگر بکات

به هر صورت

چینی زوی میوه

و ده که توی

ده کزیت ملی).

لایهتی (۸)

سورتی

(التهمیم): قال

رسول الله (ﷺ):

(الإسلام يجب ما

قبله، والتوبة يجب ما قبلها) (رواه مسلم). پیغمبر می خوا (ﷺ) فرمودی: (موسلمان بودن هرچی

تاوانی پیش خیریت دمیست التهمیم: هر چه تاوانی تاوانی توبه که پیش از آنست).

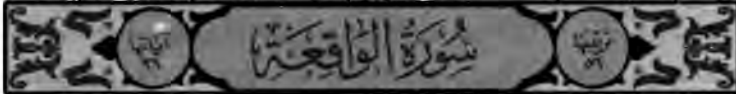
لایهتی (۱۲) سورتی (التهمیم): عن أبي موسى (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): (يُكْمَلُ مِنَ

الرجال كلٌّ، ولم يكمل من النساء إلا نسوة امرأة فرعون وبنو نوح وبنو عيسى وبنو خولده، فإن

﴿رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په‌روه‌ردگاری هر دو پوژمه‌لات و په‌روه‌ردگاری هر دو پوژ ناوایه. (۱۷) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده‌ی به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۱۸) ﴿مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ نَلِّقَيْنَا﴾ دو دهریای به‌ره‌لا کردوه که ده‌گن به‌یه‌ک. (۱۹) ﴿بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾ له‌نیوانیاندا به‌ریه‌سټیک ه‌یه تیکه‌لی په‌کتر نابن. (۲۰) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۲۱) ﴿خُتَجُ مِنْهَا الْبُلُورُ وَالْمَرْجَانُ﴾ له‌و دودوده‌ریایه مرواری و مهرجان دهرده‌چن (دروست ده‌بن). (۲۲) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۲۳) ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ﴾ وه بق‌خوایه نه‌و که‌شتی په‌که‌وره دروست کراوانه‌ی که وه‌ک شاخن له‌دهریادا ده‌که‌پټن. (۲۴) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان به‌درو ده‌زانن. (۲۵) ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ه‌هرچی که‌س له‌س‌ر زه‌وی دایه نامیټی و تیاده‌چی. (۲۶) ﴿وَبَيْنَ يَدَيْكَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ وه ه‌هر پوی په‌روه‌ردگارت ده‌میټی. ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که‌خواه‌ن شکوی پټ‌زداره. (۲۷) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان به‌درو ده‌زانن. (۲۸) ﴿يَنْفُلُهُمْ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه (ه‌موو) داوای (پټویستیان) له‌خوا ده‌که‌ن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ه‌موو پوژئی خوا له (به‌نه‌جام که‌یاندنی) کاریکی (گشتی بوونه‌وه‌ن) دایه. (۲۹) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۳۰) ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ إِلَهُ الْفُلَّانِ﴾ له‌مه‌ولا موحاسه‌به‌تان ده‌که‌بن نه‌ی گرویی ناده‌می و جنوکه. (۳۱) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۳۲) ﴿يَمَعْتُرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ نه‌ی کومه‌لی جنوکه و ناده‌می ﴿إِنْ أَشِطَطْتُمْ أَنْ تَفْشَوْا﴾ نه‌گر توانیټان دهرچن ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌به‌ش‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿فَتَفْشَوْا﴾ نه‌وه برټن دهرچن. ﴿لَا تَفْشَوْنَ إِلَّا بِطُلُوحٍ﴾ ناشتوانن مه‌گر به‌ده‌سه‌لاتیک. (۳۳) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان بی باوه‌پن. (۳۴) ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا بِقُوتَانِ دَهْنِيٍّ﴾ ﴿شَوَاطِلٍ مِّنْ نَّارٍ وَخَاسٍ﴾ بلیټسه‌ی ناگرومی تواوه (یادوو که‌لی ناگی) ﴿فَلَا تَنْفَصِرَانِ﴾ نه‌وسا یارمه‌تی په‌کترتان پټی نادرئ. (۳۵) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده‌ی به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان بپوا ناکه‌ن. (۳۶) ﴿لَبَدَا أَنْشَقَ السَّمَاءُ﴾ نجا کاتیک ناسمان له‌ت له‌ت بوو ﴿فَكَانَتْ زُرَّةً كَالذِّهَانِ﴾ وه‌ک گولی سوور پان رقی ه‌لترچاوی له‌هات. (۳۷) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۳۸) ﴿فَنَزَّلْنَاهُ لَئِنِ نَّزَّلْنَا عَنْ دُبُّبٍ﴾ نه‌نجا له‌و پوژده‌دا پرسپار ناگرت له‌تاوانی ﴿إِنْسٍ وَلَا جَانٍ﴾ ه‌یج ناده‌می یه‌ک و جنوکه‌یه‌ک. (۳۹) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناکه‌ن. (۴۰)

﴿يَعْرِفُ الْخَيْرُ مِنْهُمْ﴾ خراپه کاران به پوخساریاندا ده ناسرینه وه. ﴿فِيْخُذُ بِالْوَصَى وَالْأَقْدَامِ﴾ ته دجا راته کیشرین به مووی پیښی سریان و به قاجیان (پوناو دوزخه).
 (۴۱) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان بی باوه پن.
 (۴۲) ﴿مَنْ يَذُوقْ جَهَنَّمَ أَلْفَى يَكْذِبُ الْخَيْرُ مِنْهُمْ﴾ ته مه نه دوزخه په که تاوانباران به دروین
 ده زانی. (۴۳) ﴿يَطْلُقُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ﴾ هاتوچل ته که نه نیتوان نه وه (دوزخه) و
 ناوی ندر که رعدا. (۴۴) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان
 باوه پ ناکه. (۴۵) ﴿وَلَمَنْ حَانَ مَقَامُ رَبِّهِ﴾ وه بق نه وه که سهی له ویستانی به رده می
 په روه ردگاری بترسی مه په. ﴿جَنَّتَانِ﴾ دوو باخی (خوش). (۴۶) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا
 نَكَذِبَانِ﴾ جا کام له نیعمه تانی په روه ردگارتان به سر دوزخه. (۴۷) ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (دوو
 باخه که) خاوه می میوه و دره ختی نیدن. (۴۸) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ دهی به کام
 له نیعمه تانی په روه ردگارتان بی باوه پن. (۴۹) ﴿فِيْهَا عَيْنَانِ خَضِرَانِ﴾ تی یاندا مه په دوو
 کانیاوی په وان. (۵۰) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان
 باوه پ ناکه. (۵۱) ﴿فِيْهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ ذُوْجَانِ﴾ مه په له ناویاندا له هر میوه په که دوو
 جدر. (۵۲) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان بی بیوان.
 (۵۳) ﴿مُتَجَكِّعِينَ عَلَى أُرْشٍ﴾ پالیان دلوته وه له هر جدره قهرشیک. ﴿يَطْلُبُنَّهَا مِنَ اشْتَرَقِ
 كَ﴾ که به رده کانیاو له ناوویشمی ته ستوره. ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ﴾ وه میوه لی
 کردنه وهی نه وه دوو باخه نزدیک دهسته. (۵۴) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام
 نیعمه تانی په روه ردگارتان باوه پ ناکه. (۵۵) ﴿فِيْهِنَّ نَهْرٌ مُّطَهَّرٌ﴾ له باخه دا هه
 حوریانیک که ته نه چاویان برپوه ته میړده کانیاو. ﴿لَا يَمْلِكُنَّ لِشَيْءٍ لَّا حَانَ﴾
 پیښ نه وان دهستی که سیان لی نه که وتوه نه له ناده می و نه له جنوکه. (۵۶) ﴿فَبَايَءَ
 الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان بی بیوان. (۵۷) ﴿كَاثُرٌ
 وَالْمُرْجَانُ﴾ نه وه (حوری یانه) وه که یاقوت و مرجان وان. (۵۸) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا
 نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان بی بیوان. (۵۹) ﴿فَلْ حِزَابُ الْإِخْسَنِ﴾
 الیخسنی نایا پاداشتی چاکه هر چاکه نی په ۹۶۰. ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا
 به کام له نیعمه تانی په روه ردگارتان باوه پ ناکه. (۶۱) ﴿وَمِنْ ذَوْبِنَا جَنَّتَانِ﴾
 وه بیچکه له دوو باخی (که باسکران) دوو باخی تر هه. (۶۲) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا
 نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان باوه پ ناکه. (۶۳) ﴿مُدْقَمَتَانِ﴾
 دوو باخی نه وه نده سه وزن (پهش ده نویزن). (۶۴) ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾
 جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان بی باوه پن. (۶۵) ﴿فِيْهَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾
 له و دوو (باخه) دا دوو کانی مه لقاویان تیدایه. (۶۶)
 ﴿فَبَايَءَ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا نَكَذِبَانِ﴾ جا به کام نیعمه تانی په روه ردگارتان باوه پ ناکه. (۶۷)

فِيهَا فَكَيْهَةٌ وَغُلٌّ وَرَمَانٌ ﴿٣٦﴾ فَيَأْتِي مَا لَآءٍ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانِ ﴿٣٧﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٣٨﴾ فَيَأْتِي مَا لَآءٍ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانِ ﴿٣٩﴾ حُرٌّ
مَقْصُورَتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٤٠﴾ فَيَأْتِي مَا لَآءٍ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانِ ﴿٤١﴾
لَمْ يَطْعَمْنَهُ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٤٢﴾ فَيَأْتِي مَا لَآءٍ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانِ
﴿٤٣﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رُفْرَفٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٤٤﴾ فَيَأْتِي
مَا لَآءٍ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانِ ﴿٤٥﴾ تَبَرُّكَ أَنْتَ رَبُّكَ ذِي الْمَلَكُوتِ وَالْأَكْرَامِ ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَنُسَّتِ الْجِبَالُ نُسًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ حَبْلًا مُنْبِتًا ﴿٦﴾ وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ
الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾
عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

- كرد له
ماوریکسی - شور
کسی
دهریغونیت و
کاری پی دهکان -
ماتا بردی
بهمه شتوده، شور
سورده شت - تبارک
الذی بیده
الملك -)

نایب (١٧)
سورته (الملك) : عن
ابی هريرة (رضی الله عنه)
قال: قال رسول الله
(ﷺ): (إن سورة في
القرآن ثلاثين آية
شملت لصاحبها
حتى عُفِرَ له: (تبارک
الذی بیده الملك)
(رواه أصحاب
المسنن). شور
سورده بیده (ره نایب)

خوای لی بین ده لی بیقیمه ری خوا (ﷺ) له رموی: (بیگومان سورده بیگ لافور بکلیه کسی نایب تکلی کرد لی
خوا بی ماور له کسی (کده ریغونیت) تاخوا لی خورشید، کسورمتی (تبارک الذی بیده الملك) بیور.
نایب (١٥) سورته (الملك) : عن عمر بن الخطاب قال: قال رسول الله (ﷺ): (لو أنکم تتوکلون علی الله
حق توکل لریزکم کما یرزق الطیر، تغزو خماساً وتروح وطاناً) (رواه القزطی والنسائی وابن ماجه).

﴿يٰۤاَيُّهَا فَكِيهُنَّ وَقُلْ وَزَمَانٌ﴾ لهو دور (باخه) دا میوه‌هات همه به نه‌خوازه لا دارخورماو
 مه‌نار. ۶۸ ﴿يٰۤاَيُّهَا زَيْنُكُنَا تَكْذِبَانِ﴾ جا کام له نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان به‌درو
 ده‌زلفن. ۶۹ ﴿يٰۤاَيُّهَا عَزَّتْ حِسَانُ﴾ تیاپاندا همه به تافره‌تانی تاکار چاکی پواله‌ت جوان.
 ۷۰ ﴿يٰۤاَيُّهَا زَيْنُكُنَا تَكْذِبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان بی به‌پوان. ۷۱
 ﴿حُورٌ مَّقْصُورَتٌ فِي الْحِجَابِ﴾ حوریانی که په‌رده نشینی ناو ده‌وارن. ۷۲ ﴿يٰۤاَيُّهَا زَيْنُكُنَا تَكْذِبَانِ﴾ جا به‌کام له نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوهر نامیتن. ۷۳ ﴿لَا تَطْمَئِنُّنَّ اِنَّ قُلُوبَكُمْ لَا تَنَاطِلُ﴾ پیش نه‌وان ده‌ستی که سیان لی نه‌که وتوو نه‌که تاده‌می و
 نه‌که جت‌که. ۷۴ ﴿يٰۤاَيُّهَا زَيْنُكُنَا تَكْذِبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان
 باوهر ناکه‌ن. ۷۵ ﴿مُتَجَبِّحِينَ عَلٰی زَقَرٍ خُضِرَ وَغَبَرٍ حِسَانُ﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه به پستی
 سه‌وزیای پازاوو وهرشی زور جوانی نایابه‌وه. ۷۶ ﴿يٰۤاَيُّهَا زَيْنُكُنَا تَكْذِبَانِ﴾ جا به‌کام نیعمه‌تانی په‌روه‌ردگارتان باوهر ناکه‌ن. ۷۷ ﴿تَجَرَّكَ اَمَّ زَيْتُ ذِي الْحُلَيْلِ وَالْاَكْرَامِ﴾ پیروزه ناوی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن گوره‌می و به‌خشش. ۷۸

سورتي ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾
 کاتیک که رویدوی گوره‌ی (قیامت) رویدا. ۱ ﴿لَیْسَ لَیْقَتِهَا كَذِبٌ﴾ له‌پودانیدا هیچ
 دروغ و گومانیک نی‌یه. ۲ ﴿خَافِضَةً رَّالِیْقَةُ﴾ نزم که‌روه‌ی (که‌سانیکه و)
 به‌رز که‌روه‌یه (یو که‌سیکی تر). ۳ ﴿اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا﴾ کاتیک که زه‌وی می‌نرایه
 جوان به‌جوانیکه توند. ۴ ﴿وَنُتِبَتِ الْجِبَالُ بَصًا﴾ وه شاخه‌کان زور وورد کران
 به‌ورد کردن. ۵ ﴿فَكَانَتْ حَبًا دَلِيلًا﴾ وه بیون به‌ته‌پوتندی پری و بلو. ۶ ﴿وَكُنَّ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وه تیوه ده‌بنه سچ کومه‌ل (له‌ لوا پلژدا). ۷ ﴿فَاصْحَبَ الْمِیْمَنَةَ مَا اَصْحَبَ الْمِیْمَنَةَ﴾ ته‌جا یارانی لای راست ، کام یارانی لای راست ؟ ۸ ﴿وَاصْحَبَ الْمِیْمَنَةَ مَا اَصْحَبَ الْمِیْمَنَةَ﴾ وه یارانی لای چه‌پ ، کام یارانی لای چه‌پ ؟ ۹ ﴿وَالشَّافِقُونَ الشَّافِقُونَ﴾ وه پیشه‌که‌وتوه‌کان هر خویانن پیش که‌وتوو. ۱۰ ﴿اَوَلَيْکَ الْمُقَرَّبُونَ﴾
 نه‌وانن نزدیکانی (باره‌گای خوا). ۱۱ ﴿وَلِی جَنَّتِ النَّعِیْمِ﴾ له به‌مه‌شتانی پر نانو
 نیعمه‌تان. ۱۲ ﴿ثَلَاثَةً مِنَ الْاَوَّلِیْنَ﴾ که‌مه‌لیکی تقدن له (که‌لانی) پیش‌سینان. ۱۳ ﴿وَقَلِیْلٌ مِنَ الْاٰخِرِیْنَ﴾ وه که‌میکن له پاشینان (له‌ نوممه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ)).
 ۱۴ ﴿عَلٰی سُرٍّ مَّزْمُورَةٍ﴾ له‌سه‌ر قه‌مه‌ف و کورسی چنرا و به‌ثالتون. ۱۵ ﴿مُتَجَبِّحِينَ عَلٰی مَا مَقْصُودٌ﴾ پال نه‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ری به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتری. ۱۶

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿٤٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
 ﴿٤٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٩﴾ وَفِيهَا مِنْ مِثَابٍ خَيْرٌ مِنْ
 ﴿٥٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٥٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُورِ
 الْمَكْنُونِ ﴿٥٣﴾ جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
 تَأْثِيمًا ﴿٥٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٥٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مِمَّا أَصْحَبُ
 الْيَمِينِ ﴿٥٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٥٨﴾ وَطَلْحٍ مْقْشُودٍ ﴿٥٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ
 ﴿٦٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٦١﴾ وَفِيهَا كَثِيرٌ مِمَّا يَسْتَوُونَ ﴿٦٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
 مَمْنُوعَةٍ ﴿٦٣﴾ وَفُورٌ مَرْفُوعٌ ﴿٦٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ
 أَبْكَارًا ﴿٦٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٦٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٦٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِنْ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَبُ
 الشِّمَالِ ﴿٧١﴾ فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿٧٢﴾ وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُورٍ ﴿٧٣﴾ لَا يُارَبُ
 وَلَا كَرِيمٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّمَا كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٧٥﴾ وَكَانُوا مُصِیْرُونَ
 عَلَى الْخَنَةِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مَسْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
 وَعِظْمًا إِنْ نَأْتِ الْمُبْعُوثُونَ ﴿٧٧﴾ أَوْءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٧٨﴾ قُلْ إِنَّ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٨٠﴾

- عومری کوبی
 خه ططاب دهلی
 پیغمبری خوا
 (ع) له رموی نهی
 (بیگومان نه گه
 پشت بیست
 به خوا به پشت
 به ستنیکی پاست و
 توار خودا بهی و
 بلذیتان دهات
 وه چن بهی و
 بلذی بالنده کان
 دهات سه
 له به یانیا به سکی
 خالی و برمی
 له میلان
 دهره چن، که چی
 سه له تیواره به
 تیری و جیلدانی
 به
 ده که رفته وه.

نایه تی (٧٢)

سورته (الفاتحه) عن انس بن مالك (ع) قال: إن رجلاً قال: يا رسول الله كيف يحضر الكافر على وجهه يوم القيامة؟ قال: (اليس الذي أمشاه على الرجلين في الدنيا قاسراً على أن يمشيه على وجهه يوم القيامة) (رواه البخاري ومسلم). نه نه سی کوبی مالیک (به زنی خواهی تا بهی دهلی: پیافیک دهلی: نهی پیغمبری خوا (ع) چن له نهی عولیده بن باوی له سه نه نهی دهلیت به نه نهی -

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لای می‌شویی به سهریاند ده‌گه‌پین. (۱۷) ﴿يَا كُؤَابُ﴾
 وَاَبَارِيقُ وَكُؤَابٌ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿به‌په‌رداخ و سوراخی و گلاسی پز له‌شهرابی سه‌رچاوی ره‌وان.
 (۱۸) ﴿لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ﴾ نه‌سهریان پی‌ی دیشی نه‌سهرخوش نه‌بن پی‌ی. (۱۹)
 ﴿وَفِيكِهِمْ مِّمَّا يَخْتَارُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خویان ه‌لی بی‌ژین. (۲۰) ﴿وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾
 وه‌گوشتی مهر بالنده‌یه‌ک که‌ه‌زی لی‌ی بکن. (۲۱) ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه‌خوریانی چاو‌گه‌ش
 و به‌له‌ک. (۲۲) ﴿كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌ف وان. (۲۳) ﴿حِزَابٌ مِّمَّا كَانُوا
 يَكْمُلُونَ﴾ (نم به‌هرانه) له‌پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌نه‌جامیان نه‌دا. (۲۴) ﴿لَا يَسْمَعُونَ
 فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾ نایستن له‌و به‌ه‌شتانه‌دا نه‌قسه‌ی بی‌ی هودوه‌و نه‌تاوانبار کردن.
 (۲۵) ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ جگه له‌ووتی سلوا سه‌لام کردن (له‌یه‌کتری). (۲۶) ﴿وَأَصْحَابُ
 الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وه‌یارانی لای پاست کام یارانی لای پاست. (۲۷) ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾
 له‌ژیر سیب‌ری داری تاوگی بی‌دک. (۲۸) ﴿وَطَلْحٍ مُّنْضُودٍ﴾ و‌داری مؤزی مؤنراو به‌ه‌یشووه
 مؤز. (۲۹) ﴿وَطَلْحٍ مُّنْضُودٍ﴾ و سیب‌ری به‌رده‌وام (۳۰) ﴿وَمَاءٌ مُّسْكَبٌ﴾ وه‌ناوی تافگی و
 ناوی په‌وان. (۳۱) ﴿وَفِيكِهِمْ كَثِيرَةٌ﴾ وه‌میوه‌هاتی زقد. (۳۲) ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که
 مهرگیز ته‌واو نابی و قه‌ده‌غش ناکری. (۳۳) ﴿وَفُورٌ مُّرْفُوعٌ﴾ و‌خوری یانی بالابه‌رنو
 به‌پیز. (۳۴) ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً﴾ که‌نیمه‌ دروستمان کردن به‌دروست کردنیکی زقد
 جوان. (۳۵) ﴿فَجَعَلْنَهُمْ أَنْبَارًا﴾ وه‌گپراومانن به‌کچانی. (۳۶) ﴿غُرُبًا أَتْرَابًا﴾ هاوسره‌کانیان
 زقد خوش ده‌ویت و هاوته‌مه‌نیانن. (۳۷) ﴿لَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ بق یارانی لای پاست. (۳۸)
 ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ﴾ کزمه‌لیکی زقدن له‌(که‌لانی) پیشینان (۳۹) ﴿وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾
 کزمه‌لیکی زقدن له‌پاشینان (نوممه‌تی موحه‌مه‌د (۴۰) ﴿وَأَصْحَابُ الْفِئَالِ مَا أَصْحَابُ
 الْفِئَالِ﴾ وه‌هاوپیانی لای چه‌پ کام هاوپیانی لای چه‌پ؟ (۴۱) ﴿فِي سُمْرٍ وَخَمِيرٍ﴾ له‌ناو
 گپی دوزده‌خ و ناوی له‌کول‌دان. (۴۲) ﴿وَطَلْحٍ مِّنْ خَمْوَرٍ﴾ وه‌له‌سیب‌ری چره‌دوکه‌لی
 ره‌ش دان. (۴۳) ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا جَرِيمٌ﴾ نه‌فینکه و نه‌که‌لکیشی ه‌یه. (۴۴) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
 ذَلِكَ مُّشْرِكِينَ﴾ چونکه به‌پاستی نه‌مانه له‌مه‌و پیش خوش‌گوزدان بوون. (۴۵) ﴿وَكَانُوا
 يُصْبِرُونَ عَلَىٰ آلْحَسْبِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر گوناوه‌گه‌وره‌که (هاوه‌ل دانان بق
 خوا). (۴۶) ﴿وَكَانُوا يَقُولُونَ﴾ وه‌ده‌یان ووت ﴿إِنَّا بِمَا نُرَآكَ وَعَظْمًا﴾ نایا نه‌گه‌ر
 مردین و بووین به‌خول و نیسکی پزینو ﴿أَوَلَا لَمَنْعُوهُمْ﴾ نایا نیمه‌ زیندوو نه‌کرتینه‌وه.
 (۴۷) ﴿أَوَلَا بَأْسًا لِلْأَوَّلِينَ﴾ یاخود باوو باپیرانمان (زیندوو نه‌کرتینه‌وه). (۴۸) ﴿قُلْ إِنَّ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (۴۹) ﴿بَلَىٰ بَيَّگُومَان ه‌موو پیشینان و پاشینان.
 (۴۹) ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کزده‌بنه‌وه له‌ژووانگی پزژی دیاری کراودا. (۵۰)

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْدِي الضَّالِّينَ الْمَكِيدِينَ﴾ پاشان نئوه ئی گومایانی بی باوه پان. (۵۱) ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رُفُومٍ﴾ بیگومان له (بهری) درهختی ژه قنه مووت (دهخون). (۵۲) ﴿فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ جا وورگی خوتانی لی پرده کهن. (۵۳) ﴿فَقُتِرُوا عَلَيْهِ مِنَ الْحَبِيمِ﴾ نهجا نای کولای به سه ردا دهخونه وه. (۵۴) ﴿فَقُتِرُوا شَرِبَ الْهَبِيمِ﴾ دهی خونه وه وه کو خوارده وهی (حوشترانی) تینوو. (۵۵) ﴿هَذَا كُرْهُمُ يَوْمَ الدِّينِ﴾ نهجه میوانداری نه وانه له پژی قیامه تدا. (۵۶) ﴿لَحْنٌ خَلَقْتُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ﴾ نئمه دروستمان کردون ئی بی پروا ناکهن (به زیندوو بوونه وه). (۵۷) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ جا پیم بلین نه و ناهوی که ده پیرینه ناو مندالده وه؟ (۵۸) ﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ﴾ نایا نئوه دروستی ده کهن؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ یان نئمه بن به دی هینه رین. (۵۹) ﴿لَحْنٌ قَدْ رَأَى بَيْتَكَ الْمَوْتَ وَمَا تَحْنُ بِمَسْئُومٍ﴾ نئمه له ناوتاندا مردمان داناه وه که س پیش ده سه لاتی نئمه ناکه وی. (۶۰) ﴿عَلَى أَنْ يُبْدِلَ أَشْجَلَكُمْ﴾ که له جیاتی نئوه نه وهی تر بئین ﴿وَتَشْتَكُمُ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستتان بکه ینه وه به شیوه یه که هچی لی نازانن. (۶۱) ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾ سویند به خوا بیگومان نئوه له به دی هینانی یه که می ناگادارن ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نیتر بی بیرناکه نه وه. (۶۲) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ جا پیم بلین نه و ناهوی که ده پیرینه. (۶۳) ﴿أَأَنْتُمْ تَرْزُقُونَهُ﴾ نایا نئوه ده پیرینه؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الْزَارِعُونَ﴾ یا نئمه بن ده پیرینه؟ (۶۴) ﴿لَوْ فَهَأَ جَعَلْتُمْ حُطَمًا﴾ نه گهر بمان ویستایه نه و (پواوه) مان ده گتیا به پووش و کا ﴿فَطَلَّكُمْ تَكْفُوهٌ﴾ نهجا دهستان ده کرد به قسهی بی که ک. (۶۵) ﴿إِنَّا لَمُعْرِمُونَ﴾ (دهتان ووت) به راستی زهره رلیکه و تورو نئمه بن. (۶۶) ﴿بَلْ تَحْنُ تَحْرُثُونَ﴾ به لکو نئمه له رنق بی به شین. (۶۷) ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَقْرُبُونَ﴾ جا پیم بلین نه و ناهوی که ده یخونه وه. (۶۸) ﴿أَأَنْتُمْ أَتْرَلْتُمُوهُ مِنَ الْمَزْنِ﴾ نایا نئوه له هه وره وه ده بیارینه. ﴿أَمْ تَحْنُ الْمَرْبُوتُونَ﴾ یا نئمه دهی بارینه. (۶۹) ﴿لَوْ فَهَأَ جَعَلْتُمْ أَجَاكًا﴾ نه گهر بمان ویستایه ده مانکرد به ناویکی زور سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَفْكَرُونَ﴾ نیتر بی سوپاسی خوا ناکهن. (۷۰) ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین نه و گرهی که دایده گیرینه. (۷۱) ﴿أَأَنْتُمْ أَفْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾ نایا نئوه داره که یان به دی هیناوه؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الْمُسْتَبْرُونَ﴾ یا نئمه به دی هینه رین؟ (۷۲) ﴿لَحْنٌ خَلَقْتُمْ تَذَكَّرُ﴾ نئمه نه و (ناگه) مان کردوه به هزی یا سه ره وه (ی ناگری نزه خ) ﴿وَمَتَّبَعُوا لِلْمُفَوِّينَ﴾ وه (کردمانه ته) هزی که ک لی و مرکتن بی که هتیاران. (۷۳) ﴿نَسِخَ بِأَمْرِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که واته یادی په روه رگاری که وره ی خوت به پاکی بکه. (۷۴) ﴿فَلَا أَفْهَمُ يَمُوقِ الْجُومِ﴾ جا سویندنی به هویقی (ه لهاتن و ناوابوونی) نه ستیره کان. (۷۵) ﴿وَأَنَّهُ لَقَدْ رَأَى نَعْلَمُونَ عَظِيمًا﴾ به راستی نه م سوینده نه گهر بزاتن سویندنی زور گورمه. (۷۶)

إِنَّهُمْ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تَبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزْلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

ہوئی ہاتھ

حوار ہوی نایہتی

(۸۲) سورۃ

(الواقعة) :

﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾

اَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾

موسس

کثیرا و بہ تیرہ لہ

عہ بدو لکی کوی

عہ بیاسیہ

(رہنای خواسی تا

ہی) و قوی : لہ

سورہ مدہ

پتھہ مہ ردا (۹۳)

باران باری و

پتھہ مہ ریش

(۹۴) سورہ مدہ :

(خسہ لکی

مہ نسیکیان

سویاسگوزار ہون

و مہ ندیکہ خیابان

کافر و ہی باور

ہون (چونکہ ٹیمانداران) و قویان ہم باران بارہنہ پہ حمہتی خوابہ ، بہ لام کہسانیکیان و قویان
ہیکومان (بارانمان ہی باری) چونکہ لائن نہستیرہ تاوہو یا مہ لہات) تیرہ ہم تاپہ تانہ دہہزی ﴿فلما
أَقْسَمَ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ﴾ تا کہستہ ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾۔

نایہتی (۱) سورۃ القلم : ۱ من انس (۹۴) قال : (کان رسول اللہ (ﷺ) أحسن الناس خلقاً) (متفق علیہ)۔

﴿إِنَّهُ لَنَزَّازٌ كَرِيمٌ﴾ كه بېگومان نه په تورنتانكي كې وده و به پړزه. (۷۷) ﴿لَیْسَ بِكَ مَكْنُونٌ﴾ له ناو كڅېبېكي څاروډاډه (كه له و حولت حفوظه). (۷۸) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (پوهېسته) پاكان كېس ده ستي ئې ناداد. (۷۹) ﴿تَنَزَّلُ مِنْ رَبِّكَ الْمُتَبَيَّنُونَ﴾ نيزدېر او ده خواره وه له لايه ن په روږدگارۍ جيهانيانه وه. (۸۰) ﴿أَنبِئُوا الْخَلْقَ أَنَّهُمْ مُذْمَنُونَ﴾ ده ي ثابا نيوه به م تورنتان به اوږدناكېن. (۸۱) ﴿وَيَحْمِلُونَ وِزْرَكُمْ﴾ وه له جياتي سوياسگوزاري له سر رڼزيتان ﴿أَنكُم تَكْذِبُونَ﴾ نيوه باوږ نامېتن. (۸۲) ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمَخَالِمَ﴾ ده ي پوچي كاتې كيان (ي نه خوله كه تان) ده كاته كې وې. (۸۳) ﴿وَأَشْرَ جَنَّتْ تَنْطَرُونَ﴾ وه نيوه له و كاته دا ته ماشا ده كېن. (۸۴) ﴿وَعَنَ أَقْرَبَ إِلَيْهِ يَسْكُنَ﴾ له و كاته دا (پوهېسته كانمان) له نيوه نزديكتن له و (كه سي له مسره مه رڼگايه) ﴿وَلَيْكُنْ لَا تُشِيرُونَ﴾ به لام نيوه نيمه نابېنن. (۸۵) ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ﴾ ده ي پوچي نه كېر نيوه (زېندو ناكړېته وه) پاداشت نادړېته وه. (۸۶) ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ پوچي (مړېده كه تان) بگېرېنه وه نه كېر پاست ده كېن. (۸۷) ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ نه دجا نه كېر نه و (كه سي له كيانه لايه) له نزيكان بي (له خوا). (۸۸) ﴿فَرَّجَ وَبَخَّانَ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ نه وه حه سانه وه و پوچي خولش و به به شتي پې له ناز و نيمه تي پو هيه. (۸۹) ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُضْطَرِّينَ﴾ وه نه كېر له هاره لاني ده ستي پاست بي. (۹۰) ﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنَ الْمُضْطَرِّينَ﴾ نه وه سه لاه تي و بين زياتي پو تو (چونكه) تو له ياراني ده ستي پاستي. (۹۱) ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به لام نه كېر له بين باوږداني كورمپايان بي. (۹۲) ﴿فَنَزَّلْنَا مِنْ نَحْمِي﴾ نه وه (شوقين) ميوانداريه كې نيجگار كړه. (۹۳) ﴿وَتَضَلَّيْنا عَيْمِي﴾ وه چوونه ناو ډوډه خه. (۹۴) ﴿إِنْ غَدَا لَوْ خُلِيتِ الْيَتِيمَ﴾ به پاستي نه وه ي (كه له م سوره ته دا باسكرا) حقي و بي گومانه. (۹۵) ﴿نَسِخَ بِأَمْرِ رَبِّكَ الْقُرْآنَ﴾ جا كه وا بوو به پاكي يادي په روږدگارۍ كې وده ي خولت بگ. (۹۶)

سورتي ﴿الاحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوي خواي به خشنده ي مېوره بان ﴿سُبْحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر چي له ناسمانه كان و زه ويدا هيه ته سبيحاتي خوا ده كېن ﴿وَمَوْ أَلْعَرِيذُ الْحَكِيمِ﴾ وه هر نه وه بالاده ستي كار به جي. (۱) ﴿لَهُ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر پو نه وه ده سه لات و خاوه نيته ي ناسمانه كان و زه وي ﴿حَمْدٌ نَعْمٌ﴾ ده ډنسي ده مړنسي. ﴿وَمَوْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه وه ده سه لاني به سه ر ه موو شتېكدا هيه. (۲) ﴿مَوْ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ﴾ هر نه وه يكه مين و مواه مين ﴿وَالظَّاهِرَ وَالْبَاطِنَ﴾ وه ديارو ناديار ﴿وَمَوْ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه وه به موو شتېك ټاگايه. (۳)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٥﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَانْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
 وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِمُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
 أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
 ءَايَاتٍ يَتَّبِعُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلِ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلَوْا
 وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
 الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُولَٰئِكَ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

- نه‌س (پرمزای

خوای تا بین ده‌لی:

(پیغمبر می‌خوا

﴿﴾ خورده‌مشتی

له‌م‌س‌و‌ک‌س

جوانتر بون.

نایب‌ت (۱۱)

سورته (القصم):

عن ابن عباس

﴿﴾ قال: (مر

رسول الله ﴿﴾)

بقبرین فقال: إنهما

لیم‌ن‌بان، وما

یم‌ن‌بان بی‌کبر، اما

احدما لكان

هم‌ی بالنمیمه،

واما الآخر لكان لا

یم‌ت‌ر من بول)

(رواه البخاری

ومسلم). عبدالله

کوری عباس

(پرمزای خوایان تا

بین ده‌لی: (پیغمبر می‌خوا ﴿﴾) پشت به لای دو گزودا، نه‌جا فرمودی: ثم دیوانه نیستا سزا ده‌درین

گونامی گورده‌ش نی به (به‌ی‌چوونی خوایان) نه‌وی له‌ساری سزا ده‌درین، به‌کیکیان هم‌میشه دوو زمانی

ده‌کرد، نه‌وی که‌شیان خوی نه‌ده‌پاراست له‌میزی خوی - که‌پسی نه‌کات - ﴿﴾ ۶۷۰ سب‌ار، نه‌میشا:

نایب‌ت (۱۱) سورته (القصم) من‌الین ه‌ریره (رضی الله عنه) قال: سمعت رسول الله ﴿﴾ يقول:-

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خو) ئەو زاتە یە کە ئاسمانەکان و زەوی دروست کردووە
 ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە شەش پۆژدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرزوویەو سەر عەرشو
 قەراری گرت (باوەرمان پێ ئەتی بەو شێوەی شیای خوابی) ﴿يَعْلَمُ مَا بَلَّغَ فِي الْأَرْضِ﴾
 دەزانیت چی دەچیتە ناوی زەوی ﴿وَمَا خَرَجَ مِنْهَا﴾ وەچی ئی دیتە دەروەو ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ﴾ وەچی لە ئاسمانەو دیتە خوار. ﴿وَمَا يَرْجُ فِيمَا﴾ وەچی بۆ سەردەکوئەو ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ
 أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وە لە هەر کوئە بن خوا لە گەلێتانە (بەزانیاری و ئاگاداری) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾
 وە خوا بینایە بە هەرچی کە دەیکەن. (٤) ﴿لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خواوەنداریتی
 ئاسمانەکان و زەوی هەر بۆ ئەوە ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وە هەموو کارێک هەر بۆ لای خوا
 دەگەڕێتەوە. (٥) ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شەو دەبات بەناو پۆژدا (لەهاوێن و پایزدا) ﴿وَيُولِجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وە پۆژ دەبات بەناو شەویدا (لە زستان و بەهاردا) ﴿وَهُوَ عِلْمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وە
 ئەو (خوا) ئاگادارە بە نیازی ناو دلان. (٦) ﴿وَأَمِينُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ باوەر بهێنن بە خوا و
 پێغه مەبرە کەو ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَطْلِقِينَ فِيهِ﴾ و ببەخشن لەو سامانەو کە خوا ئێوەو
 کردووە بە جێ نشینی پێشینان تیایدا ﴿فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا﴾ ئێنجا ئەوانەتان کە
 باوەر پێ هێناو و دارایی یان بەخشیوووە ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گەورەیان بۆ هەیە. (٧)
 ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەو چیتانە بۆ باوەر بە خوا ناهێنن؟ ﴿وَالرَّسُولَ يَدْعُوكُمْ﴾ کە
 پێغه مەبر بانگتان دەکات ﴿لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ کە باوەر بە پروردگارێتان بێنن ﴿وَقَدْ أَخَذَ
 مِيثَاقَكُمْ﴾ لە کاتی کدا کە بێ گومان خوا پەیمانی (باوەر هێنانی) ئی وەرگرتوون ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوە باوەر پدارن. (٨) ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ خوا ئەو زاتە یە دەنێرێ بۆ
 بەندەو خۆی (کە موحمەد ﷺ) ه ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ بە لگ و ئایەتانی پوونی ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ تا لە تاریکستانی (گومرایی) دەرتان بێنێ بۆ ناو پووناکو ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وە بەراستی خوا بەرامبەر ئێوە بە سۆز و میهرەبانە. (٩) ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُنْفِقُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو چیتانە کە وای هێج نابەخشن لە پێی خوادا ﴿وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 لە کاتی کدا میراتی ئاسمانەکان و زەوی بۆ خوا دەمێنێتەوە ﴿لَا يَسْئَلُكُمْ﴾ یە کسان نین
 ئەوانەتان ﴿مَنْ أَضَلُّ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ﴾ کە لە پێش گرتنی (مەککە) دا مالیان بەخشیوو
 جەنگاون (لە گەل ئەوانەو لە دواي فەتح ئەو کارانە یکن) ﴿أَوَلَيْكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً﴾ ئەوانە پلەو
 پایەیان نەد گەورەترە ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِهَا﴾ لەوانەو کە لە دواي (گرتنی مەککە)
 مالیان بەخشیوو و جەنگاون ﴿وَكَلَّا زَعَدَ اللَّهُ لِلْحَنَافِ﴾ وە بە هەر دوولا خوا بە ئێنێ بە هەشتی
 داوہ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وە خوا ئاگادارە بەوەو کە دەیکەن. (١٠) ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ
 أَنْفُكَ كَرِيحٍ تَهْوِي عَلَىٰ قَمَرٍ مَدْمَدَاتٍ بِخَوْفٍ﴾ بە قەرزیکی چاک ﴿فَيُضَيِّعُهُ لَدُنْ﴾
 تا خواش چەند بەرامبەر بیداتووە ﴿وَاللَّهُ أَجْرُ كَرِيمٍ﴾ وە پاداشتی نەد چاکو بۆ هەیە. (١١)

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرَىٰ لَكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا انظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَفْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانَةُ الْحَقُّ جَاءَهُمْ
اللَّهُ وَغَرَّتْكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ قَالَ يَوْمَ لَا يُوَفِّيهِمْ فِيهِ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا وَدَّكُمْ النَّارُ أَنْ تَمُوتُوا وَلَكِنْ أَلْقَى الْمَصِيبُ
﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

- (اذا جمع الله
العباد بصعيد
واحد، نادى مناد:
يلحق كل قوم بما
كانوا يعبدون،
ويبقى الناس على
حالهم، فيأتيهم
فيقول: ما بال
الناس نهبوا وأنتم
ما هنا؟ فيقولون:
ننتظر إلها،
فيقول: هل
تعرفونه؟ فيقولون:
إذا تمررت إلينا
عرفناه فيكشف
لهم عن ساقه
فيصرون سجداً،
وذلك قول الله
تعالى: ﴿يوم يكشف
عن ساق ويُدْعون
إلى السجود فلا
يستطيعون﴾ ويبقى

كل منافق فلا يستطيع أن يسجد، ثم يقرعون إلى الجنة (رواه الطبري). ثم هو مودعه - ردهای خوی تا می-
دهی: له پیغمبری خوام ﴿وَلَا﴾ بیست و هفتم: کاتی خوی گدرد معصوم بهنده کانی له گدرد پانکی
کر کرده، جاپ ددیرک، جار ددلتن جا هر گل و کرمه لیک چیان پرستوه ددیرن بی لای، به لام
خه لکانیک هرودک خویان ددینننوه، جا نهر جاردهر دیت بی لایان و دهی: نهر چی به معصوم خهک-

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له رږژيکدا که تر پياوان و نافرده تاني نيماندار ده بينيت ﴿بِسْمِ
لَوْرُهم بَيْنَ اَيْدِيهم وَاَيْمَنهم﴾ که رووناکي (باوه پيان) له پيشيانه وه و له لای پاستي يانه وه ده پوات
﴿فَشَرِّكُمْ الْيَوْمَ﴾ (پتيان ده لئين) مژده ي نتيوه نه مړ ﴿حَسْبُ نَجْرِي مِنْ غِيَا الْاَنْهَرِ﴾ به به شتاتنيکه
که پووباري زږد به ژيرياندا ده پوات ﴿خَلِدِينَ فِيهَا﴾ تيا ده ميتنه وه به به ميشه يي ﴿ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه نه وه يه سه رکه وتني که وره. ۱۲) ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ له و پږژه دا
پياوان و نافرده تاني دوو پو ده لئين ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به وانه ي که باوه پدار بون ﴿اَنْظُرُونَا
نَفْتَسِ مِنْ نُورِكُمْ﴾ سه يريکمان بکه تا له رووناکيتان تروسکيک وه رگرين ﴿قِيلَ اَرْجِعُوا وِرَاءَكُمْ﴾
پتيان ده وترئ بگه پښه وه بڼ دواوه ي خوتان ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ وه دواي پووناکي بکه ن
بڅخوتان ﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمُ بُيُوتًا﴾ يه کسه ر شوورايه که ده کي شري له نتيوانياندا ﴿لَهُ نَابُ﴾
که ده رگايه کي تيدايه ﴿بِاطْنِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾ پوي ناوه وه ي په حمه تي تيايه ﴿وَوَظَّهَرَهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ﴾ ده وه وه يشي پوي له سزايه. ۱۳) ﴿يُنَادُوهُمْ﴾ (دو پووان نيمانداران) بانگ ده که ن
و ده لئين ﴿اَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ناي نيمه له که ل نتيوه نه بون (له نويز و پږژودا) ﴿قَالُوا بَلَى﴾
نيمانداران ده لئين: به لئ له که لماندا بون ﴿وَلَنْكُنَّ فَتَنَةً اَنْفُسَكُمْ﴾ به لام نتيوه خوتان
خه له تاند (دوو پو پيلان کي پوون) ﴿وَتَرَبَّصُمْ وَاَرْتَبِعُمْ﴾ وه چاوه پواني (نه ماني باوه پدارانقتان)
ده کردو دوو ل بون ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ الْاَمَانِ﴾ وه هيو او شوات فريوي دان ﴿حَتَّى جَاءَ اَمْرُ اللَّهِ﴾ تا
فه رماني خوا هات (و مردن) ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ بِاللَّهِ الْقَوِيَّ﴾ وه شويتان فريوي دان به لي بورده يي خواي
که وره. ۱۴) ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ نه مړ هيج بريتيه که وه رناگري نه له نتيوه ﴿وَلَا مِنْ
الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه له بي باوه پان بڼ رزگار بوونتان ﴿مَأْوَانُكُمْ النَّارُ﴾ جيکاتان ناگري دژزه خه
﴿حَىٰ مَوْلَانَكُمْ﴾ نه و ناگه شيواتانه ﴿وَبَسَّ الْمَصِيرُ﴾ ناي سه رنه نجاميکي چنه خراپه.
۱۵) ﴿اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ناي وه ختي نه وه نه هاتوه بڼ بږواداران ﴿اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾
که دليان ملکه چي بي بڼ ناموژگاري خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ و نه و قورنانه ي که نار دويه تيه
خواره وه ؟ ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ وه که نه که سانه (جو له که و گاوي) نه بن ﴿اَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِ
که له مه و پيش کتيبي ناسمانيان پيډرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ﴾ وه ماوه يه کي دوو دريژيان
به سه ردا تيپه يي ﴿فَقَسَّ قُلُوبُهُمْ﴾ نه جا دليان په ق بوو ﴿وَكَثُرُ مِنْهُمْ فَسَقُونَ﴾ وه زږويه يان
ياخي و له سنوورده چوون. ۱۶) ﴿اعْلَمُوا اَنْ اللَّهَ خَلَقَ الْاَرْضَ﴾ بيگومان بزائن که خوا زه وي
زيندو ده کاته وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دواي مردني ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بي گومان نيشانه و
به لکه کانمان بڼ پوون کردونه ته وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تابيريکه نه وه. ۱۷) ﴿اِنَّ الْمُصْذِقِينَ
وَالْمُصْذِقَاتِ﴾ بي گومان پياوان و ژناني خيرخواز ﴿وَاَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه وانه ش
قه رز ده دهن به خوا به قه رږژيکي چاک (يارمه تي هه ژاران ده دهن) ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾ چنه ند
برامبه ر ده ياندر ږته وه ﴿وَلَهُمْ اُجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وه بڼ نه وان هه يه ياداشتي زږر چاک. ۱۸)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّٰهَدَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتْرَتُهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطُمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مَّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَآفَاتِكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَآءِآتِكُمْ ۚ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

- رفته‌تون به لام
تیوه لیره دان؟
نه رانیس ده لئین:
تیوه چاره دوانی
خـــوای
په رسترومانین
پتیمان ده لئ
په رسترومکه تان
نه ناسن؟ ده لئین:
نه گه تاهکرا
بیست بومان
دهیناسین نه ناسا
په روره دنگار-
لاسى خوى
نه مانیان ده دات،
نه رانیس ده ست به
جی ده کون
به روردا و سوزده
ده بن بوى نه
مانای نه تابه تویه
»یوم یکشف من
ساق ویدون الی

السجود فلا يستطيعون) به لام نه وى دورورو بووه ناتوانی سوزده بیات، پاشان چاره دهره که نیمانداره
سوزده به روه کان ده داته به ر بق به هشت.

نایه تى (٤٢) سوره تى (القلم): عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قال: سمعت النبي (ﷺ) يقول:

(يكشف ربنا عن ساقه، فيسجد له كل مؤمن ومؤمنة ويبقى من كان يسجد في الدنيا رياء وسمعة،-

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و نه توانی باوریدان هیتاوه به خوا و به پیغمبرانی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ
الْمُذَّبِقُونَ﴾ توانی خویان راست گویان ﴿وَالشَّهَادَةُ عَلَيْهِمْ﴾ و شهیدان لهای
په رومر گویان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پوناکی خویان ﴿وَاللَّهُ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و نه توانی کبیر باوریدون و به لکه و نیشانه‌کانی نیتیمان به درق
زانی ﴿وَالَّذِينَ اصْطَبَحُوا إِلَىٰ الْحَبِيبِ﴾ توانی هاوهلی ناگری دوزخمن. (۱۹) ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَهَبْرَانٌ كَذِبٌ﴾ توانی دنیا ته‌نیا ﴿لَبِئْسَ مَا تَدْعُونَ﴾ کاته و گمه و پازاندته‌وه و ﴿وَمَا تَحْشُرُونَ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرُوا فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خومه لکته‌نانه له‌نیواناندا و لاف لیدانه به‌دارایی و مندالی
نقدومه ﴿كُنْزٌ غَيْرٌ﴾ وهك بارانیکه وایه ﴿أَعْجَبَ الْكَافِرَاتِ﴾ كه حاسلاته‌کی جووتیاران
دلخوش بکات ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً﴾ پاشان ووشك بین و به‌زهدی بی بینی ﴿لَمْ يَكُنْ خَطْمًا
لَهُ﴾ له پاشان بییت به پووش و په‌لاش ﴿وَلَا فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له روقی دوايشدا سزای
توند و سه‌خت (همه بق دنیا په‌رستان) ﴿وَنُفِرَ مِنْهُ مِنَ اللَّهِ وَرِضُونُ﴾ وه لی‌بوردن و ره‌زانه‌ندی
همه له‌لایه‌ن خاوه (بق خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُوقِ﴾ وه ژبانی دنیا هیچ نی
یه جگه رابورنیتکی خه‌له تیتنه‌وه. (۲۰) ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (کواته) پیتشبرکتی بکن
بق (ده‌ست خستنی) لیخوش‌بوون له‌لایه‌ن په‌رومر گارتانه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
بِهِمُ شِعْرٌ﴾ پانتایی به‌کی ﴿كَفَرُوا بِاللَّهِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌وینه‌ی پانتایی ناسمان و زه‌وی به
﴿أَعَدَّتْ لِلنَّاسِ﴾ تاماده‌کراوه بق نه‌توانی باوریدان هیتاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خوا و
پیغمبرانی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ نهو (پاداشت) به‌خششیتکی خویلی یه ﴿لِيُؤْتِيَهُم مِّنْ فَضْلِهِ﴾
ده‌میدات به هر کس که‌خوی بی‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه‌نی به‌خششی
که‌وره‌یه. (۲۱) ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و به‌لایه‌ک پووی ته‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
أَنْفُسِكُمْ﴾ نه له‌زوی و نه له‌خودی خوتاندا ﴿إِلَّا لِمَنْ كَشِيَ﴾ نیللا له (لوح المحفوظ) دا
نومراره ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَرْزُقَهُ﴾ پیتش نه‌وهی به‌دی به‌یتنن ﴿إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بی گومان
نه‌وه بق خوا نقد ناسانه. (۲۲) ﴿بَلَدًا نَّاسِرًا﴾ تا‌خه‌فتم نه‌خون. ﴿عَلَىٰ مَا قَاتَلْتُمْ﴾ بق نه‌وهی
له‌ده‌سستتان چوه ﴿وَلَا تَرْجُوا﴾ وه دلخوش و غه‌پاته‌بن ﴿بِمَا أَنْتُمْ﴾ به‌وهی که‌پتی
داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُغَيِّرُ مَتَالًا فَغُورٌ﴾ ومخوا هیچ خق به‌زل زانیتکی شانازی که‌ری خوش ناویت.
(۲۳) ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ نه‌توانی چروکی و وره‌زیلی ده‌کهن ﴿وَالَّذِينَ الْأَنْفُسُ بِالْبَخْلِ﴾ وه
له‌رمان به‌خه‌لکیش ده‌کهن وره‌زیلو چروه‌بن ﴿وَمَنْ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ﴾ وه له‌لایه‌کس پتخت
هه‌لکات نه‌وه بی گومان خوا ﴿مَنْ الْفِي الْحَبِيبِ﴾ هر خوی بی‌نیازی سوپاس‌کراوه. (۲۴)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٤٦﴾ ثُمَّ فَقَيْنَا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِر لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٨﴾ لَّا يَلْعَلُ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٩﴾

- فیذهب لیسجد
فیعود ظهره طبقاً
واحداً (رواه
البخاری ومسلم).
نه بو سه عیدی
خودی (په نای
خوای لا
بی دلی: له
پیغه مبرم (ﷺ)
بیست له رموی:
(په روم دنگار له)
پنځی نوییدا)
قاجی دهرده خات
(قاجیک شیاوی
خوا بیت باوه پمان
پی پتی بهی
نوری شیره پکی
بق بریار بدین جا
همو نیماندارکی
پیار و نافرمت
سوژدهی بـ
دوبن، تـ

کسیک دمیښتوره که له دنیا دا له بر یو پامایی و ناوو شووړت سوژدهی دهرېد، ښجا دپه ویت

سوژده بیات پختی په پارچه په دمیښت وناوایی (پیل)

نایه قی (٤٥) سوره قی (القلم): قال رسول الله (ﷺ): (إن الله ليملي للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته) ثم

قرأ (وكذلك أخذ ربك إذا أخذ القرين وهي ظالمة) إن أخذه أليم شديد. پیغه مبری خوا (ﷺ) له رموی:-

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه پیغه‌مبارانی خومانمان ناردوهه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به‌لگو و موعبیزه‌ی پرونه‌وه. ﴿وَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتیبی (ناسمانی) و ته‌رانوی داندان له‌گه‌لا ناردن ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ بق نه‌وه‌ی خه‌لکی به‌دادگری په‌فتار بکن (له‌ناو خویاندا) ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که نه‌وه‌ی هیزی به‌تینی جه‌نگی هه‌یه به‌وه ﴿وَنُنْفِخُ لِلنَّاسِ﴾ وه سوویتی زوری هه‌یه بق خه‌لکی ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه‌تا خوا ده‌ری خات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (تایینی) خواو پیغه‌مبارانی ده‌دات که په‌نهانیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ غَرِيبٌ﴾ بین‌گومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لاته. ۲۵ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بین‌گومان نوح و ئیبراهیم مان په‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشیاندا پیغه‌مباریتی و کتیبی ناسمانیمان دانا ﴿لِنُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ نینجا هه‌ندیکیان ریتمونویان وه‌رگرت ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ يَفْسُقُونَ﴾ وه زوری‌شان یاخی و کافرپرون. ۲۶ ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آدَمَ وَنُوحٍ وَابْرَاهِيمَ بِبَيِّنَاتٍ﴾ له‌پاشان به‌شوقن نه‌واندا دیسان پیغه‌مبارانی خومانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِمُوسَىٰ آلَ الْكَهَنَةِ﴾ وه دواتر عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌مان نارد ﴿وَأَنزَلْنَا الْإِنجِيلَ﴾ وه‌نینجیلان پی به‌خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی نه‌وانه‌دا که‌شوقنی که‌وتون ﴿رَأْيًا وَرَحْمَةً﴾ سوز و به‌زه‌بیمان دروست کرد ﴿وَرَمَّيْنَا بُدْعَهُمْ﴾ وه گرشه‌گیری به‌که که خویان دایان هیتا بوو ﴿وَمَا كُنْزُهَا عَلَيْهِمْ﴾ که ئیمه نه‌وه‌مان له‌سه‌ر پیویست نه‌کرپرون ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ به‌لام خویان دایان هیتا بق ره‌زانه‌ندی خوا ﴿لَمَّا رَعَوْهَا خَوْفًا تَتَذَكَّرُ﴾ که‌چی وه‌که پیویست بوو پاریزکاری نه‌و گرشه‌گیری‌مان نه‌کرد ﴿فَنَاتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا بوو ﴿أَجْرًا﴾ پاداشتی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ يَفْسُقُونَ﴾ وه زوری‌شان له‌سنوور ده‌رچون. ۲۷ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ وءامنوا برسولیه ﴿لَهُ خِطَابٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ به‌پیغه‌مباره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كُلَّ مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌ره‌حمت و به‌خششی خلی پی ده‌به‌خشی ﴿وَيُخَفِّلْ لَكُمْ ثَوْرًا﴾ وه رووناکی په‌کتان ده‌داتی ﴿تَسْخَرُونَ مِنْهُ﴾ که ری نموونی پی‌یکه‌ن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیقان خوش ده‌ییت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی‌خوش‌بووی میهره‌بانسه. ۲۸ ﴿لَقَدْ أَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تانه‌و‌خواوه‌ن په‌راوه‌ ناسمانیه‌کان بزافن ﴿إِلَّا يَتَذَكَّرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه‌لاتیان نی‌یه به‌سه‌ر هیچیک له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌رچی به‌خششی هه‌یه به‌ده‌ست‌خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌ستیک که‌خلی بیه‌ییت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌نی به‌خششی لښ‌گوره‌یه. ۲۹

سوره‌تی ﴿المجادلة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌پاستی
 خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جَعَلَكَ فِي زَوْجَيْهَا﴾ ووتی نه‌ی که له‌باری می‌رده‌که به‌وه
 گفتوگری له‌گه‌ل نه‌کردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا‌ای خوی بق‌ای خوا نه‌برد ﴿وَاللَّهُ
 يَسْمَعُ تَنَائُؤَكُمْ﴾ وه خوا گوئی له‌ووتو‌ی‌زی مه‌ردوکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾
 به‌پاستی خوا بیسری بینایه. ۱ ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم﴾ نه‌وانه‌تان که ظاهر ده‌کن ﴿مِنْ
 نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل نه‌کانی‌اندا (پیان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَا مِنْ أُمَّةٍ﴾ نه‌وانه
 دایکی نه‌وان نیین ﴿إِنْ أُمِّتُّهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا إِلَىٰ وَدَّعْتُهُمْ﴾ مه‌ر نه‌و ژنانه‌ن
 که نه‌وانیان لی بووه. ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُكْرًا مِنَ الْقَوْلِ﴾ وه بیگومان نه‌وانه گفتاریکی
 خرابی ناپه‌سند ده‌لین ﴿وَزُورًا﴾ و درق ده‌کن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾ وه به‌پاستی خوا
 لی خوش بووی لی بوورده‌یه. ۲ ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ﴾ نه‌وانی ظاهر ده‌کن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾
 له‌گه‌ل هاوسره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌پانه‌ویت بچه
 لایان) ﴿لِيَمَّا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی که ووتویانه (واته خیرا ته‌لاقیان ناده‌ن) ﴿فَتَخْرِيرٌ رِّقَبَةٍ﴾ نه‌وه
 پیویسته به‌نده‌یه‌ک نازاد بکن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگن (و
 بچه لایان) ﴿ذَلِكَ نُوَعِّظُونَ بِهٖ﴾ ثم که‌فاره‌تی (که له‌سرتان پیویست کراوه)
 ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی که
 ده‌یکن. ۳ ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ نینجا نه‌گه‌ر یه‌کیک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ
 شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ نه‌وه با دوو مانگ له‌سهریه‌ک به‌پژژوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا﴾ پیش
 نه‌وه‌ی بچه‌لای یه‌ک ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾ نه‌گه‌ر یه‌کیک نه‌یتوانی (دوومانگ به‌پژژوو
 بیت) ﴿فَاعْطَاءُ سِتْرَيْنِ مِنكُمَا﴾ نه‌وه با نانی شه‌ست هه‌ژار بدات ﴿ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه که له‌سرتان پیویست کراوه) بق نه‌وه‌یه باوه‌ر بکن به‌خوا و
 پیغه‌مبیری خوا (مل که‌چی فره‌مانی خواو پیغه‌مبیری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه
 نه‌وانه سنووری خوان ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بق بی باوه‌پان هه‌یه سزای سه‌خت.
 ۴ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگومان نه‌وانی درایه‌تی و سه‌ریچی خواو پیغه‌مبیری
 خوا ده‌کن ﴿كُفْرًا﴾ پیسواو سه‌رشور ده‌کرین ﴿كَمَا كُفَّتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ مه‌ر وه‌ک نه‌وانی
 پیش نه‌مان پیسواو سه‌رشور کران ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چون نافه‌ره‌مانی ده‌کن)
 له‌کاتیکدا دلتیان که نئمه به‌لگی پرویمان ناروقته خواره‌وه ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه
 بق بی باوه‌پان سزای پیسواکه‌ر هه‌یه. ۵ ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌پژژوکدا که‌خوا
 مه‌موویان تیکرا زیندو ده‌کاته‌وه ﴿لِيُنَبِّئَهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ی ده‌دات به‌وه‌ی
 که کربویانه ﴿أَخْصَنَ اللَّهُ وَنُشْرَهُ﴾ که‌خوا (هه‌مووی) هه‌ل‌ژماردووه وه خویان
 له‌بیریان چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا نا‌کاداره. ۶

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْتَقِبُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 هُوُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُوُوا عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ بِالْأَسْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيْوَتُكَ بِمَا لَمْ يَحْيِكْ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِفُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنْتَجِبُوا بِالْأَسْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنْجِبُوا
 بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

هؤی هاتنه

عوار هوی نایهتی

(۸) سورتهی

(المجادله) :

﴿وَإِذَا جَاؤُكَ

حَيُّوكَ بِمَا لَمْ

يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ

.....﴾ نيام

نه حمده له

عه بدولای کعبی

مه مرده

گتراهیه تیره که

ده لای:

جوله که کان به

پتفه مبه ریان

ده ووت: سام

علیک - واته

مردن بق تئ -

نه جاله دلی

خویاندا ده یان

ووت - نه گهر

پتفه مبه ره -

بچی خوا له سر نهو قسهی پی دی ده لئین سزمان نادات ، نه و سا خواش نه م نایه تی

دابه زاند: ﴿وَإِذَا جَاؤُكَ حَيُّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ﴾.

- که سته مکار بیون، به پاستی تولهی نهو سهخت و به تینه).

نایه تی (۵۰) سورتهی (القلم): عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): (لا ينبغي لأحد أن -

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نه‌ت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده‌زانی چی له‌ناسمانه‌کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له‌زه‌ویی دایه. ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چپه‌ی هیج سی
 که سیک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ زَائِعُهُمْ﴾ که خوا چواره‌میان نه‌بی ﴿وَلَا خَمْسَةٍ﴾ وه چپه‌ی هیج
 پینج که سیک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِيهِمْ﴾ که نه‌و شه‌شهمیان نه‌بیّت ﴿وَلَا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
 أَكْثَرَ﴾ وه نه‌که‌متر له‌و ژماره نه‌ ژورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه‌گره‌ خویان
 له‌گه‌لدایه (به زانیاری و ناگاداری) ﴿أَلَيْسَ مَا كَانُوا﴾ له‌هر جیگایه‌کدا بن ﴿ثُمَّ يَنْشَهُرُ بِمَا عَمِلُوا
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پاشان له‌پژوی دایه دا ناگاداریان ده‌کاتوه به‌وه‌ی که کردویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ه‌موو شتیگ ناگادار و زانیه. (۷) ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا
 سه‌رجه‌ت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ هُؤَالَ عَنِ النَّجْوَى﴾ به‌لای نه‌وانه‌ی که قه‌ده‌غه کران له‌ چپه
 ﴿ثُمَّ يَفُودُونَ﴾ پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿لَمَّا هُؤَالَ عَنْهُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی لیتان قه‌ده‌غه کرا بوو
 ﴿وَيَنْتَجِرُونَ﴾ وه له‌گه‌ل یه‌کتریدا به‌ چپه نه‌دوین ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ ده‌ریاره‌ی گونا‌هو
 ده‌ست دریزی و ﴿وَمَقْصِدَ الرُّسُولِ﴾ بی‌فرمانی پیغه‌مبه‌ر ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ﴾ وه
 کاتی بین بۆ لات سه‌لامت لی ده‌کن ﴿بِمَا لَمْ يَحْتِكِ بِهِ اللَّهُ﴾ به‌ شیوه‌یه‌ک که خوا به‌و
 جوره سه‌لامی لی نه‌کردوویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له‌دلی خویاندا ده‌لین: (نه‌گره
 پیغه‌مبه‌ره) ﴿لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ بۆچی خوا سزمان نادات به‌ هو‌ی نه‌و قسانه‌ی
 که پی‌ی ده‌لین ﴿حَسِبُكُمْ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنُفِثَ الْمَصِصُ﴾ دۆزه‌خیان به‌سه‌ که ده‌چنه
 ناویه‌وه که جیگایه‌کی ژور خراپه (۸) ﴿يَتَالُفَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که بپرواتان
 هیناوه ﴿إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾ که چپه تان کرد ﴿فَلَا تَنْتَجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ به‌ چپه باسی گونا‌هو
 ده‌ست دریزی و ﴿وَمَقْصِدَ الرُّسُولِ﴾ و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر مه‌کن ﴿وَتَنْتَجُوا بِالْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَنِ﴾ وه باسی چاکه و پاریزکاری و له‌خواترسان بکه‌ن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الْذِي﴾ وه
 خوتان بیاریزن له (سزای) نه‌و خویای ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ که مه‌ر لای نه‌و کوده‌کرینه‌وه
 (۹) ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بیگومان چپه له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه و به‌س ﴿يَخْرُجُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ تا نه‌وانه‌ی که بپروایان هیناوه دلته‌نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضَايِهِمْ شَيْءٌ﴾ له‌کاتیگدا که
 مه‌رچی زیانیان پی‌ی ناگه‌یه‌نیّت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گره‌ به‌فرمانی خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ﴾ نیماندارانیش به‌ ته‌نها پشت به‌خوا به‌ه‌ستن. (۱۰) ﴿يَتَالُفَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیگ پیتان ووترا. ﴿تَفْشَرُوا فِي
 الْمَجَالِسِ﴾ له‌ کور و دانیشته‌کاندا جیگه بکه‌نه‌وه (فراوانی بکه‌ن) ﴿فَأَفْشَرُوا فَنُفِثَ اللَّهُ
 لَكُمْ﴾ نیه‌وش فراوانی بکه‌ن خواش گوشادی به‌ نیه‌وه ددات ﴿وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾
 وه کاتیگ پیتان ووترا مه‌ستن ، نیه‌وش مه‌ستن ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾
 خواش پایه‌ی نه‌و که سانه به‌رز ده‌کاتوه له‌نیه‌وه که بپروایان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی که زانستیان پی‌ی به‌خشاوه به‌ چهند پله‌یه‌ک
 (پله‌یان به‌رز ده‌کاتوه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن. (۱۱)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمْوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُودِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُودِكُمْ صَدَقَتْ فَأِذَا لَمْ تَفْعَلُوا
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ يَّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
 غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا
 إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ
 اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾
 كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

هزلی هاتمه

خوارموی نایهتی

(۱۸) سورته

(المجادلة)

﴿يَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا﴾

يَحْلِفُونَ لَكُمْ...﴾

نیام نه محمد

کثیراویه تیهوه

له عه بدولای کعبی

عه بیاسهوه (همانی

خوایان لا بی

روتی: پیغمبر

(ﷺ) و چه ند

موسلمانیتی

هاوه لی له سبیره

مالیک له ماله کانی

پیغمبردا (ﷺ)

دانیشتبون که

سبیره که هر

نه و نه ده بوو تیایا

جیتان بوو بوویهوه

، فـرموی:

(تقریبی تر که سیک دیته ناوتان چاوه کانی که پیمان ده بیینی ده لئی چاوی شه یقانه ، جا که هات کهستان
 قسه ی له که لدا نه کن) پاشان پیاویتی چاوشین هات ، پیغمبریش (ﷺ) بانگی کرد و قسه ی له که لدا کرد
 فرموی: (له بهرچی توو فلان کس و فلان کس (چند که سیکي ناو) هیئا جنیوم پی دده دن) نهو پیاوده
 پلاشت و نهو که سانه ی بانگ کرد که پیغمبر (ﷺ) ناوی هیئان- جا ده ستیان کرد به سویند خواردن -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه‌ی که با و هرتان میناوه ﴿إِذَا تَجَمَّعَ الرُّسُلُ﴾ هر کاتی (وستان) قسه‌ی په نهانی له گه‌ل پیغه مبه‌ردا ﴿بَكَن﴾ بکن ﴿فَقَدْ شَهِدُوا بَيْنَ يَدَيَّ خُونَكُمْ صَدَقَةٌ﴾ نه وه پیش چپه کردنه که تان خیریک بکن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْيَرُ﴾ نه مه بق خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا﴾ نینجا نه گهر هیچتان نه بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه وه بیگومان خوا لیخوش بوو میهره بانه. ۱۲ ﴿أَشْفَقَمُ﴾ نایا ده ترسان (له هژاری) ﴿أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ خُونَكُمْ صَدَقَتْ﴾ پیش چپه کردنه که تان خیریک بکن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نینجا نه گهر خیره که تان نه کرد ﴿وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته و بهی لی گبیرا کردن ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه و سا نویژ بکن و زهکات بدهن ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوئی پاه‌لی خواو پیغه مبه‌ره که‌ی بکن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا شاره زایه به و هی که ده یکن. ۱۳ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا بق سه رجیک ناده‌ی به‌لای نه وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که دوستایه‌تی نه کهن ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له گه‌ل هوزیک (ی جووله که) که خوا غه زه‌بی لیگرتوون ﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ نه وان نه له نئوه و نه له نه وان ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وه سویند ده‌خون به‌درق ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتی که خویان ده زانن (درق ده کهن). ۱۴ ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای دژوری بق ناماده کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی نه و هی نه وان ده یانکرد کاریکی ناپه‌سه‌ند بوو. ۱۵ ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده کانیان کردبووه قه‌لغان و ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌رگری (خه‌ک) یان کرد له‌ریبازی خوا ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نینجا بق نه وان مه‌یه سزای پیسواکه‌ر. ۱۶ ﴿إِنْ تَقِيْ عَذَابَ أَمْوَالِهِمْ وَلَا أُؤْتُوا مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودیکی نی به بویان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه یار و هاوده‌می شاگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیا ده می‌ننه وه به‌مه‌میشه‌یی. ۱۷ ﴿يَوْمَ يَنْعَبُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌پوزیکدا که خوا مه‌موویان زیندو ده‌کاته وه ﴿فَيَحْلِفُونَ لَهُ﴾ نه و سا سویندی بق ده‌خون ﴿كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ هر چونی سویندیان ده‌خوارد بق نئوه (له دنیا‌ندا) ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ وه واده‌زانن شتیکیان به ده‌سته‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزائن به‌راستی هر نه وان درونن. ۱۸ ﴿أَتَسْخَرُونَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ﴾ شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه (به‌جوریک) ﴿فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ که یادی خوی له‌بیر بردوونه ته وه ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ نه وانه کرمه‌لو حیزی شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ با بزائن که به‌راستی هر حیزی شه‌یتان زه‌ره‌مه‌نده. ۱۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی نه وانه‌ی که دول‌منایه‌تی خولو پیغه مبه‌ری خوا ده‌کهن ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّ﴾ نه وانه له‌ریسوا ترینی خه‌لکن. ۲۰ ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسیدیکی ﴿لَا غَلَبَ أَتَا وَرُسُلُ﴾ که بیگومان من و پیغه مبه‌راشم سه‌رده‌که‌وین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستی خوا توانای بالاده‌سته. ۲۱

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

- و پاكانه كريد
بق پيغه مبر
(اللَّهُ) نيت خوي
گورده نم
ثابتهى دلبه زاند
(فَيُخْلِقُونَ لَهُ مَا
يَخْلُقُونَ لَكُمْ
و...).

هوى هاتنه
خوارموى ثابتهى
(١،٢) سورتي
(الطهر) (سَبَّحَ
لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
.... يَا أُولِيَ
الْأَبْصَارِ) حاكم و
به...
كچرلويانته موه له
عائيشه موه (په زاي
خوي لي بـ...
ده لي: غه زاي به نو
نه خبر كه موزيك
يون له جوبله كه

پاش غه زاي بهر يوويه شهش مانگ ، شون و خانو باخه خورماكانيان له په تاو و نزيك مدينه دا يور
پيغه مبر(اللَّهُ) كه ماري دن تا و ايمان لي هات پاني يون شويكه كيان چولا بكان و بيلان به مارجي هار
هتيك به باري ووشتر مهلبكچريت بيبه ن له هت و مهك جگه له چله و سيلاح بهر موزي موه خوي گورده
نم ثابته تانهى دلبه زاند (سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ) تا دهكانت (لأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا...).

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که سانیکت دهست ناکوی که باوه ریان مه بیت ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ﴾ به خواو به پللی نوبی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دوستایه تی بکن ﴿مَنْ خَافَ اللَّهَ
وَرُسُلَهُ﴾ له گال نه وانه دزایه تی خوا و پیغه مبهری خوا ده کن ﴿وَلَوْ كَانُوا ذَانِقًا مِنْهُمْ﴾
هر چه نده نهو دزمنانه دز باوکیان بن ﴿أَوْ أَتَانَا مِنْهُمْ أَوْ أَخَوْنَاهُمْ﴾ یا کوپ و براو
خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ نه وانه خوا باوه پی له دلیاندا
چه سپاندوه ﴿وَأَتَدُّهُمْ بِرُوحٍ يَتَذَكَّرُ بِهِ نَبَأَهُ﴾ به میزی کردون و سه ری خستون به قورنات و
نیمان له لایه ن خویوه ﴿وَيَذَكِّرُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه ده یاخاته به هشتانیکه وه ﴿عَجْرِي
مِنْ نَحْبِهَا﴾ که جگه ناوی تقد دهروات به زدر سرخسته کانیااندا ﴿خَلِيلِينَ فِيهَا﴾ به
مه میخسی قییدا ده میتنه وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی یان پازی بووه ﴿وَرَضُوا
عَنْهُ﴾ نه وانیش له خوا پازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ نه وانه حیزبوللان ﴿إِنَّا
إِنْ حِزْبُ اللَّهِ مِنْهُمْ أَلْفَلُحُونَ﴾ ناکادار بن که نه نا حیزبوللا پزگار و سه رفزان. (۲۲)

سورته العشر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده میهره بان ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هرچی له ناسمانه کان و زهوی دایه به پاکی یادی خوا ده کات
﴿وَمَوْعِدُهُ الْحَكِيمِ﴾ وه نه نا نهو زالی کاربوسته. (۱) ﴿مَوْءِذٍ﴾ خوا زاتیکه
﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوه پانی خاوه ن کتیبی ده رکرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾
له مال و هوینی خویان ﴿لَأُولِي الْخَضِرِ﴾ بق یه کم کویوونه وه ﴿بِمَا ظَنُّوا أَن
يَخْرُجُوا﴾ به ته مانه بوون (نهی موسولمانینه) که (له قه لاکانیان) ده ریچن ﴿وَعُظُّوا
أَنْهُمْ﴾ خوقشیان وایان ده زانی ﴿بِمَا يَنْتَهُزُ حُضُوبُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که قه لاکانیان
ده یانپاریزی له (سزای) خوا ﴿فَأَتْنَهُمُ اللَّهُ﴾ بویه (سزای) خویان بق هات ﴿مِنْ حَيْثُ
لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له هوینیکه وه که گومانیان بوی نه ده چو ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾
وه خوا ترستیکی خسته ناو دلیانه وه ﴿يَخْرَبُونَ بِمُوتِهِمْ﴾ که خانوه کانی خویانیان
ویران ده کرد ﴿بِأَنبِيِهِمْ وَأَنْبَرَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به دهستی خویان و به دهستی نیمانداران
﴿فَاغْتَبَرُوا يَنْبَؤِلِ الْأَنْبَرِ﴾ نیجا په ند وهر گرن نهی خاوه نانی بیرو هوش. (۲)
﴿وَلَوْ لَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ نه گهر خوا ده ریبه ده ری له سه ر پریار نه دانایه
﴿لَعَذَّبْنَا فِي الدُّنْيَا﴾ بیگومان له دنیادا سزای ده دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾
له پللی نوبیله دا بق نه وانه مهیه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزه خ. (۳)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿١﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
 عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ مِّنْهُم مَّا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِّن خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣﴾ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الصَّدِيقُونَ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ
 يُحِبُّونَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦﴾

هؤی هاتنه

خواردهوی نایهتی

(۵) سوره نسی

(العشر): ﴿١﴾

نقطتم مِّن لِّینَةٍ اَوْ

تَرَکْتُمُوهَا قَائِمَةً

عَلَىٰ أُصُولِهَا

قَبْلِ اِنَّ... ﴿٢﴾

بوخاری له

محبولائی کوی

موم موم

کثیراویتهوه که

دهلی: بیتهمبر

خو ﴿٣﴾

(مندی له)

دارخوری

جووله که کانی

به نو نه خبر

سوتاند و بری له

شوینه دا که ناری

بووه یره بوو جا

نم نایهته

دابهنی: ﴿١﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ اَوْ تَرَکْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ... ﴿٢﴾

هؤی هاتنه خواردهوی نایهتی (۹) سوره نسی (العشر): ﴿١﴾ یُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ... ﴿٢﴾ بوخاری

دهکیریتوه له نه بو موم موم (په زای خوای لی بی) دهلی: پیاوئک مات بق خزمتهی بیتهمبر ﴿٣﴾

نه ویش که سیکی نارد بق لای خیزانه کانی - تا بزانی میچیان مهیه له مالوه - خیزانه کانی شی ووتیان: -

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌م سزایه به هوی نه‌وه‌وه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبهران کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه هه‌ر که‌سیک دزایه‌تی خوا بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه به‌پاستی خوا توله سینی به‌تینه. ۴ ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ نه‌وی بریتان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكْتُمُوهَا﴾ یا لیتی گه‌پان ﴿قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا﴾ به ویستای له‌سه‌ر بنه‌کانیان ﴿فَبِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌فرمانی خوا بووه ﴿وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه بۆ‌سه‌ر شو‌رکردنی له‌سنوور ده‌رچووان بوو. ۵ ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌و (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌ندی‌وه (بی‌جه‌نگ کردن) ﴿عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ بۆ پیغه‌مبهره‌که‌ی له‌مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نیوه بۆ به‌ده‌ست هینانی هیه نه‌سپ و حوشریکیان تاو نه‌داوه ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَسْلُطُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌مبهرانی زال ده‌کات ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سه‌ر هه‌رکس دا که‌بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته. ۶ ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ نه‌وه‌ی خوا ده‌ست پیغه‌مبهری خست (به‌بی‌جه‌نگ) ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ له (سه‌روهت و سامانی) دیتانی به‌کان ﴿فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ نه‌وه بۆ‌خواو بۆ پیغه‌مبهره ﴿وَلِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْقُرَىٰ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه بۆ‌خزمان و هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ وه بۆ‌ه‌زاران و پتیوارانی که‌م ده‌ست ﴿مَنْ لَا يَكُنْ دُولَةً﴾ تا ده‌ست به‌ده‌ستی پی‌نه‌کری (نه‌وسامانه) ﴿بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ له‌ناو ده‌وله‌م‌نده‌کانتاندا و به‌س ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ وه نه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﴿مَنْ يَأْتِ دَانَ وَه‌ریبگرن ﴿وَمَا يَنْهَكُمْ عَنْهُ فَأْتُوهُ﴾ وه نه‌وه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وانی لی‌بینن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خوی گه‌وره سزای سه‌خته. ۷ ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (نه‌و ده‌سکه‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر گیرا) بۆ نه‌دارانی کۆچکه‌رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌ده‌رکران ﴿مِنْ دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَتَقَفُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ هه‌ولی به‌هره‌ی خوا و پزاهه‌ندی نه‌و ده‌ده‌ن ﴿وَيَتَضَرَّعُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ وه یارمه‌تی (ثایینی) خوا و پیغه‌مبهری خوا ده‌ده‌ن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن راستگویان. ۸ ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بۆ‌نه‌و ه‌زارانه‌ی که‌له‌پیش کۆچکه‌راندان نیشه‌تجی بوون له‌مه‌دینه و کردیان به‌باره‌گای باوه‌ر ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ نه‌وی کۆچ بکات بۆ لایان خو‌شیان ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ﴾ وه شک نابهن له‌دلی خو‌یاندا ﴿حَاجَةً مِمَّا أَوْتَوْا﴾ هیه جۆره‌هه‌سوودی و به‌خیلیه‌که‌له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌کۆچکه‌ران درا ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه باوی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌سه‌ر خو‌یاندا ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْهُمْ فَخْصَةٌ﴾ با خو‌شیان نذر پتیویست بن پی‌ی ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌و که‌سه‌ی خوی له‌پژدی ده‌روونی بیاریزیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌پاستی) هه‌ر نه‌وانن سه‌رفه‌رازان. ۹

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلِكَنَّ الْأَدْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنَّهُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَفُوقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

- میچمان نیه
جگه له تاو ، جا
پیغه مبه ره
خوارا (کافران)
له ره مووی: (کفر)
میوانداری نه م
پیاده ده کات؟
پیادوکی نه نصاری
ووتی: من ، نینجا
بردیوه به
ماله و به
خیزانی ووت ،
هیزی بگره چونکه
میوانی
پیغه مبه ره (کافران)
خیزانه کی ووتی:
جگه له خواردنی
منداله کانمان
میچمان نیه ،
میزده کی ووتی:
خواردنه که بینه و
چراکه

داگم سینه و منداله کان بخه وینه نه گهر داوی خواردنیان کرد ، نه ویش خواردنه کی هینا و چراکی
داگم ساند و منداله کانیشی خه واند ، نینجا دهستی دا له چراکه به ناوی چاکردنه و کوزاندیه و به
تاریکی یه دا- زن و پیاده که وایان نیشانی میوانه که ده دا نه وانیش له خواردنه که ده خورن ،
به لام میچمان نه خوارد به سکی برسی مانه و به ، جا که پوژ بوویه و پیاده نه نصاریه که پوشت -

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ ته وانه ش له پاش نه مانه وه هاتوون نه لټين: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾
 نهی په روه ردگارمان خوش ببه له نټيمه ﴿وَلَا تُخَيِّبْنَا الْيَوْمَ﴾ وه له و بريانه هيمان (خوشببه)
 ﴿سَبِّحُوا بِالْآيَاتِ﴾ كه پيشمان كه وتوون له نيمان هيتاندا ﴿وَلَا تَحْمِلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه
 هيچ بې و كينه په كه مخه وه دلمان وه دهر ياره ي باوه پارسان ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نهی
 په روه ردگارمان به راستي همرقي دلسوزي مېره باني ۱۰ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ تاپا سه رجيتك
 نه دلوه ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَتَّبَعُوا﴾ به لای نه وانه ي كه دوه ووه بون ﴿يَقُولُونَ لَا تَنْبَغِي﴾ نه لټين به و
 براده رانه يان ﴿الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ كه بي باوه و بون له (جوله كه) خاوه من كتبه كان
 ﴿زَيْنَ أَخْرَجَكَ﴾ نه گره دهر يكرين ﴿لَنُخْرِجَنَّ عَنْكُمْ﴾ نيمه ش له كه لتاندا دهر دمه چين ﴿وَلَا طَبْعَ﴾
 يكر اخدا ايدان وه همرگيز نه رمانه ربي كه س ناكين له دزي نټوه ﴿وَلَا فَوَيْتَنَ﴾ وه نه گره
 جه ننگان له گه ل دا بكرى ﴿لَنَسْمُرَنَّكُمْ﴾ بيگومان نيمه يارمه تي نټوه نه دمين ﴿وَاللَّهُ يَخْبِئُ لَهُمْ﴾
 لکنډون بيگومان خوا شايه تي نه دات كه نه وان درلږن ۱۱ ﴿زَيْنَ أَخْرَجُوا﴾ نه گره دهر
 بكرين ﴿لَا تَخْرُجُونَ عَنْهُمْ﴾ نه وان له كه لپاندا دهر ناچين ﴿وَلَا فَوَيْتُوا لَا تَنْصُرُوهُمْ﴾ وه نه گره
 جه ننگيان له دز كرا يارمه تيان نادهن ﴿وَلَا تَنْصُرُوهُمْ﴾ وه نه گره يارمه تيان بدهن ﴿لَنُؤْتِيَنَّ﴾
 الا دهر بيگومان (نه شكنين و) پخت هه لښه كن ﴿لَنُؤْتِيَنَّكُمْ﴾ پاشان به رنه اخري ۱۲
 ﴿لَا تَنْصُرُوا أَهْلَ رَهْبَةٍ فِي سُدُورِهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾ به راستي (نه ي باوه دپاران) نټوه ترستان زياتره له دلي
 نه واند تاخوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه و ش له به رنه و په كه بيگومان نه وانه ﴿فَوَيْتُوا لَا تَنْصُرُوهُمْ﴾
 كه سانيكن تي ناگن ۱۳ ﴿لَا تَنْصُرُوهُمْ حَتَّى﴾ (جوله كه) جه ننگان له گه ل ناگن هه ووه
 پټكه وه ﴿إِلَّا أَنْ تَرَى غُصَّةً﴾ مه گره له ناو دپهاتي قايم كراودا ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جَبَلٍ﴾ يا له پختي
 ديواره وه ﴿بِأَسْهُرَ يَنْتَهَزُ مُبْدٍ﴾ دپهاتي نټوانيان ددو سه خته ﴿تَنْصُرُوهُمْ حَتَّى﴾ تر وا ده زاني
 كه نه وان كرو پټكه وهن ﴿وَلَقَدْ نَهَى﴾ له كاتيكدا دليان جيلايه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾
 نه وه به هقي نه و په كه نه وان كه ليكي نه هان ۱۴ ﴿كَتَلْنَا الَّذِينَ﴾ نه وونه ي (نه م
 جوله كانه) وه كه نه وونه ي نه وانه ﴿مِنْ قَبْلِهمْ قَرِيبًا﴾ كه له پيش نه هان بون به ماو په كي
 كه م ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَعْمَلِهِمْ﴾ سه رنه دجاسي كاري خويان چه شت ﴿وَلَقَدْ عَذَّبْنَا آلِمَ﴾ وه بې نه وان
 هه په سزاي سه خته ۱۵ ﴿كَتَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ (نه وونه ي نه م تاپا كاته) وه كه هه يتان وايه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اغْفِرْ﴾ كه به مرقلي ووت: بي به وايه ﴿فَتَنَّا قُلُوبَهُمْ﴾ جاكه
 بي به ووه (هه يتان) ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمُ﴾ به راستي من به ريد له تو
 ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بيگومان من له خوي په روه رگاري جيلانيان ده ترسم ۱۶

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْمَفْسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ تَوَٰزَنَّا هُنَا
الْقُرْءَانُ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأْسِهِ خَشِيعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَذَٰلِكَ الْأَمَثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

- ہو خیزمے
پیغمبر (ﷺ)
نہویش فرمادی:
(خدا تمہیں بہر
کارہی خیر و
خیرانت پیغمبر
یا پس ی چاک
ہو) نیت خوی
گہورہ نہ
تاہم نہ دلہراند:
﴿رو—فولون
علی...﴾

- بقول: انا خير
من يونس بن
منى (رواه
البخارى). نہ ہو
ہودہ پیر (ہمہای
خوی لی بی
دہ—لی:
پیغمبر
خو) (ﷺ)
فرمادی: (نابی

ہیج کہس بلیٰ من لہ یونس کبریٰ مہتقا چاکتم).

لکھنوی (۵۱) سورہ الفجر (الفجر) عن ابن عباس (رضی عنہ) عن النبی (ﷺ) قال: (العين حق ولو كان شيء
سابق القدر سبقته العين) (رواه مسلم). عہدہ لکھنوی عہدہ (ہمہای خوی لی بی) دہلی: پیغمبر (ﷺ)
فرمادی: (چار پیسے راستہ ہدیہ و شکریہ فیکہ پیکہ قہدمر پکوتاہ نہوہ چاہی پیس پیکہ دمکوت).

﴿لَکَانَ عَقِیْبَتُهَا﴾ جا سمرتمدجاسی همرئوکیان شومیه ﴿أَلَمْ یَا فِی النَّارِ خَلِیْفَتِیْهَا﴾ که بیگو مان
 همرئو لا له دوزخ دا شمین به هم می‌طه می ﴿وَذَٰلِکَ جَزَاؤُا الطَّٰغِیِّیْنَ﴾ وه شومیه سزای
 مستمکاران. (۱۷) ﴿بَنَیَّا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا اَتَقُوا اِلٰهَ﴾ نمی توانی که باوه پتان هیتاوه له خوا
 برترمن ﴿وَلَنَنْظُرَ نَفْسٍ﴾ وه همرئو که سیک با سمرنچ جات ﴿مَا قَدَّمْتُ لِفِتْرِ﴾ (یزانی) چی پیش
 خوی تاروده بق پاشه پزکی ﴿وَاتَّقُوا اِلٰهَ﴾ وه له خوا برترمن ﴿اِنَّ اِلٰهَ خَیْرٌ مِّنْ مَا تَعْمَلُوْنَ﴾ به راستی
 خوا شاره زایه به روی که دهیکن. (۱۸) ﴿وَلَا تَكُوْنُوْا کَاذِبِیْنَ فَرَا اِلٰهَ﴾ وه که توانه مهین که
 خولیان له بیر خویان برده وه ﴿فَاَنصَبْنٰهُمْ اَنْفُسَهُمْ﴾ جا خولای شومانی له بیر خویان بردو ته وه
 ﴿اَوَلَمْ یَلٰکَ مِنْ الْفٰسِقُوْنَ﴾ همرئو مان دهرچوان له فرمانی خوا. (۱۹) ﴿لَا یَسْتَوِی اَحَبُّ النَّارِ وَاَحَبُّ
 الْجَنَّةِ﴾ دوزخیان و به هم شتیان وه که یک نیین ﴿اَسْخَبَ الْجَنَّةُ مِنْ الْفَاوِزِ﴾ به هم شتیان پزگارو
 سهرکه توون. (۲۰) ﴿لَوْ اَوَّلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ﴾ نه گهر شم قورئانه مان دابه زاندایه ﴿عَلٰی جِبِلٍّ﴾ بق سهر
 کتوی ﴿لَزَلْتُمْ خَشِیْعًا مُّصَدِّقًا﴾ وه تیگه یشتنمان پی بدایه ده تبینی به ملک چی ولت له
 بوو ﴿مِنْ خَشِیْعَةِ اِلٰهٍ﴾ له ترسی خوا ﴿وَتِلْکَ الْاَمْثَلُ﴾ شم جوره نمونانه ﴿نَضْرِبُ لِلنَّاسِ﴾ دهیان
 هیتینه وه بق خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُوْنَ﴾ بق شومیه بیریکنه وه. (۲۱) ﴿مُوْ اِلٰهَ الَّذِی﴾ خوا همر
 شو زاتمیه ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهرستراویکی راست نی به بیجگه شو ﴿عَلَمُ الْغِیْبِ وَالْشَّهَادَةِ﴾
 زانی همرئو نهیتی و تاشکر لکانه ﴿مُو الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ﴾ همرئو به خشنده میهره بانه. (۲۲)
 ﴿مُو اِلٰهَ الَّذِی﴾ شوم شو خویه ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾ که بیجگه له و بهرستراویکی راست نی
 به ﴿اَلَمْ یَلٰکَ الْفَلْسُ﴾ پاشا و پاک و بیگهر و ﴿اَلَسَلَّمَ الْمُؤْمِنُ﴾ تاشتی دهر و دلتیا که ره و
 ﴿اَلْمُنٰی﴾ چاوید و پارزگار و ﴿اَلْعَزِیْزُ﴾ زال و ﴿اَلْحَیُّ﴾ خاوهن شکو و ﴿اَلْکَرِیْمُ﴾
 شایسته می همرئو که وره می به که ﴿سَخِنَ اِلٰهَ﴾ پاک و بیگهری بق خویه ﴿عَمَّا یَتَفَكَّرُوْنَ﴾
 له ماویه شانه می که بقی دانه نی. (۲۳) ﴿مُو اِلٰهَ﴾ همرئو شو خوی ﴿اَلْخَلِیْقُ﴾ بهرسترا و
 ﴿اَلْبَارِئُ﴾ دلهترو ﴿اَلْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کیشه ﴿لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ همرئو بق شومیه همرئو
 ناویکی همره جوان و پاک ﴿یَسْخَرُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ همرچی له تاسمانه کان و زهوی
 دلیه ستایشی شو دهکن ﴿مُو الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ﴾ وه همرئو بالاکشتن کار بهرستی. (۲۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَيَايَأَكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَشْفِقُكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ
إِنَابِرَاءٌ وَأَوْ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝٤
رَبَّنَا عَلَيْنَا نَوَلِّكَ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ ۝٥ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٥

هزری هاتمه

خوارزمی نایه تی

(۱) سورتهی

(المتحنه): «یا

ایها الذین آمنوا لا

تتخذوا من

وعدوكم اولیاء

موسیلم

ده گزیده

علی کبری نه بر

طالیه و (همای

خوای لی بی

ده لی: پیغمبر

خو (کاف) من و

نوبه بر و میقدادی

نارده

(بهین تا ده گنه -

روضه خا-

(سویینکه نزیک

مه سینه) تا لهوی دا

شاهره تیکی نیایه

نامه یکی پی به

لجی سمنن) نیمهش و لاغنه کاشمان غارداو ده رجووین ، به کسه رگه شستین به شافره ته که ، ووتمان نامه که
ده ریخته ، ووتی نامه م پی نیه ، ووتمان: سویند به خوا نه نامه ده ریختی یا جل و بز شاکه که ت داد که نین
له بهرت دا ، نه جبا له ناو په له که کاشیدا ده ری هینا ، نیمهش نامه که مان هینایه و بق پیغمبر (ﷺ) تنیدا
نوعرا بوو: له حاطه بی کبری نه بی به لته ووه بق کومه لی له بی باوه پانی مه که ، جا هه والی هه ندی -

سورتی ﴿المتحنة﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرُّحْمَنُ الرُّحِيمُ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌پتان هی‌تاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوزمنانی من و خوتان مه‌کن به‌دوستی خوتان ﴿تَلْقَوْنَ فِيهِم بِالْمُودَّةِ﴾ دوستایه‌تی خوتانیان بۆ بنی‌رن ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دنیا‌شن نه‌وان بی‌باوه‌پن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و‌ثایینه‌ی پاسته‌ی که‌بوتان هاتوه ﴿خَرَجَ جَوْنُ الرَّسُولِ وَإِيَّاكُمْ﴾ پی‌غه‌م‌بر ﴿وَأَنْتُمْ مَعَهُ﴾ و‌نی‌وه‌ش دهرده‌کن ﴿أَنْ تَوَدَّعُوا بِاللَّهِ رِزْقَكُمْ﴾ (له‌برنه‌وه‌ی) که‌باوه‌پ ده‌هینن به‌خوای په‌روه‌ردگار تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جَا نَهْكَرَ دَهْرٍ جَوْنٍ لَّهٗ وَلَاتِي خُوتَانِ﴾ جی‌ندا فی‌سبیل ﴿بِقِ جَهَنگ کردن له‌په‌ی منا﴾ و‌انقیاض مرَضَاتِ ﴿وَه بۆ به‌ده‌سته‌پنانی خُوشنودی من (دوستایه‌تی نه‌وان مه‌کن)﴾ ﴿تَسْلَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾ پازو نه‌پنی یان پی‌ده‌لین به‌دوستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من پی‌ی نه‌زانم ﴿بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُ﴾ به‌وه‌ی شار‌دانه‌وه‌و به‌وه‌ی ناشکراتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌هرکه‌سیک له‌نی‌وه‌ دوستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نه‌وه‌ بی‌گومان پی‌ی پاستی وون کردوه. (۱) ﴿إِنْ يَشْفِقُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ نه‌بن به‌دوژمنی نی‌وه ﴿وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ نه‌کن بۆتان ﴿أَلَيْسَ لَهُمُ الْبُيُوتُ وَالْمَسَاجِدُ وَالْمَسَاكِينُ﴾ ده‌ستیان و زمانیان به‌خرابی ﴿وَوَدَّوْا أَنْ تَكْفُرُوا﴾ ناواته‌خوانن که‌نی‌وه‌ بی‌باوه‌پ بوونایه. (۲) ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾ نه‌خرمانتان و نه‌منا‌لانتان سوودتان پی‌ی ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌پوژی دواپی‌دا (خوا نی‌وه‌ و خزمه‌کانتان) له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. (۳) ﴿فَقَدْ كُنْتُمْ لَكُمْ﴾ به‌پاستی بۆ نی‌وه‌ هه‌یه ﴿أَسْوَءَ حَسَنَةٍ﴾ سه‌رمه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ له‌ئبراهیم و نه‌وانه‌ی له‌که‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خویانیان ووت ﴿إِنَّا نَرَاكُمْ مِنْكُمْ﴾ به‌پاستی نی‌مه‌ بی‌زار و به‌رین له‌نی‌وه‌ ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌وشتانه‌ش که‌ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿كُفَرْنَا بِكُمْ﴾ نی‌مه‌باوه‌پمان نی‌یه‌به‌(ثایینی) نی‌وه‌ ﴿وَنَدَا يٰبَنَاتِ وَيٰبَنَاتِ﴾ وه‌په‌یدابوو له‌نی‌وان نی‌مه‌و نی‌وه‌دا ﴿الْعَدَاوَةِ وَالْبَغْضَاءِ أُنْثَىٰ﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بۆ هه‌میشه ﴿حَتَّىٰ تَوَدَّعُوا بِاللَّهِ وَخَدَمَهُ﴾ تا کاتیک که‌پروا به‌خوای ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ جگه‌له‌وقسه‌یه‌ی ئبراهیم که‌به‌باوکی ووت ﴿لَا اسْتَغْفِرُكَ لَكَ﴾ بی‌گومان داوای لی‌خُوشبونن بۆ نه‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلَكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من‌هیچ به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبه‌ر خوادا بۆ تو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌نیا پشتمان به‌تو به‌ستوه ﴿وَالَيْكَ أُنْبِئْنَا﴾ وه‌هر بۆ لای تو که‌پا‌وینه‌ته‌وه ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ر نه‌ج‌امیش هه‌ر بۆ لای تو یه. (۴) ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً﴾ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ﴿بِه مَایه‌ی گومپایی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌پ بوون ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خُوشبه نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾ به‌پاستی هه‌ر تویت زالی کاره‌جی. (۵)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَّبِعِ الْآيَاتِ الْكَافِرَةَ ۚ ﴿٦﴾ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةَ اللَّهِ وَقَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهَىٰ عَنْهُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَىٰ عَنْهُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيَكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهِجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمُ لَهُمْ أَنْفَقُوا
ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَاوُاْ الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

- کاروباری

پیغمبر (ﷺ)

پیغمبر (ﷺ)

پیغمبر (ﷺ)

فرمودی: (حاطب)

نعمه چسبی؟

حاطب روتی: نهی

پیغمبر پهلای

مه که امن که سبک

بهم ختم

خستوبه پان

فرمودی و لسان

نعمه ، به لام

کفر ریانهی که

له که لسان هموین

ختم و که سیان

همه مان و

مندال کانین

ده پارین، به لام

من که س و کارم

نیه پازنگاری مان

و مندال کان بکات،

پیغمبر خورش بود چاکه و منه تیکم به سر ریانه و نه بیست که به قویه و خزمه کان بپارین و نه من که نه کارم
کرد و نه بی بی با و نه بویم یان پاشگیز بویتمه و نه له نایینه کم یان پازی بویم به بی با و نه پاش
موسلمان بویم، نه دجا پیغمبر (ﷺ) فرمودی: (پاست ده کات)، عومر روتی: نهی پیغمبر (ﷺ) لیم
که ری با بدم له که رندی نه ناپاکه، پیغمبر (ﷺ) فرمودی: (بیگومان نه حاطب به به شداری-

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ آيَاتُ﴾ سویند به‌خوا بی گومان بق یتوه همه له شیرایم و پرواداره‌کاندا ﴿آیَةُ﴾
 حَسَنَةً ﴿سَرَّ مَشَقَّتِکِی جوان﴾ ﴿لَنْ كَانَ یَرْجُوا﴾ بق که سیت که نومید و میوای بیی ﴿اللَّهُ وَالْیَوْمِ﴾
 الْآخِرِ ﴿به خوا و به‌پژدی نوای﴾ ﴿وَمَنْ یَقُولُ﴾ ودهر که سیت پشت مه لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ﴾
 نه‌وه به‌راستی مه‌ر خویای بی نیازو ده‌وله‌مه‌نور ﴿الْمُحْسِنُ﴾ شایسته‌ی ستایش. ۶ ﴿عَسَى﴾
 اللَّهُ أَنْ یَجْعَلَ ﴿دلنیا بن خوا دروست ده‌کات﴾ ﴿یَنْتَکِرُ بَیْنَ الدِّینِ﴾ له‌نیوان یتوه و نه‌وانه‌ی ﴿عَادِیْتُمْ﴾
 بَیْنَهُمْ ﴿نورمنایه‌تیتان له‌گال کردون له‌وان﴾ ﴿مُؤَدَّ﴾ بق‌ستایه‌تی و خورشه‌ویستی (به‌نیمان
 می‌نای تدریه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌توانایه ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی خورشوبوی
 میهره‌بان. ۷ ﴿لَا یَنْتَکِرُ اللَّهُ﴾ خوا پیتان لی ناگریت ﴿عَنِ الدِّینِ﴾ له‌گال نه‌وانه‌ی ﴿لَمْ﴾
 یَقْبَلُکُمْ ﴿که جه‌نگیان له‌گال نه‌کردون﴾ ﴿فِی الدِّینِ﴾ له‌سەر شه‌م بینه ﴿وَلَمْ یَخْرُجُوا﴾ وه
 ده‌ریان نه‌کردون ﴿مِنْ دِیْنِهِمْ﴾ له‌جیکه و شویته‌کانفتان ﴿أَنْ تُولَیْمُ﴾ که چاک‌یان له‌گال
 بکن ﴿وَتَقْبَلُوا إِلَیْهِمْ﴾ وه‌دلیمان له‌گال بنویتن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ مُّقْسِطٌ﴾ به‌راستی خوا
 نه‌وانه‌ی خورش نه‌وی که دادگرن. ۸ ﴿إِنَّمَا یَنْتَکِرُ اللَّهُ﴾ بی‌گومان خوا بی گریتان لی ده‌کات
 ته‌نھا ﴿عَنِ الدِّینِ فَتَلَوْکُمْ﴾ له‌وانه‌ی که جه‌نگیان له‌گال کردون ﴿فِی الدِّینِ﴾ له‌سەر دین
 ﴿وَأَخْرَجُوکُمْ مِنْ دِیْنِهِمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردون له‌جیکه و شویته‌وارتاند ﴿وَعَلَّوْهُمُ عَلَى إِخْرَاجِهِمْ﴾
 وه‌یارمه‌تی یان دلوه له‌سەر ده‌رگریستان ﴿أَنْ تُولَیْمُ﴾ (به‌رگریتان ده‌کات) له‌وه‌ی
 که بق‌ستایه‌تی یان له‌گال بکن و به‌دل‌ستیان دل‌بنین ﴿وَمَنْ یَقُولُ﴾ وه‌مه‌ر که سیت
 بق‌ستایه‌تیان بکات ﴿فَأُولَئِکَ مُمَّا الظَّالِمُونَ﴾ نا نه‌وانه‌ی خویان سته‌مکارن. ۹ ﴿بِأَيِّهَا الدِّینِ﴾
 اَسْتَوُا ﴿نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان می‌ناده﴾ ﴿إِذَا جَاءَکُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ ته‌گهر نافرده‌تانی نیماندار
 هاتن بق‌لاتان ﴿مِنْ جَنَّتٍ﴾ به‌کج کری ﴿فَاتَّخِذُوهُنَّ﴾ تاقی یان بگنه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِیمَنِی﴾
 خوا به‌باوه‌ری نه‌وان زاناره ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ﴾ نیجا ته‌گهر زانیتان نه‌و (نافرده‌تانه)
 ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌پدارن ﴿لَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْکُفَّارِ﴾ نه‌وه مه‌یانگیپنه‌وه بق‌لای (می‌رده) بی
 پرواگانیان ﴿لَا مِنْ حِلٍّ لَّهُمْ﴾ نه‌وه نافرده‌تانه‌ه‌لآن بق نه‌و می‌رده بی باوه‌پانه ﴿وَلَا هُمْ یَخْلِفُونَ﴾
 لَنْ ﴿وه نه‌وه می‌ردانه‌ش بق نه‌و نافرده‌تانه‌ه‌لآن ﴿وَوَلَّوْهُمُ مَا أَنْفَقُوا﴾ وه نه‌وه‌ی
 (می‌رده‌کانیان) خه‌رجیان کردوه، بیباندنه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ هیچ گونا‌ه‌میکتان له‌سەر
 نی به ﴿أَنْ تَنْکِحُوهُنَّ﴾ که شه‌م نافرده‌تانه‌ساره بکن ﴿إِذَا أَتَیْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ ته‌گهر
 ماره‌یه‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُنْکِحُوا بِیْسَمِ الْکُفَّارِ﴾ ژنه کافره (بی نامه) کان لای خوتان
 پامه‌گرن ﴿وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾ یتوه دلوی نه‌وه بگنه‌وه که خه‌رجتان کردوه (بق ژنه
 کافره‌کانفتان که نیسته‌چوونه‌ته لای کافران) ﴿وَلَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا﴾ نه‌وانیش با داوای نه‌وه
 بکن که خه‌رجیان کردوه (بق ژنه موسولمان بو‌ه‌کانیان که هاتونه‌ته لای یتوه) ﴿ذَٰلَکُمْ﴾
 حُکْمُ اللَّهِ ﴿شه‌مه‌ه‌رمانی خویای﴾ ﴿حُکْمُ بَیْنِکُمْ﴾ بپیار نه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه
 خوا زانای کاریه‌جی به. ۱۰ ﴿وَإِنْ لَکُمْ﴾ ته‌گهر له‌ده‌ستتان چوو ﴿شَیْءٌ مِنْ أَرْجَکُمْ﴾ به‌کیک
 له‌خیزانه‌کانفتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْکُفَّارِ﴾ بق لای بی باوه‌پان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ یتوه‌ش توله‌تان لی
 سه‌ندن (و غنیمه‌تتان گرت) ﴿فَاتَّوَا الدِّیْنَ ذَمَّیْتُ أَرْجَکُمْ﴾ نیجا (له‌و غنیمه‌ته) بده‌ن
 به‌وانه‌ی که ژنه‌کانیان بق‌شوره ﴿بِئَلَّ مَا أَنْفَقُوا﴾ به‌شه‌نداره‌ی نه‌وه‌ی که خه‌رجیان کردوه
 ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بترمن له‌و خویای ﴿الَّذِی أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ که یتوه پرواتان بی می‌ناده. ۱۱

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ته ی پټفه مېر (کَلَّا) ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هر کاتیک تافره تانی ټیماندار هاتن بولات ﴿يَا بَنَاتُ﴾ که په پمانت له گه ل بیه ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يَفْرَقَنَّ بَيْنَهُ﴾ له سره نه وهی که دانه ټین به هاویه شی خوا ﴿شَيْئًا﴾ هیچ شتیک و ﴿وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَفْهِنَنَّ﴾ دوی پیسی نه که ن و ﴿وَلَا يَنْظُرَنَّ إِلَىٰ مِمَّا فِي الْأَرْحَامِ﴾ مندا لانی خویان نه کولن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِنَّ مِنْ بَيْنِهِمَا﴾ هیچ جوره بوختانیک مه لته به ستن ﴿بَيْنَ الْأَيْمَنِ وَالْأُخْبَرِ﴾ له ټیوان ده سست و پی یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّ أَمْرًا﴾ وه بی فرمانیت نه که ن له هیچ کاریکي چا که دا ﴿يَا بَنَاتُ﴾ ترش په پمانیان له گه ل بیه سست ﴿وَأَسْتَفِيزَنَّ اللَّهُ﴾ وه له خوا دلوی لږ خورشوونیان بویه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به پاستی خوا لږ خورشووی میهره بان. (۱۲)
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی نه و که سانه ی که باوره پتان هیناوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غِيبَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ که سانی که خوا غزه بی لږ گرتوون مه یکن به دوستی (کیانی) تان ﴿فَدَسَّاسُ﴾ بین آخره ﴿به پاستی نه وان بی هیوا بوون له (پاداشتی) بډی دوی ﴿فَكُنَّا نَسُوءُ الْكُفْرَ﴾ هر چوڼ بی بهویان بی هیوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له مردوی ناو گره ستان. (۱۳)

سورتی ﴿الصف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده ی میهره بان. ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ به پاکي و بیکه ردی یادی خوا ده کات هر چی له ناسمانه کان و له زهوی دلیه ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْغَيْبِ الْحَكِيمِ﴾ وه نه و زالی کار به چی به. (۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی نه وانه ی که بهرواتان هیناوه ﴿لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ بچی نه وی نه یلټن نه دجاسی تاده ن. (۲) ﴿كَذَرْنَا عَنْ عِبْدِ اللَّهِ﴾ زکر مایه ی پی و توره ی به لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ که له سه به ک بلټن کرده وی پی نه که ن. (۳) ﴿إِنَّ اللَّهَ غِيبَ الْغَيْبِ﴾ به پاستی خوا که سانیکی خورش دموه ﴿يَنْظُرُونَ فِي سِجِّينٍ﴾ که به یه ک ریز ده جهنگن له رټی خولدا ﴿كَانَهُمْ يَنْتَرُونَ مُنْجِزًا﴾ نه لیت کرشکیکی قایمی چه سپیوون. (۴) ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (پیر یکه رموه) کلټیک که موسی به که له ک ی روت ﴿يَنْفَعُكُمْ لِمَ تَقُولُونَ﴾ ته ی که له ک م بچی شازرم دده من ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا به دلیا به روه ده زلفن ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که من غیر دوی خوا م بولای ټیوه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتیک لایان دا له مق ﴿لَوْ أَنَّ قُلُوبُهُمْ﴾ خرافان دلی وه رکیان ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا رټنموونی که ل له رټی ده چو نا کات. (۵)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرُ
عَلَى تَحْقِرَةِ نُجُجِكُمْ مِنْ عَذَابِ الْعَذَابِ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالْحُجَّةِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا أَنْصَرُّ
مِّنَ اللَّهِ وَفَنَحْ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

هَذِي هَاتِلَه

خوار و روی نایبه تی

(۱-۱۴) سورتهی

(الصف): ﴿سَبِّحْ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

... فَأَمْنُ بَعَثُوا

ظالمین﴾ نیما می

نه محمد و تورمزی و

حاکیم ده گنجه سوره

له عه بدو لای کبری

سه لامه (په زای

خوای لی بی ده لی:

چند کسبک له

ماره لانی پیغمبر

(ﷺ) پیکه سوره

دلیب هتبورین

نصمان ده کرد ،

روتمان خزنک

بمانز لایه کام

کرده وه یه

خو هه و یستره لای

خو بمانکر لایه ، جا

خوای گوره نه نایه تانه ی ناره خواره وه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي ... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا
كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مِّنْ صُحُفٍ﴾ عبدالله ده لی پیغمبر (ﷺ) سورتهی کس خوار و ده بمان تا کتلی هات.

نایه تی (۷) سورتهی (العاقه): قال النبی (ﷺ): (نصرت بالصبا وأهلك عاد بالدينور) (رواه البخاري

ومسلم). پیغمبر (ﷺ) فه رمویه تی: (من به شنه ی شه مال سه خرام وه گ لی عادیش به په شه باله تاو چورن).

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیریکره‌وه) کاتیک که عیسی کوپی مریهم ووتی ﴿يَسْتَعِزُّ إِشْرَاءً﴾
 اِنِّي نهي کورانی به‌عقوب بیگومان من ﴿رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ نیردرای خوام بولای نیوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ الْوَحْيِ﴾ نه‌و ته‌وراته‌ی که له پیش مندا هاتوره به‌پاستی دائه‌نیم
 ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ که له‌دوی من دی
 و ﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ناوی نه‌حمده ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ نینجا کاتیک که نه‌و (پیغمبره) یان بق هات
 ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ به‌چند نیشانه‌ی پوون و ناشکرا وه ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه‌مه
 جادویه‌کی ناشکرایه. ٦ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ جا کی له‌و که سه‌سته‌مکارتره ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ﴾
 الْكُذْبَ که درق هه‌لبه‌سستیت به‌دهم خاوه ﴿وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ له کاتیکدا که بق
 نیسلام بانگ ده‌کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا پئیمونی گلی ستم کار ناکات.
 ٧ ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده‌یانه‌وی پوونکی دینی خوا بکوژیننه‌وه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌(فوی)
 ده‌میان ﴿وَاللَّهُ مَعُ ثَوْرٍ﴾ وه خوا پوونکی خوی ته‌واو ده‌کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی
 باوه‌پانیش پی یان ناخوش بی. ٨ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا نه‌و زاتیه که پیغمبره
 خوی ناردوه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به پئیمونی و نایینکی پاست و درسته‌وه ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى﴾
 الَّذِينَ كُفَرُوا تا به‌سره‌موو نایینکدا سهری بخات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌رچنده‌ه‌ویه‌ش
 په‌یداگه‌رانیش پی یان ناخوش بی. ٩ ﴿يَتْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سانی که باوه‌پتان هیناوه
 ﴿عَلَى الْأُكُفِّ عَلَى نَجْوَةٍ﴾ نایا بازرگانه‌کتن نیشان بدهم ﴿تُجِيبُكَ﴾ که پزگارتان بکات ﴿بَيْنَ﴾
 عَذَابِ أَلِيمٍ له سزایه‌کی پر له نازار. ١٠ ﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازرگانه‌کس نه‌میه)
 باوه‌پ پئین به‌خوا و پیغمبره‌که‌ی ﴿وَتُحِبُّونَ﴾ وه تیپکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پی‌ی
 خوادا ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به سامان و گیانی خوتان ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌مه‌تان باشتره بق
 خوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه بزائن. ١١ ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (نه‌وسا خوا) له
 گونا‌ه‌کانتان خوش ده‌بی ﴿وَيَذَلِّكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (له پژی دوایدا) ده‌تان خاته باخاتیکه‌وه
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جۆگه‌ی ناوی زور به‌زیراندا ده‌پوات ﴿وَتَسْكُنُ فِيهَا﴾ (وه
 ده‌تانداته) خانو کوشکی زوری پاک و خوشه‌وه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له به‌ه‌شانی جیگای
 مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی دان ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌میه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره. ١٢ ﴿وَأُخْرَى﴾
 غَيْرُهَا وه شتیکی ترکه‌حزنی لی ده‌که‌ن ﴿نُصْرٌ مِنَ اللَّهِ﴾ (که بریتی له) یارمه‌تی دانه له
 خاوه ﴿وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾ وه پزگارکردنیکی نزیک (نازادکردنی شاری مه‌که‌ه) ﴿وَنَجْوَى الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه (به‌مه) مزده بده به‌نیعمانداران. ١٣ ﴿يَتْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌پتان
 هیناوه ﴿تُحْمَلُونَ أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ بین به یارمه‌تی ده‌رانی (نایینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 مه‌روه‌ک عیسی کوپی مریهم ووتی ﴿لِلْخَوَارِجِ﴾ به‌ه‌اوپئ تاییه‌تیه‌کانی خوی ﴿مَنْ﴾
 أَنْصَارٌ إِلَى اللَّهِ کی یارمه‌تی ده‌ری منه بق لای خوا ﴿قَالَ الْخَوَارِجُ﴾ ه‌اوپئکانی ووتیان
 ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ نئمه یارمه‌تی ده‌رانی (دینی) خواین ﴿فَلَمَّا نَفَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نینجا
 ده‌سته‌به‌ک له نه‌وه‌ی نیسرائیل باوه‌پتان هینا ﴿وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾ وه ده‌سته‌یه‌کیشیان بی
 باوه‌پ پوون ﴿فَأَيْدِنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نئمه‌ش پشتیوانی نه‌وانه‌مان کرد که باوه‌پتان هینا ﴿عَلَى﴾
 عَذَابِهِمْ له به‌رانبهر نه‌وانه‌کانباندا ﴿فَأَصْحَابُ الظُّلُمِ﴾ بویه سه‌رکه‌وتن و زال پوون. ١٤

سُورَةُ الْاَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ الْمَوْتُ الَّذِي تُفَرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

فایہ کی (۲۲)

سہ ماہی

(العاقبة) : قال

رسول اللہ ﷺ :

لأن في الجنة مائة

سيرة أعمدة

المجاهدين في سبيل

ما بين

الدرجتين كما

بين السماء

والأرض... (رواه)

البخاري

پیشقدمیوں خواہ

﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ و مَلِكٌ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ:

(پیشگویمان

للهبعضه شمتوا سعد

بلکہ مہربان، خوا

تامادەي گروپ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الميتاوى

(سہ ماہی)

تایہنی خواتین

تۆمۈرگۈش، ئىۋان ۋە مەۋىيە مەر پەلەمپەكى تېلەپەمپەكى تۈر ئۆمۈرگۈش ئىۋان ئاسمان ۋە زەۋى دەپتە.

الباقی (۱۸) سورۃ (المعارج): عن أسماء بنت ابی بکر (رضی اللہ عنہا) قالت: قال لی النبی (ﷺ): (لا تمکی فیوکی

طایفه (مطلق علیه)، نامشمار کسی که در آن مردان خود را با نامی خاص و مشخص (ع) نام می‌نویسند (بیهوشان)

کلی مکرموه (له کيسه و شتي ترهه دممکي په شتي) نه گينا خواش به خشيښي خوی له تو ده گريته وه.

سورتی ﴿الجمعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾
 ته‌سبیحاتی خدای ده‌کات ﴿مَّا فِي السَّمُوتِ﴾ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي﴾
 الْأَرْضِ ﴿وَهُ نُهْوَی له‌زه‌وی دایه﴾ ﴿أَتْلُكِ الْقُدُوسِ﴾ (نه‌و خوالیه‌ی) که پاشایه‌کی
 پاک و بی‌گه‌ردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی کار به‌جی‌یه. ۱ ﴿مَرْ أَلَّی﴾ خوا نه‌و زاته‌یه
 ﴿تَبْتَثُ فِي الْأَنْبِیَّتِینِ﴾ که ناریدویه‌تی له‌ناو نه‌خوینده‌واراندا (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولَا﴾
 یته‌ی ﴿بِیْفَه‌مب‌رِکَ له‌خوِیان﴾ ﴿بَنَظَرَا عَلَیْهِمَ وَابْتِیَءَ﴾ ده‌خوینتیته‌وه به‌سه‌ریاندا
 نیشانه‌کانی خوا ﴿وَنَزَّحِیْمَ﴾ پاکیان ده‌کات ﴿وَنُفَعِیْمُ الْکُتُبِ وَالْحِکْمَةِ﴾ وه‌قورئان و
 نه‌رموده‌ی (پر‌سوریدیان فیرده‌کات ﴿وَأَن کَاثُرَا مِن قِتْلٍ﴾ هر چه‌ند نه‌وان
 له‌پیتهدا ﴿لَیْی ضَلَّلُوا مِنْهُنَّ﴾ له‌گومرایه‌کی ناشکرادا بیون. ۲ ﴿وَالْآخِرِینَ مِنْهُنَّ﴾ وه
 (په‌وانه‌شی کریدوه‌ی) که لانی که‌ی جگه له‌وان ﴿لَمَّا یَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ که هیتشتا
 پی‌یان نه‌گه‌یختیون (و موسولمان نه‌بیون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی
 کار دروسته. ۳ ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌هره‌یه‌کی خوالیه‌ی به ﴿لَیْزِیهِ مِن بَقَاةٍ﴾
 نه‌یدا به‌هر که‌سیک (خو‌ی) بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا خاوه‌نی
 به‌هره و به‌خفشی گه‌ورده‌یه. ۴ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌رهاتی نه‌وانه‌ی
 ﴿حُتِلُوا الْقُوزَنَةَ﴾ که ته‌وراتیان درا به‌سهردا ﴿ثُمَّ لَمْ یَحْمِلُوا﴾ له‌پاشان مه‌لیان
 نه‌گرت (په‌فکاریان پی نه‌کرد) ﴿مَثَلُ الْجَنَانِ﴾ وه‌ک گوی دریتکه ﴿حُمِلَ اسْفَارًا﴾
 که کتیبیکی زللی مه‌لگرتبی (سورودی لی نابینی) ﴿وَبَنَسْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای
 چه‌ند خراب نموونه‌ی نه‌و که‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآیَاتِ اللَّهِ﴾ که نیشانه‌کانی خویان
 به‌درقزانی ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ وه‌خوا پی نموونیی که‌لی سته‌مکاران
 ناکات. ۵ ﴿قُلْ بَنَایَا الْاٰدِیَةِ مَاذَرَا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَکُمْ﴾) بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی که
 له‌سه‌ر دینی جووله‌کن ﴿إِنْ رَعَنْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پیتان وایه ﴿أَنْتُمْ اَوْلَیَا بِاللَّهِ﴾ که
 به‌پاستی نیتوه دقستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه له‌خه‌لکی تر ﴿تَتَمَنَّوْا﴾
 اَمَوْتُ که‌وا بوو دلوی مردن بکه‌ن ﴿إِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِینَ﴾ نه‌گه‌ر نیتوه پاست ده‌که‌ن.
 ۶ ﴿وَلَا یَتَمَنَّوْنَهُ اَبَدًا﴾ وه‌نه‌وانه مه‌رگیز دلوی مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ اٰیٰتِیْهِمْ﴾
 له‌به‌ر نه‌و (گوناهانه‌ی) که به‌ده‌ستی خو‌یان پیتشیان خستوه ﴿وَاللَّهُ عَلِیْمٌ﴾
 بِالْظٰلِمِینَ ﴿وَه‌خوا ناگاداره به‌ستم کاران. ۷ ﴿قُلْ اِنْ اَمَوْتُ اَلَّذِی﴾ بلی به‌پاستی
 نه‌و مردنه‌ی که ﴿تَفَرُّوْنَ مِنْهُ﴾ لی پاده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ مُلَاقِیْکُمْ﴾
 بی‌گومان پیتان ده‌کات و تووشتان ده‌بی ﴿لَنْ تُرَدُّوْنَ﴾ له‌پاشان
 ده‌گه‌ر پتیرینه‌وه ﴿إِلَّا عَلَیْرِ الْاَلْفِیِّ وَالْاَلْفِیْنِ﴾ بق‌لای خدای زانا به‌ناشکراو نه‌یتی
 ﴿نَبِیِّکُمْ﴾ نینجا مه‌والتان پی ده‌دات ﴿بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد. ۸

﴿يُنَادِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه‌واله‌ی که با و م‌پتان میناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگدا بق نویژ
 ﴿مِنْ نَذْرِ الْجُمُعَةِ﴾ له یژدی مه‌ینی دا ﴿فَاسْتَوُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌پله به‌لن بق یادی خوا (و نویژ
 مه‌ینی) و ﴿وَذَكِّرُوا أَنْبَاءَ﴾ باز له‌کهن و به‌لشتن به‌ینن ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ تانه‌ره بق نیوه چاکتره ﴿إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بزانن و تی بگن. ۹ ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نویژی مه‌ینی ته‌واویدو
 ﴿فَاسْخِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ شیتر بلویدنه‌ره به‌سه‌ر زه‌ویسی دا ﴿وَأَنْتَفِعُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ وه دوا‌ی به‌سق و
 بلذی خوا بکن ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ زکد یادی خوا بکن ﴿تَلْكَرُ فُلُوحُونَ﴾ بق نه‌وه‌ی بزگارو سه‌ر
 نه‌رازیبن. ۱۰ ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ مَرَا﴾ هه‌ر کاریکی بازگانی یا کاریکی بی‌ه‌وده ببینن ﴿انْقَضُوا إِلَيْهَا﴾
 بلو‌هی لی نه‌کن بق‌لای نه‌ر بازگانی به ﴿وَتَرْكُوكَ قَائِمًا﴾ وه تکر به‌جی بیلن به‌ راوه‌ستای (له‌سه‌ر
 نوانگه) ﴿فَلَنْ مَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی نه‌وه‌ی لای خوا‌یه چاکتره ﴿مِنْ أَلْفِهِ وَبَيْنَ
 الْيَجْرِ﴾ له‌شتی بی موده‌و بازگانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ أَلْرَزِقِينَ﴾ وه‌خوا باشترینی بلذی ده‌رانه. ۱۱

سورتی ﴿الْمُلَقِّينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿إِذَا جَاءَ الْمُشْفِقُونَ﴾ کاتیک
 که دو‌ه‌وان بی‌ته لات ﴿قَالُوا نَحْنُ إِنَّكَ لِرَسُولٍ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین که به‌پاستی تو
 پی‌ته‌مبه‌ری خولیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لِرَسُولِهِ﴾ وه دیاره خولیش ده‌زانی که تو ره‌وانه‌کراوی
 نه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَنْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُشْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بی‌گومان دو‌ه‌وان
 درو‌زین. ۱ ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سو‌چنده (سوق‌کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بق خویان)
 ﴿فَصَبُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نینجا پی‌ی گری (خه‌ک) بیان ده‌کرد له‌پی‌ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاستی نه‌وان کاریکی خراپ‌یان ده‌کرد. ۲ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ی
 که‌ووترا له‌به‌ر نه‌وه بوو که به‌پاستی نه‌وان باوه‌ریان میناو ﴿لَمْ يَكُونُوا﴾ له‌پاشان بی
 باوه‌ریوون ﴿نَطِيعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ نینجا مقد‌رنا به‌سه‌ر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ نیت نه‌وان
 هیچ تی ناگن. ۳ ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان ببینیت ﴿تَفْجَأَكَ أَجْنَابُهُمْ﴾ له‌ش و
 قه‌لافه‌تیا‌ن سه‌رسامت ده‌کات ﴿وَأَنْ يَقُولُوا نَسْنَعُ لِقَوْمِهِمْ﴾ وه نه‌گه‌ر قسه بکن گو‌ی له
 قسه‌که‌یان ده‌گریبت ﴿كَأَنَّهُمْ خُضِبَ مُنْتَدً﴾ (دوو‌ه‌وان) هه‌روه‌ک داری هه‌لسپی‌زداون
 ﴿خُضِبُونَ﴾ وا گومان ده‌به‌ن ﴿كُلُّ مَنبَحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار قیره‌یه‌ک بق‌سه‌ر نه‌وانه
 ﴿مَرَّ الْمَرْءِ﴾ هه‌ر نه‌وانن دو‌زمن ﴿فَاخْذَرَمْ﴾ که‌واته خرق‌یان لی بی‌ارژده ﴿فَلْيَنْظُرْ اللَّهُ﴾ خوا
 بیان‌کری (یان خوا له‌ناویان به‌ری) ﴿أَنْ يُلَاقِيَهُمْ﴾ چون وه‌رده‌گرتی‌زین (له‌محس). ۴

وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَارِئُ وُجُوهِكُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ
مِنْهَا أَلَا ذَلَّ لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤْخِرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

- عهده لای کبری
نوبه ی روتی: مان و
داراییتان مبه خشن
به و که سانه ی له
دهوی پیغه مبه ران
تا بلوه ی لی بکن،
وه سولند بی
نکر که پابنه به بق
مه دینه به میند
دهمه لاند لره کان
لاواند ریسواکانی لی
دهرده کن، زهید
دهلی منیش نه
قسه ی عهده لایم بق
مامم یا عومر
کترابه وه نه ویش
روتی به
پیغه مبه ر (ع)
پیغه مبه ریش منی
بانگ کرد منیش
قسه که م بق
کترابه وه، نه دجا

ناردی به شون عهده لای کبری نوبه ی و هاره که کانیدا نه وایش ده مستیان کربه سوتند خواران که نه یان
ووتوه، نیت پیغه مبه ر (ع) باوهی به قسه کی من نه کرد، قسه ی عهده لایم به راست زانی، نه وسا
تووشی داخ و خله نیک بیوم که هرگز تووشم نه ووی یوت نیت بق خرم له مالدا دانیشت، مامم پس ی
روم: چی وای لی کردی نه قسه به بگیت، که پیغه مبه ر (ع) به لوتنی دلتیت و بوغزاندیت -

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ كَاتِبْكَ هِيَ يَان بُووترى ﴿تَقَالُوا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ وەرن بى لای پېغه مېرى
 خوا تا دلواى لېبورىنتان بى بکات ﴿لَوْ اَرَادُوا زُرْعَتَهُمْ﴾ (سەرپېچى دەكەن) سەريان با دەدەن
 ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وە دەيان بېنىت زور وەرئەگېن ﴿وَعَمَّ سَتَعْبِرُونَ﴾ لەكاتېكدا كە ئەوان
 خۇيان بەگەوردە دەزانن. ٥ ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بى ئەوان بەكسانە ﴿أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾ دلواى
 لېبورىنيان بى بکەيت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ يا دلواى لېبورىنيان بى ئەكەيت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾
 مەرگىز خوا ئى يان خۇش ئابى ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بەپاستى خوا پېغموونى
 كەلى لەرئە لادەران ناكات. ٦ ﴿مَنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئەوان ئەو كسانە كە دەلئىن: ﴿لَا تَنْفَعُوا
 عَلَىٰ مِنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ دارايسى مەبەخشن بە ئەوانەى كە لەكەل پېغه مېران ﴿حَتَّىٰ
 يَنْفَعُوا﴾ تا بلووى ئى بکەن ﴿وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ﴾ لەكاتېكدا مەرچى كەنجىنەكانى
 ئاسمانەكان و زەوىسى مەبە مەموى مى خواپە ﴿وَلَكِنَّ الْمُتَشَكِّكِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بەلام دور
 پورەكان نازانن. ٧ ﴿يَقُولُونَ لَنْ رُجِعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دورپورەكان) دەلئىن سوپىندىنى ئەگەر
 كەپاينەوہ بى مەدینە ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ أَغْرَابًا مِّنَ الْأَذَلِّ﴾ بېگومان دەسەلا تدار و بەرئەكان لات و
 بى رېزەكان لە مەدینە دەردەكەن ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ رېزو كەوردەى تەنھا بى خوا و بى
 پېغه مېرى خوا و ﴿وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بى باوردارانە ﴿وَلَكِنَّ الْمُتَشَكِّكِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بەلام
 دورپورەكان نازانن. ٨ ﴿يَتَالِيَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كە باورەتان مېناوہ ﴿لَا تُلْهِكُمْ
 أُمُورُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالان بى ناكاتان ئەكەن لەيادى خوا ﴿وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ مەر كەسېك واپكات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾ ئا ئەوانە خۇيان خەسارۆمەندن.
 ٩ ﴿وَأَنْفَعُوا مِمَّن رَزَقْتَكُمْ﴾ بېەخشن مېندى لەو رېزىيانەى پېمان داوون ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ
 أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ﴾ پېش ئەوہى مردن پەخە بە يەكېكتان بگرئە ﴿يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخْرَجْتَ﴾ ئەوسا
 بلأيت : خواپە خۇزگە مردنى منت نوابخستايە ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بى علوہ مېكى نزيك
 ﴿فَأُخْرِجْ﴾ جا مال مېەخسايە و ﴿وَأَكُنْ مِنَ الْمُنْجِينَ﴾ لە چاكان بووماپە. ١٠ ﴿وَلَنْ يُغْفَرَ
 اللَّهُ لِنَفْسٍ﴾ مەرگىز خوا مېچ كەسېك دوا ناخات (لەمردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ كاتېك
 كەوختى (مردنى) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وەخوا شارەزايە بەوہى كە دەيكەن. ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُدُونَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُدَّ بَلَى وَرَبِّي
لَتُعَذِّبُنَّ لَتُنَبِّئُنَّ يَمَاتَعْمَلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْمَعُهُدَّ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتْ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا
أَلَّا تَنْهَرُ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

- نه دجا خواى

كهوده نه م

نايه تانهى دابه زاند

﴿إِذَا جَاءَكَ

الْمُنَافِقُونَ قَالُوا

نَخْنَعُكَ إِنَّكَ لَتَسُوِلُ

اللَّهُ... ثُمَّ الْغَنِينَ

يَقُولُونَ لَا تَنْقَلِبُوا

عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ

اللَّهِ حَتَّى

يَنْفَضُّوا...﴾

نه دجا پتفه مبر

﴿وَلَا نَارِدَى

به دجا و نندما و

نايه نه م كاني

خويند موه كه

دابه زيويون و

نه م موى:

(يَكُفِّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ)

زهيد خواى كه وده

راستى نه م كاني

تلى دهر خست).

نايه تى (٢٢) سورهتى (المهارج): قال رسول الله (ﷺ): (آية المنافق ثلاث: إذا حدث

كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر) (رواه مسلم و بخاري). پتفه مبر (ﷺ) نه م موى:

نیشانهى دوپروو سيانن، ههركات قسه بكات درق دهكات، هه پهيمان به تئنى بدات دهيشكيئنى،

ههركات دهمه قالىئى له گهال له سيكدا بيئت جنيو ده دات.

سورته‌ی ﴿التقاین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿يَسْجُدُ﴾ ستایشی خوا ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌﴿لَهُ الْمَلَكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بقی نه‌وه‌﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بقی نه‌وه‌﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌نه‌وه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته‌. (۱) ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه‌که‌ئی‌وه‌ی دروست کردوه‌﴿فَمَنْكَرٌ كَذَابٌ﴾ نینجا هه‌ندی‌کتان بی‌باوه‌پرو ﴿وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌پدارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌هر شتی‌ک که‌نه‌جامی ده‌ده‌ن. (۲) ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌به‌حق و پاستی ﴿وَصُورَكُمْ فَاُحْسَنَ صُورَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کی‌شاون ﴿وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ره‌نه‌جام هه‌ر بۆلای نه‌وه‌. (۳) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه‌وه‌به‌وه‌ی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَالِمُ بِلَدَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانایه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌روندایه‌. (۴) ﴿الَّذِي يَأْتِيكَ بُرْهَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئایا پی‌تان نه‌گه‌یشتوه‌هه‌والی نه‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بی‌باوه‌پروون له‌مه‌و پی‌ش ﴿فَذَاقُوا وَتَالَ أَمْرُهُمْ﴾ بۆیه‌چه‌شتیان تو‌له‌ی کاری خویان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بقی نه‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت. (۵) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌و(سزایه‌) بی‌گومان به‌هۆی نه‌وه‌وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که‌پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان بۆهات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه‌﴿فَقَالُوا أَأَبْرَأُ مِنْهُمْ فَأَشْرِكُوا﴾ که‌چی ده‌یان ووت چۆن نه‌بی‌ئاده‌می یه‌که‌له‌خۆمان پی‌نموویمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ نینجا بی‌پروا بوون و پرویان وه‌رگێرا ﴿وَالسُّعْفَىٰ اللَّهُ﴾ وه‌خو‌اش بی‌نیازی نواند (له‌باوه‌په‌ینانیان) ﴿وَاللَّهُ غَفِيرٌ حَمِيدٌ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه‌. (۶) ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌باوه‌پان وایان ده‌زانی ﴿أَن لَّن يَسْعَوْا﴾ که‌(له‌پۆژی دوا‌یی‌دا) زیندوو ناکرینه‌وه‌﴿قُلْ بَلَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿ﷺ﴾) پی‌یان بلی‌به‌ری‌وه‌للا ﴿وَرَنَىٰ لَشَيْئٍ﴾ سو‌یند به‌په‌روه‌ر دگام بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه‌﴿ثُمَّ لَنُنَازِلَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ دلنیا‌بن پاشان هه‌والتان پی‌ده‌دری‌ت به‌وه‌ی که‌کردووتانه‌﴿وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ئه‌مه‌بقی خوا ئاسانه‌. (۷) ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ که‌واته‌باوه‌پ‌بینن به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالنُّورَ الَّذِي أُنْزِلَنَا﴾ به‌و پروناکی یه‌ی دامان به‌زاندوه‌(که‌قورئانه‌) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ئاگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. (۸) ﴿يَوْمَ نَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پادا‌شتان ده‌داته‌وه‌) له‌پۆژی‌کدا که‌کۆتان ده‌کاته‌وه‌بقی پۆژی کۆکرینه‌وه‌﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْقِيَامِ﴾ نه‌هه‌له‌ پۆژی زیانباری یه‌﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه‌هه‌رکه‌سێک به‌وا بی‌نی‌به‌خوا ﴿وَنُحْمَلْ سُلُحًا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپوشی ده‌کات له‌گونا‌هه‌کانی ﴿وَنُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه‌﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌چۆکه‌ئاری ندر به‌ژی‌ریاندا ده‌پوات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا ده‌می‌ننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه‌بردنه‌وه‌و سه‌رکه‌و‌تنی که‌وره‌. (۹)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَانْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ ﴿٢٥﴾

هوى هاتنه

غوار هوى

نايه تى (١٤)

سوره تنی

(التقابن): ﴿يا

ايها الذين آمنوا

إن من أفاعلكم

وأولادكم عدوًّا

لكم...﴾

تو دمنی و حاکیم

کثیرا و یانه توره له

عبدوللای کوی

عہ بیاسه

ووتی: نه م نایه ت

﴿يا ايها الذين

آمنوا إن من

أفاعلكم...﴾

دو دمنی و حاکیم

که سانیك دابه نى

خه لکی مه کک

بوون موسلمان

بوو بوون و به

نیاز بوون بین بر خزمهت پیغمبر (ﷺ) - له معنیله - به لام خیزان و منداک کانیان کیلیان
نه که پان برلن بر خزمهت پیغمبر جا که بینیان مارو کانیان له نایین هاردها بوون و بوستیان
ترله له خیزان و منداک کانیان بکه نوره نه دجا خواسی گموره در نه م نایه تى نارد خول نوره
﴿يا ايها الذين آمنوا إن من أفاعلكم وأولادكم...﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌پوون و نیشانه و به‌لگه‌کانی نئمه‌یان به درؤزانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه هاوه‌لی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیا ده‌مئننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَنَفْسُ الْمَصِيرِ﴾ وه سه‌ر نه‌نجامیکی زؤد خراپه. (۱۰) ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ ناره‌حه‌تی یه‌ك توشی (خه‌ك) نابیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هه‌ر كه‌سیك باوه‌پ بئنی به‌خوا ﴿يَجِدْ لَهُ سَبِيلًا﴾ خوا پی نموونی دلی ده‌كات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌هه‌مووشت ئاگاداره. (۱۱) ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ر بگن ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر پشتان تی کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ جا نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری نئمه‌یه ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ هه‌ر گه‌یاندنی پوون و ئاشکرای ئایینه. (۱۲) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا زاتیکه که جگه له‌و هیچ په‌رستراویکی راست نی یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با باوه‌رداران ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن. (۱۳) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بپواتان هئناوه ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوَّلَادِكُمْ﴾ به‌راستی هه‌ندئ له‌ؤنان و مندالانتان ﴿عَدُوًّا لَكُمْ﴾ دوزمنی ئیه‌ون ﴿فَاحْذَرُوهُمْ﴾ جا خؤتانیان لی بیاریزن ﴿وَإِنْ تَغَفَرُوا﴾ وه نه‌گه‌ر (لییان) ببورن ﴿وَتَصَفَحُوا﴾ وه واز بینن (لییان) ﴿وَتَغْفِرُوا﴾ وه (لییان) خوش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌وه بیگومان خواش لی خوش بسوی میهره‌بانه. (۱۴) ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ بی گومان دارایی و مندالتان هه‌ره‌وی تاقی کردنه‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا پاداشتی زؤد گه‌وره‌ی له‌لایه. (۱۵) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که‌وابوو له‌خوا بترسن نه‌وه‌نده‌ی که ده‌توانن ﴿وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه گوئیایه‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾ وه مال بیه‌خشن که بق خؤتان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌وه‌ی پاریزدوو بی له‌چرووکی نه‌فسی خوی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو رزگار. (۱۶) ﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه‌گه‌ر قه‌رز بده‌ن به‌خوا به‌قه‌رزکی چاک ﴿يَضَعْفَهُ لَكُمْ﴾ چه‌ند به‌رانبه‌ری ده‌كات بؤتان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیئان خوش ده‌بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا سوپاسگوزاری له‌سه‌رخویه. (۱۷) ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای په‌نه‌ان و ئاشکراو ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی کاریه‌جی یه. (۱۸)

سورہ تی ﴿الطلاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناولی خوائی به خشنده می میهر بان. ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر
 ﴿﴾ (به نوممه ته که ت بلی) ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هر کاتی ویستان ژنانتان ته لاق بدهن ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ
 لِعَدَّتِ﴾ با ته لاقیان بدهن له کاتی عیده یاندا (نه و کاتی له حیز پاک بوونه ته وه له که لیان
 دروست نه بوون) ﴿وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾ وه عیده می (ژنه کانتان) به وردی بزمیزن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾
 ه له خوا بترسن که په روه ردگار تانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ نه و ژنانه دهرمه کهن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾
 له ماله کانی خویان (تا عیده یان ته واو ده بی) ﴿وَلَا تَخْرُجْنَ﴾ تافره تانیش با دهرنه چن (له
 ماله کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَتْحٍ مُّبِينٍ﴾ مه گهر کار یکی خرابی ناشکرا بکن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾
 وه نه وانه سنووران یکی خواین ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ هر که سی که له سنوورانی خوا دهره چی
 ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه وه بیگومان ستم می له خوی کردوه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُخْبِتُ﴾ تو چووزانی
 له وانه به خوا پیشی بینی ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرٌ﴾ دوا نه وه کار یکی تر. ۱ ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْ
 كَهْلِهِمْ﴾ کاتی خویان ﴿فَأَسْكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ نه و سا یان بیان نیلنه وه به باشی (بیان به نه وه بق
 لای خوتان پیاوانه) ﴿أَوْ فَارِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان لیان جیا بینه وه به باشی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ
 مِنْكُمْ﴾ وه دوو شاهیدی داد په روه برگن له خوتان ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ که له بهر خوا نه و
 شاهیدیه بدهن ﴿ذَلِكَ﴾ نه وانه (باسکران په ندیکن) ﴿يُوعِظُ بِهٖ مِنْ كَانِ يُؤْمِنُ﴾ که ناموزگاری
 نه وانه می پی ده کری که باوه پریان ه بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به خوا و پوزی دوا می ﴿وَمَنْ يَتَّقِ
 اللَّهَ﴾ وه هر که سی خواناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا دهری لی ده کاته وه. ۲ ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و پوزی ددات له لایه که وه که به خه یالیدا نه هاتوه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه
 هر که سی پشت به خوا بیهستی ﴿يَجْعَلْ حَسَنَةً﴾ نه وه خوائی به سه ﴿إِنْ اللَّهُ يَبْلُغْ أَمْرُهُ﴾ به راستی
 خوا کار و فرمانی خوی به نه نجام ده که یه نی ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بیگومان خوا بق
 هه موو شتی که نه اندازه یه کی دیاری کراوی داناه. ۳ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه وانه می بی
 هیوا دهن له که وخته حه یزه وه ﴿مِنْ شَاءَكَ﴾ له ژنانتان ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ فَعِدَّتُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ﴾ نه گهر
 (دهریاره می زانینی عیده یان) دوو دل بوون نه و عیده یان سی مانگه ﴿وَاللَّهُ لَمُخَضِّنٌ﴾ وه
 (هروا) نه وانه ش که (له بهر مندالی) هیشتا حه یزبان پیا نه هاتوه ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْزَالُ﴾ وه ژناتی
 سک پر (موو گیان) ﴿أَجَلُنَّ أَنْ نَمُتَ مِنْ خَلْقٍ﴾ عیده یان نه و کاته یه که سکه که یان دابنیزن
 ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هر که سی که له خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بق ناسان
 ده کات. ۴ ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ نه وه می (که باسکرا) فرمانی خوایه ﴿أَنزَلَهُ إِلَيْنَا﴾
 که بقی نارونه ته خوارموه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه هر که سی که خواناس بیست ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ
 سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا مه کانی بق دلته پی شتی و ﴿وَنُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا﴾ پاداشتی که وره می دداتی. ۵

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَيِّقِهِنَّ
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَمَلَ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بِهِنَّ كَمَا بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاَسَ رِمْتُمْ فَسَرُّعٌ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ
 وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
 إِلَّا مَاءً أَتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
 عَمَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذِّبْنَهَا
 عَذَابًا تَكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خَسِرًا ﴿٩﴾
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا أَفَأَتَقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْآلِبِ الَّذِينَ آمَنُوا
 قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَنْوَلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ
 اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

نایب‌هستی (۲۸)

سوره نسی (نوح)؛ عن

ابی سعید الخدری

(رضی الله عنه)

قال: سمعت رسول

الله (ﷺ) يقول: لا

تحسب إلا مؤمناً،

ولا يأكل طعامك إلا

تقياً (رواه أبو

داود الترمذی).

ثمبو سه عید خودی

- په زای خوای لی

بی- ده لی:

له پیغه مبری خوام

(ﷺ) بیست

له رموی: (ته نه

هاریه تی نیماندار

بکه، وه ته نه

نیماندوی

راسته قینه و خولاس

نانت بخوات).

نایب‌هستی (۱)

سوره نسی (المزمل)؛ عن سعید بن هاشم (رضی الله عنه) قال: قال عائشه (رضی الله عنه) خبرنا عن قیام

رسول الله (ﷺ) قالت: أنست تقراً (یا ایها المزمل)؟ قلت: بلی، قالت فانها كانت قیام رسول (ﷺ)

وأصحابه حتی إنتلخت أقدامهم، وحسب لفرها فی السماء ستة عشر شهراً ثم نزل. (رواه ابن ابی حاتم

واسناده صحیح). سعیدی کوپی هاشم ده لی: پرسیارم له عائشه - په زای خوای لی بی- کرد ووم -

﴿اسکون﴾ (ژنانی ته لای دریان بنین ﴿من حی سکر﴾ له و شویته ی که (خوتان) داده نیستن ﴿من و جنکم﴾ به پی ی توانانان ﴿ولا تضاروه﴾ و زیانیان پی مه گیه نن ﴿لضبطوا علیهم﴾ تا تهنگیان پی مه لچن ﴿وان کن اولت حمل﴾ و نه گه دووگیان بوون ﴿فانضبطوا علیهم﴾ نه و خه رجیان بکیشن ﴿حتى یضمن حملهم﴾ تا سکه که یان دانه نین ﴿فان أرضعن لکم﴾ نه و سا نه گه شیریان دا به منداله که تان ﴿فانرضعن أجورهن﴾ نه و نیوه ش کرئ یان بده نی ﴿واقمروا بینکم بغروب﴾ و نه و خوتاندا پووی بکن به چاکی (ددریاره ی منداله که) ﴿وان تفسرتم﴾ و نه گه تهنگیان کرد (نه سازان له کرکه دا) ﴿ففسرضع لہم احری﴾ نه و به شافره ټیگی تر شیسری بداتی. ٦ ﴿لیبین ذو سعة من سعته﴾ باده وله مه ند به پی ی دوه وله مه ندی نه فقه بدات ﴿ومن قدر علیہ رزقہ﴾ و نه هر که سیک کم دوه ست وه ژار بوو ﴿فلیبین بما آتاه الله﴾ بابه پی ی نه و ی که خوا دلویته نه فقه بدات ﴿لا یكلف الله نفسا﴾ خوا دوا له که س ناکات ﴿الا ما آتاه﴾ مه گه به پی ی نه و ی که پی داوه ﴿یجعل الله بعد عسر یسرا﴾ بیگومان خوا دوی تهنگانه ناسانی دینیت. ﴿وکلین من فزۃ عفت﴾ زور له دینتاتی (و شاری) به کان سه ریچی یان کرد ﴿عن امر ربنا ورسلی﴾ له فرمانی په روه ردگار و پیغه مبره کانی ﴿لنحاسبنہا﴾ نیمه ش پرسینه و نه مان له گه ل کرین ﴿حسابا شیدا﴾ به پرسینه و نه یکی سه خت ﴿وعذبنا عذابا نکرا﴾ و نه سزمان دان به سزایه کی دژوار. ٨ ﴿فذاقت وبال امرها﴾ نیر ناکامی کرده و ی خویانیان چه خت ﴿وکان عقیبة امرها خیر﴾ و نه سه رنه نجامی کاریان بوو به زیانباری و نه سارقه مندی. ٩ ﴿اعذ الله لهم عذابا شیدا﴾ خوا ناماده ی کریمه بزیان سزایه کی سه خت ﴿فانظروا الله﴾ که واته له خوا بترسن ﴿بما اول الالبس﴾ نه ی خاوه نانی ټیری ﴿الذین امنوا﴾ نه و نه ی باوهریان میتاوه ﴿فند ازل الله الیکر ذکر﴾ بیگومان خوا قورئانی بق دابه زانسون. ١٠ ﴿رسولا یظروا علیکم﴾ (مه روه ک بقی ناردون) پیغه مبره ټک که ده خوینتنه و نه بزان ﴿والبت الله میمنت﴾ نایه ته کانی خوا که بوون که ره و نه ﴿لیخرج الذین امنوا﴾ تا دهری پیته نه و نه ی که باوهریان میتاوه ﴿وعملوا الصلحت﴾ و نه کرده و ی چاکیان کریمه ﴿من الظلمت الی النور﴾ له تاریکستانی (بی یعنی) بق پوونکی (دینداری) ﴿وس یؤمن بالله﴾ و نه هر که سیک باوهر پیته به خوا ﴿ونعملن صلیحا﴾ و نه کاری چاک بکات ﴿یدخله جنت﴾ ده یغات ناو به مه شتاتیکو ﴿تجری من تحتها الانهر﴾ که به ژور دره خت کانیدا جوکه ناوی زور دهرپا ﴿خللین فی ابدان﴾ تیا ده میتنه و نه به مه میشه یی ﴿قد احسن الله لهم رزقا﴾ بی گومان خوا (له و ی) پلزی چاکی بق ناماده کریمه. ١١ ﴿الله الذی﴾ خوا زاتیکه ﴿خلق سبع سموات﴾ که هوت ناسمانی دروست کریمه ﴿ومن الارض مظهر﴾ و نه به وینته ی نه وان زه ویشی دروست کریمه ﴿ینزل الی الارض مینن﴾ فرمانی خوا له نیوانیاندا داده به زیت ﴿لضبطوا ان الله﴾ تا چاک بزائن که خوا ﴿علی کل شیء قدير﴾ به سه ر مه موو شتیکدا به توانایه ﴿وان الله﴾ و نه بیگومان خوا ﴿قد احاط بکل شیء علما﴾ به زانین دهری مه موو شتیک داوه. ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
 وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
 فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
 فَلَمَّا بَيَّنَّاهَا بِهِ قَالَ مَنْ أَبْأَكَ هَذَا قَالَ نَبَاتِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
 ﴿٣﴾ إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَأِئِكَةَ
 بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا
 خَيْرًا مِنْكُنْ مُسَامِحٌ مُؤْمِنٌ قَنِتٌ تَبَيَّنَتْ عَلَيْكَ سَيِّئَاتِ
 ثَيِّبَتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
 نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَأْتِيهَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

هَذِي هَاتِلَه
 خوارموی لایه تی
 (۱-۴) سورتی
 (التحریم) : «یا
 ایها النبی! لم تُحرِّم
 ما أحلَّ الله لك
 ولما تَنبَیْتُ بَعْدَ
 ذلك ظهیر» بخاری
 و موسـلیم
 ده گنینه وه له
 عانیحه وه (رهزای
 خوی لی بی ده لی:
 پیغمبری خوا
 (الله) له لای
 زهینه بی کچی
 جه حلی ده مایه وه
 ههنگونی ده خوار
 بویه من و حله وه
 له نیتو خوامانا
 پیکهوتین که
 پیغمبر (الله)
 مات بقی لای

هه رکامان پی ی بلکین: مه غافرت خوارم وه به راستی بقی مه غافرت لی نیتو سمع الله هیله بیکی هیله یونی
 بون ناخر وه - پیغمبر ریش (الله) لایموی: (له خیر به لکو من لای زهینه بی کچی جه حلی ههنگونم
 خوارم وه، بلتایبه جاریکی تر تایقلم سولتدیم خوارم وه - که نیتو ته یقلم - هم قسم باسمه لای کسی تر
 باسمه که) جا هم تایه تاته لایه زی «یا ایها النبی! لم تُحرِّم ما أحلَّ الله لك... ولما تَنبَیْتُ بَعْدَ ذلك ظهیر» -

سورته‌ی «التحریم»

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نبی پیغمبر (ﷺ) ﴿لَا تَحْزَنْ مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بوی شبتیک له‌خوت حرام ده‌کیت که خوا بوی حلال کرمویت ﴿تَتَّبِعِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ﴾ تو په‌زاهه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا لیخو‌ش‌بووی میهره‌بان. ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ بیگومان خوا دایناوه بقتان ﴿غُلَّةَ أَنْفُسِكُمْ﴾ مه‌لوه‌شاندنه‌وی سوینده‌کانتان ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ خوا کارساز و دوستی نیویه ﴿وَمَوَّالَهُمْ﴾ وه نه‌و زانای کاردروسته. ﴿وَإِذْ أَمَرْتُ النَّبِيَّ﴾ کاتیک که پیغمبر (ﷺ) به‌نه‌ینی ﴿إِلَّا بِنَفْسِ أَزْوَاجِهِ﴾ لای مه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی برکاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ نینجا که نه‌و (ژنه) قسه‌کی کرد (بق مه‌ویکی) ﴿وَأَخْبَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبر (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضِهِ﴾ خواش پیغمبر (ﷺ) مه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بی ده‌نگ بوو له ﴿بَعْضِهِ﴾ مه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَتْ﴾ نینجا که پی‌ی ووت (ژنه‌کی) ووتی: ﴿مَنْ أَشَأَنُكَ مِنْهَا﴾ کی نه‌می پی‌ی که یاندی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْغَيْبُ الْحَقِيمُ﴾ فه‌رمووی خدای زانای ناگادار پی‌ی که یاندم. ﴿إِنْ تَرَبَّأَ إِلَى اللَّهِ﴾ (نه‌ی حه‌فصه و عایشه) نه‌گه‌ر ه‌ردوکتان ته‌ویه بکن و بگه‌رینه‌وه بولای خودا (جی‌ی خویه‌تی) ﴿فَقَدْ صَدَّقَ قَوْلُكُمَا﴾ چونکه به‌پاستی دلتان لایدا (له‌حقی و پاستی) ﴿وَإِنْ تَطَهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه نه‌گه‌ر پشتی به‌کتر بگرن له‌دئی پیغمبر (ﷺ) (سه‌رکه‌وتوو نابین) ﴿قَالَ اللَّهُ مَوْلَانِي﴾ چونکه بیگومان پشگیری نه‌وه خولو ﴿وَجَنِّبْهُ وَصَلْحَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جویره‌ئیل و نیمانداره چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَنْبَغِي ذَلِكَ لَهُمْ﴾ دوی نه‌وان فریشته‌کانیش پشتیوانی نه‌ون. ﴿عَلَى رَبِّهِ إِنْ طَلَّقْتُ﴾ دلتیان نه‌گه‌ر نیوه ته‌لاق بدات په‌روهرنگاری ﴿إِنْ يُبَدِّلْ أَزْوَاجًا خَفَا نِكْحُ﴾ له‌باتی نیوه ژنانیکی باهتر له‌نیویه ده‌دلتی ﴿مُسْتَهْزِئُونَ﴾ موسلمانانی، بیوادارانی ﴿فَلْيَسْتَسْخِرْ﴾ نزاکارانی، ته‌ویه‌کارانی ﴿عِبْدَتِ سَبِّحْتَ﴾ خواپه‌رستانی، پوژووگران ﴿تَبَيَّنَ وَأَنْكَرًا﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیژان. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان میتاوه ﴿قُلُوا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلُكُمْ نَارًا﴾ خقتان و کس و کارتان بیارژن له‌ناگریک ﴿وَقَوْلُهَا النَّاسِ وَالْجَارَةِ﴾ که سووته‌مهی به‌کی نه‌اده‌می و به‌رده ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةُ غِلَاطٍ شِدَادٍ﴾ سه‌ریه‌رشتی نه‌و (ناگری نوزه‌خن) چند فریشته‌یه‌کی دل په‌قی توندو تیژی و ﴿لَا يَفْضُلُونَ اللَّهَ مَا أَرْزَمُوا﴾ که ناه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که فرمانیان پی‌ی بدات ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه چ له‌رمانیکیان پی‌ی بدری ده‌یکه‌ن. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْيَزْمَ﴾ نه‌موق (که پوژی دواپی دا) عوزد مه‌میتنه‌وه ﴿وَلَمَّا تَخْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه بیگومان پاداشت ده‌دینه‌وه له‌سه‌ر نه‌می که ده‌تاشکود. ﴿۷﴾

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
 يٰۤأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمْرَأَتَ نُوحٍ وَأُمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
 وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً مِّنْ رَبِّهَا إِنَّهَا مِن الرَّاغِبِينَ ﴿١٢﴾

- نه سانی
 ده گنیزتیه وه له
 نه نه سه وه (په زای
 خوی لای بی) ده لای
 پیغه مبه ری خوا
 که نه یزه کیکی
 مه بوو - ماریه ی
 قیبطی - سه رجی
 بی له که لدا ده کرد
 عایشه و حه فسه
 نه وه نده به ریکی
 پیغه مبه ریان (ﷺ)
 گوت تا پیغه مبه ر
 (ﷺ) له خلی
 حه رام کرد که
 جاریکی تر له که لی
 سوخت بی نه دجا
 خوی گه ورده هی
 نه م نایه ته ی
 دله زاند «یا ایها
 النبیه ایلم
 تحریم...»

هوی هاتنه خوارموی نایه تی (۵) سورتهی (التحریم): ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَفَكَ أَن يُبَدِّلَهُ نِزَاجًا

خَيْرًا مِّنْكَ....﴾ نیین نه بی حاتیم گنیزاویه تیه وه له عومری کوپی خه طابه وه که ده لای: مه والم

پس که یشت که له نهوان پیغه مبه رو (ﷺ) خیزانه کانیدا کیشه یه که هیه، منیش پوشتم بق لای یه که به

یه کی خیزانه کانی، پییم ده ووتن، سویند به خوا له داواکانی پیغه مبه ر (ﷺ) وازدینن یا خوا -

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانهی که باوهرتان هیڅناره ﴿تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگه پوهنه وه بقی لای خوا ﴿تَوْبَةُ نَفْسٍ﴾ به گه پوهنه وه په کی نیجگاری ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَتَغَفَّرَ عَنْكُمْ سِجَانَكُمْ﴾ تا په روه ریدگارتان له گوناهه کانتان خړش بیی ﴿وَنُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه پتان خانه ناو باختیکه وه ﴿نَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ده رها به ډیراندا جگه ناوی ډډ ﴿نَوْمٌ لَا يَخْرَىٰ اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَ﴾ له پوهنځی که خوا پیغه مبر ﴿وَالَّذِينَ﴾ و که سانی که باوهر پان هیڅناره له گه لیدا سه رهن پان ناکات ﴿تُورَمُ يَنْتَفِیٰ بِزَٰنَاتِهِمْ﴾ پوهنای (نیمان) پان ده روات له پیغه پان وهو ﴿وَيَأْتِيهِمْ﴾ له لای راستیانه وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمُ لَنَا نُورٌ﴾ ده پان نهی په روه ریدگارتان پوهنای په که مان بقی زیادو ته وایوکه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه ایمان خړش به ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پاستی هر تروت به سه ر ه موو شتی که ده سه لاسی. (۸) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغه مبر ﴿وَالَّذِينَ﴾ (جید) (الْمُسْلِمِينَ) بجهنگ له گه لای باوهر پان دو پوهاندا ﴿وَأَغْلَقَ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تییز به له گه لیاندا ﴿وَتَأْتِيهِمْ جَهَنَّمُ﴾ وه جییمان ډډه ده ﴿وَيَنْفَسُ النَّفْسُ﴾ که سه ر نه دجامی کی ډډ خراپه. (۹) ﴿صَرَبَ اللَّهُ نَارًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ آتات نوح و امرأت لوط ﴿خوا بقی بین باوهر پان ډی نوح و ډی لوطی به ضوونه هیڅنایه وه ﴿كَانَتْ نَارًا مِّنْ عَذَابٍ﴾ که له ډډ (نیکامی) دوو به نده دا بیون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له په نده چاکه کانی نیمه ﴿نَخْلَقُكُمْ﴾ نینجا خیانه تیان له گه لای کړن ﴿فَلَمْ يُغْنِهَا عَنْهَا مِنَ اللَّهِ عَذَابٌ﴾ که چی (میرده کانیان) نه یانتوانی شتی که له سزای خویان لای دوو ریڅنه وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلُوا النَّارَ﴾ وه پیمان ووترا که به پوهنه ناو ناگره وه ﴿مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ له گه لای نهوانهی که ده پوهنه ناوی وه. (۱۰) ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ نَارًا﴾ (هروا) خوا ضوونه په کی تری هیڅنایه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بقی نهوانهی که به ریان هیڅناره ﴿أَمْرًا يُزْعَوْنَ﴾ (به) ډی فیرمون ﴿إِذْ قَالَتْ﴾ کاتیک که ووتی ﴿رَبِّ آتِنِي﴾ په روه ریدگارم بزم دروست بکه ﴿عِندَكَ يَبْنَٰى الْجَنَّةِ﴾ لای خړت مالی که له به هشتدا ﴿وَجَنَّتِي مِنَ الزَّعْوَرَةِ وَعَمَلِي﴾ وه ډډگارم بکه له فیرمون وکړد موه کانی ﴿وَجَنَّتِي مِنَ الْقَوْرِ الطَّالِيَةِ﴾ وه ډډگارم بکه له گه لای سه مکاران. (۱۱) ﴿وَنَزَمَ أَبْنَتَ عِمْرَانَ﴾ وه (به) مه ریه می کچی عیمران ﴿الَّتِي أَحْصَتْ نَزْجَهَا﴾ نه وهی که ډلوونی خړی پاک پاکرت ﴿نَخْلَايَهُ﴾ نه ویا نیمه فوومان پیاکړد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له پوهنیک که خړمان دروستمان کړدوه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكَلِمَةٍ﴾ وه باوهری هیڅنایه ووتنه ووتنه کانی په روه ریدگاری خړی و کتیبه کانی ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَبِيلِ﴾ وه له پوزی سه ر مانجه رها لندا یوه. (۱۲)

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝^(۱) الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝^(۲)
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوتٍ فَإِذْ جِئَ الْبَصَرُ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝^(۳) ثُمَّ أَرْجِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝^(۴) وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ۝^(۵) وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ
 ۝^(۶) إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝^(۷) تَكَادُ تَمَيَّزُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝^(۸)
 قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝^(۹) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ۝^(۱۰) فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَسَوْحًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝^(۱۱)
 إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَلَجْرٌ كَبِيرٌ ۝^(۱۲)

- هاوره ری چاکتر
 له نیوهی دمداتی
 له جیانی نیوه ،
 تا که دتمه
 کورتامهین یان ،
 ووتی: نی
 هومر مهگر
 پیغه مبر (۱۰)
 خلی نامورگاری
 خیزانه کانی پی
 ناکره ۱۹ نیر
 منیش بی دمنگ
 بوم ، جا خوی
 گوره نام
 تابه نی دلبه زاند
 عسی روه
 ان طلکون ان یینله
 انکجا خیرا منکون

 دهریاره ی هور
 نویزی پیغه مبر
 (۱۲) هورالمان

بدی، نویش ووتی: (یا ایها الزلزل) نه خولاندوتوره؟ ورم با خولاندوتوره، ووتی بهره فقیره بود-
 که له سهرمتای سورمه کهدا هاتوره - هور نویزی پیغه مبر (۱۰) و هاوره لانی - هورده هور نویزیان
 کرد- هتا قاجیان نلوسا، کورتای سورمه که شانزده مانگ پاش سهرمتاکی دلبه ی-

نایه نی (۴) سورمتی (الزلزل) عن انس انه سئل عن قراءة رسول الله (ﷺ) فقال: -

سورته ﴿الملك﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده می میهره بان. ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ که وره و پیروزه نهو زاته می که هرچی ده سلات و پاشایی هیه به ده ست نهوه ﴿وَمَوْعِنٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ ندری. وه نهو ده سه لاتداره به سه ره موو شتیکا. ۱ ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ نهو زاته می که مردن و ژیا می دامیناوه ﴿لِيُنذِرَكُمْ﴾ تا تاقیقان بکاته وه ﴿الَّذِي أَحْسَنُ عِلَالًا﴾ که کرده وه می کامتان چاکتره ﴿وَمَوْعِنٌ بِالْغُفُورِ﴾ وه هر نهو بالاده ست و لی خوشبوو. ۲ ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ نهو زاته می که هوت ناسمانی دروست کریموه به که له سه ره به که ﴿مَا تَرَىٰ﴾ تق نابینیت (نه می تماشاگر) ﴿إِلَّا خَلْقَ الرَّحْمَنِ﴾ له دروست کرلوه گانی خوای میهره باندن ﴿مِنْ تَقْوَتِ﴾ هیچ ناریکی به که ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگیری و ورد به ره وه (بزانه) ﴿مَلَأَ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ﴾ نایا هیچ نا ته ولوی به که ده بینیت. ۳ ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دوویاره چاو بگیری ﴿كَرَرْتَ﴾ به که له ولوی به که ﴿يَتَغَلَّبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا﴾ چاووت به ریسوایی و نا نومیدیی ده که ریت وه بولای خوت ﴿وَمَوْعِنٌ﴾ وه نهو (چاووت) مانسوه تاقته می چوره. ۴ ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمُصْطَبِحٍ﴾ سویندی بین گومان ناسمانی دنیا مان رازانقته وه به چرای نقر (می نه ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّاطِطِينَ﴾ وه بگیری اومانن به ره جمی شه یقانه کان ﴿وَأَعْنَدْنَا لَهُمُ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ وه ناماده مان کریموه بق نهوان (له قیامه تدا) سزای ناگری هه لگیری ساو. ۵ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ وه بق نهوانه می که بی بهوان به په روه ردگاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ وَفِی السَّعِيرِ﴾ سزای دوزخ ناماده می، که مه منزلگایه کی نقر خرابه. ۶ ﴿إِذَا الْوُاقِحَةُ﴾ کاتیک که فرهی درانه ناوی به وه ﴿سَجَّوَاتُهَا شَبَابًا﴾ له و دوزخ وه لوره و ترکی به که ده بیستن ﴿وَمِنْ ثَمَرَةٍ﴾ وه نهو نه کولی و جوش ده خوات. ۷ ﴿كَذَٰلِكَ تَمَّزُّ مِنْ فَلِطٍ﴾ نزیکه (دوزخ) له رقانا پاره پاره ببی ﴿كَلِمًا﴾ الی بی نوج ﴿مه رگاتی ده سته به که فرهی بدرینه ناویوه ﴿سَاقِمٌ خَرَّطًا﴾ ده رگاوانه گانی دوزخ پر سیاریان لی ده کهن ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ نایا پیغه مبه ریکی ترسینه رتان بونه هاتوه (له دنیا). ۸ ﴿قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾ ده لنین به لی بومان هاتوه ﴿فَكَذَّبْنَا وَقَالُوا﴾ به لام به درقمان ده زانی، و ده مان ووت (پیی) ﴿مَا تَزِلُّ آفَافُ مِنْ عَنَّا﴾ خوا میچی نه نار دوت خواره وه ﴿إِنْ أَتَيْنَا إِلَّا فِي خِلَالِ كَيْفٍ﴾ کیوه به س له گومراییه کی که وره دان. ۹ ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه ده لنین نه که ره قسه می (پیغه مبه ران) مان بیستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یاتی بگیشتیایه ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نه مرق له هارپی یانی دوزخ نه ده بووین. ۱۰ ﴿فَاعْتَرَلُوا بِإِذْنِهِمْ﴾ نیتر پی یان نا له گونا مه که یان ﴿فَنُخِطُّ الْأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که و ابوو دوریی له میهره بانی خوا بق هارپی یانی دوزخ. ۱۱ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَحْفَظُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ نهوانه می له په نهانیا له خوای خویان ده ترمن ﴿لَهُمْ مُغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی که وره یان بق میه. ۱۲

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمُ ذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَأَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًىٰ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

- (كانت مدأ، ثم
قرأ (بسم الله
الرحمان الرحيم)
يعد (بسم الله)
ويعد (الرحمان)
ويعد (الرحيم))
(رواه البخاري).
پرسپار کرا له
نه نه نه
ده ریداره ی
شیوه ی قورنات
خویندنی
پیغه مبر (ﷺ)
نه نه میسر ووتی:
(قورناتان
خویندنه کبی
دریژ ده کرده وه،
نه دعا: بسم الله
الرحمان الرحيم
ی خویندنه وه،
(بسم الله) ی دریژ
ده کرده وه،

(الرحمن) ی دریژ ده کرده وه (الرحيم) ی دریژ ده کرده وه.

نایهتی (۵) سوره قیامت (المنزل): عن عائشة (رضی الله عنها) قالت: سأل حارث بن هشام رسول الله (ﷺ)، كيف يأتيك الوحي؟ فقال: (أحيانا يأتيني مثل صلصلة الجرس. وهو أشده علي، فيصم عني وقد وعيت عنه ما قال، وأحيانا يمثل لي الملك رجلاً فيكلمني فأعي ما يقول) (رواه البخاري و مسلم). عائشه -

﴿وَأَيُّهَا قَوْمُكُمْ أَوْ أَخْتَرُوا بَيْنَ﴾ نيوه قسه به په نهانی بګن بیان به ناشګر(ېو خوا په کسانه چونکه) ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَذَلَتِ السُّورُ﴾ نو(خوی ګوره) ناګاډاره به خودی (نهیښی) دلان. ۱۲ ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ نایا نو خوی به ګه ورومې دروست ګړدوه ناګای له نهیښی بیان نی به ﴿وَمَوْ أَلَطِيفُ الْفَرْقِ﴾ له کاتیکدا که نو ووردین و ناګاډاره. ۱۴ ﴿مَوْ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ دَلُولًا﴾ خوا نو زاته به ګه زوی ېو رام ګړدوون ﴿فَأَنْشُوا فِي سَكَايَا﴾ دهی بګه ورن به قسه واغ و لاهانیدا ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ وه له رڼی خوا بخون ﴿وَالَّذِي أَنْشَأَ﴾ وه هر بډلای نو وه ګه پلن وه. ۱۵ ﴿نَابِئْهُمْ مِنْ رِيَّ السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیاں له و خوی به ګه له ناسمانه ﴿أَنْ خَفِيَ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾ که بتانباته خواره وه به ناخی زهوی دا ﴿فَإِذَا مَرَّ ثَمُورٌ﴾ له کاتیکدا که زهوی (وه که دریا) ګړځی بغوات (بیته له رڼی) ؟ ۱۶ ﴿أَلَمْ أُنَبِّئْهُمْ مِنْ رِيَّ السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیاں له و خوی به ګه له ناسمانه ﴿أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَامِيًا﴾ که پای توندتان بیندیرته سر به وورده رڼه وه ﴿فَسَتَقْنُونَ كَيْفَ تَذِيرِ﴾ نو دمه تی ده ګن که هر په شعی نیمه چونه ؟ ۱۷ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی نو (ګه لانی) که له پیش نه ماندا بوون (پغه مبرانی نیمه بیان) به درځن دلنا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَجْمِ﴾ جا چن بوو به ګړدا چوونه وهی نیمه (له وان). ۱۸ ﴿وَأَنْزَلَ مِنْ سَمَاءٍ مَاءً لِيَمْرُقَ مِنْهُ نَبَاتٌ﴾ نایا سه پری بالنده ګان ناګن به ورو سریان وه ﴿فَسَتَنْظُرُونَ نَجْمِ﴾ به بال ګراوه بی و مینانه وه به ګه ﴿مَا تُنَبِّئُهُمْ إِلَّا الْكَرْهَ﴾ پای نه ګړتوون (به و ناسمانه) خوا نه بی ﴿إِنَّهُ يَكُنْ شَيْءٌ نَجْمِ﴾ که نو به هه موو شتیګه بینایه. ۱۹ ﴿أَلَمْ نَسْأَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ نو که سهی که له شګری نیووه به ﴿فَتَضَرَّكُم مِّنْ دُونِ الْكَرْهِ﴾ یارمه تیتان ددات له جیاتی خوی میهره بان ؟ ۱۹ ﴿إِنْ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ بی برویان هر له قریو خوارنشان. ۲۰ ﴿أَلَمْ نَسْأَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ نایا نو که تی به نو که سهی که رڼتیتان ددات ﴿إِنْ أَسْأَلُكُمْ رِزْقِي﴾ نه ګه خوا رڼی خویتان لی بګړته وه ؟ ﴿بَلْ لَّيْسَ لَهُمْ شَعْرٌ فَوْقَ رُءُوسِهِمْ﴾ به لکو (به نار زو) درځه بیان دا به سر که سهی و ورو که ورنه وه (له پری راست). ۲۱ ﴿أَلَمْ نَسْأَلِ النَّبِيَّ كَيْفَ عَلَّ وَجْهَهُ أَفْهَى﴾ نایا نو که سهی بروا به دما بګه وی باشر پچ دهر ددات ؟ ﴿أَلَمْ نَسْأَلِ سَوْبًا عَلَّ مِرْطَ مُشْتَمِ﴾ یا په کیګه که قنچ و قیت بروا به سر پګایه کی راست و په واند ؟ ۲۲ ﴿فَلَمْ مَوْ الَّذِي أَنْشَأَ﴾ نهی موحه مده (ﷻ) بلی: هر خوی که دروستی ګړدوون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه ګوی و چاوو دلی بی دلوون ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾ نډ به ده ګمن سوپاسی (نم به هرانه) ده ګن. ۲۳ ﴿فَلَمْ مَوْ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بلی: هر خوی که نیووهی بلا ګړدوون له زهوی دا ﴿وَالَّذِي خَشَعُونَ﴾ وه هر لای خواش ګړده ګړتسوه (له رڼی داییدا). ۲۴ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ (بی برواکان به ګالته وه) ده لین: نم به لین (به هانتی رڼی لوی) ګه دهی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه ګه راست ده ګن. ۲۵ ﴿فَلَمْ إِنَّمَا آلِئِلَهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نهی موحه مده) بلی: زانینی نو رڼه هر لای خوی ﴿وَأَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ورومن تهنها ترسینه ریګی ناشګرام. ۲۶

فَلَمَّا رَاوُهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٤٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتَبْصُرُ وَتُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّتِكُمُ الْمَفْثُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِيعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا أَنْ تُدَّخَلَ فِيهِ دُھُونٌ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِيعِ كُلَّ حَلَافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَامٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخِثْرِ الْمُعْتَدِ ﴿١٢﴾ أَيْسَرٍ ﴿١٣﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٤﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٥﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

- (پره‌نای خوی لی
بی) ده‌لی: حارثی
کوری می‌شام
پرسپاری کرد
له‌پتفه‌میر (کاف)
که چکن نیگات بق
دیت؟ له‌رموی:
(ه‌ندی جار که
نیگام بق دیت وه
زدنگانه‌وی زه‌نگ
وایه نه‌مه
قورسترین جودی
نیگایه که بقم دیت
جاگه نه‌ور
زدنگانه‌وه لیم جوی
ده‌پتفه‌وه بینگومان
(جیبریل) ه‌رجی
پس وندوم وه‌م
گرتوه لیس، وه
ه‌ندی جار
جیبریل خلی
ده‌باته سه‌ر

شیره‌ی پیار و سرور که کم پی رادمه‌گه‌منی منیش ه‌رجی ده‌لی لئی تیده‌گم و وه‌ری ده‌گرم.

نایه‌تی (٨) سورته‌ی (القلم): قال رسول الله (ﷺ): (کیف أنعم وصاحب القرن قد التزم للقرن وحني جبهته ينظر متى يمر فينفع؟) فقال أصحاب رسول الله (ﷺ): لما تأمروا يا رسول الله! قال: (قولوا حسبنا الله ونعم الوكيل على الله توكلنا) (رواه أحمد). پتفه‌میری تخوا (ﷺ) له‌رموی: (چکن له‌نم‌ث له‌-

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی بره‌ایان نه و سزایه‌یان به‌دی کرد له‌نزیک خویانه‌وه ﴿سَبَّحْتَ وَجْهَ الذِّكْرِ﴾ تال ده‌بی روخساری نه‌وانه‌ی که‌بی بره‌ابوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ يَعْبُدُونَ﴾ وه (بی‌یان) ده‌ووتری: نه‌مه‌یه نه‌و (رؤده‌ی که‌داواتان ده‌کرد ۲۷) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾ نه‌گه‌ر خوا من و نه‌و (موسلمانانه‌ی که‌له‌گه‌لمان له‌ناومان بیات ﴿أَوْ زَجَّنا﴾ یا میهره‌یاننیمان له‌گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجْمَرُ الْكُفْرَيْنَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ﴾ ده‌ی کی په‌نای بی بره‌ایان ده‌دات له‌سزای سه‌خت ۲۸) ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ﴾ بلی: مه‌ر نه‌وه خوی به‌خشنده‌ که‌بره‌ومان پی‌میناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ وه‌مه‌ر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسْتَعْمِلُونَ مِنْهُ فَا فِي ضَلَالٍ مَبِينٍ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن که‌کی له‌گومرایی به‌کی ناشکرا دایه. ۲۹) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه‌گه‌ر ناو (ی خواردنه‌وه) تان رۆچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی (بیجگه‌ له‌خوا) ناوی زولا‌لتان بق ده‌مین. ۳۰)

سوره‌تی ﴿القلم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿ت﴾ به‌(نون) ده‌خوینرته‌وه، خوا به‌ماناکه‌ی زاناره‌ بق زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سویند به‌ پی‌نووس و به‌و دیرانه‌ی ده‌پنوسن. ۱) ﴿مَا أُنْتَبِئُكَ بِمَا كُنْتَ تَقُولُ﴾ تو له‌سایه‌بی به‌خششی خواوه شیت نیت. ۲) ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بی گومان پاداشتی نه‌پیرانه‌وه مه‌یه بق تو. ۳) ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقْتَ مِنْ طِينٍ﴾ وه به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشت و خویه‌کی ئیجگار به‌رز و گه‌وره‌یت. ۴) ﴿لَتَنْصَبِرُنَّ لِنَصْرِهِ﴾ جا به‌م زووانه‌ تو ش و نه‌وانیش ده‌بینن. ۵) ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ﴾ که‌کامتان شیتن. ۶) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بی گومان په‌روه‌ردگاری تو له‌مه‌مو که‌س زاناره‌ به‌و که‌سه‌ی که‌پئی ی راستی خوی وون کردبی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه نه‌و زاناره‌ به‌و که‌سانه‌ی که‌پئی ی راستیان گرتبی. ۷) ﴿فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ فه‌رمان به‌ری نه‌وانه‌ مه‌که‌ که‌ قسه‌کانت به‌ درق ده‌زانن. ۸) ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْعَىٰ﴾ ه‌زیان ده‌کرد که‌تو نه‌رمی نیشان بده‌یت ﴿فَيَذَرُوكَ﴾ نه‌وسا نه‌وانیش نه‌رمی (به‌رانبه‌رت) ده‌نوینن. ۹) ﴿وَلَا تَطِعِ كُلَّ خَلَّافٍ﴾ فه‌رمان به‌ری مه‌که‌ بق هیج سویندخو‌ریکی ﴿مِنْهُمْ﴾ په‌ست و پی‌سو (ی درق‌زن). ۱۰) ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُصِرْ﴾ پیتکه‌ گری نامشوکه‌ر بق قسه‌ مینان و برمن. ۱۱) ﴿تَتَّبِعِ الْخَمْرُ نَقْدَ بَهْرٍ﴾ که‌ر له‌چاکه ﴿تَتَّبِعِ الْخَمْرُ﴾ سه‌تمکاری گونا‌مه‌کار. ۱۲) ﴿غُلِّقْ بِذَلِكَ رُءُوسًا﴾ ده‌نی که‌له‌ه‌ق نوای نه‌وه نقل. ۱۳) ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِينٍ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌خواه‌نی دارایی و کوه‌ی نده‌ه. ۱۴) ﴿إِذَا تَقَالَىٰ عَلَيْهِ أَهْلُ بَنَاتِكَ﴾ که‌نایه‌تانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینرته‌وه ده‌لی: ﴿اسْطَبْرُ الْآيَاتِ﴾ (نه‌مان) نه‌فسانه‌ی پیشینانن. ۱۵)

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا أَقْسَمُوا
لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ
اغْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾
أَن لَّا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَا عَلَى حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ لَوْلَا تَسْمِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يُونُسُ إِنَّا كُنَّا طَائِفِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى
رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ
﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ
لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ
عَلَيْنَا بَلَاغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ
بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

- زبان دہبہ م کہ
نیمراہیل دہمی وا
بہ سہر کہ پناکہ وہ
سہری نزم
کمر پناکہ وہ
چارہ پدان دہکات
کسی
فرمانی ہی بکری
بہ کسہر فرموی
پیا کات) نہ دجا
مارہ لانی پیغمبر
(ﷺ) و تیان
کہوتہ فرمانت
چی بہ بلمان نہی
پیغمبر ہی خوا
(ﷺ) فرموی:
(بلین خواسان
بہ سہ و خوا
بالستین
پشتیونہ ، تنہا
پشت بہ خوا
دہبہ ستین۔

نایہتی (۳۱) سور قی (القلم): عن أبي ذر (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول الله (ﷺ): (أطمت السماء وحق لها
أن تقط، ما فيها موضع أربع أصابع إلا وملك واضع جبهته لله ساجداً) (رواه أحمد). تہو زہی (پہ زای
خواہی نہ ہی) لہ پیغمبر وہ (ﷺ) دہکریتہ کہ فرمویہ تی: (تاسمان) (لہ بہر قہرہ بالقی)
تہوہ تہوہ تہی دی، مہ قیشیتی کہ بنہ ویتہ و نقہی بیت چونکہ جینگای مہر چوارہ پہنچہ یک -

﴿سَمِعُ عَلَى الْخُرُومِ﴾ به‌م زووانه سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین. (۱۶) ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ﴾ نیمه
 تاقیمان کردنه‌وه ﴿كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ هه‌روه‌که له‌م‌و‌پیش خاوه‌نانی نه‌و باخه‌مان تاقی
 کرده‌وه ﴿إِذْ أَقْسَوْا﴾ که (له‌شه‌وا) سویندیان خوارد ﴿لِيَصْرِفَهَا مَضِجِينَ﴾ که له‌ده‌می
 بمره‌بیاندا (به‌ره‌کی) پهن (تا هه‌زاران نه‌زانن). (۱۷) ﴿وَلَا يَخْفَوْنَ﴾ هیچی (بقه‌زاران)
 لی دهرنه‌که‌ن. (۱۸) ﴿فَلَمَّا عَلَتْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ نینجا به‌لایه‌که له‌ایه‌ن په‌روه‌ردگاته‌وه
 سو‌رایه‌وه به‌سه‌ریاخه‌که‌دا ﴿وَمُرَّ نَاهِيُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا که نه‌وان خه‌وتیوون. (۱۹) ﴿فَأَصْبَحَتْ
 كَالْمُهْرَمِ﴾ نه‌وساوه‌که باخیکی پهلوی لی هات. (۲۰) ﴿فَتَنَادَوْا مُضِجِينَ﴾ له‌شه‌به‌قدا بانگی
 به‌کتری یان کرد. (۲۱) ﴿إِنِ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ﴾ که هه‌ستن بچن بقسه‌ر باخه‌که‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 صَرِيحِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌تانه‌وی بی‌پهن. (۲۲) ﴿فَأَنطَلَقُوا﴾ نینجا که‌وتنه‌ه‌ی ﴿وَمُرَّ يَخْفَتُونَ﴾ وه
 نه‌وان به‌چرپه‌به‌یه‌کتریان نه‌ووت. (۲۳) ﴿إِنْ لَا يَدْخُلَنَّ الْوَيْلُ عَلَيْكُمْ فَيَنسِكِينَ﴾ نه‌م‌و‌هیج هه‌زاریک
 نه‌ی به‌سه‌رئاندا له‌ناو باخه‌که‌دا. (۲۴) ﴿وَغَدَا عَلَى حَرْوٍ قَدِيرٍ﴾ ده‌مه‌و به‌یان رۆین لایان
 وابوو که‌ده‌توانن بی به‌شیان بکه‌ن. (۲۵) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا﴾ که باخه‌که‌یان دیی (به‌سو‌تای)
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَصَّالُونَ﴾ نیمه رۆ مان وون کرده‌وه (نه‌مه باخه‌که‌ی نیمه نی به). (۲۶) ﴿إِن
 حَرْنُ غَرْوْمُون﴾ نه‌ه به‌لکو به‌ش برلو کراییین (۲۷) ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ برا ناو‌جی به‌که‌یان
 (له‌ژیریدا) ووتی ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ﴾ مه‌گه‌ر پیم نه‌ووتن؟ ﴿قُلُوا لَنُحْشُونَ﴾ بۆچ یادو سو‌پاسی
 خوانا‌که‌ن. (۲۸) ﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا﴾ هه‌مو ووتیان: پاک و بی گه‌ردی بق
 په‌روه‌ردگارمانه (ستم له‌که‌س ناکات) بیگومان نیمه خۆمان ﴿ظَلِمْتُمْ﴾ ستم
 کارین. (۲۹) ﴿ثُمَّ أَقْبَلَ يَنْظُرُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ نینجا روویان کرده‌وه به‌کتری ﴿يَنْظُرُونُ﴾ به‌سه‌رزه‌نشست
 کرسن. (۳۰) ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ﴾ ووتیان: نه‌ی وای بقۆمان به‌راستی له‌خوا یاخی
 بووین. (۳۱) ﴿عَسَىٰ رَبَّنَا أَنْ يَهْدِيَنَا ذُرِّيَّتَنَا﴾ نومیده‌وارین که خوا له‌جیاتی نه‌و باخه‌باشترمان
 بداتی ﴿إِنَّا إِنَّا رَبَّنَا رَغِبُونَ﴾ به‌راستی نیمه هیومان هه‌ر به په‌روه‌ردگاری خۆمانه. (۳۲)
 ﴿تَحَذِّرُكَ الْعَذَابُ﴾ ناوا به‌سزای خوا له‌جیاندایا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ وه سزای رۆزی دوا‌ی
 که‌لی گه‌وره‌تره ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ خوزگه‌ بیان‌زناییه. (۳۳) ﴿إِنْ لِلَّهِ﴾ بیگومان بق
 پارین‌کاران هه‌یه ﴿عِندَ رَبِّهِمْ جَسَدُ النَّعِيمِ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان باخاتی پر له‌نازو نیعمه‌ت.
 (۳۴) ﴿فَأَنفَجَعُ الَّذِينَ كَانُوا فِيهِ﴾ چون نیمه موسلمان و به‌دکاران وه‌که به‌که‌لی ده‌که‌ین؟
 (۳۵) ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ نه‌وه چی‌تانه‌ چون برپاریک ده‌ده‌ن. (۳۶) ﴿إِنَّمَا لَكُمْ كَيْفَ فِيهِ
 تَدْرُسُونَ﴾ نه‌خیر تایا کتیبیکی (ناسمانی) تان هه‌یه نه‌مه‌ی تیا ده‌خویننه‌وه. (۳۷) ﴿إِنْ لَّكُمْ
 فِيهِ لَأَحْشَوْنَ﴾ وه له‌و کتیبیدا ریتان پی درلوه چی‌تان بو‌ی نه‌وه هه‌لی‌ترین بق خۆتان؟
 (۳۸) ﴿إِنَّمَا لَكُمْ أَنَّمَنْ عَلَيْنَا لِقَا﴾ یا په‌یمانی به‌هیزتان هه‌یه له‌که‌لمان ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا
 رۆزی دوا‌ی ﴿إِنْ لَّكُمْ تَحْكُمُونَ﴾ که هه‌رجی نیوه برپار بده‌ن بتاندیریتی. (۳۹) ﴿لَنُفَكِّرَنَّ﴾
 بپرسه لی یان (بزانه) ﴿أَنَّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ کامیان زامنی نه‌م کاره‌ن. (۴۰) ﴿إِنَّمَا هُمْ كُفَّارٌ﴾
 ناخۆ هاو‌پیریان هه‌یه (له‌م قسه‌یه‌دا) ﴿فَلَنَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ﴾ ده‌با هاو‌پیره‌کانیان بیفن ﴿إِنْ كَانُوا
 صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن. (۴۱) ﴿يَوْمَ يُخْفَتُ عَنْ سَائٍ﴾ له‌پۆرژیک‌دا خوی گه‌وره‌لاقی پی‌رۆزی
 دهرده‌خات (باو‌رمان پی‌ستی و چۆن‌تیه‌که‌ی نازانن) ﴿وَيُذْعَرْنَ إِلَى السَّجْدِ﴾ وه (به‌ته‌وسه‌وه)
 بانگه‌ده‌کرین بق نو‌یز‌کردن و سو‌ژده‌بردن و ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن (بی به‌ن). (۴۲)

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُورِ وَهُمْ سَالمُونَ
 ﴿٤٢﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٤﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ
 مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٦﴾ فَاصْبِرْ
 لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٧﴾ لَوْلَا
 أَنْ تَذَرِكُمْ رِيعَةً مِنْ رَبِّهِ لَنَبَذَ بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٨﴾ فَاجْنِبْ رِبِّيَّهُ
 فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
 لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْ جُؤُنٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَزْرَكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَبَتْ تَعْمُودُ
 وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا تَعْمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
 عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
 كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

- تنبيه

عبره - هشتم به ک

ناو چا وانی له سهر

دلتاوه و سوژده

بق خوا ده بات.

نایهتی (۲۲)

سورته

(القیامة) : عن

ابی هريرة (رضی)

قال: إن ناساً

قالوا: يا رسول الله

هل نرى ربنا

يوم القيامة؟ فقال:

(هل تُضارون في

رؤية الشمس

والقمر ليس بوجهما

مصاب؟) قالوا: لا،

قال: (إنكم ترون

ريكم كذلك) (رواه

البخاري ومسلم).

شهر موردیره

(به زای خوی لی

بی) ده لی: کسانیک ووتیان: نهی پیغمبره خوا (ﷺ) تایا له رقی دی لایما ما په رومگارمان ده بینن؟

له رموی: (تایا گومان و جیوا ووتان ده بیلت له بینینی خرقو مانگ گهر هره پیچیان نه گوت؟) ووتیان:

نه خیر، له رموی: (بیگومان نیوده نه هره به جوره په رومگارمان ده بینن).

نایهتی (۵۰) سورته (القیامة) : من عائشة (رضی) عن رجل: إنه كان فوق سطح بئرٍ وراعى صوته بالقرآن:-

﴿خَشِيعَةً أَنْصَرُهُمْ﴾ جاویان شورو ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ پیسواپی دایان ده‌گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ﴾ به‌پاستی جاران که بانکه ده‌کران بق ﴿السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ﴾ سوژدهو (نه‌یان ده‌برد) که‌ساغیش بوون ۴۳ ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بینه بق نه‌وانه‌ی که‌نم قورئانه به‌درق ده‌زائن ﴿سَنَنْفِرُ بِهِمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌ره‌به‌ره کیشیان ده‌که‌م به‌ره‌نگیک که‌پی نه‌زائن ۴۴ ﴿وَأَمْلَىٰ لَهُمْ﴾ وه‌مؤله‌تیان ده‌دهم ﴿إِنْ كَذِبَ مِنْهُمْ﴾ به‌راستی پیلانی من توکمه و به‌هیزه (له‌به‌رانبر پیلانی نه‌واندا) ۴۵ ﴿أَمْ تَسْتَأْذِنُ أَجْرًا﴾ ناخو تو له‌بی بره‌ویان داوای کری (ی‌کوششی پیغه‌مبه‌ریتی) بیان لی ده‌که‌یت ﴿فَهُمْ مِنْ مُّغْرِمٍ مُّثْقَلُونَ﴾ نه‌وانیش له‌بژاردنی قهرزرداری گران بارن ۴۶ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا بره‌وپه‌ره‌ی غه‌بیان له‌لایه ﴿فَهُمْ يَكْثُونَ﴾ وه‌نه‌وان له‌به‌ری ده‌نووسنه‌وه ۴۷ ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ دان به‌خوتا بگروه چاره‌پوانی فهرمانی خوات بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وه‌ک هاورپی ی نه‌هنگه‌که‌مه‌به (که یونس پیغه‌مبه‌ره) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک که بانگی (خوای) کرد وه‌نه‌و پیشی خواردبووه (له‌بی بره‌وی گه‌له‌که‌ی) ۴۸ ﴿لَوْلَا أَن نَّذَرْنَاهُ بِعَقَمٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ نه‌گر میهره‌بانی یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه فریای نه‌که‌وتایه ﴿لَتُنَبِّذَ بِالْغَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ فره‌ی ده‌درایه ده‌شتیکی پووته‌ن، وه‌نه‌و به‌دناو ده‌بوو ۴۹ ﴿فَاجْتَبَيْهُ رَبُّهُ﴾ ئینجا په‌روه‌ردگاری ه‌لی بژارده‌وه ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌کردی (به‌یه‌کیک) له‌چاکان ۵۰ ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نزیک بوو بی بره‌واکان ﴿لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾ ه‌لت خلیسکین به‌چاو (ی‌پیس) بیان ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾ له‌کاتیکدا که قورئان ده‌بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وه‌ده‌یان ووت: به‌راستی نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) شیته ۵۱ ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له‌کاتیکدا که‌نم قورئانه هر ناموزگاری یه‌بق ه‌موو جیهانیان ۵۲

سوره‌تی ﴿الحاقة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الْحَاقَّةُ﴾ پوژی دواپی ۱ ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ چی بی نه‌و پوژه ۲ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ تو چوزانیت نه‌و پوژه چی یه ۳ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ اعْتَادَ عَادُوهُ غَارًا يَتَوَسَّلُونَ فِيهِ﴾ زانی (که‌دله‌کان داده‌خورپینی) ۴ ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَاتَّبَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ ئینجا (گه‌لی) سه‌مود له‌ناوبران به‌نه‌عه‌ته‌یه‌کی زورگه‌وره ۵ ﴿وَأَمَّا عَادُ﴾ وه‌(گه‌لی) عادیش ﴿فَأَمْلَكُوا بِيْرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾ له‌ناوبران به‌بایه‌کی سه‌ختی ساردی به‌تینی به‌گره ۶ ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا) زالی کرد به‌سه‌ریاندا ﴿سَنَعَ لَيْلَالٍ وَعَشِيَّةً أَيْامٍ خُوفًا﴾ ه‌وت شه‌و وه‌شت پوژ به‌بی وچان (له‌ناوی بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نه‌و گه‌له‌ت ده‌بینی له‌وماوه‌یه‌دا بی گیان که‌وتبوون ﴿كَأَنَّهُمْ أُعْجِزُوا خَلْفَ حَائِيَةٍ﴾ وه‌ک قه‌دی داری خورم‌ای گه‌نده‌ل (ناوپزاو) ۷ ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾ تایا که‌س ده‌بینیت له‌وان که‌ماپیته‌وه ۸

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَصَوَّرَ رَسُولٌ
 رَّبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَأْطَعَا الْمَاءَ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبَهَا أُذُنٌ وَعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكْنَادَكَةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
 ﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَنِينٌ
 ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَوْفَاءُ كِتَابِيَّةٍ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ
 حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾
 قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَيْتُنِي لِرَأْوَتِ كِتَابِيَّةٍ
 ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَّةٍ ﴿٢٦﴾ بَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَى
 عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٍ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعْلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
 صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ
 كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

مَازَا قَرَأَ:

(اليس ذلك

بقاسر على أن يحيي

الموتى) قال:

سبحانك اللهم

فبلى. فسنل عن

ذلك فقال: سمعت

رسول الله يقول

ذلك) (رواه ابن أبي

حام). عائشه

(به ناي خواى لى

بى) ده گيتته وه

كه پياوئك

له ماوه لائى

پيغه مبهر (سجده)

له سر بانئك

قورئانى ده خوئند،

ده نكيضى بهر

ده كرده وه

به قورئان

خوئندنه كه بى جا

مه كاتى نه م نايه ته بى بخوئندليه (اليس ذلك بقاسر على أن يحيي الموتى) ده يووت: (سبحانك اللهم

فبلى) واته پاك و بى كرده بى تر نطويه گيان به لى ده توانى زيشوئى كه يته وه نه نجا پرسياريان لى كرد

ده رياره بى نهو دوعايه، نهويش ووتى: له پيغه مبهرم (سجده) بيست نهو دوعايه بى ده خوئند.

سورهتى (الإنسان): عن ابن عباس (رضي الله عنه): (أن رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) كان يقرأ في صلاة الصبح بحم -

﴿وَجَاءَ يَزْعُونَ وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ (هر بنو پهنگ) فیرعهون و گهلانی پیش شه وو ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةُ﴾
 (دانیشتون شه دیماته) سهره و ژیریوه کان هاتن ﴿بِالْحَاطَةِ﴾ به گوناوه خرابه وه (۹)
 ﴿فَتَصَوَّرَ رَسُولُ نَبِيٍّ﴾ وه بن فهرانی پیغه مبری په روه ردگاریان کرد ﴿فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِعَةً﴾
 شهوسا گرتنی به گرتنیکی زدر سهخت. ۱۰ ﴿إِنَّا لَنَّا طِفْلاً لَّمَّا خَلَقْنَا فِي الْجَارِيَةِ﴾ به راستی
 نیمه: کاتیک که تاو (ی توفان) سرکوت (با پییره گانی) نیوه مان هه لگرت له که شتیدا
 (نهی بنی برهویانی مه که) ۱۱ ﴿لَنَجْهَلَها لَنَزَكْرَةً﴾ تا شهم کرده وه به بگینه
 بیرهنه روه بنی نیوه ﴿وَنَبِيًّا أَذُنٌ وَغِيْرُهُ﴾ وه له گوی ی گری گویگریکی تیگ شستوو. ۱۲
 ﴿فَلَمَّا نَبِغَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَجَدَهُ﴾ نینجا کاتیک فور کرا به که په نادا به تاقه فور کردنیک. ۱۳
 ﴿وَحُلِبَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه زهوی و شاخه کان هه لگریان ﴿لَنَذْكَدَهُ وَجَدَهُ﴾ به جاریک دران
 به په کدا (و تهخت کران). ۱۴ ﴿فَتَوَسَّيْزُ وَقَفَتِ الْوَالِغَةُ﴾ شه و ژوه روودای گوره رووده دات
 ۱۵ ﴿وَأَنْشَبَتِ السَّمَاءُ﴾ وه ناسمان له ت ده بنی ﴿فَنَبِيٍّ يَوْمِيٍّ وَامِيٍّ﴾ وه شهو له و ژوه دات سست
 و (بنی که لکه). ۱۶ ﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهِ﴾ وه فریشته کان له که تازی ناسماندان ﴿وَنَحْمِلُ﴾
 عرش رَبِّكَ لَوْكُنْهُمْ يَوْمِيٍّ غَمِيٍّ وه له و ژوه دات هه شت (فریشته) تهختی په روه ردگاری تو هه ل
 ده گری له ژور هه مو فریشته گانی تره وه. ۱۷ ﴿فَتَوَسَّيْزُ نَفْرُضُونَ﴾ له و ژوه دات
 (له به رده می خوادا) هه مووتان نیشان ده درین ﴿لَا تَحْقُقُ مَكْرَ خَابَةٍ﴾ هیچ (کرده وه به کی)
 په نهانیان به نه بنی نامیقته وه. ۱۸ ﴿فَلَمَّا مَنَ أَوْتُ كَتَبَهُ بِمِصْرٍ﴾ شهوسا شهو که سهی که
 نامه ی (کرده وه ی) درایه دهستی راستی ﴿فَيَقُولُ مَاؤُمُ أَفْرُوا كِتَبِيَّةَ﴾ ده لی: ها نامه که م
 بگرن و بیخویننه وه. ۱۹ ﴿إِنِّي طَلَعْتُ أَنِّي لَنَلْقَى حِسَابِيَّةَ﴾ بیگومان من خوم ده مزانی که
 تووشی شه لیبرسینه وه به ده بم. ۲۰ ﴿فَهُوَ فِي عِشْرَةِ رَاضِيَةٍ﴾ شهو که شه له ژبانیکی په سه ندا
 ده بنی. ۲۱ ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له به هه شتیکی به رزدا. ۲۲ ﴿فَلَوْكُنْهَا دَابَّةَ﴾ که میوه ی نزیکه
 ده سته. ۲۳ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مَبِئَاتٍ﴾ (پن یان ده ووترت) بخون و بخونه وه، نوشتان بنی
 ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْأُولَى﴾ به هوی شهو چاکانه وه که له پژانی رابردوودا کردووتانه
 ۲۴ ﴿وَأَمَّا مَنَ أَوْتُ كَتَبَهُ بِمِصْرٍ﴾ به لام شهو که سهی که نامه درایه دهستی چه پی
 ده لی: ﴿بَلَدِي لَنَ أَوْتُ كَتَبَهُ﴾ خوزگه هه نامه م نه درایه تی. ۲۵ ﴿وَلَمَّا أَدْرَا مَا حِسَابِيَّةَ﴾ وه
 نه م زانیایه چی به (سهرنه دجاسی) لیبرسینه وه م. ۲۶ ﴿بَلَدِي كَاتِبُ الْقَاضِيَةِ﴾ خوزگه
 مردنه که م به کجاری بوویه. ۲۷ ﴿مَا أَغْنَى عَنِّي نَالِيَّةَ﴾ سامانه که م هیچ قازانجیکی پی
 نه که یاندم. ۲۸ ﴿مَلِكٌ عَلَى سُلْطَانِيَّةَ﴾ له ده ستم چوو ده سه لاته که م. ۲۹ ﴿خَدُوهُ فَعْلُوهُ﴾
 (نینجا به چاودیرانی دوزه ده ووترت) بیگرن زنجیر بگنه ده ست و گه ردنی. ۳۰
 ﴿ثُمَّ لَنَجْجِمَنَّ صُلُوهُ﴾ له پاشان ببیه بن دوزه (بیسوتینن له دوزه خدا). ۳۱ ﴿ثُمَّ فِي سَبِيلِهِ﴾
 دُوعَهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَلَا تَلْكَوهُ نینجا به زنجیریکی هه فتا که زنی بی به ستنه وه. ۳۲ ﴿ثُمَّ كَانَ﴾
 لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ (چونکه) بیگومان شهو برهوی به خوی گوره نه ده کرد. ۳۳ ﴿وَلَا﴾
 خُصَّ عَلَى طَعَامِ النَّسِيكِ وَه هانه هانه ی که سی نه ده دات بی خوراک دان به هه ژان. ۳۴

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلٍ ﴿٣٧﴾ لَا يَأْكُلُهُمْ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٨﴾ فَلَا أَقْبَمُ بِمَا تُشْعِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّهُمْ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤١﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ﴿٤٣﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنْ أَلَلِهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَخْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَفَرَّغَتْهُ قُرْبَىٰ ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْتَلُّ حِمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

هَذِي هَاتِهِ
خوار وروی ناپهتی
(۱) سورتی
(المعارج): «سَأَلَ»
سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ
نه سائی و حاکم
له عبدواللّی
کوری عه بیاسوه
(په زای خوا یان لی بی) ده گنپنهوه که
ده لیت: ده ریاره ی
نه خوری کوری
حارث نه م ناپهته
دلبه زی که ورتی:
(خوا به نه گه نه م
قورمانه راسته له
لا یهن توره هاتوره
توره له تاسملنهوه
به ریمان به سوره
بیارینه) نه دجا
توره ی دلوی کرد
له دلی به سوره

به سوره دات و کوریا وه نه م ناپهته ی ده ریاره ی دلبه زی «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ».

= الجمعة (آلَمَ) تنزِيل السَّجْدَةِ وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ (رواه مسلم). عبدواللّی کوری عه بیاس

(په زای خوا یان لی بی) ده لیت: (بِخَفَهِمْ بِهِ) خوا (فَرَّغَتْهُ) له نویشی به یان یان دلیانی هینی دا سوره تی

(السَّجْدَةِ) و سوره تی (الْإِنْسَانِ) ده خویند - پاش سورتی (الْفَاتِحَةِ) -.

﴿قُلْ لَّهِ الْيَوْمُ مَغْزَاؤُنَا﴾ نه مرق نه ویش لیره نه دلسوزیکی هیه (یارمه تی بدات).
 (۲۵) ﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَدَاةٍ﴾ وه نه خوراکیکه مه گره له کیم و نووخواوی جه سته ی دوزه خی
 یان. (۲۶) ﴿لَا تَأْكُلْهُ إِلَّا الْخِطِئُونَ﴾ (کهس) نایخوات گونا هباران نه بیت. (۲۷) ﴿لَا أَسْمُ
 بِمَا تُصِيرُونَ﴾ جا سویند به وشتانه ی که ده یان بینن. (۲۸) ﴿وَمَا لَا تُصِيرُونَ﴾ وه به وده ش
 که نایان بینن. (۲۹) ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان نه م قورئانه فهرموده ی ره وانه
 کراویکی به ریزو که ورده یه (له خواوه بقتان دینسی). (۴۰) ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ﴾ وه نه م
 (قورئانه) قسه ی شاعیر نی یه ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زورکه م به روا ده هینن (به قورئان).
 (۴۱) ﴿وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ﴾ وه قسه ی فالچی و جوکی نی یه ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زورکه م بیر
 ده که نه وه. (۴۲) ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (نه م قورئانه) نیراوه ته خساره وه
 له په رومردگاری جیهانیانه وه. (۴۳) ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ نه گره
 (موحه مه د) ((به دهم نیمه وه هیندی (ووته ی) هه لبه ستایه. (۴۴) ﴿لَا خَدَايَةَ
 بِالَّذِينَ﴾ بیگومان نیمه به ده سته ی خومان توله مان لی ده سته د. (۴۵) ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
 الْوَتِينَ﴾ له پاشان ره کی دلیمان ده بری. (۴۶) ﴿فَمَا يَنْكُرُونَ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزٌ﴾ وه کهس له
 نیوه نه یده توانی به رگری لیبکات. (۴۷) ﴿وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ وه بی گومان نه م قورئانه
 ناموزگاری و په نه ده بق پاریزکاران. (۴۸) ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمُ الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان نیمه
 ده زانین که هیندیگن قورئان به درق ده زانن. (۴۹) ﴿وَإِنَّهُ لَخَبْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه بی
 گومان نه م قورئانه هزی په شیمانی بی بهروایانه. (۵۰) ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾ وه به راستی
 قورئان راست و دروسته. دنیا به خشه. (۵۱) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که واته: (نه ی
 موحه مه د) ((توش هه میشه یادی په رومردگاری که ورده ی خوت بکه. (۵۲)

سورتی المعارج

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان ﴿سَبِّحْ اسْمَ اللَّهِ إِذَا قَامَ﴾
 دواکاریکه دوا ی سزایه کی (خوایی) کرد که (نه و سزایه) هر رو ده دات.
 (۱) ﴿لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْيَا رَسُولِهِ﴾ بق بی بهروایان نی یه هیچ پال پیوه نه ریک (که بیان
 پاریزیت). (۲) ﴿يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ﴾ له (سزای) خوا ی خاوه ن پله و پایه ی زور به رز.
 (۳) ﴿تَنفُخُ الْمَلَائِكَةُ بِأَوْحَانِهِ﴾ فروشته و جبریل سه رده که ون بق لای خوا ﴿وَيَوْمَ تَكُونُ
 الْمُنْجَاةُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له روزیکدا که نه ندازه که ی په نجا هه زار ساله. (۴) ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا
 جَمِيلًا﴾ که و ابو خوت رایگره (نه ی موحه مه د) ((به خوراکرتنکی چاک و
 جوان. (۵) ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به راستی نه وین بهروایانه نه و روزه به دور ده بینن. (۶)
 ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نیمه ش زور به نزکی ده بینن. (۷) ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْبَلِ﴾ نه و روزه ی
 که ناسمان وه که مسی تواوه (یان خلته ی زهیتی) لی دی. (۸) ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾
 که نه کانیش وه که خوری شی کراوه یان لی دی. (۹) ﴿وَلَا يَسْمَعُ سَمْعًا﴾
 وه هیچ که سیک ناپرسیته وه له هیچ که سیک خوشه ویستی خوی. (۱۰)

﴿يُصْرَعُونَ﴾ که نیشانی به کتری ده درین ﴿يُودُ الْمَجْرِمِ﴾ تاوانبار ثاوات ده خوانی ﴿أَوْ يَفْتَدَى مِنْ عَذَابٍ يَوْمِذٍ﴾ که بیدایه له باتی زنگار بوونی خوی له سزای شو روزه ﴿يَبِيدُ﴾ به کورانیسه وه. ۱۱) ﴿وَصَحْبِهِ وَأَخِي﴾ به ننی یه وه به برایه وه. ۱۲) ﴿وَنَصِيْبِهِ الَّتِي تُصَرِّفُ﴾ به هوزده که شیه وه که په نایان ده دا. ۱۳) ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَحْجِبُهُ﴾ وه به هرچی کس له سر زهوی به (همووی بدایه و) له پاشان هر خوی زنگاری ببی. ۱۴) ﴿كَلَّا إِنَّا لَنَطْنُ﴾ نه خیر (واشی به) به راستی ناگری روزه به بلیسه به. ۱۵) ﴿تَرَاغَاةً لِّلشَّوْءِ﴾ دامالینه ری پیستی سه ره. ۱۶) ﴿تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى﴾ بانگی که سیک ده کات که پستی مه لکری به له خواو روهی وه رگبرایی. ۱۷) ﴿وَجَعَلَ قَارِعًا﴾ وه سامانی کز کردینه وه وه لی گرتی. ۱۸) ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ خَلُوعًا﴾ بیگومان ناده می سروسست کراوه به چاو چنوکیکی ته نگه تیلکه. ۱۹) ﴿إِذَا سَأَلَ أَشْرِجُوعًا﴾ که ناخوشی یه کی تووش ببی هاوارو ناله ده ست بین ده کات. ۲۰) ﴿وَإِذَا سَأَلَ الْحَرَجُوعًا﴾ که سامانیش روهی تی بکات نی گریته وه (له خه لکی). ۲۱) ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ مه گز نویز که ران. ۲۲) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ نه وان که به رده وامن له سر نویزه کانیا. ۲۳) ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّثْلٌ مِّثْلٍ﴾ نه وانه ی که به شیکی دیاری کراو له دارایی یاندا هیه. ۲۴) ﴿لَا يَسْأَلُ وَالْمُخْرُوجِ﴾ بز هه زاری دواکه رو بی نه وای دواکه که ر. ۲۵) ﴿وَالَّذِينَ يُصَلُّونَ بِحُجَّتِ اللَّهِ﴾ وه نه وانه ی که باوه ریان به روزه پاداشت هیه. ۲۶) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ مُّضِفُونَ﴾ وه نه وانه ی که له سزای په روه ردگاری خویان ده ترسن. ۲۷) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَوْرٌ مَّا تُؤْمِنُ﴾ چونکه به راستی سزای په روه ردگاری نه وان که س لی دلنیا نیه. ۲۸) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُرْوَعُونَ﴾ خفیلون وه نه وانه ی که ناگاداری دایونی خویان ده کن. ۲۹) ﴿إِلَّا عَلَى أَنْزِلٍ﴾ مه گز له گل ژنانی خویان ﴿أَوْ نَا مَلَكًا أُنْزِلَ﴾ یا که نیزه کیک که بوو بن په خواوه نیان ﴿فَلَهُمْ غُرٌّ مَّا يُؤْمِنُ﴾ بیگومان نه وانه لومه کراو نیین. ۳۰) ﴿لَنْ يَنْفِيَّ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نیجا هر که سیک دوی هشی تر بکهوی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّوَدُونَ﴾ نه و که سانه نه وانه که ده ست لری که رن. ۳۱) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ﴾ وه نه وانه ی که چاودیری سپارده و په میانی خویان هه که نه. ۳۲) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ﴾ وه نه وانه ی که شایه تی خویان به ته وای ده دن. ۳۳) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه نه وانه ی که ناگاداری نویزان ده کن. ۳۴) ﴿أُولَئِكَ فِي جَسَدٍ مُّكْرَمٍ﴾ نه وانه (که باس کران) ریز ده گبیرین له باخانی به هه شتدا. ۳۵) ﴿فَسَالَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَبَلَكَ مُطْعِمِينَ﴾ ده ی چی یانه نه و بی بریانه (که تر ده نه که ریت نی موحه مه د) به په له دین بل لات ۳۶) ﴿عَنِ الْجَنِّ وَالنَّجَّاتِ﴾ له لای راست و چه پته وه ده سته ده سته ده دین. ۳۷) ﴿أَتَمْنَعُ كُلَّ آتَمٍ يَتَمَنَّى﴾ نایا هه موو یه کیک له وان به ته مایه ﴿أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَصِيرٍ﴾ که بخریته به هه شتی پر له ناز و نیعه ته وه. ۳۸) ﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يُقَلَّمُونَ﴾ وافی به: (وه که به ته مان) به راستی نیمه سروسستمان کردیون له وه ی که ده یزانن. ۳۹)

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ خَيْرَ أَمْنِهِمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَخَصُوفًا وَلِعَبُوا حَتَّى يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى نُصُوبِ يَوْفُوسَ
خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ خَاتَمًا فَذَرَوْهُم مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُم
عَذَابُ الْيَمِّ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ
إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لِّئِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِفْلَاجًا لَا يُوْخِرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ جُنُودًا أُصِيبَتْهُمْ
فِي مَا أَذَانِهِمْ وَأَمْسَقَسُوا بِأَيْدِهِمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَمْسِكَبَارًا
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَصْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانَتْ غَافِقًا ﴿١٠﴾

- فتتفعونی، ولن
تبلغوا خبری
فتخبرونی (دواء
مسلم). پیغمبر
(ﷺ) له رموهی: (خوای به رزو بلند
له رموهی: نهی
به نده کام دلنیا بن
نیوه هر گیز
ناتوان سورتان
بزم هبیت تا
مروم پی
بگ یه نه، وه
دلنیا بن که
هر گیز تا توان
زیانتان بزم هبیت
تازیانم پی
بگ یه نه).

سورتی (اللبا):
عن ابو صالح عن
ابی هريرة (رضی الله
عنه) قال: قال رسول الله

(ﷺ): (ما بین التفتین اربعون) قالوا: یا ابا هريرة اربعون یوما؟ قال: آیهت قالوا: اربعون شهرا؟
قال: آیهت، قالوا: اربعون سنة؟ قال: آیهت قال: (لَمْ یُنْزَلْ لَّهِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فِیْهِمْ کَمَا یَنْبَغُ لِلْقَل،
لیس من الإنسان شيء إلا یبلى إلا عظما واحدا وهو عجب الخشب ومنه یُکَمَّبُ البطیخ یوم القیامة) (دواء
البخاری ومسلم). نهی صالح له تمیز رموهی: (رموهی خویشان از من نهی) له پیغمبر روهی: (ﷺ) -

﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّكَ الشَّرِيفِ﴾ جا سویند به پیره‌وردگاری رۆژه‌لته‌کان و رۆژئاواکان ﴿إِنَّا لَقَدِيرُونَ﴾ بیگومان نیمه به ده‌سه‌لاتین. ۴۰ ﴿عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ له‌سهرته‌وه‌ی که بیانگۆرین و باشتر له‌وان بهینن ﴿وَمَا عَنِ الْمُسْتَوِقِينَ﴾ وه کهس له ده‌ستمان ده‌رناجی. ۴۱ ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَبَلْعًا﴾ نینجا وازیان لی بینه، با قسه‌ی هیچ و پوچ و گالته‌ی خویان بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دووچاری نه‌و رۆژه‌ی خویان ده‌بن که به‌لینیان پی دراوه. ۴۲ ﴿يَوْمَ نَخْرُجُ مِنْ الْأَجْدَاثِ سِرَاجًا﴾ نه‌و رۆژه‌ی که به‌په‌له له گۆره‌کانیان دینه ده‌ره‌وه ﴿كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ﴾ ده‌لنی بق لای بته‌کانیان راده‌که‌ن. ۴۳ ﴿خَشِيعَةً أَنْصُرُهُمْ﴾ چاویان شقرو (سهر به‌ره‌و ژیر) ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ ریسوایی و شهرمه‌زاری دایان ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ نه‌مه نه‌و رۆژه‌یه که له‌وه و پیش به‌لینیان پی درابوو. ۴۴

سورته‌ی ﴿نوح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بیگومان نیمه نووحمان نارد بق لای هۆزه‌که‌ی ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه‌پیمان ووت) که هۆزه‌که‌ت بیدار بکه‌ره‌وه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی که سزای سه‌ختیان تووش بیی. ۱ ﴿قَالَ يٰقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (نوح) ووتی: نه‌ی که‌لی خۆم به‌راستی من (پیتغه‌مبه‌رو) ترسینه‌ریکی ئاشکرام بق ئیوه. ۲ ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که ههر خوا به‌پرستن ﴿وَأَتَّقُوا وَأَطِيعُوا﴾ و لی ی بترسن وه‌قهرمان به‌ری من بکه‌ن. ۳ ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ تا خوا له گونا‌هه‌کانتان خوش بیی ﴿وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به زیندوویی) ده‌تان هیلپته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾ بیگومان کاتی سزای خوا که‌مات دوا ناکه‌وی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ که‌گهر بتانزانیا‌یه. ۴ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ ووتی: نه‌ی پیره‌وردگارم من که‌له‌که‌ی خۆم (به‌په‌نهانی) بانگه‌کرد به‌شه‌و به‌رۆژ. ۵ ﴿فَلَمَّ يَرَوْهُمْ دَعَاوِي إِلَىٰ فِرَارٍ﴾ وه تا بانگم ده‌کردن نه‌وان زۆرت‌ر دور نه‌که‌وتنه‌وه لیم وه‌لته‌هاتن. ۶ ﴿وَإِنِّي كَلِمًا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بیگومان من ههر کات بانگم ده‌کردن (بق به‌رواهیتان) تا لیتان خوش ببیت ﴿جَعَلُوا أَصَبَعَهُمْ فِي أَفَاهِهِمْ﴾ نه‌وان په‌نجه‌یان ده‌کرد به‌گوچکه‌یاندا ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا لِنَاهِهِمْ﴾ وه پۆشاکه‌کانیان ده‌دا به‌سهر و چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾ وه به‌رده‌وام ده‌بوون له بی باوه‌ری دا، وه سه‌رکیشیان ده‌کرد، چۆن سه‌رکیشی یه‌که. ۷ ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾ له‌پاشان به‌ئا‌شکرا بانگم کردن. ۸ ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَتُ لَهُمْ﴾ نینجا (ده‌میک) بۆم ئاشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَزْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ (ده‌میک) بۆم په‌نهان ده‌کردن به‌په‌نهان کردتیکی ته‌واو. ۹ ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا لَكُمْ﴾ نه‌وسا پیم ووتن: دلوی لی خوش بوون بکه‌ن له‌پیره‌وردگارتان ﴿إِنَّكَ كَانَتْ غَفَّارًا﴾ به‌راستی پیره‌وردگارتان زۆر لی خوشبووه. ۱۰

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا كِبَارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَنْذِرُنَا الْهَتَكُمْ وَلَا تَنْذِرُنَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

- ده یکتا یکتا -
که نه رموی: -
(ماوهی نیوان دور)
له وده که (ی ده کرتی)
به صودا (چله)
روتیان: چله یکتا
نه بو موده یکتا
ده لای وده لای
نه دایه وده، رو تیان
چله مانگه؟ ده لای:
وده لای نه دایه وده،
رو تیان چله ساله؟
ده لای وده لای
نه دایه وده،
پیغه مبر (ﷺ)
له رموی: (پاشان
خوای که وده
له ناسمان وده
پارانتیک ده بارینتی،
نه وده که گیا
سه وده نه وده
(دروست ده نه وده)

هرچی له شی نادمین وده ده پزیت ته نه نیتسکیک نه بی که (عجب الذنب) ه - نیتسکیک بیچو که له کولتایی برپه پخت دایه - مرقه له پوزی دوا پیدا له و پارچه نیتسکه وده دروست ده کرتی وده).

نایه تی (٢٨) سوره تی (النبأ): قال رسول الله (ﷺ): (ولا يتكلم يومئذ إلا الرسل) (رواه

البخاري ومسلم). پیغه مبر خوا (ﷺ) نه رموی تی: (له و پوزی) - پوزی موحاسه به - هیچ که س -

﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا﴾ (نینجا گهر وابه‌کن) بارانی خوهرم و لئزمه‌تان بق ده‌بارینی.
 (۱۱) ﴿وَنُنَزِّلُ مَاءً بِأَمْرٍ ذَرِيرًا﴾ وه سامان و کوری نذرستان پی ده‌به‌خشی ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ جَنَّاتٍ﴾ وه
 باغ و باخاتی نذرستان پی ده‌دات ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ أَنْهَارًا﴾ وه جوگه ناوی نذرستان ده‌داتی. (۱۲)
 ﴿مَا لَكَ لَا تُرْجُونَ اللَّهَ وَقَارًا﴾ نه‌وه چیتانه ناترسن له شکیو گه‌ورده‌یی خوا. (۱۳) ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ
 أَلطَارًا﴾ له‌کاتیکدا که دروستی کردوون به‌چند قوناغیکه. (۱۴) ﴿أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقْنَا سَنَاقَ
 سَخُوتٍ مِّثْلَ نَاقٍ﴾ نایا نابیین که‌خوا چون حه‌وت ناسمانی دروست کردووه نه‌وم له‌سهر
 نه‌وم. (۱۵) ﴿وَنَجْعَلُ الْفَرْسَ لِنُورًا﴾ وه مانگی گیراوه له‌ناویاندا به‌پووناک و ﴿وَنَجْعَلُ الشَّمْسَ
 سِرَاجًا﴾ رژیشی گیراوه به‌چرا. (۱۶) ﴿وَاللَّهُ أَتَبَرُّ مِنَ الْآرِضِ نَبَاتًا﴾ وه خوا نیوه‌ی روواندووه
 له‌زه‌وی به‌پرواندن. (۱۷) ﴿ثُمَّ يُعَذِّبُهَا﴾ له‌پاشان ده‌تان باته‌وه ناوی ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾
 وه ده‌رتان ده‌مینقته‌وه (لئ ی) به‌ده‌ره‌یتان. (۱۸) ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكَ الْآرِضَ سَامِلًا﴾ خوا زه‌وی
 بق راخستوون. (۱۹) ﴿لِنُتْلِكَوَا مِنْهَا سَبْلًا بَجَاجًا﴾ تاها‌توچ بکن به‌ریگه کراوه‌کانتیدا. (۲۰) ﴿قَالَ
 نُوحُ رَبِّ اجْعَلْ لِي ذُرِّيَةً فَتُحْيِي﴾ نوح ووتی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم بیگومان که‌له‌کم بی فرمانیان کردم
 ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ لَدُنْهُ مَالًا وَلَا تَزِدْوا مَالَهُ وَلَا تَزِدْوا مَالَهُ وَلَا تَزِدْوا مَالَهُ﴾ وه شوتین که‌سانی که‌وقت که‌مال و مندالی قازانچی پی
 نه‌که‌یاندوه ﴿إِلَّا خُسَارًا﴾ زیان نه‌یی. (۲۱) ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وه پیلان و فیه‌و فیلی نذر
 که‌ورده‌یان کرد. (۲۲) ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾ وه ووتیان: ده‌ست هل نه‌گرن له بت و
 خواکانتان ﴿وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ وه ده‌ست هل نه‌گرن له
 (په‌رسنتی) وود و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر. (۲۳) ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كِبْرًا﴾ وه به‌پراستی
 نه‌وانه نذر (خه‌لک) یان گومرا کرد ﴿وَلَا تَرِدْوا الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلُّوا﴾ (خوا به) ثم ستم کارانه
 له‌گومرایی زیاتر میچی تریان بق نذر مه‌که. (۲۴) ﴿بَنَّا حَاطَتِهِمْ أَغْرَقُوا﴾ به‌هوی
 گونا‌مه‌کانیا‌نه‌وه به‌زریان خنکیران. ﴿فَادْخُلُوا نَارًا﴾ نینجا خرانه ناگروه وه ﴿فَلَزَجْنَاهُمْ مِنْ
 ذُلِّ آلِهَتِهِمْ﴾ نیتر بیجکه له خوا هیچ یارمه‌تی ده‌ریکیان ده‌ست نه‌که‌وت. (۲۵) ﴿وَقَالَ نُوحٌ
 رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْآرِضِ﴾ نوح فرمودی: نه‌ی په‌روه‌ردگار مه‌پیل له‌سهر زه‌وی ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ
 ذَرَارًا﴾ هیچ که‌سیکه له بی بره‌ویان. (۲۶) ﴿إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنِي فَنُحِلُّوا عِبَادَتَكَ﴾ (چونکه) بیگومان
 نه‌که‌ر تق وازیان لئ بی‌نیت: به‌نده‌کانی تق گومرا ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَلْبُدُوا إِلَّا فَاغْرًا كَغَارًا﴾ وه هر
 مندالی تاوانباری سوپاس نه‌که‌ر ده‌خه‌نه‌وه. (۲۷) ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم
 خورش بیه له خوم و باوکم و دایکم ﴿وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا﴾ وه له‌و که‌سه که‌دیته مالم به
 به‌واداری یه‌وه ﴿وَاللَّامِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له‌مه‌موو پی‌اوان و ژنایی نیعماندار ﴿وَلَا تَرِدْوا الظَّالِمِينَ
 إِلَّا تَبَارًا﴾ وه به‌شی ستم کاران زیاد مه‌که تیاجوون و له‌توچوون ته‌یی. (۲۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدْرَيْنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبُهُ وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مِثْلَ شَتِّ حَرَسَا شَدِيدًا وَشُهْبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدُ اللَّسْمَعِ فَمِنَ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصِّلَةُ نَحْنُ وَمِنَ الدُّونِ ذَلِكَ كُنَّا طَارِقِينَ قَدْ دَا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَىءَ أَمْنَابِهِ فَمِنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهِ وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

هَوَى هَاتِلِهِ

خوار و هوی ناپسته

(۱) - سورتي

(الجن) «فَقُلْ

أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ

اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ

الجن» بخاری و

موسلم

عبداللهی کبری

عبداللهی (پرمای

خوایان لایبی

کبریایان تهره که

ده لای بیفهمیدی

خوا (کَلَّا) له که لای

کرمه لای که

ماوه لایبدا رقت

به رمه بازای (مُكَافَ)

هه بیتانه کانیدی

(جن که کان) له

وهرگرتنی موالی

تاسمان بهرگی

کرایون، تیر

تستیره یان بی نه هاو و لایا، بویه که پانه جا (هزده که یان) ووتیان: تهره چیتانه - بی که پانه - ؟

توانیش ووتیان، ریگای موال وهرگرتنی تاسمانان لای که پاره: وه تیر تستیره یان بی نه هاو و لایا،

ووتیان: نیلا شتی که روی دله که بویه بهریمست له ریغی تیره ما که موالی تاسمان بزان، که کواته بزان

گفت خیره لای و خورگایا له زموی نا بگرتن و سه ره بی بدن بزان چ شتی که روی دله، توانیش-

سوره‌ی الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿قُلْ أُوْحِیَ اِلَیَّ﴾ (نهی موحه‌ممد (ﷺ)) بلی: نیکام بق کرا ﴿اِنَّهُ اَسْمَعُ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چند که سیک له جنوکه گوییان گرت (له‌قورئان خویندنه‌وهم) ﴿فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ نینجا ووتیان: به‌راستی نیمه قورئانیک‌ی سهر سورهنه‌رمان بیست. ۱ ﴿يَتَّبِعُنِي اِلَى الْمَرْثَدِ﴾ ری نمونیی ده‌کات بق ری راست ﴿فَنَامَتْ بِهٖ﴾ نیمه‌ش باوه‌رمان پی کرد ﴿وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا اٰحَدًا﴾ وه هر گیز که‌س ناکه‌ین به‌هاویه‌شی په‌روه‌ردگارمان. ۲ ﴿وَاِنَّهُ تَعَلَّى حَدْ رَبَّنَا﴾ وه به‌راستی -بلنده‌گه‌وره‌یی په‌وره‌ردگارمان له‌شتی ناشایسته- ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رومندالیک‌ی بق خوی دانه‌ناوه. ۳ ﴿وَاِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سُبْحٰنًا عَلٰی اللَّهِ﴾ بیگومان بی ناوه‌زه‌که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌ریاره‌ی خوا. ۴ ﴿وَاَنَا ظَنُّنَا اَنْ لَّنْ نَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه نیمه پیمان وابوو که‌ئاده‌میی و جنوکه هه‌رگیز درو ناکه‌ن ده‌ریاره‌ی خوا. ۵ ﴿وَاِنَّهُ كَانَ رِجَالًا مِّنَ الْاِنْسِ﴾ به‌راستی پی‌اواتیک له‌ئاده‌میی ﴿يُعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ په‌نایان ده‌برده به‌ری‌پاواتیک له‌جنوکه (که بیان پاریزین) ﴿فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا﴾ که‌چی زورتر ماندوویان ده‌کردن. ۶ ﴿وَاَنْهَمُ ظَنُّوْا﴾ وه ئاده‌میی گومانیان بردووه ﴿كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌که‌نیوه -نه‌ی جنوکه- گومانتان بردووه ﴿اَنْ لَّنْ يَنْبَغْتَ اِلٰهًا اَحَدًا﴾ که نیتر خوا هیچ پیغه‌مبه‌ریک ناتیری. ۷ ﴿وَاَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ وه نیمه ده‌گه‌راین به‌شوین ده‌نگه و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنٰهَا مُلْبَتٌ حَرَسًا شَدِيْدًا وَشَبَّٰهَا﴾ که‌چی دییمان پرکراوه له پاسه‌وانی به‌هیزو تیری نه‌ستیره‌کان. ۸ ﴿وَاَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللِّسَمِ﴾ وه بیگومان نیمه جارن داده‌نیشتن له چند شویتیک له ئاسمان بق گوی گرتن ﴿فَنَسْمَعُ اِلَآنَ﴾ به‌لام هه‌رکه‌سیک نیستا که به‌دواوه گوی بگری ﴿يَحْجِدُ لَهُ شَبَابًا رَّصَدًا﴾ تیریکی نه‌ستیره ده‌بینی له‌بوسه‌ی دایه. ۹ ﴿وَاَنَا لَا نَدْرٰی اَشْرٰ اُرِيْدُ بِمَنْ فِی الْاَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی ویستراوه بق نه‌وانه‌ی که‌له‌سه‌ر زه‌وین ﴿اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ یا په‌روه‌ردگاریان ری نمونیی ویستووه بویان. ۱۰ ﴿وَاَنَا مِمَّا الصَّٰلِحُوْنَ﴾ وه بیگومان نیمه هیندیکمان چاکین ﴿وَمِمَّا دُوْنَ ذٰلِكَ﴾ وه هیندیکمان له‌وه‌نزمترین ﴿كُنَّا طَرَاقًا قِدَادًا﴾ نیمه جارن خاوه‌نی ریباری زور بووین. ۱۱ ﴿وَاَنَا ظَنُّنَا اَنْ لَّنْ نَعْجِزَ اِلٰهًا فِی الْاَرْضِ﴾ وه نیمه دلنیا بووین که هه‌رگیز ناتوانین له‌ده‌ستی خوا ده‌رچین له‌زه‌ویدا ﴿وَلَنْ نُّعْجِزَهُ مَرَدًا﴾ وه به‌هه‌ل‌هاتیش له‌ده‌ستی خوا رزگار نابین. ۱۲ ﴿وَاَنَا لَمَّا سَمِعْنَا اَنْهٰذَی نَامًا بِهٖ﴾ به‌راستی نیمه کاتی ری نمونیی (قورئان) مان بیست نیمانمان پی هینا ﴿فَنَسْمَعُ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ نینجا هه‌رکه‌سیک بره‌ای هینا به‌په‌روه‌ردگاری خوی نیتر ناترسی ﴿فَخَسَا وَاَزْمَقَا﴾ نه‌له‌که‌میی (پاداشت) و نه‌له‌تدلی (توله). ۱۳

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لَتَقِينَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّمْ لِمَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوْا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُمُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

- پادشاهان به
 مأمور خدایان
 و خدایان زده
 با هم ،
 سه درجه‌ای ده‌ها تا
 بران ۳ هفتک
 به ریه‌ست
 به ریه می‌اند که
 ناتوانان موالی
 تا سمان بران
 (عبداللہ) ده‌لی:
 نه دجا نه وانه یان که
 بود به تیهام
 پادشاهان ،
 نه خله‌ها چوونه
 خیزمت پیغمبر
 (کاف) که
 ده بیست برهات
 بق بازاری (عکاظ)
 له و کانه‌ها پیش
 نویسی نویسی
 به یانی بر

ماوراء لانی ده کرد ، جن که کان کانی گویان له قوربان بود گوی بیستی بودن ، نه و سا ووتیان ، تا سمان به
 بران به ریه‌ست له نیتان نیتان موالی تا سماندا ، تنجا له و شویانه که رانی به بق لای موزه که یان
 ووتیان : نهی موزه که مان «وَأَنَا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَكُنَّا بِهِ وَلَن تُفْنِكَ بَرِينًا أَحَدًا» به
 خوی که ریه‌ش نه نامیه‌تی «قُلْ أَرْحَمِي إِلَٰهِي أَلَّا سَمِعْتَ نَقْرًا مِنَ الْجَنِّ» به رانند بق پیغمبر (کاف).

﴿وَأَنَا مِنَ الْمُتَلِمُونَ وَمِنَا الْقَاسِمُونَ﴾ وه بیگومان نیمه میندیکمان موسلمانین و میندیکمان ستمکار ﴿لَنْ أُنْجَى﴾ نینجا نه وانه ی موسلمان بیون ﴿فَأَوَلَيْكَ غُرُورًا رَشَدًا﴾ نه وه نه وانه ری راستیان دوزیده وه. ۱۴ ﴿وَأَنَا الْقَاسِمُونَ﴾ به لام له پی ی راست لاده ران - ستم کاره کان - ﴿نَكَثُوا بَيْعَتَهُمْ حَقًّا﴾ ده بینه سوخته مه نی دوزه خ. ۱۵ ﴿وَأَلَوْ أَشَقَقْتُمُوهُ عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ وه نه گهر نه وان (مرگ و جنوکه) به رده وام بیونایه له سه ری راست ﴿لَا تَقْبَلُهُمْ فَاءً عَذَابًا﴾ نای ندرمان پی نه نقشین (نیعمه تی ندرمان ده دانسی) ۱۶ ﴿لَتَنْفِتَنَّهُمْ بِهِ﴾ تاناقیبیان که یه وه تیایدا ﴿وَمَنْ يُغْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه هر که سیک دووه رگی پی له یادی په روه ردکاری خوی ﴿بِتِلْكَ عَذَابًا صَدًّا﴾ ده یخاته ناو سزای دثواره وه. ۱۷ ﴿وَأَنْ أَلْمَسَ جِدَّ اللَّهِ﴾ بیگومان مزکه وتان تاییه تی خوان ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که واته له گه ل خوادا هوار له که سی تر مه که ن. ۱۸ ﴿وَأَنْتُمْ لَكُمْ قَامٌ عِنْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به نده ی خوا (موحه ممد) که مه سقا له خوا بیاریته وه (و بی په رستی) ﴿كَأَدْوَا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ (بی بهروا کانی مه که) نزیک بوو دایارن به سه ری دا. ۱۹ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلای: دلنایان من هر خوی خوم ده په رستم ﴿وَلَا أُفْرِكُ بِمَا أَحَدًا﴾ وه که س ناکم به هاویه شی. ۲۰ ﴿قُلْ إِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَكَرُّوا وَلَا رَشَدًا﴾ بلای: به راستی من نه زیان نه ریتنموونی تیوهم به ده ست نی یه. ۲۱ ﴿قُلْ إِنْ لَنْ يُجِبَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلای: بی گومان که سیک نی یه که من بیاریزی له (سزای) خوا ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بیجکه له و په ناگایه که شک نابم. ۲۲ ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً﴾ (وه هیچم به ده ست نی یه) راگ یاندن نه بی له خوا وه و که یاندنی په یامانی نه و نه بی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هر که سی بی فرمانی خواو پیغه مبه ری بکات ﴿قُلْ لَنْ تَنَالُوا بِهِ شَيْئًا﴾ نه وه بی گومان ناگری دوزه بؤ نه وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا ده مینیت وه به همیشی. ۲۳ ﴿حَقٌّ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾ تا به چای خویان ده بینن نه و سزایانه ی که به لینیان پی دراوه ﴿فَلْيَقُولُوا مَنْ أَشْفَقَ نَاصِرًا وَأَقْلَ عَذَابًا﴾ نینجا نه و کاته ده زانن، که کی یارمه تی ده ری که متره و ژماره ی که مه. ۲۴ ﴿قُلْ إِنْ أَدْرِي﴾ بلای من نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾ ناخو نزیکه نه و رژی دوا یی یه ی که به لینتان پی دراوه ﴿أَمْ تَحْتَسِبُ أَنْ تَكُنْ مِنَ الْمُتَنَبِّهِينَ﴾ یان په روه ردکارم هاویه کی دوری بؤدانا وه. ۲۵ ﴿عَلِيمُ الْغُيُوبِ﴾ هر خوا به زانا به نه ییبه کان ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناگاردار ناکات به سه ر نه یی خویدا. ۲۷ ﴿إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ مه گهر پیغه مبه ری کی که لئی رازی بی ﴿فَلَنْ يَنَالَكُمُ الْيَقِينُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَبَيْنَ غُلْبِ رَصَدًا﴾ جا بی گومان خوا ده تیری له به رده می و پستی یه وه پاسه وان (له فریشته). ۲۸ ﴿لَتَنْبَلَنَّهُ أَنْ يَدَّ بِلُغَاوَاتِهِمْ﴾ تا بزانی که سه روشی خوی خویان که یاندوه ﴿وَأَخَاطُ بِمَا لَدِينَهُمْ﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که لایانه ﴿وَأَخَصِي كُلَّ شَيْءٍ عَذَابًا﴾ وه مه موو شتیکی مه لژمارنوه به لژماردن. ۲۹

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ ❶ قِرَّ اللَّيْلُ لِأَقِيلًا ❷ نَضَعُهُ وَأَوْتَقُصُ مِنْهُ قَلِيلًا ❸
 أَوْزَدَ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْقُرْآنِ تَرْتِيلًا ❹ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ❺ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ❻ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ❼ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَتَسِيلًا ❽
 رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ❾ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ❿ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ⓫ إِنَّا لَنَدِينَا نَكَالًا وَجِيمًا ⓬
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⓭ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلًا ⓮ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا
 عَلَيْكُمْ ڪَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⓯ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ⓰ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
 الْوِلْدَانَ شِيبًا ⓱ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ ۖ كَان وَعَدُّهُمْ مَفْعُولًا ⓲
 إِنَّ هَذِهِ مَذْكُرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⓳

هزلی هاتمه

خوارموی سهرمتا

و کورتایی سورمتی

(المزمّل)

نه بود بود له

عه بدولای کوری

عه بیاسمه

کثیراویه تیه وه که

ده لسی: کاتی

سهرمتای

سورمتی (المزمّل)

هاته خوارموه

(پیغمبر ﷺ)

و ماوه لان

به که ده ر نوئی

ته رلوی می مانگی

په مه زان ، شهو

نویلیان ده کرد ،

تا کورتایی

سورمتی (المزمّل)

هاته خوارموه ،

وه ماوه ی نیوان

دل به زینی سهرمتای سورمتی که و کورتایی به که ی سالتیکه بود.

= قسه ناکات جگه له پیغمبران (علیهم الصلوة والسلام)).

نایه تی (۶) سورمتی (اللزعات): من ابي بن كعب عن ابيه قال: (كان رسول الله ﷺ) إذا نعب ثلاثا

الليل قام فقال: يا أيها الناس انكروا الله انكروا الله جاءت الرحلة تتبعها الرحلة، جاء الموت بما فيه جاء =

سوره‌تی ﴿المزل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿يُنَالِئَا الْمُرْبِل﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌خوت داپوشیووه. ۱ ﴿فَمِ الْيَلِّ إِلَّا قَلِيلًا﴾ شه‌وه‌سته (شه‌و نویژ بکه) مه‌که‌ر که‌میکی نه‌بیت. ۲ ﴿نُصْفُهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌نیوه‌ی که‌م بکه‌ره‌وه. ۳ ﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که‌می لئی زیاده‌که ﴿وَرَبُّ الْقُرْآنِ تَرْتِيلًا﴾ وه‌ده‌وری قورئان بکه‌ره‌وه به‌له‌سه‌ر خوی (به‌ریک و پیکی). ۴ ﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ بیگو مانم نیمه له‌مه‌ولا بۆت ده‌نترینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران. ۵ ﴿إِنْ نَاشِئَةُ اللَّيْلِ﴾ به‌راستی مه‌ستانی شه‌و دوی خه‌و (بق‌خوا به‌راستی) ﴿مَنْ أَشَدُّ وَطْئًا﴾ قورستره‌و گرانتره له‌هوی کرداره‌وه (له‌می رۆژ به‌هیزتره بق‌دل) ﴿وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ دروستره له‌رووی ووتنه‌وه. ۶ ﴿إِنْ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا﴾ به‌راستی تو له‌رۆژادا له‌هاتوو چۆکر دتیکی زۆردایت. ۷ ﴿وَأَذْكُرْ أَنْتَ رَبُّكَ﴾ مه‌میشه یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَتَبِيلًا﴾ وه‌خوت یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه یه‌کی ته‌واو. ۸ ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ نه‌وخوای رۆژه‌لات و رۆژئاوایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌راستراویکی به‌راستی نی یه‌ته‌نیا نه‌و نه‌بی ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ که‌وابوو بیکه به‌بریکاری خوت. ۹ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوتدا بگره له‌سه‌ر نه‌وقسانه‌ی که‌ده‌یلین ﴿وَأَمْحُرْهُمْ مَحْجَرًا حَبِيلًا﴾ وه‌وازیان لی بینه‌و لئیان که‌پئی به‌وازیته‌ینا تیکی جوان. ۱۰ ﴿وَذَرْنِي وَالْكَذِبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ﴾ وا‌زیننه له‌من و نه‌و خاوه‌ن نازو نیعمه‌تانه‌ی که‌نایینی من به‌درو ده‌زانن ﴿وَمَنْ يَلْعَزْ قَلِيلًا﴾ وه‌که‌می که‌مۆله‌تیا بده. ۱۱ ﴿إِنْ لَدُنَّا أَنْكَالٌ﴾ بی گومان لای نیمه مه‌یه‌کۆت و زنجیری قورس و گران ﴿وَحِمَا﴾ وه‌ناگری مه‌ل گیرساو. ۱۲ ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾ وه‌خواردنی گه‌رو گبیر ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ مه‌روه‌ها سزای پرله‌داخ و دهره‌د. ۱۳ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌رۆژیکدا که‌زه‌وی وچیاکان دینه له‌رزه ﴿وَكَاثِبَ الْجِبَالِ كَيْبًا مَهِيلًا﴾ وه‌کیوه‌کان ده‌بن به‌گردۆلکه له‌لمی مه‌لرژاو. ۱۴ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكَ﴾ بیگو مان نیمه پیغه‌مه‌بریکمان بق‌ناردن که‌شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ مه‌روه‌که پیغه‌مه‌بریکمان نارد بق‌فیرعه‌ون. ۱۵ ﴿فَقَصَىٰ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ﴾ ئینجا فیرعه‌ون سه‌رپیچی نه‌و پیغه‌مه‌به‌ره‌ی کرد ﴿فَاتَّخَذَتْهُ آخِذًا وَبِيلًا﴾ نیمه‌ش تۆله‌مان لی سه‌ند به‌تۆله سه‌ند تیکی سه‌خت. ۱۶ ﴿فَكَيْفَ تَقُولُونَ إِن كُفَرْتُمْ﴾ جا نه‌که‌ر بی بره‌وایی بکه‌ن چۆن خوتان ده‌پارینن ﴿يَوْمَ نَجْعَلُ الْأُولَىٰ دُونَ الْآخِرَةِ﴾ له‌رۆژیکدا که‌(به‌ترس و سامی خوی) مندالان پیر ده‌کات. ۱۷ ﴿الْأَسْمَاءُ سَطَاطِينُ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و رۆژه‌وه ﴿كَانَ وَغْدُهُ مَغْفُولًا﴾ به‌لینی خوا نیته‌دی. ۱۸ ﴿إِنْ هَدَيْتُمْ نَذْرًا﴾ به‌راستی ئه‌م نایه‌تانه‌ی پی‌شوو په‌ند و ئامۆزگارین ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ئینجا مه‌ره‌که‌سبکه که‌بیوه‌ی ریگایه‌که ده‌گرئ بۆلای به‌روه‌رمکاری. ۱۹

﴿۱﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ وَتُلْهِمُ طَائِفَةً مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَلَبَّ عَلَيْكُمْ فَاقَرُّوا وَامْتَسِرْ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِسُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخِرُونَ يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقَرُّوا وَامْتَسِرْ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۰﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيَ الْمُذْثِرُ ﴿۱﴾ قُرْآنٌ ذَرِ ﴿۲﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ ﴿۳﴾ وَيَا بَلَاءَ فَطَهِّرُ ﴿۴﴾ وَالرَّجْزَ فَاهْجُرُ ﴿۵﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿۶﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُ ﴿۷﴾ فَإِذَا نَفَرْنَا فِي السَّائِرِ ﴿۸﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ مَّيْذَنُومٌ عَسِيرٌ ﴿۹﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿۱۰﴾ ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتَ وَحِيدًا ﴿۱۱﴾ وَجَعَلْتَ لَهُ مَا لَا مَمْدُودًا ﴿۱۲﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿۱۳﴾ وَمَهَّدْتَ لَهُ فَمَهِيدًا ﴿۱۴﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنَّا زِيدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿۱۶﴾ سَأَرْهَقُهُمْ ذُحُرًا ﴿۱۷﴾

ہوئی ہاتھ

خوار ہوئی ناپہن

(۵-۱) سورہ مدثر

(المذثر): ﴿یَا

ایہا المذثر....

والرجز فاهجر﴾:

بوخاری و موسلم

لہ نہ ہوسہ لہ ہوسہ

دہ گنہارہ کہ

دہ لہ: جابری

کوبی عہ بدولہ

(پہ نای خوی لی

بی) بلی گنہارہ

، ووتی لہ

پیٹھ مہری خوام

(کک) بیست:

باسی ہوا کہ ہوتی

وہ سی دہ کرد -

پاش دابہ زونی

مہرہ تہی

سورہ مدثر ﴿انفرا

باسم ربک الذی

خلق﴾ - پیٹھ مہر (کک) ہر ہوی: لہ کاتیکہ کہ بہ رنگا دہ ہر ہتم لہ ہر گویم لہ دہ گئی ہوی لہ

ناسمانہ ، منیش سہرم بہ رنگدہ و سہری ناسمان کرد ، بہ کسہر نہی فریختہ یہم بیہی کہ

لہ نہ شکوتی حیرا مات بق لام، لہ سہر گورسی یہ کہ لہ نیرن ناسمان و زہویا ملنہ ختوہ ، منیش

رقد ترسم ، پاشان کہ ہارہ ہر مالہ ورم: ذلیق ہر ، ذلیق ہر ، نہ وانیق ہر ہر ہر ، -

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان په روږدگاری تو ده زانی (نهی موحه ممد) ﴿كُلِّهِ﴾ که تو هل ده سیت (بوشه و نویژ) نه ختی که ممر ﴿مِن ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَيَضَعُكَ وَتَلْذَمُ﴾ له دووبه ش له سی به شی شه وو نیوه ی یاسی به کی ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه ده سته به که له وانه ی که له گه لتان ﴿وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه و روژ دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنَّ لِنَ خُصُوه﴾ (خوا) زانی که نیوه ناتوان نه ندازه ی شه و نویژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْكَ﴾ له بهر نه وه لیتان خو ش بوو ﴿فَأَقْرَهُوْا مَا تَشْتَرُونَ مِنَ الْفَرَةِ﴾ دهی نه وه ندده ی بۆتان ئاسانه له قورئان ده وری بکه نه وه ﴿عَلِمَ أَنَّ سَكُونَكُمْ مَرْضَىٰ﴾ (خوا) ده زانی که له مه ولا که سانی کتان نه خو ش ده بیت ﴿وَالْآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانی کی تر تان که ده رن به زه ویدا ﴿يَتَفَقَهُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوین رنزی خوادا ده که رین ﴿وَالْآخَرُونَ يُقْبِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وهی تری واتان ده بن که ده جه ننگن له ری خوادا ﴿فَأَقْرَهُوْا مَا تَشْتَرُونَ مِنْهُ﴾ نینجا بخویننه وه له قورئان نه وه ندده ی که بۆتان ئاسانه ﴿وَأَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وه قه رز بدن به خوا به قه رزیکی چاک ﴿وَمَا تَقْدِمُوا إِلَّا أَنْفُسَكُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هر چاکه به که پیش بخن بق خو تان ﴿تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویت ﴿مَوْحَاً وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾ نه وه ی لای خوا چاکتر و گه وره تره له رووی پاداشه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لیخو ش بوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخو ش بووی کی میهره بانه. (۲۰)

سوره تی المذثر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَذْثَرُ﴾ نه ی نه وکه سه ی که خو ت پیچاوه ته وه. (۱) ﴿فَإَنْذِرْ مَهَسْتَه﴾ (خه لکی) بیدار که ره وه. (۲) ﴿وَرَبِّكَ فَكْبَرْ﴾ وه په روږدگارت به که وره بگره. (۳) ﴿وَيُنَابِكَ فَطَهِّرْ﴾ وه پو شاکت به پاک رابگره. (۴) ﴿وَالرَّاجِزَ فَاغْجِرْ﴾ به رده وام به له وازه یتان له بت په رستی و گناه. (۵) ﴿وَلَا تَمَنَّيَنَّ تَسْتَكْبِرْ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزانی. (۶) ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وه له بهر په روږدگارت خو ت رابگره. (۷) ﴿فَإِذَا تَفَرَّقَ الْإِنْفُورُ﴾ هر کاتیک که فوکرا به که په نادا. (۸) ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ عَمِيرٌ﴾ نه و روژه روژیکی سهخت و گرانه. (۹) ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرِمْ﴾ له سه ر کافران سووک و ئاسان نی به. (۱۰) ﴿وَذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ واز له من و نه و که سه بین که دروستم کردوه به ته نها. (۱۱) ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾ وه دارایی زرد و زه به ندهم پی داوه. (۱۲) ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کورانی ئاماده و به رده ست. (۱۳) ﴿وَنَهَضْتُ لَهُ تَهْبِيدًا﴾ وه هوی ژیا م بق راخستوه به چو ن راخستنی. (۱۴) ﴿ثُمَّ نَطَعْنَا أَنْ نَبْدَ﴾ دوا ی نه مانه ش میشتا به ته مایه زیاتری بده می. (۱۵) ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِنْتِنَا عَنِيدًا﴾ نه ، (چاره روان نه ی) به راستی نه و ده ریاره ی ثایه تانی ئیمه بی باوه رزیکی که له ره قه. (۱۶) ﴿تَارِفُهُ مَعْدُودًا﴾ به م زووانه سزای سهختی پی ده چه ژم. (۱۷)

إِنَّهُمْ فَعَلُوا فَعْدَرًا ۝۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَرُوا ۝۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُوا ۝۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۝
 ۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝۲۳ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ۝۲۴ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝۲۵ سَأَصْلِيهِ سَقَرًا ۝۲۶ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سَقَرٌ ۝۲۷ لَا يَقْنِ وَلَا تَنْزُرُ ۝۲۸ لَوَاحِشٌ لِلْبَشَرِ ۝۲۹ عَلَيْهَا قِسْعَةٌ عَشْرُ
 ۳۰ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرَدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا
 وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۝۳۱ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ شَاءَ وَيَهْدِي
 مَنِ شَاءَ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا أَهْوٌ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۝۳۲ كَلَّا
 وَالْقَمَرِ ۝۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَاسْفَرَ ۝۳۵ إِنَّهَا إِذَا لَاحَدَى
 الْكُوبِ ۝۳۶ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۝۳۷ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝۳۸ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ۝۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝۴۰ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ
 الْمُصَلِّينَ ۝۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝۴۵ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْخَائِضِينَ ۝۴۶ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۝۴۷ حَتَّى آتَانَا الْيَقِينَ ۝۴۸

- به و مویسه

خوای گمیده نام

تایه تانی ویا اثنا

المنكر، قم فاندن

وفايك فطهر

والرج

فاسفر

خورد و دوا ثور

نیگا به رده و ام بود

پهتا پهتا

داده به زی

هوی هاتنه

خوار و موی نایه تی

(۲۰-۱۱) سورته

(المنشور) جزئی

وَمَنْ خَلَقَتْ وَجِیداً

.... عَلَيْهَا قِسْعَةٌ

عشر

محکم له

مید و لکی کوی

میباه

ده گنیه و موی که

ده لای و لیدی

کوی موخره مات بی لای پیغمبر (ص) شورش تورانی بی خولند و به پیغمبر و لیدی ملی نام
 بودی، نام مواله گفت به به وجه مل به کسر مات بی لای و لیدی و روتی، نهی ملک موز مکات
 دمیانه و سامان و مالکی تقد کوی که نه و شورش روتی بیچی؟ روتی: بی شوری میدمن به تل
 له به نه و تل بی شوری بی لای موحه مع (ص) و روتی خواران و شای مات بدلی و لیدی و روتی: -

﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ﴾ (چونکه) بیری کرده‌وه و هلی سه‌نگاند (سه‌که‌ی خوی). ۱۸ ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ده‌ک به‌کوشت چی چونی مه‌لسه‌نگاند. ۱۹ ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ دو‌یاره به‌کوشت چی چونی لیکداوه‌ته‌وه. ۲۰ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ له‌پاشان ته‌ماشایه‌کی کرد. ۲۱ ﴿ثُمَّ عَیَّنَ وَنَسَرَ﴾ نه‌وسا ناوچه‌وانی گرز و روی ترش کرد. ۲۲ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ ینجا به‌فیریکه‌وه پشتی مه‌لکرد. ۲۳ ﴿فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ جا روتی نه‌م قورئانه‌هیجی ترنی به‌جادویی‌که‌نه‌یی که‌وه‌رگیراوه. ۲۴ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ نه‌م قورئانه‌مه‌ر گوشتاری مرقفه. ۲۵ ﴿صَافِيهِ سَفَرٍ﴾ (نه‌و که‌سه) زوو ده‌یخه‌مه‌ دوزه‌خه‌وه. ۲۶ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانیت که‌ دوزه‌خ چی به‌؟ ۲۷ ﴿لَا تَنْفَعُ وَلَا تَنْزِعُ﴾ (ناگریکه) هیچ ناهیلیته‌وه واز ناهیتنی. ۲۸ ﴿لَوْ أَنَّ لِلْبَشَرِ﴾ (به‌یه‌که‌م هالار) پیست ره‌شده‌کاته‌وه ده‌یبرزینی. ۲۹ ﴿عَلَيْنَا ثَمَّةٌ عَذَابٍ﴾ نوزده‌ فریشته‌ نه‌وه‌تان به‌سهریه‌وه. ۳۰ ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ مه‌ر فریشته‌مان کردووه به‌ کاریه‌ده‌ستی دوزه‌خ ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی نه‌و فریشتانه‌مان نه‌گیراوه مه‌گر بوق‌تاقی کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ین ﴿لَيَسْئَلُنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تا نه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه دلنیا‌ین ﴿وَيَزِدَّادُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِسْنًا﴾ وه به‌واداره‌کان به‌واکه‌یان زیاد بکات ﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه هیچیان دوو‌دل نه‌بن نه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نیماندارانیش ﴿وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه تا بلین نه‌وانه‌ی که‌ نه‌خوشی (ناپاکیی) یان له‌دلایه‌ ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه‌یی به‌واکان ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چی مه‌به‌سته‌ به‌م ژماره‌یه‌ که‌ له‌غهریبیدا وه‌که‌ مه‌سه‌ل وایه ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ﴾ تا به‌وجوره‌ خوا نه‌و که‌سه‌ی که‌بیه‌وی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ﴾ وه نه‌و که‌سه‌ی که‌بیه‌وی پئی نموونیی ده‌کات ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه که‌س ژماره‌ی له‌شکرانی په‌وه‌ردگاری تو نازانی مه‌گر مه‌رخوی ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ وه نه‌م نایه‌تانه‌مه‌ر ناموزگاری و په‌ندن بوق‌ناده‌می. ۳۱ ﴿كَلَّا وَالْقُبُورِ﴾ نه‌ه (وانی به) سویند به‌مانکه. ۳۲ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ﴾ وه سویند به‌شه‌و که‌پشت مه‌ل ده‌کات و ده‌پوا. ۳۳ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرُ﴾ وه سویند به‌به‌ره‌به‌یان که‌پوون ده‌یته‌وه. ۳۴ ﴿إِنَّا لَأَحْذَى الْكِبَرِ﴾ بی‌گومان سه‌قه‌ر (دوزه‌خ) به‌کیکه‌ له‌شته‌ سامناکه‌ که‌وره‌کان. ۳۵ ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾ ترسینه‌ره‌ بوق‌مه‌مو‌خه‌لکی. ۳۶ ﴿لَئِنْ شَاءَ مِنْكَ﴾ بوق‌نه‌و که‌سه‌تان که‌ ده‌یه‌وی ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پیشبکه‌ویت (له‌چاکه‌دا) یادواکه‌وی. ۳۷ ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ مه‌موو که‌سیک بارمته‌ی کرده‌وه‌ی خویه‌تی. ۳۸ ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ﴾ مه‌گر هاوه‌لانی ده‌ستی راست (چاکه‌کاران). ۳۹ ﴿فِي جَنَّتٍ يَنْسَاءُ لَوْنٌ﴾ که‌له‌باختی به‌مه‌شته‌دا پرسیار له‌یه‌کتری ده‌کن. ۴۰ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِ﴾ له‌(حالی) تاوان باران. ۴۱ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (مه‌رله‌ به‌مه‌شتی به‌کان وه‌لام نه‌داته‌وه که‌دیوومانن و پیمان ووتوین) چی نیوه‌ی خستووته‌ دوزه‌خه‌وه. ۴۲ ﴿قَالُوا لَوْلَا لَكُم مِّنَ الْمُصْطَلِینَ﴾ (نه‌وانیش) ووتیان: نیمه‌ له‌نویژ گران نه‌پوون. ۴۳ ﴿وَلَوْلَا لَكُمْ لَطَعُمُ الْمُسْكِيْنِ﴾ وه‌خوژاکمان نه‌ده‌دا به‌ه‌ژاران. ۴۴ ﴿وَسَكُنَّا غُرُفًا مِّنَ الْخَافِضِیْنِ﴾ وه‌رق ده‌چوون له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌رق ده‌چوو (له‌قسه‌ی خراپه‌و بی‌شهرعی‌دا). ۴۵ ﴿وَكُنَّا نَكْذِبُ بَيِّنَاتٍ﴾ وه‌باوه‌رمان به‌رقی‌دای نه‌پوو. ۴۶ ﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِيْنَ﴾ تامردن به‌خه‌ی پیگریتن. ۴۷

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْخِفَّةِ ﴿٥٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ يَجْعَلَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَلِيلٌ رِجَالٌ عَلَى أَنْ تُسْوَى بَنَاتُهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يَبْتَغُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ يَمَّا قَدَّمَ وَآخَرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ ﴿١٥﴾ لَا تَخْرُجُ بِهِ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُمْ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ فَالْيَعِ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

- بیگویمان
قوبه پیش ده زانیت
که من سه روهت و
سامانم له
مه مویان نقدتده،
نه بوجهل ووتی،
دهی قسه پهک
دهرو - اره ی
موحه معه د بکه تا
قوبه پیش پس ی
بگاته وه که تو
ناحه رو دئی نهوی
ولهید ووتی: چی
بلیم، ده سا
سویند به خوا
که ستان تیدا نیه
له من هاره زاتر
بیئت له هیمرو
وه زن قانیسه ی
هیمرو ناسینی
ووتی جتوکه دا،
سویند به خوا

نهوی موحه معه (کَلَّا) دهیلن له هیچ کام له مانه ناجیت و وه سویند به خوا نه ووتی که ده بیئت دتد
هیرین و جوان و پرهنگره سه رو خوری هارهنک و تاو زهیه، بیگویمان زال ده بیئت و دتد تکه ویت،
دلنایان هه چی له دتدیدا بیئت تیکی ده شکینی، نه بوجهل ووتی که له کهت لیئت رازی ناين هه تا
ده ریاره ی ووتیه که نه لیئت، ولهید ووتی: لیم بوسته تا ده ریاره ی بیریکه معوه نه دجا بیر-

﴿فَمَا تَتْلُوهُمْ شَفِيعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾ نیتر تکای تکاکاران هیچ قازانجیکیان پی ناگه یه تیت.
 (۴۸) ﴿فَمَا هُمْ عَنِ الذِّكْرِ مُعْرِضِينَ﴾ نه وه چپانه روو ودرده گیرن له ناموزگاری
 (قورشان). (۴۹) ﴿كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنفِرَةٌ﴾ نه لئی که ره کیوی سل که رن. (۵۰) ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر، (یان له ده ست کومه لی تیر هاویژ) هه له اتوون. (۵۱) ﴿بَلْ لَرِيذٌ كُلٌّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَن يُوَفَّىٰ صُحُفًا مُّثْنَةً﴾ به لکو هه موو یه کیک له وان نه یه وی چهنده ها نامه ی کراوه ی
 بۆ بنیردری (له خواوه که برها به موحه ممد (ﷺ) (بینی). (۵۲) ﴿كَلَّا بَلْ لَّا تَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ با چاوه پروانی نه وه نه بن به لکو هه ر ناترسن له روژی دوا یی. (۵۳) ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾ با په شیمان بنه وه به راستی قورشان په ندو و ناموزگاریه. (۵۴) ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ﴾ نینجا هه رکه سیک بیه وی با په ندی لی وهرگری. (۵۵) ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ ناموزگاری قورشان وهرناگرن. ﴿إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گه ر خوا بیه ویت ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ﴾ خوا شیوا ی لی ترسانه ﴿وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ﴾ وه شیوا ی لی خوشبوونه. (۵۶)

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٤٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٤١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٤٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٤٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٤٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٤٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٣٨﴾ وَالْتَفَتِ
الْسَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٣٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٤٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا وَاثِلَىٰ
﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوَلَيْكَ
فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدَرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْإِنشَاءِ ﴿٧٦﴾ آيَاتُهَا ٢١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

— کرده و ده

ووتی: نه قورتانه

جاسوره

له پی هینانه و ده

و دهی کرت و ده و ده

ده میگرت و ده و ده

نه دجا نه نه نایه تانه

﴿نرنی و من ...﴾

دل به زین

هوی هاتنه

خوار و دهی نایه تی

سورتهی (١٦، ١٧)

(القیامة) ١: ﴿٤٠﴾

تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ

لِتُعْجَلَ بِهِ ، إِنَّ

عَلَيْنَا جَمْعُهُ

وَتَرَانَهُ ﴿٤٠﴾ بخاری

و موسلیم

ده گپنه و ده

عه بدولای کوبی

عه بیاس و ده

(په زای خویان لی

بی) که ووتیه تی: سه باره تی بهم نایه ته ﴿٤٠﴾ تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتُعْجَلَ بِهِ ﴿٤٠﴾ پیغه مبه ر ﴿٤٠﴾ به

هاتنه خوار و دهی قورتان تقد ناره حه تی ده بوو، به و هوی و ده لیوه کانی تقد ده جولاند، جا عه بدولای

کوبی عه بیاس ووتی: منیش لیوه کانه ده جولینم به و شیوهی پیغه مبه ر ﴿٤٠﴾ لیوه کانی

ده جولاند نه دجا خوی که و ده نه دو نایه ته ی ناره خوار و ده ﴿٤٠﴾ تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتُعْجَلَ بِهِ ، -

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هەر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه هەر دنیا‌تان خوش ده‌ویت. ۲۰ ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆژی دوا‌یی ناده‌ن! ۲۱ ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾ نۆر پوو‌خسار له‌و رۆژه‌دا که‌شاوه‌ن. ۲۲ ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن. ۲۳ ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَايِرَةٌ﴾ وه نۆر پوو‌خساریش له‌و رۆژه‌دا گرز و تالان. ۲۴ ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاكِرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین. ۲۵ ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِ﴾ په‌شیمان ببینه‌وه! کاتیک که‌ گیان که‌یشته‌ گه‌رو. ۲۶ ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ جا ده‌ووتریت: کی‌ به‌ چاره‌که‌ر. ۲۷ ﴿وَقِيلَٰ أَنَّهُ أَلْفَارِقٌ﴾ وه (نه‌خۆشه‌که‌) دل‌نیا‌یه‌ نه‌وه (ی تووشی بووه‌ مردن و) جیا‌بوونه‌وه‌یه. ۲۸ ﴿وَالْقُلُوبُ السَّاقِطَاتُ بِالسَّاقِ﴾ وه قاچ و لوولاق به‌یه‌کدا ئالا. ۲۹ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسَاقِ﴾ راپیچ کردن له‌و رۆژه‌دا بۆ‌لای په‌روه‌ردگارت. ۳۰ ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُفِيَ﴾ (جا کافر) نه‌بروای هیناو نه‌ نو‌یژی کرد. ۳۱ ﴿وَلَكِنَّ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درو ده‌زانی و پشتی تی‌ ده‌کرد. ۳۲ ﴿ثُمَّ دَخَلَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْكُطُ﴾ له‌پاشان به‌ که‌شخه‌ و فی‌یزه‌وه‌ که‌پایه‌وه‌ بۆ‌لای مال و مندالی. ۳۳ ﴿أَوَّلَٰ لَكَ فَأَوَّلَٰ﴾ وای بۆ‌ تو، (نا‌ده‌می بی‌ بر‌وا) ئینجا وای بۆ‌ تو. ۳۴ ﴿ثُمَّ أَوَّلَٰ لَكَ فَأَوَّلَٰ﴾ دو‌پاره‌ وای بۆ‌ تو، ئینجا وای بۆ‌ تو. ۳۵ ﴿أَتَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مرۆف واداده‌نی که‌هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خری). ۳۶ ﴿أَلَمْ يَكْ لَكَ نَافَعَةٌ مِّن مَّيِّ يَمَنَىٰ﴾ ئایا نوتفه‌یه‌که‌ نه‌بوو له‌ تووکه‌ ده‌پژینرا (یه‌ مندال‌دانه‌وه‌). ۳۷ ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخُلِقَ نَفْسٌ﴾ له‌ پاشان بوو به‌ خوین‌پاره‌یه‌که‌ ئینجا دروستی کردو‌ پکی‌ خست. ۳۸ ﴿فَجَعَلَ مِنهُ الْزُجَّاجِ﴾ ئینجا له‌و تووه‌ دوو جۆری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ﴾ نیر و می‌. ۳۹ ﴿أَلَمْ يَسْ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَٰی أَن يَخْلُقَ الْوَلَدَ﴾ ئایا نه‌و زاته‌ توانای نی‌ به‌سه‌ر نه‌وه‌دا که‌مردووان زیندوو بکاته‌وه. ۴۰

سوره‌تی ﴿الانسان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی می‌هه‌ربان. ﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بی‌ گومان به‌سه‌ر نا‌ده‌می دا‌ تپه‌ری ﴿حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ﴾ ماوه‌یه‌کی نۆر له‌رۆزگار ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ که‌شتیکی وانه‌بوو نا‌و‌یبری. ۱ ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ نا‌ده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِّن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾ له‌دل‌پیک ناوی تیکه‌ل له‌گه‌لی توخم ﴿تَنْتَبِهْ﴾ تاتاقبی بکه‌ینه‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئینجا گیرامان به‌ بی‌سه‌ری بی‌نه‌ر. ۲ ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بی‌ گومان ئیمه‌ ری‌ نموونیمان کرد بۆ‌ پاسته‌پێ ﴿إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا كَفُورًا﴾ سایا سو‌پاس‌گوزاره‌ وه‌یا نا‌سو‌پاس‌ و سه‌پله‌. ۳ ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ نا‌ماده‌مان کردووه‌ بۆ‌ بی‌ بر‌وایان ﴿تَلْسِلاً وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ زنجیر و ته‌وقی نۆر (که‌ده‌کریته‌ گه‌ردنیان) و نا‌گری هه‌لگیرساو. ۴ ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَتَنَبَّهُونَ مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ مَّرَاجِعًا كَافُورًا﴾ بی‌گومان چاکان له‌ په‌رداخت‌یدا (شه‌راب) ده‌خۆنه‌وه‌ که‌ نا‌ویته‌که‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ی کافوره‌وه‌یه. ۵

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْإِذْرِ وَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَامَ عَلَى حَيْثُ مَسَكِينَا
وَيَتِيمَا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّوهُمْ بِمَا صَبَرُوا وَاجَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَلْفُوفُهَا نَذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ ثَوَانِيَةً
مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ فَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ شَمًّا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ
خُضْرٌ وَسَبْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مَنْهُمْ أَتِمَّ أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

- اِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ
مُتْرَاةُ ﴿قدرات
پن له برده که بن
و ده بخورند به
له بمرت ناچیت
﴿فإذا قرأناه
فأتبع قرآنه﴾
گوئی ای لا بکره و
بن دهنگ به ﴿ثم
اِنْ عَلَيْنَا بَيِّنَاتُ﴾
نهجا دلتیاب
له سر نیمه
قدرات
خویندوی تر (به
ناسانی). نوا
نوره پیغمبر
﴿الله﴾ که
جوهره نیل دهات
بق لای گوئی ای لا
ده گرت نوا
بقشتنی به
ش...

جوهره نیل قدراته که ای ده خویند پیغمبر و نوا ﴿الله﴾ ده بخورند نوره.

هوی هاتنه خوارمودی نایه تی (٢٥، ٢٤) سوره ناس (القیامة): ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى، ثُمَّ أَوَّلَى لَكَ
فَأَوَّلَى﴾ نه سانی و حاکیم گتپاویانه ته وه که سه عیدی کوپی جوهره بیر ووتی: پرسیارم کرد له
عه بدیلائی کوپی عه بیاس ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى، ثُمَّ أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى﴾ نه م ووتیه پیغمبر ﴿الله﴾ له -

﴿عَمَّا يُفَرِّقُ بَيْنَ عِبَادِ اللَّهِ﴾ که کانی په‌که (له‌به‌ه‌شتدا) به‌نده‌کانی خوا لږی ده‌خونده‌وه ﴿يَفْجُرُونَهَا نَفْجَرًا﴾ (له‌هر شویتیکدا بیان‌وې) به‌ری ده‌ده‌نه‌وه چکون به‌ردانه‌وه په‌که. ٦ ﴿يُولُونُ بِالْأَنْذَرِ﴾ وه‌فا به‌نه‌زد ده‌که‌ن ﴿وَيَخْلُفُونَ بَيْنَ كَانِ مَرْبَةٍ شَتِيرًا﴾ وه‌له‌رؤیتیکش ده‌ترسن که به‌دی و سه‌ختی په‌که‌ی هه‌مووان ده‌گریته‌وه.

٧ ﴿وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مَشْكِيًا وَنَيْسًا وَأَسِيرًا﴾ وه‌خواره‌مهنی به‌هه‌ژان و هه‌تیوان و دیلان ده‌ده‌ن با هه‌زیشیان لږی بیت. ٨ ﴿إِنَّمَا تُطْعِمُونَ يَتِيمًا الَّذِي﴾ (ده‌لږین) به‌راستی نیمه‌خواره‌مهنیتان ده‌ده‌پنځ هه‌له‌به‌ر خوا ﴿لَا تُرِيدُ مَنَکَرُ﴾ چاوه‌روانی ناگه‌پن له‌نیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه‌پاداشت و نه‌سوپاس. ٩ ﴿إِنَّمَا تَخَافُ مِنْ رَبِّكَ يَتِيمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا﴾ به‌راستی نیمه‌له‌سزای په‌روه‌ردگارمان ده‌ترسین له‌رؤیتیکي ترش و تال و دژوارا.

١٠ ﴿فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شُرَازِلَکَ الْأَوَّيْرِ﴾ جا خوا پاراستنی له‌به‌دی نه‌وړده ﴿وَلَقَدْهُمْ نَعْمَ رُؤُوسًا﴾ وه‌پینان پاراوی و خوشی. ١١ ﴿وَجَزَّوْهُمْ بِمَا سَبَّوْا جَنَّةَ وَحَرِّهَا﴾ وه‌پاداشتی دانه‌وه به‌هزی خوراگرتنیان (له‌سه‌ر چاکه و سوړکه‌وتنه‌وه له‌خوابه) به‌به‌قه‌قت و (پوشاکي) ناوړشم. ١٢ ﴿تُحِیثُ لَهَا عَلَى الْأَرْبَابِ﴾ پالی تیا‌ده‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ر قه‌خت و قه‌نه‌له‌ی نذر ﴿لَا تَرَوْنَ لَهَا شَمْسًا﴾ نابینن تیبدا نه‌که‌رمی رڼه‌ولا زه‌ریرا وه‌نه‌سه‌رما (واته‌هه‌رایه‌کی نذر خوشی هه‌په). ١٣ ﴿وَدَائِبُهُ عَنِهَا ظِلُّهَا﴾ وه‌سپیهری دهره‌ختانی به‌هه‌شت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه‌په ﴿وَذَلِكَ لَطَرُهَا تُذَلِّلُهَا﴾ وه‌هیشووی میوه‌کانی نزیکه ده‌ست و ناسان کراوه. ١٤ ﴿وَيُطَاوُّ عَنِهَا بِقَائِمٍ مِّنْ يُّسْرِ﴾ ده‌گهرین به‌سهریاندان به‌قاپی زیوین و ﴿وَأَكْثَرُ كَانَتْ قَوَائِرُهَا﴾ و په‌رداخی شووشه. ١٥ ﴿فَوَائِرُهَا مِّنْ يُّسْرِ﴾ شووشه له‌زیوو ﴿فَقَدْ رَمَا تَقْدِيرًا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی پتو‌یست تاماده‌کراون. ١٦ ﴿وَيُشْفِقُونَ لَهَا كَأَنَّ مِزَاجُهَا رَاحِبِيلًا﴾ له‌به‌هه‌شتدا شه‌رابیان له‌په‌رداختیکدا پښه‌نژشری که زه‌جه‌فیلی تیکه‌لاوه. ١٧ ﴿عَمَّا لَهَا تَمْسَى سَلْسِلًا﴾ (که نه‌ویش) کانی په‌که له‌به‌هه‌شت دا‌ناو ده‌برځ به‌سه‌له‌سپیل. ١٨ ﴿وَيَطْلُوفُ عَنْهُمْ وَلَدَنٌ مُّخْلَدُونَ﴾ ده‌گهرین به‌سه‌ریاندان نه‌وجه‌وانانی هه‌میشه‌یی ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بینیت ﴿حَسْبَنَّمْ لَوْلَا شُكْرًا﴾ واده‌وانیت دانه‌ی مرواری پرزو بلزون ١٩ ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ وه‌کاتیک به‌روانیت له‌ویدا ﴿رَأَيْتَ نَيْسًا وَمَنْکَرًا﴾ ناز و نیعمه‌ت و ده‌سه‌لاتیکي که‌وره ده‌بینیت. ٢٠ ﴿عَلَيْهِمْ قِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَرَاشِقُونَ﴾ له‌به‌ریانایه‌ به‌رگی نه‌رم و نولی سه‌وزکار و پوشاکي ناوړشمین ﴿وَحُلَاوُ أَكَاوِرَ مِّنْ يُّسْرِ﴾ وه‌رازیروانه‌ته‌وه به‌بازنی زیوو ﴿وَسَقَطَهُمْ إِلَيْهِمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ وه‌په‌روه‌ردگارویان شه‌رای پاک و ته‌میزی پښی نوشین. ٢١ ﴿إِنْ مَسَاكَانَ لَکَرِ حَزَآنٍ﴾ نه‌م به‌هه‌شته‌پاداشتی نیوه‌په ﴿وَكَانَ سَعِيرًا مُّشْكُورًا﴾ وه‌هه‌موو کوششیتکان سوپاس کراوه. ٢٢ ﴿إِنَّمَا تَحَنَّنَ رَبُّنَا عَلَيْكَ الْغَرَّةَ النَّهْلًا﴾ پښی گومان نیمه‌قورن‌انمان بق‌نارښته‌خوارښ به‌نارښ (به‌ش به‌ش). ٢٣ ﴿فَأَمَّا زَيْمَرٌ فَزَبَّيْنُ﴾ که‌واته‌چاوه‌روانی فه‌رمانی خوا په‌که ﴿وَلَا تُطِيعُ بَيْنَهُمَا نَارًا أَوْ كُفْرًا﴾ وه‌فه‌رمان‌به‌رداری هیچ گونا‌مبارو بښی باوه‌رتنگه‌مه‌که. ٢٤ ﴿وَإِذْ كُنَّا نَسْتَمِعُ لَكُمُ الْوَيْلَ﴾ وه‌ناوی په‌روه‌ردگار ت بینه ﴿نُكْرًا وَأَسْرَارًا﴾ به‌پانپان و ځیواران. ٢٥

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٣٦﴾
هَؤُلَاءِ يُجَاهِدُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٣٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا
﴿٣٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٩﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤٠﴾
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٤١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْصَقْنَ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالتَّشْرِيتِ فُشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرًا ﴿٤﴾ فَاَلْمُلْقَيْتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ تَدْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْقِذَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ
﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَلَوْلَا يُومِذُ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبِّئَهُمُ الْآخِرِينَ
﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَلَوْلَا يُومِذُ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

- لایه ن خرقه
وقتی به نوب
جهل ، یان خوی
گوره نوبانی
پندلیدو یی بلت
؟ عه بوللا ووقی
پتفه مبر (ک)
خری ووقی پاشان
خوی گوره ن
به نایه ن دلیه ناند.

- الموت بما فيه
جاء الموت بما
فيه (دواء
الترمذي). ثوبی
کوبی که عب
(ره زای خوی ن
بی) له باوکیه
کترایه تبیه
کـ ووقی
(پتفه مبر ی خوا
(ک) مه مبر
کشف و نور سق

یه کی برلشتایه له خوا مه لده سقا و دمیله رورو: (کی خه لکینه یادی خوا بکن ، نای خه لکینه یادی
خوا بکن بومه لره زه (ی پورانی قیامت) نیت، بومه لره زه ی نور مپلی به دوانا نیت (به نور کرین
به صورت) مردن و نوبه ی له کله لیدایه نیت مردن و نوبه ی له کله لیدایه نیت.

نایه ن (۱۶) سورته (هیس) من عائشه (ک) قالت: قال رسول الله (ﷺ): (الذي يقرأ القرآن وهو -

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ و له شهوا سوژده‌ی بڅ بهره (نویژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾
 وه ستایشی خوا بکه له به‌شیکی نذر له‌شه‌ودا. (۲۶) ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ خِیلُونَ الْعَاجِلَةَ﴾
 بیگومان نه‌م یی بپروایانه دنیای یی به‌قایان خوڅ ده‌وی ﴿وَنَذَرُونَ وَآثَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا﴾
 وه پشت گوځی ده‌خه‌ن رڼڅکی قورس و گران. (۲۷) ﴿حَتَّىٰ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾
 ئیمه نه‌وانمان دروست کړنو جومگه‌کانیا نمان قایم یتکه‌وه به‌ستووه ﴿وَإِذَا شِئْنَا بِدَلَّا
 أَفْئَلَهُمْ تَبَدَّلًا﴾ وه کاتیک به‌مانه‌ویت ده‌یان گډرین به‌گه‌سانی تری وه‌ک خو‌یان چو‌ن
 گډرینیک. (۲۸) ﴿إِنْ هَدِیْهُ تَذَكُّرًا﴾ نه‌م سوږده‌ته ناموژگاری و په‌نده ﴿فَلَسْ شَاءَ﴾ ټینجا
 هر که‌سیک بیه‌ویت ﴿أَتَخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ریگایه‌ک ده‌گړیته به‌ر بڅ لای
 په‌روهر دگاری. (۲۹) ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئیوه حه‌ز نا‌کهن (له‌گړتی نه‌و
 ری په) مه‌گه‌ر کاتیک که‌خوا بیه‌وی (وه به‌نذر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا﴾ بی‌گومان خوا دانای دروست کرداره. (۳۰) ﴿يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءَ فِي رَحْمَتِهِ﴾
 ټوی (خوا) بیه‌وی ده‌یخاته ناو میهره‌بانی خوی‌وه ﴿وَالطَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾
 وه ناماده‌ی گډووه بڅ سته‌مکاران سزای سه‌خت. (۳۱)

سورتي المزلات

﴿بَشِيرًا أَلِيمًا الرَّحِيمَ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿وَالْمُزِيلَ﴾
 سویند به‌بای ره‌وانه کړوی، په‌ک له‌ دوا‌ی په‌ک. (۱) ﴿فَالْمُصِيبَ﴾ و به‌و با
 توندانه‌ش مه‌ل ده‌کهن به‌مه‌ل‌گړدنیکی قایم. (۲) ﴿وَالْمُبْرِتَ﴾ و به‌و بایانه‌ی
 که‌ه‌ور ده‌بن و بلای ده‌کهن‌وه. (۳) ﴿فَالْمُفْرِتَ﴾ سویندیش به‌و
 (فریشتانه‌ی) به‌چاکی حه‌ق له‌ناحه‌ق جیاده‌کهن‌وه. (۴) ﴿فَالْمُلْقِيَ﴾ نه‌نجا
 سویند به‌و (فریشتانه‌ی) په‌یامی (خوا به‌پیغه‌مبه‌ران) ده‌گه‌یه‌نن. (۵) ﴿عَذَابًا
 نُزِّلًا﴾ بڅ (نه‌میلانی) به‌مانه (لیخو‌شېوونیان) یا بڅ ترساندن. (۶) ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ
 لَوَیْعَ﴾ به‌پاستی نه‌وی که‌ به‌لینتان پی‌ دراوه (له‌ هاتنی رڼڅی دوا‌ی) دیته
 دی. (۷) ﴿فَإِذَا الْجُودُ طُبِسَ﴾ ټینجا کاتیک که‌ نه‌ستیره‌کان تاریک بوون. (۸) ﴿وَإِذَا
 السَّمَاءُ فُرْجَتْ﴾ وه ده‌میکه‌که‌ ناسمان که‌لینی تی‌ بوو. (۹) ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّسَتْ﴾ وه
 کاتیک کیوه‌کان له‌ بیخ هینران و ته‌خت کران. (۱۰) ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَسَتْ﴾ وه‌ساتیک
 که‌کاتی واده‌ دانرا بڅ پیغه‌مبه‌ران (له‌گه‌ل نوممه‌ته‌کانیا نندا). (۱۱) ﴿لَا يَوْمَ يُنْفَخُ
 الْفُجَّ رُفُّی دواخراوه. (۱۲) ﴿لَیْسَ بِالْفُجَّ رُفِّی جیاکړنه‌وه. (۱۳) ﴿وَمَا أَذْرَبْنَا
 یَوْمَ الْفُجَّ رُفِّی تڅ چو‌وزانییت رڼڅی جیاکړنه‌وه چی‌په‌؟ (۱۴) ﴿وَلَا یَوْمَ یُفْجَرُ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ﴾
 وای بڅ یی بپروایان له‌و رڼده‌دا. (۱۵) ﴿أَلَمْ یَجْعَلِ الْآلَافِیْنَ﴾ نایا که‌لانی پیشینانمان له
 ناو‌نه‌برد. (۱۶) ﴿ثُمَّ تُبْعَثُهُمُ الْآخِرِیْنَ﴾ له‌ پاشان که‌لانی دوا‌ی نه‌وانمان وه‌ک
 نه‌وان لی‌ نه‌کود. (۱۷) ﴿كَذَّبْتَ﴾ نعل بال‌مُجْرِمِیْنَ ه‌ر به‌و جږده‌ش ده‌کهن
 به‌ گونا‌ه‌باران. (۱۸) ﴿وَلَا یَوْمَ یُفْجَرُ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ﴾ وای بڅ یی بپروایان له‌و رڼده‌دا. (۱۹)

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسِيَّ
شَمَخَاتٍ وَاسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثٍ
شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمُلٌ صَفَرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي
ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفُورِكَ مِمَّا اسْتَهْوَوْنَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوْا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّيْ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

- مامر به مع
السفرة الكرام البرية
والذي يقرؤه وهو
عليه شاق له
أجـران (بغاه
البخاري ومسلم).
عائشه (رمزي
خوای لن بی واتی:
پیغمبر می خوا
(نه رموی:
(نه وکسی
قودن
دهخونیک
شاره زایه تنیدنا نه
(له قیامتدا) له کن
دریخته به پندو
چاکه کان دلیه، وه
نه وکسی
دهخونیک
به لایه و قوس و
کرانه نور پاندشتی
بق به به).

نایهتی (٢٧) سورتی (عبس): عن عائشة (رضی الله عنها) قالت: قال رسول الله (ﷺ): (يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَفَاةَ عَرَاءَ غُرَامٍ) قالت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَ (ﷺ): (يَا عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَهْدَىٰ مَنْ لَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ) (بغاه البخاري ومسلم). عائشه (رمزي خوای لن بی گنارویه تی به ده لی: پیغمبر (ﷺ) نه رموی: (خه لکی له پندی دوا پیدا کونده کرتنه وه -

﴿أَلَمْ تَخْلُقْ مِنْ مَّاءٍ نَهِسٍ﴾ نایا نیوه مان دروست نه کردوه له‌ئاویکی بی نرخ؟ (۲۰)
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ نینجا خستمانه جیگایه‌کی بته‌وه. (۲۱) ﴿إِلَّا فَعَرُّ مَقْلُوبٍ﴾ تا
 ماوه‌یه‌کی دیاری کراو. (۲۲) ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ﴾ نینجا ماوه‌مان بق دانا، چاک
 نه‌ندازه گریکین. (۲۳) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بپرواتان له و روزه‌دا. (۲۴)
 ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَثَاثَلًا﴾ نایا نیمه زه‌وییمان نه‌کردوئه کوکه‌ره‌وه. (۲۵) ﴿أَخْيَارٌ وَأَمْوَالٌ﴾
 بق زیندووان و مردووان. (۲۶) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَ رُؤُوسٍ شِمِيعَتٍ﴾ وه له‌ئاویدا شاخانی به‌رزی
 له‌نگر داکوتاومان داناو. ﴿وَأَنْفِئْتُمْ مَاءً فُرَاتًا﴾ وه ئاوی شیرینمان پی نوشیین.
 (۲۷) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ (بهم بی بروایانه ده‌وترت) وای بق بی بروایان له و
 روزه‌دا. (۲۸) ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِرَبِّكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ برون بق لای شو دوزه‌خی که به‌دروتان
 ده‌زانی. (۲۹) ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾ برون بق لای سیبه‌ری دوکه‌لیکی سی
 به‌ش. (۳۰) ﴿لَّا ظَلِيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَرَمِ﴾ نه سیبه‌ریکی فینکه و نه‌شتیک له‌گره‌ی
 (دوزه‌خ) به‌رگی ده‌کات. (۳۱) ﴿إِنَّا نَزَّيْ بِخَرٍّ كَالْفَضْرِ﴾ به‌پاستی دوزه‌خ پزیسکی
 وه‌ک کوشک ده‌ماوئین. (۳۲) ﴿كَأَنَّهُ جِلْتُ مُنَرِّ﴾ (به‌رودا ده‌رون) نه‌لی کاروانی
 حوشتی زه‌ردن. (۳۳) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بروایان له و روزه‌دا. (۳۴)
 ﴿هَٰذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾ نه‌مرد روتیک (بی باوه‌ران) ناتوان قصه‌ی تیدا بکن. (۳۵)
 ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ وه مزلت ناسرین که بپرویانوو بهینه‌وه. (۳۶) ﴿وَنُوحِيزُ
 لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بروایان له و روزه‌دا. (۳۷) ﴿هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ نه‌مرد روتی
 بپاردا نه (جیا‌کردنه‌وه‌یه) ﴿حُشْرًا وَالْأُولَى﴾ نیوه و پیشینانمان کز کردوئه‌وه.
 (۳۸) ﴿إِن كَانَ لَكُم كَيْدٌ لِّمَكِيدِنَا﴾ سا نه‌گر فیل و پیلانیکتان همه‌یه نه‌جای بدهن.
 (۳۹) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بروایان له و روزه‌دا. (۴۰) ﴿إِنَّ الْيَقِينَ فِي ظُلُمٍ
 وَغُوبٍ﴾ بی گومان پاریزکاران له‌سیبه‌رو (قه‌راغی) کانیاوی زقدان. (۴۱) ﴿وَقَوْمًا مِّثْلًا
 يَنْتَهُونَ﴾ وه له‌ئاو میوه‌هاتیکدان که حه‌زی لی ده‌کن. (۴۲) ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا حَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ (پیان ده‌لین) بخون و بخونه‌وه نۆشتان بی به‌مزی نه‌وه‌ی که ده‌تان
 کرد. (۴۳) ﴿إِنَّا كَذَّبْنَا نَجْرَى الْمُخْبِينَ﴾ بی‌گومان نیمه ئاوا پاداشتی چاکان ده‌ده‌ینه‌وه.
 (۴۴) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بروایان له و روزه‌دا. (۴۵) ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا قَلِيلًا﴾
 (نه‌ی کافران) بخون و به‌هرمه‌ند بین ماوه‌یه‌کی کهم (له‌دنیا‌دا) ﴿إِنَّا نَحْنُ مُجْرِمُونَ﴾
 به‌پاستی نیوه‌ن تاوانباران. (۴۶) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی بروایان له و
 روزه‌دا. (۴۷) ﴿وَأَذًا قَبْلَ مُرَاقَبَتِهِ﴾ وه کاتیک پی یان بوتری (له‌خوا بترسن و)
 کپنوش به‌رن ﴿لَّا تَرْكُوتَ﴾ کپنوش نابن. (۴۸) ﴿وَنُوحِيزُ لِّلْمُكْذِبِينَ﴾ وای بق بی
 بروایان له و روزه‌دا. (۴۹) ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (نه‌گر نه‌وان باوه‌ی
 به‌قورئان نه‌کن) نیت به‌چ له‌رموده‌یه‌کی تر برها ده‌مین. (۵۰) ﴿وَأَيُّ قَوْمٍ هَٰؤُلَاءِ﴾

سُورَةُ النَّبِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُوَ فِيهِ مُخْلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْتَ كُلَّ أَرْوَجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا قَوْمَكَ نُسْبَانًا ﴿٩﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا مِزَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا
 مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
 أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ
 فَنُاقَتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
 مَنَابًا ﴿٢٢﴾ لِيُشِيرَ فِيهَا الْآخِثَاءُ ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾
 إِلَّا لَاحِمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ
 أَخَصَيْنَاهُ صَكَبًا ﴿٢٩﴾ فَلَوْ قَوَّافُنْ لَنَرَيْدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

- لہم حشر را -

بہ پی ی پستی و

بہ پستی و

بہ خستہ نہ

نہ کراوی) ورم:

نہی پیٹھ مہری

خوا پیوان

تافہ تان

مہ موویان

پتکھون و -

مہری

- مہری -

پہ کتری دہ کن؟

مہری:

(عائشہ کاکہ)

لہوہ سہ ختہ

کہ مہری

- مہری -

پہ کتری بکن).

مہری

(التکویر): قال

رسول الله (ﷺ):

(من سرہ أن ينظر إلى يوم القيامة كأنه رأى عين للبقراء: (إذا الشمس كورت) و (إذا السماء

انفطرت) و (إذا السماء انشقت) (رواه أحمد والترمذي). پیٹھ مہری خوا (ﷺ) مہری:

(مہر کس پی ی خورشہ تہماشایی پڑی قیامت بکات وہ کہ مہری بہ چاری خوی بہ پیانی با

سورہ تی: (إذا الشمس كورت) و (إذا السماء انشقت) و (إذا السماء انشقت) بغیر پتکھونہ).

سورتی ﴿النبأ﴾

﴿يَسِّرْ لِلرُّحْمَنِ الرُّحْمَ﴾ په ناوی خوی به خشنده ی میهره بان. ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه و له جی
 پرسیار له یه کتری ده گن؟! (نه و یی بر وایانه). ۱ ﴿عَنِ النَّبِیِّ الْمُنْظَرِ﴾ له و دهنگ و پاسه
 گه وده یه پرسیار ده گن. ۲ ﴿الَّذِی مَرَّ بِهِ عَظَمُونَ﴾ که نه و ان تییدا جیوانن. ۳ ﴿كُلَّا
 سَمِعْنَاهُ﴾ نه و با په شیمان بنه وده، له مه ولاتی ده گن. ۴ ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمَا سَمْعُونَ﴾ دوویاره
 (ده لیم) نه و له مه ولاتی ده گن. ۵ ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ناختر زه ویمان یو
 رانه خستوون؟ ۶ ﴿الْجِبَالِ أَوْتَادًا﴾ وه کیوه کانمان نه گیاروه به میخ؟ ۷ ﴿وَحَفَّتْشُرَارُهُمْ﴾
 وه تیره مان دروست نه کړیوه به جووت. ۸ ﴿وَجَعَلْنَا نَارَهُمْ سَکَنًا﴾ وه نوستمان نه کړیوه
 به هوی حسانه وده تان. ۹ ﴿وَجَعَلْنَا اللَّیْلَ لِبَاسًا﴾ وه شه ویمان نه گیاروه به کالا (دلپوشان).
 ۱۰ ﴿وَجَعَلْنَا النَّارَ مَنَافَاً﴾ وه برزیمان نه گیاروه به کاتی زیان (و مه لسوران و پخیده کړتی
 زیوار). ۱۱ ﴿وَنَبِّئْنَا قَوْمَکُم مِّنْ بَيْنِهِمْ اِذَا دَاوُدَ﴾ وه حوت ناسمانی به هیزمان دروست نه کړیوه له
 سه رتانه وده؟ ۱۲ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ وه دروستمان نه کړیوه به رایه کی دره وده وده (که
 برزده). ۱۳ ﴿وَاَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به خوریمان نه فاروقته خوار وده
 له ه وړانی گرشراو. ۱۴ ﴿لَنُخْرِجَنَّ مِنْهَا غَیًّا وَقَبَّاحًا﴾ تا پی ی بروینین دانه و لایو گزو کیلو. ۱۵
 ﴿وَجَنَّتٍ اَلْفَافًا﴾ باخاتی پروجو. ۱۶ ﴿اِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِیقَاتًا﴾ به راستی برزوی
 جیا کړنده وده (ی چاک و خراپ) کاتیکي یو دیاری کراوه. ۱۷ ﴿یَوْمَ یُفْصَلُ الْغَیْبُ وَالْمَوْجِدُ فَأُولُو
 الْاَوْبَابِ﴾ نه و برزوی که فوو ده کړی به که ره نادا نینجا پؤل پؤل دین. ۱۸ ﴿وَنُفِخَتْ السَّمَاءُ
 نَفْثًا اَبْرًا﴾ وه ناسمان (له ه و مو لایه که وده) کرایه وده و جوو به دمرگا. ۱۹ ﴿وَنُفِثَتْ الْجِبَالُ
 نَفْثًا سَرَابًا﴾ وه کیوه کان خرانه ری و بوون به (تراویله که) پیگی ره و ان (سراب). ۲۰
 ﴿اِنَّ جَهَنَّمَ کَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به راستی دوزخ په روزگای یی بر وایانه. ۲۱ ﴿لِّلطَّیِّفِیْنَ مَنَافَاً﴾ و ده جی
 که رانه وده ی یاخی یانه. ۲۲ ﴿لِّیَبْیْنَ بَیْنَا اَحْقَابًا﴾ تییدا ده مین و ده هزاران سال (ما وده یه کی
 زلده). ۲۳ ﴿لَا یَذْقُونَ لَیْلًا وَلاَ حَرًّا﴾ تییدا ناچه ژن نه سار وده و لیتکی و نه خوار وده وده
 ۲۴ ﴿اَلَا حِمَیْمًا وَغَسَّاقًا﴾ مه گه ر ناوی له کول و کیم و زوخاو. ۲۵ ﴿حِزًّا وَغَیًّا﴾
 پاداش ده درینه وده به پی ی کرده وده بیان. ۲۶ ﴿اَلَمْ یَكُنْ لَّکُم مِّنْ جِبَالٍ
 چونکه بیگومان نه و ان به ته مای لی پر سینه وده نه بوون. ۲۷ ﴿وَنُفِثُوا بِغَابِطِنَا کَذِبًا﴾ وه
 نایه ته کانی نیمه بیان به درق ده زانی چون به درق زانییکه. ۲۸ ﴿وَنُفِثَ لَکُمْ اَخْبَثًا﴾
 له کاتیکه ده موو شتیکیان ژمارد وده (له سهریان) به نویسیین. ۲۹ ﴿لَنُؤْتِیَنَّکُمْ
 بجه ژن (سزای خرقان) ﴿فَلَنْ تُرْهِدَکُمْ اِلَّا عَذَابًا﴾ هیچتان یو زیاده ناکه یی منزه نه بیت. ۳۰

إِنَّ الْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٦﴾ مُدَائِقَ وَأَعْتَابًا ﴿٣٧﴾ وَكَوَاعِبَ أَزَابًا ﴿٣٨﴾ وَكَأْسًا
 دِهَاقًا ﴿٣٩﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذًّا ﴿٤٠﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٤١﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مِثَابًا ﴿٤٤﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا ﴿٤٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيْحَاتِ مَسِيرًا ﴿٣﴾
 فَالسَّيْقَاتِ سَيْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّايِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُنَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا الْمَرْدُودُونَ ﴿١٠﴾ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١١﴾ أَيْنَا ذَاكُنَا
 عِظْمًا مَخْرَجَةً ﴿١٢﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرِهَ خَاسِرَةٌ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ ﴿١٤﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٥﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٦﴾

لَا يَهْتَمُّ (١)

سورة النازعات

(التكوير)؛ عن

أبي هريرة (رضي الله عنه)

قال: قال رسول

الله (ﷺ):

(الخميس والقمر

يكونان يوم

القيامة) (رواه

البخاري). ثم هو

مودة يره (به ناي

خوای فی بی

کثیرا ویه تیه وه

ده لی: پیغمبر

(ﷺ) له رموی:

(خبرو مانگ

له بقی دواپی دا

ده پیچرینه وه).

لایه تی (٨)

سورة النازعات

(الانقطار)؛ عن

أبي هريرة (رضي الله عنه)

قال: إن رجلاً قال: يا رسول الله، إن امرأتي ولدت غلاماً أسوداً قال: (هل لك من إيل) قال: نعم

قال: (فما ألوانها؟) قال: حمراء قال: (فيها أوبق؟) قال: نعم قال (فأني أتاها ذلك) قال: عسى أن

يكون نزع عرق، قال: (وهذا عسى أن يكون نزع عرق) (رواه البخاري ومسلم). ثم هو مودة يره

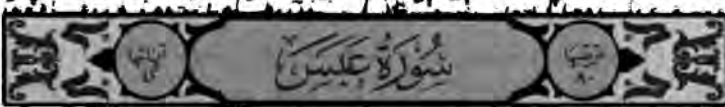
(به ناي خوای فی بی) وعتی: پیلا وک وعتی: تهی پیغمبر وعتی: خواه خیزانه کم کویکی

﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾ بڼی گومان جی ی پیریز و بهر مهندی مهیه بق پاریز کاران. (۳۱)
 ﴿حَذَائِقُ وَأَعْتَابُ﴾ باخات و هموو جزره نری پهک. (۳۲) ﴿وَكَوَاعِبُ أَثْرَابًا﴾ وه کچانی تازه
 مهک کروری هاوته مه. (۳۳) ﴿وَنَاسًا دِمَاقًا﴾ وه پهردلخی پر (له شهراب). (۳۴) ﴿لَا يَشْمَعُونَ
 فِيهَا لُغْوًا وَلَا كِدًّا﴾ قسه ی بیهووده ودری تیدا نابیستن. (۳۵) ﴿حِزَابٌ مِّن رَّبِّكَ عَطَاةٌ
 حِسَابًا﴾ پاداش ده درینه وه (په پاداشتیکی ته واوله لایه په روه دگاری تقوه. (۳۶) ﴿رَبِّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ په روه دگاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانی نه وانه خوایه کی
 به خشنده و میهریانه و ﴿لَا يَلْبُثُونَ فِيهِ خِطَابًا﴾ کهس توانای تکا کردنی (قسه کردنی) نی په.
 (۳۷) ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلِئِكَةُ صَفًّا﴾ له پوزیکدا که جیبریل و فرشته به پریز ده و هستن ﴿لَا
 يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ کهسیان قسه ناکن مهگر شهوی که خوا پری ی
 بدات و قسه ی به پری و جی بکات. (۳۸) ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ﴾ شه پوزده راست و بڼی گومانه
 ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْذْ إِلَيْنَا رِبًّا﴾ نینجا هرکه سیک وستی ریگای گه رانه وه ده گری بق لای
 په روه دگاری خوی. (۳۹) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا﴾ بڼی گومان نیمه نیوهمان ناگدار کرد
 له سزایه کی نزیکه ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ له پوزیکدا وادا که مروف ده بڼی
 (پاداشی) شه کرده وانه ی که پیشه کی به دهستی خوی ناروونی ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ تَلَوْتُنِي
 كُنْتُ تُرَابًا﴾ وه بڼی بهوا (له پوزده وادا) ده لی: کاشکای کل بوهمایه (نهک مروف). (۴۰)

سورته ﴿الزَّحٰات﴾

﴿بَشِّرْ آلَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿وَالَّذِينَ عَصَوْا﴾ سویند به و
 فریشتانه ی که گیانی کافران (له لهشیان) به سهختی ده رده مین. (۱) ﴿وَالَّذِينَ طَغَتْ لُطْفًا﴾
 وه به و فریشتانه ی که گیانی باوه رداران به ناسانی ده ریدین. (۲) ﴿وَالَّذِينَ حَبِطَتْ سُنْبُلًا﴾ وه
 سویند به و فریشتانه ی که خیرا نه رمانی خوا جی به جی ده کن. (۳) ﴿وَالَّذِينَ طَغَتْ سِنْفًا﴾
 وه سویند به و فریشتانه ی که پیش برکی ده کن (له به جی مینانی فرمندا) (۴) ﴿وَالَّذِينَ زُتْ
 أَزْرًا﴾ وه سویند به و فریشتانه ی که ته گیری کاروبار ده کن (واته سویند به مانه شهوی
 به لیفتان پیداره دپته دی). (۵) ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجْفَةُ﴾ له پوزیکدا (فوو ده کری به شه پوردا)
 بومه له رزه زهوی ده له رزینی. (۶) ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّاوِدَةُ﴾ (دوویاره فووی پیاده کرینه وه)
 بومه له رزه یه کی تریشی به دوا دایت (مردووان زیندوو ده بڼه وه). (۷) ﴿قُلُوبٌ يُؤْمِنُ وَآجِفَةٌ﴾ نذر
 دل له و پوزده وادا ده له رزی. (۸) ﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ﴾ چاویان سر به ره و ژیر ده بڼی. (۹) ﴿يَقُولُونَ﴾
 (نه مرق به گالته وه) ده لیتن. ﴿إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ﴾ شاخو نیمه (له پاش مردن)
 ده که ریزینه وه بق ژیانی پیشو؟ (۱۰) ﴿إِنَّا كُنَّا عِظْمًا خَرَّةً﴾ نایا که بووین به نیسقانی
 ریزوچون (زیندوو ده بڼینه وه). (۱۱) ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿يَا كَذَّابٌ خَائِرَةٌ﴾ نا شه و نه که وایی
 که رانه ویه کی به زیانه. (۱۲) ﴿فَلَمَّا مَيَّ زَجْرَةٌ وَجِدَةٌ﴾ بڼی گومان شه و زیندوو بوونه وه یه
 هر په که نه رته یه. (۱۳) ﴿فَلَمَّا مَيَّ بِالْشَامِرَةِ﴾ نیبتر کوت و پر وان له ده شتیکی سپی
 کاکي به کاکیدا. (۱۴) ﴿فَلَمَّا أَتَكَ حَدِيثُ نَوْسٍ﴾ نایا دلسقانی مووسات پڼی که یشتوو. (۱۵)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقَدَسِ طُوًى ﴿٦١﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٦٢﴾
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكَبُنِي ﴿٦٣﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَلْيُخْشِنِي ﴿٦٤﴾ فَاَرِنِي
آيَةَ الْكُبْرَى ﴿٦٥﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٦٦﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيِي ﴿٦٧﴾ فَحَشَرَ
فَنَادَى ﴿٦٨﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ أَلاَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٧٠﴾
﴿٧١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٧٢﴾ إِنَّكُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ أَسْمَاءُ بَشَرًا
﴿٧٣﴾ رَفَعَ سَعْتَكُمْ أَفْسَوْنَهَا ﴿٧٤﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ مُنَحْنَهَا ﴿٧٥﴾
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٧٦﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٧٧﴾
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٧٨﴾ مَتَاعًا لَّكُمُ وَلِتُعْبَكُنَا ﴿٧٩﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ ﴿٨٠﴾
الْكُبْرَى ﴿٨١﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٨٢﴾ وَبُورَتْ الْجَحِيمُ
لِمَن يَرَى ﴿٨٣﴾ فَأَمَّا مَن طَغَى ﴿٨٤﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ﴿٨٥﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَى ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا مَن خَافَ حَقَّامًا رَبَّهُ وَهُوَ الْغَافِقُ مِنَ الْمَأْوَى ﴿٨٧﴾
﴿٨٨﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٨٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٩٠﴾
﴿٩١﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٩٢﴾ إِلَيْكَ رَيْبُكَ مِنْهَا ﴿٩٣﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مَّن يَخْشَاهَا ﴿٩٤﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا إِلَاقُ الْعُشِيِّ أَوْ لَوْحَاهَا ﴿٩٥﴾

هوى هاتمه

عوار هوى

لأيهتى (٤٢-٤٥)

وربتهى

الغازيات :

يسألونك عن

الساعة أيان

مرسماها من

يخشاهما ﴿ ثنين

حرد

وحاكميم

كثيراويانه تهوه له

عائيه هوه

(ره ناي خواى لى

بيت) ده لى

بيقه مبر (ك)

برده وام

پرسبارى لى

ده كرا ده ربارده

بقلى نوايسى تا

خواى كه وده شم

ثايه تانى

دابه فاند ﴿لجيم انت من نكرها﴾ الى ربك منتهاها ﴿
- ره ش پيستی بوره - پيم وايه له نوتلهي من نيه - له رموى: (وولشرت هه يه) ووتى: بهلى ،
له رموى (ره نكيان چونه ؟) ووتى: سوون، له رموى: (تتيلاهله) بهنگى بقدر بيت؟ ووتى: بهلى،
له رموى (تا نه) - حوشتره بهنگ چيلوازه - له كوتيه بهندا بوره وويله هاتونده ووتى:-

﴿إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّهُ بِالْأَوَادِ الْقُدْسِ طُورِ﴾ کاتیک که په‌روه‌ردگاری بانگی کرد له شیوی
 پیروزی طووا وه. ۱۶ ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (پنی ی ووت) برؤ بق سەر فیرعه‌ون
 (چونکه) به‌راستی یاخیی بووه. ۱۷ ﴿فَقُلْ مَلَّكَ إِلَٰهَ أَنْ تَزُكَّىٰ﴾ وه پنی ی بلی: نایا
 ده‌ته‌وی پاک بیته‌وه (له گناه). ۱۸ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ﴾ وه ریت نیشاندەم
 بق (ناسینی) په‌روه‌ردگارت تا لئ ی بترسییت. ۱۹ ﴿فَأَوْدَتْهُ الْأُمَمُ الْكُبْرَىٰ﴾ ئینجا
 نیشانه هه‌ره گه‌وره‌که‌ی نیشان دا. ۲۰ ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ﴾ که چی به‌دروزی زانی و
 سه‌ریچی کرد. ۲۱ ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ نَسِيَّهُ﴾ له پاشان پشتی هه‌لکرد و پوی به‌په‌له.
 ۲۲ ﴿فَخَسَفْنَا ذِيَّ﴾ ئینجا (جادوگرانی) کۆکرده‌وه و بانگی کردن و. ۲۳ ﴿فَقَالَ أَنَا
 رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ ووتی: من په‌روه‌ردگاری هه‌ره گه‌وره‌تانم. ۲۴ ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ تَكَالُ الْآخِرَةِ
 وَالْأُولَىٰ﴾ ئینجا خوا گرفتاری کرد به‌سزای هه‌ردوو جیهان. ۲۵ ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً﴾ به
 راستی له‌م داستانه‌دا په‌ند هه‌یه ﴿لِمَنْ خَشِيَ﴾ بق که‌سیک که له‌خوا بترسی.
 ۲۶ ﴿وَأَنْتُمْ أَشَدُّ خُلُقًا أَمِ الْأَنْبَاءُ بَيْنَهُمَا﴾ نایا دروست کردنی ئیوه گرانتره یا ئاسمان؟
 دروستی کرد. ۲۷ ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا﴾ بالای به‌رز کرده‌وه و ژیکی خست.
 ۲۸ ﴿وَأَغْطَشَ لَهَا﴾ وه شه‌وی نه‌وی تارییک کردو ﴿وَأَخْرَجَ ضَحْطَهَا﴾ ده‌ری خست
 (پووناکی) پۆزی. ۲۹ ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ذَحْنًا﴾ له پاشان زه‌وی پاخست. ۳۰
 ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ لئ ی ده‌ره‌ینا نایی و له‌وه‌پی. ۳۱ ﴿وَالْجِبَالُ أَرْسُنًا﴾ وه
 شاخه‌کانی بته‌و دامه‌زراند. ۳۲ ﴿مَنْعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ﴾ بق به‌هره‌مندی خوتان و
 نازه‌لتان. ۳۳ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ﴾ ئینجا کلێک که په‌ودای گه‌وره‌هات (که
 پۆزی دواپی یه). ۳۴ ﴿يَوْمَ يَنْذَكُرُ الْأَنْسُ مَا سَعَىٰ﴾ نه‌و پۆزی که موقوف کرده‌وه‌ی خوی
 تیدا بیر ده‌که‌وینه‌وه. ۳۵ ﴿وَيُزَيَّرُ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ﴾ وه دۆزه‌خ پیشان درا بق هه‌ر
 که‌سیک که به‌وانی. ۳۶ ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ﴾ (له‌و پۆزه‌دا چاکه و خراپه به‌پنی ی کرده‌وه
 دابه‌ش ده‌کری) ئینجا نه‌و که‌سه‌ی سه‌که‌ش بوویی. ۳۷ ﴿وَوَافَّرَ الْحَبْلُ الْأَدْنَىٰ﴾ وه
 ژبانی دنیای هه‌لبژاردینی. ۳۸ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ مِنَ الْمَأْوَىٰ﴾ نه‌وه بئی گومان دۆزه‌خ
 جیگایه‌تی. ۳۹ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه نه‌و که‌سه‌ی که ترسا بئی له‌هه‌لویتگی
 به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری و ﴿وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ به‌رگری نه‌فسی خوی کردینی له
 ناره‌زویی خراپه. ۴۰ ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ مِنَ الْمَأْوَىٰ﴾ نه‌وه بئی گومان به‌هه‌شت جیگایه‌تی.
 ۴۱ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ پرسپارت لئ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی پۆزی دواپی ﴿أَيَّانَ تُمْسِكُهَا﴾
 که‌ی ده‌بی. ۴۲ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ تو چیت داوه له‌بیر لئ کردنه‌وه‌ی (تو چون له‌م
 باره‌وه ده‌دویی). ۴۳ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبًا﴾ زانینی نه‌وه هه‌ر لای په‌روه‌ردگارت. ۴۴
 ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ خَشَنَاهَا﴾ بئیگومان تو هه‌ر ترسینه‌ری که‌سیک که له‌و پۆزه‌ بترسی.
 ۴۵ ﴿كَانَ يَوْمَ يَرَوْنَهَا﴾ بئی به‌واکان که نه‌و پۆزه ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوَّ
 ضَحْنَهَا﴾ که نه‌ماونه‌ته‌وه ئیواره‌یه‌ک یا چیشه‌نگاوێک نه‌بی له‌دوینادا. ۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهِ يُزَكِّي ۝۳ وَ
يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۝۴ أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى ۝۵ فَانْتَ لَمْ تُصَدِّ ۝۶
وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْزَكَّى ۝۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝۸ وَهُوَ يَخْشَى ۝۹ فَانْتَ
عِنْدَ اللَّهِ ۝۱۰ كَلَّا إِنَّمَا تَذْكُرُ ۝۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝۱۲ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۝
۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝۱۶ قِيلَ لِلْإِنْسَانِ
مَا أَكْفَرَهُ ۝۱۷ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝۱۹ ثُمَّ
السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝۲۱ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝۲۲ كَلَّا لَمَّا
يَقِضْ مَا أَمَرَهُ ۝۲۳ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝۲۴ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝۲۶ فَأَبْثْنَا فِيهَا حَبًّا ۝۲۷ وَعَبَا وَقَضْبًا ۝۲۸
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝۲۹ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝۳۰ وَفَنَكِهَةً وَابًّا ۝۳۱ فَمِنْهَا لَكُمْ
وَلَا نَعْمِكُمْ ۝۳۲ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝۳۳ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝۳۴
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝۳۵ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ۝۳۶ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُغْنِيهِ ۝۳۷ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ۝۳۸ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝۳۹ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝۴۰ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ۝۴۱ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۝۴۲

هروی هاتنه

خوارموی نایه تی

(۱۰-۱) سوره قیامت

(عبس) : «عَبَسَ

وَتَوَلَّى...»

ترمودی و حاکیم

کثیراویانه تهره له

عائیه هره

(به نای خوی لی

بی) ده لیت:

«عَبَسَ وَتَوَلَّى ،

أَنْ جَاءَهُ

الْأَعْمَى...»

ده رباری

عه بدولای کوی

نوم مکوم

هاتنه خوارموه ،

که بیاولکی کوی

بود ، که هات بل

لای پیغه مبر

(و) و چند

جار و تی:

شاره زام بگ له نیسلام ، له و کاته شدا چند پیاولیک له سهرانی قوپه دیش لای پیغه مبر (و)

دانیشتبون ، پیغه مبری خواش (و) بروی لی وهرچه رخاند و گویی پی نه دا ، بروی کرده نه وانی

تر (سهرانی قوپه دیش) عه بدولای و تی: نه ووتیه ی من هیچی تیدیاه؟ فهرموی: نه خیر ، جا نه م

نایه تانه له ویدا هاتنه خوارموه «عَبَسَ وَتَوَلَّى ، أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى...»

سوره قی (عیس)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده می مپهره بان. ﴿عَسَىٰ وَتَوَلَّى﴾ پیغه مپهر
 ((وَلَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ)) پوی گز کرد و پستی مه لکرد. (۱) ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ که کویریک هاته لای.
 (۲) ﴿وَمَا يُدْرِكُ لَعَلَّهِ بُزْكٌ﴾ تو چو زانیت؟ به لکو نه (کویره) بیه وی پاک بیته وه.
 (۳) ﴿أَوْ يُدْرِكُ فَتَنَفَعَهُ الْذِكْرُ﴾ با بییری بکه ویته وه (نه وهی که له بییری چوته وه) نه نجا
 نه و بییر کردنه وه یه سوودی پی بکه یه تیت. (۴) ﴿أَمَّا مَنِ اسْتَفْتَى﴾ که چی نه وی که خوی
 بی نیاز ده زانی. (۵) ﴿فَأَنذَرْتَهُ تَصَدَّى﴾ تو پوی تی ده که ییت. (۶) ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَحْكُمَ﴾
 وه هیچ له سر توئی یه که نه و بی بروایه خوی پاک نه کاته وه. (۷) ﴿وَأَمَّا مَنِ جَاءَهُ يَسْعَى﴾
 به لام نه و که سهی که به پله دی بق لات. (۸) ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ وه له خوا ده ترسی.
 (۹) ﴿فَأَنذَرْتَهُ تَلْفَى﴾ تو خوتی لی مه له ده که ییت. (۱۰) ﴿كَلَّا إِنَّا تَذَكَّرْ﴾ وامه که! بی
 گومان نه و پی نمونی یانه (ی که بوت هاتوه) بیدار که ره وه (ی ناده می) یه. (۱۱)
 ﴿فَمَن شَاءَ ذَكَّرْ﴾ نینجا نه و که سهی بیه وی یادی خوا ده کات. (۱۲) ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾
 (که نه وی نمونی یانه ش نوسراونه ته وه) له چند په ره یه کی هیژای. (۱۳) ﴿مَرْفُوعَةٍ
 مُّطَهَّرَةٍ﴾ پایه بلندی پاک. (۱۴) ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ که به ده ست نوینه رانی. (۱۵) ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾
 به ریزی خیر خواوهن. (۱۶) ﴿قُلِ الْإِنسَنُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ به کوشت چی (خرابتین نه فرینی
 لی بی) ناده می، چند پی نه زانه. (۱۷) ﴿مِنَ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بییرناکاته وه بزانی
 که) خوا له چی دروستی کردوه. (۱۸) ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ له دلویک ناو
 دروستی کردوه وریکی خستوه. (۱۹) ﴿ثُمَّ أَلْسِلْ سَلْوَءَهُ﴾ له پاشان ریگای (چاک و
 خراپی) بق ناسان کردوه. (۲۰) ﴿ثُمَّ أَمَّا نَسْرَهُ فَافْقَرَهُ﴾ نینجا ده می رینی و ده یخاته
 گوره وه. (۲۱) ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَفْقَرَهُ﴾ له پاشان کاتی که ویستی زیندوی ده کاته وه.
 (۲۲) ﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ﴾ به راستی نه وی که خوا فره رمانی پی داوه هیشتا
 (ناده می) به چی نه هیناوه. (۲۳) ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنسَنُ إِلَىٰ طَعَامِهِ﴾ ده با مرقف سهیری
 خورده مه نیه کی بکات. (۲۴) ﴿إِنَّا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ به راستی نیمه له هه وره وه
 بارانمان داپژاند چون داپژاندیک. (۲۵) ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَاقًا﴾ له پاشان زه وییمان
 له ت له ت کرد (به گیا) چون له ت کردتیک. (۲۶) ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ نینجا پروانمان
 له ناویا دانه ویله. (۲۷) ﴿وَعَنَبًا وَقَضْبًا﴾ و تری و سه وزه. (۲۸) ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ و زیتون و
 دار خورما. (۲۹) ﴿وَحَدَاقًا عُلْبًا﴾ و باخاتی چوپرو. (۳۰) ﴿وَفَيْكِهً وَأَبًا﴾ میوه و له وه.
 (۳۱) ﴿ثُمَّ لَكْرًا لِّتَعْمَرَ﴾ بق ژیانی خوتان و ناژالتان. (۳۲) ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ﴾ کاتیک
 که شاخه و شریخه (ی رژی دواپی) هات. (۳۳) ﴿يَوْمَ يَقُومُ آلُ الْعَرَبِ﴾ نه و رژه ی
 که مرقف راده کات له برای. (۳۴) ﴿وَأَمْبٌ وَأَمْبٌ﴾ و دایکی و باوکی. (۳۵) ﴿وَصَحْبَتُهُمْ﴾
 و نپی و ژنی و کورانی. (۳۶) ﴿بِكُلِّ أَمْرِ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ هه مو یه کی که له وان له و
 رژه دا کاریکی وای هه یه که سه که سی تری نه په رژی. (۳۷) ﴿وَجُودٌ يُّؤْمِنُهُ مُسْفَرَةٌ﴾
 زور پوخسار له و رژه دا کهش و جوانن. (۳۸) ﴿صَاحِكَةٌ تُنَبِّئُهُ﴾ دم به پیکه نیین و
 شادمانن. (۳۹) ﴿وَزُجْرَةٌ يُزَيِّنُهَا لَهَا وَرِجْرَةٌ﴾ وه زور پوخسار له و رژه دا، ته پوتوزیان
 به سه ره وه یه. (۴۰) ﴿تَرْفَعُهَا نَفْرَةٌ﴾ له داماویدا رهش داگیرساون. (۴۱) ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ نه وانه نه وانه که بی باوه و گوناکار و تاوانبارن. (۴۲)

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ❶ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ❷ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ❸ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ❹ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
❺ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ❻ وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ❼ وَإِذَا
الْمَوْتُ دُهِئْتُ ❽ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ❾ وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ
❿ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⓫ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ⓬ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ⓭ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⓮ فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَنَسِ ⓯
الْجَوَارِ الْكُنَسِ ⓰ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسْفَسَ ⓱ وَالصُّبْحُ إِذَا انْفَسَسَ ⓲
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⓳ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ⓴ مُطَاعٍ
ثُمَّ أَمِينٍ ⓵ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ⓶ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقى الْمَشِينِ ⓷
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ⓸ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ⓹
فَأَن تَذَهَبُونَ ⓺ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ⓻ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن
يَسْتَقِيمَ ⓼ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ⓽

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

- له وانه يـ

له ووشتر يكي

پيشتر بچيت و

ره نكه كى له و

بكات، له رموى:

(ثم كوده ش

له وانه به له به كيك

له باود با پيرانى

پيش تر -

بچيت - نه و

پيست ره شوى بهى

له و بكات).

نابيه تى (۶)

وروى

(المطففين): عن

المقداد قال: قال

رسول الله (ﷺ):

(إذا كان يوم

القيامة أدنيت

الشمس من العباد

حتى تكون قيد

ميل أو اثنين ،

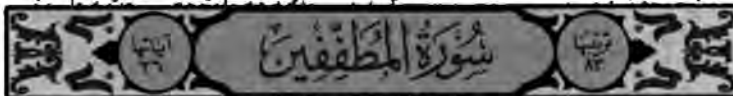
فتصهرهم الشمس فيكونون في العرق بقدر أعمالهم، فمنهم من يأخذه إلى عقبيه ، ومنهم من يأخذه إلى ركبتيه ، ومنهم من يأخذه إلى حقويه، ومنهم من يلجمه إلى جلدائه (رواه الترمذي). مقداد ده گيتره كه ده لى: پيشتر بهى خرا (ﷺ) له رموى: (له لى) قيامه تدا خرد نزم ده كرتت ره له ناده مى به نه ندازه مى ميليك يادوان، جا خرد (گشت و چهوى) لاشه يان ده تو لى تيره نه سا-

سوره‌ی التکویر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿وَإِذَا النُّفُسُ كُورَتْ﴾ کاتیک که
 بؤذ پیچرایه‌وه (روناکی نه‌ما). (۱) ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وه ده‌میک که نه‌ستیره‌کان
 هه‌ل وه‌رین و که‌وتنه‌ خواره‌وه (تاریک بوون). (۲) ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که
 کیوه‌کان خراهنه‌ری (له‌شوتین خویان خرتیندران). (۳) ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که
 وشته‌ ناوسه‌کان وازیان لی هینرا. (۴) ﴿وَإِذَا الْخُحُوشُ حُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که جانه‌وه‌ران
 کۆکرانه‌وه. (۵) ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه ده‌میک که ده‌ریاکان هه‌لگیرسینران (تیکه‌ل
 کران). (۶) ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ وه ساتیک که هه‌موو گیاتیگ جووتکرایه‌وه (له‌گه‌ل
 لاشه‌دا). (۷) ﴿وَإِذَا الْقُودُودُ سُيِّجَتْ﴾ وه کاتیک پرسیارکرا له‌ کچانی زینده‌ به‌چال. (۸)
 ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ که به‌چ گونا‌هیک کوزدان. (۹) ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُفِيرَتْ﴾ وه کاتیک که نامه‌ی
 کرده‌وه (بلاوکرایه‌وه (و دابه‌شکرا). (۱۰) ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه ده‌میک که ناسمان
 دامالینراو پیچرایه‌وه. (۱۱) ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ﴾ وه کاتیک که دۆزه‌ه هه‌لگیرسینرا. (۱۲)
 ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ﴾ وه ساتیک که به‌ه‌شت نزیک خرایه‌وه. (۱۳) ﴿عَلَّتْ نَفْسٌ مَّا أُخْضِرَتْ﴾
 نه‌وکاته هه‌موو که سیک ده‌زانی که چی ناماده‌ کردوه (بوخوی له‌چاکه‌و خرابه‌). (۱۴)
 ﴿فَلَا أُقِيمُ بِالنَّحْسِ﴾ سویند به‌و (نه‌ستیره‌ که‌رؤکا) نه‌ی ده‌که‌رینه‌وه. (۱۵) ﴿أَلْجَوَارِ الْكُنْزِ﴾
 سووپاوه‌کانی خوشاره‌وه‌کان. (۱۶) ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾ وه به‌شه‌وه‌ک تاریک ده‌بیت. (۱۷)
 ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه به‌به‌یانی که هه‌ناسه‌ ده‌دات. (۱۸) ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بئی
 گومان نه‌و قورئانه‌ گوفتاری په‌وانه‌کراویکی پایه‌ به‌رزه (که‌فریشته‌ی سرووشه‌). (۱۹)
 ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به‌هیزه، لای خاوه‌نی عه‌رش (خوای که‌وره‌)، خاوه‌ن
 پایه‌یه‌. (۲۰) ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ قسه‌ په‌وایه‌ له‌ناو فریشته‌دا، ده‌ست پاکه‌. (۲۱) ﴿وَمَا صَاحِبُكُمُ
 بِمَجْنُونٍ﴾ هاو‌ریکه‌تان (که‌ موحه‌مه‌ده‌ ((ﷺ)) شیت نی به‌ (وه‌که‌ ئیوه‌ ده‌لین). (۲۲)
 ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ آلِهَيْنِ﴾ سویند به‌خوا بئی گومان (فریشته‌ی سرووشی) دییوه‌ له‌
 ناسوی رووندا. (۲۳) ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَرْشِ بِحُيِّنٍ﴾ وه نه‌و پڑده‌و چرووک نی به‌ له‌که‌یاندنی
 سرووشدا. (۲۴) ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ﴾ وه نه‌و (قورئانه‌) قسه‌ی شه‌یتانی ده‌رکراو
 له‌به‌زه‌یی خوانی به‌ (وه‌که‌ ئیوه‌ ده‌لین). (۲۵) ﴿فَلَنْ نَذْهَبْنَهُ﴾ نه‌وه‌ بۆکوئی ده‌پۆن.
 (۲۶) ﴿إِنْ مَوْلَا ذِكْرُ الْفَلَّاحِ﴾ نه‌و قورئانه‌ ته‌ن‌ها نامۆدگاری به‌ بۆ هه‌موو جیهانیان. (۲۷)
 ﴿لَمَنْ شَاءَ بِكُمْ أَنْ يَتَعَلَّمَ﴾ بۆ نه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌بیانه‌وئی به‌پئی راست دا بپۆن له‌ ئیوه‌.
 (۲۸) ﴿وَمَا تَفْهَمُونَ﴾ ئیوه‌ ناره‌ن‌و (ی پئی راست) ناکه‌ن ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 مه‌که‌ر کاتیک که په‌روه‌دگاری هه‌مووان بیه‌وئیت (وه‌نا چارتان بکات پئی ی). (۲۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَرتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ۝ يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَوْبَرِ ۝ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا
كُنِينِ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنْ الْأَبْرَارُ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ وَمَا عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝ ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا نَاعِلًا النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

هزلی هاتمه

خوارموی نایه تی

(۱) سورته تی

(المطففين) «ویند

للمطففين» نه سانی

و نیین ماجه

کثیراویانه تیره له

عبداللہ کی کوبی

عہ بیاسه وه (ده نای

خوابان لی بی

ده لی: کانی

پیغمبر (ﷺ)

هات بلو مهینه و

میجره تی کرد،

خـــلکی

مهینه له پتولنه و

کچاشانه دا له مهیور

کس خراب و

ناله بارتر بیون بویه

خوای گه بیه تی

نهم نایه تی

دابه زانند «ویند

لِّلْمُطَفِّفِينَ ...» جا پاش دلبه زینی نهم نایه تی له کچاشانه و پتولنه دا زید چاک بیون.

سپه نه ندازه ی کرده وه خرابه کانیان له عهده تی خراباندا توکم دهبین، مهیانه تا پانته کانی عهده تی

هاتوره، وه مهیانه تا نه نترکانی عهده تی هاتوره، وه مهیانه تا نالقه دی هاتوره. وه مهیانه

عهده تی ده گاته ده می وهک له غار کرابیت نالقه تی قسه بکات.

سورتي ﴿الانفطار﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان. ﴿إِذَا الشَّمْسُ أَفْطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو. ۱ ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَفَرَتْ﴾ وه ده میگ که نه سستیره کان (که وینه خواره وه) به پهرش و بلاوی. ۲ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ وه ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران. ۳ ﴿وَإِذَا الْفُجُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وه ساتیک که گزبه کان ژیره وه ژوود کران (مردووه کان هاتنه دهر وه). ۴ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نه و کاته هه موو که سیکه ده زانیت که چی له پیشه وه ناردوه (چیچی) دواخته وه. ۵ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی ٲینسان ﴿مَّا عَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی تزی خه لئاندوه به په روه دگاری که ورده ت (به خشنده ت). ۶ ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نه و (په روه دگار) هی که دروستی کردوویت و ﴿تَسْؤَلُكَ فَنَدَكَ﴾ ٲیکی خستوویت و جیای کردوویت وه (له گیان له به رانی تر). ۷ ﴿فَإِنْ أَرَىٰ مِنْكَ شَاءَ فَعَلَكَ﴾ له هه رونه په کدا که خزی ویستویتی به کی خستوویت. ۸ ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ﴾ وانی په (که تی ی که یشتوویت) به لکو (ٲوژی) پاداش به ٲرو دهر زانن. ۹ ﴿وَأَنْ عَلَيْكُمْ لَعِطِينَ﴾ بی گومان چه ٲد چاودیریکتان به سه ره وه په. ۱۰ ﴿يَوْمَآ كَتَبْنَاهُ﴾ که به ٲرز و نووسه رن. ۱۱ ﴿يَقُولُونَ مَّا تَقُولُونَ﴾ هه چی بکه ن ده یزانن. ۱۲ ﴿إِنْ أَلْبَزَآ لِي نَصِيرٌ﴾ به راستی چاگان له ناو ناز و نیعمه ت دان. ۱۳ ﴿وَأَنْ أَلْعَازَآ لِي عَمِيرٌ﴾ بیگومان به دگاران له ٲوژه خان. ۱۴ ﴿يَضَلُّونَآ نَوْمَ اللَّيْلِ﴾ له ٲوژی پاداشدا ده چه ناویه وه. ۱۵ ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ وه نه وان لی ده رفاچن. ۱۶ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ اللَّيْلِ﴾ تو چوو زانیت که ٲوژی پاداش چی په. ۱۷ ﴿ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ اللَّيْلِ﴾ دوٲاره چوو زانیت ٲوژی پاداش چی په. ۱۸ ﴿يَوْمَ لَا تَنَالُكَ نَفْسٌ لِّئَنفَسَ شَيْئًا﴾ ٲوژیکه که هیج کهس هیچی به ده ست نی په بق هیج کهس ﴿وَالْآلَمُ يَوْمَئِذٍ تَلَقَّوْهُ﴾ وه هه رمان له و ٲوژده دا هه بق خواجه. ۱۹

سورتي ﴿المطففين﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان. ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بق ترانوو بازان. ۱ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا﴾ نه وانه ی که ٲیوانه بکه ن (بق خویان) ﴿عَلَى النَّاسِ يَتَنَفَّسُونَ﴾ له سه ر (مالی) خه لکه به ته وایی وه ری ده گرن. ۲ ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ به لام کاتیک ٲوژان ٲیوانه یاکیشانه بکه ن که میان ده ده نی. ۳ ﴿أَلَا يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ أَيُّهُمْ يُشْرُونَ﴾ تاپا نه وانه نازانن که بیگومان زیندوو ده کړینه وه. ۴ ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له ٲوژیکه که ورده دا. ۵ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْغَالِبِينَ﴾ ٲوژیکه که خه لکه له به ر باره گای په رومر دگاری جیهانیان دا ده وه ستن. ۶

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُومُنَادٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُنْفِثُ عَلَيْهِ أَيْنَسْنَا قَالَ أَصْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُمُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرَجَاةُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

نایہ تی (۱۰)

سورہ قیامت

(المطففين): قال

رسول الله (ﷺ):

(ویل للذي يحدث

فيكذب، ليضحك

الناس، ویل له،

ویل له) (نہاہ ابو

داود). پیغمبر می

خسوا (ﷺ)

فہ رموی: (ہای

-دوڑہ - بق نمو

کہ سہی کسی

درو - کالتہ -

دہ کات بق نموی

خہ ک بتدیتہ

پیکہ نین وای ہل

نہ وای بق نمو -

دوڑہ - ہونہ تی.

نایہ تی (۸)

سورہ قیامت

(الانشقاق):

عن عائشة (رضی اللہ عنہا) قالت: قال رسول الله (ﷺ): (ليس أحد يحاسب إلا ملك) فقلت: اليس يقول الله:

(فأما من أوتي كتابه بيمينه، فسوف يحاسب حساباً يسيراً) قال: (ليس ذلك بالحساب، ولكن ذلك

العرض ومن نوقش الحساب هلك) (رواه البخاري ومسلم). عائشہ (پہ زای خوی لی بی) دہ لی:

پیغمبر (ﷺ) فہ رموی: (ہر کہس - لہ دوڑی دواپی دا - لیپرسینہ وہی لہ گہ لدا بکریٹ -

﴿كَلَّا إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارِ لَيْ سَجِرَ﴾ با په‌شیمان بنه‌وه، چونکه به‌راستی نامه‌ی تاوانباران له‌ناوده‌فته‌ریکی په‌ستی ره‌شدایه. ۷ ﴿وَمَا أَفْرَكَ مَا حَسِبْتَ﴾ تق‌چوزانییت شه‌وه‌فته‌ره چی‌یه. ۸ ﴿كَلَّا مَرْفُومَ﴾ ده‌فته‌ریکی نوسراوه. ۹ ﴿وَلَيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ هاوار له‌وه روزه‌دا بق‌بی بره‌ویان. ۱۰ ﴿الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِعِمِّمِ الدِّينِ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌روا نا‌که‌ن به‌روزی پاداشت دانه‌وه. ۱۱ ﴿وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ﴾ که‌س شه‌وه‌روژه به‌درو نازانییت مه‌گر مه‌موو ستم کاریکی گونا‌ه‌بار. ۱۲ ﴿إِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمُ الْهَبُّ﴾ مه‌ر کاتیک که‌نایه‌ته‌کانی نیمه‌ی بق‌بخوینریته‌وه ﴿قَالَ اسْطِمْرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ده‌لنی (نه‌مانه) نه‌فسانه‌ی پیشینانن. ۱۳ ﴿كَلَّا﴾ نه‌خیر وانی‌یه ﴿بَلْ زَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌لکو ژه‌نکی شه‌وه (خراپانه‌ی) که‌ده‌یانکرد په‌رده‌ی هیناوه به‌سهر دلیاندا. ۱۴ ﴿كَلَّا لَكُمْ عَنْ رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبْرٌ﴾ نه‌خیر به‌راستی شه‌وان له‌وه روزه‌دا، بی‌به‌شن له‌بینینی په‌روه‌ردگاریان. ۱۵ ﴿ثُمَّ لَكُمْ لَعَالُوا الْجَحِيمِ﴾ له‌پاشان بی‌گومان شه‌وان ده‌چنه دوزه‌خ‌وه. ۱۶ ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ نینجا پی‌یان ده‌ووتریت شه‌مه شه‌وه‌یه که‌به‌رواتان پی‌نه‌ده‌کرد. ۱۷ ﴿كَلَّا إِنْ كُنْتَ الْآخِرَ لَيْ عَنِّي﴾ به‌راستی نامه‌ی (کرداری) چاکان له‌ناو ده‌فته‌ریکی به‌رزدايه. ۱۸ ﴿وَمَا أَفْرَكَ مَا عَلِمُونَ﴾ تق‌چوزانییت شه‌وه‌فته‌ره چی‌یه؟ ۱۹ ﴿كَلَّا مَرْفُومَ﴾ ده‌فته‌ریکی نوسراو (ی شه‌مه‌نده به‌فه‌ی) ه. ۲۰ ﴿يَنْهَى الْقُرُونِ﴾ نزیکیانی خودا ده‌بییخنن. ۲۱ ﴿إِنْ الْآخِرَ لَيْ نَعْبِي﴾ بی‌گومان چاکان له‌نازو نیعمه‌ت دان. ۲۲ ﴿عَلَى الْآخِرِ لَكُمُ يَنْظُرُونَ﴾ له‌سهر ته‌خت و باره‌گاوه سه‌یر ده‌که‌ن. ۲۳ ﴿تَنْفِرُ فِي وَجْهِهِمْ نَضْرَةً أَنْتَبِرَ﴾ ده‌بینیت له‌روخساریاندا جوانی و گه‌شاوه‌یی خوشگوزه‌رانی. ۲۴ ﴿يَنْفِرُونَ مِنْ رَجَمٍ مُخْتَوِمٍ﴾ شه‌رابی پاکی سهر به‌مقدریان پی‌دوری بیخونه‌وه. ۲۵ ﴿جَنَّتُمْ بَشَرَكُمْ﴾ که‌دوا قومی بق‌نی میسکه. ﴿وَلَيْ ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ﴾ بق‌شه‌وه با پیشبرکی بکه‌ن پیشبرکی که‌زان. ۲۶ ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَتَبِيرٍ﴾ تیکه‌ل کراوی، له‌ناوی ته‌سنیمه. ۲۷ ﴿عَلَيْهَا يُفْرَبُ بِهَا الْمُفْرَبُونَ﴾ کانی‌یه که‌نزیککراوه‌کان لی‌ی ده‌خونه‌وه. ۲۸ ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُخْرِجُوا كَانُوا﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی که‌به‌دکار بوون ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ پی‌ده‌که‌نین به‌وانه‌ی که‌به‌روایان هینا بوو. ۲۹ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه‌کاتیک که‌به‌لایاندا بروشتنایه چاویان لی‌داده‌گرتن. ۳۰ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه‌کاتیکیش بگه‌رانیته‌وه بق‌لای مال و مندالیان، به‌پیکه‌نین و کالته‌کردن (به‌موسلمانان) ده‌وه‌ده‌که‌رانه‌وه. ۳۱ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ مَثَلَنَا لَنْحَالُونَ﴾ وه‌کاتیکیش بیاندینایه شه‌یان ووت: شه‌مانه گومران ۳۲ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ خَبِيرِينَ﴾ له‌کاتیکدا که‌(شه‌وان) به‌چاودیر نه‌نیرداون بوسهر موسلمانان‌کان (تا شه‌م قسه‌یه بکه‌ن). ۳۳ ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ شه‌مرو (که‌روزی دواپی‌یه) شه‌وانه‌ی که‌به‌روادار بوون به‌بی‌به‌رواکان پی‌ده‌که‌نن. ۳۴

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَكُنْ لَهُمَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًا فَمَنْ لَقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ بِعَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حَسَابًا بَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُمْ ظَنُّوا أَنَّ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنْ رَبُّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

- داماودہ بیت -

دہجہ -

نقزہ خہرہ -

منبلیں روم ثہی

خوا نالہ رموی:

(بہ لام ثہوی

نامہی کردہ مکانی

بہ دہ -

پاستیہ بہ بدریت

ثہر بیگومان

لقیر سینہ وہ یہ کی

ناسانی لہ کہ لدا

دہ کر -

لہ رموی: (ثہوہ

لقیر سینہ وہ نیہ

بہ لکو ثہوہ تہ نہا

تہ ماشا کرنہ،

چونکہ ہر کہس

لقیر سینہ وہی

لہ کہ لدا بکرت تیا

دہجہ -

دہدریت -

سورۃ (البروج): عن جابر بن سمرة: قال إن النبي (ﷺ) كان يقرأ في الظهر والعصر (والسماء والطارق) و(والسماء ذات البروج) (رواه أحمد و أبو داود و الترمذي). جابری کہی سہ سورہ (پرہای خوی لہ بی) کتیرویہ تیہرہ: دہلی (بیقہ مہر (ﷺ) لہ نورانی نیوروی عسریا سورہتی (والسماء والطارق) و (والسماء ذات البروج) دہخوند - لہ نور زکاتی بہ کہمدا پان فاتیہہ -

﴿عَلَىٰ الْأَرْبَابِ بِنَظَرٍ﴾ له‌سەر قه‌نه‌فه و کورسی وه سه‌یر ده‌که‌ن. (۳۵)
﴿هَلْ نُؤْتِ الْكَافِرَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (تا بزانی) تۆله‌ی ئه‌و بی‌بروایانه
دراوه‌ته‌وه، له‌سەر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یان کرد (له‌دنیا دا؟) (۳۶)

سوره‌ی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ﴾ کاتیک
که ئاسمان له‌ت بوو. (۱) ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ وه مل که‌چی کرد بۆ په‌روه‌ردگاری و ده‌بی واش
بی. (۲) ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ و ساتیک که زه‌وی پاکیشراو پانکریه‌وه (پاخرا). (۳) ﴿وَأَلْقَتْ مَا
فِيهَا وَتَغَلَّتْ﴾ وه ئه‌ویی تیابوو فری ی داو هیچی له‌ناودانه‌ما. (۴) ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾
وه مل که‌چی کرد بۆ په‌روه‌ردگاری و ده‌بی واش بی. (۵) ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئه‌ی ئینسان ﴿إِنَّكَ
كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَمَلِّقِيهِ﴾ تۆ بی گومان تیکۆشه‌ر بیت به‌ره‌و په‌روه‌ردگارت به‌تیکۆشان!
ئه‌وسا پی ی ده‌گه‌یت. (۶) ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْقَتْ كُنْهُهُ بِعَيْنَيْهِ﴾ ئینجا ئه‌و که‌سه‌ی که نامه‌ی
(کرده‌وه‌ی) درا په‌ده‌ستی راستی. (۷) ﴿فَسَوْفَ يَحْسَابُ حِسَابًا﴾ ئه‌وسا پرسینه‌وه‌یه‌کی
سووک و ئاسانی له‌گه‌ل ده‌کرێ. (۸) ﴿وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وه به‌دلخۆشی ده‌گه‌ریته‌وه
بۆلای که‌س و کاری. (۹) ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْقَتْ كُنْهُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾ وه ئه‌و که‌سه‌ی نامه‌ی له‌پشته‌وه
درا په‌ده‌ستی. (۱۰) ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ ئه‌وه به‌زوی داوای مردنی خۆی ده‌کات. (۱۱)
﴿وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ وه ده‌چیته‌ دۆزه‌خه‌وه. (۱۲) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونکه) بیگومان ئه‌و له
له‌ناو که‌س و کاریدا دلخۆش بووه. (۱۳) ﴿إِنَّهُمْ ظَنُّوا أَن لَّنْ نَّحْجُورَ﴾ وه ئه‌و وای گومان ده‌برد، که
مه‌رگیز ناگه‌ریته‌وه (لای خوا). (۱۴) ﴿بَلَىٰ إِنْ يَرَوْهُ كَانُوهُ بِصِيرًا﴾ نه‌خیر وانی به‌!
چونکه به‌پاستی په‌روه‌ردگاری ئه‌و ناگادار بووه به‌و. (۱۵) ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالْشُّقِّ﴾ سویند
به‌سووری که‌ناری ئاسمان. (۱۶) ﴿وَالْأَلْوَالِ وَمَا وَسَّيَ﴾ وه به‌شه‌وو ئه‌وشته‌نای
که کۆیان ده‌کاته‌وه. (۱۷) ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وه به‌مانگه‌ کاتیک که پر ده‌بیته‌وه. (۱۸)
﴿لَنَرَكُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾ (تیوه) تی ئه‌په‌رن له‌حالتیکه بۆ حالتیکی تر. (۱۹) ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
ئیتیر بۆچی به‌روا ناهین؟ (۲۰) ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ وه کاتیک که قورئانیان
بۆ بخوینریته‌وه سوژده نابن (مل که‌چی ناکه‌ن). (۲۱) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ﴾ به‌لام
ئه‌وانه‌ی که بی بروان به‌دزی ئه‌زانن. (۲۲) ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وه خوا چاک ناگادارو
زانایه به‌وه‌ی که له‌دلی ده‌گرن. (۲۳) ﴿فَنُفِثْهُمْ فَبَدَّابِ الْأَبْرِ﴾ که‌واته مژده‌یان بده‌ری به‌سزای
سه‌خت. (۲۴) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی که به‌ڕوایان هه‌ستوه‌و
کرده‌وه باشه‌کانیان کړه‌وه ﴿لَنَمُ اجْزَاغُهُمْ مِّنْهُنَّ﴾ بۆ ئه‌وان مه‌یه پاداشتی ئه‌ی به‌زانوه. (۲۵)

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
﴿٣﴾ قُلْ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنْ بَطَشَ
رَبُّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْعَفْوَ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَ يَأْرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أُنِيتُكَ حَدِيثَ الْجَنَّاتِ
﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ
وَرَاءِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ فَرُّءٌ أُنْجِمِدُ ﴿٢١﴾ فِي لَوْجٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ

پوری

(الطارق): عن

جابر (ؓ) قال:

صلى معاذ العفرب

اقرأ البقرة و

النساء، فقال للنبي

﴿٣٥﴾: اَمَّا اَنْتَ

بہا معاذ ؟ ما کان

بکھیکه ان تقرأ

بالسما والطارق

والشمس وضحاها

وَبَحْرُومًا (رواه

النصائى). جابر

(رهزای خولی لی)

— ۱۱۱ —

موضوعات نوٹس

مہ فریبی کرد -

مفتی نوید سومو-

صورتی (البقرة)

و (النساء) ١١

معلومات - لے دو

ریکاتی، به که مدا-

پیشہ میں پیش (کڑا) نہ رموی پتی: (موہا ز تو خاکی لہ تلوین نور و مضیقہ؟ بہ کسی سر دزانی کہ)

السماء و الطارق و (و الشمس و ضحاها) و لآلهى نهر سور متانه بغوانى.

نابہتی (۳) سورۃ فی (الاعلیٰ) عن عبد اللہ بن عمرو (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول اللہ (ﷺ): (۱)

الله قدر مقادير الخلق قبل أن يخلق السموات والأرض بمئة ألف سنة. وهذا القرآن هو الهدى

سوره‌ی ﴿البُرُوجِ﴾

﴿بَشِّرْ آلَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویند به‌تاسمانی خاوه‌ن برجه‌کان. ۱ ﴿وَالنَّوْزِ الْأَشْوَءِ﴾ وه به‌و روزه‌ی که به‌لینی پیدراوه. ۲ ﴿وَالشَّامِیِّ وَالْمَغْرِبِ﴾ وه به‌هموو بیینه‌ر و بینراویک (یا شایه‌ت و شایه‌تی له‌سەر دراو یا روزه‌ی هه‌ینی و روزه‌ی عه‌ره‌فه). ۳ ﴿قُلِ اصْحَابُ الْأَعْدُدِ﴾ به‌کوش‌ت چن خاوه‌ن چاله‌کان (له‌غه‌مه‌کان). ۴ ﴿الْأَنْبَاءِ ذَاتِ الْأَوْدَادِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سووته‌مه‌نی (و بلیمسه‌یه). ۵ ﴿إِذْ مَرَّ عَلَیَّا نُفُودٌ﴾ کاتیک که نه‌وان دانیشتیوون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا. ۶ ﴿وَمَنْ عَلَى مَا یَقُولُونَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ شُرُودٌ﴾ وه نه‌وان سه‌یری نه‌وه‌یان ده‌کرد که ده‌یان کرد به‌برواداره‌کان. ۷ ﴿وَمَا تَقْضُوا بِهِمْ إِلَّا﴾ وه نه‌م سزایه‌شیان هر له‌به‌ر نه‌وه ده‌دران ﴿أَنْ یُّؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَظِیمِ﴾ که به‌روایان هینا بوو به‌خوای به‌ده‌سه‌لاتی سوپاسکراو. ۸ ﴿الَّذِی لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی که خاوه‌میتی تاسمانان و زه‌ویی بق نه‌وه ﴿وَالَّذِی عَلَى كُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ﴾ وه خوا ناگاداره به‌سه‌ر هموو شتیگا. ۹ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که نازاری پیاو و نه‌وه به‌برواداره‌کانیان داو ﴿ثُمَّ لَمْ یَتُوبُوا﴾ له‌پاشان په‌شیمان نه‌بوونه‌وه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَهُمْ عَذَابُ الْكَرْبِ﴾ نه‌وه بق نه‌وان هه‌یه سزای دوزخ، وه سزای (ناگری) سویتینه‌ر. ۱۰ ﴿إِنَّ الَّذِينَ دَامُوا وَغَمَلُوا الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی به‌روایان هینا و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد ﴿ثُمَّ جَنَّتْ فَجَرِی مِنْ حَتِّهَا الْأَنْهَارُ﴾ بق نه‌وان هه‌یه به‌هشتاتیک که جوگه‌ی ناوی زود ده‌پوات به‌زیواندا ﴿ذَٰلِكَ الْقَوْرُ الْأَكْبَرُ﴾ نا نه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی که وره. ۱۱ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِیدٌ﴾ به‌راستی ده‌ست وه شانخی په‌روه‌رنگاری تو زود سه‌خته. ۱۲ ﴿إِنَّهُ مُوَعِدٌ وَوَعْدُ﴾ بیگومان هر نه‌وه که له‌سه‌ره‌تاوه (موقوف) دروست ده‌کات و (دوایی مردن) زیندووی ده‌کاته‌وه. ۱۳ ﴿وَمَوَ الْأَقْفُورُ الْأَوْدُودُ﴾ وه هر نه‌وه لیخوش‌بووی میهره‌بان. ۱۴ ﴿ذُو الْأَرْشِ الْجَبَدُ﴾ خاوه‌نی هرش و به‌رز و پایه‌دار. ۱۵ ﴿نَقَالَ لِمَ یُؤْمِنُ هَٰرِجِی﴾ بوئی ده‌یکات. ۱۶ ﴿مَنْ أَتَلَكَ حَدِیثَ الْجَبَدِ﴾ نایا پیت گیشته‌وه باس و به‌سه‌ره‌هایی له‌شکره‌کانی. ۱۷ ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعون و سه‌موود. ۱۸ ﴿قُلِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ یَكْدِبَیْ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که بنی به‌روا بوون هه‌میشه له‌به‌دق زانیسی (قورئان‌دان). ۱۹ ﴿وَالَّذِی مِنْ وَرَائِهِمُ الْحِطُّ﴾ وه خواش (به‌ده‌سه‌لات و زانیسی) له‌پشتیان‌وه ده‌وری داوون. ۲۰ ﴿بَلْ مَوْزَنَانِ جَبَدٍ﴾ به‌لکو نه‌وه (ی که به‌درووی ده‌زاتن) قورئانیک که وره‌و به‌ریزه. ۲۱ ﴿لِیُزَحَّ عَنَّا﴾ له‌لوحیکی پاریندو ولیه. ۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ (۱) إِنَّ كُلَّ
 نَفْسٍ لَّمَّا عَلِيَهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّسَّاءٍ ۝
 دَافِقٍ ۝ (۲) يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ (۳) إِنْهَى عَلَى رَجْعِهِ لِقَادِرٌ ۝
 يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ (۴) فَالْأَنْفُسُ قَوَّوْا وَلَا تُلَهِمُوا ۝ (۵) وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ ۝ (۶)
 وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصَّدْعِ ۝ (۷) إِنْهَى لِقَوْلٍ فَضَّلَ ۝ (۸) وَمَا هُوَ بِأَهْلٍ ۝ (۹) أَنْهُمْ
 يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ (۱۰) وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ (۱۱) فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَنفُسَهُمْ رَوْدًا ۝ (۱۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝
 (۱) وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ (۲) سَنُقَرِّبُكَ
 فَلَا تَنسَى ۝ (۳) إِلَّا مَآسَاءَ اللَّهِ إِنْهَى يَعْلَمُ الْبَهِرَ وَمَا يَخْفَى ۝ (۴) وَيُنِيرُكَ
 لِلْبُيُوتِ ۝ (۵) فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى ۝ (۶) سَيَذَكِّرْ مِنْ يَخْفَى ۝ (۷)
 وَيُنَجِّبُهَا الْأَشْفَى ۝ (۸) الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكُبْرَى ۝ (۹) ثُمَّ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ (۱۰) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَى ۝ (۱۱) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ (۱۲)

- (علی السماء)

(رواء مسلم).

عہ بدولائی کوہی

عہ مر (پہ زای

خوابان لی بر)

دہ لی: پیٹھ مہر

(ک) فہ رموی:

بیگومان خوی

گہرہ پہ دجا

ہزار سال پٹش

تہوی ناسمان و

زہوی دروست

بکات ہرچی

دہریارہی

سوستکاروہکان

بیت دیاری

کریوہو

نوسویوہتی وہ

عہرہ کہشی

لہ سہرناو بوہ).

سورہتی

(الغاشیہ): عن

النعمان بن البشير: (أن رسول الله ﷺ كان يقرأ في العيدين يوم الجمعة بـ(سبح اسم ربك الأعلى)

و (هل أتاك حديث الغاشية) وربما لجمعها في يوم واحد فقراهما) (رواه مسلم وأصحاب المتن).

نوعمانی کوہی بہ شہر (پہ زای خوی لی بر): دہ لی: پیٹھ مہر (ک) فہ رموی: لہ

نویزی جہزہکان و نویزی ہہینی دا مسورہتی (سبح اسم ربك الأعلى) و (هل أتاك حديث

سوره‌ی ﴿الطَّارِق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَالسَّامِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به‌ناسمان و نه‌وه‌ی که له‌شه‌وا درده‌که‌وچ. ۱ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الطَّارِقِ﴾ تق‌چوزانیت درده‌که‌وتووی شه‌و چی یه ۲ ﴿الْحَمُّ الطَّافِ﴾ نه‌ستیره‌ی دره‌خشانی تاریکی کون‌که‌ره. ۳ ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمْ عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س نی یه که‌چاودنیریکی به‌سهره‌وه نه‌بین. ۴ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی یا مرقوف سه‌رنج بدات که له‌چی دروست کراوه. ۵ ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ ذَافِقٍ﴾ دروست کراوه له‌تاویکی فریدراو (ه‌لقولار) ۶ ﴿خُجِرَ مِنْ بَيْنِ الصَّلْبِ وَالْغُرَابِ﴾ که‌ده‌رده‌چی له‌ناوه‌ندی پشت (ی پیاو) دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (ژن) ده‌وه. ۷ ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجَبٍ لَقَادٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاته له‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی. ۸ ﴿يَوْمَ تَبْلُغُ السَّرَابِ﴾ له‌روزیکدا که‌هرچی نه‌بینی ه‌یه‌ناشکرا ده‌کری. ۹ ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ نه‌و به‌میریک شک ده‌بیات و نه‌پشتیواتیک. ۱۰ ﴿وَالسَّامِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ناسمانی خاوه‌ن باران. ۱۱ ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الْمُدْعِ﴾ وه‌به‌زه‌وی خاوه‌ن درزو قلبیش. ۱۲ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَسَلٍ﴾ ثم (قورئانه) ووته‌ی راست و جیاکه‌ره‌وه‌یه. ۱۳ ﴿وَمَا هُوَ بِالْفَزَلِ﴾ وه‌گالتی نی یه. ۱۴ ﴿إِنَّمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بیگومان بی بپواکان فیل ده‌که‌ن چون فیل کردنتیک. ۱۵ ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌منیش نه‌خشه ده‌کیشم بق‌ه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی فیل‌کانیان چون نه‌خشه کیشاتیک (به‌توله‌ی لی سه‌ندنیان) ۱۶ ﴿فَمَهْلُ الْكُفْرِ﴾ نینجا موله‌تی بی بپواکان بده. ﴿أَنَّهُمْ زُنُودٌ﴾ منیش که‌میک لییان ده‌وه‌ستم. ۱۷

سوره‌ی ﴿الْأَعْلَى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿سُبْحَ اسْمِكَ الْأَعْلَى﴾ به‌پاکی یادی په‌روه‌ردگاری ه‌ره‌بلندت بکه. ۱ ﴿الَّذِي خَلَقَ نَفْسِي﴾ نه‌وه‌ی (ه‌مووشتیکی) دروست کردوه و ریک و پیکی کردوه. ۲ ﴿وَالَّذِي فَذَّرَ نَفْسِي﴾ وه‌نه‌وه‌ی که نه‌خشه‌ی کیشاوه (بق‌ه‌مووشتیکی) نینجا شاره‌زای کردوه. ۳ ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الرِّجِّي﴾ وه‌نه‌وه‌ی که له‌وه‌پی دره‌میناوه. ۴ ﴿فَجَعَلَهُ غَافًا أَحْوًى﴾ نینجا ده‌یکات به‌پوشی ره‌ش داگه‌راو. ۵ ﴿سَقَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) قورئانت (به‌سهردا ده‌خوینینه‌وه‌ه‌هرگیز بیرت ناچیته‌وه. ۶ ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌که‌ر نه‌وه‌ی که‌خوا بیسه‌ویت. ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ بیگومان نه‌و به‌ه‌مووشتیکی ناشکراو په‌نه‌ان ناگاداره. ۷ ﴿وَنَسِيتُكَ لَيْسَ بِي﴾ وه‌یارمه‌تیت ده‌ده‌مین بق‌ری ئاسان. ۸ ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعْتُكَ الذِّكْرَى﴾ نینجا قوش ه‌ره‌دم تاموزگاری بکه نه‌که‌ر سوودی که‌یاند. ۹ ﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ عَشَى﴾ بیگومان نه‌وی له‌خوا بترسی په‌ندی لی وه‌رده‌گری. ۱۰ ﴿وَنَنْجِيكَ الْأَخْفَى﴾ وه‌نه‌وه‌ی تقد‌خراپیش بی خوی لی دور نه‌خاته‌وه. ۱۱ ﴿الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾ نه‌وه‌ی ده‌چیت نار‌ناگری ه‌ره‌که‌وره‌وه. ۱۲ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ لَهَا وَلَا يَخْيَى﴾ له‌پاشان نه‌ده‌مریج تیایدا (تا بزگاری بیت) وه‌نه‌ده‌ژی (تییدا به‌ناسانی). ۱۳ ﴿فَذَا لِمَنْ مَرَّتْ﴾ به‌راستی سه‌ورفراز بسو نه‌وه‌ی که‌خوی پاک پاکرت. ۱۴ ﴿وَذَكَرَ أَسْرَرِيهِمْ فَسَلَّى﴾ وه‌ناوی په‌روه‌ردگاری خوی ده‌بات و که‌وته نوویز کردن (پارایه‌وه). ۱۵

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧﴾ إِنَّ
هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يُومِضُ خَشِيعَةً ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَى نَارًا رَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾
لَيْسَ لَهَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَبْقَى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾
وَجُوهٌُ يُومِضُ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَارٌ مَقْصُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارٍ مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾
أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصْطَفِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا مِغْسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

- الغاشیہ کی
دہ خویندہ جاری
واش ہووہ جہنن
وہ مہینے لہ مہمان
ہلڈا بسودن
تہ و ہود سورہ تہی
خویندہ ہودہ
تہیاندا۔

نایہ کی (۲۴)
سورہ کی

(الفجر)؛ قال
رسول اللہ (ﷺ):
(یؤتی بجهنم
یومئذ لها سبعون
الف زمام مع
کل زمام سبعون
الف ملک
يجرونها) (رواہ
مسلم)۔
پتفہ مہرہ
خسوا (ﷺ)
لہ ہودہ تہی:

(لہ ہلڈی قیامہ تدا ہلڈہ خ، دہ مہینن حہ لہ تار ہود سار - ہلڈی مہیہ، ہود ہود سار کی
حہ لہ تار ہلڈہ تہی لہ گہ لہ دایہ ہای دہ کھینن)۔

نایہ کی (۱۵) سورہ کی (البکہ)؛ عن سلمان بن عامر (رضی اللہ عنہ) قال: یقول رسول اللہ (ﷺ):
(الصدقة علی المسکین صدقة، وعلی ذی الرحم اثنتان صدقة وجبله) (رواہ أحمد و الترمذی و-

(۱۸) ﴿صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَنُوحٍ﴾ نامه‌کانی نپیبراهیم و نوحا. (۱۹)

سورمتی ﴿ الفاشیہ ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده میبهره بان. ﴿مَنْ أَتَمَّكَ حَدِيثُ الْقَسْبِ﴾
 نایا بیت گه یشتوه باسی رذی نوبی (دپوشه ر). ۱ ﴿وَجُودٌ يُؤْتِيهِ عِشْقُهُ﴾ نذر دهم
 و چاو له و رذدها ترسناک و پيسواو شه رمه زان. ۲ ﴿عَالِيَةَ نَابِئَةٍ﴾ مه ولده ریکی
 ره دجه رذن. ۳ ﴿تَنْتَلِي نَارًا حَابِيَةً﴾ ده چنه ناو ناگری هره گه رمه وه. ۴ ﴿تَنْشَقُّ مِنْ عَتَمٍ﴾
 ناو دهرین له سر چاوهی له کول و هره گهرم. ۵ ﴿تَسِي هُمْ عِلَامُ إِلَّا مِنْ طَرِيعٍ﴾
 خوراکیان هره ریکی حوشر خوار ی ناگریان. ۶ ﴿لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نه
 قه لوی ده دات نه برسیتی لا ده بات. ۷ ﴿وَجُودٌ يُؤْتِيهِ نَابِئَةٌ﴾ نذر روخسار له و رذدها
 پاروه (جوان گهن). ۸ ﴿لَسَعِيًا رَاحِيَةً﴾ رازین له کز ششی خویان. ۹ ﴿فِي حَبْوٍ﴾
 عَالِيَةٍ﴾ وان له به هشتی به رزو بلند. ۱۰ ﴿لَا تَنْتَعِ بِهَا لَبِيعَةٌ﴾ قسهی هیج و پوچی تیدا
 نابیستن. ۱۱ ﴿بِهَا عَيْنٌ حَارِيَةٌ﴾ تیدایه تی سه رچاوهی ره وان. ۱۲ ﴿بِهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾
 تیدایه تی نذر قه نه له و ته ختی به رز. ۱۳ ﴿وَأَكْثَابٌ مَرْفُوعَةٌ﴾ وه په رداخی دانراو. ۱۴
 ﴿وَمَارِيٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾ وه پشتی ریز کراو. ۱۵ ﴿وَزَلَالٌ مُبْتَلًى﴾ وه قالی راخراو
 له هه مولایه که وه. ۱۶ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى آلِ بِلٍ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دهی بق ووردنابنه وه
 له حوشر که چون دروست کراوه. ۱۷ ﴿وَزَالِ السَّاءِ كَيْفَ رُفِقَتْ﴾ وه له ناسمان که چون
 به رز کراوه ته وه. ۱۸ ﴿وَزَالِ الْجَبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وه له شاخه کان که چون داکوتراون و
 دامه زنی تراون؟ ۱۹ ﴿وَزَالِ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وه له زهوی که چون راخراوه. ۲۰ ﴿فَلَذِكْرِ﴾
 إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ﴾ که و ابو ناموزگاری بکه، تق هه ناموزگاریت. ۲۱ ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ﴾
 بِمُحْصِيٍّ﴾ تق ده سلات دار نیت به سه ریاندا. ۲۲ ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾ به لام نه و که سسهی
 که پشت هه لکاو یی به روا بیت. ۲۳ ﴿يَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ نه و خوا سزای ده دات
 به سزای نذر که ورده. ۲۴ ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِنَابُهُمْ﴾ بیگومان هه ربولای نیمه به گه پانه وه یان.
 ۲۵ ﴿ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا جِسْمُهُمْ﴾ له پاهان به راستی له سر نیمه به لی برسینه وه یان. ۲۶

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝
 وَلَيْلٍ عُشْرِ ۝
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
 إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝
 الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
 وَثُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝
 الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
 فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۝
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
 إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
 فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝
 كَلَّا بَلْ لَّا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝
 وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝
 وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثُ أَكْثَلًا ۝
 وَتَحْبُوتُ الْمَالَ جُبًا جَمًّا ۝
 كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
 وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝
 وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِمِغْصَدٍ مِّمَّنْ ۝
 بِحَبْنِهِ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَآفِي لَهُ الَّذِي كَرَّمَ ۝

- النسمائی.

سه لمانی کوبی

عامیر (به زای

خوای لی بی)

دوتی پیغه مبهری

خووا (س)

ده فرموی: (مال

به خشین و

زه کات دان به

مه دار خیره و

یه ک چاکه یه

به لام به خشین

به خزم و خویش

نور چاکه یه:

خیره و به جن

هینانی

په یوه ندی

خزما یه تیشه).

نایه تی (۱۷)

سوره تی (البیله)

عن جریر بن عبد

الله (س) قال:

قال رسول الله (ﷺ): (لا یرحم الله من لا یرحم الناس) (رواه البخاری و مسلم). جهوری کوبی

عبداللا (به زای خوای لی بی) ده کپیته ده تی: پیغه مبهری خوا (س) فرموی: (تو کسه ی

به زه یی به خه لکها نه یه توره خویش به زه یی بهی کسه دا نایه توره).

نایه تی (۷) سوره تی (الشمس): قال رسول الله (ﷺ): (يقول الله عز وجل: اني خلقت -

سورته‌ی ﴿الفجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند به
 به‌ره‌به‌یان. ۱) ﴿وَاللَّيْلِ عَمْرِ﴾ وه به ده شه‌وه‌ی نه‌وه‌لی مانگه (ی قوریان). ۲) ﴿وَالشَّفْعِ
 وَالْوَتْرِ﴾ وه به‌تاک و جووت. ۳) ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که تی ده‌به‌پیت.
 ۴) ﴿فَلَمَّا فِي ذَلِكَ فَسَمَّ لَذَىٰ عَجْر﴾ ثایا نه‌مانه‌ی که سویندیان پی خورا شایسته‌ی سویند پی
 خواردن نبین لای تیگه‌یشتوو. ۵) ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ثایا ناپیئیت که په‌روه‌ردگاری
 تو چی کرد به‌گلی عاد. ۶) ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ نیرهم؟ خاوه‌نی پایه (و ده‌سلات). ۷) ﴿إِنِّي
 لَمُخَلِّقٌ مِّثْلَهَا فِي الْعِشِيِّ﴾ که وینه‌یان دروست نه‌کرابوو له‌مه‌موو وولاتدا. ۸) ﴿وَتُؤْمِرُ الَّذِينَ
 جَاءُوا الصُّخْرَ بِالْوَادِ﴾ وه (چی کرد) به‌گلی سه‌موود نه‌وانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان
 ده‌تاشی له‌شیوو دقله‌کانددا. ۹) ﴿وَلْيَرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ وه‌فیرعه‌ونی خاوه‌ن سنگی نذر
 (وه‌ک نه‌هرامه‌کان بن که‌وه‌ک سنگ چوون به‌زه‌ویدا). ۱۰) ﴿إِنَّ الَّذِينَ مُطْعَمُوا فِي الْعِشِيِّ﴾ نه‌وانه‌ی
 که یاخی بوون له‌ولاتدا. ۱۱) ﴿فَانْكَرُوا لِمَا آفَسَدُوا﴾ وه‌توریدان خراپه‌تیاکرد. ۱۲) ﴿فَنَضَّبَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ نینجا په‌روه‌ردگاری تو دایگرتن به‌قامچی سزا. ۱۳) ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَازِلٌ مُّصَادٍ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو له‌که‌مینی سستم کاراندایه. ۱۴) ﴿فَإِنَّمَا
 الْإِنْسَانُ إِذَا مَا أَبْظَلَهُ وَبَلَغَ﴾ جا کاتیک که خوا‌ناده‌می تا‌قی کرده‌وه ﴿فَاكْرَمَهُ﴾
 وشمته. و ریزی گرت و نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشت ﴿فَقَالُوا نَنْتَ أَكْرَمُ﴾ نه‌وه‌ده‌لی
 په‌روه‌ردگارم ریزی گرتوم. ۱۵) ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا أَبْظَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وه‌نه‌گرت تا‌قی کرده‌وه
 ریزی کم پیددا. ﴿فَقَالُوا نَنْتَ أَهْنَىٰ﴾ نه‌وسا ده‌لی په‌روه‌ردگارم ریسوای کردووم.
 ۱۶) ﴿كَلَّا﴾ نه‌وانی په (که‌تیوه‌بیری لی ده‌که‌نه‌وه) ﴿بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْبَتِّ﴾ به‌لکو
 تیوه‌ریزی مه‌تیوان ناگرن. ۱۷) ﴿وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه‌هانی په‌کتری ناده‌ن
 له‌سه‌ر خوارده‌مینی دان (و به‌خیوکردنی) مه‌ژاران. ۱۸) ﴿وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾
 (به‌لکو سه‌ره‌پای نه‌مه‌ش به‌شه) که‌له‌پور (ی به‌شداران) مه‌مووی (به‌مه‌له‌په) ده‌خون.
 ۱۹) ﴿وَتَغْلِبُونَ الْمَالَ خَلًا جَبًّا﴾ وه‌مال و سامانتان خوش ده‌وی به‌خوش ویستنیکی نذر.
 ۲۰) ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نایی وابکن! کاتیک که‌زه‌وی به‌توندی درا به‌یه‌کداو
 پاره‌پاره‌کرا. ۲۱) ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ په‌روه‌ردگار دیت و فریشته‌کانیش پؤل
 پؤل (دین). ۲۲) ﴿وَجَاءَ بَنُو إِسْرَءِيلَ يَنْجِبُونَ﴾ وه‌له‌و پوژده‌دا دوزخ ده‌مینریت (بق
 ساحه‌ی مه‌حضر) ﴿يَنْجِبُهُمْ مِّنَ الْإِنْسَانِ﴾ له‌و پوژده‌دا نینسان (کرده‌وه‌ی خوی) بیر
 ده‌که‌وینه‌وه ﴿وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرَ﴾ به‌لام نه‌و بیرکه‌وتنه‌وه‌یه چ سوودیک به‌و ده‌که‌یه‌تیت؟ ۲۳)

يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَلَمَّتْ لِحَايِي ﴿١٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿١٧﴾
وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١٩﴾ أَرْجَى
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٠﴾ فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي ﴿٢١﴾ وَأَدْخِلْنِي جَنَّي ﴿٢٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَالْوَالِدُ وَمَا وَلَدُ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْقِرَ عَلَيْهِ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَمْ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْنَحُمُ الْعَاقِبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَاقِبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُ رَقَبَةٌ ﴿١٣﴾ أَوْ اطَّعِمْنِي يَوْمَ رَزَىٰ مَسْغَبِي ﴿١٤﴾ فَيَسَّادَا مَقْرَبِي
﴿١٥﴾ أَوْ مَسْكِينَا ذَا مَتْرَبٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّا يَنْتَابُهُمُ الشَّيْطَانُ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارُ مُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

- عبادي حنفاء

فجاءتهم الشياطين

فاجتالتهن عن

بعضهم) (رواه

مسلم).

پیغمبر می‌ری خوا

(ﷺ) نه رموی:

(خوای گوره

ده نه رموی:

بیگومان من

به نه ده کام

به نیماندار دوست

کرد جاشه یقانه کان

ماتن

له ناینه گه یان

لایان دان).

نایستی (۱۸)

سورتي (البقرة):

عن النعمان بن

بشير (ﷺ) قال:

قال رسول الله

(ﷺ): (لن آمنن

أهل النار عذاباً يوم القيامة رجل يوضع في أحصن قنبره جمرتان يلقى منهما ناعاه) (رواه البخاري).

نوعمانی کوپی به شیر (ره زای خوای نه بین ده لی: پیغمبر (ﷺ) نه رموی: (بیگومان له نایستی دا

شوهی له مه مور دیزه خیان سزای سوکتره پیواپیک دور پشکری تاگر دله منتین له لده چالای مه ریه دله

پیچی دا جا له بهر تینی نه دور پشکر، میشکی به کولی سوک چالای سهر تاگر).

﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحُتَاتِي﴾ (نینجا به داخوه) ده لی خوزگه له دنیادا کاری چاکه م
پیش بخستایه بق ئه م زیانه م. ۲۴ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ نینجا له و پوزده دا
که س سزای که س نادات وه کو سزای خوا. ۲۵ ﴿وَلَا يُؤْتِيهِمْ نَاقَةَ أَحَدٌ﴾ وه که س
که له پیچه ی که س ناکات وه کو که له پیچه کردنی خوا (بق بنی باوه بان). ۲۶
﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (له و پوزده دا به خوا په رست ده ووتریت) ئه ی ته فسی
به نارام. ۲۷ ﴿أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً﴾ بگه ریره و بق لای په روه ردگاری خوت
به په زامه ندی و لئ رازی بوو. ۲۸ ﴿وَلَاذْخُلِي فِي عِينِي﴾ نینجا بجوره ناو
به بنده چاکه کانی من. ۲۹ ﴿وَأَدْخُلِي حَبْتِي﴾ و بجوره ناو به هه شتی منه وه. ۳۰

سورمتی ﴿ البلد ﴾

﴿يَسِّرْ لَكَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ به نای خدای به خشنده می میره بان ﴿لَا أُقْسِمُ بِذَا اللَّيْلِ﴾ سویند بهم شاره (که مه که به) ۱ ﴿وَأَنْتَ جَلُّ عِزِّ اللَّيْلِ﴾ وه توله و شاره دا نیخته جتی (که نازاردانی تقی تیدا رهوا دراهه) ۲ ﴿وَوَالِدٌ وَمَا وَلَدٌ﴾ وه سویند به باوک و نه وهی که لئی که وقت وه ۳ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ سویند به خوا به راستی ناده میمان دوست گردوه له رهنج و کیشه و ناره چه تیدایه ۴ ﴿وَأَعْيَبْنَا عَيْنِي﴾ لَنْ يَنْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ نایا واده زانی که کهس ده سلاتی به سهریدا نی به ۵ ﴿يَقُولُ أَمْ لَكَ مَا لَا يُدْرِكُ﴾ (به فیزه وه) ده لی مالی تقدم له ناو داهوه به خشویه ۶ ﴿وَأَعْيَبْنَا عَيْنِي﴾ بَرَّةٌ أَحَدٌ نایا واده زانی که کهس نه دیدوه ۷ ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ نایا دوو چاومان نه داهوتی ۸ ﴿وَلِسَانًا وَفُتَيْتَ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان پی نه داهوه ۹ ﴿وَوَعَدْنَاهُ الْيَمِينَ﴾ وه ری چاک و خراپمان نیشان نه داهوه ۱۰ ﴿فَلَا أَفْتَحُ الْقَبْرَ﴾ که چی میشتا (نوریک له خه لکی) په لاماری پلهی سهختی نه داهوه ۱۱ ﴿وَمَا أَفْتَحُ مَا أَفْتَحُ﴾ تق چوزانییت پلهی سهخت کامه به ۱۲ ﴿فَكَرِهْتَ نَازِدًا كَرِهْتَ يَهُ﴾ همیشه ۱۳ ﴿أَوْ اعْتَصِرْ فِي بُرُذَى سَفَرٍ﴾ و ناندانه له روزی گرانی و برسیتی دا ۱۴ ﴿يَسْأَلُكَ مَنزُورٌ﴾ به مه تیوی خزم ۱۵ ﴿أَوْ يَسْأَلُكَ دَا مَنزُورٌ﴾ یا به مه ژاری خاکه سر (که فته کار) ۱۶ ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سهره پای نه مانهش له و که سانه پی که بریایان مینایی و ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَمْدِ﴾ ناموزگاری به کتریان کردبی به نازامگرتن ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَمْدِ﴾ و ناموزگاری به کتریان کردبی به به زهی و میره بانی ۱۷ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ﴾ نه وانه هاوه لانی دهستی راستن ۱۸ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْآيَاتِ﴾ دهستی چپن ۱۹ ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُرْسَدَةٍ﴾ دایگرتون ناگری ده رگا مفرولو ۲۰ ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝۱ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝۲ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝۳
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝۴ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَهَا ۝۶
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝۸ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝۹ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝۱۰ كَذَبَتْ ثُبُودُ
بَطْغُونَهَا ۝۱۱ إِذَا تُبْعَثَ أَشْقَاهَا ۝۱۲ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝۱۳ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝۱۴ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝۱ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝۲ وَمَا خَلَقَ الذُّكْرَ وَالْأُنثَى ۝۳
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشِقَى ۝۴ فَاَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَى ۝۵ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝۶
فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَى ۝۷ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝۸ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝۹
فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَى ۝۱۰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝۱۱ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ۝۱۲ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝۱۳ فَأَمَّا زَكْرًا فَكَارًا تَطْلَى ۝۱۴

هوی هاتنه

غوارموی

نایه تی (۵، ۶)

سورمتی

(اللیل) : قاتا

من اخطی واکفی

ومن صدق

بالتسنتی

حاکیم بهویه تی

کریمه له

عه بدولای کبری

نور بهیوه

نوروش له

نور بهی

باوکیه وه، دهلی

نه بو قوحافه

ووتی: به نه بو

به کر: ده تبیینم

نهو به ندانه ی

لاواز و بی توانان

قازاد بیان

ده که یت؟ به لام

کوپه که م نه گه که سانی به تواناو به میزت نازاد بکردلیه نهوه بهرگی و پارننگاریان ق
ده کردی، نه بو به کریش ووتی بابه گیان من ته نه مه بهستم پاداشتی لای خویه نیت نه م
نایه تانه دابنه زین ﴿ قاتا من اخطی واکفی ، وصدق بالتسنتی ﴾.

نایه تی (۱) سوره ناس (الفلق) : عن ابی هريرة (رضه) قال: (لوسلانی تغلیلی) بصیام -

سوره‌ی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند به‌خورد و رووناک‌ی به‌ک‌ی. ۱) ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ و‌ سویند به‌مانگ‌ که‌دوا به‌دای‌ شو‌ه‌ل‌بی. ۲) ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا جَلَّهَا﴾ و‌ سویند به‌ رُژد‌ کاتی‌ که‌خورد‌ د‌ه‌ده‌خات. ۳) ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَمَّهَا﴾ و‌ سویند به‌شو‌ که‌خورد‌ داده‌پوشی. ۴) ﴿وَالسَّيَّاءُ وَنَجْمَاتُهَا﴾ و‌ سویند به‌ئاسمان‌ و‌ به‌و‌ی‌ دروستی‌ کرده‌و. ۵) ﴿وَالْأَرْضُ وَمَا طَحْنَهَا﴾ و‌ سویند به‌زه‌وی‌ و‌ شو‌ی‌ رای‌ خستوه. ۶) ﴿وَتَنْفَسُ وَمَا سَوَّنَهَا﴾ و‌ سویند به‌ نف‌س‌ (ی‌ ناده‌می‌) و‌ شو‌ی‌ رَیک‌ و‌ پَیک‌ به‌دیپ‌ناوه. ۷) ﴿فَالْتَمَّتْ لُجُورَهَا وَتَقَوَّيَهَا﴾ نینجا به‌ سروشت‌ ناگاداری‌ کرد‌ به‌ به‌دکاری‌ و‌ پاریزکاری‌ خوی‌. ۸) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ (سویند به‌ه‌موو‌ شو‌ه‌ وانه‌) به‌راستی‌ رنگاری‌ بوو‌ شو‌ که‌سه‌ی‌ که‌نه‌فسی‌ خوی‌ پاک‌ کرده‌و. ۹) ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ بیگومان‌ ناو‌مید‌ بوو‌ شو‌ که‌سه‌ی‌ که‌نه‌فسی‌ خوی‌ (به‌گونا‌ه‌) وون‌ و‌ تاوانبار‌ کرد‌. ۱۰) ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بر‌وای‌ ته‌مینا‌ هو‌زی‌ سه‌موود‌ به‌هو‌ی‌ سه‌رکه‌شی‌ یانه‌و. ۱۱) ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک‌ که‌ خرابترینیان‌ ه‌ستایه‌و‌ (بق‌ سه‌رپرینی‌ حوشره‌که‌). ۱۲) ﴿قَالَ لَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةُ اللَّهِ وَسُفْهَاهَا﴾ نینجا‌ پیغه‌م‌بری‌ خوا‌ پی‌ ی‌ وون‌: واز‌ بینن‌ له‌م‌ حوشری‌ خوی‌ه‌ و‌ نقره‌ ناوه‌که‌ی‌. ۱۳) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَتَقَرَّبَا﴾ که‌چی‌ بر‌وایان‌ پی‌ نه‌کردو‌ حوشره‌که‌یان‌ سه‌ربری‌ ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمُ بِذُنُوبِهِمْ فَثَوَّاهَا﴾ نینجا‌ په‌روه‌دکاری‌ شو‌ان‌ سزای‌ رشت‌ به‌سه‌ریاندا‌ به‌هو‌ی‌ گونا‌ه‌ کانیانه‌و‌و‌ ته‌ختی‌ کردن‌. ۱۴) ﴿وَلَا تَحْنَأْ عَنِّي﴾ و‌ (خوا‌) ناترسی‌ له‌پاشه‌ رو‌ژی‌ شو‌م‌ (توله‌ لی‌ سه‌ندته‌یان‌). ۱۵)

سوره‌ی ﴿اللَّيْلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَمَّهَا﴾ سویند به‌شو‌ کاتیک‌ که‌ (زه‌وی‌) داده‌پوشی. ۱) ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا تَلَّهَا﴾ و‌ به‌رُژد‌ کاتی‌ که‌ رووناک‌ ده‌بیته‌و. ۲) ﴿وَمَا خَلَقَ الذُّكْرَ وَالْأُنْثَى﴾ و‌ به‌و‌ زاته‌ی‌ که‌تیرو‌ می‌ ی‌ دروست‌ کرده‌و. ۳) ﴿إِنْ سَجَدَ لِأَنفُسِكُمْ﴾ به‌راستی‌ مه‌ول‌ و‌ کرکشی‌ شو‌ه‌ جرد‌و‌ جرد‌و. ۴) ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ نینجا‌ شو‌ که‌سه‌ی‌ (مال‌) بیه‌خشی‌ و‌ له‌خوا‌ بترسیت‌ و‌ پاریزکار‌ بیت‌. ۵) ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ و‌ به‌روای‌ بی‌ی‌ به‌و‌ی‌ نذر‌ چاک‌ (لا‌ اله‌ الا‌ الله‌ یا‌ به‌ه‌شت‌). ۶) ﴿فَلْيَسِّرْهُ لِنَفْسِهِ﴾ شو‌ بیگومان‌ یازمه‌شی‌ ده‌ده‌ین‌ بق‌ پی‌ ی‌ ئاسان‌. (که‌چاک‌یه‌). ۷) ﴿وَأَمَّا مَنْ أَعْلَى وَاسْتَفْتَى﴾ و‌ شو‌ که‌سه‌ی‌ پر‌دی‌ بکات‌ خوی‌ بی‌ نیازیزانی‌. ۸) ﴿وَكُذِّبَ بِالْحُسْنَى﴾ به‌روای‌ نه‌یی‌ به‌چاک‌ (که‌ لا‌ اله‌ الا‌ الله‌ یه‌ یلیه‌ه‌ه‌شته‌). ۹) ﴿فَلْيَسِّرْهُ لِنَفْسِهِ﴾ شو‌ه‌ بیگومان‌ پی‌ی‌ سه‌ختی‌ بق‌ ئاسان‌ ده‌که‌ین‌. ۱۰) ﴿وَمَا يُفْنِ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ و‌ سه‌روه‌ت‌ و‌ سامانه‌که‌ی‌ قازاجی‌ پی‌ ناگ‌به‌نی‌ کاتیک‌ که‌تیاده‌چی‌. ۱۱) ﴿إِنْ عَلِمَ لَلْهُدَى﴾ به‌راستی‌ له‌سه‌ر‌ نیمه‌یه‌ پی‌ نموونی‌. ۱۲) ﴿وَإِنْ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾ و‌ ه‌ر‌و‌و‌ جیهان‌ می‌ نیمه‌یه‌. ۱۳) ﴿فَانذَرْنَاهُ نَارًا تَلْقَى﴾ من‌ شو‌ه‌م‌ ترساند‌ به‌ناگ‌ریکی‌ بلیسه‌دار‌ (که‌نقره‌ه‌ه‌). ۱۴)

لَا يَصْلَهُنَّ إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَآ قَلَى ۝
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضَى ۝ أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهْدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝
أَنقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

ہوئی حالت

خوار ہوئی تابیہ تھی

(۱-۲) سورہ تھی

(الضحیٰ)؛

﴿والضحیٰ﴾

واللَّیْلِ إِذَا سَجَىٰ

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ

وَمَا قَلَىٰ﴾ بخاری

و موسیٰ لہ

جونسوی کدھی

سوفیانہ

کثیراویانہ تہو کہ

دہ لیت

(بیٹھ مہری خوا

﴿اللہ﴾ دو یا سی

شہر ہلنہ دہسا

شہر و نوڈ بکات

تہو سا تافہ تیک

ساتو ووتی

تھی موخہ مہد

تہو مہد ہوام

شہر یانہ کت وازی

لہ مینابیت دو یا سی شہر نابینم نزوکت بکوتہ تہو بہر مویہ شہر کتہ تہم تابیہ تانی

دابہ زاند: ﴿والضحیٰ﴾ واللَّیْلِ إِذَا سَجَىٰ ، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾

- ثلاثہ آیام من کل شہر و رکعتی الضحیٰ و آن اوتر قبل آن ازلہ (رواہ البخاری و مسلم)۔ تہو

ہودہ بیرہ (پہ زای خوی لہ بی) دہ لہ: (تقد خل شہر و ستیم (پہ مہر (﴿اللہ﴾) تاملو گاری کریم-

﴿لَا يَمْلِكُنَا إِلَّا الْاَلَهُ﴾ كهس ناچیتە ناو دۆزه خەوێه مەگەر خراپترین كەس. (١٥)
 ﴿الَّذِي كُذِبَ وَتُؤَلِّىٰ﴾ ئەو كەسەى كە بێروای نەبێ و پەشتى هەلكر دێن (لە ئایینی راست). (١٦) ﴿وَسُجَّيْنَا الْاَلَمَّ﴾ وەلى ی دور دەخړیتەوێه پارێزكارترین كەس. (١٧)
 ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ئەوى مالى خۆى دەبەخشی تا (دل و دەرونى) پاك ببیتەوێه.
 (١٨) ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ﴾ لەكاتێكدا كەس چاكەپەكێ وای بەسەر یەوێه
 نى یە كە پاداشت بدريتەوێه. (١٩) ﴿إِلَّا أَتَيْنَا بِهٖ سُبُورًا﴾ تەنها مەبەستى
 رەزامەندى پەوێهردگارى بەرزو بلندە. (٢٠) ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ سوێند بەخوا
 (ئەو كەسەى وابیت) لەمەولا پازى دەبێ (بەپاداشتى دوا پۆژ). (٢١)

سورەتى ﴿الضُّحَىٰ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بەناوى خۆای بەخشندهى میهرەبان ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ سوێند
 بەچەشتەنگاو. (١) ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ﴾ وە سوێند بەشەو كاتێك كە ئارام دەگرێ
 (بەزنگیتەوێه). (٢) ﴿وَمَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾ پەروەدگارت وازى لى نەمێناوێت و لیت
 دلگیرنەبووێه. (٣) ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰٓئِ﴾ وە (پاداشتى) دوا پۆژ بۆ تۆ چاکترە
 لە دنیا. (٤) ﴿وَلَسَوْفَ يُنْفِیْكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ سوێند بەخوا لەمەولا پەروەدگارت ئەوێه ندەت
 پێ دەبەخشی كە پازى ببیت. (٥) ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَّكَ یَتِیْمًا فَاوَلَّىٰ﴾ ئایا تۆى نەدیى بەهەتیوو
 هەوانى تى یەوێه. (٦) ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ وە تۆى نەدیى بەسەر لى شێواو پێ
 نەوونى کردبیت. (٧) ﴿وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ وە تۆى نەدیى بەهەزارو، دەوڵەمەندى
 کردبیت. (٨) ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ فَلَا تَفْهَمُ﴾ كەواتە (تۆش) هەتیوو مەجەو سێنەرەوێه. (٩) ﴿وَأَنَّا
 أَنشَأْنَاهُ فَلَا تَكْتُمُ﴾ وە هەلمە شاخى بە پرسیاركەر (هەزارو سوالكەر) دا. (١٠) ﴿وَأَنَّا بِنِعْمَةِ
 رَبِّكَ لَمَنِّينَ﴾ وە نێعمەت و بەخشیى پەروەدگارت دەریخە (بە یامەرتى هەزاران). (١١)

سورەتى ﴿الشُّرَح﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بەناوى خۆای بەخشندهى میهرەبان. ﴿أَلَمْ نَفْرَحْ لَكَ صَدْرًا﴾ ئایا
 سنگمان بۆ ئاسوودەو گۆشاد نەکردبیت. (١) ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرًا﴾ وە دامان گرت لیت
 ئەو بارەگرانەى. (٢) ﴿الَّذِیٓ أَخْفَصَ ظَهْرَكَ﴾ كە پەشتى تۆز قورس کردبووێت. (٣)
 ﴿وَوَضَعْنَا لَكَ ذِکْرًا﴾ وە ناوو ناویانگتمان بۆ بەرزکردبیتەوێه. (٤) ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾
 بەراستى لەگەل هەموو تەنگانەپەكدا خوێشى و ئاسانى نیت. (٥) ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾
 بێ گومان لەراستیدا لەگەل هەموو تەنگانەپەكدا خوێشى و ئاسانى نیت. (٦) ﴿فَإِذَا
 فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ئینجا كەلە كارێك بووێتەوێه، خۆت مانشوو بکە (بەگازێكى تزمەوێه). (٧)
 ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾ وە هەر لە پەروەدگارت بپارێرەوێه (بۆكارەكانت). (٨)

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمِيزِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّكْرِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سُورَةُ الْجُلُودِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَيْتَ لَكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كُنَّا
أَلَّا كَرُمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْهُ نَافِثًا لِّنَافٍ ۝ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَسْتَهْزِئُ ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ ۝ أَوْ أَمَرَ
بِالْقَوَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ ۝ كَلَّا لَئِنْ
لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

هؤی هاتمه

خوارموی نایه تی

(۶-۱۸) سورته

(الملق) ۝ کما ین

الإنسان

لیطفی فلیدع

نادیه ، سندع

الزبانیه ۝ موسلم

و تودمنی له

عبدوللی کوی

عہ عباس

ده گپنه ده لی:

(بیغه مبر ۝)

نوی ده کرد،

نه بوجه ملیش هات

روتی: من پیم

نه وی نای نوی

بک

بیغه مبریش

(۝) لای کرده ده

ولی توره بود

پیا هه لساخا ،

نه بوجه ملیش رو تی : بیگومان تو ده زانیت که له خاردا من کورو کرمتم له مهور کس زیاتره: بهی

مزیه وه خوی گوره نه نایه تانه ی نارد خوارموره: ﴿کما ین الإنسان لیطفی ، ان ربه استغنی ...

فلیدع نادیه ، سندع الزبانیه ۝ عبدوللی کوی عہ عباس رو تی: وه لای نه کور کور کرمه لکی بانگ

بکریه لریشته زهر به ده سته کان نه ویا ن سزا ده دا و تر لیمان لی ده سته ند.

سورته‌ی ﴿التین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَالَّذِينَ وَالزُّنُبُونَ﴾ سویند به‌مه‌دجیر و زه‌یتون. ۱) ﴿وَطُورِ بَيْبِیْنِ﴾ وه‌سویند به‌طوری سینا. ۲) ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه‌به‌م‌شاری تارام و بن‌ترسه (که‌مه‌که‌یه). ۳) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نینسانمان دروست کرد له‌جوانترین شیوه‌دا. ۴) ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له‌پاشان (نه‌گه‌ر بن‌باوه‌ر بن) ده‌یکه‌ین به‌پست‌ترینی هموو به‌ستیگه. ۵) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که‌به‌روایان هیناوه‌و کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کردوه‌ه ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بق‌نه‌وان هه‌یه‌پاداشتی نه‌به‌راوه. ۶) ﴿فَمَا يَكْبُرُكَ بَعْدَ بَالَدِهِ﴾ جا‌نیت‌چی بی‌بروات ده‌کات به‌ثابین. ۷) ﴿أَتَسَىٰ اللَّهُ بِاٰخِرِ الْكَافِکِیْنِ﴾ ثایا خوا‌ه‌رمان ره‌واتری هموو‌ه‌رمان ره‌وایاتیکه‌نی به‌؟ ۸)

سورته‌ی ﴿العنکبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿اٰتٰرَا بِاَسْمٰی رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د (مک‌مک)) بخوینه به‌ناوی په‌روه‌دگارته‌وه‌که‌هموو‌شتیکی دروست کرده. ۱) ﴿خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مرقفی دروست کرده‌له‌خویتیکی به‌ستوو. ۲) ﴿اَتَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ﴾ بخوینه، په‌روه‌دگاری تو (له‌هموو‌که‌س) به‌خشنده‌تره. ۳) ﴿الَّذِی عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ نه‌وه‌ی که‌(مرقفی) لغیر (ی‌نووسین) کرده‌وه‌به‌قلم‌ه‌م. ۴) ﴿عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مرقفی شاره‌زا کرده‌وه‌به‌وشتانه‌ی که‌نه‌ی ده‌زانسی. ۵) ﴿كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِۦ لَکَفٍ﴾ به‌راستی مرقف یاخی ده‌بی. ۶) ﴿اَنْ رَّاهُ اسْتَفْهَمَ﴾ که‌خو بیبینی واده‌وله‌مه‌ند بووه. ۷) ﴿اِنَّ اِلٰی رَبِّكَ الرَّجْعُ﴾ بی‌گومان مه‌ریولای په‌روه‌دگاری تو به‌که‌پانه‌وه. ۸) ﴿اَرَنْهَتْ اَلَّذِیْ تَنْفَعُ﴾ ثایا بینیت نه‌و‌که‌سه‌ی که‌جلو‌گیری نه‌کات. ۹) ﴿غَنِيًّا اِذَا صَلَّی﴾ له‌به‌نده‌یه‌که‌که‌نویژ بکات؟ ۱۰) ﴿اَرَنْهَتْ اِنْ كَانَ عَلٰی اَلْعَذٰی﴾ ثایا پیتم بلنی نه‌گه‌ر (نه‌و‌که‌سه) له‌سه‌ر ری راست بووایه. ۱۱) ﴿اَوْ اَمَرَ بِالْقَوٰی﴾ یا‌فرمانی بدایه به‌پاریزکاری (باشتر نه‌ده‌بوو). ۱۲) ﴿اَرَنْهَتْ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّی﴾ ثایا بینیت نه‌گه‌ر به‌روای (به‌ثابینی به‌راستی) نه‌بی و پشتی لن‌مه‌لکات (رزگاری ده‌بی). ۱۳) ﴿اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ یَرٰی﴾ ثایا نه‌ی زانیوه‌که‌خوا ده‌ی بیبنی. ۱۴) ﴿كَلَّا لَیْنُ یَنْفَعُ لَشَفَعًا بِالْحَاضِرَةِ﴾ وانی به‌(که‌بیری لن‌ده‌کاته‌وه) به‌راستی نه‌گه‌ر واز نه‌هیننی رای ده‌کیشین (به‌قزی) پیشه‌سه‌ری. ۱۵) ﴿نَاصِبَةٌ کَذِبَةٌ خَاطِفَةٌ﴾ پیشه‌سه‌ریکی دروژنی به‌مه‌له‌دا چوو. ۱۶) ﴿فَلْيَنْدَعْ نَادِبُهَا﴾ نینجابانه‌وبانگی ماوریکانی خو‌ی بکات. ۱۷) ﴿سَتَدْعُ اِلٰی رَبَّیْهَا﴾ نیمه‌ش بانگی فریشته‌ی زه‌به‌ر به‌ده‌ست ده‌که‌ین. ۱۸) ﴿كَلَّا لَا تُطِغُوا شُجْرًا وَتَقْرَبُوا شَٰخِرًا﴾ نه‌خیر، به‌گوئی (نه‌و‌که‌سه‌انه) مه‌که، وه‌که‌پنوش به‌ره‌و (له‌خوا) نزیک بکه‌وه‌ره‌وه. ۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هُوَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

إِنَّمَا أَتَى النَّبِيَّ وَالْزَّوْجَيْنِ الزَّيْدُ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾
فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ ۖ وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِیمَةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧٦﴾

- که له له مور
مانگینکا سنی پلاژ
بسه پلانفورم
وه سوور کاتی
نویزی چیشته نگا
بکم، وه نویزی
ویرتر بکم پېش
نه وه ی بڅوم).

نایبہتی (۸)

پوری

(الطهفي): قال

رسول الله (ﷺ):

(ليس الفنى عن

كثرة المرض،

ولكن الفنى غنى

السنفس (رواه

البخاري ومسلم).

پیغام‌بازی خوا

(ﷺ) فرموی:

(دەوله مەندى

به نقدی دارایی و

مسلمان نی پہ

به لگو ده وله ندي بروتی په له به رچاو تپری و دهرون به رزی.

ذابت (٧) سورتي (الفرح): قال رسول الله ﷺ: (تعمتان مقبوران فيها كثير من الناس الصلة

والفراغ) (رواه البخاری). پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: (مرو به مری گدازه من زودتر که به خانه می آید)

ٲاگان لٲیان - بهرهمیان نامینن- یه کهم: تهنورستی ولعل ساهی، دووم: دوست بهتالی و پهرزان.

سورته‌ی ﴿القدر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بی‌گومان نیمه‌ی قورئانمان ناردده‌ی خواره‌وه له‌شوی به به‌فرو پرزدا. (۱)
 ﴿وَمَا أَزْنٰكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ قز جوزانبیت که‌شوی به به‌فرو پرز چی به. (۲) ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾
 غز مین ألف‌بشر که‌شوی به به‌فرو پرز چاکتره له‌هزار مانکه. (۳) ﴿فَنَزَّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ﴾
 بی‌تا که‌شوه‌وه‌دا فریشته و جیبریلیلش له‌ناویاندا دینه خواره‌وه ﴿وَإِذْ نَزَّلْنَا مِنْ كُلِّ﴾
 انز که‌شوه‌وه‌مانی په‌روه‌ردگاریان له‌هموو کارویاریکدا. (۴) ﴿نَزَّلْنَا مِنْ كُلِّ﴾
 مظلّم ألف‌بشر که‌شوه‌وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده‌می تا ه‌لانتی شه‌به‌ق. (۵)

سورته‌ی ﴿البینة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿لَا يَكْفِي الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه‌وانه‌ی که بی برهوا بوون ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ﴾ له‌خاوه‌ن نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت په‌رستان
 ﴿نُفٰكِهِمْ حَتّٰى نَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ده‌ستیان ه‌لنه‌گرت (له‌و بی برهوا بی به) تانبشانه
 روونه‌کیان بز هات. (۱) ﴿رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾ (که نه‌ویش) پیغه‌مبهریکه له
 خولوو چند په‌ره‌به‌کی پاکیان (به‌س‌ردا) ده‌خوینیته‌وه. (۲) ﴿وَيٰٓأَيُّهَا الْقَبٰٓئِلَةُ﴾
 که‌تیبایانیه چند نوسراو (سورته‌ی یکی به‌نوخ. ۲) ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ﴾ وه
 جیانه‌بوونه‌وه نه‌وانه‌ی که په‌یامیان بز هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ دواى نه‌وه
 نه‌می که‌نیشانه روونه‌کیان بز هات (که پیغه‌مبهری نیسلاهم). (۴) ﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا﴾
 لیتعدوا الله ﴿(له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا) که فه‌رمانیان پی نه‌هرا بوو مه‌گر به‌وه‌ی که
 په‌رستشی خوا بکه‌ن ﴿عَلٰیٰمِينَ لَهُ الْبَیِّنَاتُ﴾ به‌دلسوزی ملکه‌چی بز بکه‌ن خویمان
 به‌دور بگرن له‌هموو بیرو باوه‌ریکی خوار و خج ﴿وَيُعِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ﴾ وه نویژ
 بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَذٰلِكَ دِیْنُ الْقَبٰٓئِلَةِ﴾ وه نه‌مه‌به‌ ثابنی راست. (۵) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ﴾
 أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِينَ بی‌گومان نه‌وانه‌ی که بی برهوا بوون له‌خاوه‌ن په‌یام و بت
 په‌رسته‌کان ﴿فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا﴾ له‌ناگری دوزمه‌خان تییدا ده‌مینه‌وه به
 نیجگاری ﴿أُولٰٓئِكَ هُمُ الشُّرَکَآءُ﴾ نا نه‌وانه خراب‌ترینی ه‌موو دروست کراویکن. (۶)
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که برهویان هیناو کرده‌وه چاکه
 کانیان کرد ﴿أُولٰٓئِكَ هُمُ غَرَرُ الْآٰثِرَةِ﴾ نا نه‌وانه چاکترینی ه‌موو دروست‌گرویکن. (۷)

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيَارَهَا ﴿٤﴾ يَأْنِ رَبِّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَنَادِيَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

نابسته (١٩)

سورة (العلق):

عن أبي هريرة

(رضي الله عنه) قال: قال

النبي (ﷺ): (الرب

ما يكون العبد من

ربه وهو ساجد

فاكثر الدعاء) (رواه

مسلم). ثم هو

مودة يده (وهناك

خوفاً من ربِّه

كثيراً يوسوس به

دهلي: ينفقه مبر

(ﷺ) في رموى:

(تزيكترين حالته

به نده له

به روه ريكاريوه ثم

كانت به له سورة

دليه كهواته - هو

كانه دا - لقد

بباركتهوه).

نابسته (٢)

سورة (العلق): قال رسول الله (ﷺ): (من قام ليلة القدر إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه) (رواه

البخاري و مسلم). ينفقه مبرى خوا (ﷺ) في رموى: (هو كمن كمنى قمره ماستى حبه ليلته بركات -

باوهرى بنى مبيت بهت ماى پادافنى لى خواىى له كوتامى ربابى رموى دهرى كوه).

سورة (البقرة): عن أنس قال: قال رسول الله (ﷺ): (الابى بن كعب: (إن الله لم ينزل القرآن -

﴿جَزَأُكُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَسَتْ عَذَرُ﴾ پاداشتى ئىشان لای پىرودەردگارىيان به ههشتانیکه جى دانیشتن و مانەوہى هەمیشەى یە ﴿عَفَرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پوچارەکان بە ژیریاندا دەروات ﴿خَلَابِينَ يَبَا أَبَدًا رَضَى اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ دەمیننەوہ تیییدا بە ئیجگارى ، خوا لییان پازى بوو ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ وە ئىشان لەخوا پازى بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئەمە بۆ کەسێکە کە لەخوا بترسى. (۸)

سورەتى ﴿الزُّلْزَلَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان. ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زەوى هاتە لەرزە بەلەرزینی خۆى. (۱) ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالَهَا﴾ وەزەوى هەرچى شتى قورس و گرانی (ناوى) هەیه هەمووی فەرى داىە دەروە. (۲) ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا مَآ﴾ وە ئینسان لەو رۆژەدا دەلى: ئەو زەوى جى یەتى (۳) ﴿يَوْمَ تَحُوتُ الْأَنْجَارُ﴾ لەو رۆژەدا (زەوى) دەنگ و باسى خۆى دەگیریتەوہ. (۴) ﴿بِأَنَّ رِلْكَ أَوْخَى لَهَا﴾ کە پەروەردگارى تۆ (واى) سرووش بۆ کردوہ. (۵) ﴿يَوْمَ تَحُوتُ الْأَنْجَارُ﴾ لەو رۆژەدا خەلکى دەردەچن بە پەراگەندە و پەشیوى ﴿يَوْمَآ أَعْمَلْتُمْ﴾ تا (پاداشتى) کردەوہى خۆیان نیشان بدرى. (۶) ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ئینجا هەرکەسێک بە ئەندازەى هەرە ووردیلەیک چاکەى کردبى دەبینیتەوہ. (۷) ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وە هەرکەسێک بە ئەندازەى هەرە ووردیلەیک خراپەى کردبى دەى بینیتەوہ. (۸)

سورەتى ﴿الْعَلَقِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان ﴿وَالْعَلَقِ طَبْحًا﴾ سویند بە ئەسپانى تاودەر (کە دەپرمینن) چۆن پرمە یەک. (۱) ﴿فَاللُّورِيتَ قَدَا﴾ وە سویند بە ناگر هەلگیرسینەران لە بەرد بە نالی سمیان. (۲) ﴿فَالْغَمِرَ طَبْحًا﴾ وە سویند بە (ئەسپانى) هیرش بەران لەبەیانیندا. (۳) ﴿فَأَنْزَلَ بِدَنَفًا﴾ کە بەو تەپ و تۆز هەلدەستین. (۴) ﴿فَوَسَّطَى بَوْمَ﴾ وە بەو تەپ و تۆزەوہ، خۆیان دەگەن بە ناوہ پاستى کۆمەلى دوزمندا. (۵) ﴿إِنْ﴾ الْإِنْسَانُ لِرَبِّهِمْ لَكُونُ ﴿بِهِرَاسَتِ ئینسان بۆ پەروەردگارى نا سوپاسە، (۶) ﴿وَاللَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وە بیگومان خۆى لەسەر ئەم ناسوپاسى یە شایەتە. (۷) ﴿وَاللَّهُ لِحُبِّ الْقَمْرِ لَشَهِيدٌ﴾ وە بەراستى ئینسان بۆ خۆشەویستى مالی دنیا زۆر بەگیرە. (۸) ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ دەى ئایا نازانى کاتیک کە مردووی ناوگۆرەکان زیندو کرانەوہ (هینزانە دەروە). (۹)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ إِلَهُنَّ لَإِلهٌ وَاحِدٌ يَوْمَ يُنْفَخُ الْكِتَابُ وَنُفِثَ رِجَالُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ يَوْمَ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْقَطْرِ عَمَّا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ❶ مَا الْقَارِعَةُ ❷ وَمَا أَدْرَكَكَ مَا الْقَارِعَةُ
 ❸ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ❹
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ❺ فَأَمَّا
 مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ❻ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
 ❼ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ❽ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
 ❾ وَمَا أَدْرَكَكَ مَا هِيَ ❿ فَأَرْحَامِيَّةٌ ⓫

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَهْلَكُمْ التَّكَاثُرُ ٢ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٣ كَلَّا سَوْفَ
 تَعْلَمُونَ ٤ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٥ كَلَّا لَوْ صَاحَبُوا
 عِلْمَ الْيَقِينِ ٦ لَتَرَوْا الْجَحِيمَ ٧ ثُمَّ لَنُرَوُّهَا
 عَنِ الْيَقِينِ ٨ ثُمَّ لَنَسْفَعُنَّ يَوْمِئِذٍ النَّعِيمَ ٩

- عليك (لم يكن

الذين كلروا) قال:

وسعاني لك؟ قال

(نعم) فیکسی رواہ

البخاري و مسلم).

نہ نہ س گیارویہ تی

پہرہ و دہلی:

پیغامبرِ خوا

(花) 花露水

بہ نوبہ ی کوپی

کعبه: (خوای

گوردہ فرمانی

پیداوار کا

مسودہ تی (لم یکن

الذين كفروا)

بغویتم بوقت

نوبت‌ی ووتی:

تاویسی می‌نام لات؟

فہرست نوی (پہلی)

تہجہ نوپہی ل

خوشیدا - دهستی

کرد به گریان).

نابیهتی (۷) سورہتی (الزلزلۃ)؛ عن عدی بن حاتم (ؓ) قال: قال رسول اللہ

(۱۱): اَتْلُوا النَّارِ وَلَوْ بِفِقِّ نَصْرٍ (مطلق علیہ)۔ عادی کو یہ حاتم نگر اور قبیوہ

که بپنجه‌ری خوا (ع) له رموز به‌تی: (تیماندلوان - شلمان له ننگی حوزه غیبا داند)

نہ گریہ - بہ خسینی - لہ لہ خوں ماہ کیلن بیکت۔

﴿وَحُضِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه ناشکرا سوو هرجی بازی ناودلانه. (۱۰) ﴿إِنْ رَجَعْتَ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَازِئِ﴾ بئ گومان په‌روه‌دگاریان له‌و رۆژه‌دا ناگاداره به‌کرده‌وه‌یان. (۱۱)

سورته‌ی ﴿القلم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الْقَلَمِ﴾ رۆژی داخه‌که‌نه‌ر (ناوه‌ی بۆ رۆژی قیامت). (۱) ﴿مَا الْقَلَمُ﴾ ناخۆ چۆن بئ نه‌و رۆژه؟ (۲) ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَلَمُ﴾ تۆ چو زانییت نه‌و رۆژه چی به. (۳) ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ رۆژی که خه‌لکی وه‌ک په‌پوله‌ی په‌راگه‌نده‌ی بلاوده‌بته‌وه. (۴) ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾ وه‌ شاخه‌کان وه‌ک خوری شیکراویان لی دیت. (۵) ﴿أَمَّا مَنْ نَقَلَ مَوْجِدًا﴾ ئینجا نه‌وه‌ی کیشی (چاکه‌کانی) قورس و گران بئ. (۶) ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ له‌ گوزه‌رانیکی په‌سه‌ندا نه‌بئ. (۷) ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّ مَوْجِدًا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی کیشی (چاکه‌کانی) سووک بئ. (۸) ﴿فَأَمَّا غَابِيَةٌ﴾ نه‌وه‌ی نه‌و (هاویه) به. (۹) ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ﴾ تۆ چو زانییت (هاویه) چی به. (۱۰) ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾ ناگریکی هه‌لگیرساوه. (۱۱)

سورته‌ی ﴿التكوير﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿التَّكْوِيمِ﴾ ئیه‌وه‌ی بئ ناگا کربوه‌ی شانازیتان به‌رۆژی سه‌روه‌ت و سامانه‌وه. (۱) ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا ده‌مرن و ده‌چن بۆ کورستان. (۲) ﴿كُلًّا سَوْفَ نَنظُرُ﴾ واهه‌که‌ن! له‌مه‌ولا ده‌زنان. (۳) ﴿كُلًّا سَوْفَ نَنظُرُ﴾ دووباره‌ی واهه‌که‌ن له‌مه‌ولا ده‌زنان. (۴) ﴿كُلًّا لَوْ نَشَاءُ﴾ وانی به‌ (وه‌کو خۆتان ده‌یزانن) نه‌گه‌ر (نه‌جای خۆتان) بزانیا به‌ دلنیا به‌وه‌ (وا بئ ناگا نه‌به‌بون). (۵) ﴿لَنُجِيبَنَّ﴾ سویند به‌خوا بئ گومان دۆزه‌ی ده‌بینن. (۶) ﴿لَنُجِيبَنَّ﴾ دووباره‌ی سویند به‌خوا دلنیا به‌ چاوی راسته‌قینه‌ی ده‌ی بینن. (۷) ﴿لَنُجِيبَنَّ﴾ له‌ پاشان سویند به‌خوا له‌ رۆژه‌دا په‌سیاری هه‌موو به‌هه‌یه‌کتان لی ده‌کری. (۸)

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝٣

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِئْسَ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُغْمَةٌ ۝١ الَّتِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدُ ۝٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝٣ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۝٦ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝٧ إِنَّمَا عَلَّمَتْهُمْ قُوصِدَةً ۝٨ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩

سُورَةُ الْفَيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّتِي تَرَكَيْتُ فَعَلْتُكَ يَا صَبِيَّ الْفَيْلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

نایہ تی (۱)

ورہ تی

(القارہۃ) : قال

رسول اللہ (ﷺ):

(نار بنی آدم النی

توقدون جزء من

سبعین جزءاً من

نار جہنم) (رواہ

البخاری).

پیٹھ مہری

خسوا (ﷺ)

فہرہ مہری تی:

(تہ و ناگرہ ی

نادہ می بہ کاری

دینتی یہ کہ بہ شہ

لہ حہ فتا بہ ش

کہ رمی لہ ناگری

مقذہ خ).

نایہ تی (۱)

ورہ تی

(التکاثیر) : قال

رسول اللہ (ﷺ):

(يقول ابن آدم: مالي مالي، وهل لك يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفانيت أو لبست فأبليت أو

تصدقت فأمضيت) (رواہ مسلم). پیٹھ مہری خسوا (ﷺ) فہرہ مہری: (نادہ می بہ تی: مالہ کم

مالہ کم ہی نادہ می لہ مالہ کہ ت کامہ می ہی تکرہ ۲۹ جگہ لہ شہری کہ خوارقوتہ و شہریوت

کرہیوتہ، یان پڑھیوتہ و کزنت کرہیوتہ یان کزوتہ بہ خیرین پیٹھ خوارقوتہ و شہریوتہ).

سوره‌ی ﴿العصر﴾

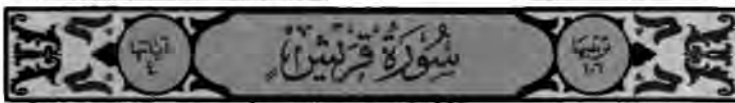
﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به‌کات. ۱ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَفَّارٌ﴾ بیگومان م‌موو خ‌ه‌ل‌کی ل‌ه‌زیاندایه. ۲ ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه‌گ‌ر نه‌وانه‌ی که بره‌ویان هیئایی و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده‌وه چاکه‌کانیان کردیی ﴿وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ وه نامۆزگاری به‌کتریان کردیی به‌تایییی راست ﴿وَتَوَّاصَوْا بِالْعَمْرِ﴾ وه نامۆزگاری به‌کتریان کردیی به‌نارامگرتن. ۳

سوره‌ی ﴿الهمزة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿وَلِكُلِّ مَفْرُوعٍ﴾ سزاو له‌ناو چوون بق م‌موو نه‌نگ‌ه‌ گ‌ریکی به‌دگ‌و (عیب‌گ‌ریکی تا نه‌ده‌ر). ۱ ﴿الَّذِي جَعَلَ مَالًا وَعَدَدَهُ﴾ نه‌وه‌ی که مه‌ر مال و سامان کۆده‌کاته‌وه‌ ده‌یؤمیری. ۲ ﴿حَسَبَ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ و ده‌زانی که ماله‌کی مه‌ر ده‌ییلیتی‌وه. ۳ ﴿كَلَّا لَيَنبَذَنَّ فِي النَّارِ﴾ نه‌خیر وانی به، بیگومان فره‌ی ده‌دریته‌ ناو ناگ‌ریکی تیک‌شکینه‌وه. ۴ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا كَسَبَتْ﴾ تو چووزانییت نه‌و ناگ‌ره‌ چی به. ۵ ﴿تَارَ اللَّهُ أَمْرَقَدَهُ﴾ ناگ‌ریکی تاو درای خوایی به. ۶ ﴿إِنِّي تَطَّلَعُ عَلَى آلِهَدِهِ﴾ که ده‌ی به‌سه‌ر دلاندا (ه‌ودؤم ده‌باته‌ سه‌ر دلان). ۷ ﴿إِنَّا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ بیگومان نه‌و ناگ‌ره داخراوه‌ له‌سه‌ریان (و ده‌رچوونیان نی به). ۸ ﴿فِي عَمْرٍ مُّتَدَدَةٌ﴾ (زنجیر کراون) له‌ناو چه‌ند کۆتیک‌ی راکشاودا (به‌سراونته‌وه وه به‌چه‌ند ستونیک‌ی به‌رزو بلندوه). ۹

سوره‌ی ﴿الفیل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي رَجَبٍ﴾ ئایا نه‌تییی که په‌وه‌ردگارت چی کرد به‌خواه‌ن فیله‌کان؟ ۱ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ فِي شَرِّ لَّيْلٍِ﴾ ئایا ه‌رو فیله‌که‌یانی پوچه‌ل نه‌کرده‌وه. ۲ ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نادریه سه‌ریان بالنده‌ی نقد پۆل پۆل. ۳ ﴿تَرْتَبِعُهُمْ بَعِجَارٌ مِّنْ سِجْلٍ﴾ به‌رد بارانیان ده‌کریمن په‌ورده‌ زیخی کلین. ۴ ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ سه‌ر نه‌دجام وه‌که‌کای خودای لی ک‌ردن. ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قَرِيَشٌ ① لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ② الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ③

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدينِ ① فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْآلِينَ ② وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا آعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

ہوئی حالتہ

خوار ہوئی تائیہ تی

(۲) سورہتی

(الکوثر)؛ ﴿إِنَّا

أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾

تین جہرید و بہ نثار

لہ عہدوالی

کوری عہداسہ

گنہاروانہ تہ

دہلی: کہ عی

کوری نہ صرف

پلاشت بق مکہ و

قورہ یسی بہ کان

پتیمان روت: تل

کہوردی کہ لہ کنی

ثانہم دوبارہ

وہ جاح کورہ وا

دہ زانی لہ

مہمومان

چاکترہ، لہ

کانتیکدا تپہ

خزمہ تی حاجیان

دہ کہین و ثاروان دہر خوار دہدین و دہر گوانی کہ عہین، کہ عہ ووتی: تپہ لہ موہ مہد چاکترہ

خوای گوردہ ش نہم تائیہ تی دلہ زاند ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ ہی موہ مہد (اللہ) تاحزت دوبارہ۔

سورتی (الإخلاص)؛ عن أبي سعيد الخدري قال: قال رسول الله (ﷺ): (والذي نفسي بيده إنها لتعدل

ثلث قرآن) يعني ((قل هو الله أحد)) (رواه البخاري وأحمد). تہو سہ عید خواری گنہاروانہ تپہ کہ پتہ مہر =

سورتی ﴿قریش﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 (له‌شکری نه‌بره‌می له‌ناویرد) له‌بهر مؤکری قوره‌یش. (۱) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنَاتِ
 وَالصُّنُبِ﴾ مؤکریان به‌ماتوو چۆی زستانان و هاوینانه‌وه (تا لای یان تیک نه‌چی).
 (۲) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ ده‌با خاوه‌نی شه‌م خانه (که‌عه‌ به‌به‌رستن. ۲)
 ﴿الَّذِي أُطْعِمُهُمْ مِنْ جُوعٍ﴾ شه‌و زاته‌ی که له‌برسیتیدا (پزگاری کردن و) خوارده‌مه‌نی بق
 ناردن ﴿وَمَأْتَهُمْ مِنْ حُوبٍ﴾ وه له‌ترس و بیم (پاراستنی و) دلنایای کردن. (۴)

سورتی ﴿الماعون﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿أُوذِيَ الَّذِي يَخْلُفُ
 بِالَّذِينَ﴾ ناخو بیت شه‌و که‌سه‌ی که به‌وای به‌تایین نی به‌۹. ۱) ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ
 الْيَتِيمَ﴾ شه‌وه که‌سیکه که‌پال به‌مه‌تیوه‌وه ده‌نی. (۲) ﴿وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾ وه
 هانی خه‌لکه نادات بق خوارده‌مه‌نی دان به‌هه‌زاران. (۳) ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ نینجا وای
 بق نویژکه‌ران. (۴) ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ شه‌وانه‌ی که له‌نویژه‌که‌یان بی ناگان.
 (۵) ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَاوْنَ﴾ شه‌وانه‌ی که به‌وپامایی ده‌کن. (۶) ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَ الْمَاعُونَ﴾ وه
 یارمه‌تی خه‌لکه ناده‌ن (مه‌وو چاکه‌به‌که ده‌گرنه‌وه له‌خه‌لکی). (۷)

سورتی ﴿الکوثر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَافِرِ﴾
 بی‌گومان نیمه به‌یمان به‌خشیت شتیکی نزد که‌وره و به‌هه‌ر (که پیغه‌مبه‌ریتی
 به‌). (۱) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ ده‌ی که‌واته نویژ بکه بق په‌روه‌ردگارت وه قوریانی
 سه‌ریبهره. (۲) ﴿إِنَّ شَأْنَكَ مُؤَلَّبَةٌ﴾ بی‌گومان هه‌ر ناحه‌زت هوا میاره‌وه. (۲)

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَّيِّبُهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يُدَآئِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَأَمْرًا تُمُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

ہماری حالت

غور ہوئی ناپہلکی

(۵-۱) سورہتی

(المسد) ﴿تَبَّتْ

یَدَا اِبْنِ لَهَبٍ ...

حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾

ہو خاری موسلم

لے عہد لگائی

کے

عہد پاس

کچھ لوہا نہ تھوہ

دہلی: پیغمبر

(اللہ) ہذا کیان

چوہہ سر

کڑی صف

ماواری کرد

پاشان قومہ پیش

مہمود لہبی

کھوہوہ ووتیان

تھوہ چیتہ، چی

ہوہدلوہ؟

لے ہوئی پیچ

بائیں ٹکڑے ہوا لٹان بدھمی نوٹمن ٹیوارہ یا بہیانی دہدات بہسہرتاندا ٹایا ٹیوہ ہاومہم ہی
دہکن؟ ووتیان: بہلی، لہرمووی: (دہ من ٹاگادار کھرموہی ٹیوہم لے سزای سہختی
قیامت - پیغمبر ہم بق سر ٹیوہ -) کہو لہمہب ووتی: تیاچوون بق تو، بق ٹائمہ ٹیمہت
کڑ کردوہ؟ جا خوی گہورہ تہم ٹایہ تانہمی دہہراند ﴿تَبَّتْ یَدَا اِبْنِ لَهَبٍ وَتَبَّ ...﴾

سورتي ﴿الکافرون﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرُّجُومَ﴾ به ناوی خوای به خشنده می پوره بان ﴿كُلَّ نَفْسٍ كَاذِبَةٍ﴾ بلی: شای بی بروینه. ۱ ﴿لَا أُعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من نهو (بتان) ه ناپه رستم که نیوه ده پیه رستم. ۲ ﴿وَلَا أَشْرِعُ عَبْدُونَ مَا أُعْبَدُ﴾ وه نیوهش نهو (خوای) ه ناپه رستم که من دهی په رستم. ۳ ﴿وَلَا أَنَا عَبْدٌ مَا عَبَدْتُ﴾ وه من نهو خواپه رستی په ټاکه م که نیوه ده یکه من. ۴ ﴿وَلَا أَشْرِعُ عَبْدُونَ مَا أُعْبَدُ﴾ وه نیوهش نهو خواپه رستی په ټاکه م که من ده یکه م. ۵ ﴿لَكَ دِينُكَ وَلِيَ دِينِ﴾ ټایینی خرتان بق خرتان و ټایینی قوم بق قوم. ۵

سورتي ﴿النصر﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرُّجُومَ﴾ به ناوی خوای به خشنده می پوره بان ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یارم تی و کومه کی خوا هات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه ل سه رکه و تن (شاری مه که نازاد کرا). ۱ ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ دِينَ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دینی که پږل پږل دینه ناو ټایینی خواوه. ۲ ﴿نَسَخَ عَنْهُمْ دِينَهُمْ وَتَغْفِرَ لَهُمْ سَائِرَ الذَّنْبِ﴾ په روه ردگارت به پاکه رابگره به هوی ستایشی په وه وه دلوای لی بودنی لی بکه. ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه بیگومان نهو نقد گیراکه ری په شیعانی په. ۳

سورتي ﴿المسد﴾

﴿يَسِّرْ اللَّهُ الرُّجُومَ﴾ به ناوی خوای به خشنده می پوره بان ﴿تَبَّتْ يُدَالِي لَهُم وَتَبَّتْ﴾ له ناوچې مه ریدو ده سستی نه بوله هب وه له ناویش چوو. ۱ ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی په که پی و نه وهی که کردی (له دوژمنایه تی پیغه مبه را ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾). ۲ ﴿سَيَحْمِلُنَّ أَثَرَالَهُ﴾ بیگومان له مبه لا ده چپته ناو ناگری بلیسه دار. ۳ ﴿وَأَمَّا أَهْلُ الْخِطَابِ﴾ له گه ل ښه که پیدا، که مه لگری دارو چاوو که (بق نانه وهی ټاڅاوه). ۴ ﴿لِي جِدَّ حِيلًا مِّنْ مِّنْهُ﴾ مه میغه گوریسیکی بادراو (له په لی خورمایی ناگرین) وا له گه رنیدا. ۵

ایالت

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٤)

ایلاتا

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

۱۱۱

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

قاریوتہ).

(7-2)

سوره‌تی ﴿الإخلاص﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
 بلی: نه‌وه، خوی تاک و ته‌نیا. ۱) ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ نه‌و خوی‌ی بی‌نیاز و جی‌ی
 نیاز و نومیده. ۲) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که‌سی لی نه‌بوه و له‌که‌س نه‌بوه. ۳) ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه‌ه‌رگیز هیچ‌که‌س هاوشتیوه و هاوتای نی‌یه. ۴)

سوره‌تی ﴿الفلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾
 (نه‌ی موحه‌ممه‌د (ﷻ)) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌دروست‌که‌ری بوونه‌وهر
 (به‌ره‌به‌یان). ۱) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له‌زیانی نه‌وه‌ی که‌دروستی کردوه. ۲)
 ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه‌له‌زیانی تاریکی کاتیک که‌دایی. ۳) ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
 الْعُقَدِ﴾ وه‌له‌زیانی فووکه‌ران (جادووکه‌ران) به‌گری یاندا. ۴) ﴿وَمِنْ شَرِّ
 حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه‌له‌زیانی به‌خیل وحه‌سوود کاتیک که‌حه‌سوودی بیات. ۵)

سوره‌تی ﴿الناس﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان. ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (نه‌ی
 موحه‌ممه‌د (ﷻ)) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌په‌روه‌ردگاری خه‌لکی. ۱) ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾
 پادشای خه‌لکی. ۲) ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ په‌رسترای خه‌لکی. ۳) ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له
 زیانی وه‌سوه‌سه‌په‌یدا‌که‌ری خو‌په‌نه‌ان که‌ر. ۴) ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ نه‌وه‌ی
 که‌وه‌سوه‌سه‌نه‌خاته‌دلی خه‌لکی. ۵) ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له‌جنوکه‌و له‌ئاده‌میزاد. ۶)

السورة	آيات	الحروف	الشورة	آيات	الحروف
الفاتحة	١	٢٠	الرؤم	١	٢٠
البقرة	٢	٢١	لقمان	٢	٢١
آل عمران	٣	٢٢	التوبة	٣	٢٢
النساء	٤	٢٣	الأحزاب	٤	٢٣
المائدة	٥	٢٤	سبا	٥	٢٤
الأنعام	٦	٢٥	فناطس	٦	٢٥
الأعراف	٧	٢٦	يس	٧	٢٦
الأنفال	٨	٢٧	الصفات	٨	٢٧
التوبة	٩	٢٨	من	٩	٢٨
يونس	١٠	٢٩	الرؤس	١٠	٢٩
هود	١١	٣٠	غناقر	١١	٣٠
يوسف	١٢	٣١	فصلت	١٢	٣١
الرعد	١٣	٣٢	الشورى	١٣	٣٢
إبراهيم	١٤	٣٣	الزخرف	١٤	٣٣
الحجر	١٥	٣٤	الذخا	١٥	٣٤
التخل	١٦	٣٥	الحاشية	١٦	٣٥
الانزلاء	١٧	٣٦	الخطاف	١٧	٣٦
الكهف	١٨	٣٧	مجدد	١٨	٣٧
مريم	١٩	٣٨	الفتح	١٩	٣٨
طه	٢٠	٣٩	الحجرات	٢٠	٣٩
الأنبياء	٢١	٤٠	ق	٢١	٤٠
الحج	٢٢	٤١	الذاريات	٢٢	٤١
المؤمنون	٢٣	٤٢	الطور	٢٣	٤٢
النور	٢٤	٤٣	التجم	٢٤	٤٣
الفرقان	٢٥	٤٤	القمر	٢٥	٤٤
الشعراء	٢٦	٤٥	الرحمن	٢٦	٤٥
النحل	٢٧	٤٦	الواقعة	٢٧	٤٦
القصص	٢٨	٤٧	الحديد	٢٨	٤٧
العنكبوت	٢٩	٤٨	المجادلة	٢٩	٤٨

السُّورَة	دَقَم	الصَّحِيفَة	السُّورَة	دَقَم	الصَّحِيفَة
أَحْشَر	٥٩	٥٤٥	الْأَعْلَى	٨٧	٥٩١
الْمُتَجَنَّة	٦٠	٥٤٨	الْعَاشِيَة	٨٨	٥٩٢
الْصَّاف	٦١	٥٥١	الْفَجَر	٨٩	٥٩٣
أَجْمَعَة	٦٢	٥٥٣	الْبَلَد	٩٠	٥٩٤
الْمَنَافِقُون	٦٣	٥٥٤	الشَّمْس	٩١	٥٩٥
التَّغَابُن	٦٤	٥٥٦	الْلَيْل	٩٢	٥٩٥
الطَّلَاق	٦٥	٥٥٨	الضُّحَى	٩٣	٥٩٦
التَّحْرِيم	٦٦	٥٦٠	الشُّرُك	٩٤	٥٩٦
الْمُلْك	٦٧	٥٦٢	الْيَاقِين	٩٥	٥٩٧
القَلَم	٦٨	٥٦٤	العَلَق	٩٦	٥٩٧
الْحَاقَّة	٦٩	٥٦٦	الْقَدَر	٩٧	٥٩٨
المَعَادِج	٧٠	٥٦٨	الْبَيِّنَة	٩٨	٥٩٨
نُوح	٧١	٥٧٠	الزَّلْزَلَة	٩٩	٥٩٩
الْجِن	٧٢	٥٧٢	الْعَادِيَّات	١٠٠	٥٩٩
الْمُزَّمِّل	٧٣	٥٧٤	الْقَارِعَة	١٠١	٦٠٠
الْمَدَّثِير	٧٤	٥٧٥	التَّكْوِيْن	١٠٢	٦٠٠
الْقِيَامَة	٧٥	٥٧٧	العَصْر	١٠٣	٦٠١
الْإِنْسَان	٧٦	٥٧٨	الْهُمَزَة	١٠٤	٦٠١
الْمُرْسَلَات	٧٧	٥٨٠	الفِيل	١٠٥	٦٠١
النَّبَأ	٧٨	٥٨٢	قُرَيْش	١٠٦	٦٠٢
النَّازِعَات	٧٩	٥٨٣	المَاعُون	١٠٧	٦٠٢
عَبَس	٨٠	٥٨٥	الْكُوْثِر	١٠٨	٦٠٢
التَّكْوِيْن	٨١	٥٨٦	الْكَافِرُون	١٠٩	٦٠٣
الْإِنْفِطَار	٨٢	٥٨٧	النَّصْر	١١٠	٦٠٣
المُطَفِّفِيْن	٨٣	٥٨٧	المَسَد	١١١	٦٠٣
الْإِنْشِقَاق	٨٤	٥٨٩	الْإِخْلَاص	١١٢	٦٠٤
الْبُرُوج	٨٥	٥٩٠	الفَلَق	١١٣	٦٠٤
الطَّارِق	٨٦	٥٩١	النَّاس	١١٤	٦٠٤

عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَنُقَطُ الْحَمَاتِ الْفُصْحَى :

- م نَفِيدُ لُزُومِ الْوَقْفِ
- لا نَفِيدُ النَّفْيِ عَنِ الْوَقْفِ
- صل نَفِيدُ بَأَنَّ الْوَصْلَ أَوَّلَى مَعَ جَوَازِ الْوَقْفِ
- قل نَفِيدُ بَأَنَّ الْوَقْفَ أَوَّلَى
- ج نَفِيدُ جَوَازِ الْوَقْفِ
- .. نَفِيدُ جَوَازِ الْوَقْفِ بِأَحَدِ الْمَوْضِعَيْنِ وَلَيْسَ فِي كُلِّهِمَا
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ وَعَدَمِ النُّطْقِ بِهِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ حِينَ الْوَصْلِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى سُكُونِ الْحَرْفِ
- م لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُودِ الْإِقْلَابِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى إِظْهَارِ التَّنْوِينِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى الْإِدْغَامِ وَالْإخْفَاءِ
- ١ لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ النُّطْقِ بِالْحُرُوفِ الْمَتْرُوكَةِ
- س لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ النُّطْقِ بِالسِّينِ بَدَلَ الصَّادِ
- وَإِذَا وَضِعَتْ بِالْأَسْفَلِ فَالنُّطْقُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ
- ~ لِلدَّلَالَةِ عَلَى لُزُومِ الْمَدِّ الرَّائِدِ
- ↑ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كَلِمَةُ وَجُوبِ السُّجُودِ
- فَقَدْ وَضِعَ فَوْقَهَا خَطٌ
- ✽ لِلدَّلَالَةِ عَلَى بَدَايَةِ الْأَجْزَاءِ وَالْأَخْرَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا
- ❦ لِلدَّلَالَةِ عَلَى نِهَائَةِ الْآيَةِ وَرَقْمِهَا